

၂၂၆၈

မြန်မာ့
စွယ်စုံကျမ်း
နှစ်ချုပ်

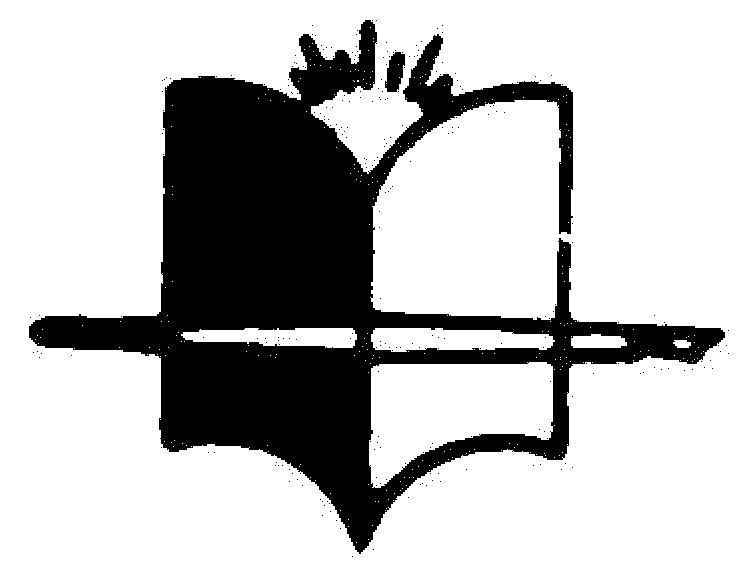
၁၉၈၃

၁၂၆၈

၁၂၆၈

၁၉၂၅၆

မြန်မာ့ စွယ်စုံကျမ်း နှစ်ချုပ်

အာဆနာဆော်တွန်းကားပြန်ပွားရေးဦးစီးဌာန
စာကြည့်တိုက်
ကမ္ဘာဆေး - ရန်ကုန်။

၁၉၇၃

ပထမအကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်း။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၇၀၀၀။

စာပုဒ် ၅၂၉၊ ၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ စာပေဓိမာန်စာပွဲ
တွဲဘက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဝေါ်စုန်းကြည်က (ပုဒ်ပုံတင်စာပုဒ် ၀၂၇၁၉) မြင့် စာပေဓိမာန်
ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ရိုက်နှိပ်၍ (ပုဒ်ပုံတင်စာပုဒ် ၀၃၀၂၅) မြင့် ထုတ်ဝေသည်။

ကျမ်းဦးစကား

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းကြီးကို စာပေပညာရှင်တို့၏ အကူအညီဖြင့် စာပေဗိမာန်က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ၁၅ တွဲပြည့်သည့်အထိ အောင်မြင်စွာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသို့ အတွဲပြည့်ထုတ်ဝေပြီး သော်လည်း စာပေဗိမာန်သည် စာပေတာဝန်ကျေပြီဟု မယူဆခဲ့ပါ။

စွယ်စုံကျမ်း ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူတို့သည် စွယ်စုံကျမ်းနောက်ဆုံးအတွဲကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေပြီးတိုင်း မိမိတို့ထုတ်ဝေ ခဲ့သော စွယ်စုံကျမ်းကို အစဉ်အမြဲခေတ်မီနေစေရန် နှစ်စဉ်လိုပင် နှစ်ချုပ်ကျမ်းများကို အဖြည့်ကျမ်းများအဖြစ် ဆက်လက်၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ကြသည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤလူ့ဘောင်သမိုင်းစဉ်သည် တဖြည်းဖြည်းတရွေ့ရွေ့အားဖြင့် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲ၍ နေလေသည်။ ခေတ် ဟောင်း၊ စနစ်ဟောင်းတို့သည်လည်း တဖြည်းဖြည်းချုပ်ငြိမ်းခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ဤလူ့ဘောင်သမိုင်းစဉ်သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်နှင့် မတူနိုင်တော့ချေ။ နိုင်ငံတနိုင်ငံ၏ သမိုင်းဖြစ်စဉ်ကိုကြည့်ပါ။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် အုပ်ချုပ်ခံနယ်မြေတခုသည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် လွတ်လပ်ရေးရသော သမ္မတနိုင်ငံဖြစ်လာသည်လည်းရှိသည်။ နယ်မြေအမည်ပါ ပျောက်၍ အခြားနယ်မြေများနှင့် ပူးပေါင်းသွားသည်လည်း ရှိသည်။ အမည်သစ်ပြောင်း၍ သွားသည်လည်း ရှိသည်။ စွယ်စုံကျမ်းပါ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အနက် အချို့ရာထူးအရှိန်အဟုန် အတက်အကျ ရှိသည်။ ကွယ်လွန်သွားကြသည်လည်း ရှိသည်။ သိပ္ပံစက်မှုသမိုင်းစဉ် ပြောင်းလဲတိုးတက်သည်လည်း ရှိသည်။ ယင်းသို့သော နေ့စဉ်ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်နေသည့် သမိုင်းစဉ်များကို စွယ်စုံကျမ်း ပြုစုပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူတို့သည် မျက်ခြည်ပြတ်မခံပဲ လေ့လာဆည်းပူး၍ နေရမည်သာဖြစ်သည်။

စွယ်စုံကျမ်းဖတ်ပရိသတ်များအား ကမ္ဘာ့သမိုင်းဖြစ်စဉ်များကို နောက်ဆုံးအခြေအနေထိ သုတေသနပြု၍ တင်ပြရမည်မှာ စွယ်စုံကျမ်းထုတ်ဝေသူတို့၏ တာဝန်တရပ်ဟု ယူဆသည့်အတိုင်း ဗြိတိန်က စွယ်စုံကျမ်းထုတ်ဝေရေး တိုက်သည် ဗြိတိန်ကစွယ်စုံကျမ်း နှစ်ချုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့စွယ်စုံကျမ်း ထုတ်ဝေရေးတိုက်သည် ကမ္ဘာ့စွယ်စုံ ကျမ်းနှစ်ချုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါးအခြားအခြားသော စွယ်စုံကျမ်းပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော စာပေတိုက်ကြီးများ သည် စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ် အသီးသီးကိုလည်းကောင်း ပြုစုပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလေ့ရှိပါသည်။

ထို့အတူပင် မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော စာပေဗိမာန်သည် မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနောက်ဆုံးအတွဲ ကို ထုတ်ဝေပြီးသည်နှင့် မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ်များကို ၁၉၇၇ ခုနှစ်မှစ၍ နှစ်စဉ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ယခု မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ် ၁၉၇၃ ကို စာပေပညာရှင်များ၏ အကူအညီဖြင့် ပြုစုပုံနှိပ် ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့သဖြင့် စာပေဗိမာန်က များစွာဝမ်းမြောက်ရပါသည်။ ယင်းသို့ ပြုစုပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရာ၌ ကူညီခဲ့ကြသူ စာပေပညာရှင်များကို လည်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

စာပေဗိမာန်

ဤကျမ်းကို မရှုစားမီ

ဘောက်ပါလမ်းညွှန်ကို လေ့လာထားပါက ဤစွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ် စီစဉ်ပုံကို သဘောပေါက်၍ ရည်ညွှန်းကျမ်းတစ်ဆူအဖြစ် လွယ်ကူစွာ အသုံးပြုတတ်ပါမည်။

ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ်များသည် ထုတ်ဝေပြီး ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းအတွဲ ၁၅ တွဲ၏ အခြေခံ ကျမ်းများလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ် ၁၉၇၂ ခုနှစ်ပါ အကြောင်းရပ်များနှင့် ဆက်စပ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ရန်လည်း စီစဉ်ပြုစုထားပါသည်။ ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ် ၁၉၇၂ ခုနှစ်ပါ အကြောင်းရပ်များနှင့် ဆက်စပ်ပတ်ဝန်းကျင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ၁၉၇၂ ခု နှစ်ကုန်ပိုင်းအထိ လေ့လာပြုစုပေးပြုထားပါသည်။ ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းတွင် ဖပါဝင်သေးသော အကြောင်းရပ်သစ်များလည်း အများအပြားပါဝင်ပါသည်။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၇၇ ခုနှစ်အတွင်း ကွယ်လွန်ခဲ့သူများကို ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ် ၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် ထည့်သွင်းပေးပြုခဲ့ပါသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွင်း ကွယ်လွန်ခဲ့သူများကို ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ် ၁၉၇၂ တွင် ထည့်သွင်းပေးပြုထားပါသည်။

ဤကျမ်းသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွင်း ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အကြောင်းအရာများကို ၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်အတွင်း အပြစ်အယွက်များကိုမူ ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ် ၁၉၇၄ ခုနှစ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသောအခါ ဆက်လက်ပေးပြုမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤကျမ်းတွင် ဓာတ္တုများ၊ လွယ်ကူစွာပတ်ဝန်းကျင်လေ့လာနိုင်ရန် အပိုင်းကြို၊ ဝေးပိုင်းခွဲခြား၍ ထင်မြင်ထားပါသည်။ ပထမပိုင်းတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွင်း ထင်ရှားသော ဖြစ်ရပ်များကို နေ့စဉ်ပတ်တော်အဖြစ် ပေးပြုထားပါသည်။ ဒုတိယပိုင်းတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွင်းဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ထူးခြား၍ စိတ်ဝင်စားစွာဖတ်ကြားရမည့် အကြောင်းရပ်များကို ရွေးချယ်စိစစ်၍ ဆောင်ပါးကြိုများအဖြစ် ပြုစုတင်ပြထားပါသည်။ တတိယပိုင်း၌ ပြန်မာနှင့် နိုင်ငံတကာဖြစ်ရပ်များကို ဆောင်ပါးငါးပုဒ်ဖြင့် အကျဉ်းချုပ်၍ ပေးပြုထားပါသည်။ ဓာတ္တုပိုင်း၌ ပေးပြုထားသော အကြောင်းရပ်များသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ပြန်မာနှင့် နိုင်ငံတကာအကြောင်းများ ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းရပ်များကို ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းပါ အက္ခရာစဉ် ခန့်အတိုင်း ပေးပြုထားခြင်းသည် ထုတ်ဝေပြီး ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းအတွဲ ၁၅ တွဲပါ အကြောင်းရပ်များနှင့် နှစ်ချုပ်ပါအကြောင်းရပ်များကို ဆက်စပ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်ချုပ်ပါအကြောင်းရပ်များကို အထွယ်တကူရှာဖွေပတ်ဝန်းကျင်ရန် အက္ခရာစဉ်အညွှန်းကိုထည့် ထည့်သွင်းပေးပြုထားပါသည်။

အကြောင်းရပ်များတွင် တညွှန်းများကို ပြဆိုရာ၌ ယခင်ထုတ်ဝေပြီးသော ပြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ်များကို ညွှန်လျှင် ဓာတ်ပုံအမည် (ဥပမာ၊ စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၁၉၇၂) နှင့် ဓာတ်ပုံရှာဖွေပုံကို ပေးပြု၍ ညွှန်ပါသည်။ ယခုထုတ်ဝေသော စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၁၉၇၃ ပါ အကြောင်းရပ်များ၊ ဆောင်ပါးများကို ညွှန်လျှင် အကြောင်းရပ်၊ ဆောင်ပါးအမည်ကို ပေးပြု၍ ညွှန်ပါသည်။

စာပေဗိမာန်

မာတိကာ

ကျမ်းဦးစကား

ဤကျမ်းကို မရှုစားမီ

အပိုင်း၊ တစ်

ပဉ္စမ ခုနှစ် ပြန်ရုပ်များ

၁

အပိုင်း၊ နှစ်

နှစ်ချုပ် အထူးဆောင်ပါးများ

- ပြန်မာနိုင်ငံ အနှစ် ၂၀ နှစ်လည်စီးပွားရေးစီမံကိန်း
- ထပ်ဝါယမ၊ စီးပွားရေး ခုတီယမဇာတ်
- သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝ
- အစာအာဟာရနှင့်ညီညွတ်
- နိုင်ငံရေးပညာ

၂
၅
၂၁
၆၄
၃၄

အပိုင်း၊ သုံး

ပြန်မာနှင့်ကမ္ဘာ့မျက်မှောက်မှအရေးရာဆောင်းပါးများ

- ပြန်မာ့ရုပ်ပြင်သံကြား
- ၂၀ ရာစုလေ့ကျင့်ရေးပို့ဆောင်ရေး
- သက်ထင်အစေ့စိုက်
- နေ့ သို့မဟုတ် သာမန်ကြွယ်တည်း
- ကမ္ဘာ့အားကစား

၁၆
၆၅
၁၀၂
၁၁၃
၁၂၀

အပိုင်း၊ လေး

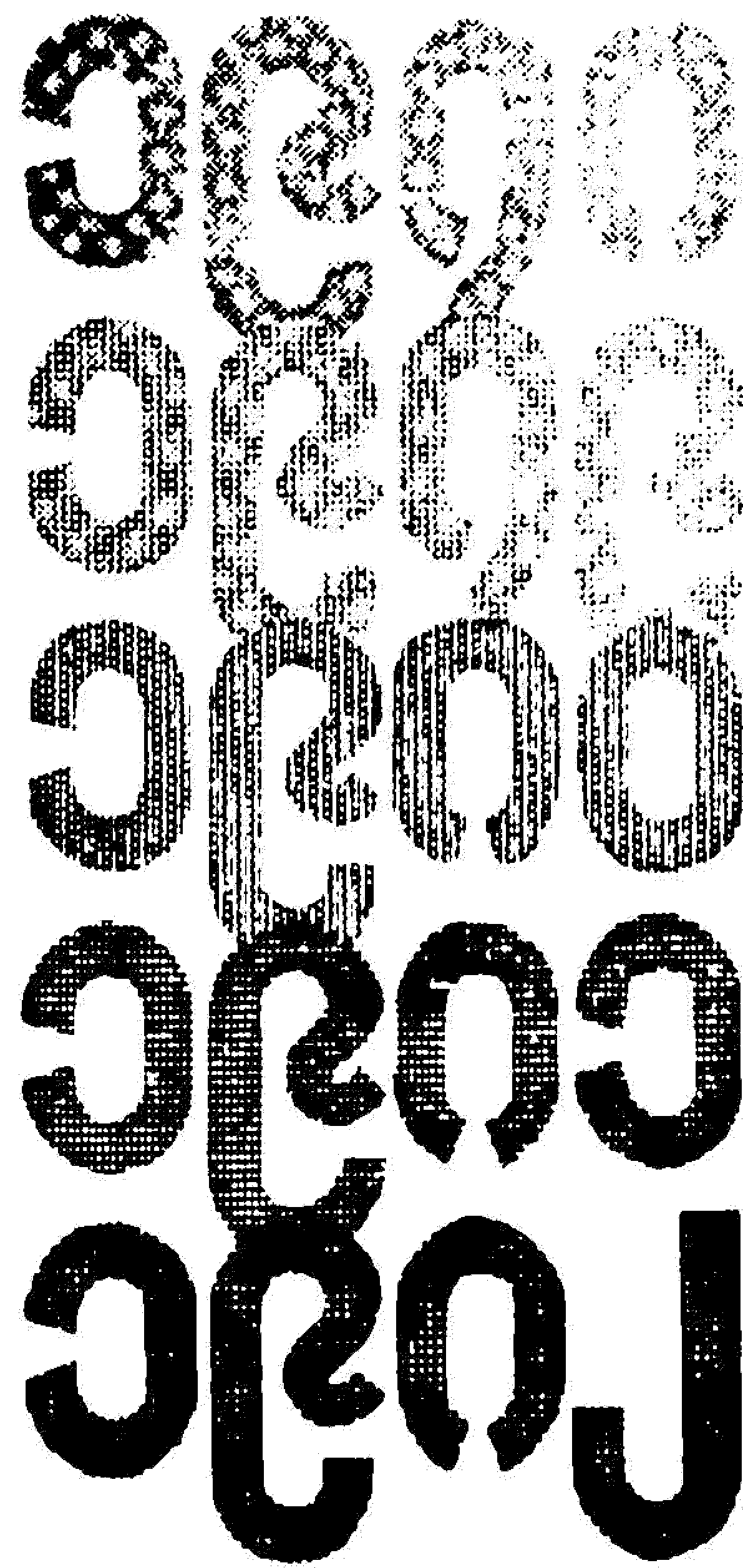
ပဉ္စမ ခုနှစ် အကြောင်းရုပ်များ

၁၃၁

အကျဉ်းချုပ်အညွှန်း

၉၂၁

အပိုင်း တစ်

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖြစ်ရပ်များ

၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်းဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော မြန်မာနှင့် နိုင်ငံ
တကာဖြစ်ရပ်များကို နေ့စဉ် သတင်းမှတ်တမ်းများအဖြစ်
ရေးသားပြုစုဖော်ပြထားပါသည်။

မြန်မာ့ စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ်
(၁၉၈၃)

မြန်မာနှင့် နိုင်ငံတကာဖြစ်ရပ်များ

၇၁

၁၅၀

၈၆

၂၂၀

၂၇၂

ပုံအမှတ်များသည် အကြောင်းရပ်ပါ စာမျက်နှာကို ဩန်းပါသည်။

၁၉၀၂ ခုနှစ် ဖြစ်ရပ်များ

ဇနဝါရီလ

၁ ရန်ကုန်တိုင်းအတွင်း စပါးအထူးအထွက်တိုးရေးအတွက်ရွှေဝါမြေစစ်ဆင်ရေး (၁၉၇၁) စတုတ္ထအဆင့် စစ်ကြောင်းမှ ကြည်း၊ ရေ၊ လေ တပ်မတော်သားအင်အား ၁,၃၀၀ နှင့် တိုင်းပြည်သူ ရဲတပ်ဖွဲ့အင်အား ၁၀၀ စုစုပေါင်း ၁,၄၀၀ ပါဝင်သော စစ်ကြောင်း

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် ဇနဝါရီလ ၁ ရက်နေ့နံနက်ပိုင်းတွင် ပြည်မြို့နယ်ပါတီယူနစ်၌ ပါတီဝင်မှတ်တမ်း၊ လျှောက်လွှာ မှတ်တမ်းများနှင့် ပုံစံဖြည့်စွက်ပုံများကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။

နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုနှင့် ဇနီးတို့က လွတ်လပ်ရေးနေ့ညွှန်ခံပွဲ နှင့် ညစာစားပွဲတွင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ သံတမန်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဇနီးများအား နှုတ်ဆက်နေပုံ

ကြီး ငါးကြောင်းသည် လုပ်အားပေးမည့် မြို့နယ်များသို့ ထွက်ခွာသွားသည်။ ကုလသမဂ္ဂ၏ ပဉ္စမမြောက် အတွင်းရေးမှူးချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသူ ပီရူးနိုင်ငံသား ပဲရက် ဒေကွေးလျားသည် ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူးချုပ်သစ်အဖြစ် စတင်တာဝန် ထမ်းဆောင်သည်။

၂ အီဂျစ်သမ္မတ မူဘာရက်သည် ၎င်း၏ အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီး ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် မိုဟီဒင်အား အစိုးရအဖွဲ့သစ်ဖွဲ့စည်းရန် တာဝန်ပေးအပ်သည်။

၃ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ အခြေခံဥပဒေနေ့ ဖြစ်သည်။ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းသည် အဖွဲ့ဝင်များ လိုက်ပါလျက် ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့မှ စတင်၍ အလယ်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၊ အနောက်တောင်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်၊ အနောက်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်နှင့် အနောက်မြောက်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်နယ်မြေများရှိ ရေနံတွင်းများ၊ စက်မှုလုပ်ငန်းများကို လှည့်လည် စစ်ဆေးကြည့်ရှုလမ်းညွှန်ခဲ့ပြီး ဘီအေစီ အထူးလေယာဉ်ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။ ဂါနာနိုင်ငံ၏ စစ်ဘက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအသစ်ဖြစ်သော လေတပ်ဗိုလ် ဂျယ်ရီရောလင်းသည် ဂါနာသမ္မတကို ရာထူးမှဖယ်ရှားလျက် အာဏာသိမ်းသည်။

၄ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ၃၄ နှစ်မြောက် လွတ်လပ်ရေးနေ့ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီး ဦးစန်းယု နှင့် ဇနီး ဒေါ်သန်းရှိန်သည် လွတ်လပ်ရေးနေ့

ညွှန်ခံပွဲနှင့် ည စာစားပွဲကို အလုံလမ်းရှိ သမ္မတအိမ်တော်၌ ကျင်းပသည်။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံတော် ကောင်စီသည် အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်နှင့် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းခြင်းဆိုင်ရာ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၁/၇၂ ကို လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည် ဘွဲ့ပထမဆင့်၊ ဒုတိယဆင့်တို့နှင့်ဆိုင်ရာ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၂/၇၂ ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့များနှင့် ဂုဏ်ထူးဆောင်တံဆိပ်များ အပ်နှင်းခြင်းဆိုင်ရာ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၃/၇၂ ကို လည်းကောင်း၊ စစ်မှုထမ်းကောင်းတံဆိပ် ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခြင်းဆိုင်ရာ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၄/၇၂ ကိုလည်းကောင်း ထုတ်ပြန်ကြေငြာသည်။

၆ မြန်မာနိုင်ငံသုတေသနလုပ်ငန်းများဆိုင်ရာ မူဝါဒ ညွှန်ကြားရေးအဖွဲ့၊ ရေရရှိရေးနှင့် အသုံးချရေးကော်မတီနှင့် ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံ ကျွမ်းကျင်မှု အကူအညီ ပေးရေးအဖွဲ့တို့ ပူးပေါင်း၍ မြန်မာနိုင်ငံ အပြည်ပြည်

ဆိုင်ရာ သောက်သုံးရေ ပေးဝေရေးနှင့် သန့်ရှင်းရေးဆယ်စုနှစ် အစည်းအဝေးဖွဲ့ပွဲကို ရန်ကုန်မြို့ ဇမားရှားလမ်းရှိ ဆေးသုတေသန အဆောက်အအုံ အစည်းအဝေးခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

၇ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် စတုတ္ထလေးနှစ် စီးပွားရေး စီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ စီးပွားရေး ညှိနှိုင်းမှုကော်မတီနှင့် ပြည်နယ်၊ တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌများ ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးကို ဝန်ကြီးချုပ်ရုံး အစည်းအဝေးခန်းမ၌ ကျင်းပရာ ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်ခ တက်ရောက် အမှာစကားပြောကြားသည်။

၈ စံပြုလုပ် သား စီမံ ကိန်း ဗဟိုကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌ အလုပ်သမားဝန်ကြီးဌာနနှင့် လူမှုဝန်ထမ်းဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဦးအုန်းကျော်သည် ၁၉၇၀-၇၁ ခုနှစ်အတွက် ရွေးချယ်ခြင်းခံရသော ဆိုရှယ်လစ်လုပ်သားကောင်းများနှင့် စံပြုလုပ်သားများအား ရန်ကုန်မြို့ကျိုက္ကဆံကွင်းရှိ မြက်ခင်းပြင်၌ ဂုဏ်ပြု ညစာစားပွဲဖြင့် တည်ခင်းညှိနှိုင်းသည်။

၁၁ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ ၏ လူ မျိုး ခွဲခြားမှု ဝါဒသဘောထားများ ပြောင်းလဲ သွားစေရေးအတွက် တောင်အာဖရိက နိုင်ငံအား အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အရေးယူမှုများ စုစည်းဆောင်ရွက် ရေး နှစ် အဖြစ် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံက တရားဝင် ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။

၁၂ အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက် ကိုယ်စားလှယ်တို့သည် ဥရောပတိုက် တာလတ်ပစ် နျူးကလီးယားဒုံးပျံများ ထိန်းချုပ်ကန့်သတ်ရေးဆွေးနွေးပွဲကို ဂျီနီဗာမြို့၌ ပြန်လည်ကျင်းပသည်။

၁၃ ဗြိတိန်၊ ကနေဒါ၊ ပြင်သစ်၊ ပြည်ထောင်စု

သမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံနှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုဟူသော အနောက်အုပ်စု ဆက်သွယ်ရေးငါးနိုင်ငံကိုယ်စား ဆောင်ရွက်နေသော အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံတို့သည် နမီးဗီးယား (အနောက်တောင် အာဖရိက) လွတ်လပ်ရေးအတွက် လန်ဒန်မြို့တွင် ပြန်လည် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးသည်။

၁၄ နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုအား မြန်မာနိုင်ငံတွင် အလည်အပတ် ရောက်ရှိနေသော ထိုင်းနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး လေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆစ်ဒီဆာဝက်ဆီလာနှင့်အဖွဲ့က နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးသို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်သည်။ ထိုင်းနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးနှင့်အဖွဲ့သည် ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးသို့ သွားရောက်၍ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်ခ အား တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်သည်။

နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်နှင့်ဇနီးတို့က ထိုင်းနိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး လေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆစ်ဒီဆာဝက်ဆီလာနှင့် ဇနီးအား အင်းလျားကန်ဟိုတယ်၌ ညစာစားပွဲဖြင့် တည်ခင်းညှိနှိုင်းသည်။ အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများအသင်း (အေဆီယင်) စီးပွားရေး ဝန်ကြီးများ၏ သုံးရက်ကြာညီလာခံကို မလေးရှား ပြည်ထောင်စု ကွာလာလမ်ပူမြို့တွင် စတင်ကျင်းပသည်။

၁၆ နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယုသည် အဖွဲ့ဝင်များလိုက်ပါလျက် ရန်ကုန်မြို့တော် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ စိုက်ပျိုး မွေးမြူရေး၊ နေရာချထားရေး၊ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ရေး၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ရေရရှိရေး စီမံကိန်းများနှင့် လှော်ကား သဘာဝ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန် ဥယျာဉ်များကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုစစ်ဆေး၍ လိုအပ်သည်များကို လမ်းညွှန်မိန့်ကြားသွားသည်။

နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်၏ ပိတ်ကြားချက်အရ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အလည်အပတ် ရောက်ရှိနေသော

ထိုင်းနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး လေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆစ်ဒီဆာ ဝက်ဆီလာနှင့် ဇနီးတို့သည် အဖွဲ့ဝင်များနှင့်အတူ လေကြောင်းခရီးဖြင့် ရန်ကုန်မြို့မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းအတွင်းစပါးအထူးအထွက်တိုးရေးအတွက် ရွှေဝါမြေ စစ်ဆင်ရေး (၁၉၇၁) ပဉ္စမဆင့် စစ်ကြောင်းမှ ကြည်း၊ ရေ၊ လေတပ်မတော်သား အင်အား ၁,၃၀၀ နှင့် တိုင်းပြည်သူ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်အင်အား ၁၀၀၊ စုစုပေါင်း ၁,၄၀၀ ပါဝင်သော စစ်ကြောင်းကြီး ငါးကြောင်းသည် လုပ်အားပေးမည့် မြို့နယ်များသို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

၁၇ ပါကစ္စတန်သမ္မတ ဇီယာအူးလဟက်သည် အိတလီသမ္မတပါတီနီနှင့် ရောမမြို့တွင် တွေ့ဆုံ၍ နှစ်နိုင်ငံ၏ ပြဿနာများကို ဆွေးနွေးသည်။

၁၉ ကုလသမဂ္ဂ လူလူချင်း စာနာထောက်ထားရေး လုပ်ငန်းများ၌ အကူအညီပေးရေးအတွက် ဆအူးဒီအာရေဗျ၊ ကူဝိတ်၊ အီရတ်၊ အာရပ်စော်ဘွားများပြည်ထောင်စု (ယူအေအီး)၊ ကာတာ၊ အိုမန်နှင့်ဗာရိန်းနိုင်ငံတို့ ပါဝင်သော ပင်လယ်ကွေ့ ရန်ပုံငွေအဖွဲ့အနေဖြင့် ကုလသမဂ္ဂအေဂျင်စီငါးခုသို့ ဒေါ်လာ ၁၇ သန်းကျော်ကူညီရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

၂၀ ဆီးရီးယားပိုင် ဂိုလန်ကုန်းမြင့်ကို အစွဲအခွဲက သိမ်းယူပေါင်းစည်းခဲ့မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အစွဲအခွဲအား အရေးယူပိတ်ဆို့ရေးပန်ကြားတိုက်တွန်းသည့် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အမေရိကန်က ဗီတိုအာဏာဖြင့် ပယ်ချသည်။

၂၁ မြန်မာနိုင်ငံ သုတေသနလုပ်ငန်းများဆိုင်ရာ မူဝါဒ ညွှန်ကြားရေးအဖွဲ့၏ စိုက်ပျိုးရေး၊ ဇီဝ၊ သစ်တော၊ အဏ္ဏဝါသိပ္ပံပညာရပ်ဆိုင်ရာ သုတေသနအဖွဲ့များ၏ စာတမ်းပတ်ပွဲကို လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေး ကော်ပိုရေးရှင်း

အသုံးချ သုတေသနဌာန အစည်းအဝေး ခန်းမဆောင်၌ ကျင်းပသည်။

၂၃

နမီးဗီးယား (အနောက်တောင်အာဖရိက) လွတ်လပ်ရေး ရရှိရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကြိုးပမ်းသည့် အနေဖြင့် နမီးဗီးယား ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဆမ်နုဂျီမာနှင့် လူမည်းအာဖရိက ရှစ်နိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ် တို့သည် လူ့ဆာကာမြို့တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေး သည်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံသည် ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် စတင်မည့် ဆိုက်ဗီးရီးယား ရေနံဓာတ်ငွေ့ ပိုက်လိုင်းမှတစ်ဆင့် ပေးပို့မည့် သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့အမြောက်အမြား တင်သွင်းရေး အတွက် ၂၅ နှစ်သက်တမ်းရှိသော သဘော တူစာချုပ်တရပ်ကို ဆိုဗီယက်နိုင်ငံနှင့် ပါရီ မြို့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

၂၆

နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော် ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယုသည် အဖွဲ့ဝင်များ လိုက်ပါလျက် အနောက် တောင်တိုင်းနှင့် အနောက်ပိုင်းတိုင်း စစ်

ဌာနချုပ်နယ်မြေများရှိ စက်ရုံများနှင့် ရေနံ တူးဖော်ရေး လုပ်ငန်းများကို လှည့်လည် စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး လိုအပ်သည်များကို လမ်းညွှန်မိန့်ကြားသည်။

အီရန်နှင့် အီရတ် စစ်သုံးပန်းများထံသို့ ၎င်းတို့၏မိသားစုများ သွားရောက်တွေ့ဆုံ ခွင့်ပြုရန် အီရန်နှင့်အီရတ်တို့ သဘောတူညီ ကြကြောင်း ကုလသမဂ္ဂ၌ ကြေငြာသည်။

ဆိုဗီယက်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂရိုမီကို နှင့် အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အလက်ဇန္ဒားဟိတ်တို့သည် ဂျီနီဗာမြို့တွင် တွေ့ဆုံကြပြီး နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးနှင့်တကွ နိုင်ငံတကာ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ဆွေး နွေးသည်။

၂၇

ပင်လယ်ကွေ့ ခြောက်နိုင်ငံမှ ရေနံဝန်ကြီး များသည် ဒေါ်လာသန်း ၃၀၀၀ ရင်းနှီးမြှုပ် နှံမှုကုမ္ပဏီတခု ထူထောင်ရန် သဘောတူ ကြသည်။

ဂျပန်အစိုးရသည် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများ အား ခြိမ်းခြောက်ရန် ရည်ရွယ်သည့်အနေ အထားမျိုးမဟုတ်ပဲ ကာကွယ်ရေး တိုးချဲ့ တည်ဆောက်မှုများကို ဆက်လက် ဆောင် ရွက်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ဂျပန်ဝန်ကြီး

ချုပ် ဆူဇူကီးက ဂျပန်ပါလီမန်တွင် ကြေ ငြာသည်။

၂၈

ကမာရွတ်မြို့နယ် ပါတီယူနစ်၏ ဦးဆောင် မှုဖြင့် ကမာရွတ်မြို့နယ်အဆင့် ကျောင်း ပေါင်းစုံ မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်ပညာပေး ပြပွဲ၊ ပြိုင်ပွဲ ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ပြည်လမ်းရှိ လိပ်ခုံးခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

၂၉

ပြည်သူ့ ဝန်ထမ်းကောင်းတံဆိပ်၊ ပြည်သူ့ ဝန်ထမ်းတံဆိပ်၊ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့် တရား ဥပဒေစိုးမိုးရေးတံဆိပ် အပ်နှင်းခြင်းဆိုင်ရာ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတော် ကောင်စီသည် အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၁၄/၈၂ ကို ထုတ်ပြန်ကြေငြာသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံတော်ကောင်စီသည် ပြည်သူ့ရဲ ပူးတွဲတိုက်ပွဲဝင်တံဆိပ် အပ်နှင်း ခြင်းဆိုင်ရာ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အမိန့် ကြော်ငြာစာအမှတ် ၁၅/၈၂ ဖြင့် ထုတ်ပြန် ကြေငြာသည်။

၃၀

ရန်ကုန်မြို့တော်ခန်းမ၌ တနှစ်တာရပ်နား ခဲ့သည့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် အလံတော်ကို ၁၉၇၂ ခု နှစ် ၃၅ နှစ်မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ နိုင်ငံ ရေးဦးတည်ချက်သုံးရပ်နှင့်အညီ ပြည်နယ် နှင့် တိုင်းများသို့ လှည့်လည် သယ်ဆောင် ရေး အစီအစဉ် အရ ရန်ကုန် လေဆိပ်မှ အထူးလေယာဉ်ဖြင့် စတင် သယ်ဆောင်ရာ တနင်္သာရီတိုင်း မြိတ်မြို့သို့ရောက်ရှိသည်။

နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော် ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယုသည် အဖွဲ့ ဝင်များ လိုက်ပါလျက် ရန်ကုန်မြို့ ပြည် လမ်း၌ တည်ဆောက်လျက်ရှိသော ပြည်သူ့ လွတ်တော် အဆောက်အအုံသစ်သို့ သွား ရောက် စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး လိုအပ်သည် များကို ညွှန်ကြားသည်။

၃၁

ပြည်ထောင်စု အလံတော်သည် ရာဇဝတ် တိုင်း ပုသိမ်မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။

ဥရောပနိုင်ငံများသို့ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု ဆိုက်ဗီးရီးယားမှတစ်ဆင့် ပေးပို့မည့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ပိုက်လိုင်းများ တပ်ဆင်နေပုံ

ဖေဖော်ဝါရီလ

၁

ပြည်ထောင်စု အလံတော်သည် ရခိုင်ပြည်နယ် ကျောက်ဖြူမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။
ဧရာမမြို့မှ ပါရီမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသော အီဂျစ်သမ္မတ မူဘာရက်သည် ပြင်သစ်သမ္မတမီးထရောင်းနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ပြင်သစ်၊ အီဂျစ် စီးပွားရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ဆွေးနွေးသည်။

၂

ပြည်ထောင်စုအလံတော်သည် မကွေးတိုင်း မကွေးမြို့သို့ရောက်ရှိသည်။
ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် လီယွန်အုတ်သည် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသို့အသွား ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော်တွင် ညအိပ် ရပ်နားရန် အထူး လေယာဉ်ဖြင့် ညနေပိုင်းတွင် ရန်ကုန်လေဆိပ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

၃

ပြည်ထောင်စုအလံတော်သည် ချင်းပြည်နယ် မတူပီမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။
စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဒေါက်တာမောင်ရှိန် နှင့် မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ ဂျပန် သံအမတ်ကြီး မစ္စတာ မာဆာတာဒါ တာချီဘာနာတို့သည် ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အတွင်း ဂျပန်နိုင်ငံအစိုးရမှ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရသို့အထောက်အပံ့ပေးမှု ကိစ္စရပ်နှစ်ခုနှင့်စပ်လျဉ်းသောစာချုပ်လွှာများကို စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဌာန အစည်းအဝေးခန်းမ၌ လက်မှတ်ရေးထိုး လဲလှယ်သည်။

၄

ပြည်ထောင်စု အလံတော်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။

၅

ပြည်ထောင်စု အလံတော်သည် မန္တလေးတိုင်း မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။

ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေ ညီလာခံ အရေးပေါ် အစည်းအဝေးက ဂိုလန်ကုန်းမြင့်ဒေသပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အစုရေး နိုင်ငံအား အရေးယူ အပြစ်ပေးရန် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံများအား တိုက်တွန်း လိုက်ပြီး ညီလာခံ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုသည်။

၆

ပြည်ထောင်စု အလံတော်သည် ကချင်ပြည်နယ် မြစ်ကြီးနားမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။
မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းသည် အဖွဲ့ဝင်များနှင့် အတူ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှ စတင်၍ အလယ်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်နှင့် အနောက်မြောက်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ် နယ်မြေများရှိ စက်ရုံများ၊ ရေနံတူးဖော်မှုလုပ်ငန်းများနှင့် ဆည်မြောင်း လုပ်ငန်းများကို လှည့်လည် စစ်ဆေး ကြည့်ရှုကာ လိုအပ်သည်များကို ဆွေးနွေး ညွှန်ကြားခဲ့ပြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ ဘီအေစီ အထူးလေယာဉ်ဖြင့် ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။

အီဂျစ်သမ္မတ မူဘာရက်နှင့် ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာ တို့သည် လန်ဒန်မြို့၌ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြသည်။

၇

ပြည်ထောင်စု အလံတော်သည် ရှမ်းပြည်နယ် လားရှိုးမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။

၈

ပြည်ထောင်စု အလံတော်သည် ကယားပြည်နယ် လွိုင်ကော်မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။
မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုတို့သည် ရန်ကုန်မြို့၊ အင်းလျားကန် ဟိုတယ်၌ ကျင်းပမည့် ၁၉ ကြိမ်မြောက် မြန်မာ့ကျောက်မျက်ရတနာ ပြပွဲ၏ ပဏာမ ခင်းကျင်းပြသမှုများကို နံနက် ၈ နာရီခွဲမှစ၍ လေးနာရီကြာမျှ စိတ်ပါဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးကြပြီး လိုအပ်သည်များကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြားသွားသည်။

၉

ပြည်ထောင်စု အလံတော်သည် ကရင်ပြည်နယ် ဘားအံမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။
၃၅ နှစ်မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ပြပွဲနှင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ကျိုက္ကဆံကွင်း အတွင်းရှိ ပြပွဲမုခ်ဦး၌ ကျင်းပရာ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ပြည်သူ့ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်မြင့်က ပြပွဲကို ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။

၁၀

ပြည်ထောင်စု အလံတော်သည် မွန်ပြည်နယ် မော်လမြိုင်မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။
မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယု တို့သည် ရန်ကုန်မြို့ကျိုက္ကဆံ ကွင်းရှိ ၃၅ နှစ်မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ပြခန်းများကို နံနက် ၉ နာရီမှစ၍ လှည့်လည် ကြည့်ရှု လေ့လာကြသည်။

၁၁

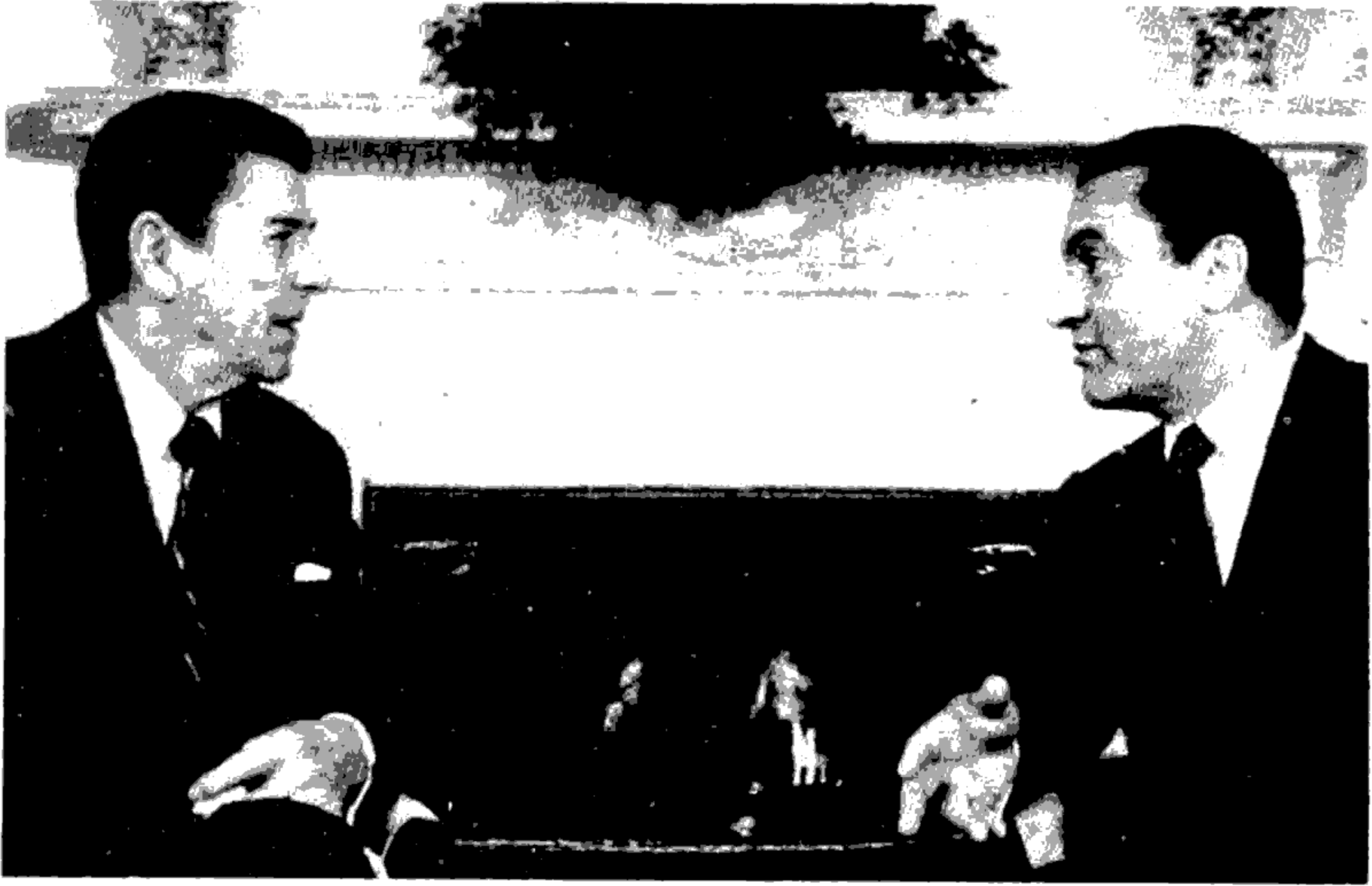
ပြည်ထောင်စု အလံတော်သည် ပဲခူးတိုင်း ပဲခူးမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။
ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးဦးစန်းယုနှင့် ဇနီးက အလံလမ်းရှိ သမ္မတအိမ်တော်တွင် ၃၅ နှစ်မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ညွှန်ခံနှင့် ညစာစားပွဲကျင်းပရာ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် ဇနီးအပြင် အခြား ဖိတ်ကြားထားသော ညွှန်ခံများ တက်ရောက်သည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ၃၅ နှစ်မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ ဆွေးနွေးပွဲကို နံနက် ၈ နာရီတွင် ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံခန်းမဆောင်၌ ကျင်းပရာ မွန်းလွဲ ၂ နာရီတွင် အောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြီးစီးသည်။

၁၂

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ၃၅ နှစ်မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ ဖြစ်သည်။

၃၅ နှစ်မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ အလံ တော်သယ်ယူရေး အစီအစဉ်အရ ပြည်နယ် နှင့် တိုင်း ၁၄ ခုသို့ လှည့်လည်သယ်ဆောင် ခဲ့သော ပြည်ထောင်စုအလံတော်သည် မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ် ရန်ကုန်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ် အားကစားကွင်းတွင် ခေတ္တရပ်နားသည်။ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် အလံတော်ကို ဆက်လက် လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ဆောင်ကြရာ ညနေ ၄ နာရီ ၁၀ မိနစ်တွင် ကျိုက္ကဆံကွင်းသို့ ရောက် ရှိလာပြီးနောက် စင်မြင့်ရှိ ငွေဖလားတွင် စိုက်ထူသည်။

ဝါရှင်တန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသော အီဂျစ်သမ္မတ မူဘာရက်သည် အမေရိကန်သမ္မတ ရေဂင်နှင့် တွေ့ဆုံ၍ နှစ်နိုင်ငံအကျိုးတူကိစ္စများ ဆွေးနွေးသည်။

ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်းတွင် ရန်ကုန် တိုင်း ဒေသပါတီကော်မတီနယ်မြေအတွင်း ရှိ လုပ်သားပြည်သူ တသိန်း ငါးသောင်း တက်ရောက်သည့် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ၃၅ နှစ် မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ လူထုအစည်း အဝေးကြီးကို ညနေ ၄ နာရီ ၁၀ မိနစ်တွင် စတင်ကျင်းပရာ ညနေ ၅ နာရီတွင် အောင် မြင်စွာ ကျင်းပပြီးစီးသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတဝန်းလုံးတွင်လည်း မြို့နယ် များအလိုက် ပြည်ထောင်စုနေ့ အခမ်း အနားများကို စည်ကား သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပသည်။

၁၄

၃၅ နှစ်မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ အခမ်း အနားသို့ တက်ရောက်ရန်နှင့် လေ့လာရန်

အတွက် အထူးဖိတ်ကြားချက်အရ ရန်ကုန် မြို့သို့ ရောက်ရှိနေကြသော တောင်ပေါ် တိုင်းရင်းသား ညွှန်ကြားရေးအဖွဲ့များအား ရန်ကုန် တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်စုပေါင်းရိပ်သာ၌ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဌာနဝန် ကြီးနှင့်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရကျော်ထင်က ဂုဏ်ပြု ညစာစားပွဲဖြင့် တည်ခင်းညွှန်ကြားသည်။

၁၅

ကိုမိုရိုသမ္မတ အာမက်အဗ္ဗဒယ်လားသည် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်သွားသော နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး အလီဘရောက်ဂျေအား ဝန်ကြီး ချုပ်အဖြစ်ခန့်အပ်လိုက်ပြီး အစိုးရအဖွဲ့သစ် ကို ဖွဲ့စည်းသည်။

၁၆

ကမ္ဘာ့ရေနံ အလုံပယ်ဖြစ်မှုကို ဖြေရှင်း ဆောင်ရွက်ရာတွင် ထုတ်လုပ်မှု လျော့ချ ခြင်းသာ အောင်မြင်သည့် ဖြေရှင်းမှုတရပ် ဖြစ်ကြောင်း၊ ရေနံရောင်း နိုင်ငံများအဖွဲ့ (အိုပက်) ဥက္ကဋ္ဌ၊ အာရပ်စော်ဘွားများ ပြည်ထောင်စု (ယူအေအီး) ရေနံဝန်ကြီး ဒေါက်တာအိုတေဘားက ကြေငြာသည်။

၁၇

ဇင်ဗာဗေ့နိုင်ငံ ဝါရင့် အမျိုးသား ဝါဒီ အင်ကိုမိုနှင့် ယင်း၏ ဇင်ဗာဗေ့အာဖရိက ပြည်သူ့သမဂ္ဂ (ဇာပူး)ပါတီဝင် ဝန်ကြီး နှစ်ဦးတို့အား အာဏာသိမ်းရန် ကြံစည် သည်ဟုဆိုကာ မိမိအစိုးရအဖွဲ့မှ ထုတ်ပစ် လိုက်ကြောင်း ဇင်ဗာဗေ့ဝန်ကြီးချုပ်မူဂါ ဗီ က ထုတ်ဖော်ကြေငြာသည်။

၁၈

လောနိုင်ငံ ဗီယက်ကျန်းမြို့၌ ကျင်းပခဲ့သည့်

၃၅ နှစ်မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ ပြပွဲ ဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်းအတွင်းရှိ ပြပွဲမုခ်ဦး၌ ကျင်းပစဉ်

ဗီယက်နမ်၊ ကမ်ပူချားနှင့် လောနိုင်ငံ ခြားရေး ဝန်ကြီးများ၏ နှစ်ရက်ကြာ ညီလာခံအပြီးတွင် ထုတ်ပြန်ခဲ့သော ပူးတွဲ ကြေငြာချက်၌ ပါဝင်သည့် ကမ်ပူချားရှိ ဗီယက်နမ်တပ်သား ခန့်မှန်းခြေနှစ်သိန်းကို တစိတ်တဒေသနှင့် ခြွင်းချက်ဖြင့် ရုပ်သိမ်း ရန်ဟူသော ဗီယက်နမ်၏ နောက်ဆုံးတင်ပြ ကမ်းလှမ်း ချက်ကို ထိုင်းနိုင်ငံ ခြားရေး ဝန်ကြီး ဆစ်ဒီဆာဝက်ဆီလာက ယယ်ချ သည်။

၁၉ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းသည် ရန်ကုန်မြို့ အင်းလျားကန် ဟိုတယ်၌ ကျင်းပလျက်ရှိသော ၁၉ ကြိမ် မြောက် မြန်မာ့ကျောက်မျက်၊ ကျောက် စိမ်းနှင့် ပုလဲရတနာများပြပွဲအစီအစဉ်အရ ပတ္တမြားခန်းမ၌ ကျောက်စိမ်းများ ဒုတိယ နေ့အဖြစ် လေလံတင် ရောင်းချနေသည်ကို ညနေပိုင်းတွင် သွားရောက်ကြည့်ရှုလေ့လာ သည်။

၂၀ စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး လေ့လာရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ လယ်ယာနှင့်သစ်တောဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးရဲခေါင်၊ နှင့် စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး လေ့လာ ရေး အဖွဲ့ဝင်များသည် စတင်အကောင် အထည်ဖော် လျက်ရှိသော မင်္ဂလာဒုံ

ဥယျာဉ် တည်ထောင်ရေး လုပ်ငန်းများကို သွားရောက် စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။

၂၁ ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်းရှိ စင်မြင့်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သော ပြည်ထောင်စု အလံတော် ကို အထူးမော်တော်ယာဉ်ဖြင့် ပြန်လည် သယ်ဆောင်ပြီးနောက် တနင်္ဂနွေ ရပ်နား မည့် မြို့တော်ဝန်၏ ညွှန်ကြားမှုဖြင့် ပြန် လည် ထားရှိသည်။

ကမ်ပူချားနိုင်ငံ အကြီးအကဲဟောင်း မင်းသားကြီး သီဟာနုက တရုတ်ထောက် ခံသည့် ခမာနီတို့နှင့် ညွှန်ပေါင်းအစိုးရဖွဲ့ရန် မိမိ သဘောတူ ထားကြောင်း၊ ကွန်မြူနစ် မဟုတ်သည့် ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဆွန်ဆန် အနေဖြင့် အဆိုပြုထားသည့် ညွှန်ပေါင်း အစိုးရဖွဲ့စည်းရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေး ရန်အတွက် မိမိတို့နှင့် မကြာမီ ပူးပေါင်း လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ခမာနီခေါင်းဆောင် ခယုဆန်ဖန်နှင့် ပီကင်းမြို့၌ တွေ့ဆုံ ဆွေး နွေးအပြီးတွင် သတင်းထောက် များအား ပြောကြားသည်။

၂၂ မူးယစ်ဆေးစွဲမှု ကာကွယ်ကုသရေး သင် တန်း ဆရာများအတွက် သင်တန်းဖွင့်ပွဲကို စိတ်ရောဂါ အထူးကု ဆေးရုံကြီးရှိ မူးယစ် ဆေးစွဲရောဂါ ကုသရေးနှင့် သုတေသန သင်တန်းခန်း၌ ကျင်းပသည်။

၂၅ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော်တွင် ညွှန်ကြားမှုနှင့် အခြေခံ သုံး ရက်ကြာ နေထိုင်ခဲ့သည့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ သမ္မတကြီး မစ္စတာ အဗ္ဗဒတ် ဆတ္တားနှင့် အဖွဲ့ဝင် များ သည် အထူးလေယာဉ်ဖြင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံသို့ ပြန်လည် ထွက်ခွာ သွား သည်။

၂၆ လက်ဗနွန်နိုင်ငံ တောင်ပိုင်းသို့ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်မှုကို အမေရိကန်က ခွင့်လွှတ်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေး ဌာနက အစွဲရေးနိုင်ငံအား သတိပေးသည်။

၂၇ ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ (အီးအီးစီ) ၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဗဲလဂျီယမ် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး လီယို တင်ဒါမန်သည် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် လေးရက် ကြာ တရားဝင်လည်ပတ်ရန်အတွက် တိုကျို မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။

၂၈ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နှင့် အိန္ဒိယ နိုင်ငံတို့သည် နှစ်နိုင်ငံပိုင် မြစ်များမှ မြစ်ရေများ ခွဲဝေ သုံးစွဲရေးဆိုင်ရာ ပြဿနာများ ဖြေရှင်းရန် ဒက္ကားမြို့တွင် ပြုလုပ်သော နှစ်နိုင်ငံ ဝန်ကြီး အဆင့်ရှိ အစည်းအဝေးက ဆုံးဖြတ်သည်။

မတ်လ

၂ တောင်သူလယ်သမားနေ့ ဖြစ်သည်။ ပိုလန်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံခြားရေး ဝါဒတွင် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုနှင့်ချစ်ကြည်ရင်းနှီး မှု၊ မဟာမိတ်ဖွဲ့စည်းမှုတို့သည် အရေးပါ သော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း ယာဂ္ဂဇယ်စကီး ခေါင်းဆောင်သည့် ပိုလန် ပါတီနှင့် အစိုးရကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တို့ ဆိုဗီ ယက်ပြည်ထောင်စုသို့ လာရောက်လည်ပတ် ပြီးနောက် ထုတ်ပြန်ကြေငြာသည်။

၃ ပြင်သစ်သမ္မတ မီးထရောင်းသည် အစွဲရေး နိုင်ငံတွင် သုံးရက်ကြာနေထိုင်လည်ပတ်ရန် အတွက် တဲအာဗစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

၄ ဇင်ဗာဗေ့ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း အီယန်စမစ် ၏ ရိပ်တဲလီကင်တပ်ဦးပါတီမှလှူဒါန်း အမတ် ခုနစ်ဦးတို့သည် ဇင်ဗာဗေ့နိုင်ငံ၏ လူမည်း

လူများစု အစိုးရအပေါ် ပိုမို လိုလားနှစ် သက်သော အနေအထားဖြင့် လွှတ်တော်၌ တသီးပုဂ္ဂလ အမတ်များအဖြစ် ရပ်တည် သွားရန် နုတ်ထွက်သည်။

၅ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီး ဦးစန်းယု တို့သည် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး

ဦးအေးကိုက တည်ခင်းညှိသော ညစာ စားပွဲသို့ တက်ရောက်လာကြသည့် စစ်ကိုင်း ရွာသစ်ကြီး ပြည်ထောင်စု တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးရေးသိပ္ပံ သင်တန်းအမှတ် စဉ် (၁၃) မှ လေ့လာရေး ရောက်ရှိနေကြ သော နောက်ဆုံးနှစ် သင်တန်းသားသင် တန်းသူများအား ရင်းနှီးစွာ တွေ့ဆုံသည်။

၆

စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး လေ့လာရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ လယ်ယာနှင့်သစ်တောဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးရဲခေါင် နှင့် စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး လေ့လာ ရေးအဖွဲ့ဝင် များသည် တိရစ္ဆာန် မွေးမြူရေး လုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်း လက်အောက်ရှိ မင်္ဂလာဒုံ မြို့နယ်ပျဉ်းမပင်မွေးမြူရေးခြံတွင် အကောင် အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသော ဇီဝ ဓာတ်ငွေ့ ထုတ်လုပ်သုံးစွဲရေး လုပ်ငန်းများ ကို သွားရောက် စစ်ဆေး ကြည့်ရှုသည်။

၇

အီရန်၊ အီရတ်တို့၏ ပင်လယ်ကွေ့ စစ်ပွဲပြီး ဆုံးရေး ထပ်မံကြိုးပမ်းသည့် အ နေ ဖြင့် အစ္စလာမ်မစ်ညီလာခံအဖွဲ့ (အိုင်စီအို)သည် သံတမန်ရေး လွန်းပျံခရီးကို ပြန်လည်စတင် ကျင့်သုံးသည်။

၈

ဆိုင်း နိုင်း သဲကန္တာရ မြောက်ပိုင်း ရှိ ရာဖာမြို့ကို နှစ်နိုင်ငံအကြား နိုင်ငံတကာ နယ်စပ်အဖြစ် မည်သို့မည်ပုံ ခွဲခြားရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အစွဲရေးနှင့် အိဂျစ်တို့ သဘော တူညီချက် ရရှိသည်။

၉

ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာနက ကြီးမှူးကျင်းပ သော တိပိဋက ဓမ္မာစရိယ၊ ပါဠိပထမပြန်၊ အဘိဓမ္မာဝိသုဒ္ဓိမဂ် စာမေးပွဲများ၊ မဟာ ဘွဲ့နှင့်သဘင် အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာအေး ကုန်းမြေရှိ မဟာပါသာဏ လိုက်ဂူတော်၌ ကျင်းပသည်။
ဖေဖော်ဝါရီလက ကျင်းပခဲ့သည့် ရွေး

ကောက်ပွဲများတွင် အတိုက်အခံ ခေါင်း ဆောင်ချား ဟောဂီသည် အိုင်ယာလန် သမ္မတနိုင်ငံ၏ ဝန်ကြီးချုပ်ထူးကို ပြန် လည်ရရှိသည်။

၁၀

၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွက်ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ၊ ဂုဏ်ထူးဆောင်တံဆိပ်များ ချီးမြှင့် အပ်နှင်း ခြင်း အခမ်းအနား ကျင်းပရေးကော်မတီ ၏ ပထမအကြိမ် အစည်းအဝေးကို ပြည်ထဲ ရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန အစည်း အဝေးခန်းမ၌ ပြုလုပ်ပြီး အခမ်းအနား ကျင်းပရေးအတွက် ကော်မတီ အတွင်း ရေးမှူး ဦးမင်းနောင်က ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ပါဝင် သည့် စီမံခန့်ခွဲရေး ကော်မတီကို ဖွဲ့စည်း သည်။

အမေရိကန် အထူးသံတမန် ဖိလစ် ဟာဘစ်သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်း တင်းမာမှု လျော့ပါးရေးအတွက် လက်ဗနွန်နိုင်ငံရှိဆန့် ကျင်ဘက် ဂိုဏ်းဂဏပပါတီ အဖွဲ့အစည်းများ မှ ခေါင်းဆောင်များနှင့် ဘေရွတ်မြို့တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။

၁၁

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဗဟိုကော် မတီ ဆဋ္ဌမအကြိမ် အစည်းအဝေးကို နံနက်

၉ နာရီတွင် အလုံလမ်း သမ္မတအိမ်တော် ဝင်းအတွင်းရှိ ဗဟိုအစည်းအဝေး ခန်းမ၌ စတင်ကျင်းပရာ သဘာပတိအဖြစ် မြန်မာ့ ဆိုရှယ် လစ် လမ်း စဉ် ပါ တီ ဥက္ကဋ္ဌ ကြီး ဦးနေဝင်းကဆောင်ရွက်၍ အခမ်းအနားမှူး အဖြစ် အတွင်းရေးမှူး ဦးသန်းလှိုင်က ဆောင်ရွက်သည်။

လက်ဗနွန်နိုင်ငံရှိ ကုလသမဂ္ဂ ငြိမ်းချမ်း ရေး ထိန်းသိမ်းမှုတပ်ဖွဲ့ (ယူ နီ ဖီး လ်) သို့ ခြေလျင် တပ်ရင်းတရင်း စေလွှတ်ရန် ပြင်သစ်နိုင်ငံအား မေတ္တာရပ်ခံရန် ကုလ သမဂ္ဂ လုံခြုံရေး ကောင်စီက သဘော တူသည်။

ဆူရီနမ်နိုင်ငံတွင် ဗိုလ်ဟာနီ အော်ရီ ခေါင်းဆောင်သောလက်ယာဂိုဏ်းတပ်သား များက အာဏာသိမ်းလိုက်သည်။

၁၂

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဗဟိုကော် မတီ ဆဋ္ဌမအကြိမ် အစည်းအဝေး ဒုတိယ နေ့ အစည်းအဝေးကို အလုံလမ်း သမ္မတ အိမ်တော်ဝင်းအတွင်းရှိ ဗဟိုအစည်းအဝေး ခန်းမ၌ ကျင်းပရာ သဘာပတိအဖြစ် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းက ဆောင်ရွက်ပြီး အခမ်းအနား မှူးအဖြစ် အတွင်းရေးမှူး ဦးသိန်းငွေက ဆောင်ရွက်သည်။

အယ် ဆာ ဗေ ဒီ နိုင်ငံ ဥပဒေ ပြု လွှတ်တော် ရွေး ကောက် ပွဲ တွင် ရီပတ် ဗ လီ ကင် မဟာ မိတ် ပါ တီ အ နိုင် ခ ရ ရှိ ရေး အတွက် မ ဆွယ် တ ရား ဟော နေ သော ရို ဘာ တို့ ဝိ အောဘစ် ဆန်

ပင်လယ် ကြမ်းပြင်တွင် သတ္တုရှာဖွေ တူးဖော်ရေး အတွက် အဆိုပြု ထားသော သဘောတူစာချုပ်ပါ စာပိုဒ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဓိကပြင်ဆင်ချက်များကို ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်ပြင် ဥပဒေညီလာခံတွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက တရားဝင် တင်သွင်းသည်။

ပြင် သစ် သ မှ တ မိး ထ ရောင်း သည် ဝါရှင်တန်မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။

၁၄

သစ်လုပ်ငန်းကော်ပိုရေးရှင်းအတွက် ပထမဦးဆုံးတည်ဆောက်သည့်အလျား ၁၂၁ ပေ ဥလက်မအကျယ် ၂၈ ပေ၊ စောက် ခြောက် ပေရှိ ဇက်ရေယာဉ် ရေချွေ့ကို ပုသိမ်မြို့ ကောင်းကင်ကြီးဖြင့် သစ်ထုတ်ခြင်းစီမံကိန်း အခြေစိုက်အလုပ်ရုံ၌ ကျင်းပသည်။

ဝါဆောစာချုပ်အဖွဲ့ လက်နက်ကိုင်တပ်များ၏ ဆိုဗီယက်တပ်မှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကလီ ကော့ဗ်သည် ပိုလန်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်း၌ ဝါဆောစာချုပ်အဖွဲ့ စစ်ရေး လေ့ကျင့်မှုများကို စတင်လိုက်ပြီးနောက် ပိုလန်စစ်ဘက်အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာရူဇယ်စကီးနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။

၁၅

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဒုတိယအစည်းအဝေးကို ရန်ကုန်မြို့ အလုံလမ်း သမ္မတအိမ်တော်ဝင်း အတွင်းရှိ ဗဟိုအစည်းအဝေး ခန်းမ၌ နံနက် ၁၀ နာရီတွင် စတင်ကျင်းပရာ နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော် ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယု အမှူးပြုသော ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ၄၆၈ ဦး တက်ရောက်သည်။

၁၆

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဒုတိယအစည်းအဝေး ဒုတိယနေ့အစီအစဉ်ကို နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ဆက်လက်ကျင်းပရာ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယု အမှူးပြုသော ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ၄၇၁ ဦး တက်ရောက်သည်။

၁၇

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဒုတိယအစည်းအဝေး တတိယနေ့အစီအစဉ်ကို နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ဆက်လက်ကျင်းပရာ နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယု အမှူးပြုသော ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ၄၇၂ ဦး တက်ရောက်သည်။

၁၈

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဒုတိယအစည်းအဝေး စတုတ္ထနေ့အစီအစဉ်ကို နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ဆက်လက်ကျင်းပရာ နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော် ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယု အမှူးပြုသော ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ၄၆၉ ဦး တက်ရောက်သည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် အလည်အပတ် ရောက်ရှိနေသည့် ဘူတန်နိုင်ငံဘုရင် ဂျစ်မီဆင်ဝမ်ချပ်သည် အိန္ဒိယ ဝန်ကြီးချုပ် အင်ဒီရာဂန္ဒီနှင့် တွေ့ဆုံပြီး ကမ္ဘာ့အခြေအနေနှင့် နှစ်နိုင်ငံ ဆက်ဆံရေးများကို ဆွေးနွေးသည်။

၁၉

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဒုတိယအစည်းအဝေး ပဉ္စမနေ့အစီအစဉ်ကို နံနက် ၁၀ နာရီ ၁၀ မိနစ်တွင် ဆက်လက်ကျင်းပပြီး နံနက် ၁၁ နာရီ မိနစ် ၅၀ တွင် အောင်မြင်စွာ ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ပြဋ္ဌာန်းခြင်း သုံးရပ်၊ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းနှစ်ရပ်၊ အတည်ပြုခြင်းတရပ်နှင့် မှတ်တမ်း တင်ခြင်း ၁၀ ရပ်တို့ကို ဆောင်ရွက်ပြီးစီးခဲ့သည်။

အနောက်ဥရောပသို့ ချိန်ရွယ်ထားသော ဆိုဗီယက် တာလတ်ပစ် နျူးကလီးယား ဒုံးပျံများ ကန့်သတ်ရန် ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင် ဗရက်ဇဉက်၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာနှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံ (အက်ဖအာဂျီ) ဝန်ကြီးချုပ် ရူမစ် တို့ လန်ဒန်မြို့တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ပယ်ချသည်။

မြောက် အတ္တလန္တိတ် စာချုပ်အဖွဲ့

(နေတိုး) စစ်ဌာနချုပ်၏ အဆိုပြုချက်ကို ဒိန်းမတ်အစိုးရက လက်ခံသည့် သဘောတူညီချက်အရ စစ်ဖြစ်လာလျှင် သို့မဟုတ် အကျပ်အတည်းတွေ့လာလျှင် နေတိုးအဖွဲ့မှ လေယာဉ် အုပ်စု ခုနစ်ခုနှင့် အင်အား ၆၀,၀၀၀ ရှိ မြေပြင်တပ်တို့ကို ဒိန်းမတ်နိုင်ငံ၏ စီမံကွပ်ကဲမှုအောက်သို့ ထားရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော် ကြေငြာသည်။

၂၀

ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်၌ ရေနံအလုံပယ်ဖြစ်နေမှုနှင့် ရေနံဈေးနှုန်းကျဆင်းမှုကို ရေနံထုတ်လုပ်မှု လျော့ချရေးနည်းဖြင့် ရေနံထုတ်နိုင်ငံများအဖွဲ့ (အိုပက်) က ကာကွယ်နိုင်စေရန် ဆအူးဒီအာရေဗျနိုင်ငံသည် တနေ့လျှင် စည်ငါးသိန်း လျော့ချ ထုတ်လုပ်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ဆအူးဒီအာရေဗျရေနံဝန်ကြီး ယာမာနီက ကြေငြာသည်။

၂၁

အိန္ဒိယ ဝန်ကြီးချုပ် အင်ဒီရာဂန္ဒီသည် ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် ခြောက်ရက်ကြာ နေထိုင်လည်ပတ်ရန် လန်ဒန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာရာ ဗြိတိန် ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာက လေဆိပ်မှ ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်သည်။

၂၂

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုတို့သည် ရန်ကုန်မြို့ ဦးဝိစာရလမ်းရှိ တပ်မတော်ခန်းမ၌ ပြသမည့် ၃၇ နှစ်မြောက် တပ်မတော်နေ့ပြပွဲသို့ နံနက် ၉ နာရီတွင် ရောက်ရှိလာကြပြီး တနာရီခွဲကြာမျှ စိတ်ပါဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိနေသော သြစတြေးလျနိုင်ငံ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ကုန်သွယ်ရေးနှင့် သယံဇာတ အရင်းအနှီးဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး မစ္စတာ ဂျေ၊ ဒီ၊ အန်သွန်နီအား ဝန်ကြီးချုပ် ရုံးခန်း၌ လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။

ယူဂိုဆလပ်သမ္မတ ဆာဂျီခရိုက်ဂါသည်

ဦးဝိစာရလမ်းရှိ တပ်မတော်ခန်းမ၌ ပြသမည့် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ၃၇ နှစ်မြောက် တပ်မတော်နေ့ပြပွဲကို ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရကျော်ထင်နှင့် အဖွဲ့ဝင်များ စစ်ဆေးကြည့်ရှုစဉ်

အိရတ်နိုင်ငံ ဘဂ္ဂဒတ်မြို့၌ ကျင်းပရန် စီစဉ် ထားသော ဘက်မလိုက်ထိပ်သီးညီလာခံနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်ကိစ္စကို ဆွေးနွေးရန် ဂါဗွန်၊ နိုင်ဂျီးရီးယား၊ ဂင်းနီနှင့်မာလီ လေးနိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

ဂွာတီမာလာ နိုင်ငံတွင် သမ္မတရိုမီယို လူကတ်ဂါစီယာအား ပြုတ်ချလိုက်ပြီး စစ်အစိုးရ ဖွဲ့စည်းပြီးကြောင်း ဂွာတီမာလာ တပ်မတော်က ကြေငြာသည်။

မြေပဒေသာကျွန်း ပြပွဲပြိုင်ပွဲကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်ကောင်စီသည် လွတ်လပ်ရေးမော်ကွန်းဝင် ပထမဆင့်၊ ဒုတိယဆင့်၊ တတိယဆင့်များအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်စာရင်းကို မတ်လ ၂၅ ရက်နေ့စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၂၅/၈၂ ဖြင့် ထုတ်ပြန်ကြေငြာသည်။

ဂွာတီမာလာ နိုင်ငံတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အက်ပရိန်းရီယိုမူန့်ဦးဆောင်သော စစ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့က အစိုးရအဖွဲ့သစ် ဖွဲ့စည်းသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ၃၇ နှစ်မြောက် တပ်မတော်နေ့ဖြစ်သည်။

၃၇ နှစ်မြောက် တော်လှန်ရေးနေ့(တပ်မတော်နေ့)စစ်ရေးပြအခမ်းအနားကို နံနက် ၇ နာရီတွင် ရန်ကုန်မြို့ ဦးဝိစာရလမ်းရှိ ၃၁ တော်လှန်ရေးပန်းခြံ၌ ကျင်းပသည်။

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုနှင့် ဇနီး ဒေါ်သန်းရှိန်သည် ည ၇ နာရီတွင် အလုံလမ်း သမ္မတအိမ်တော်၌ ၃၇ နှစ်

၂၉

မြောက် တပ်မတော်နေ့ အထိမ်းအမှတ် ညစာစားပွဲ တည်ခင်းညှိခံရာ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်း၊ ဇနီး ဒေါ်နီနီမြင့်နှင့် ဖိတ်ကြားထားသော ညှိသည်တော်များ တက်ရောက်သည်။

အသက် ၆၈ နှစ်ရှိ အက်ဆာနွတ်ချောက်ဒရီ သည် ဘင်္ဂလား ဒေ့ရှ နိုင်ငံ၏ အငွေမမြောက် သမ္မတအဖြစ် ရာထူးလက်ခံသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်နှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် ထားဝယ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ကံဘောက် သတ္တုတူးစီမံကိန်း၊ ဟိန်းဇဲချိုင့်ဝှမ်း ခဲမဖြူတူးဖော်ရေးစီမံကိန်းများသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှု လေ့လာ စစ်ဆေးသည်။

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ထိုင်းနိုင်ငံ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပရာချူဝပ်ဆွန်တရာကွန်နှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

၃၀

မြန်မာနိုင်ငံသို့ အလည်အပတ် ရောက်ရှိနေသော ထိုင်းနိုင်ငံ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပရာချူဝပ်ဆွန်တရာကွန်နှင့် အဖွဲ့သည် ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးသို့ သွားရောက်၍ ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်အား တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်သည်။

အိရတ်တပ်များသည် အီရန် - အိရတ် ရွှေတန်းစစ်မျက်နှာ အလယ်ဗဟို ဒေသမှ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာသွားကြရန် အိရတ်သမ္မတ ဆက်ဒမ်ဟူစိန်က အမိန့်ပေးသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် သုံးရက်ကြာ နေ့ထိုင်လည်ပတ်ခဲ့သော ထိုင်းနိုင်ငံ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပရာချူဝပ်ဆွန်တရာကွန်နှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် ရန်ကုန်မြို့မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသည်။

၂၄

ဩစတြေးလျနိုင်ငံ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး သူရဦးထွန်းတင်ခေါင်းဆောင်သော မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် ဝန်ကြီးများရုံးရှိ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန အစည်းအဝေးခန်းမ၌ တွေ့ဆုံ၍ နှစ်နိုင်ငံ စီးပွားရေးနှင့် ကုန်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကိစ္စများကို ဆွေးနွေးသည်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံတွင် စစ်တပ်အကြီးအကဲ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုစိန်မိုဟာမုက် အာရတ်သည် အာဏာ သိမ်းယူလိုက်ပြီး ဝန်ကြီးများအဖွဲ့ကို ဖျက်သိမ်းသည်။

၂၅

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းသည် နံနက်ပိုင်းတွင် ရန်ကုန်မြို့ ကန်တော်ကြီး မြေပဒေသာကျွန်း၌ လယ်ယာနှင့် သစ်တောဝန်ကြီးဌာနက ပြသမည့်

ဧပြီလ

၁

ပဲခူးတိုင်း၊ ပဲခူးမြို့နယ်၊ ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်း ဖွင့်ပွဲနှင့် ပထမဆင့် ငါးမွေးကန်များ တူးဖော်မှုအောင်ပွဲ အခမ်းအနားကို ပြည်တော်အေးကျေးရွာအနီး မယင်းအနောက်တောင်ကွင်းကန် ၁၀၀ တူးဖော်ရေးစခန်း၌ ကျင်းပသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ စာတတ်မြောက်ရေး ဗဟိုကော်မတီ၏ ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ နွေရာသီ စာတတ်မြောက်ရေး လှုပ်ရှားမှု အစီအစဉ်အရ တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်၊ သိပ္ပံနှင့် ဆရာအတတ်သင်ကျောင်း ၁၀ ခုတို့မှ လုပ်အားပေးလူငယ် ၆၂၀ နှင့် လူငယ်ရပ်ဝေး အခြေစိုက် လုပ်အားပေးစခန်းများသို့ သွားရောက်ကြမည့် လုပ်အားပေး လူငယ်များ အပါအဝင် လူငယ်မောင်မယ် ၈၀၀ ကျော် တို့သည် ရန်ကုန်ဘူတာကြီးမှ အထူးရထားဖြင့် မန္တလေးမြို့သို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူးချုပ် ဟာဗီးယား ပဲရက်ဒေကွေးလျားသည် ဂျီနီဗာ၊ ဘုန်း၊ ဗီယက်နာနှင့် ဗလဂရိတ်မြို့များသို့ ၁၉ ရက်ကြာ ခရီး လှည့်လည်ရန် ရောမမြို့သို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

၂

အတ္တလန္တိတ် တောင်ပိုင်းဒေသမှ ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီဖြစ်သည့် ဖောက်ကလင် (မားလဗီးနပ်) ကျွန်းစုများကို မိမိတို့တပ်များက သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း အာဂျင်တီးနား စစ်အစိုးရကကြေငြာသည်။

၃

ဗြိတိန်နိုင်ငံသည် ယင်း၏ အထူးတာဝန်ပေးထားသည့် ရေတပ်ကို အာဂျင်တီးနား လက်နက်ကိုင်တပ်များက ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်ထားသည့် ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုရှိရာ အတ္တလန္တိတ်တောင်ပိုင်းသို့ စေလွှတ်လိုက်ပြီး ဗြိတိန်နိုင်ငံရှိ အာဂျင်တီးနားပိုင် ရပိုင်ခွင့်အားလုံးကို သိမ်းပိုက်ကြောင်း ဗြိတိန် ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာက ကြေငြာသည်။

၄

ရန်ကုန်၊ မန္တလေး အမြန်လမ်းမကြီးဖောက်လုပ်ရေးစီမံကိန်း လူငယ်လုပ်အားပေးစခန်း ဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို လှည်းကူးမြို့နယ်ရှိ စခန်းတည်ရာ၌ပြုလုပ်ရာ ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး တက်ရောက်၍ စခန်းဖွင့် အမှာစကားပြောကြားသည်။

၅

အာဖရိက ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ (အိုအေယူ) အတွင်း အယ်ဂျီရီးယားနိုင်ငံ၏တောက်ခံမှုကို ရရှိနေသည့် ပိုလစ်ဆာရီယိုတပ်ဦးအား ဝင်ခွင့်ပေးခြင်းကို ကန့်ကွက်သည့်အနေဖြင့် အိုအေယူ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံကိုးနိုင်ငံမှ ကိုယ်စားလှယ်များသည် ဆော့ဘာရီမြို့၌ ကျင်းပသော အိုအေယူ အလုပ်သမား ဝန်ကြီးများ၏ ညီလာခံကို သပိတ်မှောက်လိုက်ကြသည်။

တောင်အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာအတွင်းရှိ ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီ ဖောက်ကလင် ကျွန်းစုကို အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံက သိမ်းပိုက်ခြင်း မပြုနိုင်အောင် တားဆီး ကာကွယ်ပေးနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့သည့်အတွက် ဗြိတိသျှ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး လော့ဒ်ကာရင်တန်၊ ဒုတိယနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဟပ်ဖရေအက်တကင်နှင့် တွဲဖက်ဝန်ကြီး ရစ်ချတ်လစ်တို့သည်ရာထူးမှ နုတ်ထွက်သည်။

၆

တောင်အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ အတွင်းရှိ ဖောက်ကလင်ကျွန်းကို အာဂျင်တီးနားတပ်များက ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက် ခဲ့ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဗြိတိသျှ ပါလီမန်တွင် အတိုက်အခံ ပါတီတို့က ဗြိတိသျှအစိုးရကို တိုက်ခိုက် ဝေဖန်ခဲ့သည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာက ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ပေးမည် မဟုတ်ကြောင်း ယတိပြတ် ငြင်းဆိုသည်။

၇

ဖောက်ကလင်ကျွန်းစု အရေးအခင်း ဖြေ

ဖောက်ကလင်ကျွန်းပေါ်တွင် အာဂျင်တီးနား အလံ စိုက်ထူနေပုံနှင့် ဗြိတိသျှဘုရင်ခံ ရက်မာစတာမင်ဟန် ကျွန်းမှထွက်ခွာစဉ်

ရှင်းရေးတွင် ကူညီ ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ပေးရန် အမေရိကန် သမ္မတ ရေဂင်သည် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အလက်ဇန္ဒားဟိတ် အား လန်ဒန်မြို့နှင့် ဗျူနိုအေရီ မြို့များသို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံသည် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသို့ လေယာဉ်များနှင့် ဒုံးပျံများအပါအဝင် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ တင်ပို့မှုအားလုံးကို ပိတ်ပင် တားမြစ်လိုက်ကြောင်း ပြင်သစ် အစိုးရက ကြေငြာသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုမြို့တွင် ဧကန်ရှိနေသော ကင်ညာသမ္မတ အာရပ်မြိုင်သည် ဂျပန် ဝန်ကြီးချုပ် ဆူဇုကီးနှင့် အစိုးရ ညွှန်ကြားရေးအဖွဲ့အစည်းတို့နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

၈

တတိယအကြိမ် လမ်းစဉ်လူငယ် နှီးနှောဖလှယ်ပွဲကို ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်းရှိ ဆရာစံခန်းမ၌ စတင်ကျင်းပရာ လေ့လာသူ လူငယ်များနှင့် လူငယ် ကိုယ်စားလှယ်များ စုစုပေါင်း ၂,၇၀၀ ကျော် တက်ရောက်ခဲ့သည်။

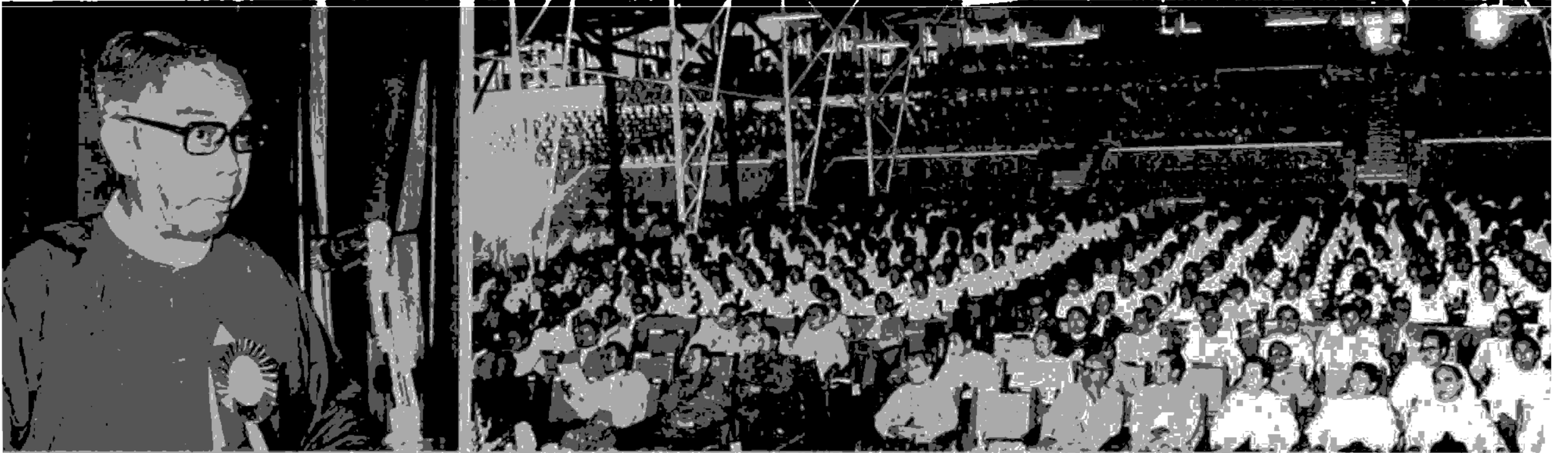
သမ္မတကြီး ဦးစန်းယု ကိုယ်တိုင် ချီးမြှင့်အပ်နှင်းသည်။

တတိယအကြိမ် လမ်းစဉ်လူငယ်နှီးနှောဖလှယ်ပွဲကို တတိယနေ့နှင့် နောက်ဆုံးနေ့အဖြစ် ဆက်လက်ကျင်းပပြီး သဘာပတိ လမ်းစဉ်လူငယ်စည်းရုံးရေး ဗဟိုကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌဦးစိန်ထွန်းက နိဂုံးချုပ် အမှာစကား ပြောကြားကာ ကြွေးကြော်သံ များဖြင့် အောင်မြင်စွာ ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် အသုံးပြုနိုင်သော အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ ပထမဆုံး ဆက်သွယ်ရေး ဂြိုဟ်တုအင်ဆတ်-၁-အေကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ၏နှစ်ဆင့်ပစ်ဒယ်

အဒ္ဓယာဒက်သည် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ အလည်အပတ် ဧကန်ရှိနေသော နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်နှင့် ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့အား ဘုရင့် နန်းတော်၌ လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့် ထိုင်းနိုင်ငံအစိုးရတို့ ချုပ်ဆိုခဲ့သော ပင်လယ် နယ်နိမိတ် သတ်မှတ်ရေး သဘောတူ စာချုပ်ကို အတည်ပြုသည့် စာတမ်းများကို နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်နှင့် ထိုင်းနိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆစ်ဒီဆာဝက်ဆီလာတို့သည် ဗန်ကောက်မြို့၌ လဲလှယ်ကြသည်။

တတိယအကြိမ် လမ်းစဉ်လူငယ် နှီးနှောဖလှယ်ပွဲတွင် သဘာပတိ လမ်းစဉ်လူငယ်စည်းရုံးရေး ဗဟိုကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌဦးစိန်ထွန်း အမှာစကားပြောကြားစဉ်

၉

အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံသည် ဖောက်ကလင်ကျွန်း စုကို ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသို့ လက်နက်နှင့် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာပစ္စည်းများ ရောင်းချမှု တားမြစ် ပိတ်ပင်ခြင်းကို ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ (အီးအီးစီ) အဖွဲ့ဝင် ၁၀ နိုင်ငံက အတည်ပြုသည်။

၁၀

၁၉၄၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၂ ခုနှစ် အတွင်းနိုင်ငံတော်ကချီးမြှင့်သည့် စွမ်းရည်သတ္တိဆိုင်ရာ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များနှင့် ဂုဏ်ထူးဆောင် တံဆိပ်များ ချီးမြှင့် အပ်နှင်းသည့် အခမ်းအနားကို အလုံလမ်း သမ္မတအိမ်တော်ဝင်း အတွင်းရှိ ဗဟို အစည်းအဝေး ခန်းမ၌ ကျင်းပရာ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့များနှင့် ဂုဏ်ထူးဆောင် တံဆိပ်များကို နိုင်ငံတော်

လတာ ခုံးပျံဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကနေဒါ အာကာသစခန်းမှ အာကာသ တွင်းသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။

၁၂

မေမြို့သို့ ခေတ္တဧကန်ရှိနေသော မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီးဦးနေဝင်းသည် နိုင်ငံတော်ကောင်စီဝင် ဒေါက်တာမောင်မောင်၊ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရကျော်ထင်နှင့် အခြား အဖွဲ့ဝင်များ လိုက်ပါလျက် မေမြို့ရှိ သတ္တုတွင်း ဝန်ကြီးဌာနအမှတ်(၃) သတ္တုတူးဖော် ထုတ်လုပ်ရေးကော်ပိုရေးရှင်းအမှတ်(၁) သံစိမ့်ကိန်းသို့ သွားရောက်ပြီး စက်ရုံအတွင်း လှည့်လည်စစ်ဆေး ကြည့်ရှုပြီးနောက် လိုအပ်သည်များကို လမ်းညွှန် မိန့်ကြားခဲ့သည်။ ထိုင်းနိုင်ငံ ဘုရင်မင်းမြတ် ဘူမိဘော

၁၆

နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဦးချစ်လှိုင်ခေါင်းဆောင်သော မြန်မာချစ်ကြည်ရေးကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတနိုင်ငံ ဂျာကာတာမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာရာ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ မော့တာ ကူဆူမတ် မာဂျာနှင့်အဖွဲ့က ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်သည်။

နိုကရာဂွာနိုင်ငံ၏ရေပြင်ပိုင်နက်အတွင်း အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများ ရှိနေခြင်းအတွက် နိုကရာဂွာနိုင်ငံက အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုအား ကန့်ကွက်သည်။

၁၇

အင်ဒိုနီးရှားသမ္မတနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေး ခရီးဧကန်ရှိနေသည့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင် ခေါင်းဆောင်

သော မြန်မာကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတနိုင်ငံ သမ္မတကြီး ဆူဟာတိုအား သွားရောက်တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်သည်။

၁၉

ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်နှင့် စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး သူရဦးထွန်းတင်အား လာဆီလက်တင်နှင့် ဦးဆောင်သော အဖွဲ့ဝင် ခြောက်ဦးပါဝင်သည့် ဖင်လန်နိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် ဝန်ကြီးများရုံးသို့ သွားရောက်တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်သည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီးရောက်ရှိနေသော နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်သည် ညနေပိုင်းတွင် ဂျပန်တစ်နိုင်ငံမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသည်။

ဆအူးဒီအာရေဗျနိုင်ငံသို့ အစိုးရညွှန်ကြားမှုဌာန အဖွဲ့ဝင် အင်ဒိုနီးရှားသို့ ဆအူးဒီအာရေဗျအိမ်ရှေ့မင်းသားဖာဒ်နှင့်တကွ အခြားသောအစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများနှင့်ရိယတ်မြို့၌ တွေ့ဆုံသည်။

၂၀

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသပါတီကော်မတီနှင့် ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့တို့က ဦးဆောင်ကျင်းပသော မြန်မာနိုင်ငံသားဥပဒေ (မူကြမ်း) ရှင်းလင်းဆွေးနွေးပွဲကို ကျိုက္ကဆံကွင်းရှိ ဆရာစံခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

၂၁

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်ခ၊ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရကျော်ထင်နှင့် ဝန်ကြီးများသည် အလုံမြို့နယ်ရှိ သစ်လုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်း ပရိဘောဂစက်ရုံသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီး လိုအပ်သည်များကို ညွှန်ကြားသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံ၊ စင်ကာပူ သမ္မတနိုင်ငံနှင့် အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတနိုင်ငံတို့သို့ ချစ်ကြည်ရေး အလည်အပတ် သွားရောက်ခဲ့သည့်

နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီးဦးချစ်လှိုင် ခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။

၂၂

ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံမှ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ရန်ကုန်လေဆိပ်သို့ လေကြောင်းခရီးဖြင့် ချစ်ကြည်ရေးခရီး ရောက်ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေသော မစ္စတာ လာဆီလက်တီနှင့် ခေါင်းဆောင်သော ဖင်လန်နိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဒေါက်တာမောင်ရီနှင့် ဦးဆောင်သည့် မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် နှစ်နိုင်ငံစီးပွားရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ကိစ္စများကို ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပြီး နှစ်နိုင်ငံ သဘောတူစာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

၂၃

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ချစ်ကြည်ရေးခရီး ရောက်ရှိနေကြသော ကိုရီးယား သမ္မတနိုင်ငံ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဒုတိယ အစည်းအဝေး အလှည့်ကျ သဘာပတိ ဦးသန်းယုခေါင်းဆောင်သော သဘာပတိ အဖွဲ့နှင့် အလုံလမ်း သမ္မတအိမ်တော်ဝင်းအတွင်းရှိ အဆောင်၌ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြပြီး အမှတ်တရ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ အပြန်အလှန်ပေးအပ်ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ စာပေလုပ်သား အဖွဲ့စာရေးဆရာအဖွဲ့ခွဲ မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးနှင့် သတင်းစာဆရာအဖွဲ့ခွဲ မျက်နှာစုံညီအစည်းအဝေးကို ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

၂၅

ဂျော်ဂျီယာတောင်ကျွန်းရှိ ဂရစ်ဗီယင်ဆိပ်ကမ်းကို ဗြိတိန်နိုင်ငံက ပြန်လည်သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်းကြေငြာသည်။

အစုရေးတပ်သားများ ဆိုင်းခိုင်းဒေသမှ ထွက်ခွာသွားသဖြင့် အစုရေးတို့ ၁၅ နှစ်ကြာသိမ်းပိုက်ထားမှုမှာ ပြီးဆုံးသွားပြီ ဖြစ်ပြီး ဆိုင်းခိုင်းဒေသကို အီဂျစ်တို့က တရားဝင် ပြန်လည်ပိုင်ဆိုင်မှုရရှိသွားသည်။

၂၆

တန်ချိန်သန်း ၁၀၀ ကျော်ထွက်ရှိမည် ဟု အတည်ပြုထားသော ၁၅ ဒသမ ၅ စတုရန်းမိုင် ကျယ်ဝန်းသည့် မဂ္ဂနီဆီယမ်သိုက်ကြီးတခုကို တရုတ်နိုင်ငံ တောင်ပိုင်းကွမ်စီပြည်နယ်ရှိ ဒါဇင်ခရိုင်တွင် တွေ့ရှိသည်။

၂၇

အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ် (အေဒီဘီ) ၏ ၁၅ နှစ်မြောက် နှစ်ပတ်လည် အစည်းအဝေးကို မနီလာမြို့တွင် ကျင်းပရာ ဘဏ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများ ဘုတ်အဖွဲ့၏ လက်ရှိဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် သူရဦးထွန်းတင်က အဖွဲ့ဝင်များ ပြောကြားသည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ အလည်အပတ်ရောက်ရှိနေသော ထိုင်းဝန်ကြီးချုပ် ပရန်တင်ဆူလာနှင့်ဒါသည် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာနှင့် အရှေ့တောင်အာရှပြဿနာများကို ဆွေးနွေးသည်။

၂၉

၃၅ ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့အစည်းအဝေးသို့တက်ရောက်ရန် ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဦးထွန်းဝေ ခေါင်းဆောင်သော မြန်မာကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဂျီနီဗာမြို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

ဖောက်ကလင် ကျွန်းစုနှင့် ၎င်း၏ အဓိကပိုင်နက် နယ်မြေတိုက်တွင် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံက စစ်ရေးဇုံ သတ်မှတ်လိုက်သည်။

အယ်ဆာဗေဒီလွတ်တော်က အယ်ဆာဗေဒီသမ္မတအဖြစ် ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင် တဦးဖြစ်သူ အယ်ဗာရိုမာဂညာအား လွှတ်တော်တွင် ရွေးချယ်တင်မြှောက်သည်။

၃၀

အင်ဂိုလာ နိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိ နေသော ဆိုဗီယက် ဒုတိယ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး လီယိုနစ်အီလီယက်သည် အင်ဂိုလာ နိုင်ငံအနေဖြင့် ၎င်း၏ကာကွယ်ရေးအတွက် အပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းရန် ဆိုဗီယက်က အင်ဂိုလာနိုင်ငံသို့ စစ်ရေးအကူအညီပေးမည်ဟု ကတိပြုလိုက်သည်။

မေလ

၁

အလုပ်သမားနေ့ ဖြစ်သည်။
အလုပ်သမားနေ့ လူထုအစည်းအဝေး
များသို့ လမ်းစဉ်ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်း
ဆီမှ သဝဏ်လွှာပေးပို့သည်။

ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်ပြင်ဥပဒေညီလာခံ
သည် ပင်လယ်ပြင် အသုံးချမှုနှင့် စပ်လျဉ်း
သော ဥပဒေသစ်တရပ်ကို ထောက်ခံမဲ
၁၃၀၊ ကန့်ကွက်မဲ လေးမဲ၊ ကြားနေမဲ ၁၇ မဲ
ဖြင့် အတည်ပြုလိုက်သည်။

၂

ဖောက်ကလင် စစ်ပွဲတွင် ဗြိတိသျှ ဗုံးဒဏ်
ကြောင့် အာဂျင်တီးနားရေတပ်မှ ဂျင်နရယ်
ဘယ်ဂရာနို အမည်ရှိ ခရူဇာ စစ်
သင်္ဘောကြီး နှစ်မြှုပ်သွားသည်။

၃

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်ခသည် ယဉ်
ကျေးမှု လဟာပြင် ကဇာတ်ရုံဝင်းအတွင်းရှိ
မြက်ခင်းပြင်၌ လူရည်ချွန် မောင်မယ်များ
အား ဂုဏ်ပြုသော ပညာရေး ဝန်ကြီး၏
ညစာစားပွဲသို့ တက်ရောက်သည်။

၄

ဖောက်ကလင် စစ်ပွဲတွင် ဗြိတိသျှ ဖျက်
သင်္ဘော ရှက်ဖီးသည် အာဂျင်တီးနားတို့၏
အိပ်ငိုဆေးဒုံးပျံ ထိမှန်ခံရပြီး နှစ်မြှုပ်သွား
သည်။

အယ်ဆာဗေဒီနိုင်ငံ တိုင်းပြု ပြည်ပြု
လွှတ်တော်သည် ယာယီသမ္မတ ဒေါက်တာ
အယ်ဗာရီမာဂညာဦးဆောင်သော အဖွဲ့ဝင်
၁၅ ဦးပါဝင်သည့် အစိုးရအဖွဲ့သစ်ကို ဖွဲ့စည်း
လိုက်သည်။

၅

ဂမ္ဘီယာသမ္မတ ဆာဒေါ်ဂါ ကိုင်ရာဘာ
ဂျာဝါရာသည် နောက်ထပ် ငါးနှစ် သက်
တမ်းအတွက်ပြန်လည်ရွေးချယ်တင်မြောက်
ခံရသည်။

၆

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော် နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ကြီးမှူး
ကျင်းပသော ပညာရေး ဆွေးနွေးပွဲသို့
သမ္မတကြီး ဦးစန်းယု တက်ရောက်၍
လမ်းညွှန်မိန့်ခွန်း မြွက်ကြားသည်။

ဟန်ဂေရီ ပြည်သူ့ သမ္မတ နိုင်ငံသည်
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့
တွင် ၁၄၆ နိုင်ငံမြောက် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာ
သည်။ အရှေ့ ဥရောပ နိုင်ငံများအနက်
တတိယမြောက် ဝင်ရောက်သော နိုင်ငံဖြစ်
သည်။

ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုသည် ကော့စ
မော့ဂြိုဟ်တု ရှစ်စင်း (အမှတ်စဉ် ၁၃၅၇ မှ
၁၃၆၄ ထိ) ကို ဒုံးပျံ တစ်စင်းတည်းဖြင့်
အာကာသသို့ လွှတ်တင်သည်။

၇

မဟာဝိဇယ စေတီတော် မူလဌာပနာတော်
သွင်း မဟာမင်္ဂလာသဘင် အခမ်းအနားကို
စေတီတော် တည်ဆောက် လျက် ရှိ သည့်
ဓမ္မရက္ခိတ ကုန်းတော်၌ ကျင်းပသည်။

ဩစတြေးလျနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် မဲလ
ကွမ် ဖရောသသည် အစိုးရ အဖွဲ့ အတွင်း
ရာထူးအပြောင်းအလဲများ ပြုလုပ်သည်။

၈

အီရန် လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့များ သည်
ခေတ်စတန်ပြည်နယ် အနောက် တောင်
ပိုင်းရှိ အီရတ်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော
ဟာမစ်မြို့နှင့် ဟိုဗေဇီမြို့များကို ပြန်လည်
သိမ်းပိုက်သည်။

၉

ကော့စတာရီကာ သမ္မတနိုင်ငံ၏ သမ္မတ
သစ် လူဝီ အယ်ဗာတို မွန်ဂေးသည် နိုင်ငံ
အကြီးအကဲအဖြစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆို
သည်။

၁၀

ဂင်းနီနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရရှိသည့် ၁၉၅၈

ခုနှစ်မှစ၍ နိုင်ငံအကြီးအကဲ ဖြစ်လာသူ
သမ္မတ ဆီကူတူရေကို နောက်ထပ် ခုနှစ်
နှစ်သက်တမ်းအတွက် ထပ်မံရွေးချယ် တင်
မြောက်လိုက်သည်။

၁၁

၁၂ ကြိမ်မြောက် နိုင်ငံတကာ စာပေရေးရာ
ဆွေးနွေးပွဲကို ယူဂိုဆလပ် ခရိုအေရှား
သမ္မတနိုင်ငံ မြို့တော် ဇာဂရက်မြို့၌ စတင်
ကျင်းပရာ ယူဂိုစလားဗီးယား နိုင်ငံနှင့်
အခြား ၁၅ နိုင်ငံတို့မှ စာရေးဆရာ၊ စာပေ
သဘောတရား ပညာရှင်များနှင့် ဘာသာ
ပြန်စာရေးဆရာများ ၆၀ ကျော် တက်
ရောက်သည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် သေဒဏ် ပြန်လည်
ထားရှိရေးအဆိုကို အောက်လွှတ်တော်က
ထောက်ခံမဲ ၁၉၅ မဲ၊ ကန့်ကွက်မဲ ၃၅၇ မဲ
ဖြင့် ပယ်ချလိုက်သည်။ သေဒဏ်ကို လွန်ခဲ့
သော ၁၇ နှစ်က စတင် ပယ်ဖျက်ထား
ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၂

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်ခသည် အဖွဲ့
ဝင်များ လိုက်ပါလျက် မန္တလေးတိုင်း၊
ဆားလင်းကြီး မြို့နယ်ရှိ အမှတ် (၁)
ကြေးနီစိမ့်ကိန်း၊ မေမြို့ရှိ အမှတ် (၁)
သံစိမ့်ကိန်းများသို့ သွားရောက် ကြည့်ရှု
စစ်ဆေးသည်။

၁၃

တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံသို့ အလည်အ
ပတ် ရောက်ရှိနေသော ထိုင်းနိုင်ငံခြားရေး
ဝန်ကြီး ဆစ်ဒီ ဆာဝက်ဆီလာသည် ကွန်
မြူနစ်ပါတီ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ တိန်ရှောင်ဖိန်နှင့်
တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးသည်။

၁၄

ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ (ပီ
အယ်အို) နှင့် လွန်ခဲ့သည့် ဇူလိုင်လက
ချုပ်ဆိုခဲ့သော အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေး
သဘောတူညီချက်သည် ပျက်ပြယ်သွားပြီ
ဖြစ်ကြောင်း အစွဲအခံစစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်

ချုပ်ကြီး ဖုယံ အိုင်တန်က ကြေငြာ လိုက်သည်။

ဆိုဗီယက် အာကာသယာဉ် ဆိုယုတီ ၅ သည် ကမ္ဘာပတ် လမ်းကြောင်းတွင် လှည့်ပတ် လျက် ရှိ သည့် ဆာလွတ် - ၇ အာကာသ စခန်းနှင့် ချိတ်ဆက် မိ ပြီး အာကာသယာဉ်မှူး နှစ်ဦးသည် ချိတ်ဆက် နေသည့် ယာဉ်များ၏ ကွပ်ကဲ ထိန်းသိမ်း ရေးစခန်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းလိုက်ကြသည်။

၁၆

ဒိုမီနီကန် သမ္မတနိုင်ငံတွင်ဒေါက်တာဆာ ဗာဒိုယော် ဂေးဘလန်ကိုသည် သမ္မတသစ် အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခံရသည်။

အသစ်ဖွဲ့စည်းထားသော ယူဂိုဆလပ် ပါလီမန်သည် ယူဂိုစလားဗီးယား နိုင်ငံ၏ ပထမဆုံး အမျိုးသမီး ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် မစ္စက်မီလကာ ပလာနှင့်အား ရွေးချယ် လိုက်ပြီး တီးတိုး၏ မူဝါဒကို သစ္စာစောင့်သိ သည့် ဝါရင့်ပုဂ္ဂိုလ် ၂၈ ဦးပါဝင်သော အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

၁၇

ဂင်းနီဗစ်ဆောနိုင်ငံသမ္မတ ယောင်အိုဗာနာ ဒိုဗီအီရာသည် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း ရာထူး အပြောင်းအလဲများ ပြုလုပ်သည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ကနေဒါနိုင်ငံမှ ယူရေ နိုယံသတ္တုများ၊ အဏုမြူနည်းပညာများနှင့် ကင်ဒူ နျူးကလီးယား ဓာတ်ပေါင်းဖိုများ ရောင်းချဖြန့်ဖြူးရေး သဘောတူစာချုပ်ကို

အော့တဝါမြို့တွင် ကနေဒါနှင့် အီဂျစ်နိုင်ငံ တို့ သဘောတူ လက်မှတ် ရေးထိုးကြသည်။

၁၈

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်သည် အဖွဲ့ဝင် များ လိုက်ပါလျက် အမှတ် (၁) စက်မှု ဝန်ကြီးဌာန၊ သတ္တုပစ္စည်းလုပ်ငန်း ကော်ပို ရေးရှင်း ကြွေရည်သုတ်ပစ္စည်းစက်ရုံအမှတ် (၁) နှင့် ဆေးဝါးနှင့် အိမ်သုံးပစ္စည်းလုပ် ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်း ဆေးဝါး ထုတ်လုပ်မှု နည်းပညာ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းတို့ကို သွား ရောက် ကြည့်ရှု စစ်ဆေးသည်။

ဇင်ဗာဗေ့ ဝန်ကြီးချုပ် ရောဗတ်မူဂါဗီ သည် ဥရောပ ခုနစ်နိုင်ငံသို့ ၁၈ ရက်ကြာ ခရီးစဉ်၏ ပထမဆုံး ခရီးတထောက်အဖြစ် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

၁၉

နယ်သာလင်နိုင်ငံမှ မင်းသားကြီး ဘား နတ်နှင့်အဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိ လာပြီး အမှတ် (၁)၊ စက်မှုဝန်ကြီးဌာန နှင့် လယ်ယာနှင့်သစ်တော ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးတင့်ဆွေအား တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက် ကြသည်။

ပြင်သစ်သမ္မတ ဖရန်စွာ မီးထရောင်း သည် အယ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံတွင် သမ္မတ ချာဒလီ ဘန်ဂျီဒစ်နှင့်တွေ့ဆုံပြီး အနောက် ဆာဟာရ အရေးအခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေးသည်။

၂၀

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ထိုင်းနိုင်ငံ ဒုတိယ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ဒေါက်တာ အာရွန် ပါနုပေါင် ခေါင်းဆောင် သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ရောက်ရှိ လာကြသည်။

ကိုရီးယား သမ္မတနိုင်ငံ သမ္မတ ချန်ဒူး ဝမ်သည် အစိုးရအဖွဲ့ အတွင်း ရာထူး အ ပြောင်းအလဲများ ပြုလုပ်သည်။

၂၁

နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ် လှိုင်အား မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေ သော ထိုင်းနိုင်ငံ ဒုတိယ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ဒေါက်တာ အာရွန် ပါနုပေါင် ခေါင်းဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့က တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်သည်။

ရိုမေးနီးယား ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတနိုင်ငံ အစိုးရအဖွဲ့တွင် ၁၉၇၉ ခုနှစ်မှစ၍ ဝန်ကြီး ချုပ် ဖြစ်လာသူ အိုင်လီ ဗာဒက်၏ နေရာ တွင် ကွန်စတန်တင် ဒက်စကာလက်စကူး ကို အစားထိုး ခန့်ထားလိုက်သည်။

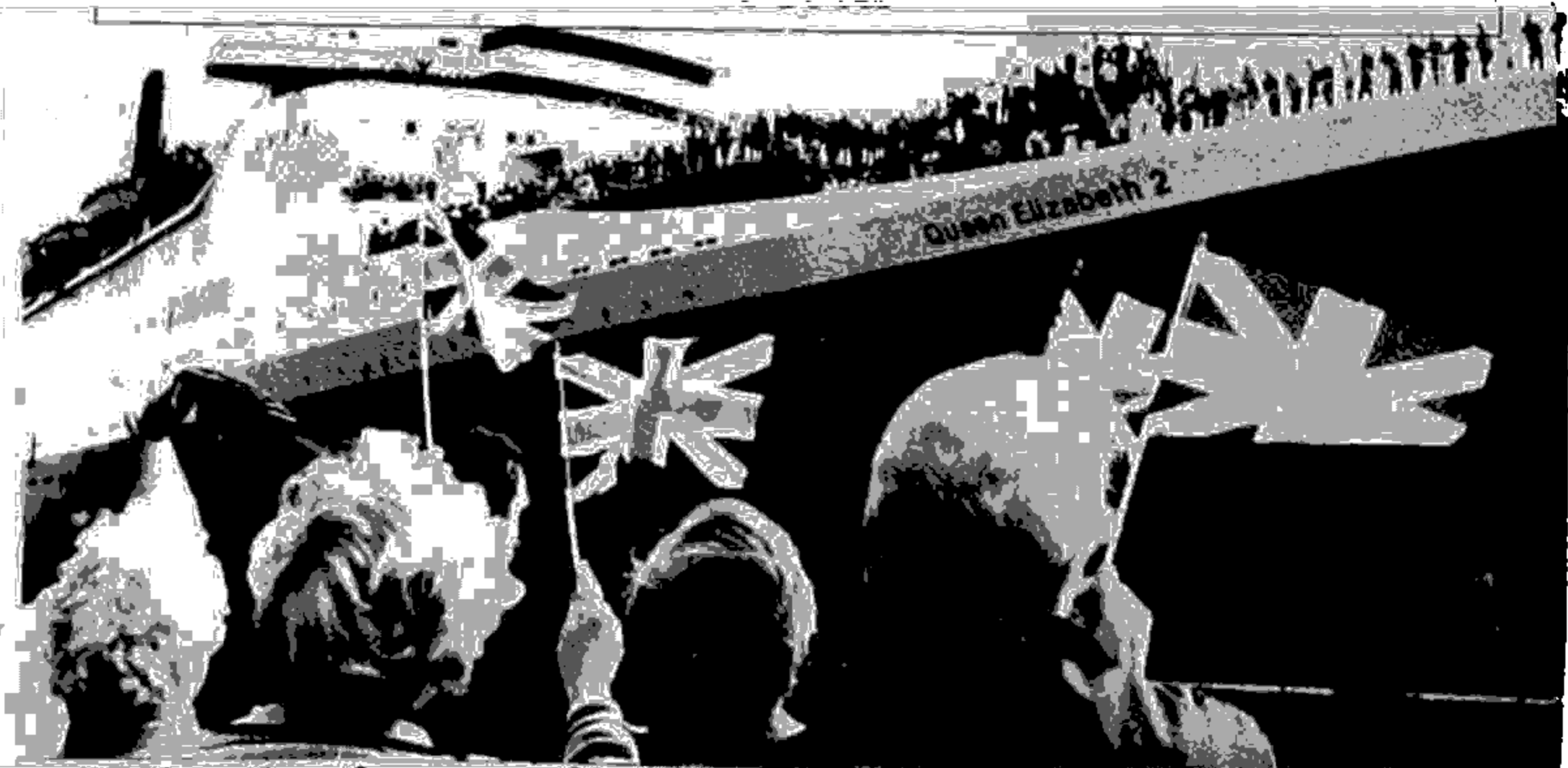
၂၂

ကမ္ဘာ့မြောက်ခြမ်းမှ ချမ်းသာသော နိုင်ငံ များနှင့် တောင်ခြမ်းမှ ဆင်းရဲသော နိုင်ငံ များအကြား ဆွေးနွေးပွဲနှင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံ များ အချင်းချင်း ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက် ရေးဆိုင်ရာ နိုင်ငံတကာ နီးနှောဖလှယ်ပွဲ တရပ်ကို အယ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံ အယ်ဂျီး ယား မြို့၌ စတင်ကျင်းပသည်။

၂၃

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ ဂျာမနီ အစိုးရ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ပညာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးကျော်ငြိမ်း ခေါင်း ဆောင်သော ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စား လှယ်အဖွဲ့သည် ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီး ထွက်ခွာ သွားသည်။

ကော့စတာရီကာ နိုင်ငံသည် အစွဲရေး နိုင်ငံ တဲလ်အဗစ်မြို့မှ သံရုံးကို ဂျပန်ဆလမ်း မြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်း လိုက်သည်။ သံရုံးကို

အယ်လစ်ဗက်ဘုရင်မ ၂ အမည်ရှိ ဇိမ်ခံခရီးသည်တင် သင်္ဘောကြီးဖြင့် ဖောက်ကလင်ကျွန်းသို့ တိုက်ပွဲဝင်ရန် ထွက်ခွာသွားကြသော စစ်သည်များအား နှုတ်ဆက်သူများနှင့်အတူ တွေ့ရပုံ

ဂျူးဆလမ်းမြို့သို့ ပထမဆုံး ရွှေ့ပြောင်း သော နိုင်ငံဖြစ်သည်။

အစွဲရေးနှင့် သံဆက်ဆံရန် ဆုံးဖြတ် သော ဇိုင်ယာနိုင်ငံကို ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ က သံတမန် ဆက်ဆံမှုများ ဖြတ်တောက် လိုက်သည်။

၂၄

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်သည် အဖွဲ့ ဝင်များ လိုက်ပါလျက် ကုန်သွယ်ရေး ဝန် ကြီးဌာန လယ်ယာကင်းကျန်းနှင့် ဥယျာဉ် ခြံမြေ ထွက်ကုန် ပစ္စည်း ကုန် သွယ် ရေး ကော်ပိုရေးရှင်း၏ ပုဇွန်တောင် တန် ၁၀၀ ကျ ဆန်စက်လုပ်ငန်း စီမံကိန်းကို သွား ထောက်ကြည့်ရှု စစ်ဆေးသည်။

ဝန်ကြီး ချုပ် ဦး မောင် မောင် ၏ အား မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထောက်ရှိနေသော ကုလ သမဂ္ဂ အာရှနှင့်ပစိဖိတ်ဒေသဆိုင်ရာ စီးပွား ရေးနှင့် လူမှုရေး ကော်မရှင်မှ အမှုဆောင် အတွင်းဝန် မစ္စတာ အက်စ အေအမ်အက်စ ကီးဘရီးယားနှင့် အဖွဲ့က တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက် သည်။

အီရန်-အီရတ် စစ်ပွဲအစတွင် အီရတ်တို့ သိမ်းပိုက်ခဲ့သော ခိုရမ်ရှားမြို့ကို အီရန်တပ် များက ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ရရှိသည်။

ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုကွန်မြူနစ်ပါတီ ပေါလစ်ဗြူရိုအဖွဲ့ဝင်နှင့် နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေး ကော်မတီ အကြီးအကဲ ယူရီ အင်ဒရိုပေါ့ကို ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ အတွင်းရေးမှူးတဦး အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်လိုက်သည်။

အစွဲရေးနှင့် သံတမန် ပြန်လည် ဆက် ဆံသော ဇိုင်ယာနိုင်ငံနှင့် သံတမန်ဆက်ဆံ ရေးများကို အာရပ် စော်ဘွားများနိုင်ငံ (ယူ အေ အီး) နှင့် ကူဝိတ်နိုင်ငံတို့က ဖြတ် တောက်လိုက်ကြသည်။

၂၅

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထောက်ရှိနေသော ကုလ သမဂ္ဂ အာရှနှင့်ပစိဖိတ်ဒေသဆိုင်ရာ စီးပွား ရေးနှင့် လူမှုရေး ကော်မရှင် အမှုဆောင် အတွင်းဝန် မစ္စတာ ကီးဘရီးယားနှင့် အဖွဲ့ သည် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်အား တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်သည်။

၂၆

ဂိုလန်ကုန်းမြင့်တွင် ဆီးရီးယားနှင့် အစွဲရေး တပ်များအကြား ကြားခံ တပ်ဖွဲ့ အဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသည့် ကုလသမဂ္ဂ တပ်ချင်း ခွဲခြားမှု လေ့လာရေးတပ်ဖွဲ့ (အန် ဒေါ့ဖ်) သက်တမ်းကို နောက်ထပ် ခြောက် လတိုးမြှင့်ရန် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေး ကောင် စီက အတည်ပြုလိုက်သည်။

အာဂျင်တီးနား တို့၏ လေကြောင်းမှ အလုံးအရင်းဖြင့် တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် စစ် သဘောကြီး တစ်စင်းနှင့် ထောက်ပံ့ရေး သဘော အတ္တလန်တစ် ကွန်ဗေးယားတို့ ဆုံးရှုံးသည်ဟု ဗြိတိန် နိုင်ငံက ဝန်ခံလိုက် သည်။

၂၇

စင်ကာပူသမ္မတနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် လိကွမ်း ယူသည် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း ထူးထူး အ ပြောင်းအလဲများ ပြုလုပ်သည်။

၂၉

ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပြည်ပကုန်သွယ်ရေး ဝန်ကြီး ဌာန ဝန်ကြီး မစ္စတာ မိရှယ် ဂျီပေးနှင့် အဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် နှစ်နိုင်ငံစီးပွား ရေး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှု ကိစ္စရပ်များ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရန် ရန်ကုန်မြို့သို့ ထောက်ရှိ လာသည်။

၃၀

ဖောက်ကလင်စစ်ပွဲတွင် ဒါဝင်နှင့် ဂုစဂရင်း ဒေသတို့သည် ဗြိတိန်လက်ထဲ ကျရောက် သွားပြီဖြစ်ကြောင်း အာဂျင်တီးနား စစ် ဌာနချုပ်က ဝန်ခံလိုက်သည်။

စပိန်နိုင်ငံသည် မြောက် အတ္တလန္တိတ် စာချုပ်အဖွဲ့ (နေတိုး) စာချုပ်တွင် ပါဝင် လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်ရာ နေတိုး၏ ၁၆ နိုင်ငံမြောက် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာသည်။

၃၁

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်သည် ပြင် သစ်နိုင်ငံ ပြည်ပ ကုန် သွယ် ရေး ဝန် ကြီး မစ္စတာ မိရှယ် ဂျီပေးနှင့် အဖွဲ့ကို ဝန်ကြီး ချုပ်ရုံး၌ လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။

ဇွန်လ

၁

ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်၊ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာ ရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး သူရ ဦးထွန်းတင် ဦးဆောင်သော မြန်မာကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ နှင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ထောက်ရှိ နေသော ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပြည်ပကုန်သွယ်ရေး ဝန်ကြီး မစ္စတာ မိရှယ်ဂျီပေး ဦးဆောင်သော အဖွဲ့ တို့သည် စီးပွားရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ကိစ္စရပ်များကို ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းကြသည်။

ဖောက်ကလင် စစ်ပွဲတွင် ပိုစတန်လေ

ဆိပ်ကမ်းမြို့အနီးရှိ မဟာဗျူဟာအရ အဓိ ကကျသော ကင်တောင်ကုန်းကို ဗြိတိသျှ တို့က သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။

တရုတ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံနှင့် ဂျပန် နိုင်ငံတို့သည် မိတ်သက်ဟ ဆက်ဆံရေးကို တိုးမြှင့်၍ စီးပွားရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် မှုကို ပိုမိုပွံ့ပိုးစေရန် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ အလည် အပတ်ထောက်ရှိသော တရုတ်ဝန်ကြီးချုပ် ကျောက်ကျီယန်နှင့် ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် ဆူဇူ ကီးတို့ ဆွေးနွေး သဘောတူညီကြသည်။

၂

သာသနာတော် သန့်ရှင်း တည်တံ့ပြန့်ပွား ရေး ပထမအကြိမ် နိုင်ငံတော် ဗဟို သံဃာ့ဝန်ဆောင်အဖွဲ့ တတိယ အစည်း အဝေးကို ကျင်းပသည်။

အ မေ ရိ ကန် သ မ္မ တ ရေ ဂင် သည် အနောက်ဥရောပနိုင်ငံများသို့ ကိုးရက်ကြာ သွားရောက် လည်ပတ်ရန် ဝါရှင်တန်မြို့မှ ထွက်ခွာသွားသည်။

၃

ဂျပန်နိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ်ဇင်ကို ဆူဇူကီးသည် ၁၆ ရက်ကြာ ပြည်ပခရီးစဉ်၏ ပထမ ခရီးတထောက်အဖြစ် ပါရီမြို့သို့ ထွက်ခွာ သွားသည်။

၄

နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော် ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယုသည် အဖွဲ့ဝင်များလိုက်ပါလျက် မန္တလေးတိုင်း၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ မကွေးတိုင်းနှင့် ပဲခူးတိုင်း နယ်မြေအတွင်းရှိ သက်ဆိုင်ရာ ဒေသပါတီ ကော်မတီဝင်များ၊ တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီ ဝင်များ၊ တိုင်း တပ်မ တပ်ရင်းစည်းရုံးရေး ကော်မတီဝင်များ၊ ပါတီယူနစ်ကော်မတီဝင် များ၊ မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီဝင်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေး၍ နိုင်ငံပိုင် စက်ရုံများနှင့် ရေနံတူးဖော်ရေးလုပ်ငန်းများကိုလှည့်လည် စစ်ဆေးပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသည်။

၅

တိုင်းရင်းဆေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပဏာမ ဆွေး နွေးပွဲကို မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ က ကြီးမှူးကျင်းပရာ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းက သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြီး၊ အာမ်း အနားမှူးအဖြစ် ကျန်းမာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးထွန်းဝေက ဆောင်ရွက်သည်။

၆

အစွဲအမူးတပ်များသည် ဂါလီလီ ငြိမ်းချမ်း ရေး ထိုးစစ် အမည်ဖြင့် လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံ အတွင်းရှိ ပါလက်စတိုင်းတပ်များကို ထိုး စစ်ဆင်သည်။

ကွင်း အယ်လစ်ဇဗက် ၂ အမည်ရှိ ဗြိတိသျှစစ်သည်တင် သင်္ဘောပေါ်မှ ဗြိတိန် စစ်သား ၃၀၀၀ ကျော်သည် ဖောက်ကလင် ကျွန်းပေါ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြပြီး ပို့စတန် လေဆိပ်ကမ်းမြို့ရှိ အာဂျင်တီးနား စစ်စခန်း များကို ဝိုင်းမိထားပြီဟု ဗြိတိန်ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာနက ကြေငြာသည်။

ဗာဆေးမြို့တွင် ပြုလုပ်သော စက်မှု အင်အားကြီး ခုနစ်နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင်

များ၏ သုံးရက်ကြာ ထိပ်သီးအစည်း အဝေး ကျင်းပပြီးစီးသည်။

၇

ချင်းနိုင်ငံတွင် ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဟောင်း ဟစ်ဆန်ဟာဗရီ ဦးဆောင်သော မြောက် ပိုင်း လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့သည် မြို့တော် အင်ဂျာမီနာကို သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။

၈

ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဂျီနီဗာမြို့တွင် ကျင်းပ နေသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အလုပ်သမား ရေးရာ အဖွဲ့၏ ၆၈ ကြိမ်မြောက် နှစ်ပတ် လည် ညီလာခံတွင် မြန်မာကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် အလုပ်သမား ဝန်ကြီး ဌာနနှင့် လူမှုဝန်ထမ်းဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယ ဝန်ကြီး ဦးပေါ်ခန့်သန်း မိန့်ခွန်း ပြော ကြားသည်။

ဗလိင်နိုင်ငံနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဗြိတိန်အစိုးရ နှင့် ဂွာတီမာလာ အစိုးရဟောင်းတို့ ချုပ် ဆို့ခဲ့သော သဘောတူညီချက်များကို ဗိုလ် ချုပ်ကြီး အက်ဖရိန်းရီယိုမို့၏ စစ်အစိုးရ သစ်က ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

၉

ပြည်သူ့လုပ်ငန်း စစ်ဆေးရေး အဖွဲ့သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ စာရင်းကောင်စီ ဥပဒေအရ မြန်မာနိုင်ငံ စာရင်းကောင်စီကို ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

ကင်ညာနိုင်ငံတွင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေကို ပါလီမန်က ပြင်ဆင် ပြဋ္ဌာန်း သဖြင့် အာဏာရ ကင်ညာ အာဖရိကအမျိုး သားသမဂ္ဂ(ကေအေအင်ယူ)၏ ဦးဆောင်မှု အောက်၌ တပါတီစနစ်ကျင့်သုံးသော နိုင်ငံ အဖြစ် တရားဝင် ရောက်ရှိလာသည်။

၁၀

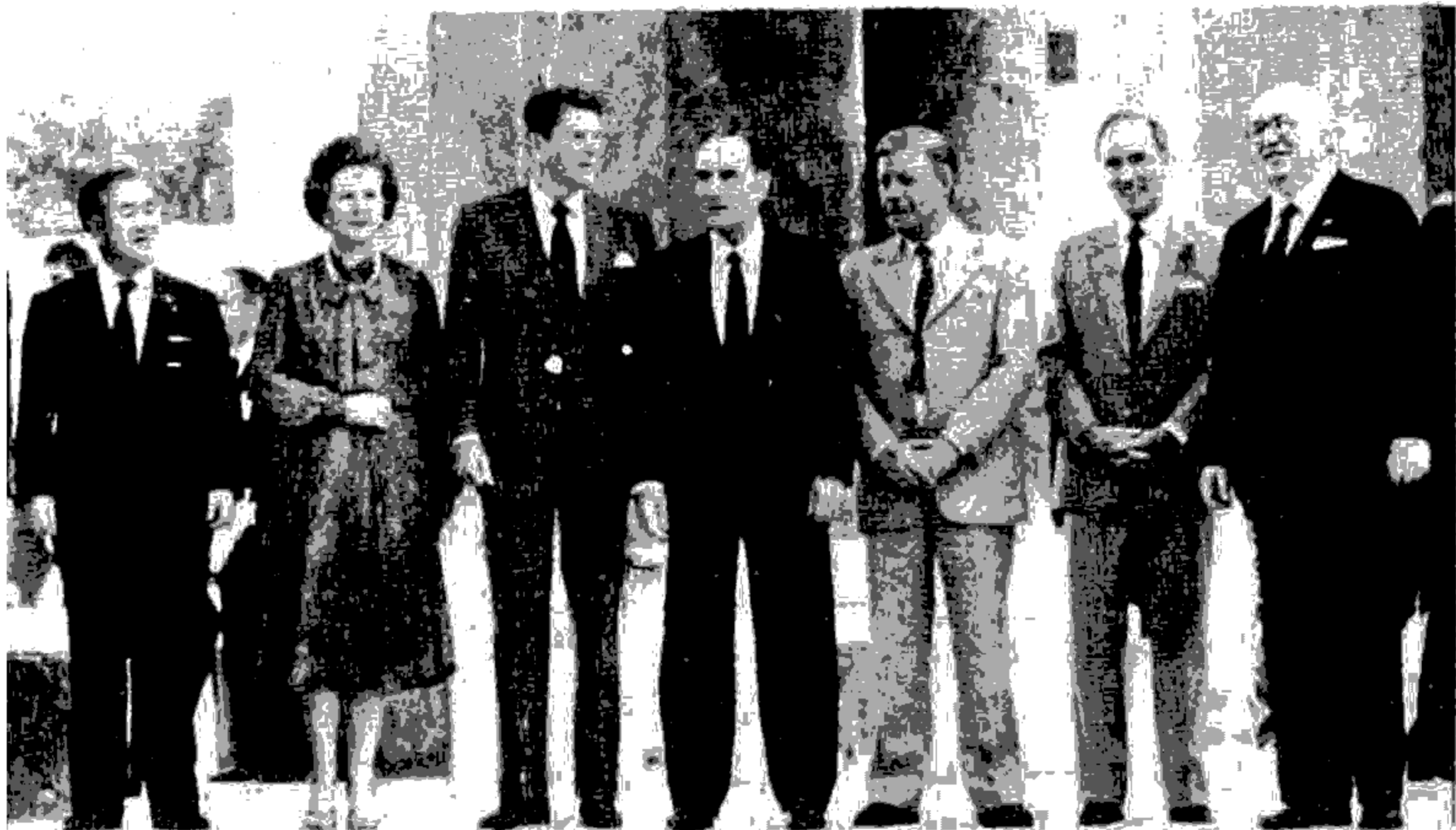
ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်သည် အဖွဲ့ဝင် များလိုက်ပါလျက် ကရင်ပြည်နယ် ဘားအံ မြို့နယ်ရှိ ဘီလပ်မြေ စက်ရုံ စီမံ ကိန်းနှင့် မွန်ပြည်နယ် သထုံမြို့နယ်ရှိ တာယာနှင့် ရော်ဘာပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေးစက်ရုံ စီမံ ကိန်းများကို သွားရောက်ကြည့်ရှု စစ်ဆေး ပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်ရောက် ရှိသည်။

၁၁

ဖောက်ကလင် ပဋိပက္ခတွင် ဗြိတိန်နှင့် အာဂျင်တီးနား နှစ်ဘက်စလုံးမှ ကျဆုံးသူ များအတွက် ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သရန် ပုပ် ရဟန်းမင်းကြီး ဂျွန်ပေါသည် ဗျူနိုအေရီ မြို့သို့ ငြိမ်းချမ်းရေးခရီးစဉ်အဖြစ် ရောက်ရှိ လာသည်။

၁၂

ရန်ကုန်တိုင်း၏ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်အတွက် စပါးစိုက်ပျိုးရေးနှင့် စပါး ဝယ်ယူ ရေး

ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဗာဆေးမြို့တွင် ပြုလုပ်သော အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်မည့် စက်မှုအင်အားကြီး ခုနစ်နိုင်ငံမှ ခေါင်းဆောင်များ

ဆုချီးမြှင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို ကျင်းပရာ တောင်သူလယ်သမား အစည်းအရုံး ဗဟို ဦးစီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ၊ လယ်ယာနှင့် သစ်တော ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးရဲခေါင်နှင့် ရန်ကုန် တိုင်းဒေသပါတီ ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင် သိန်းတို့က ဆုများပေးအပ် ချီးမြှင့်သည်။

မောရစ်ရှုနိုင်ငံ အထွေထွေရွေးကောက် ပွဲတွင် အတိုက်အခံ လက်ဝဲညွှန်ပေါင်းပါတီ က အပြတ်အသတ် အနိုင်ရပြီး အာဏာ လက်ရှိ လက်ယာညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့ အရေး နိမ့်သွားသည်။

၁၃

ဆအူးဒီအာရေဗျဘုရင် ခါလက်သည် ကွယ် လွန်သွားသဖြင့် ညီတော် အိမ်ရှေ့မင်းသား ဖာဒ်က အရိုက်အရာ ဆက်ခံသည်။

၁၄

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ အာဏာရ ဂိုလကာ ပါတီသည် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိကြောင်းတရားဝင်ကြေငြာသည်။ လွှတ်တော်သစ်တွင် ၃၆၄ နေရာ ရှိသည့် အနက် ၂၄၆ နေရာကိုအနိုင်ရရှိသွားသည်။

၁၅

ရန်ကုန်မြို့တော်ခရီးသည် သယ်ယူပို့ဆောင် ရေး မြင်းပျံစီမံချက် အဆင့်(၁)ကို စတင် အကောင်အထည်ဖော်သည်။

ဖောက်ကလင်ကျွန်းမြို့တော်ပို့စတန်လေ အတွက် အာဂျင်တီးနားတို့ တိုက်ပွဲသည် ပြီးဆုံးသွားပြီဟု အာဂျင်တီးနား သမ္မတ ဂယ်တီယာရီက ကြေငြာသည်။

ဖောက်ကလင်ကျွန်းပေါ်ရှိ အာဂျင် တီးနားတပ်များ လက်နက်ချပြီဟု ဗြိတိသျှ ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးက ကြေငြာသည်။

၁၆

အိန္ဒိယ သမ္မတကို စစ်မဲ့အဖြစ် ထားရှိ ရေးနှင့် အိန္ဒိယ သမ္မတအတွင်း၌ အမေ ရိကန် ပြည်ထောင်စုက စစ်စခန်းပြုလုပ် ထားသော ဒီဂိုဂါးစီးယား ကျွန်းကို မော ရစ်ရှု အချုပ်အခြာ အာဏာအောက်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိရေးအတွက် အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်မည်ဟု ဝန်ကြီးချုပ်သစ် အန် ရု ဂျက်နော့က ကြေငြာသည်။

၁၇

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော် ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယု၏ဖိတ်ကြား ချက်အရ ဟန်ဂေရီ ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၊ နိုင်ငံတော်ဦးစီးနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ မစ္စတာ ပါလ် လိုရွန်စီ၊ ဇနီးနှင့်အဖွဲ့သည် မြန်မာ နိုင်ငံသို့ ငါးရက်ကြာ နေထိုင် လည်ပတ်ရန် ရောက် ရှိ လာ ပြီး နောက် နိုင် ငံ တော် သမ္မတကြီး ဦး စန်း ယု အား တွေ့ ဆုံ နှုတ်ဆက်သည်။

ဗိုလ် ချုပ် ကြီး ဂယ်တီ ယာ ရီ သည် အာဂျင် တီးနား စစ်ဦးစီးချုပ် ရာထူးနှင့် သမ္မတ ရာထူးကို စွန့်လွှတ်သွားသည်။ စစ် ဦးစီးချုပ်အဖြစ် အမှတ် ၁ ကြည်းတပ်မ တော် တပ်မှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခရစ်စတီနို နိုကိုလိုင်ဒက် ကို အစားထိုးခန့်အပ်သည်။ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အဲဖရက်ဒို စိန်ယွန်းက ယာယီသမ္မတအဖြစ် ဆောင် ရွက်သည်။

၁၈

အမေရိကန် အစိုးရထံမှ လိုင်စင်ကို ရထား သည့် ကုမ္ပဏီများသည် ဆိုဗီယက် ပြည် ထောင်စု၏ ဆိုက် ဗီးရီးယား သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့ပိုက်လိုင်း အတွက် လိုအပ်သော စက်ပစ္စည်း များကို တင်ပို့ ရောင်းချခြင်း မပြုရန် တားမြစ်သည့် အမိန့်ကို သမ္မတ ရေဂင်က ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

၁၉

ချွန်နိုင်ငံ နိုင်ငံတော်ကောင်စီကို ဖွဲ့စည်း လိုက်သော ယာယီအကြီးအကဲ ဟစ်ဆန် ဟာဗရီသည် နိုင်ငံ၏အနာဂတ်ရေးအတွက် တောင်ပိုင်းမှ အဓိက ပြိုင်ဘက်များနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးလိုကြောင်း ကမ်းလှမ်း လိုက်သည်။

၂၀

ကိုလုံးဗီးယားနိုင်ငံတွင် သမ္မတသစ် ဗီလ် ဆာရီယို ဗီတန်ကာအား အာဏာ လွှဲ ပြောင်း ပေးရမည့် သမ္မတ ဒေါက်တာ တာဘေး အေယာလာ သည် အရေးပေါ် အခြေအနေ ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းကို ရုပ်သိမ်း

လိုက်ခြင်းကြောင့် ၃၄ နှစ်အတွင်း ပြဋ္ဌာန်း ခဲ့သော အရေးပေါ် အမိန့် အရေအတွက် ၃၀ သည် ပျက်ပြယ်သွားသည်။

၂၂

မင်းသားကြီး သီဟာနု၊ ကွန်မြူနစ် ခမာနို အစိုးရ ခေါင်းဆောင် ခယုဆမ်ဖန် နှင့် လက် ယာ မျိုးချစ် ခေါင်းဆောင် ဆွန်ဆန်တို့ သည် ညွှန်ပေါင်းအစိုးရ ဖွဲ့စည်းကြောင်း သဘောတူညီချက်ကို ကွာလာလမ်ပူမြို့၌ တရားဝင် လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်ကြသည်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အာကာသ ဆိုင်ရာစစ်ဌာနချုပ်ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ အာကာသကို စစ်ရေးအတွက် အသုံးချရန် အမေရိကန်တွင် ပထမဦးဆုံး ဖွဲ့စည်းသော အေဂျင်စီဖြစ်သည်။

၂၃

ပြည်သူ့လုပ်ငန်းစစ်ဆေးရေး အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးစန်းမောင်နှင့်အဖွဲ့ဝင် သူရ ဦးတင်မောင် တို့သည် ဆက်သွယ်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းကော်ပိုရေးရှင်း ကွန်ပျူတာဌာန ခွဲကို ကြည့်ရှု လေ့လာကြသည်။

၂၅

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေသော ကုလ သမဂ္ဂ မူးယစ်ဆေးဝါးတားဆီးရေး ရန်ပုံငွေ အဖွဲ့ အမှုဆောင် ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါက် တာ ဂျီ၊ ဒီဂျင်နားရိုးသည် မူးယစ်ဆေးဝါး အန္တရာယ် တားဆီးကာကွယ်ရေး ဗဟိုအဖွဲ့ နှင့် တွေ့ဆုံ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးသည်။

အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး အလက်ဇန္ဒားဟိတ်သည် ရာထူးမှနှုတ်ထွက် သွားသဖြင့် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး အဖြစ် ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဟောင်း ဂျော့ရွတ်ကို သမ္မတ ရေဂင်က ရွေးချယ် ခန့်အပ်လိုက် သည်။

၂၆

ကျောင်းသား လူငယ်များအား မူးယစ် ဆေးဝါးအန္တရာယ် အသိပညာပေးရေး ပြပွဲ ပိတ်ပွဲနှင့် ဆု ချီး မြှင့် ပွဲ အခမ်း အနား ကို ရန်ကုန်မြို့ ပြည်လမ်း လိပ်ခုံးခန်းမ၌ ကျင်းပ သည်။

ဆိုဗီယက် ဝန်ကြီးချုပ် တီခိုနော့နှင့် နိုင် ငံ ခြား ရေး ဝန် ကြီး ဂရိုမိုကိုတို့သည်

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖြစ်ရပ်များ

ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုသို့ ရောက်ရှိနေ သည့် ဂျော်ဒန်ဘုရင် ဟူစိန်ကို လက်ခံ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးကြသည်။

၂၇
လက်ဗနွန်အကျပ်အတည်းနှင့်စပ်လျဉ်း ၍ အာရပ် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးများ၏ အထူး အစည်းအဝေးကို တျူးနစ်မြို့၌ ပြန် လည် ကျင်းပသည်။
အမေရိကန် အာကာသ လွှန်းပုံယာဉ် သည် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ လျှို့ဝှက်ပစ္စည်းတခု နှင့် စမ်းသပ်ရေး ပစ္စည်းကိရိယာ များကို တင်ဆောင်ကာ စတုတ္ထမြောက် စမ်းသပ်ပုံ သန်းရေး ခရီးစဉ် အဖြစ် ကမ္ဘာပတ် လမ်း

ကြောင်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

၂၈
နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံ တော် ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယုသည် အဖွဲ့ ဝင်များ လိုက်ပါလျက် ပဲခူးမြို့၌ ပဲခူးတိုင်း ပါတီ၊ ကောင်စီ အဆင့်ဆင့်မှ တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး လိုအပ် သည်များကို လမ်းညွှန်ခဲ့သည်။

၂၉
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံခြားရေး

ဝန်ကြီးဌာန လက်ထောက် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ဂျွန်၊ အိပ်ချ်၊ ဟိုးလ်ဒရစ်ချ်သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာသည်။
အမေရိကန် ဆိုဗီယက် မဟာဗျူဟာ လက်နက်များဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးပွဲကို ဂျီနီဗာ မြို့တွင် စတင် ကျင်းပသည်။

၃၀
အစ္စရေးက လက်ဗနွန်နိုင်ငံ အတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သည့်အတွက် ဗြိတိန် က အစ္စရေးအား လက်နက် ရောင်းချမှုကို ပိတ်ပင် တားမြစ်လိုက်သည်။

ဇူလိုင်

၁
ဂွာတီမာလာနိုင်ငံ သမ္မတ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရီယိုမန်နွန်က ဗလိင်နိုင်ငံ၏ လွတ်လပ်ရေးကို အသိအမှတ် မပြုကြောင်း ကြေငြာသည်။ ဗလိင်နိုင်ငံကို ပြန်လည် ရရှိရေးအတွက် တရားဝင် တောင်းဆိုမှုကို ထပ်မံအတည်ပြု လိုက်သည်။
အငြိမ်းစားဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရေနာဒိုဘီညို နီ သည် အာဂျင် တီး နား နိုင်ငံ၏ သမ္မတ သစ်အဖြစ် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသည်။

၂
မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်း နှင့် ဇနီး ဒေါ်နီနီမြင့်တို့သည် ပြည်ပသို့ ခရီးထွက်ခွာသွားသည်။
ဆိုဗီယက် အာကာသယာဉ်မှူးများဖြစ် ကြသော ဗလာဒီမာ ဇာနီဗီကော့၊ အလက် ဇန်း အိဗန်ချင်းကော့နှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံသား ရှုရီရှင်းတို့ လိုက်ပါသွားသော ဆိုယုတီ ၆ အာကာသယာဉ်သည် အာကာသ သုတေ သနကို အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကမ္ဘာမြေပြင်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။

၄
တိဗက်ပြည်၏ ဒုတိယ အဆင့် အမြင့် ဆုံး

ဘာသာရေးခေါင်းဆောင် ပန်ချင်လာမာ သည် ၁၈ နှစ်အတွင်း ပထမဆုံး အကြိမ် အဖြစ် ပီကင်းမြို့မှတစ်ဆင့် ပြည် လာဆာမြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသည်။
ဒိုမေနီကန်နိုင်ငံသမ္မတ အန်တိုနီယို ဂုဇ မန်းသည် သေနတ်ဒဏ်ရာဖြင့် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဒုတိယသမ္မတ ဂျာကို ဗို မဂျလူတာက ရာထူးဆက်ခံသည်။

၅
မက္ကဆီကိုနိုင်ငံတွင် ၁၉၁၀ ပြည့်နှစ် တော် လှန်ရေး စတင်ချိန်မှ စ၍ ၂၀ ဦးမြောက် သမ္မတ အဖြစ် စီမံကိန်း ဝန်ကြီး ဟောင်း မိဂယ် ဒီလာ မက်ဒရစ်အား ရွေး ချယ် လိုက်သည်။

၆
မြန်မာနိုင်ငံသို့စီးပွားရေးအကူအညီပေးရေး နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံတကာ စုပေါင်း တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပွဲကို ဂျပန်နိုင်ငံတိုကျိုမြို့တွင်ကျင်းပသည်။
ဂရိနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်း လိုက်သော ဝန်ကြီးချုပ် အင်ဒရီးယားစ

ပါပန်ဒရီယို၏ အစိုးရအဖွဲ့သစ်သည် ကျမ်း သစ္စာကျိန်ဆိုသည်။

၇
နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ် လှိုင်သည် တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတ နိုင်ငံနှင့် ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ များသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီး သွားရောက်ရန် ထွက်ခွာသွားသည်။
လက်နက်ချသူ ပြောက်ကျားသူပုန်များ အား ၁၉၇၁ ခုနှစ် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ပါ ခံစားခွင့်များကိုပေးမည်ဟု အာဖ ဂနိစတန်အစိုးရက ၁၉၇၉ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း တွင် ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ်ကမ်းလှမ်းသည်။

၈
ဗြိတိန်နိုင်ငံက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ စစ်စခန်းဖွင့်နိုင်ရန် ငှားရမ်းထားသော ဒီဂိုး ဂါးစီးယားကျွန်းကို မောရစ်ရှုနိုင်ငံ၏အစိတ် အပိုင်းအဖြစ်မောရစ်ရှုပါလီမန်က တရားဝင် ကြေငြာသည်။

၁၀
ပြင်သစ်နိုင်ငံသည် နျူထရန်ဗုံးများ ထုတ် လုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု ပြင်သစ် ကာကွယ်

ရေးဝန်ကြီး ချား ဟာနက ထုတ်ဖော်ပြောကြားသည်။

ရက်သတ္တ ငါးပတ်ကြာ ကျင်းပခဲ့သည့် ကုလသမဂ္ဂ လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေးဆိုင်ရာ အထူး အစည်းအဝေးသည် အောင်မြင်မှု မရရှိပဲ ပြီးဆုံးသွားသည်။

၁၁

ပြုံးယမ်းမြို့တွင် ချစ်ကြည်ရေး အလည်အပတ် ရောက်ရှိနေသော ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဦးချစ်လှိုင်နှင့် မြန်မာ ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ဝင်များအား ကိုရီးယား ဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့ သမ္မတ နိုင်ငံ သမ္မတကြီး ကင်အိဆွန်းက လက်ခံ တွေ့ဆုံသည်။

အီရတ် သမ္မတ ဆတ်ဒမ်ဟူစိန် ဘဂ္ဂဒက်မြို့တွင် လှည့်လည် စစ်ဆေးစဉ်

၁၂

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်သည် အဖွဲ့ဝင်များ လိုက်ပါလျက် ဖူးကြီး ရေပေးရေး လုပ်ငန်း စီမံကိန်း အကောင်အထည်ဖော်မှု အခြေအနေများကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးသည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် ဒုတိယမြောက် အယ်လစ်ဗက် ဘုရင်မကြီးသည် ဗြိတိသျှ အသံလွှင့် ကော်ပိုရေးရှင်း၏ နှစ် ၆၀ မြောက်နှင့် ယင်းကော်ပိုရေးရှင်း၏ ပြည်ပ အသံလွှင့်အစီအစဉ် နှစ် ၅၀ မြောက် ဂုဏ်ပြုပွဲ အခမ်းအနားသို့ တက်ရောက်သည်။

ဖောက်ကလင် အရေးအခင်းကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံအပေါ် ကုန်သွယ်မှု ပိတ်ဆို့ထားခဲ့ခြင်းကို သမ္မတ ရေဂင်က ဖယ်ရှားလိုက်သည်။

၁၃

ဥပဒေကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ နိုင်ငံတော်ကောင်စီဝင် ဒေါက်တာ မောင်မောင်သည် အဖွဲ့ဝင်များ လိုက်ပါလျက် လှောင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အားဦးစီးဌာနတွင် မြန်မာနိုင်ငံသားဥပဒေ (မူကြမ်း) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြည်သူများထံမှ ပေးပို့သည့် အကြံပြုလွှာများ စိစစ်စုစည်းမှု အခြေအနေကို ကြည့်ရှု စစ်ဆေးသည်။

နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဦးချစ်လှိုင်နှင့် မြန်မာချစ်ကြည်ရေး ကိုယ်

စားလှယ်အဖွဲ့သည် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတ နိုင်ငံ ပီကင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိပြီး တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၊ နိုင်ငံတော်ကောင်စီ အဖွဲ့ဝင်နှင့် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဟွမ်ဟွာနှင့် တွေ့ဆုံကာ နှစ်နိုင်ငံ အကျိုးတူ ကိစ္စရပ်များကို ဆွေးနွေး ကြသည်။

မြန်မာ နိုင်ငံ သို့ ရောက် ရှိ နေ သော ဗီယက်နမ် ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတနိုင်ငံ လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေး ဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယ ဝန်ကြီး ဒေါက်တာ သုပ်ချင်ဒေါက် ခေါင်းဆောင်သော စိုက်ပျိုးရေးကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် လယ်ယာနှင့် သစ်တောဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဦးရဲခေါင်အား တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်သည်။

လက်ဗနွန်နိုင်ငံသို့ အစုရေးတို့ ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်ခြင်းကြောင့် အစုရေး ဝန်ကြီးချုပ် မိနာချင် ဗယ်ဂင်ထံမှ ငြိမ်းချမ်းရေး နိဗ္ဗာန်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန် ပါကစ္စတန် စာရေးဆရာနှင့် ကဗျာဆရာများက နိဗ္ဗာန်ဖောင်ဒေးရှင်းအဖွဲ့ကို တိုက်တွန်းလိုက်သည်။ ကွယ်လွန်သူ အီဂျစ် သမ္မတ အနူဝါအယ် ဆဒတ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းကြောင့် ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ပူးတွဲချီးမြှင့်ခဲ့သော ဆုဖြစ်သည်။

အီရန် တပ်ဖွဲ့များသည် အီရတ်နိုင်ငံ အတွင်းသို့ ထိုးစစ်ဆင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရာ အီရတ်နိုင်ငံအတွင်း ၁၅ မိုင်ခန့်အထိ ရောက်ရှိသည်။

၁၄

ဖောက်ကလင်ကျွန်း အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတဦး အပါအဝင် အာဂျင်တီးနား စစ်သိုပန်း ၆၀၀ ခန့်သည် ဗြိတိန်သင်္ဘောတစ်စင်းဖြင့် အာဂျင်တီးနားသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။

၁၅

ဟေတီနိုင်ငံ ရာသက်ပန်သမ္မတ ယွန်ကလော့ ဒုဗာလီယာသည် အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီး ကိုးဦးကို ရာထူးမှထုတ်ပယ်လိုက်သည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဇေးလ်ဆင်းကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ သတ္တမ မြောက်သမ္မတအဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်သည်။ မစ္စတာ ဆင်းသည် ဆစ်လူမျိုးများထံမှ သမ္မတရာထူးကို ပထမဆုံးရရှိသူဖြစ်သည်။

၁၆

တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေး အလည်အပတ်ရောက်ရှိနေသော နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဦးချစ်လှိုင်အား တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ တိန်ရှောင်မိန်က နံနက်ပိုင်းတွင်လည်းကောင်း၊ ဝန်ကြီးချုပ်ကျောက်ကျီယန်က ညနေပိုင်းတွင် လည်းကောင်း လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။

၁၇

အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံရေး ပါတီများ ပိတ်ပင်တားမြစ်ချက်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်က သမ္မတ ပီရွန်ကို ဖြုတ်ချခဲ့ပြီးနောက် ပြဋ္ဌာန်းထားခဲ့သော အမိန့်ဖြစ်သည်။

မောရစ်ရှ၊ ဆေးရူနှင့် မဒါဂါစကာနိုင်ငံ တို့ပါဝင်သည့် အိန္ဒိယသမ္မတရာ ကော်မရှင် တရပ်ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်ဟု မောရစ်ရှ ဝန်ကြီးချုပ် အန်ရုဂျက်နော့က ထုတ်ဖော် ပြောကြားသည်။

၁၉

၃၅ နှစ်မြောက် အာဇာနည်နေ့ အခမ်းအနားကို နိုင်ငံတဝန်းလုံးတွင်ကျင်းပသည်။

၂၀

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေသော ဩစတြီးယားသမ္မတနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး

ဒေါက်တာ ဗိလိဘားလ် ပါးရ်နှင့်အဖွဲ့သည် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ် လှိုင်အား တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ပြီး နှစ်နိုင်ငံ အကျိုးတူကိစ္စများကို ဆွေးနွေးကြသည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်များအတွင်းတွင် ဆေးပညာ အတော်အတန် တိုးတက်လာ သော်လည်း အသက်ဆုံးပါးမှု၏ အဓိက တရားခံသည် နှလုံးရောဂါပင် ဖြစ်နေသည် ဟု ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ချုပ်က သတင်း ထုတ်ပြန်သည်။

၂၁

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်နီနီမြင့် တို့သည် ပြည်ပခရီးမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။

နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးဦးစန်းယုက ဩစတြီးယားသမ္မတနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ဗိလိဘားလ် ပါးရ်အား နိုင်ငံ တော်သမ္မတရုံး၌ လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ဦးမောင်မောင်ခအား ဩစတြီးယား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ဗိလိဘားလ် ပါးရ်နှင့်အဖွဲ့က ဝန်ကြီးချုပ် ရုံးသို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်သည်။

ဗီယက်နမ် ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မစ္စတာဇုရင်ကိုသက် သည် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများသို့ လာ ရောက်လည်ပတ်သည့် ခရီးစဉ်အတွင်း ပြည် ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ် လှိုင်၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီး လည်ပတ်ရန် ရောက်ရှိ လာသည်။

၂၂

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေသော ဗီယက် နမ် ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး မစ္စတာဇုရင်ကိုသက်နှင့် အဖွဲ့သည် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ် လှိုင်အား သွားရောက်တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ပြီး နှစ်နိုင်ငံ အကျိုးတူကိစ္စများကို ဆွေးနွေး ကြသည်။

ဗိုလ်စစ်ဗိုလ်မှူးအောင်တင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂိုဒို ဗီလီစိုကိုယ်ဒီရုန်သည် နှစ်နှစ်အတွင်း နဝမမြောက် စစ်အစိုးရသမ္မတအဖြစ် ကျမ်း သစ္စာ ကျိန်ဆိုသည်။

၂၃

ဝန်ကြီးချုပ်ဦးမောင်မောင်ခအား ဗီယက် နမ် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မစ္စတာဇုရင်ကို သက်နှင့် အဖွဲ့က ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးသို့ သွား ရောက်တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်သည်။

၂၄

နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုက မြန်မာ နိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေသော ဗီယက်နမ် ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတနိုင်ငံ၊ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး မစ္စတာဇုရင်ကိုသက်အား နိုင်ငံ တော် သမ္မတရုံး၌ လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံအစိုးရ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန သတင်းနှင့် စာ နယ်ဇင်း ကော်ပိုရေးရှင်း ဦးဆောင်ညွှန် ကြားရေးမှူး ဦးခင်မောင်အေး ခေါင်း ဆောင်သည့် မြန်မာသတင်းစာ ကိုယ်စား လှယ်အဖွဲ့သည် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာ သွားသည်။

၂၅

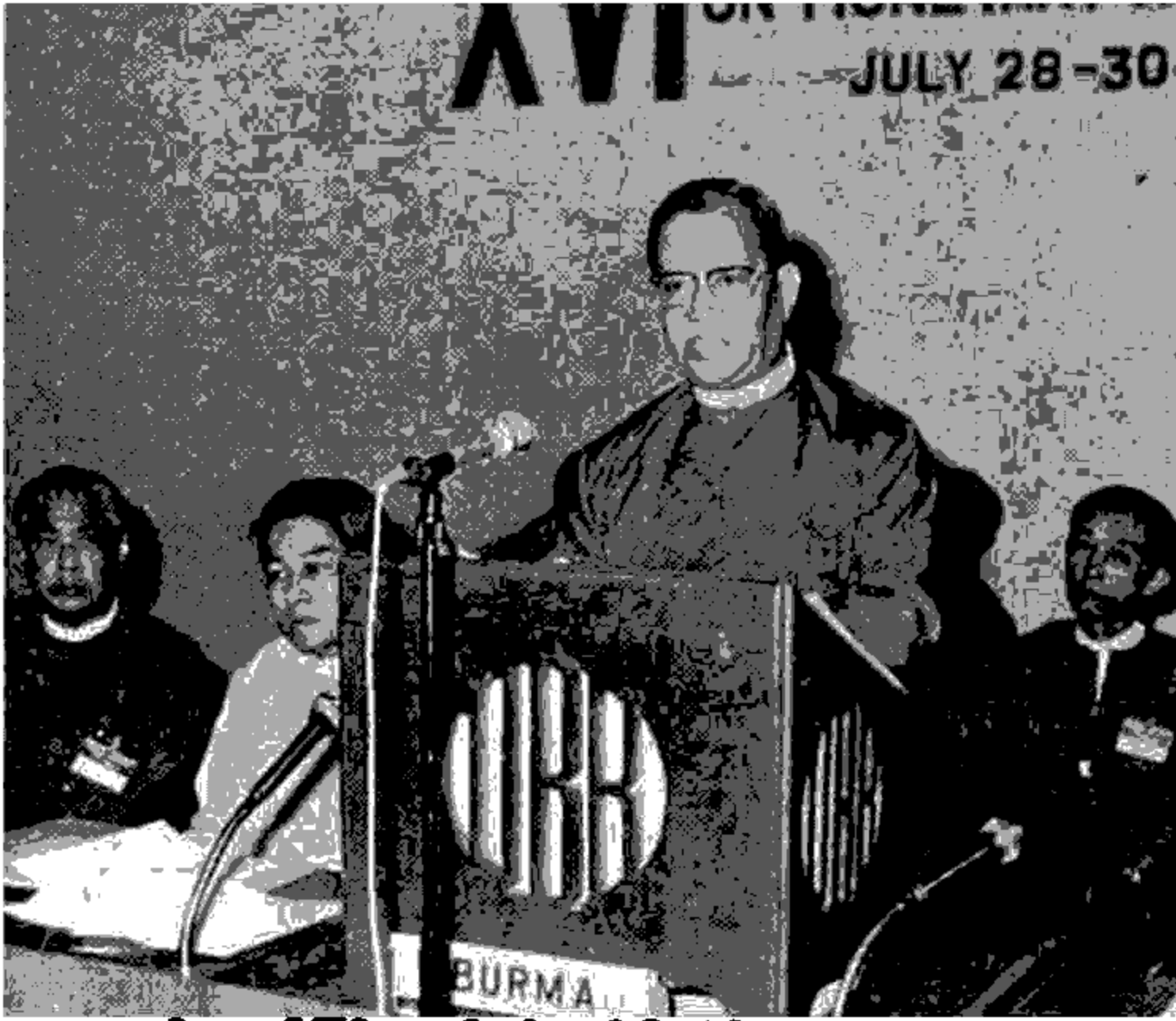
အမေရိကန်လုပ် ကလပ်စတာဗုံးများ အစု ရေးသို့ ပေးပို့ခြင်းကို အကန့်အသတ်မရှိ ရပ်ဆိုင်းထားရန် အမေရိကန်သမ္မတရေဂင် က ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

၂၆

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေ အဖွဲ့ နှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ်တို့၏ အရှေ့တောင်အာရှ မဲပေးအုပ်စု (၁၆) ကြိမ်မြောက် အစည်း အဝေးကို ရန်ကုန်မြို့တွင်ကျင်းပရာ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ် စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး ဌာန ဝန်ကြီးသူရဦးထွန်းတင် တက်ရောက် မိန့်ခွန်းပြောကြားပြီး ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။

ယူဂန်ဒါနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရရှိသည့် အချိန်မှစ၍ အနှစ် ၂၀ ကြာမျှ ပုန်ကန် ခြားနားနေသော ဘမ်ဘာနှင့် ဘာကွန်ဂျီ ခေါ် လူမျိုးစုနှစ်စုသည် လက်နက်ချအပ်၍ အစိုးရနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် သဘော တူညီလိုက်ကြသည်။

အိန္ဒိယ ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စကအင်ဒီရာ ဂန္ဒီသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတွင် ကိုးရက်ကြာလည်ပတ်ရန် ဝါရှင်တန်မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။

ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး သူရဦးထွန်းတင် တက်ရောက် မိန့်ခွန်းပြောကြားစဉ်

၂၉

စစ်မှုထမ်းဟောင်းများအဖွဲ့ တတိယအကြိမ် ဗဟိုဦးစီး အစည်းအဝေးကို စတင်ကျင်းပရာ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး နှင့် စစ်မှုထမ်းဟောင်းများအဖွဲ့ နာယက ကြီး ဦးနေဝင်းတက်ရောက်၍ မိန့်ခွန်းမြှောက် ကြားသည်။

၃၀

စစ်မှုထမ်းဟောင်းများအဖွဲ့ တတိယအကြိမ် ဗဟိုအစည်းအဝေး ကျင်းပပြီးစီးသည်။

လက်ဗန္ဓန်ဆိုင်ရာ အာရပ်ငြိမ်းချမ်းရေး အစီအစဉ်အရ ဘေရွတ်မှ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများ ရုပ်သိမ်းရန် ပါလက် စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ (ပီအယ်အို) က သဘောတူထားသည်ဟု ပါလက်စတိုင်း ထိပ်တန်းတာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ် မာမုတ် အက် ဘက်စက အတည်ပြုပြောကြားသည်။

ပနားမားနိုင်ငံ သမ္မတ အာရစ်တီဒက် ရိုယိုသည် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်သွားသည်။ သမ္မတရိုယို၏ နေရာတွင် ဒုတိယ သမ္မတ ရီကာဒိုဒယ်လာအက်စပရီယဲလာက ဆက်ခံ မည်ဟု ကြေငြာသည်။

တောင် အာဖရိက နိုင်ငံ၌ လူဖြူများ ချည်း သီးသန့်အုပ်စိုးနေမှု အဆုံးသတ်ရေး ကို ဦးတည်သော ယာယီအစီအစဉ်ကို ဝန် ကြီးချုပ် ပီဒဗလျူဘိုသာက အမျိုးသား ပါတီညီလာခံတွင် အသေးစိတ် ထုတ်ဖော် ပြောကြားသည်။

ဩဂုတ်လ

၁

နှစ် ရက် ကြာ ပြု လုပ် မည့် နိုင်ငံ တကာ နှုန်းကလေးယား ဆန့်ကျင်ရေး ညီလာခံကို ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုမြို့၌ပွင့်လှစ်ရာ နိုင်ငံ ၃၀ နှင့် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်း ၁၀ ခုမှ ကိုယ်စားလှယ် ၈၀၀ ခန့် တက်ရောက်ကြသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံတွင် လေတပ်က နိုင်ငံတော်အာဏာ သိမ်းရန် ကြံစည်မှုကို အစိုးရ အပေါ် သစ္စာစောင့်သိသော ကြည်းတပ်နှင့် ရဲအဖွဲ့က ပြိုခွင်းလိုက်ပြီး နိုင်ငံတော်နှင့် နှစ်ယက် ခရိုင်တို့တွင် ညမထွက်ရ အမိန့် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

၂

ပါပူးဝါးနယူးဂီနီနိုင်ငံ၏ အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲအပြီးတွင် ပထမဆုံးကျင်းပသည့် ပါလီမန် အစည်းအဝေးက ပန်ဂူပါတီ ခေါင်းဆောင် မိုက် ကယ် ဆို မဲ ယား အား ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ပြန်လည်ရွေးချယ်တင်မြှောက်သည်။

၆

ဇင်ဗာဗေ့နိုင်ငံတွင် အာဏာသိမ်းရန် ကြံစည်သည် ဟူသော စွပ်စွဲချက်ဖြင့် ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်းက ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ အဖွဲ့မှ ထုတ်ပယ်ခြင်းခံရသော ဇင်ဗာဗေ့ အာဖရိက ပြည်သူ့သမဂ္ဂ (ဇာပူး) ပါတီ ခေါင်းဆောင် အင်ကိုမိုသည် ဝန်ကြီးချုပ် မူဂါဗီနှင့် ဟာရာရေးမြို့တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။

၃

ယူနက်စကို အစီအစဉ်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ စာတတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားမှုလုပ်ငန်းများကို လေ့လာရန် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိနေသော တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံမှ မစ္စတာ ဒေါင်ကြီဖန်ခေါင်းဆောင်သည့် အဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံ စာတတ်မြောက်ရေး ဗဟိုကော်မတီ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဒေါက်တာ မောင်မောင်အေးအား ဝန်ကြီးများရုံး၌ သွားရောက် တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်သည်။

အစွဲရေး စစ်သားများက ကုလသမဂ္ဂ လေ့လာသူများအား ၎င်းတို့၏ စစ်ကြောင်းများကို ဖြတ်သန်းခွင့် မပြုသဖြင့် ကုလ

သမဂ္ဂ လုံခြုံရေး ကောင်စီက တံခါးပိတ် အစည်းအဝေး ခေါ်ယူကျင်းပပြီး ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူးချုပ် ပဲရက်ဒေကွေး လျားက အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ သဘောတူညီမှုကို စောင့်ဆိုင်းမနေတော့ပဲ လက်ဗနွန်အစိုးရ က စိုးမိုးထားသော ဘေရွတ်မြို့ဒေသများတွင် ကုလသမဂ္ဂ လေ့လာသူများနေရာယူရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

နှစ်နိုင်ငံ ကုန်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများ ဆွေးနွေးရန် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိနေသော တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားစီးပွား ဆက်သွယ်ရေးနှင့် ပြည်ပကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး မစ္စတာ ဂျာရှီး ခေါင်းဆောင်သည့် ကုန်သွယ်ရေး ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်များသည် ကုန်သွယ်ရေး ဝန်ကြီး ဦးခင်မောင်ကြီးအား တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်သည်။

စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဒေါက်တာမောင်ရှိန်နှင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံ သံအမတ်ကြီး မစ္စတာ စီအယ်ဘုတို့သည် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံ တော် သို့ စတာလင်ပေါင် ၂ ဒသမ ၂ သန်း (ကျပ်ငွေသန်း ၃၀ ခန့်) အထောက်အပံ့ပေးရေး စာချုပ်လွှာတရပ်ကို စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန အစည်းအဝေးခန်းမ၌ လက်မှတ်ရေးထိုး လဲလှယ်ကြသည်။

ဩစတြီးယားနိုင်ငံ ဗီယင်နာ မြို့တွင် ရက်သတ္တ နှစ်ပတ်ကြာ ကျင်းပခဲ့သော သက်ကြီးရွယ်အိုများ အနာဂတ်ရေးဆိုင်ရာ ညီလာခံ ပြီးဆုံးသည်။

လက်ဗနွန်နိုင်ငံတွင်းသို့ အစွဲရေး လက်နက်ကိုင်တပ်များက ကျူးကျော်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ခြင်းကြောင့် နီကရာဂွာနိုင်ငံက အစွဲရေးနိုင်ငံနှင့် သံတမန် အဆက်အသွယ်များ ဖြတ်တောက်လိုက်သည်။

သက်တမ်း ၁၃ လရှိပြီဖြစ်သော အီတလီ အစိုးရအဖွဲ့မှ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ အဖွဲ့ဝင်

ဝန်ကြီး ခုနစ်ဦး နုတ် ထွက် သွား သဖြင့် ဝန်ကြီးချုပ် စပါဒိုလီနို ဦးဆောင်သော ငါးပွင့်ဆိုင် ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ နုတ်ထွက်သည်။

တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံနှင့် ကိုရီးယား ဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ တို့၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ယဉ်ကျေးမှု ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးအောင်ကျော်မြင့် ခေါင်းဆောင်၍ အဖွဲ့ဝင်ငါးဦး ပါဝင်သော မြန်မာယဉ်ကျေးမှု ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

ဩစတြေးလျနိုင်ငံတွင် နှစ် ၈၀ အတွင်း မကြုံစဖူးသော မိုးခေါင်မှုကြောင့် ဂျူခင်း များ ပျက်စီးမည့် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကြုံကြိုက်နေရပြီး ဂျူအထွက် ရာခိုင်နှုန်း ၃၀ အထိ လျော့နည်းဖွယ်ရှိသည်ဟု သက်ဆိုင်ရာမှ ကြေငြာသည်။

၁၂

အစွဲရေး လေယာဉ်များက ဘေရွတ်မြို့ကို ထပ်မံ ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်သည့်အတွက် အမေရိကန်သမ္မတရေဂင်က အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ် ဗယ်ဂင်ထံ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ် သတိပေးလိုက်ပြီးနောက် လက်ဗနွန်အကျပ်အတည်းကို သံတမန်နည်းဖြင့် ပြေငြိမ်းရေးအတွက် အချိန်ရည်ကြာစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သော စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲကို ရပ်ဆိုင်းလိုက်ကြောင်း အမေရိကန်သမ္မတက ကြေငြာသည်။

၁၄

အီရန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဂုတ်ဗဇာဒေးသည် အီရန်အစိုးရကို ပြုတ်ချရန် ဦးဆောင်ခဲ့သည့် ဟူသော စွပ်စွဲချက်ဖြင့် စစ်ခုံရုံးတင် စစ်ဆေးခြင်းခံရသည်။

၁၇

အမေရိကန်က တိုင်ဝမ်သို့ ရောင်းချမည့် လက်နက်များကို အရေအတွက် အားဖြင့် သာ လည်းကောင်း၊ အရည်အသွေးအား

ဖြင့်သော်လည်းကောင်း တိုးမြှင့်ခြင်းမပြုရန် သဘောတူညီချက် ပါဝင်သော တရုတ် - အမေရိကန် နှစ်နိုင်ငံ ပူးတွဲကြေငြာချက်ကို ပီကင်းမြို့တွင် ထုတ်ပြန်သည်။

လက်ဗန္ဓန်ရှိ ကုလသမဂ္ဂ ကြားခံတပ်ဖွဲ့ (ယူနိုစီလ်)၏ သက်တမ်းကို နောက်ထပ် နှစ်လထပ်မံတိုးမြှင့်ရန် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေး ကောင်စီ အစည်းအဝေးတွင် တညီတညွတ် တည်း အတည်ပြု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံမှ ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတပ်များ ထွက်ခွာသွားစဉ်

ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများ ဘေရွတ်မြို့မှ ရွှေ့ပြောင်းရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမေရိကန် အထူးသံတမန် ဖိလစ်ဟာဘစ် ရေးဆွဲသော အချက် ၁၀ ချက် ပါဝင်သည့် အစီအစဉ်ကို လက်ဗန္ဓန် အစိုးရအဖွဲ့က သဘောတူ အတည်ပြုလိုက်သည်။

ဂျပန်အစိုးရအပေါ် အယုံအကြည် မရှိကြောင်းအဆိုကို အတိုက်အခံ ပါတီနှစ်ခုက ဂျပန်ဒိုင်းယက်လွှတ်တော်သို့ တင်သွင်းရာ လွှတ်တော်က မဲအပြတ်အသတ်ဖြင့် ပယ်ချလိုက်သည်။

ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများဘေရွတ်မြို့မှ ပြောင်းရွှေ့ရန် အမေရိကန် အထူးသံတမန် ဖိလစ်ဟာဘစ် ရေးဆွဲသော အစီအစဉ်ကို အစွဲရေးအစိုးရက အတည်ပြုလိုက်သည်။

စစ်ကာလရက်စက်မှုများကို လျော့ပေါ့ကာ ပြုပြင် ရေးသားထားသော ဂျပန် ကျောင်းသုံးစာအုပ်များကိုစွဲ အငြင်းပွားမှု

ကို ဖြေရှင်းရန်အတွက် ဂျပန် အစိုးရက ခိုင်ခိုင်မာမာ အရေးယူ ဆောင်ရွက်မည် ဖြစ်ကြောင်း ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် ဆူဇူကီးက ပြောကြားသည်။

ကိုရီးယား ဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ အလည်အပတ် ရောက်ရှိနေသော

ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးအောင်ကျော်မြင့် ခေါင်းဆောင်သည့် မြန်မာကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့အား ကြိုဆိုဂုဏ်ပြုသော ဧည့်ခံပွဲတရပ်ကို ပြည်သူ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့်တော်၌ ကိုရီးယား ဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ အုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီက ကျင်းပသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုတို့အကြား သီးနှံရောင်းဝယ်ရေး သဘော တူညီချက်ကို တနှစ် တိုးချဲ့ရန် သမ္မတရောင်၏ကမ်းလှမ်းချက်ကို ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုက လက်ခံလိုက်သည်။

အစွဲရေးတပ်များ၏ ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ခြင်းကို ခံနေရသည့် ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျား ပထမအသုတ်သည် စိုက်ပျိုးနိုင်ငံမှတစ်ဆင့် ဂျော်ဒန်နှင့် အီရတ်နိုင်ငံများသို့ သွားရန် ဘေရွတ်မြို့အနောက်ပိုင်းမှ စတင်ထွက်ခွာ သွားသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံသည် ကမ်ပူးချားဒုက္ခသည် များအတွက် ကမ္ဘာ့ စားနပ်ရိက္ခာအစီအစဉ်

မှတစ်ဆင့် ဒေါ်လာ ၁၄ သန်း ဖိုးရှိ ဆန်များကို ပေးအပ်ကူညီလိုက်သည်။

ဆိုဗီယက် အမျိုးသမီး အာကာသယာဉ်မှူး ဆာ ဗစ်စ ကာ ယာ သည် ဆာလတ် - ၇ အာကာသ ယာဉ်ပေါ်တွင် အမျိုးသား အာကာသ ယာဉ်မှူး လေးဦးတို့နှင့်အတူ သုတေသနလုပ်ငန်း အစီအစဉ်ကို စတင် ဆောင်ရွက်သည်။

ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ခေါင်းဆောင်သော မြန်မာ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် မန္တလေးရေပေးရေး စီမံကိန်းအတွက် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်နှင့် လိုအပ်သောညှိနှိုင်းမှုများ ဆောင်ရွက်ရန် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ မနီလာမြို့သို့ ထွက်ခွာ သွားသည်။

လက်ဗန္ဓန် ပါလီမန်သည် လက်ယာဝါဒီ ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင် ဘရီးဂျမ်းယယ် အား သက်တမ်း ခြောက်နှစ်တာ ကာလ အတွက် သမ္မတသစ်အဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်သည်။

အိန္ဒိယဝန်ကြီးချုပ် အင်ဒီရာဂန္ဒီသည် မောရစ်ရှနိုင်ငံ ပို့လူဝါဒီမြို့သို့ ရောက်ရှိလာပြီး မောရစ်ရှ ဝန်ကြီးချုပ် အန်ဂျက်နော့နှင့် တွေ့ဆုံ၍ ဒီဂိုဂါးစီးယားကျွန်း ပြဿနာကို အဓိကထား ဆွေးနွေးကြသည်။

အီတလီ ညွန့်ပေါင်း အစိုးရ သစ် ကို အောင်မြင်စွာဖွဲ့စည်းနိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း အီတလီ ဝန်ကြီးချုပ်သစ်အဖြစ် သမ္မတက တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံရသူ စပါဒိုလီနီက အီတလီသမ္မတ ဆန်ဒရိုပါတီနီအား အစီရင်ခံသည်။

စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယ ဝန်ကြီး ဦးအေးကိုနှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျပန်နိုင်ငံသံအမတ်ကြီး ဒေါက်တာဟဲလ မွတ်တုခ်တို့သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၇၃ ခုနှစ်များအတွက် ဘဏ္ဍာရေး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှု သဘောတူစာချုပ်တရပ်ကို လက်မှတ် ရေးထိုးကြသည်။

ကျူးစားနိုင်သည် ပါလက်စတိုင်းနှင့် သွေးစည်းညီညွတ်မှုရှိကြောင်း ပြသသည့်အနေဖြင့် ပါလက်စတိုင်း မိဘမဲ့ကလေး ၅၀၀ ကိုလက်ခံ၍ ဘေရွတ်တိုက်ပွဲဟု အမည်ပေးထားသော ကျောင်းတွင် ပညာ သင်ကြားပေးမည်ဟု ကျူးစားသမ္မတ ကတ်စထရိုက ကမ်းလှမ်းသည်။

၂၅

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ စင်ကာပူ သမ္မတနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မစ္စတာ ဒါနာဘလန်သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ကိုရီးယား ဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားစီးပွားဆက်သွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ သတ္တုတူးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဦးဝင်းထိန်နှင့်အဖွဲ့သည် ကိုရီးယား ဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

၂၆

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေသောစင်ကာပူ သမ္မတနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မစ္စတာ ဒါနာဘလန်သည် ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်ခအားလည်းကောင်း၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်အား လည်းကောင်း တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်၍ နှစ်နိုင်ငံ အကျိုးတူကိစ္စရပ်များကို ဆွေးနွေးသည်။

၂၇

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုက မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေသော စင်ကာပူသမ္မတနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မစ္စတာ ဒါနာဘလန်အား လက်ခံ တွေ့ဆုံသည်။

၂၈

မြန်မာနိုင်ငံ စာတတ်မြောက်ရေး ဗဟိုကော်မတီကြီးမှူး၍ ၁၉၇၂ ခုနှစ် နွေရာသီ

စာတတ်မြောက်ရေး လုပ်အားပေး ဂုဏ်ပြုပွဲ အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

၃၀

ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ (ပီအယ်အို) ခေါင်းဆောင် အာရာဖတ်သည် နိုင်ငံတကာ ရေတပ်၏ အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ဖြင့် ဘေရွတ်မြို့မှ ထွက်ခွာသွားသည်။ ဘေရွတ်မြို့၌ ခြောက်နှစ်ကြာ တပ်စွဲနေခဲ့သော ဆီးရီးယားတပ်သားများလည်း စတင်ရပ်သိမ်းသည်။

၃၁

ဝါဆောမြို့၌ကျင်းပသော ၃၂ ကြိမ်မြောက် ပတ်ဝါရှညီလာခံတွင် ဂျပန်၊ ဇာတုဗေဒ၊ ဇီဝဗေဒနှင့် ဆေးဝါးနယ်ပယ်မှ လီနင်ဆုနှင့် နိုဗဲဆုရ ပညာရှင်များ လက်မှတ်ရေးထိုးသည့် နျူးကလီးယား စစ်အန္တရာယ် တားဆီးရေး ကြေငြာချက်ကို တည်တညွတ်တည်း အတည်ပြုလိုက်သည်။

စက်တင်ဘာလ

၁

ရန်ကုန်တိုင်း၏ ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ် ကောက်စိုက်ပြင်ပွဲကို ရန်ကုန်တိုင်း လှည်းကူးမြို့နယ် ရွာသာကြီးရှိ တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီစိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး စခန်း၌ ကျင်းပရာ တောင်သူလယ်သမား အစည်းအရုံး ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ လယ်ယာနှင့် သစ်တောဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဦးရဲခေါင် တက်ရောက်၍ ဆုများချီးမြှင့်သည်။

ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးအောင်ကျော် မြင့် ခေါင်းဆောင်သော မြန်မာယဉ်ကျေးမှု ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံနှင့် ကိုရီးယား ဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံမှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။

၂

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည်လပ်ဗီးဂတ်စ်

မြို့ တောင်ဘက် ၇၄ မိုင်အကွာရှိ နီဗားဒါး မြေအောက် စမ်းသပ်ကွင်းတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွင်း ၁၃ ကြိမ်မြောက် နျူးကလီးယားစမ်းသပ်မှု ပြုလုပ်သည်။

၃

ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေး အဖွဲ့ (ပီအယ်အို) ခေါင်းဆောင် ယာဆာအာရာဖတ်သည် ဘေရွတ်မြို့မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး နောက် ဌာနချုပ်အသစ် ထူထောင်ရန် အတွက် တျူးနီးယားနိုင်ငံ တူးနစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာရာ တျူးနီးယား သမ္မတ ဟာဘစ် ဗော်ဂိုဗာက ကြိုဆိုသည်။

၄

ဂျပန်-မြန်မာ ပါလီမန်အမတ်များ ချစ်ကြည်ရေးအသင်းဥက္ကဋ္ဌ မစ္စတာတတ်ဆူအိုအိုဇာဝါခေါင်းဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ်

အဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီး ရောက်ရှိလာသည်။

၅

ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ခေါင်းဆောင်သော မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် မန္တလေး ရေပေးရေးစီမံကိန်းအတွက် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ မနီလာမြို့၌ အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်နှင့် လိုအပ်သော ညှိနှိုင်းမှုများဆောင်ရွက်ပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။

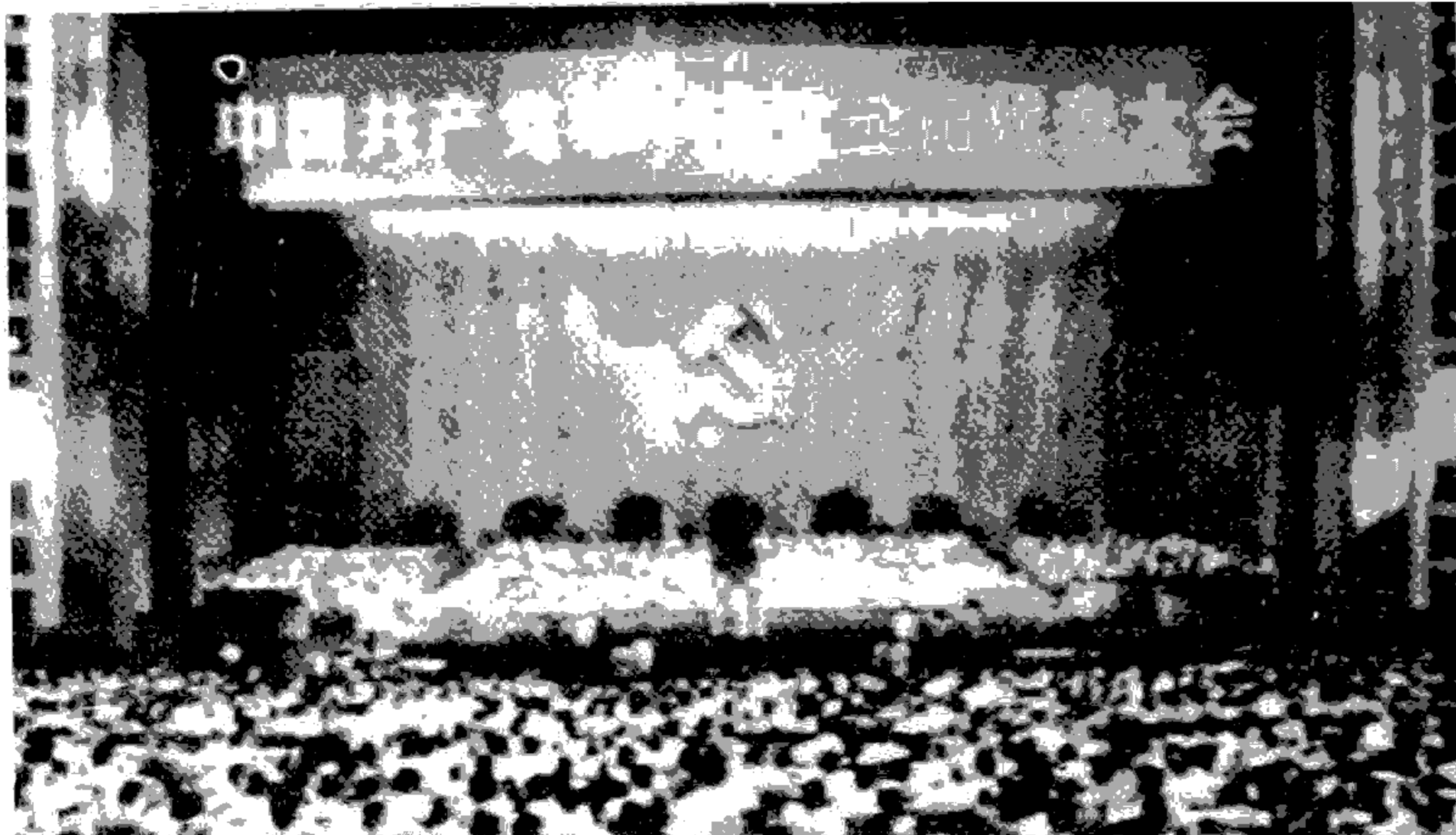
၆

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေသော ဂျပန်-မြန်မာပါလီမန် အမတ်များ ချစ်ကြည်ရေးအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ မစ္စတာတတ်ဆူအိုအိုဇာဝါခေါင်းဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် တတိယကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်

ဒုတိယအစည်းအဝေး အလှည့်ကျ သဘာပတိ ဦးသန်းယုခေါင်းဆောင်သော သဘာပတိအဖွဲ့နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြသည်။

ကနေဒါနိုင်ငံ တိုရန်တိုမြို့တွင် လေးရက်ကြာကျင်းပမည့် နိုင်ငံတကာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့ (အိုင်အမ်အက်ဖ်) နှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ် နှစ်ပတ်လည် ညီလာခံကို ကနေဒါဝန်ကြီးချုပ် ထရူးဒိုးက ဖွင့်လှစ်ပေးလိုက်ပြီး နိုင်ငံပေါင်း ၁၄၀ ကျော်မှ ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာတာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ တက်ရောက်ကြသည်။

အရှေ့အလယ်ပိုင်း အကျပ်အတည်း ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရေးအတွက် တူညီသော ဝါဒသဘောထားများ ချမှတ်ရန် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မည့် သုံးရက်ကြာ အာရပ်ထိပ်သီး အစည်းအဝေးကို ဖက်မြင်ကျင်းပရာ မော်ရော့ကိုနိုင်ငံ ဘုရင် ဟက်ဆန်က ဖွင့်လှစ်ပေးလိုက်သည်။

၁၂ ကြိမ်မြောက် တရုတ်ပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ ပထမအကြိမ် မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေး ကျင်းပစဉ်

တီးနားနိုင်ငံက ရှုံးနိမ့်ခဲ့ပြီးနောက် ဖျက်သိမ်းခဲ့ရသော စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦး ပါဝင်သည့် အာဏာရ စစ်ကောင်စီကို အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့များက ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

မြီတိန်ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဂျန်နောသည် ကူဝိတ်နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ကူဝိတ်ဝန်ကြီးချုပ် အယ်အဗ္ဗဒူ အယ်ဆာဘားနှင့် တကွ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အယ်အာမက် အယ်ဆာဘားတို့နှင့် တွေ့ဆုံကာ မြီတိန်နှင့် ကူဝိတ်နိုင်ငံ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကိစ္စကို ဆွေးနွေးကြသည်။

အာဖဂန်စတန်အစိုးရ၏ အထက်တန်း ပညာရေးဝန်ကြီးနှင့် ပြန်ကြားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဌာနဝန်ကြီးတို့သည် တာဝန်များကို ပြန်လည်ရပ်သိမ်းခံရသည်။

ပီကင်းတွင် ပြုလုပ်သော ၁၂ ကြိမ်မြောက် တရုတ်ပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ ပထမအကြိမ် မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးက ဟုယီပန်အား တရုတ်ပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ တိန်ရှောင်ဖိန်အား ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ စစ်ရေးစစ်ရာ ကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဟုယီပန်၊ ယဲကျန်ယင်း၊ တိန်ရှောင်ဖိန်၊ ကျောက်ကျီယန်၊ လီရှန်နှင့်ချင်ယွင်းတို့ကို နိုင်ငံရေး ဦးဆောင်အဖွဲ့

အမြဲတမ်း ကော်မတီဝင်များအဖြစ် လည်းကောင်း ရွေးချယ်လိုက်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိနေသော မြီတိန်နိုင်ငံ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး၊ ငါးလုပ်ငန်းနှင့် ရိက္ခာဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး လောဖာရာခေါင်းဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် လယ်ယာနှင့် သစ်တောဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဦးရဲခေါင်အား တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်သည်။

ဗဟို သမဝါယမအသင်းကောင်စီ သတ္တမအကြိမ် အစည်းအဝေးကို ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်းအတွင်းရှိ ဆရာစံခန်းမတွင် ကျင်းပသည်။

ရောမမြို့၌ ကိုးရက်ကြာ ကျင်းပမည့် နိုင်ငံပေါင်း ၉၈ နိုင်ငံမှ ကိုယ်စားလှယ်များ တက်ရောက်သည့် နိုင်ငံစုံ ပါလီမန်များ သမဂ္ဂ နှစ်ပတ်လည်ညီလာခံကို အီတလီ သမ္မတ ပါတီနီက ဖွင့်လှစ်ပေးလိုက်သည်။

လက်ဗနွန်နိုင်ငံ ဘေရွတ်မြို့တွင် ဗုံးပေါက်ကွဲမှုကြောင့် လက်ဗနွန် လက်ယာဂိုဏ်း ဖလန်ဂေးပါတီ၏ ဌာနချုပ်တစ်ခုလုံး ပျက်စီးသွားပြီး လက်ဗနွန် သမ္မတအဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းခံထားရသူ ဘရီးဂျမားယယ် သေဆုံးသွားသည်။

၈

၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုင်ငံတကာ စာတတ်မြောက်ရေးနေ့ အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနားနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ စာတတ်မြောက်မှု ပြပွဲဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ပြည်လမ်းရှိ လိပ်ခုံးခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

ဂျပန်-မြန်မာ ပါလီမန် အမတ်များ ချစ်ကြည်ရေးအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ မစ္စတာ တတ်ဆူအိုအိုဇာဝါ ခေါင်းဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်အား တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်သည်။

၉

နိုင်ငံတကာ စာတတ်မြောက်ရေးနေ့ အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ပြည်လမ်း လိပ်ခုံးခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

၁၀

ဒိန်းမတ်နိုင်ငံ၏ လေးပွင့်ဆိုင် ညွန့်ပေါင်း အစိုးရအဖွဲ့သစ်ကို ဝန်ကြီးချုပ် ရှုလုတာ ဦးဆောင်၍ ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

၁၁

ဖောက်ကလင်ကျွန်း စစ်ပွဲတွင် အာဂျင်

၁၅

ဖောက်ကလင်ကျွန်း ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အာဂျင်တီးနားက ဗြိတိန် နိုင်ငံအပေါ်ထားရှိသည့် ဘဏ္ဍာရေး ချုပ် ချယ်ကန်သတ်မှုများကို အဆုံးသတ်မည် ဖြစ်ကြောင်း အာဂျင်တီးနား စီးပွားရေး ဝန်ကြီးဌာနက ကြေငြာအပြီး အချိန် အနည်းငယ် အကြာတွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံက လည်းအာဂျင်တီးနားနိုင်ငံအပေါ် ပြဋ္ဌာန်း ခဲ့သော ဘဏ္ဍာရေး ချုပ်ချယ်ကန်သတ် မှုများကို ရုပ်သိမ်း လိုက်ကြောင်းဗြိတိန် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနက ကြေငြာသည်။

၁၆

၁၈ ကြိမ်မြောက် မြန်မာနိုင်ငံ ကြက်ခြေနီ အသင်း ဗဟိုကောင်စီ အစည်းအဝေးကို အသင်း အစည်းအဝေး ခန်းမ၌ ကျင်းပ သည်။
ကိုရီးယား အလုပ်သမားပါတီ ဗဟို ကော်မတီ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးနှင့် ကိုရီးယား ဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့သမ္မတ နိုင်ငံ (ဒီပီအာကေ) သမ္မတ ကင်အီဆွန်း သည် ပီကင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။
အမေရိကန် နိုင်ငံ ဝါရှင်တန် မြို့သို့ အလည်အပတ်ရောက်ရှိလာသော ဖိလစ်ပိုင် သမ္မတ မားကိုသည် အမေရိကန် သမ္မတ ရေဂင်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။

၁၇

ဗဟို သမဝါယမ အသင်းကောင်စီ သတ္တမ အကြိမ် အစည်းအဝေး စတုတ္ထနေ့ အစီ အစဉ်များကို ဆက်လက်ကျင်းပပြီး ညနေ ပိုင်းတွင် အစည်းအဝေးကို အောင်မြင်စွာ ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

၁၈

ဘေရွတ်မြို့ အနောက်ပိုင်း ဆာဘရာနှင့် ရှာတီလာ ဒုက္ခသည်စခန်းများရှိ ပါလက် စတိုင်း ဒုက္ခသည်များသည် အစုလိုက်အပြုံ လိုက် အသတ်ခံရသည်။

၁၉

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ

နိုင်ငံတော် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်သည် ဗြိတိန်နိုင်ငံ နိုင်ငံ ခြားရေးနှင့် ဓနသဟာယ နိုင်ငံများဆိုင်ရာ ဝန်ကြီး မစ္စတာ ဖရန်စစ် ပင်၏ ဖိတ်ကြား ချက်အရ ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီး ထွက်ခွာသွားသည်။

၂၀

သုတေသန လုပ်ငန်းများဆိုင်ရာ မူဝါဒ ညွှန်ကြားရေးအဖွဲ့ ဆေးသိပ္ပံပညာရပ်ဆိုင် ရာ သုတေသနအဖွဲ့၏ စာတမ်းဖတ်ပွဲ ဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို ဆေးသုတေသန ဦးစီး ဌာန ခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။
ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိနေသော ဗြိတိန် ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာသည် ဂျပန် ဝန်ကြီးချုပ် ဆူဇုကီးနှင့် တွေ့ဆုံကာ နိုင်ငံ တကာ ကိစ္စရပ်များနှင့် နှစ်နိုင်ငံ ကုန်သွယ် ရေး မညီမျှမှုတို့ကို ဆွေးနွေးကြသည်။
ဆီဒင်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက် အိုလော့ပမ်းသည် ပါလီ မန်တွင် ခြောက်နှစ်ကြာအတိုက်အခံအဖြစ် နေခဲ့ပြီးနောက် ဝန်ကြီးချုပ်ထူးကို ပြန် လည် ရရှိသည်။

၂၁

အဖွဲ့ဝင် ၁၅၇ နိုင်ငံ ပါဝင်သော ၃၇ ကြိမ် မြောက် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေ ညီလာခံ စတင်ပွင့်လှစ်ရာ ဟန်ဂေရီနိုင်ငံ ဒုတိယနိုင်ငံ ခြားရေးဝန်ကြီး အင်မရီ ဟော်လိုင် အား

ညီလာခံ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက် သည်။
လုပ်ကြံခံခဲ့ရသော ဘရီးဂျမားယယ်၏ နေရာကို ဆက်ခံရန်အတွက် ဘရီးဂျမား ယယ်၏ အစ်ကိုဖြစ်သူ ခရစ်ယာန် လက် ယာဝါဒီ အာမင်ဂျမားယယ်အား လက်ဗနွန် သမ္မတအဖြစ်လက်ဗနွန်ပါလီမန်က ရွေးချယ် တင်မြှောက်လိုက်သည်။

၂၂

ဗြိတိသျှ ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာ သည် တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံတွင် ငါး ရက်ကြာ လည်ပတ်နေထိုင်ရန် ပီကင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။
ကုလသမဂ္ဂ ပညာရေး သိပ္ပံနှင့် ယဉ် ကျေးမှုအဖွဲ့ (ယူနက်စကို) ၏ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ငြိမ်းချမ်းရေး ဆိုင်ရာ ပညာ ရေး ဆုကို စတော့ဟုမ်း နိုင်ငံတကာ ငြိမ်းချမ်းရေး သုတေသနဗိမာန် (အက်စအိုင်ပီအာအိုင်) အား ချီးမြှင့်လိုက်သည်။
ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ အလည်အပတ်ရောက်ရှိ နေသော ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ဌာနဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်သည် ဗြိတိသျှနိုင်ငံ ခြားရေးနှင့် ဓနသဟာယနိုင်ငံများဆိုင်ရာ ဝန်ကြီး မစ္စတာဖရန်စစ်ပင်အား သွား ရောက်တွေ့ဆုံသည်။
လက်ဗနွန် သမ္မတသစ် အာမင်ဂျမား ယယ်သည် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသည်။

လက်ဗနွန်နိုင်ငံ ခရစ်ယာန် ဖလန်ဂေးပါတီဌာနချုပ် ဗုံးဒဏ်ကြောင့် ပြိုပျက်နေပုံ

၂၆

တရုတ်နိုင်ငံက ၎င်း၏ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် နယ်မြေအဖြစ် အခိုင်အမာ တောင်းဆိုလျက်ရှိသော ဗြိတိန် ကိုလိုနီ ဟောင်ကောင်၏ အနာဂတ်ရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သံတမန်ရေး စေ့စပ် ဆွေးနွေးပွဲများပြုလုပ်ရန်ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက် သက်ချာသည် တရုတ်နိုင်ငံ ကန်တုံမှတစ်ဆင့် ဟောင်ကောင်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

တရုတ် ဝန်ကြီးချုပ် ကျောက်ကျိယန် နှင့် ဂျပန် ဝန်ကြီးချုပ် ဇင်ကိဆူဇကီးတို့ သည် ပီကင်းမြို့တွင် ပထမအကြိမ် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးသည်။

၂၇

အစွဲရေးတပ် များသည် လေဆိပ်နှင့် သင်္ဘောဆိပ်တို့မှတစ်ပါး ဘေရွတ်တမြို့လုံးမှ ဆုတ်ခွာရပ်သိမ်း သွားပြီးနောက် ပြင်သစ် နှင့် အီတလီ တပ်သားများက ဘေရွတ် အနောက်ပိုင်းရှိ ပါလက်စတိုင်း ဒုက္ခသည် စခန်းများသို့ ဝင်ရောက်နေရာယူ တပ်စွဲကြ သည်။

၂၈

ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာသည် ဂျပန်၊ တရုတ်နှင့် ဟောင်ကောင်မှ အပြန် အနိယနိုင်ငံတွင် ခေတ္တဝင်ရောက်ရပ်နားစဉ် နယူးဒေလီမြို့၌ အနိယဝန်ကြီးချုပ်အင်ဒီရာ

ဂန္ဒီနှင့် နှစ်နိုင်ငံ ကုန်သွယ်ရေးနှင့် အခြား ကိစ္စများကို ဆွေးနွေးသည်။

၃၀

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်သည် တာဝန်ရှိသူများ လိုက်ပါလျက် ပဲခူးတိုင်း ဒိုက်ဦးမြို့ရှိ စားသောက်ကုန်စက်ရုံများ စီမံ ကိန်း၊ ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းစု စီမံ ကိန်းနှင့် ပဲခူးမြို့ရှိ ကုန်သိုလှောင်ရုံများသို့ လှည့်လည် စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။

လက်ဗနွန်နိုင်ငံ ဘေရွတ် နိုင်ငံတကာ လေဆိပ်ကို လက်ဗနွန် သမ္မတ အာမင်ဂျ မားယယ်က တရားဝင်ပြန်လည် ဖွင့်လှစ်ပေး လိုက်သည်။

အောက်တိုဘာလ

၁

ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံ ပါလီမန်က ဆိုရှယ်လစ် ဒီမိုကရက်တစ် ခေါင်းဆောင် ဝန်ကြီးချုပ်ဟဲလမုတ်ရှမစ်ကို ပယ်ရှားလိုက်ပြီး ကွန်ဆာဗေးတစ် ခေါင်းဆောင် ဟဲလမုတ်ဆိုးလ်ကိုရွေးချယ် တင်မြှောက်လိုက်သည်။

၄

အီရတ်နိုင်ငံ လက်ရှိသမ္မတ ဆတ်ဒမ် ဟူစိန် အား ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် အာဏာလွှဲပြောင်းပေးပြီး အနားယူသွားခဲ့သော သမ္မတ ဟောင်း အာမက် ဟတ်ဆန်အယ် ဗာကာသည် ကွယ်လွန်သွားသည်။

ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု သိပ္ပံ ပညာ တခုနှစ်သင်းကြီး၏ အာကာသ သုတေသန အဖွဲ့သည် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု၏ ပထမဆုံးဂြိုဟ်တု တင်လွှတ်နိုင်ခဲ့ခြင်း ၂၅ နှစ်မြောက် အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနားကို ကျင်းပသည်။

ပါရီမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသော ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် ဟဲလမုတ်ဆိုးလ်သည်ပြင်သစ်သမ္မတ ဖရန်စွာ မီးထရောင်းနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ဘုံဈေးအဖွဲ့

ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံ ပါလီမန် က ကွန်ဆာဗေးတစ် ခေါင်းဆောင် ဟဲလမုတ်ဆိုးလ်ကို ဝန်ကြီးချုပ်သစ်အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်စဉ် ဝန်ကြီးချုပ် ဟောင်း ရှမစ်က လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်နေပုံ

ပြဿနာများနှင့်တကွ အရှေ့ အနောက် လုံခြုံရေးကိစ္စရပ်များကို ဆွေးနွေးကြသည်။ လက်ဗနွန် သမ္မတသစ် အာမင်ဂျ မားယယ်က အယ်ဝက်ဇန်ကို ဝန်ကြီးချုပ် အဖြစ် ပြန်လည် ခန့်အပ်လိုက်သည်။

၅

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု နယူးယောက် မြို့တွင် ကျင်းပလျက်ရှိသော ၃၇ ကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေ ညီလာခံ၌ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော် ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင် မိန့်ခွန်းပြောကြားသည်။

၆

အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်တို့၏ မဟာဗျူဟာ လက်နက်ကန့်သတ်ရေး ဆွေးနွေးပွဲကို ဂျီနီဗာမြို့တွင် ကျင်းပသည်။

၇

ဆွီဒင်နိုင်ငံ ဆိုရှယ် ဒီမိုကရက်တစ် ခေါင်းဆောင် အိုလော့ပမ်းသည် ဝန်ကြီးချုပ် အဖြစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုသည်။

၈

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ သတ္တမအကြိမ် အစည်းအဝေး ပထမနေ့ အစီအစဉ်ကို အလုံလမ်း သမ္မတ အိမ်တော်ဝင်း အတွင်းရှိ ဗဟိုအစည်း

အဝေးခန်းမ၌ ကျင်းပရာ သဘာပတိအဖြစ် ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းက ဆောင်ရွက်သည်။

ပြင်သစ်သမ္မတ မီးထရောင်းနှင့် သမ္မတ ၁၈ ဦး အပါအဝင် အာဖရိကတိုက် နိုင်ငံ ၄၀ မှ ကိုယ်စားလှယ်များ တက်ရောက်သော ပြင်သစ် အာဖရိက နှစ်ရက်ကြာ ထိပ်သီးညီလာခံကို ကင်ရှာဆာ မြို့တွင် ကျင်းပသည်။

၉

မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ သတ္တမအကြိမ် ဒုတိယနေ့ အစည်းအဝေးကို ဆက်လက် ကျင်းပပြီး အောင်မြင်စွာ ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

ပိုလန်ဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာဂ္ဂဇယ်စကီး၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ ပိုလန်အစိုးရအဖွဲ့၌ ဝန်ကြီးချုပ်ဦး ပြောင်းလဲပွဲစည်းခြင်းကို ပါလီမန်က အတည်ပြုလိုက်သည်။

၁၀

အဖွဲ့ဝင် ၁၆ ဦးပါဝင်သော နိုပေါနိုင်ငံ၏ ဝန်ကြီးအဖွဲ့တွင် ဝန်ကြီး ၁၀ ဦးကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ပြီး ဝန်ကြီးချုပ် ဗဟာဒူးသာပက ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးတာဝန်ကိုပါ ယူမည်ဟု ဘုရင့်နန်းတော်မှ ကြေငြာသည်။

ဂျော်ဒန်တပ်မတော်က ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများကို နှင်ထုတ်လိုက်ပြီးနောက် ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌယာဆာအာရာဖတ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဂျော်ဒန်နိုင်ငံ အမှန်မြို့ လူထုရှေ့မှောက်၌ မိန့်ခွန်း ပြောကြားသည်။

စင်ကာပူနိုင်ငံတွင် ကျင်းပသော အာရှနှင့် ပစိဖိတ်ဒေသရှိ အသံလွှင့်ဌာနများ သမဂ္ဂ (အေဘီယူ) ၏ ၁၉ ကြိမ်မြောက် အထွေထွေညီလာခံတွင် အသံလွှင့်လုပ်ငန်းအတွက် ဘက်စုံသုံး ဗီဒီယို ဂြိုဟ်တုများကို ပူးတွဲလွှတ်တင်ရေးနှင့် ငွေကြေးထည့်ဝင်ရေးဆိုင်ရာ အလားအလာများကို စူးစမ်းရှာဖွေကြရန် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်းလိုက်သည်။

၁၁

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ

(အယ်ဒီပီ) ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်မှ နုတ်ထွက်လွှာ တင်သွင်းလိုက်သည်။

၁၂

တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် တတိယအစည်းအဝေး ဒုတိယနေ့ အစီအစဉ်ကို ဆက်လက်ကျင်းပသည်။

ကိုရီးယား သမ္မတ နိုင်ငံတွင် ချစ်ကြည်ရေးခရီး ရောက်ရှိနေသည့် နိုင်ငံခြား

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာနေ့အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနားတွင် သီးနှံအထူးအထွက်တိုး ဆုရသူများကို ဆုချီးမြှင့် ဝင်နှင့် တက်ရောက်သူများ

နိုင်ငံတော် တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့ လွှတ်တော် တတိယ အစည်းအဝေးကို စတင်ကျင်းပရာ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော် ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီးဦးစန်းယု အမှုပြုသော ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ၄၆၁ ဦး တက်ရောက်ကြသည်။

နိုင်ငံတော် အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဝန်ကြီးဌာနများ လက်အောက်ရှိ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်း အသီးသီးတို့တွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်လျက်ရှိကြသော ဝန်ထမ်းများအား ရက်သတ္တပတ်လျှင်နားရက်နှစ်ရက် ခံစားခွင့်ပြုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဝန်ကြီးအဖွဲ့က အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၄/၇၂ ကို ထုတ်ပြန်ကြေငြာသည်။

ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် ဇင်ကို ဆူဇုကီးသည် အာဏာရ လစ်ဗရယ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ

ရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်နှင့် မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အား နံနက်ပိုင်းတွင် သမ္မတ ချန်ဒူးဝှမ်ကလည်းကောင်း၊ ဝန်ကြီးချုပ် ဆန် ရွတ်ကင်ကလည်းကောင်း လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။

၁၃

တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် တတိယအစည်းအဝေး တတိယနေ့ အစီအစဉ်ကို ဆက်လက်ကျင်းပသည်။

အာရှနှင့် ပစိဖိတ်ဒေသရှိ ဓနသဟာယအဖွဲ့ဝင် ၁၇ နိုင်ငံမှ ခေါင်းဆောင်များ၏ ငါးရက်ကြာ အစည်းအဝေးကို ဖီဂျီနိုင်ငံ ဆူဗားမြို့တွင် စတင်ကျင်းပသည်။

နျူးကလီးယား လက်နက် ဖျက်သိမ်းရေးအတွက် လှုံ့ဆော်ပေးခဲ့ကြသည့် ဆွီဒင်

နိုင်ငံမှ မစုက အယ်ဗာမိုင်ဒယ်နှင့် မက္ကဆီကိုမှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဟောင်းဂါစီ ယာရီဗဲတို့အား ၁၉၇၂ ခုနှစ် ငြိမ်းချမ်းရေး နိဗဲဆုကို ပူးတွဲချီးမြှင့်လိုက်သည်။

၁၄

တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် တတိယအစည်းအဝေး စတုတ္ထနေ့ အစီအစဉ်ကို ဆက်လက် ကျင်းပပြီးနောက် အောင်မြင်စွာ ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

ကင်ဆာ အကျိတ်များကို ချေဖျက်ကုသနိုင်သော ဗလူအိုမိုင်ဆင်း ပဋိဇီဝဆေးကို ဖော်စပ်နိုင်ပြီဟု အမေရိကန် ဓာတုအသင်းက ကြေငြာသည်။ သို့သော် ထိုဆေးသည် တစ်ကီလိုဂရမ်လျှင် ဒေါ်လာ ၁၀ သန်း တန်ဖိုးရှိပြီး၊ ဓာတုကုထုံးအရ အဆိပ် ပြင်းလွန်းသဖြင့် အဆုတ်တစ်ရှူးကို ပျက်စီးစေနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

၁၅

အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက်နေ့မှစ၍ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီး ဖျော်ဖြေနေသည့် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဦးချစ်လှိုင်သည် ဂျပန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မစ္စတာ ဆာကုရာဥချိအား တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်ကာ နှစ်နိုင်ငံ အကျိုးတူကိစ္စများကို ဆွေးနွေးသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွင် ဟက်တာ စုစုပေါင်း ၃ ဒသမ ၄ သန်း ကျယ်ဝန်းသော အမျိုးသား ဥယျာဉ်အသစ် ၁၁ ခုကို ထူထောင်လိုက်ကြောင်း ကြေငြာသည်။ စူမတြာကျား၊ တရုတ်၊ ကြံနှင့် ဆင်များ ရှိသည့် ကရင်စီ စိဘလက် ဥယျာဉ်သည် အကြီးဆုံးသော အမျိုးသား ဥယျာဉ်အသစ် ဖြစ်သည်။

၁၆

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာနေ့ အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံခန်းမ၌ကျင်းပရာ လယ်ယာနှင့် သစ်တော ဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီးဦးရဲခေါင်က မိန့်ခွန်းပြောကြားသည်။

နိုင်ငံတကာ အဏုမြူစွမ်းအင် ကော်မရှင် (အိုင်အေအီးအေ) က အစွဲရေး

ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အား ညီလာခံမှ ဖယ်ရှားလိုက်သည်ကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်သော အားဖြင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက အိုင်အေအီးအေသို့ ထည့်ဝင်ရမည့်ငွေများကို မပေးသွင်းတော့ပဲ ရပ်ဆိုင်းထားလိုက်ပြီဟု အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဂျော့ ရွတ်က ပြောကြားသည်။

၁၇

ကူဝိတ်နိုင်ငံသို့ ဖောက်ခွဲနေကြသော ပီအယ်အို ခေါင်းဆောင် အာရာဖတ်နှင့် ဂျာမန်ဒီမိုကရက်တစ် သမ္မတနိုင်ငံ အကြီးအကဲဟွန်နက်ကာတို့သည် ကူဝိတ်မြို့တွင် ပါလက်စတိုင်းနှင့် အရှေ့အုပ်စု ဆက်ဆံရေးကို ဆွေးနွေးကြသည်။

၁၈

အမှတ် (၂) သတ္တု တူးဖော်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်း အတွက် သင်္ဘောကျင်း ကော်ပိုရေးရှင်းက တည်ဆောက်ပေးခဲ့သော ကုန်တန်ချိန် ၄၀၀ ကျော် တင်ဆောင်နိုင်သည့် ပြည်ရတနာ အမည်ရှိ ပင်လယ်ကူး ကမ်းထိုးရေယာဉ် လွှဲပြောင်းပေးအပ်ပွဲ အခမ်းအနားကို ကျင်းပသည်။

ရန်ကုန်မြို့ မြို့တော်ခန်းမ ပထမထပ်၌ ငါးရက်ကြာ ပြသမည့် ကုလသမဂ္ဂပြပွဲကို စတင် ဖွင့်လှစ်သည်။

ဂမ္ဘီယာနိုင်ငံတွင် ၁၉၇၁ ခုနှစ် သြဂုတ်လ ၂ ရက်နေ့မှ စတင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော နေဝင်မီးငြိမ်းအမိန့်ကို ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ အရေးပေါ်အမိန့်ကိုမူ ပြဋ္ဌာန်းဆဲ ဖြစ်သည်။

လက်ဗနွန်နိုင်ငံတွင် ထားရှိသော ကုလသမဂ္ဂ ကြားခံတပ်ဖွဲ့၏ သက်တမ်းကို ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့အထိ နောက်ထပ် သက်တမ်း သုံးလ တိုးမြှင့်ထားရှိရန် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီက သတ်မှတ်လိုက်သည်။

၁၉

လက်ဗနွန်နိုင်ငံ အချုပ်အခြာ အာဏာပြန်လည် ပိုင်စိုးလာစေရန်နှင့် နယ်မြေတည်တံ့ခိုင်မြဲမှု ရှိလာစေရန်တို့ အတွက် လက်ဗနွန်နိုင်ငံမှ နိုင်ငံခြားတပ်များအားလုံး ချက်ချင်း ရုပ်သိမ်းပေးရမည် ဖြစ်ကြောင်း အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ဝါရှင်တန်မြို့၌ အမေရိကန်သမ္မတ ရေဂင်နှင့် လက်ဗနွန်

သမ္မတ အာမင်ဂျားယယ်တို့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအပြီး သမ္မတ နှစ်ဦးစလုံးက ကြေငြာသည်။

ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် ဟဲလမုတ်ခိုးလ်နှင့် ဗြိတိသျှ ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာ တို့သည် လန်ဒန်မြို့တွင် တွေ့ဆုံကြပြီး နေတိုးအဖွဲ့လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး၊ ဥရောပဘုံစေ့နှင့် အမေရိကန် ဥရောပ ဆက်ဆံရေးကိစ္စများကို ဆွေးနွေးကြသည်။

အဖွဲ့ဝင် ၁၅ ဦးပါရှိသော ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီ၌ သာမန်အဖွဲ့ဝင်များ အဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့် အိုင်ယာလန်၊ စပိန်၊ ပနားမား၊ ဂျပန်နှင့် ယူဂန်းဒါး နိုင်ငံတို့၏နေရာတွင် မော်လတော၊ နယ်သာလင်၊ နိုကရာဂွာ၊ ပါကစ္စတန်နှင့် ဇင်ဗာဗွေနိုင်ငံတို့အား ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့တွင် စတင်မည့် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီ နှစ်နှစ်သက်တမ်းအတွက် အစားထိုး ရွေးချယ်လိုက်သည်။

၂၀

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ သမ္မတ ရွေးချယ် တင်မြောက်ပွဲ ကျင်းပစဉ် အကြမ်းဖက်မှုများ မကြာခဏ ဖြစ်ပွားလာသဖြင့် အရေးပေါ်အခြေအနေ ကြေငြာလိုက်သည်။

၂၁

၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွက် စာပေဇီဝဆုကို ကိုလုံးဗီးယား နိုင်ငံသား စာရေးဆရာ ဂါဘရီယယ်ဂါစီယာမားကက်က ဆုတံဆွဲရရှိကြောင်း ဆွီဒင်ပညာတံဆွဲ အသင်းက ကြေငြာသည်။

၂၂

ပြည်သူ့ လွှတ်တော်နှင့် ပြည်သူ့ကောင်စီ အဆင့်ဆင့် ရွေးချယ်တင်မြောက်ပွဲ ကျင်းပရေး ကော်မရှင် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၊ ပုဒ်မခွဲ (က) အရ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် ပြည်သူ့ကောင်စီ အဆင့်ဆင့် ရွေးချယ်တင်မြောက်ပွဲ ကျင်းပရေး၊ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်း ကော်မရှင် အဖွဲ့ခွဲများကို ကော်မရှင်က ကြေငြာချက် အမှတ် (၇၇) ဖြင့် ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်လိုက်သည်။

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ သမ္မတရွေးကောက်ပွဲ တွင် သီရိလင်္ကာ သမ္မတ ဂျူးနီးယပ် ရစ် ချတ် ဂျေယျာဝါဒီနီ သည် နောက်ထပ် ခြောက်နှစ် သက်တမ်းအတွက် ပြန်လည် အရွေးခံရသည်။

၂၃

အမှတ် (၂) စက်မှုဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးမောင်ချို၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ချက်ကို ဆလိုဗက် ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတနိုင်ငံ အထွေ ထွေ စက်မှုအင်ဂျင်နီယာ ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး မစ္စတာ ပါဗိုဗာဟေးလ် ခေါင်း ဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

စံပြလုပ်သား စီမံကိန်း ဗဟိုကော်မတီ က ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်အတွက် ရွေးချယ် ခြင်း ခံကြရသော စံပြလုပ်သားများ စာ ရင်းကို ထုတ်ပြန်ကြေငြာသည်။

၂၄

၃၇ နှစ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂနေ့ အထိမ်း အမှတ် အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့တော် ခန်းမ ပထမထပ်၌ ကျင်းပသည်။

၂၆

၁၉၇၃ ခုနှစ် ၃၆ နှစ်မြောက် ပြည်ထောင် စုနေ့ ကျင်းပရေး ဗဟိုကော်မတီကို ဖွဲ့စည်း လိုက်သည်။

၂၇

ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဌာန ဝန်ကြီးနှင့် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရကျော်ထင်သည် အဖွဲ့ဝင် ချား လိုက်ပါလျက် အောက်တိုဘာလ ၂၅ ရက်နေ့မှစတင်၍ အရှေ့ပိုင်းတိုင်းနှင့် အရှေ့ မြောက်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ် နယ်မြေများ အတွင်း လှည့်လည် စစ်ဆေးကြည့်ရှုခဲ့ပြီး လိုအပ်သည်များကို ညွှန်ကြားကာ ရန်ကုန် မြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။

၂၈

ချက်ကိုစလိုဗက် ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတနိုင်ငံ အထွေထွေစက်မှုအင်ဂျင်နီယာ ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး မစ္စတာ ပါဗိုဗာ ဟေးလ် ခေါင်း

ဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရှိနေစဉ်အတွင်း အောက် တိုဘာလ ၂၆ ရက်နေ့က အမှတ် (၁) စက်မှုဝန်ကြီးဌာနနှင့် အမှတ် (၂) စက်မှု ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးမောင်ချိုနှင့်လည်း ခေါင်းဆောင်၊ သမဝါယမ ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးစိန်ထွန်းနှင့် လည်းကောင်း၊ အောက်တို ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့က ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်ခနှင့် လည်းကောင်း၊ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး သူရဦးထွန်းတင်နှင့် လည်းကောင်း သီးခြားစီ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာ သွားသည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံ စာပေဗိမာန် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၊ ပုဒ်မခွဲ ၄ အရ စာပေဗိမာန် အဖွဲ့ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက် နေ့မှစ၍ ဖွဲ့စည်းလိုက်ကြောင်း ပြန်ကြား ရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ အောက်တိုဘာလ ၁၉ ရက် နေ့စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာဖြင့် ထုတ် ပြန် ကြေငြာသည်။

စပိန် ပြည်တွင်းစစ်ကာလ (၁၉၃၆-၃၉ ခုနှစ်) တွင် ဆိုရှယ်လစ်နှင့် ကွန်မြူနစ် သမ္မတနိုင်ငံကို ချေဖျက်ပြီး လက်ယာ အာဏာရှင်စနစ်ဖြင့် အုပ်စိုးခဲ့သူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖရန်ကို ကွယ်လွန်ပြီးနောက် တရားဝင် ပါတီအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရသည့် ဆိုရှယ် လစ်ပါတီသည် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲ တွင် အပြတ်အသတ် အနိုင်ရကာ အာဏာ ရရှိလာသည်။

၂၉

၁၉၇၁ ခုနှစ် စာပေဗိမာန် စာမူဆုပွဲတွင် ဆုရရှိသော စာမူများ စာရင်းကို သက်ဆိုင်ရာက ထုတ်ပြန်ကြေငြာသည်။

အမေရိကန် သမ္မတ မစ္စတာဂေဂင်၏ ဥပဒေ ဆိုက် ဗီးရီးယား ဓာတ်ငွေ ပိုက် လိုင်းဆိုင်ရာ အရေးယူ ပိတ်ဆို့မှုများကို ရပ်စဲပေးရန် ဘွန်းမြို့တွင် ပြုလုပ်သည့် ၁၂ ကြိမ်မြောက် ဗြိတိန်-ဂျာမန် ထိပ်သီး အစည်းအဝေးတွင် အနောက်ဂျာမနီ ဝန် ကြီးချုပ် ခိုးလ်နှင့် ဗြိတိန်ဝန်ကြီး ချုပ် မာဂရက်သက်ချာတို့က တိုက်တွန်း လိုက်သည်။

စပိန်နိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခြင်းခံရသော ဆိုရှယ် လစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင် ဖိလစ်ပီ ဂွန်ဇာလေ

၃၀

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော် မြန်မာဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ် ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းသည် တာဝန် ရှိသူများ လိုက်ပါလျက် ရန်ကုန်မြို့မှ ပြည် မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။

တန်ဇာနီးယားနိုင်ငံ ကွန်ဂရက်တွင် သမ္မတ ညီရေးရေးသည် နောက်ထပ် ငါးနှစ် သက်တမ်းအတွက် အာဏာရတော်လှန်ရေး ပါတီ၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ပြန်လည်ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခြင်း ခံရသည်။

၃၁

ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းသည် ပြည်မြို့ အမှတ် ၆၆ မြေမြန်တပ်မဌာနချုပ် ညွှန် ရိပ်သာ၌ ပြည်၊ ရွှေတောင်နှင့် ပေါက် ခေါင်း မြို့နယ်များမှ ပါတီယူနစ် ကော်မတီ ဝင်များ၊ မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ များနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ပါတီဝင်အဖြစ်လျှောက် ထားသူများနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အခြေ အနေများ၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး၊ ဆည် ရေရရှိမှု လုပ်ငန်းများ၊ သီးနှံဖျက် ပိုးမွှား တိုက်ဖျက်ရေး၊ ထိန်းသိမ်း နှိပ်ကွပ်ရေး၊ လောင်စာ အစားထိုးပစ္စည်း ကျယ်ပြန့်စွာ အသုံးပြုရေး၊ ကျေးရွာ ရေရရှိရေးအတွက် အဝီစိတ်တိုင်းများ တူးဖော်ထိန်းသိမ်းရေး များကို ဆွေးနွေးလမ်းညွှန် မိန့်ကြားသည်။

နိုဝင်ဘာလ

၁ မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် ပြည်၊ ရွှေတောင်၊ပေါက်ခေါင်းမြို့နယ်များမှပါတီ၊ ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌများ၊ ကော်မတီဝင်များနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး၍ လိုအပ်သည် များကို လမ်းညွှန် မိန့်ကြားခဲ့ပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။

ပါကစ္စတန် သမ္မတ ဇီယာအူးလဟက်သည် ထိုင်း၊ မလေးရှား၊ စင်ကာပူနှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံများသို့အသွား နယူးဒေလီမြို့၌ ခေတ္တဝင်ရောက်ရပ်နားစဉ် အိန္ဒိယ ဝန်ကြီးချုပ် အင်ဒီရာဂန္ဒီနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။

၂ ပြန်ကြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ပုံနှိပ်ရေးနှင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေရေး ကော်ပိုရေးရှင်း စာပေဗိမာန်အဖွဲ့၏ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ် အမျိုးသားစာပေဆု စိစစ်ရွေးချယ်ရေးကော်မတီသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆု ချီးမြှင့်ရန် ရွေးချယ်ခြင်းခံရသော စာအုပ်များကို ကြေငြာသည်။

အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများအဖွဲ့ (အေဆီယင်)နှင့်ဥရောပဘုံစေ့အဖွဲ့(အီးအီးစီ)တို့ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေးအတွက် သုံးရက်ကြာ ဆွေးနွေးပွဲကို ထိုင်းနိုင်ငံ ပတ္တယမြို့တွင် ကျင်းပသည်။

၃ ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ (မြောက်ကိုရီးယား)နှင့် လစ်ဗျာနိုင်ငံတို့သည် ချစ်ကြည်ရေးနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး စာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးကြသည်။

၄ ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုအပေါ် အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံနှင့်စေ့စပ်ဆွေးနွေးရန် ကုလသမဂ္ဂ၌ တောင်းဆိုမှုကို ဗြိတိန်နိုင်ငံက ငြင်းပယ်လိုက်သည်။

နယူးဒေလီမြို့ လေဆိပ်၌ ခေတ္တဝင်ရောက်ရပ်နားသော ပါကစ္စတန်သမ္မတ ဇီယာ အူးလဟက်အား အိန္ဒိယဝန်ကြီးချုပ် မစ္စန်အင်ဒီရာဂန္ဒီက တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်စဉ်

၆ အမေရိကန်သမ္မတ ရေဂင်သည် နီဗာဒါပြည်နယ်မှ အထက်လွတ်တော်အမတ် ပေါလာဆော့အား ရိပတ်ဘလီကင်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်သည်။

ကမ္ဘာ့ရုန်းနိုင်ငံကို နှစ်ရှည်လများ အုပ်ချုပ်ခဲ့သော သမ္မတ အမာဒူအဟ်ဂျီသည် ဝန်ကြီးချုပ် ပေါဘီယာအား အာဏာလွှဲပြောင်း ပေးအပ်ကာ သမ္မတရာထူးမှ နုတ်ထွက်သွားသည်။

၇ မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် အရှေ့တောင်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ် နယ်မြေသို့ သွားရောက်ပြီး စစ်တောင်းစက္ကူစက်နှင့် ဓာတုဗေဒစက်ရုံ၊ သထုံမြို့ တာယာနှင့် ရော်ဘာပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေး စက်ရုံ၊ ပေါင်မြို့နယ် ထန်းပင်ချောင် ဆားလုပ်ငန်းတို့ကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီး လိုအပ်သည်များကို လမ်းညွှန်မိန့်ကြားသည်။

အထက်ဗော်လတာနိုင်ငံတွင် ပြန်တမ်းမဝင်သော အရာရှိများနှင့် အခြားအဆင့်

ရှိသူများက ဗိုလ်မှူးကြီးဆရေဇာတို့ အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖြုတ်ချပြီး အာဏာ သိမ်းလိုက်သည်။

၈ မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် အဖွဲ့သည် မုပွန် အမှတ်(၁) ပန်းကန်စက်ရုံသို့ သွားရောက် လှည့်လည်ကြည့်ရှု စစ်ဆေးပြီး လိုအပ်သည်များကို လမ်းညွှန်မိန့်ကြားခဲ့သည်။ ညနေပိုင်းတွင် မွန်ပြည်နယ်နှင့် ကရင်ပြည်နယ် ဒေသပါတီ ကော်မတီဝင်များ၊ ပြည်နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ဝင်များ၊ လုပ်ငန်းစစ်ဆေးရေး အဖွဲ့ဝင်များ၊ ကျိုက်ထို၊ သထုံ၊ ဘီးလင်း၊ ပေါင်၊ ချောင်းဆုံ၊ မော်လမြိုင်၊ ကျိုက်မရော၊ မုဒုံနှင့်သဖြူဇရပ်မြို့နယ်များမှ ပါတီယူနစ်ကော်မတီဝင်များ၊ မြို့နယ် ပြည်သူ့ ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌများနှင့် တွေ့ဆုံ၍ လိုအပ်သည်များကို ဆွေးနွေးလမ်းညွှန် မိန့်ကြားခဲ့သည်။

စက်တင်ဘာလက ပါလက်စတိုင်းအရပ်သားများ ရာပေါင်းများစွာ သတ်ဖြတ်ခံရ

မူတိုင် အစွဲအမတ်နိုင်ငံ၏ အခန်းကဏ္ဍနှင့် ပတ်သက်၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးနေသော ကော် မရှင်၏ ရွှေ့မောက်၌ အစွဲအမတ်ဝန်ကြီးချုပ် ဗယ်ဂင် အစစ်ဆေးခဲ့သည်။

၉ မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းနှင့် အဖွဲ့သည် အရှေ့တောင်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ် နယ်မြေအတွင်းရှိ စက်ရုံများ ကို လှည့်လည် စစ်ဆေး ကြည့်ရှုပြီး ပါတီ ကောင်စီမှ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး ကာ လိုအပ်သည် များကို လမ်းညွှန် မိန့် ကြားခဲ့ပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသည်။

စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယ ဝန်ကြီး ဒေါက်တာ မောင်ရှိန်နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံ သံအမတ်ကြီး မာဆာတာ ဒါ တာချိဘာနာတို့သည် စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာ ရေးဝန်ကြီးဌာနအစည်းအဝေးခန်းမ၌ဂျပန် နိုင်ငံအစိုးရက ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်သို့ စုစုပေါင်း ယန်းငွေ ၄၀,၂၅၄ သန်း ထုတ်ချေးမည့် စာချုပ်လွှာတစ်ရပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုး လ လှယ်ကြသည်။

၁၀ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟို ကော်မတီ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဆိုဗီ ယက် ဆိုရှယ်လစ် ပြည်ထောင်စု သမ္မတ နိုင်ငံ ဆိုဗီယက် ဦးစီး လွှတ် တော် ချုပ် သဘာပတိအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတ လီယိုနစ်အီလီယက် ဗရက်ဇျက်ကွယ်လွန် သည်။

တရုတ် ပြည်သူ့ သမ္မတ နိုင်ငံ အထည် အလိပ် စက်မှုလုပ်ငန်းဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး မဒမ်ဟောင်ကျင့်စူး ခေါင်းဆောင်၍ အဖွဲ့ ဝင် ခုနစ်ဦး ပါဝင်သော စက်မှု လုပ်ငန်း ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ရန်ကုန်လေဆိပ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

နီပေါနိုင်ငံသို့ လာရောက် လည်ပတ်နေ သော ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး အာရှတ်သည် အိန္ဒိယ တိုက်ငယ်ရှိ ရေအရင်းအမြစ်များ ထိန်းချုပ် အသုံးချရေး နည်းလမ်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နီပေါဝန်ကြီးချုပ် ဗဟာဒူးသာပနှင့် ဆွေး နွေးညှိနှိုင်းသည်။

ကွယ်လွန်သူ ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးနှင့် ဆိုဗီယက်ဆိုရှယ်လစ်ပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံ ဆိုဗီယက် ဦးစီးလွှတ်တော်ချုပ် သဘာပတိအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ မစ္စတာ လီယိုနစ် အီလီယက် ဗရက်ဇျက်အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်း အထိမ်းအမှတ် စာအုပ်၌ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးမောင်မောင်ခက လက်မှတ်ရေးထိုးစဉ်

၁၁ ပညာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးက ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ပါဝင်သော ၁၉၇၂ ခုနှစ် ၆၂ ကြိမ် မြောက် အမျိုးသားနေ့ ကျင်းပရေး ဗဟို ကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ကြောင်း ဝန်ကြီး အဖွဲ့က အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၅/၇၂ ဖြင့် ထုတ်ပြန်ကြေငြာသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်ခအား မြန် မာနိုင်ငံသို့ရောက်ရှိနေသော တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ အထည်အလိပ် စက်မှုလုပ်ငန်း ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး မဒမ် ဟောင်ကျင့်စူး ခေါင်းဆောင်သည့် စက်မှုလုပ်ငန်းကိုယ်စား လှယ်အဖွဲ့သည် တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်သည်။

ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ် အာကာသ ယာဉ်မှူး လေးဦးကို တပြိုင်တည်း တင် ဆောင်သွားသော အမေရိကန် အာကာသ လွန်းပုံယာဉ် ကိုလံဗီယာကို ကမ္ဘာပတ် လမ်းကြောင်း အတွင်းသို့ ပဉ္စမ အကြိမ် မြောက် အောင်မြင်စွာ လွှတ်တင်လိုက် သည်။

လက်ဗန်နီနိုင်ငံတောင်ပိုင်း တိုင်ယာမြို့မှ အစွဲအမတ်စစ်ဌာနချုပ်သည် ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ပြိုကျ ပျက်စီး သွား သည်။

၁၂ ဆိုဗီယက် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ အထူးကျွမ်းကျင်မှု အစည်းအဝေးကို မော် စကိုမြို့တွင် ကျင်းပရာ ပေါ်လစ်ဗျူရီအဖွဲ့ ဝင် အတွင်းရေးမှူး ယူရီအင်ဒရိုပေါ့အား ဗဟိုကော်မတီ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် တည်တညွတ်တည်း ရွေးချယ်တင် မြှောက်သည်။

၁၃ မလေးရှားနိုင်ငံ ဒုတိယ ဝန်ကြီး ချုပ် နှင့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး မစ္စတာ ဒါတိုမူဆာဘင်ဟိတမ်နှင့် ဇနီးတို့သည် အဖွဲ့ ဝင် ၁၅ ဦးနှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိ သည်။

မလေးရှားနိုင်ငံ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးနှင့် အဖွဲ့ သည် ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး သူရ ဦးထွန်းတင်အား တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်သည်။

၁၄ ၁၁ ကြိမ်မြောက် နိုင်ငံတကာ အမျိုးသမီး များ၏ နီးနှောဖလှယ်ပွဲကို ဗဲလဂရိုတ်

မြို့တွင် တရားဝင် ဖွင့်လှစ်လိုက်ရာ နိုင်ငံ တကာအမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်းပေါင်း ၆၀ မှ ကိုယ်စားလှယ်များ တက်ရောက်ကြသည်။

၁၅

နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုက မြန်မာ နိုင်ငံတွင် ထောက်ရှိနေသော မလေးရှား နိုင်ငံ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး မစ္စတာ ဒါတိုမူဆာ ဘင်ဟိတမ်အား လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်ခအား မလေးရှားနိုင်ငံ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး မစ္စတာ ဒါတိုမူဆာဘင်ဟိတမ်နှင့် အဖွဲ့သည် တွေ့ဆုံ နှုတ်ဆက်သည်။

တောင်ယေမင် နိုင်ငံနှင့် အိမ်နီးချင်း အိုမန် နိုင်ငံတို့သည် ၁၅ နှစ်ကြာ ဆက်ဆံ ရေး တင်းမာမှု များကို အဆုံးသတ်ပြီး နှစ်နိုင်ငံ သံတမန် ဆက်ဆံရေး ထူထောင် ရန် သဘောတူညီကြသည်။

၁၆

ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန ပုံနှိပ်ရေးနှင့် စာ အုပ် ထုတ်ဝေရေး ကော်ပိုရေးရှင်း၊ စာပေ ဗိမာန်အဖွဲ့၏ ၁၉၇၁ ခုနှစ် စာပေဗိမာန် စာမူဆုပေးပွဲကို ကျင်းပသည်။

အမေရိကန်သမ္မတရေဂင်နှင့် အနောက် ဂျာမနီ ဝန်ကြီးချုပ် ဟဲလမုတ်ခိုးလ်တို့သည် ဝါရှင်တန်မြို့၌ ပထမအကြိမ် တွေ့ဆုံ ဆွေး နွေးကြသည်။

၁၇

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ထောက်ရှိနေသော တရုတ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ အထည်အလိပ် စက်မှု လုပ်ငန်းဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး မဒမ်ဟောင် ကျင့်စူး ခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့သည် ရန်ကုန်မြို့မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသည်။

မြောက် အတ္တလန္တိတ် စာချုပ်အဖွဲ့ (နေတိုး) အဖွဲ့ဝင် ၁၆ နိုင်ငံမှ ပါလီမန် အမတ် ၂၀၀ တက်ရောက်သော မြောက် အတ္တလန္တိတ်ညီလာခံ နှစ်ပတ်လည်အစည်း အဝေးကို လန်ဒန်မြို့တွင် ကျင်းပသည်။

၁၉

တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတ နိုင်ငံတွင် နိုင်ငံခြား ရေးဝန်ကြီး ဟွမ်ဟွာ၏ နေရာ၌ ပထမ ဒုတိယ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဝူစူးကျင့်အား လည်းကောင်း၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ကင် ပြောင်၏ နေရာ၌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကျန်အိ ပင်းအားလည်းကောင်း အစားထိုးခန့်အပ် လိုက်သည်။

ဂူတီမာလာနိုင်ငံ သမ္မတ အက်ဖရိန်းရီ ယိုမ္မန်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ရာပေါင်း များစွာသော အစိုးရ အရာရှိများသည် ရိုးသားဖြောင့်မတ်သော စံပြုဝန်ထမ်းများ အဖြစ် အလုပ်လုပ်ကြပါမည်ဟု ကတိသစ္စာ ပြုကြသည်။

၂၀

ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့ ယူနက်စကို အဖွဲ့ချုပ် တွင် ၁၁ ရက်ကြာ ကျင်းပမည့် စတုတ္ထ အကြိမ်မြောက် အထူး ယူနက်စကို အထွေ ထွေ ညီလာခံသို့ တက်ရောက်ရန် ပညာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဒေါက်တာ မောင်မောင်အေး ခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့ ဝင်များသည် ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာ သွားသည်။

၂၁

အနောက် ဂျာမနီမှ အရှေ့ ဂျာမနီ သို့ ဖြတ်သန်း၍ မြို့ကြီး နှစ်မြို့ဖြစ်သော ဟမ်း ဗတ်နှင့် ဘာလင်တို့ကို ဆက်သွယ်ထား သည့် အမြန်လမ်းမသစ်ကြီးကို နှစ်နိုင်ငံ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ဝန်ကြီးများက ဖွင့် လှစ်ပေးလိုက်သည်။

၂၂

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွင် သုံးရက်ကြာ နေ ထိုင်လည်ပတ်ရန် ဂျာကာတာမြို့သို့ ထောက် ရှိလာသော ရိုမေးနီးယား သမ္မတ ချောင် ဆက်စကူးသည် အင်ဒိုနီးရှား သမ္မတ ဆူဟာတို့နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။

၂၃

ကမ္ဘာ့ မိုးလေဝသ အဖွဲ့ချုပ်၏ အာရှဒေသ ဆိုင်ရာ ဇလဗေဒ လုပ်ငန်းအဖွဲ့ အစည်း အဝေးကို မိုးလေဝသနှင့် ဇလဗေဒ ညွှန်

ကြားမှု ဦးစီးဌာန အစည်းအဝေး ခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

ဆိုဗီယက် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အကြီးအကဲ ယူရီအင်ဒရိုပေါ့အား ဆိုဗီယက်ဦးစီးလွှတ် တော်ချုပ် သဘာပတိအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တညီ တညွတ်တည်း ရွေးချယ် တင်မြောက်လိုက် သည်။

၂၄

ကိုးနစ်တာ ကာလအတွင်း ပထမဆုံးပြု လုပ်သည့် အကောက်ခွန်နှင့် ကုန်သွယ်ရေး အထွေထွေ သဘောတူစာချုပ် (ဂတ်) အဖွဲ့ ဝန်ကြီးအဆင့် အစည်းအဝေးကို ဂျီနီဗာမြို့ တွင် ကျင်းပသည်။

၂၅

နိုင်ငံတော် ဝန်ကြီးချုပ်က ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သော ၁၉၇၁ ခုနှစ် ၃၅ နှစ် မြောက် လွတ်လပ် ရေးနေ့ နှင့် အခြေခံ ဥပဒေနေ့ ကျင်းပရေး ဗဟိုကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ကြောင်း ဝန်ကြီးအဖွဲ့က အမိန့် ကြော်ငြာစာအမှတ် ၆/၇၂ ဖြင့် ထုတ်ပြန် ကြေငြာသည်။

တောင်သူ လယ်သမား အစည်းအရုံး ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့ ဒုတိယအကြိမ် အစည်း အဝေးကို ကျင်းပသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ အာကာရ လစ်ဘရယ် ဒီမို ကရက်တစ်ပါတီ (အယ်ဒီပီ) ၏ ၁၁ ဦး မြောက် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ပါတီအထူး ညီလာခံ က အုပ်ချုပ်မှု စီမံခန့်ခွဲရေး အေဂျင်စီ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ယာဆူဟိရို နာကာ ဆိုနေအား ရွေးချယ် တင်မြောက်လိုက် သည်။

၂၆

တောင်သူလယ်သမား အစည်းအရုံး ဗဟို ဦးစီးအဖွဲ့ ဒုတိယအကြိမ် အစည်းအဝေးကို ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံ ခန်းမတွင် ဒုတိယ နေ့အဖြစ် ဆက်လက်ကျင်းပ၍ အောင်မြင် စွာ ကျင်းပပြီးစီးသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါး အန္တရာယ် တားဆီး ကာကွယ်ရေး ဗဟိုအဖွဲ့၏ ကျောင်းသား လူငယ်များအား မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ် အသိဉာဏ်ပေးရေး လုပ်ငန်းအဖွဲ့က ကြီး မှူး၍ တနိုင်လုံးရှိ အခြေခံပညာကျောင်း

ပေါင်းစုံ မူးယစ်ဆေးဝါး အန္တရာယ် အသိ ဉာဏ်ပေးရေး ပန်းချီပြိုင်ပွဲ ဆုပေးပွဲ အခမ်း အနားကို ရန်ကုန်မြို့၌ ကျင်းပသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ အာဏာရ လစ်ဘရယ် ဒီမို ကရက်တစ် (အယ်ဒီပီ) ဥက္ကဋ္ဌ ယာဆူဟိရို နာကာဆိုးအား ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် လွှတ်တော် နှစ်ရပ်စလုံးက မဲပေးရွေးချယ် တင်မြောက်လိုက်သည်။

၂၇

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ၏ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အာ ရှတ် သည် တရုတ်ပြည်သို့ အစိုးရညွှန်ကြားချက်အဖြစ် ပထမအကြိမ် ထောက်ခံသည်။

၂၈

ဂျီနီဗာမြို့တွင် ကျင်းပသော ကုန်သွယ်ရေး နှင့် အကောက်ခွန်ဆိုင်ရာ အထွေထွေ သဘောတူညီချက် (ဂတ်) အဖွဲ့၏ ညီလာခံ

တွင် လွတ်လပ်သော ကုန်သွယ်မှုကို အား ပေးမြှင့်တင်ရန် ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီး များက သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပြီး လယ်ယာ ထွက်ပစ္စည်း ကုန်သွယ်ရေး ဆိုင်ရာ ဂတ် ကော်မတီတရပ် ဖွဲ့စည်း ထူထောင်သွားရန် သဘောတူညီကြသည်။

ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက် ရေး အဖွဲ့ (ပီအယ်အို) ၏ ပညာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် သိပ္ပံဆိုင်ရာ အဆင့်မြှင့်တင်မှု သတ္တမ အကြိမ်မြောက် ညီလာခံကို အမှန်မြို့တွင် ပြုလုပ်ရာ ဂျော်ဒန်ဘုရင် ဟူစိန်နှင့် ပီအယ် အို ဥက္ကဋ္ဌ ယာဆာအာရာဖတ်က ဖွင့်လှစ် ပေးလိုက်သည်။

၂၉

အရှေ့ဂျူးဆလမ်းမှ အစွဲ ရေး တပ် များ ရုပ်သိမ်းပေးရန်နှင့် အသိမ်းပိုက်ခံ ဂျော်ဒန် မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာကမ်း မြောက်တိုင်း ပါလက်စတိုင်း နိုင်ငံ ထူ

ထောင်ရန် ၁၉၇၉ ခုနှစ် အီဂျစ် အစွဲရေး ငြိမ်းချမ်းရေး စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် အပြင်းအထန်ဆုံး တောင်း ဆိုချက်အဖြစ် အီဂျစ်နိုင်ငံက တောင်းဆို လိုက်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဇင်ကို ဆူဇူကီး အား ဂျပန်နိုင်ငံ အာဏာရ လစ်ဘရယ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ (အယ်ဒီပီ) ၏ အတိုင် ပင်ခံချုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်သည်။

၃၀

ဂျပန်နိုင်ငံ မှန်တီဂိုဘေးတွင် ကျင်းပ မည့် တတိယအကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်ပြင် ဥပဒေ ညီလာခံ၏ အပြီး သတ် အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ရန် နိုင်ငံ ခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယ ဝန်ကြီး ဦးတင်အုန်း ခေါင်းဆောင်သည့် မြန်မာ ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် ရန်ကုန်မြို့မှ ထွက်ခွာသွားသည်။

ဒီဇင်ဘာလ

၁

ပြည်သူ့လုပ်ငန်း စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့နှင့် ပြည် နယ်နှင့်တိုင်း လုပ်ငန်းစစ်ဆေးရေး အဖွဲ့များ ၏ လုပ်ငန်းညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပွဲကို ရန်ကုန်မြို့၌ ကျင်းပသည်။

ဝါရင့်ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက် ခေါင်း ဆောင် အာမင်း တို ရေး ဖန် ဖာနီ သည် စစ်ပြီးခေတ် အီတလီနိုင်ငံ၏ ၄၃ ကြိမ် မြောက် အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းသည်။

၂

စပိန်နိုင်ငံ၏ ပထမဦးဆုံးသော လက်ဝဲဝါဒီ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်ဆိုရှယ်လစ်ခေါင်းဆောင် ဖိလစ်ပီ ဂွန်ဇာလေသည် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုပြီး အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးစာရင်းကို ဘုရင်ဝှမ်းကာလှိုထံ တင်ပြသည်။

၃

သတင်း ပြန်ကြားရေး လွတ်လပ်ခွင့်ကို လေးစား လိုက်နာရန် ရည်မှန်းစိစဉ်သော

ကမ္ဘာ့သတင်း ပြန်ကြားရေး စနစ်သစ် အတွက် သတ်မှတ်ချက် ဘောင်တရပ်ကို ကုလသမဂ္ဂ ပညာရေး၊ သိပ္ပံနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အဖွဲ့ (ယူနက်စကို) က သဘောတူညီသည်။

ဂျော်ဒန်ဘုရင် ဟူစိန် ဦးဆောင်သော အာရပ်အဖွဲ့ချုပ် ခုနစ်ဦး ကော်မတီသည် ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီ အကြီးအကဲ ယူရီ အင်ဒရိုပေါ့နှင့် တွေ့ဆုံပြီး အရှေ့အလယ် ပိုင်းဆိုင်ရာ အာရပ် ငြိမ်းချမ်းရေး အစီ အစဉ်များကို ဆွေးနွေးသည်။

၄

သမ္မတ ထူး နေရာ ပြန်လည်ထားရှိမည့် တရုတ် ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်ကို တရုတ်ပြည်လုံးဆိုင် ရာ ပြည်သူ့ကွန်ဂရက် (အင်ပီစီ) က သဘော တူ အတည်ပြုသည်။

၅

ဒုတိယအကြိမ် အလုပ်သမား အစည်းအရုံး

ညီလာခံ ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့ ဒုတိယ အစည်း အဝေးကို ကျင်းပသည်။

ဝါရှင်တန်မြို့တွင် အစိုးရ ညွှန်ကြား ခြင်း သုံးရက်ကြာ လာရောက်လည်ပတ် လျက်ရှိသည့် ပါကစ္စတန် သမ္မတ ဗိုလ်ချုပ် ကြီး ဇီယာအူးလဟက်သည် အမေရိကန် သမ္မတ ရေဂင်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။

၆

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော် ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယုသည် အဖွဲ့ ဝင်များ လိုက်ပါလျက် ဒီဇင်ဘာလ ၆ ရက် နှင့် ၇ ရက်နေ့များတွင် ကယားပြည်နယ် နှင့် ရှမ်းပြည်နယ် အတွင်းရှိ မြို့နယ်ပါတီ ယူနစ်များနှင့် မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ အဖွဲ့ အစည်းများမှ တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးလျက် လိုအပ်သည်များကို လမ်းညွှန်ခံပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန် လည် ရောက်ရှိသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖြစ်ရပ်များ

ဖောက်ကလင် ကျွန်းစု စီးပွားရေးကို မြှင့်တင်ရန်အတွက် ပေါင်စတာလင်ငွေ ၃၁ သန်း (ဒေါ်လာ သန်း ၅၀) တိုးမြှင့်သုံးစွဲသွားမည်ဟု ဗြိတိသျှအစိုးရက ကြေငြာသည်။

၉ ၆၂ ကြိမ်မြောက် အမျိုးသားနေ့ အထိမ်းအမှတ် ပြခန်းဖွင့်ပွဲနှင့် ဆုရရှိ သူများအား ဆုချီးမြှင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့ အဆောက်အအုံ၌ ကျင်းပသည်။

တောင် အာဖရိက နိုင်ငံ၏ အသားအရောင်ခွဲခြားရေး ဝါဒကို လည်းကောင်း၊ အခြားသော အာဖရိကနိုင်ငံ များအား တောင်အာဖရိက နိုင်ငံက တိုးမြှင့် ကျူးကျော်သည့် လုပ်ရပ်များကို လည်းကောင်း ရှုတ်ချသည့် ဆုံးဖြတ်ချက် ၁၀ ခုကို ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံက အတည်ပြုသည်။

ဘိန်းနှင့်ဘိန်းမှ ထုတ်လုပ်သည့် မူးယစ်ဆေးဝါးများ ပျံ့နှံ့မှု တားဆီးရေးတွင် အထောက်အကူ ပြုနိုင်ရန် ဒေါ်လာ ၆၉၇ သန်းဖိုး အကူအညီပေးမည့် သဘောတူစာချုပ်ကို သြစတြေးလျနိုင်ငံနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့သည် ဗန်ကောက်မြို့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

၁၀ ၆၂ ကြိမ်မြောက် အမျိုးသားနေ့ အခမ်းအနားကို နိုင်ငံ တဝန်းလုံးတွင် ကျင်းပသည်။

ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်ဥပဒေ စာချုပ်ကြီးကို ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ၁၁၉ ဖွဲ့က လက်မှတ်ရေးထိုး လိုက်ကြခြင်းဖြင့် နိုင်ငံတကာ သံတမန်ရေးရာ သမိုင်းတွင် အရှည်ကြာဆုံးနှင့် အရှုပ်ထွေးဆုံး ညီလာခံ ပြီးဆုံးသွားသည်။

လွတ်လပ်သော ပါလက်စတိုင်း နိုင်ငံ ထူထောင်ရန်နှင့် ၁၉၆၇ ခုနှစ်က သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေများမှ အစွဲအမည်များ ခြွင်းချက်မရှိ ပြန်လည်ရပ်သိမ်းပေးရန် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံက တိုက်တွန်းတောင်းဆိုသည်။

၁၂ ဝန်ကြီးချုပ် အာမင်း တို့ရေး ဖန်ဖာနီ ခေါင်းဆောင်သော အီတလီ အစိုးရသစ်

ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ သမ္မတ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဇီယာအူလဟက်သည် အမေရိကန် နိုင်ငံ သမ္မတ ရေဂင် နှင့် ဝါရှင်တန်မြို့တွင် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးစဉ် သည် အထက် လတ်တော်တွင် အစိုးရအပေါ် အယုံအကြည်ရှိကြောင်း အဆိုကို အနိုင်ရရှိသွားသည်။

၁၃ သုတေသန လုပ်ငန်းများဆိုင်ရာ မူဝါဒ ညွှန်ကြားရေးအဖွဲ့ စီးပွားရေး သိပ္ပံပညာပညာရပ်ဆိုင်ရာ သုတေသနအဖွဲ့၏ သုတေသန စာတမ်းဖတ်ပွဲ ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်၌ ကျင်းပသည်။

၁၄ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်အတွက် ရွေးချယ်ခြင်းခံရသော ဆိုရှယ်လစ်လုပ်သားကောင်းများနှင့် စံပြုလုပ်သားများအား ဆုတံဆိပ်နှင့် ဆုလက်မှတ်များ ချီးမြှင့်သည့် အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်းရှိ ဆရာစံခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

၁၆ ပြန်ကြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ပုံနှိပ်ရေးနှင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးကော်ပိုရေးရှင်း၊ စာပေဗိမာန်အဖွဲ့၏ ၁၉၇၁ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆုနှင့်ပွဲကို ယဉ်ကျေးမှု လဟာပြင် ဇာတ်ရုံ၌ ကျင်းပသည်။
အာရပ်တို့၏ အနောက်ဘက်ကမ်းဒေသကို အစွဲအမည် ဆက်လက် ထိန်းချုပ်ထား

မည်ဟု အစွဲအမည်ဝန်ကြီးချုပ် ဗယ်ဂင်က ဂျပန်ဆလမ်းမြို့တွင် ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့ဇီယွန်ဝါဒီ ညီလာခံတွင် ကြေငြာလိုက်သည်။

၁၈ ဗီယက်နမ် ကျွန်းမာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယ ဝန်ကြီး မစ္စတာ ငုယင် တန်အန် ခေါင်းဆောင်သော ကျွန်းမာရေး ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီး ရောက်ရှိလာသည်။

၂၀ ပညာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဆရာအတတ်သင်ဌာနများ၏ သတ္တမ အကြိမ်မြောက် ဘက်စုံပညာပြိုင်ပွဲ ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ဆရာအတတ်သင်သိပ္ပံ အားကစား ကွင်း၌ ကျင်းပသည်။

၂၁ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယ ဝန်ကြီး ဒေါက်တာမောင်ရှိန်နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံ သံအမတ်ကြီး မစ္စတာ မာဆာတာဒါ တာချိဘာနာ တို့သည် ဂျပန်နိုင်ငံ အစိုးရက ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရသို့ ထောက်ပံ့ငွေ ကျပ် ၉၉ သန်း ထောက်ပံ့ရေး စာချုပ်လွှာများကို စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဌာန အစည်းအဝေးခန်းမတွင် လက်မှတ်ရေးထိုး လဲလှယ်ကြသည်။

လာမည့်နှစ်မှစ၍ ဥရောပ၌ အမေရိကန် ဒုံးပျံ ၅၇၂ စင်း ဖြန့်ကြက်ထားရှိမည့် အစီအစဉ်ကို မြောက်အတ္တလန္တိတ် စာချုပ်အဖွဲ့ (နေတိုး)က ဖျက်သိမ်းပေးမည် ဆိုလျှင် ဥရောပရှိ ဆိုဗီယက် ဒုံးပျံ အရေအတွက်ကို သိသိသာသာ လျော့ချ ပေးမည်ဟူသော ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင် ယူရီအင်ဒရိုပေါ့၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ငြင်းပယ်သည်။

အာရပ်ဘာသာစကားအား ကုလသမဂ္ဂ၏ တရားဝင်နှင့် လုပ်ငန်းသုံး ဘာသာစကားအဖြစ် သတ်မှတ်သော အဆိုကို ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေး ကောင်စီတွင် တညီတညွတ်တည်း အတည်ပြုသည်။

ဒုတိယအကြိမ် အလုပ်သမားအစည်းအရုံး ညီလာခံ ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့ ဒုတိယအစည်းအဝေး ကျင်းပနေပုံ

၂၂ နိုင်ငံတော် ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌက ချီးမြှင့် အပ်နှင်းသည့်တပ်မတော်ဆိုင်ရာဂုဏ်ထူးဆောင် တံဆိပ်များနှင့် ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ်က ချီးမြှင့်အပ်နှင်းသည့် သူရဲကောင်း လက်မှတ်များ ချီးမြှင့်အပ်နှင်းသော အခမ်းအနားကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန ခန်းမဆောင်၌ ကျင်းပသည်။

၂၃ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံတော် ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးစန်းယုသည် အဖွဲ့ဝင်များ လိုက်ပါလျက် ဘားအံနှင့် မော်လမြိုင်မြို့များတွင် ကရင်ပြည်နယ်နှင့် မွန်ပြည်နယ် ဒေသပါတီ ကော်မတီဝင်များ၊ ပြည်နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အဖွဲ့အစည်းဝင်များ၊ တိုင်း၊ တပ်မ၊ တပ်ရင်း စည်းရုံးရေး ကော်မတီဝင်များ၊ ကရင်ပြည်နယ်နှင့် မွန်ပြည်နယ်အတွင်းရှိ မြို့နယ် ပါတီယူနစ်များနှင့် မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အဖွဲ့အစည်းများမှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ၂၁ ရက်နှင့် ၂၂ ရက်နေ့များတွင် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးပြီး လိုအပ်သည်များကို လမ်းညွှန်ခဲ့ကာ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။

၂၅ အယ်ဂျီးရီးယား နိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေသည့်

တရုတ်ဝန်ကြီးချုပ် ကျောက်ကျိယန်သည် အယ်ဂျီးရီးယား သမ္မတ ချက်ဒလီဘင်ဂျီဒစ်နှင့် တွေ့ဆုံကာ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဒေသနှင့် အာဖရိကဒေသအရေး ကိစ္စများကို ဆွေးနွေးသည်။

၂၆ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန သာသနာရေး ဦးစီးဌာနက ကြီးမှူးကျင်းပသော ၁၉၇၂ ခုနှစ် ၃၅ ကြိမ်မြောက် တိပိဋကဓရ ရွေးချယ်ပွဲဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ကုက္ကိုင်း သာသနာ့ရိပ်သာ ဖလံယဉ်ဓမ္မာရုံ၌ကျင်းပသည်။

၂၇ တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံတို့သည် နိုဝင်ဘာလက လက်မှတ်ရေးထိုးချုပ်ဆိုခဲ့သော ချူးကလီးယား သုတေသနနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ ပထမဆုံး နိုင်ငံတကာ သဘောတူညီချက်တရပ်ကို အတည်ပြုသည်။

၂၈ တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် ကျောက်ကျိယန်သည် မော်ရော့ကို ဘုရင်

ဟတ်ဆန်နှင့် မာရာကက်ရှမြို့တွင် တွေ့ဆုံပြီး နှစ်နိုင်ငံ ကိစ္စများနှင့် နိုင်ငံတကာ ပြဿနာများကို ဆွေးနွေးသည်။

၂၉ စတုတ္ထလေးနှစ် စီမံကိန်း၏ ဒုတိယနှစ် ဖြစ်သော ၁၉၇၃-၇၄ ခုနှစ် နှစ်စဉ် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝန်ကြီးအဖွဲ့စီးပွားရေးညှိနှိုင်းမှု ကော်မတီနှင့် ပြည်နယ်တိုင်း ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့တို့၏ ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးကို ဝန်ကြီးချုပ်ရုံး အစည်းအဝေးခန်းမတွင် ကျင်းပသည်။

၃၀ ၁၉၇၂ ခုနှစ် မြဝတီမဂ္ဂဇင်း ဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲ ဆုချီးမြှင့်ပွဲကို ပြန်ကြားရေး ဝန်ကြီးဌာန သတင်းနှင့် စာနယ်ဇင်း ကော်ပိုရေးရှင်း အစည်းအဝေး ခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

ပိုလန်နိုင်ငံ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး ခေါင်းဆောင်များက စစ်အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေကို ယာယီရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

၃၁ ၁၉၇၁ ခုနှစ်အတွက် အကောင်းဆုံး မြန်မာ ရုပ်ရှင် ထူးချွန်ဆုများ ချီးမြှင့်သည့် အခမ်းအနားကို ရန်ကုန်မြို့ ယဉ်ကျေးမှု လဟာပြင် ဇာတ်ရုံ၌ ကျင်းပသည်။

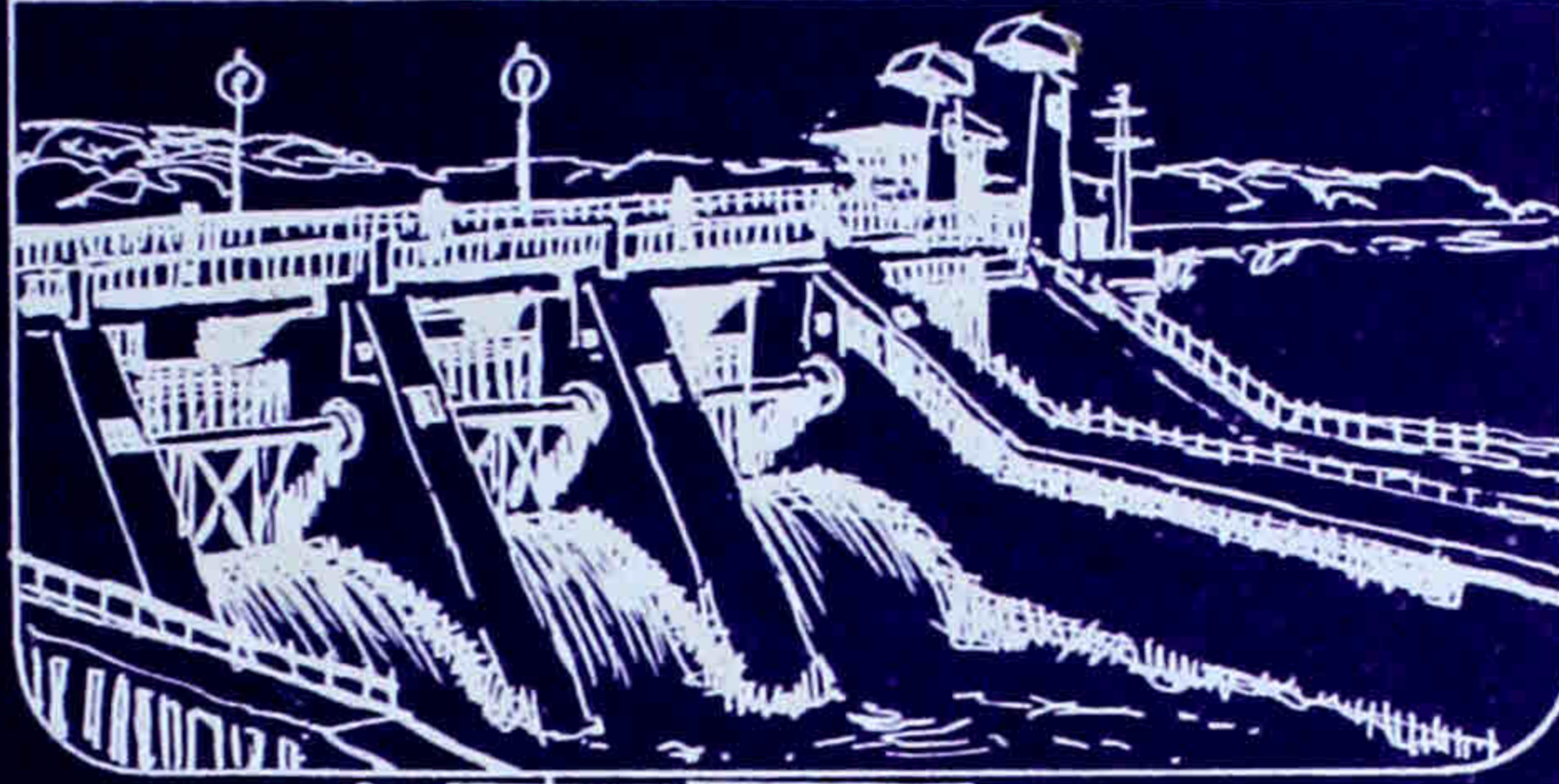
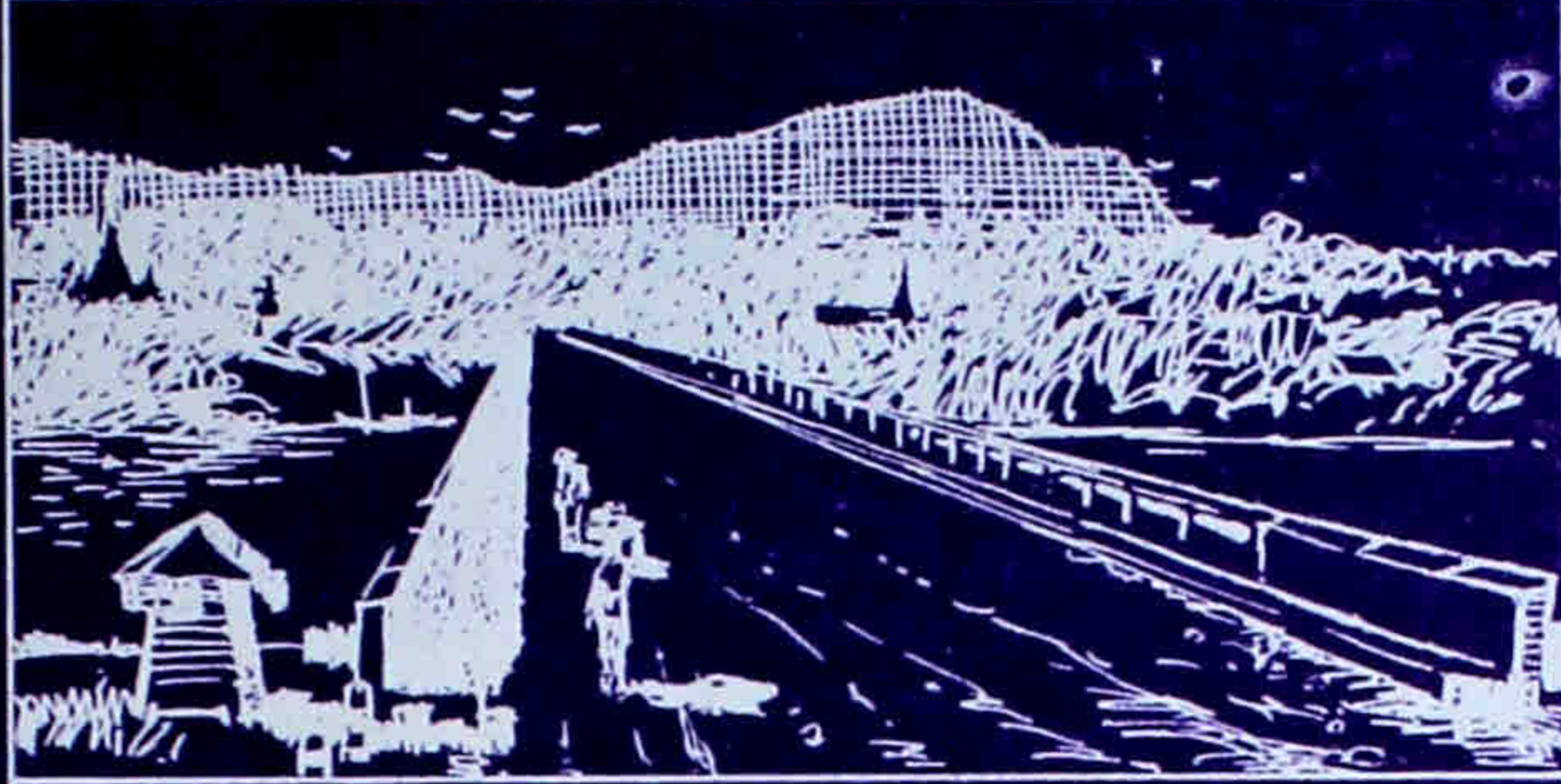
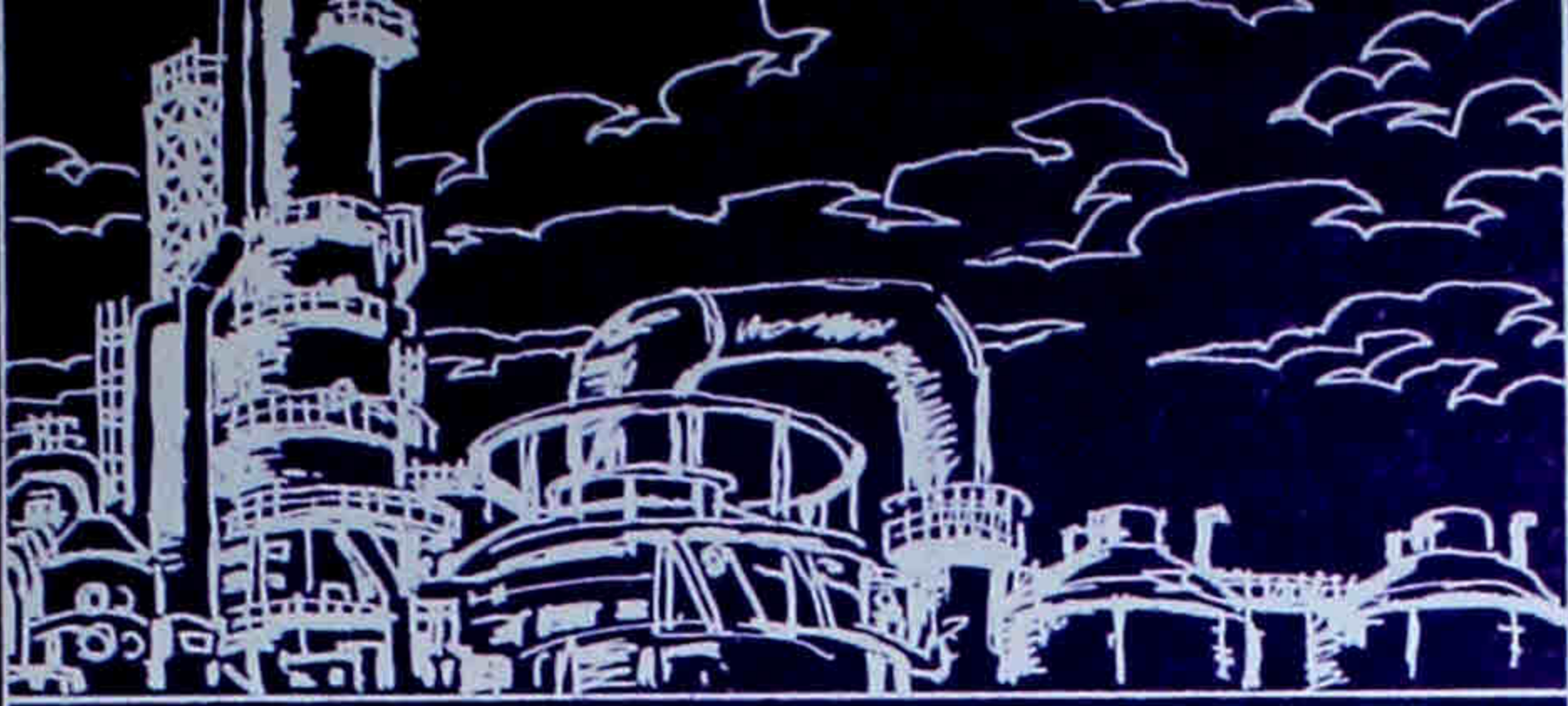
အပိုင်း နှစ်

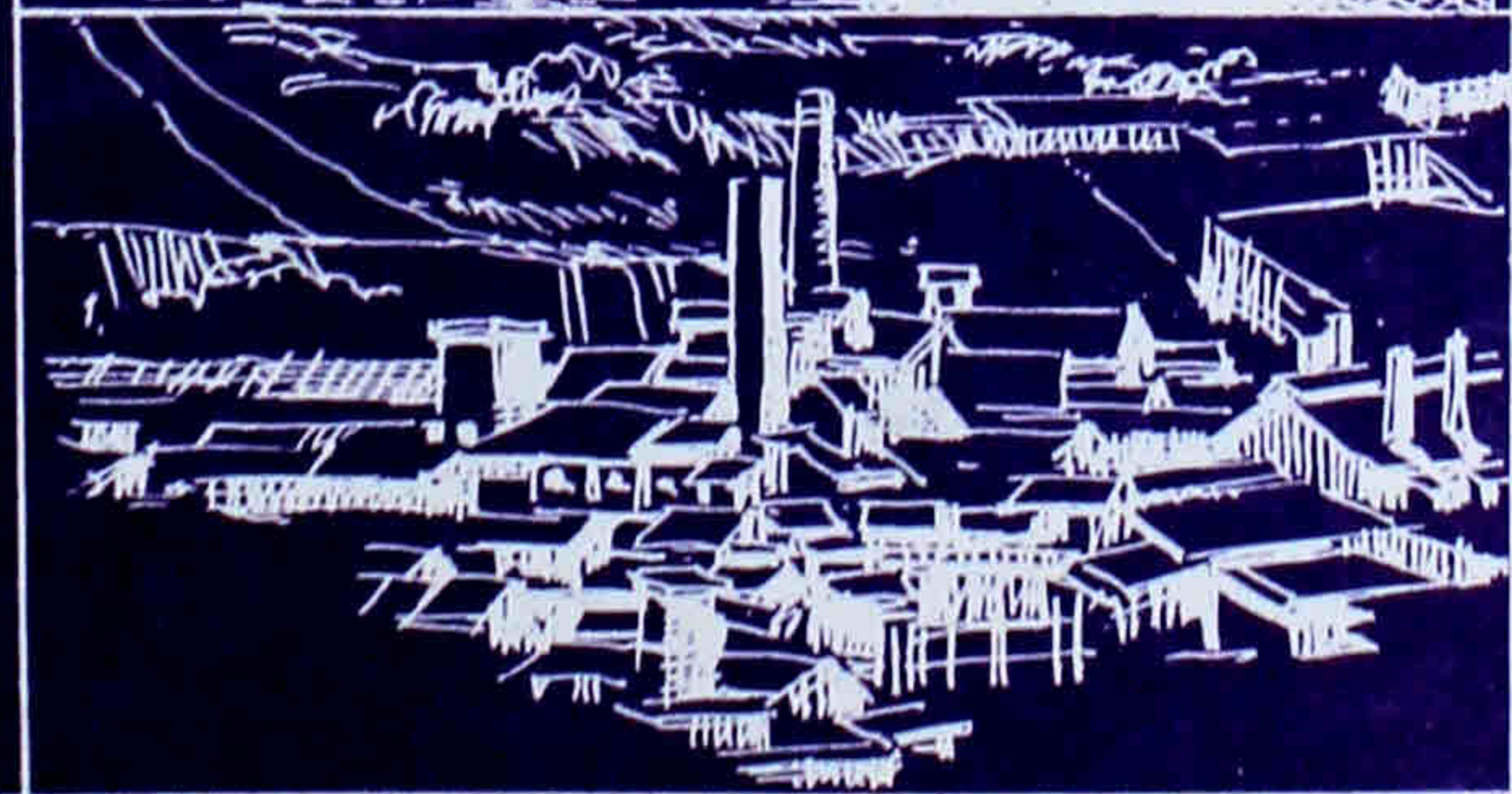
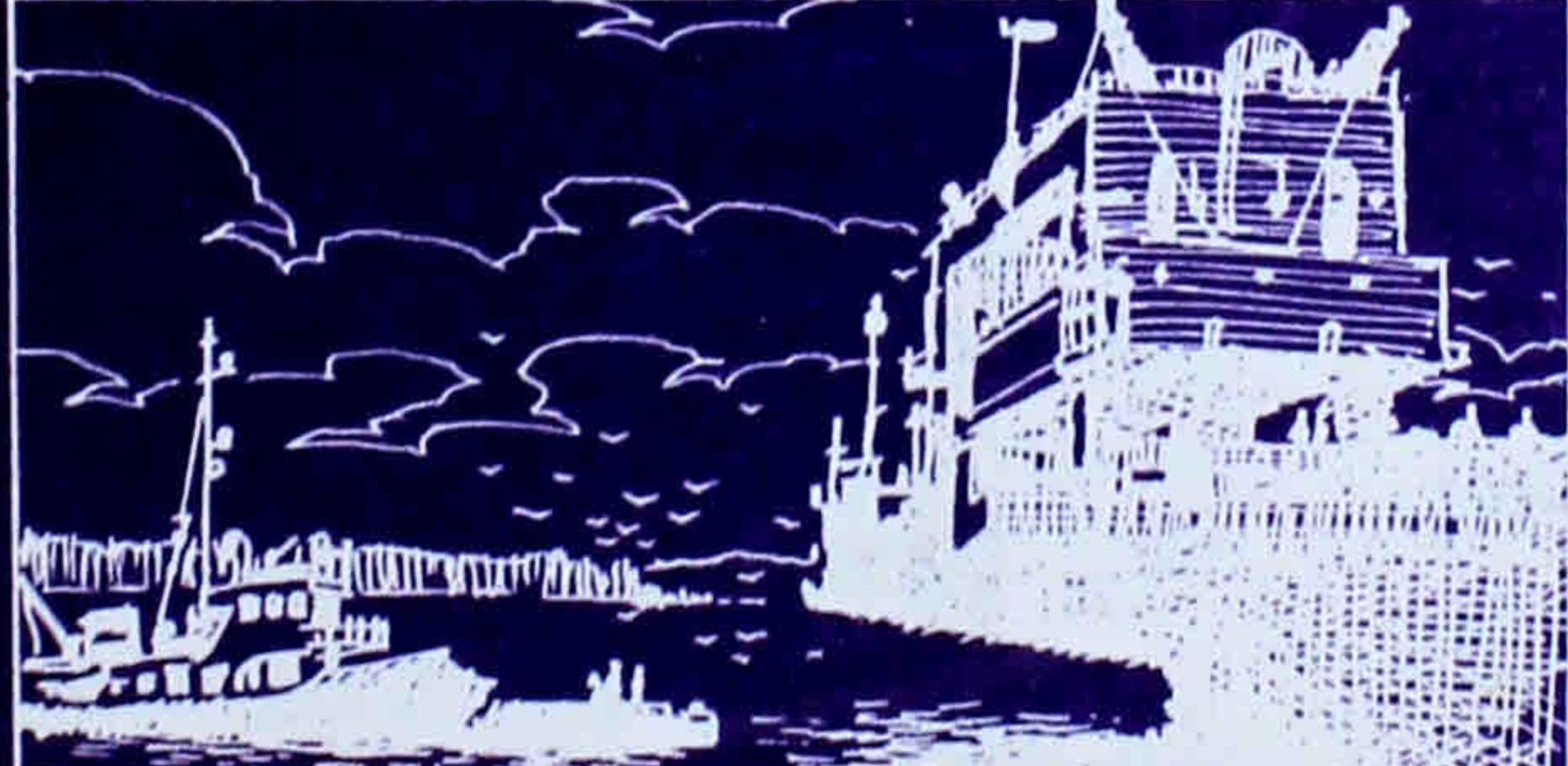
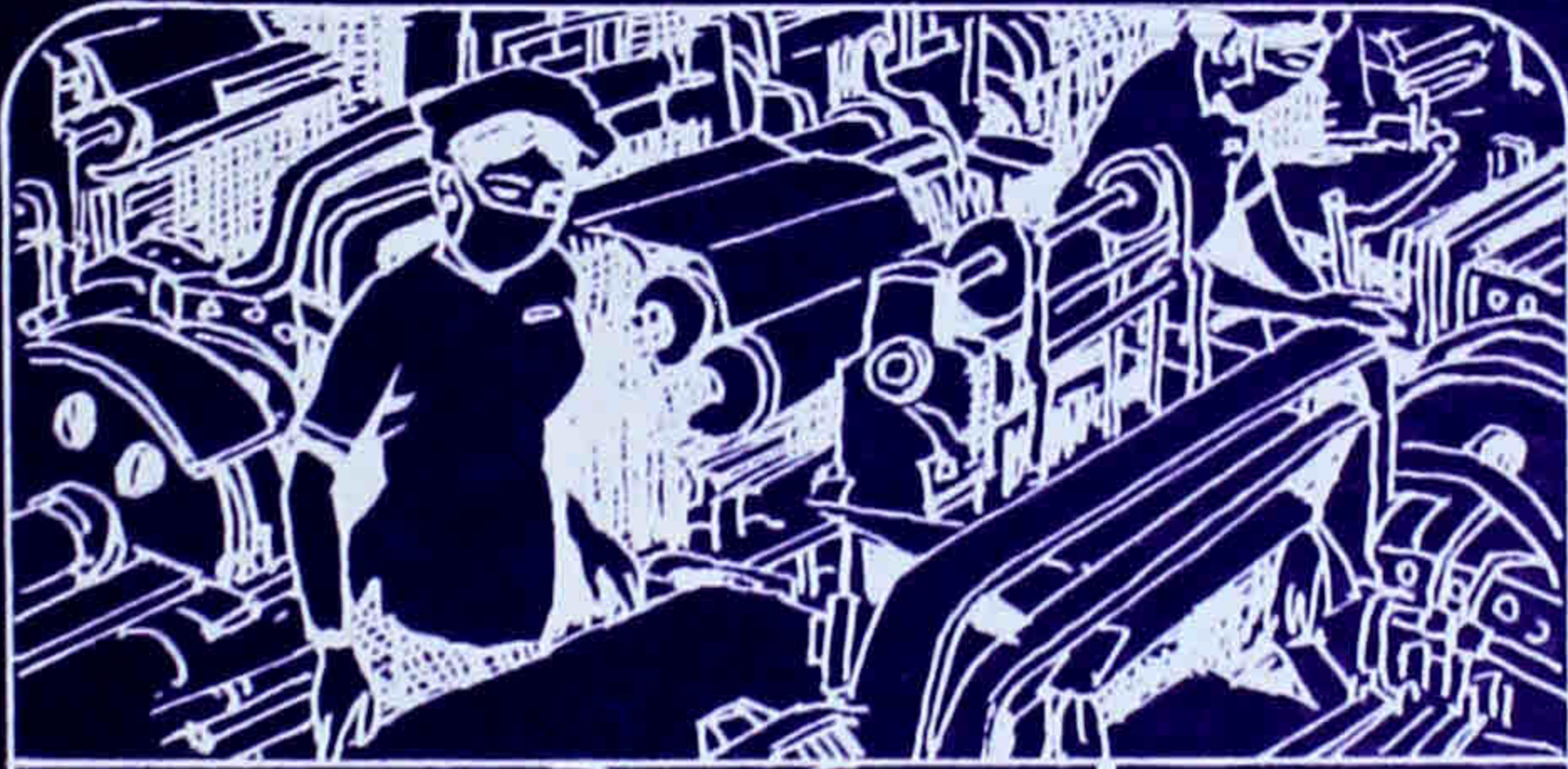
နှစ်ချုပ် အထူးဆောင်းပါး

၁၉၈၂ ခုနှစ် အတွင်း လူအများက အာရုံ စိုက်ခဲ့ရသော အကြောင်းရပ်များကို မြန်မာ့စွယ်စုံ နှစ်ချုပ်ကျမ်း ဖတ်ရှု ကိုးကား လိုသူများအတွက် အထူးဆောင်းပါးများအဖြစ် ရေးသားပြုစုထားသည်ကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဖတ်ရှုရမည် ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီးပွားရေး စီမံကိန်း	ငွေသန်းနိုင်	၃၇
သမဝါယမ၊ စီးပွားရေး ဒုတိယမဏ္ဍိုင်	ဦးလှမောင် (သမဝါယမ)	၄၆
သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝ	ဦးသန်းတင်	၅၃
အစာအာဟာရ နည်းပညာ	ဒေါက်တာ မျိုးသန့်တင်	၆၄
ဇီဝနည်းပညာ	ဒေါက်တာ ကျော်စိုး	၇၄

23.2.83

မြန်မာနိုင်ငံ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီးပွားရေးစီမံကိန်း

မြန်မာနိုင်ငံ၌ စီမံကိန်းများကို လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်ကြရာတွင် စီးပွားရေး စီမံကိန်း အမျိုးမျိုးရှိလေရာ အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြားအလိုက် စီမံကိန်းများနှင့် လုပ်ငန်းသဘောအရ စီမံကိန်းများဟူ၍ ခွဲခြားနိုင်သည်။

အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြားအလိုက် စီမံကိန်း သုံးမျိုးသည် အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၊ လေးနှစ် စီမံကိန်းနှင့် နှစ်စဉ် စီမံကိန်းများပင် ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းသဘောအရ ခွဲခြားထားသော စီမံကိန်း လေးမျိုးမှာ တနိုင်ငံလုံး စီမံကိန်း၊ ကဏ္ဍအလိုက် စီမံကိန်း၊ ပြည်နယ် / တိုင်း၊ မြို့နယ်များ၏ ဒေသအလိုက် စီမံကိန်းနှင့် လုပ်ငန်း စီမံကိန်းများပင် ဖြစ်လေသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေတွင် နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေး စနစ်သည် ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ် ဖြစ်သည်ဟု အတိအလင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေး စနစ်သည် တိုင်းပြည်၏ ကုန်ထုတ်စွမ်းအားစုကို စနစ်တကျ စီမံကိန်းချ၍ အချိုးကျကျ တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ မပေါ်ပေါက်မီ ကာလကပင် တော်လှန်ရေးကောင်စီသည် ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၁ ခုနှစ်အထိဖြစ်သော ကိုးနှစ်တာ ကာလအတွင်း ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ်နှင့်အညီ ဌာနဆိုင်ရာ စီမံကိန်းများ၊ ကဏ္ဍအလိုက် စီမံကိန်းများကို ရေးဆွဲ အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီခေတ်မှစ၍ ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် စီးပွားရေး စီမံကိန်းများ ရေးဆွဲခဲ့ကြသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးသည် လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းယင်း ၁၉၃၆ ခုနှစ်လောက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် စီးပွားရေး စီမံကိန်း ရေးဆွဲရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ၁၉၄၃-၄၄ ခုနှစ်တွင် ရေးဆွဲထုတ်ပြန်ခဲ့သော ဗမာ့ စီးပွားရေး ဝါဒသစ် စီမံကိန်း၊

စစ်ပြေးဘုရင်ခံ၏ ဆင်းမလားစီမံကိန်း၊ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ၁၉၄၈-၄၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၉-၅၀ ပြည့်နှစ် ကာလအတွက် ရေးဆွဲသော ဆိုရှယ်တိုဗီလာ နှစ်နှစ်စီမံကိန်း၊ ၁၉၅၂-၅၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၉-၆၀ ပြည့်နှစ်ကာလအတွက် ရေးဆွဲသော ပြည်တော်သာ စီမံကိန်းများသည် တော်လှန်ရေးကောင်စီမပေါ်ပေါက်မီကာလ မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး စီမံကိန်းများ ဖြစ်လေသည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပသော ပထမအကြိမ် ပါတီညီလာခံမှ စတင်၍ ၁၉၈၁ ခုနှစ် စတုတ္ထအကြိမ် ပါတီညီလာခံ အချိန်ကာလအထိ အောက်ဖော်ပြပါ နှစ်ရှည်၊ နှစ်တို စီးပွားရေး စီမံကိန်း လမ်းညွှန်မှုများ၊ စီးပွားရေး မူဝါဒများကို ရေးဆွဲ အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

- ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ စီးပွားရေး စီမံကိန်း လမ်းညွှန်မှုများနှင့် အစီရင်ခံစာ (၁၉၇၁ ခုနှစ်)၊
 - ပထမလေးနှစ်စီမံကိန်း (၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၄-၇၅ ခုနှစ်အထိ) လမ်းညွှန်မှုများ၊
 - နှစ်ရှည်၊ နှစ်တို စီးပွားရေး မူဝါဒများ (၁၉၇၂ ခုနှစ်)
 - အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီးပွားရေး စီမံကိန်း (၁၉၇၄-၇၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၃-၉၄ ခုနှစ်အထိ) လမ်းညွှန်မှုများနှင့် ယင်းလမ်းညွှန်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသော အစီရင်ခံစာ၊
 - ဒုတိယ လေးနှစ် စီမံကိန်း (၁၉၇၄-၇၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၇-၇၈ ခုနှစ်အထိ) လမ်းညွှန်မှုများ၊
 - တတိယ လေးနှစ် စီမံကိန်း (၁၉၇၈-၇၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်အထိ) လမ်းညွှန်မှုများနှင့် ယင်းလမ်းညွှန်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသော အစီရင်ခံစာ၊
 - စတုတ္ထ လေးနှစ် စီမံကိန်း (၁၉၈၂-၈၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၅-၈၆ ခုနှစ်အထိ) လမ်းညွှန်မှုများနှင့် ယင်းလမ်းညွှန်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသော အစီရင်ခံစာ။
- အထက်ဖော်ပြပါ စီမံကိန်း လမ်းညွှန်မှုများ ဘောင်အတွင်း အသေးစိတ် စီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များကို ကဏ္ဍအလိုက်၊ ဒေသအလိုက် အဆင့်ဆင့်ညှိနှိုင်း ရေးဆွဲခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီးပွားရေးစီမံကိန်း

ထတိယလေးနှစ် စီမံကိန်းကာလအတွင်း မန်းသဘာဝ ဓာတ်အားပေးစက်ရုံကို ပြီးစီးစေရန် တပ်ဆင်နိုင်ခဲ့သည်။

ပထမလေးနှစ်စီမံကိန်း၏ နှစ်စဉ် စီမံကိန်း ရည်မှန်းချက်များကို တော်လှန်ရေးကောင်စီက ကုန်ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှု ရည်မှန်းချက်များဆိုင်ရာ ဥပဒေများဖြင့် အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့သည်။ ဒုတိယ လေးနှစ်စီမံကိန်းမှ အစပြုပြီး လေးနှစ်စီမံကိန်းများ၊ နှစ်စဉ် စီမံကိန်းများကို ပြည်သူ့လွှတ်တော် အစည်းအဝေးများက စီမံကိန်းဥပဒေများဖြင့် အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့လေသည်။

ပထမ လေးနှစ်စီမံကိန်းကာလကို ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၄ - ၇၅ ခုနှစ်အထိ သတ်မှတ်ခဲ့သော်လည်း ပြည်သူ့လွှတ်တော်၏ သက်တမ်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်စေရန် အတွက် ပထမအကြိမ် ပါတီညီလာခံ၏ သက်တမ်းကို လေးနှစ်မှ နှစ်နှစ်နှင့်သုံးလသို့ လျော့ချ ပြုပြင် သတ်မှတ်ခဲ့သည့်အလျောက် ပထမလေးနှစ်စီမံကိန်းသက်တမ်းကိုလည်း နှစ်နှစ်နှင့်ခြောက်လဖြင့် ၁၉၇၄ ခုနှစ် မတ်လတွင် အဆုံးသတ်ကာ ဒုတိယလေးနှစ်စီမံကိန်းကို ၁၉၇၄ ခုနှစ် ဧပြီလမှ စတင် အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဒုတိယအကြိမ် ပါတီညီလာခံကအတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ၏ နှစ်ရှည်နှစ်တို စီးပွားရေး မူဝါဒများကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် ကျင်းပခဲ့သော စတုတ္ထအကြိမ် ဗဟိုကော်မတီ အစည်းအဝေးတွင် အတည်ပြုခဲ့သည်။ ပြည်သူ့လွှတ်တော် မပေါ်ပေါက်မီ

ကာလတွင် ဆောင်ရွက်သင့်သည့် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကို နှစ်တိုစီးပွားရေး မူဝါဒအရ အကောင်အထည်ဖော်ကြရန် ဖြစ်ပြီး ပြည်သူ့လွှတ်တော်ပေါ်ပေါက်ပြီး နောက်တွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ရာ၌ နှစ်ရှည်စီးပွားရေး မူဝါဒများကို လမ်းညွှန်အဖြစ်လက်ကိုင်ထားရှိပြီး အကောင်အထည်ဖော်ကြရန် ဖြစ်လေသည်။

ပထမ လေးနှစ်စီမံကိန်းကိုအကောင်အထည်ဖော် ပြီးစီးခဲ့သည့်အချိန်တွင် ၁၉၆၉-၇၀ ပြည့်နှစ် ပုံမှန် ဈေးနှုန်းများအရ ပထမလေးနှစ် စီးပွားရေးစီမံကိန်း၏ ၁၉၇၃-၇၄ ခုနှစ်၌ စီးပွားရေး တိုးတက်မှုနှုန်းသည် ၂ ဒသမ ၆ ရာခိုင်နှုန်း ရှိခဲ့ပြီး ၁၉၇၃-၇၄ ခုနှစ်၌ တမျိုးသားလုံး၏ ပြည်တွင်း အသားတင်ထုတ်လုပ်မှု တန်ဖိုးသည် ကျပ် ၁,၀၀၀ ကုဋေ၊ လူတိုင်းစီ၏ ပျမ်းမျှ ဝင်ငွေသည် ၃၆၁ ကျပ်၊ ပျမ်းမျှ စားသုံးမှုသည် ၃၂၆ ကျပ်၊ ပျမ်းမျှ ပြည်တွင်း အသားတင် ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှု တန်ဖိုးသည် ၉၂၉ ကျပ် အသီးသီးဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။

အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီးပွားရေးစီမံကိန်း

၁၉၇၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ကျင်းပခဲ့သော မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ၏ ဒုတိယအကြိမ် ပါတီညီလာခံမှ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီးပွားရေး စီမံကိန်း လမ်း

မြန်မာနိုင်ငံ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်းစီမံကိန်း

ညွှန်မူများနှင့် ဒုတိယ လေးနှစ်စီမံကိန်း လမ်းညွှန်မူများကို လမ်းညွှန် ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့သည်။ နှစ်ရှည် စီမံကိန်း၏ ကာလသည် ၁၉၇၄-၇၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၃-၉၄ ခုနှစ်အထိ ဖြစ်သည်။ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ အဓိကရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သည် နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ နောက်ဆုံးနှစ် ဖြစ်သော ၁၉၉၃-၉၄ ခုနှစ်တွင် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၌ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် နိုင်ငံရေး အခြေခံအဆောက်အအုံများ အခြေတည်မိစေရန်ဖြစ်သည်။

ဆိုရှယ်လစ်စနစ်၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် နိုင်ငံရေး အခြေခံ အဆောက်အအုံများ အခြေတည်မိရေး ဆိုသည်မှာ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်၏ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် နည်းလမ်း ဆိုင်ရာ အခြေခံ ဆိုရှယ်လစ် ကုန်လုပ်ဆက်ဆံရေးနှင့် အပေါ်ထပ် အဆောက်အအုံတို့ တိတိကျကျ ဖြစ်ပေါ်လာရေးကို ဆိုလိုသည်။

အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်းတွင် အဓိက ရည်မှန်းချက် သုံးခု ရှိလေသည်။ ပထမ ရည်မှန်းချက်မှာ ပြည်ထောင်စု

ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် နောင်အနှစ် ၂၀ ကြာသောအခါ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများအားလုံး၏ လူနေမှု အဆင့်အတန်းကို နှစ်ဆတိုးတက် မြင့်မားလာစေရန် ဖြစ်ပြီး ဒုတိယ ရည်မှန်းချက်မှာ မြန်မာ့ စီးပွားရေး အဆောက်အအုံကို လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးနိုင်ငံမှ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံသော စက်မှုလက်မှု နိုင်ငံအဖြစ်သို့ စီမံကိန်းစနစ်ဖြင့် အချိုးကျကျ တိုးတက်ပြောင်းလဲစေရန် ဖြစ်လေသည်။ တတိယရည်မှန်းချက်မှာ အနှစ် ၂၀ ကြာသည့်အခါ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်၏ ကုန်လုပ်ဆက်ဆံရေး ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲလာစေရန် ဖြစ်သည်။

အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏စီးပွားရေး မဟာဗျူဟာသည် ကုန်ထုတ်လုပ်မှု သိသိသာသာ တိုးမြှင့်ရေးပင် ဖြစ်သည်။ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ အားလုံး၏ လူနေမှု အဆင့်အတန်းကို တမျိုးသားလုံး၏ တဦးကျ အသားတင် ထုတ်လုပ်မှုဖြင့် တိုင်းတာဖော်ပြပြီး ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံး၏ စားဝတ်နေရေးနှင့် လူမှုရေး လိုအပ်ချက်များ ဖြည့်

ဇယား - ၁

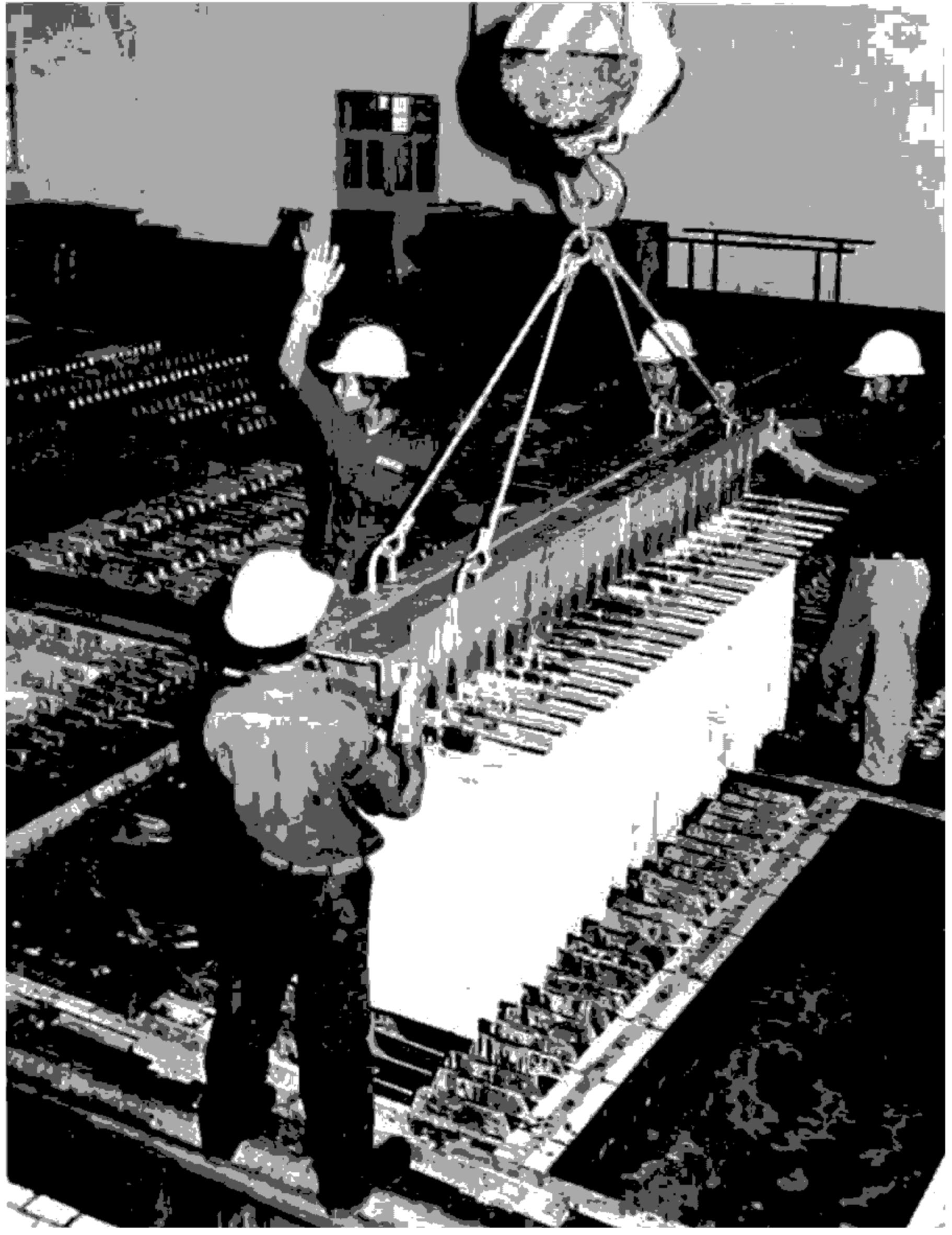
အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ အရေးကြီးသော စီမံကိန်း လျာထားချက်များ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	၁၉၉၃-၉၄ ခုနှစ်တွင် တိုးတက်မည့် အဆပေါင်း	နှစ်စဉ် တိုးတက်မှု ရာခိုင်နှုန်း
၁	၂	၃	၄
၁	လူဦးရေ	၁.၅၈	၂.၃
၂	တမျိုးသားလုံး၏ အသားတင် ထုတ်လုပ်မှု	၃.၁၅	၅.၉
၃	တမျိုးသားလုံး၏ စားသုံးမှု	၂.၅၈	၄.၈
၄	တမျိုးသားလုံး၏ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု	၆.၂၀	၉.၆
၅	နိုင်ငံခြားမှ သွင်းကုန်	၄.၈၆	၈.၂
၆	နိုင်ငံခြားသို့ ပို့ကုန်	၇.၉၀	၁၀.၉
၇	တဦးချင်း အသားတင် ထုတ်လုပ်မှု	၂.၀၀	၃.၅
၈	တဦးချင်း စားသုံးမှု	၁.၆၄	၂.၅

မှတ်ချက်။ ။ ၁၉၇၃ - ၇၄ ခုနှစ်ကို အခြေခံသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်းစီမံကိန်း

ဆည်းပေးနိုင်မှုကို တမျိုးသားလုံး၏ တဦးကျ စားသုံးမှုဖြင့် တိုင်းတာဖော်ပြထားသည်။ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီမံကိန်း၏ နောက်ဆုံးနှစ် ဖြစ်သော ၁၉၉၃-၉၄ ခုနှစ်တွင် တမျိုးသားလုံး၏ တဦးကျ အသားတင် ထုတ်လုပ်မှုကို နှစ်ဆ၊ တဦးကျ စားသုံးမှုကို ၁ ဒသမ ၆၄ ဆ တိုးတက်မြှင့်မားလာစေရန် လျာထားသည်။ ယင်းလျာထားချက်များကို ရရှိနိုင်စေရန်အတွက် တမျိုးသားလုံး၏ အသားတင် ထုတ်လုပ်မှုသည် ၃ ဒသမ ၁၅ ဆ သို့မဟုတ် တနှစ်ပျမ်းမျှ ၅ ဒသမ ၉ ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက်လာအောင် မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ကြရန် လိုအပ်လေသည်။ နှစ်ရှည် စီမံကိန်း၏ အရေးကြီးသော လျာထားချက်များကို ဇယား (၁) နှင့် (၂) တို့တွင် ဖော်ပြထားသည်။

သန်လျင် ခဲမမြို့ သတ္တုစင်ထုတ်လုပ်ရေး စက်ရုံသစ်တွင် လုပ်သားများက လျှပ်စစ်ဓာတ်စီးကန်များဖြင့် ခဲမမြို့ သတ္တုစင် ထုတ်လုပ်နေပုံ

အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ လမ်းညွှန်မှုတရပ်သည် စီးပွားရေးအဆောက်အအုံအမျိုးအစားပြောင်းလဲလာရေး ပင်ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု အချိုးအစားသည် ၅၁ ဒသမ ၄ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၅၆ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းသို့ တိုးလာ၍ ကုန်သွယ်ရေးအပါအဝင် ဝန်ဆောင်မှု အချိုးအစားသည် ၄၈ ဒသမ ၆ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၄၃ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းသို့ ကျဆင်းသွားရန် ဖြစ်လေသည်။ မြန်မာ့ စီးပွားရေးအဆောက်အအုံတွင် ဆောင်ရွက်မှုကဏ္ဍအချိုးအစားသည် ကျဉ်းမြောင်းသွားပြီး ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု

ဇယား - ၂
လေးနှစ်စီမံကိန်းများအတွင်း
တမျိုးသားလုံး၏ အသားတင်ထုတ်လုပ်မှု တိုးတက်လာစေရန်
လျာထားမှုများ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	နှစ်စဉ်ပျမ်းမျှ တိုးတက်မှု ရာခိုင်နှုန်း
၁	၂	၃
၁	ဒုတိယ လေးနှစ်စီမံကိန်း	၄.၀
၂	တတိယ လေးနှစ်စီမံကိန်း	၅.၀
၃	စတုတ္ထ လေးနှစ်စီမံကိန်း	၆.၀
၄	ပဉ္စမ လေးနှစ်စီမံကိန်း	၇.၀
၅	ဆဋ္ဌမ လေးနှစ်စီမံကိန်း	၇.၆
၆	အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ ပျမ်းမျှ တိုးတက်မှုနှုန်း	၅.၉

မြန်မာနိုင်ငံ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီးပွားရေး စီမံကိန်း

ကဏ္ဍ အချိုးအစား ကြီးထွားလာခြင်းသည် ကောင်းသော လက္ခဏာတရပ်ဖြစ်၍ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှုအချိုးအစားသည် ၅၃ ဒသမ ၆ ရာခိုင်နှုန်းသို့ လည်းကောင်း၊ ကုန်သွယ်မှုအပါအဝင် ဝန်ဆောင်မှုအချိုးအစားသည် ၄၆ ဒသမ ၄ ရာခိုင်နှုန်းသို့လည်းကောင်း ပြောင်းလဲ နိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်၏ ကုန်လုပ်ဆက်ဆံရေး ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ပေါ်လာရေးသည် အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ အဓိက ရည်မှန်းချက်တရပ် ဖြစ်လေသည်။ ကုန်လုပ်ဆက်ဆံရေး အနေအထားကို ပိုင်ဆိုင်မှုအခန်း အချိုးအစားဖြင့် တိုင်းတာဖော်ပြနိုင်သည်။ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ နောက်ဆုံးနှစ်ဖြစ်သော ၁၉၉၃-၉၄ ခုနှစ်တွင် ပြည်သူပိုင်အခန်း အချိုးအစားသည် ၄၈ ရာခိုင်နှုန်း၊ သမဝါယမပိုင်အခန်း အချိုးအစားသည် ၂၆ ရာခိုင်နှုန်း၊ ပုဂ္ဂလိကပိုင် အချိုးအစားသည် ၂၆ ရာခိုင်နှုန်း အသီးသီးဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲ လာစေရန် လျာထားခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ ပိုင်ဆိုင်မှုအချိုးအစားကို ပြောင်းလဲအကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါကိုကြည့်၍ လက်ငင်းကုန်ထုတ်လုပ်မှုကိုလည်း မထိခိုက်အောင် အခြေအနေပေးလျှင် ပေးသ

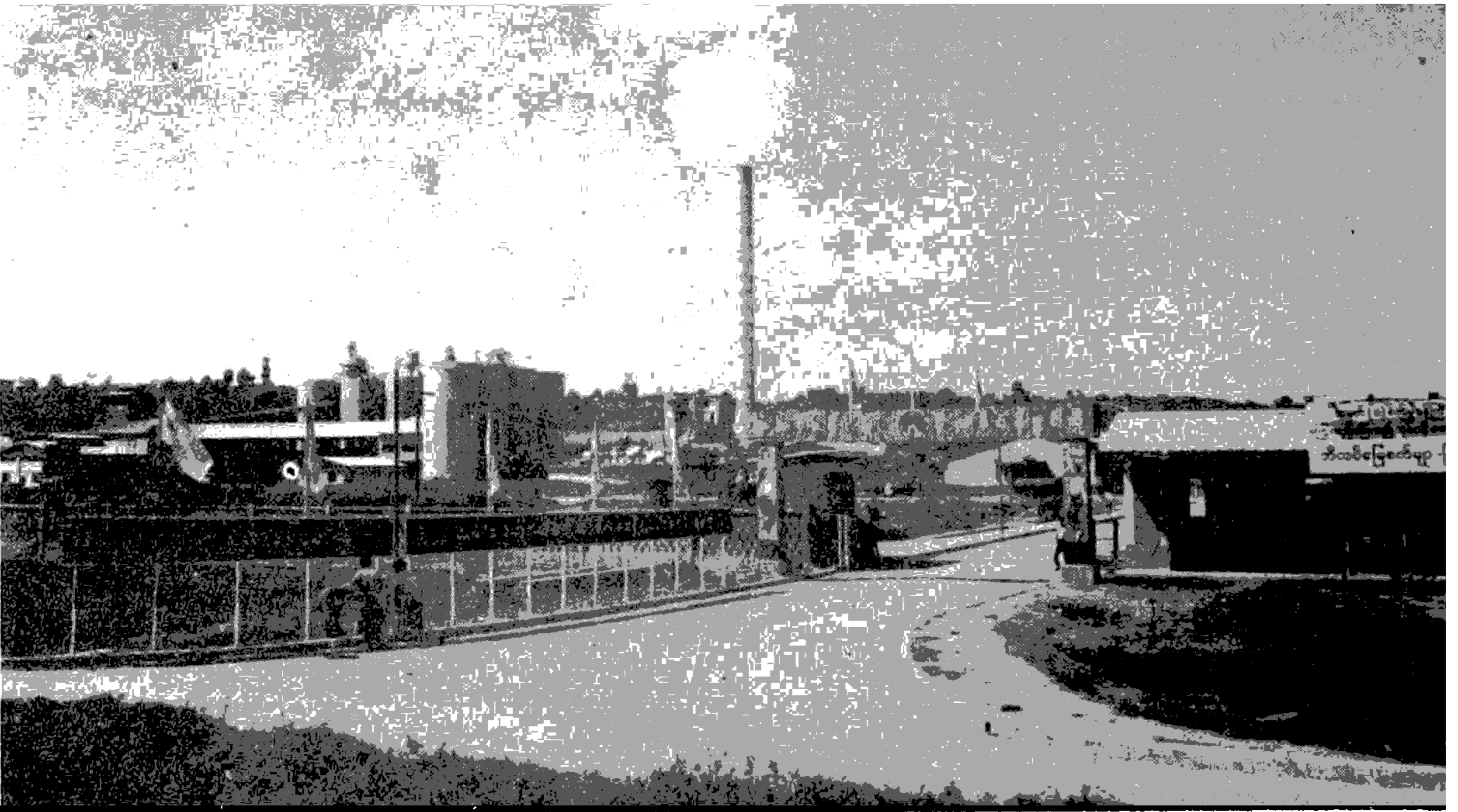
လောက် အကောင်အထည်ဖော်ကြရန် လမ်းညွှန်ထားလေသည်။

၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် ပြည်သူပိုင်အခန်း အချိုးအစားသည် ၃၈ ဒသမ ၂ ရာခိုင်နှုန်း၊ သမဝါယမပိုင်အခန်းအချိုးအစားသည် ၃ ဒသမ ၈ ရာခိုင်နှုန်း၊ ပုဂ္ဂလိကပိုင်အခန်း အချိုးအစားသည် ၅၈ ဒသမ ၀ ရာခိုင်နှုန်းသို့ အသီးသီး ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့သည်။

အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ ရည်မှန်းချက်များ ပြည့်မြောက်အောင်မြင်စေရန်အတွက် အဖြစ်နိုင်ဆုံးနှင့် တွက်ခြေအကိုက်ဆုံးလုပ်ငန်းများကို ရွေးချယ်ရာတွင် လက်ကိုင် ထားရမည့် နှစ်ရှည်ဦးစားပေးမှု အစီအစဉ်သည် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

(က) လယ်ယာ၊ သား-ငါး၊ သစ်တောကဏ္ဍများတွင် တိုးချဲ့ထုတ်လုပ်ရန်နှင့် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့ ပို့မိတ်ပို့ရောင်းချရန်၊

(ခ) လယ်ယာ၊ သား-ငါး၊ သစ်တောကဏ္ဍများ၏ တိုးချဲ့ထုတ်လုပ်မှု အပေါ်တွင်မှီ၍ လူသုံးကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်သည့် စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများကို တည်ထောင်ရန်နှင့် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များမှ သွင်းကုန်များကို အစားထိုးနိုင်မည့် ကုန်ပစ္စည်းများကို ထုတ်လုပ်ရန်၊

နိုင်ငံတော်၏ စီမံကိန်းများအတွက် လိုအပ်သော ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းများကို ထုတ်လုပ်ပေးလျက်ရှိသော ကြိုင်ခင်း အိလပ်မြေစက်ရုံ

ပြန်မာနိုင်ငံ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီးပွားရေး စီမံကိန်း

စိုက်ပျိုးရေး အထောက်အကူပြု ဆည်တော်ကြီး တည်ဆောက်ရေး စီမံကိန်းပြ ပုံစံငယ်၊ ကျေးလက်ဒေသ ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်း တရပ်ပင်ဖြစ်သည်။

(ဂ) သတ္တုများကို ထုတ်လုပ်နိုင်သမျှ ထုတ်လုပ်ရန် နှင့် သတ္တုကုန်ကြမ်းများကို အသုံးပြုနိုင်သည့် စက်မှုလုပ်ငန်းအကြီးစားများအတွက် အစပျိုးရန် ဖြစ်လေသည်။

ဒုတိယလေးနှစ် စီမံကိန်း

အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်းကို လေးနှစ်စီမံကိန်း ငါးခု ဖြင့် ပိုင်းခြားထားသည်။ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်းလမ်းညွှန်မူဘောင်အတွင်း စတင်ရေးဆွဲသော လေးနှစ်စီမံကိန်းသည် ဒုတိယလေးနှစ်စီမံကိန်းပင် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယလေးနှစ်စီမံကိန်း၏ သက်တမ်းကာလသည် ၁၉၇၄-၇၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၇-၇၈ ခုနှစ်အထိဖြစ်ပြီး အဓိကရည်မှန်းချက်မှာ ပြည်ပပို့ကုန် သိသိသာသာမြှင့်တင်ရေးပင် ဖြစ်လေသည်။ စီးပွားရေးစီမံကိန်း လမ်းညွှန်မူဘောင်အတွင်း ရေးဆွဲခဲ့သော စီးပွားရေးစီမံကိန်း ရည်မှန်းချက်များကို ပထမအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် အစည်းအဝေးမှ အတည်ပြု

ချမှတ်ပေးခဲ့သည်။ တနှစ်ပျမ်းမျှ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းသည် ပါတီညီလာခံ၏ လမ်းညွှန်ချက်အရ ၄ ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်ပြီး ပြည်သူ့လွှတ်တော်အစည်းအဝေးမှ အတည်ပြုချက်အရ ၄ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်သည်။ ဒုတိယလေးနှစ်စီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ပြီးနောက် ရရှိခဲ့သည့် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းသည် တနှစ်ပျမ်းမျှ ၃ ဒသမ ၇ ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်သည်။

တတိယလေးနှစ်စီမံကိန်း

တတိယ လေးနှစ်စီမံကိန်း၏ သက်တမ်း ကာလသည် ၁၉၇၈-၇၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်အထိ ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကျင်းပခဲ့သော တတိယအကြိမ် ပါတီညီလာခံမှ တတိယလေးနှစ်စီမံကိန်း၏ လမ်းညွှန်မူများကို အတည်ပြုပေးခဲ့သည်။ စီမံကိန်းလမ်းညွှန်မူဘောင်အတွင်း ညှိနှိုင်းရေးဆွဲခဲ့သော တတိယလေးနှစ်စီမံကိန်း ရည်မှန်းချက်များကို ဒုတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်အစည်းအဝေးက အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့သည်။ တတိယလေးနှစ်စီမံကိန်း၏ အဓိကရည်မှန်းချက်မှာ တတိယလေးနှစ်စီမံကိန်း၏ နောက်ဆုံးနှစ်၌ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ မူလလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိရေးပင် ဖြစ်သည်။

တမျိုးသားလုံး၏ ပြည်တွင်း အသားတင်ထုတ်လုပ်မှု တန်ဖိုး တနှစ်ပျမ်းမျှတိုးတက်မှုနှုန်းမှာ စီမံကိန်းလမ်းညွှန်မူများအရ ၅ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်၍ ဒုတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် အစည်းအဝေးမှ အတည်ပြုသတ်မှတ်ပေးချက်အရ ၆ ဒသမ ၆ ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်သည်။ တတိယလေးနှစ်စီမံကိန်းကို အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့ပြီးနောက် ရရှိခဲ့သည့် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းသည် တနှစ်ပျမ်းမျှ ၆ ဒသမ ၆ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်ရာ စီးပွားရေး အခြေအနေကောင်းများကို ရရှိခဲ့လေသည်။

စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်း လမ်းညွှန်မူများနှင့် ရည်မှန်းချက်များ

၁၉၈၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် ကျင်းပခဲ့သော စတုတ္ထအကြိမ် ပါတီညီလာခံမှ စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်း လမ်းညွှန်မူများကို အတည်ပြုချမှတ်ပေးခဲ့သည်။ တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဒုတိယ အစည်းအဝေးမှ ၁၉၈၂-၈၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၅-၈၆ ခုနှစ်အထိ ဖြစ်သော စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များကို အတည်ပြုခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်း ရည်မှန်းချက်များကို စတုတ္ထအကြိမ် ပါတီညီလာခံမှ အတည်ပြုလမ်းညွှန်ခဲ့သော စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်း လမ်းညွှန် မူ များ

မြန်မာနိုင်ငံ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီးပွားရေး စီမံကိန်း

ဘောင်အတွင်းမှ အဆင့်ဆင့်ညှိနှိုင်းရေးဆွဲခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စတုတ္ထလေးနှစ် စီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များကို အဆင့်ဆင့်ညှိနှိုင်းရေးဆွဲရာတွင် တနိုင်ငံလုံးစီမံကိန်း၊ ကဏ္ဍအလိုက် စီမံကိန်း၊ ပြည်နယ် / တိုင်း၊ မြို့နယ်အလိုက် စီမံကိန်းများနှင့် လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများ ပါဝင်လေသည်။

စတုတ္ထ လေးနှစ်စီမံကိန်း၏ အဓိက ရည်မှန်းချက်မှာ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ ရည်မှန်းချက်များကို ဦးတည်လျက် စတုတ္ထလေးနှစ် စီမံကိန်းလမ်းညွှန်မှုများကို အောင်မြင်အောင် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်သွားရန် ဖြစ်လေသည်။ ယင်းအဓိက ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ရေးအတွက် တမျိုးသားလုံးနှင့် ပတ်သက်သော စီမံကိန်း ရည်မှန်းချက် များ သည် အောက် ပါ အ တိုင်း ဖြစ်သည်။

- တမျိုးသားလုံး၏ အသားတင် ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှု တန်ဖိုး တိုးတက်မှုနှုန်းကို တနှစ်ပျမ်းမျှ ၆ ဒသမ ၂ ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက်လာစေရန်၊
- စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်း၏ နောက်ဆုံးနှစ် ဖြစ်သော ၁၉၈၅ - ၈၆ ခုနှစ်၌ မြန်မာ့စီးပွားရေး အဆောက်အအုံ အချိုးအစားတွင် ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုးသည် ၅၄ ဒသမ ၉ ရာခိုင်နှုန်း၊ ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုးသည် ၂၄ ဒသမ ၀ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ကုန်သွယ်မှု တန်ဖိုးသည် ၂၁ ဒသမ ၁ ရာခိုင်နှုန်းသို့ အချိုးကျကျ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာစေရန်၊
- စတုတ္ထလေးနှစ် စီမံကိန်း၏ နောက်ဆုံးနှစ်ဖြစ်သော ၁၉၈၅-၈၆ ခုနှစ်၌ ပိုင်ဆိုင်မှုအခန်း အချိုးအစားများအနေဖြင့် ပြည်သူပိုင်အခန်းကို ၄၀ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်း၊ သမဝါယမပိုင် အခန်းကို ၄ ဒသမ ၈ ရာခိုင်နှုန်း၊ ပုဂ္ဂလိကပိုင်အခန်းကို ၅၄ ဒသမ ၇ ရာခိုင်နှုန်း အသီးသီးဖြစ်ပေါ်လာစေရန်၊
- စီမံကိန်းကာလအတွင်း ပြည်သူပိုင်အခန်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကို တနှစ်ပျမ်းမျှ ကျပ် ၉၂၇ ဒသမ ၆၄ ကုဋေ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရန်၊
- ပြည်ပပို့ကုန်ကို ၁၉၈၅-၈၆ ခုနှစ်တွင် နှစ်အလိုက် ဈေးနှုန်းများအရ ကျပ် ၆၀၆ ဒသမ ၈၁ ကုဋေ (ပုံမှန်ဈေးနှုန်းများအရ ကျပ် ၁၈၅ ကုဋေ)ဖိုးအထိ တင်ပို့ရောင်းချနိုင်ရန်အတွက် ပြည်ပပို့ကုန် ပစ္စည်းများ တိုးချဲ့မြှင့်တင်ရန်၊
- စီမံကိန်းကာလအတွင်း ပြည်တွင်းသွင်းကုန်တန်ဖိုးကို တနှစ်ပျမ်းမျှ ကျပ် ၇၅၀ ဒသမ ၃၃ ကုဋေဖိုး တင်သွင်းရန်။

စတုတ္ထလေးနှစ် စီမံကိန်း ကာလအတွင်း လူတိုင်းချင်းစီနှင့် ပတ်သက်သော ရည်မှန်းချက်များသည် တိုးတက်

ပြည်ပဈေးကွက်သို့ တင်ပို့ရောင်းချရန် သားငါးကဏ္ဍမှ ပစ္စည်းများကို ဝန်ပို့ကုန် စီမံပြုပြင်နေကြစဉ်

ပြောင်းလဲလာမည်ဖြစ်ရာ လူတိုင်းစီ အတွက် ပျမ်းမျှ အသားတင်ထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုးကို တနှစ်ပျမ်းမျှ ၃ ဒသမ ၈ ရာခိုင်နှုန်း၊ ပျမ်းမျှဝင်ငွေကို တနှစ်ပျမ်းမျှ ၃ ဒသမ ၃ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ပျမ်းမျှ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကို တနှစ်ပျမ်းမျှ ၄ ဒသမ ၉ ရာခိုင်နှုန်း အသီးသီးတိုးတက်လာစေရန် ရည်မှန်းထားပြီး ဖြစ်လေသည်။

ဖော်ပြပါ စတုတ္ထလေးနှစ် စီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များကို အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် ၁၉၈၂ ခုနှစ် စီးပွားရေးစီမံကိန်း၏ ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှု ရည်မှန်းချက်များဆိုင်ရာဥပဒေကို တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဒုတိယအစည်းအဝေးမှ ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။ စတုတ္ထလေးနှစ် စီမံကိန်း၏ ပထမနှစ်ဖြစ်သော ၁၉၈၂-၈၃ ခုနှစ်၊ နှစ်စဉ် စီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များ အပြည့်အဝအောင်မြင်ရေးအတွက် အသေးစိတ် စီမံချက်များ ရေးဆွဲပြီး အကောင်အထည် ဖော်လျက် ရှိသည်။

ပဉ္စမလေးနှစ် စီမံကိန်းနှင့် ဆဋ္ဌမလေးနှစ် စီမံကိန်း

အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်းကို နှစ်တိုလေးနှစ်စီမံကိန်းငါးခုဖြင့် ပိုင်းခြား အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် ပဉ္စမလေးနှစ်စီမံကိန်းကာလသည် ၁၉၈၆-၈၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၉-၉၀ ခုနှစ်အထိဖြစ်၍ ဆဋ္ဌမ လေးနှစ်စီမံကိန်းကာလသည် ၁၉၉၀-၉၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၃-၉၄ ခုနှစ်အထိ ဖြစ်လေသည်။

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် လုပ်ငန်းစီမံကိန်း

ကုန်ထုတ်အရင်းအနှီးသစ်များကို တိုးချဲ့ဖော်ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် ပြည်သူပိုင်အခန်းကဏ္ဍတွင် လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများကို စဉ်ဆက်မပြတ် ရေးဆွဲ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီးပွားရေး စီမံကိန်း

လုပ်ငန်းစီမံကိန်းတစ်ခုချင်းတွင် တိကျသောစီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်များ ရှိနေရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် လမ်းစဉ်ပီတီနှင့် ပြည်သူ့လွှတ်တော်တို့မှ ချမှတ်ထားသော နှစ်ရှည်နှစ်တို စီပွားရေးမူဝါဒများ၊ စီမံကိန်း လမ်းညွှန်မှုများ၊ စီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များ၊ ကဏ္ဍအလိုက် ဦးစားပေးမှု အစီအစဉ်၊ ကဏ္ဍတွင်း ဦးစားပေးမှု အစီအစဉ်များအရ ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်လေသည်။

လုပ်ငန်းစီမံကိန်းတစ်ခုသည် အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၊ လေးနှစ်စီမံကိန်းနှင့် နှစ်စဉ် စီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်ရေးအတွက် အကောင်အထည် ဖော်ရာတွင် အရေးပါသော အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်သည်။

လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများ၏ အသုံးစရိတ်များသည် ပြည်သူ့ပိုင်အခန်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွင် အဓိက ကျနေလေသည်။ ဒုတိယလေးနှစ် စီမံကိန်းကာလအတွင်း ပြည်သူ့ပိုင်အခန်းတွင် စုစုပေါင်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုသည် နိုင်ငံခြားချေးငွေ ထောက်ပံ့ငွေ ၂၃၈ ကုဋေအပါအဝင် ကျပ် ၇၀၉ ကုဋေ ခန့်ဖြစ်၍၊ မူလလျာထားချက်ဖြစ်သော ကျပ် ၄၀၀ ကုဋေ ခန့်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက စုစုပေါင်းကျပ် ၃၀၉ ကုဋေခန့် ပိုမိုသုံးစွဲခဲ့သည်။ တတိယလေးနှစ်စီမံကိန်းကာလအတွင်း ပြည်သူ့ပိုင်အခန်းတွင် စုစုပေါင်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုသည် နိုင်ငံခြားချေးငွေ ထောက်ပံ့ငွေ ကျပ် ၉၁၆ ကုဋေအပါအဝင် ကျပ် ၂,၃၃၆ ကုဋေဖြစ်၍ မူလလျာထားချက်ဖြစ်သော ကျပ် ၁,၆၅၆ ကုဋေနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက ကျပ် ၆၈၀ ကုဋေ ပိုမိုသုံးစွဲခဲ့သည်။

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွင်ပါဝင်သော ကဏ္ဍအလိုက် လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများ၌ ဆောင်ရွက်ဆဲ လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများနှင့် လုပ်ငန်းစီမံကိန်းသစ်များ ပါဝင်လေသည်။ လုပ်ငန်းစီမံကိန်းတွင် လယ်ယာကဏ္ဍ၊ သားငါးကဏ္ဍ၊ သစ်တောကဏ္ဍ၊ သတ္တုကဏ္ဍ၊ စက်မှုလက်မှုကဏ္ဍ၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကဏ္ဍ၊ ဆောက်လုပ်ရေးကဏ္ဍ၊ ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေးကဏ္ဍ၊ ကုန်သွယ်ရေးကဏ္ဍ၊ လူမှုရေးကဏ္ဍနှင့် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့ကဏ္ဍများ ပါဝင်သည်။

ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး ကာလ၏ အနှစ် ၂၀ (၁၉၆၁-၆၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်) ကာလအတွင်း တမျိုးသားလုံး၏ ပြည်တွင်းအသားတင် ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုးသည် ပုံမှန်ဈေးနှုန်းအရ ၁၉၆၁-၆၂ ခုနှစ်တွင် ကျပ် ၇၈၀ ကုဋေ ရှိခဲ့ရာမှ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ကျပ် ၁,၆၇၆ ကုဋေအထိ နှစ်ဆကျော်ခန့် တိုးတက်ပြောင်းလဲ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ နှစ်အလိုက် ဈေးနှုန်းများဖြင့် တွက်ချက်ထားသည့် တန်ဖိုးများအရ ၁၉၆၁-၆၂ ခုနှစ်တွင် ပြည်သူ့ပိုင်အခန်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုသည် ကျပ် ၂၈ ကုဋေ၊ ပြည်ပပို့ကုန်တန်ဖိုးသည် ကျပ် ၁၂၇ ကုဋေရှိခဲ့ရာမှ

၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ပြည်သူ့ပိုင်အခန်းရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုသည် ကျပ် ၇၈၉ ကုဋေ၊ ပြည်ပပို့ကုန်တန်ဖိုးသည် ကျပ် ၃၇၆ ကုဋေ ရှိလာသည်။

အလားတူပင် ၁၉၆၁-၆၂ ခုနှစ်တွင် လူတဦးချင်း၏ ပျမ်းမျှ ဝင်ငွေသည် ၂၈၄ ကျပ်၊ ပျမ်းမျှ စားသုံးမှုသည် ၂၅၀ ကျပ် အသီးသီး ရှိခဲ့ရာမှ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် လူတဦးချင်း၏ပျမ်းမျှဝင်ငွေသည် ကျပ် ၁,၃၀၀၊ စားသုံးမှုသည် ၁,၀၁၈ ကျပ်သို့ အဆများစွာ တိုးတက်ပြောင်းလဲ နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်းကောင်းများကို ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

စီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်ရေး

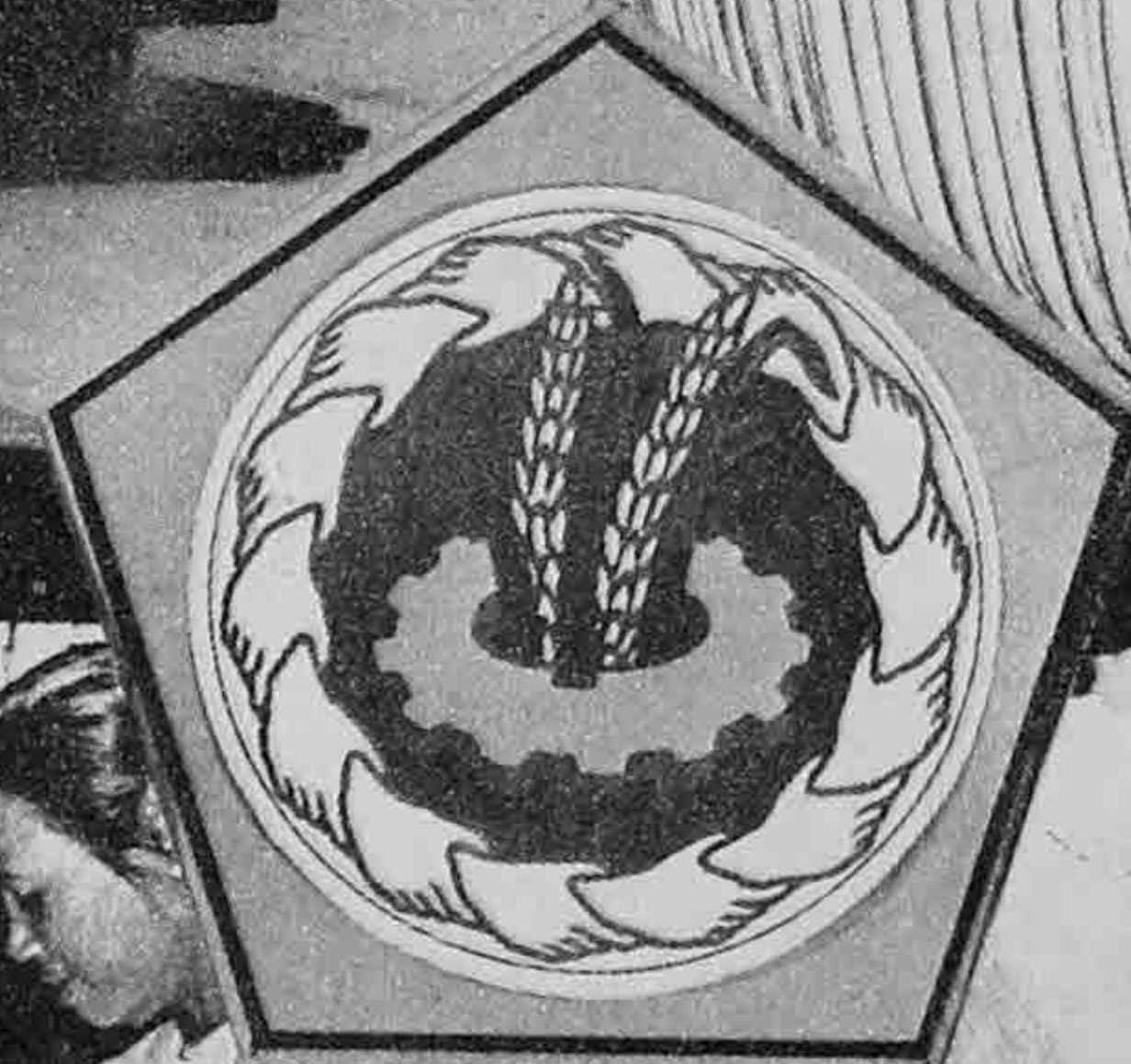
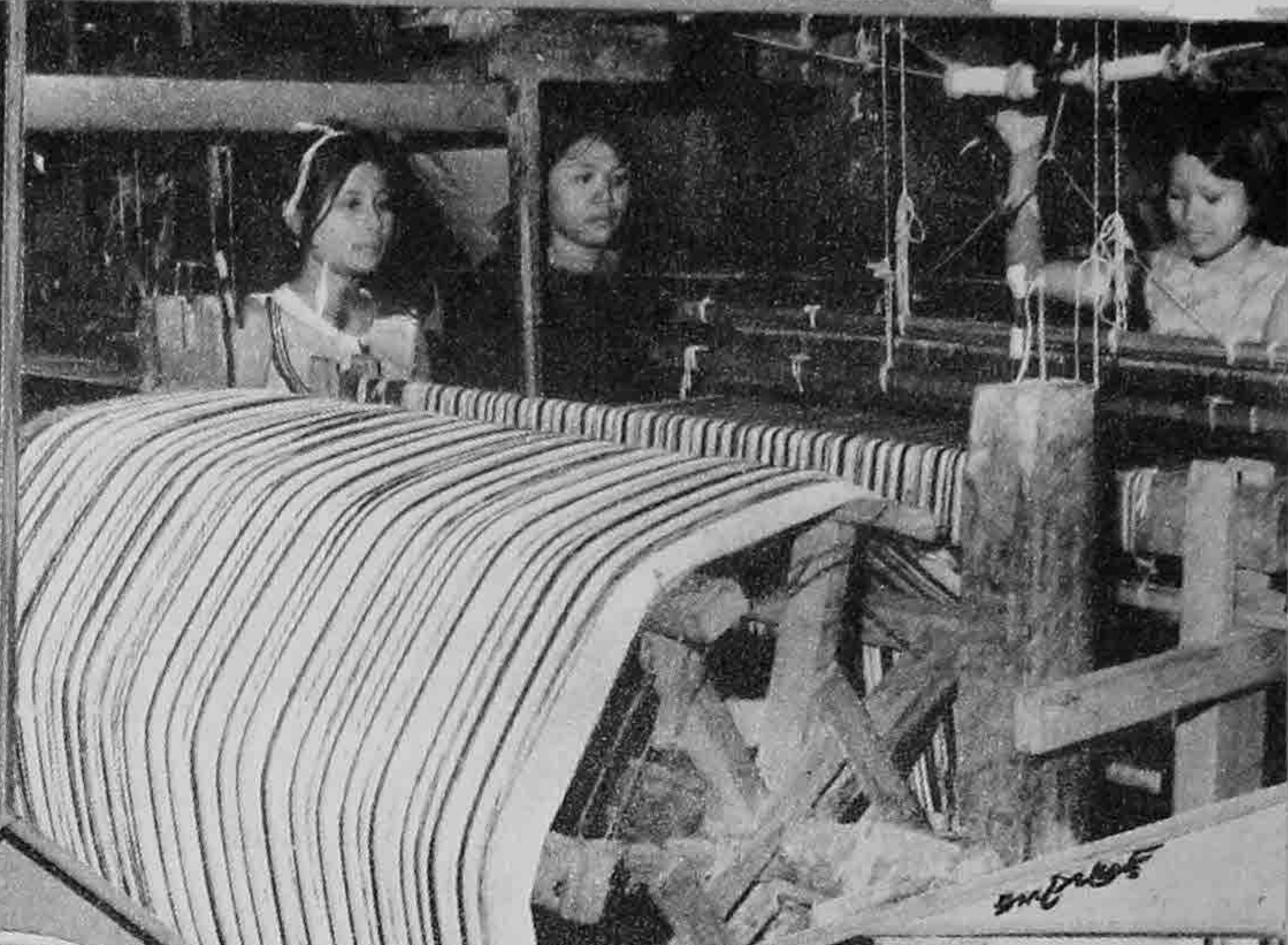
စတုတ္ထလေးနှစ် စီမံကိန်းကာလသည် အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ အလယ်ကာလတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်း ရည်မှန်းချက်များကို အပြည့်အဝ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခြင်းသည် စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်း၏ အောင်မြင်မှုများကိုသာမက အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း ရည်မှန်းချက်များအတွက် ပိုမိုအားဖြည့်စေမည် ဖြစ်သည်။ စတုတ္ထလေးနှစ် စီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များကို အနည်းဆုံးရည်မှန်းချက်များအဖြစ် လျာထားပြီး ရည်မှန်းချက်ထက် ပြည့်မီကျော်လွန်ရေးကို ဝိုင်းဝန်းကြိုးပမ်း အကောင်အထည်ဖော်ကြရမည် ဖြစ်လေသည်။

စီးပွားရေးစီမံကိန်း ရည်မှန်းချက်များကို အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခြင်းအားဖြင့် ပြည်သူ့လူထု၏ စားဝတ်နေရေးအခြေအနေများ ပိုမိုတိုးတက်လာမည် ဖြစ်သည့်အလျောက် ပြည်သူ့လူထုတစ်လုံး၏ အောင်မြင်မှုပင် ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးစီမံကိန်းရည်မှန်းချက်များ ပိုမိုအောင်မြင်လာသည်နှင့်အမျှ လူတဦးချင်း၏ စီးပွားရေးအခြေအနေများသည် ပိုမိုတိုးတက်လာမည် ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာစေရေးအတွက် လိုအပ်သော အခြေခံကောင်းများကိုအထိုက်အလျောက် စုစည်းလာနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ယင်းအခြေခံကောင်းများ၊ အခွင့်အလမ်းကောင်းများကို ပိုမိုကျစ်လျစ် တိုးတက်လာစေရေးအတွက် လမ်းစဉ်ပီတီ၏ ဦးဆောင်မှုကို ခံယူပြီး ပြည်သူ့လူထု၏ စွမ်းအားနှင့်အတူ စီးပွားရေးနည်းလမ်း၊ စီမံခန့်ခွဲရေးနည်းလမ်း၊ စည်းရုံးရေးနည်းလမ်းများဖြင့် အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း၏ ရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်ရေးကို ယင်းစီမံကိန်း၏ ကျန်ရှိနေသော ၁၂ နှစ်တာ ကာလအတွင်း တက်တက်ကြွကြွ ဝိုင်းဝန်းကြိုးပမ်း အကောင်အထည်ဖော်ကြရမည် ဖြစ်လေသည်။

ဦးငွေသန်း

သမဝါယမ၊ စီးပွားရေး ဒုတိယမဏ္ဍိုင်

သမဝါယမဟူသည်

သမဝါယမဆိုသည့် စကားလုံးသည် မြန်မာစကားလုံး စစ်စစ်မဟုတ်ပေ။ ၁၉၀၅ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းမှ မြန်မာ ဝေါဟာရနယ်ပယ်သို့ ထည့်သွင်းသုံးနှုန်းလာသည့် စကားလုံး ဖြစ်သည်။

သမဝါယမဆိုသည့် စကားလုံးသည် ပါဠိစကားဖြစ်ပြီး သမဝါယမသည် ပါဠိစကား သမနှင့်ဝါယမကို ပေါင်းစပ် တီထွင်ထားသော ဝေါဟာရဖြစ်သည်။ “သမ” အတူတကွ ပူးပေါင်းခြင်း၊ “ဝါယမ” လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ “သမဝါယမ” အတူတကွ ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ခြင်းဟူ၍ ဖြစ်သည်။

သမဝါယမစနစ်သည် လူတို့၏ အတ္တဟိတ (ကိုယ်အကျိုး စီးပွား) နှင့် ပရဟိတ (အများအကျိုးစီးပွား) ဒွန်တွဲမှု အပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ကြံဆတီထွင်သော စနစ်ဖြစ်သည်။

သမဝါယမသည် လူတို့၏ စီးပွားရေး အခြေအနေများ တိုးတက်အောင်မြင်ရန်အလို့ငှာ လူတန်းစားခွဲခြားမှု မရှိပဲ သာတူညီမျှစနစ်ဖြင့် လူသားအချင်းချင်း ဆက်ဆံပေါင်းသင်း၍ မိမိတို့၏ဆန္ဒအလျောက် အတူတကွ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သောအဖွဲ့ ဖြစ်သည်။

သမဝါယမ အသင်းများ၏ ပင်ကို သဘောမှာလည်း မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ် အပိုဒ် ၆ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း “အများကောင်းကျိုးအတွက် လူတိုင်းပါဝင်သော အများပိုင်လုပ်ငန်းများကို အများကဝိုင်းလုပ်ပြီး ပေါ်ထွက်လာသည့် အကျိုးစီးပွားများကို အများအကျိုးပင် လုံလုံလောက်လောက်နှင့် ကျေကျေနပ်နပ် ရရှိခံစားနိုင်အပ်သော စီမံမှု သဘောတရားဖြစ်သည်။” ဟူသော ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အခြေခံ၍ ဖွဲ့စည်းထားသည့် အသင်းများ ဖြစ်သည်။

ရှန်ကျီ၊ ကျီဗွန်ကျီ၊ ဆရာဝန်ချုပ်၊ ကျွမ်းပင်စော၊ ဆရာမအဖြစ် ဗဟိုသမဝါယမအသင်းကောင်စီ အစည်းအဝေး

သမဝါယမ၊ စီးပွားရေး ဒုတိယမဏ္ဍိုင်

နိုင်ငံတော် တော်လှန်ရေး ကောင်စီသည် “မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်” ကို ချမှတ်ရာ၌ အပိုဒ် ၁၀ တွင်-

“တိုင်းပြည်၏ ကုန်ထုတ်အရင်းအနှီးများကို နိုင်ငံ တော်ကသော်လည်းကောင်း၊ သမဝါယမနှင့် စုပေါင်း အဖွဲ့များကသော်လည်းကောင်း ပိုင်ဆိုင်ရမည်။ ယင်း ပိုင်ဆိုင်မှုများတွင် နိုင်ငံတော်ပိုင်ဆိုင်မှုသည် ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေးစနစ်၏ အဓိကအခြေခံဖြစ်ပေသည်။ နိုင်ငံ တော် ပိုင်ဆိုင်မှုသည် ပြည်သူတရပ်လုံး၏ ပိုင်ဆိုင်မှု ဖြစ်သည်။ သမဝါယမနှင့် စုပေါင်းအဖွဲ့များ၏ ပိုင်ဆိုင်မှု သည် သက်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းအသီးသီး၏ ပိုင်ဆိုင်မှု သာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အားလုံးသည် ဆိုရှယ်လစ် အမျိုးသား စီးပွားရေးစီမံကိန်း ဘောင်အတွင်း၌သာ ဆောင်ရွက်ကြရသောကြောင့် အချင်းချင်း ကျေးဇူး ပြုကြမည်သာ ဖြစ်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

တိုင်းပြည်၏ ကုန်ထုတ်အရင်းအနှီးများကို နိုင်ငံတော် က ပိုင်ဆိုင်သည်။ နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ သည် “ပထမမဏ္ဍိုင်” ဖြစ်၍ သမဝါယမပိုင် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများသည် “ဒုတိယမဏ္ဍိုင်” ဖြစ်ကြောင်း အတိ အလင်း ပြဋ္ဌာန်းထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော်တွင် ဆိုရှယ်လစ်အမျိုးသား စီးပွားရေးစီမံကိန်း

ဘောင်အတွင်း၌ ပထမမဏ္ဍိုင်ဖြစ်သော ပြည်သူပိုင်လုပ်ငန်း များကို အထောက်အကူပြုမည့် သမဝါယမအသင်းများ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရေးနှင့် အဆိုပါအသင်းများ လိုက်နာ ကျင့်သုံးရမည့် “၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ သမဝါယမအသင်း ဥပဒေ” ကို တော်လှန်ရေးကောင်စီက ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် မေလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

တော်လှန်ရေး ကောင်စီသည် သမဝါယမ လုပ်ငန်းကို နိုင်ငံရေးမူဝါဒအရ တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေး ဒုတိယမဏ္ဍိုင် အဖြစ် အထက်ပါအတိုင်း သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်နှင့်အညီ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ကျင်းပခဲ့သော ပြည်လုံး ကျွတ် ဆန္ဒခံယူပွဲကြီးမှ အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော ပြည် ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် “ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ” အခန်း (၂) ပုဒ်မ ၁၉ တွင် -

“နိုင်ငံတော်သည် နိုင်ငံအတွင်းရှိ ကုန်ထုတ်အရင်း အနှီးများကို ပြည်သူပိုင်ပြုလုပ်ရမည်။ သမဝါယမပိုင် အဖြစ် ဖွဲ့စည်း လုပ်ကိုင်သင့်သည့် လုပ်ငန်းများကို သမဝါယမပိုင် ပြုလုပ်ရမည်”

ဟု တိကျပြတ်သားစွာ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဤသည်ကိုထောက်လျှင် ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ သမဝါယမလုပ်ငန်းကို စတင်ဆောင်ရွက်စဉ်က ထားရှိခဲ့ သော သာမန် ရည်မှန်းချက် မျှော်မှန်းချက်များဖြင့်

၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ် သမဝါယမစီမံကိန်း ဒုတိယသုံးလပတ် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မှု ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးကို ကျင်းပစဉ်

ပြည်သူလူထု၏ စားဝတ်နေရေးနှင့် လူမှုရေးလိုအပ်ချက်များကို စွမ်းဆောင်နိုင်သမျှ ပြည့်ဆည်းပေးလျက်ရှိသည့် စားသုံးသူ သမဝါယမအသင်း ကုန်မျိုးစုံလင်လီဆိုင်

ဆောင်ရွက်မည့် သမဝါယမလုပ်ငန်းမဟုတ်ကြောင်း သိသာ ထင်ရှားသည်။

နိုင်ငံတော်၏ ဦးဆောင်ပါတီဖြစ်သော မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ၏ နိုင်ငံရေးမူဝါဒ၊ နိုင်ငံတော်၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ သမဝါယမလုပ်ငန်းများသည် နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေး ဒုတိယမဏ္ဍိုင်အဖြစ်ဖြင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် ကျင်းပခဲ့သော စတုတ္ထအကြိမ် ဗဟိုကော်မတီအစည်းအဝေးတွင် ဆုံးဖြတ်အတည်ပြုခဲ့သည့် နှစ်ရှည်နှစ်တို စီးပွားရေး မူဝါဒနှင့်အညီ သမဝါယမလုပ်ငန်းသည် ပထမမဏ္ဍိုင်ဖြစ်သည့် ပြည်သူပိုင်လုပ်ငန်းများနှင့် အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုကာ ဆောင်ရွက်နေပြီဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ၏ “နှစ်ရှည်နှစ်တိုစီးပွားရေးမူဝါဒများ” အပိုင်း ၄ အပိုဒ် ၄၀ အပိုဒ်ခွဲ (က) တွင် သမဝါယမ အသင်းများသည် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်သို့ ဦးတည်ကာ ပြည်သူပိုင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို အထောက်အကူ ဖြစ်စေရန်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အပိုဒ်ခွဲ (င) တွင် အောင်မြင်သော သမဝါယမ လယ် ယာ စနစ် ဖြစ်ပေါ်လာ စေရန် ဟူ၍ လည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားလေသည်။

သမဝါယမလယ်ယာနှင့် သားငါးကဏ္ဍ

အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီမံကိန်းတွင် ပိုင်ဆိုင်မှု အချိုးအစား ပြောင်းလဲပုံသည် နှစ်ရှည်စီမံကိန်း ကုန်ဆုံးချိန်၌ လယ်ယာကဏ္ဍထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုးတွင် သမဝါယမပိုင် အခန်းအနေဖြင့် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းရှိစေရန် ရည်မှန်းထားသည်။

ထိုနည်းအတူ သားငါးကဏ္ဍ ထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုး၌လည်း နှစ်ရှည်စီမံကိန်း ကုန်ဆုံးချိန်တွင် သမဝါယမပိုင် အခန်းအနေဖြင့် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းရှိရန် ရည်မှန်း သတ်မှတ်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီမံကိန်း ကုန်ဆုံးချိန်တွင် လယ်ယာနှင့် သားငါးကဏ္ဍတို့မှ သမဝါယမပိုင်ဆိုင်မှု အချိုးအစား ပြည့်မီလာစေရေးအတွက် အဆိုပါလုပ်ငန်းများကို တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်သွားရန် အထူးလိုအပ်သည်နှင့်အညီ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ စတုတ္ထအကြိမ်ပါတီ ညီလာခံတွင် သမဝါယမပိုင် လယ်ယာသားငါး လုပ်ငန်းများကိုထိထိရောက်ရောက် တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။

လယ်ယာကဏ္ဍတွင် ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာရေးနှစ် ကုန်အထိ လယ်ယာသမဝါယမအသင်း ၉၃၃ သင်းအပြင်

သမဝါယမ၊ စီးပွားရေး ဒုတိယမဏ္ဍိုင်

လယ်ယာကုန်ထုတ် သမဝါယမအသင်း ၉၇ သင်းကိုလည်း ကျေးလက်ဒေသများတွင် ဖွဲ့စည်းထားနိုင်ခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ထားရှိသည့် သမဝါယမ အသင်း အမျိုး အစား ပေါင်း ၂၀ အနက် ကျေးလက်ဒေသများတွင် ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာရေးနှစ် ကုန်အထိ ကျေးရွာ သမဝါယမ အသင်းပေါင်း ၁၂,၄၆၅ သင်းရှိသည်။

ကျေးရွာ သမဝါယမအသင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်များကို စိစစ်သုံးသပ်ပါက -

လယ်ယာကိုင်ကျွန်းနှင့် ဥယျာဉ်ခြံမြေ ထွက်ကုန် ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရေး၊ ကြိတ်ခွဲရေး၊ ပြုပြင်မွမ်းမံရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေး၊ ရေထွက်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရေး၊ တိရစ္ဆာန်နှင့် တိရစ္ဆာန်ထွက် ကုန်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရေး၊ သီးနှံအထွက်တိုးရေး၊ မျိုးကောင်း မျိုးသန့်ရရှိရေး၊ သီးနှံရောဂါနှင့် တိရစ္ဆာန် ရောဂါ ကာကွယ်ရေး၊ မြေယာပြုပြင်ရေး၊ စိုက်ပျိုးရေးစရိတ် များစုပေါင်းချေးယူ၍ စုပေါင်းပြန်ဆပ်ရေး၊ ပညာပေးရေး၊ ကျေးရွာနေ ပြည်သူလူထု၏ စားဝတ်နေရေးနှင့် လူမှုရေး လိုအပ်ချက်များကို စွမ်းဆောင်နိုင်သမျှ ဖြည့်ဆည်းရေး -

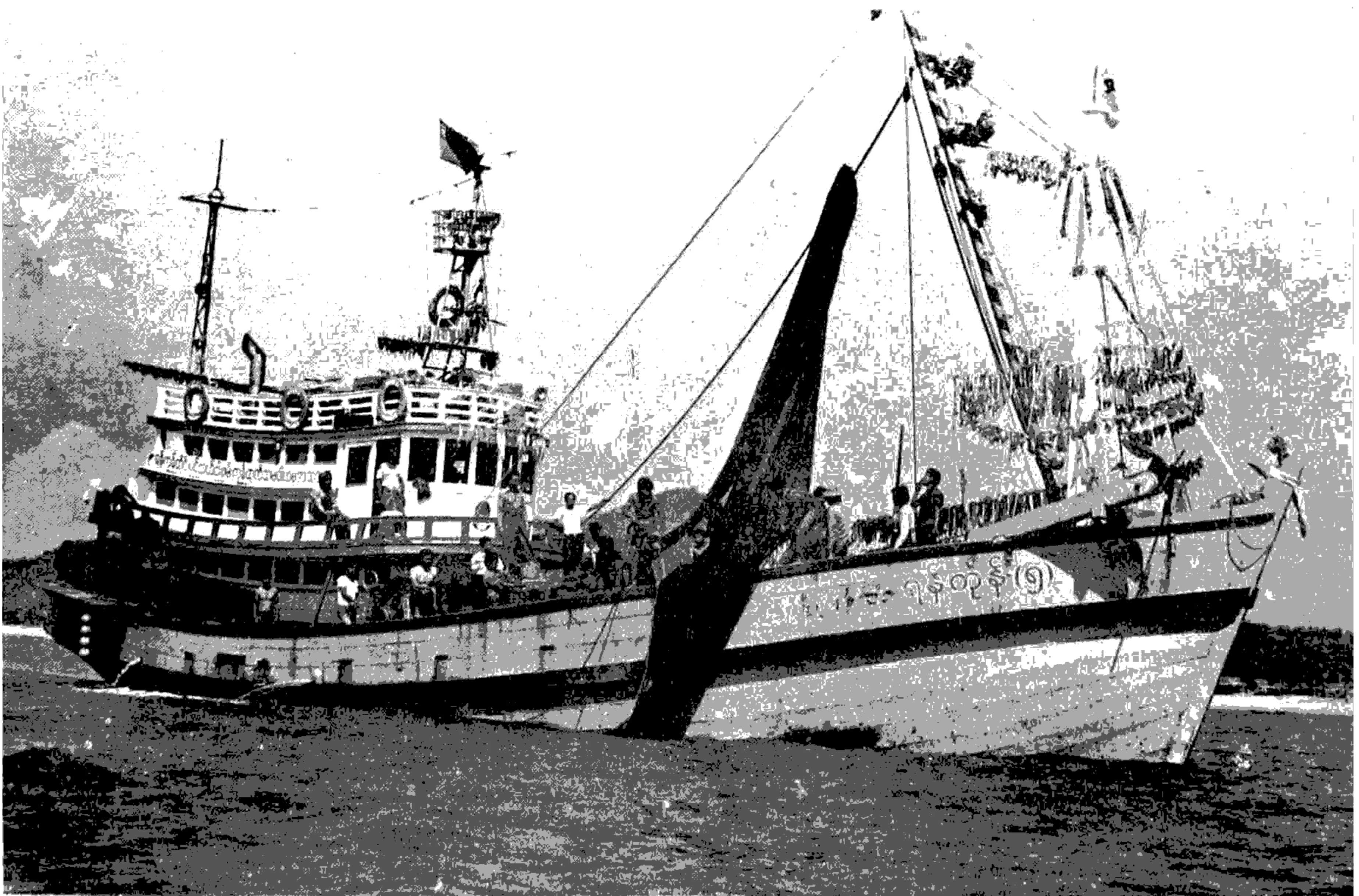
စသည့်ကျေးရွာနှင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းအတွက် အရေးကြီးသော ရည်မှန်းချက်များ ထားရှိသည်ကို အထင်အရှား တွေ့ရသည်။

သားငါးကဏ္ဍတွင်လည်း ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာရေးနှစ်ကုန်အထိ တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေး သမဝါယမအသင်း ၁၄၀ တို့သည် အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည်စီးပွားရေး မူဝါဒနှင့် ရည်မှန်းချက်ပြည့်မီအောင် ခေတ်မီ နည်းစနစ်များဖြင့် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။

အခြားသမဝါယမအသင်းများ

ပြည်သူလူထု၏ ဝတ်ရေးအတွက်နှင့် သုံးစွဲရေးအတွက် လိုအပ်ချက်များကို တတ်နိုင်သမျှ ဖြည့်ဆည်းရန် စက်မှုလက်မှု ကုန်ထုတ်သမဝါယမ အသင်း များ ကို လည်း ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာရေးနှစ်ကုန် အထိ ၅၃၇ သင်းမျှ ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်လျက် ကုန်ပစ္စည်းများကို ခေတ်မီ နည်းစနစ်များဖြင့် ထုတ်လုပ်လျက်ရှိသည်။

ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများ၊ နိုင်ငံပိုင် စက်ရုံအလုပ်ရုံများမှ ဝန်ထမ်းများနှင့် သမဝါယမအသင်းဝန်ထမ်းများ စုစုပေါင်း အသင်းသား ၇ ဒသမ ၄၇ သိန်း ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ငွေစု၊ ငွေချေး သမဝါယမအသင်း ၂,၆၄၃ သင်းတွင်

ရန်ကုန်တိုင်း ပင်လယ်ငါးစမ်း ကုန်ထုတ် သမဝါယမအသင်းပိုင် “ရန်ကုန်-၅” ငါးစမ်းရယာဉ်ဖြင့် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော သားငါးကုန်ထုတ်လုပ်ငန်း

ကျေးရွာ သမဝါယမအသင်းပေါင်း ၂၃၄ သင်းတို့သည် လယ်မြေကေ တသိန်းကျော်ကို သမဝါယမစနစ်ဖြင့် စုပေါင်းစိုက်ပျိုး လုပ်ကိုင်လျက် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

အစုငွေ ကျပ် ၁၇၄ ဒသမ ၁၄ သိန်းနှင့် စုဆောင်းငွေ ၃၇၂ ဒသမ ၀၆ သိန်းအထိ တိုးတက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယင်းချေးငွေများဖြင့် အသင်းသားများအား ငွေထုတ်ချေးခြင်း လုပ်ငန်းကို မှန်မှန်ဆောင်ရွက်လျက် ရှိလေသည်။

ပြည်သူလူထု၏ စား - ဝတ် - နေရေးနှင့် လူမှုရေး လိုအပ်ချက်များကို စွမ်းဆောင်နိုင်သမျှ ဖြည့်ဆည်းရေး တည်းဟူသော ဆိုရှယ်လစ်စနစ်၏ စီးပွားရေး အခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်နိုင်ရေး ကို အဓိကထားလျက် စားသုံးသူ သမဝါယမအသင်းများကို ၁၉၇၂ - ၇၃ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာရေးနှစ်ကုန်အထိ ၂,၄၄၂ သင်း ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ပြီး စက်မှု ကော်ပိုရေးရှင်းများ၊ ကုန်သွယ်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်းများနှင့် သုံးလတ်ကြိမ် ရောင်းဝယ်ရေးစာချုပ်များကို ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။

စားကုန်သောက်ကုန်များ၊ လူသုံးအိမ်သုံး ပစ္စည်းများ ကို ပြည်သူလူထုအတွက် ဝယ်ယူရောင်းချခြင်း၊ သမဝါယမ အသင်းများ အချင်းချင်း စာချုပ်ချုပ်ဆိုဝယ်ယူ ဖြန့်ဖြူး ရောင်းချခြင်း၊ ကုန်ပဒေသာဆိုင်များ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချခြင်း စသည်တို့ကို တစတစ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်လျက် ရှိသည်။ စား

သုံးသူ လုပ်သားပြည်သူများ သက်သာ ချောင်ချီရေးနှင့် လိုအပ်သည့် အချိန်တွင် အသင့်ဝယ်ယူ စားသုံးနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ရန်ကုန်တိုင်းနှင့် မန္တလေးတိုင်းတွင် ကုန်မျိုးစုံ လက်လီဆိုင် ၂၈ ဆိုင်ကိုလည်း ဖွင့်လှစ် ရောင်းချခဲ့သည်။

အခြားကုန်သွယ်မှု သမဝါယမအသင်းများ အနေဖြင့် တပ်တွင်းသမဝါယမအသင်း ၃၇၁ သင်းနှင့် ပြည်သူ့ရဲတပ် ဖွဲ့ သမဝါယမအသင်း ၃၀၃ သင်း ရှိသည်။

ဆောက်လုပ်ရေး သမဝါယမ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း များ ပြုပြင်ရေး သမဝါယမ၊ မသန်မစွမ်း စစ်မှုထမ်းများ မော်တော်ယာဉ်ပို့ဆောင်ရေး သမဝါယမနှင့် ကူးတို့အသင်း များအပါအဝင် ဝန်ဆောင်မှု သမဝါယမအသင်း ၂၂ သင်းရှိသည်။

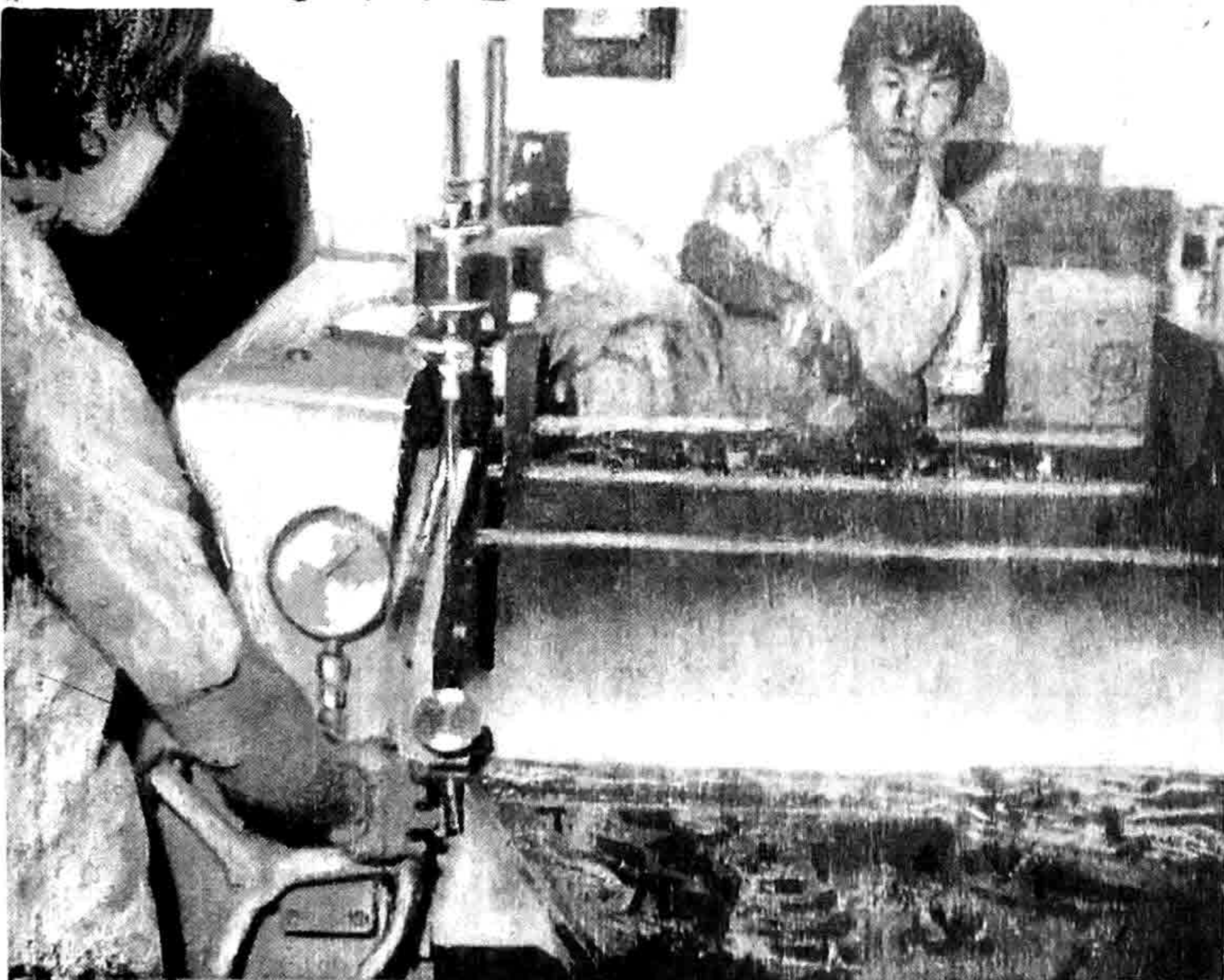
ဖော်ပြပါ အခြေခံသမဝါယမအသင်းများအပြင် သမဝါယမ အသင်းစုများအနေဖြင့် ဗဟိုသမဝါယမ အသင်း တသင်း၊ မြို့နယ်သမဝါယမအသင်းစု ၁၆ သင်း၊ မြို့နယ် သမဝါယမအသင်း ၂၉၈ သင်းနှင့် အခြေခံ သမဝါယမ အသင်းစု ၁၅၂ သင်း ရှိလေသည်။

သမဝါယမသည် ပြည်ပပို့ကုန် လုပ်ငန်းများကိုလည်း နိုင်ငံခြားငွေရရှိရေးအတွက် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ပြည်ပပို့

ဇာကျားစက် မင်များကို ဇာထုထင်ဂျင်နီယာ ကုန်ထုတ် သမဝါယမအသင်းက ခေတ်မီစက်များဖြင့် ထုတ်လုပ်နေသည်။

သံပြုရေပိတ်နယ် သမဝါယမအသင်း မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းခွဲ မွေးမြူရေးခြံတွင် လုပ်ငန်းခွင်ဝင်နေကြပုံ

ကုန်လုပ်ငန်းတွင် နိုင်ငံခြားငွေရရှိရေးနှင့် ပြည်ပပို့ကုန် လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံ ရရှိရေးအတွက် သမဝါယမအသင်း များက ထုတ်လုပ်စုစည်းပေးသော ကုန်ပစ္စည်း ၁၂ မျိုး ကို နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့ တင်ပို့ ရောင်းချပေးရန် စာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။ ယင်းစာချုပ်များအရ အမေရိ ကန်ဒေါ်လာ ၃ ဒသမ ၇ သိန်း (မြန်မာငွေ ကျပ် ၂၆ ဒသမ ၀၉ သိန်း) ဖိုး စာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် သမဝါယမအသင်းများသည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း များကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပြည်သူ့ဘဏ် ချေးငွေများကို သမဝါယမဝန်ကြီးဌာန၏ အာမခံချက်ဖြင့် ချေးယူခွင့်ပြု လျက်ရှိသည်။ ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အတွင်း သမဝါယမအသင်းများသို့ ချေးငွေ ထုတ်ချေးနိုင်ရန် လျာထားငွေ စုစုပေါင်းသည် ၁၂၉ ကုဋေဖြစ်သည်။

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဒသမအကြိမ် ဗဟို ကော်မတီအစည်းအဝေးတွင် ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီးက သမဝါယမ လုပ်ငန်းသည် မဖြစ်မနေ အကောင်အထည် ဖော်ရမည့် လုပ်ငန်းဖြစ်ကြောင်း မြှောက်ကြားခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် အနှစ် ၂၀ နှစ်ရှည် စီမံကိန်း၏ ရည်မှန်း ချက်အတိုင်း ၁၉၉၃ - ၉၄ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်၏ စီးပွား ရေးကဏ္ဍ ပိုင်ဆိုင်မှုအချိုးအစား၌ သမဝါယမပိုင်ဆိုင်မှု အခန်းကို ၂၆ ရာခိုင်နှုန်းအထိ တိုးတက်လာစေရန် ရည် မှန်းထားသည်။

နှစ်ရှည်စီမံကိန်းကို လေးနှစ်တကြိမ် နှစ်တိုစီမံကိန်း များဖြင့် ဆက်၍ ရေးဆွဲထားသည့်အလျောက် သမဝါယမ ပိုင် အချိုးအစားကို နှစ်ရှည်စီမံကိန်းအတိုင်း ပြည့်မီရန် နှစ်တိုကာလအတွင်း သမဝါယမကဏ္ဍ၏ စီးပွားရေးလုပ် ငန်းများ အောင်မြင်နိုင်ရန် ဆက်လက်ကြိုးစား အကောင် အထည်ဖော်လျက် ရှိလေသည်။

ဦးလှမောင် (သမဝါယမ)

သက်ကြီးရွယ်အို ၁၀

သက်ကြီးရွယ်အိုဟူသော စကားရပ်တွင် အသက်ကြီးခြင်းနှင့် အရွယ်အိုခြင်း အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခု အကျုံးဝင်လျက် ရှိသည်။ အသက်ကြီးသော်လည်း အရွယ်မအို သေးလျှင် သက်ကြီးရွယ်အို မဟုတ်သကဲ့သို့ အရွယ်အိုလင့်ကစား အသက်မကြီးသေးလျှင်လည်း သက်ကြီးရွယ်အို မဖြစ်ဟု ဆိုသည်။ ဆေးသိပ္ပံအလိုအားဖြင့် သက်တမ်းအနှစ် ၆၀ အထက် ရှိသူများကို သက်ကြီးအဖြစ် သတ်မှတ်သည်။ ဇရာဗေဒပညာရှင်များ၏ အလိုအားဖြင့် အသက် ၆၀ နှင့် ၆၅ နှစ်ဆိုလျှင် အိုခြင်း အစပြုပြီဟုဆို၏။ ဘောဂဗေဒပညာရှင် အချို့၏ အလိုအားဖြင့် ဥာဏ်အား၊ ခွန်အားပေးရန် အစွမ်း မရှိတော့သည့် အရွယ်မျိုးတွင် မိမိဘဝကို အမှီခိုကင်းစွာ မထထောင်နိုင်တော့သည့် အသက်ရသူမျိုးကိုသာလျှင် သက်ကြီးရွယ်အိုဟု ဆိုကြသည်။

အိုသည်ဟု ဆိုရာ၌ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင် တည်ဆောက်မှုအင်အား မရှိတော့ပဲ ကလာပ်စည်းများ ပျက်စီး ယိုယွင်းနေခြင်းကို အိုသည်ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုကြသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုဆိုသည်မှာ ဖွံ့ထွားခြင်းနှင့် အရွယ်ရောက်ခြင်း အဆင့်တို့ကို ကျော်လွန်ပြီးနောက် တတိယအရွယ်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်သော အရွယ်ဖြစ်သည်ဟု ကမ္ဘာ့ ကျန်းမာရေးအဖွဲ့အသက်အရွယ် ကြီးသူများ လေ့လာ စောင့်ရှောက်ရေးဌာနက ဆို၏။ အသက် နှစ်ဆယ်အထိ ကြီးထွားမှုနှုန်း မြန်ပြီး ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ရပ်တန့်သွားသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုခြင်းမှာ ကိုယ်ကာယ ကြီးထွားရေးအတွက် လိုအပ်သော ပရိုတိန်းဓာတ် ခွဲခြမ်း စုစည်း ပေါင်းစပ်မှု ခွန်အား တဖြည်းဖြည်း ချွတ်ယွင်း လာခြင်းနှင့် သဘာဝ အဏုဇီဝ လုပ်ငန်းဖြစ်စဉ် တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုလည်း သက်ကြီး သိအိုရီများကို ထုတ်ပြုကြသည်။ အထူးသဖြင့် လူတိုင်းတွင် မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်း၏ ကြင်နာ ယုယမှုနှင့် ကျွေးကင်းခြင်းသည် ပို၍ အိုစာစေသည်ဟု တင်ပြကြ၏။

အိုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကိုယ်ကာယ တိုင်းထွာ သတ်မှတ်ချက် ၁၀ ချက်နှင့် ဇီဝသတ်မှတ်ချက် ရှစ်ချက်အပြင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သတ်မှတ်ချက်များလည်းပါဝင်သည် ဆို၏။ အသက် ၆၀ ကျော် လာသဖြင့် အသက်ကြီးပြီဟု ဆိုသော်လည်း အသက် ၆၀ မှ ၇၅ နှစ်အရွယ်သည် လူ့ဘဝ တာဝန်များကို ကောင်းစွာ ဆက်လက် ထမ်းဆောင် နိုင်သေး

သက်ကြီးရွယ်အို ၁၀ စိုပြည်ရေးအတွက် နိုင်ငံတိုင်းက စီမံချက်ချပြီး ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ကြရန်လိုသည်။

သောအရွယ် ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆေးပါမောက္ခ တဦးက ဆိုသည်။

သက်ကြီးရွယ်အို တိုးပွားမှု

ဆေးပညာ တိုးတက်မှုနှင့် အခြား အကြောင်းများကြောင့် သက်ကြီးရွယ်အို ဦးရေသည် နိုင်ငံတိုင်းတွင် တိုးတက်လာလျက်ရှိရာ ဤ ရာစုနှစ်အကုန်တွင် အသက် ၆၀ ကျော် သက်ကြီးရွယ်အို သန်းပေါင်း ၅၉၀ အထိ ရှိလာနိုင်ပြီး သက္ကရာဇ် ၂၀၂၅ ခုနှစ်ရောက်ချိန်တွင် သန်းပေါင်း ၁,၁၂၀ အထိ တိုးပွားလာနိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်။ နိုင်ငံတိုင်းတွင် သက်ကြီးရွယ်အို ဦးရေ တိုးတက်မှုများ ပြားလာခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဗရာဇီး၊ မက္ကဆီကိုနှင့် နိုင်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံများတွင် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်မှ ၂၀၂၅ ခုနှစ်

သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝ

အတွင်း ၁၂ ဆ၊ ၁၃ ဆနှင့် ၁၅ ဆစီ အထိ ဖြစ်လာလိမ့် မည်ဟု ခန့်မှန်းထားကြသည်။ ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၊ အီတလီနှင့် ပြည်ထောင်စု သမ္မတဂျပာမနီနိုင်ငံတို့တွင် နှစ်ဆနှင့် ငါးဆအတွင်း တိုးတက် လာမည်ဟု မှန်းဆထား၏။ အာဖရိကတိုက်တွင်လည်း ထိုနည်းနှင့်တူ တိုးတက်လျက်ရှိရာ ဤရာစုနှစ် အကုန်တွင် ၄၂ သန်းအထိ ရှိလာနိုင်ပြီး ၂၀၂၅ ခုနှစ်တွင် ၁၀၂ သန်း အထိ တဟုန်ထိုး တိုးပွားလာနိုင်သည် ဟူ၍လည်း ဆိုကြ သည်။ အာရှတိုက်ကဲ့သို့သော ကမ္ဘာ့ လူဦးရေ အထူထပ် ဆုံးဒေသမျိုးတွင် သက်ကြီးရွယ်အို ရာခိုင်နှုန်းသည် လျင် မြန်စွာကြီးထွားလျက်ရှိသည်။ လာမည့် အနှစ် ၂၀ အတွင်း အာရှ အရှေ့ပိုင်းနှင့် တောင်ပိုင်းမှ စုစုပေါင်း လူဦးရေ သည် ၅၂ ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက်မည် ဖြစ်သော်လည်း အသက် ၆၀ ကျော်သူ ဦးရေတိုးတက်မှုသည် ၁၀၂ ရာခိုင် နှုန်းအထိ ရှိမည်ဟု ဆိုသည်။

လူဦးရေ ၅၃ သန်းကျော်ရှိသော ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် အသက် ၆၅ နှစ်နှင့် အထက်ရှိသူ သက်ကြီးရွယ်အိုဦးရေ သည် ခုနစ်သန်းခွဲ ရှိနေသည်။ သက်ကြီးရွယ်အို လူဦးရေ တိုးတက်မှုနှုန်းမှာ ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ၁၁ ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး ယနေ့တွင်မူ ၁၄ ရာခိုင်နှုန်း ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ နောင်လာ မည့် ၁၀ နှစ်တွင် အသက် ၆၅ နှစ်နှင့်အထက် သက်ကြီး ရွယ်အို ဦးရေ တိုးလာနိုင်သေးသည်ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားနှုန်း ကျဆင်း ပြီး လူသက်တမ်း တိုးလာမည် ဖြစ်သောကြောင့် ကမ္ဘာ့

သက်ကြီးရွယ်အို စုစုပေါင်း သန်း ၅၉၀ ရှိလာမည် ဖြစ်ပြီး ယင်းတို့အနက် သန်း ၂၈၀ သည် အာရှတိုက်တွင် နေထိုင် ကြလိမ့်မည်ဟု ကုလသမဂ္ဂ ကျွမ်းကျင်သူများက ခန့်မှန်း ထားကြသည်။

ယခုအခါ အနောက် ကမ္ဘာတွင် သက်ကြီး ရွယ်အို ပြဿနာသည် သိသိသာသာ ပေါ်နေပြီဖြစ်သည်။ သက် ကြီးရွယ်အိုဖြစ်လာလျှင် လူအိုရုံများသို့ ရောက်ကြရသည်။ ငွေကြေး တတ်နိုင်သူနှင့် မိမိ၏ အငြိမ်းစား လစာအပေါ် အမှီသဟဲ ပြုနိုင်သူတို့၏ အရေအတွက်မှာ ရာခိုင်နှုန်းအား ဖြင့် အလွန် နည်းလေသည်။ အနောက်တိုင်း၏ လူမှုရေး အမြင်သည် အရှေ့တိုင်းနှင့် ခြားနား လှသည်။ လူငယ် လူရွယ် သန်မာ ဖျတ်လတ်သူကို အထင်ကြီးပြီး သက်ကြီး ရွယ်အိုများကို အများအားဖြင့် ပစ်ပယ်သည့် သဘော သက်ရောက်နေလေသည်။

သားသမီးတို့ အိမ်ထောင်ပြုလျှင် ခွဲထွက်သွားတတ်ကြ သဖြင့် မိဘတို့ ကျန်ရစ်သည်။ မိဘတို့ အိုမင်းလာလျှင် လည်း အရွယ်လွန် အထီးကျန်ဘဝ ရောက်ကြရတော့ သည်။ အလုပ်မှ အနားမယူမီ ကာလတွင်မူ လုပ်ငန်းခွင် တွင် ဘဝကိုမြှုပ်နှံကာ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များကို အဖော် ပြု၍ နေခဲ့သော်လည်း အလုပ်ခွင်မှ အနားယူသည့် အခါ တွင်မူ သားဝေး သမီးဝေး ဘဝဖြင့် နိဂုံးချုပ်ကြရသည်။

သက်ကြီး ရွယ်အိုများအရေးကို ဖြေရှင်းရန် ၁၉၇၅ ခုနှစ် က တည်းက ကြိုးပမ်း လာခဲ့ သည်။ ထိုနှစ် တွင် သက်ကြီးရွယ်အို သတင်း ဖလှယ်ရေးစနစ်တခုကို ကုလ

ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ကြခြင်းသည် သက်ကြီးရွယ်အိုတို့ အတွက် အသက်ရှည် ဆေးတပါးပင်ဖြစ်သည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝ

သမဂ္ဂက ဖွဲ့စည်းဖွင့်လှစ်ခဲ့၏။ သက်ကြီး ရွယ်အို များ နှင့် သက်ဆိုင်ရာ မူဝါဒ ရေးဆွဲသူများ၊ စီမံကိန်း ရေးဆွဲချမှတ် သူများနှင့် သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်များအား ဖြန့်ဖြူး ပေးရန် ရည်ရွယ်ရင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ၁၉၇၈ ခုနှစ် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံ ကြီးမှ ကမ္ဘာ့လူဦးရေတွင် အချိုးအစားအားဖြင့် တိုးပွား

အသက်အရွယ် အိုမင်းလာသည့်အချိန်တွင် ခိုကိုးရာမဲ့ မဖြစ်စေရန် ဝိုင်းဝန်း ဆောင်ရွက်ကြရမည် ဖြစ်သည်။

လာနေပြီဖြစ်သော သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ အရေးကို တကမ္ဘာလုံး အတိုင်း အတာ ဖြင့် အလေး ဂရုပြု ရန် လိုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုညီလာခံ

သက်ကြီးရွယ်အိုဆိုင်ရာ ညီလာခံကို သြစတြေးယား နိုင်ငံ ဗီယင်နာမြို့တွင် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်နေ့မှ သြဂုတ်လ ၆ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့၏။ ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂက ကြီးမှူးကျင်းပခဲ့သည့် ထိုညီလာခံက ကမ္ဘာ့ သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေး ပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးရေးကို အာမခံချက် ပေးသည့် အပြည်ပြည် ဆိုင်ရာ သက်ကြီးရွယ်အိုနှစ်ကို သတ်မှတ်ကာ လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်မည့် အစီအစဉ်များ ချမှတ်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၇ ရက်နေ့တွင် ကျရောက်သည့် ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးနေ့အတွက် ရွေးချယ်ထားသော “သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝကို စိုပြည်စေဖို့ ကြိုးပမ်းစို့” ဟူသည့် ဆောင်ပုဒ်သည် ကမ္ဘာ့ သက်ကြီးရွယ်အို ညီလာခံ နှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများအပေါ် ထားရှိသည့် သဘောထားကို လုံးလုံးလျားလျား ပြောင်းလဲစေလိုသည့် ဆန္ဒသည် ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့၏ ဦးတည်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ထိုအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဒေါက်တာဟပ်ဖဒင်းမာလာ က ထုတ်ဖော် ပြောကြားသည်။

သက္ကရာဇ် ၂၀၂၅ ခုနှစ်တွင် သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝသို့ ရောက်ရှိကြမည့် သူများမှာ ယခုအခါကမ္ဘာပေါ်၌ လူဖြစ်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သက်ကြီးရွယ်အိုညီလာခံသည် ယနေ့ကာလ သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့်သာ သက်ဆိုင်ရုံမျှမက ယနေ့လူငယ်များ၏ အနာဂတ် လိုအပ်ချက်များ ဖြည့်ဆည်းပေးရေးကိုလည်း ဆွေးနွေးစီစဉ်လျက် ရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

နိုင်ငံပေါင်း ၁၂၄ နိုင်ငံမှ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် တကွ ကုလသမဂ္ဂ အထူးအေဂျင်စီများ၊ ဒေသဆိုင်ရာ ကော်မရှင်များနှင့် ကုလသမဂ္ဂဆိုင်ရာ အခြား အဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ်များပါ ယင်းညီလာခံသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

သက်ကြီးရွယ်အို ညီလာခံသို့ တက်ရောက်လာကြသည့် ကိုယ်စားလှယ်များက အဓိကကျသော အကြောင်းရပ်နှစ်ခုကို မူတည်ပြီး အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ခွဲ၍ ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းတရပ်မှာ သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် မရှိမဖြစ် လိုအပ်ချက်များဖြစ်သော ကျန်းမာရေး၊ အိုးအိမ်နှင့် ဘဝပတ်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဝင်ငွေရရှိရေး၊ ပညာရေးနှင့် မိသားစု ကိစ္စရပ်များ ပါဝင်လျက်ရှိသည်။ အခြား အကြောင်းတရပ်မှာ လူမှုရေးအသိုက်အဝန်းတွင်

သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝ

သက်ကြီးရွယ်အိုတို့၏ အခန်းကဏ္ဍ အရေးပါလာရေးပင် ဖြစ်လေသည်။

အရွယ်နှင့် ဘဝသက်တမ်း

လူတို့သည် မွေးဖွားချိန်မှ သေဆုံးချိန်အတွင်း အရွယ် သုံးဆင့်ကို ကျော်ဖြတ်ရလေ့ ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ပထမ အရွယ်သည် ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးသော ကလေးဘဝ ဖြစ်ပြီး၊ ဒုတိယအရွယ်သည် ရင့်ကျက်ခိုင်မာသော လူလတ်ပိုင်းဘဝ ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးအရွယ်ကား ဆုတ်ယုတ်ချိန် ဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ ဇရာဗေဒပညာရှင် တဦးဖြစ်သူ ဟွေးက လူဘဝ၏ နောက်ဆုံးအရွယ်ကို တတိယအရွယ်ဟု သုံးနှုန်းရန် အကြံပေးခဲ့ရာ ကမ္ဘာ တဝန်းတွင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အသုံးပြုနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ တတိယအရွယ်ဟူသော စကားကို မြန်မာနိုင်ငံ တွင်လည်း ရှေးယခင်ကပင် သုံးစွဲခဲ့သည်။ မွေးကင်းစမှ သုံးဆယ့်သုံးနှစ်အထိ အရွယ်ကို ပထမအရွယ်၊ သုံးဆယ့် သုံးနှစ်မှ ခြောက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အထိ အရွယ်ကို ဒုတိယ အရွယ်နှင့် ခြောက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်မှ ကိုးဆယ့်ကိုးနှစ်အထိ အရွယ်ကို တတိယအရွယ်ဟု ဒီပဲရင်းဆရာတော်၏ ပရမတ္ထ စကျကျမ်းက ဆိုသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် အသက် ၆၀ တွင် သက်ကြီးရွယ်အို ဘဝ စတင်သည်ဟု သတ်မှတ်ထားသော်လည်း ပိုမိုတိကျ သော အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရန် တောင်းဆိုလာကြသည်။ တချို့ က အသက် ၆၀ မှ ၇၅ နှစ်အတွင်းကို တတိယအရွယ်ဟု သုံးနှုန်းပြီး အသက် ၇၅ နှစ်နှင့် အထက်ကို စတုတ္ထအရွယ် ဟု သုံးနှုန်းရန် အကြံပြုလာကြသည်။

မည်သို့ဆိုစေ အိုမင်းခြင်းသည် ရှောင်လွှဲ၍ မရသော ဇီဝဗေဒ သဘောတရားတခု ဖြစ်သည်။ သဘာဝအားဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အိုတို့သည် ကာယစွမ်းအား ချို့ငဲ့ကြသည်။ အခြား အသက်အရွယ်များနှင့် ယှဉ်လျှင် ပိုမိုထိခိုက်လွယ် သည်။ သို့သော်လည်း မျက်မှောက်ခေတ်တွင် သက်ကြီး ရွယ်အိုဘဝ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာသည်။ ဤကျန်းမာ ရေးနှင့် လူမှုရေးစနစ်များ ဆက်လက်တိုးတက်နေလျှင် လူတိုင်းသည် နှစ်ပေါင်း ၁၁၀ အထိ အသက်ရှင် နေထိုင် နိုင်ကြောင်းဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အိုညီလာခံတွင် အမေရိကန် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ပါရဂူ ဒေါက်တာရောဗတ်ဘတ္တလာက ပြောကြားခဲ့လေသည်။

စွမ်းရည်နှစ်ရပ်

ယခင်အခါက အသက် ၆၀ ကျော် အရွယ်ကို အသက်ကြီးလှပြီဟု သဘောထားခဲ့ကြသည်။ သို့သော်

အသက် ၇၀ အရွယ်မှာပင် သွားလာနိုင်စွမ်း လုပ်ကိုင်နိုင် စွမ်း ရှိနေဆဲဖြစ်သော သက်ကြီးရွယ်အိုများကို တွေ့လာရ သည်။ လူလောက လူအဖွဲ့အစည်းအတွက် အဖိုးမဖြတ်နိုင် သော အကြံဉာဏ်များ၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများကို သက် ကြီးရွယ်အိုဘဝတွင်ပင် ဖြန့်ဝေပေးနေဆဲ ဖြစ်သည်။ တဖန် အသိဉာဏ် ကြီးမားခြင်းနှင့် အတွေ့အကြုံ များပြားခြင်း တို့သည် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ ထူးခြားသော စွမ်းရည် နှစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ အချို့သော သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် အသိပညာများ သိုမှီးထားရာ ဘဏ်တိုက်ကြီးများသဖွယ် ရပ်တည်နေကြသည်။ ကမ္ဘာကျော် နိဗ္ဗာန်ဆရာရှိသော သိပ္ပံ ပညာရှင်ကြီးများ၊ စာပေ ပညာရှင်ကြီးများကို လေ့လာ လျှင် အသက် ၆၀ ကျော် ၇၀ ရှိကြသူ များလေသည်။ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများတွင် အသိဉာဏ်နှင့် အသက်အရွယ် ဆက် စပ် နေသည်သာမက လူအဖွဲ့အစည်း၏ သဘာဝ ခေါင်း ဆောင်ပမာ မှတ်ယူနေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

ဆင်းရဲသား မိသားစုများတွင် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ တန်ဖိုးသည် ပိုမိုကြီးမားလျက်ရှိသည်။ သက်ကြီးရွယ်အို အဘိုးအဘွားတို့သည် ကလေးများအတွက် အစစအရာရာ တာဝန်ယူကြသည်။ ကောင်းနိုးရာရာများကို ပြောပြ၍ ဆုံးမပဲ့ပြင်ပေးကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဦးလေးများ၊ အဒေါ် များ၊ အဘိုးများ၊ အဘွားများ၊ ဘကြီးများထံမှ လက် တွေ့သင်ခန်းစာများ၊ အတွေ့အကြုံများကို ကလေးငယ် များက ဆက်ခံနိုင်ခဲ့ကြသည်။ စင်စစ် မျက်မှောက်ခေတ် လူသားတို့ တတ်မြောက်ထားသော ပညာရပ်များအနက် အများစုသည် သက်ကြီးရွယ်အိုများထံမှအဆင့်ဆင့်လက်လွှဲ သင်ယူတတ်မြောက်လာကြခြင်းဖြစ်၏။ ယခုအခါ ဖွံ့ဖြိုးပြီး နိုင်ငံကြီးများ၌ပင် သက်ကြီးရွယ်အိုတို့၏ တန်ဖိုးကို ပြန်လည်တွေ့မြင်လာကြပြီး လူအဖွဲ့အစည်းတွင် ထိုက်ထိုက် တန်တန် နေရာပေးနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းလျက် ရှိကြသည်။

အငြိမ်းစားယူခြင်း

အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၏ လုပ်အားနှင့် စပ်လျဉ်း ၍ ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံနှင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ သဘောထား ကွဲပြားလျက်ရှိသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် ကုန်ထုတ်လုပ်မှု တိုးတက်ရေးနှင့် အလုပ်လက်မဲ့တိုက်ဖျက် ရေးအတွက် တပတ်လျှင် အလုပ်ချိန် ၃၅ နာရီအထိ လျော့ ချခဲ့၏။ တဖန် အငြိမ်းစားယူရမည့် အသက်ကန့်သတ်ချက် ကိုလည်း အမျိုးသားကို ၆၀ နှစ် သတ်မှတ်ပြီး အမျိုးသမီး ကို ၅၅ နှစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ခန့်မှန်း ချက်အရ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများတွင် လုပ်သားဦးရေ စုစုပေါင်း ၁,၉၂၅ သန်းခန့်ရှိသည်။ ထိုလုပ်သားဦးရေ၏ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း မှာ စက်မှုလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်လုပ်ကိုင်နေသူများ ဖြစ်

သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝ

ကြသည်။ ကျန် ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းသော လုပ်သားတို့သည် ကိုယ်ပိုင်အလုပ်များ၊ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများနှင့် အိမ်တွင်းစက်မှုလက်မှု လုပ်ငန်းငယ်များတွင် ပါဝင်လုပ်ကိုင်နေကြသူများဖြစ်သည်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည် အငြိမ်းစားယူရမည့် အသက်ကန့်သတ်ချက် သီးသန့်မရှိသော အလုပ်များဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုလုပ်သားတို့သည် မူလလုပ်ငန်းများတွင် လုပ်ကိုင်ခွင့်ရနေသည်နှင့်အမျှ လုပ်ကိုင်လိုစိတ် ရှိနေသရွေ့ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နိုင်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေသည်။

အမှန်အားဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အိုတို့၏ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံနှင့် လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှုသည် လူသစ်အလုပ်သမားများထက် များစွာသာလွန်ကြသည်။ သို့သော် စက်မှုလုပ်ငန်းများ၌ အငြိမ်းစားယူရန် ကန့်သတ်ချက်များ တင်းကျပ်စွာ ချမှတ်ထားခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ နောက်လူသစ်များအတွက် နေရာပေးရန် ဖြစ်သည်။

သန်း ၃၀ မျှသော လူငယ်ထူသည် သူတို့၏ အလှည့်ရောက်ချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေကြရပြီး သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် နောက်ထပ်တိုးပွားလာမည့် လူငယ်သန်း ၁၀၀ ကလည်း တန်းစီစောင့်နေကြဦးမည်ဟု တွက်ဆထားကြသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် သက်ကြီးရွယ်အိုများ အငြိမ်းစား မယူမနေရစနစ်ကို ပထမဦးဆုံး စတင်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

လူတိုင်းသည် အသက်ရှင်လိုကြသည်။ အသက်လည်း ရှည်လိုကြသည်။ အသက်ရှင်လို၊ ရှည်လိုကြသဖြင့် အလုပ်လုပ်လိုကြသည်။ ဤသည်မှာ လူတို့၏ သဘာဝကျသော လိုလားတောင့်တမှု ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး မပြည့်စုံမှုကြောင့် ဖြစ်စေ၊ ပိုင်ဆိုင်လိုမှုကြောင့်ဖြစ်စေ အလုပ် လုပ်လိုကြသည်သာ ဖြစ်သည်။ အလုပ်မှ ရရှိလာသော စိတ်ချမ်းမြေ့ ပျော်ရွှင်မှုကို အကြောင်းပြု၍လည်း အလုပ်လုပ်လိုစိတ် ရှိလာကြရသည်။ အလုပ်လုပ်လိုစိတ် ရှိနေခြင်းသည်ပင် လူ၏ တက်ကြွမှုကိုတနည်းအားဖြင့် ဖော်ကျူးနေခြင်းဖြစ်သည်။ တက်ကြွမှုရှိနေလျှင် လူသည် နုပျိုလာသည်၊ လန်းဆန်းလာသည်။ အငြိမ်းစားယူခြင်းသည် တက်ကြွမှု၏ အဆုံးစွန် မဟုတ်ပဲစိတ်ကြိုက် ဆောင်ရွက်ရန် ရွေးချယ်ခွင့်ရသော အချိန်ကာလသာ ဖြစ်ပြီး လူတိုင်းကို အသက်ကန့်သတ်ချက်ပေါ်တွင် မူတည်၍ အငြိမ်းစားယူစေခြင်း မပြုလုပ်ပဲ အလုပ်လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိသရွေ့ အလုပ်လုပ်ချင်စိတ် ရှိသရွေ့ အလုပ်လုပ်ခွင့် ပေးရမည် ဖြစ်ကြောင်း သက်ကြီးရွယ်အိုညီလာခံတွင် ဆန်းစစ်ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

ပြုစုစောင့်ရှောက်မှု

သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝ၏ အလိုလားအပ်ဆုံး အရာမှာ ကျန်းမာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး အဖွဲ့က

၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွက် သတ်မှတ်ပေးခဲ့သည့် “လူတိုင်းကျန်းမာ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ မှာ” ဟူသော ဆောင်ပုဒ် သည် အသက် ၆၀ ကျော် သက်ကြီးရွယ်အိုများ ကျန်းမာရေးနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။ အသက် အရွယ်ကြီးရင့်ခြင်းသည် ရောဂါမဟုတ်ချေ။ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ခြင်းနှင့် ယှဉ်တွဲပါလာသော အမြင်၊ အကြား၊ လှုပ်ရှားမှုများ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်လည်း ရောဂါမဟုတ်ချေ။ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ခြင်းသည် လူဘဝ၏ ကဏ္ဍတခုသာ ဖြစ်သည်။ အခြားအသက် အပိုင်းအခြားများနည်းတူ လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင် ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့နိုင်သော ဘဝပင် ဖြစ်သည်။

အိုမင်းခြင်းနှင့် ရောဂါဘယထူပြောခြင်းတို့သည် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၌ ယေဘုယျအားဖြင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသည်။ သို့သော် ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်း၊ အချိန်မီ ဆေးဝါးကုသခြင်းဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အိုတို့ကို များစွာအထောက်အကူပြုနိုင်သည်။ စင်စစ် သက်ကြီးရွယ်အိုများ အတွက် အခြေခံအကျဆုံးနှင့် အရေးကြီးဆုံး လိုအပ်ချက်မှာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း တာဝန်ကျေရုံ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ပဲ ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် လိုအပ်သည်ဟု ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ ပညာရှင်များက အဆိုပြုခဲ့ကြသည်။

အချို့သော နိုင်ငံများတွင် သက်ကြီးရွယ်အို မိဘများနှင့် သားသမီးမြေးမြစ် စသည်ဖြင့် ဥမကွဲသိုက်မပျက် တစုတပေါင်းတည်း နေကြသောထုံးစံကို ကျင့်သုံးနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ လေးပံ့သုံးပံ့သည် သားသမီးများနှင့်အတူ ယခုတိုင် နေထိုင်လျက်ရှိ၏။ အိမ်ထောင်စုတခုတွင် မျိုးနွယ်ဆက် သုံးဆက် အတူတကွ နေထိုင်ကြခြင်းသည် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၏ သမားရိုးကျ မြင်ကွင်းတခု ဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ် အိုမင်းလာသော မိဘတို့သည် သားသမီးတယောက်ယောက်နှင့် အတူတကွ နေထိုင်လေ့ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် သားယောက်ျားလေးနှင့်အတူ နေတတ်ကြသည်။

ထိုသို့ မိဘဘိုးဘွားများနှင့် ဒိုးတူပေါင်ဖက် နေထိုင်ပြုစု ကြသူများထဲတွင် အရှေ့အာရှ တိုက်သားများသည် ထိပ်ဆုံးက ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သူတယောက်ရှိသော မိသားစုတွင် အဖိုးတန် ရတနာတပါး ရှိနေသည်ဟု ခံယူကြောင်း ကမ္ဘာ့ကုမ္ပဏီအမှတ် ပြုထားကြသည်။ ထို့ပြင် ပိုလန်နိုင်ငံမှ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ လေးပံ့သုံးပံ့သည် ဆွေမျိုးများနှင့်အတူ နေထိုင်လျက်ရှိပြီး ဆိုဗီယက် ကျေးလက်ဒေသဖြစ်သော အက်စတိုးနီးယားတွင် သက်ကြီးရွယ်အို ၆၅ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် အာမေးနီးယားတွင် ၉၁ ဒသမ ၁ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် အတူတကွ နေထိုင်လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုရန်ပုံငွေ

ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၊ အထူးသဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးမှုနည်းပါးသော နိုင်ငံများမှ သက်ကြီးရွယ်အိုဆိုင်ရာ စီမံချက်များကို အထောက်အကူပေးရန် သက်ကြီးရွယ်အို ရန်ပုံငွေအစီအစဉ်ကိုလည်း စတင်အကောင်အထည်ဖော်လျက် ရှိသည်။ သက်ကြီးရွယ်အို ရန်ပုံငွေအတွက် နိုင်ငံအများအပြားက ထည့်ဝင် လှူဒါန်းကြသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လဆန်းအထိ သက်ကြီးရွယ်အို ရန်ပုံငွေစုစုပေါင်း ၅,၉၂,၈၃၇ ဒေါ်လာ ရရှိထားပြီဟု ဆိုသည်။ ကျန်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံများ ကလည်း ထည့်ဝင်ရန် ကတိပြုထားကြရာ သက်ကြီးရွယ်အို ရန်ပုံငွေ ပိုမိုများပြားလာမည့် အလားအလာ ကောင်းများ ရှိနေသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုညီလာခံ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်

ကမ္ဘာ့သက်ကြီးရွယ်အို ညီလာခံ နောက်ဆုံးနေ့တွင် သက်ကြီးရွယ်အိုဆိုင်ရာ နိုင်ငံတကာ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှု စီမံချက်တရပ်ကို ညီလာခံက တညီတညွတ်တည်း ချမှတ် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။ ကမ္ဘာတဝန်းမှ သက်ကြီးရွယ်အိုများ တိုးတက်ပွားများလာမှုနှင့် စပ်လျဉ်းသော ပြဿနာ ရပ်များကို ဖြေရှင်းရာတွင် ထိုစီမံချက်က လမ်းညွှန်မှုပေး သွားမည်ဟုလည်း သိရသည်။

ကမ္ဘာ့ သက်ကြီးရွယ်အို ညီလာခံတွင် တင်ပြချက် ပေါင်း ၁၃၄ ခုကို ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခဲ့ကြပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် များ ချမှတ်ခဲ့ရာတွင် လက်ဗနွန်နိုင်ငံမှ သက်ကြီးရွယ်အို များဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်လည်း ပါဝင်လေသည်။ ထိုဆုံး ဖြတ်ချက်မှာ လက်ဗနွန်နိုင်ငံနှင့် ပါလက်စတိုင်းမိသားစု များ နေထိုင်ရာ လူနေဒေသများကို စစ်အင်အားသုံး၍ ဝင်ရောက်မှု၊ ကလပ်စတာကဲ့သို့သော ဗုံးလက်နက်များကို အသုံးပြုသဖြင့် အပြစ်မဲ့သူ သက်ကြီးရွယ်အိုအများအပြား သေဆုံးရမှုတို့အတွက် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံက ရွတ်ချရန်တောင်းဆိုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်လေသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ

လက်ရှိမြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေသည် ၃၅ သန်းခြောက် သိန်းကျော်ရှိပြီး အသက် ၆၀ ကျော် အရွယ်ဦးရေမှာ ၂၂ သိန်းကျော်ရှိ၏။ အသက် ၆၀ ကျော်အရွယ် လူဦးရေသည် ၆ ရာခိုင်နှုန်း ရှိခဲ့ရာမှ ၆ ဒသမ ၁၈ ရာခိုင်နှုန်းသို့ ပြောင်းလဲ တိုးပွားလာလေသည်။

မြန်မာလူမျိုးတို့၏ သက်တမ်းသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်မီက ပျမ်းမျှအားဖြင့် ၃၅ နှစ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်

မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ပီခင် တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုးဆောင် ဘွဲ့ရ ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ဦးဇွန်း

၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် သက်တမ်း ၄၀ နှစ်ခန့် ဖြစ်ခဲ့၏။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ၄၅ နှစ်ခန့် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင်မူ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ပျမ်းမျှသက်တမ်းသည် အမျိုးသား များတွင် ၅၆ ဒသမ ၃ နှစ်ဖြစ်ပြီး အမျိုးသမီးများတွင် ၆၀ ဒသမ ၂ ခန့်အထိ တိုးတက်လာသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် သက်ကြီးရွယ်အို မိဘ ဘိုးဘွား တို့အား မည်မျှပင် ဆင်းရဲစေကာမူ အတူနေအတူစားသော အလေ့ရှိဆဲပင် ဖြစ်သည်။ မိဘတို့အား ပြုစုလုပ်ကျွေးစောင့် ရှောက်ရခြင်းသည် ကုသိုလ်ရ၏။ မင်္ဂလာတပါးဖြစ်၏။ သားသမီးတိုင်းက မိဘတိုင်းကို စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု ခေတ်အဆက်ဆက်ကပင်စွဲမြဲစွာယုံကြည်လက်ခံခဲ့ကြသည်။

အခါကြီးရက်ကြီးများတွင် ဘိုးဘွားများ ဆွမ်းတော်ကြီးကပ်လှူပူဇော်နေပုံ

သုဝဏ္ဏသာမ ဇာတ်တော်သည် သက်ကြီးမိဘတို့အား လုပ်ကျွေးပြုစုသင့်ကြောင်း ညွှန်းဆိုသည့်ဇာတ် ဖြစ်လေသည်။ ဤဇာတ်တော်ကို သာဓကပြု၍ မိအိုဘအိုစသည့် သက်ကြီးရွယ်အို ဘိုးဘွားတို့အား ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း သည်ပင် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာတခုအဖြစ် မှတ်ယူခဲ့ကြသည်။

“သက်ကြီးရွယ်အို ဘဝကို စိုပြည်စေဖို့ ကြိုးပမ်းစို့” ဟူသော ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး အဖွဲ့၏ ဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ

ရည်ရွယ်ချက်လေးရပ်ဖြင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်က အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

တချိန်က တိုင်းပြည်၏ လူမှုရေးနှင့်စီးပွားရေးတာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသော အဘိုးအဘွားများအား ကျေးဇူးဆပ် ဂုဏ်ပြုသည့် အနေဖြင့် ဘိုးဘွားတို့၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာ ချမ်းသာရေးကို အတတ်နိုင်ဆုံး ဝိုင်းဝန်း၍ ဖြည့်ဆည်းပေးကြရန်၊ အဘိုး

လူငယ်များက ကုသိုလ်ရေးအတွက် သက်ကြီးရွယ်အိုများကို ဤသို့ ကိုယ်လက်သန်စင်ပေးကြသည်။

အဘွားများအား ဝိုင်းပယ်မထားပဲ ဘဝအတွေ့အကြုံ ရှင့်ကျက်လျက်ရှိသော ယင်းတို့၏ အကြံဉာဏ်များကို အခါအားလျော်စွာ တောင်းခံခြင်းဖြင့် နေရာပေး အသိ အမှတ်ပြုရန်၊ စီးပွားရေးစနစ်များ တိုးတက်ပြောင်းလဲ လာသည်နှင့်အမျှ မိအိုဘအိုများအား အိမ်ဦးထား၍ လုပ်ကျွေးပို့စုကြသော ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံများ သည် လျော့လျဲတိမ်ကောသွားလေ့ ရှိသဖြင့် ယင်းအခြေ အနေမျိုးကို ကြိုတင်၍ ကာကွယ်ထားရန်နှင့် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာ၍ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး လူမှုရေး ကျန်းမာရေးနှင့် စီးပွားရေးကိစ္စများတွင် မှီခိုသူဘဝသို့ လုံးလုံးကျမသွားစေ ပဲ တတ်နိုင်သမျှ မိမိစွမ်းအားကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်အောင် ဝိုင်းဝန်းကူညီအားပေးသွားရန် စသည့် ရည်ရွယ်ချက်များ ချမှတ်ထားရှိသည်။

ဘိုးဘွားစောင့်ရှောက်ရေးလုပ်ငန်း

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ခိုကိုးရာမဲ့ ဘိုးဘွားများ စောင့် ရှောက်ရေးလုပ်ငန်းကို သာလွန်မင်းတရားကြီး လက်ထက် မှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံကိုလိုနီဘဝသို့ ရောက်သွားသည့်တိုင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ မန္တလေးမြို့တည် မင်းတုန်းမင်းတရား ကြီး လက်ထက်တွင် သူ့အိုသူနာများအတွက် တိုက်ငါးလုံး စီ၊ သမားတော်၊ အနိပ်တော်၊ အစားအစာများပါ မကျန် လိုအပ်သော ပစ္စည်းအပြည့်အစုံနှင့် စောင့်ရှောက် ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံကို အင်္ဂလိပ်တို့ တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ပြီး နောက် ရန်ကုန်မြို့ သိမ်ဖြူလမ်း၌ ၁၈၉၈ ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်ခဲ့သော သာသနာပြု လူ့အိုရုံမှတစ်ပါး ဗုဒ္ဓ ဘာသာ မြန်မာများထဲမှ ခိုကိုးရာမဲ့ လူအိုများစောင့် ရှောက်ရေးလုပ်ငန်းကို ဦးစွာပထမ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သူ သည် မန္တလေးမြို့ ပတ္တမြားအုတ်ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ဦး ဇွန်းပင် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ဦးဇွန်းသည် ၁၂၇၈ ခုနှစ်တွင် မင်းကုန်းလူအိုရုံကို မင်းကုန်းခေါင်းလောင်းကြီးတည်ရာ အနီးတွင် စတင်တည် ထောင်ခဲ့သည်။ ပထမတွင် အဘိုးအိုတယောက်နှင့်အဘွား အိုသုံးယောက်တို့ကို လက်ခံပြီး ဒေါ်ဦးဇွန်းကိုယ်တိုင် အဖော်မိန်းကလေးတဦးနှင့် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြု၍ ကျွေး မွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဘိုးဘွား ၂၀ ခန့်ကို လက်ခံစောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့ပြီး ထိုနှစ်တွင်ပင် စေတနာထက်သန်သူများထံမှ သဒ္ဓါကြေးငွေများ ကောက် ခံကာ လူအိုရုံအသင်းကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။

ဒေါ်ဦးဇွန်းသည် ၁၂၈၉ ခုနှစ်တွင် သထုံမြသပိတ် တောင်ခြေ၌လည်းကောင်း၊ ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပေါင်း တည်မြို့၌လည်းကောင်း၊ ၁၂၉၅ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့နှင့်ဆီ

သက်ကြီးရွယ်အိုများ လူမှုရေးအသိုက်အဝန်းတွင် အရေးပါလာရေးကို ဝိုင်းဝန်းဆောင်ရွက် ကြရမည် ဖြစ်သည်။

ကုန်း၌လည်းကောင်း၊ ၁၂၉၉ ခုနှစ်တွင် ပခုက္ကူမြို့၌လည်း ကောင်း လူအိုရုံများကို မိမိပိုင်ငွေဖြင့် မတည်ပွင့်လှစ်ခဲ့ လေသည်။

နှင်းဆီကုန်း ဘိုးဘွားရိပ်သာ

ဒေါ်ဦးဇွန်း တည်ထောင်ခဲ့သော မင်းကုန်း၊ သထုံ၊ ပေါင်းတည်၊ နှင်းဆီကုန်းနှင့် ပခုက္ကူ လူအိုရုံများအနက် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ ဒဏ်ကြောင့် ပရိပရဲ ပြိုကွဲခဲ့သော

သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝ

နှင်းဆီကုန်းလူအိုရုံမှ အဘိုးအဘွားများအား စုစည်း၍ စောင့်ရှောက်ရေးလုပ်ငန်းကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်လာ သူသည် မြန်မာ့အလင်း ဦးတင် ဖြစ်သည်။ ဦးတင်သည် နှင်းဆီကုန်း ဘိုးဘွားရိပ်သာလုပ်ငန်းများကို မိမိကွယ်လွန် သည့် ၁၉၇၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့ထိ စိုက်လိုက် မတ်တတ်ကြီးပမ်းလုပ်ဆောင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

နှင်းဆီကုန်း ဘိုးဘွားစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ကို ၁၉၄၃ ခုနှစ် ဧပြီလ ၄ ရက်နေ့တွင် စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဦးတင်သည် နှင်းဆီကုန်း ဘိုးဘွားရိပ်သာ၌ ကုသိုလ်ရေး နှင့် ပတ်သက်သော အစဉ်အလာကောင်းများ ရှင်သန် ကြီးထွားအောင် ပျိုးထောင်ပေးခဲ့သည်။

ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွားနိုင် လာနိုင်သော အဘိုး အဘွားများအားလုံးသည် ဓမ္မာရုံ၌စုပေါင်း၍ တနေ့လျှင် လေးကြိမ်မှန်မှန် ဘုရားဝတ်တက်ခြင်း၊ ရိပ်သာဝန်ထမ်း များအားလုံးသည် နံနက်အလုပ်တက်ချိန်နှင့် ညနေအလုပ် ဆင်းချိန်တို့တွင် စုပေါင်း ဘုရား ဝတ်တက်ခြင်း၊ လပြည့် လကွယ် သီတင်းနေ့တိုင်း သံဃာတော်များပင့်၍ သီလ ဆောက်တည်ခြင်း စသည့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု များကို လုပ်ဆောင်ကြရသည်။ ထို့ပြင် ဘိုးဘွားရိပ်သာတွင် အခါ

အားလျော်စွာ တရားပွဲများ ကျင်းပပေးသည်။ ဆွမ်း တော်ကြီးတင်ပွဲ၊ ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းပွဲ၊ ဝါဆိုသင်္ကန်း၊ ကထိန်သင်္ကန်း ကပ်လှူပွဲ စသည့် နှစ်စဉ်ရာသီအလိုက် အလှူအတန်းများနှင့် အဆက်မပြတ် ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ပွဲ၊ တရားဆွေးနွေးပွဲများကိုလည်း စီစဉ် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ လေသည်။

ဝန်ထမ်းများနှင့် ဘိုးဘွားများသည် နေ့စဉ်ထိတွေ့ ဆက်ဆံနေရသည့် အလျောက် ဝန်ထမ်းများကလည်း ကောင်း၊ အဘိုးအဘွားများကသော်လည်းကောင်း၊ ဝန်ထမ်းအချင်းချင်း၊ ဘိုးဘွားအချင်းချင်း သော်လည်း ကောင်း တဦးနှင့်တဦး ပြစ်မှားကျူးလွန်မိပါက သည်းခံ ခွင့်လွှတ်ကြရန် တောင်းပန်ကြရသည့်ပွဲ၊ တနည်းအားဖြင့် ဆိုလျှင် ဘိုးဘွားပူဇော်ပွဲနှင့် အပြစ်ဖြေပွဲကိုလည်း နှစ်စဉ် တနှစ်လျှင် နှစ်ကြိမ်ကျ ကျင်းပပေးသည်။ ကျန်းမာ သန်စွမ်း၍ သွားနိုင်လာနိုင်သော အဘိုးအဘွားများအား နှစ်စဉ် တနှစ်လျှင် နှစ်ကြိမ်ကျ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်ရှိ ဘုရား များသို့ ဘုရားဖူးပို့ပေးခဲ့သည်။ နှစ်စဉ် နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက် နေ့ကို ဘိုးဘွားနေ့ဟု သတ်မှတ်ကာ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ ကျင်းပပေးလေသည်။

နှင်းဆီကုန်းဘိုးဘွားရိပ်သာသို့ နိုင်ငံတကာမှဧည့်သည်များ ထာရောက်ကြည့်ရှု လေ့လာကြသည်။

ဘိုးဘွားရိပ်သာများ

သက်ကြီးရွယ်အိုများ ကျန်းမာစေရန်နှင့် စားနပ်ရိက္ခာ ဖောက်ဖျက်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ပြည်သူလူထုက ကိုယ်ထူကိုယ်ထ စနစ်ဖြင့် ဖွင့်လှစ်ထားသော ဘိုးဘွားရိပ်သာ ၁၁ ခုရှိပြီး အဘိုးအဘွား ၁,၀၅၀ ဦးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်လျက်ရှိသည်။ ပဲခူးတိုင်းတွင် ပေါင်းတည်မြို့၌ ဗုဒ္ဓဘာသာ လူ့အိုရုံ အသင်းတခုနှင့် ဖြူးမြို့၌ ဘိုးဘွားရိပ်သာ စောင့်ရှောက်ရေးအသင်းတခုရှိပြီး ဘိုးဘွား ၁၅၆ ဦးကို စောင့်ရှောက်ထားရှိသည်။ မကွေးတိုင်းတွင် ပခုက္ကူမြို့၌ ဒေါ်ဦးဇွန်း ဘိုးဘွားဂေဟာတခုရှိပြီး ဘိုးဘွား ၅၂ ဦးကို စောင့်ရှောက်ထားသည်။

မန္တလေးတိုင်းတွင် ရိပ်သာသုံးခုရှိ၏။ မန္တလေးတောင်ခြေ ဘိုးဘွားရိပ်သာ၊ မန္တလေးမင်းကုန်း ဗုဒ္ဓဘာသာ လူ့အိုရုံအသင်းနှင့် မိတ္ထီလာမြို့ ဝန်ဇင်းရိပ်ဘိုးဘွားရိပ်သာ တို့ဖြစ်ပြီး ဘိုးဘွား ၂၇၃ ဦးတို့သည် အေးချမ်းစွာ ခိုလှုံလျက်ရှိသည်။ မွန်ပြည်နယ်တွင် မော်လမြိုင်မြို့ ဘိုးဘွားရိပ်သာ စောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့နှင့် သထုံမြို့လူ့အိုရုံ ဘိုးဘွားရိပ်သာ စောင့်ရှောက်ရေးအသင်းဟူ၍ ရိပ်သာ နှစ်ခုရှိသည်။ ထိုရိပ်သာ နှစ်ခုတွင် ဘိုးဘွား ၁၀၄ ဦးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်လျက်ရှိသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းတွင် ရိပ်သာနှစ်ခု ရှိသည်။ ရန်ကုန်မြို့ နှင်းဆီကုန်း ဘိုးဘွားရိပ်သာနှင့် သိမ်ဖြူလမ်း သီလရှင်ကလေးများ ဘိုးဘွားရိပ်သာတို့ ဖြစ်သည်။ ထိုရိပ်သာ နှစ်ခုတွင် ဘိုးဘွား ၃၉၅ ဦးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်လျက်ရှိ၏။ ဧရာဝတီတိုင်းတွင် မြောင်းမြမြို့၌ ဘိုးဘွားရိပ်သာ တခုသာရှိပြီး ဘိုးဘွား ၆၀ ခိုလှုံလျက်ရှိသည်။

လာမည့်နှစ် အနည်းငယ်အတွင်း ရန်ကုန်တိုင်းတွင် တံတေးမြို့၊ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် စစ်တွေမြို့နှင့် ဧရာဝတီတိုင်းတွင် ဟင်္သာတမြို့တို့၌ ကိုယ်ထူကိုယ်ထစနစ်ဖြင့် ဘိုးဘွားရိပ်သာသုံးခုကို တိုးချဲ့ဖွင့်လှစ်ရန် လျာထားချက်ရှိသည်။

နိုင်ငံတော်၏ ထောက်ပံ့မှု

နိုင်ငံတော်သည် ဘိုးဘွားရိပ်သာများအတွက် ၁၉၈၂-၈၃ ခုနှစ်တွင် ပစ္စည်းသုံးသိန်းဖိုးခန့်ကို ထောက်ပံ့ဖြည့်ဆည်းရန် သတ်မှတ်ထားရှိသည်။ ထိုသို့ဖြည့်ဆည်းရာတွင် စားစရိတ်အချို့၊ ဆန်၊ နို့ဆီနှင့် ထောပတ်တို့ ပါဝင်ပြီး ပထမအဆင့်ရှိ ရိပ်သာမျိုးတွင် တနှစ်လျှင် ဘိုးဘွားတဦးစီအတွက် ၆၆ ကျပ်နှုန်း၊ ဒုတိယအဆင့်နှင့် တတိယအဆင့်ရှိ ရိပ်သာမျိုးတွင် တနှစ်လျှင် တဦးစီအတွက် ၄၉ ကျပ်နှုန်းဖြင့် လူမှုဝန်ထမ်းဌာနက နိုင်ငံတော်ကိုယ်စား ထောက်ပံ့လျက်ရှိလေသည်။

ပညောင်ပင် ပမာ

ယခု ကျင်းပပြီးစီးခဲ့သော သက်ကြီးရွယ်အို ညီလာခံ၏ အထိမ်းအမှတ်တံဆိပ်ကို အသက် ၈၀ အရွယ်ရှိ အမေရိကန် အနုပညာရှင် အော်စကာဘာဂါက ရေးဆွဲပေးခဲ့သည်။ ထိုတံဆိပ်ပုံတွင် စက်ဝိုင်းတခုအတွင်း၌ ဝေဝေဆာဆာရှိနေသော ပညောင်ပင်ကြီးတပင်၏ ပုံကို သရုပ်ဖော် ရေးဆွဲထား၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ အသက်ရှည်ခြင်း၊ ကိုယ်ပိုင်ရပ်တည်နိုင်ခြင်း၊ ဆက်လက်ရှင်သန်ကြီးထွားခြင်းနှင့် လူအများ တွေ့ဆုံနားနေရာ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို ဖွင့်ဆိုရည်ညွှန်းထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုပညောင်ပင်သည် သစ်ပင်မည်ကားမတ္တမဟုတ်။ လူလောကရှိ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူ၊ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူ၊ ပညာဗဟုသုတ ကုံလုံပြည့်ဝသူအဖြစ် တင်စားရေးဆွဲ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဦးသန်းတင်

အစာအာဟာရ နည်းပညာ

စားရေး၊ ဝတ်ရေးနှင့် နေရေးတို့သည် လူတို့အတွက် အခြေခံကျသည့် လိုအပ်ချက်သုံးရပ် ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့အနက် စားရေးသည် ပို၍ပင် အဓိကကျသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ အစာရေစာမရှိပါက အသက်ရှင် ရပ်တည်နိုင်မည် မဟုတ်။ အစားအစာသည် မရှိမဖြစ်သည့် နိစ္စဓူဝ လိုအပ်နေသောအရာ ဖြစ်သည်။

သမိုင်း၏ ခေတ်ဦးပိုင်းကတည်းကစ၍ လူ့ဘဝရှင်သန် ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် အဦးဆုံး ဆောင်ရွက်ကြသော လုပ်ငန်းသည် အစာရေစာ ရှာဖွေခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သမိုင်းဦးလူတို့သည် အလေ့ကျပေါက်သော သီးနှံဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ သစ်မြစ်သစ်ဖုသစ်ဥများကို ရှာဖွေစားသုံးရာမှ မုဆိုးအတတ်ကို တတ်မြောက်လာသောအခါ သားငါးများကိုပါ ရှာဖွေသုံးဆောင်လာကြသည်။ အစတွင် အစားအစာများကို ပြုပြင်ပြီး စားသုံးရကောင်းမွန် မသိကြချေ။ ရှာ၍ ဖွေ၍ ရသမျှကို ပကတိအရှိအတိုင်း အစိမ်းပင် စားသုံးကြသည်။ မီးကို အသုံးချတတ်လာသောအခါမှသာ အစားအစာများကို ချက်ကင်ပြုပြင်၍ စားသုံးတတ်လာကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ထောင်စုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်လာသောအခါ တစတစ တွေ့ကြုံလာရသော ဗဟုသုတများ အပေါ် အခြေခံ၍ ကြမ်းတမ်းသော လူနေမှုဘဝမှ ယဉ်ကျေးလာသော လူနေမှုဘဝသို့ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုသို့ တိုးတက်လာသော ယဉ်ကျေးမှုနှင့်အတူ အစားအစာများ ပြုပြင်ထုတ်လုပ်သည့်နည်းပညာသည်လည်း ဖွံ့ဖြိုးလာသည်။

ယခုအခါ အစားအစာအမျိုးမျိုးကို အာဟာရဓာတ် ပိုမိုပြည့်ဝလာစေရန်လည်းကောင်း၊ စားစချင့်ဖွယ် အသွင် အပြင်ရှိလာစေရန်လည်းကောင်း၊ ကြာရှည်အထားခံစေရန်လည်းကောင်း၊ ထုတ်လုပ်ရာတွင် လွယ်ကူစေ၍ အလေ့အလွင့်နည်းစေရန် လည်းကောင်း နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြုပြင် ထုတ်လုပ်လျက်ရှိသည်။ လက်ရှိ အစာအာဟာရ နည်းပညာများကိုလည်း ပိုမိုကောင်းမွန်စေရန် သုတေသန ပြုလျက်ရှိသည်။

အစားအစာ ထုတ်လုပ်ရာတွင် အဓိက အသုံးပြုသည့် အခြေခံ ကုန်ကြမ်းများကို လယ်ယာစိုက်ပျိုး သီးနှံထွက် ကုန်ကြမ်းများနှင့် အမဲ သားငါး ကုန်ကြမ်းများဟူ၍ ယေဘုယျအားဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စားခွဲခြားနိုင်သည်။ ယင်းအုပ်စု တွင် မပါဝင်သော်လည်း တိုက်ရိုက်စားသုံးရန်အတွက် လည်း

ကောင်း၊ အစားအသောက်ပြုပြင်ရန်အတွက်လည်းကောင်း အလွန်အရေးကြီး အသုံးဝင်သော ကုန်ကြမ်း တမျိုးမှာ အိမ်သုံးဆား ဖြစ်သည်။ အစားအစာ ထုတ်လုပ်ရာတွင် ဆားကို ချန်လှပ်ထား၍ မရချေ။ ထို့ကြောင့် ဆားအပါအဝင် စားသောက်ကုန်ထုတ်လုပ်ရာတွင် ထည့်သွင်းအသုံးပြုသည့် အခြား ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများကိုလည်း သွယ်ဝိုက် ကုန်ကြမ်းအုပ်စုတစုအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် ဖော်ပြပါ အဓိကကုန်ကြမ်းများဖြင့် ကုံလုံကြွယ်ဝသော စိုက်ပျိုးရေးအခြေခံသည့် နိုင်ငံဖြစ်သည်။ လယ်ယာကဏ္ဍတွင် သမားရိုးကျနည်းများသာမက သီးနှံထွက်နှုန်းတိုးစေရန် ခေတ်မီနည်းစနစ်များဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ၍ ကုန်ထုတ်လုပ်မှု နှစ်စဉ်မှန်မှန် တိုးတက်လျက်ရှိ၏။ အမဲသားငါးကုန်ကြမ်းဘက်တွင်လည်း လယ်ယာကဏ္ဍမှ ထွက်ရှိသော တိရစ္ဆာန်အစာများအပေါ် အခြေခံ၍ အမဲသားငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများ ပိုမိုဆောင်ရွက် လာနိုင်သည့်အပြင် ပင်လယ်ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းများကိုလည်း တိုးချဲ့ အကောင်အထည်ဖော်လာနိုင်သဖြင့် နှစ်စဉ်ကုန်ထုတ်လုပ်မှု တိုးတက်လျက်ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံနယ်နိမိတ်၏ ၂၇ ရာခိုင်နှုန်းသည် ပင်လယ်ပြင်ဖြင့် ဝန်းရံထားပေရာ ပင်လယ်ငါးဖမ်းနိုင်ရုံသာမက ဆားထုတ်လုပ်မှုအတွက် သုံး၍မကုန်သော သဘာဝဆားအိုးကြီးဟုပင် ဆိုနိုင်သည်။ ဆားထုတ်လုပ်မှုသည်လည်း အခြား အဓိက ကုန်ကြမ်းများနည်းတူ နှစ်စဉ် တိုးတက်လျက် ရှိသည်။

ထိုသို့ ကုံလုံကြွယ်ဝသော နိုင်ငံဖြစ်သည့်အလျောက် ဖော်ပြပါကုန်ကြမ်းများမှ အစားအစာအမျိုးမျိုးကို ခေတ်မီပြီး နိုင်ငံနှင့် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်မည့် အစာအာဟာရ ထုတ်လုပ်မှုနည်းပညာများကို အသုံးပြုကာ တစတစ တိုးတက် ထုတ်လုပ်လျက်ရှိသည်။

အစားအစာတွင်ပါဝင်သည့် အဓိကပစ္စည်းများ

အစားအစာများတွင် အဓိကပစ္စည်းအုပ်စုသုံးမျိုးပါဝင်သည်။ ယင်းတို့မှာ ကာဗိုဟိုက်ဒရိတ်ခေါ် ကစီဓာတ်၊ ပရိုတင်းခေါ် အသားဓာတ်နှင့် အဆီဓာတ် တို့ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် သတ္တုဓာတ် အနည်းငယ်နှင့် ဗီတာမင်ဓာတ် အချို့လည်း ပါဝင်လေ့ရှိသည်။

အစာအာဟာရနည်းပညာ

ကာဗိုဟိုက်ဒရိတ် အုပ်စုတွင် သကြား အမျိုးမျိုးနှင့် စတုဂံခေါက်ကတ်တို့ ပါဝင်သည်။ အများသိကြသော သကြား၏ဓာတုဗေဒအမည်သည် ဆူးခရိုဖြစ်ပြီး ဂလူးကိုနှင့် ဖရပ်တို့သည် သကြားမော်လီကျူးများအဖြစ် ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားသည်။ သီးနှံများကို အညောက်ဖောက်ရာမှ ရရှိသော သကြားကို မော့လတို့ ဟုခေါ်ပြီး ဂလူးကို သကြားယူနစ်နှစ်ခုပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားသည်။ နို့မှရသော သကြားကို လက္ကတို့ဟုခေါ်သည်။ ကော်ဇာတ်ကို အဓိကအားဖြင့် သီးနှံသစ်ဥသစ်ဖုတို့၌ တွေ့နိုင်သည်။ တိရစ္ဆာန်များတွင်မူ ကော်ဇာတ်ကို ဂလိုက်ကိုဂျင်အနေဖြင့် တွေ့နိုင်သည်။ ကာဗိုဟိုက်ဒရိတ်သည် လူတို့၏ အပူဓာတ်စွမ်းအင်ကို ဖြစ်စေသည်။

ပရိုတင်းဓာတ်သည် အမျိုးပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်ရှိသော အမိန့်အက်ဆစ်များဖြင့် ဆက်သွယ်ဖွဲ့စည်းထားပြီး နိုက်ထရိုဂျင်နှင့် ဆာလဖာဓာတ်များပါလေ့ရှိသော ကြီးမားသည့် မော်လီကျူးအစုအဝေးကြီးဖြစ်သည်။ ပုံစံအမျိုးမျိုးအဖြစ် တည်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ပရိုတင်းကို အမဲသားအဖြစ် အသွင်တမျိုး၊ ကြက်သားအဖြစ် အသွင်တမျိုး၊ ဝက်သားအဖြစ် အသွင်တမျိုး၊ ငါးပုစွန်အဖြစ် အသွင်တမျိုး စသည်ဖြင့် မတူကွဲပြားခြားနားစွာ တွေ့နေရခြင်းဖြစ်သည်။ ပရိုတင်း၏ ဖွဲ့စည်းပုံသည် အလွန်နုနယ်သည်။ အကိုင်အတွယ်

ပင်မခံ။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းကလေး ကိုင်တွယ်ရုံဖြင့် ဓာတုဖွဲ့စည်းပုံပြောင်းသွားနိုင်သည်။ အပူပေးချက်ပြုတ်ပါက ဆိုဖွယ်ရာမရှိ။ ဖွဲ့စည်းပုံသဏ္ဍာန်ပါပြောင်းသည်။ စားသုံးရာတွင် ပရိုတင်း၏ အဓိက အာဟာရပေးဓာတ်များသည် အမိန့်အက်ဆစ်ဓာတ်များ ဖြစ်ကြသည်။

အဆီဓာတ်သည် ကာဗိုဟိုက်ဒရိတ်ဓာတ်၊ ပရိုတင်းဓာတ်တို့နှင့်မတူ တမူထူးခြားသည်။ ဂလစ်ဆရောဟုခေါ်သည့် ပင်မမော်လီကျူးတခု၏ တွဲခိုနိုင်သောနေရာသုံးနေရာတွင် အမျိုးပေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ အဆီအက်ဆစ်တို့အနက် တမျိုးမှ သုံးမျိုးအထိ သင့်သလို တွဲခိုပေါင်းစပ်ထားသော မော်လီကျူးအစုဖြစ်သည်။ အဆီအက်ဆစ်တို့၏ ကာဗွန်အဏုမြူများသည် ပုလဲလုံးကလေးများကို ကြီးပြင်း တန်းထားသည့်နယ် အတန်းလိုက်တည်ရှိသည်။ ကာဗွန်အဏုမြူတလုံးနှင့်တလုံးဆက်တွဲရာတွင် တထပ်စည်းဖြင့်သာ တွဲထားပါက ပြည့်ဝအဆီဟုခေါ်ပြီး နှစ်ထပ်စည်းများပါဝင်လာလျှင် မပြည့်ဝအဆီဟုခေါ်သည်။ မပြည့်ဝဆီများသည် ပြည့်ဝဆီများထက် ပို၍ သွက်လက်ကာ အရည်အဖြစ် တည်ရှိသည်ကများပြီး ပျက်စီးလွယ်သည်။ မပြည့်ဝမှုနှုန်းသည် သားငါးအဆီနှင့်နှိုင်းစာလျှင် သီးနှံအဆီက ပို၍ များသည်။ သီးနှံသားငါးများအတွင်း၌ ရှိနေသော အဆီကို မမြင်ရသောအဆီဟုခေါ်ပြီး သီးနှံသားငါးများမှ

အစာအာဟာရ နည်းပညာအရ ကြော်ချက်ပြီး အသင့် ဆုံးပိုစ်ထား ထားစားစားများကို ဤကဲ့သို့ စည်သွယ်မှုတွင် ထည့်သွင်းပြင်ဆင်နိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။

အစာအာဟာရနည်းပညာ

ထုတ်ယူရရှိလာသော အဆီများကို မြင်ရသော အဆီဟု ခေါ်ကြသည်။

အဆီဓာတ်သည် ဇီဝစွမ်းအင် ကယ်လိုရီအပူဓာတ်ပေး နိုင်မှုတွင် ကာဗိုဟိုက်ဒရိတ်ထက် နှစ်ဆခွဲခန့်လည်းကောင်း၊ ပရိုတင်းထက် တဆခွဲကျော်ကျော်ခန့်လည်းကောင်း ပိုမို သည်။ ယင်းတို့မှရသော ကယ်လိုရီ အပူစွမ်းအင်ကြောင့် လူတို့ လှုပ်ရှားသွားလာနိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗီတာမင်ဓာတ်နှင့် သတ္တုဓာတ် လိုအပ်ချက်သည် ပမာဏအားဖြင့် နည်းပါးသော်လည်း အစားအစာများ၏ အာဟာရဓာတ်အတွက် မရှိမဖြစ်သော အဏုပမာဏဓာတ် များ ဖြစ်ကြသည်။

အစားအစာများတွင် ပင်ကိုယ် အာဟာရများသည် မည်မျှပင် ပြည့်ဝစွာ ထည့်သွင်းထုတ်လုပ်ထားစေကာမူ စားချင့်စဖွယ် အသွင်အပြင်မရှိပါက စားသုံးသူများ စား လိုစိတ်ဖြစ်လာမည် မဟုတ်ချေ။ အစားအစာများ၏ သွင် ပြင်အနေအထား အရောင်အဆင်းကောင်းစေရန် ဆေး ရောင်များ ဆိုးလေ့ရှိကြသည်။ အချို့ဆေးရောင်များသည် လူကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်သဖြင့် စားသုံးရန်သင့်တော်သည့် ဆေးရောင်များသာ အသုံးပြုရန်လိုအပ်သည်။ ထို့အပြင် အစားအစာများ၏ သွင်ပြင်ပုံသဏ္ဍာန် အနေအထား ကောင်းစေရန် အီမာစီဖိုင်းယားခေါ် မပျော်ရည်နှောအကူ ဓာတ်ပစ္စည်းများ၊ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို ခိုင်မြဲစေသည့်စတေ ဗဲလိုက်ဇာဓာတ်ပစ္စည်းများကိုလည်း ထည့်ပေးလေ့ရှိသည်။

စားကုန်ထုတ်လုပ်ရေး၏ အခြေခံအချက်

အစားအစာများထုတ်လုပ်ရာတွင် အသုံးပြုသော သီးနှံ သားငါးတို့၏ ရှိရင်းစွဲအာဟာရဓာတ်များ ပျက်စီးယိုယွင်း မှု အနည်းဆုံး ဖြစ်စေရမည့်အပြင် ကြာရှည်အထားခံနိုင် စေရန်လည်း အချို့နေရာတွင် လိုအပ်၏။ ကြော်လှော် ချက်ပြုတ်၍ ပြီးပြီးချင်းစားသုံးကြသည့် ဟင်းလျာများ အတွက် အာဟာရဓာတ် မပျက်စေရေးကိုသာ ဂရုပြုရ မည်ဖြစ်သော်လည်း ကြာရှည်ထား၍ စားသုံးမည့်အစား အစာများအတွက်မူ ကြာရှည်အထားခံနိုင်ရန် အဓိကကျ သည့် အချက်အလက်များကို ဂရုပြုသင့်သည်။

အစားအစာများကြာရှည်အထားမခံပဲ ပျက်စီးယိုယွင်း ရခြင်းမှာ လူတို့၏ ဝန်းကျင်တွင် ရှိနေသော အလွန်သေး ငယ်ပြီး သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်သည့် အဏုဇီဝရုပ်များ သက်ရှိပိုးမွှားများကြောင့် ဖြစ်၏။ ယင်းတို့ကို အဏုကြည့် မှန်ဘီလူးဖြင့် အဆပေါင်းများစွာချဲ့၍ ကြည့်ပါမှ မြင်နိုင် သည်။ အလွန်သေးသလောက် ပေါက်ဖွားမှုနှုန်း၊ ပွားများ မှုနှုန်း လွန်စွာမြန်ဆန်သည်။ အဏုဇီဝရုပ်များ ပိုးမွှား

များသည်လည်း ရှင်သန်ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် အစား အစာကို စားသုံးခြင်း၊ မစင်အညစ်အကြေးများ စွန့်ခြင်း ခလေ့ရှိကြသည်။ ဤခလေ့ကြောင့် အစားအစာများ ပုပ် သိုး၍ လူကိုအန္တရာယ်ပေးနိုင်သော အဆိပ်များပင် တခါတရံဖြစ်ပေါ် စေသည်။ အဏုဇီဝရုပ်များ ပိုးမွှားများ မနှစ်သက်သော ရှင်သန်ရန်ခက်ခဲသော သေစေနိုင်သော အခြေအနေ ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးခြင်းဖြင့် ယင်းတို့၏ အန္တရာယ်ကို ထိရောက်စွာဟန့်တားနိုင်သည်။ ထိုသို့ ဟန့်တားရာတွင် အလွန်ပူစေခြင်း၊ အလွန်အေးစေ ခြင်း၊ ရေမရှိအောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊ လေမရှိအောင်ပြုလုပ် ခြင်း၊ အခြားဓာတ်ပစ္စည်းများထည့်ပေးခြင်း စသည်များ ကို သင့်တော်သလို သုံးလေ့ရှိသည်။

စည်သွတ်ဗူးဖြင့် ထုတ်လုပ်ထားသော အစာများသည် ကြာရှည်အထားခံကြောင်း အများသိပြီးဖြစ်သည်။ သီးနှံ သားငါးများကို စည်သွတ်ရာတွင် စည်သွတ်ဗူးအတွင်းရှိ အစားအစာများတွင် ရှိနေသော အဏုဇီဝရုပ်များ ပိုးမွှား များကို သေအောင်အပူပေး၍ ဦးစွာသုတ်သင်သည်။ ထို့ နောက် ပြင်ပမှ အဏုဇီဝပိုးမွှားများ ထပ်မံဝင်အောင် ဗူး ကို လုံစွာပိတ်ထားခြင်းဖြင့် အစားအစာကို ကြာရှည်ခံ စေသည်။

အစာကိုဖျက်သော အဏုဇီဝရုပ်များ ပိုးမွှားများသည် အခြားသီးနှံပင်များ သတ္တဝါများကဲ့သို့ပင် ရေမရှိက မနေ နိုင်။ အစားအစာတို့မှ ရေကို အဏုဇီဝရုပ်များ ပိုးမွှားများ ရှင်သန်ရပ်တည်နိုင်မှု မရှိသည့် ပမာဏအထိ လျော့ချပေး ခြင်းဖြင့်လည်း အစားအစာကို ကြာရှည်ခံစေသည်။

ပင်လယ်ပြင်တွင် လမ်းပျောက်နေသူတစ်ဦးသည် ရေဆာ သော်လည်း ပင်လယ်ရေကို သောက်မရသဖြင့် ကြာသော် ရေငတ်ကာ သေဖွယ်ရာသာရှိသည်။ ထို့အတူ အစား အစာတွင် ရှိသော ရေထဲ၌ သကြားများ၊ ဆားများ၊ အချဉ် (အက်ဆစ်) ဓာတ်များကို အဏုဇီဝပိုးမွှားများ မသောက်သုံးနိုင်သည့် ပမာဏအထိ ထည့်ပေးပါက ၎င်းတို့ ရပ်တည်ရှင်သန်နိုင်စွမ်း ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ ဤနည်းဖြင့် လည်း အစားအစာများကို ကြာရှည်ခံအောင် ဆောင်ရွက် နိုင်သည်။ အလွန်ပူသည့်အခါ အဏုဇီဝရုပ်များ သက်ရှိ ပိုးမွှားများ သေကြသကဲ့သို့ အလွန်အေးသည့်အခါ မသေ သော်လည်း လုပ်ဆောင်နိုင်မှုများ လုံးဝရပ်တန့်သွားကြ ၏။ ရေခဲသေတ္တာများ အအေးခန်းများအတွင်း၌ ထားသို့ သော သစ်သီးသားငါးများ အတန်အသင့် အထားခံခြင်း မှာ ဤအချက်ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

အချို့ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများကို သင့်တော်သည့် ပမာ ဏအထိ စားသုံးပါက လူတို့အတွက် အန္တရာယ်မဖြစ်သော် လည်း အဏုဇီဝရုပ်များ ပိုးမွှားများအတွက် အဆိပ်

အတောက်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ယင်းဓာတုဗေဒ ပစ္စည်းများကို အစားအစာများ ကြာရှည်အထားခံနိုင်စေရန် ထည့်သွင်းသည့် ထိန်းဆေးများဟုခေါ်သည်။ ထိန်းဆေးများကိုထည့်သွင်း၍ အစားအစာများကို ကြာရှည်အထားခံနိုင်ရန် ဆောင်ရွက်နိုင်လေသည်။ သီးနှံထွက်အပျစ်ရည်များ၊ ယိုများတွင် ဆိုဒီယမ်ဗင်ဇိုအိတ် (ဗင်ဇိုအိတ်အက်ဆစ်)၊ ဆိုဒီယမ်မက်တာ ဗိုင်ဆာလဖိတ်များကိုလည်းကောင်း၊ အမဲသားငါးများတွင် ဆိုဒီယမ်နိုက်ထရိတ် (နိုက်ထရိတ်) များကိုလည်းကောင်း သုံးလေ့ရှိသည်။ ထိုသို့ ထည့်သွင်းသုံးစွဲရာတွင် လိုသည်ထက် ပို၍ သုံးမိပါက လူကိုပင် အန္တရာယ်ပြုနိုင်ဖွယ်ရှိသဖြင့် ဓာတုဗေဒထိန်းဆေးသုံးစွဲမှုကို တိုင်းပြည်အတော်များများသည် တိကျသော ဥပဒေများ ပြဋ္ဌာန်း ကြီးကြပ်လျက်ရှိသည်။

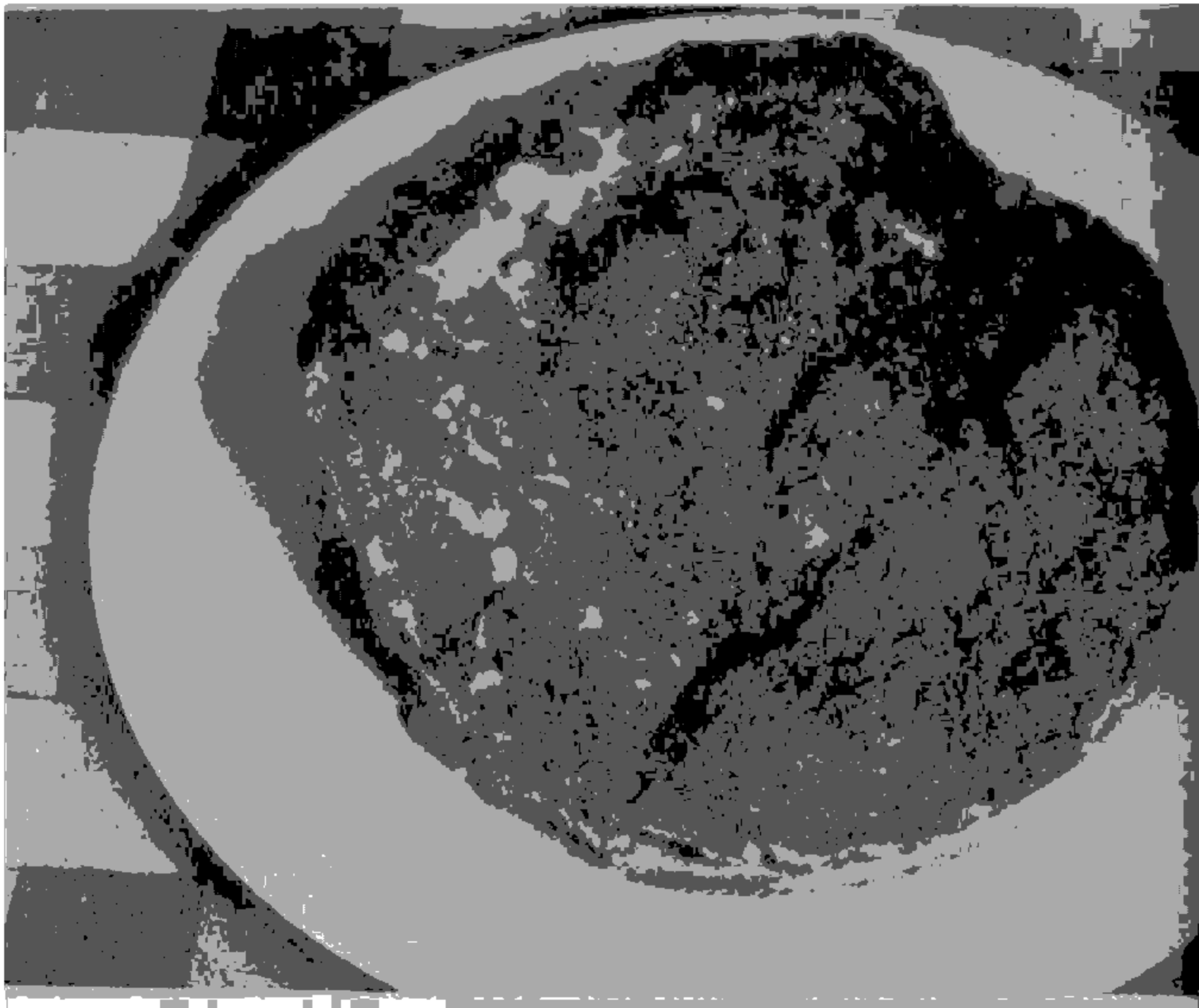
အဏုဇီဝရုပ်များ ပိုးမွှားများ၏ အန္တရာယ်ကို အလွယ်ကူဆုံးနှင့် အထိရောက်ဆုံး တားဆီးနိုင်သည့်နည်းမှာ လတ်ဆတ်သန့်ရှင်းသော အစားအစာများကို အဏုဇီဝရုပ်များ ပိုးမွှားများနှင့် ကင်းဝေးအောင် ထားခြင်းပြုပြင်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်၏။ တနည်းဆိုသော် အစားအစာ ပြုပြင်ထုတ်လုပ်ရာ၌ ကိုင်တွယ်သုံးစွဲသော ပစ္စည်းကိရိယာ ပန်းကန်ခွက်ယောက်များ၊ လူ၏လက်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာများ၊ အခန်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်တို့ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရေးပင် ဖြစ်သည်။

အစားအစာများပျက်စီးမှုတွင် ပဓာနကျသော တရားခံသည် အဏုဇီဝရုပ်များ သက်ရှိပိုးမွှားများဖြစ်သော်လည်း အခြားအကြောင်းများ ရှိသေးသည်။ လေထဲတွင်ရှိသော အောက်ဆီဂျင်ဓာတ်ကြောင့် ဓာတ်တိုးမှုဖြစ်ကာ အစားအစာများ ညိုမည်းခြင်း၊ အနံ့ထွက်ခြင်းများလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သားငါး သစ်ပင် သီးနှံတို့တွင် ပါလေ့ရှိသော အင်ဇိုင်းခေါ် အဏုဇီဝဓာတ်ပစ္စည်းများ ကြောင့်လည်း အစားအစာများ၏ အရသာနှင့် အာဟာရတို့ အခါအားလျော်စွာ ပျက်စီးယိုယွင်းမှုများလည်း ရှိတတ်သေးသည်။

အစားအစာပျက်ဆီးသူ တရားခံများ

အစားအစာ ပုပ်သိုး ပျက်စီးမှုအတွက် နံပါတ်တစ် တရားခံဖြစ်သော အဏုဇီဝ ရုပ်များ ပိုးမွှားများတွင် အမျိုးပေါင်း များစွာရှိသည်။

မိုနိုများ။ မိုများ၊ မိုနိုများသည် ဆဲလ် တမျိုးတည်းဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော အဏုဇီဝရုပ်များဖြစ်ပြီး မိုက်စလီယမ်ခေါ်လက်ယှက်ထိုးထားသည့် အမျှင်တန်းများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ယင်းမိုက်စလီယမ် အမျှင်များသည် အစားအစာ တခုလုံးကို ဖုံးအုပ်သည်အထိ ကွန်ယက်ဖွဲ့လေ့ရှိသည်။ ကွန်ယက်ဖွဲ့ကာ ကြီးထွား ရှင်

အမဲသားတုံးပေါ်တွင် ပေါက်နေသည့် ပင်နီဆီလင် မိုနိုတမျိုး

သန်ယင်းမျိုးစေ့များကို ထုတ်လုပ်ပေးသည်။ မျိုးစေ့များသည် လွန်စွာပေါ့ပါးပြီး လေဟုန်စီးကာ လွင့်မျောပါလျက် အခြားအစားအသောက် များဆီသို့ ရောက်ရှိကာ ဆက်လက်ရှင်သန်ကြီးထွား၍ ကွန်ယက် ဖွဲ့ကြပြန်သည်။ ထိုသို့ ကူးစက်ပြန့်ပွားစေသည့် မိုနိုများ၏ မျိုးစေ့များသည် အပူဒဏ်ကို အလွန်ခံနိုင်စွမ်း ရှိကြ၏။

မိုနိုများသည် စွတ်စိုသည့်အစားအစာများတွင် ပို၍ ရှင်သန် လွယ်သည်။ အပူချိန် မြင့်လာသည်နှင့်အမျှ ပေါက်ပွားမှုနှုန်းလည်း မြန်လာသည်။ ၁၀ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်တွင် ပွားများမှု အတန်ငယ် နှေးသော်လည်း ၃၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်တွင် လွန်စွာမြန်လာသည်။ ထိုထက် ပိုလာပါက ပွားများမှု နှေးလာပြန်ကာ ၃၆ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်တွင် တိုးပွားမှု လုံးဝရပ်ဆိုင်းသွားလေသည်။ မိုနိုများကို လုံးဝသုတ်သင်လိုလျှင် မိုနိုများ၏ မျိုးအောင်းစေ့များကို သေအောင် သတ်ရမည်။ အပူချိန် ၇၅ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်တွင် ဖိအားမြှင့် ပေါင်းအိုးများဖြင့် အပူအကြိမ်ကြိမ်ပေးရန် လိုသည်။

အစားအစာတို့၏ ပီအိပ် (P^H) ခေါ်ချဉ်ငန် ဓာတ်သည်လည်း မိုနိုများကို ထိန်းချုပ်နိုင်သော လက်နက်တခုဖြစ်၏။ ပီအိပ် ၄ နှင့် ၅ တွင် မိုနိုများ ကောင်းစွာ ရှင်သန်နိုင်ကြသော်လည်းအချဉ်ဓာတ်များသောပီအိပ် ၁ နှင့် ၂ ခြံသော်လည်းကောင်း၊ အငန်ဓာတ် များသော ပီအိပ် ၈ နှင့် ၉ ခြံသော်လည်းကောင်းမရှင်သန်နိုင်ချေ။ များသောအားဖြင့် မိုနိုတို့ ရှင်သန်ရန် အောက်ဆီဂျင်ဓာတ် လိုသည်။ အောက်ဆီဂျင်မရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြင့်လည်း မိုနိုပွားနှုန်းကို ဟန့်တားနိုင်သည်။

အစာအာဟာရနည်းပညာ

ဗက်တီးရီးယားများ။ ဗက်တီးရီးယားများသည် အလွန် တိုးပွားမြန်သော အဏုဇီဝသက်ရှိပိုးမွှားများဖြစ်ကြ၏။ တကောင်မှ နှစ်ကောင်၊ နှစ်ကောင်မှ လေးကောင် စသည်ဖြင့် စုံကွဲပွားခြင်း ဖြစ်စဉ်အရ မိနစ် ၂၀ လျှင် တကြိမ်ခန့် ဆက်တိုက်ပွားနိုင်သည်။ လွန်စွာ သေးငယ် သဖြင့် အကောင်ပေါင်း ကုဋေတသန်းသည် တကရမ်ခန့် သာ အလေးချိန် စီးသည်။ အစားအစာ တကရမ်တွင် ဗက်တီးရီးယား အကောင် တကုဋေခန့် ပါလာလျှင် အစားအစာ၏ အနံ့အရသာကို စတင် ပျက်စေပြီး အကောင် ဆယ်ကုဋေမှ ကုဋေတထောင်အထိ ရှိလာ သောအခါ အစားအစာများ လုံးဝပုပ်သိုးပျက်စီးသွား လေသည်။

ဗက်တီးရီးယားသည် မှိုနုများထက် ရေကို ပိုကြိုက် ၏။ ပို၍ စွတ်စိုသော နေရာတို့၌ အပွားမြန်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် သန့်စင်သော လေနှင့် ရေတို့တွင် ဗက်တီးရီးယားများ ခိုအောင်း ခဲ့သည်။ မသန့်ရှင်း သော အဝတ်များ၊ ပန်းကန်ခွက်ယောက်များ၊ လက် များတွင် ဗက်တီးရီးယားများ ခိုအောင်းနေနိုင်သည်။ ယင်းတို့ဖြင့် ထိတွေ့ ကိုင်တွယ်လျှင် ဗက်တီးရီးယား များ ပျံ့နှံ့ပွားများကုန်သည်။

ဗက်တီးရီးယားများသည် မှိုနုများထက် အချဉ် ဓာတ်ကို ပို၍ကြောက်၏။ ပီအိပ် ၅ ဝန်းကျင်တွင်ပင် လျှင် အချိုဗက်တီးရီးယားတို့၏ရှင်သန်မှုကို ဟန့်တား

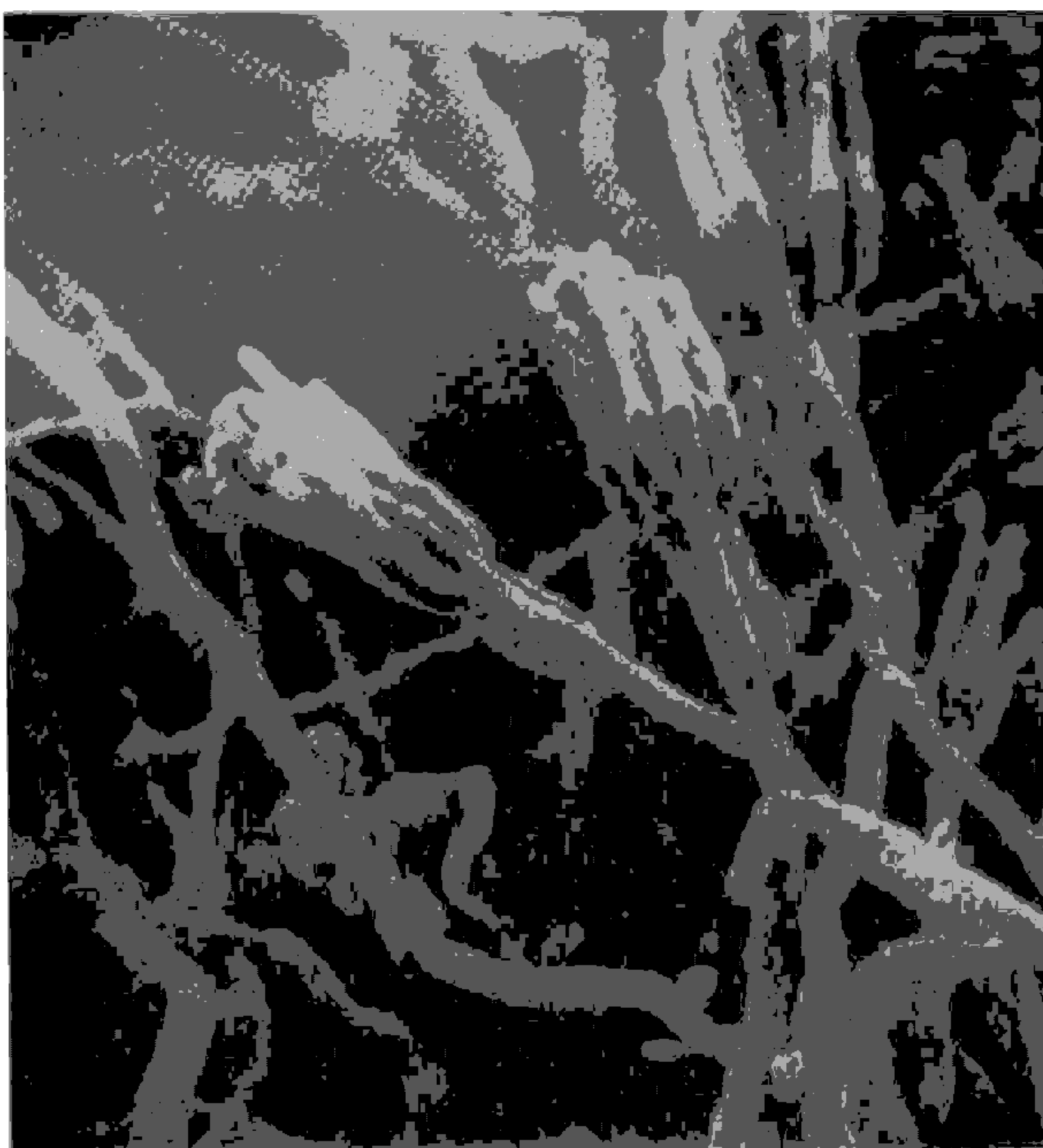
နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် အချဉ်ဓာတ်များသော သစ်သီး များကို ပုလင်း သို့မဟုတ်ဗူးသွင်းထုတ်လုပ်လျှင် အချဉ် ဓာတ်နည်းသော သစ်သီးတို့ထက် ပို၍ကြာရှည်အထား ခံခြင်း ဖြစ်သည်။

အချိုဗက်တီးရီးယားတို့သည်အောက်ဆီဂျင်ရမှ ရှင် သန်နိုင်ကြသည်။ ၎င်းတို့ကို လေလိဗက်တီးရီးယားများ ဟု ခေါ်သည်။ အချို အောက်ဆီဂျင် မရှိသော်လည်း ရှင်သန်နိုင်သော ဗက်တီးရီးယားများလည်း ရှိလေရာ ၎င်းတို့ကို လေမလိဗက်တီးရီးယားဟု ခေါ်သည်။

အပူခံနိုင်မှုတွင်လည်း ဗက်တီးရီးယား တမျိုးနှင့် တမျိုး မတူကြ။ အပူချိန် ၂၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်တွင် ကောင်းစွာ ရှင်သန်ပေါက်ပွားပြီး တခါတရံ ထို့ထက် အေးသည့် ရေခဲသေတ္တာတွင်း၌ပင် ရှင်သန်နိုင်သော ဗက်တီးရီးယားများလည်း ရှိ၏။ ယင်းတို့ကို အအေး ကြိုက် ဗက်တီးရီးယားများဟု ခေါ်သည်။ လူ၏ ကိုယ် ခန္ဓာ အပူချိန် ဖြစ်သော ၃၇ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်၌ ကောင်းစွာ ရှင်သန်သည့် ဗက်တီးရီးယား များကို အနွေးကြိုက်ဗက်တီးရီးယားဟု ခေါ်နိုင်သည်။ ထို့ထက် အပူချိန် မြင့်သည့် ၆၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်၌ပင် ကောင်း စွာ ရှင်သန်သော ဗက်တီးရီးယားများလည်း ရှိရာ ယင်းတို့ကို အပူကြိုက် ဗက်တီးရီးယားဟု ခေါ်သည်။ အပူချိန် ၁၁၆ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်တွင်မူ ဗက်တီးရီးယား အားလုံး သေသည်။

ယိစ်များ။ ယိစ်များမှာ မှိုတမျိုးဖြစ်ပြီး အပူ ဖူး၍ မျိုးပွားလေ့ရှိသည်။ ယိစ် ဆဲလ် တခု၏ သက်တမ်း တလျှောက်၌ ပျမ်းမျှသားငယ် ဆဲလ် မျိုးဆက် ၂၄ ဆက်အထိ ပွားနိုင်ပြီး မွေးအမာရွတ် လေးခုမှ ငါးခု အထိ တွေ့ရသည်။ ယိစ် တို့ သည် သကြားဓာတ် ကို အရက်ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်၏။ အချဉ် ဓာတ်များသော အရည်၌လည်းကောင်း၊ ဆားငန်ရည်၌ လည်းကောင်း၊ သကြားအပျစ်ရည်များ၌လည်းကောင်း ယိစ်အမျိုးအစားကိုလိုက်၍ ရှင်သန်နိုင်သည်။ ယိစ် များ ပေါက်ပွားနှုန်းသည် လေရှိသည့်အခါ ပို၍မြန် သည်။ လေမရှိသည့်အခါ ပေါက်ပွားနှုန်း လျော့ကာ အရက်ကိုသာ ပို၍ထုတ်ပေးလေ့ ရှိသည်။

အဏုဇီဝရုပ်များ ပိုးမွှားများ၏ ဆိုးကျိုးနှင့်အန္တရာယ် များကိုသာ ဖော်ပြနေသော်လည်း လူတို့အတွက် ကောင်း ကျိုးပြုသည်များလည်း ရှိလေသည်။ ယိစ်ဆိုလျှင် အရက် ဖောက်သည့် နေရာ၊ မုန့်ဖုတ်သည့် နေရာတို့တွင် အလွန် အသုံးဝင်၏။ အင်ဇိုင်းခေါ် အဏုဇီဝဓာတ်ကူ ဗစ္စည်းများ သည်လည်း စားသောက်ကုန်အမျိုးမျိုး၊ ဓာတုဗေဒ ဗစ္စည်း အမျိုးမျိုး ထုတ်လုပ်ရာတွင် လွန်စွာအသုံးကျသောအပိုင်း

ပင်နီဆီလင် မှိုနုကို ပုံကြီး၍ထားပုံ

အစာအာဟာရနည်းပညာ

ဇက်တီးရီးယား တမျိုးကို အစပေါင်း ၂၀,၀၀၀ ချဲ့ထွားပုံ

မှ ပါဝင်လျက် ရှိသည်။ မှီတမျိုးဖြစ်သော ပင်နီဆီလင် ဆိုပါက လူသားတို့၏ အသက်ပေါင်းများစွာကို ကယ်တင် လျက် ရှိသည်။ မျိုးရိုးနည်းပညာဖြင့် လူသားတို့အား အကျိုးပြုသည့် အဏုဇီဝ ပိုးမွှားများ အမြောက်အမြား ဖော်ထုတ်ရန် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိကြသည်။

အစာအာဟာရ ထုတ်လုပ်မှု နည်းပညာ

ဖော်ပြပြီးသော အာဟာရ ဖြစ်စေမည့် ပစ္စည်းများကို ထည့်သွင်း၍ အစားအစာများ ကြာရှည် အထားခံနိုင်ရန် ဆောင်ရွက်ရမည့်အချက်များကို အခြေခံကာ အာဟာရ ဇာတ် ပြည့်ဝပြီး စားစချင့်ဖွယ်ဖြစ်သော စားသောက်ကုန် ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို ပြုပြင် ထုတ်လုပ်ကြသည်။ အစား အစာများ ပြုပြင် ထုတ်လုပ်ရာတွင် အိမ်ရှင်မများသည် နေ့စဉ်ပင် သားစိမ်း ငါးစိမ်း သစ်သီး သစ်ရွက်စိမ်း များကို ကြော်လှော် ချက်ပြုတ်၍ နေ့ချင်းပြီး စားသုံးသော စား ဖွယ် သောက်ဖွယ်များဖြစ်အောင် ပြုပြင် ဆောင်ရွက်ကြ သည်။ ထို့ပြင် ကြာရှည်ထား၍ စားသုံးရန် အစားအစာ များကို အချဉ်တည်ခြင်း၊ အခြောက်ခံခြင်း၊ ယိုများ ပြု လုပ်ခြင်း၊ စည်သွတ်ခြင်းများလည်း ရှိသည်။ ဤသို့ သမား ဖိုးကျ နည်းများအပြင် ခေတ်မီနည်းများ ဖြစ်ကြသော အစားအစာထဲမှ ရေကို ခဲစေပြီး တိုက်ရိုက် အငွေ့ပြန်၍

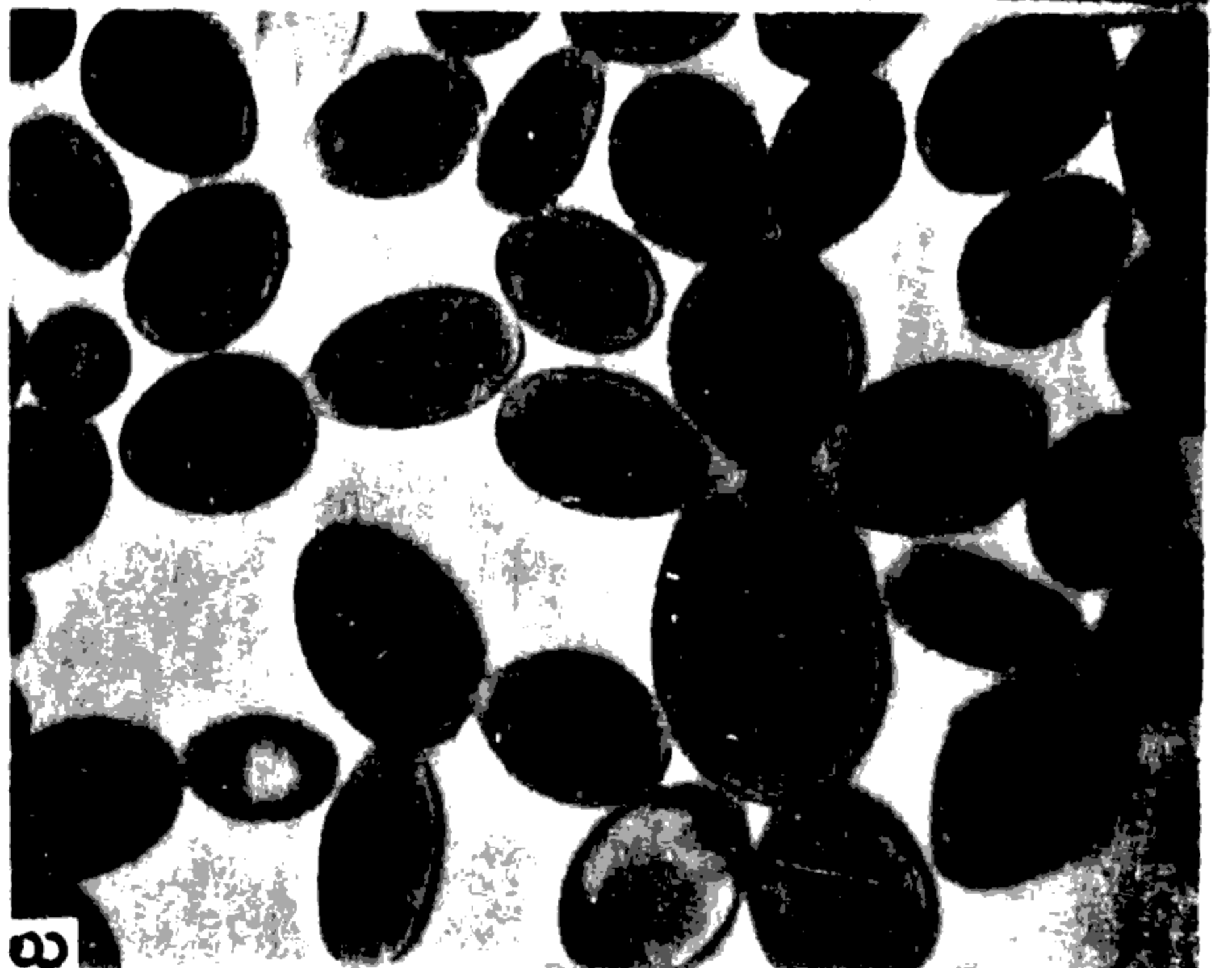
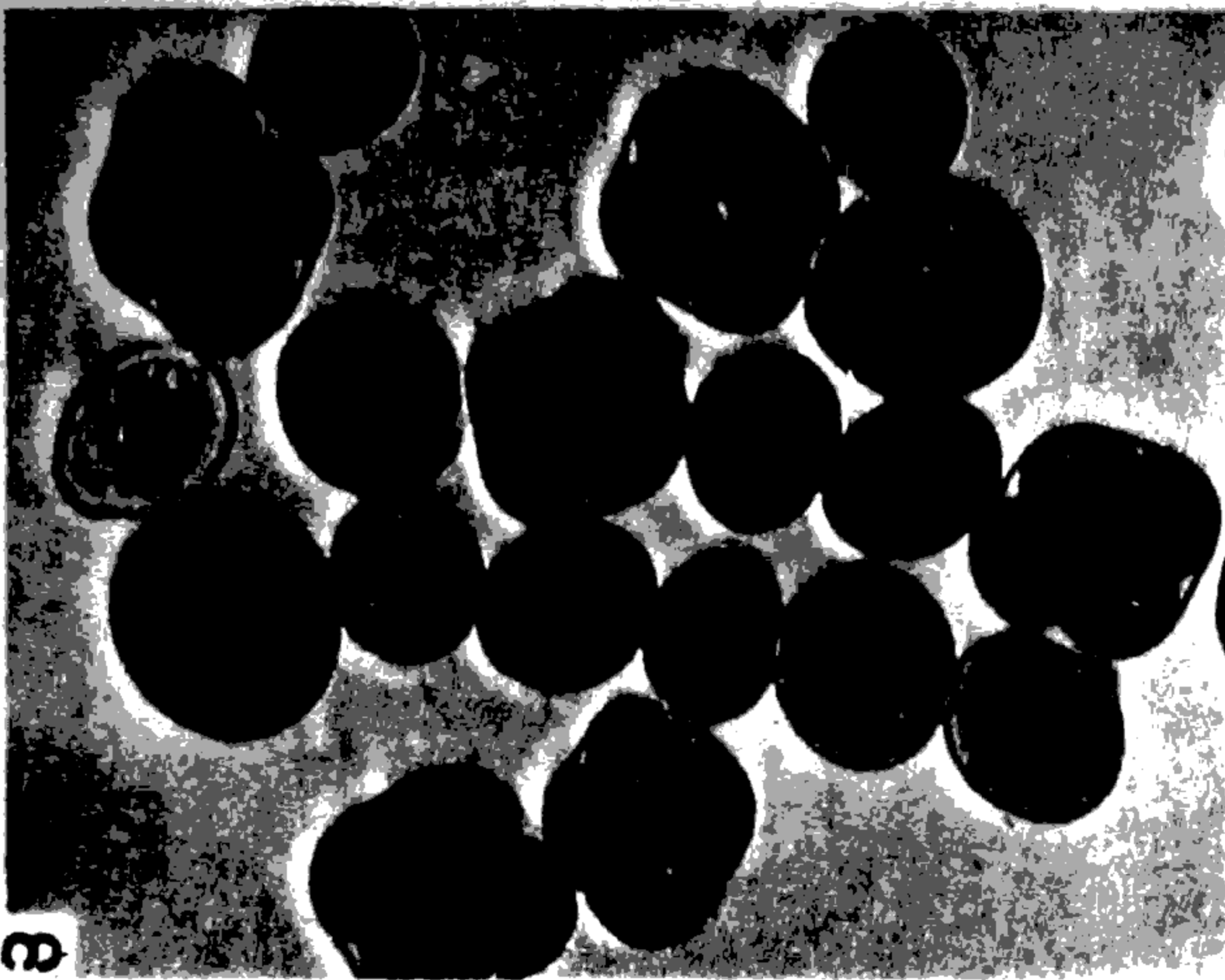
အခြောက်ခံသော အေးသွေ့နည်း၊ အဏုမြူ ရောင်ခြည်ဖြင့် ပြုပြင်သည့် အရာဒီရေးရှင်းနည်း စသည်များကိုလည်း စူးစမ်းဆောင်ရွက် အကောင်အထည်ဖော်လျက် ရှိသည်။

သီးနှံ သားငါးများကို ဟင်းအဖြစ် ကြော်လှော် ချက် ပြုတ်ရာတွင် အပူဖလှယ်နိုင်ရန် ကြားခံအဖြစ် လေ၊ ရေ၊ ရေနှေးငွေ့၊ ဆီ၊ သဲ စသည်များကို သုံးကြသည်။ ရေဖြင့် ပြုတ်ရာတွင် အပူချိန် ၁၀၀ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်တွင် တသမတ်တည်း ပုံမှန် အပူပေးကာ သားငါး သီးနှံများ နူးညံ့လာသည်အထိ ချက်ပြုတ်သည်။ အပူချိန်မြင့်မြင့်တွင် ပြုတ်လို ပေါင်းလိုသော် ဖိအားခံ ပေါင်းအိုးများတွင် အလုံပိတ်၍ ရေနှေးငွေ့အပူဖြင့် ဖိအားသုံးပြီး ပေါင်းနိုင် သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အချိန်တိုတိုအတွင်း နူး နပ်စေသည်။ ဆီဖြင့် ကြော်လှော်ရာတွင် ရေတွင်ပြုတ်သည် ထက် အပူချိန် မြင့်သဖြင့် မြန်စွာ ကျက်လွယ်၏။ သား ငါး သီးနှံတို့၏ မျက်နှာပြင်မှ ရေကို လျင်မြန်စွာ အငွေ့ ပြန်ထုတ်ယူနိုင်သဖြင့် ကြပ်သော ရှသော အစားအစာ များကို ရရှိနိုင်သည်။ ကြော်လှော်စဉ် ဆီအချို့သည် အစားအစာထဲသို့ ဝင်သွားသဖြင့် အစားအစာတွင် ကယ် လိုရီပို၍ ရစေသည်။ ဆီကို အငွေ့ထွက်သည်အထိ ပြင်းစွာ အပူပေးပါက အဆီအက်ဆစ်နှင့် ဂလစ်ဆရေများအဖြစ် ပြိုကွဲကာ ဂလစ်ဆရေမှတဖန် အကရီယိုလင်းခေါ် ဓာတ် တမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပြီး အလွန်ညှော်စေသည်။ မျက်စိ များကို အလွန်ကျိန်းစပ်စေသည်။

အစားအစာများ ကြော်လှော်ပြုပြင်ရာတွင် လျှပ်စစ် မိုက်ခရိုလှိုင်းဖြင့် အသုံးပြုလာကြပြီဖြစ်သည်။ မိုက်ခရိုလှိုင်း သည် အသားပြင် ထုထည်တခုလုံးကို တပြိုင်နက် တပြေးညီ ပူစေသဖြင့် အရည်အသွေးကောင်းအစားအစာများ ထုတ် လုပ်ရာတွင် အသုံးဝင်လေသည်။

အစားအစာများ ကြာရှည် ခံနိုင်စေရန် ဆောင်ရွက် သော အာဟာရ နည်းပညာ အမျိုးမျိုး ရှိသည့်အနက် အ ချို့သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် လက်တွေ့ဆောင်ရွက် အကောင် အထည်ဖော်လျက် ရှိသည်။

ရှောက်၊ သံပရာ၊ လိမ္မော်၊ ဂရိတ်ဖရူ၊ ဆီးသီး၊ မန်ကျည်း၊ သရက်၊ နာနတ် စသော သစ်သီးဝလံများကို ကြာရှည် အထားခံရန် အပျစ်ရည်များ၊ ယိုများအဖြစ် ပြုပြင်ထုတ် လုပ်နိုင်သည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ရာတွင် ခေတ်မီစက်ရုံကြီးများ ဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်သကဲ့သို့ အလွယ်တကူ ရနိုင်သော အိုးခွက်များဖြင့်ပင် တနိုင်လုပ်ငန်းအဖြစ် ထုတ်လုပ်နိုင် သော နည်းပညာများလည်း ရှိသည်။ မြန်မာ့ကျေးလက် ဒေသများ၊ တောင်တန်းဒေသများအတွက် ဒုတိယနည်း ဖြစ်သော တနိုင်ထုတ်လုပ်မှုနည်းစနစ်ကို လက်တွေ့ကျကျ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ယိစ်အမျိုးမျိုး၏ပုံများ

- (က) ဆက်ခမိမိစိး ဆယ်ရီပေစိး ယိစ်မျိုးကို ၇၃ ဆ ချဲ့ထားပုံ
- (ခ) ဆက်ခမိမိစိး လူဝီဂျီ ယိစ်မျိုးကို ၉၅ ဆချဲ့ထားပုံ
- (ဂ) ဂျီအိုထရီခန် ကင်ဒီဒမ် ယိစ်မျိုးကို အဆ ၁၁၀ ချဲ့ထားပုံ
- (င) ပီချီယာ မင်ဘရနေး ဖေစီယင် ယိစ်မျိုးကို ၈၈ ဆ ချဲ့ထားပုံ

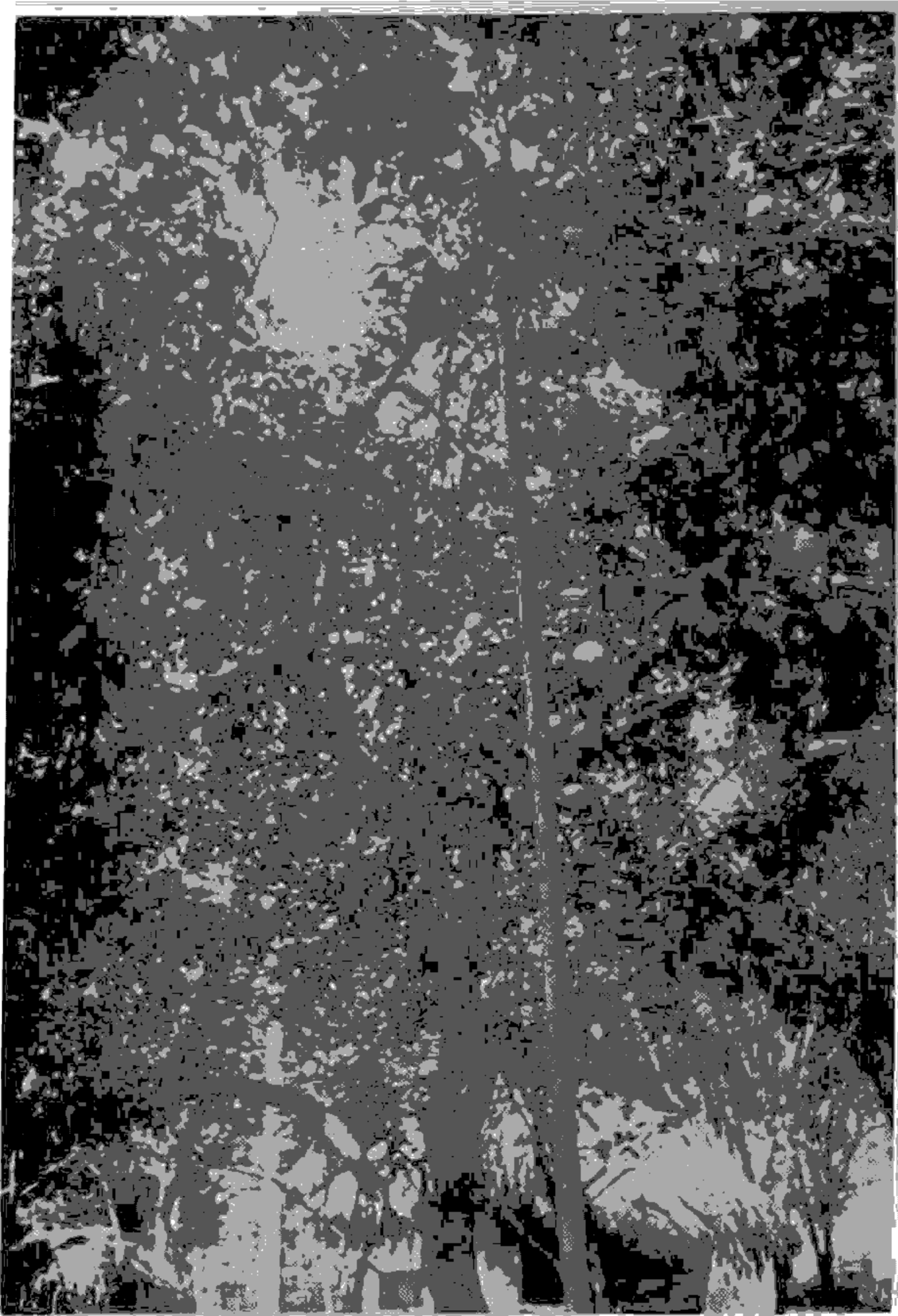

ဆိုင်ထင်စောင်းချရန် အသိပြန်နေသော ပြင်ပိုင်ပွား ငါးပိပုန်နှင့် အစောင့်ချိတ်ပြီး ငံပြာရည်များ

ကချင်ပြည်နယ်ရှိ ပူတာအိုမြို့နယ်၌ ဂရိတ်ဖရူအသီးများမှဂရိတ်ဖရူဖျော်ရည်နှင့် ဂရိတ်ဖရူယို ထုတ်လုပ်သည့် သမဝါယမလုပ်ငန်းသည် တနိုင်ထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းတခု ဖြစ်သည်။ ပူတာအိုမြို့နယ်တွင် ဂရိတ်ဖရူများ ပေါများစွာ ထွက်ရှိရာ သယ်ယူပို့ဆောင်မှု ခက်ခဲသဖြင့် စိုက်ပျိုးသူများစွေးကွက်မရှိပဲ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှု မရှိဖြစ်နေခဲ့ရာ ဂရိတ်ဖရူအသီးများမှ ဂရိတ်ဖရူ ဖျော်ရည်နှင့် ယိုများထုတ်လုပ်ရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။ ပူတာအိုမြို့၌ပင် အလွယ်တကူ ရရှိနိုင်သော အိုးခွက်များနှင့် စက်ပစ္စည်းအချို့ကို အသုံးပြု၍ ထုတ်လုပ်သည့် နည်းစနစ်ကို စီစဉ်ကာ သင်တန်းများ ပေး၍ ဆောင်ရွက်ရာ ယခုအခါ စီးပွားဖြစ် ထုတ်ကုန်တခု ဖြစ်လာပေပြီ။

ဤနည်းတွင် သန့်ရှင်းမှုကို အထူးဂရုပြုကာ အသီးများကို ဦးစွာစင်ကြယ်အောင် ဆေးကြော၍ အရည်ညှစ်

အစာအာဟာရနည်းပညာ

ဖင်ထုံညွတ်မှု ဝေဆာစွာ သီးနေသော ဂရိတ်ဖရသီး များကို မြင်တွေ့ရပုံ

ပြီး သစ်သီးရည်များကို ဒန်အိုးတလုံးတွင်ထည့်ထားသည်။ ထိုဒန်အိုးကို ပွက်ပွက်ဆူနေသော ရေတဝက်ခန့်ရှိနေသည့် အခြားဒန်အိုးကြီး တလုံးထဲတွင် ထည့်၍ကျိုသည်။ ထိုသို့ ကျိုခြင်းဖြင့် သစ်သီးရည်၏ အပူချိန်သည် ၉၀ ဒီဂရီမှ ၉၅ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်တွင် ရှိနေစေပြီး အပူလွန်၍ မီးကျွမ်းမှု ကို ကာကွယ်နိုင်သည်။ ထိုအပူချိန်အတိုင်း ဆယ်မိနစ်ခန့် ဆက်လက်ကျိုပြီးနောက် သကြားကို သစ်သီးရည်တွင် ၅၅ မှ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ရှိလာစေရန် ထည့်၍ဆက်မော့ သည်။ ထို့နောက် ဓာတုဗေဒထိန်းဆေးများ ဖြစ်သော ဆိုဒီယမ်ပင်တိုအိတ်နှင့် ဆိုဒီယမ်မက်တာဗိုင် ဆာလဖိတ် ဝဒသမတစ်ရာခိုင်နှုန်းစီ ထည့်သည်။ နာရီဝက်ခန့်ကြာသော အခါ မီးဖိုမှချ၍ ပူနေစဉ်ပင် ပုလင်းသွင်း အဖုံးပိတ်ပြီး ပုလင်းကိုပြောင်းပြန်လှန်ကာ အဖုံးကို ဖယောင်းရည်တွင် နှစ်၍ လေလုံအောင် ပြုလုပ်သည်။ ထို့နောက် ရေအေး တွင် ချက်ချင်းနှစ်၍ အအေးခံသည်။ သို့ဖြင့် ဂရိတ်ဖရ ဖျော်ရည်ကို ရရှိသည်။ ယခုအခါ ပုလင်းများဖြင့်သာ မက ပလတ်စတစ်အုပ် စက္ကူဗူးများဖြင့်လည်း ထုတ်လုပ် နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ အရည်ညှစ်ပြီး ဂရိတ်ဖရအဖတ်များကို

သကြားဆတူရေ၍ သင်္ဘောသီးပြုတ်ရည်မှ ရသော ပက် တင်ကို ထပ်မံရောနှောကာ ဂရိတ်ဖရယို များကိုလည်း ထုတ်လုပ်ကြသည်။

ဖော်ပြပါနည်းသည် ဂရိတ်ဖရသီးသမက် အခြား ရှောက်၊ သံပရာ၊ လိမ္မော် စသည့် ရှောက်မျိုးနွယ်အသီးများ အားလုံးမှ သစ်သီးဖျော်ရည်နှင့် ယိုများထုတ်လုပ်ရာတွင် လည်း အသုံးပြုနိုင်လေသည်။

ခရမ်းချဉ်သီးများသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရာသီအလိုက် ပေါများစွာ ထွက်၏။ ခရမ်းချဉ်သီးမှ ခရမ်းချဉ်သီးအနှစ်၊ ခရမ်းချဉ်သီးအရည်၊ ခရမ်းချဉ်ချိုစပ်(ကက်ချပ်)၊ ခရမ်း ချဉ်ဆော့၊ ခရမ်းချဉ်ယိုများ ထုတ်လုပ်ကြရာ၌ ပျဉ်းမနား မြို့နယ်တဝိုက်တွင် ထုတ်လုပ်သော စွန်ပလုံသီးနှင့် အလား သဏ္ဍာန်တူသည့် ခရမ်းချဉ်သီးယိုမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းသည်။

နီရဲသည့်အရောင်ရှိ ခရမ်းချဉ်သီး လုံးချောများ၏ ထိပ်ကို သံပြားခားကလေးဖြင့် ဖောက်၍ အစေ့များကို ညှစ်ထုတ်ဖယ်ရှားပြီး ထုံးရေကြည်တွင် တညခန့်စိမ်သည်။ ထို့နောက် ရေဆေး၍ ဒန်အိုးတလုံးတွင် ထည့်ကာ ရေ ထပ်မရောပဲ မီးဖြင့်အပူပေးသည်။ ခရမ်းချဉ်သီးအတွင်းမှ အရည်များ အနည်းငယ် ထွက်လာသောအခါ သကြား သို့မဟုတ် နှပ် နှပ် စဉ်းထားသော အရည်အသွေးကောင်း ကြံသကာကို ခရမ်းချဉ်သီးအလေးချိန်၏ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့် ဖြူး၍ထည့်သည်။ အနံ့အတွက် လိမ္မော်ခွံအခြောက်ကလေး များကို စိတ်၍ ထည့်ပေးရသည်။ ခရမ်းချဉ်သီးနှင့် သကြား သို့မဟုတ် ကြံသကာရည်တို့ ကောင်းစွာသမစေရန် အိုးကို မကြာခဏ လှုပ်ပေးရသည်။ ထို့နောက် မီးဖိုမှချကာ အအေးခံပြီး ခရမ်းချဉ်သီးများကို တလုံးချင်း လက်ဖြင့် ဆုပ်ပေးသည်။ ပုံစံခွက်ရှိပါက ပုံစံခွက်တွင် ထည့်ပြီး စွန်ပလုံသီးပုံ ရအောင်ညှစ်၍ ပုံသွင်းကာ နေရောင်တွင် အခြောက် လှန်းသည်။ နေရောင်ကောင်းစွာ ရပါက နှစ်ရက်နှင့်ခြောက်သည်။

ဖော်ပြပါ သစ်သီး ဖျော်ရည်များ ယိုများထုတ်လုပ် သည့်နည်းသည် သကြားကို အသုံးပြု၍ ကြာရှည်အထား ခံရန် ပြုပြင်သည့် နည်းဖြစ်၏။ သကြားအပြင် အိမ်သုံး ဆားကိုလည်း အစားအစာများ ကြာရှည်အထားခံရန် အသုံးပြုသည်။

မြန်မာ မီးဖိုချောင်တိုင်းတွင် အလွန် အသုံးဝင်သော ငါးပိနှင့် ငံပြာရည်သည် ဆားကို အသုံးပြုပြီး ကြာရှည်ခံ အောင် စီမံထားသော အစားအစာဖြစ်သည်။

ငါးပုစွန်တို့သည် လွန်စွာပုပ်သိုး ပျက်စီးလွယ်၏။ ငါးပုစွန်တို့တွင် ၀ ဒ သ မ ၂ မှ နှစ်ရာခိုင်နှုန်းအထိ ပါလေ့ရှိသော ထရိုင်မီသိုင်းအေမင်း အောက်ဆိုဒ်ဓာတ်

အစာအာဟာရနည်းပညာ

များကို ပြင်ပ ဗက်တီးရီးယားများက ဖြိုခွဲပစ်သဖြင့် ငါးပုပ်နံ့ဖြစ်သော ထရိုင်မီသိုင်းအေမင်းဓာတ်များ ထွက်လာသောကြောင့် ပုပ်သိုးပျက်စီးလွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အခြားအကြောင်းတရပ်မှာ ငါးပုစွန်တို့သည် သေခါနီးတွင် လွန်စွာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားလေ့ ရှိသဖြင့် ကြွက်သားများက ဂလိုင်ကိုဂျင်ဓာတ်ကို ပိုမိုအသုံးပြုလိုက်၍ သေပြီးငါးပုစွန်တို့၏ အသားတွင် ဂလိုင်ကိုဂျင်ဓာတ် လျော့နည်းသွား၏။ ဂလိုင်ကိုဂျင်ဓာတ်မှ ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်သည့် လက်တစ်အက်စစ်ဓာတ်လည်း နည်းသွားသဖြင့် ငါးအသားများတွင် အက်စစ်ဓာတ်လျော့ပါးကာ ကြာရှည်အထားမခံပဲ ပျက်စီးလွယ်ခြင်းဖြစ်သည်။

သေပြီးစ ငါးပုစွန်များကို ဆားဖြင့် နယ်လိုက်သော အခါ ဆားရည်သည် ငါးပုစွန်အသားတွင်းရှိရေကို ဖလှယ်၍ ဖယ်ထုတ်ကြသည်။ ငါးပုစွန်အသားတို့၏ ဆဲလ်များအတွင်း ဆားရည်က နေရာယူ ကာကွယ်ထားမှုကြောင့် ပြင်ပ ဗက်တီးရီးယားများ မဝင်နိုင်တော့သဖြင့် ပုပ်သိုးမှုကို ဟန့်တားနိုင်သည်။ တချိန်တည်း၌ ငါးပုစွန်တို့၏ အသားများတွင် ရှိနေသော ကသက်ပဆင်အင်ဇိုင်းများ၏ လုပ်ဆောင်မှုကြောင့် ပရိုတင်းမှ အော်တိုလစ်ဆစ်နည်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ် ပြောင်းလဲလာသော ပက်ပတိုက်၊ ပက်ပတိုများကို အာဟာရဓာတ်ဖြစ်သော အေမီနိုအက်ဆစ်အဆင့်

အထိသာ ပြောင်းလဲစေရန်နှင့် ထိုထက်ပို၍ ပြောင်းလဲကာ ပုပ်သိုးမှုမဖြစ်စေရန် ဆားရည်က ဟန့်တားပေးသည်။ သို့ဖြင့် ငါးပိင်ပြာရည်သည် ပုပ်သိုးသည့် ပစ္စည်းများမဟုတ်ပဲ အာဟာရဓာတ်ပြည့်ဝသော စားကုန်တမျိုးအဖြစ် မြန်မာတို့ စားသုံးလာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ငါးပိင် ပိင်ပြာရည်ကို သမား ရိုးကျ နည်းများ ဖြင့်သာ ထုတ်လုပ်ခဲ့ရာမှ ငါးပိင်ကို အခြောက်ခံ၍ အမှုန့်အဖြစ် စမ်းသပ်ထုတ်လုပ်နိုင်ပြီး ဈေးကွက်တွင် ရောင်းချလျက် ရှိသည်။ စနစ်တကျ ထုပ်ပိုးထားသော ငါးပိင်မှုန့်ထုပ်များသည် သယ်ယူရန် လွယ်ကူသည့်အပြင် အနံ့အသက်လည်း ကင်းသဖြင့် နိုင်ငံခြားပို့ကုန်အဖြစ် နောင်တွင် အလားအလာ ကောင်းသည်။ အရည်အသွေးကောင်း ငါးပိင်မှုန့်များအပြင် နောက်ကျိမည်းနက်သော ပိင်ပြာရည်များကို ပယင်းရောင်ဖြစ်လာအောင် ဓာတ်ကြွကာဗွန်များ သုံး၍ အရောင်ချွတ်ပြီး အရည်အသွေးကောင်း ပိင်ပြာရည်များကိုလည်း ထုတ်လုပ်လျက်ရှိသည်။

ဖော်ပြပါ နည်းများမှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လက်တွေ့ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် နည်းအချို့ ဖြစ်သည်။ အစားအစာများအတွင်းရှိရေကို ခဲစေ၍ တိုက်ရိုက်အငွေ့ပြန်အခြောက်ခံသည့် အေးသွေ နည်းများနှင့် အဏုမြူရောင်ခြည်ပြု၍ ကြာရှည်အထားခံနည်းတို့မှာ ငွေကုန်ကြေးကျများသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် လက်တွေ့ အသုံးမချ နိုင်သေးချေ။ အသားမှရသော ပရိုတင်းများ ရှားပါးလာသဖြင့် အသီးအရွက် ပရိုတင်းမှ အသားတုများ ထုတ်လုပ်ရေးကိုလည်း နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များတွင် ဆောင်ရွက် နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

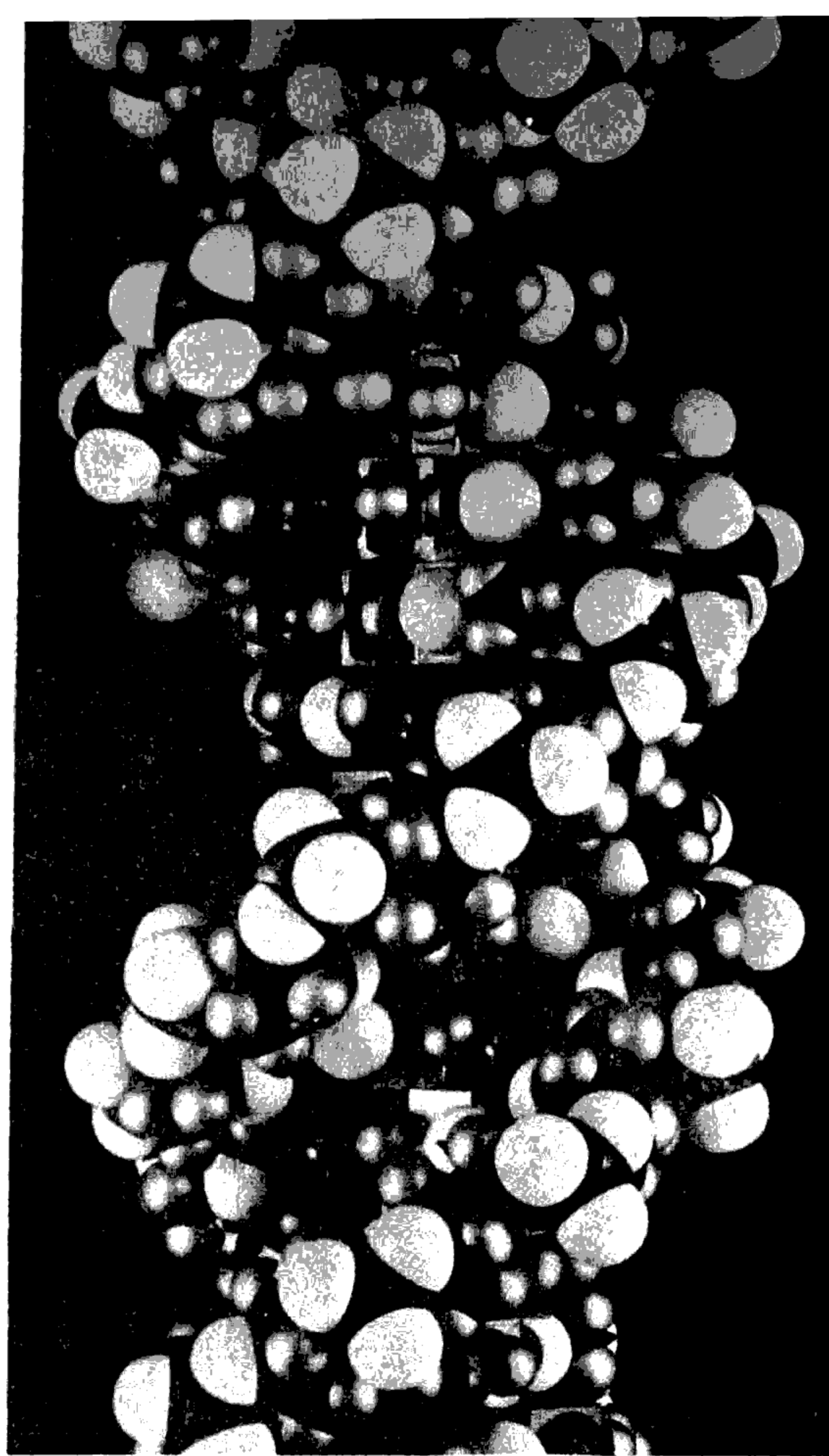
အစားအစာကို လူတို့၏ သမိုင်းဦးခေတ်မှစ၍ ဦးစားပေးအဆင့်ဖြင့် ရှာဖွေစားသောက် လာကြသော်လည်း အစာအာဟာရဆိုင်ရာ နည်းပညာသည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်ခန့်ကမှ နည်းပညာတရပ်၊ ဘာသာရပ် တခုအနေဖြင့် ပီပီပြင်ပြင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ အနေဖြင့် စားသောက်ကုန်များ ထုတ်လုပ်မှု အပိုင်းတွင် သမားရိုးကျ ထုတ်လုပ်မှု နည်းများက အဓိကကျသော အပိုင်းမှ နေရာ ယူထားသည်။ ထို့ကြောင့် သမားရိုးကျနည်းများကို ပစ်ပယ်၍ မရချေ။ ယင်းနည်းများကို အခြေခံကာ မိရိုးဖလာ အစားအစာများကို အရည်အသွေး ကောင်းကောင်းဖြင့် အာဟာရပြည့်ဝစွာ ထုတ်လုပ်နိုင်ရန် ခေတ်မီ နည်းပညာများနှင့် ပေါင်းစပ်၍ အကောင် အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်သွားရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

ပူတာအိုမြို့တွင် ဂရိတ်ဖရ ဖျော်ရည်ကို ဤသို့လက်တွေ့ကျိချက် ပြသနေပုံ

ဒေါက်တာ မျိုးသန့်တင်

ဒီအင်အော နှစ်မျှင်လိမ်ပို့

၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ဝပ်ဆင်(ဝဲဘက်)နှင့် ခရစ်(ယာဘက်)တို့က ၎င်းတို့ရှာဖွေနေသော ဒီအင်အောပုံသဏ္ဍာန် (ဝပ်ဆင်၏ နောက်ဘက်)ကို ပထမဆုံးအဖြေရစဉ်

ဇီဝနည်းပညာ

ဇီဝနည်းပညာဆိုသည်မှာ သက်ရှိတို့ကို လူတို့က လေ့လာပြီး ကိုင်တွယ်အသုံးပြုသည့် နည်းစနစ် ပညာဟူ၍ ကျယ်ပြန့်စွာ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်နိုင်သည်။

ဇီဝနည်းပညာ၏ နယ်ပယ်အကန့်အသတ်ကို ဖော်ပြ ရလျှင် ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိ သက်ရှိများ ဖြစ်ကြသော လူနှင့် အခြားသတ္တဝါများ၊ အပင်များနှင့် အပင်သို့မဟုတ် သတ္တဝါ ဟု သတ်မှတ်ရန် ခက်သော သက်ရှိအားလုံးတို့နှင့် သက် ဆိုင်သည်။ သက်ရှိတမျိုးနှင့် တမျိုးသည် သာမန် သဘာဝ အားဖြင့် မျိုးစပ်၍ မရသောကြောင့် ခြားနားသည်ဟု ခံယူ၍ မတူသော သက်ရှိတမျိုးကို မျိုးစိတ်ဟု ခေါ်ထား သည်။ ယင်း မျိုးစိတ်နှင့် ယင်းတို့ကို ထပ်မံ၍ ခွဲထားသော မျိုးပြားအဆင့်အထိ ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် သက်ရှိအမျိုး အစား တသန်းကျော်ခန့် ရှိနိုင်သည်။ ဇီဝနည်းပညာသည် ယင်း သက်ရှိအားလုံးနှင့် အကျုံးဝင်သည်။

ကျောက်ခေတ် လူသားတို့၏ သားငါးဖမ်းနည်းများ၊ သစ်ပင်လဲနည်း၊ သစ်ခွဲနည်း အစရှိသည်တို့မှာ ထိုခေတ် လူသားတို့၏ ဇီဝနည်းပညာများပင် ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့ သော နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာက စပါး၊ ဂျုံ၊ ပြောင်းနှင့် အခြားသီးနှံပင်များစွာတို့ကို အရိုင်းပင်များမှစတင် စိုက် ပျိုးအောင်မြင်ခဲ့ခြင်းသည်လည်း ပိုမိုအဆင့်မြင့်လာသော ဇီဝနည်းပညာများပင် ဖြစ်သည်။ မီးဖိုချောင်တွင် ချဉ် ဖတ်၊ နှမ်းဖတ်ချဉ်၊ ပုံးရည်ကြီးတည်ခြင်း၊ ပဲပင်ဖောက် ခြင်း၊ ငါးပိ၊ ငါးချဉ်၊ ပုစွန်ချဉ်လုပ်ခြင်း၊ လက်ဖက်ပြုလုပ် ခြင်း၊ ပဲငံပြာရည်၊ ရှာလကာရည်၊ ဒိန်ချဉ်ပြုလုပ်ခြင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ထန်းရည်၊ ပေရည်၊ ဓနိရည်၊ စိမ်ရည် နှင့် လှော်စာတို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဲဥများ ကို ကြက်မဖြင့် အငှားဖောက်ခြင်း၊ သစ်ရွက်ဆွေးတို့ကို

မြေဆွေးပြုလုပ်ခြင်း၊ နှမ်းဖတ်ပုပ်ရည် ပြုလုပ်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း သဘာဝ အတွေ့အကြုံ အမျိုးမျိုးတို့မှ အဆင့်ဆင့် ပေါက်ပွားလာကြသော နေ့စဉ်သုံး ဇီဝနည်း ပညာများပင် ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်က စတင်ခဲ့သည့် ဇီဝသိပ္ပံပညာသည် တဖြည်းဖြည်းတိုးတက်ထွန်းကားလာရာ သက်ရှိတို့အကြောင်း သိပ္ပံနည်းကျ သိရှိလာခဲ့သည်။ ဇီဝ နည်းပညာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာသည်နှင့်အမျှ လူသားတို့ အကျိုးကို ပိုမိုဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။

ရူပဗေဒပညာတွင် အက်တမ်ကို ခွဲနိုင်ခြင်း၊ အာကာသ သိပ္ပံတွင် လပေါ်သို့ လူသားများ ခြေချနိုင်ခြင်းစသည့် အောင်မြင်မှုများကဲ့သို့ပင် ဇီဝသိပ္ပံပညာတွင်လည်း လွန်ခဲ့ သောနှစ်ပေါင်း ၃၀ ခန့်မှစ၍ ထူးကဲသော ဖောက်ထွင်း သိမြင်မှုများ ရရှိခဲ့သည်။

အနာဂတ်ကာလတွင် လူတို့၏ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာ ရေး၊ လူမှုရေးတို့ကို တဟုန်တိုး မြှင့်တင်နိုင်စွမ်းရှိ၍ သက် ရှိနှင့် လူဘဝအပေါ် အမြင်လုံးဝ ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိလာ မည့် ဇီဝသိပ္ပံပညာ တိုးတက်မှုများကို ဇီဝနည်းပညာသစ် များက ဖော်ထုတ်ပေးလေသည်။

ဇီဝနည်းပညာကို နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ရန် ဇီဝ သိပ္ပံအခြေခံ အချက်အလက်တို့ကို သိထားသင့်သည်။

လူ၊ ဆင်၊ ပုရွက်ဆိတ်၊ အမီးဗား(ဝမ်းကိုက်ရောဂါပိုး) အစရှိသည် တို့ကို သတ္တဝါများ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကျွန်းပင်၊ နေ ကြာပင်၊ စပါးပင်၊ အယ်လဂျီပင်၊ တဆေး၊ ဗက်တီးရီးယား တို့ကို အပင်များ ဟူ၍လည်း ကောင်း သိပ္ပံပညာရှင်များက အသိအမှတ် ပြုထားကြ သည်။ ရုပ်သွင်နှင့် နေပုံထိုင်ပုံကိုကြည့်၍ အပင်အချင်းချင်း သော်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါအချင်းချင်း သော်လည်း ကောင်း များစွာခြားနားကြသည်။

သို့သော် တူညီသော အချက်များလည်း ရှိသည်။ ဥပမာ - အပင်များနှင့် လူအပါအဝင် သတ္တဝါတို့သည် မိမိနှင့် တူသူများကို ပေါက်ဖွားနိုင်ကြခြင်းသည် တူညီ သောအချက် ဖြစ်သည်။ မိမိနှင့်တူသူများကို မွေးထုတ် နိုင်ခြင်းမှာ မျိုးရိုးဗီဇကြောင့်ဟု သိထားကြသည်။

၁၈၃၈ ခုနှစ်တွင် ဂျာမန်လူမျိုး ရုက္ခဗေဒ ပညာရှင် ရှလိုင်းဒင်နှင့် သတ္တဗေဒ ပညာရှင်ရှဝမ်းတို့က အပင်များ

သူတို့တင်ပြခဲ့သော ဤဒီအင်အေပုံသဏ္ဍာန်သည် ကမ္ဘာ့ဇီဝ သိပ္ပံ၏ အရေးအကြီးဆုံး သော့ချက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ ဇီဝနည်းပညာ၏ အဆင့်အမြင့်ဆုံး နည်းပညာတခု ဖြစ်သော မျိုးရိုးအင်ဂျင်နီယာ နည်းပညာ အပါအဝင် မြောက်မြားစွာသော နည်းပညာတို့၏ လမ်းစ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဇီဝနည်းပညာ

နှင့် သတ္တဝါများ အားလုံးတို့သည် ဆဲလ်ဟုခေါ်သော အခန်းငယ်ကလေးများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားကြောင်း ဆဲလ် သီအိုရီကို တင်ပြပြီးသည့်နောက်တွင် အပင်နှင့် သတ္တဝါ တို့သည် အမြင်အားဖြင့် မည်မျှပင် ခြားနားစေကာမူ ဖွဲ့စည်းပုံတူကြောင်း တဖြည်းဖြည်းသိရှိ လာခဲ့သည်။

အပင်တို့၏ ဆဲလ်တခုနှင့် သတ္တဝါတို့၏ ဆဲလ်တခုကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါက ယေဘုယျအားဖြင့် ပရိုတိုပလာဇမ်ဟု ခေါ်သော သက်ရှိပစ္စည်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းပြုလုပ်ထားရာတွင် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ယင်းပရိုတိုပလာဇမ်တွင် နယူ ကလီယဟုခေါ်သော အုပ်ချုပ်သည့်အပိုင်းနှင့် ဆိုက်တိုပ လာဇမ်ဟုခေါ်သော အခြေခံအလုပ်လုပ်သည့် အပိုင်းဟူ၍ အပိုင်းနှစ်ပိုင်း ထင်ရှားစွာ ရှိပုံချင်းလည်း တူညီကြသည်။ ထို့ပြင် ဆိုက်တိုပလာဇမ်အတွင်းတွင် မိုက်တိုခွန်းဒြီးယားဟု ခေါ်သော စွမ်းအင်ထုတ်ပေးနေသည့် ယန္တရားပါဝင်သော အင်္ဂါငယ်များစွာနှင့် ရိုင်ဗိုဆုမ်းဟုခေါ်သော ပရိုတင်း ထုတ်လုပ်ပေးနေသည့် ယန္တရား ရှိသည့် အရာဝတ္ထုများ များစွာ ပါဝင်ပုံချင်းမှာလည်း အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်အပင်နှင့် သတ္တဝါများ သက်ရှိယန္တရားလည်ပတ် ရန် လိုအပ်သည့် အဓိကအစိတ်အပိုင်းများမှာ အတူတူပင် ဖြစ်ကြသည်။

သို့သော် အပင်တို့၏ ဆဲလ်တွင် သတ္တဝါတို့၏ ဆဲလ်တို့၌ မတွေ့ရသော အစိမ်းရောင်ရှိသည့် ကလိုရိုဖီးလ်ဒြပ်ပေါင်း ပါဝင်သည့် ကလိုရိုပလတ် ဟုခေါ်သည့် အင်္ဂါငယ်များ ပိုင်ဆိုင်သောကြောင့် သတ္တဝါတို့နှင့် ခြားနားသည်။ ကလို ရိုဖီးလ်ဒြပ်ပေါင်းသည် လေထုမှ အလွန်ပေါ့များစွာ ရနိုင် သော ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ် ဓာတ်ငွေ့နှင့် မြေကြီးမှ စုပ်ယူရရှိသော ပေါ့များလှသည့် ရေတို့ကို အသုံးပြု၍ နေရောင်ခြည်၏ အလင်းရောင်စွမ်းအင်ကို သက်ရှိတို့ အသုံး ပြုနိုင်သော ဓာတုစွမ်းအင်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပြီး ဂလူးကို သကြားဒြပ်ပေါင်းအဖြစ်သို့ ဖွဲ့စည်းပေးနိုင်သည်။ ဤကိစ္စကို အလင်းမှီဖွဲ့စည်းခြင်းဟု ခေါ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကလို ရိုဖီးလ်ပိုင်ဆိုင်သော အပင်တို့က အစာထုတ်လုပ်သူများ ဖြစ်ပြီး ကလိုရိုဖီးလ်မပိုင်ဆိုင်သဖြင့် အစာမထုတ်လုပ်နိုင် သော လူနှင့်အခြားသတ္တဝါတို့က အပင်တို့ကို တိုက်ရိုက် သို့မဟုတ် သွယ်ဝိုက်၍ အစာအတွက် မှီခိုကြရသဖြင့် မှီခိုသူများ ဖြစ်ကြသည်။

အပင်အများစုသည် အစာ ထုတ်လုပ်နိုင်သော်လည်း အနည်းငယ်မျှသော အပင်တို့သည် ကလိုရိုဖီးလ် မပိုင်ဆိုင် သည့်အလျောက် အစာမထုတ်လုပ်နိုင်သဖြင့် သတ္တဝါများ ကဲ့သို့ပင် အစာအတွက် အစာထုတ်လုပ်နိုင်သော အပင် များထံမှ အစာကို ရယူရသည်။ ဥပမာ - မှီအုပ်စုတွင် ပါဝင်သော ကောက်ရိုးမျှ၊ အရက်ဖောက်သည့် တဆေး၊

ပင်နီဆီလင်ထုတ်ပေးသည့် ပင်နီဆီလင်မိုနှင့် အချဉ်ဖောက် ပေးသော ဗက်တီးရီးယား အပါအဝင် ဗက်တီးရီးယား အုပ်စုတို့သည် အခြားအပင်များထံမှ အစာကိုယူရသည်။

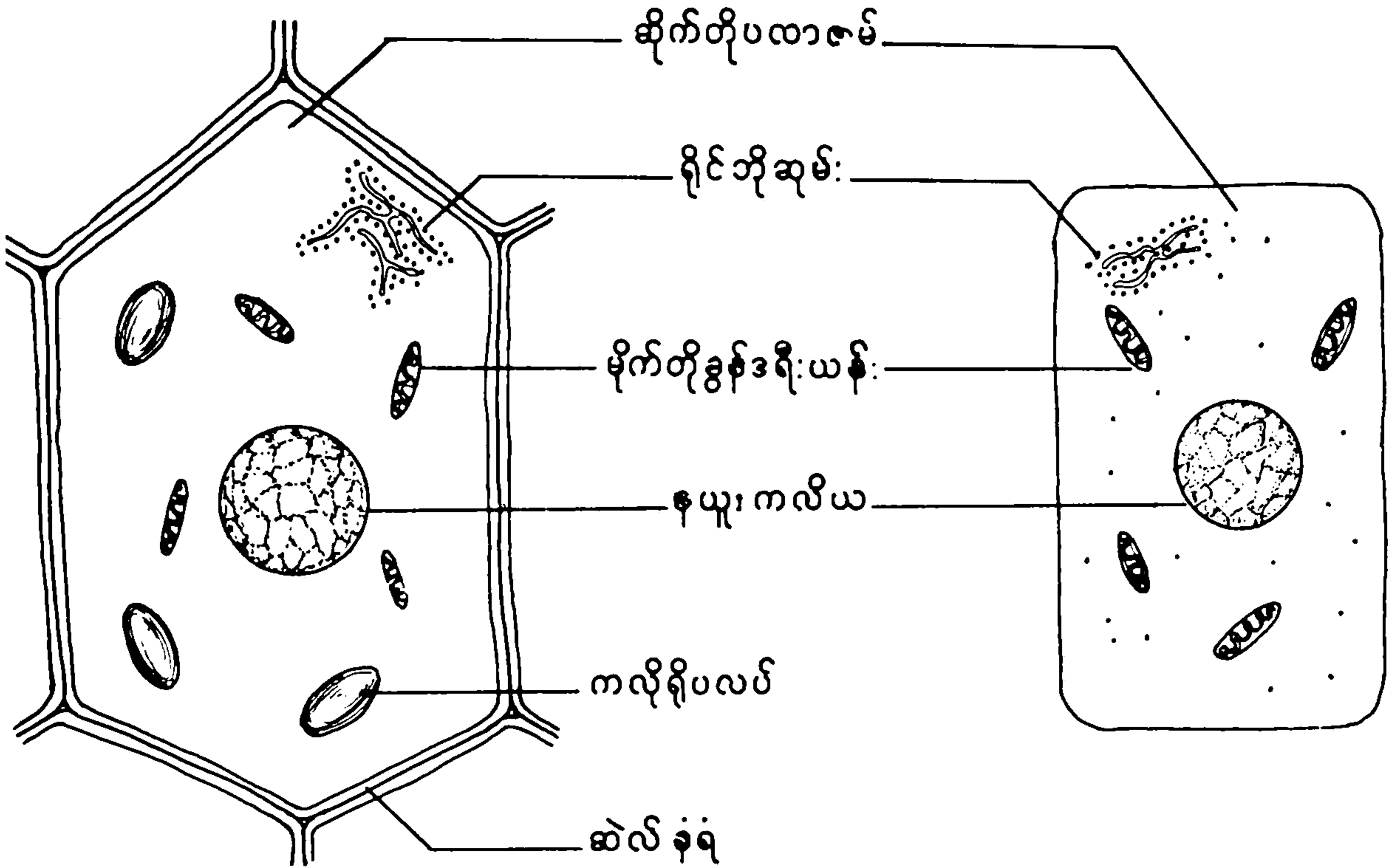
မျိုးစိတ်မျိုးပြားအနေဖြင့် သိန်းပေါင်းများစွာရှိသော အပင်တို့သည် ဂလူးကိုသကြားကို အသုံးပြု၍ သက်ရှိ ယန္တရားလည်ပတ်စဉ် မိမိ၏ မျိုးရိုး ထူးခြားချက်အရ ထူးခြားရှုပ်ထွေးလှသော ဒြပ်ပေါင်းများအဖြစ်သို့ အဆင့် ဆင့် ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး အရန်ပစ္စည်းများကို ထုတ်လုပ်နိုင်ကြ သည်။ ဥပမာ - စပျစ်သီး၊ ကြံပင်တို့တွင် သကြားများ၊ ဆန်၊ ဂျုံ၊ ပြောင်းတို့တွင် ကော်ဒြပ်ပေါင်းများ၊ ပဲအမျိုး မျိုးတို့တွင် ပရိုတင်းများ၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်သီးတို့တွင် ဆစ်ထရစ်အက်ဆစ်များ၊ နှမ်း၊ မြေပဲ၊ နေကြာစေ့တို့တွင် ဆီများ၊ ဘုမ္မရာဇာ၊ ပဒိုင်း၊ ဣဿရမူလီပင်၊ ဆေးကြီးပင် တို့တွင် ဆေး ဖက်ဝင်သော ဒြပ်ပေါင်းများ အစရှိသဖြင့် မိမိနှင့်ဆိုင်ရာ ဒြပ်ပေါင်း အသီးသီးကို ထုတ်လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိကြသည်။

လူနှင့်သတ္တဝါများသည် မိမိကိုယ်တိုင် အစာမထုတ်လုပ် နိုင်သဖြင့် အပင်များကို တိုက်ရိုက် သို့မဟုတ် သွယ်ဝိုက်၍ မှီခိုစားသုံးရသည်။ အပင်စား သို့မဟုတ် အသားစား သို့မ ဟုတ် အပင်ရောအသားပါ စားသည့် အစုံစား (ဥပမာ လူ) အဖြစ် အစားအစာသုံး၍ သက်ရှိ ယန္တရားလည်ပတ်ပြီး အသက်ရှင်ကြသည်။ လူနှင့် သတ္တဝါတို့သည် ဤအစာမှ ရသော ဂလူးကို သို့မဟုတ် ဂလူးကိုမု ဆင်းသက်သော ပြောင်းလဲပြီး ဒြပ်ပေါင်းအမျိုးမျိုးတို့ကိုရ၍ မိမိကိုယ်ခန္ဓာရှိ ကြွက်သား၊ အရိုး၊ ဦးနှောက်၊ အသည်း၊ နှလုံး၊ ကျောက် ကပ်၊ အဆုတ်၊ အစာလမ်းကြောင်း၊ အရေပြား၊ အမွှေး အမှင်များ စသည်တို့ကို အသီးသီး စနစ်တကျတည်ဆောက် နိုင်ကြသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာ တည်ဆောက်ရန်ဖြစ်စေ၊ သက်ရှိယန္တရား လည်ပတ်ရန်ဖြစ်စေ လိုအပ်သော စွမ်းအင်နှင့် အခြေခံ ပစ္စည်းတို့သည် ဖော်ပြပါ ဂလူးကိုသကြားမှ ဆင်းသက် လာသည်။ လိုအပ်သောအစာကို ရပါက သက်ရှိအပင် ဆဲလ်နှင့် လူနှင့်သတ္တဝါဆဲလ်တို့သည် မျိုးရိုးအရ မိမိနှင့် ဆိုင်ရာ ဒြပ်ပေါင်းအမျိုးအစား ထုတ်လုပ်ရာတွင် တိကျစွာ အမှားအယွင်းမရှိပဲ ထုတ်လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။ သက်ရှိ ဆဲလ်တို့၏ ထုတ်လုပ်နိုင်သော ဒြပ်ပေါင်း အမျိုးအစား အတိုင်းအတာ၊ ယင်း၏ ရှုပ်ထွေးမှုအတိုင်းအတာ၊ တိကျမှု အတိုင်းအတာ၊ အမှားနည်းမှု အတိုင်းအတာ၊ မြန်ဆန်မှု အတိုင်းအတာတို့ကို ကြည့်၍ နိမ့်ဆူရှင် ခရစ်စတင်းဒီဒု အပါအဝင် သိပ္ပံပညာရှင်တို့က ဤသို့ဆိုသည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဓာတုစက်ရုံအားလုံး ပေါင်းထားလျှင်ပင် သက် ရှိ ဆဲလ် တ ခု ၏ လုပ်ဆောင် နိုင်သော နည်းပညာ

ဇီဝနည်းပညာ

အပင်ဆဲလ်တခု

သတ္တဝါဆဲလ်တခု

အဆင့်မြင့်မှုကို လုံးဝမတူနိုင်သေးဟူ၍ ဆိုသည်။ သက်ရှိ ထုတ်လုပ်မှုကို သက်မဲ့စက်ရုံများက ခြေဖျားမပင် မမိသေး ဟူ၍ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

အထက်ဖော်ပြသကဲ့သို့ ဂလူးကို သို့မဟုတ် ၎င်းမှ ဆင်းသက်သော အစာနှင့် အခြားအာဟာရတို့ကို ရရှိလျှင် သက်ရှိဆဲလ်တို့သည် မိမိတို့ မျိုးရိုးဗီဇအလိုက် ဒြပ်ပေါင်း များကို လုံးဝနီးနီး အမှားမရှိပဲ တိတိကျကျ ထုတ်လုပ် နိုင်သည်။ ဤသို့ ထုတ်လုပ်နိုင်ခြင်းမှာ အလွန်ထူးခြားသည့် ဆဲလ်လုပ်သား သို့မဟုတ် အင်ဇိုင်းများကြောင့်ပင် ဖြစ် သည်။ အကယ်၍ ထုတ်လုပ်မည့် ရှုပ်ထွေးသော ဒြပ် ပေါင်းသည် ဂလူးကိုမှ အဆင့် ၁၀ ဆင့် ပြောင်းမှ ရမည် ဆိုလျှင် အနည်းဆုံး အင်ဇိုင်းအမျိုးအစား ၁၀ မျိုးတို့က အဆင့်ဆင့် လုပ်ဆောင်ပေးသည်။ လုပ်ဆောင်ပေးပုံမှာ ဓာတုဗေဒသဘောအရ ဓာတ်ကူခြင်းနည်းဖြင့် ကူညီပေး ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆဲလ်တို့၏ ထုတ်လုပ်နိုင်မှုအရည် အချင်းသည် အင်ဇိုင်းတို့၏ စွမ်းရည်ပင် ဖြစ်သည်။

ဆဲလ်လုပ်သား အင်ဇိုင်းသည် ပရိုတင်းတမျိုး ဖြစ် သည်။ ၎င်းက ဓာတ်ကူခြင်း ပြုရာတွင် မျိုးရိုးအလိုက် အမှားအယွင်း မရှိပဲ တိတိကျကျ ဖြစ်ရသည်။ ဤတွင် မျိုးရိုးဗီဇကို ဦးတည်၍ တင်ပြရန် လိုအပ်လာသည်။

မင်ဒယ်ဆိုသူက ၁၈၆၆ ခုနှစ်တွင် မျိုးရိုးဗီဇ သို့မဟုတ် ဂျင်းဟူသော အရာများသည် အစဉ်အခံလိုက်ရှိပြီး အဆင့် ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်းခြင်းဖြင့် မျိုးရိုးလက္ခဏာတို့ကို ပေါ်စေ သည်ဟု ဆိုသော တွေ့ရှိချက်ကို ပထမဦးစွာ တင်ပြခဲ့သည်။

ထို့နောက် ၁၉၀၃ ခုနှစ်တွင် ဆတ်တင်ဆိုသူက သက်ရှိ ဆဲလ်အတွင်းရှိ နယူးကလိယများအတွင်းတွင် ခရိုမိုဆုမ်းဟု ခေါ်သော အမျှင်များသည် မျိုးရိုးဗီဇပစ္စည်းသယ်ဆောင် သည့် အရာများဖြစ်ကြောင်း ခရိုမိုဆုမ်းသီအိုရီကို တင်ပြ ခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင်မူ ခရိုမိုဆုမ်းတခုတွင် ပါဝင်သော ဓာတုအဖွဲ့အစည်းသည် ရှုပ်ထွေးဒြပ်ပေါင်း နယူးကလိယို ပရိုတင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နယူးကလိယို ပရိုတင်းတွင် နယူး ကလိအစ် အက်ဆစ်နှင့် ပရိုတင်းဟူ၍ နှစ်ပိုင်းပါဝင်ကြောင်း တို့ကို သိရှိလာကြသည်။

ဤတွင် မျိုးရိုး ထိန်းချုပ်သော အရာသည် ပရိုတင်း လော၊ နယူးကလိအစ်အက်ဆစ်လောဟု အမျိုးမျိုးတွေး ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်အခါက ကမ္ဘာ့သိပ္ပံလောကတွင် ဓာတ်ကူခြင်း ပြုလုပ်ပေးနိုင်သော အင်ဇိုင်းပရိုတင်းတို့၏ကဏ္ဍသည် အလွန် ကြီးမားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ခရိုမိုဆုမ်းပေါ်တွင် ရှိသော မျိုးရိုးဗီဇဆိုသော အရာသည် အစွမ်းကောင်းသော ပရိုတင်း

ဓာတ်ပေါင်းထူးပင် ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ ကမ္ဘာ့သိပ္ပံရှင်များစွာ တို့က ယုံကြည်ခဲ့သောကြောင့် ပရိုတင်းသုတေသနကိုသာ ဦးတည်စောင့်ရှောက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ မျိုးရိုးဗီဇကဲ့သို့ ပြုမူနိုင်သော ပရိုတင်းတို့ကို အလေးပေး ရှာခဲ့သော်လည်း အဖြေကား မထွက်ခဲ့ချေ။

အေဗရီနှင့်အဖွဲ့က ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် ရော့ကာဖဲလား သုတေသနဌာန၌ နယူကလီအစ်အက်ဆစ်သာလျှင် မျိုးရိုးဗီဇ ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဆိုသော အသိပညာနှင့် အထောက်အထားတို့ကို အောင်မြင်စွာ ပြသခဲ့သည်။

ထို့နောက်တွင်မူ မျိုးရိုးဗီဇနယူကလီအစ် အက်ဆစ်သည် ဒီအောက်ဆီရိုင်ဗိုနယူကလီအစ်အက်ဆစ် (ဒီအင်အေ) ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလာသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် ဒီအင်အေကို အလေးအနက်ထားပြီး လေ့လာခဲ့ကြသည်။

၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ဝပ်ဆင်နှင့်ခရစ်တို့က ဒီအင်အေနှင့်မျှင်လိမ် အဆောက်အအုံကို မော်လီကျူးအဆင့် အသေးစိတ်ဖော်ထုတ်၍ပုံတူတင်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် သိပ္ပံပညာရှင်တို့က ဒီအင်အေ၏ မျိုးရိုးလက္ခဏာသည် သက်ရှိတို့အပေါ်၌ သြဇာသက်ရောက်ပုံကို အသေးစိတ်ဖော်ထုတ်နိုင်ကြသဖြင့် သိပ္ပံလောကကြီးတစ်ခုလုံးကို ဂယက်ရိုက်သွားသည်။ ဒီအင်အေကို ပိုမိုစိတ်ဝင်စားလာကြပြီး ဤနယ်ပယ်ဘက်တွင် သုတေသနကို ပိုမို၍ လုပ်ဆောင်ကြသည်။

ဤတွင် သမားရိုးကျ မျိုးရိုးဗေဒ၏ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်တို့ကို အားမရတော့ချေ။ အခြေခံ ပိုမိုခိုင်မာပြီး ပိုမိုကျယ်ပြန့်လျက် ပိုမို၍ တိကျမှန်ကန်သော ဆဲလ်ဇီဝဗေဒ၊ မော်လီကျူးအဆင့် ဇီဝဗေဒ အစရှိသည့် ပို၍ နက်နဲသည့် အသွင်ကို ပီသစွာ ဆောင်ရွက်လာကြသည်။

ထို့နောက်တွင် ပရိုတင်း ဖွဲ့စည်းခြင်းကို မျိုးရိုးကထိန်းချုပ်သည့် ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒီအင်အေ၏ မည်သည့်အပိုင်းက သင်္ကေတတို့ကဲ့သို့ ပြုမူ၍ အေမီနိုအက်ဆစ်တို့ကို ရွေးချယ်ပြီး ပရိုတင်း ဖွဲ့စည်းပုံ အသေးစိတ်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ကွန်းဗတ်နှင့်အဖွဲ့က ဖန်ပြွန်အတွင်းတွင် ဗိုင်းရတ်ဒီအင်အေကို မွေးထုတ်၍ ပြခဲ့သည်။

ထိုနှစ်တွင်ပင် ဂျေးကော့နှင့် မော်နော့တို့သည် ဒီအင်အေက ပရိုတင်းထုတ်လုပ်ရာတွင် သဘာဝ အလျောက် ထိန်းချုပ်နည်းများကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ခိုရားနားနှင့် နယ်ရင်ဗတ်တို့က ဓာတုကုန်ကြမ်းသက်သက်မှ ဒီအင်အေကို ဖန်ပြွန်အတွင်းတွင် ဖွဲ့စည်းပြခဲ့ကြသည်။ ထိုလုပ်ဆောင်ချက်တို့ကြောင့် အထက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အခြားအလားတူ သိပ္ပံပညာရှင်များစွာတို့သည် နိုဗဲဆုများကို အသီးသီးဆွတ်ခူးခဲ့ကြသည်။

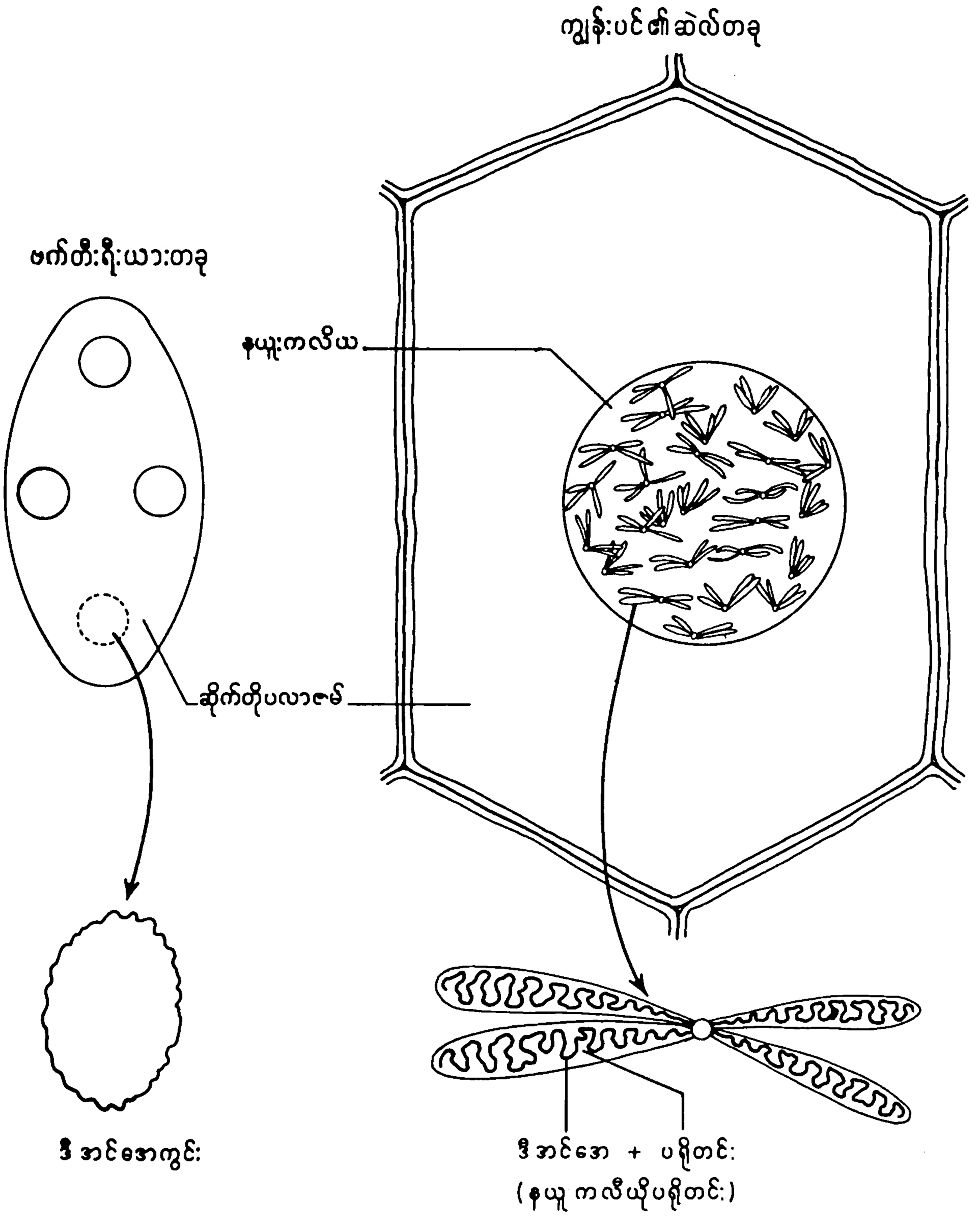
ဇီဝနည်းပညာသစ်များ

သက်ရှိဆဲလ်များကို လေ့လာရာတွင် ဇီဝနည်း၊ ဓာတုနည်း၊ ရူပနည်း၊ သင်္ချာနည်း အစရှိသဖြင့် လိုအပ်သလိုနည်းမျိုးစုံသုံး၍ လေ့လာကြရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သက်ရှိဆဲလ်တို့သည် သက်ရှိယန္တရား လည်ပတ်ရာတွင် ဇီဝနိယာမ၊ ဓာတုနိယာမ၊ ရူပနိယာမ၊ သင်္ချာနိယာမတို့ကို တသွေမတိမ်း လိုက်နာကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သက်ရှိဆဲလ်၏ အတွင်းရေးကိစ္စသည် ဇီဝကိစ္စဖြစ်ပြီး သုတေသနပြုသနာများသည် ဇီဝပြုသနာများသာ ဖြစ်ကြကြောင်း သတိပြုရမည် ဖြစ်သည်။

ယခုအခါတွင် သက်ရှိဆဲလ်တို့၏ အတွင်းရေးများကို ဇီဝနည်းပညာအမျိုးမျိုးဖြင့် လေ့လာကြသည်။ ဥပမာ - ဆဲလ်ဗေဒ၊ မျိုးရိုးဗေဒ၊ ဆဲလ်မျိုးရိုးဗေဒ၊ အဏုဇီဝဗေဒ၊ ဆဲလ်ဇီဝကမ္မဗေဒ၊ ဇီဝဓာတုဗေဒ၊ ဇီဝရူပဗေဒ၊ မျိုးရိုးအဏုဇီဝဗေဒ၊ တစ်ရှူးမွေးမြူရေးဗေဒ၊ ရုပ်သွင်ရင်းမြစ်ဗေဒ၊ ဆဲလ်ရင့်မာခြင်းဗေဒ၊ ကင်ဆာသုတေသန အစရှိသည်တို့သည် ဆဲလ်တွင်းပညာကို လေ့လာနေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ဆဲလ်ဇီဝဗေဒ၊ မော်လီကျူးအဆင့် ဇီဝဗေဒဟူ၍ အခေါ်များသည်။ ရီကွန်ဘင်းနှင့် ဒီအင်အေနည်း ပေါ်ပေါက်လာချိန်တွင် မျိုးရိုးအင်ဂျင်နီယာ ဗေဒ ဟူ၍ပင် တမျိုးခေါ်ကြသေးသည်။ အကယ်စင်စစ် သက်ရှိဆဲလ်၏ သက်ရှိယန္တရား လည်ပတ်မှုကို ရှုထောင့်မျိုးစုံဖြင့် လေ့လာခြင်းပင် ဖြစ်သဖြင့် အားလုံးမှာ ဆဲလ်ဇီဝဗေဒကို အမျိုးမျိုးခေါ်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကြိုက်နှစ်သက်ရာ သက်ရှိဆဲလ်တို့ကို လေ့လာနိုင်ရန် ဖန်ပြွန်တွင် မွေးမြူနိုင်သည်။ ယခင်က အလင်းရောင်သုံး အဏုကြည့်မှန်ပြောင်းတို့၏ချဲ့အားသည် အဆပေါင်းထောင်ချီ၍ ရှိသည်။ ယနေ့ အီလက်ထရွန် အဏုကြည့်မှန်ပြောင်း၏ ချဲ့အားသည် သိန်းဖြင့်ချီ၍ ချဲ့နိုင်စွမ်းရှိသည်။ သက်ရှိဆဲလ်တစ်ခု၏ အလွန်သေးငယ်သော အပိုင်းတစ်ပိုင်းကို မော်လီကျူးအဆင့်၊ အက်ကမ်အဆင့်တို့တွင် အိပ်စရေးရောင်ခြည်နည်းဖြင့် ဖောက်ထွင်း မြင်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။ ဆဲလ်တွင်း အင်္ဂါငယ်များ၊ မော်လီကျူး ကြီးငယ်များကို သန့်ထုတ်ပေးသော ဆင်ထရီဖြူနည်းများ၊ ခရိုမက်တိုဂရပ်နည်းများ ရှိနေသည်။ အင်ဇိုင်းဆိုင်ရာ ပညာကြွယ်ဝသဖြင့် အင်ဇိုင်းကို ဖြုတ်ခြင်း၊ တပ်ခြင်း၊ သန့်၍ အလုပ်လုပ်စေခြင်း အစရှိသည့်နည်းများ ကျွမ်းကျင်လာသည်။ အင်ဇိုင်းကို ကြိုက်ရာဒြပ်ပေါင်းပြုစေရန် ဖန်ပြွန်တွင် ဓာတ်ကူစေသည့် ကိစ္စသည် ယနေ့ အလွန် လွယ်ကူလာသည်။ ဒြပ်ပေါင်းအားလုံးတို့၏ ဖွဲ့စည်းပုံကို သိရန် ရေဒီယိုကြွ ဒြပ်

ငါးနည်းပညာ

ဇီဝနည်းပညာ

ပေါင်းနည်းဖြင့် ခြေရာခံ၍ လိုက်နိုင်သည်။ ဤသည်မှာ ဇီဝလုပ်နည်း လုပ်ဟန် သစ် တို့ကို အကြမ်းသဘောမျှသာ တင်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယနေ့ လုပ်ရပ်များတွင် ဖန်ပြန်အတွင်း လူတို့က ဒီအင် အေဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ပွားခြင်း၊ အာအင်အေမေးခြင်း၊ ရိုင်ဗို ဆုမ်းကို ဖြိုခွဲခြင်း၊ ပြန်၍ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ပရိုတင်းဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ဆဲလ်၏ အရေးကြီးသော အမြေးပါးများ အသေးစိတ် သိရှိပြီး ဖွဲ့စည်းနိုင်ခြင်း စသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင် သည်။ ထို့အပြင် ဒီအင်အေ၏ မည်သည့် အစိတ်အပိုင်း သည် မည်သည့် အေမီနို အက်ဆစ်နှင့် ဆိုင်ကြောင်း၊ မည်သည့်မျိုးရိုးလက္ခဏာနှင့်ဆိုင်ကြောင်း၊ မျိုးရိုးသင်္ကေတ ဝှက်ကို အသေးစိတ် သိရှိလာခြင်း၊ ဒီအင်အေကို အစိတ် စိတ်အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ ကြိုက်သလိုပြန်၍ပေါင်းစပ်ပေးခြင်း အားဖြင့် ကပြားဒီအင်အေ အသစ်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးနိုင် ခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။

ယနေ့ဇီဝ အသိပညာသစ်များ

ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိ သက်ရှိတို့၏ သက်ရှိဆဲလ်အားလုံးကို မျိုးရိုးဗီဇ ဒီအင်အေ အဖြစ်ဖြင့်သာ ထိန်းချုပ်ထားသည်။ တနည်းဆိုရသော် လူ၊ ဆင်၊ ငှက်၊ ငါး၊ အမီးဗား အစရှိ သည့် သတ္တဝါအားလုံးတို့နှင့် ကျွန်းပင်၊ နေကြာ၊ သစ်ခွ၊ စပါး၊ အယ်လဂျီ၊ တဆေး၊ ဗက်တီးရီးယား အစရှိသည့် အပင်အားလုံးတို့၏ သက်ရှိဆဲလ် အဆင့်တွင် သော်လည်း ကောင်း၊ မျိုးရိုးဗီဇ ဒီအင်အေ အဆင့် တွင် သော်လည်း ကောင်း၊ မျိုးရိုးလိုက်ရန် ဓာတ်ကူပေးမည့် အင်ဇိုင်းပရိုတင်း ဖွဲ့စည်းရာ အဆင့်တွင်သော်လည်းကောင်း လုပ်နည်းလုပ်ဟန် မှာ အခြေခံအားဖြင့် တိတိကျကျတူကြသည်။

ထို့ပြင် ဒီအင်အေတွင် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော ယူနစ် များဖြစ်သည့် နယူကလီယိုတိုက် အခြေခံ ဓာတ်ပေါင်း လေးမျိုးရှိပုံမှာလည်း တိတိကျကျ တူကြသည်။ သက်ရှိ မျိုးစိတ်တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကွာခြားချက်မှာ ဖော်ပြပါ နယူ ကလီယိုတိုက် လေးမျိုးတို့ကို တခုနောက် တခု တန်းစီ ထားပုံ အစီအစဉ် ကွာခြားကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤတွေ့ရှိ ချက်သည်ပင် ကမ္ဘာကို တုန်လှုပ်စေသည်။

လူ၊ ဆင်၊ ဝေလငါး၊ မျောက်၊ ငှက်၊ မြွေ၊ မိချောင်း၊ ငါး၊ ပုစွန်၊ ကဏန်း၊ ပုရစ်၊ ပျား၊ တီကောင်၊ ပင်လယ် မျော့၊ ငှက်ဖျားပိုး အပါအဝင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သတ္တဝါ အားလုံး၊ ကျွန်းပင်၊ စပါး၊ ထန်းပင်၊ ဘုမ္မရာဇာ၊ နှင်းဆီ၊ ကန်စွန်း၊ ကောက်ရိုးမှု၊ အယ်လဂျီ၊ တဆေး၊ ဗက်တီး ရီးယားအပါအဝင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အပင် အားလုံးတို့တွင် ဒီအင်အေဖွဲ့စည်းလုပ်ဆောင်ပုံ အားလုံးအတူတူပင် ဖြစ်ပြီး သက်ဆိုင်ရာ ဒီအင်အေတွင် ပါဝင်သော နယူကလီယိုတိုက်

အစီအစဉ် သို့မဟုတ် မျိုးရိုးသင်္ကေတဝှက် ကွာခြား၍သာ ဖော်ပြပါ သက်ရှိ တခုနှင့်တစ်ခု မျိုးရိုးလက္ခဏာကွာခြား ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သိပ္ပံပညာရှင်တို့က မျောက်တကောင်၏ သက်ရှိဆဲလ်မှ လိုချင်သည့် အရည်အချင်းနှင့် ဆိုင်သော ဒီအင်အေကို သန့်ထုတ်၍ ဗက်တီးရီးယား ဒီအင်အေသို့ တွဲဆက်၍ ထွက်လာမည့်ရလဒ်ကို သိလိုကြသည်။ အလွန် ရှားပါးသော အဖိုးတန် ဆေးဝါးဒြပ်ပေါင်းများကို ထုတ် နှုန်းကောင်းသော ဗက်တီးရီးယားနှင့် ထုတ်လုပ်နိုင်ပါက ဈေးအဆတရာမက ကျဆင်းနိုင်မည်ဟု သိပ္ပံပညာရှင်တို့က မှန်မြတ်သော အမြင်ကို မြင်ကြသည်။

ဗက်တီးရီးယား တမျိုးဖြစ်သော အယ်ရာရစ်ဆီးယား ကိုလိုင်း (သို့မဟုတ်) အတိုကောက်အားဖြင့် အီးကိုလိုင်း ကို ပိုင်နိုင်စွာ လေ့လာထားမှုသည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဖြစ် သည်။ ဤဗက်တီးရီးယားမျိုးကို သာမန်အားဖြင့် လူတို့၏ အစာလမ်းကြောင်းတွင် တွေ့ရလေ့ ရှိသည်။

အီးကိုလိုင်း ဗက်တီးရီးယားကို နီးကပ်စွာ ကြည့်လျှင် အရွယ်အားဖြင့် ကျွန်း၊ စပါး၊ သစ်ခွ၊ နေကြာအစရှိသော အပင်တို့၏ ဆဲလ်များထက် အဆ ၅၀၀ ခန့် ပို၍ ငယ်သည်။ ရှုပ်ထွေးမှုလည်း အလွန်နည်းသည်။ သို့သော် အီးကိုလိုင်း အပါအဝင် ဗက်တီးရီးယားတို့၏ ထူးခြားချက်မှာ ၎င်းတို့ကို ကျွေးရသော အစာကုန်ကြမ်းသည် မရှုပ်ထွေးလှပဲ ပွားနှုန်း အလွန်မြန်သည်။ ထို့ပြင် အရန်အဖြစ် စွန့်ပစ်သော ဒြပ် ပေါင်းမျိုးမှာ ဗက်တီးရီးယားတမျိုးအတွက် အနည်းဆုံး တမျိုးဖြစ်လေ့ ရှိသည်။ ထိုဒြပ်ပေါင်းမှာ ပို၍ သန့်သည်။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ဗက်တီးရီးယားအတွင်းရှိ မျိုးရိုးထိန်း ချုပ်သော ဒီအင်အေက ထိန်းချုပ် ထုတ်လုပ်ပေးသော အင်ဇိုင်းအုပ်စုက ဓာတ်ကူမအဆင့်ဆင့်၏ နောက်ဆုံး စုမိသော ဒြပ်ပေါင်းအဖြစ် ထုတ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

တဆေး၊ အယ်လဂျီ၊ စပါး၊ သစ်ခွ၊ နေကြာ၊ ကျွန်း အစရှိသည့်အပင်တို့၏ ဆဲလ်များနှင့် အမီးဗား၊ ပုရွက်ဆိတ်၊ ဆင်၊ လူ အစရှိသည့် သတ္တဝါတို့၏ ဆဲလ်များတွင် ဒီအင် အေပါဝင်သော ခရိုမိုဆုမ်းများကို နယူကလီယ ဟူသော ဘောင်အတွင်း၌သာ သီးသန့်စီ ရှိနေကြသည်။ ဗက်တီးရီး ယား တို့တွင်မူ ခရိုမိုဆုမ်းမှာ ပရိုတင်းမပါပဲ ဒီအင်အေ သက်သက်သာဖြစ်ပြီး နယူကလီယဟူသော ဘောင်ခတ် ထားမှုလည်း မရှိပဲ ဆိုက်တိုပလာဇမ်တွင် မျော့၍နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗက်တီးရီးယား၏ ဒီအင်အေကို ကိုင်တွယ်ရာ တွင် ပို၍ လွယ်ကူသည်။

အီးကိုလိုင်းဗက်တီးရီးယားတွင် မျိုးမတူသော ပရိုတင်း အမျိုးအစား ၂၀၀၀ မှ ၃၀၀၀ အထိကို မျိုးရိုးထိန်းချုပ် ပေးသော ဒီအင်အေများပါဝင်သည်။ အီးကိုလိုင်း၏ ဒီအင်

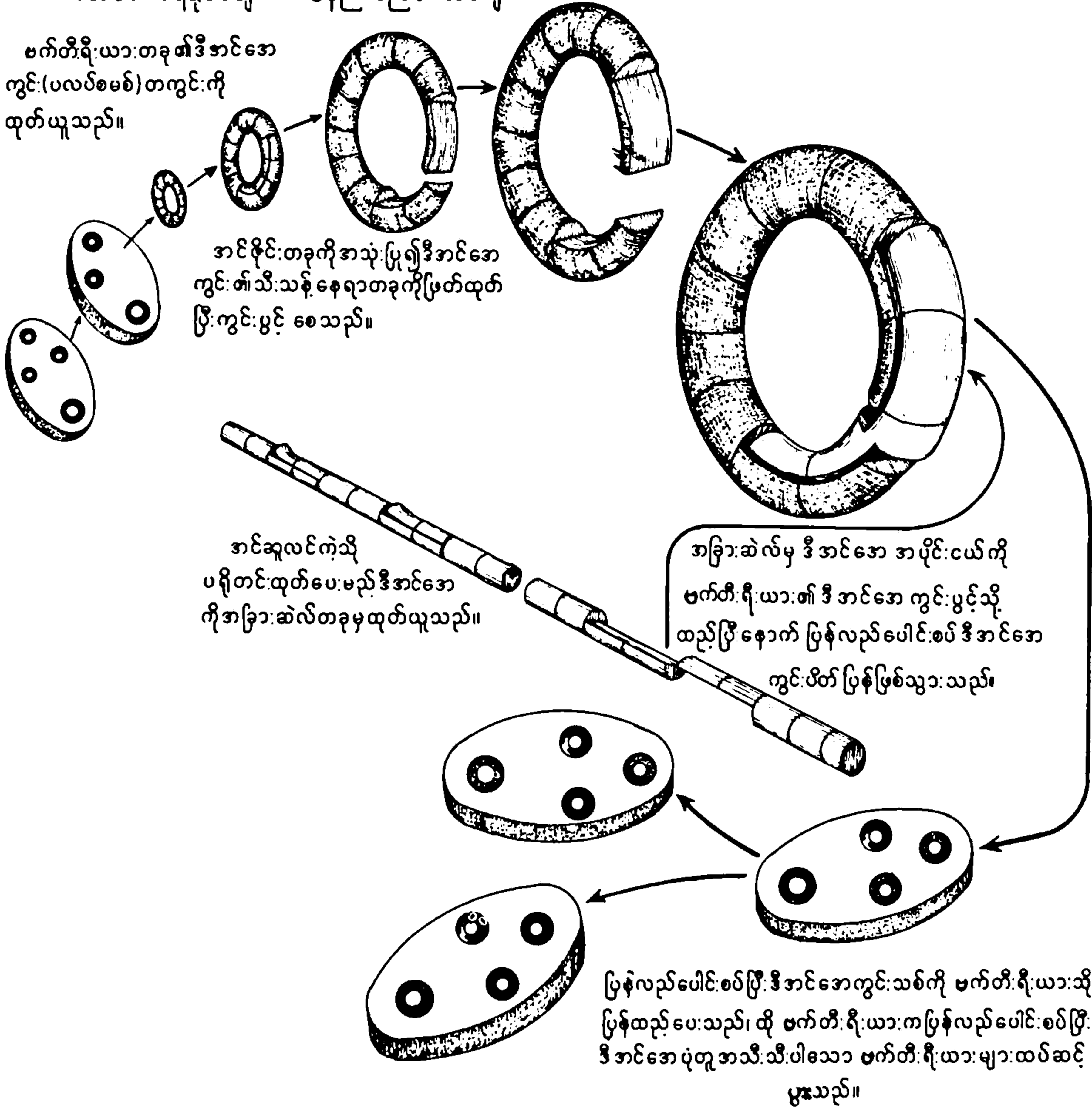
ဇီဝနည်းပညာ

အိမ်ကိုလိုင် မက်တီးရီးယား၏ ဒီအင်အောပလတ် မစ်အိုင်က
ပွားနေပုံ၊ (စကေး၏အလျားသည် တစ်မီလီမီတာ၏
၁/၁၀ မျှ ဖြစ်သည်။)

အေမှာ ပုတီးကုံးများသဖွယ် ကွင်းအဖြစ် ဆက်လျက်ရှိပြီး
၎င်းတို့ကို ပလတ်စမစ်ဟူ၍ သီးသန့်အမည် ပေးထားသည်။
မကြာမီက တီထွင်လိုက်သော ဇီဝနည်းတခုမှာ စိတ်
ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်သည်။ လူတို့က ဆီးချိုရောဂါကုသရေး
အတွက်မရှိမဖြစ်သော ဆေးဝါးအဖြစ်သုံးရသော အင်ဆူ
လင်သည် သာမန်အားဖြင့် နွားများကို သတ်ပြီးမှ အစာ
အိမ်နှင့် ဒုတိယအကြားရှိ ပန်းကရိယဟူသော ဂလင်းမှ
ထုတ်ယူရသည်။ ထို့ကြောင့် အင်ဆူလင်သည် ဈေးကြီးပြီး
လုံလောက်အောင် မရနိုင်ချေ။ ဇီဝနည်းပညာ သစ်များ

မက်တီးရီးယားတခု၏ဒီအင်အေ
ကွင်း(ပလပ်စမစ်)တကွင်းကို
ထုတ်ယူသည်။

ဇီဝနည်းပညာ

ကြောင့် အင်ဆူလင်၏ ပရိုတင်းအဆောက်အအုံ အသေးစိတ်ကို သိထားသည်။ ထိုပရိုတင်း အဆောက်အအုံကို သိလျှင် ၎င်းအတွက် လိုအပ်သော ဒီအင်အေကို ရရန် လူတို့က နယူးကလီယိုတိုက်ယူနစ်များကို တိတိကျကျ အစီအစဉ်လုပ်၍ ဖွဲ့စည်းနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် လူလုပ်သော အင်ဆူလင် မျိုးရိုးဗီဇ ဒီအင်အေ အစိတ်အပိုင်းကို ရနိုင်သည်။

ထို့နောက် အီးကိုလိုင် ဗက်တီးရီးယားမှ ပလတ်စမစ် ကွင်းငယ်တခုကို ထုတ်ပြီး အင်ဇိုင်းအကူအညီဖြင့် ဖြတ်ရသည်။ ထိုပြတ်နေသောနေရာကို အသင့်ရှိနေသော အထက်ဖော်ပြပါ အင်ဆူလင်မျိုးရိုးဗီဇဒီအင်အေအစိတ်အပိုင်းငယ်ကို ထည့်၍ ဆက်သောအခါ ပြည့်စုံသော ကွင်းငယ်တခု ပြန်ဖြစ်သွားသည်။ ဤသို့အခြား ဒီအင်အေဖြင့် ပြန်၍ ဆက်စပ်ပေးသောနည်းကို ရီကွန်ဘင်းနှင့် ဒီအင်အေနည်းဟု ယနေ့ သိထားကြသည်။ ဤနည်းဖြင့် ပြုပြင်ထားသော ဗက်တီးရီးယားသည် နဂိုက မထုတ်လုပ်တတ်သော အင်ဆူလင်ကို ထုတ်လုပ်နိုင်လာသည်။ ဤပြုပြင်ထားသော ဗက်တီးရီးယားအသစ်က ဆက်လက်၍ မျိုးပွားသောအခါ ဆင်းသက်လာသော ဗက်တီးရီးယား အားလုံးတို့မှာ အင်ဆူလင်ထုတ်သော မျိုးရိုးဗီဇ ဒီအင်အေများ အသီးသီး အစဉ်အဆက်မပြတ်ပဲ ပါဝင်ကြသဖြင့် အင်ဆူလင်ပေါများစွာ ထုတ်သော ဗက်တီးရီးယား အုပ်စုအသစ်တမျိုး ဖြစ်၍ သွားသည်။ ဤသို့ ထုတ်သော အင်ဆူလင်၏ ကုန်ကျစရိတ်သည် အလွန်နည်း၍ ထွက်လာသော အင်ဆူလင်မှာ နွား၏ ပန်းကရိယမှ ထုတ်သော အင်ဆူလင်ထက် ပို၍ သန့်သည်။ ထို့ကြောင့် အာနိသင် ပို၍ပင် ထက်မြက်သည်။ ဤစွမ်းဆောင်ချက်တို့ကို အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတွင် ၁၉၇၀ ခုနှစ်၌ပင် ဂျီနီတက်ကမ္ဘာ့ဇီဝဗေဒအောင်မြင်ထားသည်။

အလားတူပင် ကင်ဆာရောဂါအတွက် ကုသရာတွင် အလွန် နာမည်ကြီးသော အင်တာဖာရူနဟု ခေါ်သော ဇီဝဒြပ်ပေါင်းမှာ လူတို့၏ သဘာဝသွေးဖြူဥတို့မှ အနည်းငယ်မျှသာရပြီး ထုတ်လုပ်ရန် အလွန်ခက်ခဲသည်။ ကုန်ကျစရိတ် တခါကုအတွက် ဒေါ်လာငွေ ငါးသောင်း ခန့် ဖြစ်သည်။ အင်တာဖာရူနကိုလည်း ရီကွန်ဘင်းနှင့် ဒီအင်အေ နည်းဖြင့် ထုတ်ယူ၍ အောင်မြင်ထားကြောင်း ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် စောစောပိုင်းကပင် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဇူးရစ်စက်မှု တက္ကသိုလ်မှ ချားလ်ဝိုက်စမန်းနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်မှ ဝါလတာဂစ်လဗတ်တို့က ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် ဗက်တီးရီးယားတို့ကို ဒြပ်ပေါင်းသန့်သန့် ဈေးပေါပေါ ထွက်နှုန်းမြင့်မြင့်ထုတ်ပေးနိုင်သော ဇီဝစက်ရုံများ ကဲ့သို့ မြင်လာကြပြီးနောက် အရေးကြီး အဖိုးတန် ဒြပ်ပေါင်းအမျိုးအစား ထောင်ပေါင်းများစွာ ရနိုင်ရန် တိုးချဲ့

လုပ်ကိုင်နိုင်သည့်အလားအလာကို သိလာသော စီးပွားရေး သမားတို့က ဒေါ်လာငွေ သန်းပေါင်းများစွာ ရင်းနှီး၍ ထုတ်လုပ်ရန် စီစဉ်လျက်ရှိသည်။ ဤနည်းဖြင့် စက်မှုလုပ်ငန်း၏ အရေးအကြီးဆုံးသော ဇီဝနည်းပညာကြီးတခု အဖြစ် တမဟုတ်ချင်း ဖြစ်၍သွားသည်။

ဤဇီဝနည်းပညာမှာ မရှုပ်ထွေးသော သက်ရှိဆဲလ် တခုသာရှိသည့် ဗက်တီးရီးယားအဆင့်အထိ ကိုင်တွယ် နည်းဖြစ်သည်။ သို့သော် အဓိက သတ္တဝါကြီးများဖြစ်သော ဆဲလ်များစွာ ပိုင်ဆိုင်၍ ရှုပ်ထွေးသည့် ခန္ဓာကိုယ် ရှိကြသော လူ၊ ဆင်၊ ငှက်၊ မြွေ၊ ငါး၊ ပုစွန်၊ ပုရွက်ဆိတ်နှင့် အဓိက အပင်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော ဆဲလ်များစွာ ပိုင်ဆိုင်ကြသည့် ရှုပ်ထွေးသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိကြသည့် ကျွန်း၊ စပါး၊ နေကြာ၊ သစ်ခွ၊ အယ်လဂျီ၊ မှိုအမျိုးအစားတို့၏ သက်ရှိယန္တရားများ လည်ပတ်ပုံမှာ ပိုမိုရှုပ်ထွေးသဖြင့် ကိုင်တွယ်ရန် မပြေလည်သေးချေ။

သမားရိုးကျ မျိုးစပ်နည်းတို့တွင် မျိုးစိတ်မတူလျှင် မျိုးစပ်ရန် မလွယ်ချေ။ ခြွင်းချက်အနေဖြင့် မျိုးစိတ်မတူသောအပင် အနည်းငယ်ကိုသာလျှင် မျိုးစပ်၍ ရသည်။ (ဥပမာ - သစ်ခွ)။

ထိုအတူ ခြွင်းချက်အနေဖြင့် သတ္တဝါများကို တခါတရံသာလျှင် မျိုးစပ်၍ ရသည်။ (ဥပမာ - ကျားနှင့်ခြင်္သေ့)။

ထို့ပြင် သမားရိုးကျ မျိုးစပ်နည်းတွင် လူသားတို့ လိုချင်သော မျိုးရိုးလက္ခဏာကိုချည်း သန့်သန့်ရရန် မလွယ်ကူချေ။ ထို့ကြောင့် မျိုးစပ်ယင်း သန့်ထုတ်၍ ရွေးချယ်ယင်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆက်တိုက်ဆောင်ရွက်ပါက လိုအပ်သည့် လက္ခဏာမျိုးကို ရနိုင်သည်။

အဓိက ပြဿနာမှာ ဆဲလ်အဆင့်တွင် မတူသော မျိုးစိတ်နှစ်ခု၏ ဆဲလ်တို့မှ ဆိုက်တိုပလာဇမ်နှစ်ခုက လွယ်ကူစွာ မပေါင်းလိုခြင်း သို့မဟုတ် နယူကလီယစ်နှစ်ခုက မပေါင်းလိုခြင်း သို့မဟုတ် ထိုနှစ်စုံစလုံးက မပေါင်းလိုခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် မကြာသေးမီက မျိုးစိတ်အနေဖြင့် တခုနှင့်တခု မနီးစပ်လှသော နေကြာပင်၏ သက်ရှိဆဲလ်နှင့် ပဲပင်၏ သက်ရှိဆဲလ်တို့ကို အောင်မြင်စွာ စပ်ပြီး ကပြားအပင်ရနိုင်မည့် ဆဲလ်အစုအဝေး အောင်မြင်စွာ ဖြစ်ထွန်းနေကြောင်း သိရသည်။ ဤတွင် ထိုကပြားအပင်၏ မျိုးရိုးဗီဇကိုချည်း သန့်၍ရမည် ဖြစ်သည်။

အဓိက ပြဿနာဖြစ်သော ဆိုက်တိုပလာဇမ် ချင်းမပေါင်းစပ်လိုခြင်း၊ နယူကလီယစ်အချင်းချင်း မပေါင်းစပ်လိုခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အဓိကအကြောင်းရင်းနှင့် အဖြေတို့ကိုမူ အပူတပြင်း ရှာဖွေလျက် ရှိကြသည်။ သို့သော် ဒီအင်အေအဆင့်၌မူ လွယ်ကူစွာ ပေါင်းစပ်နိုင်ကြောင်း

ဇီဝနည်းပညာ

အင်ဆူလင်ထုတ်ပေးသော ရီကွန်ဘင်းနှင့် ဒီအင်အေနည်းဖြင့် မွေးထုတ်ထားသည့် ကပြားဗက်တီးရီးယား တို့က သက်သေပြနေသည်။ ထို့ကြောင့် မျှော်လင့်ချက်မှာ တနေ့တွင် အဖြေပေါ်စရာ ရှိလေသည်။ ကမ္ဘာတုန်လောက်သည့် လူသားအကျိုးပြု လုပ်ငန်းကို ထိထိရောက်ရောက်ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်စရာ အလားအလာရှိ သဖြင့် ကမ္ဘာတဝန်းမှ အထက်မြက်ဆုံးသော သိပ္ပံပညာရှင်များသည် တချိန်တခါက နျူးကလီးယား ရူပဗေဒဘာသာရပ်သို့ ပိုင်းဝန်းစုပေါင်း၍ သုတေသနပြုဖူးသကဲ့သို့ ယခု ဤဇီဝဗေဒအပိုင်းတွင်လည်း စုပုံလာကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဇီဝနည်းပညာသစ်များထပ်၍ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဤနယ်ပယ်၏ ဆဲလ်အတွင်း ပညာ ပိုင်း မှာ တဟုန်တိုး တိုးတက်လျက် ရှိလေသည်။

အနာဂတ်အတွက် အလားအလာ

လူတို့၏ စားဝတ်နေရေးအတွက် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် သစ်တော ရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင် မျိုးကောင်းမျိုးသန့် အပင်များ ရရှိရေးသည် အဓိကဖြစ်ပြီး မတူသော မျိုးစိတ်၊ မျိုးစု၊ မျိုးရင်း စသည်တို့မှ မကြုံစဖူး ကပြားအပင်သစ်များ ရနိုင်သည်။

လူတို့၏ အခြေခံ အစာဒြပ် ပေါင်း များ ဖြစ် ကြသော ကော်ဒြပ်ပေါင်းများ၊ ပရိုတင်းများ၊ အဆီများတို့ကို ယခုထက် အဆပေါင်းများစွာ ဈေးပေါပေါနှင့် ရနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

လူတို့၏ ကျန်းမာရေး၊ အသက်ရှည်ရေး၊ မျိုးရိုးကြောင့် အင်္ဂါရပ်ညံ့ခြင်း၊ အင်္ဂါချွတ်ယွင်းခြင်း၊ ရောဂါရှိခြင်းတို့အတွက် ကုသပေးနိုင်မည့်နည်းလမ်းများ ပေါ်ပေါက်နိုင်စရာ အကြောင်းရှိလာသည်။ ဥပမာ - ကင်ဆာ ရောဂါ အတွက် ကုသရန် နည်းလမ်းကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုထက် ပိုမို၍ လူသားတို့သည် ကျန်းမာ အသက်ရှည်ကြမည် ဖြစ်လေသည်။

နောက်ဆုံး လူသားတို့၏ ဦးနှောက်၊ မှတ်ဉာဏ်၊ မျက်စိ၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ် အစရှိသည်တို့ကို ပိုမိုကောင်းအောင် ကိုင်တွယ်နည်းများလည်း ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ပေမည်။

မွေးမြူရေးရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင် လူတို့ စားသုံးသော မျိုးကောင်းမျိုးသန့် တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါများ ပိုမိုထွန်းကားလာနိုင်သည်။ သတ္တဝါများ တွင်လည်း မတူသော မျိုးစိတ်၊ မျိုးစု၊ မျိုးရင်း အစရှိသည်တို့ပေါင်းစပ်၍ ကပြားသတ္တဝါ အသစ်များ ဖန်တီးနိုင်စရာအကြောင်းရှိလေသည်။

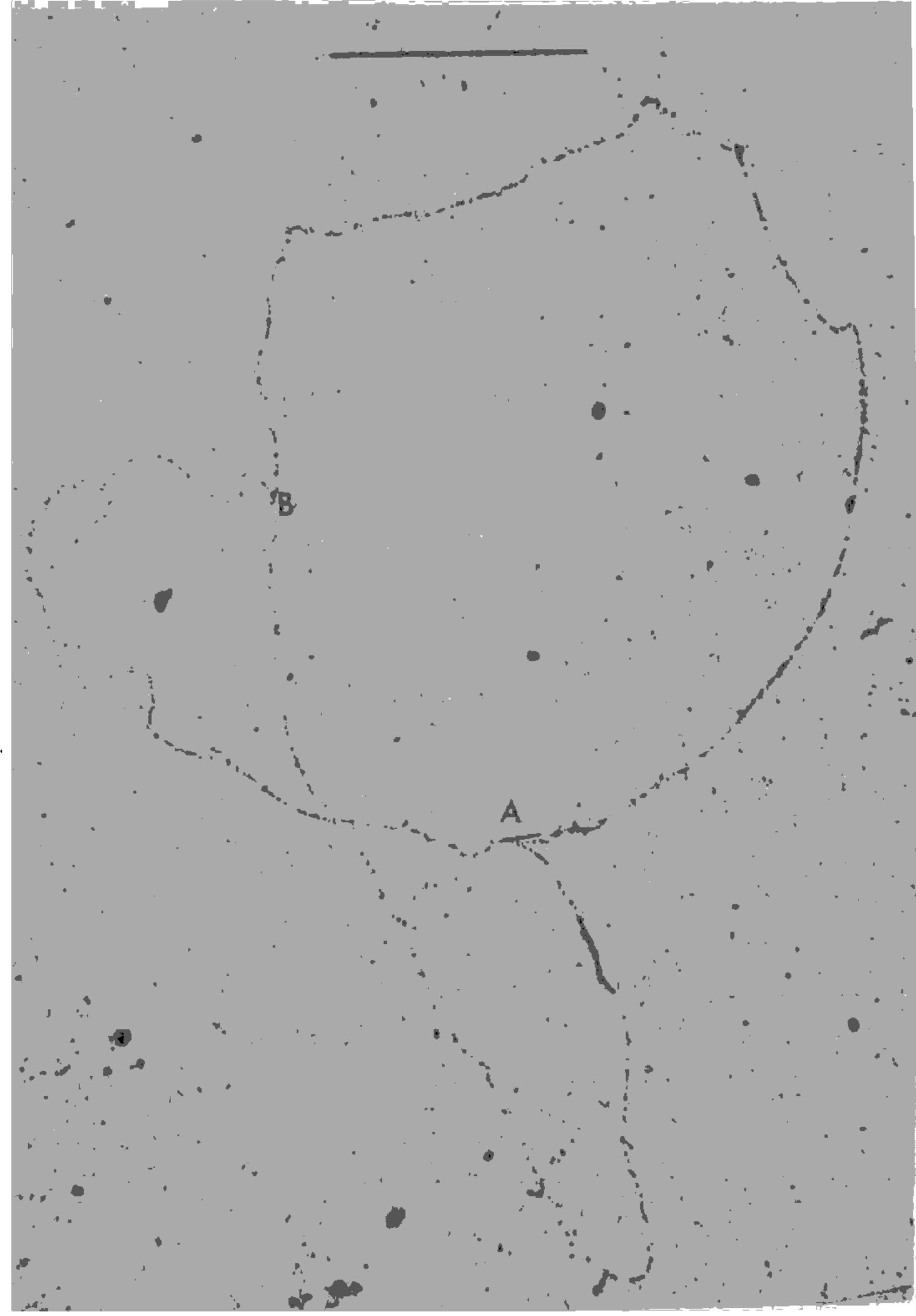
ဤကမ္ဘာပေါ်၌ သက်ရှိဆဲလ်က ထုတ်လုပ်သော ဆေးဝါးဟူသ၍ မည်မျှခက်ခဲအဖိုးတန်စေကာမူ တနေ့တွင် ဈေး

ပေါပေါနှင့် အရေအတွက် ပေါပေါများများ၊ လုံလုံလောက်လောက် ရနိုင်စရာနည်းလမ်းများ ရှိလာပြီ ဖြစ်သည်။

စက်မှုအသုံးဝင်ပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြသော သကြား၊ ကော်၊ အရက်၊ အက်ဆစ်၊ ဆီ၊ အင်ဇိုင်း၊ ပရိုတင်း၊ ရော်ဘာ၊ ဆေးဝါး၊ စွမ်းအင်လောင်စာများ (ဥပမာ-အရက်၊ မီသိန်းဓာတ်ငွေ့) အပါအဝင် အမျိုးအစား သောင်းပေါင်းများစွာ ပါဝင်သော သက်ရှိဆဲလ်က ထုတ်နိုင်စွမ်းရှိသည့် စီးပွားရေးအသုံးဝင် စက်မှုဒြပ်ပေါင်းများကို ဈေးနှုန်းသက်သာပြီး ပေါများစွာ ထုတ်နိုင်စရာ နည်းလမ်းများ ရှိ၍ နေပေပြီ။

ယခုအခါ လူသားတို့က ဇီဝနည်း ပညာ သစ် များ၏ အစွမ်းထက်မြက်မှုကို အခြေပြု၍ အဆင့်ဆင့် တက်ကာ

ယနေ့ ဇီဝနည်းပညာသစ် တခုဖြစ်သော ဇီဝထုတ်လုပ်မှု (ဥပမာ၊ အင်ဆူလင် ထုတ်လုပ်မှု) အတွက် အဓိက အားကိုးရသော အီးကိုလိုင်း ခေါ် ဗက်တီးရီးယား များကို အီလက်ထရွန် မိုင်ကရိုစကုပ်ဖြင့် အဆထောင်ပေါင်းများစွာ ချဲ့ပြထားပုံ

ဇီဝနည်းပညာ

ပုံမှန် ဒီအင်အေမော်လီကျူး(ယာဘက်)နှင့် မှားယွင်းဖောက်ပြန်နေသော ဒီအင်အေ (ဝဲဘက်)၊ မစ္စတာရစ်က ဤမှားယွင်းဖောက်ပြန်မှုသည် ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်မှု၏ အစတခု ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ယှဉ်ပြသနေစဉ်

နယ်ပယ်သစ်များသို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လိုသော ဆန္ဒများ ပြင်းပြစွာ ရှိ၍ လာကြသည်။ ဥပမာ- အပင်သစ် ဖန်တီးရာတွင် အပင်တပင်တည်း၌ပင် မြေဩဇာထည့်ရန်မလိုပဲ မိမိဖာသာ မြေဩဇာ ထုတ်လုပ်ပေးမည့် အမြစ်များ၊ အလွန်အရသာရှိပြီး အာဟာရ ပြည့်ဝသော ကြီးမား နူးညံ့သည့် အရွက်ကြီးများ၊ အလွန် လှပ မွှေးကြိုင်သော အပွင့်နှင့် အလွန်အရသာရှိလျက် အာဟာရ ပြည့်စုံသော အသီးကြီးများရှိပြီးပိုးမွှားဗက်တီးရီးယား ရောဂါဗုံးပိုးသော ဘက်စုံမဟာ အပင်ထူးမျိုးကို ဖန်တီးလိုကြသည်။

အလားတူပင် မွေးမြူရေး သတ္တဝါတို့တွင်လည်း လူတို့ စိတ်ဝင်စားသော လက္ခဏာအားလုံး တကောင်တည်း၌ ပါသည့် ဘက်စုံ မဟာသတ္တဝါထူးမျိုးကိုလည်း ဖန်တီးလိုကြသည်။

လူတို့တွင်လည်း ရုပ်အချောဆုံး၊ ဥာဏ်အကောင်းဆုံး၊ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ နား၊ လျှာ အကောင်းဆုံး၊ အကျန်းမာဆုံး၊ အားအရှိဆုံး၊ ရောဂါအပြီးဆုံး၊ အသက်အရှည်ဆုံး ဘက်စုံ မဟာလူထူးမျိုးဖြစ်အောင်လည်း ဖန်တီးလိုကြသည်။

သို့သော် ဘက်စုံမဟာအပင်ထူး၊ သတ္တဝါထူးများ လုပ်နိုင်ရန် နှစ်ပေါင်းများစွာ သုတေသန ပြုကြရမည်ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ရန်လည်း များစွာ ခဲယဉ်းသည်။ လက္ခဏာအချို့ကို ပြောင်းလဲပေးရန်ကိုမူ ဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်း ရှိလေသည်။

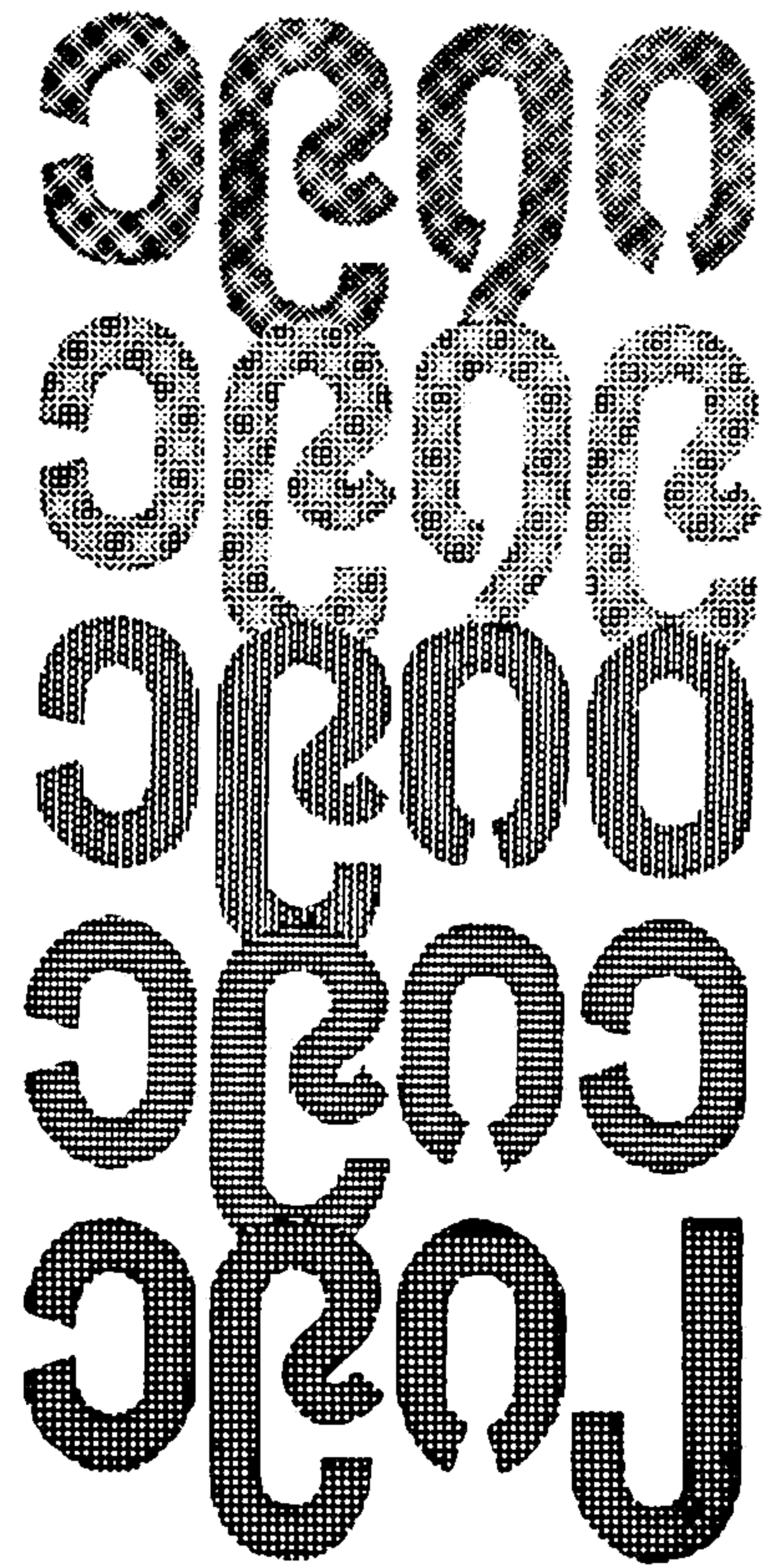
ဘက်စုံမဟာ လူထူးမျိုးဖန်တီးရေးတွင်မူ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးအရ သိပ္ပံပညာရှင်များ အပါအဝင် များစွာသော လူတို့က မဖန်တီးထိုက်ဟု ယူဆကြသည်။ အချို့ကလည်း လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဟု ယူဆကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူ၏ သက်ရှိဆဲလ်တခုတွင် ဂျင်း သို့မဟုတ် မျိုးရိုးဗီဇ ဒီအင်အေအစိတ်အပိုင်း အမျိုးအစားပေါင်း တသိန်းကျော် ပါဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဒီအင်အေချည်း သက်သက်က လူတိုင်း၏ လက္ခဏာဖြစ်ရန် အစအဆုံး လုံးဝဥသံ ပြုလုပ်နိုင်သည် မဟုတ်ချေ။ ဥပမာ - လူ၏ မျက်နှာတွင် အလွန်ထက်မြက်အသုံးဝင်သော မျက်လုံးများ အဘယ်ကြောင့် နှစ်လုံးဖြစ်ရသနည်း။ ထိုမျက်လုံးနှစ်လုံး တို့သည် နှာခေါင်း၏ တဘက်လျှင် တခုစီ အဘယ်ကြောင့် ရှိရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဦးခေါင်းရွေ့တွင်ရှိရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဦးခေါင်း၏နောက်တွင် မရှိသနည်း။ မည်သူက မည်သည့်နည်းဖြင့် အမှားအယွင်းမရှိ တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်၍ ပြုလုပ်ပေးသနည်းဟူသော မေးခွန်းမျိုး သန်းချီ၍ ရှိနေလေသည်။ အားလုံးကို ဂျင်းခေါ် ဒီအင်အေ ကချည်း မလုပ်နိုင်သည်မှာလည်း သေချာလှသည်။ ယနေ့ ကွန်ပျူတာများ၊ အီလက်ထရွန်နစ်နည်းများ ထူးကဲစွာ တိုးတက်နေသဖြင့် ဇီဝနည်းများခါတိုင်းထက် ပိုမိုထက်မြက်၍ အလွန် မြင့်မားလာသဖြင့် နည်းလမ်းများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်စရာအကြောင်း ရှိနိုင်ပေသည်။ သို့သော် လုံးဝ မလွယ်ကူသော သုတေသနမေးခွန်းများပင် ဖြစ်လေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သိပ္ပံသဘောအရ ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် အစောဆုံး ရွှေ့ပြေးသက်ရှိများ စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်မှာ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းသန်း ၃၀၀ ခန့်က ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိကြသည်။ အကယ်စင်စစ် ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် လူသား စစ်စစ် စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်မှာ နှစ် နှစ်သန်းထက်ပင် မပိုခဲ့သေးချေ။ သက်ရှိအကြောင်း လူတို့က စနစ်တကျ စတင်လေ့လာခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ခန့်ထက် စောမည် မဟုတ်ချေ။ သို့သော် လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း ၃၀ ခန့်မှ စ၍သာ သက်ရှိဆဲလ်အတွင်း၌ သက်ရှိယန္တရားလည်ပတ်ပုံ၏အဓိက အပိုင်းများကိုအသေးစိတ် သိရှိခဲ့ပြီး ဤဇီဝသိပ္ပံပညာသည် စတင်၍ တဟုန်တိုးတိုးတက်ခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သည့် ၁၀ နှစ်မှစ၍ ဇီဝသိပ္ပံ၏ အသိပညာနှင့် အတတ်ပညာတို့သည် အထွတ်အထိပ်၏ နယ်ပယ်သို့ စတင်ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာပေပြီ။

ထို့ကြောင့် မကြာမီအနာဂတ်တွင် မကြုံစဖူးထူးကဲသော လူအကျိုးပြု ဇီဝနည်းပညာများ ရလဒ်များနှင့်အသိပညာများ တခုပြီးတခု ဆက်တိုက် ထွက်ပေါ်လာတော့မည် ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ ကျော်စိုး

အပိုင်း သုံး

မြန်မာနှင့် ကမ္ဘာ့ မျက်မှောက် ရေးရာ ဆောင်းပါးများ

မြန်မာနှင့် ကမ္ဘာ့မျက်မှောက်ရေးရာ အကြောင်းရပ်အချို့ကို သိရှိနိုင်ရန် ဆောင်းပါးငါးပုဒ်ဖြင့် အကျဉ်းချုံး၍ ရေးသားပြုစုထားပါသည်။

မြန်မာ့ ရုပ်မြင်သံကြား ဦးကိုကိုကြီး	၈၆
၂၀ ရာစု လေကြောင်း ပို့ဆောင်ရေး	အောင်မန်း ၉၄
လက်တင်အမေရိက	ဦးမျိုးမြင့်သောင်း	... ၁၀၂
နေ သို့မဟုတ် သာမန် ကြယ်တလုံး	ဒေါက်တာစိန်ထွန်း ၁၁၃
ကမ္ဘာ့အားကစား	မောင်ရဲဝင်း ၁၂၀

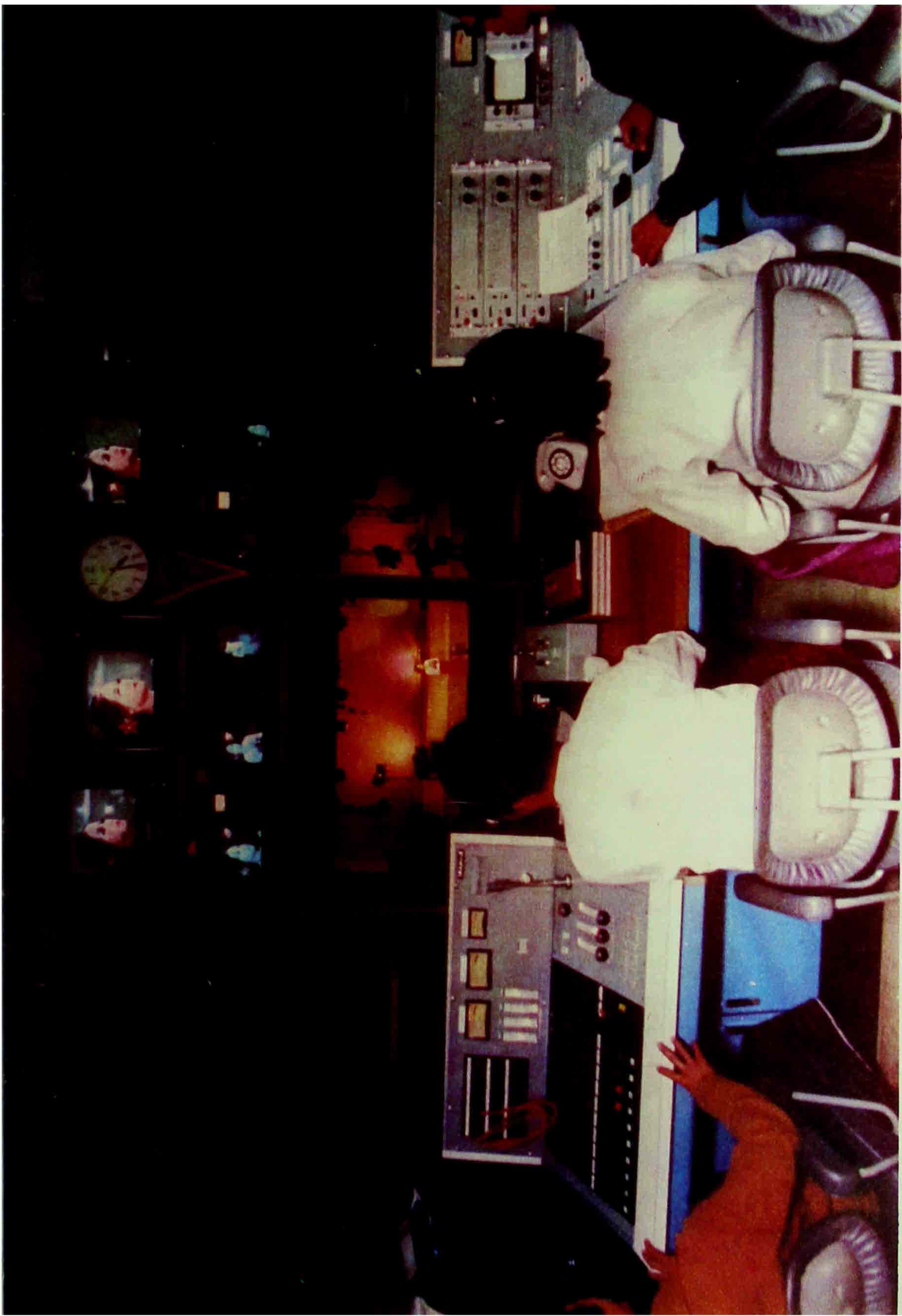
မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား

လူထုဆက်သွယ်ရေး

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံတိုင်း၌လိုပင် ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ရေဒီယိုအသံလွှင့်လုပ်ငန်းများရှိသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံကြီးများ၌မူ ရုပ်မြင်သံကြားလုပ်ငန်းသည် ယခုအခါတွင်ထွန်းကားလျက်ရှိလေသည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် ရေဒီယိုအလုံးပေါင်း ၈၂၈ သန်းမျှရှိသည်။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ပေါင်း ၄၂၅ သန်းမျှ ရှိလေသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ရုပ်မြင်သံကြားစက် အများဆုံးရှိသည်။ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုတွင် ဒုတိယနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် တတိယအများဆုံးရှိသည်။ တည်ဆောက်ဆဲနှင့်တည်ဆောက်ပြီး ရုပ်မြင်သံကြားထုတ်လွှင့်သည့် ဌာနပေါင်းမှာလည်း ကမ္ဘာပေါ်တွင် ၆,၇၉၀ ကျော်ရှိသည်။

ရုပ်မြင်သံကြားဆိုသည်မှာ

တယ်လီဗစ်ရှင်း (Television) ဟူသည်အဝေးတွင်ရှိသော မြင်ကွင်းကို အနားသို့အရောက် ဆွဲယူကြည့်ရှုရသကဲ့သို့ မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။ တယ်လီဖုန်း၊ တယ်လီဂရမ်၊ တယ်လီစကုပ် စသည်တို့၏ သဘော ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တယ်လီဗစ်ရှင်း ဆိုရာတွင် မြင် ကွင်း တခုကို ကင်မရာ မှန်ဘီလူးက ပြတ်သားအောင်ချိန်၍ ကင်မရာအတွင်းရှိ မီးလုံး၏ ပလိတ်ပြားပေါ်၌ ထင်ဟပ်စေပြီး

တေးဂီတ အစီအစဉ် ရိုက်ကူးရာတွင် ဗဟိုခန်းမမှ အလုပ်နှင့်အသံကို ထိန်းချုပ်ပေးနေပုံ

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား

ထိုမီးလုံးက ယင်း မြင် ကွင်း ကို အချက် ပြု လှိုင်း အ ဖြစ် ပြောင်းလဲပေးကာ ရေဒီယိုလှိုင်းများမှတစ်ဆင့် ထုတ်လွှင့် ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြည့်ရှုသူများက ယင်းမြင်ကွင်း ကို မိမိတို့၏ ရုပ်မြင်သံကြားစက် ကောင်းကင်ကြိုးတိုင်မှ ဖမ်းယူပြီး မီးလုံးမျက်နှာပြင်တွင် မူလမြင်ကွင်းအတိုင်း ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ကြည့်ရှုခြင်းဖြစ်သည်။ အရုပ်လည်းမြင် အသံလည်းကြားရခြင်းကြောင့် ရုပ်မြင်သံကြားဟု ခေါ် သည်။

ရုပ်မြင်သံကြား ပေါ်ပေါက်လာပုံ

တယ်လီဗစ်ရှင်းကို ၁၈၇၃ ခုနှစ်က ဝီလီဘီစမစ်ဆိုသူ က ကြံဆသည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် စွမ်းအား နည်းသောလျှပ်စစ်ဓာတ်ကို အပူဓာတ်ပေးသောမီးလုံးဖြင့် စွမ်းအားတိုးမြှင့်နိုင်သည့်နည်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟန်ဂေ ရီပြည်မှ မီးဟာလီ၊ အမေရိကန်ပြည်မှ ဂျွန်လိုဂီ ဗဲယာတို့ က ထပ်ဆင့်ကြိုးပမ်းသည်။ ဗဲယာသည် ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကိုဖြတ်၍ လှုပ်ရှားနေသောရုပ်ပုံများ ကို ရေဒီယိုလေလှိုင်းဖြင့် ပို့နိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၀ ပြည့် လွန် နှစ်များတွင် တယ်လီဗစ်ရှင်းထုတ်လွှင့်မှုစနစ်တခု ပေါ် ပေါက်ရေးအတွက် ကြံဆစမ်းသပ်မှုများ ပြုလုပ်သည်။ ၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် လန်ဒန်မြို့ ဘီဘီစီအသံလွှင့်ဌာနက ကမ္ဘာ ပေါ်တွင် ပထမဆုံးသော ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်ကို ထုတ်လွှင့်နိုင်သည်။

ရုပ်မြင်သံကြားစက် ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းသည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ပထမဆုံး ရုပ်မြင်သံ ကြားစက်များကို အာစီအေဟုခေါ်သော အမေရိကန် ရေ ဒီယို ကော်ပိုရေးရှင်းမှ ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ် အတွင်း ဈေးကွက်တွင် ချရောင်းခဲ့သည်။ မီးသီးအလုံး ၃၀ ပါသည်။ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ၁၀ လက်မအချင်းရှိသော အဝိုင်းပုံဖြစ်သည်။

ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာမီးလုံးကို ရှုရှားလူမျိုး ဗလာ ဒီမာဇွာရီကင်ဆိုသူက တီထွင်သည်။ အမေရိကန် ရေဒီယို ကော်ပိုရေးရှင်းတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ အမှုထမ်းသော ဇွာ ရီကင်သည် တီဗီကင်မရာမီးလုံးအပါအဝင် ပစ္စည်းအမျိုး ပေါင်း ၁၂၀ ကို တီထွင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ အမျိုးသားသိပ္ပံဆု ကြီးအပါအဝင် သိပ္ပံဆုပေါင်း ၂၇ ဆု ရရှိခဲ့သောဇွာရီကင်ကို ရုပ်မြင်သံကြား၏ဖခင်ကြီးဟု ခေါ်ကြသည်။

ရောင်စုံရုပ်မြင်သံကြားကို ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် အစမ်း သဘောဖြင့် ကိုလံဗီယား အသံလွှင့်စနစ်(စီဘီအက်စ)နှင့် အာစီအေတို့က အက်ဖစီစီ (Federal Communications Commission) အဖွဲ့သို့ တင်ပြခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင်မှ အီလက်ထရွန်နစ်စက်မှုအသင်း(အီးအိုင်အေ)၏

အဖွဲ့ခွဲဖြစ်သော အင်တီအက်စစီ (National Television Standard Committee)၏ တင်ပြသောစနစ်ကို ယနေ့ အထိ အသုံးပြုလာခြင်းဖြစ်သည်။

ရုပ်မြင်သံကြားစက်

ရုပ်မြင်သံကြားစက်၏ မှန်ကိုကြည့်ရှု၍ အသင့်လျော် ဆုံးဖြစ်သည့် လေးအချိုးသုံး ပုံသဏ္ဍာန်ကို သတ်မှတ် ထားသည်။ ဥပမာ အလျား လေးပေရှိလျှင် အနံ သုံးပေ ဖြစ်မည်။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်တလုံးသည် ၁၄ လက်မ၊ လက်မ ၂၀ ရှိသည်ဆိုရာ၌ ကြည့်မှန်၏ ထောင့်ဖြတ်အတိုင်း အထွာကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ကြည့်ရှုရန်အကောင်းဆုံး နေရာမှာလည်း မိမိတွင်ရှိသော ရုပ်မြင် သံကြားစက်၏ ထောင့်ဖြတ်အတိုင်းအထွာ၏ ခြောက်ဆဝေးသောနေရာမှ ဖြစ်သည်။ လက်မ ၂၀ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို ၁၀ ပေ အကွာမှကြည့်ရန်နှင့် ၁၄ လက်မ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို ၇ ပေ အကွာမှကြည့်ရန် အကောင်းဆုံးဟု ဆိုလိုသည်။

အဖြူ အမည်း ရုပ်မြင်သံကြားတွင် အဖြူရောင်၊ မီးခိုး ရောင်၊ အနက်ရောင်သုံးမျိုးကို အခြေခံသကဲ့သို့ ရောင်စုံ ရုပ်မြင်သံကြားတွင်လည်း အနီရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ အပြာ ရောင် သုံးမျိုးကို အခြေခံသည်။

ရုပ်မြင်သံကြားမပြသမီ အဖြူရောင်၊ အဝါရောင်၊ စိမ်း ပြာရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ မရမ်းစေ့ရောင်၊ အနီရောင်၊ အပြာ ရောင်စသော အရောင် ခုနစ်မျိုးပါဝင်သည့် အရောင်ကား ချပ်နှင့်အတူ တစ်ကီလိုဆိုင်ကယ်ရှိသော အသံထည့်သွင်း ထုတ်လွှင့်ပေးရသည်။ သို့မှသာ ကြည့်ရှုသူများကအရောင် ခလုတ်ကိုလှည့်၍ အထက်ပါ အရောင်များကို ဖော်ပြပါ အတိုင်း အစဉ်လိုက် ပြတ်သားစွာရရှိရန် ညှိယူခြင်း၊ အသံ ခလုတ်ကိုလှည့်၍ မိမိကြိုက်နှစ်သက်သည့် အသံအတိုး အကျယ်ထားရှိခြင်းတို့ ပြုလုပ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ရုပ်မြင်သံကြားစက်တွင် လိုင်းခွဲများပါရှိရာ အမေရိကန် နိုင်ငံမှ ပြုလုပ်သောစက်များတွင် လိုင်းခွဲ ၂ မှ ၁၃ အထိ ပါရှိသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှ ပြုလုပ်သော စက် များ တွင် လိုင်းခွဲ ၁ မှ ၁၂ အထိ ပါရှိသည်။ ထိုလိုင်းခွဲ အား လုံး သည် အလွန်မြင့်ကြိမ်နှုန်း VHF (Very High Frequency) ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ကြိုးကို VHF အပေါက်တွင် တပ်ရ သည်။ လိုင်းခွဲများ တဖြည်းဖြည်း တိုးချဲ့ထုတ်လွှင့်လာရာ ၁၉၅၂ ခုနှစ်မှစ၍ လိုင်းခွဲ ၁၄ မှ ၈၃ အထိကို ထိပ်ဆုံး မြင့်ကြိမ်နှုန်း UHF (Ultra High Frequency) ဟု သတ် မှတ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုလိုင်းခွဲများကို ဖမ်းယူလိုသော် ကောင်း ကင်ကြိုးကို UHF အပေါက်တွင် တပ်ရသည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံတွင် လိုင်းခွဲ ၆ တခုသာလျှင် အသုံးပြုသည့် အတွက် ကောင်းကင်ကြိုးကို VHF အပေါက်တွင် အမြဲတပ်

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား

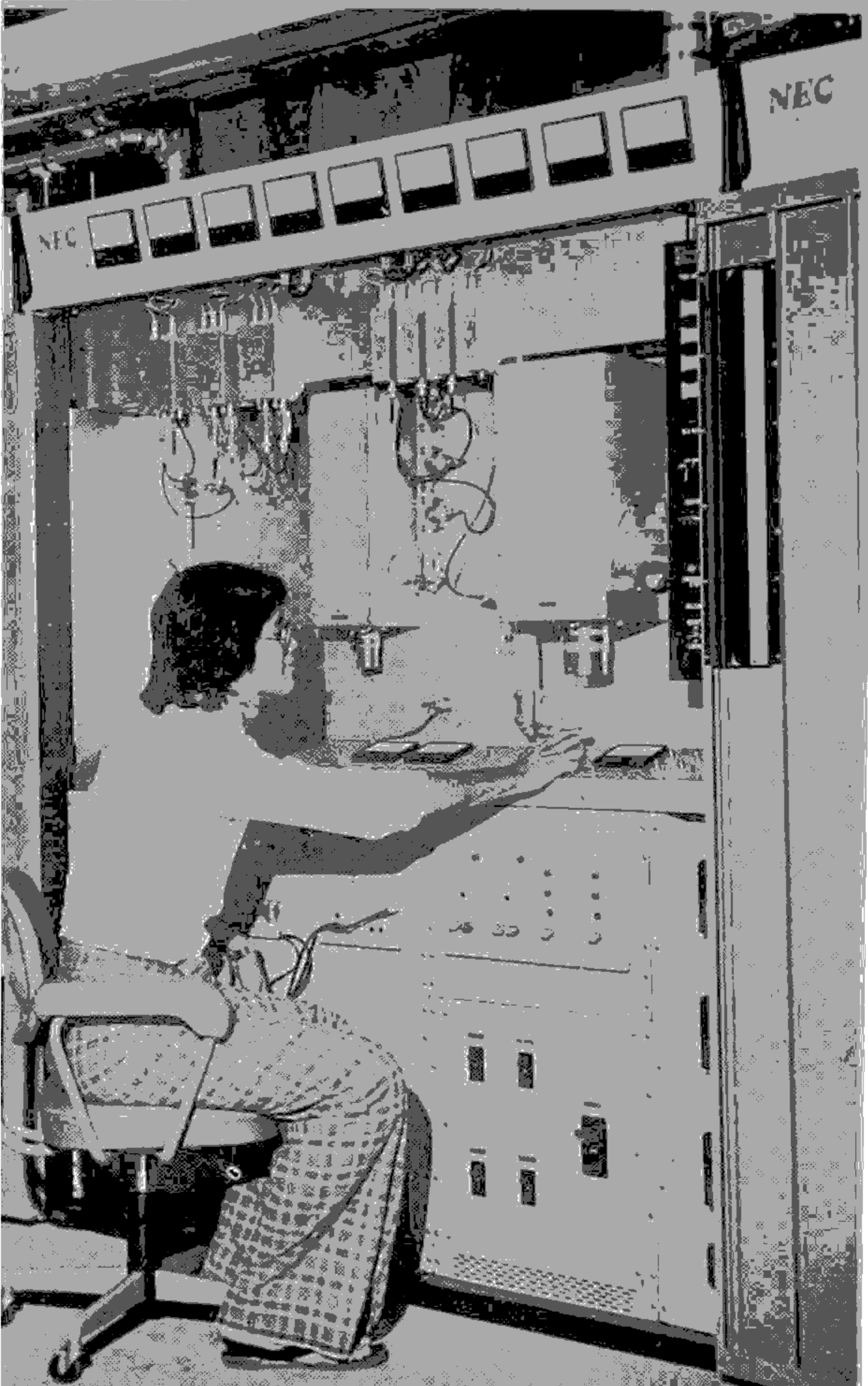
ထားရမည် ဖြစ်သည်။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်အားလုံးသည် VHF နှင့် UHF နှစ်မျိုးစလုံးကို လွယ်ကူစွာ ဖမ်းယူနိုင်ရန် ပြုလုပ်ရမည်ဟူသော ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ခုကို ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ရုပ်မြင်သံကြားလွှင့်စက်မှ ရောက်ရှိလာသော အချက်ပြလှိုင်းများ၏ ခရီး အနီးအဝေးကြောင့် အရုပ် နှစ်ထပ် ဖြစ်ခြင်းမျိုးကို ကြုံဖူးကြပေမည်။ အချို့ လှိုင်းများသည် လမ်းခုလတ်တွင် အတားအဆီး မရှိသဖြင့် ရုပ်မြင်သံကြား စက်အတွင်းသို့ ချောမောစွာ ရောက်ရှိ လာသော်လည်း အချို့လှိုင်းများသည် အဆီးအတားများကြားမှ တဆင့်ပြီး တဆင့် တိုက်ခတ်ရောက်ရှိလာသဖြင့် အလျင်ရောက်သည့် ပုံရိပ်နှင့် နောက်ရောက်သည့်ပုံရိပ်များ ထပ်ကုန်တတ်သည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်သည်ကို ရုပ်မြင်သံကြား စကားဖြင့် Ghost ဖြစ်သည်ဟု ခေါ်သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်နေပါက ကောင်းကင် ကြိုးတိုင်ကို ပတ်ပတ်လည် လှည့်ပေးရသည်။ တခါတရံ နှင်းဖွဲဖွဲကျသကဲ့သို့ အရုပ်များ မသဲမကွဲ မြင်ရတတ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို ရုပ်မြင်သံကြားစကားဖြင့် Snow ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဝင်ရောက်လာသော အချက်ပြလှိုင်းအား နည်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်တိုင်ကို မြင့်မြင့် ထောင်ရန် လိုအပ်သည်။ မိမိတွင်ရှိသော ရုပ်မြင်သံကြား စက်သည် အပြုအမည်းဖြစ်စေ၊ ရောင်စုံဖြစ်စေ ကောင်းကင် တိုင်ကို စနစ်တကျထောင်ထားသင့်သည်။ ရောင်စုံ ရုပ်မြင် သံကြားစက်အတွက် ကောင်းကင်တိုင် မှန်ကန်စွာထောင် ရန် ပို၍ အရေးကြီးသည်။ သို့မဟုတ်ပါက အရောင်များ မှန်မည် မဟုတ်ချေ။

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ရုပ်မြင်သံကြား

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား ထုတ်လွှင့်နိုင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်း လာခဲ့ကြသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် ဖေဖော် ဝါရီလအတွင်း ကျင်းပခဲ့သည့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဝန်ကြီးအဖွဲ့ အစည်းအဝေး တွင် ရုပ်မြင်သံကြား ထုတ်လွှင့်ရေးလုပ်ငန်း အကောင်အ ထည်ဖော်ရေးအတွက် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အမှတ် ၂ စက်မှုဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေး ဝန်ကြီး ဌာနတို့ ပူးပေါင်းပြီး လုပ်ငန်းစီမံချက် ရေးဆွဲတင်ပြရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း ဆက်သွယ်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်းမှ စီမံကိန်းတခု ဖြစ်သော ဂြိုဟ်တုဆက်သွယ်ရေး အခြေစိုက် စခန်းတခုကို ရန်ကုန်မြို့ တိုးကြောင်ကလေး၌ ၁၉၇၈ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလဆန်းမှ စတင်တည်ဆောက်ခဲ့ရာ ပြီးစီးသည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိနေလေသည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား ထုတ်လွှင့်ရာတွင် ရုပ်ပုံများလည်း ပီသ၍ အသံများလည်း ကြည်လင်စေရန်အတွက် အသံလွှင့်စက်များကို ဤသို့ကိုင်တွယ်၍ တပြိုင်တည်း ထုတ်လွှင့်ရမည်။

ဂြိုဟ်တုဆက်သွယ်ရေး အဖွဲ့မှ ဂြိုဟ်တုသုံးလုံးကို အိန္ဒိယ သမုဒ္ဒရာ၊ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ၊ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာများပေါ် တွင် လွှင့်တင်ထားခြင်းဖြင့် ဂြိုဟ်တုတလုံးစီသည် ကမ္ဘာ မြေပြင်၏ သုံးပုံတပုံကို အမြဲမြင်တွေ့နိုင် သောကြောင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများ အားလုံး ဆက်သွယ်မှုကို ပေးစွမ်းနိုင် လေသည်။ ထို့ပြင် ဂြိုဟ်တုဆက်သွယ်ရေး စနစ်သည် ဆက်သွယ်ရေးပြတ်တောက်မှု မရှိသလောက် နည်းပါး၍ ၂၄ နာရီပတ်လုံး တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ဆက်သွယ်နိုင်သဖြင့် အလွန်ကောင်းမွန် အားထားရသော ဆက်သွယ်ရေးစနစ် ဖြစ်သည်။ ဂြိုဟ်တုတလုံးတည်း၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက် တွင်ရှိသော နိုင်ငံများသည် တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်မှု ရရှိနိုင်သည်။ ဤ ဂြိုဟ်တုဆက်သွယ်မှုများ

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား

သည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် နေ့စဉ် ဖြစ်ပျက် နေသော သတင်း မြင်ကွင်းများကို ရုပ်မြင်သံကြား စက်များ မှတစ်ဆင့် ထုတ်လွှင့်ခြင်း ဖမ်းယူခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။

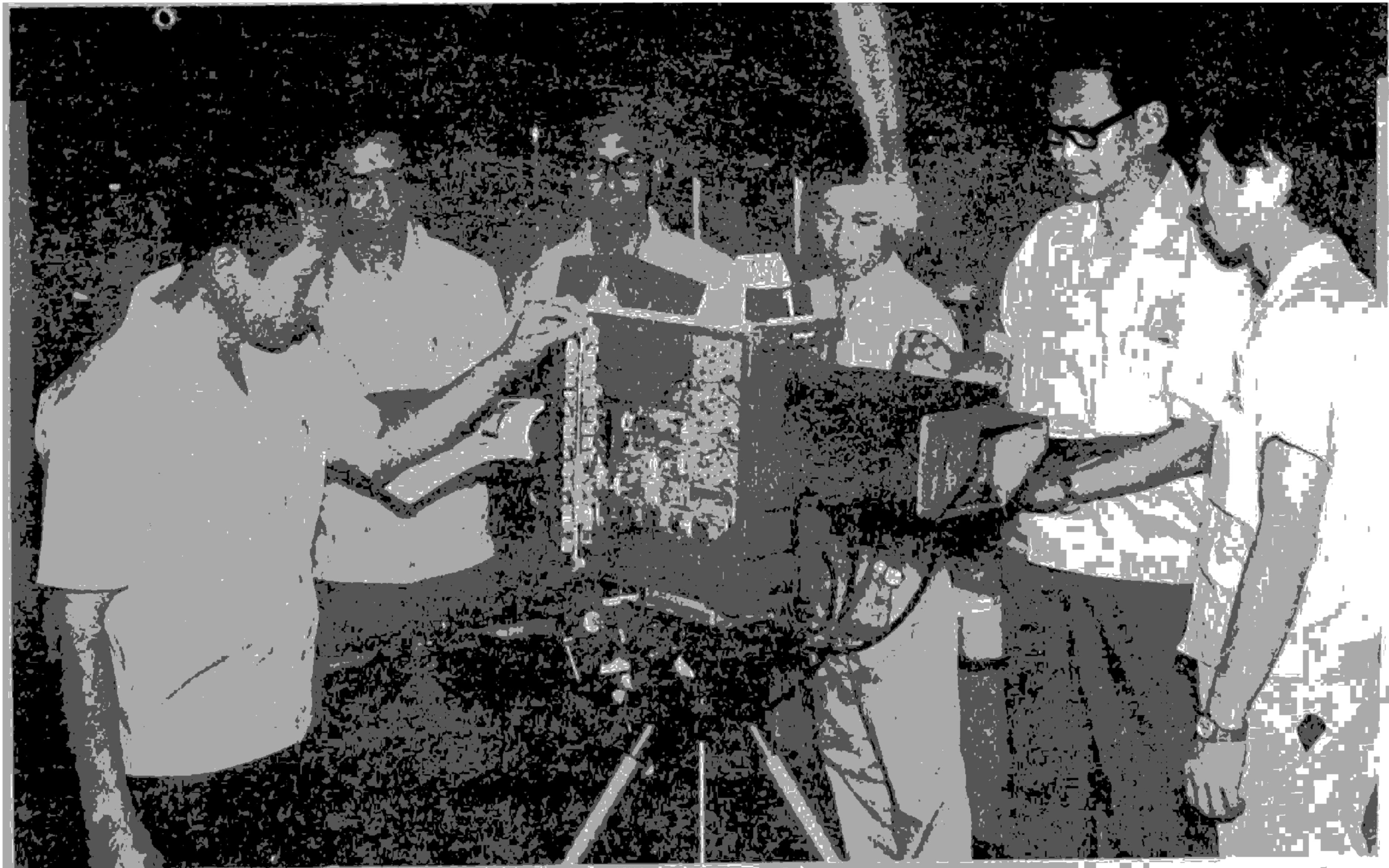
တချိန်တည်းမှာပင် ဆက်သွယ်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်းမှ တည်ဆောက်ခဲ့သော မိုက်ခရိုလှိုင်း တယ်လီဖုန်းဆက် ကြောင်းများသည် ပထမစီမံကိန်းအဖြစ် ပြီးစီးလျက်ရှိရာ ရန်ကုန်မြို့ကို ဗဟိုပြု၍ ပဲခူး၊ ပြည်၊ မကွေး၊ မိတ္ထီလာ၊ မန္တလေးမြို့များသို့ လည်းကောင်း၊ ဘားအံ၊ မော်လမြိုင်၊ ထားဝယ်မြို့များသို့ လည်းကောင်း၊ ပုသိမ်မြို့သို့ လည်းကောင်း ဆက်သွယ်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။ တဖန် ပြည်မြို့မှတစ်ဆင့် သံတွဲ၊ စစ်တွေအထိ ဆက်သွယ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ စီမံကိန်းအဖြစ် ပဲခူးမြို့မှတစ်ဆင့် တောင်ငူ၊ ပျဉ်းမနား၊ မိတ္ထီလာ၊ တောင်ကြီးမြို့များအထိလည်းကောင်း၊ မန္တလေး မြို့မှတစ်ဆင့် လားရှိုးမြို့သို့ လည်းကောင်း ဆက်သွယ်နိုင်ရန် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။ ဤမိုက်ခရိုလှိုင်း တယ်လီဖုန်း ဆက်ကြောင်းများသည် ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်များ တနေရာမှ တနေရာသို့ ပို့ပေးရန် အကောင်းဆုံးသော နည်းလမ်းများဖြစ်သည်။

ယင်းအခြေအနေများပေါ်တွင် အမှီပြု၍ မြန်မာနိုင်ငံ တွင် ရုပ်မြင်သံကြားလုပ်ငန်း စတင်ဆောင်ရွက်ရန် အချိန်

တန်ပြီဟူ၍ သက်ဆိုင်ရာများက ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ် ခြင်းဖြစ်သည်။

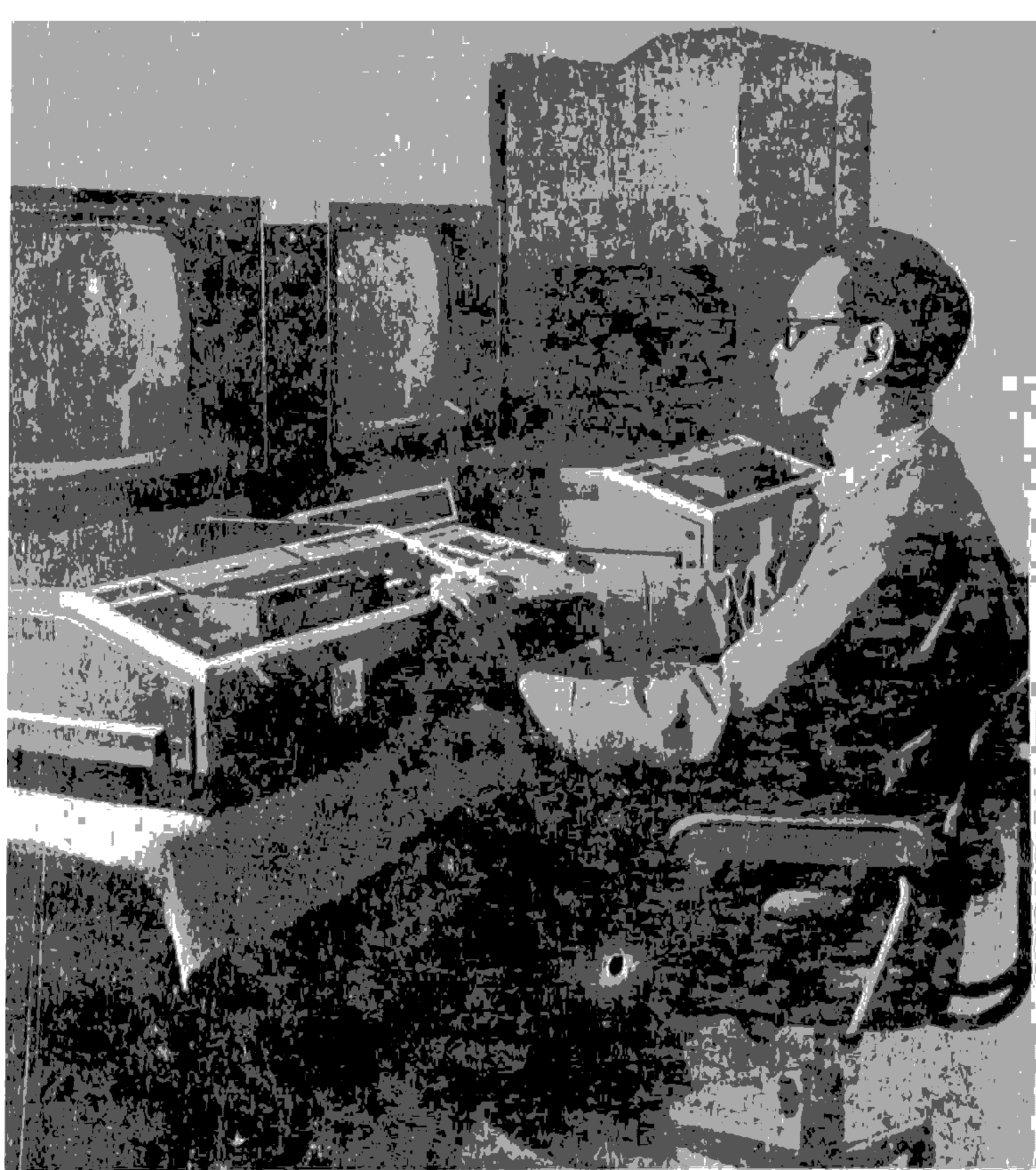
မတ်ဆူဂျီတာ(နေရှင်နယ်) ဂျပန်ကုမ္ပဏီသည် အကြီး စားစက်မှုလုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းနှင့် လွန်ခဲ့သည့် ၁၅ နှစ်ကျော် ကတည်းက ဆက်သွယ်မှုရှိသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရုပ်မြင်သံကြားလုပ်ငန်း ထူထောင်တော့ မည်ဟူ၍ ကြားသိရသည့်အခါ ဂျပန်ယန်းငွေ သန်းပေါင်း ၃၅၀ တန်ဖိုးရှိသော အောက်ဖော်ပြပါ ရုပ်မြင်သံကြား စက်ပစ္စည်းများကို ဂျပန်နိုင်ငံအစိုးရမှတစ်ဆင့် အကူအညီ ပေးမည်ဟု ကမ်းလှမ်းလာလေသည်။

- (၁) ၁၀ ကီလိုဝပ် အင်အားရှိသော ရုပ်မြင်သံကြား လွှင့်စက်တလုံး၊
- (၂) မီတာ ၁၀၀ မြင့်သော ရုပ်မြင်သံကြားလွှင့် တိုင် တတိုင်၊
- (၃) စတူဒီယိုသုံး ပစ္စည်းအပြည့်အစုံ၊
- (၄) မြန်မာအသံ စတူဒီယို အေ ခန်းမကြီးကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရန်အတွက် လိုအပ်မည့် ပစ္စည်း အပြည့်အစုံ၊
- (၅) လက်မ ၂၀ ရှိသော ရုပ်မြင်သံကြားစက် အလုံး ၁၀၀ တို့ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ပညာတော်သင်များသည် ရုပ်မြင်သံကြားထုတ်လွှင့်မှုဆိုင်ရာ နည်းပညာကို ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ရက်သတ္တ ကိုးပတ်ကြာမျှ ဆည်းပူးလေ့လာခဲ့စဉ်

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား

ရုပ်မြင်သံကြားထုတ်လွှင့်မည့် အစီအစဉ်များကို မထုတ်လွှင့်မီ ဤသို့ တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်ရသည်။

ယင်း စက်ပစ္စည်းများကို တပ်ဆင်ကိုင်တွယ် အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် ပညာသင် ခြောက်ဦးကိုလည်း ကုမ္ပဏီစရိတ်ဖြင့် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ခေါ်ယူပြီး သင်ကြားပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အဆိုပြုလာသည်။ ထို့ကြောင့် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှ လေးဦး၊ အမှတ် ၂ စက်မှုဝန်ကြီးဌာနမှ တဦးနှင့် ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ တဦးတို့ကို ရွေးချယ်ပြီး ၁၉၇၉ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအတွင်း ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ရက်သတ္တကိုးပတ်ကြာ စေလွှတ်သင်ကြားခဲ့လေသည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဇန္နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့မှ အစပြု၍ ဂျပန်နိုင်ငံမှ ရောက်ရှိလာသော ရုပ်မြင်သံကြားစက်ပစ္စည်းများကို ဂျပန်ပညာရှင်များနှင့်အတူ စတင်တပ်ဆင်ခဲ့ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထုတ်လွှင့်မည့် ရောင်စုံရုပ်မြင်သံကြားစနစ်သည် ဂျပန်နိုင်ငံနှင့် ထပ်တူထပ်မျှတူညီသော အင်တီအက်စီ (National Television Standards Committee) ဖြစ်သည်။ လိုင်းခွဲ ၆ မှ ဖမ်းယူကြည့်ရှုရမည် ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာတွင် အခြားထုတ်လွှင့်နေသော စနစ်နှစ်မျိုးမှာ ပါလ် PAL (Phase Alternate Line) နှင့် ဆီကမ် SECAM (Sequential Couleur A Memoire) တို့ဖြစ်သည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့သည် မြန်မာနိုင်ငံ ရုပ်မြင်သံကြားသမိုင်းတွင် သမိုင်းမှတ်တိုင်သစ်တခု စိုက်ထူခဲ့သည့်နေ့ ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့မှအစပြု၍ စမ်းသပ်ကာလအဖြစ် မြန်မာ့ရောင်စုံရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်ကို ညစဉ် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီထိ ထုတ်လွှင့်ပေးခဲ့ရာ ရန်ကုန်မြို့နှင့် ၅ မိုင်မှ ၅၅ မိုင် အတွင်းရှိ ဒေသများတွင် နေထိုင်ကြသော လုပ်သားပြည်သူများက ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုနိုင်သည်။

ဤသို့ စမ်းသပ်ထုတ်လွှင့်ရာတွင် ရှေးဦးစွာ ပြည်တွင်းပြည်ပသတင်း၊ မိုးလေဝသ အခြေအနေ၊ ယဉ်ကျေးမှုကဇာတ်ဌာနမှ အမျိုးသမီး သီချင်းကြီးတီးဝိုင်း၊ ကမ္ဘာ့မဟာပါသနာလိုက်ဂူတွင် ကျင်းပသည့် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး၊ ခေတ်ပေါ် တေးဂီတနှင့် The Wild Life Ranger ရုပ်ရှင်ကား စသည်တို့ကို ပြသခဲ့လေသည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇွန်လ ၁၁ ရက်နေ့မှစ၍ ညစဉ် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအထိ တိုးချဲ့ထုတ်လွှင့်သည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့မှ အစပြု၍ တနင်္ဂနွေနေ့ ရုပ်ရှင်ကို မြန်မာနှင့် နိုင်ငံခြားကားတလှည့်စီ မှန်းလွဲ ၁ နာရီမှစ၍ တိုးချဲ့ထုတ်လွှင့်ပေးသည်။

တရားဝင် ပုံမှန်ထုတ်လွှင့်ခြင်းကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့မှ အစပြု၍ နေ့စဉ်ည ၇ နာရီမှ အနည်းဆုံး ည ၉ နာရီအထိနှင့် ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်း ကြာလျှင်ကြာသလို ၁၀ နာရီအထိ ထုတ်လွှင့်ပေးခဲ့သည်မှာ ယခုအချိန်တိုင်ဖြစ်လေသည်။

ထုတ်လွှင့်သည့်အစီအစဉ်

နေ့စဉ်ည ၈ နာရီကို သတင်းကြေငြာချိန် အဖြစ် သတ်မှတ်၍ ပြည်တွင်းပြည်ပသတင်း၊ မိုးလေဝသ အခြေအနေများကို မိနစ် ၂၀ ကြာမျှထုတ်လွှင့် ပေးသည်။ ချက်ပြုတ်နည်း၊ ချုပ်လုပ်နည်း၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသင်ခန်းစာစသော ပညာပေး အစီအစဉ်များကို လည်းကောင်း၊ မြန်မာ့အနုသဘင် ဖြစ်သော ဇာတ်အငြိမ့်ရုပ်သေးနှင့် တေးဂီတဝိုင်းများကိုလည်းကောင်း၊ နိုင်ငံခြားမှ မှာယူတင်သွင်းလာသော ဇာတ်ထုပ်၊ ဇာတ်လမ်းတွဲ၊ ကာတွန်းစသော အစီအစဉ်များကို လည်းကောင်း တင်ဆက်ပြသလျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင် မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ ကိုယ်ပိုင် ရိုက်ကူးသော ဇာတ်လမ်းများ၊ သတင်းကားများနှင့် နိုင်ငံတော်က ကြီးမှူးကျင်းပသော အခမ်းအနားများကို လည်းပြသပေးသည်။

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ လက်ရှိ ထုတ်လွှင့်နေသည့်မှာ သတင်းဖတ်ကြားခြင်းကိုသာ တီဗီကင်မရာနှင့် ရိုက်ပြီး တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျန်အစီအစဉ်များကို ဗီဒီယိုတီဗီရကော်ဒါ(ဗီတီအာ)နှင့် ကူးယူပြီး တည်းဖြတ် ပြင်ဆင်ပြီးမှသာ ထုတ်လွှင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်ကားများ ကိုမူ ရှေ့မှ ပိတ်ကားအစား မှန်ချပ်ငယ်တချပ် ထောင်ထား ပြီး ထိုမှန်ချပ်တွင် ပေါ်နေသော အရုပ်ကို တီဗီကင်မရာ နှင့် ရိုက်၍ တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ အခမ်း အနားကြီးများ၊ အားကစားပွဲများ၊ ရိုးရာပွဲလမ်းသဘင် စသည်များကို ကျင်းပနေသည့် နေရာမှတိုက်ရိုက်ထုတ် လွှင့်ပေးနိုင်ရန် စီစဉ်လျက်ရှိသည်။

တဖန် စနေနေ့ မှန်းလွဲ ၁ နာရီမှ စတင်၍ ပြည်တွင်း ပြည်ပသတင်းနှင့် အခြားအစီအစဉ်များကို နှစ်နာရီကြာမျှ ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်နေ့မှ စတင် တိုးချဲ့ ထုတ်လွှင့်ခဲ့ပြန်သည်။

မြန်မာ့ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်များ (၁၉၇၂)

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ ထုတ်လွှင့်သော မူပိုင်ဇာတ် လမ်းများတွင် မောင်ပြုံးချို စက်ရုပ်ဇာတ်လမ်းကို လူငယ်

ပရိသတ်က ကြိုက်နှစ်သက်သည်။ ဝင်းဦး၏ ဖျော်ဖြေ ရေးအစီအစဉ်၊ ဇော်ဝမ်း၏ မီးပုံးရောင်စုံ တေးဂီတ အစီ အစဉ်များသည် ထပ်ခါထပ်ခါပြရသော အစီအစဉ်များ ဖြစ်သည်။ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်ရာ သတင်းကား အစီအစဉ် တွင် မြိုင်ယံခွင်မှ မြန်မာ့ဆင်၊ မုံရွာနယ်မှ တွင်းတောင် တော်၊ မဟာမြိုင်တောတွင်းမှ ပျားဖွပ်လုပ်ငန်း၊ နာဂ တောင်တန်းအရောက် ချီတက်သည့် အောင်စစ်တံခွန် စသည်များမှာ ပရိသတ်ရင်ဝယ် စွဲကျန်ရစ်သော အစီ အစဉ်များဖြစ်သည်။ အနုပညာရှင်ကြီးများနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခန်းမှာလည်း ပရိသတ်တောင်းဆိုသော အစီ အစဉ်ဖြစ်သည်။

ကြည့်ရခဲသော စစ်ကြိုခေတ် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကားများ ဖြစ်သည့် မြဂနိုင်၊ ချစ်ရေစင်၊ ချစ်အမျှ၊ သူဇာ၊ ထိုထို့ယ၊ ဗိုလ်အောင်ဒင် စသည် တို့ကိုလည်း မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား တွင် တင်၍ ပြသခဲ့ရာ လူကြိုက်များလှသည်။ ထို့ပြင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ သင်ခန်းစာ ဖြစ်သည့် On We Go, People We Meet, Follow Me, The Challenges, Bellcrest Story, Sesame Street စသည် တို့ကို ကျောင်းသားလူငယ်များက စောင့်စားကြည့်ရှုကြသည်။

ရုပ်မြင်သံကြားမြင်ကွင်းတွင် သတင်းကြေငြာချိန်ဖြစ်သော ည ၈ နာရီ၌ သတင်းဖတ်ကြားသူကို ရုပ်မြင်သံကြား ကင်မရာစက်ဖြင့် ရိုက်ကူး၍ တိုက်ရိုက် ထုတ်လွှင့်သည်။

ရုပ်မြင်သံကြားမြင်ကွင်းတွင် လိုအပ်သော နောက်ခံဆက်တင်များကို 'လက်မှုပညာရှင်များက ကြိုတင်ပြင်ဆင် မှမ်းမံ ကြရသည်။

အားကစား ပရိသတ်များအတွက် အောင်ဆန်းကွင်း တွင် ပြုလုပ်သော ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း ဘောလုံးဗိုလ်လုပွဲကို တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်ပြသရာ ဝါသနာအိုးများ အကြိုက်တွေ့ လှသည်။ မကြာမီ ပြင်ပရိုက်ကူးရေး ယာဉ် အို၊ ဘီ၊ ဗင် (Outdoor Broadcast Van) ရောက်ရှိလာသည့် အခါ ရိုက်ကူးသည့်နေရာမှပင် တိုက်ရိုက်လွှင့်ပေးဦးမည်ဖြစ်သည်။

တိုးချဲ့ထုတ်လုပ်ခြင်း

ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း ဒေသအသီးသီးမှ လုပ်သားပြည်သူ များကလည်း မြန်မာ့ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်ကို ကြည့်ရှုလိုကြကြောင်း ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင် အဆိုပြု တင်ပြလာသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒုတိယ အကြီးဆုံးမြို့ ဖြစ်သော မန္တလေးမြို့ကို အဓိကထား၍ ရုပ်မြင်သံကြား ထုတ်လွှင့်ပေးရန် သက်ဆိုင်ရာများက စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။

လက်ရှိအသုံးပြုနေသော မိုက်ခရိုလှိုင်း တယ်လီဖုန်း ဆက်ကြောင်းမှတစ်ဆင့် ရန်ကုန်မြို့မှ မန္တလေးမြို့အထိ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်ကို ပို့ပေးရသည်။ ထိုသို့ ပို့ပေး ရာတွင် ရန်ကုန်မြို့မှ မန္တလေးမြို့အထိ မိုက်ခရိုလှိုင်း စလောင်း တပ်ထားသော တိုင် ၁၈ တိုင်ရှိသည်။ တတိုင် နှင့်တတိုင် ၂၂ မိုင် အကွာအဝေးရှိသည်။ မိုက်ခရိုလှိုင်း လမ်းကြောင်းသည် မျက်စိတဆိုး မြင်နိုင်သည့်နေရာအထိ သို့မဟုတ် ၂၂ မိုင် အထိသာ ပို့ပေးနိုင်သည်။ အကြောင်း ကား ကမ္ဘာ့မြေမျက်နှာပြင်သည် ခုံးနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခုကဲ့သို့ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်များ မိုက်ခရို လှိုင်းဆက်ကြောင်းမှ ရောက်ရှိသွားသည့်အခါ လွှင့်စက်ထံ ထည့်သွင်း၍ လွှင့်ပေးမှသာလျှင် လုပ်သားပြည်သူများက ဖမ်းယူကြည့်ရှုနိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၀ ကီ လိုဝပ် အင်အားရှိသော လွှင့်စက်တလုံးကို မီတာ ၈၀ မြင့်သော လွှင့်တိုင်တတိုင်နှင့်အတူ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပေါ်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့လေသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့မှ အစပြု၍ စမ်းသပ်ကာလ အဖြစ် ရန်ကုန်မြို့တွင် ကြည့်ရှုရသော ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်အတိုင်း မန္တလေးမြို့နှင့် ဝန်း ကျင် အရပ်ဒေသများမှ လုပ်သားပြည်သူ များကလည်း ကြည့်ရှုနိုင်ကြရန် စီစဉ်ထားသည်။

တရားဝင် ပုံနှိပ်ထုတ်လွှင့်ခြင်းကို ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၁ ရက်နေ့မှ အစပြု၍ ထုတ်လွှင့်ပေးမည် ဖြစ်သည်။

မန္တလေးမှ ဖမ်းယူကြည့်ရှုရသည့် ရုပ်မြင်သံကြားစက် မှာလည်း ရန်ကုန်မြို့နည်းတူ အင်တီအက်စစီ စနစ်၊ လိုင်းခွဲ ၆ ပင် ဖြစ်သည်။

ရုပ်မြင်သံကြား လုပ်ငန်းသည် အမြဲရှင်သန် တိုးချဲ့နေ ရသော လုပ်ငန်းဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ယခုအခါတွင် စတူဒီယိုသစ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ထပ်ဆင့်လွှင့်စက် များကို ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း အသီးသီးတို့တွင် ထားရှိခြင်း၊ ဂြိုဟ်တုမှတစ်ဆင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်များ ထုတ်လွှင့်ပေးရန် စီမံခြင်းစသော လုပ်ငန်း ရပ်များကို ဆောင်ရွက်လျက် ရှိလေသည်။

ဦးကိုကိုကြီး

Toshiba Overseas Representatives

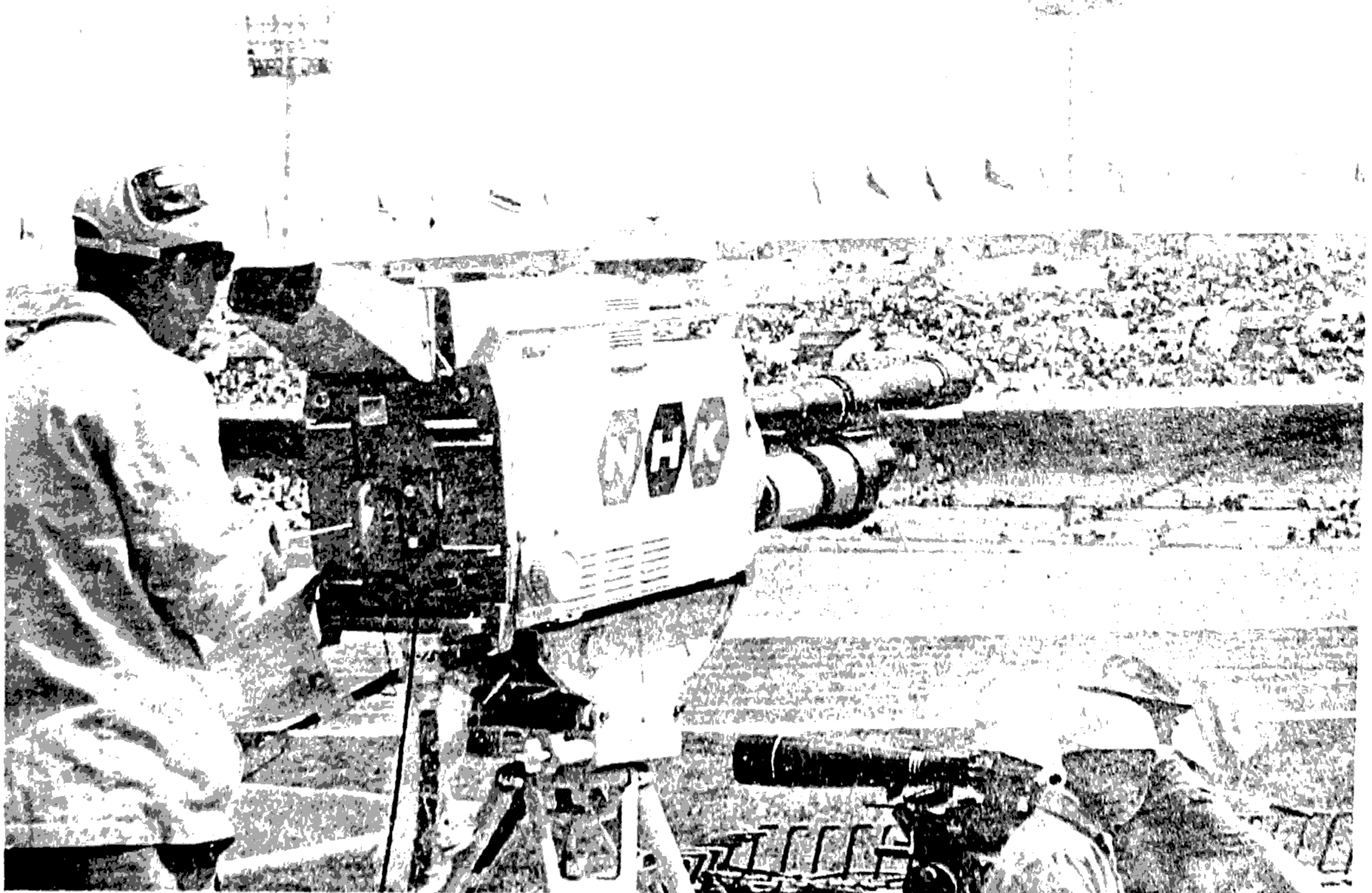

World Color TV Systems

NTSC
 PAL
 SECAM

(CCIR Report, 1975)

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများတွင် ရုပ်မြင်သံကြားထုတ်လွှင့်နည်း စနစ်သုံးမျိုး အသုံးပြုပုံကို ခွဲခြားပြသသော ကမ္ဘာ့မြေပုံ

အားကစားယှဉ်ပြိုင်ပွဲသတင်းများကို တပြိုင်တည်း တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်နိုင်ရန် ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာကြီးများဖြင့် အားကစားကွင်းသို့ အရောက်သွား၍ ရိုက်ကူးရသည်။

၂၀ရာစု လေကြောင်း ပို့ဆောင်ရေး

ပို့ဆောင်ရေး

လူတို့သည် ဝေဟင်တွင် ငှက်တို့ကဲ့သို့ ပျံသန်းသွားလာနိုင်ရန် ရှေးကာလကပင်လျှင် ကြံစည်ကြိုးပမ်း အားထုတ်ခဲ့ကြသည်။ စိတ်ကူးယင်း ကြံစည်ယင်းဖြင့် ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။

၁၈ ရာစုနှစ်သို့ ရောက်လာသည်တွင် ပြင်သစ်လူမျိုးတို့သည် မီးပုံးပျံဖြင့် ဝေဟင်သို့ တက်ရောက်ပျံသန်းကာ လေကြောင်းသမိုင်း မှတ်တိုင်သစ်ကို စိုက်ထူနိုင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် မီးပုံးပျံသည် လိုရာခရီးသို့ရောက်အောင် မပျံသန်းနိုင်။ ထို့ကြောင့် မီးပုံးပျံနေရာတွင် လေသဘောများအစားထိုးဝင်ရောက်လာကြသည်။ ရေနွေးငွေ့အင်ဂျင်တပ် လေသဘောများ၏ အောင်မြင်မှုကြောင့် ပိုမိုကောင်းမွန်သည့် ဓာတ်ဆီအင်ဂျင်တပ် ဇက်ပလင် လေသဘောများကို တိုးတက်ဆောက်လုပ်လာကြပြန်သည်။ ဇက်ပလင် ဟူသော ဝေါဟာရမှာလည်း ခေတ်စားလာခဲ့၏။ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ထုတ်လုပ်သော လေသဘောမှန်သမျှကို ဇက်ပလင်ဟူ၍ပင် ခေါ်ဝေါ်လာကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် အတောင်တပ်လေယာဉ်များဖြင့် ပျံသန်းရန် ကြံစည်ကြိုးပမ်းကြသူများပေါ်ပေါက်လာသည်။ ၁၈၇၄ ခုနှစ် တွင် ပြင်သစ်လူမျိုး ဖီးလိခ်ဒူတမ်းပယ်သည် ရေနွေးငွေ့အင်ဂျင်ဖြင့် မောင်းနှင်ရသော တယောက်စီးလေယာဉ်ကို တည်ဆောက်ခဲ့၏။ ရုရှားရေတပ်အရာရှိ မိုဇိုင်းစကီးကလည်း ၁၈၈၄ ခုနှစ်တွင် ရေနွေးငွေ့အင်ဂျင်သုံးလုံးတပ် လေယာဉ်ဖြင့် ပေ ၁၀၀ ခန့် အဝေးသို့ရောက်အောင်ပျံသန်းနိုင်ခဲ့ပြန်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ဝီလဗာရီကန်နှင့် အော်ဗီးရိုက်တို့ တည်ဆောက်သော 'ပျံသန်းသူ' အမည်ရှိ

လေယာဉ်သည် ၁၉၀၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် မြောက်ကာရိုလိုင်နားပြည်နယ် ကစ်တီဟော့အရပ်၌ ခရီးအကွာအဝေးပေ ၁၂၀ ကို ၁၂ စက္ကန့်ဖြင့် ပျံသန်းနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ လေကြောင်းသွားလာမှု အခန်းကဏ္ဍတွင် လေယာဉ်တို့သည် လေသဘောတို့၏ အဓိက ပြိုင်ဘက်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးအစ

ဇက်ပလင် လေသဘောကို တီထွင်ဆောက်လုပ်သူကောင့်ဖာဒီနန်ဗွန်ဇက်ပလင်အား သူ့ကြိုးပမ်းမှုကိုချီးကျူးဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ဂျာမနီနိုင်ငံသားတို့က အလှူငွေ ၆၀,၉၆,၅၅၅ မတ် (ဒေါ်လာတသန်းခွဲခန့်) ကို စုပေါင်းထည့်ဝင်ကြ၏။ ယင်းငွေကို မှ တည်ကာ ဇက်ပလင်က ဂျာမန်ဘာသာ အတိုကောက်အားဖြင့် ဒေလတ်ဟုခေါ်သော လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းကို မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် ပူးပေါင်းကာ ၁၉၀၉ ခုနှစ်တွင် ထူထောင်ခဲ့သည်။

၁၉၁၃ ခုနှစ်သို့ ရောက်သည်တွင် ဇက်ပလင်တို့သည် ဘာလင်၊ ဖရန်ဖွတ်၊ ဟမ်းဘတ်နှင့် ဒရက်စဒင်မြို့ကြီးများသို့ လူးလာ ခေါက်ပြန် ပြေးဆွဲခဲ့ကြသည်။ ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဓာတ်ငွေ့များ သွတ်သွင်းထားသော ယင်းလေသဘောတို့သည် ခေါက်ရေပေါင်း ၁,၆၀၀ ကျော် ခရီးအားဖြင့် မိုင်ပေါင်းတသိန်းကျော်မျှ ပျံသန်းပြေးဆွဲခဲ့ကြသည်။

ပထမကမ္ဘာစစ်မဖြစ်ပွားမီအချိန်ထိ ကောင်ဇက်ပလင်သည် ဇက်ပလင်ပေါင်း ၂၅ စီးကို ဆောက်လုပ်ခဲ့၏။ စစ်ဖြစ်ပွားနေစဉ် နောက်ထပ် ၈၀ စင်း တည်ဆောက်ခဲ့ပြီး၊ အင်္ဂလန်နိုင်ငံကို ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သည်။ စစ်ကြီးပြီးသွားသောအခါ ဇက်ပလင်အသစ်များကို ထပ်မံထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီး လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် အသုံးပြုခဲ့ပြန်သည်။ ယင်းတို့အနက် ဂရပ်ဇက်ပလင်အမည်ရှိ လေသင်္ဘောသည် အကျော်ကြားဆုံးဖြစ်၏။ ထိုလေသင်္ဘောသည် ၁၉၂၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၃၇ ခုနှစ်အထိ ကိုးနှစ်တာ ကာလအတွင်း ခေါက်ရေပေါင်း ၆၅၁ ခေါက်ပျံသန်းကာ ခရီးသည်ပေါင်း ၁၄,၀၀၀ ခန့်ကို သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ဂရပ်ဇက်ပလင်သည် ခရီးသည် ၂၄ ယောက်ကို တင်ဆောင်ကာ တနာရီလျှင် ၆၈ မိုင်နှုန်းဖြင့် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ဂျာမနီနှင့် တောင်အမေရိကခရီးစဉ်ကိုလည်း ပြေးဆွဲသည်။ မိုင် ၇၀၀၀ ကျော်ရှိ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းကိုလည်း ပျံသန်းခဲ့သည်။

အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်ကျော် ပျံသန်းခဲ့သော ဂရပ်ဇက်ပလင်နှင့် ဟင်ဒင်ဘတ် လေသင်္ဘောကြီးတို့တွင် အိပ်ရာခုတ်များအပြင် အပန်းဖြေခန်း၊ ကပွဲခန်း၊ ထမင်းစားခန်း၊ ခြေညောင်းလက်ဆန့်လမ်းလျှောက်ရန် စင်္ကြံနှင့် သံစုံတီးခိုင်းကြီးများပါ ပါဝင်ရာ စည်းစိမ်ခံယင်း သက်သောင့်သက်သာ ခရီးသွားလိုသူများအတွက် များစွာအဆင်ပြေခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ခရီးသည်တင်လေယာဉ်များ ပေါ်ပေါက်လာကာ လေသင်္ဘောတို့၏ နယ်ပယ်သည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လာခဲ့လေသည်။ နောက်ဆုံး ၁၉၃၇ ခု မေလ ၆ ရက်နေ့တွင် စီးနင်းလိုက်ပါလာသူ အားလုံးတို့နှင့်အတူ ဟင်ဒင်ဘတ် လေသင်္ဘောကြီး မီး

လောင် ပေါက်ကွဲသွားသည်မှစ၍ ဇက်ပလင်လေသင်္ဘောတို့၏ အခန်းကဏ္ဍသည် လုံးဝချုပ်ငြိမ်းသွားလေသည်။

လေယာဉ်များတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းလာခြင်း

၁၉၀၃ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှစ၍ လေယာဉ်တို့၏ စွမ်းပကားသည် တဆင့်ပြီးတဆင့် တိုးတက်လာသည်။ လေယာဉ်တို့၏ အရွယ်ပမာဏမှာလည်း ကြီးသည်ထက်ကြီးလာသည်။ မြင်းကောင်ရေအား ၅၀ မှ ၁၀၀ ရှိသည့် အင်ဂျင်သစ်များကို တီထွင်ထုတ်လုပ်လာနိုင်သည့်အတွက်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ၁၉၁၃ ခုနှစ်တွင် အိုင်ဂေါ်ဆိုင်ကောစကီးသည် လီဂရင်းအမည်ရှိ လေးတန်ခွဲလေးသောလေယာဉ်တွင် မြင်းကောင်ရေအား ၁၀၀ ရှိ အင်ဂျင်လေးလုံးကို တပ်ဆင်ကာ အောင်မြင်စွာ စမ်းသပ်ပျံသန်းနိုင်ခဲ့သည်။

ပထမကမ္ဘာစစ် အစပိုင်းတွင် ကင်းထောက်လေယာဉ်များ ပေါ်လာသည်။ ထိုနောက် မြို့ဖျက်ဗုံးကြဲလေယာဉ်များကို ဆောက်လုပ်ကြပြန်သည်။ ရှေ့တန်းကတုတ်များ၊ ခံတပ်များကို ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ဦးစိုက်ဗုံးကြဲလေယာဉ်များကိုလည်း တည်ဆောက်ကြ၏။ ထိုနောက် ရေပြင်တွင် ဆင်းနိုင်တက်နိုင်သော ရေယာဉ်ပျံများနေရာတွင် သင်္ဘောတင်လေယာဉ်များကို အစားထိုးလာကြ၏။ နောက်တဖန် စစ်သင်္ဘောကြီးများကို တိုက်ခိုက်နှစ်မြုပ်ပစ်နိုင်မည့် တော်ပီဒို ဗုံးကြဲလေယာဉ်များကို ထုတ်လုပ်ကြပြန်သည်။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံတည်းတွင် လူပေါင်း သုံးသိန်းခွဲသည် လေယာဉ်စက်ရုံများ၌ အလုပ်လုပ်ကာ စစ်လေယာဉ်များကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ စစ်ကြီးပြီးဆုံးကာနီးတွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှ ဗိုလ်မှူးချုပ် မစ်ချယ်သည် လေယာဉ်ပေါင်း ၁,၅၀၀ ကို အသုံးပြုပြီး ဂျာမနီရှေ့တန်း

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်က လေကြောင်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ဝန်ကို တွေ့မြင်ရပုံ

စခန်းများကို ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ စစ်ရေးတွင် အသုံးပြုခြင်းကြောင့် လေယာဉ် တည်ဆောက်မှုသည် အရည်အတွက်သာမက အရည်အသွေးလည်း တိုးတက်လာလေသည်။

လေကြောင်းစာပို့လုပ်ငန်း

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးကာနီးတွင် အမေရိကန် ကြည်းတပ်မတော်သည် နယူးယောက်၊ ဖိလာဒယ်ဖီးယားနှင့် ဝါရှင်တန်မြို့များကို ဆက်သွယ်သည့် လေကြောင်းစာပို့လုပ်ငန်းကို စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၁၈ ခု မေလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် စာပို့ဌာနက ယင်းလုပ်ငန်းကို လှုံ့ပြောင်းယူလိုက်သည့်အချိန်မှစ၍ အခက်အခဲများ ဆက်တိုက်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။

လေကြောင်းလမ်းသစ်များ

၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် ရှေ့ဆောင်လေသူရဲတဦးဖြစ်သူ ချားအော်ဂတ်စတတ်လင်းဗတ်သည် မိုင်ပေါင်း ၃,၆၂၄ မိုင် ကွာဝေးသော နယူးယောက်-ပါရီသို့ ဖိန်လူဝီစီတ်ဇာတ် အမည်ရှိ စက်တလုံးတပ် လေယာဉ်ငယ်ဖြင့် တောက်လျှောက်ပျံသန်းကာ တကိုယ်တော်စွန့်စားမှုကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။ နောက်ပိုင်းတွင် သူ့အောင်မြင်မှုကို အားကျကာ လေသူရဲ ရာပေါင်းများစွာတို့သည် လေကြောင်းလမ်းသစ်များကို စွန့်စားရှာဖွေလာကြသည်။ ထိုလေသူရဲတို့သည် ၁၉၂၈ ခုနှစ် တနှစ်တည်းတွင်ပင် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကို ၃၁ ကြိမ်မျှ ဖြတ်ကျော်ပျံသန်းရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ စွန့်စားသွားလာကာ လမ်းသစ်များကို ရှာဖွေကြသည့်အတွက် ကမ္ဘာတဝန်းလုံးကို ဆက်သွယ်သည့် လေယာဉ်လမ်းများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေသည်။ ၁၉၂၇ ခုနှစ်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဖလော်ရီဒါပြည်နယ် ကီးတင်နှင့် ကျူးဗားကျွန်းရှိ ဟားဗားနားမြို့သို့ ပြေးဆွဲခဲ့သည့် ပင် အမေရိကန်လေကြောင်းသည် ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် အလယ်ပိုင်း အမေရိကန်နှင့် တောင်အမေရိကတို့သို့ တိုးချဲ့ပြေးဆွဲလာသည်။ ဒတ်ချ်လေကြောင်းကေအယ်၊ အမ်ကလည်း ဥရောပတိုက်အပြင် အရှေ့အလယ်ပိုင်း၊ အိန္ဒိယ၊ မလေးရှားကျွန်းဆွယ်၊ ဂျားဗားနှင့် ဒတ်ချ်ပိုင် အရှေ့အိန္ဒိယကျွန်းစုများသို့ တိုးချဲ့ပျံသန်းလာသည်။ ပြင်သစ်တို့က ဥရောပ၊ အာဖရိကနှင့် အင်ဒိုချိုင်းနားဒေသများသို့ လေကြောင်းဖြင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ပြီး၊ ဗြိတိသျှတို့ကမူ ဘုံဘေ၊ ဟောင်ကောင်နှင့် ဩစတြေးလျတို့သို့ လေယာဉ်လမ်းသစ်များ ဖွင့်ခဲ့သည်။

၁၉၃၅ ခုနှစ်တွင် ပင် အမေရိကန် လေကြောင်းကပစီဖိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်ကျော်ပျံသန်းရသည့် ခရီးစဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ပင် အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှ အင်ပီရီယယ် လေကြောင်းတို့က အတ္တလန္တိတ်

သမုဒ္ဒရာကိုဖြတ်ကာ ဆက်သွယ်သည့် ခရီးစဉ်ကို လည်းကောင်း ဖွင့်လှစ်ပြေးဆွဲခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ ခရီးစဉ်သစ်များကို တိုးချဲ့ပြေးဆွဲလာသည်နှင့်အမျှ လေယာဉ်စီးခရီးသည်တို့၏ အရေအတွက်မှာလည်း တိုးတက်လာခဲ့၏။ ၁၉၁၉ ခုနှစ်တွင် တကမ္ဘာလုံးရှိ လေကြောင်းကုမ္ပဏီအားလုံးသည် ခရီးသည်ပေါင်း ၅၀၀၀ ကိုသာ သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့သော်လည်း ၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင် ခရီးသည် ၄,၃၄,၀၀၀ အထိ သယ်ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။ ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တခုတည်း၌ ခရီးသည်ပေါင်း ၁၃,၅၀,၀၀၀ ရှိလာသည်အထိ လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းသည် တိုးတက်ကျယ်ပြန့်လာလေသည်။

ထိုအတွင်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်ပွားလာသဖြင့် စစ်ပြိုင်နိုင်ငံတို့သည် လေယာဉ်များကို အပြိုင်အဆိုင်တည်ဆောက်ကြပြန်ရာ ခရီးဝေးပျံနိုင်ပြီး တန်ချိန်များစွာတင်နိုင်သော အမြန်နှုန်းကောင်းသည့် လေယာဉ်သစ်များ ပေါ်လာကြပြန်သည်။ ထိုအပြင် လေကြောင်းလောက တခုလုံးကို နေ့ချင်း ညချင်း တိုးတက်ပြောင်းလဲသွားစေမည့် ဂျက်လေယာဉ်သစ်များကိုလည်း ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ကြပြန်သည်။

ဂျက်ခေတ်ပို့ဆောင်ရေး

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ နောက်ပိုင်းခေတ်ကို ဂျက်ခေတ်ဟု ယေဘုယျအားဖြင့် ခေါ်ဆိုကြ၏။ သို့သော် မြို့ပြလေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းတွင် ခရီးသည်တင် ဂျက်လေယာဉ်များကို ၁၉၅၂ ခုနှစ်ကျမှသာလျှင် စတင်အသုံးပြုနိုင်သည်။ ထိုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသည် ပထမဆုံး ခရီးသည်တင်ဂျက်လေယာဉ်ကို စတင်အသုံးပြုခဲ့၏။ ၁၉၅၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် ဘီ၊ အို၊ အေ၊ စီ သည် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်ကျော်ပျံသန်းသည့် ဂျက်လေယာဉ် ခရီးစဉ်ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းကာလတွင် ခရီးသည်နှင့် ကုန်စည်များကို တင်ဆောင်နိုင်သော ဂျက်လေယာဉ်သစ်များကို တမျိုးပြီး တမျိုး ထုတ်လုပ်လာကြ၏။ ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ကမ္ဘာမြေပြင်အထက် ခုနစ်မိုင်ခန့်အမြင့်တွင် တနာရီလျှင် မိုင် ၆၀၀ နှုန်းဖြင့် ပျံသန်းနိုင်သော ဂျက်လေယာဉ်ကြီးများကို အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တိုးတက်နေသော သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလိုအပ်ချက်များကို အဆိုပါလေယာဉ်များဖြင့်ပင် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရှိလာသဖြင့် ဘိုးအင်း ၇၄၇ ကဲ့သို့ ခရီးသည် ၄၉၀ အထိ တင်နိုင်သော ဧရာမလေယာဉ်ကြီးများကို လည်းကောင်း၊ တနာရီလျှင် မိုင်ပေါင်း ၁,၄၀၀ ကျော်နှုန်းဖြင့် ပျံနိုင်သော ကွန်းကော့ လေယာဉ်များကို လည်းကောင်း တည်ဆောက်လာကြပြန်သည်။

ထိုလေယာဉ်တို့တွင် ဘေးအန္တရာယ် ကြိုတင်ကာကွယ်
ရေးအတွက် ကိရိယာတန်ဆာပလာများ၏ အဆင့်အတန်း
ကိုလည်း ကောင်းသည်ထက်ကောင်းအောင် တဘက်က
မုမ်းမံ ပြင်ဆင်ကြရ ပေသေးသည်။ ရာ သီ ဥ တု ရှာ
ရေဒါ၊ မုန်တိုင်းကိုထွင်းဖောက်ကြည့်နိုင်သော ရေဒါ၊ လေ
ကြောင်းလမ်းပြကိရိယာများ၊ နောက်ဆုံးပေါ် ဆက်သွယ်
ရေး ကိရိယာများနှင့် လေယာဉ်ရောက်ရှိရာအရပ်၊ ရည်မှန်း
ချက်သို့ မည်မျှကွာဝေးသည်၊ ဦးတည်လမ်းကြောင်းမည်
မျှဖြင့် ပုံသန်းရမည်၊ ပုံသန်းရန် ကြာမည့်အချိန် စသည်
တို့ကို စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း တွက်ချက်အဖြေထုတ်ပေးနိုင်သော
ကွန်ပျူတာတို့ကို တပ်ဆင်လာကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ၁၉၆၆

မျက်မှောက်ခေတ် အခြေအနေ

လက်ရှိ အခြေအနေတွင် တကမ္ဘာလုံး၌ လေကြောင်း
ပို့ဆောင်ရေး ကုမ္ပဏီပေါင်း ရာချီရှိသည်။ လေယာဉ်စင်း
ရေမှာ ထောင်ချီရှိသည်။ ဝန်ထမ်းအရေအတွက်မှာလည်း
သန်းချီရှိနေသည်။ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးလေကြောင်းပို့ဆောင်
ရေး လုပ်ငန်းတခုဖြစ်သည့် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုမှ အေ
ရိုဖလတ် တခုတည်းတွင်ပင် ဝန်ထမ်း ငါးသိန်းကျော်ရှိ၏။
အေရိုဖလတ် ကုမ္ပဏီမပါပဲ အခြား လေကြောင်းပို့ဆောင်
ရေး ကုမ္ပဏီများက သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးခဲ့သော ခရီးသည်
ပေါင်းမှာ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ၅၁၇ သန်း ရှိသည်ဟုဆိုသည်။

ခရီးသည် ၁၂၀ ယောက်စီးနိုင်သော ယက် ၄၂ ပြည်တွင်း လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးလေယာဉ်

ခုနှစ်လောက်က ခရီးသည်တင်ဂျက်လေယာဉ်တစ်စီး၏ တန်
ဖိုးသည် ဒေါ်လာတသန်းခွဲမျှသာ ရှိသော်လည်း မျက်
မှောက်ခေတ်တွင် ဒေါ်လာသန်း ၂၀ မှ သန်း ၅၀ အထိ
တန်ဖိုးမြင့်တက်လာသည်။

အခြားတဘက်ကလည်း လေယာဉ်များဘေးအန္တရာယ်
ကင်းရှင်းစွာ သွားလာနိုင်ရေးအတွက် အစဉ်ကြီးကြပ်
လမ်းညွှန်ကာ လိုအပ်သောအကူအညီများကို ပေးနေသည့်
လေကြောင်းထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်းများအတွက် ခေတ်မီ
စက်ကိရိယာများတပ်ဆင်ခြင်း၊ ကျွမ်းကျင်သူများလေ့ကျင့်
မွေးထုတ်ပေးခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ လေယာဉ်ကြီးများ
ဆင်းသက်နိုင်ရန် လေယာဉ်ကွင်းများ တိုးချဲ့မုမ်းမံပြင်ဆင်
ခြင်းကို လည်းကောင်း ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ထောင်ချီ၍
အကုန်ခံကာ ဆောင်ရွက်ကြရပြန်သည်။

စုဆောင်းရရှိသော စာရင်းဇယားများကို အခြေခံ၍
တွက်သော် ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် လေယာဉ် မတော်တဆ
ထိခိုက်မှုနှုန်းသည် ပုံသန်းမှု ခေါက်ရေတသန်းတွင် ၂ ဒသမ
၄၁ ရှိကြောင်း တွေ့ရ၏။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၃ ခုနှစ်အထိ
ငါးနှစ်တာ ကာလအတွင်း ထိခိုက် ပျက်စီးမှုနှုန်းသည်
ပုံသန်းမှု ခေါက်ရေ တသန်းတွင် ၃ ဒသမ ၅၆ ရှိခဲ့ရာမှ
၁၉၆၄ - ၆၈ ခုနှစ်တွင် ၃ ဒသမ ၀၆ သို့ လည်းကောင်း၊
၁၉၆၉ - ၇၃ ခုနှစ်တွင် ၂ ဒသမ ၀၆ သို့ လည်းကောင်း
လျော့နည်းကျဆင်းလာသည်။

သို့သော် နှစ်စဉ်နှင့်အမျှ ခေါက်ရေများ တိုးချဲ့ ပြေးဆွဲ
လာခြင်း၊ လေယာဉ်ဖြင့် ခရီးသွားသူများ တိုးတက် များ
ပြားလာခြင်းတို့ကြောင့် ထိခိုက် ပျက်စီးမှုများသည် ရာခိုင်
နှုန်းအားဖြင့် လျော့နည်းသွားသော်လည်း ကိန်းဂဏန်း

ပမာဏအားဖြင့် လျော့နည်းမသွားသည်ကို တွေ့ကြရပေသည်။ ၁၉၅၅-၈၀ ခုနှစ် ခုနှစ်နှစ်တာကာလ၏ ပထမနှစ်ဝက်ကာလများတွင် သေကြေ ပျက်စီးသူပေါင်းသည် ပျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့် ၅၄၂ ယောက် ရှိခဲ့၏။ ၁၉၈၀ ခုနှစ် ပထမ နှစ်ဝက်တွင်မူ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုပေါင်း ၁၃ ခု၊ သေဆုံးသူပေါင်း ၁၇၅ ယောက် မျှသာ ရှိခဲ့သော်လည်း ၁၉၈၂ ခုနှစ် ပထမ နှစ်ဝက်ကာလတွင် ထိခိုက်မှု ၁၇ ခုတွင် လူပေါင်း ၅၃၈ ယောက် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းသည် ငွေပင် ငွေရင်း အမြောက်အမြား ရင်းနှီးရသော လုပ်ငန်းဖြစ်၏။ အပြိုင်အဆိုင်လည်း ပေါများလှ၏။ သို့အတွက်လေယာဉ်ခများကို အတတ်နိုင်ဆုံး လျှော့ချကာ ဈေးကွက်ကို ချဲ့ထွင်ရန် ကြိုးစားလာကြရသည်။ ထိုအခြေအနေတွင် ၁၉၇၉ ခုနှစ်မှစ၍ လေယာဉ်ဆီဈေးနှုန်းများ ရုတ်တရက် ခုန်တက်သွားခဲ့၏။ ထိုအတွင်း ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် လေယာဉ်စီး ခရီးသည်တို့၏ အရေအတွက်မှာလည်း သိသိသာသာ လျော့နည်း ကျဆင်းသွားပြန်သည်။ အကျိုးဆက်ကား အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့ (အိုင်အေတီအေ) ဝင် လေယာဉ် ကုမ္ပဏီပေါင်း ၁၀၀ ကျော်တွင် အရှုံးပေါ်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဆုံးရှုံးသွားသည့်

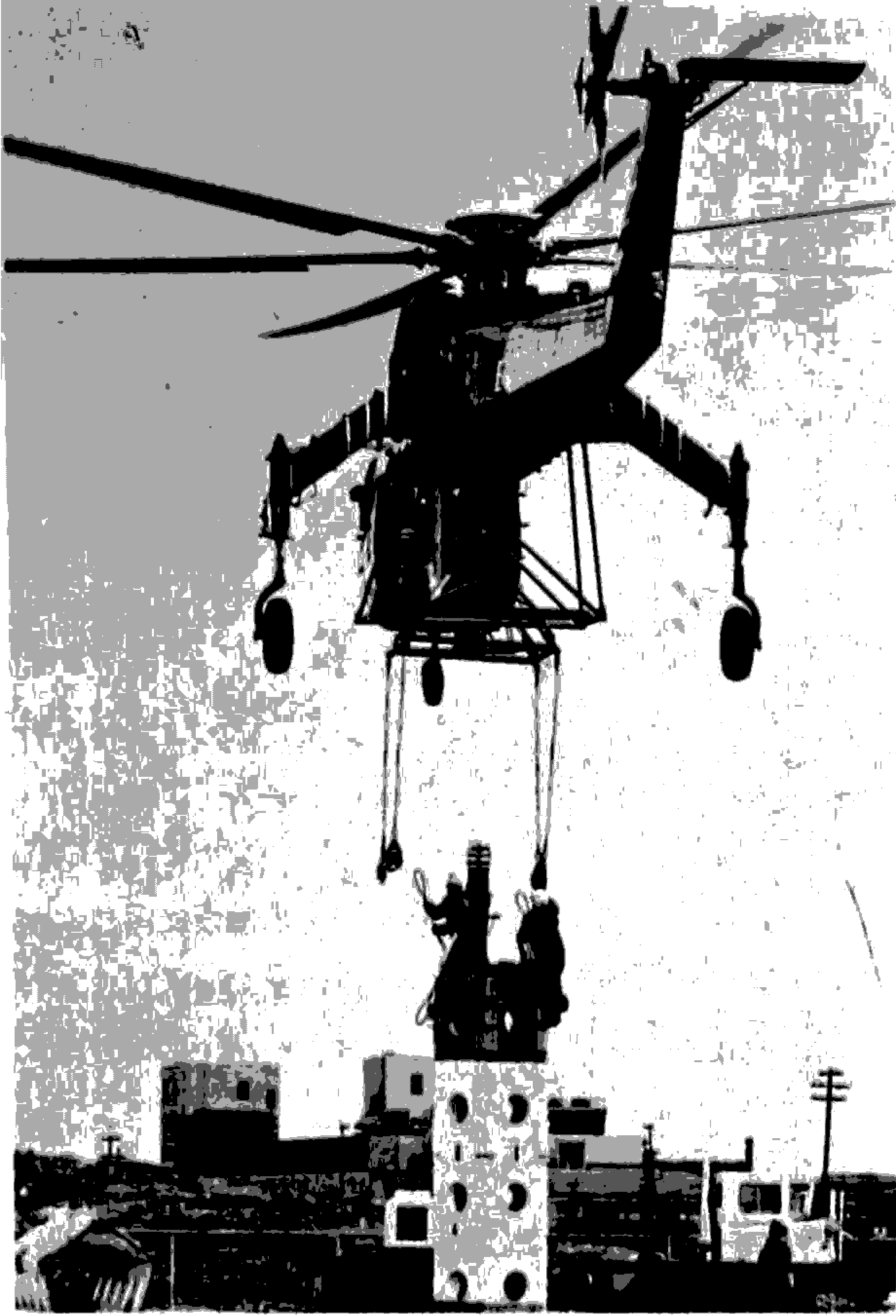
တန်ဖိုးမှာ ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၉၀၀ ခန့် ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ဆုံးရှုံးမှုကို လျော့နည်းနိုင်သမျှ လျော့နည်းသွားစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဗြိတိသျှ လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးသည် ဝန်ထမ်းအင်အား ၅၂,၀၀၀ အနက်မှ ၉၀၀၀ ခန့်ကို လျှော့ချပစ်ခဲ့သည်။ ပြင်သစ် လေကြောင်းကလည်း အသံထက်မြန်သော ကွန်းကော့ လေယာဉ် ခရီးစဉ်များကို ရပ်ဆိုင်းပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရသည်။ ပင် အမေရိကန် လေကြောင်းကုမ္ပဏီကမူ ကုမ္ပဏီပိုင် အဆောက်အအုံနှင့် ဟော်တယ်များကို ရောင်းချကာ လိုငွေကို ရှာကြံခဲ့သည်။ အိန္ဒိယ လေကြောင်းကလည်း ပုံသန်းရေး ခရီးစဉ်များကို လျှော့ချကာ လေယာဉ်သစ်များ ဝယ်ယူရေး အစီအစဉ်ကို ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့သည်။ အချို့ လေယာဉ်ကုမ္ပဏီများကမူ ဝန်းထမ်းလစာများကို လျှော့ချ ဖြတ်တောက်ခဲ့ကြသည်။ အိုင်အေတီအေ မှ အရာရှိများကလည်း “၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်သည် မြို့ပြ လေကြောင်း ပို့ဆောင်ရေး၏ သမိုင်းတွင် အဆိုးဝါးဆုံးနှစ် ဖြစ်သည်” ဟု အတိအလင်း ထုတ်ဖော် ဝန်ခံခဲ့ကြသည်။

လက်ရှိ လေယာဉ်ဆီဈေးနှုန်းသည် တဂါလံလျှင် ၁ ဒသမ ၁၆ ဒေါ်လာ ဖြစ်ရာ လေယာဉ် ကုမ္ပဏီတိုင်းသည် နည်းမျိုးစုံသုံး၍ စရိတ်စကကို လျှော့ချရန် ကြိုးပမ်းနေကြရသည်။ လေယာဉ်မှူးများ လေ့ကျင့် ပုံသန်းရာတွင်ပင်

စီးပွားရေးဝဲဂယက်တွင် နစ်မြုပ်သွားရသည့် အရင်းနှစ်လေကြောင်းမှ လေယာဉ်ကြီးများ

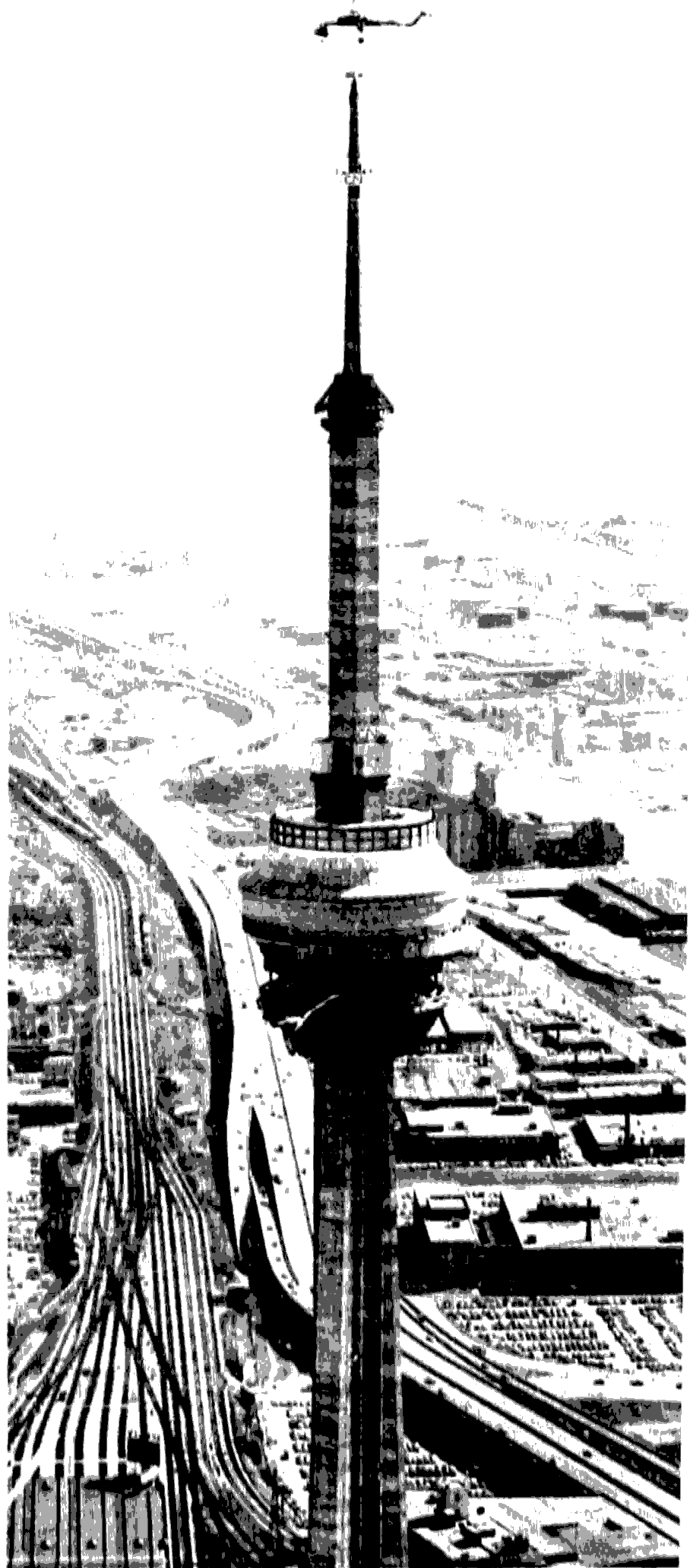
၂၀ ရာစု လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး

တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် ခဲခဲကတ်ကတ် လုပ်ဆောင်ရသည့် လုပ်ငန်းများတွင် ရဟတ်ယာဉ်ကို အဓိကထား သုံးစွဲရသည်။

တနာရီလျှင် ၁၅ ဒေါ်လာမျှသာကုန်ကျသည့် လေယာဉ်တု (Simulator) ကို အများဆုံးအသုံးပြုစေ၏။ အကြောင်းကား လေယာဉ်ဖြင့် တနာရီပျံလျှင် ဒေါ်လာ ၃,၅၀၀ မျှ ကုန်ကျသည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်၏။ အင်ဂျင်များကိုလည်း ဆီစားသက်သာအောင် မွမ်းမံပြင်ဆင်ကြသည်။ လေကြောင်းအတိုင်း စုန်နိုင်မည့် ခရီးစဉ်ကို ကွန်ပျူတာဖြင့် ရှာဖွေ တွက်ချက်ယူကြ၏။ စင်ကာပူ လေကြောင်းကမူ လေယာဉ်၏ ကိုယ်ထည်နှင့် လေထုပွတ်တိုက်ရာတွင် ဆွဲအား (Drag) နည်းစေရန်အတွက် လေယာဉ်များကို အချိန်မှန်မှန် ဆေးကြော သုတ်သင်ပေးသည်။ ထို့ပြင် ဆီစားနှုန်း သက်သာသည့် ဘိုးအင်းနှင့် အဲယားဘတ်စ် လေယာဉ်ကြီးများကို ဝယ်ယူဖြည့်တင်းသည့် ကုမ္ပဏီများလည်း တနေ့ထက် တနေ့ များလာသည်။ သို့သော် ယင်းသို့ လေယာဉ်သစ်များ ဝယ်ယူ အသုံးပြုခြင်းဖြင့် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း အမြတ်မပေါ်နိုင်သည်ကိုမူ အဆိုပါ ကုမ္ပဏီများက သိရှိထားကြသည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ဘရင်းနစ် လေကြောင်းကုမ္ပဏီသည် ဒေါ်လာ ၈၅ သန်းမျှ အရှုံးပေါ်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယ လေကြောင်းသည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်အတွက် ဒေါ်လာ ၂၅ သန်း ဆုံးရှုံးခဲ့သည်။ ဂျာမန်မှ နာမည်ကျော် လူဖသန်ဆာကမူ ထိုနှစ်အတွက် ဒေါ်လာ ၅၁ ဒသမ ၁ သန်းမျှ အရှုံးပြခဲ့သည်။ အာရှတွင်လည်း ဂျပန် လေကြောင်းမှလွဲ၍ လေကြောင်း ကုမ္ပဏီအားလုံးလိုလိုပင် အရှုံးဖြင့် လုပ်ကိုင်နေ

ကြရသည်။ အင်ဒိုနီးရှားမှ ဂါဂူဒါ လေကြောင်းသည် ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၉၀၀ မျှ အကြွေးတင်နေ၏။ ဖိလစ်ပိုင် လေကြောင်းကမူ လစဉ် ဒေါ်လာ ၆ ဒသမ ၅ သန်း လိုငွေ ပြုလုပ်ရရှိသည်။ ထိုအတွင်း အင်္ဂလန်မှ လေဘာ လေကြောင်းသည် ဆက်လက်၍ အရှုံးမခံနိုင်တော့သည့်အတွက် လုပ်ငန်းအဝဝကို ရပ်ဆိုင်းပစ်လိုက်သည်။ လွန်ခဲ့သည့် သုံးနှစ်အတွင်း ဒေါ်လာ ၃၃၆ သန်း အရှုံးပြခဲ့ပြီး ၁၉၇၂ ခုနှစ် ပထမ ငါးလအတွင်း ဒေါ်လာ ၄၃ ဒသမ ၂ သန်း လိုငွေကို ပြခဲ့သော ဘရင်းနစ် လေကြောင်းသည်လည်း အားမတန် မာန်လျှော့ကာ ဒေဝါလီခံခဲ့လေသည်။

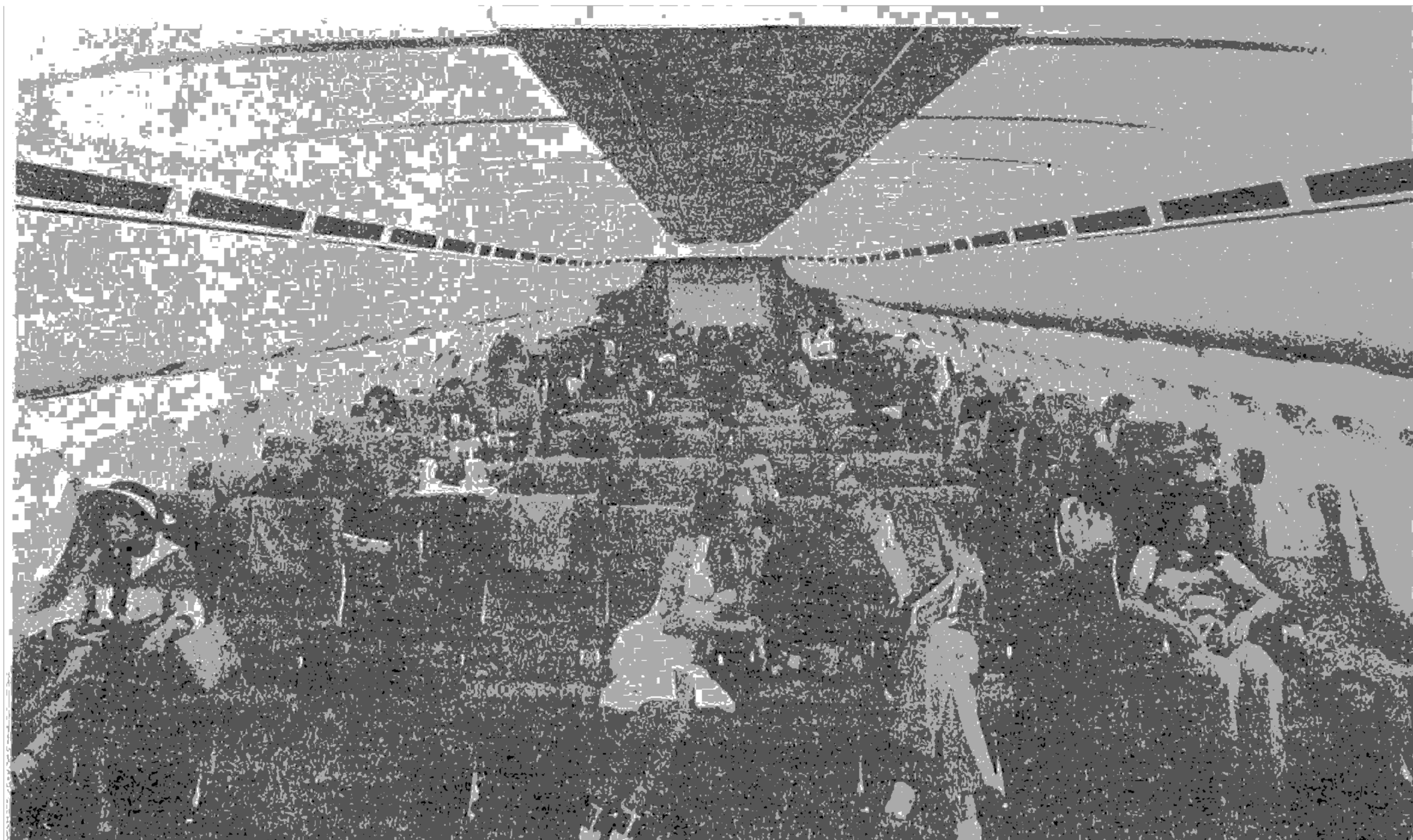
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လေကြောင်းကုမ္ပဏီများသည် အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်ရန် မဟာဗျူဟာနှင့် နည်းဗျူဟာများကို ချမှတ် အကောင်အထည် ဖော်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ လေကြောင်း ပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းသည် ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်း ပြန်လည် ဦးမော့လာစရာ ရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်လေသည်။

တိုးတက်နေသော မြို့ပြလေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး

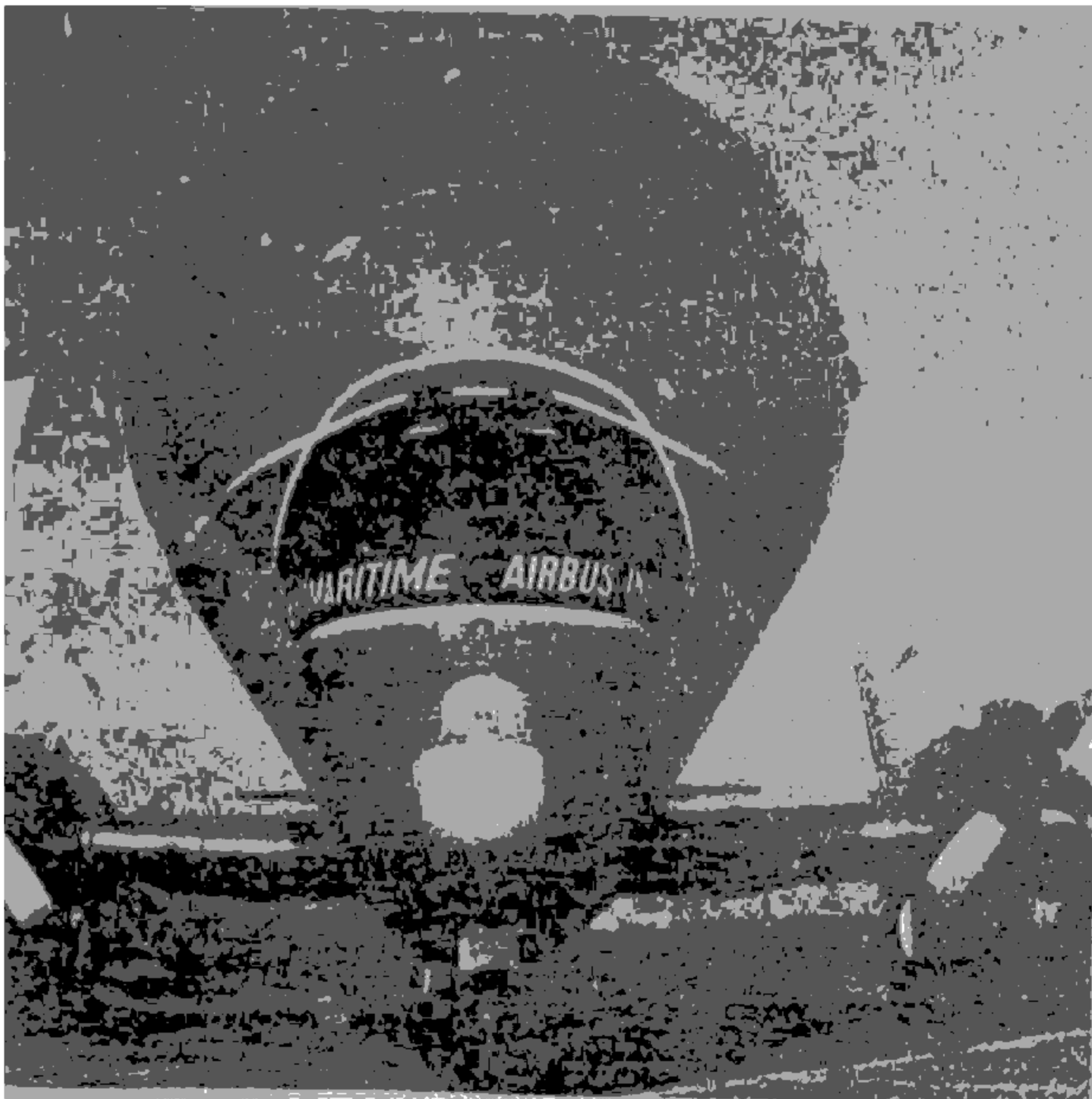
မြို့ပြလေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းသည် နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးနှင့် တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းစဉ်တို့ အတွက် အရေးပါလှသော လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်၏။ နိုင်ငံအသီးသီးသည် ယင်းလုပ်ငန်း တိုးတက်နေအောင် မိမိတို့

တတ်စွမ်းသမျှ ကူညီပံ့ပိုးလျက်ရှိသည်။ ကျွမ်းကျင်သူများ အဆင့်မြင့် စက်မှုနည်းပညာရပ်များနှင့် စက်ကိရိယာတို့ကို မြောက်မြားစွာ အသုံးချနေရသော ယင်းလုပ်ငန်းကို အစဉ်သဖြင့် တိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်ရသည်မှာ စင်စစ် အားဖြင့် မလွယ်လှချေ။ သို့သော် တကမ္ဘာလုံး အတိုင်း အတာနှင့်ကြည့်လျှင် မြို့ပြ လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းသည် အစဉ် ရှင်သန်ကြီးထွားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပေမည်။

လေယာဉ် ထုတ်လုပ်သူများက ဘိုးအင်း ၇၅၇၊ ဘိုးအင်း ၇၆၇၊ အဲယားဘတ် အေ ၃၀၀၊ အေ ၃၁၀ စသည့် ခေတ်မီ လေယာဉ်ကြီးများကို တည်ဆောက်ပေးခဲ့ကြသည်။ လေကြောင်း ကုမ္ပဏီများကလည်း ထုတ်လုပ်သမျှ လေယာဉ်အမျိုးမျိုး အစားစားတို့ကို ဝယ်ယူကာ ခရီးစဉ်သစ်များကို တိုးချဲ့ပြေးဆွဲခဲ့ကြ၏။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လေယာဉ်ကွင်းကြီးများတွင် လေယာဉ်တို့ အဝင်အထွက်ပြုလုပ်သည့် အကြိမ်ပေါင်းသည် နှစ်စဉ် ခုနစ်သိန်းကျော် ရှိသည်ကို ထောက်၍ မြို့ပြလေကြောင်း ပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းပမာဏသည် နိုင်ငံတို့၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို အထောက်အကူပြုနိုင်လောက်အောင် ကြီးမားသည်ဟု ကောက်ချက်ချနိုင်ပေသည်။ ရှိကားဂိုးအိုဟဲ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လေယာဉ်ကွင်းတွင် အဝင်အထွက် ပြုလုပ်သော လေယာဉ်တို့မှာ ပျမ်းမျှ အားဖြင့် တစ်နှစ်လျှင် သုံးစင်းမျှရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ

ခေတ်မီ အဲယားဘတ် အေ ၃၀၀ လေယာဉ်ကြီး၏ အတွင်းပိုင်းမြင်ကွင်း၊ ဤလေယာဉ်ကြီးတွင် ခရီးသည် ၂၅၃ ယောက် ချောင်ချောင်ချီ စီးနင်းနိုင်သည်။

လေယာဉ်သယ်သော စူပါဂပ်ပီယာဉ်သည် အလျား ၅၃ ဒဿမ ၆၂ မီတာ၊ အမြင့် ၁၆ ဒဿမ ၅၃ မီတာ ရှိသည့် အေ ၃၀၀ လေယာဉ်ကိုယ်ထည်ကိုပင် သယ်နိုင်စွမ်းရှိသည်။

ထိုကွင်းသို့ ဇေ့စဉ် အဝင်အထွက် ပြုလုပ်သော လေယာဉ် ခေါက်ရေပေါင်းမှာ ၄၀၀၀ မျှ ရှိသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ပထမ နှစ်ဝက်တွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ အကြီးစား လေကြောင်းကုမ္ပဏီ ၁၁ ခုက သယ်ပို့ပေးခဲ့သည့် ခရီးသည်နှင့် ကုန်စည် ပမာဏသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ပထမနှစ်ဝက်ကထက် ၃ ဒဿမ ၇ ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက်ခဲ့ပြီး ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ တလတည်းတွင် ၇ ဒဿမ ၂ ရာခိုင်နှုန်းအထိ တိုးတက်လာသည်။ ဤအချက်ကို ထောက်သော် လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းသည် ငွေကြေးအားဖြင့် အခိုက်အတန့်မှု အရှုံးပေါ်နေ သော်လည်း ခရီးသည်နှင့် ကုန်စည်ပို့ဆောင်မှုကဏ္ဍတွင် တိုးတက် မြဲ တိုးတက်နေသည်ဟု အဖြေထုတ်ယူနိုင်ပေသည်။

အရေးပါမှု

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးမှုတွင် ယင်းနိုင်ငံ၏ ကုန်စည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးသည် အရေးကြီးသော ကဏ္ဍမှပါဝင်လျက် ရှိ၏။ ကုန်စည် ကူးသန်းရောင်းဝယ် ရာတွင် သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးသည် အဓိကကျသော အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေပြန်သည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေ ဆိပ်ကမ်းမြို့များရှိသော တိုင်းပြည်များတွင် ရေကြောင်းကို အသုံးပြုကာ ကုန်စည်ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှု ပြုနိုင်သည်ဟု ယေဘုယျအားဖြင့် ဆိုနိုင်သည်။ သို့သော် ဆိပ်ကမ်းမြို့များ တွင် စုပုံရောက်ရှိနေသော ကုန်စည်များကို ဝေးလွန်း၍

လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ခက်ခဲသော ဒေသများသို့ ရောက်အောင်ပို့ရန် အရေးသည်ရောမပြုသာနာ အဖြစ် ရှိနေတတ်ရာ ပင်လယ် ဆိပ်ကမ်းမြို့ မရှိသော ကုန်းပိတ်နိုင်ငံများ အတွက်မူ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိချေ။

ယေဘုယျအားဖြင့် ကုန်စည်ပစ္စည်းများကို လေကြောင်းဖြင့် ပို့ဆောင်ခြင်းက ကုန်းလမ်းခရီးဖြင့် ပို့ဆောင်ခြင်းထက်ပို၍ စရိတ်စက ကြီးမြင့်၏။ သို့သော် ကုန်းလမ်းဆက်သွယ်မှုစနစ်ကို အဆင့်မီအောင် တိုးချဲ့ခြင်းမပြုနိုင်မီ ကာလအတွင်း ဝေးလံခေါင်းပါးဒေသများသို့ ကုန်စည်များ ပို့ဆောင်ရာတွင် လေကြောင်းဖြင့် ပို့ဆောင်ခြင်းသည်သာ လျင် ငွေကုန်ကြေးကျ အနည်းဆုံးဖြစ်သည်။

လက်တင်အမေရိက၊ အာဖရိကနှင့် အာရှနိုင်ငံ အများအပြားတွင် ကုန်းလမ်းပို့ဆောင် ဆက်သွယ်မှု စနစ်သည် ကျယ်ပြန့်ခြင်း မရှိသေး။ အသုံးများသော မြေလမ်းများသည်လည်း မိုးအခါ ရေတိုက်စားမှုကြောင့် ပျက်စီးကုန်ကြသည်။ ကြီးမားလေးလံသော ကုန်တင်ကားကြီးများ အတွက်လည်း အသုံးမဝင်လှချေ။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်၊ အပြည်ပြည် ဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုအေဂျင်စီ စသည့် အဖွဲ့အစည်းများကလည်း အဆိုပါ ချွတ်ယွင်းချက်နှင့် လိုအပ်ချက်များကို ပြုပြင် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရန် စွမ်းအားရှိသမျှ ကြိုးပမ်းလျက် ရှိကြသည်။ သို့သော် အကောင်အထည်ဖော်ရမည့် လုပ်ငန်းပမာဏမှာ ကြီးမားလွန်းလှသည်။

လောလောဆယ်တွင် လောင်စာဆီ ဈေးနှုန်းများ အဆမတန် မြင့်တက်လာခြင်း၊ လေယာဉ်ကုမ္ပဏီ အချင်းချင်း အပြိုင်အဆိုင် ဈေးနှုန်းများ လျော့ချနေခြင်း၊ လေကြောင်းခရီးသွားလာမှုပမာဏ လျော့ကျသွားခြင်း စသည့် အကြောင်းတို့ကြောင့် လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးကဏ္ဍ၏ အရှိန်အဟုန်သည် အနည်းငယ်မျှ တန့်သွားသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ သို့သော် ယင်းကဲ့သို့ အရှိန်အဟုန် တန့်နေခြင်းသည် ကုစား၍ မရသော ပြဿနာ မဟုတ်ချေ။ ကုန်စည် ပစ္စည်းတို့ကို အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း လိုရာအရပ်သို့ ရောက်အောင် ပို့ပေးနိုင်ခြင်းတည်းဟူသော အားသာချက်သည် အခြားသောအားနည်းချက်များအပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်း ရှိလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး လောက၏ အရေးပါမှုကို ရည်ညွှန်းသော အဆိုတခု ခေတ်စားလာခဲ့သည်။ “ကားလမ်း တမိုင်သည် မည်သည့် အရပ်ဒေသသို့မျှ မရောက်နိုင်သော်လည်း လေယာဉ်ပြေးလမ်း တမိုင်သည်မူ မည်သည့် အရပ်ဒေသသို့မဆို ရောက်နိုင်သည်” ဟူသော အဆိုပင် ဖြစ်လေသည်။

အောင်မန်း

နိုင်ငံရေး

လက်တင်

အမေရိက

လက်တင်ဘာသာစကားမှ ဆင်းသက်လာသော ရိုမန် အနွယ်ဝင် ဘာသာစကားတမျိုးမျိုးကို ပြောဆိုသုံးစွဲသည့် အလယ်ပိုင်း အမေရိကနိုင်ငံများ၊ ကာရစ်ဘီယံကျွန်းများ နှင့် တောင်အမေရိကတိုက်ရှိ နိုင်ငံများကို ပေါင်းရုံး၍ လက်တင်အမေရိကဒေသဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ယင်းဒေသတွင် စပိန်ဘာသာစကားသို့မဟုတ် ပေါ်တူဂယ်ဘာသာစကားကို ပြောဆိုသုံးစွဲသော နိုင်ငံများက အများစုပါဝင်၍ ပြင်သစ် ဘာသာစကား ပြောဆိုသုံးစွဲသော ဟေတီကျွန်းနှင့် ပြင်သစ် အနောက်အိန္ဒိယကျွန်းစုများကိုလည်း ထည့်သွင်း သတ်မှတ်သည်။ ပထဝီအနေအထားအရ မက္ကဆီကိုနိုင်ငံမှ စ၍ တောင်ဘက်အစွန်းရှိ ကိပ်အူ အဆုံး မိုင်ပေါင်း ၇၀၀၀ ခန့် ရှည်လျားသည့် ဒေသတခုလုံးကို လက်တင် အမေရိကဒေသဟု ပိုင်းခြားသည်။ ယင်းဒေသသည် ကမ္ဘာ့ ကုန်းမြေ အကျယ်အဝန်း၏ ခြောက်ပုံတပုံရှိ၍ ကမ္ဘာ့ လူဦးရေ၏ ငါးပုံတပုံမျှ နေထိုင်သည်။

အရေးပါမှု

အင်အားကြီးနိုင်ငံ တနိုင်ငံဖြစ်သော အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသို့ တင်သွင်းသည့် ရေနံပမာဏ၏ သုံးပုံနှစ်ပုံ

လက်တင် အမေရိက

ဂူဗလီယာသားအဖပုံ၊ ဟေတီနိုင်ငံ၏ ရာသက်ပန်သမ္မတအဖြစ် ဖခင်၏အရိုက်အရာကိုဆက်ခံသူ ဂျင်းကလောက် ဝီ ဂူဗလီယာ

သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တုပစ္စည်းပမာဏ၏ ထက်ဝက် ကျော်သည်လည်းကောင်း လက်တင်အမေရိက ဒေသရှိ ပနားမားတူးမြောင်းနှင့် မက္ကဆီကိုပင်လယ်ကွေ့တို့မှတစ်ဆင့် တင်သွင်းရောက်ရှိသည်။ စစ်ကာလတွင် ဥရောပသို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ထောက်ပံ့ရေးပစ္စည်းများနှင့် စစ်ကူများကို တင်ပို့ပေးနိုင်သည့် ဖလော်ရီဒါ ရေလက်ကြားသည်လည်း မက္ကဆီကို ပင်လယ်ကွေ့အနီးတွင် ရှိသည်။ ကာရစ်ဘီယံပင်လယ်သည် ပနားမားတူးမြောင်း လမ်းကြောင်းကို ထိန်းချုပ်ထားသည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ သက်တမ်းအရင့်ဆုံး ရေတပ်အခြေစိုက်စခန်းဖြစ်သော ဂွာတာနာ မိုစစ်စခန်းသည် ယင်းပင်လယ်ထဲမှာပင် ရှိသည်။ ပနားမားတူးမြောင်းဒေသ၊ ပွာတိုရီကိုဆိပ်ကမ်းနှင့် ဘာမြို့ဒါကျွန်းတို့သည်လည်း အမေရိကန် ရေတပ်၏ မဟာဗျူဟာကျသော ဆိပ်ကမ်းများ ဖြစ်သည်။

ကာရစ်ဘီယံဒေသရှိ ကျူးဗားနိုင်ငံသည် ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် လက်တင်အမေရိကဒေသ၌ လက်ဝဲတော်လှန်ရေးကို ပထမဆုံး ဆင်နွှဲအောင်မြင်သော နိုင်ငံ ဖြစ်လာသည်။ ကျူးဗားနိုင်ငံကို အကြောင်းပြု၍ အင်အားကြီးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သောဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုသည် အနောက်ကမ္ဘာခြမ်းတွင် ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည်။ ယခုအခါ လက်တင်အမေရိက ဒေသသည် အင်အားကြီးနိုင်ငံတို့၏ သြဇာပြိုင်ဆိုင်ရာဒေသ ဖြစ်နေပေပြီ။

လူနည်းစု၏ ခြယ်လှယ်မှု

လက်တင်အမေရိကနိုင်ငံများ၌ ဆင်းရဲချမ်းသာ ကွာဟမှု ကြီးမားပြီး စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကို ကိုယ်ပိုင်

စစ်တပ်ရှိသည့် လူနည်းစုက လက်ဝါးကြီး အုပ်ထားသည်။ နိုင်ငံတော် အာဏာကိုလည်း ယင်းလူနည်းစုနှင့် ယင်းလူနည်းစု၏ ထောက်ခံမှုကို ရရှိထားသူက ကိုင်စွဲကျင့်သုံးသည်။ ပြည်သူ့အများစုသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါး လျက်ရှိသည်။ လက်တင်အမေရိက ဒေသဆိုင်ရာ ကုလသမဂ္ဂ စီးပွားရေးကော်မရှင်၏ အစီရင်ခံစာအရ လက်တင်အမေရိက ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး၏ ရာခိုင်နှုန်း ၂၀ သည် ဒေသဝင်ငွေ၏ ၂ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ရရှိပြီး လူဦးရေ ငါးရာခိုင်နှုန်းခန့်က ဒေသဝင်ငွေ၏ ရာခိုင်နှုန်း ၃၀ ကို ရရှိသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဟေတီနိုင်ငံသည် လက်တင် အမေရိက ဒေသတွင် အဆင်းရဲဆုံးနိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ ဒီမိုကရေစီအရ ရွေးကောက်ပွဲကို လွန်ခဲ့သော ၂၅ နှစ်က နောက်ဆုံး ကျင်းပသည်။ ကိုယ်ပိုင် စစ်တပ်ရှိသော ရာသက်ပန် သမ္မတ ဂျင်းကလောက်ဒီဒူဗလီယာက အုပ်ချုပ်သည်။ ဖခင်၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံခြင်း ဖြစ်သည်။ သမ္မတ မိသားစုသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသည်။ ဟေတီပြည်သူ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်း၏ နှစ်စဉ် တဦးချင်းဝင်ငွေသည် ဒေါ်လာ ၁၀၀ မျှပင်မပြည့်ချေ။

၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် အသုံးစရိတ် ဒေါ်လာ ၃၅၅ သန်း ပြထားသော ဘတ်ဂျက်တွင် ပြည်သူတို့၏ ကျန်းမာရေးနှင့် လူမှုရေးဖွံ့ဖြိုးမှုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပြည်ပမှ ကူညီထောက်ပံ့ငွေသည် သုံးပုံတစ်ပုံမျှ ပါဝင်သည်။ သို့ရာတွင် စားသုံးကုန်ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် ငှက်ဖျားရောဂါ တိုက်ဖျက်ရေး အတွက်ပင် လောက်အောင် သုံးစွဲနိုင်ခြင်း မရှိချေ။

လက်တင် အမေရိက

ကမ္ဘာတွင် လူ့အခွင့် အရေး ဆိုင်ရာ ဝါအရင့်ဆုံး အဖွဲ့ အစည်းဖြစ်သော ကျေးကျွန်စနစ် ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်ရေး အဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာအရ ဟေတီလူမျိုး ထောင်ပေါင်းများ စွာသည် ဒီမိုကရေစီနှင့် သင်္ကြာစက်များသို့ ၃ ဒသမ ၅ ဒေါ်လာနှုန်းဖြင့် ရောင်းစားခံနေရသည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်း ဟေတီလူမျိုးများသည် အခန်းငယ်တခန်းလျှင် ခြောက်ဦးမှ ၁၂ ဦးအထိ ပြတ်သိပ်နေထိုင်ကြောင်း၊ တရက်လျှင် ၁၄ နာရီနှုန်းဖြင့် တပတ်လျှင် ခုနစ်ရက် အလုပ်လုပ်ကြောင်း တပတ်အတွက် လုပ်အားခ ၂ ဒသမ ၈ ဒေါ်လာသာ ရရှိကြောင်းဖြင့် ယင်းအဖွဲ့က ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် ကုလသမဂ္ဂသို့ တင်ပြခဲ့သည်။

အာဏာသိမ်းမှုများ

လက်တင်အမေရိက နိုင်ငံများသည် အစဉ်အလာအား ဖြင့် နိုင်ငံရေးတည်ငြိမ်မှု ကင်းမဲ့ကာ ဆူပူလှုပ်ရှားမှုများ အစဉ်လိုပင် ဖြစ်ပွားလေ့ ရှိသည်။ နီကရာဂွာနိုင်ငံတွင် ၁၉၇၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ၌ အာဏာရှင် ဆိုမိုဇာမိသားစု၏ ဖိနှိပ်အုပ်စိုးမှုကို နီဂုံးချုပ်စေခဲ့သည့် ဆန်ဒီနစ္စတာအမျိုး သားလွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး၏ လက်ဝဲတော်လှန်ရေးပုံစံ သည် အယ်ဆာဗေဒီနိုင်ငံသို့ ကူးစက်လျက် ရှိသည်။ နိုင်ငံရေးတည်ငြိမ်မှု အစဉ်အလာရှိသည့် ကော့စတာရီကာ နိုင်ငံတွင်ပင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် လက်နက်ကိုင် ဆူပူမှုများ တိုးပွားလာသည်။

ငြိမ်းချမ်းသော၊ ယဉ်ကျေးသောနိုင်ငံအဖြစ် လက်တင် အမေရိက သမိုင်းတွင် ဝင်ကြားလာခဲ့သည့် ဆူရီနမ်နိုင်ငံ

တွင် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလက တကြိမ်၊ ထိုနှစ် ဩဂုတ်လက တကြိမ် အာဏာသိမ်းပွဲများ ဖြစ်ပွား သည်။ ဩဂုတ်လက အာဏာသိမ်းပွဲခေါင်းဆောင် ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီး ဒေစီ ဘိုတာစီသည် ထိုစဉ်က ဟင့် ချင် အာစင် ကို ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ခန့်ထားပေးခဲ့ပြီး ကာမ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဖြုတ်ချပြန်သည်။ လက်ဝဲဝါဒီ ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီး ဘိုတာစီ ဦးဆောင် သော အစိုးရသည် ကျူးပားနိုင်ငံက ဖိဒယ်ကက်စထြို ဦးဆောင်သောအစိုးရ၊ ဂရီနေဒါနိုင်ငံက မောရစ်ဘစ်ရှော့ ၏ ပြည်သူ့တော်လှန်ရေးအစိုးရနှင့် နီကရာဂွာနိုင်ငံ ဆန်ဒီ နစ္စတာ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး အစိုးရတို့ပြီး လျှင် လက်တင်အမေရိကတွင် စတုတ္ထမြောက် လက်ဝဲ အစိုးရ ဖြစ်သည်။

နီကရာဂွာ ဆန်ဒီနစ္စတာ အစိုးရ ခေါင်းဆောင် ဒယ်နီယယ် အော်တီဂါ

နီကရာဂွာ လက်ဝဲအုပ်စုတပ်သား တစုကို ခေတ်မီဒုံးပစ်လောင်ချာ သေနတ်များဖြင့် တွေ့မြင်ရပုံ

လက်တင် အမေရိက

ပနားမား နိုင်ငံတွင် သမ္မတ အရစ်တီဒက်ရိုယိုသည် သက်တမ်းစေ့ရန် နှစ်နှစ်လိုသေးသော်လည်း သြဇာအာဏာ ထက်မြက်သူ တပ်မတော် စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရှုဘင်ဒါရီယိုပါရီဒက်၏ တောင်းဆိုချက်အရ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ပေးလိုက်ရသည်။ ဒုတိယ သမ္မတ ရီကာဒိုဒယ်လာ အက်စပရီယဲလာက ယာယီ သမ္မတ အဖြစ် တာဝန်ယူသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပါရီဒက်သည် ၁၉၇၄ ခုနှစ် သမ္မတရွေးကောက်ပွဲတွင် အရွေးချယ်ခံရန် အလားအလာရှိသူ ဖြစ်သည်။

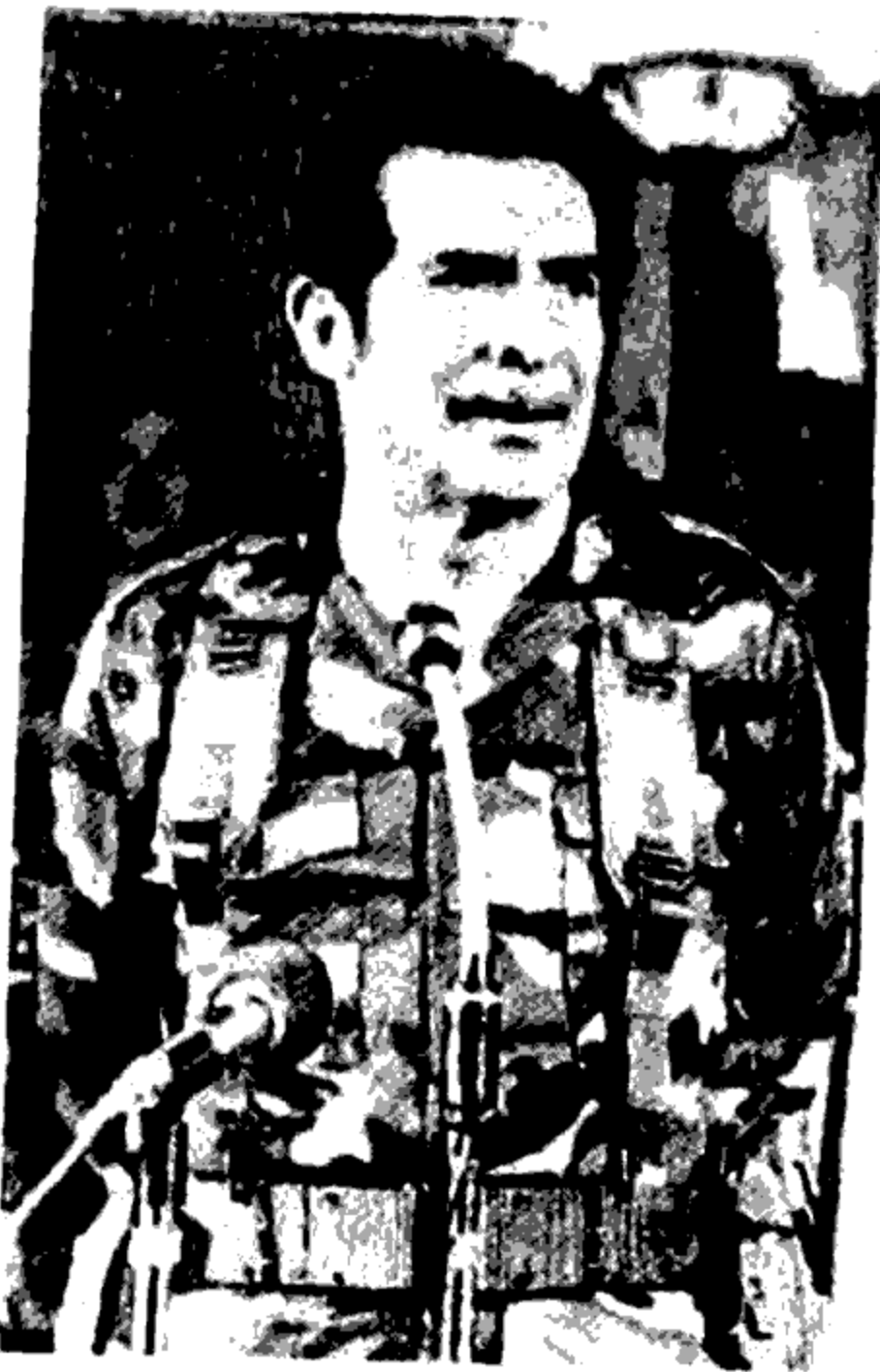
နိုင်ငံရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ

လက်တင်အမေရိက ဒေသတွင် အာဏာသိမ်းမှုများ သည် အကြောင်းအမျိုးမျိုး၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖြစ်ပွား လေ့ရှိရာ အဆန်းတကြယ် မဟုတ်တော့ချေ။ အာဏာရှင် ဆန်သော အစိုးရများ အုပ်စိုးရာ လက်တင်အမေရိကနိုင်ငံ အချို့၌ ပျော့ပျောင်းစွာ အာဏာသုံးစွဲမှုသို့ ကူးပြောင်း နေခြင်းကို ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် တွေ့ရှိရသည်။

ဟွန်ဒူးရပ်နိုင်ငံတွင် ဆယ်စုနှစ်အတွင်း ပထမဆုံးအရပ် သား သမ္မတအဖြစ် ဒေါက်တာ ရိုဘာတိုဆွာဇိုကော်ဒိုဗာ သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆို လိုက်ရာ စစ်အစိုးရ အုပ်ချုပ်ရေးသည် ဆုံးခန်းတိုင်သွား ပေပြီ။

ဂွာတီမာလာနိုင်ငံ သမ္မတရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ၌ ကျင်းပရာ အစိုးရဟောင်းက အဆိုပြုထားသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အင်ဂဲအင်နီဗယ်ဂွေဗားရားက အနိုင်ရရှိ သည်။ သို့သော် သမ္မတသစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုပွဲမတိုင်

ဟွန် ဒူး ရပ် နိုင် င် သ မ္မ တ ဒေါက်တာ ရိုဘာတို ဆွာဇို ကော်ဒိုဗာကို အမေရိကန် သမ္မတရောင် နှင့်အတူ တွေ့ရပုံ

ဂွာတီမာလာ နိုင်ငံ သမ္မတ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အက်ဖရိန်း ရီယို. မွန်

နိုင်ငံသားမှတ်ပုံတင်များကို စစ်ဆေးနေသော ဂွာတီမာလာတပ်မတော်သားများ

မိမိမှာပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အက်ဖရိန်းရီယိုမုန့်က အာဏာသိမ်း ယူသည်။ သမ္မတ ရီယိုမုန့်သည် လက်နက်အားကိုးဖြင့် အကြမ်းဖက်ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ကာ တပ်နှင့် ပြည်သူ ကြည်ဖြူရေး၊ ကျေးလက်ပြည်သူတို့အား ဆေးဝါး နှင့် စားနပ်ရိက္ခာ ဖြန့်ဖြူးရေးစသည့် လူမှုပြုပြင်ရေး လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

ဖောက်ကလင် အရေးအခင်း၌ အာဂျင်တီးနားတပ် များက ဗြိတိသျှတပ်များထံ လက်နက်ချလိုက်ရပြီးနောက် အာဂျင်တီးနား သမ္မတ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး လီယိုပိုလဒို ဖော် ကျူနာဒို ဂယ်တီယာရီသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၇ ရက် နေ့တွင် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်လိုက်ရသည်။ သမ္မတသစ်အဖြစ် ဆက်ခံသော အငြိမ်းစား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရေနာဒို အန်တို နီယိုဘီညိုနီသည် နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသမားများကို လွတ်

ဗိုလ်စီးယားနိုင်ငံ ယူနိုက်တီ ညွန့်ပေါင်းပါတီမှ သမ္မတ လောင်း ဟာနန်စီလက် ဇွာဇိုကို သမ္မတသစ်အဖြစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုအပြီး တွေ့ရပုံ

အာဂျင်တီးနား သမ္မတသစ် အငြိမ်းစား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရေနာဒို အန်တိုနီယို ဘီညိုနီ

ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးခြင်း၊ ပိတ်ပင်ထားသော နိုင်ငံရေး ပါတီများနှင့် အလုပ်သမား သမဂ္ဂများကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်း လှုပ်ရှားခွင့်ပေးခြင်း၊ ရွေးကောက်ပွဲ ပြန်လည်ကျင်းပရန် စီစဉ်ခြင်း စသည့် ထူးခြားသော ပြောင်းလဲမှုများကို ဆောင်ရွက်သည်။

ဗိုလ်စီးယားနိုင်ငံတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ၌ သမ္မတ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တိုရီလီယိုဗီလာသည် နုတ်ထွက်သွားသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ် ဂွီဒိုဗီဒိုဆိုကဒိုရန်က သမ္မတအဖြစ် တာဝန် ယူသည်။ တဖန် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်က ရွေးချယ်တင်မြောက် ခဲ့သော အမျိုးသားလွှတ်တော်သည် စစ်တပ်မှ အာဏာ သိမ်းယူမှုကြောင့် အစည်းအဝေး မကျင်းပနိုင်ပဲ ရှိခဲ့ရာမှ ဗိုလ်ချုပ် ဗီဒိုဆို၏ စီစဉ်ပေးမှုကြောင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက် တိုဘာလ ၁ ရက် နေ့တွင် ပထမအကြိမ် အစည်းအဝေး ကျင်းပသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ရွေးကောက်ပွဲတွင် မဲအများ ဆုံး ရရှိသူ ဒီမိုကရက်တစ်ပေါ်ပြုလာ ယူနိုက်တီညွန့်ပေါင်း ပါတီမှ သမ္မတလောင်း ဟာနန်စီလက်ဇွာဇိုသည် သမ္မတ

ဗရာဇီးနိုင်ငံ သမ္မတ ဘက်ပတစ်တာ ဒီ ဖီဂိုရီဒို

သစ်အဖြစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုသည်။ ဗိုလ်စီးယားနိုင်ငံ တွင် အရပ်သားအစိုးရ ပြန်လည်တက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗရာဇီးနိုင်ငံတွင် အာဏာရှင်ဆန်သောအစိုးရက ၁၈ နှစ် ကြာမျှ အုပ်စိုးလာရာမှ အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ပထမဆုံးအကြိမ် ပြန်လည် ကျင်းပရာ သမ္မတ ဘက်ပတစ်တာဒီ ဖီဂိုရီဒို၏ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီ (ပီဒီအက်စ)က အနိုင်ရရှိသည်။

နိုင်ငံအကြီးအကဲသစ်များ

လက်တင်အမေရိကရှိ ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံအများ အပြားတွင်လည်း ၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွင်း၌ ရွေးကောက်ပွဲများ ကျင်းပရာ နိုင်ငံအကြီးအကဲသစ်များ တက်လာသည်။

ကော့စတာရီကာနိုင်ငံတွင် လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ၌ ကျင်းပရာ အတိုက်အခံ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ် အမျိုးသားလွှတ်မြောက်ရေးပါတီက အနိုင်ရရှိပြီး သမ္မတရွေးကောက်ပွဲတွင် ယင်းပါတီ၏ သမ္မတ လောင်း လူဝီအယ်ဗာတိုမုန့်ဂေးအဲဗရက်သည် ရွေးချယ် တင်မြောက်ခံရသည်။

လက်တင် အမေရိက

စိန့်လူစီယာကျွန်းတွင် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ၌ ကျင်းပရာ ၁၉၇၁ ခုနှစ် မေလမှ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအထိ ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်ခဲ့သူ ဝင်စတန် စီနက်၏ စိန့်လူစီယာ လေဘာပါတီသည် ရှုံးနိမ့်သည်။ ညီညွတ်သောအလုပ်သမားပါတီက အနိုင်ရရှိသဖြင့် ယင်းပါတီ၏ခေါင်းဆောင် ဂျန်ကွန်ပတန်က ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာသည်။

အယ်ဆာပေဒိုနိုင်ငံတွင်လည်း အခြေခံဥပဒေသစ် ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းရေးနှင့် ၁၉၇၃ ခုနှစ်၌ သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်မည့် ဥပဒေပြုလွှတ်တော် ဖွဲ့စည်းနိုင်ရန် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လတွင် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပသည်။ သမ္မတ ဟိုစေးနပိုလီယန်ဒွာတေ၏ ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီက လွှတ်တော်တွင် နေရာ အများစုကို အနိုင်ရရှိသည်။ သို့သော် လက်ယာစွန်းဝါဒီ အတိုက်အခံ ငါးပါတီက ညွန့်ပေါင်းအဖွဲ့ ဖွဲ့လိုက်သဖြင့် အင်အားသာလွန်ကာ အတိုက်အခံခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မှူး ရိုဘာတို ဒီ အောဘစ်ဆန်ကို လွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဒေါက်တာ အယ်ဗာရိုမာဂညာကို သမ္မတ အဖြစ်လည်းကောင်း ခန့်ထားသည်။

ဒိုမီနီကန်သမ္မတနိုင်ငံ သမ္မတရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလတွင် ကျင်းပရာ အာဏာရဒိုမီနီကန် တော်လှန်ရေးပါတီ၏သမ္မတလောင်း ဆာဗာဒို ဘလန်ကိုက အနိုင် ရရှိသည်။

ကိုလုံးဗီးယားနိုင်ငံတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလ ၃၀ ရက် နေ့၌ သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲကို ကျင်းပရာ အတိုက်အခံ ကွန်ဆာဗေးတစ်ပါတီ၏ သမ္မတလောင်း ဒေါက်တာ ဗီလစ် ဆာရီယို ဗီတန်ကာ ကူအာတက်က အနိုင်ရသည်။

မက္ကဆီကိုနိုင်ငံ သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲကို ဇူလိုင်လတွင် ကျင်းပရာ အာဏာရ အင်စတီကျုရှင်နယ် တော်လှန်ရေး ပါတီ သမ္မတလောင်း မီဂွယ်ဒီလာ မက်ဒရစ်က အနိုင်ရရှိ သည်။

လက်တင်အမေရိကဒေသတွင် ခရစ်ယာန်ဒီမိုကရက်တစ် ဝါဒသည် ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ၌ အမေရိကန်၏ အားပေးမှုဖြင့် ပျံ့နှံ့လာသည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၇၀ ပြည့်လွန် နှစ်များတွင် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ်ဝါဒက ပိုမိုထွန်းကားလာကြောင်းကို ရွေးကောက်ပွဲများ၏ ရလဒ်က သက်သေထူလျက် ရှိသည်။

မက္ကဆီကို သမ္မတရွေးကောက်ပွဲ ဝင်နေသော သမ္မတလောင်း မီဂွယ်ဒီလာ မက်ဒရစ်

အယ်ဆာပေဒိုနိုင်ငံ၏ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်မှူး ရိုဘာတို ဒီ အောဘစ်ဆန်နှင့် သမ္မတ ဒေါက်တာ အယ်ဗာရို မာဂညာ

လက်တင် အမေရိက

နယ်စပ်အရေးအခင်းများ

လက်တင်အမေရိက ဒေသသည် နယ်မြေအငြင်းပွားမှု များနှင့် ဒုက္ခသည်ပြဿနာများကြောင့်လည်း မငြိမ်မသက် ဖြစ်လေ့ ရှိသည်။ ပီရူးနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းရှိ လိုရီတိုဒေသကို အက်ကွာဒေါနိုင်ငံက တောင်းဆိုလာသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၁၅၀ ကျော် ကြာချေပြီ။ ယင်းဒေသအငြင်းပွားမှုကြောင့် ပီရူးနှင့် အက်ကွာဒေါနိုင်ငံသည် နယ်စပ်တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားလေ့ ရှိသည်။ ဂွာတီမာလာနိုင်ငံတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်၌ အာဏာရလာသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရီယိုမို့နို့ အစိုးရသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလက ဗြိတိသျှ လက်အောက်မှ လွတ်လပ်ရေး ရရှိလာသော ဗလိဇ်နိုင်ငံကို ဂွာတီမာလာ နိုင်ငံကပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေငြာ၍ ဗလိဇ်နိုင်ငံ လွတ်လပ် ရေးအတွက် ယခင်အစိုးရများ လက်ထက်က သဘောတူညီ ချက်များကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ဘီးဂဲရေကြောင်းလမ်းရှိ ပစ်တန်၊ လင်နော့နှင့် နယူးဗားကျွန်းများ ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသည် ချီလီနိုင်ငံနှင့်အငြင်း ပွားလျက် ရှိသည်။ အငြင်းပွားရာ ရေပြင်သို့ ၁၉၇၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် အာဂျင်တီးနားရေတပ်မှ ဂျင်နရယ် ဘယ်ဂရာနိုအမည်ရှိ စစ်သင်္ဘော ဝင်ရောက် သော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် အာဂျင် တီးနား ကင်းစောင့်သင်္ဘော ကျောက်ချခဲ့သောကြောင့် လည်းကောင်း နှစ်နိုင်ငံတင်းမာမှုများ ပေါ်ပေါက်ရသည်။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသည် ဗြိတိသျှကိုလိုနီ ဖောက်ကလင် ကျွန်းစုကို အစဉ်တစိုက် တောင်းဆိုလာရာ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ပြေလမှု ဇွန်လအထိ ဗြိတိသျှတို့နှင့် စစ်မက်အရေးအခင်း ပင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရသည်။ ဂူယာနာနိုင်ငံပိုင် နယ်နိမိတ် တွင်းမှ အက်ဆီကိုကိုမြစ် အနောက်ပိုင်းနယ်မြေ ရှစ်ပုံ

ငါးပုံကို ဗင်နီဇွဲလားနိုင်ငံက တောင်းဆိုရာမှ နှစ်နိုင်ငံ ဆက်ဆံရေး တင်းမာလာသည်။

အယ်ဆာဗေဒိုနိုင်ငံမှ ဆာဗေဒိုလူမျိုး ရှစ်သိန်းခန့်သည် ဟွန်ဒူးရပ်နှင့် မက္ကဆီကိုနိုင်ငံများရှိ ဒုက္ခသည်စခန်းများသို့ ထွက်ပြေးခြင်း၊ ဂွာတီမာလာအင်ဒီးယန်းလူမျိုး ရှစ်သိန်း ခန့်သည် မက္ကဆီကိုနိုင်ငံတွင်းရှိ ဒုက္ခသည် စခန်း များ၌ ဆင်းရဲငတ်မွတ်စွာ ခိုလှုံနေရခြင်း၊ နီကရာဂွာနိုင်ငံ အတ္တ လန္တိတ်ကမ်းရိုးတန်းမှ မစ်ကီတိုအင်ဒီးယန်း ၁၀,၀၀၀ ခန့် သည်လည်း ဟွန်ဒူးရပ်နိုင်ငံနှင့် ကော့စတာရီကာနိုင်ငံများ သို့ ပြေးဝင်ခြင်းစသည့် ပြဿနာများကြောင့် ဒုက္ခသည် များ ခိုလှုံရာ နိုင်ငံများအတွင်း ပြည်တွင်းရေး မငြိမ် သက်မှုများ ကြုံတွေ့ရသည်။ ဒုက္ခသည်များ၏ ဌာနေ နိုင်ငံတွင် အစိုးရဆန့်ကျင်သော အကြမ်းဖက်မှုများ ပေါ် ပေါက်လာသောကြောင့် ဒုက္ခသည်များ ခိုလှုံရာနိုင်ငံများ နှင့် ဆက်ဆံရေးတင်းမာမှုများ ပေါ်ပေါက်ပြန်သည်။ လူဦးရေ အဆမတန် တိုးပွားကာ ဆင်းရဲငတ်မွတ်နေသည့် ဟေတီကျွန်းမှ ပြည်သူ ၃၀,၀၀၀ ခန့်သည် ဗဟားမား ကျွန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခိုးဝင်လာရာ ဗဟားမား အစိုးရက ဖမ်းဆီးအရေးယူနေရသည်။ နှစ်နိုင်ငံ အစိုးရများသည် ယင်းပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ညှိနှိုင်းဆဲ ဖြစ်သည်။

နယ်စပ်တွင် ကင်းလှည့်နေသော ဂွာတီမာလာ တပ်မတော် သားများ

ဂွာတီမာလာဒုက္ခသည်များကို တွေ့မြင်ရပုံ

စစ်အင်အားတိုးချဲ့မှု

ပြည်တွင်းလက်နက်ကိုင် ဆူပူမှုများ ရှိနေခြင်း၊ နိုင်ငံတကာ အကြမ်းဖက်မှု တိုးပွားလာခြင်း၊ ပြည်ပကျူးကျော်မှု အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်ရခြင်း၊ နယ်စပ်ဒေသ အငြင်းပွားမှုမှ စစ်မက်အရေးအခင်းသို့ အချိန်မရွေး ကူးပြောင်းသွားနိုင်ခြင်း စသည့် အကြောင်းပြချက် အမျိုးမျိုးဖြင့် လက်တင်အမေရိကဒေသရှိ အစိုးရများသည် စစ်လက်နက်အင်အား တိုးချဲ့ထူထောင်လျက်ရှိသည်။

နီကရာဂွာနိုင်ငံတွင် အမြဲတမ်းတပ်သား အင်အားနှင့် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်အင်အားကို အာဏာရှင် ဆိုမိုဇာ လက်ထက်က အင်အား၏ သုံးဆမျှပင် တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံက ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလတွင် ဒေါ်လာသန်း ၉၀ တန်ဖိုးရှိသော စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများကိုဆန်ဒီနစ္စတာ အစိုးရသို့ ရောင်းချခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသည် နီကရာဂွာနိုင်ငံသို့ တီ ၅၅ တင်ကားများ အပါအဝင် ခေတ်မီလက်နက်မျိုးစုံကို ပေးအပ်ထားသည်။ နီကရာဂွာ နိုင်ငံသည် အလယ်ပိုင်းအမေရိကငါးနိုင်ငံတွင် စစ်အင်အား အကြီးဆုံးနိုင်ငံ ဖြစ်လာပေပြီ။

ကျူးဗားနိုင်ငံတွင် ဆိုဗီယက် ဒုံးပျံများ ထားရှိမှုကို အကြောင်းပြု၍ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက်နှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတို့သည် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တွေ့လှနီးပါး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ယခုအခါ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသည် ကျူးဗားနိုင်ငံသို့ မတ် ၂၃ တိုက်လေယာဉ်များ၊ ဒီဇယ်အင်ဂျင်သုံး တိုက်ခိုက်ရေး ရေငုပ်သင်္ဘောများ၊ ဒုံးပျံတင် ကမ်းခြေစောင့် သင်္ဘောများ၊ မြေပြင်မှ မြေပြင်ပစ်

ဒုံးပျံများကို ပေးအပ်ထားသည်။ လက်တင်အမေရိကဒေသတွင် အာဂျင်တီးနားနှင့် ဗရာဇီးနိုင်ငံတို့ပြီးလျှင် တတိယ စစ်အင်အား အကြီးဆုံးနိုင်ငံသည် ကျူးဗားနိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်အတွက် ကျူးဗား နိုင်ငံ သို့ ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုမှလက်နက်တန်ချိန်ပေါင်း ၆၃,၀၀၀ ပို့ခဲ့သဖြင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ် ကျူးဗားဒုံးပျံ အရေးအခင်းနောက်ပိုင်းတွင် အများဆုံးတင်ပို့မှုဖြစ်သည်ဟု အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အထက်လွတ်တော် စစ်ရေးကော်မတီ အစီရင်ခံစာတစ်စောင် တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ကမ္ဘာ့လက်နက် တင်ပို့ရောင်းချသော နိုင်ငံများသည် ဗင်နီဇွဲလား၊ အက်ကွာဒေါ၊ ပီရူး၊ ချီလီ၊ အာဂျင်တီးနားနှင့် အယ်ဆာဗေဒိုနိုင်ငံများသို့ လက်နက်အမြောက်အမြား တင်ပို့ရောင်းချလျက်ရှိသည်။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ အစ္စရေးနိုင်ငံနှင့် အီတလီနိုင်ငံတို့မှ လက်တင်အမေရိကဒေသသို့ လက်နက်တင်သွင်းမှု ပမာဏသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှ လက်နက်တင်သွင်းမှု ပမာဏထက် သာလွန်သွားပြီဟု ဆိုသည်။ အစ္စရေးနိုင်ငံ၏ လက်နက်ပို့ကုန် ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ကို လက်တင်အမေရိကဒေသက ဝယ်ယူလျက် ရှိသည်။ ဗရာဇီးနှင့် အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံတို့သည် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ စစ်ရေးအသုံးစရိတ်အများဆုံးသုံးစွဲခဲ့ကြပြီး ကိုယ်ပိုင်လက်နက်စက်ရုံများကိုလည်း တည်ဆောက်ထားသည်။ စီးပွားဖြစ် လက်နက်အလုပ်ရုံ ၃၅၀ ခန့်ရှိသော ဗရာဇီးနိုင်ငံသည် နှစ်စဉ် ဒေါ်လာသန်း ၅၀၀၀ ဖိုး အထိ လက်နက်ထုတ်လုပ်နိုင်စွမ်းရှိ၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံများသို့ လက်နက်အများဆုံး တင်ပို့ရောင်းချသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်နေလေပြီ။ ဗရာဇီးနိုင်ငံသည် လက်နက်တင်ပို့ရောင်းချမှုမှ နှစ်စဉ်ဝင်ငွေ ဒေါ်လာ သန်း ၁၀၀၀ ရရှိသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် လက်တင်အမေရိက ၂၁ နိုင်ငံသည် စစ်ရေးအသုံးစရိတ်ဒေါ်လာ ၄,၇၉၅ သန်းခန့် သုံးစွဲရာမှ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် လက်တင်အမေရိက ခုနှစ် နိုင်ငံတည်းကပင် စစ်ရေးအသုံးစရိတ် ဒေါ်လာ ၇,၂၃၆ သန်း သုံးစွဲလာသည်။

စီးပွားရေးကျဆင်းမှု

လက်တင် အမေရိက နိုင်ငံများသည် အဖိုးထိုက်တန်သော သဘာဝ အရင်းအမြစ်များကြွယ်ဝသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ဗိုလစ်ဗီးယားနိုင်ငံသည် မလေးရှားနှင့် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံပြီးလျှင် ကမ္ဘာတွင် ဒဲမေဖြူကို တတိယအများဆုံး ထုတ်လုပ်သော နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ မက္ကဆီကို နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာတွင် ရေနံကို ပဉ္စမအများဆုံး ထုတ်လုပ်သော နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်းက လက်တင်အမေရိက ဒေသသည် ရေနံစိမ်း ထုတ်လုပ်မှု စည်သန်းပေါင်း ၂၀၀၀

ပနားမားနိုင်ငံတွင် စစ်ပညာများ သင်ကြားလျက်ရှိသော ဟွန်ဂူးရပ် ဗိုလ်လောင်းတို့၊ တပ်စုလိုက်စစ်ဆင်ပုံ ဗျူဟာကို လေ့လာနေစဉ်

ကျော် ရှိလာသဖြင့် ၂၇၀ ခုနှစ်ကထက် ၁၅ ရာခိုင်နှုန်း မြင့်တက်လာ၍ ကမ္ဘာ့ရေနံထုတ်လုပ်မှု၏ ခြောက်ရာခိုင်နှုန်း ရှိလာသည်။ မက္ကဆီကိုနှင့် ချီလီနိုင်ငံတို့သည် ကမ္ဘာ့ကြေးနီ အများဆုံး ထုတ်လုပ်သော နိုင်ငံများတွင် ပါဝင်သည်။ ဖလော စပါ သတ္တု၊ မော်လီဘီဒနန် သတ္တု၊ သံရိုင်း၊ ငွေ၊ ခနောက်စိမ်း၊ သွပ်၊ ဗနေဒီယံသတ္တု၊ အဖြိုက်နက်၊ ရွှေ၊ ဘောက်ဆိုက်သတ္တု၊ မြ၊ ကန့် စသည့် သယံဇာတများ လည်း ထွက်ရှိသည်။

လက်တင်အမေရိက နိုင်ငံများသည် သကြား၊ ငှက် ပျော၊ ကော်ဖီ စသည့် စားသုံးကုန်များကိုလည်း ပြည်ပသို့ တင်ပို့ရောင်းချသည်။

ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်တွင် သတ္တုများနှင့် စားသုံးကုန်များ၏ ဈေးနှုန်းနှင့် ဝယ်လိုအား ကျဆင်းလာမှု ပြဿနာကို လက်တင် အမေရိက ဒေသသည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ ကြုံတွေ့လာရသည်။ သကြားဈေးနှုန်းသည် တပေါင်လျှင် ၂၇ ဆင့်နှုန်းမှ ၁၅ ဆင့်နှုန်း သို့လည်း ကောင်း၊ ကော်ဖီ တပေါင်လျှင် ၁ ဒသမ ၂၄ ဒေါ်လာနှုန်းမှ ၁ ဒသမ ၁၇ ဒေါ်လာနှုန်းသို့လည်းကောင်း ကျဆင်းသည်။ လက်တင် အမေရိကဒေသတွင် ဒုတိယ အဆင်းရဲဆုံး နိုင်ငံဖြစ်သော ဟွန်ဒူးရပ်နိုင်ငံသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ နှစ်စဉ် သကြားတန်ချိန် ၈၄,၀၀၀ ခန့် တင်သွင်းနေရာမှ ၁၉၈၂ ခု နှစ်တွင် တန်ချိန် ၂၅,၀၀၀ သာ တင်သွင်းရသဖြင့် စီးပွား ရေး အကျပ်အတည်း ပိုမိုနက်ရှိုင်းလာရသည်။

ခဲမဖြူဈေးနှုန်းသည် တပေါင်လျှင် ၆ ဒသမ ၅ ဒေါ်လာ နှုန်းမှ ၅ ဒသမ ၇၄ ဒေါ်လာနှုန်းသို့လည်းကောင်း၊ ကြေးနီ ဈေးသည် ၈၄ ဆင့်နှုန်းမှ ၇၉ ဆင့် သို့လည်း ကောင်း၊ ဘောက်ဆိုက်ဈေးသည် ၈၀ ဆင့်နှုန်းမှ ၇၆ ဆင့် သို့လည်း ကောင်း ကျဆင်းသည်။ ကမ္ဘာတဝန်းလုံးတွင် ရေနံပိုလျှ မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အကျိုးဆက်ကြောင့် ရေနံနှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့၏ ဈေးနှုန်းနှင့် ဝယ်လိုအား ကျဆင်း လာရာ ဗိုလစ်ဗီးယား၊ အက်ကွာဒေါ၊ မက္ကဆီကို၊ ပီရူး၊ ထရီနီဒက်၊ တိုဘာဂိုနိုင်ငံနှင့် ဗင်နီဇွဲလားနိုင်ငံတို့တွင် ကုန်သွယ်မှု ကျဆင်းရသည်။

သို့ဖြစ်၍ လက်တင်အမေရိကနိုင်ငံ အများအပြားသည် ပြည်ပ ငွေပေးငွေယူ ရှင်းတမ်းတွင် လိုငွေပြုမှုနှင့် ပြည်ပ ကြေးမြီထူမှု ပြဿနာများကို ကြုံတွေ့နေရသည်။ ဗရာဇီး နိုင်ငံ၊ မက္ကဆီကိုနိုင်ငံနှင့် အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံ တို့သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကြေးမြီအထူဆုံး နိုင်ငံသုံးနိုင်ငံ ဖြစ်နေ လေပြီ။ လူဦးရေ နှစ်သန်း နှစ်သိန်းသာရှိသော ကော့စ တာရီကာနိုင်ငံ၏ တဦးချင်း ကြေးမြီတင်ရှိမှုနှုန်းသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမြင့်မားဆုံး စံချိန် တင်ထားသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် လက်တင်အမေရိကဒေသ၏ စီးပွားရေး

တိုးတက်မှုနှုန်းသည် ၁ ဒသမ ၆ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ရှိပြီး ပြည်ပကြေးမြီစုစုပေါင်းသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း ၂,၇၀,၀၀၀ ခန့် ရှိခဲ့ရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၂,၉၀,၀၀၀ ကျော် ရှိလာသည်။ သို့ဖြစ်၍ လက်တင်အမေရိကဒေသတွင် ၁၉၇၀ ပြည့်လွန် နှစ်များအတွင်းက ရရှိထားသော စီးပွားရေးအောင်မြင်မှု သည် တစတစဆုတ်ယုတ်လာလေပြီ။

စီးပွားရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ

လက်တင် အမေရိက ဒေသတွင် ကျေးလက်ပြည်သူ အများအပြားသည် မြို့ကြီးများသို့ ပြောင်းရွှေ့အခြေစိုက် သဖြင့် စားသုံးကုန်ထုတ်လုပ်ရေးကဏ္ဍသည် ကျဆင်းလျက် ရှိသည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် လက်တင်အမေရိက လူဦးရေ၏ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်သည် ကျေးလက်တွင် နေထိုင်သော် လည်း ၁၉၈၂ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် လက်တင်အမေရိက လူဦးရေ၏ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်း နီးပါးသည် မြို့ကြီးများတွင် အခြေစိုက်နေထိုင်လျက် ရှိသည်။ လက်ရှိတဦးချင်း စား သုံးမှု နှုန်းထားအရတက်ကြည့်လျှင် ခရစ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် တွင်ရှိလာမည့် လက်တင်အမေရိကဒေသ မြို့ပြနေ လူဦးရေ သန်း ၄၅၀ အတွက် စားနပ်ရိက္ခာ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက် ထုတ်လုပ်နိုင်ရန် လိုအပ်သည်ဟု အမေရိကတိုက်လုံးဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်အစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြထားသည်။ လက်တင် အမေရိကနိုင်ငံများသည် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများဖြစ်ပြီး လူဦးရေ တိုးနှုန်း များပြားသည့် နိုင်ငံများလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ ကြောင့် တိုးတက်လာမည့် လူဦးရေအတွက် စားဝတ်နေရေး ဖူလုံစေရန် စီမံကိန်းများ ချမှတ်ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်လျက် ရှိလေသည်။

လက်တင်အမေရိကဒေသတွင် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် နောက် ပိုင်း၌ အသေးစားစီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကို အားပေး လာသည်။ ဗရာဇီးနိုင်ငံ အရှေ့မြောက်ပိုင်းတွင် များသော အားဖြင့် မိသားစုအလိုက် ကုန်ထုတ်လုပ်သည့် အသေးစား စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ၄၀,၀၀၀ ခန့် ရှိကြောင်းကို ဗရာဇီး အရှေ့မြောက်ပိုင်းဒေသ အဖွဲ့အစည်းငယ်များအား ထောက် ပံ့ကူညီရေး သမဂ္ဂက လေ့လာတွေ့ရှိရာမှ အစိုးရက စတင် အားပေးလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်း လုပ်ငန်း များသည် အဝတ်အထည်၊ ဖိနပ်၊ အိမ်သုံးပစ္စည်းနှင့် စားသုံးကုန် များကို သမားရိုးကျ ကုန်ထုတ်နည်းနာများဖြင့် ထုတ်လုပ် ကြသည်။ ကိုလုံးဗီးယားနိုင်ငံ အစိုးရသည်လည်း အသေး စား စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များကို သင်တန်းပေးသည်။ လိုအပ်သော အကူအညီများကို ပေးသည်။ အသေးစား စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကို ထောက်ပံ့ အားပေးမှုသည် ကျေးလက်ပြည်သူတို့ မြို့ပြသို့ ပြောင်းရွှေ့ အခြေစိုက်မှု

ပြဿနာ၊ စားသုံးကုန် ရှားပါးမှု ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာ ရောက်သဖြင့် လက်တင် အမေရိကတွင် ထင်ရှားသော စီးပွားရေးနည်းနာ ဖြစ်လာသည်။ အမေရိကတိုက် လုံးဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်ကလည်း ချေးငွေများ ပေးကမ်းကူညီလျက် ရှိသည်။

လက်တင်အမေရိက ဒေသတွင် စီးပွားရေးပြဿနာများကို ယင်းဒေသရှိ နိုင်ငံအချင်းချင်း ပူးပေါင်းဖြေရှင်းလျက် ရှိသည်။ လက်တင်အမေရိက လွတ်လပ်စွာ ကုန်သွယ်မှုအဖွဲ့၏ နေရာတွင် အစားထိုးသည့် လက်တင်အမေရိက စီးပွားရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအဖွဲ့ကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဩဂုတ်လတွင် ဥရုဂွေးနိုင်ငံ မွန်တီဗီဒီယိုမြို့၌ အဖွဲ့ဝင် ၁၁ နိုင်ငံက သဘောတူညီချက် လက်မှတ် ရေးထိုးကာ ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများတွင် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှု အမြင်မားဆုံးနိုင်ငံများအဖြစ် အာဂျင်တီးနား၊ ဗရာဇီးနှင့် မက္ကဆီကိုနိုင်ငံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုတိယဆင့် နိုင်ငံများအဖြစ် ချီလီ၊ ကိုလုံးဗီးယား၊ ပီရူး၊ ဥရုဂွေးနှင့် ဗင်နီဇွဲလား နိုင်ငံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တတိယဆင့် နိုင်ငံများအဖြစ် ဗိုလစ်ဗီးယား၊ အက်ကွာဒေါနှင့် ပါရာဂွေး နိုင်ငံတို့ကိုလည်းကောင်း သတ်မှတ်ဖွဲ့စည်းကာ ကုန်သွယ်မှု တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေး အစီအစဉ်သစ်များ ညှိနှိုင်းချမှတ် ဆောင်ရွက်သည်။ ယင်းမွန်တီဗီဒီယို သဘောတူညီချက်အရ ကုန်သွယ်မှု အတားအဆီး အခက်အခဲများကို ဖယ်ရှားရာတွင် လည်းကောင်း၊ ကူးသန်း ရောင်း ဝယ် ရေး ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် မက်လုံးများပေးရာတွင်လည်းကောင်း အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံအချင်းချင်း လွတ်လပ်စွာ ညှိနှိုင်းဆုံး ဖြတ် ခွင့် ပြုထားသည်။ ၁၉၅၀ ပြည့်လွန် နှစ်များက လက်တင် အမေရိကနိုင်ငံ အချင်းချင်း ကုန်သွယ်မှု တိုးတက်နှုန်းသည် ငါးရာခိုင်နှုန်းသာ ရှိသော်လည်း ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် နောက်ပိုင်း တွင် ၁၇ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၁၈ ရာခိုင်နှုန်းအထိ မြင့်တက်လာသည်။

သို့ရာတွင် လက်တင် အမေရိကဒေသတွင် စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းများ ကြုံတွေ့နေရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းများအနက် အထင်ရှားဆုံး အကြောင်းရင်းသည် နိုင်ငံခြား ကုမ္ပဏီကြီးများက လက်တင် အမေရိကဒေသ၏ အရေးပါသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ပိုင်ဆိုင်ခြယ်လှယ်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၀ ပြည့်လွန် နှစ်များက အစဉ်အလာအရ အမေရိကန်တို့ လက်ဝါးကြီး အုပ်ထားသည့် လက်တင်အမေရိကဈေးကွက်သို့ ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များမှ စ၍ ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံများနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့က ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်လာသည်။ လက်တင် အမေရိက စီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဗြိတိန်နှင့် ပြည်ထောင်စု ဂျပန်နိုင်ငံတို့ပြီးလျှင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ပမာဏ စတုတ္ထအများဆုံးနိုင်ငံ ဖြစ်သည့် ဂျပန်နိုင်ငံသည်

ပင်လျှင် ၁၉၈၀ ခုနှစ်တွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၆၂၆၈ သန်းကျော် ရှိသည်။

လက်တင်အမေရိကဒေသတွင် သမားရိုးကျ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးစနစ်မှ စက်မှုလယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး စနစ်ဖြင့် အစားထိုး ဆောင်ရွက်လာခြင်း၊ နိုင်ငံခြားမှ အကူအညီများ ရယူကာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လုပ်ဆောင်လာခြင်းတို့ကြောင့် ကုန်ထုတ်လုပ်မှု မြင့်တက်လာသည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် လက်တင်အမေရိက၏ အမျိုးသားအသားတင် ထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုးသည် ၁၉၆၅ ခုနှစ်ကထက် နှစ်ဆတိုးလာကာဒေါ်လာသန်း ၄၀,၀၀၀ ရှိလာသည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံခြား အရင်းရှင်များက လက်ဝါးကြီး အုပ်ထားသဖြင့် လက်တင်အမေရိက နိုင်ငံများသည် အကျိုးအမြတ် အပြည့်အဝ မခံစားရချေ။ ထို့ကြောင့် လက်တင်အမေရိက အစိုးရများသည် နိုင်ငံခြားမှ တိုက်ရိုက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကို ထိန်းချုပ်သော ဥပဒေများ၊ စက်မှုနည်းပညာ တင်သွင်းမှုစံနှုန်းများကို ကန့်သတ်သော ဥပဒေများ ပြဋ္ဌာန်းကြသည်။ နိုင်ငံခြားပိုင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို နိုင်ငံပိုင် သိမ်းခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဝယ်ယူခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေ ပိုင်ဆိုင်မှု အချိုးအစား ပြောင်းလဲရန် ကြိုးပမ်းလျက် ရှိသည်။ ဤသို့ဖြင့် လက်တင်အမေရိက နိုင်ငံများတွင် နိုင်ငံခြား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု စုစုပေါင်း၏ သုံးပုံ တပုံ ခန့်ကို အစိုးရများက ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။

နိုင်ငံခြား ပို့ကုန်များမှ အကျိုးအမြတ် အပြည့်အဝ ရရှိစေရန် ရေနံတင်ပို့ရောင်းချသော နိုင်ငံများအဖွဲ့၊ ကြေးနီတင်ပို့ ရောင်းချသော နိုင်ငံများ ကောင်စီ၊ နိုင်ငံတကာ ဘောက်ဆိုင်ကင်းသတ္တုအဖွဲ့၊ သံရိုင်းတင်ပို့ရောင်းချသောနိုင်ငံများအဖွဲ့၊ လက်တင်အမေရိကနှင့် ကာ ရစ် ဘီယံ ဒေသ သကြားတင်ပို့ရောင်းချသော နိုင်ငံများအဖွဲ့စသည့် နိုင်ငံတကာ ကုန်သွယ်မှုအဖွဲ့များတွင် လက်တင်အမေရိကနိုင်ငံ အများအပြား ပါဝင်လာသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဆက်ဆံရေး

အမေရိကန် နိုင်ငံများအဖွဲ့ (အိုအေအက်စ) ကို ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ဦးဆောင်၍ ဖွဲ့စည်း ထူထောင်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ယင်းအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများအား စစ်ရေး၊ စီးပွားရေးအကူအညီများ ပေးအပ်လျက် ရှိသည်။

အမေရိကန် ရေဂင်အစိုးရသည် ၁၉၈၀ ခုနှစ်တွင် အယ်ဆာဗေဒိုနိုင်ငံသို့ စစ်အကြံပေး အရာရှိများ ပို့မိုစေလွှတ်၍ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ ပို့မိုထောက်ပံ့ခဲ့သည်။ နီကရာဂွာ နိုင်ငံတွင် ဆန်ဒီနိုစတာ လက်ဝဲ ပြောက်ကျားများက အာဏာရလာသည့် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တိုင်အောင် အမေရိကန်

ပြည်ထောင်စုအစိုးရက နီကရာဂွာနိုင်ငံသို့ အကူအညီ ဆက်လက်ပေးခဲ့သည်။ သို့သော် နီကရာဂွာနိုင်ငံက အယ်ဆာဗေဒီနိုင်ငံရှိလက်ဝဲပြောက်ကျားများကို ထောက်ခံအားပေးနေသည်ဟုဆိုကာ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် အမေရိကန် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်သည် နီကရာဂွာနိုင်ငံသို့ပေးသော အကူအညီကို ဖြတ်တောက်လိုက်သည်။ နီကရာဂွာ၏ အိမ်နီးနားချင်းနိုင်ငံဖြစ်သော ဟွန်ဒူးရပ်နိုင်ငံကိုမူ အကူအညီများတိုးမြှင့်ထောက်ပံ့လျက်ရှိရာ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် စစ်လက်နက်ပစ္စည်း ဒေါ်လာသန်း ၄၀ ဖိုးအထိ ပေးရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

အမေရိကန်သမ္မတ ရေဂင်သည် ကာရစ်ဘီယံဒေသစီးပွားရေး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှု စီမံကိန်း (စီဘီအိုင်) ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံများအဖွဲ့ အိုအေအက်စ သို့ အကြံပြုတင်ပြသည်။ ထိုစီမံကိန်းအရ ကာရစ်ဘီယံနိုင်ငံများသို့ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဖွံ့ဖြိုးရေး အကူအညီ ဒေါ်လာ ၂၁၁ သန်း၊ တိုက်ရိုက်စီးပွားရေး ထောက်ပံ့မှု ဒေါ်လာသန်း ၄၉၀၊ စားနပ်ရိက္ခာထောက်ပံ့မှု ဒေါ်လာ ၁၂၃ သန်း၊ စစ်ရေး အကူအညီ ဒေါ်လာ ၁၇၂ သန်း ကို ပေးရန် လျာထားသည်။ ကာရစ်ဘီယံ နိုင်ငံများမှ အထည်အလိပ် မဟုတ်သည့် ကုန်ပစ္စည်းများ အပေါ်တွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက အကောက်ခွန် လွတ်ငြိမ်းခွင့်ကို ၁၂ နှစ် ထားရှိပေးရန် အချက်လည်း ပါဝင်သည်။ စစ်ပြီးခေတ် ဥရောပ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် ဗိုလ်

ချုပ်ကြီး ဂျော့မာရှယ်က အဆိုပြုခဲ့သော မာရှယ်စီမံကိန်းနှင့် ဆင်တူသည်။

ယင်းစီမံကိန်းအကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အထက်လွှတ်တော်၏ ထောက်ခံမှုရရှိရန် ကြိုးပမ်းနေစဉ်မှာပင် ဖောက်ကလင် အရေးအခင်းပေါ်ပေါက်လာသည်။ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ ၂၈ နိုင်ငံ ပါဝင်သော အိုအေအက်စအဖွဲ့၏ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ရီအိုဒီဇီ နရိုစာချုပ်အရ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံကို ပြည်ပမှ အခြားတစ်နိုင်ငံက တိုက်ခိုက်လာပါက အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများက ကူညီရမည်ဟုပါရှိသည်။ သို့ရာတွင် ဖောက်ကလင်အရေးအခင်းတွင်မူ စာချုပ်ဝင်နိုင်ငံက အင်အားသုံးခဲ့သောကြောင့် အိုအေအက်စပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အကျိုးမဝင်ကြောင်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ကြေငြာကာ အိုအေအက်စအဖွဲ့ဝင် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံဘက်မှ မရပ်တည်ပဲ သက်တမ်းအရင့်ဆုံး မဟာမိတ်ဖြစ်သော နေတိုးအဖွဲ့ဝင် ဗြိတိန်နိုင်ငံကို ထောက်ခံသည်။ ထို့ကြောင့် အာဂျင်တီးနားကို ထောက်ခံသော လက်တင်အမေရိက နိုင်ငံများနှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတို့၏ ဆက်ဆံရေးသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် မပြေမလည်ဖြစ်ရသည်။

ထို့ကြောင့် အမေရိကန် သမ္မတ ရေဂင်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ဗရာဇီးနိုင်ငံ၊ ကိုလုံးဗီးယားနိုင်ငံ၊ ကော့စတာရီကာနိုင်ငံ၊ ဟွန်ဒူးရပ်နိုင်ငံများသို့ လက်တင်အမေရိက ချစ်ကြည်ရေး ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ ယင်းနိုင်ငံများမှ သမ္မတများနှင့်လည်းကောင်း အယ်ဆာဗေဒီနိုင်ငံနှင့် ဂွာတီမာလာနိုင်ငံတို့မှ သမ္မတများနှင့်လည်းကောင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် လက်တင်အမေရိကနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့ ဆက်ဆံရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်ရန် ကြိုးပမ်းသည်။

ဗရာဇီးနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီးအဖြစ် ရောက်ရှိလာသော အမေရိကန်သမ္မတရေဂင်ကို ဗရာဇီး သမ္မတ ဖီဂိုရီဒိုနှင့် တရင်းတနီးတွေ့မြင်ရပုံ

ခြုံငုံသုံးသပ်ချက်

လက်တင်အမေရိကဒေသတွင် အချို့နိုင်ငံများ၌ လူနည်းစု အစိုးရများ၊ အာဏာရှင်အစိုးရများက ဖိနှိပ်အုပ်စိုးနေခြင်း၊ အင်အားကြီးနိုင်ငံတို့၏ ဩဇာပြိုင်ဆိုင်မှု အရှိန်မြှင့်တက်နေခြင်း၊ နယ်နိမိတ် အငြင်းပွားမှုများကို ကုလသမဂ္ဂ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းမှု အားနည်းခြင်း၊ စစ်လက်နက် အင်အားကို အဆမတန် တိုးချဲ့တပ်ဆင်နေခြင်း၊ စီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင် နိုင်ငံခြားအရင်းရှင်များက ခြယ်လှယ်နေခြင်း၊ နိုင်ငံရေးတည်ငြိမ်မှု ကင်းမဲ့ခြင်း၊ နိုင်ငံခြားကြွေးမြီထူပြောခြင်း စသည့် အခြေအနေများရှိနေသမျှ လက်တင်အမေရိက ပြည်သူအများစုသည် စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်နှင့် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး နိမ့်ကျမှု ဒဏ်တို့ကို ခံစားနေကြရဦးမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဦးမျိုးမြင့်သောင်း

သိပ္ပံ

ဆယ်လုံးမြောက်ဂြိုဟ်ဟု သမုတ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ပညာရှင်ပိုင်းမှ လက်ခံခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

ယင်းဂြိုဟ်သိမ်နှစ်လုံးသည် ကမ္ဘာကို နီးနီးကပ်ကပ် ဖြတ်သွား၍ တိုက်မိလုနီးပါးအထင်ဖြင့် စိတ်ဝင်စားမှု ပိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ၅၂၈၀၀၀၀၀ ဂြိုဟ်သိမ်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၂ ရက်နေ့၌ ကမ္ဘာမှ ကီလိုမီတာ ၂၂ သန်းခန့်တွင် ဖြတ်သန်းသွားခဲ့ပြီး ဟယ်လင်၏ ဂြိုဟ်သိမ်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ကမ္ဘာမှ ကီလိုမီတာ ၁၄ သန်းခန့်တွင် ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။ ယင်းဂြိုဟ်သိမ်သည် ကမ္ဘာကို ၁၉ နှစ်တွင် တကြိမ်ခန့် နီးကပ်စွာဖြတ်သန်းမည်ဟု ခန့်မှန်းကြသော်လည်း ကမ္ဘာကိုတိုက်မိရန်မှာ နှစ်ပေါင်းငါးသိန်း တွင် တကြိမ်ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။

၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် နေ၏ ဆယ်လုံးမြောက်ဂြိုဟ်ဟုခေါ်ခဲ့သော နက္ခတ္တဝတ္တုသည် ကိုင်ရွန်ခေါ် ဂြိုဟ်သိမ်တလုံးဖြစ်သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ကိုင်ရွန်၏အချင်းဝက်ကို ပညာရှင်

နေ သို့မဟုတ် သာမန် ကြယ်တလုံး

နေသည် သာမန်ကြယ်တလုံးမျှသာဖြစ်သည်။ သို့သော် နေတွင် ထူးခြားချက်ရှိသည်။ နေတွင် ဂြိုဟ်အဖွဲ့အစည်း ရှိပြီး ထင်ရှားသော ဂြိုဟ်ကိုးလုံးရှိသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် တိုင်အောင် အခြားသောကြယ်များတွင် ဂြိုဟ်အဖွဲ့အစည်း ရှိသည့် အထောက်အထား မရှိသေးချေ။

ပညာရှင် အများစုသည် ဂြိုဟ်အဖွဲ့အစည်းရှိသည့် ကြယ်များရှိလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဂြိုဟ်သိမ်ဂြိုဟ်များနှစ်လုံးကို ဂျာမန် နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင် ၅၂၈၀၀၀၀ အမေရိကန် နက္ခတ္တဗေဒ ပညာရှင် ဟယ်လင်တို့က တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ၅၂၈၀၀၀၀ သို့မဟုတ် ချီလီနိုင်ငံ နက္ခတ္တဗေဒလေ့လာရေးစခန်းမှ လေ့လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သုံးကီလိုမီတာခန့်အချင်းရှိ အက်စတီရိုက်ခေါ် ဂြိုဟ်သိမ်တခုကို နေမှကီလိုမီတာ ၁၇ ကုဋေခန့်အဝေးတွင် တွေ့ရှိခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ ပလိုမာနက္ခတ္တ ဗေဒစခန်းမှ လေ့လာမှုတွင် အမေရိကန် နက္ခတ္တဗေဒပညာ ရှင် ဟယ်လင်တွေ့ရှိသော ဂြိုဟ်သိမ်သည် တစ်ကီလို မီတာခန့် အချင်းရှိပြီး နေမှကီလိုမီတာ ၁၆ ကုဋေခန့်တွင် တွေ့ရှိခဲ့သည်။ အချင်းသုံး ကီလိုမီတာခန့်ရှိ ဂြိုဟ်သိမ်ကို

များက ပိုမိုတိကျစွာ တွက်ချက်တင်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ ကိုင်ရွန်၏ အချင်းဝက်သည် ကီလိုမီတာသုံးရာမှ လေးရာအတွင်းရှိပြီး စနေဂြိုဟ်၏ လဖြစ်သော ဖီဗီနှင့်ဖွဲ့စည်းပုံတူကြောင်း သိရှိ ခဲ့ကြသည်။ ကိုင်ရွန်ကို ပဉ္စမမြောက် အကြီးဆုံး ဂြိုဟ်သိမ် ဟု သတ်မှတ်ထားသည်။ အကြီးဆုံး ဂြိုဟ်သိမ်မှာ အချင်း ကီလိုမီတာ ၇၇၀ ခန့်ရှိ စီးရားဖြစ်သည်။ အိုင်ခရပ်စခေါ် ဂြိုဟ်သိမ်၏ ပတ်လမ်းသည် ငယ်၍ နေကိုအနီးကပ်ဆုံးဖြတ် သော ဂြိုဟ်သိမ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ နေ၏ ဆယ်လုံးမြောက်ဂြိုဟ်ကို ရှာခဲ့သည်မှာ ၁၉ ရာစုနှစ်ကတည်းကပင်ဖြစ်သည်။

မာကြူရီခေါ် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၏ ပတ်လမ်းတိမ်းစောင်းခြင်း သည် နေနှင့်အနီးဆုံးရှိ ဗာလကင်ခေါ်ဂြိုဟ်တခုကြောင့်ဟု

နေကိုလေ့လာရန် ဧရီယို တယ်လီစကုပ်များ တီထွင်သူ ဝေါက်တာ ဝိုင်းလ်သည် ဩစတြေးလီယန်လူမျိုး ရူပ ဗေဒပညာရှင် တဦးဖြစ်သည်။ လယ်ကွင်းပြင်တွင် တည်ဆောက်တပ်ဆင်ထားသော ဧရီယိုတယ်လီ စကုပ် (ဧရီယိုလိုင်းပမ်းအဝေးကြည့်မှန်ပြောင်း) များဖြင့် နေမှ ဧရီယိုလိုင်း ပြာထွက်မှုကို လေ့လာနိုင်သည်။

နေ သို့မဟုတ် သာမန်ကြယ်တလုံး

ယူဆခဲ့ကြသည်။ ယင်းဂြိုဟ်ကို ရှာမတွေ့ခဲ့ချေ။ ပတ်လမ်း ပြင်ညီ တိမ်းစောင်းမှုမှာလည်း အိုင်စတိုင်း၏ ယေဘုယျ ရီလေတီဗီတီအရ ရှင်းပြနိုင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် နေ၏ ဆယ်ခုမြောက်ဂြိုဟ်ကို ရှာကြဆဲဖြစ်သည်။ နေ၏အနားတွင် မရှိလျှင် နေနှင့်အဝေးဆုံး ဂြိုဟ်သုံးလုံးတွင် အပါအဝင်ဖြစ် သော ယူရေးနပ်နှင့် နက်ပကျန်းတို့အလွန်တွင် ရှိသလောဟု မျှော်လင့်ကြသည်။ ပိုင်အိုနီယာ ၁၀ သည် နေအဖွဲ့အစည်းမှ တနှစ်လောက်အတွင်း လွတ်မြောက်၍ အာကာသခရီးရှည် ကြီးကို ဆက်လက်သွားမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းအာကာသ ယာဉ်၏ ပတ်လမ်းတိမ်းစောင်းမှုမှ နေ၏ဆယ်လုံးမြောက် ဂြိုဟ်ရှိကြောင်း အထောက်အထားကို တွေ့ရှိကောင်းတွေ့ရှိ ပေလိမ့်မည်ဟုလည်း အချို့ပညာရှင်များက မျှော်လင့်ထား ကြသည်။

ဂလက်ဆီခေါ် ကြယ်စုကြီးများအတွင်း၌ ကုဋေပေါင်း သောင်းချီရှိသော ကြယ်များတွင် ဂြိုဟ်အဖွဲ့အစည်းများ ရှိနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ နေအဖွဲ့အစည်းရှိ ဂြိုဟ်တလုံးတွင်သာ အသိဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံပြီး ယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားသော သက်ရှိသတ္တဝါ (လူ) များ ရှိပေသည်။ နေအဖွဲ့အစည်း၏ ပြင်ပလောကတွင် သက်ရှိသတ္တဝါများ ရှိနိုင်မည်လောဟုသော မေးခွန်းတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ် အဖြေ ရှိနိုင်လိမ့်မည်ဟု ရူပဗေဒနှင့် ဇီဝဗေဒပညာရှင် များက မျှော်မှန်းထားကြသည်။

နေ၏မျက်နှာပြင်တွင် ၁၁ နှစ်လျှင်တကြိမ် အမည်း စက် မြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း အကြောင်းရင်း ကိုလည်း သိပ္ပံပညာရှင်များ ကျေနပ်လောက်ဖွယ်ရာအဖြေ မရရှိသေးချေ။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၅ ခုနှစ်အတွင်း နေ အစက်များ အရေအတွက် အများဆုံးကို နေ၏မျက်နှာ ပြင်ပေါ်၌ ဆယ်ကြိမ်မျှ တွေ့ရသည်။

နေအဖွဲ့အစည်းရှိ ဂြိုဟ်ကြီးကိုးလုံးသည် ၁၇၉ နှစ်လျှင် တကြိမ်ပူးသည်ဟု ဆိုကြသည်။ အမှန်မှာ ဂြိုဟ်ကိုးလုံး သည် နေ၏တဘက်တည်းတွင် ၄၀ ဒီဂရီမှ ၉၀ ဒီဂရီ ထောင့်အတွင်း တခဏမျှ စုစည်းနေခြင်းကို ပူးသည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁၀ ရက်တွင် ဂြိုဟ် ကိုးလုံးပူးခဲ့သည်။

နေမှထုတ်လွှတ်သော နျူထရီယွန်ပြဿနာကို သိပ္ပံပညာ ရှင်များ စိတ်ဝင်စားစွာ ဆွေးနွေးဆင်ခြင်ကြသည်။ အခြေခံ အမှုန် ရူပဗေဒပိုင်းမှ အပျော့စားအားနှင့် လျှပ်စစ်သံလိုက် အားကို စုပေါင်းပေးနိုင်သော သီအိုရီ ဖော်ထုတ်နိုင်ပြီ ဖြစ်၍ နျူထရီယွန်မည်မျှရှိပြီး ဖြစ်ထုတ်မှု ရှိသည်ဟုသော ပြဿနာကို ဆက်လက်၍ လေ့လာနေကြသည်။ နျူထရီယွန် ဆိုသည်မှာ လျှပ်စစ်မဲ့ပြီး အလင်းအလျင်နှင့် ရွေ့လျား သော အမှုန်ဖြစ်သည်။ နျူထရီယွန်၏ ဖြစ်ထုတ်မှု လုံလောက်

နက္ခတ္တရူပဗေဒပညာရှင် ဆာ ဗရက် ဟိုင်း၊ သက်ရှိ သတ္တဝါများ က မှာ ပေါ် တွင် ပေါ် ထွက် လာ ရေး အ တွက် နေ အဖွဲ့ အစည်း ပြင် ပမ မျိုး စေ ချပေးရသည်ဟု ယုံကြည်သူ

စွာ ကြီးခဲ့ပါလျှင် စကြဝဠာသည် ပြန့်ကားနေသည့် လက် ရှိအခြေအနေမှ ပြန်လည်၍ ကျုံ့ဝင်သွားရလိမ့်မည် ဖြစ် သည်။

နေအဖွဲ့အစည်းရှိ ဂြိုဟ်များတွင် ယူရေးနပ်နှင့် နက် ပကျန်းဂြိုဟ်တို့၏ ပတ်လမ်းများတနေရာတွင် ရွေ့လျားမှု မြန်နေပြီး အခြားတနေရာတွင် နှေးကွေးနေ၍ ပညာရှင် များ အခက်ကြုံနေရသည်။ ထို့ကြောင့် နက္ခတ္တနှင့် ရူပ ဗေဒ ပညာရှင်များက နေသည် တလုံးတည်းမဟုတ်ပဲ အတွဲများရှိသလောဟု လေ့လာ ဆန်းစစ်နေကြသည်။ ပညာရှင်များက နေနှင့်တူနေသည့် ကျန်ပစ္စည်းသည် ကြယ်ညိုပုလေးသော် လည်းကောင်း၊ နျူထရီယွန် ကြယ် သော်လည်းကောင်း၊ ကြယ်တလုံးမဟုတ်ပဲ ဂြိုဟ်တလုံးပင် သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ရမည်ဟု အသေအချာ မကြေငြာ နိုင်သေးပဲ လေ့လာနေကြဆဲပင် ဖြစ်သည်။

နေသည် ခြပ်ထုအားဖြင့် ကမ္ဘာထက် အဆပေါင်း ၃,၃၃,၀၀၀ ကျော် ပို၍လေးသည်။ (၁.၆၆x၁၀^{၃၀} ကီလို ဂရမ်လေးသည်။) နေ၏အချင်းသည် ကမ္ဘာ့အချင်း၏ အဆတရာကျော်ရှိသည်။ ကီလိုမီတာပေါင်း ၁,၃၉,၃၀,၀၀၀ ခန့်ရှိသည်။ နေသည် ကမ္ဘာမှ ပျမ်းမျှကီလိုမီတာပေါင်း ၁၅၀ သန်းခန့်ဝေးသည်။

ကြယ်များတွင် ကြယ်ဘီလူးနှင့် ကြယ်ဘီလူးကြီးများ ရှိပြီး ယင်းတို့၏အရောင်မှာ အနီရောင်ဖြစ်သည်။ ကြယ် တလုံး၏ ဘဝလမ်းကြောင်းသည် ကြယ်နီကြီးတလုံးအဖြစ် မှ စတင်ပြီး ကြယ်ဖြူအဖြစ် ပြောင်းလဲ ရမည်ဖြစ်သည်။ နေသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်သန်းပေါင်း ငါးထောင်ခန့်က ကြယ်နီဘီလူးကြီး အဖြစ်မှတစ်ဆင့် ကြယ်နီတလုံးအဖြစ် ကျုံ့ဝင်ခဲ့သည်။ နောင် နှစ်သန်းပေါင်း ငါးထောင်တွင် ကြယ်ဖြူပုလေးအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမည်။ ကြယ်ဖြူ

သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဇီဝိန်ချုပ်မည်။ ကြယ်ဖြူပူလောင် ကျမ်းပြီး ကြယ်နက်ပူသာ ကျန်ရစ်မည်။ ကြယ်နက်ပူသည် ကြယ်များစွာတို့၏ နောက်ဆုံးအခြေဖြစ်သည်။ နေထက် ဩပ်ထူသုံးဆကြီးပြီး ဩပ်ဆွဲအားလွန်ကဲသော ကြယ်များ အတွက်မူ နောက်ဆုံး အခြေမှာ တွင်းနက်ဖြစ်လေသည်။

နေ၏ အမည်းစက်သည် နေမျက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ မည်းနက် နေသော အကွက်ဖြစ်သည့်ပြင် အားဖြင့် သံလိုက်စက် ကွင်းကြောင့် စွမ်းအင် ဆုံးရှုံးမှု ဖြစ်သည်။ ယင်း ကြောင့် အပူချိန် လျော့ပြီး မည်းနက်သော အကွက်များ ဖြစ်ပေါ်ရသည်။

နေအဖွဲ့အစည်းတွင် အသက်ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

၁၉၇၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်း ထင်ရှားလာသော သီအိုရီတခုသည် နေအဖွဲ့အစည်း၏ ဂြိုဟ်တခုတည်းပေါ် တွင်သာ သက်ရှိသတ္တဝါများ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းနှင့် ပတ် သက်လေသည်။ ၁၉ ရာစုနှစ်တွင် အင်္ဂလိပ်ဂျပေဒပညာ ရှင် လော့ကဲလဗင်က ကမ္ဘာပေါ်တွင် အသက်ဖြစ်ပေါ်လာ ရပုံမှာ ဥက္ကာပံ့ (ကောမက်) အစရှိသော ပစ္စည်းတခု ကမ္ဘာပေါ်သို့ ကျရောက်လာခြင်းမှစသည်ဟု ယူဆခဲ့သည်။ ဥက္ကာပံ့များတွင် ဇီဝမော်လီကျူးအပိုင်းအစများကို တွေ့ရှိ ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းကြာမြင့်လှပြီဖြစ်သည်။

နက္ခတ္တရူပဗေဒပညာရှင်ဟိုင်းနှင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ် နိုဗဲဆုရ ဇီဝရူပဗေဒပညာရှင် ခရစ်တို့၏ သီအိုရီသည် စကြဝဠာ (အကြီးဆုံးရုပ်အဖွဲ့အစည်း) အတွင်း နေရာအနှံ့အပြားတွင် အသက်ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့် အော်ဂဲနစ်မော်လီကျူးအပိုင်း အစများရှိကြ၍ အသက်ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်။ နေအဖွဲ့ အစည်း၏ ဂြိုဟ်တလုံးပေါ်၌သာ အသက်ဖြစ်ပေါ်လာရ ခြင်းမှာ အခြားတနေရာမှ အသက်ဖြစ်ပေါ်စေသည့် ဗက် တီးရီးယားပိုးတို့ ကမ္ဘာပေါ်သို့ ကျ၍ ရောက်ရှိလာခြင်း ကြောင့်ဟု ဆိုသည်။ ဒေါက်တာခရစ်က သက်ရှိအတွက် အရေး အကြီးဆုံး ဖြစ်သော နယူးကလီအစ်အက်စစ် (ဒီအင်အေ) ၏ ဖွဲ့စည်းပုံသည် သက်ရှိသတ္တဝါတိုင်းအတွက် ဆင်တူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အသက်၏ ပင်မသည် အတူတူ ဖြစ်ရမည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင်သာ အသက်ဖြစ်ပေါ်ရခြင်းသည် အသိဉာဏ်ရှိသတ္တဝါများက နေအဖွဲ့အစည်း အပြင်ဘက်ရှိ အခြားနေအဖွဲ့အစည်းတခုမှ မျိုးစေ့ကို ကမ္ဘာပေါ်သို့ အရောက် ပို့ချပေးခြင်းကြောင့်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အင်ဇိုင်း ခေါ် ပရိုတင်းများအလုပ်လုပ်ရန် မော်လစ်ဒီနမ်အက်တမ် များ လိုသည်။ အသက်အတွက်အရေးပါသော မော်လီ ကျူးများတွင် ပရိုတင်းများလည်းပါရှိပြီး လိုအပ်သော မော်လစ်ဒီနမ်မှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင်ရှားပါးလှ၍ မော်လစ် ဒီနမ်ပေါများသော စကြဝဠာ၏တနေရာမှ အသက်မျိုးစေ့ ကို ကမ္ဘာပေါ်သို့ ပို့ပေးခြင်းဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် သက်ရှိ သတ္တဝါများ စတင်ပေါ်ပေါက်စေခြင်းဖြစ်သည်။

စကြဝဠာတခုလုံးတွင် အသက်ဖြစ်ပေါ်ရန် အော်ဂဲနစ် မော်လီကျူးများရှိနေ၍ စကြဝဠာတခုလုံးတွင် နေရာမရွေး

စကြဝဠာသည် ရုပ်လောက၏ အကြီးဆုံး အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ကြောင်းကို ယေဘုယျ ရီလေတီဗီတီဖြင့် အကောင် အထည် ဖော်ပေးခဲ့သူ ဒေါက်တာ အိုင်စတိုင်းနှင့် ပေါ့ပါးသော ဒျူးကလီးယားများ ရောယှက်ပေါင်း စည်းခြင်းဖြင့် နေ၏စွမ်းအင် ဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟု အဆိုအမာ တင်ပြခဲ့သူ နက္ခတ္တရူပဗေဒပညာရှင် ဆာအာသာ အယ်ဒင်တန်

အသက်ဖြစ်ပေါ်ရန် မျိုးစေ့သည် စကြဝဠာတခုလုံးတွင် ရှိသည်ဟု ယုံကြည်သူ ဇီဝရူပဗေဒပညာရှင် ခရစ်ကို ဝပ်ဆင်နှင့်အတူ တွေ့ရပုံ

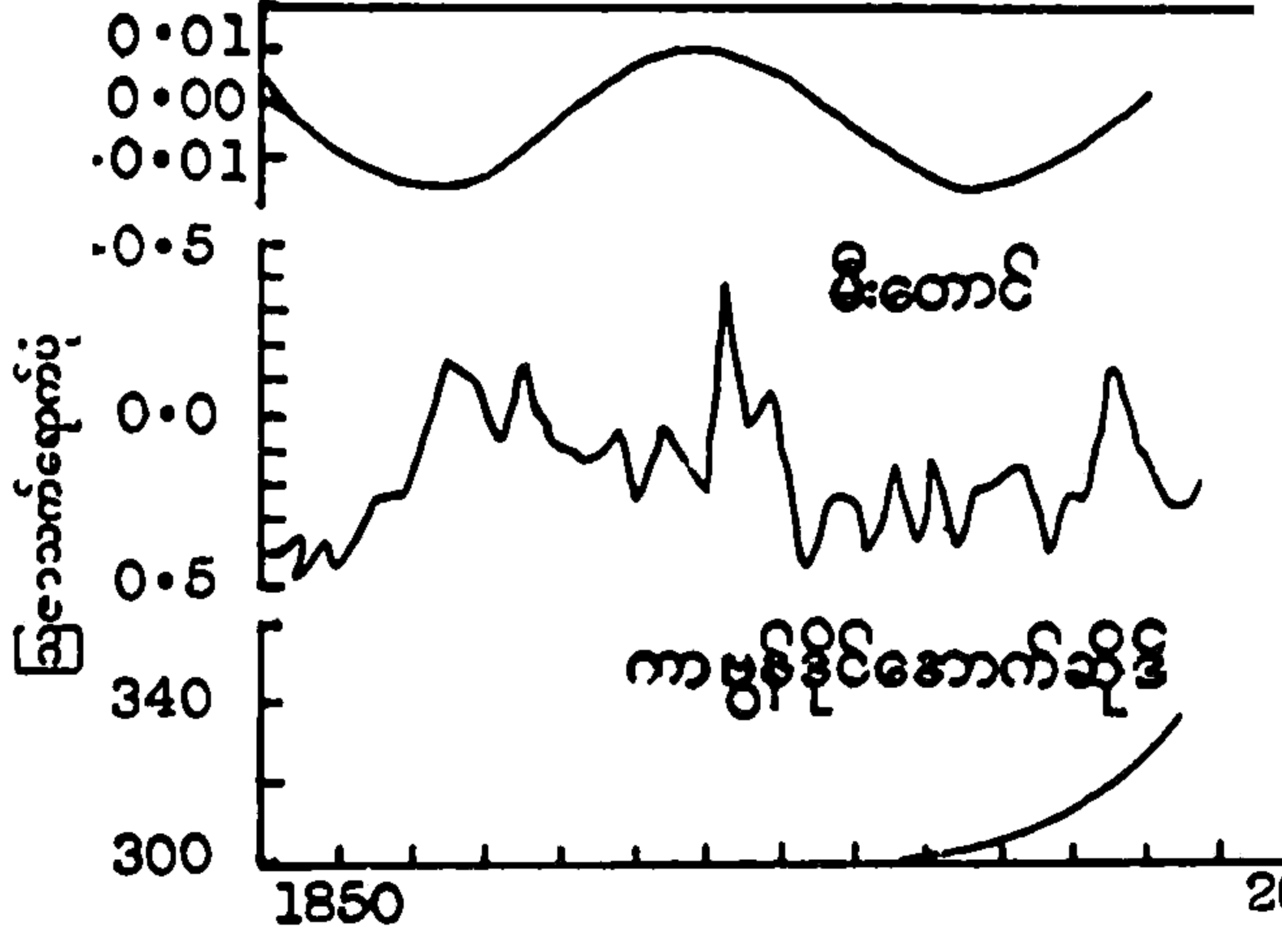
အသက်ဖြစ်ပေါ် လာနိုင်သည်ကို သီရိလင်္ကာနက္ခတ္တဗေဒ ပညာရှင် ဝပ်ခရာမင်ရှင်ကီနှင့် နက္ခတ္တ ရူပဗေဒပညာရှင်ဟိုင်း တို့လည်း လက်ခံကြသည်။ ကြယ်များအကြားရှိ အာကာသ ဟင်းလင်းပြင်တွင်ရှိသော အမှုန်များပေါ်တွင် အသက်ဖြစ် ပေါ်ရန် လိုအပ်သော ၃ ဒသမ ၄ မိုက်ခရုန်ရှိ ကာဗွန်ဟိုက် ဒရိုဂျင် ဓာတုစည်းကို သြစတြေးလီယန်လူမျိုး ရေဒီယို နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင် အယ်လင်က ၁၉၇၂ ခုနှစ်က တွေ့ရှိခဲ့ သည်။ ဆာဖရက်ဟိုင်းနှင့် ဒေါက်တာခရစ်တို့၏ သီအိုရီကို ပထမဆုံးထောက်ခံသော တွေ့ရှိချက်တခုဖြစ်သည်။

နေ၏ ပြောင်းလဲနေသောအချင်းဝက်

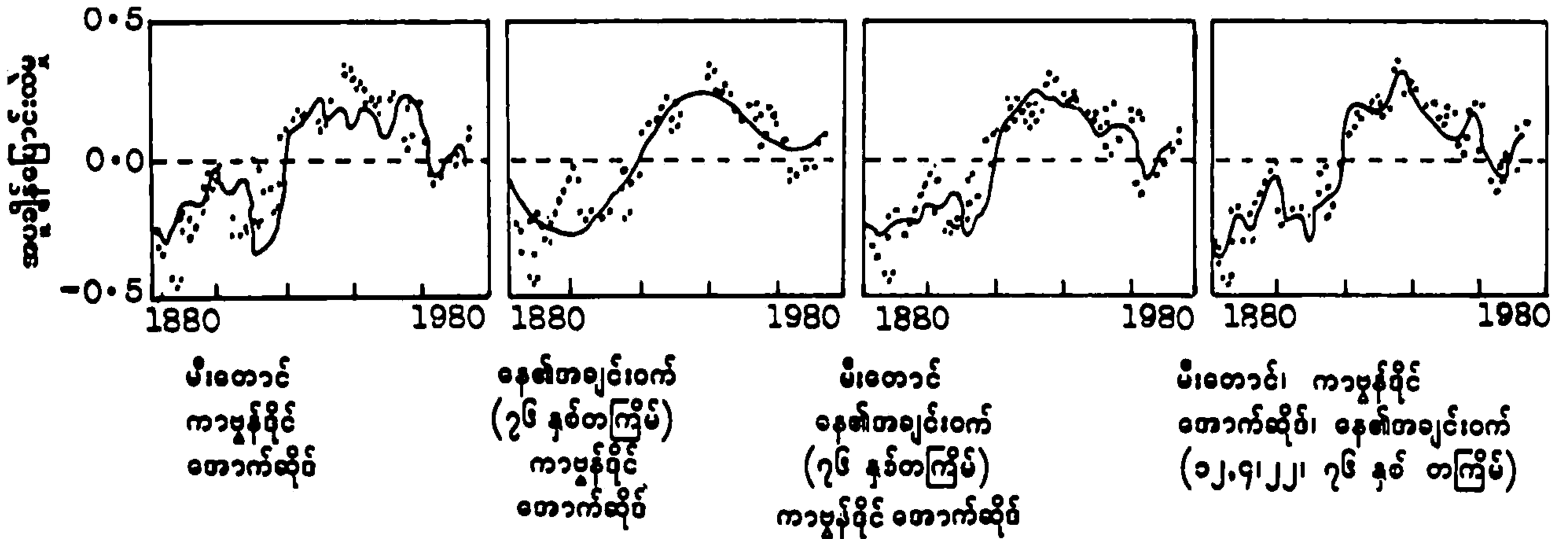
ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ရာသီဥတုသည် နေအပေါ်၌ တည်မီနေ ပုံကို သိပ္ပံပညာရှင်များ စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ရာကျော်ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် တိတိကျကျ အထောက်အထားခိုင်လုံမှု မရရှိခဲ့ကြချေ။ ၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ်အတွင်း၌မူကား ခိုင်လုံသောအထောက်အထားများကို ရူပဗေဒ ပညာရှင်အချို့က ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ယင်း အထောက်အထားကို နေ၏ အချင်းဝက်တိုင်းတာမှုများမှ တွေ့ရှိခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဗိုလ်တာစမ်းသပ် ရေးစခန်းမှ ရူပဗေဒပညာရှင်အယ်ဒီသည် နေ၏အချင်းမှာ အနှစ်တရာတွင် ၀ ဒသမ ၁ ရာခိုင်နှုန်း ပြောင်းလဲသော အထောက်အထားကို ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် အင်္ဂလိပ်ရူပဗေဒပညာရှင် ပါကင် စင်နှင့်အဖွဲ့ကမူ လွန်ခဲ့သောနှစ် ၂၅၀ အတွင်း နေ၏အချင်း မှာ သိသာလောက်သော ပြောင်းလဲမှုမရှိဟု တွေ့ရှိသည်။

သို့ရာတွင် အနှစ် ၈၀ လျှင် တကြိမ်နှင့် အနှစ် ၂၀ လျှင် တကြိမ် ပြောင်းလဲမှုမျိုးကို ဆက်လက်လေ့လာရန်ရှိသည် ဟု ညွှန်ပြထားသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင်မူ အမေရိကန် နက္ခတ္တရူပဗေဒပညာရှင် ဂီလီလင်က ၁၁ နှစ်လျှင် တကြိမ် ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသော နေ၏ အမည်းစက်များသည် နေ၏ အချင်းကြီးနေချိန်တွင် လျော့နည်းကြောင်း၊ ၇၆ နှစ်လျှင် တကြိမ် နေ၏ အချင်းသည် ပြောင်းလဲကြောင်း၊ ယခုအခါ တွင် နေ၏အချင်းသည် အကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်းတို့ကို သက် သေထုနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ရာသီဥတုကို နေ၏ ချင်းဝက် ပြောင်းလဲမှုက ထိန်းချုပ်ထားပုံကိုလည်း ကွန်ပျူတာနှင့် တွက်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ အခြားအရေးပါသော အချက်နှစ်ရပ် မှာ လေတွင် ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ် တိုးပွားလာသည်နှင့် အမျှ ကမ္ဘာပေါ်၏ အပူချိန်သည် မြင့်မားလာခြင်း၊ မီး တောင်များ ပေါက်ကွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အငွေ့နှင့် အမှုန်များသည် လေထုအတွင်း ရောက်ရှိသွား ပြီး နေမှ ကျရောက်သောရောင်ခြည်ကို ကာကွယ်ထား၍ ကမ္ဘာ့အပူချိန် ကျဆင်းခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့အပူချိန် ပြောင်းလဲမှုကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ အတွင်း လေ့ လာခဲ့ကြသည်။ ရရှိပြီး ရလဒ်များတွင် မီးတောင်ပေါက် ကွဲမှုအကျိုး၊ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ် တိုးပွားလာသည့် အကျိုးနှင့် နေ၏အချင်းဝက်သည် ၇၆ နှစ်လျှင် တကြိမ် ပြောင်းလဲမှု အကျိုးများကိုထည့်သွင်း၍ တွက်ချက်လိုက် သောအခါ ကမ္ဘာပေါ်တွင်ဖြစ်ပေါ်သော အပူချိန် ပြောင်း လဲမှုကို ကျေနပ်လောက်အောင် ရှင်းပြနိုင်ခဲ့သည်။ ၁၂ ဒသမ ၄ နှစ်တွင် တကြိမ်၊ ၂၂ နှစ်တွင် တကြိမ် နေ၏ အချင်းဝက် ပြောင်းလဲမှုကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားသောအခါ ကမ္ဘာ၏ အပူချိန်ပြောင်းလဲမှုကို ကွက်တိ ရှင်းပြနိုင်လေ သည်။

နေ၏အချင်းဝက်(၇၆ နှစ်တကြိမ်)

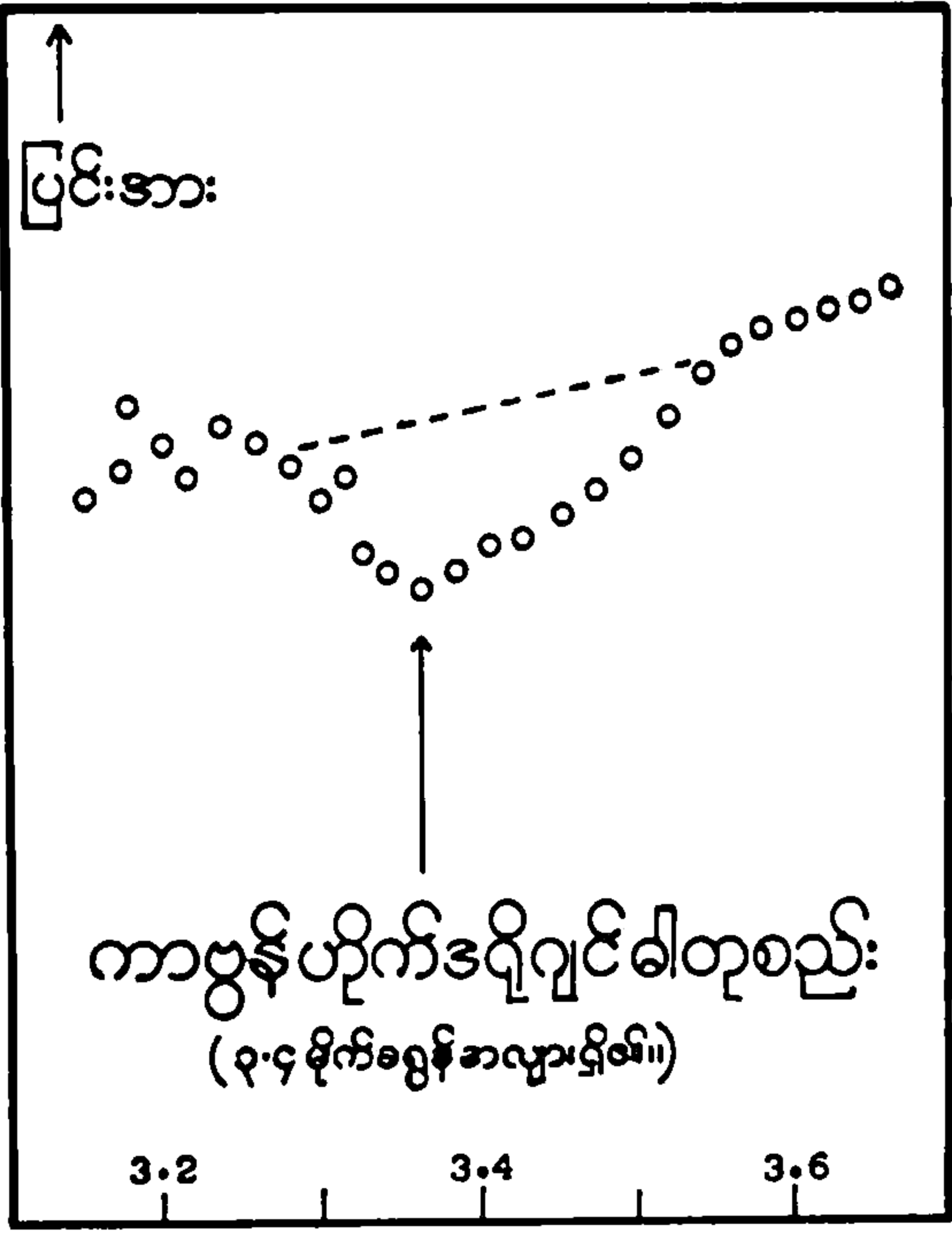

နေ သို့မဟုတ် သာမန်ကြယ်တလုံး

ကြယ်တလုံး သန္ဓေတည်ပုံ

စကြဝဠာအတွင်း၌ ဟိုက်ဒရိုဂျင်နှင့် ဟီလီယမ်တို့သည် ကြယ်များမပေါက်ဖွားမီကပင် ရှိခဲ့ကြသည်ဟု ယူဆသည်။ စကြဝဠာပေါက်ဖွားပြီး ပထမသုံးမိနစ်ခန့်တွင်ပင် ဟိုက်ဒရိုဂျင်နှင့် ဟီလီယမ် နျူးကလိယများ ရှိခဲ့သည်။ ယင်းအက်တမ်များမှာ အရှင်းလင်းဆုံး အဖွဲ့အစည်းဆောင် အက်တမ်များဖြစ်သည်။ ဟိုက်ဒရိုဂျင် နျူးကလိယတွင် ပရိုတွန်တလုံးသာ ပါဝင်ပြီး ဟီလီယမ် နျူးကလိယတွင် အဖိုလျှပ်စစ်ဆောင် ပရိုတွန်နှစ်လုံးနှင့် လျှပ်စစ်မဲ့ပြီး ပရိုတွန်နှင့် ဒြပ်ထုမကွာလှသော နျူထရွန်နှစ်လုံး ပါရှိသည်။ စကြဝဠာ၏ သက်တမ်းအနှစ် တသိန်းခန့်တွင် ဒြပ်ဆွဲအားကြောင့် ဟိုက်ဒရိုဂျင်နှင့် ဟီလီယမ်ဓာတ်ငွေ့ တိမ်တိုက်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ကြယ်များ စတင်သန္ဓေတည်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ အပူချိန်ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ် တသန်းကျော်တွင် အက်တမ်များသည် တခုနှင့်တခု တိုက်ခိုက်ပြီး ပေါ့ပါးသော ဒြပ်စင်များအဖြစ်မှ အတန်ငယ် လေးလံသော ဒြပ်စင်များအဖြစ်သို့ နျူးကလီးယား တုံ့ပြန်မှုဖြင့် ပြောင်းလဲစေသည်။ ဖြစ်ပေါ်၍လာသော ဒြပ်စင်များသည် စွမ်းအင်လုံလောက်စွာဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာ၍ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်၍လည်းကောင်း၊ ဟိုက်ဒရိုဂျင်နှင့် ဟီလီယမ် နျူးကလိယများနှင့် တိုက်ခိုက်၍ လည်းကောင်း၊ ပိုမိုလေးလံသော ဒြပ်စင်များကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ယင်းသာမီနျူးကလီးယား ဖြစ်စဉ်များမှပင် နေ၏ အပူစွမ်းအင်နှင့် အလင်း စွမ်းအင် တို့ကို ယနေ့ထက်တိုင် ရရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ ကြယ် သို့မဟုတ် နေများ၏ ဓာတုဖွဲ့စည်းပုံကို ယင်းတို့ထုတ်လွှတ်သော အလင်းလှိုင်းကို ရောင်စဉ်ပညာဖြင့် စိစစ်၍ သိရှိနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အနီးဆုံး ကြယ်တွင် ဒြပ်ထုအားဖြင့် ဟိုက်ဒရိုဂျင် ၇၃ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ဟီလီယမ် ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း ပါရှိသည်။ အခြားဒြပ်စင်

လှိုင်းအလျား မိုက်ခရုနီ (၁၀^{-၆} မီတာ) — ဆာဖရက်ဟိုင်းနှင့် ဝေါက်တာ ခရစ်တို၏ အဆိုပြုချက်ကို ထောက်ခံသော တွေ့ရှိချက်တရပ်မှာ ကြယ်များအကြား ဟင်းလင်းပြင်ရှိ အမှုန်များတွင် တွေ့ရှိသော ကာဗွန် - ဟိုက်ဒရိုဂျင် ဓာတုစည်း

များသည် ကျန် နှစ်ရာခိုင်နှုန်းတွင် ပါရှိသည်။ ထူးဆန်းသည်မှာ သံအက်တမ်အချို့ကို တွေ့ရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အက်တမ်ငါးသောင်းတွင် တလုံးမှာ သံအက်တမ် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

စူပါနိုဗာ ပေါက်ကွဲခြင်း

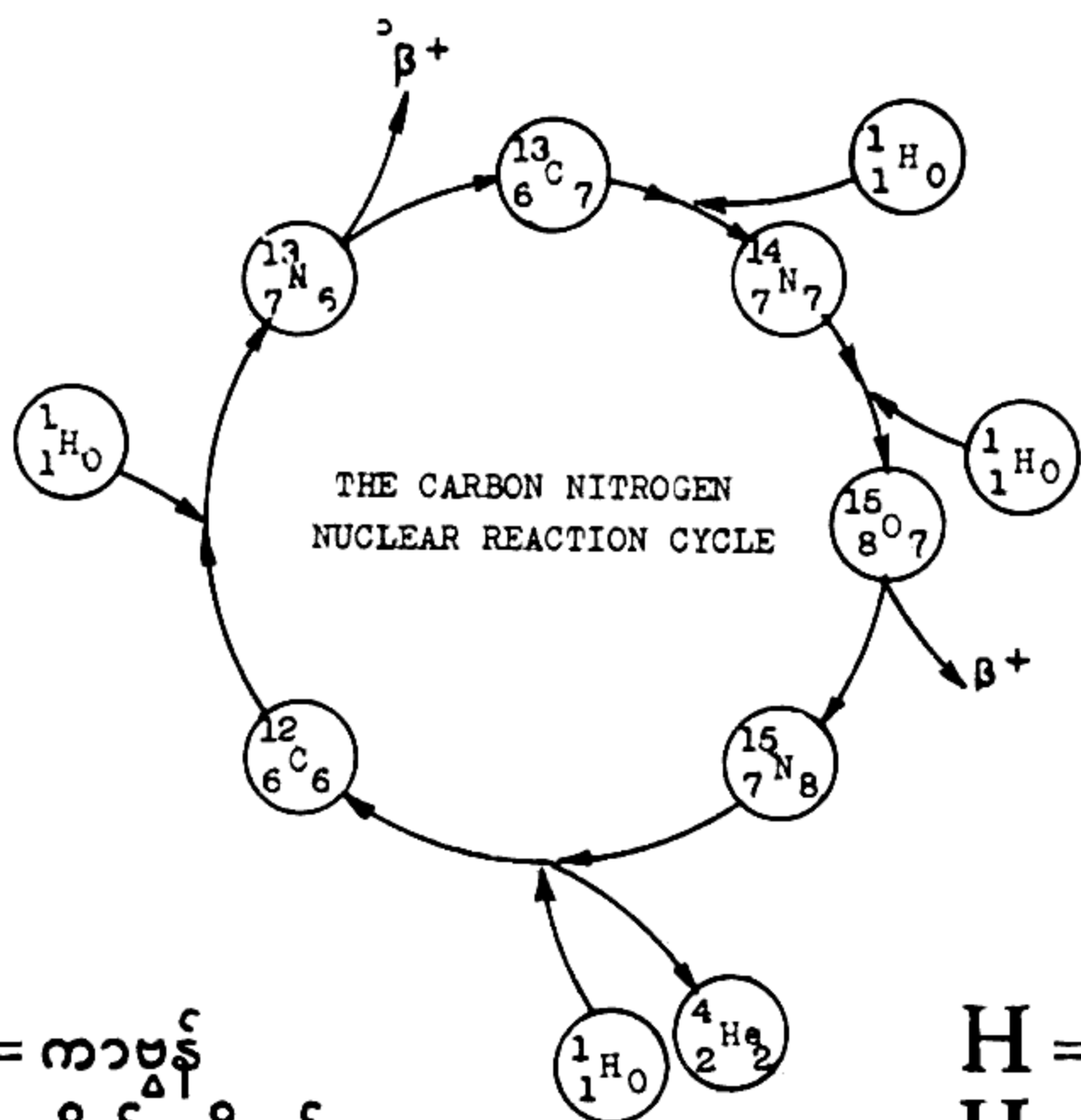
သံအက်တမ်များသည် ဟီလီယမ်ကဲ့သို့ တည်မြဲသော ဒြပ်စင်တမျိုးဖြစ်သည်။ ပရိုတွန် ၂၆ လုံးနှင့် နျူထရွန်

နေ သို့မဟုတ် သာမန်ကြယ်တလုံး

အလုံး ၃၀ ပါသော သံသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နေအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သည် မဟုတ်ဟုယူဆကြသည်။ ယင်း သံအက်တမ် များသည် စူပါနိုဗားကြယ်ပေါက်ကွဲမှုများမှ သန္ဓေ တည်စ ကြယ်များအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုပေါက်ကွဲမှုများမှာ နှစ်ပေါင်းတထောင်တွင် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ခန့်သာ ဖြစ်ပေါ်သော ကြယ်များ၏ မဟာ ပေါက်ကွဲလွှဲစဉ်များဖြစ်သည်။ နေ၏သက်တမ်းသည် နှစ် ပေါင်း သန်းပေါင်း ငါးထောင်ခန့်ရှိ၍ သက်တမ်းအားဖြင့်

မကြီးလှသေးချေ။ စူပါနိုဗားပေါက်ကွဲမှုမှ နေတွင်ပါရှိသော အချို့ဒြပ်စင်များ ရရှိလိုက်ဟန်ရှိသည်။ နေထက် သက် တမ်းအားဖြင့် ကြီးသော ကြယ်များလည်း ရှိခဲ့မည်ဖြစ် သည်။ သဘာဝတွင် သက်တမ်းရင့် ကြယ်များရှိသကဲ့သို့ ပေါက်ဖွားခါစ ကြယ်များလည်းရှိသည်။ ကြယ်များတွင် နေ၏ဒြပ်ထုထက် အဆ ၂၀ ငယ်သည့် ကြယ်များနှင့် အဆ ၅၀ ကြီးသော ကြယ်များရှိကြသည်။ နေထက်ဒြပ်ထု ငယ်သော ကြယ်များတွင် နျူးကလီးယား တုံ့ပြန်မှု မရှိနိုင်

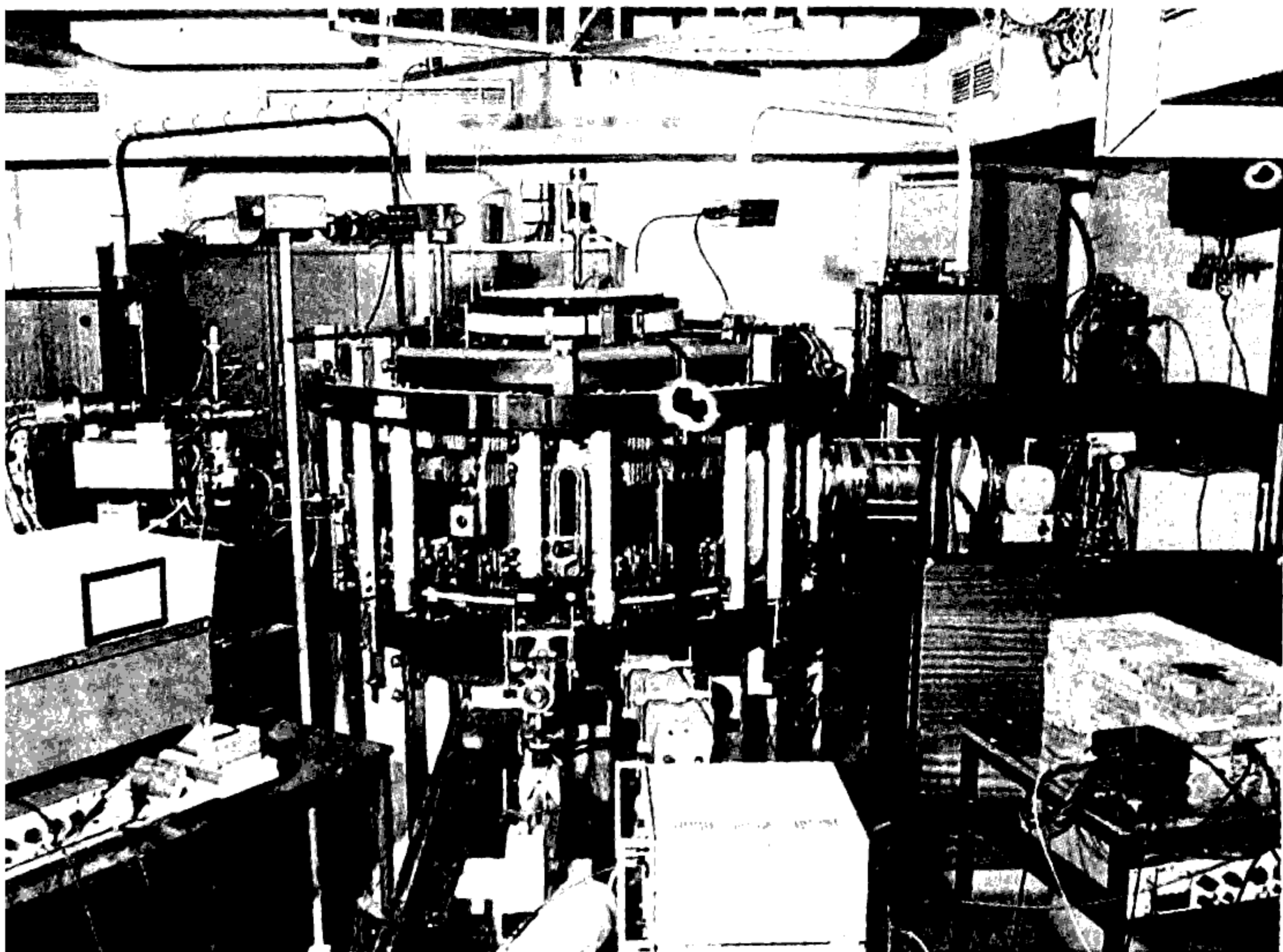
ကာဗွန်နိုက်ထရိုဂျင် သံသရာဟုခေါ်သည့် နေအတွင်း ဖြစ်ပေါ်သော နျူးကလီးယား တုံ့ပြန်မှု။ ဖြူရှင်း အတွက် လိုအပ်သော အပေါ့စား နျူးကလီးယား ထုတ်လုပ်ပေး၏။

C = ကာဗွန်
N = နိုက်ထရိုဂျင်
O = အောက်ဆီဂျင် နျူးကလီးယား ဖြစ်ကြသည်။
H = ဟိုက်ဒရိုဂျင်
He = ဟီလီယမ်

နိုက်ထရိုဂျင်တွင် ပရိုတွန် ခုနစ်လုံးနှင့် နျူထရွန် ရှစ်လုံး ပါသည်။ အပေါင်းလက္ခဏာနှင့် ဘီတာသက်တော့မှ အီလက်ထရွန်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အမှုန် ပိုစီထရွန် ကိုဖော်ပြထားသည်။

ဩစတြေးလျနိုင်ငံရှိ ဆစ်ဒနီတက္ကသိုလ်တွင် သုတေသန အတွက် သုံးစွဲသော ဖြူရှင်းဓာတ်ပေါင်းဖို (သို့မဟုတ်) လူလုပ်နေ

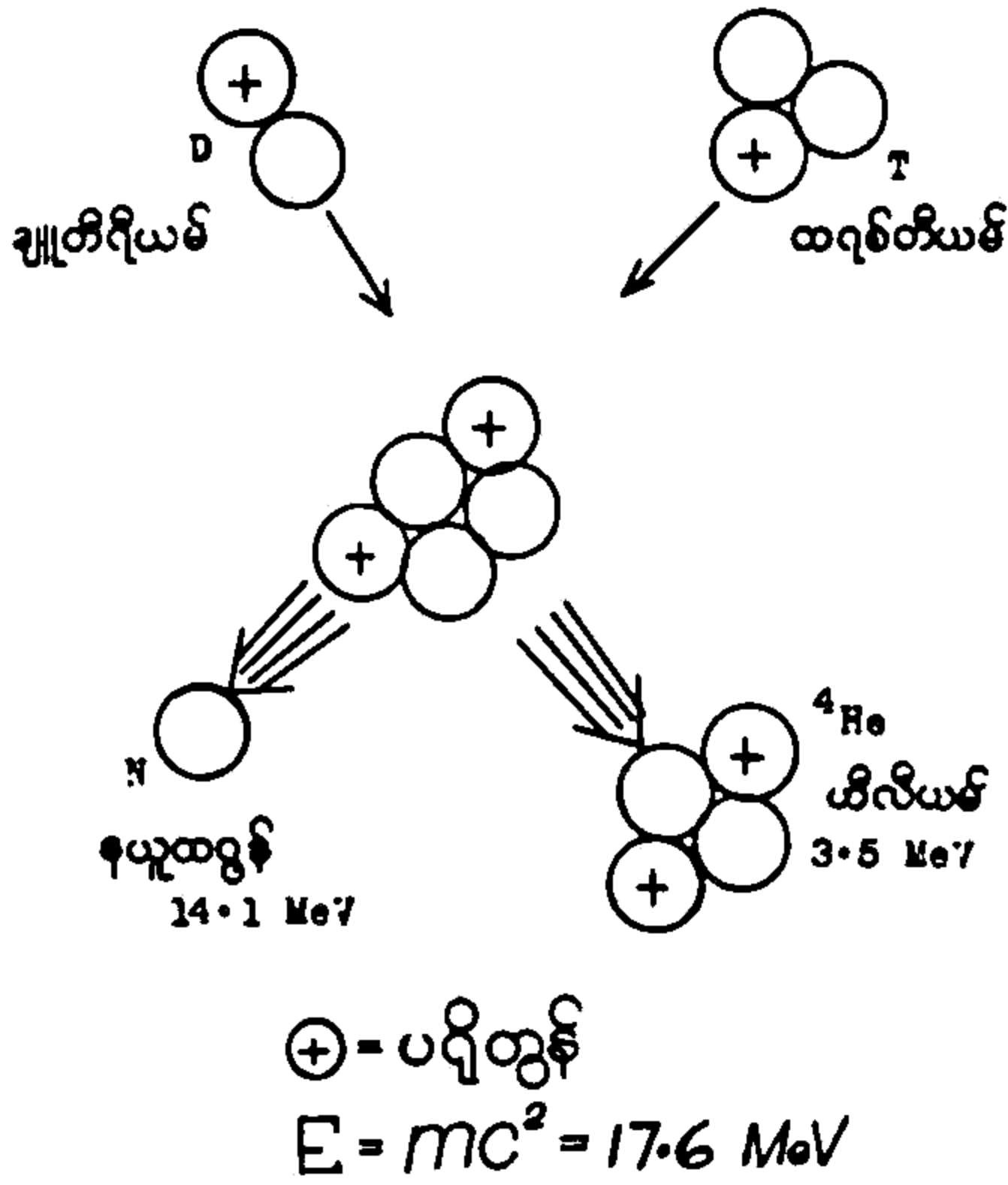
သဘာဝ၏ ဖြူရှင်း ဓာတ်ပေါင်းဖိုဖြစ်သော နေ— နေမျက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ မီးတောက်ကြီးများကို အာ ကာသ ခုံးပုံပေါ်မှ အိပ်စ ရောင်ခြည်ဖြင့် ရိုက်ယူ လေ့လာထားသည်။ နေမှ ကျွန်ုပ်တို့ရှိသော စွမ်းအင်သည် တနှစ်လျှင် မီဂါဝပ် ကုဋေ နှစ်သောင်းကျော် ဖြစ်သည်။ (အိမ်သုံးမီးလုံး တလုံးမှာ ဝပ် ၄၀ ခန့် စွမ်း အင် ပေး ၍ တမီဂါဝပ်မှာ ဝပ်တသန်းနှင့်ညီ၏။)

၁၉၆၇ ခုနှစ်ရူပဗေဒ နိုဗယ်ဆုရှင်ဟန်စဗေ သည် နေအတွင်းရှိ နျူးကလီးယား တုံ့ပြန်မှု များ အကြောင်းကို အခြေခံ ကျကျ ဖော်ထုတ်နိုင် သူ ဖြစ်သည်။

နေ သို့မဟုတ် သာမန်ကြယ်တလုံး

နေကို အန်တုရီ ဝှမ်းအင်ပြုကြရာတွင်ပေါ့ပါးသော
 ချူတီရီယမ်နှင့်ထရစ်တီယမ် နယူကလိယ နှစ်ခုကို
 ရောယှက်၍ ဟီလီယမ် နယူကလိယများ
 ပေါ်ပေါက်လာရာမှ ဝှမ်းအင်ဖြစ်ပေါ်
 လာခြင်းကို အခြေခံထားသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် လိုအပ်သောအပူချိန် (၁၀^၈ ကေ)
 ကို ရရှိလုနီးပါး ဖြစ်သော်လည်း ဝှမ်းအင် ထိန်းချုပ်
 ရေးအတွက် လိုအပ်သော အချိန်ရရှိရန် ဆယ်စာမျှ
 လိုသေးသည်။

သကဲ့သို့ နေ၏ဒြပ်ထုထက် အဆ ၅၀ ကျော် ကြီးသော
 ကြယ်များတွင် ဝှမ်းအင်များလွန်း၍ ကြယ်သည် ပေါက်
 ဖွားလာပြီး တမုဟုတ်ချင်း ပေါက်ကွဲပျက်စီးပေလိမ့်မည်။
 စူပါနိုဗာပေါက်ကွဲမှုမျိုး ဖြစ်ပေါ်စေသော ကြယ်များမှာ
 ဒြပ်ထုကြီးမားသော ကြယ်များဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ပုံမှန်
 ချူကလီးယား ဖြစ်စဉ်သည် ယင်းကြယ်ကြီးများတွင်
 မဖြစ်တော့ပဲ တုံ့ပြန်မှုမှာ ထိန်းကွပ်ထား၍ မရသဖြင့်
 အပူဝှမ်းအင်ကို အလွန် တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း
 လွန်ကဲစွာ ထုတ်လွှတ်ပေးလိုက်ရသည်။ ယင်းအခြေအနေ
 တွင် သံဒြပ်စင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ တဖန် သံဒြပ်စင်မှ
 ဟီလီယမ်ဒြပ်စင်သို့ ကူးပြောင်း ပေးလိုက်ပြန်သည်။ လိုအပ်
 သည့် ဝှမ်းအင်ကို ကြယ်သည် ကျွဲဝင်စဉ် ဖြစ်ပေါ်သိမ်း
 ဆည်းထားသော ဒြပ်ဆွဲဝှမ်းအင်မှ ရရှိသည်။ ယင်းဝှမ်းအင်
 ကို ရရှိရန်ကြယ်သည် ကျွဲဝင်ပေးရသည်။ ယင်းသို့ကျွဲဝင်
 သောအခါ ကြယ်မှာ မတည်ငြိမ်တော့ပဲ ပြိုကွဲခြင်း၊ ပေါက်
 ကွဲခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ယင်း ပေါက်ကွဲခြင်းတွင်ပင်
 ဟီလီယမ်မှ သံဒြပ်စင် ဖြစ်ပေါ်စေပြန်သည်။ ဝှမ်းအင်ကို

မြန်မြန်ဆန်ဆန်လိုချင်၍ တမုဟုတ်ချင်း ကျွဲဝင်ဖန်တီး
 ပေးရသောကြောင့် ပေါက်ကွဲခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။
 နေအတွင်း ဟီလီယမ်လောင်ကျွမ်းမှုမှ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်
 တွင်းရှိ ကာဗွန်အက်တမ်များနှင့် အသက်ရှင်ရန် လိုအပ်
 သည့် အောက်ဆီဂျင်တို့ကို ရရှိသည်။ ယင်းအချက်များ
 ကြောင့်ပင်လျှင် အမေရိကန် နက္ခတ္တနှင့် ပြင်ပ ဇီဝဗေဒ
 ပညာရှင် ဆေးဂန်က လူသားတို့နှင့် သက်ရှိသတ္တဝါ အား
 လုံးကို ကြယ်နက္ခတ်တာရာများက ပေါ်ပေါက်စေသည်ဟု
 ယူဆခြင်းဖြစ်သည်။

ကြယ် သို့မဟုတ် သဘာဝ၏ သာမန်ချူကလီးယား
 ဓာတ်ပေါင်းဖို

၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်ခန့်တွင် အင်္ဂလိပ် ရူပဗေဒပညာရှင်
 နှစ်ဦးသည် နေ၏ဗဟိုတွင် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသော ချူ
 ကလီးယား ဖြစ်စဉ်များကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ယင်း
 နှစ်ဦးအနက် ဆာဂျိမ်းဂျင်းဆိုသူက နေအတွင်း၌ လေး
 သော ချူကလီးယားများ ပြိုကွဲခြင်းဖြင့် (ဖစ်ရှင်း)
 ဝှမ်းအင် ဖြစ်ပေါ်သည်ဟူ၍ အဆိုပြုပြီး ဆာအာသာအယ်
 ဒင်တန် ဆိုသူက ပေါ့ပါးသော ချူကလီးယားများ ရော
 ယှက် ပေါင်းစည်း ခြင်းဖြင့် နေ၏ဝှမ်းအင် ဖြစ်ပေါ်
 သည်ဟု အခိုင်အမာ တင်ပြပြန်သည်။ အယ်ဒင်တန် ယူဆ
 ထားသော အပူချိန်မှာ စင်တီဂရိတ် ဒီဂရီ ဆယ်သန်း
 ကျော် ဖြစ်သည်။ အက်တမ်ရူပဗေဒ၏ အခြေခံသီအိုရီ
 ဖြစ်သော ကွမ်တမ်မက္ကင်းနစ်ပညာ ပေါ်ပေါက်ပြီးနောက်
 ဆိုဗီယက်ပြည်ဖွား ရူပဗေဒပညာရှင် ဂဲမော်နှင့်အဖွဲ့က
 ဆာအာသာ အယ်ဒင်တန်၏ အယူအဆသည် မှန်ကန်
 ကြောင်း သက်သေပြနိုင်ခဲ့လေသည်။

နေအတွင်း၌ ချူကလီးယား တုံ့ပြန်မှုများအကြောင်း
 ကို အခြေခံကျကျ ဖော်ထုတ်နိုင်သူသည် ဂျာမနီပြည်ဖွား
 အမေရိကန် ရူပဗေဒပညာရှင် ဟန်စဗေ ဆိုသူဖြစ်၏။
 ဒေါက်တာဗေသည် ကြယ်များအတွင်းရှိ ချူကလီးယား
 တုံ့ပြန်မှုမှာ ချူကလီးယား ရောယှက်မှု ဖြစ်စဉ်ဖြစ်
 ကြောင်း ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ပရိုတွန်သံသရာနှင့် ကာ
 ဗွန် နိုက်ထရိုဂျင် သံသရာခေါ် ချူကလီးယား ရောယှက်
 ခြင်း နှစ်မျိုးမှ ကြယ်၏ ဝှမ်းအင်ထုတ်လုပ်ပုံကို ရှင်းပြနိုင်ခဲ့
 သည်။ ယင်းလုပ်ငန်းအတွက် ဒေါက်တာဗေသည် ၁၉၆၇
 ခုနှစ် ရူပဗေဒနိုဗဲဆုကို ရရှိခဲ့သည်။ တနည်းဆိုသော် ကမ္ဘာ
 ပေါ်တွင် တီထွင်ရန် ကြိုးစားလျက်ရှိသော ချူကလီး
 ယား ရောယှက်ခြင်း (ဖွဲ့ရှင်း) အပေါ် အခြေခံသည့်
 ချူကလီးယား ဓာတ်ပေါင်းဖိုသည် သဘာဝတွင် ရှိပြီး
 ဖြစ်ကြောင်း ဒေါက်တာဟန်စဗေက သက်သေပြခဲ့သည်။

ဒေါက်တာ စိန်ထွန်း

ကမ္ဘာ့အားကစား

အိုလင်းပစ် အားကစားပွဲကို ကမ္ဘာ့အိုလင်းပစ် အသင်းက လေးနှစ်လျှင် တကြိမ်ကျ နိုင်ငံအသီးသီးတွင် စီစဉ်ကျင်းပခဲ့ရာ နောက်ဆုံးအိုလင်းပစ် အားကစားပွဲကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု မော်စကိုမြို့၌ ကျင်းပခဲ့လေသည်။

အိုလင်းပစ် ဆောင်းရာသီ အားကစားပွဲများကို ၁၉၂၄ ခုနှစ်မှ စတင် ကျင်းပသည်။ ယင်းအားကစားပွဲ များကို အခြား အိုလင်းပစ်အားကစားပွဲများ မကျင်းပမီ ကျရောက်သောဆောင်းရာသီတွင်း၌ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ နောက် ဆုံးအကြိမ်ကျင်းပသော ဆောင်းရာသီ အိုလင်းပစ် အားကစားပွဲကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယူးယောက်မြို့ လိပ်ပလေ့စစ်၌ ကျင်းပခဲ့သည်။ လာမည့် အိုလင်းပစ် အားကစားပွဲတော်ကြီးကို ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပမည်ဖြစ်သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်း ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့အားကစား ပြိုင်ပွဲကြီးများအနက် ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပွဲဟု လူသိများသော ကမ္ဘာ့ဘောလုံးဗိုလ်လုပွဲသည် အကြီးကျယ်ဆုံး ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ဘောလုံးဗိုလ်လုပွဲ (ကမ္ဘာ့ဖလားဘောလုံးပွဲ)

ကမ္ဘာ့ ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲကို အိုလင်းပစ် အားကစားပွဲ ကဲ့သို့ပင် လေးနှစ်လျှင် တကြိမ်ကျစီ ကျင်းပ ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံး ပွဲကို ကမ္ဘာ့ဘောလုံး အဖွဲ့ချုပ်မှ

ကမ္ဘာ့အားကစား

ဦးစီးပြီး ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ကျင်းပခဲ့ရာ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ၁၂ ကြိမ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပွဲ ကျင်းပခဲ့သော နိုင်ငံများနှင့် ဗိုလ်စွဲခဲ့သောအသင်းများမှာ ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

အမှတ်စဉ်	ကျင်းပခဲ့သည့်နှစ်	ကျင်းပသည့် နိုင်ငံ	ဗိုလ်စွဲသည့် အသင်း
၁	၁၉၃၀	ဥရုဂွေးနိုင်ငံ	ဥရုဂွေးအသင်း
၂	၁၉၃၄	အီတလီနိုင်ငံ	အီတလီအသင်း
၃	၁၉၃၈	ပြင်သစ်နိုင်ငံ	အီတလီအသင်း
၄	၁၉၅၀	ဗရာဇီးနိုင်ငံ	ဥရုဂွေးအသင်း
၅	၁၉၅၄	ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ	အနောက်ဂျာမနီအသင်း
၆	၁၉၅၈	ဆွီဒင်နိုင်ငံ	ဗရာဇီးအသင်း
၇	၁၉၆၂	ချီလီနိုင်ငံ	ဗရာဇီးအသင်း
၈	၁၉၆၆	ဗြိတိန်နိုင်ငံ	ဗြိတိန်အသင်း
၉	၁၉၇၀	မက္ကဆီကိုနိုင်ငံ	ဗရာဇီးအသင်း
၁၀	၁၉၇၄	ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံ	အနောက်ဂျာမနီအသင်း
၁၁	၁၉၇၈	အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ	အာဂျင်တီးနားအသင်း
၁၂	၁၉၈၂	စပိန်နိုင်ငံ	အီတလီအသင်း

ကမ္ဘာ့ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲများကို ဥရောပနှင့် လက်တင် အမေရိကနိုင်ငံများတွင်သာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ဘောလုံး ချန်ပီယံဆုဖလားကိုလည်း ဥရောပနှင့် လက်တင် အမေရိက နိုင်ငံများကသာ ဗိုလ်စွဲရယူနိုင်ခဲ့သည်။

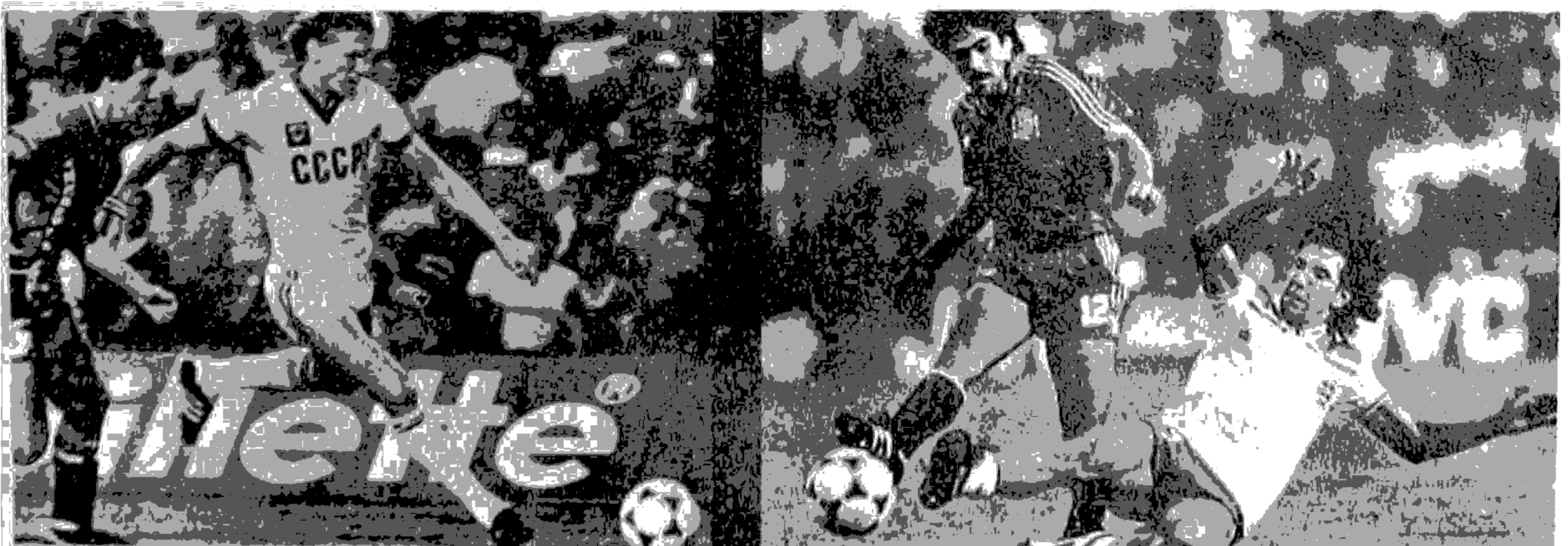
ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း ၁၉၄၂ ခုနှစ်နှင့် စစ်ပြီးစကာလဖြစ်သော ၁၉၄၆ ခုနှစ်များတွင် ကမ္ဘာ့ ဖလား ဘောလုံးပွဲကို ကျင်းပနိုင်ခြင်းမရှိချေ။ ဗရာဇီး ဘောလုံး အသင်းသည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် တတိယကြိမ် ဗိုလ်စွဲသဖြင့် ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်က စတင်ချီးမြှင့်ခဲ့သော ဂျူးစရိုမေး ရွှေဖလားကို အပိုင်ရရှိသွားသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပွဲသို့ အာဂျင်တီးနားအဖရိကမှ နှစ်နိုင်ငံစီ အပါအဝင် နိုင်ငံပေါင်း ၂၄ နိုင်ငံ တက်ရောက်ကစားခွင့်ရသည်။ စပိန်ကမ္ဘာ့ဖလားဘောလုံးပွဲအတွက် ခြေစစ်ပွဲများကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် မတ်လမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအထိ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ပထမအဆင့် အုပ်စုပွဲများ

ပထမအဆင့်အုပ်စုပွဲများကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လအတွင်း ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အီတလီ၊ ပိုလန်၊ ကမ္ဘာ့ရှန်းနှင့် ပီရူးတို့ ပါဝင်သော အုပ်စု(၁) တွင် ပိုလန် ဘောလုံးအသင်း အုပ်စု ပထမရပြီး အီတလီ ဘောလုံးအသင်းအုပ်စု ဒုတိယရရှိသည်။ အုပ်စု(၁)မှ အီတလီဘောလုံးအသင်းခံစစ်အား အကောင်းဆုံးဖြစ်၍ ပိုလန်နှင့် ကမ္ဘာ့ရှန်းတို့ အသင်းလိုက် မျှတမှုရှိသည်။

အနောက် ဂျာမနီ၊ သြစတြီးယား၊ အယ်ဂျီးရီးယား၊ ချီလီတို့ ပါဝင်သော အုပ်စု(၂) တွင် အနောက် ဂျာမနီ ဘောလုံးအသင်းအုပ်စု ပထမရ၍ သြစတြီးယား ဘောလုံး

ကမ္ဘာ့ဘောလုံးဗိုလ်လုပွဲ အုပ်စုပွဲစဉ်များတွင် ဗဲလဂျီယမ်နှင့် ဆိုဗီယက်အသင်း၊ အင်္ဂလန်နှင့် စပိန်အသင်းတို့၏ ယှဉ်ပြိုင်ကစားဟန်ကို တွေ့ရပုံ

ဒုတိယအဆင့် အုပ်စုပွဲစဉ်တွင် လက်ရှိချန်ပီယံ အာဂျင်တီးနားအသင်းနှင့် ဗဲလဂျီယမ်အသင်းတို့ အကြိတ်အနယ်ယှဉ်ပြိုင်နေပုံ

အသင်း ဒုတိယ ရရှိသည်။ အယ်ဂျီးရီးယား အသင်း ခြေစွမ်းပြ နိုင်သော်လည်း အတွေ့အကြုံ နည်းသေးသော ကြောင့် ဩစတြီးယားအသင်းကို ရှုံးခဲ့ရသည်။ ရေပန်းစား နေသူ အနောက်ဂျာမနီ အသင်းသည် ခြေစွမ်းမပြနိုင် လှ ချေ။ ဩစတြီးယား၊ အနောက်ဂျာမနီနှင့် အယ်ဂျီးရီးယား တို့ နှစ်ပွဲစီနိုင်၊ တပွဲစီရှုံးဖြင့် လေးမှတ်စီတူညီနေသော်လည်း ဂိုးကွာခြားမှုအရ အနောက်ဂျာမနီ ပထမနှင့် ဩစတြီးယား ဒုတိယရရှိသွားခြင်းဖြစ်သည်။ အနောက်ဂျာမနီနှင့် ဩစတြီးယား ပွဲမှာ လုပ်ပွဲဖြစ်သည်ဟု အယ်ဂျီးရီးယား အသင်းက ကန့်ကွက်စာတင်ခဲ့သည်အထိ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဗဲလဂျီယမ်၊ ဟန်ဂေရီ၊ အယ်ဆာဗေဒီနှင့် လက်ရှိ ချန်ပီယံ အာဂျင်တီးနားအသင်းတို့ ပါဝင်သော အုပ်စု(၃) တွင် ဗဲလဂျီယမ်အသင်း အုပ်စု ပထမရ၍ အာဂျင်တီးနား အသင်း အုပ်စု ဒုတိယရရှိသည်။

အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊ ချက်ကိုစလိုဗက်ကီးယားနှင့် ကူဝိတ် အသင်းတို့ပါဝင်သော အုပ်စု(၄)တွင် အင်္ဂလန် အသင်း အုပ်စုပထမရ၍ ပြင်သစ်အသင်း ဒုတိယရရှိသည်။ ကူဝိတ် အသင်းသည် အာရှတိုက်ကို ကိုယ်စားပြုသူဖြစ်ရာ ဥရောပ အသင်း များကို ခြေရည်တူ ကစားနိုင်ခဲ့သည်။ ချက်ကိုစလိုဗက်အသင်းကစားကွက်ကောင်းသော်လည်း အားမာန် ပျော့နေသည်။

စပိန်၊ မြောက်အိုင်ယာလန်၊ ဟွန်းဒူးရပ်၊ ယူဂိုစလား ဗီးယား ဘောလုံးအသင်းများ ပါဝင်သော အုပ်စု(၅)တွင် မြောက်အိုင်ယာလန် အသင်း ပထမရ၍ အိမ်ရှင် စပိန် အသင်း ဒုတိယရရှိသည်။

ဗရာဇီး၊ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု၊ စကော့တလန်နှင့် နယူးဇီလန်ဘောလုံးအသင်းများ ပါဝင်သောအုပ်စု(၆)တွင် ဗရာဇီး အသင်း ပထမရ၍ ဆိုဗီယက်အသင်း ဒုတိယ ရရှိ သည်။ ဆိုဗီယက်နှင့် စကော့တလန် အသင်းတို့ သုံးမှတ်စီ တူညီသော်လည်း ဆိုဗီယက်က ဂိုးအရေအတွက် သာသော ကြောင့် ဒုတိယ ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမအဆင့် အုပ်စုပွဲများတွင် အုပ်စုပထမနှင့် ဒုတိယ အသီးသီး ရရှိသော ဘောလုံးအသင်းများသည် ဒုတိယ အဆင့် အုပ်စုပွဲသို့ တက်လာသည်။

ဒုတိယအဆင့်အုပ်စုပွဲများ

ဒုတိယအဆင့် အုပ်စုပွဲများကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၈ ရက်နေ့မှ ဇူလိုင်လ ၅ ရက် နေ့အတွင်း ကျင်းပ ပြုလုပ်သည်။

ပိုလန်၊ ဗဲလဂျီယမ်၊ ဆိုဗီယက်အသင်းများ ပါဝင်သော အုပ်စု(က)တွင် ပိုလန်ဘောလုံးအသင်း ပထမရကာ အကြို ဗိုလ်လုပွဲ(ဆီးမီးဖိုင်နယ်)သို့ တက်လာသည်။ ပိုလန်အသင်း

နောက်တန်းကောင်း၍ ဆိုဗီယက်ကိုသရေကစားနိုင်ခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက် အသင်းသည် ခြေစွမ်းရှိ၍ ပိုလန် အသင်းနှင့် အမှတ်ချင်း တူသော်လည်း ပိုလန် အသင်းက ဂိုး အရေ အတွက် သာမူကြောင့် ပထမ ရရှိသွားခြင်းဖြစ်သည်။

အင်္ဂလန်၊ အနောက်ဂျာမနီနှင့် စပိန်ဘောလုံးအသင်း များပါဝင်သော အုပ်စု(ခ)တွင် အနောက် ဂျာမနီအသင်း ပထမရ၍ အကြံဉာဏ်လှပသို့ တက်လာသည်။ စပိန်အသင်း သည် အင်္ဂလန်နှင့် ကစားသော နောက်ဆုံးပွဲစဉ်၌ ဇွဲမာန် အပြည့်ဖြင့် သိက္ခာရှိရှိ ကစားသွား၍ အင်္ဂလန်အသင်း သည် စပိန်အသင်းနှင့် သရေကျသောကြောင့် အနောက် ဂျာမနီအသင်း တက်လာနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အီတလီ၊ ဗရာဇီးနှင့် လက်ရှိချန်ပီယံ အာဂျင်တီးနား အသင်းတို့ပါဝင်သော အုပ်စု(ဂ)တွင် နောက်တန်းခံစစ် တောင့်တင်းသော အီတလီအသင်းသည် ပထမရ၍ အကြံဉာဏ် လှပသို့ တက်လာသည်။ အုပ်စု(ဂ)မှ သုံးသင်းစလုံးသည် အဆင့်အတန်းမြင့်လှသော အသင်းများဖြစ်ကြသည်။ အာ ဂျင်တီးနားအသင်းသည် အီတလီကို ခြေအသာဖြင့် ကစား နိုင်သော်လည်း တိုက်စစ်မှူး မာရာဒိုနာကို အထူးအားကိုး နေသောကြောင့် ခံစစ်အားကောင်းသည့် အီတလီကို ရှုံး နိမ့်ရသည်။ ဗရာဇီးအသင်းသည် ခြေစွမ်းပြနိုင်သော်လည်း အီတလီအသင်းက ရသည့်အခွင့်အရေးကို မလွှတ်တမ်းသုံး နိုင်သောကြောင့် အနိုင်ရသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြင်သစ်၊ ဩစတြီးယားနှင့် မြောက် အိုင်ယာလန် အသင်းတို့ပါဝင်သော အုပ်စု(ဃ)တွင် ပြင်သစ်အသင်း သည် အခက်အခဲမရှိပဲ အုပ်စုဗိုလ်စွဲကာ အကြံဉာဏ်လှပသို့ တက်လာလေသည်။

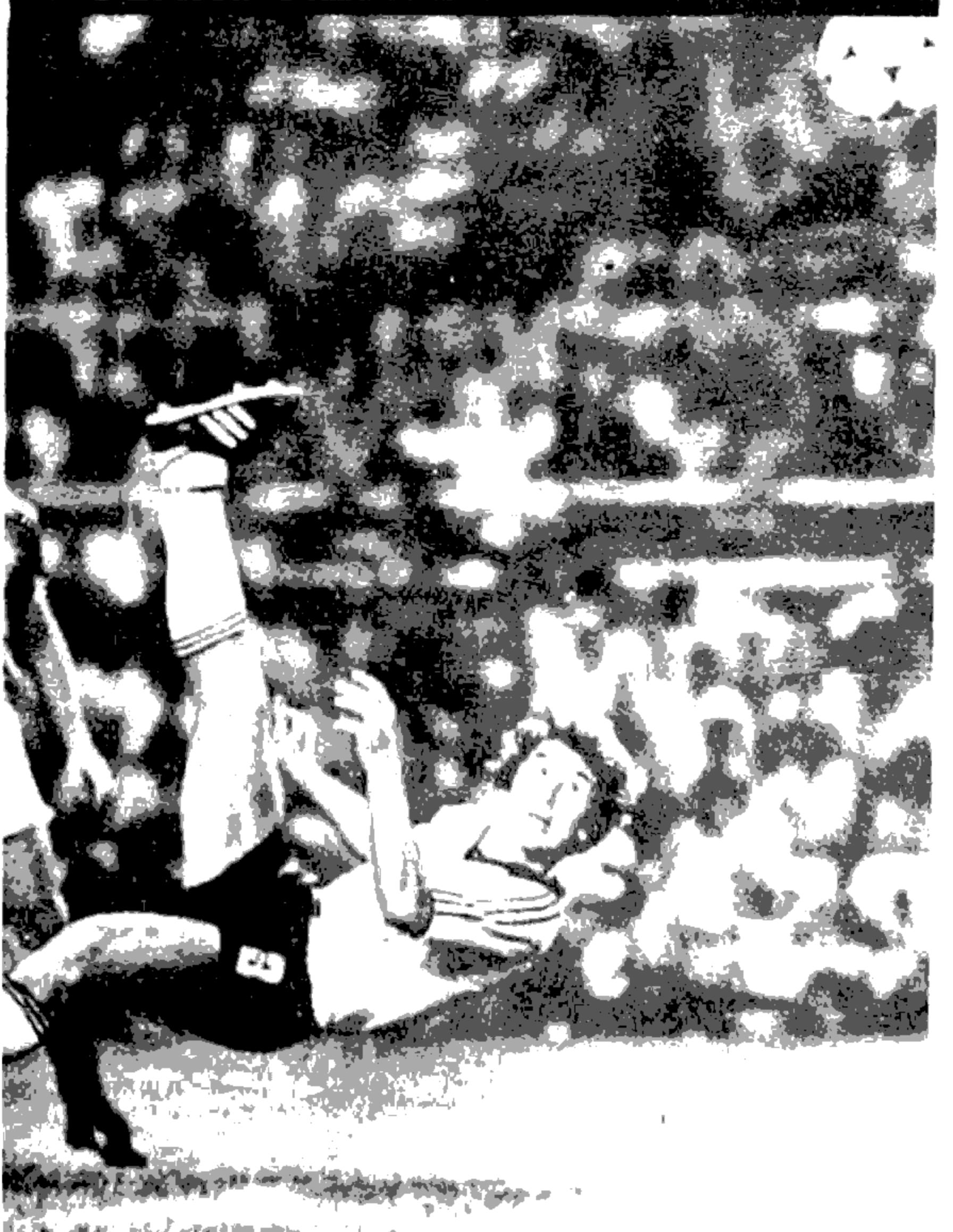
အကြံဉာဏ်လှပ (ဆီမီးဖိုင်နယ်)

အကြံဉာဏ်လှပကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၈ ရက်နေ့ တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သည်။ အီတလီနှင့် ပိုလန်တို့ ကစား သော အကြံဉာဏ်လှပတွင် အီတလီအသင်းသည် အကျပ် အတည်းမရှိပဲ အနိုင်ရကာ ဗိုလ်လှပသို့ တက်လာနိုင်သည်။ ပိုလန်အသင်းသည် ခြေပျက်သွားကာ ဆိုဗီယက်၊ ဗဲလဂျီ ယမ်တို့နှင့် ကစားစဉ်က အားမာန်မျိုးမရှိပဲ အားပျော့ နေသည်။

အနောက်ဂျာမနီနှင့် ပြင်သစ်တို့ကစားသောအကြံဉာဏ် လှပတွင် ပြင်သစ်အသင်း နိုင်ခြေရှိပြီးမှ ရှုံးနိမ့် သွားရခြင်း ဖြစ်သည်။ တဂိုးစီ သရေကျနေ၍ အချိန်ပို ၁၅ မိနစ်စီ ကစားရရာ သုံးဂိုးစီ သရေကျပြန်သည်။ တဖန် ပယ်နယ် တီ ငါးလုံးစီ ကန်သွင်းရရာ လေးလုံးစီဝင်သဖြင့် ခုနစ်ဂိုးစီ တူညီနေပြန်သည်။ နောက်ထပ် ပယ်နယ်တီ တလုံးစီကန် ရရာ အနောက်ဂျာမနီတို့ဝင်ပြီး ပြင်သစ်အသင်း ဂိုးမဝင်

POLAND 0:2 ITALY

အကြံဉာဏ်လှပတွင် အီတလီအသင်းသည် နှစ်ဂိုးဂိုးမရှိဖြင့် ပိုလန်အသင်းကို အနိုင်ရရှိသည်။ အနောက်ဂျာမနီ အသင်းသည်လည်း ပြင်သစ်အသင်းကို ပင်နယ်တီ တဂိုးအသာဖြင့် ဗိုလ်လှပသို့တက်လာသည်။

သောကြာနှင့် အနောက်ဂျာမနီအသင်းက ရှစ်ဂိုး ခုနစ်ဂိုး ဖြင့် အနိုင်ရကာ ဗိုလ်လုပွဲသို့ တက်လာလေသည်။

ဗိုလ်လုပွဲ

တတိယလုပွဲ

တတိယလုပွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်နေ့ တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ရာ ပိုလန်အသင်းက ပြင်သစ်အသင်းကို သုံးဂိုး နှစ်ဂိုးဖြင့် အနိုင်ရရှိသွားသည်။

ကမ္ဘာ့ဖလားဘောလုံးဗိုလ်လုပွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင် လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် စပိန်နိုင်ငံ၌ ကျင်းပပြုလုပ်ရာ အီတလီ အသင်းက အနောက် ဂျာမနီအသင်းကို သုံးဂိုး တဂိုးဖြင့် အနိုင်ရကာ ဗိုလ်စွဲသွားလေသည်။ အီတလီအသင်းရသော ဂိုးများကို ပေါ်လိုရော်စီတာဒယ်လီနှင့် အယ်တီဘယ်လီတို့ တဂိုးစီကန်သွင်းကြခြင်းဖြစ်သည်။ အနောက်ဂျာမနီ၏ပြန် ချေတဂိုးကို ဘရိုက်နာက သွင်းယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အီတလီ အသင်း ရှေ့တန်းမှ ပေါ်လိုရော်စီသည် ရသမျှအခွင့်အရေး ကို သုံးနိုင်သဖြင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပွဲ တွင် ဂိုးသွင်းဘုရင် ဖြစ်သွားလေသည်။

၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပမည့် ၁၃ ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့ ဖလား ဘောလုံးပွဲတွင် ချန်ပီယံ အီတလီအသင်းနှင့် ကျန် နိုင်ငံများသည် ချန်ပီယံရွှေဖလားကို အကြိတ်အနယ် ယှဉ် ပိုင် လုကြရမည်ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ဘော်လီဘောပြိုင်ပွဲ(အမျိုးသမီးပွဲစဉ်)

နဝမကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့ဘော်လီဘော ဗိုလ်လုပွဲ အမျိုးသမီးပွဲစဉ်ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင်

တတိယနေရာလုပွဲတွင် ပိုလန်အသင်းသည် သုံးဂိုးနှစ်ဂိုး ဖြင့် ပြင်သစ်အသင်းကို အနိုင်ရပြီး ဝမ်းသာ ပျော်ရွှင်နေပုံ

ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးဗိုလ်လုပွဲတွင် သုံးဂိုးတဂိုးဖြင့် အနောက်ဂျာမနီအသင်းကို အနိုင်ရကာ ဗိုလ်စွဲခဲ့သော အီတလီအသင်းက အနိုင်ဂိုးသွင်းနေပုံ

ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပွဲတွင် ရွှေဖလားကိုဆွတ်ခူးရရှိပြီးစတွင် အိတလီအသင်းအား တပျော်တပါး တွေ့မြင်ရပုံ

တောင်အမေရိကတိုက် ပီရူးနိုင်ငံ၌ကျင်းပပြုလုပ်ရာ တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ အမျိုးသမီးအသင်း ဗိုလ်စွဲ သွားသည်။ အိမ်ရှင် ပီရူးအသင်းက ဒုတိယ၊ အမေရိကန် အသင်းက တတိယ၊ ဂျပန်အသင်းကစတုတ္ထ၊ ကျူးဗားအသင်းက ပဉ္စမနှင့် ဆိုဗီယက်အသင်းက ဆဋ္ဌမ အသီးသီး ရရှိသွားသည်။

ကမ္ဘာ့ဘော်လီဘောပြိုင်ပွဲကို ၁၉၅၂ ခုနှစ်က စတင်ကျင်းပခဲ့ရာ ဆိုဗီယက် အမျိုးသမီးအသင်းသည် လေးကြိမ်တိုင် ဗိုလ်စွဲခဲ့သည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်များတွင်ဗိုလ်စွဲခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျပန်အမျိုးသမီးအသင်းသည် ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ၁၉၆၇ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၇၄ ခုနှစ်များတွင် ဗိုလ်စွဲခဲ့သည်။ ကျူးဗား အမျိုးသမီးအသင်းသည် ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်စွဲခဲ့၍ တရုတ်အမျိုးသမီးအသင်းသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင်ဗိုလ်စွဲခဲ့လေသည်။

ကမ္ဘာ့ဘော်လီဘောပြိုင်ပွဲ(အမျိုးသားပွဲစဉ်)

၁၀ ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့ဘော်လီဘောဗိုလ်လုပွဲ အမျိုးသားပွဲစဉ်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် တောင်အမေရိကတိုက် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင်ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ချန်ပီယံ ဆိုဗီယက်အမျိုးသားအသင်းပင် ပြန်လည် ဗိုလ်စွဲခဲ့လေသည်။

ဒုတိယ ဗရာဇီး၊ တတိယ အာဂျင်တီးနား၊ စတုတ္ထ ဂျပန်၊ ပဉ္စမ ဗူလဂေးရီးယား၊ ဆဋ္ဌမ ပိုလန်၊ သတ္တမ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၊ အဋ္ဌမ တောင်ကိုရီးယားတို့ ရသွားခဲ့လေသည်။

ကမ္ဘာ့အပျော်ထမ်းဘတ်စကက်ဘော ဗိုလ်လုပွဲ

ကမ္ဘာ့အပျော်ထမ်း ဘတ်စကက်ဘော (အမျိုးသား) ပြိုင်ပွဲကို လေးနှစ်လျှင် တကြိမ်ကျစီ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ နဝမ အကြိမ်မြောက်ပြိုင်ပွဲကို တောင်အမေရိကတိုက် ကိုလုံးဗီးယားနိုင်ငံ၌ ၁၉၈၂ ခုနှစ် သြဂုတ်လတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ရာ ဆိုဗီယက် အမျိုးသား ဘတ်စကက်ဘောအသင်း ဗိုလ်စွဲအနိုင်ရသွားသည်။ ဗိုလ်လုပွဲတွင် ဆိုဗီယက်က အမေရိကန်ကို ၉၅ မှတ်၊ ၉၄ မှတ်ဖြင့် ကပ်နိုင် သွားသောကြောင့် အမေရိကန်သည် ဒုတိယသာ ရလိုက်သည်။ ချန်ပီယံ ယူဂိုစလားဗီးယားအသင်းက တတိယရပြီး စပိန် အသင်းက စတုတ္ထရသွားသည်။

ကမ္ဘာ့အပျော်ထမ်း ဘတ်စကက်ဘော ဗိုလ်လုပွဲကို ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်မှ စတင် ကျင်းပခဲ့ရာ ဆိုဗီယက်အသင်းသည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ ၁၉၇၄ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ်များတွင် ဗိုလ်စွဲ၍ သုံးကြိမ်ဗိုလ်စွဲခဲ့သည်။ ယူဂိုစလားဗီးယားအသင်းသည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် နှစ်ကြိမ်၊

ဗရာဇီးအသင်းသည် ၁၉၅၉ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် နှစ်ကြိမ် အသီးသီး ဗိုလ်စွဲခဲ့သည်။ အာဂျင်တီးနား အသင်း သည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် လည်းကောင်း၊ အမေရိကန် အသင်းသည် ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်စွဲ ခဲ့သည်။

အာရှအားကစားပြိုင်ပွဲ

လေးနှစ်လျှင် တကြိမ်ကျ ကျင်းပ ပြုလုပ်သော အာရှ အားကစားပြိုင်ပွဲကို ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင်ပထမအကြိမ်အဖြစ် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူးဒေလီမြို့၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ နဝမ အကြိမ်မြောက်အာရှအားကစားပြိုင်ပွဲကိုလည်း ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့မှ ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့အထိ နယူး ဒေလီမြို့၌ပင် တပတ်ပြန်ကျော့ကာ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ နဝမ အကြိမ် အာရှအားကစားပြိုင်ပွဲတွင် ၃၃ နိုင်ငံမှ အားကစား သမား ၃,၄၄၆ ဦး ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြပြီး အားကစားပြိုင်ပွဲ ၂၁ မျိုး ပါဝင်သည်။

၁၉၅၁ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၉၇၈ ခုနှစ် ပြိုင်ပွဲအထိ ဂျပန်နိုင်ငံ သည် နိုင်ငံအလိုက် ရွှေတံဆိပ်ဆု အများဆုံးရကာ အစဉ် အမြဲဗိုလ်စွဲခဲ့သည်။ ယခု နဝမအကြိမ်မြောက် နယူးဒေလီ ပြိုင်ပွဲတွင်မူ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံက ဂျပန်ကို အနိုင်

ယူကာ ဗိုလ်စွဲခဲ့လေသည်။ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသည် ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် အီရန်နိုင်ငံ၌ ကျင်းပသော အာရှအား ကစားပြိုင်ပွဲမှစတင် ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်။

နဝမအကြိမ်မြောက် အာရှအားကစားပြိုင်ပွဲသို့ မြန်မာ နိုင်ငံမှ ဘောလုံး၊ ပြေးခုန်ပစ်၊ ဂေါက်သီးရိုက် ပြိုင်ပွဲများ တွင် ယှဉ်ပြိုင်ရန် အားကစားအဖွဲ့ဝင် ၃၆ ဦးကို စေလွှတ် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သော်လည်း ဆုတံဆိပ်များ မရခဲ့ချေ။

ဘောလုံး - အသင်းလိုက် ပြိုင်ပွဲများတွင် ချန်ပီယံဟောင်း များ အရေးနိမ့်သွားခဲ့သည်။ ဘောလုံးပြိုင်ပွဲတွင် ပူးတွဲ ချန်ပီယံ မြောက်ကိုရီးယားအသင်းနှင့် တောင်ကိုရီးယား အသင်းတို့ အရေးနိမ့်သွားပြီး အီရတ်အသင်း ဗိုလ်စွဲကာ ကူဝိတ်အသင်းက ဒုတိယ၊ ဆအူးဒီ အာရေဗျအသင်းက တတိယ ရသွားခဲ့သည်။ မြန်မာဘောလုံးအသင်း ပါဝင်ယှဉ် ပြိုင်ခဲ့ရာ နီပေါအသင်းကို သုံးဂိုး ဂိုးမရှိဖြင့် နိုင်သော်လည်း အီရတ်နှင့်ကူဝိတ်တို့ကို လေးဂိုးစီဖြင့် ရှုံးခဲ့သည်။ အရှေ့ အလယ်ပိုင်း နိုင်ငံများသာ အရေးသာသည့် ပြိုင်ပွဲဖြစ် သည်။

ဘောလီဘော - အ မျိုး သား ပွဲ တွင် လည်း နာ မည် ကြီး တောင်ကိုရီးယားအသင်းနှင့် တရုတ်အသင်းတို့ အရေးနိမ့် သွားကြသည်။ ဂျပန်အသင်း ဗိုလ်စွဲပြီး တရုတ်အသင်းက

အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယူးဒေလီမြို့တွင်ကျင်းပသော အာရှအားကစားပြိုင်ပွဲ၌ ကျွမ်းဘားပြိုင်ပွဲတွင် တံခွန်စိုက်ရွှေတံဆိပ် ဆုတံဆိပ် သွားသော တရုတ်အမျိုးသမီးအသင်းကို ဝန်ကြီးချုပ် မစွက်အင်ဒီရာဂန္ဒီက လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေစဉ်

ကမ္ဘာ့ပြေးခုန်ပစ်စံချိန်

(၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအထိ)

အမျိုးသား

အပြေး

ပြိုင်ပွဲ	စံချိန်	စံချိန်ရှင်	နိုင်ငံ
မီတာ ၁၀၀	၉ ဒသမ ၉၅ စက္ကန့်	ဂျင် ဟိုင်း	အမေရိကန်
မီတာ ၂၀၀	၁၉ ဒသမ ၇၂ စက္ကန့်	ပီထရို မင်နီယာ	အီတလီ
မီတာ ၄၀၀	၄၃ ဒသမ ၈၆ စက္ကန့်	လီး အီဗန်	အမေရိကန်
မီတာ ၈၀၀	၁ မိနစ် ၄၁ ဒသမ ၇၂ စက္ကန့်	ဆိဗက်ရှင်း ကိုး	ဗြိတိန်
မီတာ ၁၀၀၀	၂ မိနစ် ၁၂ ဒသမ ၁၈ စက္ကန့်	ဆိဗက်ရှင်း ကိုး	ဗြိတိန်
မီတာ ၁၅၀၀	၃ မိနစ် ၃၁ ဒသမ ၃၆ စက္ကန့်	စတီ အိုဗက်	ဗြိတိန်
၁ မိုင်	၃ မိနစ် ၄၇ ဒသမ ၃၃ စက္ကန့်	ဆိဗက်ရှင်း ကိုး	ဗြိတိန်
မီတာ ၂၀၀၀	၄ မိနစ် ၅၁ ဒသမ ၄ စက္ကန့်	ဂျွန် ဝေါ့လကား	နယူးဇီလန်
မီတာ ၃၀၀၀	၇ မိနစ် ၃၂ ဒသမ ၁ စက္ကန့်	ဟင်နရီ ရိုနို	ကင်ညာ
မီတာ ၅၀၀၀	၁၃ မိနစ် သုညဒသမ ၄၂ စက္ကန့်	ဒေ့ မိုးအားခရော့	ဗြိတိန်
မီတာ ၁၀၀၀၀	၂၇ မိနစ် ၂၂ ဒသမ ၄၇ စက္ကန့်	ဟင်နရီ ရိုနို	ကင်ညာ
မီတာ ၂၀၀၀၀	၅၇ မိနစ် ၂၄ ဒသမ ၂ စက္ကန့်	ဂျို ဟာမင်	နယ်သာလင်
မီတာ ၂၅၀၀၀	၁ နာရီ ၁၃ မိနစ် ၅၅ ဒသမ ၈ စက္ကန့်	တိုရိုဟိကို ဆိကို	ဂျပန်
မီတာ ၃၀၀၀၀	၁ နာရီ ၂၉ မိနစ် ၁၈ ဒသမ ၈ စက္ကန့်	တိုရိုဟိကို ဆိကို	ဂျပန်

တန်းကျော်ပြေး

မီတာ ၁၁၀	၁၂ ဒသမ ၉၃ စက္ကန့်	ရေနယ်ဒို နိုဟေမိယာ	အမေရိကန်
မီတာ ၄၀၀	၄၇ ဒသမ ၁၃ စက္ကန့်	အက်ဒဝင် မောဆက်	အမေရိကန်

လက်ဆင့်ကမ်းပြေး

မီတာ ၄၀၀	၃၈ ဒသမ ၀၃ စက္ကန့်	အမျိုးသားအသင်း (ကောလင်း၊ ရစ်ဒစ်၊ ဝီလီ၊ ဝီလီယမ်)	အမေရိကန်
မီတာ ၈၀၀	၁ မိနစ် ၂၀ ဒသမ ၃ စက္ကန့်	ယူအက်စီအသင်း	အမေရိကန်
မီတာ ၁၆၀၀	၂ မိနစ် ၅၆ ဒသမ ၁ စက္ကန့်	အမျိုးသားအသင်း (မက်သယူး၊ ဖရီးမင်း၊ ဂျိမ်း၊ အီဗန်)	အမေရိကန်
မီတာ ၃၂၀၀	၇ မိနစ် ၃ ဒသမ ၈၉ စက္ကန့်	အမျိုးသားအသင်း	ဗြိတိန်

အခုန်အပစ်

အမြင့်ခုန်	၇ ပေ ၈ ၃/၄ လက်မ	ဂဲ ဗက်စစ်	အရှေ့ဂျာမနီ
အလျားခုန်	၂၉ ပေ ၂ ၅/၈ လက်မ	ဘော့ ဘီမွန်	အမေရိကန်
သုံးဆင့်ခုန်	၅၈ ပေ ၈ ၃/၄ လက်မ	ယိုအို ဒယ် အိုလစ်ဗီးယား	ဗရာဇီး

ကမ္ဘာ့အားကစား

ဝါးလုံးထောက်ခုန် ၁၉ ပေ ၂ လက်မ
 သံလုံးပစ် ၇၂ ပေ ၈ လက်မ
 သံပြားဝိုင်းပစ် ၂၃၃ ပေ ၅ လက်မ
 လှံတန်ပစ် ၃၁၁ ပေ ၄ လက်မ
 တူပစ် ၂၇၅ ပေ ၆ လက်မ
 ဆယ်မျိုးစုံ ၈,၇၄၄ မှတ်

ကွန်စတန်တင် ဗိုကော့
 အူဒို ဘောယာ
 ဗောဂန်း ရှုမစ်
 ဖရင့် ပရာဂီ
 ဆာဂီ လစ်ဗီနော့
 ဒါလေ သွန်မဆင်

ဆိုဗီယက်
 အရှေ့ဂျာမနီ
 အရှေ့ဂျာမနီ
 ဟန်ဂေရီ
 ဆိုဗီယက်
 ဗြိတိန်

လမ်းလျှောက်

၁၇ မိုင် ဂက ကိုက် ၂ နာရီ
 မီတာ ၃၀၀၀၀ ၂ နာရီ ၈ မိနစ်
 မီတာ ၅၀၀၀၀ ၃ နာရီ ၄၁ မိနစ် ၃၉ စက္ကန့်

ဟိုစေး မာရင်
 ဟိုစေး မာရင်
 ရော ဂွန်ဇာလော့

စပိန်
 စပိန်
 မက္ကဆီကို

အမျိုးသမီး

အပြေး

မီတာ ၁၀၀ ၁၀ ဒသမ ၈၈ စက္ကန့်
 မီတာ ၂၀၀ ၂၁ ဒသမ ၇၁ စက္ကန့်
 မီတာ ၄၀၀ ၄၈ ဒသမ ၁၅ စက္ကန့်
 မီတာ ၈၀၀ ၁ မိနစ် ၅၃ ဒသမ ၄၂ စက္ကန့်
 မီတာ ၁၅၀၀ ၃ မိနစ် ၅၂ ဒသမ ၄၇ စက္ကန့်
 မီတာ ၁ မိုင် ၄ မိနစ် ၁၈ ဒသမ ၀၈ စက္ကန့်
 မီတာ ၃၀၀၀ ၈ မိနစ် ၂၆ ဒသမ ၇၈ စက္ကန့်
 မီတာ ၅၀၀၀ ၁၅ မိနစ် ၈ ဒသမ ၂၆ စက္ကန့်
 မီတာ ၁၀၀၀၀ ၃၁ မိနစ် ၃၅ ဒသမ ၃ စက္ကန့်

မာလီ ဂိုး
 မာရီတာ ခွီ
 မာရီတာ ခွီ
 နာဒီဇာ အိုလီဇာရင်ကို
 တက်ယာနာ ကာဇန်ကီနာ
 မာရီ ဒက်ကာ တက်
 ဆဗက်လာနာ အူမာဆိုဗာ
 မာရီ ဒက်ကာ တက်
 မာရီ ဒက်ကာ တက်

အရှေ့ဂျာမနီ
 အရှေ့ဂျာမနီ
 အရှေ့ဂျာမနီ
 ဆိုဗီယက်
 ဆိုဗီယက်
 အမေရိကန်
 ဆိုဗီယက်
 အမေရိကန်
 အမေရိကန်

တန်းကျော်ပြေး

မီတာ ၁၁၀ ၁၂ ဒသမ ၃၆ စက္ကန့်
 မီတာ ၄၀၀ ၅၄ ဒသမ ၂၈ စက္ကန့်

ဂရာဇင်နာ ရက်ဇတင်
 ကာရင် ရိုစလီ

ပိုလန်
 အရှေ့ဂျာမနီ

လက်ဆင့်ကမ်း

မီတာ ၄၀၀ ၄၁ ဒသမ ၆ စက္ကန့်
 မီတာ ၈၀၀ ၁ မိနစ် ၂၈ ဒသမ ၁၅ စက္ကန့်
 မီတာ ၁၆၀၀ ၃ မိနစ် ၁၉ ဒသမ ၂၃ စက္ကန့်
 မီတာ ၃၂၀၀ ၇ မိနစ် ၅၂ ဒသမ ၃၅ စက္ကန့်

နိုင်ငံအသင်း
 နိုင်ငံအသင်း
 နိုင်ငံအသင်း
 နိုင်ငံအသင်း

အရှေ့ဂျာမနီ
 အရှေ့ဂျာမနီ
 အရှေ့ဂျာမနီ
 ဆိုဗီယက်

အခုန်အပစ်

အမြင့်ခုန် ၆ ပေ ၇ ၁/၄ လက်မ
 သံလုံးပစ် ၇၃ ပေ ၈ လက်မ
 အလျားခုန် ၂၃ ပေ ၇ ၁/၄ လက်မ
 သံပြားဝိုင်းပစ် ၂၃၅ ပေ ၇ လက်မ
 လှံတန်ပစ် ၂၃၇ ပေ ၆ လက်မ
 ငါးမျိုးစုံ ၅,၀၈၃ မှတ်

အူရီကေ မိဖတ်
 အိုင်လိုနာ စလူပီယာနက်
 ဗာလီလိုနက်စကူး
 မာရီယာ ဗာဂိုဗာ
 တီနာ လီလက်
 နာဒီဇာ တကာချင်ကို

အနောက်ဂျာမနီ
 အရှေ့ဂျာမနီ
 ရိုမေးနီးယား
 ဗုလဂေးရီးယား
 ဖင်လန်
 ဆိုဗီယက်

နပန်းသတ်ပွဲတွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ဆတ်ပါးလ်က မွန်ဂိုလီးယား နပန်းသမားကို အနိုင်ရခဲ့သည်။

ဒုတိယရကာ တောင်ကိုရီးယား အသင်းက တတိယရသွားသည်။ အမျိုးသမီးပွဲစဉ်၌ တရုတ်အသင်းဗိုလ်စွဲပြီး ဂျပန်အသင်းက ဒုတိယရကာ တောင်ကိုရီးယားအသင်းက တတိယရခဲ့သည်။

ဘတ်စကက်ဘော - အမျိုးသားပွဲစဉ်၌ ချန်ပီယံတရုတ်အသင်း အရေးနိမ့်ပြီး တောင်ကိုရီးယားအသင်း ဗိုလ်စွဲကာ တရုတ်အသင်းက ဒုတိယ၊ ဂျပန်အသင်းက တတိယရသွားသည်။ အမျိုးသမီးပွဲစဉ်၌ ချန်ပီယံတောင်ကိုရီးယားအသင်း အရေးနိမ့်ကာ တရုတ်အသင်းက ဗိုလ်စွဲပြီး တောင်ကိုရီးယားအသင်းက ဒုတိယ၊ ဂျပန်အသင်းက တတိယ ရသွားသည်။

ဂေါက်သီးရိုက် - ဂေါက်သီးရိုက်ပြိုင်ပွဲကို ပထမအကြိမ်ထည့်သွင်းခြင်းဖြစ်ရာ အိန္ဒိယဗိုလ်စွဲပြီး တောင်ကိုရီးယားက ဒုတိယ၊ ဂျပန်က တတိယ ရသွားသည်။

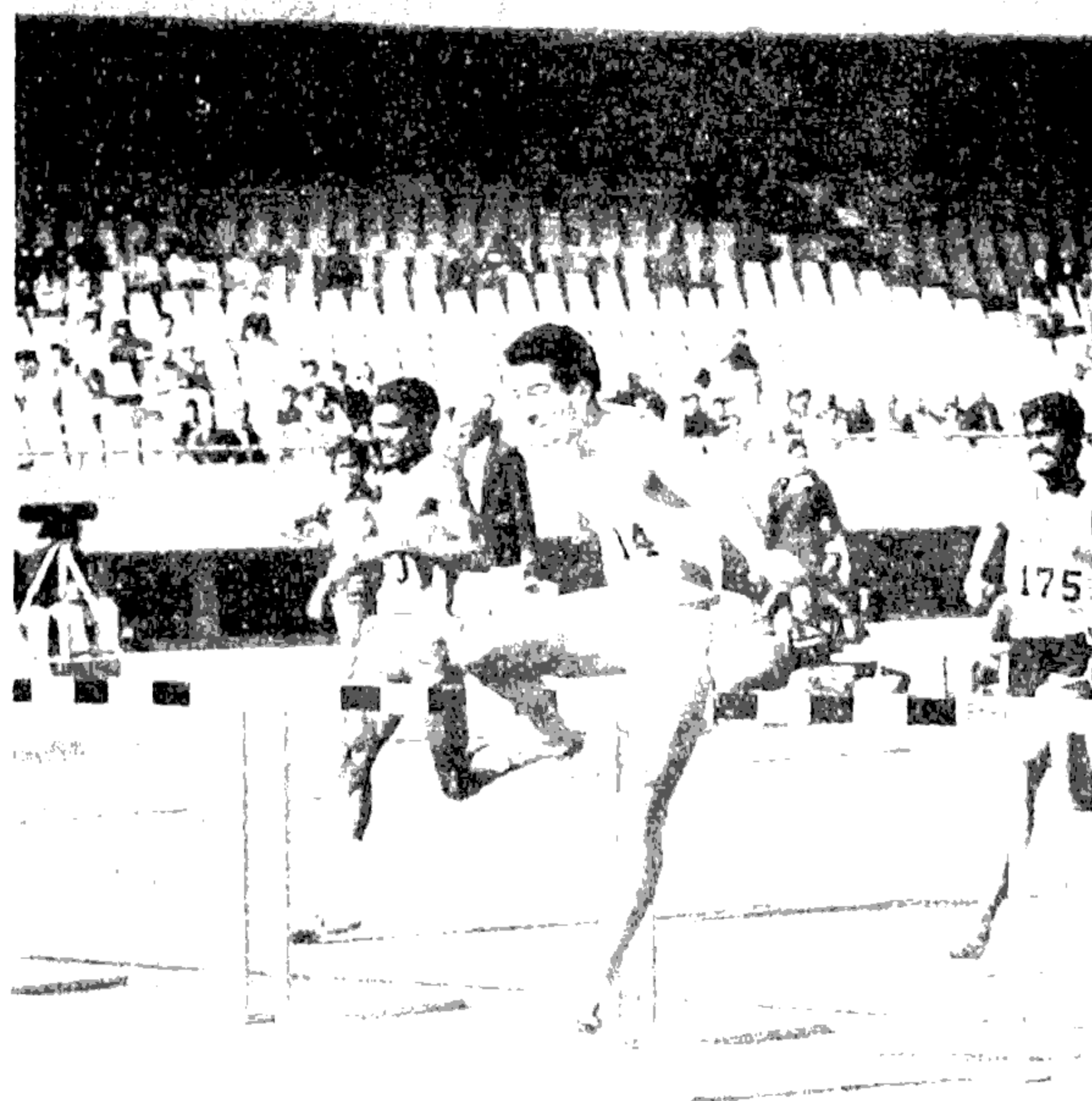
ဟော်ကီ - အမျိုးသားပွဲစဉ်၌ ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ ပါကစ္စတန်အသင်းပင်ဗိုလ်စွဲပြီး အိန္ဒိယကဒုတိယ၊မလေးရှားကတတိယ၊ ဂျပန်က စတုတ္ထ ရသွားသည်။ အမျိုးသမီးပွဲစဉ်၌ အိမ်ရှင်အိန္ဒိယအသင်း ဗိုလ်စွဲပြီး တောင်ကိုရီးယား အသင်းက ဒုတိယရကာ မလေးရှား အသင်းက တတိယ ရသည်။

လက်ပစ်ဘောလုံး - တရုတ်အသင်းဗိုလ်စွဲပြီး ဂျပန်အသင်းက ဒုတိယရကာ တောင်ကိုရီးယားအသင်းက တတိယ ရသည်။

ကြက်တောင်ရိုက် - အမျိုးသားပွဲစဉ်၌ ချန်ပီယံအင်ဒိုနီးရှား အရေးနိမ့်ပြီး တရုတ်ဗိုလ်စွဲကာ အင်ဒိုနီးရှားကဒုတိယ၊ တောင်ကိုရီးယားနှင့် အိန္ဒိယတို့က တတိယ ရသွားသည်။ အမျိုးသမီးပွဲစဉ်၌ တရုတ်ပင်ဗိုလ်စွဲပြီး ဂျပန်က ဒုတိယ ရသည်။ တောင်ကိုရီးယားနှင့် အိန္ဒိယတို့ တတိယ ရကြသည်။

ဝါတာပိုလို - တရုတ်ဗိုလ်စွဲပြီး ဂျပန်က ဒုတိယရကာ အိန္ဒိယက တတိယနှင့် စင်ကာပူက စတုတ္ထ ရသည်။

ရေကူးပြိုင်ပွဲများတွင် ဂျပန်က ရွှေတံဆိပ်အများဆုံးရကာ တရုတ်နှင့်တောင်ကိုရီးယားတို့ ဒုတိယနှင့် တတိယဆုအများဆုံး ရသည်။

အမျိုးသား မီတာ ၄၀၀ တန်းခုန်ပြေးပွဲတွင် ဗိုလ်စွဲသူ ဂျပန်မှ တာကာရှိနာဂါအို

နိုင်ငံအလိုက်ရရှိသော ဆုတံဆိပ်များ

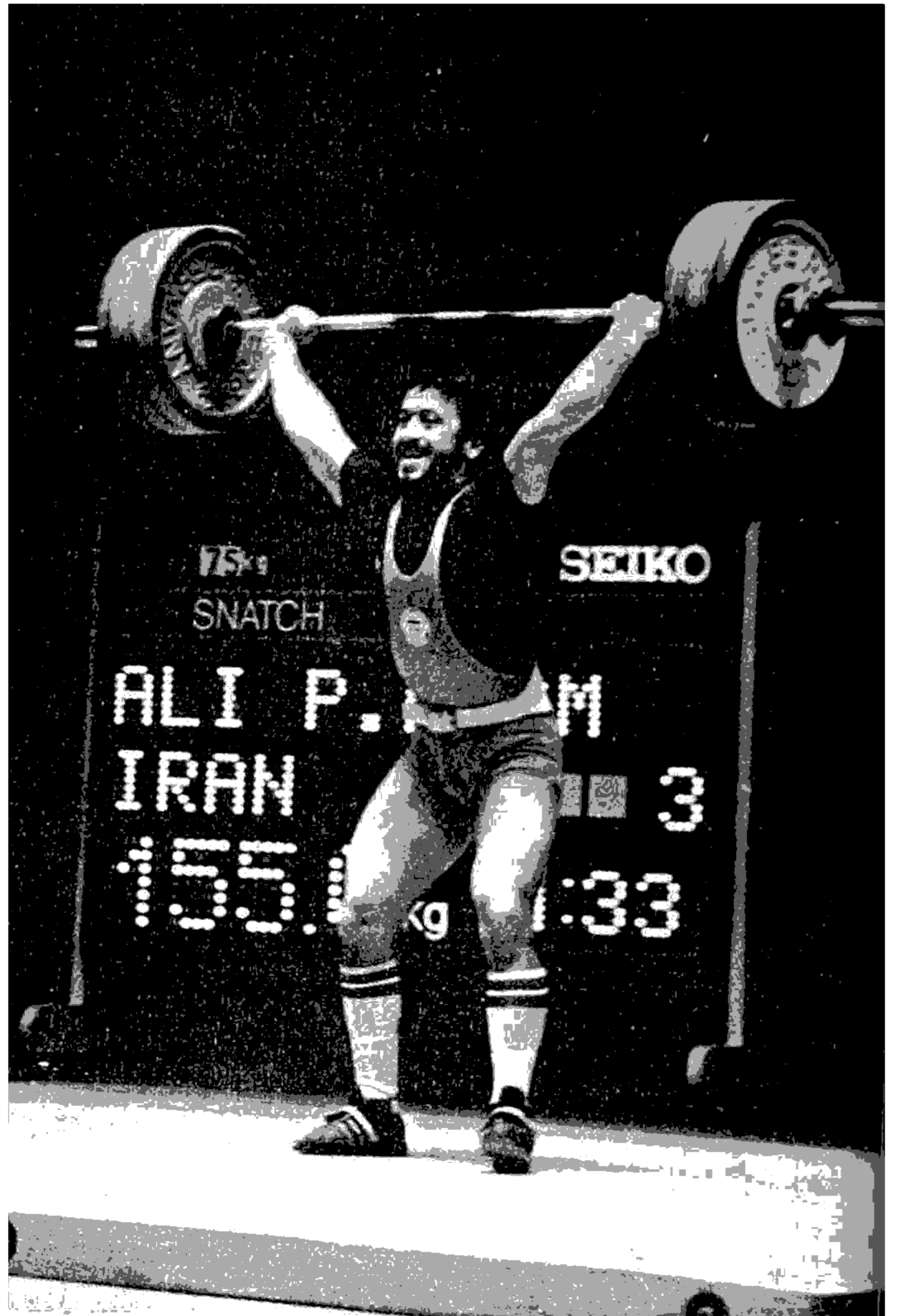
	ရွှေ	ငွေ	ကြေး
တရုတ်	၆၁	၅၁	၃၉
ဂျပန်	၅၇	၅၂	၄၄
တောင်ကိုရီးယား	၂၈	၂၇	၃၇
မြောက်ကိုရီးယား	၁၅	၁၈	၁၉
အိန္ဒိယ	၁၂	၁၆	၂၄
အီရန်	၄	၄	၄
အင်ဒိုနီးရှား	၃	၃	၇
မွန်ဂိုလီးယား	၃	၃	၁
ပါကစ္စတန်	၃	၂	၅
ဖိလစ်ပိုင်	၂	၃	၉
ထိုင်း	၁	၄	၄
အီရတ်	၁	၂	၄
ကူဝိတ်	၁	၂	၃
မလေးရှား	၁	၀	၃
စင်ကာပူ	၁	၀	၂
ဆီးရီးယား	၁	၀	၁
အာဖဂန်စတန်	၀	၁	၀
လက်ဗနွန်	၀	၁	၀

(ဟောင်ကောင်၊ ဗာရိန်း၊ ဗီယက်နမ်၊ ကာတာတို့ ကြေးတံဆိပ် တခုစီရကြသည်။)

တင်းနစ် - အမျိုးသားပွဲစဉ်၌ ထိပ်သီးအိန္ဒိယ၊ တရုတ်၊ ဂျပန်တို့ကို ကျော်လွန်ကာ အင်ဒိုနီးရှားဗိုလ်စွဲပြီး အိန္ဒိယက ဒုတိယရကာ တရုတ်က တတိယ၊ တောင်ကိုရီးယားက စတုတ္ထ ရသည်။ အမျိုးသမီးပွဲစဉ်၌ တောင်ကိုရီးယား ဗိုလ်စွဲပြီး တရုတ်က ဒုတိယရကာ ဂျပန်က တတိယ ရသည်။

ကျွမ်းဘား - အမျိုးသားပွဲစဉ်၌ တရုတ်ဗိုလ်စွဲပြီး ဂျပန်က ဒုတိယ ရကာ မြောက်ကိုရီးယားက တတိယ ရသည်။ အမျိုးသမီးပွဲစဉ်၌ တရုတ်ဗိုလ်စွဲပြီး မြောက်ကိုရီးယားက ဒုတိယရကာ ဂျပန်က တတိယ ရသည်။ မြောက်ကိုရီးယားအသင်းသည် ထိပ်သီး ကျွမ်းဘား အသင်းအဖြစ် ပထမအကြိမ် အောင်မြင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စားပွဲတင်တင်းနစ် - ယင်း ပြိုင်ပွဲများတွင် မထင်မှတ်ပဲ အောင်မြင်လာသူမှာ တောင်ကိုရီးယားနှင့် မြောက်ကိုရီး

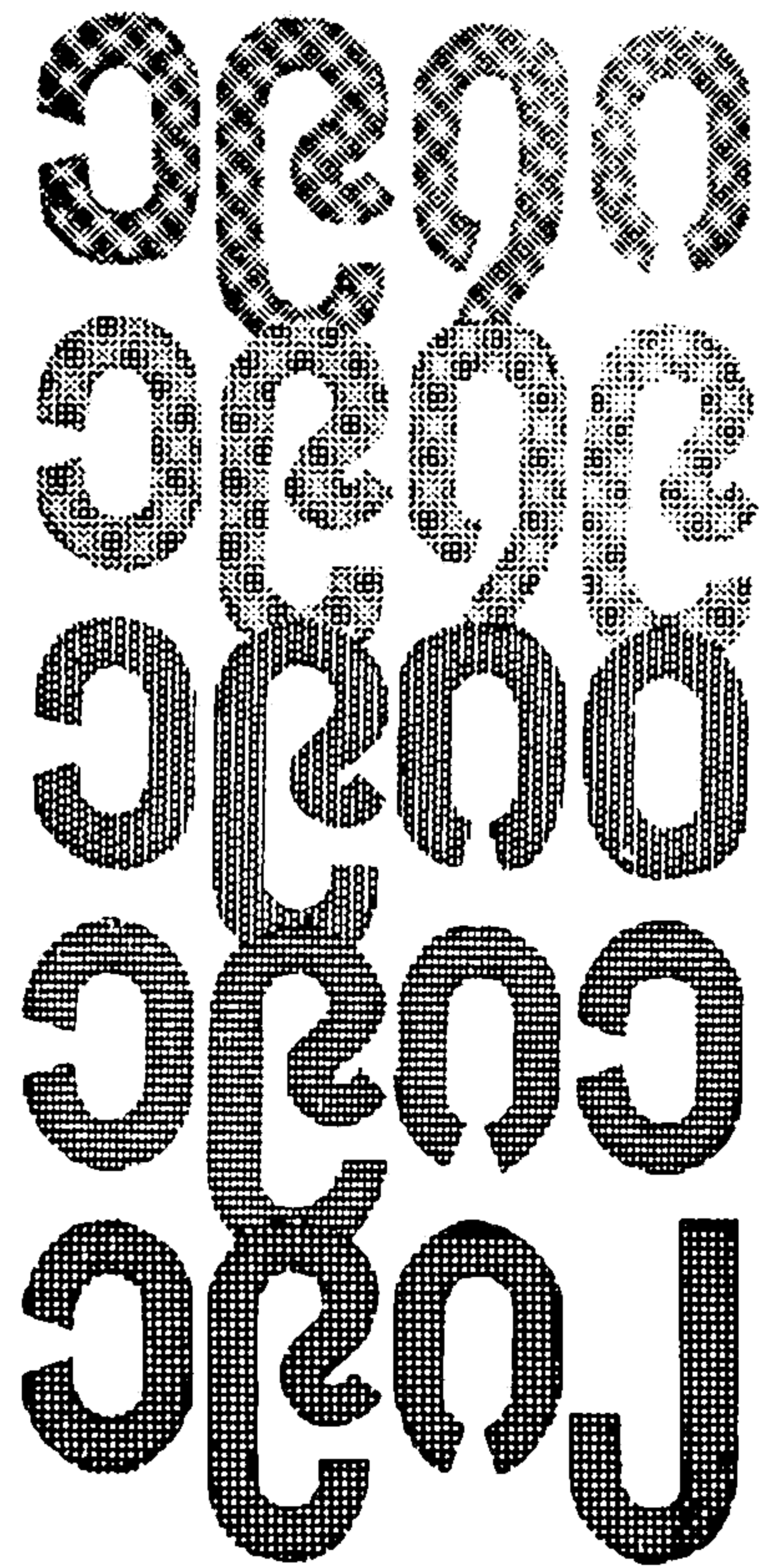
အလေးမပြိုင်ပွဲတွင် ၇၅ ကီလိုဂရမ်တန်း၌ ၁၅၅ ကီလိုဂရမ် မရှိ အာရှစံချိန်သစ်တင်ကာ ရွှေတံဆိပ်ဆု ဆွတ်ခူးခဲ့သူ အီရန်မှ အလီပါကီဇေဂျန်း

ယားဖြစ်သည်။ အမျိုးသားပွဲစဉ်၌ တရုတ်ဗိုလ်စွဲပြီး ဂျပန်က ဒုတိယ၊ တောင်ကိုရီးယားက တတိယ ရသွားသည်။ အမျိုးသမီးပွဲစဉ်၌ တရုတ်ဗိုလ်စွဲပြီး တောင်ကိုရီးယားက ဒုတိယ ရကာ မြောက်ကိုရီးယားက တတိယ၊ ဂျပန်က စတုတ္ထ ရသွားခဲ့သည်။

ပြေးခုန်ပစ် - ပြေးခုန်ပစ်ပြိုင်ပွဲများတွင် မြန်မာတို့ ပါဝင် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သော်လည်း အောင်မြင်မှုများ မရခဲ့ချေ။ ပြေးခုန်ပစ်ပြိုင်ပွဲများတွင် အာရှစံချိန် ၂၈ ခု တင်နိုင်ခဲ့ရာ တရုတ်နှင့်ဂျပန်တို့သာ အများဆုံးဗိုလ်စွဲပြီး စံချိန်သစ်များ တင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ အိန္ဒိယနှင့် တောင်ကိုရီးယား အားကစား သမားများသည် တရုတ်နှင့် ဂျပန်တို့နောက်မှ လိုက်နိုင်ခဲ့ ကြလေသည်။

မောင်ရဲဝင်း

အပိုင်း လေး

၁၉၇၂ ခုနှစ် အကြောင်းရပ်များ

ဤအပိုင်းတွင် ဖော်ပြထားသော အကြောင်းရပ်များသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွင်း ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော မြန်မာနှင့် နိုင်ငံတကာ ဖြစ်ရပ်များကို အဓိကထား၍ ရေးသားထားပါသည်။ အကြောင်းရပ်များကို က မှ အ အထိ အက္ခရာစဉ်၍ ဖော်ပြထားပါသည်။ ထုတ်ဝေပြီး မြန်မာ့ စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ ၁၅ တွဲပါ အကြောင်းရပ်များနှင့် လည်းကောင်း၊ ထုတ်ဝေပြီး မြန်မာ့ စွယ်စုံနှစ်ချုပ်ကျမ်းများ (၁၉၇၀၊ ၁၉၇၉၊ ၁၉၈၀၊ ၁၉၈၁၊ ၁၉၈၂) ပါ အကြောင်းရပ်များနှင့် လည်းကောင်း ဆက်စပ်၍ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။ မြန်မာ့ စွယ်စုံကျမ်းနှင့် ယခင်နှစ်ချုပ် ကျမ်းများတွင် မပါဝင်သေးသော အကြောင်းရပ်သစ်များလည်း အများအပြား ပါဝင်ပါသည်။ ဤအပိုင်းရှိ တိုင်းနိုင်ငံများတွင် ဖော်ပြထားသော လူဦးရေစာရင်းသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် သို့မဟုတ် ယင်းနှစ်နှင့် အနီးကပ်ဆုံး ရနိုင်သမျှနှစ်၏ လူဦးရေစာရင်း ဖြစ်ပါသည်။

၃၇ ကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံ ကျင်းပနေပုံ

ကုလသမဂ္ဂ။ ။ ကုလသမဂ္ဂသည် ပြဋ္ဌာန်းထားသော ပဋိညာဉ် စာတမ်းနှင့်အညီ နိုင်ငံတကာ ပြဿနာများကို ဖြေရှင်း ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းလျက် ရှိသည်။

ပင်လယ်ဥပဒေညီလာခံ

ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်ဥပဒေဆိုင်ရာ တတိယမြောက် ညီလာခံ၏ ၁၁ ကြိမ်မြောက် အစည်းအဝေးကို နယူး ယောက်မြို့ ကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ်၌ ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ ၈ ရက်နေ့တွင် စတင် ကျင်းပခဲ့သည်။ ယင်းညီလာခံမှ ပင်လယ်ဥပဒေ ကွန်ဗင်းရှင်းတစ်ရပ်ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုခဲ့သည်။ ထို့နောက် အဆိုပါ ကွန်ဗင်းရှင်းကို ၁၉၇၂ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်ကားနိုင်ငံ မှန်တိုဂိုဘေးမြို့တွင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများက လက်မှတ်ရေးထိုးကြရန် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ မြန်မာနိုင်ငံမှ ပါဝင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။

လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေးညီလာခံ

၃၆ ကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ လက်နက် ဖျက်သိမ်းရေး ကုလသမဂ္ဂ အထူးညီလာခံကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့မှ ဇူလိုင်လ ၉ ရက်နေ့အထိ နယူးယောက်မြို့တွင် ကျင်းပ ခဲ့သည်။ အထက်ပါညီလာခံက 'လက်နက် ဖျက်သိမ်းရေး ကမ္ဘာ့ လှုပ်ရှားမှု' ကျင်းပရန် အဆိုပြုချက်ကို သဘောတူအတည် ပြုပြီး ယင်းလှုပ်ရှားမှုကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့ တွင် စတင်ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ ညီလာခံ၌ လက်နက်ဖျက် သိမ်းရေးဆိုင်ရာ ဘက်စုံအစီအစဉ် မူကြမ်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သဘောတူညီမှု မရရှိကြသဖြင့် ယင်းမူကြမ်းကို ၃၇ ကြိမ်

မြောက် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံကြီးသို့ တင်ပြခဲ့ ကြသည်။

ကုလအာကာသ ၈၂

ပြင်ပအာကာသကို စူးစမ်းလေ့လာ၍ ငြိမ်းချမ်းစွာ အသုံးပြုရေးဆိုင်ရာ ဒုတိယမြောက် ကုလသမဂ္ဂညီလာခံကို ကုလအာကာသ ၈၂ ဟူသောအမည်ဖြင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၉ ရက်နေ့မှ ၂၁ ရက်နေ့အထိ ဗီယက်နားမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ ပထမအကြိမ် ညီလာခံကို ၁၉၆၈ ခုနှစ် တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ အလျင်အမြန် တိုးတက်လျက်ရှိသည့် အာကာသနည်းပညာများ အသုံးပြုခြင်းကို လမ်းညွှန်ပေး ရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယင်းညီလာခံက ထောက်ခံချက်များ တင်ပြခဲ့သည်။ လက်နက်များ အပြိုင်အဆိုင် စုဆောင်းမှုကို အာကာသအတွင်းသို့ တိုးချဲ့ပြုလုပ်လာနိုင်သည့် အလား အလာဟူသမျှကို နိုင်ငံအားလုံးက စိုးရိမ်မကင်းရှိကြောင်း ထုတ်ဖော်တင်ပြခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ကုလသမဂ္ဂ အာကာသ ရေးရာ ပြန်ကြားရေးစနစ်တစ်ရပ် တည်ထောင်ရေးအတွက် တောင်းဆိုခဲ့သည်။

သက်ကြီးရွယ်အို ညီလာခံ

၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံကြီးက ချမှတ်ခဲ့သော ဆုံးဖြတ် ချက် အရ သက်ကြီး ရွယ်အို ဆိုင်ရာ ကမ္ဘာ့ညီလာခံကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၆ ရက်နေ့အထိ ဩစတြီးယားနိုင်ငံ ဗီယက် နားမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ ယင်းညီလာခံသို့ နိုင်ငံပေါင်း ၁၂၁ နိုင်ငံ ပါဝင်တက်ရောက်ခဲ့ကြပြီး အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ရေး စီမံချက်တစ်ရပ်ကို ချမှတ်ခဲ့ကြ သည်။ (သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝ (ဆောင်းပါး) — ရှု။)

ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း

အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံက မိမိပိုင်ဆိုင်ကြောင်း တောင်းဆိုခဲ့သည့် ဖောက်ကလင်(ခေါ်) မာလဗီးနပ် ကျွန်းစုများ အရေးအခင်းသည် အာဂျင်တီးနား တပ်ဖွဲ့များက ဖောက်ကလင်ကျွန်းကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည့် ၁၉၈၂ ခု ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့တွင် စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ၁၉၈၂ ခု ဧပြီလ ၃ ရက်နေ့တွင် တကြိမ်၊ ၁၉၈၂ ခု ဧပြီလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် တကြိမ် လုံခြုံရေးကောင်စီက ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်၍ ဘိုက်ခိုက်မှုများ ချက်ချင်းရပ်စဲကာ အာဂျင်တီးနား တပ်များကို ချက်ချင်းရပ်သိမ်းပြီး အာဂျင်တီးနားနှင့် ဗြိတိသျှ အစိုးရတို့အား မိမိတို့၏ သဘောကွဲလွဲမှုများကို သံတမန်နည်းဖြင့် ဖြေရှင်းကြရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ထိုအရေးအခင်း၌ အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူးချုပ်တို့က ဝင်ရောက် ညှိနှိုင်း ပေးကြသော်လည်း အောင်မြင်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ ထို့နောက် ဖောက်ကလင်ကျွန်းပေါ်၌ နှစ်နိုင်ငံတပ်ဖွဲ့များ၏ တိုက်ပွဲများ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားပြီး ၁၉၈၂ ခု ဇွန်လ ၁၄ ရက်နေ့တွင် အာဂျင်တီးနားတပ်များက လက်နက်ချခဲ့သည်။

လက်ဗနွန်အရေးအခင်း

လန်ဒန်မြို့၌ ၁၉၈၂ ခု ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့တွင် အစွဲအမတ်ကြီးကို အကြမ်းဖက်သမားများက ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် ဇွန်လ ၄ ရက်နေ့တွင် အစွဲအမတ်ကြီး၊ ရေ၊ လေ တပ်များက လက်ဗနွန်နိုင်ငံအား ချင်းနင်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကာ ဘေရုတ်မြို့တော်ကို ဝိုင်းဝန်း ပိတ်ဆို့ခဲ့သည်။ ဤအရေးအခင်းတွင် လုံခြုံရေးကောင်စီက ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့တွင် တကြိမ်၊ ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့တွင် တကြိမ် ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်ပြီး စစ်ရေးအပြုအမူများအားလုံး ချက်ချင်း တပြိုင်တည်း ရပ်စဲကြရေးအတွက်လည်းကောင်း၊ အစွဲအမတ် တပ်ဖွဲ့များကို လက်ဗနွန်နိုင်ငံမှ ခြင်းချက်မရှိ ချက်ချင်း ရပ်သိမ်းရေးအတွက်လည်းကောင်း တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ထိုတောင်းဆိုချက်ကို ၁၉၈၂ ခု ဇွန်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည့်ပါလက်စတိုင်း ပြဿနာဆိုင်ရာ ကုလသမဂ္ဂ ၏ သတ္တမမြောက် အထူးညီလာခံကြီးက အပြည့်အဝ ထောက်ခံခဲ့သည်။

ထို့နောက် အစွဲအမတ်တို့က ဘေရုတ်မြို့အား ပိတ်ဆို့ထားခြင်းကို ချက်ချင်းရပ်စဲရေးနှင့်စစ်တိုက်ခိုက်နေသူများ အားလုံး ချက်ချင်း အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးတို့အတွက် လုံခြုံရေးကောင်စီက ဆက်လက်တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ဩဂုတ်လ ၄ ရက်နေ့ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ စစ်တိုက်ခိုက်နေကြသော တပ်ဖွဲ့များ အားလုံးကို ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် ယင်းတို့ အသီး

သီး တည်ရှိနေခဲ့သော နေရာများသို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာကြရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်တွင် ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေး အဖွဲ့က ယင်း၏တပ်ဖွဲ့များကို ဘေရုတ်မြို့မှ ရွှေ့ပြောင်းမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခြင်းကို လုံခြုံရေးကောင်စီက မှတ်သား ဖော်ပြခဲ့သည်။ ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေး အဖွဲ့၏ တပ်များသည် ၁၉၈၂ ခု ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်နေ့မှစ၍ လက်ဗနွန်နိုင်ငံမှ ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။

၃၇ ကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံ

၃၇ ကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံကြီးကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် စတင်ပွင့်လှစ်ကျင်းပပြီး ဟန်ဂေရီနိုင်ငံမှ မစ္စတာ အမ္မရီဟော်လ်လင်းအား ညီလာခံသဘာပတိအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။ ညီလာခံကြီး၏ အစီအစဉ်၌ လက်နက် ဖျက်သိမ်းရေး၊ အာဖဂန်စတန်၊ ကမ်ပူချား၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်း၊ ပါလက်စတိုင်း၊ နမီးဗီးယား၊ ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပရေးစသည့် ရှုပ်ထွေးခက်ခဲသောပြဿနာများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အစီအစဉ်ပေါင်း ၁၄၂ ခု ပါဝင်ခဲ့ရာ ယင်းအရေအတွက်မှာ ယခုအထိ ကျင်းပခဲ့သော အထွေထွေညီလာခံအစီအစဉ်များတွင် စံချိန်ပင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကုလသမဂ္ဂ ၃၇ ကြိမ်မြောက် အထွေထွေညီလာခံကြီးသို့ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်မှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင် ခေါင်းဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ပါဝင်တက်ရောက်ပြီး အဓိကကျသည့် ကမ္ဘာ့ပြဿနာရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနိုင်ငံ၏ သဘောထားများကို တင်ပြခဲ့သည်။

ယင်း ညီလာခံကြီးက အနောက်တောင် အာဖရိက ပြည်သူ့အဖွဲ့(ဆွာပို)၏ဦးဆောင်မှုဖြင့် နမီးဗီးယား ပြည်သူများက လွတ်လပ်ရေးအတွက် လက်နက်ကိုင် ကြိုးပမ်းမှုကို ထောက်ခံသည်။ အာဖရိကရှေ့တန်းနိုင်ငံများနှင့်နမီးဗီးယား ပြည်သူများအား အကူအညီပေးကြရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ တောင်အာဖရိက နိုင်ငံအပေါ် ဒဏ်ခတ် အရေးယူမှုများ ချမှတ်ပြုလုပ်ကြရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

နျူးကလီးယား လက်နက်များ ဖျက်သိမ်းရေးနှင့် နျူးကလီးယား လက်နက်ပြိုင်ဆိုင်မှု ရပ်ဆိုင်းရေးအတွက် အဆိုပြုချက်များကို အထွေထွေ ညီလာခံကြီးက ထောက်ခံခဲ့သည်။ ထို့အပြင် နျူးကလီးယားလက်နက်မဲ့ နိုင်ငံများတွင် ယင်းလက်နက်များထားရှိခြင်းကို ဆန့်ကျင်သည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်တရပ် ရရှိရေးအတွက် ဦးတည် ဆောင်ရွက်ရန် လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး ကော်မတီအား မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။ ပိုးမွှားလက်နက်ဖြင့် စစ်တိုက်

မြန်မာနိုင်ငံမှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင် ခေါင်းဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ တက်ရောက်သည်။

ခြင်း နည်းလမ်းအားလုံးကို ပိတ်ပင်သည့် ၁၉၅၂ ခုနှစ် ဂျီနီဗာအခြေပြ စာချုပ်ကို တိကျစွာ လိုက်နာကျင့်သုံးကြ ရန် တောင်းဆိုသည်။ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အသုံးစရိတ်များ လျော့ချရေးအပြင် အခြားရေးရာများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆုံးဖြတ်ချက်အများအပြားကို ချမှတ်ခဲ့သည်။

အထွေထွေညီလာခံကြီးက ၁၉၈၆ ခုနှစ်ကို အပြည်ပြည် ဆိုင်ရာ ငြိမ်းချမ်းရေးနှစ် အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

၁၉၈၇ ခုနှစ်ကိုလည်း အိုးအိမ်မဲ့များ ခိုလှုံရာရရှိရေးနှစ် အဖြစ်သတ်မှတ် ခဲ့သည်။

စားနပ်ရိက္ခာ၊ စွမ်းအင်၊ ကုန်သွယ်ရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေး ဆိုင်ရာ အရေးတကြီး လိုအပ်ချက်များ ရှိနေသည့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံများအား အကူအညီပေးရေးအတွက် ထိရောက်သော စီမံချက်များ ချက်ချင်းချမှတ် လုပ်ဆောင် ပေးကြရန် အထွေထွေညီလာခံကြီးက ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံများ အား တောင်းခံခဲ့သည်။

၃၇ ကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေ ညီလာခံကြီး ကို မပြီးပြတ်သေးသော အရေးကိစ္စများ ဆက်လက်ဆောင် ရွက်နိုင်ရေးအတွက် ၁၉၈၂ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ခေတ္တရပ်နားသည်။

ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်ဥပဒေ ကွန်ဗင်းရှင်း။ ။ ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီးသည် ပင်လယ်ဥပဒေများ ပြဋ္ဌာန်းနိုင် ရေးအတွက် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဥပဒေကော်မရှင်တရပ်ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး ထိုကော်မရှင်က ပင်လယ်ရေးရာ ကိစ္စများကို

လေ့လာ စုံစမ်းသည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် ပထမအကြိမ် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပင်လယ်ဥပဒေ ညီလာခံ ကိုလည်း ကောင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ် အပြည်ပြည် ဆိုင်ရာ ပင်လယ်ဥပဒေ ညီလာခံကိုလည်းကောင်း ကျင်းပ သည်။ တတိယအကြိမ် ပင်လယ်ဥပဒေညီလာခံ၏ ဒုတိယ အစည်းအဝေးကို ၁၉၇၄ ခုနှစ်အတွင်း ဗင်နီဇွဲလားနိုင်ငံ ကာရာကတ်မြို့၌ ကျင်းပသည်။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် ပိုင် နက်ပင်လယ်၊ သီးသန့်စီးပွားရေးဇုန်၊ ကမ်းလွန် ရေတိမ်ပိုင်း ပင်လယ်မှ သယံဇာတပစ္စည်းများ၊ ပင်လယ်ရေကြောင်း သွားလာရေး၊ ငါးဖမ်းခြင်းနှင့်ငါးမျိုးထိန်းသိမ်းရေး၊ အဏ္ဏဝါ သုတေသနနှင့် ပင်လယ်ရေထု ညစ်ညမ်းမှုစသော ဘာသာ ရပ် များစွာကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် တတိယ အကြိမ် ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်ဥပဒေညီလာခံသည် ပင်လယ် ဥပဒေနှင့် စပ်ဆိုင်သော ကိစ္စရပ်များ အားလုံးအတွက် တခုတည်းသော သဘောတူစာချုပ် (ကွန်ဗင်းရှင်း)ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ကုလသမဂ္ဂဌာနချုပ် ၌ အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းနိုင်ခဲ့သည်။

ယင်းသဘောတူစာချုပ် (ကွန်ဗင်းရှင်း) မူကြမ်းကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ တူရကီ၊ ဗင်နီဇွဲလားနှင့် အစ္စရေး နိုင်ငံ လေးနိုင်ငံက ကန့်ကွက်မဲပေးသည်။ ဗဲလဂျီယမ်၊ ဗူလ ဂေးရီးယား၊ ဘိုင်လီရုရှား၊ ချက်ကို စလိုဗက်ကီးယား၊ ဂျာ မန် ဒီမိုကရက်တစ် သမ္မတနိုင်ငံ၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျာမ နီ၊ ဟန်ဂေရီ၊ အီတလီ၊ လူဇင်ဘတ်၊ မွန်ဂိုလီးယား၊ နယ် သာလင်၊ ပိုလန်၊ စပိန်၊ ထိုင်း၊ ယူကရိန်း၊ ဆိုဗီယက် ပြည်

ထောင်စုနှင့် ပြုတိန်စသော ၁၇ နိုင်ငံက မဲမပေးပဲနေသည်။ သို့ဖြစ်၍ တညီတညွတ်တည်း အတည်ပြုနိုင်ခြင်း မဟုတ်ပဲ နိုင်ငံပေါင်း ၁၃၀ က ထောက်ခံသဘောတူ လက်မှတ်ရေး ထိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပင်လယ်ဥပဒေ သဘောတူညီချက် ကွန်ဗင်းရှင်းတွင် ပုဒ်မပေါင်း ၃၂၀ နှင့် နောက်ဆက်တွဲ ကိုးခုပါရှိသည်။ ထိုသဘောတူညီချက်တွင် ကျွန်း အဓိပ္ပာယ်မှအစ ပင်လယ် ပြင်တွင် လူသားတို့ အသုံးပြုသော ကိစ္စရပ် အားလုံးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရေးဆွဲထားသည်။ ထိုကိစ္စရပ်များမှာ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာဒေသ၌ သင်္ဘောများ ဖြတ်သန်း သွားလာရေး၊ လေယာဉ်များ ပျံသန်းရေး၊ ပင်လယ်မှ သယံဇာတပစ္စည်း များ တူးဖော်ထုတ်ယူရေး၊ သက်ရှိ သတ္တဝါများ ထိန်းသိမ်း မွေးမြူရေး၊ ပင်လယ်ရေထု ညစ်ညမ်းမှုမှ ကာကွယ်ရေး၊ ငါးဖမ်းရေးစသော ကိစ္စရပ်များ ဖြစ်သည်။

ပင်လယ်ဥပဒေ ကွန်ဗင်းရှင်းအရ ကမ်းရိုးတန်းနိုင်ငံများ သည် သက်ဆိုင်ရာ ကမ်းခြေမှ ၁၂ မိုင်အထိ ပင်လယ်တွင် အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ခွင့် ရှိသည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံခြား သင်္ဘောများအနေဖြင့် အပြစ်ကင်းစင်သော ဖြတ်သန်း သွားလာမှုမျိုးကို ပြုနိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ကျွန်းစုနိုင်ငံများသည် ကျွန်းများ၏ ပြင်ပအဝေးဆုံးနေရာများမှ မျဉ်းဖြောင့်တန်း ဆွဲ၍ အတွင်းပိုင်း ပင်လယ်ရေယာတွင် အချုပ်အခြာ အာဏာ ရှိလေသည်။

နိုင်ငံတကာမှ သင်္ဘောများနှင့် လေယာဉ်ပျံ များသည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ရေကြောင်းသွားလာရေးအတွက် အသုံး ပြုသည့် ရေလက်ကြားများတွင် ဖြတ်သန်းသွားလာခွင့် ရှိ သည်။ သို့ရာတွင် အချိန် ကြာသင့်သည်ထက် ကြာခြင်း၊ ဖြတ်သန်းသွားလာရာအနီးရှိ နိုင်ငံများကို ခြိမ်းခြောက်ခြင်း မပြုရန် ယင်းသဘောတူညီချက်တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ကမ်းလွန်ရေတိမ်ပိုင်းသည် ကမ်းခြေမှ အနည်းဆုံး မိုင် ၂၀၀ အထိ ကွာဝေးနိုင်ပြီး သီးခြား အခြေအနေ များတွင် ကမ်းခြေမှ မိုင် ၃၅၀ အထိ သို့မဟုတ် ထိုထက်ပို၍ကွာဝေး နိုင်သည်။ ကမ်းရိုးတန်းနိုင်ငံများသည် ကမ်းလွန်ပင်လယ် ရေတိမ်ပိုင်းတွင် သယံဇာတ ပစ္စည်းများရှာဖွေ တူးဖော်ရန် အချုပ်အခြာ အခွင့်အရေးရှိသည်။ သို့ရာတွင် မိုင် ၂၀၀ ထက်ပို၍ ကွာဝေးသော ရေတိမ်ပိုင်းမှ ရေနံနှင့် အခြား သယံဇာတပစ္စည်းများ ထုတ်ယူရာမှ ရရှိသည့် ဝင်ငွေများ ကို နိုင်ငံတကာနှင့် ခွဲဝေခံစားရမည်ဟု ယင်းကွန်ဗင်းရှင်း က ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ကမ်းရိုးတန်းနိုင်ငံများသည် မိုင် ၂၀၀ သီးသန့် စီးပွား ရေးဇုံတွင် သယံဇာတပစ္စည်းများနှင့် အချို့သော စီးပွား ရေးလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ချက်များအတွက် အချုပ်အခြာ အခွင့်အရေး ရှိကြသည်။ ထို့ပြင် သိပ္ပံသုတေသနနှင့် ပတ်

ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေးတို့ အတွက်လည်း စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရရှိသည်။

ကုန်းပိတ်နိုင်ငံများသည် သီးသန့် စီးပွားရေးဇုံ၌ သက် ဆိုင်ရာ ကမ်းရိုးတန်းနိုင်ငံက ငါးများကို အပြည့်အဝဖမ်းယူ သုံးစွဲခြင်းမပြုနိုင်သည့်အခါ ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းကို ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြသည်။ ကုန်းပိတ် နိုင်ငံများသည် ပင်လယ် ပြင်သို့သွားလာနိုင်ခွင့် ရှိသည့်အပြင် ထိုသို့သွားစဉ်မည်သည့် ယာဉ်များဖြင့်မဆို ဖြတ်သန်းသွားလာနိုင်သည်ဟု ပင်လယ် ပြင်ဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်ဥပဒေ ကွန်ဗင်းရှင်းအရ တည် ထောင်မည့် နိုင်ငံတကာ ပင်လယ်ကြမ်းပြင် အာဏာပိုင် အဖွဲ့သည် ပုဂ္ဂလိက ကုမ္ပဏီများသို့ ပင်လယ်ကြမ်းပြင်မှ သတ္တုများ ထုတ်ယူသုံးစွဲခွင့်လိုင်စင်များ ချပေးရန်ကိုလည်း ကောင်း၊ တချိန်တည်းတွင် ယင်းအဖွဲ့က သတ္တုတူးဖော် ထုတ်ယူရေးလုပ်ငန်းဌာန ဖွဲ့စည်း ဆောင်ရွက်ရန် ကိုလည်း ကောင်း စီစဉ်ထားသည်။

နိုင်ငံများသည် ပင်လယ်ရေပြင် ညစ်ညမ်းမှု အန္တရာယ် မှ ကာကွယ်ကြရမည်။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည် ရေထုညစ်ညမ်း မှု ဖြစ်စေပါက လျော်ကြေးပေးရန်တာဝန်ရှိသည်ဟု ယင်း ကွန်ဗင်းရှင်းက အတိအလင်းချမှတ်ထားသည်။

နိုင်ငံများသည် ပင်လယ်ဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှုများကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေရှင်းရမည်ဖြစ်ပြီး သဘောတူညီမှုမရပါက အငြင်းပွားမှု အများစုကို မလိုက်နာလျှင် မနေရသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဖြင့် အဆုံးအဖြတ်ခံယူရမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအရ ဆောင်ရွက်ရန် ပင်လယ် ဥပဒေနှင့် စပ်လျဉ်းသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ခုံရုံးနှင့် လက်ရှိ ကုလသမဂ္ဂ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တရားရုံးတို့အား လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းမည် ဖြစ်လေသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၆ ရက်မှ ၁၀ ရက်နေ့အတွင်း တွင် ကုလသမဂ္ဂ တတိယအကြိမ်မြောက် ပင်လယ်ဥပဒေ ညီလာခံ၏ အပြီးသတ် ဆောင်ရွက်ချက်မှတ်တမ်းနှင့် ပင် လယ်ဥပဒေ ကွန်ဗင်းရှင်း လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲကို ဂျပန်က နိုင်ငံ မှန်တီဂိုဘေးမြို့တွင် ကျင်းပသည်။ အစည်းအဝေးတက် ရောက်သော ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ပေါင်း ၁၅၁ ဖွဲ့အနက် တူရကီနိုင်ငံမှတစ်ပါး ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ အားလုံးက အပြီး သတ် ဆောင်ရွက်ချက် မှတ်တမ်းကို လက်မှတ်ရေးထိုး သည်။ ပင်လယ်ဥပဒေကွန်ဗင်းရှင်းကိုမူ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ပေါင်း ၁၁၉ ဖွဲ့က လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။ ထိုကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့များမှာ နိုင်ငံပေါင်း ၁၁၇ နိုင်ငံတို့မှ ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့များ၊ ကွတ်ကျွန်း ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် နမီးဗီးယား ဆိုင်ရာ ကုလသမဂ္ဂကောင်စီ ကိုယ် စား လှယ် အဖွဲ့တို့ ဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်သည် ၁၉၇၇ ခုနှစ် မတ်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ပထမအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် သတ္တမအစည်းအဝေးက ပိုင်နက်ပင်လယ်နှင့် ပင်လယ်ဧကများဥပဒေကို အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။ ယင်းဥပဒေအရ မြန်မာနိုင်ငံ ပိုင်နက်ပင်လယ်သည် အခြေခံမျဉ်းများမှ ပင်လယ်ဘက်သို့ ရေမိုင် ၁၂ မိုင်အထိကျယ်ဝန်းကြောင်းနှင့် သီးသန့်စီးပွားရေးဧကပိုင် အခြေခံမျဉ်းများမှ ပင်လယ်ဘက်သို့ ရေမိုင် ၂၀၀ အထိ ကျယ်ဝန်းကြောင်း သတ်မှတ်ထားသည်။ ပင်လယ်ဥပဒေညီလာခံ၏ အပြီးသတ်ဆောင်ရွက်ချက်မှတ်တမ်းနှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပင်လယ်ဥပဒေ ကွန်ဗင်းရှင်းတို့ကို နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဦးတင်အုန်း ခေါင်းဆောင်သော မြန်မာနိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့က ပါဝင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့လေသည်။

ကယ်လီ, ဂရေ (ခရစ် ၁၉၂၉-၁၉၈၂) ။ ။ မိုနာကိုနိုင်ငံ မြို့စားကြီး ရယ်နိုယေ၏ဇနီး ကမ္ဘာကျော် အမေရိကန် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဂရေကယ်လီကို အဖ လျှန်ဘီကယ်လီနှင့် အမိ မာဂရက်မေဂျာတို့မှ ၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်

မင်းသမီး ဂရေ ကယ်လီ

ပြည်ထောင်စု ဖီလာဒဲ ဖီယားမြို့တွင် မွေးဖွားသည်။ ဖခင်သည် အိုင်းရစ် - အမေရိကန် ကပြားဖြစ်ပြီး မိခင်သည် ဂျာမန်မျိုးနွယ်ဝင် ဖြစ်သည်။

ဂရေကယ်လီသည် ရုပ်ရှင်လောက၌ ရှေ့မင်းသမီးဟု တင်စားခံရလောက်အောင် တချိန်က နာမည်ကြီးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ မြို့စားကြီးကတော်ဘဝ၌လည်း မိုနာကိုမြို့၏ လူမှုရေးရာ ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် လူချစ်လူခင်ပေါများခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဂရေကယ်လီသည် ၁၉၅၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၆ ခုနှစ်ထိ ငါးနှစ်တာကာလအတွင်း ရုပ်ရှင်ကား ၁၁ ကား ရိုက်ကူးခဲ့ရာ အကယ်ဒမီ ရွေးချယ်ရေးတွင် နှစ်ကြိမ်တိုင် အမည်တင်သွင်းခြင်းခံခဲ့ရပြီး အော်စကာ ရွှေစင်ရုပ်ဆုတဆုကို ရရှိခဲ့သည်။

၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် ရိုက်ကူးခဲ့သော တော၏သမီးပျို ဇာတ်ကားဖြင့် အော်စကာဆု ဆွတ်ခူးရရှိသည်။ ထိုကားတွင် အရက်သမားတဦး၏ ဇနီးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂရေကယ်လီ၏ ဇာတ်ကားများတွင် နေမုန်းတည့်ချိန်၊ မိုဂန်းဗိုး၊ နောက်ဖေး ပြတင်းပေါက်၊ အထက်တန်းလွှာ၊ လူဆိုး၊ လူသတ်စက်ကွင်း၊ တိုက်ရိုက်မြစ်ပေါ်မှ တံတား စသည့် ဇာတ်ကားများသည် အမေရိကန်ရုပ်ရှင်လောက၌ ထင်ရှားသည်။

ဂရေကယ်လီနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နာမည်ကျော် ဒါရိုက်တာကြီး ဟစ်ချကော့က ဆွဲဆောင်မှုရှိ၍ မိမိကိုယ်မိမိ အာရုံပြုမုနည်းလွန်းသူ ဟု ဆိုခဲ့သည်။

၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် မိုနာကိုမြို့စားကြီး ရယ်နိုယေနှင့် လက်ထပ်ပြီးသောအခါ ရုပ်ရှင်လောကမှ အနားယူခဲ့သည်။

ဂရေကယ်လီသည် ကြက်ခြေနီအသင်း၊ ကင်းထောက်တပ်ဖွဲ့၊ အမျိုးသမီးအသင်းအဖွဲ့များတွင် ဦးဆောင်၍ ပါဝင်တတ်သဖြင့် မိမိတိုင်းပြည်၌ လူချစ်လူခင်များသူ ဖြစ်သည်။ အနုပညာကိုလည်း ချစ်မြတ်နိုးသူ ဖြစ်သည်။ သူမကိုယ်တိုင် ပန်းချီကားများကို စုဆောင်း ပြသလေ့ရှိသည်။ ကွယ်လွန်ချိန်အထိ ကမ္ဘာ့လူထု၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို ခံခဲ့ရသော ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတဦးဖြစ်သည်။

ဂရေကယ်လီသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကားမောက်ရာမှ ရရှိခဲ့သော ဒဏ်ရာဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ ။

ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ သတ္တမအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ချုပ်၏ အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည်။ ကိုယ်စားလှယ်လောင်း ၆၁၅ ဦးသည် တယောက်မကျန် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရသည်။ သမ္မတ ကင်အီဆွန်း၏သား မစ္စတာ ကင်ချောင်အီသည်လည်း ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် လွှတ်တော်သို့ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရသည်။ ဧပြီလ ၅ ရက်နေ့မှ ၇ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပသော လွှတ်တော် အစည်းအဝေးက သမ္မတ ကင်အီဆွန်းနှင့် ဒုတိယ သမ္မတများဖြစ်ကြသော ကင်အီ၊ ကန်ယန်အုတ်နှင့် ပတ်ဆွန်ချူတို့ကို

သမ္မတကင်အီဆွန်းနှင့် သားဖြစ်သူ လွတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ကင်ချောင်အီတို့ကို တွေ့မြင်ရပုံ

ဆိုသည်။ ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံ အမျိုးသား ပြန်လည် ပေါင်းစည်းရေးဝန်ကြီးက ထိုအဆိုပြုချက်ကို သဘောမတူ ကြောင်း ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။၄၆,၇၆၈ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၁,၉၉,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ပြူးယမ်းမြို့

ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၏ သာ မန်ငွေစာရင်းလိုငွေသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် ဒေါ်လာ သန်း ၄,၄၀၀ ရှိသော်လည်း ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာသန်း ၂၀၀၀ သို့ လျော့ချနိုင်သဖြင့် စီးပွားရေး အလားအလာ တိုးတက်ကောင်းမွန်နေသည်ဟု ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ကင်ယွန်းဆွန်က ကြေငြာသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် စီးပွားရေး တိုးတက်မှုနှုန်း ခြောက်ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် နှစ်ကုန်အထိ ကုန် ဈေးနှုန်းတိုးတက်မှုကို ငါးရာခိုင်နှုန်းအောက်တွင် ထိန်းထား နိုင်သည်။

ပြန်လည် ရွေးချယ်တင်မြောက်သည်။ လီယွန်အုတ်သည် လည်း ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ဆက်လက်တာဝန်ယူရသည်။

ကိုရီးယား အလုပ်သမားပါတီ ပေါ်လစ်ဗျူရီအဖွဲ့ဝင်နှင့် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလမှစ၍ တာဝန်ပေးခံရသော ကင်ချောင်အီသည် အစိုးရအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိချေ။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် အသက် ၄၁ နှစ်ပြည့်သော မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဖခင်ဖြစ်သူ သမ္မတ ကင်အီဆွန်းက ကင်ချောင်အီအား သမ္မတနိုင်ငံ၏ သူရဲကောင်း ဘွဲ့တံဆိပ် ချီးမြှင့်အပ်နှင်းသည်။

အဖနိုင်ငံတော် ငြိမ်းချမ်းစွာ ပြန်လည်ပေါင်းစည်းရေး ဆိုင်ရာ မြောက်ကိုရီးယား ကော်မတီသည် ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ် ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံမှ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် ၅၀ နှင့် ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံမှ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် ၅၀ တို့ တက်ရောက်မည့် ညီလာခံတရပ် ကျင်းပရန် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် အဆိုပြုလိုက်သည်။ ထိုအဆိုပြုချက်တွင် ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံဘက်မှ ပါဝင်သင့်သူများစာရင်း၌ သမ္မတဟောင်း ယွန်ပိုဆွန် (၁၉၆၀-၆၂) သမ္မတဟောင်း ချွင်ကျူဟာ (၁၉၇၉-၈၀) နှင့် အတိုက်အခံခေါင်းဆောင် ကင်ဒေးယုံတို့ကို ထည့်သွင်းထားသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဖျက်သိမ်းထားသော ပါတီများမှ ကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်ရန်လည်း တောင်း

ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ သမ္မတ ချန် ဒူး ဝှမ်သည် ယူးချန်ဆွန်းကို ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့မှစ၍ ခန့်အပ်သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် စက်တင်ဘာလမှ စတင် တာဝန်ယူသော ဝန်ကြီးချုပ် နမ်ဒပ်ဝူး၏ရာထူးကို ဆက်ခံစေခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်နှင့် စီးပွားရေးစီမံကိန်းဝန်ကြီး၊ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး၊ စွမ်းအင်နှင့် အရင်းအမြစ်ဝန်ကြီး၊ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးနှင့်အမျိုးသားပေါင်းစည်းရေးဝန်ကြီးနေရာများကိုလည်း အသစ်ခန့်ထားသည်။

ဆိုးလ်မြို့တော်တွင် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ၌ ဒေါ်လာ သန်း ၁၀၀၀ ခန့် အလွဲသုံးစားလုပ်သော ငွေကြေးမသမာ မှုတရပ် ပေါ်ပေါက်သည်။ တောင်ကိုရီးယားကုမ္ပဏီများ နှင့် ဆအူးဒီအာရေဗျဘဏ်များ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သော စက်မှုဖက်စပ်စီမံကိန်း လုပ်ငန်းများသို့ ပုဂ္ဂလိကငွေကြေး ရှင်များက ငွေချေးငှားရာတွင် အသုံးပြုသည့်ကတိပြုစာချုပ် များကို အမှန်ချေးငွေထက် ပိုမို၍ပြုပြီး တရားမဝင် လိမ်လည်ရောင်းချမှုဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီအများအပြားသည် ထိုမသမာမှုကြောင့် ဒေဝါလီခံရလုနီးပါး ဆင်းရဲသွား ကြသည်။ ကိုရီးယားဗဟိုထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့စီဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူးဟောင်းတဦး အပါအဝင် ဘဏ္ဍာရေးနှင့် ကုန်သွယ်ရေး နယ်ပယ်မှထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ်များ ဖမ်းဆီး အရေးယူခြင်းခံရသည်။ ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံအကြီးဆုံး

ဘက်နှစ်ခုမှ ဥက္ကဋ္ဌများနုတ်ထွက်ရသည်။ အစိုးရအဖွဲ့ အတွင်းအပြောင်းအလဲများ ပြုလုပ်ရသည်။

မေလ ၂၀ ရက်နေ့၌ အာဏာရဒီမိုကရက်တစ် တရား မျှတမှုပါတီ (ဒီဂျေပီ) ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတွင် အပြောင်း အလဲဖြစ်သည်။ ထိုနေ့မှာပင် ဝန်ကြီးချုပ် ယူးချန်ဆွန်းက အစိုးရအဖွဲ့လုံး၏ နုတ်ထွက်စာကို တင်သွင်းသည်။ မေလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ယူးချန်ဆွန်းနှင့် ဝန်ကြီး ၁၀ ဦးကို ပြန်လည်တာဝန်ပေး၍ ဝန်ကြီးအသစ် ၁၁ ဦးပြောင်းလဲ ခန့်ထားသည်။ သို့သော် ဇွန်လ ၁ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပ သော အမျိုးသားလွှတ်တော်တွင် အတိုက်အခံတို့က အစိုးရ အဖွဲ့ပြောင်းလဲရန် အပြင်းအထန် တောင်းဆိုသဖြင့် ဇွန်လ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ကင်ဆန်ဟုတ်ကို ဝန်ကြီးချုပ်သစ်အဖြစ် အစားထိုးခန့်အပ်လိုက်ရသည်။ ထို့အပြင်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး၊ တရားရေးဝန်ကြီးနှင့် စွမ်းအင်နှင့် အရင်းအမြစ်ဝန်ကြီး နေရာများတွင်လည်း အသစ်ခန့်သည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၃၈,၀၃၁ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၄,၀၀,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဆိုးလ်မြို့

သမ္မတချန်ဒူးဝှမ် သမ္မတ အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရခြင်း တနှစ်ပြည့်မြောက်သည့် အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၂ ရက်နေ့၌ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့် ထုတ်ပြန်

သေဒဏ်၊ ထောင်ဒဏ်တို့မှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ရလာ သော အတိုက်အခံခေါင်းဆောင် ကင်ဒေးယုံသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်သည်။

သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်က သေဒဏ် အပြစ်ပေးခံရပြီး၊ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် တသက်တကျွန်းအပြစ်ဒဏ်သို့ လျှော့ချ ပေးခံရသော အတိုက်အခံခေါင်းဆောင် ကင်ဒေးယုံအား ထိုအမိန့်အရ ထောင်ဒဏ်အနှစ် ၂၀ သို့ လျှော့ချပေးသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကင်ဒေးယုံကို ဆိုးလ်မြို့ ဆေးရုံတရုံသို့ ရွှေ့ပြောင်းကာ ဆေးဝါးကုသခွင့်ပြုသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်သော ခရစ်စမတ် ပွဲတော် အထိမ်းအမှတ် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အရ ကင်ဒေး ယုံအား အပြစ်ဒဏ်မှရုပ်သိမ်းပေးလိုက်သည်။ နောက်တနေ့ တွင် ကင်ဒေးယုံသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ထွက်ခွာ သွားသည်။

ကိုလေး၊ ဦး (မြန်မာ ၁၂၈၂-၁၃၄၄) ။ ။ ပန်းချီပညာ ရှင် ဦးကိုလေးကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၂ ခုနှစ်တွင် ရွှေတောင်မြို့၌ အဖ ဦးချစ်၊ အမိ ဒေါ်မမတို့မှ မွေးဖွား သည်။ ဖခင်သည် မြန်မာဆေးဆရာကြီးနှင့် ပန်းရန်လုပ်ငန်း ရှင်တဦးဖြစ်သည်။

ပန်းချီပညာရှင် ဦးကိုလေး

ဦးကိုလေးသည် ငယ်စဉ်ကပင် ပုံဆွဲဝါသနာပါသည်။ ခေတ်ပညာကို ရွှေတောင်မြို့ အမျိုးသား အထက်တန်း ကျောင်း၌ သင်ယူခဲ့သည်။ ပန်းချီ ဦးကိုလေးသည် တေး ဂီတတွင်လည်း ဝါသနာကြီးခဲ့ရာ ဂစ်တာတီးခြင်း၌ လက် စွမ်းထက်ခဲ့သည်။

ဦးကိုလေးသည် အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ်တွင် ပြည်မြို့ ဇာတိဖြစ်သော တေးသီချင်းရေးဆရာ သဟာယ ဆရာတင် နှင့် ဆက်သွယ်၍ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။ ထိုစဉ်က မြန်မာပြည် ပန်းချီအသင်း (ဘားမားအတ်ကလပ်) သို့ တက်ရောက်၍ ပန်းချီပညာ ဆည်းပူးသည်။

စစ်ကြိုခေတ် ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း ပန်းချီပြိုင်ပွဲတွင် ဦးကိုလေးသည် ရှုမျှော်ခင်း ရေးဆွဲရာ၌ ပထမရွှေတံဆိပ်ဆု ရသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းတိုက်တွင် ဦးကိုလေးသည် လခစား ပန်းချီဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းသည်။

ဦးကိုလေးသည် စစ်ကြိုခေတ်မှစ၍ စာနယ်ဇင်း လောကသို့ ဝင်ခဲ့သော်လည်း ဦးကိုလေး၏ ပန်းချီအနုပညာ လက်စွမ်းသည် စစ်ပြီးချိန်မှစ၍သာ ပေါ်လွင် ထင်ရှားလာသည်။

ဦးကိုလေးသည် ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းတွင် နှစ်အတန်ကြာ လခစားလုပ်ကိုင်ပြီးနောက် အလုပ်မှထွက်၍ ရန်ကုန်မြို့၌ ကိုယ်ပိုင် ပန်းချီလုပ်ငန်း ဖွင့်သည်။ ထိုအတွင်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်လာရာ ဇာတိရွှေတောင်မြို့သို့ ပြန်ခဲ့သည်။ စစ်အတွင်း တွင် ဦးကိုလေးသည် ရေဆေးနှင့် လှုပ်တူများ ရေးဆွဲခြင်း၊ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာဆိုင်ဘုတ်များ ရေးခြင်းအပြင် ရုပ်ရှင်ပို့စတာများကိုပါ ရေးဆွဲခဲ့သည်။

စစ်ကြီးအပြီးတွင် ဦးကိုလေးသည် ရွှေတောင်မြို့၌ နေထိုင်ပြီး ဝတ္ထုမျက်နှာဖုံးများကို ရေးဆွဲပေးသည်။ ထို့နောက် ဦးကိုလေးသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့လာသည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၌ ဦးကျော်က ရှုမဝရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း ကို စတင်ထုတ်ဝေသောအခါ ဦးကိုလေးသည် ရှုမဝမဂ္ဂဇင်း အဖုံးများကို ပင်တိုင်ရေးဆွဲသည်။

ဦးကိုလေးသည် ပန်းချီ ဦးဘလုံ၊ ဦးစံဝင်းနှင့် ဦးငွေကိုင်တို့ထံမှ ပန်းချီပညာများ ဆည်းပူးခဲ့သည်။ ဦးကိုလေး၏ ပန်းချီလက်ရာမှာ ဆရာကြီးများ၏ လက်ရာများနှင့် မတူပဲ မူပိုင်ဟန်သစ် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဝတ္ထုမျက်နှာဖုံးနှင့် စာနယ်ဇင်းများတွင် ဦးကိုလေး၏ ပန်းချီ လက်ရာများ အတော်အတန်ပင် လွှမ်းမိုးခဲ့သည်။

ဦးကိုလေးသည် ဖိုင်းအတ် ခေါ် အနုပန်းချီကိုလည်း အချိန်ရသမျှ ရေးဆွဲခဲ့သည်။ ဦးကိုလေးသည် ခိုရယ်လစ်ဇင် ခေါ် သဘာဝမှန် ပန်းချီရေးဆွဲနည်းကို ယုံကြည်ပြီး ယင်းနည်းဖြင့်သာ ပန်းချီအရည်အသွေးပြောင်မြောက်အောင် အားထုတ်ရေးဆွဲခဲ့သည်။ စစ်ပြီးခေတ် ပန်းချီသမဂ္ဂမှ စ၍ မျက်မှောက်ခေတ် ပန်းချီ၊ ပန်းပု ကောင်စီအထိပန်းချီအဖွဲ့အစည်းများတွင် အဖွဲ့ဝင် ပညာရှင်တစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဦးကိုလေးသည် ရံဖန်ရံခါ သရုပ်ဖော်ပုံများနှင့် ခရီးသွားဆောင်းပါးများ ရေးလေ့ရှိသည်။ စန္ဒာမဂ္ဂဇင်းတွင် ပန်းချီပုံများနှင့် ကိုလေး၏ကိုလေး အခန်းဆက်ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့သည်။

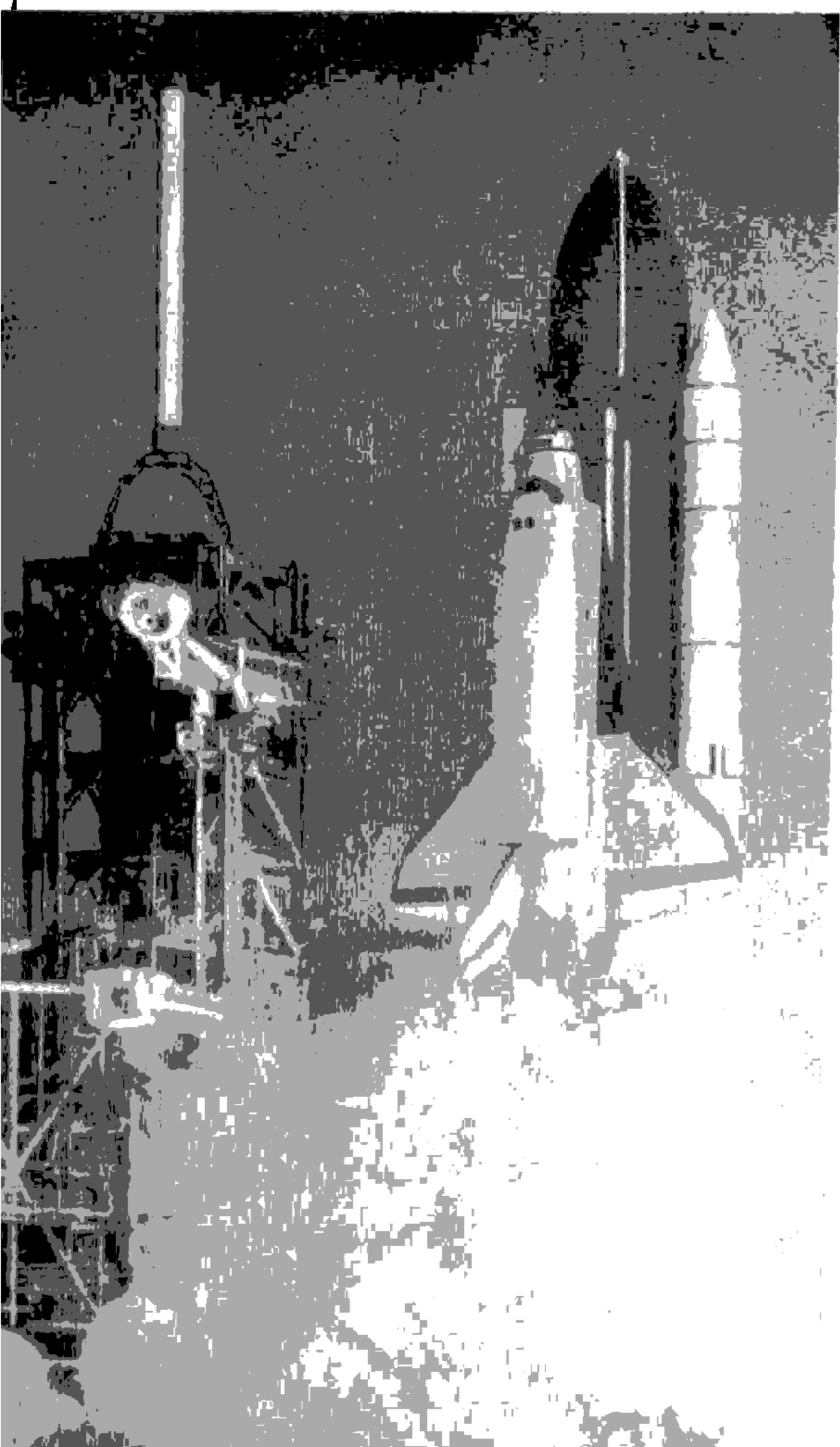
ပန်းချီဆရာကြီး ဦးကိုလေးသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီး ဒေါ်ခင်ဝင်းနှင့် သားသမီးခြောက်ယောက် ကျန်ရစ်သည်။

ကိုလံဗီယာအာကာသလွှန်းပုံယာဉ်။ ။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် အာကာသယာဉ်မှူး ဂျန်ယန်းနှင့် ဧရာဗတ်ခရစ်ပင်တို့ လိုက်ပါသော တန်ချိန် ၇၅ တန်ရှိ ကိုလံဗီယာ အာကာသလွှန်းပုံယာဉ်ကို ဖလော်ရီဒါပြည်နယ် ကိတ်ကာနီဗာရာအင်ဒူရှီ ကနေဒီ အာကာသယာဉ် ပစ်လွှတ်ရေးစခန်းမှ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၂ ရက်နေ့ နံနက် ၇ နာရီတွင် အာကာသသို့ လွှတ်တင်ခဲ့သည်။

ယခင်က လွှတ်တင်ခဲ့သော အာကာသယာဉ်များကဲ့သို့ တကြိမ်သာ အသုံးပြုနိုင်သည့် အာကာသယာဉ်မျိုးမဟုတ်ပဲ လောင်စာဗူးတခုမှလွဲ၍ တွန်းအားပေး ဒုံးပျံနှစ်စင်းအပါအဝင် လွှန်းပုံယာဉ်ကြီး တခုလုံးကို ပြန်လည် အသုံးပြုနိုင်ရန် တီထွင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိုလံဗီယာ အာကာသ လွှန်းပုံယာဉ်သည် လွှတ်တင်ပြီး ရှစ်စက္ကန့်အကြာတွင် တနာရီ ၇၅ မိုင်နှုန်းဖြင့် လွှတ်စင်ကို ကျော်တက်သွားသည်။ နှစ်မိနစ် ၁၀ စက္ကန့်အကြာတွင် တနာရီလျှင် ၂,၈၉၁ မိုင်နှုန်းဖြင့် မြေပြင်အထက် မိုင် ၃၀ သို့ ရောက်ရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် တွန်းအားပေးဒုံးပျံ

နာဆာ အာကာသယာဉ်စခန်းမှ တွန်းအားပေး ဒုံးပျံနှစ်ခုနှင့်အတူ ကိုလံဗီယာ အာကာသလွှန်းပုံယာဉ်ကို လွှတ်တင်စဉ်

ကိုလံဗီယာအာကာသ လွန်းပုံယာဉ်

နှစ်ခုတွင် အခဲလောင်စာများ ကုန်ခန်းသွား၍ ဖြုတ်ချ လိုက်ရာ လေထီးများဖြင့် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာအတွင်းသို့ ကျသည်။ ရှစ်မိနစ် ၅၁ စက္ကန့်အကြာတွင် လွန်းပုံယာဉ် သည် တနာရီလျှင် ၁၆,၆၉၄ မိုင်နှုန်းဖြင့် ပျံသန်းလျက်ရှိပြီး ကမ္ဘာမြေပြင်အထက် ၇၄ မိုင်အကွာသို့ ရောက်ရှိသည်။ လွန်းပုံယာဉ်နှင့် ပူးတွဲထားသော အပိုလောင်စာဗူးသည် အတွင်းရှိ အရည်လောင်စာများ ကုန်ခန်းသွားသဖြင့် အလို အလျောက် ပြုတ်ကျသွားပြီး လေထုအတွင်း မီးလောင် ပျက်စီးသွားသည်။ ပျံသန်းမှု ၁၀ မိနစ်အကြာတွင် လွန်း ပုံယာဉ်သည် မူလ သတ်မှတ်ထားသော မြေပြင်အထက် မိုင် ၁၅၀ ရှိ ကမ္ဘာပတ်လမ်းဝန်းအတွင်းသို့ ရောက်သွား သည်။

ဤသို့ လွန်းပုံယာဉ်သည် ကမ္ဘာကိုပတ်၍ ပျံသန်းနေ စဉ် အာကာသယာဉ်မှူးများသည် အာကာသယာဉ်တွင် ပါဝင်သော စက်အစိတ်ပိုင်းများကို စမ်းသပ်ခြင်း၊ ကုန်စည် ခန်းမ၏ တံခါးကို အဖွင့်အပိတ်ပြု၍ စမ်းသပ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်သည်။ ထိုသို့ စမ်းသပ်မှုများပြုလုပ်စဉ် အာကာသ ယာဉ်မှူးများသည် ပုံပိုင်းရှိ ဒုံးပျံအင်ဂျင်စက်၏ အပူခံပြား ၁၆ ပြား ပြုတ်ထွက်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် မြေပြင်စခန်းသို့ သတင်းပို့ခဲ့သည်။

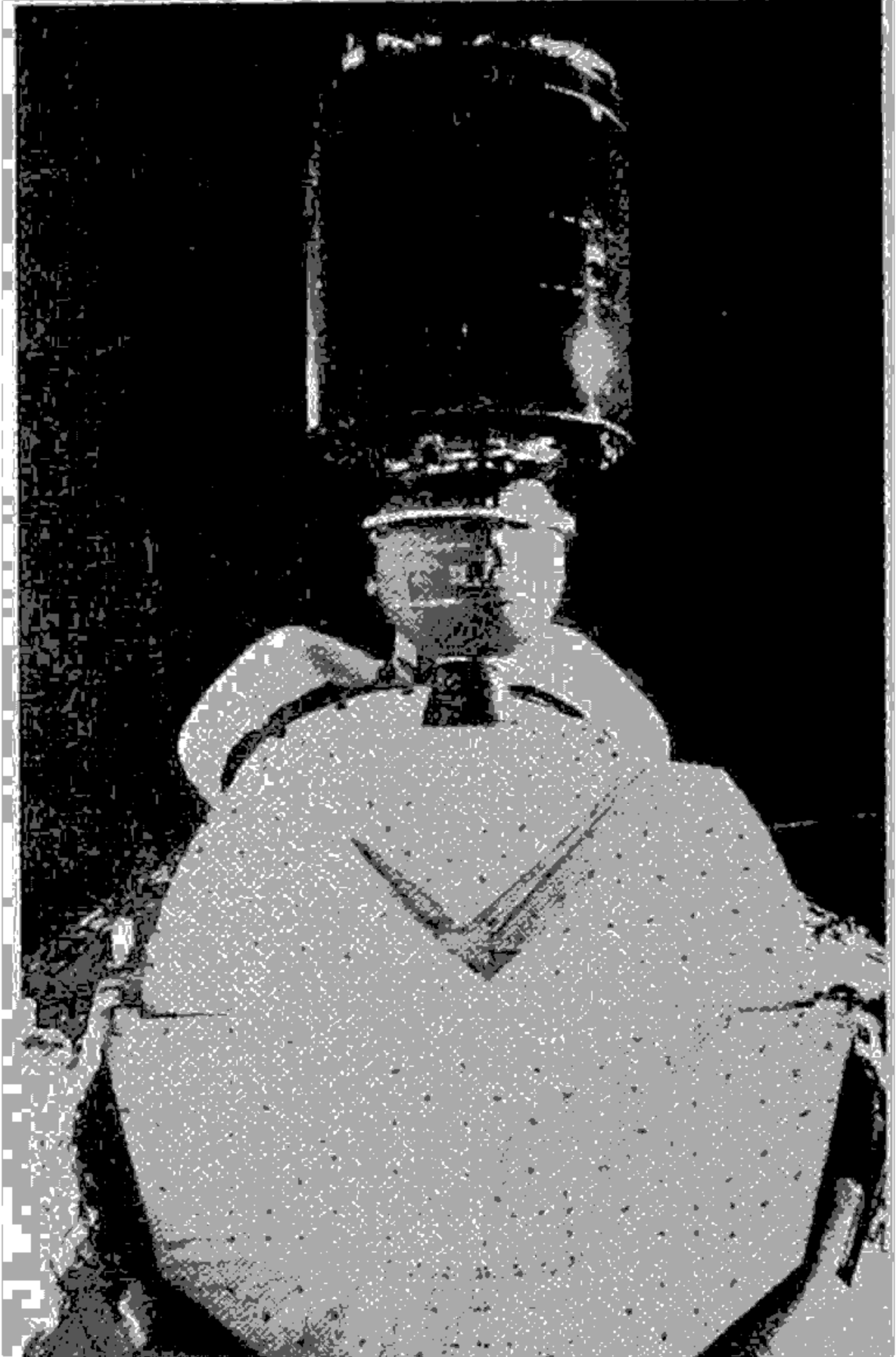
ကိုလံဗီယာအာကာသယာဉ်သည် ၅၄ နာရီ ၂၇ မိနစ် ဖြင့် ကမ္ဘာကို ၃၆ ပတ်ပျံသန်းပြီးနောက် ကာလီဖိုးနီးယား ပြည်နယ်ရှိ အက်ဒွပ်လေတပ်စခန်းသို့ သာမန်ဂျက်လေယာဉ် တစင်းပမာ ပြေလ ၁၄ ရက်နေ့ နံနက် ၁၀ နာရီ ၂၁ မိနစ် အချိန်တွင် ပြန်လည်ဆင်းသက်ခဲ့သည်။

ကိုလံဗီယာ အာကာသယာဉ်သည် ကမ္ဘာ့ဆွဲငင်အားနှင့် ကမ္ဘာ့လေထုမဲ့သော အာကာသ၌ စက်ရုံတည်၍ ကမ္ဘာ့ မြေပြင်၌ ပြုလုပ်၍မရသော သတ္တုစပ်မျိုး ထုတ်လုပ်ရန် စမ်းသပ်ခြင်း၊ ကမ္ဘာမြေမျက်နှာပြင်တွင် ပြုလုပ်၍မရသော သံထည်ပစ္စည်းမျိုး ထုတ်လုပ်ရန် စမ်းသပ်ခြင်း၊ ကမ္ဘာမြေ ပြင်တွင် ဖော်စပ်၍မရသော အသက်ကယ်စားဆေးနှင့် ထိုးဆေးများကို ဖော်စပ်နိုင်ရန် စူးစမ်းခြင်း စသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဒုတိယခရီးစဉ်

ကိုလံဗီယာ အာကာသယာဉ်အား ပြင်ဆင်မှုမီးမံရေး လုပ်ငန်းကို စက်တင်ဘာလ ဒုတိယအပတ်တွင် စတင်ခဲ့ သည်။ အောက်တိုဘာလ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ပြင်ဆင်ပြီးစီး ခဲ့သည်။ အာကာသယာဉ်မှူး ဂျိုးဇက်အိန်ဂျယ်နှင့် ရစ်ချတ် ထရူလေတို့ပါဝင်သော ကိုလံဗီယာ အာကာသယာဉ်ကို ကိတ်ကာနီဗာရာအိုမု ၁၉၇၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက် နေ့တွင် အာကာသသို့ လွှတ်တင်သည်။ အာကာသယာဉ်

သည် မူလက ပျံသန်းချိန် ၁၂၄ နာရီဖြင့် ကမ္ဘာကို ၈၄ ပတ် ပတ်ရန် စီစဉ်ထားခဲ့သည်။ သို့သော် နိုဝင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် အာကာသယာဉ်၌ တပ်ဆင်ထားသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးကိရိယာသည် ရုတ်တရက် ချွတ်ယွင်း သွားသည်။ ထို့ကြောင့် အာကာသယာဉ်မှူးများအား မြေပြင်သို့ ပြန်လည်ဆင်းသက်ရန် မြေပြင်စခန်းမှ အမိန့် ပေးခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ကိုလံဗီယာအာကာသယာဉ်သည် နိုဝင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် လေတပ်စခန်းသို့ ပြန်လည်ဆင်းသက်ခဲ့သည်။ အာကာသ ယာဉ်သည် အာကာသ၌ ၅၄ နာရီ ၁၃ မိနစ် ၁၀ စက္ကန့် ပျံသန်း၍ စူးစမ်းမှုများပြုခဲ့သည်။ ကနေဒါနိုင်ငံမှ စက်မှုနှင့် သိပ္ပံပညာရှင်များ တီထွင်စမ်းသပ် တည်ဆောက်ပေးသည့် “အဝေးမှ ထိန်းကျောင်းပေးရသော စက်လက်တု”ကိုလည်း အောင်မြင်စွာ စမ်းသပ်မောင်းနှင်နိုင်ခဲ့သည်။

ကိုလံဗီယာ၏ ကုန်တင်ခန်းမကြီးမှ ဆက်သွယ်ရေးဂြိုဟ်တု လွှတ်တင်နေပုံကို အာကာသယာဉ်မှူးများက ဤသို့ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့သည်။

တတိယခရီးစဉ်

ကိုလံဗီယာ တတိယအကြိမ် ပျံသန်းမှုသည် လောင်စာ ကုန်အတွင်း လောင်စာသွင်းရာ၌ ချွတ်ယွင်းချက် အနည်း ငယ်မျှရှိ၍ တနာရီမျှ နှောင့်နှေးခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ကိုလံဗီယာ အာကာသ လွန်းပုံ

ကိုလံဗီယာအာကာသ လွန်းပုံယာဉ်

ယာဉ်ကို လွတ်တင်ခဲ့သည် ကမ္ဘာပတ်လမ်းကြောင်းအတွင်း သို့ ရောက်ပြီး မကြာမီပင် ဓာတ်အားပေးကိရိယာ သုံးခု အနက် တခုမှာ ချွတ်ယွင်းသွားခဲ့သည်။ ယခု ခရီးစဉ်တွင် သုတေသနလုပ်ငန်း ၁၅၄ မျိုး ပြုလုပ်ရန် ရည်ရွယ်ထား ခဲ့ရာ ၁၅၁ မျိုးပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ အထူးပြုလုပ်သော စမ်း သပ်မှုမှာ လွန်းပုံယာဉ်ပေါ်ရှိ စက်လက်တုကို အသုံးပြု ကြည့်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ လွန်းပုံယာဉ်တွင် စမ်းသပ်မှုများ ပြုလုပ်လိုသည့် အမေရိကန် ကျောင်းသားများထံမှ ရယူ ထားသော အဆိုပြုချက်များအနက် အလေးချိန်မဲ့သော ကမ္ဘာပတ်လမ်းကြောင်းအတွင်းတွင် တောင်ပံရှိ ပိုးကောင် ငယ်များ မည်သို့ ပျံသန်းကြကြောင်း စမ်းသပ်မှုကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ပျံသန်းမှု ခုနစ်ရက်အကြာတွင် ကမ္ဘာမြေပြင်သို့ ပြန် လည်ဆင်းရန် ကြံရွယ်ထားခဲ့သော်လည်း မူလက ရည်ရွယ် ထားသော ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် အက်ဒွပ် လေတပ် အခြေစိုက်စခန်းတွင် ရာသီဥတုဆိုးရွားနေ၍ နယူးမက္ကဆီကို ပြည်နယ်ရှိ ဒုံးပျံစမ်းသပ်ရေးစခန်းသို့ ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ဆင်းသက်ခဲ့သည်။ ပျံတက်စဉ်က အပူခံ အုတ်ကြွပ်အချို့ ပြုတ်ကျကျန်ခဲ့သော်လည်း ဆင်းသက်မှု တွင် မည်သို့မျှ အန္တရာယ်မရှိခဲ့ချေ။

စတုတ္ထခရီးစဉ်

ကိုလံဗီယာ အာကာသလွန်းပုံယာဉ်ကို စတုတ္ထအကြိမ် ခရီးစဉ်အဖြစ် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် အာ ကာသသို့ လွတ်တင်ခဲ့သည်။ ယခု ခရီးစဉ်၏ အစတွင် ချွတ်ယွင်းချက်မရှိ ပျံတက်သွားခဲ့သည်။ သို့သော် လောင် စာခဲ ဒုံးပျံနှစ်ခုမှာ လေထီးဖြင့် ဆင်းလာသော်လည်း လေ ထီးချွတ်ယွင်းမှုကြောင့် နှစ်ခုလုံး ပင်လယ်အောက်သို့ နစ် မြုပ်သွားခဲ့သည်။ အကြိမ် ၅၀ ခန့် အသုံးပြုရန် စီမံထား သော လောင်စာခဲဒုံးပျံဖြစ်၍ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ယခုကဲ့သို့ နစ်မြုပ်သွားရသည်ကို သေချာစွာ ပြန်လည် လေ့လာလျက်ရှိသည်။

ယခု လွန်းပုံယာဉ်တွင် တတိယအကြိမ် ခရီးစဉ်ကဲ့သို့ အာကာသ၌ ကုန်တင်တံခါးကို ပိတ်မရ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အအေးလွန်ကဲမှုကြောင့် ကုန်တင်တံခါး၏ သတ္တုတို့ ပုံပန်း ပျက်ပြီး ပိတ်မရခြင်းဖြစ်သည်။ တံခါးကို နေပူဘက်သို့ အတန်ကြာ လှည့်ပေးပြီးမှ ပိတ်၍ ရခဲ့သည်။ တံခါးပိတ် မရပဲ ကမ္ဘာမြေပြင်သို့ ပြန်ဆင်းပါက လွန်းပုံယာဉ် ပျက် ကျနိုင်သဖြင့် နောင်တွင် ဤကဲ့သို့ မဖြစ်ရန် အဖြေရှာ နေကြသည်။

စတုတ္ထမြောက် လွန်းပုံယာဉ်၏ ထူးခြားချက်တရပ် မှာ ဆေးဝါးစမ်းသပ် ထုတ်လုပ်မှုဖြစ်သည်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ်

အာကာသယာဉ်မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ဗန်စ ဘရန်း၊ ဗိုလ်မှူးကြီး ရောဗတ်အိုဗာမိုင်ယာ၊ လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာ ပါမောက္ခဟောင်း ဝီလျံလီနွာနှင့် ရူပဗေဒ ပါရဂူ ဂျိုးဆက်အယ်လင်တို့သည် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အာကာသလွန်းပုံယာဉ် တွင် လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။

တွင် အာကာသ၌ ဆေးဝါးအများအပြား ထုတ်လုပ်ပြီး ကမ္ဘာပေါ်၌ ပြန်လည်ရောင်းချနိုင်ရန် စီစဉ်မှု၏ ခြေလှမ်း တရပ်အဖြစ် အထူးတီထွင်ထားသော ကိရိယာတမျိုးဖြင့် စမ်းသပ်ထုတ်လုပ်သည်။ ထိုကိရိယာဖြင့် ဘီတာဆဲ၊ အင်တာဖရန့်၊ မီးလောင်ဒဏ်ရာကုဆေးနှင့် သွေးယိုရောဂါ ကုဆေး အပါအဝင် အခြားဆေးများကို ထုတ်လုပ်ရန် ကြံရွယ်ထားသည်။

အခြား ထူးခြားချက်တရပ်မှာ အမေရိကန်လေတပ်မှ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ သုတေသနပစ္စည်းများကို ပထမဆုံးအကြိမ် တင်ဆောင်စမ်းသပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းပစ္စည်းများအနက် ဆာရစ်အမည်ရှိ ကိရိယာသည် အအေးလွန်သိပ္ပံနည်းဖြင့် အအေးခံထားသော အနီအောက် ရောင်ခြည်ဖမ်း ကိရိယာ ဖြစ်သည်။ အခြားစစ်သုံး ကိရိယာတခုမှာ အာကာသ အတွင်း မိမိ၏ တည်နေရာကို မိမိဘာသာ တိုင်းတာသိရှိ နိုင်သော ဆက်တင်ဂေါ် ကိရိယာဖြစ်သည်။ ယင်းကိရိယာ တွင် မှန်ဘီလူးနှစ်လက်ပါသည်။ တလက်သည် လ၏လင်း နေသော အစွန်းဘက်ကို ချိန်ပြီး ဒုတိယတလက်သည် လွန်းပုံယာဉ်ပေါ်မှ မြင်ရသော ကြယ် ၂၄ လုံးအနက် တလုံးကို ချိန်မည်ဖြစ်သည်။ တိုင်းတာပြီးသည်နှင့် ကွန် ပျူတာစက်က အာကာသယာဉ် မည်သည့်နေရာသို့ ရောက် ရှိနေကြောင်းနှင့် ကမ္ဘာမြေပြင်၏ အထက် မိုင်မည်မျှ အမြင့်၌ မည်သို့ ပျံသန်းနေကြောင်းကိုလည်း ညွှန်ပြမည် ဖြစ်သည်။

စတုတ္ထ ခရီးစဉ်တွင် အာကာသယာဉ်မှူးများ အဖြစ် သောမတ် မက်တင်ဂလေးနှင့် ဟင်နရီဟတ်စဗီးတို့ လိုက် ပါခဲ့ပြီး ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့တွင် အောင် မြင်စွာ ပြန်လည် ဆင်းသက်ခဲ့သည်။

ပဉ္စမခရီးစဉ်

ပဉ္စမအကြိမ် ကိုလံဗီယာ အာကာသယာဉ် ပျံသန်းမှု တွင် အာကာသယာဉ်မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ဗန့်စဘရန်း၊ မရင်း တပ် ဗိုလ်မှူးကြီး ရောဗတ်အိုဗာမိုင်ယာ၊ လျှပ်စစ်အင်ဂျင် နီယာ ပါမောက္ခဟောင်း ဝီလျံလီနွာနှင့် ရူပဗေဒပါရဂူဘွဲ့ရ ဂျိုးဆက်အယ်လင်တို့ လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့ နံနက် ၇ နာရီ ၁၉ မိနစ်တွင် နာဆာ အာကာသယာဉ်စခန်းမှ ပစ်လွှတ် ခဲ့သည်။ အာကာသယာဉ်မှူး ဗန့်စဘရန်းမှလွဲ၍ ကျန် သုံးဦးလုံးအတွက် ပထမဆုံးအကြိမ် အာကာသ ပျံသန်းမှု ခရီးဖြစ်သည်။

ယခုခရီးစဉ်သည် ကိုလံဗီယာအာကာသယာဉ်၏ ပထမ ဆုံးအကြိမ် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ လွန်းပုံခရီးစဉ်လည်း ဖြစ်သည်။ ကိုလံဗီယာ၏ ကုန်တင်ခန်းမကြီး အတွင်းတွင် ဆက်သွယ်ရေး ဂြိုဟ်တုနှစ်လုံး တင်ဆောင် သွားခဲ့သည်။ ပုဂ္ဂလိက ကုမ္ပဏီနှစ်ခုမှ ပိုင်ဆိုင်သော ယင်းဂြိုဟ်တုနှစ်လုံး ကို အာကာသသို့ လွှတ်တင်အဖြစ် ဒေါ်လာ ရှစ်သန်းနှင့် ကိုးသန်းစီ ပေးရသည်။

ကိုလံဗီယာ အာကာသလွန်းပုံယာဉ်သည် နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် မြေပြင်သို့အောင်မြင်စွာဆင်းသက်ခဲ့သည်။

ကင်ညာသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ကင်ညာ သမ္မတ နိုင်ငံ တွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ အတွင်း၌ လေတပ်မတော်မှ ဦးဆောင်၍ နိုင်ငံတော် အာဏာသိမ်းရန် ကြံစည်မှုတရပ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ယင်းပုန်ကန်ခြားနားမှုကို အစိုးရ အပေါ် သစ္စာစောင့်သိသော ကြည်းတပ်မတော်နှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ ဝင်တို့က အချိန်မီ ဖြိုခွင်းနိုင်ခဲ့သည်။

လေတပ်မတော်သား အများစု ပါဝင်သော အာဏာ သိမ်းရန် ကြံစည်မှုအဖွဲ့သည် အောင်မြင်မှုမရခဲ့ပဲ အာဏာ သိမ်း တိုက်ပွဲများကြောင့် အကျအဆုံးများစွာဖြင့် လက် နှက်ချခဲ့ကြရသည်။ အာဏာသိမ်း တိုက်ပွဲများကြောင့် သေဆုံးသူပေါင်း ၁၂၉ ဦး ရှိခဲ့သည်ဟု အစိုးရအဖွဲ့က တရား ဝင် ကြေငြာခဲ့သည်။

အချင်းဖြစ်ပွားပြီး ရက်သတ္တပတ် သုံးပတ် အကြာ ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ကင်ညာသမ္မတ အာရပ်မိုင်း သည် ရဲချုပ် ကင်ဂတ်သီးအား ရာထူးမှ ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး လေတပ်တွင်လည်း ဦးစီးချုပ်အသစ်တယောက်ကို ပြောင်း လဲ ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ထိုအာဏာသိမ်းရန် ကြံစည်မှုကြောင့် အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ (အိုအေယူ) ၏ လက်ရှိဥက္ကဋ္ဌဖြစ် သူ ကင်ညာသမ္မတ အာရပ်မိုင်းသည် လစ်ဗျာနိုင်ငံ ထရီပိုလီ မြို့တွင်ကျင်းပမည့် ပုံမှန်ထိပ်သီးအစည်းအဝေးသို့ တက် ရောက်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့သဖြင့် အစည်းအဝေးကို ဖျက်သိမ်းခဲ့ရ သည်။

အကျယ်အဝန်း။	၂,၂၄,၉၆၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	၁၂,၇၁,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	နိုင်ရိုဘီမြို့

ကင်ညာနိုင်ငံ လေတပ်မတော်မှဦးဆောင်၍ အာဏာသိမ်းရန် ကြံစည်မှုတရပ်ဖြစ်ပွားပြီးနောက် နိုင်ရိုဘီမြို့တွင် တွေ့မြင်ရသော မြင်ကွင်းတခု

ကင်ညာနိုင်ငံ သမ္မတ အာရပ်မျိုင်

၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှ နိုင်ငံ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဂျန်နော့သည် ကင်ညာနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီး ထောက်ပံ့လာကာ သမ္မတအာရပ်မျိုင်နှင့် တွေ့ဆုံပြီး အရှေ့အလယ်ပိုင်းအရေး၊ ကင်ညာနိုင်ငံအား ဗြိတိသျှရေတပ်စခန်းအဖြစ် အသုံးပြုရေးနှင့် စစ်စခန်းအဖြစ် ထားရှိအသုံးပြုရေးကိစ္စရပ်များကို ဆွေးနွေးသည်။

ကင်ညာသမ္မတ အာရပ်မျိုင်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ တွင် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ငါးရက်ကြာ နေထိုင်လည်ပတ်ခဲ့ပြီး ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် ဇင်ကိုဆူဇုကီးအပါအဝင် အစိုးရ ခေါင်းဆောင်များနှင့် ကမ္ဘာ့ရေးရာကိစ္စများကို တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သည်။

ကင်ညာနိုင်ငံ နိုင်ငံ့ဘဏ်ကြွေးမြီတွင် မေလ ၁၀ ရက်နေ့မှစ၍ ရက်သတ္တပတ်ကြာ ကျင်းပသော ကုလသမဂ္ဂပတ်ဝန်းကျင် အစီအစဉ် (ယူနက်) အစည်းအဝေးသို့ နိုင်ငံ ၁၀၀ ကျော်မှ ကိုယ်စားလှယ်များ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန် ဒုတိယသမ္မတ ဂျော့ဘုရှသည် အာဖရိက ခုနှစ်နိုင်ငံသို့ ခရီးထွက်လာရာ ကင်ညာနိုင်ငံသို့ နိုဝင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ထောက်ပံ့လာပြီး အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ၏ အာဖရိကဆိုင်ရာ မူဝါဒများကို ဖော်ပြသည့်မိန့်ခွန်းတရပ် ပြောကြားခဲ့သည်။

ကင်ညာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေ တိုးတက်မှုနှုန်းကို တားဆီး ကန့်သတ်ရေးအတွက် သျှိုလင် သန်း ၁,၆၀၀ (ဒေါ်လာ သန်း ၁၅၀) ကုန်ကျမည့် စီမံကိန်းတရပ်ကို ကင်ညာအစိုးရ က ချမှတ်ကျင့်သုံးခဲ့သည်။ ကင်ညာနိုင်ငံသားများ အနေ

ဖြင့် ခေတ်မီ သိပ္ပံနှင့် စက်မှုအတတ်ပညာများကို လက်ခံ ကျင့်သုံးရန် လေ့လာထားသည့်နည်းတူ ခေတ်မီ ပဋိသန္ဓေ တားဆီးရေးနည်းများကိုလည်း လက်ခံရမည် ဖြစ်ကြောင်း ကင်ညာဒုတိယသမ္မတ ကီဘာလီက ထုတ်ဖော် ပြောကြား ခဲ့သည်။

ကင်ညာနိုင်ငံ၏ လက်ရှိလူဦးရေတိုးနှုန်း ၄ ရာခိုင်နှုန်း အတိုင်း ထားရှိပြီး ကန့်သတ်တားဆီးမှုများ မပြုလုပ်ခဲ့ လျှင် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် လူဦးရေ နှစ်ဆတိုး၍ ၃၆ သန်းခန့်ရှိလာမည်ဖြစ်ရာ ဝန်ထုပ် ဝန်ပိုးသဖွယ် ဖြစ်နေ သော ထိုကိစ္စအတွက် အခြေအနေ ပိုမိုဆိုးရွားသွားဖွယ်ရာ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းမှစ၍ ကင်ညာ နိုင်ငံ၏ လူဦးရေတိုးတက်မှု ကန့်သတ်ရေးစီမံကိန်းကို စနစ် တကျ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရန် ကင်ညာ အစိုးရက စီမံစိုင်းပြင်းလျက်ရှိသည်။

ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်း။ ။ ယင်း စီမံကိန်းကို ပဲခူးတိုင်းရှိ မြို့နယ်အချို့တွင် စတင်အကောင်အထည်ဖော် အောင်မြင် လျက်ရှိသည်။ ၁၉၈၀-၈၁ ခုနှစ်တွင် လက်ပံတန်းမြို့နယ်၌ ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်းကို စတင်ခဲ့သည်။ လက်ပံတန်း ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်းတွင် ကန် ၁၀၀ အပြည့် တူးဖော်နိုင်ခဲ့ပြီး ငါးမွေး မြူရေးလုပ်ငန်းများမှာ အောင်မြင်လျက် ရှိသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် နှစ်လယ်ပိုင်းအထိ ငါးပိဿာချိန် ၅၇,၁၀၉ ပိဿာကို ငါးမွေးမြူရေး ကုန်ထုတ်သမဝါယမမှ မြို့နယ် သမဝါယမသို့ လက်ကားဈေးနှုန်းဖြင့် ရောင်းချခဲ့ရာ ငွေပေါင်း ၅,၉၀,၁၁၆ ကျပ် ရရှိခဲ့သည်။ ထပ်မံ၍ ငါးနှင့်ပုစွန်များကို ပိုမိုရောင်းချ နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိသည်။

ကျောက်တံခါး မြို့နယ် ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်းသည် ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ပေါ်လာသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် လက်ပံ တန်းနှင့် ကျောက်တံခါး ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်းများ၏အောင် မြင်မှုများအပေါ် အခြေခံ၍ ၁၉၈၂-၈၃ ခုနှစ်တွင် ပဲခူး၊ ညောင်လေးပင်၊ တောင်ငူ၊ သဲကုန်း၊ ပေါင်းတည်၊ ပြည်မြို့ နယ်များ၌ ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်းများကို လက်တွေ့ အကောင် အထည်ဖော်လျက်ရှိသည်။

ဆက်လက်၍ ဥဿာ အားသစ် စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး ကုန်ထုတ်သမဝါယမအသင်း အမည်ဖြင့် ဥဿာအားသစ် ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်းကို ၁၉၈၂ - ၈၃ ခုနှစ်မှ စတင် အကောင် အထည်ဖော်ခဲ့သည်။ ဥဿာ အားသစ် ကန် ၁၀၀ သည် ပဲခူးမြို့အလွန် ဒိုက်ဦးမြို့မရောက်မီ ရန်ကုန်-မန္တလေးကား လမ်းမ၏ အနောက်ဘက်ရှိ မယင်းအနောက်တောင်ကွင်း စားကျက်မြေကောဋ် တည်ရှိသည်။ မြေအကျယ်အဝန်းမှာ ၂၃၉ ဒသမ ၅၂ ဧကရှိသည်။ ဘွဲ့ရလူငယ် ၃၂ ဦးနှင့် ရေလုပ် သား ၂၃ ဦး ပါဝင်စေပြီး မြို့နယ် ကုန်ထုတ်သမဝါယမ

ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်းအရ ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် ဤသို့ လူထုလုပ်အားဖြင့် ငါးကန်များကို တူးဖော်နေပုံ

အသင်းများ တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းရေး ကော်မတီက ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သည်။

ဥဿာအားသစ် ကန် ၁၀၀ ကို ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ်တွင် ၂၃ ကန်၊ ၁၉၇၃-၇၄ ခုနှစ်တွင် ၄၉ ကန်နှင့် ၁၉၇၄-၇၅ ခုနှစ်တွင် ၂၇ ကန် တူးဖော်မည် ဖြစ်သည်။ မွေးမြူရေး ကန်တစ်ကန်တွင် ငါးခေါင်းပု ၃၀ ထုခိုင်နှုန်း၊ ငါးမြစ်ချင်း ၆၀ ထုခိုင်နှုန်းနှင့် ငါးကြင်း ၁၀ ထုခိုင်နှုန်းထည့်၍ မွေးမြူ မည်ဖြစ်သည်။

၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ်တွင် ငါးသားပေါက် ၁,၀၇,၁၀၀ ကောင်၊ ၁၉၇၃-၇၄ ခုနှစ်တွင် ငါးသားပေါက် ၂,၅၇,၅၀၀ ကောင်၊ ၁၉၇၄-၇၅ ခုနှစ်တွင် ငါးသားပေါက် ၂,၂၂,၆၀၀ ကောင်၊ ၁၉၇၅-၇၆ ခုနှစ်တွင် ငါးသားပေါက် ၂,၃၅,၀၀၀ ကောင်နှင့် ၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ်တွင် ငါးသားပေါက် ၂,၇၂,၀၀၀ ကောင် မွေးမြူရန် စီမံချက် ရေးဆွဲထားသည်။ ဥဿာ အားသစ်ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်းသည် နိုင်ငံစီးပွားရေး၏ ဒုတိယ မဏ္ဍိုင်ဖြစ်သော သမဝါယမပိုင်ကဏ္ဍကို တိုးတက်စေရေး၊ ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းကို ခေတ်မီနည်းစနစ်ဖြင့် ထုတ်လုပ်မှု တိုးချဲ့နိုင်ရေး၊ အင်း အိုင်ချောင်းမြောင်းမှ သဘာဝငါးများ ထက် ငါးထွက်မှု ပို၍ သေချာစေရေး၊ စားသုံးသူများ ထုသိမ်းရေး နေ့စဉ်လိုအပ်သလောက် စားသုံးနိုင်ရေး၊ ဘွဲ့ရ လူငယ်များနှင့် ရေလုပ်သားများ ထိုက်တန်သောလုပ်အားခ ရရှိစေရေး စသည့်ရည်မှန်းချက်များဖြင့် ဦးတည် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ဥဿာ အားသစ် စိုက်ပျိုး မွေးမြူ ရေး

ကုန်ထုတ်သမဝါယမအသင်းသည် ငါးမွေးမြူရေး ကန်များကို မဏ္ဍိုင်ပြု၍ ကြက်ကောင်ရေ ၄၀၀၀၊ ဘဲကောင်ရေ ၂၀,၀၀၀၊ ဝက်ကောင်ရေ ၁၅၀ တို့ကို အားဖြည့်မွေးမြူမည် ဖြစ်သည့် အပြင် နှမ်း၊ ဗူး၊ ကန်စွန်း၊ ချဉ်ပေါင်၊ ဒန့်သလွန်၊ ပဲတောင် စသည့် သီးနှံပင်များကိုလည်း တွဲဖက် စိုက်ပျိုးမည် ဖြစ် သည်။

ပဲခူးတိုင်း ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာနသည် မြို့နယ်တိုင်း၏ ငါးမွေးမြူရေး ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်းတွင် မြေနေရာ ရွေးချယ် ပေးခြင်း၊ မြေစမ်းသပ်ပေးခြင်း၊ ငါးမွေးကန်ပုံစံ ရေးဆွဲ ပေးခြင်း၊ ငါးမွေးမြူရေးနည်းစနစ် မှန်ကန်စေရေး အတွက် အကူအညီပေးခြင်း၊ ငါးသားပေါက်များ ဖြန့်ဖြူး ရောင်းချ ပေးခြင်းတို့ကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိသည်။

ပဲခူးတိုင်းအတွင်းရှိ မြို့နယ်များ၏ ငါး မွေး မြူ ရေး ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်းတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်၌ မွေးမြူနိုင်သော ကန်ဧက ၅၂၉ ဒသမ ၉၇ ကေရှိရာ တနှစ်အတွက် ငါး သားပေါက် ၁၇,၄၉,၀၀၀ ကောင်၊ လေးနှစ်အတွက် ငါး သားပေါက် ၅၆,၁၀,၀၀၀ ကောင် လိုအပ်လျက်ရှိသည်။ ထိုလိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်ရန် ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်း များမှ ကုန်ထုတ်သမဝါယမအသင်းသားအချို့ကို ငါးသား ဖောက်နည်းပညာများ လက်တွေ့သင်ကြားပေးမည် ဖြစ် သည်။ ပဲခူးတိုင်း ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာနမှလည်း ငါးသား ပေါက်များ အလုံအလောက်ရရှိရေးအတွက် အကူအညီ ပေးလျက်ရှိလေသည်။

ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာ။ ။မက္ကဆီကိုနိုင်ငံ ကန်ကွန်မြို့ တွင် ၁၉၇၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလအတွင်း ကျင်းပခဲ့သော ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးမှု ထိပ်သီးအစည်းအဝေး၌ ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာ ပြဿနာများကို အလေးပေးဆွေးနွေးခဲ့သည်။ သို့သော် စားနပ်ရိက္ခာပြဿနာများကို ကျော်လွှားနိုင်ရန် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကြိုးပမ်းမှုတွင် ပြည်ပအကူအညီ လျော့ပါးမှုကြောင့် အခက်အခဲ ကြုံတွေ့နေရသည်။

ဥပမာ- ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ ငွေချေးအဖွဲ့အစည်းတခုဖြစ်သည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုအဖွဲ့ (အိုင်ဒီအေ) မှ ချေးငွေထောက်ပံ့မှု လျော့ကျခဲ့သဖြင့် အဆင်းရဲဆုံး ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ စားနပ်ရိက္ခာနှင့် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး စီမံကိန်းများသည် အခက်အခဲ ကြုံတွေ့ရသည်။

သို့ရာတွင် ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေးအတွက် အရေးကြီးသော လုပ်ဆောင်ချက်တရပ်မှာ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာနှင့် စိုက်ပျိုးရေးအဖွဲ့ (အက်ဖအေအို) က ချမှတ်ခဲ့သော ကမ္ဘာ့လုံးဆိုင်ရာ စားနပ်ရိက္ခာနှင့် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးအတွက် သတင်းပေးပို့ခြင်းနှင့် ကြိုတင်သတိပေးစနစ်ပင် ဖြစ်သည်။ ကောင်းမွန်သော အခြားစနစ်တခုမှာ ၁၉၇၁ ခုနှစ်အတွင်း အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့ (အိုင်အမ်အက်ဖ) က တည်ထောင်သည့် စားနပ်ရိက္ခာ အဆောက်အအုံစနစ်ပင် ဖြစ်သည်။ စား

နပ်ရိက္ခာတင်သွင်းမှု စရိတ်ကြီးမြင့်ခြင်းကို လိုက်မီအောင် မပေးဆပ်နိုင်သော နိုင်ငံများကို ယင်းစနစ်ဖြင့် ငွေကြေးထောက်ပံ့သည်။

ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံပေါင်း ၁၂၂ နိုင်ငံပါဝင်သည့် “၇၇ နိုင်ငံအုပ်စု” ခေါ် တတိယကမ္ဘာ့နိုင်ငံများ၏ အစည်းအဝေးတရပ်ကို ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ မနီလာမြို့၌ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်နေ့မှ ၂၇ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးကျင်းပရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံများတွင် ရိက္ခာဖူလုံရေးအတွက် အရန်ရိက္ခာသိုလှောင်ရေးအစီအစဉ်နှင့် စီးပွားရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး အစီအစဉ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မဟာဗျူဟာများ ရေးဆွဲချမှတ် အကောင်အထည်ဖော်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ရိက္ခာပါရဂူများက အေဆီယင်ခေါ် အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတို့၏ အရေးပေါ် ဆန်သိုလှောင်ထားရှိမှု အစီအစဉ်သည် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ စံပြုဆောင်ရွက်သင့်သည့် ရှေ့ပြေး အစီအစဉ်တရပ်ပင် ဖြစ်ကြောင်း ရည်ညွှန်းဆွေးနွေးတင်ပြသည်။ အေဆီယင်အဖွဲ့ ရိက္ခာဖူလုံရေးအစီအစဉ်တွင် ဖိလစ်ပိုင်၊ ထိုင်း၊ စင်ကာပူ၊ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် မလေးရှားနိုင်ငံတို့ ပါဝင်ပြီး ပထမဆုံး အရန်သီးနှံ သိုလှောင်မှုအဖြစ် သီးနှံ မက်ထရစ်တန်ချိန် ၅၀,၀၀၀ သိုလှောင်ထားခဲ့သည်။ ထိုသီးနှံသည် ရိက္ခာပြတ်လပ်ပါက အရေးပေါ်သုံးစွဲရန် ဖြစ်သည်။

ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများမှ ရိက္ခာပါရဂူများသည် ဆင်းရဲသော နိုင်ငံများအား အရေးပေါ်ကာလတွင် ကူညီမည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စားနပ်ရိက္ခာဘဏ်တခုထူထောင်ခြင်း မပြုနိုင်မီကာလအတွင်း ဒေသအလိုက် အရန်ရိက္ခာသိုလှောင်ရေး အစီအစဉ်တရပ်ကို ထူထောင်ရန် ထိုအစည်းအဝေး၌ သဘောတူခဲ့ကြသည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အရေးပေါ် အရန်စားနပ်ရိက္ခာ သိုလှောင်ရေးအတွက် ရည်မှန်းချက် ဖြစ်သော တနှစ်လျှင် သီးနှံတန်ချိန် ငါးသိန်းကို ပြည့်မီသည်။ ယင်း ရည်မှန်းချက်ကို ၁၉၇၅ ခုနှစ်၌ ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံ နဝမ အထူးအစည်းအဝေးက ချမှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တဘက်တွင် ၁၉၇၄ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့ စားနပ်ရိက္ခာညီလာခံ၌ သဘောတူညီခဲ့သည့် အနည်းဆုံးတနှစ်လျှင် သီးနှံတန်ချိန် ၁၀ သန်း ထောက်ပံ့ရေးကိုမူ ပြည့်မီခြင်းမရှိသေးချေ။ ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်း ကျဆင်းလျက်ရှိသည်။ ဤသို့ ကျဆင်းရခြင်းသည် စားနပ်ရိက္ခာအကူအညီကို ငွေကြေးဖြင့် ပေးအပ်မှုကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ စားနပ်ရိက္ခာ အကူအညီပေးမှုသည် ၁၉၅၀ နှင့် ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ၏ အမြင့်ဆုံးစံချိန်များထက် နိမ့်ကျလျက်ရှိသည်။ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ် စားနပ်

ဆီနီဂေါနိုင်ငံမှ အမျိုးသမီးများသည် စားနပ်ရိက္ခာအတွက် နှံ့စားပြောင်းစေ့များကို ဤသို့ ထုထောင်းရသည်။

ရိက္ခာ အကူအညီပေးမှုသည် စားနပ်ရိက္ခာ အကူအညီ ဦးစားပေးနိုင်ငံများ လိုအပ်မှု၏ ၁၈ ရာခိုင်နှုန်းကိုသာ ဖြည့်ဆည်းနိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာ သီးနှံထုတ်လုပ်မှုသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ်ကထက် နှစ်ရာခိုင်နှုန်း ပိုမိုထွက်ရှိပြီး မက်ထရစ်တန် ချိန်ပေါင်း ၁,၅၄၄ သန်းအထိ စံချိန်တင် ထွက်ရှိခဲ့သော် လည်း ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ စားနပ်ရိက္ခာအထွက်သည် အမှန် တိုးတက်မှုမရှိခဲ့ကြောင်း ကုလသမဂ္ဂစားနပ်ရိက္ခာနှင့် စိုက်ပျိုးရေးအဖွဲ့ (အက်ဖအေအို) ၏ အစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ စားနပ်ရိက္ခာ သီးနှံထုတ်လုပ်မှုသည် လုံးဝ တိုးတက်မှု မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ စားနပ်ရိက္ခာ အထွက်အဆုတ်ယုတ်ဆုံးဒေသသည် အာဖရိကဒေသ ဖြစ်သည်။ အာဖရိကဒေသအနှံ့အပြားတွင် မိုးခေါင်ခဲ့သဖြင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် စားနပ်ရိက္ခာ အခြေအနေကို အထူးပင်ဆိုးရွားစေခဲ့သည်။ ဆာဟာရတောင်ပိုင်းရှိ အာဖရိကနိုင်ငံ များ၏ စားနပ်ရိက္ခာ သီးနှံထုတ်လုပ်မှုစုစုပေါင်းသည် ခုနှစ်ရာခိုင်နှုန်း ဆုတ်ယုတ်ခဲ့ပြီး တနိုင်ငံချင်းအလိုက် ထုတ်လုပ်မှုတွင် ၁၃ ရာခိုင်နှုန်း ကျဆင်းခဲ့သည်။

ယနေ့ကမ္ဘာတွင် သီးနှံမျိုးစေ့များကို ပင်ရင်းဒေသမှ ခိုးထုတ်ယူ၍ မျိုးကောင်းမျိုးသန့်များ ဖန်တီးပေးပေးကာ မူလမျိုးများကို ဖျက်ဆီးပစ်ပြီး သီးနှံမျိုးစေ့များကို မူပိုင်ခွင့်သတ်မှတ်ရန် ကြိုးပမ်းမှုများရှိနေပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာနှင့် စိုက်ပျိုးရေးအဖွဲ့ (အက်ဖအေအို) သည် သီးနှံမျိုးစေ့များ ထိန်းသိမ်းရန်လိုအပ်သည့် အခြေအနေကို သိရှိသဖြင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် နှစ်ဦးပိုင်းတွင် သီးနှံဂေဟဗေဒ ယူနစ်တစ်ခုကိုတည်ထောင်သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် တွင် ကုလသမဂ္ဂ ပတ်ဝန်းကျင်ဖွံ့ဖြိုးရေး အစီအစဉ်နှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စိုက်ပျိုးရေးသုတေသနအဖွဲ့တို့ ပူးပေါင်းကာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သီးနှံမျိုးစေ့ အရင်းအမြစ်များ ဘုတ်အဖွဲ့(အိုင်ဘီဂျီအာ)ကို ဖွဲ့စည်းသည်။ ထိုအဖွဲ့သည် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ သီးနှံမျိုးစေ့များ ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် မျိုးစေ့ဘဏ် ဖွင့်လှစ်ထားရှိပြီး စုဆောင်းထိန်းသိမ်းသည်။

အက်ဖအေအိုအဖွဲ့၏ ၁၉၈၁ ခုနှစ်ညီလာခံတွင် ကမ္ဘာ့မြေဆီလွှာ ပဋိညာဉ်ကို အတည်ပြုနိုင်ခဲ့ခြင်းမျိုးသည်လည်း စားနပ်ရိက္ခာဆိုင်ရာ သယံဇာတပစ္စည်းများကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဆောင်ရွက်မှုအဖြစ် ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံရေးတွင် အရေးပါလှသည်။ ယင်းညီလာခံမှ အက်ဖအေအိုအဖွဲ့သို့ တာဝန်ပေးထားသောပင်မျိုးစု သယံဇာတဆိုင်ရာ ကွန်ဗင်းရှင်းမှုကြမ်း အတည်ပြုနိုင်ရေးသည်လည်း အလားအလာကောင်းသည့် ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

ကမ္ဘာ့ဘဏ်။ ။ အမည်အပြည့်အစုံသည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၄ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ နယူးဟာမ်း ရှိုင်းယားပြည်နယ် ဘရက်တန်ဝုဒ်မြို့၌ မဟာမိတ် ၄၄ နိုင်ငံ တက်ရောက်သည့် ကုလသမဂ္ဂငွေကြေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေး ညီလာခံသည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငွေကြေး ရန်ပုံငွေအဖွဲ့နှင့်အတူ ကမ္ဘာ့ဘဏ်ကိုထူထောင်ရန် သဘောတူညီသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ဝါရှင်တန်မြို့၌ နိုင်ငံပေါင်း ၂၈ နိုင်ငံမှ ကိုယ်စားလှယ်များက ယင်းဘဏ်၏ သဘောတူစာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်သည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့မှစ၍ လုပ်ငန်းစတင်လည်ပတ်သည်။ ကုလသမဂ္ဂ၏ အထူးဂျောင်စီတရပ် ဖြစ်သည်သာ မက လွတ်လပ်သော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းလည်း မည်ပေသည်။

ဟန်ဂေရီနိုင်ငံသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့တွင် ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ ၁၄၃ နိုင်ငံမြောက် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် လွတ်လပ်ရေးရသော စိန့်ဗင်းဆင့်နှင့် ဂရင်းနေဒင်းနိုင်ငံသည် သြဂုတ်လ ၃၁ ရက်နေ့မှစ၍ ၁၄၄ နိုင်ငံမြောက် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာသည်။

- ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ ရည်ရွယ်ချက်များမှာ -
- ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်း များတွင် ငွေရင်းငွေနှီးမြှုပ်နှံမှုကို ချောမောပြေပြစ်စေခြင်းဖြင့် အဖွဲ့ဝင်တို့၏ ဒေသပြန်လည်ထူထောင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ကူညီရန်၊
- ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ အာမခံချက်ဖြင့် ဘဏ်အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများတွင် ပြည်ပမှ ပုဂ္ဂလိက ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကို အားပေးမြှင့်တင်ရန်၊
- အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတို့၏ ကုန်ထုတ်လုပ်မှု ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကို အားပေးခြင်းဖြင့် ရေရှည်တွင် ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်မှု မျှတစွာ တိုးတက်လာစေရန်၊
- နိုင်ငံခြား ငွေပေးငွေယူ ရှင်းတမ်းများ၏ အခြေအနေ တိုးတက်ကောင်းမွန်စေရန် စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ဘဏ်အဖွဲ့၏ မတည်ငွေရင်းအတွက် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများက ထည့်ဝင်ကြသည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှ ထုတ်ချေးသည့် ငွေများကို အဓိကအားဖြင့် ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်များတွင် ဘဏ်ကိုယ်တိုင်က ချေးယူထားသော ငွေများမှလည်းကောင်း၊ လက်ရှိဝင်ငွေများမှလည်းကောင်း၊ ဘဏ်သို့ ပြန်လည်ပေးဆပ်သည့် ငွေများမှလည်းကောင်း ရရှိသည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာသန်း ၈၀၀၀ ကို ပုံသေ

အတိုးနှုန်းပေး၍ ချေးယူခဲ့သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်က ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် ဘွန်းစာချုပ် (ခေါ်) အတိုးရပိုင်ခွင့်ရှိသော ကြွေးမြီမှတ်တမ်းစာချုပ်များ ထုတ်ချေးသည့် ဈေးကွက်မှ ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း ၃,၇၅၀ ချေးယူခဲ့သဖြင့် အများဆုံး ချေးယူသူ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်သို့ ဝေပုံကျ အများဆုံးထည့်ဝင်ထားသော နိုင်ငံများသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ကနေဒါ၊ ပြင်သစ်၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျပန်၊ ဂျပန်နှင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံများ ဖြစ်သည်။ ဆအူးဒီအာရေဗျနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့ဘဏ်သို့ ငွေအများဆုံးထုတ်ချေးသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ အာဏာအရပ်ရပ်ကို အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများ ဘုတ်အဖွဲ့သို့ အပြီးအပိုင်လွှဲအပ်ထားသည်။ ဘုတ်အဖွဲ့အစည်းအဝေးကို သာမန်အားဖြင့် တနှစ်လျှင်တကြိမ် ကျင်းပသည်။ ဝေပုံကျ အများဆုံး ထည့်ဝင်ထားသော ငါးနိုင်ငံသည် အလုပ်အမှုဆောင် ညွှန်ကြားရေးမှူး ငါးဦး ခန့်ထားသည်။ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ အားလုံးက ရွေးချယ်တင်မြှောက်သော အလုပ်အမှုဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူး အရေအတွက်သည် ယခင်က ၁၅ ဦး ရှိခဲ့ရာမှ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ၁၆ ဦးသို့ တိုးမြှင့်သတ်မှတ်သည်။ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဧပြီလမှ စ၍ ကမ္ဘာ့ဘဏ်တွင် တိုင်ဝမ်၏နေရာ၌ တရုတ်ပြည်ကို ကိုယ်စားပြုခွင့် ရလာပြီးနောက် စုစုပေါင်းထည့်ဝင်ငွေ ပမာဏ စက္ကူရွှေခေါ် အထူးထုတ်ယူခွင့် (အက်စီအာ) သန်း ၇၅၀ မှ သန်း ၁,၂၀၀ သို့ တိုးမြှင့်ခဲ့သဖြင့် အလုပ်အမှုဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူး တဦး ရွေးချယ်တင်မြှောက်နိုင်ရန် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဘုတ်အဖွဲ့က စီစဉ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

အလုပ်အမှုဆောင် ညွှန်ကြားရေးမှူးများသည် ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်နိုင်သည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်မူဝါဒနှင့်အညီ ဘဏ်လုပ်ငန်း လည်ပတ်ရေးအတွက် လည်းကောင်း၊ ဝန်ထမ်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးအတွက်လည်းကောင်း ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌတွင် တာဝန်ရှိသည်။ အဖွဲ့ဝင် ၂၁ ဦး ပါဝင်သော အလုပ်အမှုဆောင်များအဖွဲ့သည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက အဆိုပြုလာသော အော်လဒင် ကလော့ဆင်ကို ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် တင်မြှောက်လိုက်သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် အငြိမ်းစားယူသည့် ရောဗတ်မက္ကနားမားထူး၏ ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ကို မစ္စတာကလော့ဆင်က လွှဲပြောင်းယူလိုက်သည်။

ကမ္ဘာ့ဘဏ်တွင် တွဲဖက်အဖွဲ့အစည်းနှစ်ခု ရှိသည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးရေးအဖွဲ့(အိုင်ဒီအေ)နှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဘဏ္ဍာရေးကော်ပိုရေးရှင်း (အိုင်အက်ဖစီ) တို့ ဖြစ်သည်။ အိုင်ဒီအေကို ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ အိုင်အက်ဖစီကို ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း ထူထောင်

သည်။ အိုင်အက်ဖစီသည် အဖွဲ့ဝင်ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံများ၏ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို အကူအညီပေးရန် ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အိုင်ဒီအေသည် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများသို့ ချေးငွေအကူအညီများကို စည်းကမ်းချက်များ တင်းကျပ်စွာ မထားရှိပဲ ပေးအပ်လျက်ရှိသည်။ အိုင်ဒီအေမှ အကူအညီပေးသော လုပ်ငန်းများတွင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးနှင့် ကျေးလက်ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ စာသင်ကြားရေး၊ စွမ်းအင် ထုတ်လုပ်ရေး၊ လူဦးရေစီမံကိန်း၊ ကျွမ်းကျင်မှုအကူအညီနှင့် မြို့ပြဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်း စသည်တို့ ပါဝင်သည်။ အိုင်ဒီအေ၏ ထူးခြားသော စွမ်းဆောင်မှုကို ယေမင်အာရပ်သမ္မတ နိုင်ငံတွင် တွေ့ရသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထိုနိုင်ငံသည် အိုင်ဒီအေသို့ ဝင်လာသောအခါ ဗဟိုဘဏ်လည်းမရှိ၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး အဖွဲ့အစည်းများလည်း မထူထောင်နိုင်သေးချေ။ အမျိုးသား ရသုံးခန့်မှန်းခြေ ငွေစာရင်းအရ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းလည်း မရှိသေးချေ။ အိုင်ဒီအေမှ လုပ်ငန်းစီမံကိန်း ၂၉ ခုအတွက် ဒေါ်လာသန်း ၂၇၀ ကို လက်ခံရရှိလိုက်ခြင်းကြောင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ထိုနိုင်ငံ၌ ဗဟိုဘဏ်တခုလည်း ထွက်ပေါ်လာပြီး လမ်းလုပ်ငန်းဌာန၊ လျှပ်စစ်ကော်ပိုရေးရှင်းနှင့် သီးနှံကော်ပိုရေးရှင်းတို့ကို ထူထောင်ပြီး ဖြစ်သည်။ အိုင်ဒီအေသည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၈၂ ခုနှစ်အထိ နိုင်ငံပေါင်း ၇၈ နိုင်ငံသို့ ဖွံ့ဖြိုးရေး အစီအစဉ်ပေါင်း ၁,၃၀၂ ခုအတွက် ဒေါ်လာသန်း ၂၇,၀၀၀ ကျော် ထုတ်ပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့မှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက်နေ့အထိ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အတွင်း နိုင်ငံပေါင်း ၄၂ နိုင်ငံ၏ စီမံကိန်း ၉၇ ခုအတွက် ဒေါ်လာ ၂,၆၈၆ သန်းကျော် ထုတ်ချေးခဲ့သည်။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့နှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ်တို့၏ ၃၇ ကြိမ်မြောက် ပူးတွဲနှစ်ပတ်လည် အစည်းအဝေးကို ကနေဒါနိုင်ငံ တိုရန်တိုမြို့၌ ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ကျင်းပသည်။ အစည်းအဝေးတွင် ထည့်ဝင်ငွေသတ်မှတ်ချက် တိုးမြှင့်ရေးကိစ္စ၊ သီးသန့်ရန်ပုံငွေ ထူထောင်ရေးကိစ္စနှင့် ချေးငွေများပေါ်တွင် တင်းကျပ်သည့် ဘဏ္ဍာရေးစည်းမျဉ်းများ ကျင့်သုံးရေးကိစ္စများကို အလေးထား၍ ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

ကျူးဗားသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ကျူးဗားနိုင်ငံ၏ ပထမဆုံး ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ၁၉၇၆ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ပြဋ္ဌာန်း၍ ပထမအကြိမ် အမျိုးသား လွှတ်တော် ပထမအစည်းအဝေးကို ၁၉၇၆ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ဒေသန္တရ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ၁၆၉ ဖွဲ့သို့ ကိုယ်စားလှယ်

ပေါင်း ၁၀,၇၂၅ ဦးကို ပြည်သူ့တို့က တိုက်ရိုက် ရွေးချယ် တင်မြောက်သည်။ အခြေခံဥပဒေအရ ယင်းကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့များမှ အမျိုးသားလွှတ်တော်သို့ လွှတ်တော်ကိုယ်စား လှယ်များကို ထပ်ဆင့် ရွေးကောက်ပေးရသည်။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယအကြိမ် အမျိုးသား လွှတ်တော်သို့ လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ၄၉၉ ဦးကို ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ရွေးချယ်တင်မြောက်ပေးသည်။ ဒုတိယအကြိမ် အမျိုးသား လွှတ်တော် ပထမအစည်းအဝေးကို ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ လ ၂၈ ရက်နှင့် ၂၉ ရက်နေ့များတွင် ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။

ကျူးဗား ကွန်မြူနစ်ပါတီ ပထမအစည်းအဝေးမှူးဖြစ်သူ သမ္မတ ဖိဒယ်ကတ်စထြိုအား နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌနှင့် သမ္မတအဖြစ် ပြန်လည် ရွေးချယ် တင်မြောက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရော ကတ်စထြိုသည်လည်း ပထမ ဒုတိယ သမ္မတအဖြစ် ပြန်လည် ရွေးချယ် တင်မြောက်ခံရသည်။ ပြည်တွင်း ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီးနှင့် ဈေးနှုန်းကော်မတီ အကြီးအကဲတို့ နှစ်ဦးမှလွဲ၍ ဝန်ကြီးများကောင်စီ အဖွဲ့ဝင် များအားလုံးကို ပြန်လည် ခန့်အပ် သည်။ ပြည် တွင်း ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီး အသစ်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ခန့်ထားသည်။

ကာရစ်ဘီယံဒေသ ဓနသဟာယနိုင်ငံများမှ ကျောင်း သား ၃၀၀ အပါအဝင် တတိယကမ္ဘာ့နိုင်ငံ ၈၁ နိုင်ငံမှ ကျောင်းသားစုစုပေါင်း ၁၆,၀၀၀ တို့သည် ပညာတော်သင် ဆုဖြင့် ကျူးဗားနိုင်ငံတွင် လာရောက်ဆည်းပူးနေသည်။

ကျူးဗားသမ္မတ ကတ်စထြိုသည် အရှေ့ဥရောပမှ ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်များနှင့်အတူ ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဗရက်ဇျက်၏ ဈာပန အခမ်းအနားကို တက်ရောက်ခဲ့သည်။

ဒိုမီနီကာ နိုင်ငံမှ ကျောင်းသား ၁၁ ဦးသည်လည်း မစ္စတာ ဆီရာဖင်းဦးဆောင်သော ယာယီအစိုးရလက်ထက် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ကျူးဗားနိုင်ငံ၌ ပညာဆည်းပူးသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ပညာသင် နှစ်တွင်လည်း ပညာတော်သင် စေလွှတ်ရန် ကျူးဗား ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ပါလီမန်ကို ကိုယ်စားမပြုသော ဒိုမီနီကာ လွှတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားမှု မဟာမိတ်အဖွဲ့ (ဒီအယ်အမ်အေ) သို့ ပါတီချင်း အနေဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကျူးဗားအစိုးရက ဒိုမီနီကာ အစိုးရသို့ အစိုးရချင်း အနေဖြင့် လည်းကောင်း ကမ်းလှမ်းသည်။ ကာရစ်ဘီယံဒေသတွင် ပထမဆုံး အမျိုးသမီးဝန်ကြီးချုပ်

အကျယ်အဝန်း။	။၄၂,၈၂၇ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၁,၀၀,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ဟားဗားနားမြို့

ဖြစ်သည့် မစ္စမေရီယူဂျီးနီးယားချားက ယင်းကမ်းလှမ်း ချက်ကို ပယ်ချသည်။ ဒီအယ်အမ်အေပါတီသို့ ကမ်းလှမ်း မှုသည် ပြည်တွင်းရေးကို စွက်ဖက် ရာ ရောက် သည်ဟု ကန့်ကွက်သည်။

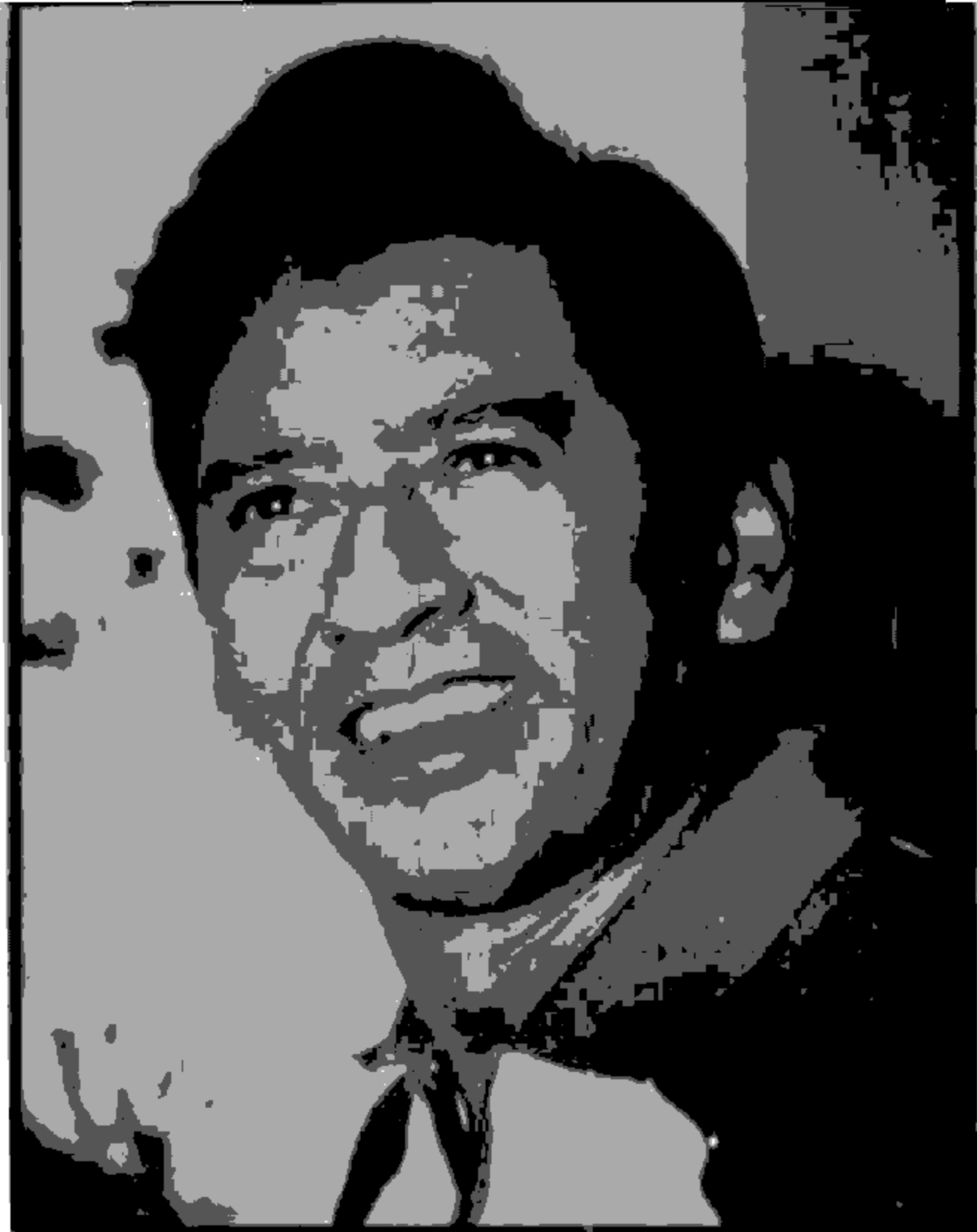
ဗင်နိုဇွဲလားနိုင်ငံ ပြည်တွင်းခရီးစဉ် ပျံသန်းနေသော လေယာဉ်သုံးစီးကို ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် လူ ၁၁ ဦးက အပိုင် စီး သည်။ ထို လေ ယာဉ် များ သည် ကျူးဗားနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာရာ ကျူးဗားအာဏာပိုင် များက လေယာဉ်အပိုင်စီးသူများကို ဖမ်းဆီးအရေးယူခဲ့ သည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လက ပြဋ္ဌာန်းသော ဗင်နိုဇွဲလား- ကျူးဗားလေယာဉ် အပိုင်စီးမှု ပူးပေါင်းကာကွယ်တားဆီး ရေး ဥပဒေ ကွန်ဗင်းရှင်းအရ အရေးယူခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ဖလော်ရီဒါ လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေးလေယာဉ်တစ်စီးသည်လည်း မီယာ မီမြို့မှ ကီးဝက်မြို့သို့ပျံသန်းနေစဉ် အပိုင်စီးခံရကာ ကျူးဗား နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ လေယာဉ် အပိုင်စီးသူသည် ဓားစာခံများကို လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး ကျူးဗားအာဏာပိုင် များထံတွင် အဖမ်းခံသည်။

ကျူးဗားနိုင်ငံ၌ သုံးရက်ကြာလည်ပတ်ခဲ့သော ကနေဒါ ပါလီမန် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏ လည်ပတ်မှုခရီး စဉ်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ပြီးဆုံး သွားသည်။ ကနေဒါ အောက်လွှတ်တော်မှ လက်တင် အမေရိကနှင့် ကာရစ်ဘီယံ ဒေသဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ် ရှစ်ဦးသည် ကျူးဗားသမ္မတကတ်စထြိုနှင့် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ဒုတိယသမ္မတ ကာလို့ရာဖေ ရောဒရီဂျက်နှင့်လည်း နှစ်ကြိမ်တွေ့ဆုံခဲ့ပြီး အခြားဝန်ကြီး

များနှင့်လည်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ကျူးဗားနိုင်ငံ၌ မူးယစ်ဆေးဝါးမှုဖြင့် လပေါင်းများစွာ ဖမ်းဆီးထားခြင်း ခံနေရသည့် ကနေဒါ လူမျိုးတိုင်းအား ပြန်လွတ်ပေးရန် ကျူးဗားနိုင်ငံက သဘောတူညီခဲ့သည်။

ပါလက်စတိုင်း မိဘမဲ့ကလေး ၅၀၀ ကို ကျူးဗား နိုင်ငံက လက်ခံမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျူးဗားသမ္မတ ကတ်စထိုက်က ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၅ ရက်နေ့က ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ ဤသို့လက်ခံလိုက်ခြင်းသည် ပါလက်စတိုင်းနှင့် ကျူးဗားနိုင်ငံတို့အကြား သွေးစည်းညီညွတ်မှုကို ပြသခြင်း ပင်ဖြစ်သည်ဟု ပါလက်စတိုင်းခေါင်းဆောင် အာရာဖတ်ထံ ပေးပို့သည့်သဝဏ်လွှာ၌ ဖော်ပြထားသည်။

ကျော်ဆွေ ဦး (မြန်မာ ၁၂၅-၁၃၄၄) ။ ။ ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင်နှင့် ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ ဦးကျော်ဆွေသည် ရန်ကုန်မြို့၌ အဖ မြို့ပြအိုးအိမ်ဌာနဝန်ထောက် ဦးဘနွှစ်၊ အမိ ဒေါ်အုန်းစိန်တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၅ ခုနှစ် တပို့တွဲ

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် ဦးကျော်ဆွေ

လဆန်း ၆ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ ငယ်နာမည်မှာ မော်နီ ဖြစ်သည်။ မွေးချင်းညီအစ်ကို လေးဦးရှိသည့်အနက် ဦးကျော်ဆွေသည် ဒုတိယမြောက်သား ဖြစ်သည်။

ဦးကျော်ဆွေသည် ငယ်စဉ်က စိန်ဂျန်းကျောင်းတွင် ပညာသင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း၌ ပဲခူးမြို့တွင် ရာဇဝတ်အုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းသည်။ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကာလတွင် ဘီ၊ ဒီ၊ အေ ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်သို့ ဝင်ရောက်တာဝန်ထမ်းသည်။

၁၉၄၅-၄၆ ခုနှစ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ပြီးစေချိန်တွင် ဝါသနာအလျောက် ရုပ်ရှင်လောကသို့ စတင်ခြေချခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှဘားမားရုပ်ရှင် (ယခု ညွန့်မြန်မာ) ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာ ဦးဘရှင်ရိုက်ကူးသော စောရစ်ရှား အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ကားတွင် စတန့်မင်းသား တင်ဖေ၊ မင်းသမီး မေမြတို့နှင့် တွဲဖက်၍ ကျော်ဆွေအမည်ဖြင့် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်အဖြစ် ပထမဆုံး ပါဝင်ရိုက်ကူးခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဦးကျော်ဆွေသည် သူ၏ လက်ဦး ရုပ်ရှင်ဆရာ ဒါရိုက်တာ ဦးဘရှင်နှင့် အေ - ဝမ်းဖလင်း ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ဗိုလ်ချုပ်၊ တသွေးတမြေ စသော ရာဇဝင်နောက်ခံ ကားများတွင်လည်းကောင်း၊ ဒါရိုက်တာ ဦးချင်းစိန် (ရွှေညာမောင်) ရိုက်ကူးသော အထောက်တော် နှင့် ချစ်ရဲဘော် ဇာတ်ကားများတွင်လည်းကောင်း၊ မင်းသမီး မေမြ၊ မေမြင့်၊ မေဆန်း စသည်တို့နှင့်တွဲဖက်ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် ကျော်ဆွေဟု ထင်ရှားလာစေအချိန်တွင် ဗြိတိသျှဘားမား ရုပ်ရှင်သို့ ပြန်လည် ကူးပြောင်းကာ ဒါရိုက်တာ ရွှေဒုံးဘီအောင်၏ နာမည်ကျော် ဗိုလ်အောင်ဒင်အဆက် သား ဗိုလ်အောင်ဒင် ဇာတ်ကားတွင် မင်းသမီး ခင်အုန်းမြင့်နှင့် တွဲဖက်ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဒါရိုက်တာ ရွှေဒုံးဘီအောင်နှင့်ပင် ပွဲခါညောင်ရေ၊ ဒါရိုက်တာ ဦးသုခနှင့် သည်ဆောင်းဟေမာန်၊ ဒါရိုက်တာ ချစ်ခင် ရိုက်ကူးသော ဖြေလျော့ခွေ၊ ဒါရိုက်တာ ဦးအောင်ကြီး ရိုက်ကူးသော မင်းအောင်မင်းနောင်၊ ဒါရိုက်တာ လှဦး (လူကြမ်း လှမောင်လေး) ရိုက်ကူးသော ဖူးစာနှစ်ခိုင် ဇာတ်ကားများတွင်လည်း ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ရုပ်ရှင်မင်းသား ကျော်ဆွေသည် သူ့ခုမ ရုပ်ရှင်၏ ဒဏ် ဇာတ်ကား၊ ပြည်တော်အေးရုပ်ရှင်၏ မွှေး အစရှိသော ရုပ်ရှင်ကားများတွင်လည်း ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဦးကျော်ဆွေသည် ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်၍ တို့ဟို ဂျပန်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီတွင် ရုပ်ရှင် ပညာသင်ယူသည်။ ဦးကျော်ဆွေသည် ကိုယ်ပိုင် မိုးရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်ပြီး ပထမဆုံး ဒါရိုက်တာ သရုပ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် ပုလဲမျက်ရည် စစ်ရုပ်ရှင်ကားကို မင်းသမီး ခင်ယုမေ (မေ) နှင့် တွဲဖက်ပါဝင်ရိုက်ကူးသည်။

မိုးရုပ်ရှင်မှပင် မင်းသမီး ခင်ယုမေနှင့် အများဆုံးတွဲ၍ ချစ်မေတ္တာ၊ မချူသာသည်၊ သည် မေတ္တာလမ်း၊ စိမ်း စသည့် ရုပ်ရှင်ကားများကို ဆက်လက်ရိုက်ကူးခဲ့သည်။

၁၉၄၅-၄၆ ခုနှစ်စ၍ ၁၉၈၂ ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၃၅ နှစ်ကျော်အတွင်း သရုပ်ဆောင် မင်းသား၊ သရုပ်ဆောင်

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနော်ဝင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုနှင့် စာပွဲဝင်များ ၁၉ ကြိမ်မြောက် မြန်မာ့ကျောက်မျက်ရတနာပြပွဲ၏ ပဏာမခင်းကျင်းပြသမှုကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးစဉ်

ဒါရိုက်တာအဖြစ်ဖြင့် ဦးကျော်ဆွေ ပါဝင်ရိုက်ကူးခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားပေါင်း ၃၀ ကျော်ရှိသည်။

ဦးကျော်ဆွေသည် မိမိပိုင် မိုးရုပ်ရှင်မှ မင်းသားဒါရိုက်တာအနေဖြင့် နောက်ဆုံးရိုက်ကူးသွားသော ရုပ်ရှင်ကားသည် မြေမြေချင်းခြေမြင် ဇာတ်ကားဖြစ်သည်။ စတန့်မင်းသား ရွှေဘနှင့် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ဦးကျော်ဆွေသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် သြဂုတ်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီးဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှင့် သားသမီး ငါးယောက် ကျန်ရစ်သည်။

ကျောက် မျက် ရ တ နာ ပြ ပွဲ (၁၉၈၂) ။ ။ မြန်မာ့ကျောက်မျက်ရတနာပြပွဲကို ၁၉၆၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလမှ စတင်၍ ရန်ကုန်မြို့ အင်းလျားကန်ဟိုတယ်တွင် နှစ်စဉ်ကျင်းပခဲ့ရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း ကျင်းပခဲ့သည့် ကျောက်မျက်ရတနာပြပွဲအထိ ၁၉ ကြိမ်မြောက်ခင်းကျင်းပြသခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

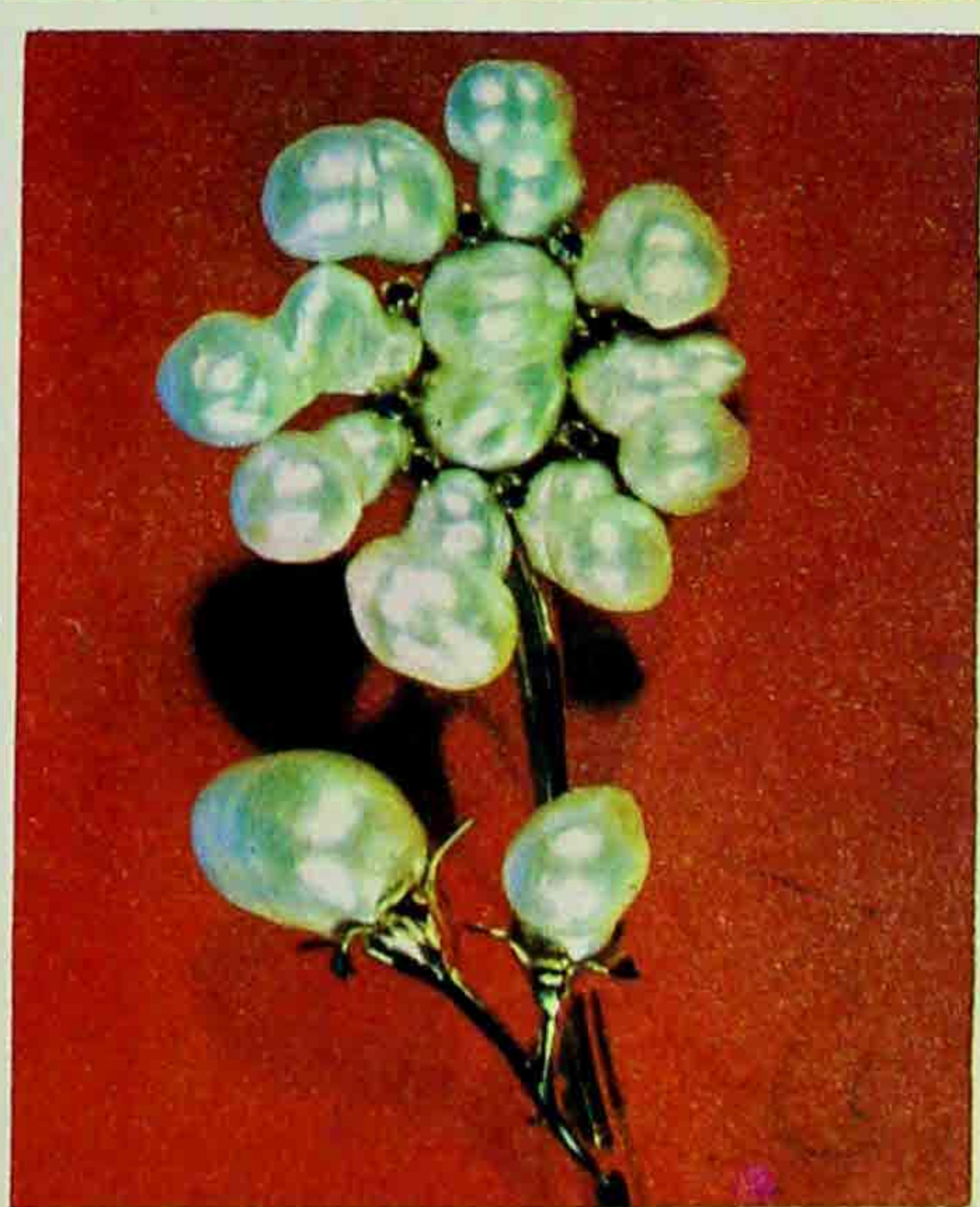
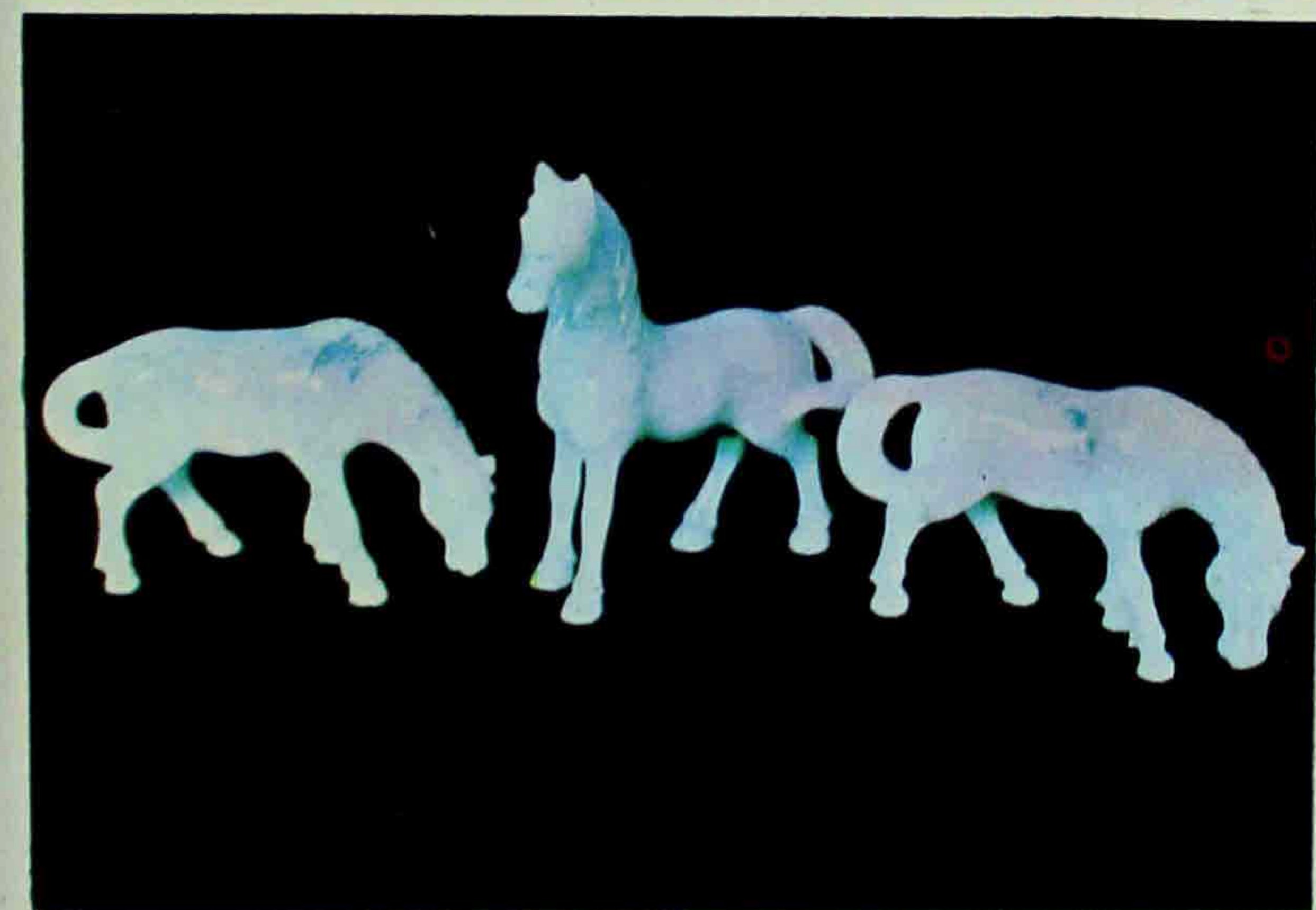
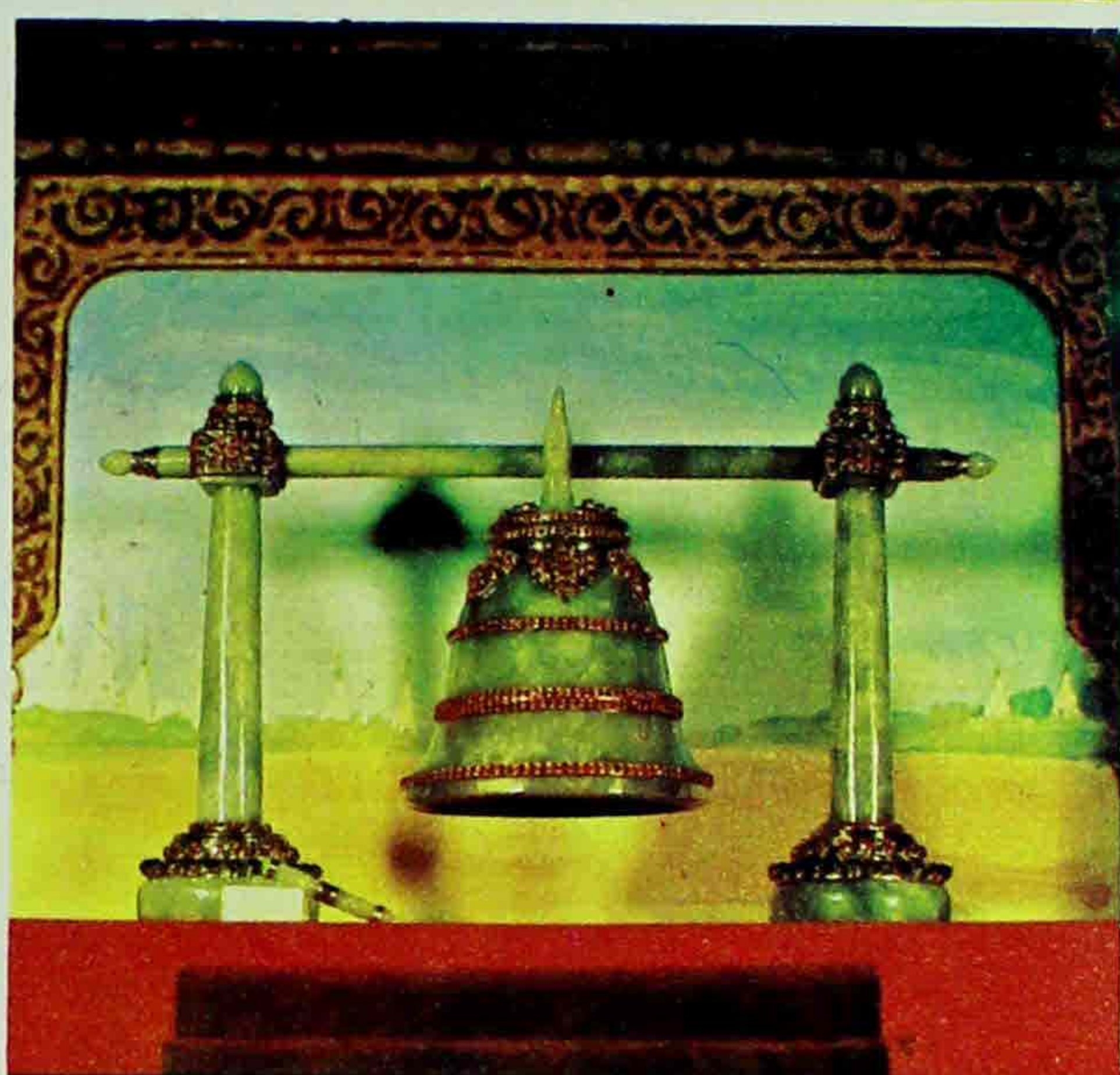
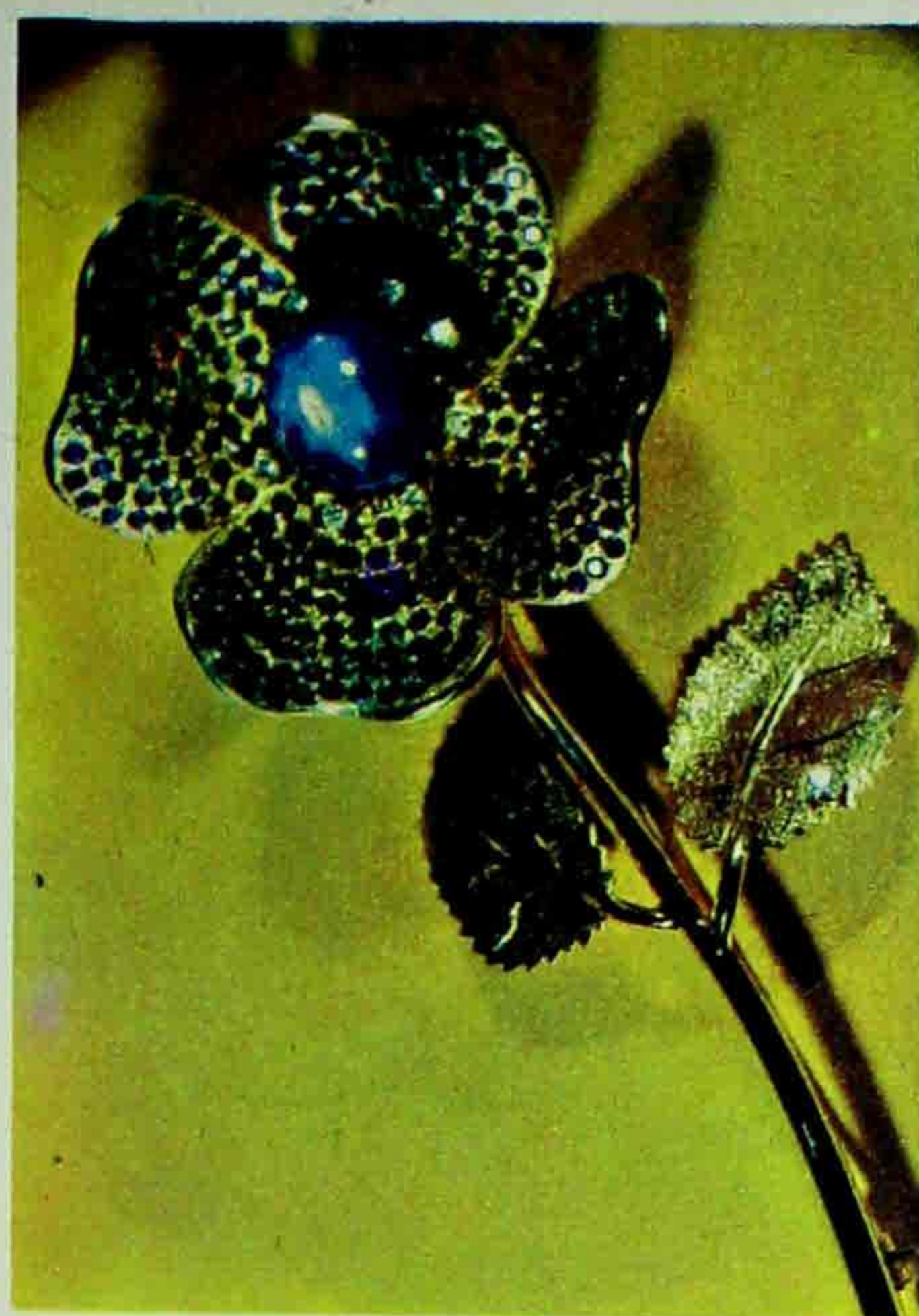
၁၉ ကြိမ်မြောက် မြန်မာ့ကျောက်မျက်ရတနာ ပြပွဲ၏ ပဏာမ ခင်းကျင်းပြသမှုကို ဖေဖော်ဝါရီလ ၈ ရက်နေ့တွင် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနော်ဝင်းနှင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုတို့ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး

ဦးနော်ဝင်းသည် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့၌ ကျောက်စိမ်းများ ဒုတိယနေ့အဖြစ် လေလံတင် ရောင်းချမှုကိုလည်း ကြည့်ရှုလေ့လာပြီး ရတနာကုန်သည်များကို နှုတ်ဆက်ခဲ့သည်။

မြန်မာ့ကျောက်မျက်ရတနာများကို ရောင်းချရာတွင် လေးကြိမ်မြောက် မြန်မာ့ကျောက်မျက်ရတနာ ပြပွဲအထိ ကျောက်မျက်၊ ကျောက်စိမ်းနှင့် ပုလဲဟူသော ရတနာသုံးမျိုးကိုသာ အဓိကထား၍ ရောင်း ချ ခဲ့ သော် လည်း ငါးကြိမ်မြောက် မြန်မာ့ရတနာပြပွဲမှစ၍ ကျောက်စိမ်းရုပ်တု ရုပ်ထွင်းများနှင့် လက်ဝတ်ရတနာများကိုပါ ထည့်သွင်း ရောင်းချခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ၁၉ ကြိမ်မြောက် မြန်မာ့ ကျောက်မျက်ရတနာပြပွဲကို ရန်ကုန်မြို့ အင်းလျား ကန် ဟို တယ် တွင် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့မှ ၂၄ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပခဲ့သည်။

စတင်ခင်းကျင်းပြသရောင်းချသော ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်၊ ပထမနေ့တွင် မြန်မာငွေ ၁၂,၃၃,၆၆၇ ကျပ် ၅၅ ပြား (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁,၆၇,၄၂၀) တန်ဖိုးရှိ ကျောက်စိမ်းအတွဲပေါင်း ၅၁ တွဲကို လည်းကောင်း၊ ဒုတိယ နေ့ တွင် မြန်မာငွေ ၇၀,၈၆,၆၄၀ ကျပ် ၉၀ ပြား (အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၉,၆၁,၂၂၂) တန်ဖိုးရှိ ကျောက်စိမ်းအတွဲပေါင်း

မြန်မာ့ ကျောက်ပျက်ရတနာများဖြင့် စီခြယ်မှုမ်းပံထားသော အနုပညာလက်ရာများ

၃၉ တွဲကို လည်းကောင်း၊ တတိယနေ့တွင် မြန်မာငွေ ၆၈,၆၂,၄၄၈ ကျပ် ၂၀ ပြား (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၉,၃၁,၂၉၇) တန်ဖိုးရှိ ကျောက်စိမ်း အတွဲပေါင်း ၆၄ တွဲကို လည်းကောင်း ရောင်းချခဲ့ရသည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် မြန်မာငွေ ၃၉,၇၀,၀၁၂ ကျပ် ၃၉ ပြား (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၅,၃၈,၇၆၇) တန်ဖိုးရှိ ကျောက်မျက်အတွဲပေါင်း ၄၉ တွဲ ရောင်းချခဲ့ရသည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် မြန်မာငွေ ၉၁,၈၁,၅၉၁ ကျပ် ၇၉ ပြား (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၂,၄၆,၀၂၆) တန်ဖိုးရှိ ပုလဲအတွဲပေါင်း ၄၁ တွဲကိုလည်းကောင်း၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် မြန်မာငွေ ၈၅,၀၅,၇၈၆ ကျပ် ၂၀ ပြား (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၁,၅၄,၃၁၃) တန်ဖိုးရှိ ပုလဲအတွဲပေါင်း ၈၇ တွဲကို လည်းကောင်း ရောင်းချခဲ့ရသည်။

ထို့ပြင် မြန်မာ့ကျောက်မျက်၊ ကျောက်စိမ်းနှင့် ပုလဲ ရတနာတို့ဖြင့် အသင့်ပြုလုပ်ထားသော လက်ဝတ်ရတနာ များ၊ ကျောက်စိမ်းရုပ်တုများကို ပြပွဲ စတင်ဖွင့်လှစ်သည့် နေ့မှစ၍ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက် နောက်ဆုံး နေ့အထိ ရောင်းချရာ မြန်မာငွေ ၂၄,၉၉,၉၅၇ ကျပ် (အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၃,၃၉,၂၆၇) တန်ဖိုးရှိ လက်ဝတ်ရတနာများကို လည်းကောင်း၊ မြန်မာငွေ ၁,၅၂,၅၆၈ ကျပ် ၉၃ ပြား (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂၀,၇၀၅) တန်ဖိုးရှိ ကျောက်စိမ်း ရုပ်တုများကို လည်းကောင်း ရောင်းချခဲ့ရသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ၁၉ ကြိမ်မြောက်ပြပွဲတွင် ရောင်းချရသည့် တန်ဖိုးငွေစုစုပေါင်းမှာ မြန်မာငွေ ၃,၉၄,၉၂,၆၇၃ ကျပ် ၁၆ ပြား (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၅၃,၅၉,၅၁၇) ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ် ပထမအကြိမ် ပြပွဲမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ၁၉ ကြိမ် မြောက် ပြပွဲအထိ စုစုပေါင်း မြန်မာငွေ ၄၄၃ သန်း သုံးသိန်းကျော် (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၇,၄၅,၃၉,၁၃၃) တန်ဖိုး ရှိသော ကျောက်မျက်ရတနာများ ရောင်းချခဲ့ရသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ၁၉ ကြိမ်မြောက် မြန်မာ့ကျောက်မျက်၊ ကျောက်စိမ်းနှင့် ပုလဲရတနာပြပွဲသို့ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ ရတနာကုန်သည် ၂၃၉ ဦးတက်ရောက်ခဲ့သည်။

ကျောက်လုံး၊ ဦး (မြန်မာ ၁၂၇၈-၁၃၄၃) ။ ။ သုံးထပ်ကွမ်း အကယ်ဒမီ ဆုရှင် ဦးကျောက်လုံးကို မန္တလေးတိုင်း၊ နွားထိုးကြီးမြို့၌ အဖဦးသေး၊ အမိဒေါ်တင် တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၈ ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၅ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ အမည်ရင်း မှာ ဦးအောင်ကြီးဖြစ်သည်။ မွေးချင်း ညီအစ်ကို မောင် နှမခြောက်ဦးရှိသည့်အနက် စတုတ္ထမြောက်သားဖြစ်သည်။

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် ဦးကျောက်လုံး

မြင်းခြံမြို့ အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းတွင် ၁၀ တန်း အောင်သည်အထိ ပညာသင်ကြားခဲ့ပြီးနောက် မြင်းခြံမြို့ရှိ ဒီစတိုတ် ကောင်စီရုံးတွင် စာရေးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၄၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၄ ခုနှစ်အထိ အကျဉ်းဦးစီးဌာနတွင် ထောင်မှူးအဖြစ်လည်းကောင်း အမှုထမ်းခဲ့သည်။

၁၉၅၁ ခုနှစ်မှစ၍ မန္တလေးမြို့တွင် ကျော်အောင် ကုမ္ပဏီအမည်ဖြင့် ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်သည်။ မန္တလေးသင်္ဂဟတီးဝိုင်းတွင် အပျော်ထမ်း ဂီတပညာရှင် အဖွဲ့ဝင်တဦးအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သည်။

ဦးအောင်ကြီး ပထမဆုံး ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော ဇာတ်ကားသည် မန္တလေးရုပ်ရှင်လီမိတက်မှ ဒါရိုက်တာ ဦးသုခရိုက်ကူးခဲ့သော ဘဝသံသရာ ဇာတ်ကားဖြစ်သည်။ ဤလူဘောင်တွင်ဇာတ်ကား၌ သရုပ်ဆောင်လူကြမ်း မင်း သားကြီး ဦးကျောက်လုံးအဖြစ်ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်မှ အစပြု၍ ဦးအောင်ကြီးသည် ဦးကျောက်လုံးဟု ထင်ရှား လာခဲ့သည်။

ဦးကျောက်လုံးသည် ဒါရိုက်တာ ရွှေခုံးဘီအောင်၏ အတွေ့ ဇာတ်ကားဖြင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ချီးမြှင့်သော အမျိုးသားဇာတ်ပို့ အကယ်ဒမီရွှေစင်ရုပ်ဆုကို ရရှိခဲ့သည်။

ထို့နောက် ရေမြေဆုံးတိုင်၊ ကျောက်ဘီလူးနှင့်ပပဝင်း၊ ကံ၊ သည်သောင်ယံက မခွာရက်တယ်၊ ချစ်တဲ့သူရဲရင်ခွင်၊ ရင်ဝယ်တသိမ့်သိမ့်၊ လုလင်ငယ်သွေး၊ လူမနော၊ ဘယ် ပန်းချီ ရေးလို့မမီ၊ သပြေရိပ် စသည့် ရုပ်ရှင်ကားများတွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ရူမဝရုပ်ရှင်မှ ရိုက်ကူးသော ရင်ဝယ်တသိမ့်သိမ့် ဇာတ် ကားဖြင့် ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ချီးမြှင့်သော အမျိုးသား ဇာတ်ပို့အကယ်ဒမီရွှေစင်ရုပ်ဆုကို ဒုတိယအကြိမ်ဆွတ်ခူး ရရှိသည်။

ဦးကျောက်လုံးသည် ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင်ပညာတွင် လူကြမ်း စရိုက်ကြမ်း နေရာမျိုးသာမဟုတ် သမီးကိုချစ်သော အဖေအခန်း၊ တပည့်ကို ကောင်းစားစေချင်သော ဆရာအခန်း၊ လူကြီးအခန်း စသည့်နေရာမျိုးတို့တွင်လည်း ဇာတ်လမ်းနှင့် အဝင်ခွင်ကျ သရုပ်ပေါ်အောင် သရုပ်ဆောင်ပြနိုင်သူ အနုပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ဦးကျောက်လုံးသည် တင်ညွန့်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာ ထွန်းဝေရိုက်ကူးသော ချစ်သမီး ဇာတ်ကားဖြင့် ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် အကောင်းဆုံး အမျိုးသားဇာတ်ပို့အဖြစ် အကယ်ဒမီရွှေစင်ရုပ်ဆွဲကို တတိယအကြိမ် ဆွတ်ခူးရရှိသည်။

ဦးကျောက်လုံးသည် အနုပညာသက်တမ်းတလျှောက်တွင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားပေါင်း ၄၀ နီးပါးခန့်၌ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ဦးကျောက်လုံးသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီးနှင့် သားသမီး ခုနှစ်ယောက် ကျန်ရစ်သည်။

ခိုးလ်, ဟဲလမုတ် (ခရစ် ၁၉၃၀ -) ။ ။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတဂျပာမနီနိုင်ငံတွင် ရှစ်နှစ်ခွဲကြာမျှ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် အာဏာရရှိခဲ့သော ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီခေါင်းဆောင် ဟဲလမုတ်ရှုမစ်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တို

ဝန်ကြီးချုပ် ဟဲလမုတ် ခိုးလ်

ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ပါလီမန်၌ အယုံအကြည်မရှိကြောင်းအဆိုကို ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရသည့်အတွက် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ပေးခဲ့ရာတွင် အတိုက်အခံပါတီဖြစ်သော ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက်တစ်ယူနီယံ ပါတီခေါင်းဆောင် ဟဲလမုတ်ခိုးလ်သည် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ဆက်ခံခွင့်ရခဲ့သည်။

ဝန်ကြီးချုပ်သစ် ဟဲလမုတ်ခိုးလ်ကို ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် လူဒါဝစ်ရှားဖန်မြို့တွင် မွေးဖွားသည်။ ခိုးလ်သည် ငယ်စဉ်က လယ်သမားတယောက်ဖြစ်လိုသော်လည်း ဖြစ်မလာခဲ့ချေ။ ဟိန်ဒယ်ဘတ်တက္ကသိုလ်မှ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံဘာသာဖြင့် ပါရဂူ (ဒေါက်တာ) ဘွဲ့ကို ရခဲ့သည်။

အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ်တွင် အက်ဒီနောဝါ၏ စီဒီယူ ပါတီခွဲဖြစ်သော လူငယ်အဖွဲ့တည်ထောင်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး အသက် ၂၉ နှစ်အရွယ်တွင် ရိုင်းလန်ပြည်နယ်မှ ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အရွေးခံရသည်။ အသက် ၃၉ နှစ်အရွယ်တွင် ခရစ်ယာန်ဒီမိုကရက်တစ် ယူနီယံပါတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အရွေးချယ်ခံရသည်။ ထို့နောက် ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ဟဲလမုတ်ခိုးလ်သည် ပါတီ၏ ဝန်ကြီးချုပ်လောင်းအဖြစ် အမည်စာရင်း တင်သွင်းခြင်းခံရသည်။

၁၉၇၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၉ ခုနှစ်အထိ လွှတ်တော်တွင် အတိုက်အခံပါတီဖြစ်သော ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက်တစ် ယူနီယံပါတီ၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ဝန်ကြီးချုပ် ဟဲလမုတ်ရှုမစ်အစိုးရအဖွဲ့အား အယုံအကြည်မရှိကြောင်း အဆိုကို ဟဲလမုတ်ခိုးလ်၏ ခရစ်ယာန်ဒီမိုကရက်တစ်ယူနီယံပါတီက ခေါင်းဆောင်၍ တင်သွင်းခဲ့ရာ ၂၅၆ မဲ ၂၃၅ မဲဖြင့် အနိုင်ရခဲ့သည်။ မဲမပေးပဲ ပျက်ကွက်သူ လေးဦးရှိသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်ရှုမစ်သည် အယုံအကြည်မရှိကြောင်းအဆိုကို ရှုံးနိမ့်ကာ ရာထူးမှထွက်ပေးခဲ့ရသဖြင့် ဟဲလမုတ်ခိုးလ်သည် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျပာမနီနိုင်ငံ၏ ခြောက်ဦးမြောက် ဝန်ကြီးချုပ် (အဓိပတိ) အဖြစ် အရွေးခံခဲ့ရသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ခိုးလ်၏ ဗဟိုလက်ယာအစိုးရအဖွဲ့စာရင်းကို အောက်တိုဘာလ ၄ ရက် နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်ခိုးလ်က ပြည်ထောင်စုဂျပာမနီနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး ပြန်လည်နာလန်ထူနိုင်အောင် ကြိုးစားမည်ဟု ကတိပြုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အစိုးရသက်တမ်း ရက်သတ္တ ၁၁ ပတ်အကြာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ခိုးလ်သည် ပါလီမန်တွင် အယုံအကြည်မရှိ အဆိုကို ရှုံးနိမ့်အောင် စီစဉ်ပြီး ပါလီမန်ကို ဖျက်သိမ်းကာ ရွေးကောက်ပွဲသစ်ကို ၁၉၈၃ ခုနှစ် မတ်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပပေးရန် သမ္မတ ကားကစတင်ထံ တင်သွင်းခဲ့လေသည်။

ချီးဗား၊ ဂျန် (ခရစ် ၁၉၁၂-၁၉၈၂) ။ ။ အမေရိကန်စာရေးဆရာဂျန်ချီးဗားကို ၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်တွင် မွေးဖွားသည်။ ဂျန်ချီးဗားသည် နယူးယောက်ကား မဂ္ဂဇင်း၏ ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။ အမေရိကန် ဝတ္ထုတို

နှင့် ဝတ္ထုရှည်ရေး စာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျန်ချီးဗား၏ အရေးအသားသည် မြို့ဆင်ခြေဖုံးဒေသစရိုက်များကို လိမ္မာ ပါးနပ်စွာ ထေ့လှောင်သော အရေးအသားမျိုး ဖြစ်သည်။

၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် သဒ္ဒါနောမတ်ရေးဒီယိုနှင့် အခြား ဝတ္ထုတိုများ စာအုပ်ကိုစတင်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၁၉၅၇ ခုနှစ် တွင် သဝက်ရှော့ ခရော်နိုကယ်ဝတ္ထုကို ရေးသားသည်။ သဝက်ရှော့ခရော်နိုကယ်သည် လူကြိုက်များပြီး ကျော် ကြားခဲ့သော ဝတ္ထုဖြစ်သည်။

ဂျန်ချီးဗားသည် သဝက်ရှော့စကင်းဒယ်၊ သဘာရီဂေးဒီး ယား၊ သဂေါ့ဖ်ဝင်းဒိုး၊ ဘူးလက်ပတ်ဒ်၊ သဝါးအော့အက် ပယ်စသည့် ဝတ္ထုများအပြင် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် လေးတွဲ ကိုလည်း ရေးသားခဲ့သည်။

ဂျန်ချီးဗားသည် သဝက်ရှော့ခရော်နိုကယ် ဝတ္ထုဖြင့် အမေရိကန် အမျိုးသား စာအုပ်ဆုကို ၁၉၅၇ ခုနှစ်က ရရှိ ခဲ့သည်။

ဂျန်ချီးဗားသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ကွယ်လွန် သည်။

ချစ်သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ချစ်သမ္မတနိုင်ငံ အစိုးရ၏ ဖိတ် ခေါ်ချက်အရ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ကတည်းက ချစ်နိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေသော လစ်ဗျတပ်များသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ပြည်တွင်းစစ်ပွဲအပြီးတွင် ပြည်တွင်းနှင့် ပြည်ပမှ ဝိုင်းဝန်း၍ အကြီးအကျယ် ကန့်ကွက်ခဲ့ကြခြင်းကြောင့် ၁၉၈၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ချစ်နိုင်ငံမှပြန်လည်ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ (စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၁၉၈၂ - ၁၆၁-ရှု။)

လစ်ဗျတပ်များ ထွက်ခွာသွားပြီးနောက် ပြည်တွင်း ပြိုကွဲမှုကို တားဆီးထိန်းချုပ်နိုင်ရေးအတွက် အာဖရိက ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ (အိုအေယူ) မှ ငြိမ်းချမ်းရေးတပ်များကို ချစ်နိုင်ငံသို့ နိုဝင်ဘာလနှင့် ဒီဇင်ဘာလများ၌ စေလွှတ် ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ချစ်နိုင်ငံတွင်း၌ နိုင်ငံရေးမငြိမ်မသက် ဖြစ်ပွားနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် အိုအေယူတပ်ဖွဲ့များသည် စစ်ရေးအထောက်အပံ့နှင့် ငွေကြေး အခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ချစ်နိုင်ငံသည် ထိုတပ်များကို လုံလောက် စွာ ထောက်ပံ့နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ချေ။

ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ဖေရာလာဂူမြို့သည် ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဟောင်း ဟာဗရီ ဦးဆောင်သော အက်ဖအေအင် တပ်များလက်တွင်းသို့ ကျရောက်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ကင်ညာနိုင်ငံ နိုင်ရီဘီမြို့တွင် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့မှ ၁၁ ရက်နေ့အထိ ချစ်နိုင်ငံ အရေးအခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဖြေရှာရန် အာဖရိက ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ (အိုအေယူ) အစည်းအဝေးတရပ်ကျင်းပခဲ့သည်။

သမ္မတဂေါက်ကိုနို၏ ညွှန်ပေါင်းအစိုးရသည် ဟာဗရီ၏ တပ်များကို ထိရောက်အောင် မနှိမ်နင်းနိုင်ခဲ့ချေ။ လစ်ဗျ နိုင်ငံကလည်း ဂေါက်ကိုနိုအစိုးရကို ငွေကြေးအထောက်အပံ့

အကျယ်အဝန်း။	။၄,၉၅,၇၅၄ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၄၇,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။အင်ဂျာမီနာမြို့

မိမိတပ်ဖွဲ့များကို စစ်ဆေးနေသော ချစ်နိုင်ငံ သမ္မတ သစ် ဟာဗရီ

တခုတည်းသာ ပေးခဲ့သည်။ ဟာဗရီ၏တပ်များကို ဆူဒန် နိုင်ငံက ထောက်ပံ့လျက်ရှိသည်။

ဧပြီလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် သမ္မတဂေါက်ကိုနီသည် ဝန်ကြီး အဖွဲ့ကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာပြီး မေလ ၉ ရက်နေ့တွင် အဖွဲ့ဝင် ၁၅ ဦးပါ နိုင်ငံတော်ကောင်စီ ကို ဖွဲ့စည်းသည်။

ချစ်နိုင်ငံအရေးအခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒုတိယအကြိမ် အိုအေယူအစည်းအဝေးကို ဇိုင်ယာနိုင်ငံ ကင်ရှာဆာမြို့တွင် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၂၁ ရက်မှ ၂၂ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပ သည်။ ယင်းအစည်းအဝေး၏ နှစ်ဘက်တပ်များ စေ့စပ် ပြေငြိမ်းရေးအဆိုကို သမ္မတဂေါက်ကိုနီက ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။

ဧပြီလမှစ၍ ဟာဗရီ၏တပ်များသည် မြောက်ဘက်နှင့် အရှေ့ဘက်ဒေသများတွင် အရေးသာနေခဲ့ပြီး နိုင်ငံ၏ သုံးပုံတစ်ပုံခန့်ကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဆက်တိုက်ပင် မြို့တော်အင်ဂျာမီနာသို့ ရှေးရှု၍ ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် မော်ဆိုရီမြို့၊ မေလ ၂၄ ရက် နေ့တွင် မော်မြို့၊ မေလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် မက်ဆာကိုရီမြို့နှင့် ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့တွင် မက်ဆာဂူရက်မြို့များကို ဟာဗရီ၏ တပ်များက သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့တွင် ဟာဗရီ၏တပ်များသည် အင်ဂျာမီနာမြို့တော်ကို သိမ်းပိုက် လိုက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် သမ္မတဂေါက်ကိုနီသည် ကမ္မရွန်း နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးခိုလှုံနေခဲ့သည်။

ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံတော်ကောင်စီကို ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းပြီး မစ္စတာဟာဗရီသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တို ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ချစ်နိုင်ငံ၏သမ္မတအဖြစ် ကျမ်း သစ္စာကျိန်ဆိုသည်။

ချစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အိုင်ဒရစ်မစ်စကီနီက ဂျီနီဗာ မြို့၌ ကျင်းပခဲ့သော ကုလသမဂ္ဂအထူးထောက်ပံ့ရေး ကွန်ဖရင့်တွင် မိမိတို့နိုင်ငံပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် မာရှယ် စီမံကိန်းအသေးစား တခု လိုအပ်နေ၍ နိုင်ငံတကာမှ ကူညီ ထောက်ပံ့ကြပါရန် သမ္မတဟာဗရီ၏ သဝဏ်လွှာကို နိုင်ငံ ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့၌ ဖတ်ကြားတင်ပြခဲ့သည်။ ချစ်နိုင်ငံ သည် ကမ္ဘာ့အဆင်းရဲဆုံး နိုင်ငံများအနက် တနိုင်ငံဖြစ်ပြီး ၁၇ နှစ်မျှ ပြည်တွင်းစစ်ဒဏ်ကို ခံနေခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် မိုးခေါင်ရေရှားဒဏ်ကိုလည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ခံခဲ့ရ သဖြင့် ၁၉၇၅ ခုနှစ်က လူတဦးချင်းဝင်ငွေ ၁၂၀ ဒေါ်လာ ရှိရာမှ ယခုအခါ ဒေါ်လာ ၁၀၀ ခန့်သာ ရှိတော့သည်ဟု ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးရေး ညွှန်ကြားရေးမှူး၏ အစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြထားသည်။

သမ္မတဟာဗရီ၏ ကြေငြာချက်တွင် ချစ်နိုင်ငံရှိ အချို့ ဒေသများ၌ အစားအသောက်ထုတ်လုပ်မှုများ ရပ်ဆိုင်း နေခဲ့ရပြီး အရေးတကြီးထောက်ပံ့ရန် လိုအပ်နေကြောင်း၊

၁၉၈၂-၈၃ ခုနှစ်ရာသီတွင်လည်း လွန်ခဲ့သည့် လေးနှစ် ကထက် သီးနှံထွက်နှုန်း ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့် လျော့နည်းမည်ဟု ခန့်မှန်းရကြောင်း၊ အင်ဂျာမီနာမြို့တော်ရှိ အိမ်ခြေ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် အစိုးရအဆောက်အအုံ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းသည် ပြန်လည်ပြုပြင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တနိုင်ငံလုံးရှိ မော်တော် ကားလမ်းများကို ပြုပြင်ရန်နှင့် လေဆိပ် ၄၄ ခုအနက် တခုတည်းကိုသာ အသုံးပြု၍ရကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖော်ပြ ပါရှိလေသည်။

ခြံ ၁၀၀ စီမံကိန်း (ပဲခူး) ။ ။ ပဲခူးတိုင်း စိုက်ပျိုး မွေးမြူရေး ခြံ ၁၀၀ စီမံကိန်းကို မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်း စဉ်ပါတီ ပဲခူးတိုင်း ဒေသပါတီကော်မတီ၏ ဦးဆောင်မှု၊ ပဲခူးတိုင်း ပြည်သူ့ကောင်စီ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုဖြင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၂ ရက်နေ့တွင် လူထုလှုပ်အားပေးစခန်းကို ဖွင့်လှစ်ကာ စတင် အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ဆောင်ခဲ့ သည်။ ထိုစီမံကိန်းကို ပဲခူးမြို့နယ် အနောက်ဘက် ၁၀ မိုင်အကွာ ရန်ကုန်-မန္တလေး ကားလမ်းမကြီး၏ တဘက် တချက်တွင်ရှိသော မြေရိုင်း ၅၃၀ ဒဿမ ၄၆ ဧကပေါ် တွင် အကောင်အထည် ဖော်လျက်ရှိသည်။ ထိုနေရာသည် လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု လွယ်ကူခြင်း၊ လျှံမြို့ရှိခြင်း၊ စိုက် ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းများအတွက် ရေမြေ

ပဲခူးတိုင်း စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး ခြံ ၁၀၀ စီမံကိန်းကို ထူထုလှုပ်အားဖြင့် အကောင်အထည် ဖော်နေပုံ

အနေအထား ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ခြံလုပ်သားများ နေထိုင် ရေးအတွက် အဆင်ပြေခြင်း၊ အမာခံ ကျွမ်းကျင်လုပ်သား များရှိခြင်း စသည့် အနေအထားကောင်းများ ရှိခြင်း ကြောင့် ထိုနေရာကို ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြဲ ၁၀၀ စီမံကိန်းကို အကောင်အထည် ဖော်ရာတွင် ပဲခူးတိုင်း ၂၈ မြို့နယ်နှင့် ပဲခူးမြို့နယ် စစ်မှုထမ်းဟောင်း အဖွဲ့တို့မှ လုပ်အားရှင်များက ပါဝင် လုပ်အားပေးခဲ့ကြ သည်။ တိုင်းအတွင်းရှိ မြို့နယ်တစ်မြို့နယ်စီမှ ကြီးကြပ်သူ နှစ်ဦး အပါအဝင် လုပ်အားပေးအင်အား ၁၁၇ ဦးစီဖြင့် စုစုပေါင်းလုပ်အားပေးသူပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော် ပါဝင်ခဲ့ကြ သည်။ ထို့ပြင် ပဲခူးမြို့နယ်အတွင်းရှိ တပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့ အသီး သီးမှ တပ်မတော်သားအင်အားပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော်တို့ ကလည်း တနေ့တာ ပါဝင်လုပ်အားပေးခဲ့ကြသည်။

မြဲ ၁၀၀ စီမံကိန်းကို အကောင်အထည် ဖော်ရာတွင် ရည်ရွယ်ချက် ငါးရပ် ထားရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ -

- နိုင်ငံတော်မှ ချမှတ်ထားသော စီးပွားရေးမူဝါဒ အတိုင်း မြေလွတ်မြေရိုင်းများကို အကျိုးရှိစွာ အသုံး ချရေး၊
- စီမံကိန်းတည်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသမှ လုပ်သား ပြည်သူများအတွက် ဆန်ရေစပါး၊ သားငါးဟင်းလျာ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်များ လုံလောက်စွာ စားသုံးနိုင် ရေးနှင့် ကုန်စျေးနှုန်း ကျဆင်းရေး၊
- လုပ်သား ပြည်သူများက စိုက်ပျိုး မွေးမြူရေး ပညာရပ်များတွင် စိတ်ပါဝင်စားလာရေး၊
- အများပြည်သူတို့ စိတ်ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့စရာ၊ အပန်းဖြေစရာ ဥယျာဉ်ခြံမြေဖြစ်လာရေး၊
- ခိုကိုးရာမဲ့ မိဘမဲ့ကလေးသူငယ်များ၊ အလုပ်လက်မဲ့ သူများအတွက် ဘဝရပ်တည်မှု အထောက်အကူ ဖြစ်စေရေးနှင့် ယင်းတို့၏ လုပ်အားများ စနစ်တကျ အသုံးချသွားနိုင်ရေးတို့ဖြစ်သည်။

မြဲ ၁၀၀ စီမံကိန်းတွင် စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းများနှင့် မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းများကို ယှဉ်တွဲအကောင်အထည်ဖော် လျက်ရှိသည်။ ယင်းလုပ်ငန်းများအတွက် စိုက်ကျင်းများ ကို အကွက်ချတူးဖော်ခြင်း၊ လျှိုမြှောင်များကို ဘောင် များ ဖြတ်ပိတ်၍ ကန်များပြုလုပ်ခြင်း၊ ငါးကန်ငယ်များ တူးဖော်ခြင်း၊ တောင်ကတုံးပေါ်တွင် လှေကားထစ်သဖွယ် မြေကွက်များ ပြုလုပ်ခြင်း၊ တောင်စောင်းကိုပတ်၍ စိုက် ပျိုးရန်မြေများ ခရုပတ် လမ်းကြောင်းသဖွယ် ပြုလုပ် ထားခြင်း စသည်တို့ကို ရှေးဦးစွာ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

မြဲ ၁၀၀ ဟုဆိုသော်လည်း ခြံပေါင်း ၁၀၀ ခွဲ၍ပြုလုပ် အကောင်အထည် ဖော်ခြင်းမဟုတ်ပဲ ခြံအကျယ်ကေ ၅၀၀ ကျော်တွင် အပင်မျိုးပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ကို စားသုံးပင်၊

အလှစိုက်ပင်နှင့် ပညာပေးလေ့လာနိုင်မည့် အပင်များကို အကွက်ချပြီး စိုက်ပျိုးသွားမည် ဖြစ်သည့်အပြင် လုပ်သား ပြည်သူများ အပန်းဖြေနိုင်မည့် ဥယျာဉ်ကြီး ဖြစ်သည် အထိ အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ဆောင်သွားရန် ရည် မှန်းထားသည်။

စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးမြဲ ၁၀၀ ၏ ခြံစည်းရိုးအတွင်းဘက် ခြောက်ပေအကွာတွင် ဝါးပင်ငယ်များကို ခြံစည်းရိုးအဖြစ် စိုက်သွားမည်ဖြစ်ပြီး ခြံအပြင်ဘက်တွင် ရာသီအလိုက် ဖူးပွင့်သော ပိတောက်၊ ကံ့ကော်၊ ငှက်ပျော၊ ငှက်ပျော၊ ပျဉ်းမ စသည့် အပင်ကြီးများကို တပင်နှင့်တပင် ပေ ၃၀ အကွာ ထား၍ စိုက်ပျိုးထားရှိသည်။

ခြံအတွင်းဘက်တွင် ဆေးဘက်ဝင်သော အပင်များ၊ သစ်ခွင်များ စိုက်ပျိုးပြုသထားပြီး စီးပွားဖြစ် သီးနှံများ ဖြစ်သည့် ကျွဲကော၊ နာနတ်၊ အုန်း၊ ငှက်ပျော၊ မရမ်း၊ သရက်၊ ရှောက်၊ သံပရာ၊ တညင်း၊ ဒန်သလွန်နှင့် သဘော ပင်များကို စိုက်ပျိုးသွားမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများနှင့်အတူ မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းများကို အကောင်အထည် ဖော်သွားမည် ဖြစ်ရာ ခြံအတွင်း သင့်လျော်သော နေရာများ၌ ဝက်၊ ကြက်၊ ငှက်၊ နွားနှင့် ပျားများကို စီးပွားဖြစ်သာမက ပညာပေး လုပ်ငန်းအဆင့်အထိ မွေးမြူသွားမည်ဖြစ်သည်။ ငါးကန် ငယ်များနှင့် ငါးကန်ကြီးများကို တူးဖော်ထားပြီး၊ ငါး ကန်ငယ်များအတွင်း၌ ငါးငယ်များကို ပြုစုပျိုးထောင်၍ ငါးကန်ကြီးများအတွင်း၌ ငါးကြင်းနှင့် ငါးမြစ်ချင်းများကို ရေနေကေ ၅၀ တွင် တကေလျှင် အကောင်ရေ ၃၀၀၀ နှုန်း ထည့်သွင်းမွေးမြူသွားမည် ဖြစ်သည်။

ဂါနာသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ အာဖရိကတိုက် အနောက်ဘက် ကမ်းခြေ ဂင်းနီပင်လယ်ကွေ့၌တည်ရှိသောဂါနာသမ္မတနိုင်ငံ တွင် လေတပ်ဗိုလ် ဂျယ်ရီရောလင်းသည် သမ္မတမစ္စတာလီ မန်းကို ရာထူးမှဖြုတ်ချပြီး သုံးနှစ်အတွင်း ဒုတိယ အကြိမ် အဖြစ်အာဏာသိမ်းလိုက်ကြောင်း ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့က အက္ကရာအသံလွှင့်ဌာနမှ ကြေငြာသည်။

ထို့နောက် ဂါနာနိုင်ငံ၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို လည်း ကောင်း၊ အစိုးရအဖွဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါလီမန်လွှတ်တော် ကိုလည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်ကောင်စီနှင့်နိုင်ငံရေးပါတီများ အားလုံးကို လည်းကောင်း ဖျက်သိမ်းခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်ကို အုပ်ချုပ်ရန်အတွက် ယာယီအမျိုးသား ကာကွယ်ရေးကောင်စီ (ပီအင်ဒီစီ) ကို ဖွဲ့စည်းကြောင်း ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ နိုင်ငံအုပ်ချုပ်ရေးကို တာဝန်ယူမည့် အဆိုပါကောင်စီတွင်

အဖွဲ့ဝင် ၁၁ ဦးပါဝင်ရာ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဗိုလ်ဂျယ်ရီရောလင်း အား ခန့်အပ်ခဲ့သည်။

အမျိုးသားကာကွယ်ရေးကောင်စီသည် ဥပဒေပြုခြင်း နှင့် အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များအား ရွေးချယ်ခန့်ထားနိုင်ခွင့် အာဏာရှိသည်။ ပီအင်ဒီစီအား အကြံပေးရန်အတွက် အမျိုး သားကာကွယ်ရေးကော်မတီတစ်ရပ်ကိုလည်း ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ယာယီအမျိုးသား ကာကွယ်ရေး ကောင်စီသည် နိုင်ငံ၏ လက်ရှိ နိုင်ငံခြားရေးဝါဒကို ဆက်လက်ကျင့်သုံးပြီး နိုင်ငံ အားလုံးနှင့် ချစ်ကြည် ရင်းနှီးစွာ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။

ယာယီအမျိုးသား ကာကွယ်ရေးကောင်စီသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ကောင်စီအတွင်းရေးမှူး နှင့် အရပ်သားဝန်ကြီး ၁၇ ဦးတို့အား ခန့်အပ်လိုက်သည်။ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနကို ယာယီအမျိုးသား ကာကွယ် ရေးကောင်စီကတာဝန်ယူမည်ဖြစ်၍ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးကို မခန့်အပ်သေးချေ။ ယခင် အစိုးရအဖွဲ့တွင် မပါရှိသော လမ်းလုပ်ငန်းဝန်ကြီးဌာနသစ်ကိုမူ ထည့်သွင်းခန့်အပ်သည်။

ယခင် အစိုးရလက်ထက်မှဝန်ကြီးများ၊ ဒုတိယဝန်ကြီး များ၊ လွှတ်တော်အမတ်များနှင့် ပြည်သူ့အမျိုးသားပါတီ ခေါင်းဆောင်များ စုစုပေါင်း ၁၃၆ ဦးကိုထိန်းသိမ်းထားခဲ့ သည်။ မိမိတို့ဆန္ဒအရ အလိုအလျောက် အညံ့ခံသူတို့အား ဇန္နဝါရီလလယ်လောက်တွင် ထိန်းသိမ်းထားရာမှ ပြန်လည် လွှတ်ပေးခဲ့သည်။ ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် တိုင်းပြည်မှ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားခဲ့သော သမ္မတဟောင်း မစ္စတာ လီမန်းအား လက်ရဖမ်းဆီးမိခဲ့သည်။

ဒုတိယသမ္မတသည် ဇန္နဝါရီလ ၆ ရက်နေ့တွင် ကိုယ် တိုင်လာရောက် အညံ့ခံသည်။ အခြားခေါင်းဆောင်အချို့ သည် နိုင်ငံဂျီးရီးယားနိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးသည်။ ဇန္နဝါရီလ ၈ ရက်နေ့တွင် ယာယီအမျိုးသား ကာကွယ်ရေးကောင်စီ သည် နိုင်ငံ၏နယ်စပ်ဒေသများကိုပိတ်ထားရာမှ ပြန်လည် ဖွင့်ပေးပြီး ထုတ်ပြန်ထားသော နေဝင်မီးငြိမ်းအမိန့်များကို လည်း လျော့ပေါ့ပေးခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်သည် ပြေလ ဆန်းပိုင်းအထိ ဆက်လက် တည်ရှိနေခဲ့သည်။

နိုင်ငံတွင်းရှိ ထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်များ၊ လွှတ်တော်အမတ် များ၊ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများမှ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် များ၊ ပြည်သူ့အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ အရာရှိကြီးများ၏ ဘဏ်စာရင်း များနှင့် ကိုယ်ပိုင် ပစ္စည်း များအား ယာယီ အမျိုးသားကာကွယ်ရေးကောင်စီ၏ခွင့်ပြုချက်မရရှိပဲ ဘဏ် တိုက်များမှထုတ်ပေးခြင်းမပြုရန် ဇန္နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့က အမိန့်ပေးခဲ့သည်။

အာဏာသိမ်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဂျယ်ရီရောလင်းသည် နိုင်ငံသမိုင်းကို ပြည်သူများကိုယ်တိုင် ပြဋ္ဌာန်းရန် ဦးတည်

ယာယီအမျိုးသား ကာကွယ်ရေးကောင်စီ (ပီအင်ဒီစီ)
ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ် ဂျယ်ရီ ရောလင်း

ချက်ဖြင့် ရေးဆွဲသော ယာယီအမျိုးသား ကာကွယ်ရေး ကောင်စီ၏ နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်များကိုထုတ်ဖော်ကြေငြာ ခဲ့သည်။

ယာယီအမျိုးသား ကာကွယ်ရေး ကောင်စီ၏ အဦးဆုံး ရည်မှန်းချက်သည် စီးပွားရေးတွင် အကျိုးမဲ့လွန်ကဲစွာ ငွေများသုံးစွဲမှုကို ထိန်းချုပ်ရန်နှင့် ဘဏ္ဍာရေးပိုင်းဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်မှုတွင်လည်း စည်းကမ်းများ ထည့်သွင်းကြပ်မတ် လုပ်ဆောင်ရန်တို့ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် အစားအစာ များတင်သွင်းမှုကို အနည်းဆုံး ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းထိ လျော့ချ ရန်၊ ကိုကိုးထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းကိုလည်း ပြန်လည်တိုးတက် ကောင်းမွန်အောင် လုပ်ဆောင်ရန် ပီအင်ဒီစီက ရည်မှန်း ထားသည်။

ကုန်သည်များအား ကုန်ပစ္စည်းဈေးနှုန်းများလျော့ချ ရန်အစိုးရအဖွဲ့သစ်၏တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ချက်သည် ထိရောက် မှုမရှိသဖြင့် ကုန်ဈေးနှုန်း ထိန်းချုပ်မှုများကို လုပ်ဆောင် ရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အခွန်အခ ထိန်းချုပ်မှုများ ကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၉၂,၀၉၈ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၁,၂၅,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ အက္ကရာမြို့

အစိုးရအဖွဲ့သစ်တက်လာပြီးနောက် တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေး အခြေအနေ တိုးတက်စေရန် နှစ်တိုအစီအစဉ်အရ ပီအင်ဒီစီသည် စေတနာ့ဝန်ထမ်း တော်လှန်ရေး အထူးအလုပ်တပ်စုများ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ယင်း တပ်စုများတွင် အထူးသဖြင့် အထက်တန်းပညာရေး ကျောင်းသားများ လည်းပါဝင်ပြီး လမ်းပန်းအဆက်အသွယ် မကောင်း၍ စုပုံနေသည့်နိုင်ငံ၏ အဓိက ထွက်ကုန်ဖြစ်သော ကိုကိုးတန်ချိန် ၇၂,၄၀၀ ခန့်ကို ဆိပ်ကမ်းမြို့များသို့ တင်ပို့ပေးခြင်းကို ကူညီပေးကြသည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ကုန်ပိုင်းတွင် စုပုံနေသည့် ကိုကိုးအိတ်များမှ အိတ်ပေါင်းနှစ်သိန်းခန့်ကို ဆိပ်ကမ်းသို့ ပို့ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ကိုကိုးနှင့် အခြား ကုန်ပစ္စည်းများ မှောင်ခိုထုတ်လုပ်မှုကို တားဆီးသည့် အနေဖြင့် မှောင်ခိုလုပ်သူများအား သေဒဏ် အပြစ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပီအင်ဒီစီက ကြေငြာခဲ့သည်။

လစ်ဗျနိုင်ငံနှင့်သံတမန်ဆက်ဆံရေးပြန်လည်ဆက်သွယ်ရန်သဘောတူညီကြောင်း ပီအင်ဒီစီက ဇန္နဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာခဲ့သည်။ လစ်ဗျနိုင်ငံနှင့် ဂါနာနိုင်ငံတို့သည် သမ္မတ မစ္စတာလီမန်း လက်ထက် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် နှစ်နိုင်ငံ သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ခဲ့ကြသည်။

လစ်ဗျနိုင်ငံမှ စားသောက်ကုန်နှင့် ဆေးများကို ဂါနာနိုင်ငံသို့အကူအညီပေးခဲ့သည်။ လစ်ဗျနိုင်ငံနှင့်ဂါနာနိုင်ငံတို့ သွေးစည်းညီညွတ်မှုကို ပြသည့်အနေဖြင့် ဂါနာနိုင်ငံအား ရေနံစိမ်းပီပါ ငါးသိန်းကို လစ်ဗျနိုင်ငံက အခမဲ့ ပေးအပ်ခဲ့သည်။

လစ်ဗျနိုင်ငံနှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ် ပြန်လည်ဆက်သွယ်ခြင်းကို ကန့်ကွက်သည့်အနေဖြင့် နိုင်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံသည် မိမိ၏သံအမတ်ကြီးအား ဂါနာနိုင်ငံမှ ပြန်လည်ခေါ်ယူခဲ့သည်။ အလားတူပင် နိုင်ဂျီးရီးယား နိုင်ငံကလည်း ဂါနာအစိုးရသစ်အား အသိအမှတ်မပြုသည့်အနေဖြင့် ဂါနာနိုင်ငံသို့ ရေနံတင်ပို့မှုကို ဆိုင်းငံ့ထားခဲ့သည်။

မတ်လ ၅ ရက်နေ့တွင် နိုင်ဂျီးရီးယားသမ္မတ ရှာဂါရီနှင့် ဂါနာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တို့ လာဂိုမြို့တွင် ဆွေးနွေးခဲ့ရာမှ နှစ်နိုင်ငံ တင်းမာမှု အနည်းငယ် လျော့ပါး ခဲ့သည်။ သမ္မတရှာဂါရီက နိုင်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံအနေဖြင့် ဂါနာအစိုးရအဖွဲ့သစ်နှင့် ဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်အောင် လုပ်ဆောင်ရန် ဆန္ဒရှိကြောင်းနှင့် ဂါနာနိုင်ငံ၏ ပြည်တွင်းရေးကိစ္စတွင် ဝင်ရောက် မစွက်ဖက်ရေး လမ်းစဉ်ကို လိုက်နာရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း ဂါနာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အားပြောကြားခဲ့သည်။

ဂါနာနိုင်ငံ၏ ရေနံချက်လုပ်ခြင်းကို ယခင်ကအတိုင်း ပုံမှန် ပြန်လည်ပြုလုပ်တော့မည်ဟု ဧပြီလ ၆ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာခဲ့သည်။ မတ်လ အတွင်းကလည်း ဂါနာအစိုးရ

ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးသွားရောက်ခဲ့ပြီး ဗြိတိန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် ဓနသဟာယနိုင်ငံများဆိုင်ရာဝန်ကြီး လော့ဒ်ကာရင်တန်နှင့် ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

အနောက်အာဖရိကနိုင်ငံများ၊ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု၊ ကျူးဗားနိုင်ငံ အပါအဝင် စီးပွားရေး အပြန်အလှန် အထောက်အကူပြုမှု ကောင်စီ (စီးမီးယား) ၏အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများသို့လည်း ဂါနာအစိုးရ ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် ချစ်ကြည်ရေး ခရီး သွားရောက်ခဲ့သည်။ ကျူးဗားနိုင်ငံနှင့် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေး သဘောတူညီချက် လေးခုကို လက်မှတ် ရေးထိုးခဲ့သည့်ပြင် ဆိုဗီယက်၊ ဗူလဂေးရီးယား၊ အရှေ့ဂျာမနီနှင့်ဟန်ဂေရီနိုင်ငံများမှလည်း စီးပွားရေး အကူအညီများ ထပ်မံရရှိခဲ့လေသည်။

ဂူအမ်ကျွန်း။ ။ဂူအမ်ကျွန်းသည် ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာ အတွင်းရှိ မာရီယားနားကျွန်းစုတွင် အကြီးမားဆုံးကျွန်းဖြစ်၍ တောင်ဘက် အစွန်ဆုံး၌ရှိသည်။ ဂူအမ်ကျွန်းသားများသည် ရှာမော်ရို အနွယ်ဝင်များဖြစ်ပြီး အင်ဒိုနီးရှား လူမျိုးစုမှ ဆင်းသက်လာသူများ ဖြစ်သည်။ ရှာမော်ရိုနှင့် စပိန်၊ အမေရိကန်နှင့် ဖိလစ်ပိုင် သွေးနှောသူများလည်း နေထိုင်သည်။ တရားဝင် ရုံးသုံး ဘာသာစကားသည် အင်္ဂလိပ် ဘာသာစကား ဖြစ်သည်။ တိုင်းရင်းဘာသာစကားဖြစ်သော ရှာမော်ရို စကားကိုလည်း ပြောဆိုသည်။ လူဦးရေ၏ ၉၆ ရာခိုင်နှုန်းသည် ရိုမန်ကက်သလစ်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်သည်။

အသုံးပြုသော ငွေကြေးသည် အမေရိကန်ဒေါ်လာငွေ ဖြစ်သည်။ ဘဏ်လုပ်ငန်း၊ ပင်လယ် ငါးဖမ်းလုပ်ငန်း၊ အမဲလိုက်လုပ်ငန်းနှင့် ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည် လုပ်ငန်းတို့ကို စီးပွားဖြစ်လုပ်ကိုင်သည်။

ဂူအမ်ကျွန်းကို ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ဂူအမ် အခြေခံ အက်ဥပဒေအရ အမေရိကန်ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာနက အုပ်ချုပ်သည်။ ထိုအက်ဥပဒေအရ ဒေသဆိုင်ရာ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ရေး ရရှိစေပြီး ဂူအမ်ကျွန်းသားများအား အမေရိကန် နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူစေသည်။ အမေရိကန် ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်သို့ တက်ရောက်မည့် ဂူအမ် ကိုယ်စားလှယ်အမတ်ကို နှစ်နှစ်တကြိမ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်ရသည်။

အကျယ်အဝန်း။	၂၀၉ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	၁၀၆,၀၀၀
မြို့တော်။	အာဂနာမြို့

အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတစ်ဦး၏ လက်ဝယ်အပ်နှင်းထားသည်။ လက်ရှိအုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် ပေါကာလဗိုဖြစ်သည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကို ကျွန်းသူကျွန်းသားများက ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည်။ အစိုးရ အုပ်ချုပ်ရေးဌာန ၁၅ ခု ရှိပြီး ဌာန အကြီးအကဲများကို ဂူအမ် ဥပဒေပြုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ခန့်အပ်သည်။ ဥပဒေပြုလွှတ်တော်တွင် အမတ် ၂၁ ဦးပါဝင်ပြီး နှစ်နှစ်တကြိမ် ပြည်သူ့ဆန္ဒဖြင့် ရွေးကောက် တင်မြှောက်သည်။ တရားစီရင်ရေးကဏ္ဍအတွက် တရားသူကြီးကို အမေရိကန် သမ္မတက ခန့်အပ်သည်။ ဂူအမ်တရားရုံးတွင် အမေရိကန် နယ်မြေတရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိပြီး အမေရိကန် ဥပဒေအရ အမှုကိစ္စများကို စီရင်သည်။ အယူခံအမှုများကို အမေရိကန် တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ တင်သွင်းနိုင်သည်။

ပေါ်တူဂယ်လူမျိုး ဖာဒီနန် မာဂျလန်က ၁၅၂၁ ခုနှစ် ခန့်တွင် စတင်တွေ့ရှိသည်ဟု ယူဆရသော မာရီယားနား ကျွန်းစုကို ၁၆၆၈ ခုနှစ်တွင် စပိန်တို့က တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ စပိန်ဘုရင်မ မာရီယာအင်နာကို ဂူအမ်ပြုသောအားဖြင့် မာရီယားနားဟူ၍ စပိန်သာသနာပြုများက အမည်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်တွင် စပိန် အမေရိကန် စစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားသောအခါ စပိန်တို့က ဂူအမ်ကျွန်းကို အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ လက်ဝယ်သို့ အပ်နှင်းလိုက်ရသည်။ ၁၈၉၉ ခုနှစ်တွင် မာရီယားနား ကျွန်းစုကို ဂျာမနီနိုင်ငံအား ရောင်းချလိုက်သဖြင့် ၁၉၁၄ ခုနှစ်အထိ ဂျာမနီတို့က အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။

ပထမကမ္ဘာစစ် ပြီးဆုံးချိန်တွင် ဗာဆိုင်းစာချုပ်အရ မာရီယားနားကျွန်းစုသည် ဂျပန်၏ လက်အောက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ဂူအမ်ကျွန်းကိုမူ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်အထိ အမေရိကန်သမ္မတက အမေရိကန်ရေတပ်အရာရှိများအား အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် ခန့်အပ်အုပ်ချုပ်စေသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် ဖြစ်ပွားချိန်၌ ဂျပန်တို့က ဂူအမ်ကျွန်းကို ခေတ္တမျှ သိမ်းပိုက်ထားသည်။ သို့သော် ၁၉၄၄ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန် တပ်ဖွဲ့များက ပြန်လည်သိမ်းပိုက်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ပြီးဆုံးလူနီးပါးအချိန်မှစ၍ ဂူအမ်ကျွန်းသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏အဓိကလေတပ်နှင့်ရေတပ်အခြေစိုက်စခန်းဖြစ်လာသည်။ ကျွန်း၏ တဘက်စွန်းရှိ အင်ဒါဆင် လေတပ်အခြေစိုက်စခန်းတွင် နျူးကလီးယားလက်နက် ပစ်လွှတ်နိုင်သော ဘီ - ၅၂ ဗုံးကြဲ လေယာဉ်များ ရှိသည်။ နျူးကလီးယား ရေငုပ်သင်္ဘောများလည်း အခြေစိုက်ထားသည်။

ဂူအမ်ကျွန်းအား အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ နယ်မြေအဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိလိုကြောင်း အဆိုကို ၁၉၇၆ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် ပြည်သူ့ဆန္ဒဖြင့် အတည်ပြုသည်။ ထို့နောက် ဂူအမ်ကျွန်း၌ အမေရိကန်စစ်ရေး အသုံးပြုမှုများကို အဆုံးသတ်ရန် တောင်းဆိုသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ကျွန်းသူကျွန်းသားများက ပယ်ချသည်။

နိုင်ငံ အဆင့်အတန်းနှင့် စပ်လျဉ်း ၍ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော ဆန္ဒခံယူပွဲတွင် မဲဆန္ဒပေးသူများ၏ ၄၈ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းက အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ ဓနသဟာယ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာရန် ထောက်ခံပေးလိုက်သည်။ ၂၅ ဒသမ ၇ ရာခိုင်နှုန်းက အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၏ ၅၁ ခုမြောက် ပြည်နယ်အဆင့် သတ်မှတ်ပေးရန် မဲပေးခဲ့သည်။ လုံးဝလွတ်လပ်ရေး အဆိုသည် ၃ ဒသမ ၉၆ ရာခိုင်နှုန်းသာ ထောက်ခံမဲ ရရှိသည်။

ဂိုမူလကား, ဝလဒီစလော (၁၉၀၅-၁၉၈၂)။ ။ မစ္စတာ ဝလဒီစလော ဂိုမူလကားသည် ပိုလန်နိုင်ငံအား ဖက်ဆစ်နာဇီတို့ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရန် တော်လှန် တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံပြန်လည်ထူ

မစ္စတာ ဝလဒီစလော ဂိုမူလကား

ထောင်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ရာတွင် လည်းကောင်း ပါဝင်ခဲ့သည့် ခေါင်းဆောင်များအနက် ထင်ရှား ကျော်ကြားသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဂိုမူလကားကို ပိုလန်တောင်ပိုင်း ကရတ်စနစ် မြို့၌ ၁၉၀၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၆ ရက်နေ့တွင် တောင်သူလယ်သမား မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသည်။

၁၄ နှစ် အရွယ်တွင် မတ်လီနင် စာပေများကို လေ့လာ၍ ပိုလန်ကွန်မြူနစ်ပါတီသို့ ဝင်ရောက်သည်။

အလုပ်သမားသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က အာဏာရနေ

သော ဆာနတ်ယာအစိုးရ၏ ဖက်ဆစ်ဆန်သော အပြုအမူများကို ဆန့်ကျင်ဟောပြောသဖြင့် နှစ်ကြိမ်တိုင် ထောင်ကျခံခဲ့ရသည်။

၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် မော်စကိုမြို့၌ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်သော ကွန်မြူနစ်ပြန်ကြားရေး ဦးဆောင်အဖွဲ့ (ကိုမင်ဖောင်း) အစီအစဉ်ဖြင့် ပိုလန် ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် ပိုလန်အလုပ်သမားပါတီဟု အမည်ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းသည်။ ၁၉၄၃ ခုနှစ်တွင် ဂိုမူလကားသည် ပါတီအထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသည်။ ဂိုမူလကား ဦးဆောင်သော ပါတီ၏ ပြည်သူတပ်သည် တောင်ကုန်းထူထပ်သော ကာပေသီယံခရိုင်တွင် အခြေစိုက်၍ နာဇီများကို တော်လှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကြီးတွင် ဂိုမူလကားတို့ အုပ်စုမှ အမတ်နေရာ ၄၄၄ နေရာအနက် ၃၈၂ နေရာ အနိုင်ရသဖြင့် အစိုးရအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့သည်။

ဂိုမူလကားသည် ဗဟိုချုပ်ကိုင်သော စီးပွားရေး စီမံကိန်းစနစ်ကို လက်မခံသောကြောင့် ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် သဘောတရား ရေးရာ တွင် ကွဲလွဲခဲ့သည်။ ဂိုမူလကား၏ အယူအဆသည် အမျိုးသား ကွန်မြူနစ်ဝါဒဖြစ်သည်ဟု ဆိုဗီယက်က ဝေဖန်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဂိုမူလကားသည် ပိုလန်အလုပ်သမားပါတီမှ တာဝန်များကို ရုပ်သိမ်းခြင်း ခံရပြီးနောက် ၁၉၅၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၄ ခုနှစ်ဒီဇင်ဘာလအထိ အစိုးရသစ်၏ ထိန်းသိမ်းခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ ရာထူးဖယ်ရှားခြင်း ခံရပြီး ရှစ်နှစ်မျှ ကြာသောအခါ ပိုလန်နိုင်ငံတွင် စီးပွားရေးအကျပ်အတည်း ဒဏ်ကြောင့် ဆန္ဒပြမှုများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထိုဆန္ဒပြကန့်ကွက်မှုများကြောင့် ဂိုမူလကားအား ပါတီတာဝန်များ ပြန်လည်ပေးအပ်ပြီး ခေါင်းဆောင်စေသည်။

မစ္စတာ ဂိုမူလကားသည် အိုဒရာနိုင်ငံဆာမြစ် နယ်နိမိတ်အထိ တိုးချဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုကို တရားဝင်အောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း နိုင်ငံ၏ စားနပ်ရိက္ခာနှင့် စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းကို ဖြေရှင်းမပေးနိုင်ခဲ့ချေ။

ပိုလန်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး အကျပ်ဆိုင်မှုနှင့် ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်မှုများကြောင့် ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက် ဆန္ဒပြမှုများ တပြည်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့လာရာ အဓိကရုဏ်းကြီးများအဆင့်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထို့အတွက် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ပါတီခေါင်းဆောင် ဂိုမူလကား၊ သမ္မတ မာရီယန်စပိုင်ချားစကီးနှင့် တာဝန်ရှိ အခြားခေါင်းဆောင်သုံးဦးတို့ ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ခဲ့ရသည်။

မစ္စတာဂိုမူလကားသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ်မှစ၍ နိုင်ငံရေးပင်စင်ဖြင့် အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်

တွင် ပါတီနှင့် အစိုးရပိုင်းမှ ဂိုမူလကား၏ နိုင်ငံရေးဆောင်ရွက်မှုများကို အသိအမှတ်ပြုပြီး နိုင်ငံရေးသိက္ခာ ပြန်လည်တင်ပေးခဲ့သည်။

ဂိုမူလကားသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ကင်ဆာရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဇနီးဖြစ်သူ ရဟူဒီအမျိုးသမီး ဇိုဖီကျန်ရစ်သည်။

ဂင်းနီသမ္မတနိုင်ငံ ။ ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ ကိုလိုနီနယ်မြေဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဂင်းနီနိုင်ငံသည် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် လွတ်လပ်ရေးရရှိသည်။ ပြင်သစ်အစိုးရက အဆက်အသွယ် ဖြတ်၍ အထောက်အပံ့များရပ်စဲခဲ့သည့်အတွက် သမ္မတတူရေသည် လက်ဝဲနိုင်ငံများထံမှ အကူအညီရယူခဲ့သည်။ ထို့နောက် နိုင်ငံတော်တွင် တပါတီအုပ်ချုပ်ရေး စနစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၇ ရက်နေ့တွင် ဂင်းနီဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ ပေါ်လစီဗျူရိုအဖွဲ့သည် အဖွဲ့ဝင် ငါးဦးပါ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ကောင်စီနှင့် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ၊ ဝန်ကြီးများ၊ ပါတီဗဟိုကော်မတီဝင်များ ပါဝင်သည့် လူဦးရေ ၆၀၀ ရှိ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေလွှတ်တော်ချုပ်ကို ဖွဲ့စည်းသည်။ ပထမအဖွဲ့သည် သမ္မတရွေးကောက်ပွဲနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သဘောထားပေးရန် ဖြစ်ပြီး ဒုတိယအဖွဲ့သည် သမ္မတရွေးကောက်ပွဲ နောက်ဆုံး မဲစာရင်းများကို စာရင်းပြုစုကြေငြာရန်ဖြစ်သည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၉၄,၉၂၅ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၅၆,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ကွန်နကရီမြို့

မေလ ၉ ရက်နေ့တွင် သမ္မတရွေးကောက်ပွဲကို ကျင်းပသည်။ လက်ရှိသမ္မတ ဆေကူတူရေသည် နောက်ခန့်နှစ်သက်တမ်းအတွက် ရာခိုင်နှုန်းပြည့်ထောက်ခံမဲဖြင့် ပြန်လည်အရွေးခံရသည်။

ပြည်သူ့ လုပ်ငန်းဌာနဝန်ကြီး မစ္စတာ အီဘရာဟင်ကာဘာ့ စန်ကီတာနှင့် မစ္စတာ ဘာရီတို့အား ပြည်ပမှ ကတ္တရာစေး တန်ချိန် ငါးထောင်ကျော်ကို မလီအိပ်ပဲတင်သွင်းမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဝန်ကြီးရာထူးမှ လည်းကောင်း၊ ဂင်းနီဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီဝင်အဖြစ်မှလည်းကောင်း ထုတ်ပယ်ကြောင်း ကြေငြာသည်။

မေလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် သေဒဏ်စီရင်ချက်ချမှတ်ထားသော ပြည်သူ့လုပ်ငန်းဌာနဝန်ကြီးဟောင်း မစ္စတာကီတာအား အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင်ဒဏ် ၁၅ နှစ် သို့အပြစ်ဒဏ်များ

ကင်းရှင်းသမ္မတနိုင်ငံ

ပြင်ဆင်ချမှတ်သည်။ ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် အသေးစား လုပ်ငန်းနှင့် လက်မှုပစ္စည်းဌာနဝန်ကြီး မစ္စတာဖီလီစစ်ဆိကို အား တော်လှန်ရေးအတွေးအခေါ် ကင်းမဲ့သည်ဟူသော စွဲချက်ဖြင့် အစိုးရအဖွဲ့ဝင်အဖြစ်မှ လည်းကောင်း၊ ပါတီဗဟို ကော်မတီနှင့် ပေါ်လစီဗျူရီအဖွဲ့ဝင်အဖြစ်မှ လည်းကောင်း ထုတ်ပယ်ခဲ့သည်။

ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့အထိ ဂင်းနီအစိုးရအဖွဲ့တွင် ဝန်ကြီး ချုပ် ဒေါက်တာ လန်းဆာနာဘီဗိုဂီကပင် ဦးဆောင်လျက် အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ၂၇ ဦးရှိသည်။

ဇွန်လ ၃၀ ရက်နေ့တွင် သမ္မတတူရေသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသို့ သွားရောက်ကာ အမေရိကန်သမ္မတရေဂင်၊ ဒုတိယသမ္မတ ဂျော့ဘုရှတို့နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။

အမေရိကန် ကုမ္ပဏီများ ဂင်းနီနိုင်ငံတွင် ရင်းနှီးငွေ များမြှုပ်နှံကြရန် သမ္မတတူရေက တိုက်တွန်း ပြောကြားခဲ့ သည်။ သမ္မတတူရေသည် စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့မှ ၁၈ ရက်နေ့အထိ ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး ပြင်သစ် အစိုးရအဖွဲ့ အာဏာပိုင်များနှင့် နှစ်နိုင်ငံ နိုင်ငံရေး ပြဿနာ များကို တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သည်။

အီသီယိုးပီးယားနိုင်ငံတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်နေ့၌ ကျင်းပသော အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးတွင် ပိုလစ်ဆာရီယို ပြောက်ကျား၏ ဆာဟာရ အာရပ်ဒီမိုကရက်တစ် သမ္မတအစိုးရအဖွဲ့အား အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် လက်ခံခဲ့သည့်အတွက် မော်ရော့ကို နိုင်ငံ သည် အစည်းအဝေးခန်းမှ ထွက်ခွာ သွားခဲ့သည်။ ဂင်းနီနိုင်ငံသည်လည်း နောက်နှစ်ရက်အကြာတွင် ထွက်ခွာ သော အာဖရိက ၁၈ နိုင်ငံတွင် တနိုင်ငံအဖြစ်ပါဝင်ခဲ့သည်။ မတ်လ ၂ ရက်နေ့တွင်မူ အာဖရိက ညီညွတ်ရေး အဖွဲ့ တွင် ပါဝင်ခြင်းမပြုတော့ကြောင်းဖြင့် ဂင်းနီနိုင်ငံက ကြေငြာ ခဲ့လေသည်။

ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ၊ ဂုဏ်ထူးဆောင်တံဆိပ်များ (၁၉၇၂ ခုနှစ်)။ ။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်ကောင်စီသည် ဖွဲ့ စည်း ပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၇၃၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) တွင် အပ်နှင်းထား သော လုပ်ပိုင်ခွင့်များအရ အဘိဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ် တော်နှင့် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းခြင်း ခံရသည့် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဘွဲ့အမည် များကို အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၁/၇၂) ဖြင့် လည်း ကောင်း၊ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ (ပထမဆင့်) နှင့် နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည် ဘွဲ့ (ဒုတိယဆင့်) အပ်နှင်းခြင်း ခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်များကို အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၂/၇၂) ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့များနှင့် ဂုဏ်ထူးဆောင်

ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ၊ ဂုဏ်ထူးဆောင်တံဆိပ်များ

တံဆိပ်များ အပ်နှင်းခြင်းခံရသည့် စစ်မှုထမ်းများ၊ ပြည်သူ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၊ ဝန်ထမ်းများနှင့် လုပ်သားပြည်သူများ၏ အမည်များကို အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် (၃/၇၂) ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စစ်မှုထမ်းကောင်း တံဆိပ် အပ်နှင်းခြင်း ခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏အမည်များကို အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် (၄/၇၂) ဖြင့်လည်းကောင်း ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့ ၃၄ နှစ်မြောက် လွတ်လပ်ရေးနေ့တွင် ထုတ်ပြန်ကြေငြာခဲ့သည်။

ဖော်ပြပါ နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာ များအရ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ၊ ဂုဏ်ထူး ဆောင် တံဆိပ်များ ဆက်ကပ်ခြင်းခံရသည့် ဆရာတော် ကြီးများနှင့် အပ်နှင်းခြင်းခံရသည့် လူပုဂ္ဂိုလ် ဦးရေသည် စုစုပေါင်း ၈,၁၇၂ ဦးဖြစ်သည်။ ယင်းတို့ကို ဖော်ပြပါ အတိုင်း အမျိုးအစားအလိုက် ခွဲခြား၍ တွေ့ရှိရသည်။

ဘွဲ့၊ တံဆိပ်အမျိုးအစား ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခြင်း ခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဦးရေ

သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ	
အဘိဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်	၁
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့တံဆိပ်တော်	၄
နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့များ	
နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ (ပထမဆင့်)	၁၉
နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ (ဒုတိယဆင့်)	၁
သူရသတ္တိဆိုင်ရာ ဘွဲ့နှင့်တံဆိပ်များ	
သီဟသူရဘွဲ့	၁
သူရဘွဲ့	၇
သူရဲကောင်းမှတ်တမ်းဝင်တံဆိပ်	၇၈
ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ဆိုင်ရာ တံဆိပ်များ	
ရဲဗလတံဆိပ်	၁
ရဲကျော်သူတံဆိပ်	၁
စွမ်းဆောင်မှုတံဆိပ်များ	
လယ်ယာစီးပွားထူးချွန်တံဆိပ် (တတိယဆင့်)	၅
လူမှုထူးချွန်တံဆိပ် (တတိယဆင့်)	၄
စစ်မှုထမ်းကောင်းတံဆိပ်	
အငြိမ်းစားစစ်မှုထမ်း (အရာရှိ)	၃၁၀
အငြိမ်းစားစစ်မှုထမ်း (စစ်သည်)	၂၂၅၅
စစ်မှုထမ်းဆဲ စစ်မှုထမ်း (အရာရှိ)	၆၂၉
စစ်မှုထမ်းဆဲစစ်မှုထမ်း (စစ်သည်)	၄၇၅၆
စုစုပေါင်း =	၈,၁၇၂

ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ၊ ဂုဏ်ထူးဆောင်တံဆိပ်များ

ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ၊ ဂုဏ်ထူးဆောင် တံဆိပ်များ ချီးမြှင့်အပ်နှင်းသည့် အခမ်းအနားကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့ နံနက် ၈ နာရီတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ အလုံလမ်း၊ သမ္မတအိမ်တော်ဝင်းအတွင်းရှိ ဗဟိုအစည်းအဝေး ခန်းမ၌ ကျင်းပရာ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယု တက်ရောက်၍ ဘွဲ့တံဆိပ်များကို ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခဲ့သည်။

ယင်းအခမ်းအနားတွင် ၁၉၄၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၁ ခုနှစ် အတွင်း စွမ်းရည်သတ္တိဆိုင်ရာ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသော်လည်း အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ဘွဲ့တံဆိပ်များ လက်ခံရယူနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိကြသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အမေ့စား အမေ့ခံများအားလည်းကောင်း၊ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် စွမ်းရည်သတ္တိဆိုင်ရာ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များဖြင့် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အမေ့စားအမေ့ခံများအား လည်းကောင်း အောက်ဖော်ပြပါ ဘွဲ့၊ တံဆိပ်များကို ချီးမြှင့် အပ်နှင်းခဲ့လေသည်။

အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့	၁ ဦး
သီဟသူရဘွဲ့	၅ ဦး
သူရဘွဲ့	၃၃ ဦး

စုစုပေါင်း = ၃၉ ဦး

ယင်း အခမ်းအနားတွင် ဘွဲ့၊ တံဆိပ် ချီးမြှင့်ခြင်းကို ခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ချီးမြှင့်သည့်ခုနှစ် ချီးမြှင့်ခံရသူ

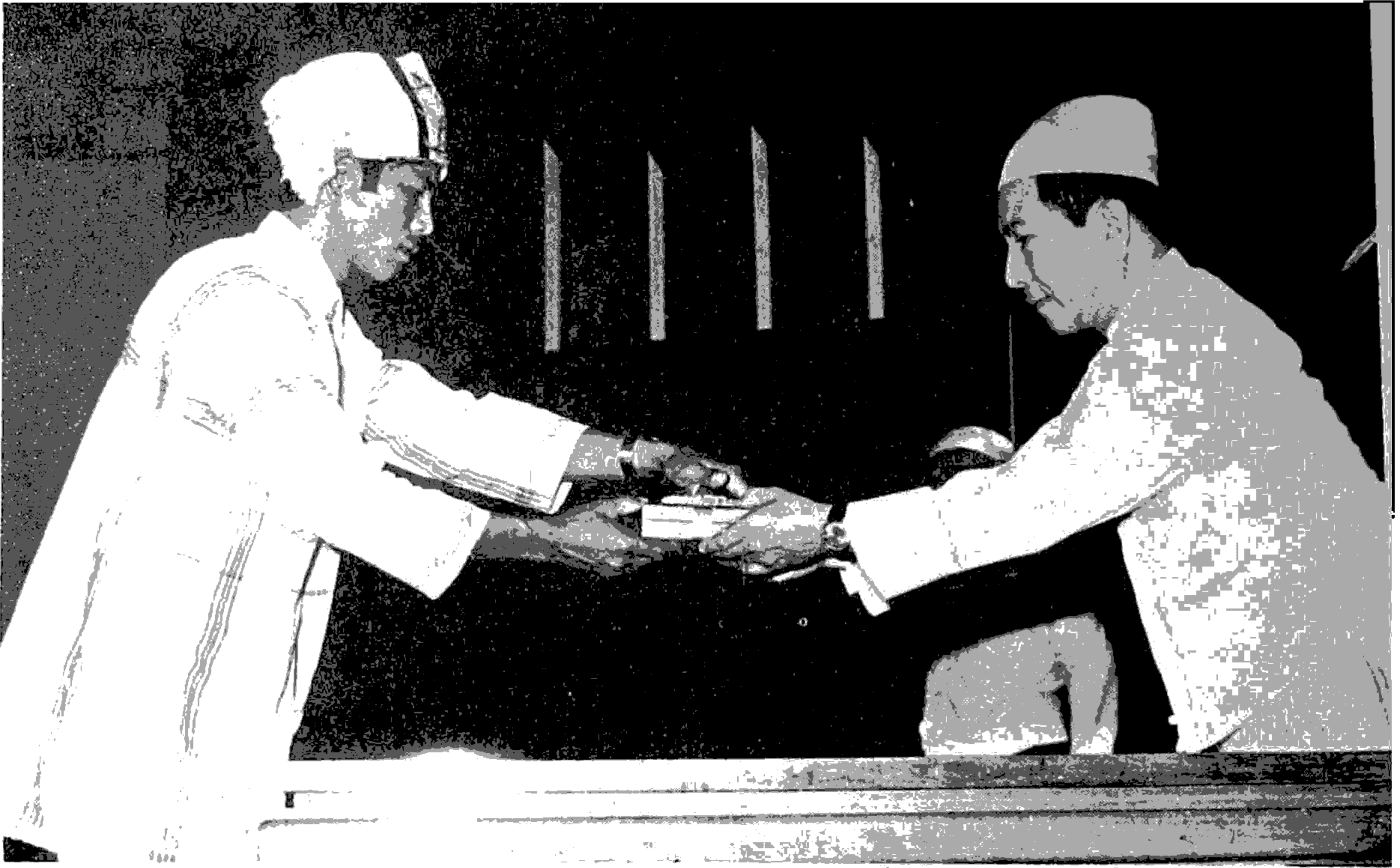
	အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့
၁၉၅၂	စောဘရီ (ကျဆုံး)
	သီဟသူရဘွဲ့
၁၉၄၉	ဒုတိယဗိုလ် ကိုကြီး (ကွယ်လွန်)
၁၉၅၀	တပ်ကြပ် ခင်မြင့် (ကျဆုံး)
၁၉၅၂	ဦးကျော်သိန်း (ကျဆုံး)
၁၉၅၆	တပ်သား တင်ညွန့် (ကျဆုံး)
၁၉၈၂	ဗိုလ်ကြီး ဌေးမြင့် (ကျဆုံး)
	သူရဘွဲ့
၁၉၄၉	တပ်သား ခန်ဂထဂမ် (ကွယ်လွန်)
၁၉၅၀	ဗိုလ်ကလားရင့် ဂျွန်ဟောက်ဆန်း(ကျဆုံး)
၁၉၅၀	တပ်သား မန်တန် (ကျဆုံး)
၁၉၅၀	တပ်သား လင်ခူအုမ်း (ကျဆုံး)
၁၉၅၀	တပ်သား သောင်းဇံ (ကျဆုံး)
၁၉၅၀	တပ်သား သောင်းနိုင် (ကျဆုံး)
၁၉၅၁	ဗိုလ် ချစ်ဆွေ (ကျဆုံး)
၁၉၅၁	တပ်ကြပ်ကြီး ချန်ပီရင်း (ကျဆုံး)

၁၉၅၁	တပ်သား ဝင်းမောင် (ကျဆုံး)
၁၉၅၁	တပ်သား တင်မောင် (ကျဆုံး)
၁၉၅၁	တပ်သား တင်ရွှေ (ကျဆုံး)
၁၉၅၁	တပ်သား မောင်မောင် (ကျဆုံး)
၁၉၅၁	တပ်သား မောင်သောင်း (ကျဆုံး)
၁၉၅၁	တပ်သား စံမလွတ်တူး (ကျဆုံး)
၁၉၅၂	တပ်ကြပ် ကရင်ထိန်နန်း (ကျဆုံး)
၁၉၅၂	တပ်ကြပ် စောအာတူး (ကျဆုံး)
၁၉၅၇	တပ်သား လှမောင် (ကျဆုံး)
၁၉၇၀	တပ်သား ရေအေး (ကျဆုံး)
၁၉၇၂	တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီး ထန်အဲရ် (ကျဆုံး)
၁၉၇၃	တပ်သား ကျော်မင်း (ကျဆုံး)
၁၉၇၇	ဒုတိယတပ်ကြပ် စံရှိန် (ကျဆုံး)
၁၉၇၈	တပ်ကြပ်ကြီး တင်ရွှေ (ကျဆုံး)
၁၉၇၈	တပ်သား ထွေးမောင် (ကျဆုံး)
၁၉၇၈	တပ်သား မောင်ကျော် (ကျဆုံး)
၁၉၇၈	တပ်သား စံကျင် (ကျဆုံး)
၁၉၇၉	တပ်ကြပ် ခင်မောင် (ကျဆုံး)
၁၉၈၂	ဗိုလ်ကြီး ရွှေလှ
၁၉၈၂	ဒုတိယအရာခံဗိုလ် ထွန်းရှိန် (ကျဆုံး)
၁၉၈၂	တပ်သား ခင်မောင်ဦး (ကျဆုံး)
၁၉၈၂	တပ်သား မောင်ညို (ကျဆုံး)
၁၉၈၂	တပ်သား လှမြင့် (ကျဆုံး)
၁၉၈၂	တပ်သား သောင်းတင်
၁၉၈၂	တပ်သား ညွန့်ဇွေ (ကျဆုံး)

ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများဆိုင်ရာ ဂုဏ်ထူးဆောင် တံဆိပ်များ

နိုင်ငံတော် လွတ်လပ်ရေးရပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် နိုင်ငံတော်၏ ကျေးဇူးသစ္စာကိုစောင့်သိလျက် ပေးအပ်သော လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ကျေပွန်စွာနှင့် အပြစ်ကင်းစင်စွာ ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသော ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများအား ချီးမြှင့်အပ်နှင်းရန်အတွက် နိုင်ငံတော်ကောင်စီသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၈ ရက် နေ့စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၁၄/၈၂) နှင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၂ ရက် နေ့စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၄၇/၈၂) တို့ကို ထုတ်ပြန်၍ အောက်ဖော်ပြပါ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများဆိုင်ရာ ဂုဏ်ထူးဆောင်တံဆိပ်များကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းတံဆိပ်များအတွက် ပြည့်စုံရမည့် အရည်အချင်း သတ်မှတ်ချက်များကိုလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

- ၁။ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကောင်းတံဆိပ်၊
- ၂။ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း တံဆိပ်၊
- ၃။ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးတံဆိပ်။

ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ၊ ဂုဏ်ထူးဆောင် တံဆိပ်များ ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခြင်း အခမ်းအနားတွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုက ဘွဲ့တံဆိပ်များ ချီးမြှင့်နေပုံ

ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကောင်း တံဆိပ် အတွက် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းတစ်ဦးတွင် ပြည့်စုံရမည့် အရည်အချင်း သတ်မှတ်ချက် သုံးရပ်ရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ -

- (၁) နိုင်ငံတော် လွတ်လပ်ရေးရပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန်စွာဖြင့် တာဝန်ဝတ္တရားများကိုကာလကြာမြင့်စွာနှင့် ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ပြီး နိုင်ငံတော်၏ ကျေးဇူးသစ္စာကို စောင့် သိ ရှိ သေ လျက် ဂုဏ် ပြု လောက် အောင် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သည့် အမှုထမ်းသက် အနည်းဆုံး ၂၅ နှစ်ရှိသော အောက်ဖော်ပြပါ ဝန်ထမ်းများဖြစ်ခြင်း --
 - (က) အငြိမ်းစား ဝန်ထမ်းများ အပါအဝင် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများဖြစ်ခြင်း၊
 - (ခ) မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ အငြိမ်းစား ပါတီဝန်ထမ်းများအပါအဝင် ပါတီဝန်ထမ်းများဖြစ်ခြင်း။
- (၂) အမှုထမ်းခဲ့သည့် ကာလအတွင်း ပြစ်မှုလုံးဝ ကင်းရှင်းသူဖြစ်ခြင်း၊
- (၃) ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ပြုထားသည့် အမှတ်ပေး စနစ်အရ စုစုပေါင်း အနည်းဆုံးအမှတ် ၃၀ ရရှိခြင်းတို့ ဖြစ်ပြီး ပြည်သူ့ ဝန်ထမ်းကောင်းတံဆိပ် ချီးမြှင့်

ခြင်းခံရသည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းသည် တလုံးတခဲ တည်း ချီးမြှင့်ငွေ ကျပ် သုံးထောင်တိတိကို ခံစားခွင့်ရှိသည်။

- ခြွင်းချက်အနေဖြင့် စစ်မှုထမ်းကောင်းတံဆိပ် ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခြင်းခံရသော ဝန်ထမ်းနှင့် ရဲအမှုထမ်းကောင်းတံဆိပ် ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခြင်းခံရသော ဝန်ထမ်း တို့သည် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကောင်း တံဆိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တလုံးတခဲတည်း ချီးမြှင့်ငွေကိုလည်းကောင်း ခံစားခွင့် မရှိချေ။
- ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းတံဆိပ်ကို အောက်ဖော်ပြပါ အရည်အချင်း သတ်မှတ်ချက်သုံးရပ်ဖြင့် ညီညွတ်ပြည့်စုံသူအား အပ်နှင်းမည်ဖြစ်သည်။
 - (၁) နိုင်ငံတော် လွတ်လပ်ရေးရပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ၌ အမှုထမ်းသက် အနည်းဆုံး ၁၅ နှစ်ရှိသော အောက်ပါဝန်ထမ်းများဖြစ်ခြင်း -
 - (က) အငြိမ်းစား ဝန်ထမ်း များ အပါ အဝင် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများဖြစ်ခြင်း၊
 - (ခ) မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ အငြိမ်းစား ပါတီဝန်ထမ်းများအပါအဝင် ပါတီဝန်ထမ်းများဖြစ်ခြင်း။
 - (၂) တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ကာလအတွင်း နိုင်ငံ

တော်၏ ကျေးဇူးသစ္စာကို စောင့်သိ၍ အလုပ် တာဝန်ကို ထူးကဲစွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့ခြင်း၊

(၃) အမှုထမ်းခဲ့သည့် ကာလအတွင်း ပြစ်မှုလုံး ဝ ကင်းရှင်းသူဖြစ်ခြင်း။

ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး တံဆိပ်ကို ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၉ ရက်နေ့မှစ၍ နိုင်ငံတဝန်း လုံး၌ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး အတွက် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာတွင် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း အဖြစ် အနည်းဆုံး နှစ်နှစ် တာဝန်ထမ်းခဲ့သည့် အောက် ဖော်ပြပါ ဝန်ထမ်းအမျိုးအစားများတွင် အပါအဝင်ဖြစ်သူ ဝန်ထမ်းများအား ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်သည်။

(၁) အငြိမ်းစား ဝန်ထမ်းများအပါအဝင် ပြည်သူ့ ဝန်ထမ်းများဖြစ်ခြင်း၊

(၂) မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ အငြိမ်းစား ပါတီဝန်ထမ်းများအပါအဝင် ပါတီ ဝန်ထမ်းများ ဖြစ်ခြင်း။

ဂျပန်နိုင်ငံ။ ။ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် အာဏာရ လစ်ဗရယ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ (အယ်ဒီပီ) ၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် လည်းကောင်း၊ အစိုးရအဖွဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် လည်းကောင်း ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လမှစ၍ တာဝန်ယူလာသော ဇင်ကို ဆူဇုကီးသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်နေ့ တွင် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ ပြည်တွင်းဈေး ကွက်တွင် ဝယ်လိုအား ကျဆင်းနေခြင်း၊ ပြည်ပဈေးကွက် များတွင် ကိုယ်ကျိုးစီးပွား ကာကွယ်ရေးဝါဒ ကြီးထွား လာ၍ သွင်းကုန်ကန့်သတ်ခံရခြင်း၊ ဘတ်ဂျက် ရငွေပိုင်း လျော့နည်းလျက် လိုငွေမတန်တဆ တိုးပွားလာခြင်းစသည့် စီးပွားရေး ပြဿနာများကို မဖြေရှင်း နိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာဏာရ ပါတီတွင်းအုပ်စုတိုက်ပွဲများ ပြင်း ထန်လာမှုကို မထိန်းသိမ်းနိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း ဇင်ကိုဆူဇုကီးသည် နုတ်ထွက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်းက တရုတ်နိုင်ငံ၊ ကိုရီးယား နိုင်ငံနှင့် အခြားအာရှနိုင်ငံများကို ဂျပန်ဘုရင့်တပ်မတော် ကျူးကျော် ဖိနှိပ် အုပ်စိုးခဲ့ပုံများကို ဂျပန်ကျောင်းသုံး စာအုပ်တွင် လျော့ပေါ့၍ ပြင်ဆင် ရေးသားလိုက်သဖြင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်း၌ ထိုနိုင်ငံများနှင့် ဆက်ဆံ ရေး မပြေမလည် ဖြစ်ရသည်။ ထိုပြဿနာကြောင့် ပါတီ ဦးဆောင်မှုကို ဝေဖန် တိုက်ခိုက်မှု များ ရှိလာ သည်။ ထို့ကြောင့် ဆူဇုကီးသည် ၁၉၈၂-၈၄ ခုနှစ် နှစ်နှစ် သက် တမ်းအတွက် အယ်ဒီပီပါတီဥက္ကဋ္ဌသစ် ရွေးချယ်တင်မြောက် မည့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလမတိုင်မီ နုတ်ထွက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အာဏာရ အယ်ဒီပီပါတီတွင်း၌ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ကာကူအီ တာနာကာ ဦးဆောင်သောအုပ်စု၊ ဝန်ကြီးချုပ် ဇင်ကိုဆူဇုကီး ဦးဆောင်သော အုပ်စု၊ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း တာကီအို ဖူကူဒါ ဦးဆောင်သောအုပ်စု၊ စီမံခန့်ခွဲရေး အေ ဂျင်စီ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ယာဆုဟိရို နာကာဆိုနေ ဦးဆောင်သော အုပ်စု၊ စီးပွားရေး စီမံကိန်းအေဂျင်စီ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် တိုရိုယို ကိုမိုတို ဦးဆောင်သော အုပ်စု၊ သိပ္ပံနှင့် နည်းပညာအေဂျင်စီ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် အိုချိုရို နာကာဂါဝါ ဦးဆောင်သော အုပ်စုများသည် အင်အားပြိုင်ဆိုင်နေသည်။ ဖူကူဒါအုပ်စုမှ နိုင်ငံတကာ ကုန်သွယ်ရေးနှင့် စက်မှုဝန်ကြီးရှင်တာရိုအဘေး၊ စီးပွားရေး စီမံကိန်းအေဂျင်စီ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် တိုရိုယိုကိုမိုတို၊ သိပ္ပံနှင့် နည်းပညာ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် အိုချိုရိုနာကာ ဂါဝါ နှင့် စီမံခန့်ခွဲရေး အေဂျင်စီ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ယာဆုဟိရို နာကာဆိုနေတို့သည် ဇင်ကိုဆူဇုကီးကိုဆက်ခံ ရန် ပါတီဥက္ကဋ္ဌလောင်းများအဖြစ် ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ကြသည်။

ပါတီဖွဲ့စည်းပုံ စည်းမျဉ်းအရ ပါတီဥက္ကဋ္ဌလောင်း လေး ဦးနှင့် အထက်ယှဉ်ပြိုင်ပါက ပါတီဝင်အားလုံး ဆန္ဒမဲပေး၍ ဥက္ကဋ္ဌလောင်းသုံးဦးကို ရွေးချယ်ရသည်။ ယင်းသုံးဦးအနက် တဦးကို ပါတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အယ်ဒီပီပါတီဝင် လွှတ်တော် အမတ်များက အပြီးသတ် ရွေးချယ်ရသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ပါတီတွင်း ပဏာမရွေးချယ် တင်မြောက်ပွဲ၌ ဂျပန်တနိုင်ငံလုံးမှ အယ်ဒီပီပါတီဝင်ပေါင်း ၉,၇၄,၁၅၀ အနက် ယာဆုဟိရို နာကာဆိုနေက ထောက်ခံမဲ ၅,၅၉,၆၇၃၊ ကိုမိုတိုက ၂,၆၅,၁၇၈ မဲ၊ ရှင်တာရိုအဘေးက မဲ ၈၀,၀၀၀ ဖြင့် အများဆုံးရကြသည်။ ကိုမိုတိုနှင့် အဘေး တို့သည် နာကာဆိုနေကို ဦးစားပေးသောအားဖြင့် အယ်ဒီပီ ပါတီဝင် လွှတ်တော်အမတ်များသာ မဲပေးခွင့်ရှိသော ရွေး ကောက်ပွဲတွင် ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း မပြုတော့ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

တာနာကာအုပ်စု၊ ဆူဇုကီးအုပ်စုတို့ကပါ ထောက်ခံ သော နာကာဆိုနေကို နိုဝင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် အောက်လွှတ်တော်အမတ် ၄၉၇ ဦးအနက် ၂၈၇ ဦး ထောက်ခံမဲပေးပြီး၊ အထက်လွှတ်တော်အမတ် ၂၃၆ ဦး အနက် ၁၃၀ က ထောက်ခံမဲပေးကြကာ ပါတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြောက်သည်။ အာဏာရ ပါတီဥက္ကဋ္ဌသည် အလိုအလျောက် ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာရသည့်အလျောက် နာကာဆိုနေသည် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ စစ်ပြီးခေတ်တွင် ၁၆ ဦး မြောက် ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာသည်။

နာကာဆိုနေသည် အဖွဲ့ဝင် ၂၁ ဦးပါဝင်သော အစိုးရ အဖွဲ့ကိုဖွဲ့စည်းလိုက်ရာ ပါတီဥက္ကဋ္ဌရွေးချယ်ပွဲတွင် တတိယ မဲအများဆုံးရသူ ရှင်တာရို အဘေးကို နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ပေးသည်။

အမေရိကန် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်အမတ် ၆၈ ဦးသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလဆန်းတွင် ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် ဇင်ကို ဆူဇုကီးထံ စာရေးပြီး ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ကာကွယ်ရေးကို မြှင့်တင်ရန် တောင်းဆိုသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဆိုဗီယက်တပ်များ သိမ်းပိုက်ထားသော ဟာအိုမာအို၊ ရှီကို တန်၊ ကုနာရှိဂိုနှင့် အိတိုရိုယု ကျွန်းလေးကျွန်းကို ဂျပန် နိုင်ငံက မိမိပိုင် ကျွန်းများအဖြစ် တောင်းဆိုနေသည်။ ထိုကျွန်းလေးကျွန်းပေါ်တွင် အင်အား ၁၀, ၀၀၀ ရှိသော ဆိုဗီယက် တပ်မ အခြေစိုက်ခြင်း၊ ဘက်ဖိုင် ယား အမျိုးအစား ဆိုဗီယက် မဟာဗျူဟာ ဗုံးကြဲ လေယာဉ်အစီး ၄၀ မှ ၆၀ အထိသည် ဂျပန်နိုင်ငံ ပိုင်နက်ဝန်းကျင်တွင် ပျံသန်းနေခြင်း၊ အလွယ်တကူ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော တိုက်ချင်းပစ် ဒုံးပျံအစင်း ၅၀ မှ ၆၀ အထိကို ဂျပန် နိုင်ငံနယ်စပ်နှင့် ထိစပ်နေသောနေရာတွင် တပ်စွဲထားခြင်း တို့သည် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ လုံခြုံရေးကိုခြိမ်းခြောက်နေသည်ဟု ဂျပန်အစိုးရက ယူဆလာသည်။ ၁၉၇၁ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် ကာကွယ်ရေး အသုံးစရိတ်သည် ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း ၁၀,၄၃၀ အထိ တိုးလာခဲ့ပြီး ၁၉၇၂ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၁၁, ၀၈၀ သုံးစွဲရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုပမာဏသည် တမျိုးသားလုံး ထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုး၏ သူညီဒသမ ၉၃ ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဋ္ဌမမြောက် ကာကွယ်ရေးစရိတ် အများဆုံးနိုင်ငံ ဖြစ်လာသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ အာဏာရ လစ်ဗ ရယ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြောက်ခံရသော နာကာဆိုနေ

အကျယ်အဝန်း။	။ ၁,၄၃,၅၇၄ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၁၁,၈၀,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ တိုကျိုမြို့

ဂျပန်နိုင်ငံသည် စစ်အင်အား တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းလျက်ရှိရာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကာကွယ်ရေးစရိတ် အများဆုံးနိုင်ငံ များအနက် အဋ္ဌမဆင့်သို့ ရောက်လာပြီဖြစ်သည်။

ဂျပန်နိုင်ငံသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ် မေလ ၃ ရက်နေ့တွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း ၂ ပုဒ်မ ၉ အရ စစ်အင်အားတည်ဆောက်မှုမျိုး မှန်သမျှကို တားမြစ်ထားသည်။ ဂျပန် တမျိုးသားလုံး၏ မူလပိုင်ခွင့်အဖြစ် စစ်ကို ထာဝရ စွန့်လွှတ်ကြောင်း၊ စစ်ရေးဆိုင်ရာတပ်ဖွဲ့ကို မည်သည့်အခါမျှ မတည်ထောင်ကြောင်း၊ စစ်ပြိုင်ပိုင်ခွင့်ကို မည်သည့်အခါမျှ အသိအမှတ်မပြုကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် နာကာဆိုနေသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရန် ပါတီတွင်း၌ တိုက်တွန်းလျက်ရှိသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ အစိုးရအဖွဲ့သည် ၁၉၇၃ ဘဏ္ဍာရေးနှစ် အတွက် စုစုပေါင်း အသုံးစရိတ်ကို ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၂,၁၆,၂၀၀ ကို သတ်မှတ်လိုက်ကြောင်း ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ ၁၉၇၂ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်ထက် ၁ ဒသမ ၄ ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက်သတ်မှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ ၂၈ နှစ်အတွင်း အနိမ့်ဆုံး တိုးမြှင့်နှုန်းဖြစ်သည်။ ကာကွယ်ရေးအသုံးစရိတ်ကို ၁၉၇၂ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်ထက်

၆ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်း တိုးမြှင့်ကာ ဒေါ်လာသန်း ၁၁,၈၀၀ သုံးစွဲရန် လျာထားဆုံးဖြတ်သည်။ အမျိုးသား အသားတင် ထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုး၏ သူညီ ဒသမ ၉၈ ရာခိုင်နှုန်း ရှိလာသည်။ ပညာရေး အသုံးစရိတ်ကို လျော့ချကာ လူမှုပူလုံရေးအသုံးစရိတ်ကို သူညီ ဒသမ ၆ ရာခိုင်နှုန်းသာ တိုးမြှင့်သည်။ ပြည်သူ့လုပ်ငန်းများအတွက် ၁၉၈၂ ဘဏ္ဍာရေးနှစ် အသုံးစရိတ်နည်းတူ ဒေါ်လာသန်း ၃၉,၂၀၀ ပင် သတ်မှတ်သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် အလုပ်လက်မဲ့ ရာခိုင်နှုန်းသည် ၂ ဒသမ ၄ ရာခိုင်နှုန်းရှိ၍ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည် ၂ ဒသမ ၄ ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြောင့် ပျက်စီးယိုယွင်းခဲ့ရသောဂျပန်နိုင်ငံကို လွန်ခဲ့သော ၃၇ နှစ်အတွင်း ပြန်လည် တည်ဆောက်ခဲ့ရာတွင် ယခုအခါ၌ စီးပွားရေးအားဖြင့် အင်အားကြီးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်လာပေပြီ။ နှစ်စဉ် ကမ္ဘာ့စက်မှုထွက်ကုန်၏ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ဂျပန်နိုင်ငံမှ ထုတ်လုပ်လျက် ရှိသည်။ အဆင့်အတန်းမြင့်သော ဂျပန်ကားများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများသည် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်တွင် ဝယ်လိုအားကောင်းလျက်ရှိသည်။

ဂျပန်မားယယ်၊ ဘရီး (ခရစ် ၁၉၄၈ - ၁၉၈၂) ။ ။ လက်ဗန္ဓန်သမ္မတနိုင်ငံသမိုင်းတွင် အသက်အငယ်ဆုံးသမ္မတအဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသူ ဘရီးဂျပန်မားယယ်သည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ဘေရွတ်မြို့ အရှေ့မြောက်ရှိ ဘစ်ဖာယာမြို့တွင် ထင်ရှားသောလူကုထံမိဘများမှ မွေးဖွားသည်။ ဘရီး၏ ဖခင်သည် ဖလန်ဂေးပါတီ (ကာတီပါတီ) ကို ထူထောင်သူ ရာသက်ပန်ခေါင်းဆောင် ပဲ ဂျပန်မားယယ်ဖြစ်သည်။ ဖခင်ပဲ ဂျပန်မားယယ်သည် ၁၉၄၅ ခုနှစ် မေလ ၁၀ ရက်နေ့တွင်

ဘရီး၊ ဂျပန်မားယယ်

အာရပ်နိုင်ငံများအဖွဲ့ချုပ်ကို ထူထောင်ခဲ့ရာ၌ စတင် ဦးဆောင်လှုံ့ဆော်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဘရီးသည် ဘေရွတ်မြို့ရှိ ပြင်သစ် စိန့်ဂျိုးဇက် တက္ကသိုလ်တွင် ပညာဆည်းပူးခဲ့ရာ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ဥပဒေဘွဲ့ကို ရရှိသည်။

ဘရီးဂျပန်မားယယ်သည် အသက် ၁၁ နှစ်အရွယ်ကပင် ၁၉၅၈ ခုနှစ် ပြည်တွင်းစစ်ကာလ၌ ဖလန်ဂေးပါတီ၏ ပြည်သူ့စစ်တပ်ဖွဲ့တွင် စတင် တာဝန် ထမ်းဆောင်သည်။ အသက် ၁၃ နှစ်တွင် စစ်သင်တန်းတက်ရောက်ပြီးနောက် ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် လူ ၁၀၀ တပ်ဖွဲ့၏ တပ်မှူးဖြစ်လာသည်။ လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံ၌ ၁၉၇၅ ခုနှစ်မှစတင်၍ အပြင်းထန်ဆုံး ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ပွားလာသောအခါ ဘရီးသည် ရှေ့နေလုပ်ငန်းကို စွန့်လွှတ်လိုက်သည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် အမြဲတမ်း တပ်များ အပါအဝင် အင်အား ၂၀,၀၀၀ ခန့်ရှိသော ဖလန်ဂစ် ပြည်သူ့စစ်တပ်ဖွဲ့၏ တပ်မှူးချုပ် ဖြစ်လာသည်။

ဖလန်ဂေးပါတီကဲ့သို့ မာရီနက် ခရစ်ယာန်အုပ်စုဝင်ဖြစ်သော်လည်း ဆီးရီးယားလိုလားသော ဆူလေမန် ဖရန်ဂျေး ဦးဆောင်သည့် ခရစ်ယာန်အုပ်စုကို ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ဘရီး၏ ဖလန်ဂစ်ပြည်သူ့စစ်များက ခြေမုန်းတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံ ခရစ်ယာန် နိုင်ငံရေးပါတီများတွင် ဖလန်ဂေးပါတီကဲ့သို့ ထင်ရှားသော အမျိုးသားလစ်ဗရယ်ပါတီ ခေါင်းဆောင် ကာမီးချာမန်၏ ခရစ်ယာန်ပြည်သူ့စစ်များကိုလည်း ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဘရီး၏ ဖလန်ဂစ် ပြည်သူ့စစ်များက နှိပ်ကွပ်ခဲ့သည်။

ဘရီးဂျပန်မားယယ်သည် ပါလက်စတိုင်းများကိုလည်း ကောင်း၊ လက်ဝဲမူဆလင်များကိုလည်းကောင်း ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်သည့်နည်းတူ နိုင်ငံရေးပြိုင်ဘက်ဖြစ်သော အခြားမာရီနက် ခရစ်ယာန်အုပ်စုများကိုလည်း ယှဉ်ပြိုင်နှိမ်နင်းခဲ့သည်။ ဘရီးကို ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် တကြိမ်၊ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် တကြိမ် ရန်သူများက လုပ်ကြံခဲ့ကြသဖြင့် သမီးနှင့် ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ သေဆုံးခဲ့ရသည်။

လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ သမ္မတရာထူးကို မာရီနက် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များမှ ရွေးချယ်ရပြီး ဝန်ကြီးချုပ်ကို ဆွန်နီမူဆလင်များမှ ရွေးချယ်ရသောကြောင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် သက်တမ်းပြည့်မည့် သမ္မတအိလီယက်ဆာကစ်ကို ဆက်ခံရန် ဘရီးဂျပန်မားယယ်ကို တဦးတည်းသော သမ္မတလောင်းအဖြစ် လျာထားခဲ့သည်။

ဘရီးဂျပန်မားယယ်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် အဖွဲ့ဝင် ၉၂ ဦး ပါဝင်သော လွှတ်တော်က ထောက်ခံမဲ ၅၇ မဲဖြင့် သမ္မတအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်လိုက်သည်။ ဘရီးသည် လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံ တမျိုးသားလုံး စည်းလုံးညီညွတ်ရေးအတွက် ပထမခြေလှမ်းအဖြစ် ပုဂ္ဂလိ

ကပိုင် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ ဖျက်သိမ်းရေးကို စတင် လှုံ့ဆော်သည်။ သို့သော် ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ဖလန်ဒေးပါတီဌာနချုပ်၌ ဗုံးပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ဘရီးဂျပာမနီသည် သမ္မတအဖြစ် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုခြင်းမပြုရသေးမီ ကိုးရက်အလိုတွင် ကွယ်လွန်သွားသည်။

ဂျပာမနီနိုင်ငံ၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ။ ။ ဝန်ကြီးချုပ် ဟဲလမုတ်ရှမစ်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၅ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ အမေရိကန်သမ္မတ ရေဂင်နှင့်တွေ့ဆုံပြီး ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုမှ ဆက်သွယ်သည့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ပိုက်လိုင်းကိစ္စ၊ ပိုလန်နိုင်ငံ အရေးအခင်း စသည်တို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ တဖန် ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ ဇူလိုင်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ရောက်ရှိလာရာ ပြင်သစ်သမ္မတ မီးထရောင်းနှင့်တွေ့ဆုံ၍ နှစ်နိုင်ငံ အကျိုးတူကိစ္စများ ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ပိုလန်အရေးအခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မိမိတို့နှစ်နိုင်ငံအတွင်း ကွဲလွဲချက်များမရှိကြောင်း၊ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အဆုံးသတ်ရန်အတွက် ပိုလန်အစိုးရအား ပြောကြားမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ပြန်ကြေငြာခဲ့သည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့တွင် နှစ်ရက်ကြာကျင်းပသော ၃၉ ကြိမ်မြောက် ပြင်သစ် - ဂျပာမနီ ထိပ်သီးညီလာခံသို့ ဝန်ကြီးချုပ် ရှမစ်တက်ရောက်ခဲ့သည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ရှမစ်၏ မူဝါဒနှင့် ဆောင်ရွက်ချက်များအပေါ် အယုံအကြည်ရှိကြောင်း အဆိုကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်နေ့တွင် အောက်လွှတ်တော်၌ မဲခွဲဆုံးဖြတ်ရာ ညွှန်ပေါင်းအစိုးရ ကိုယ်စားလှယ် ၂၆၉ ဦးက ထောက်ခံအားပေးသဖြင့် အဆိုမှာ အနိုင်ရရှိသွားသည်။

မြောက်အတ္တလန္တိတ်စာချုပ်အဖွဲ့ (နေတိုး) ထိပ်သီးအစည်းအဝေးကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ဒုတိယအပတ်အတွင်း က ဘုန်းမြို့တွင်ကျင်းပရာ အဖွဲ့ဝင် ၁၆ နိုင်ငံမှ အစိုးရအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်များ တက်ရောက်သည်။ ဖောက်ကလင်ကျွန်းစု အရေးအခင်းတွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံကိုထောက်ခံကြောင်း ကြေငြာသည်။

ဂျပာမနီနိုင်ငံ၏ ငွေပေးငွေယူရှင်းတမ်းတွင် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအထိ လိုငွေဒေါ်လာ ၄,၆၃၇ သန်းရှိခဲ့ရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ပြည်ပပို့ကုန်တန်ဖိုး ဒေါ်လာ ၂,၀၁၆ သန်းခန့် ပိုလာသဖြင့် ကုန်သွယ်ရေးပိုငွေ ဒေါ်လာသန်း ၇,၆၅၀ ခန့် ရှိလာသည်။ ကုန်သွယ်ရေးပိုငွေ ပြနိုင်ခဲ့သော်လည်း ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းနှင့်အတူ ဂျပာမနီနိုင်ငံ၏စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းမှာလည်းကျဆင်းခဲ့ရသည်။

ဤအခြေအနေတွင် ဂျပာမနီနိုင်ငံရေး ပါတီများသည် စီးပွားရေးပြဿနာဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်းသစ်များ ရှာဖွေ

ပါလီမန်ဥက္ကဋ္ဌ ရွှေမှောက်တွင် ဝန်ကြီးချုပ်သစ်အဖြစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုနေသော ဟဲလမုတ်ခိုးလ်

ရာ၌ ညီညွတ်မှုမရှိပဲ ပြိုကွဲလာသည်။ အစိုးရအဖွဲ့အတွင်းမှာလည်း စီးပွားရေးမူဝါဒနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သဘောကွဲလွဲ အငြင်းပွားမှုများ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်ဝန်ကြီး

ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ပြည်ထောင်စု သမ္မတ

များက လက်ဝဲဆန်သောဖြေရှင်းနည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန် လိုလားပြီး၊ ခရစ်ယာန်ဒီမိုကရက် ပါတီဝင်ဝန်ကြီးများက လက်ယာဆန်သော ဖြေရှင်းနည်းများကို ဆောင်ရွက်ရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်လိုကြလေသည်။

ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး အကျပ်အတည်း ဖြစ်နေသော်လည်း ဂျပန်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးမှာ ကျပ်တည်းလှသည်မဟုတ်ပဲ တန်နေသည့် အနေအထားတွင်ရှိသည်။ စီးပွားရေး ပြန်လည် တိုးတက်မှုအတွက် မစ္စတာရှမစ်ဦးဆောင်သည့် ဆိုရှယ်ဒီမို ကရက် ဝန်ကြီးများက အခွန်အကောက်များ တိုးမြှင့်၍ အစိုးရအသုံးစရိတ် ပိုမိုသုံးစွဲခြင်းဖြင့် ပြဿနာကို ဖြေရှင်း လိုခဲ့သည်။ လူမှုလုံခြုံရေးအကျိုးခံစားခွင့်များ တိုးပေးပြီး အလုပ်သမားသမဂ္ဂများနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဝ ညှိနှိုင်းသဘောတူ ညီမှု ပြုလုပ်ထားလိုသည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မစ္စတာ ဂင်ရှာ (လွတ်လပ်သောဒီမိုကရက်တစ်ပါတီခေါင်းဆောင်) ဦးဆောင်သော ဝန်ကြီးများက ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းရှင်များ အား မက်လုံးကောင်းကောင်းပေးကာ အလုပ်အကိုင်သစ် များ တိုးချဲ့ဖော်ထုတ်ပြီး စီးပွားရေးပြဿနာကို ဖြေရှင်းလို ကြသည်။ မစ္စတာဂင်ရှာက စီးပွားရေးမူဝါဒများ ပြောင်း လဲရေး အကြံပြုချက်များကို မိမိပါတီသို့ စာရေးတင်ပြခဲ့ ရာမှ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် သဘောကွဲလွဲမှု စတင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် လွတ်လပ်သော ဒီမို ကရက်တစ်ပါတီဝင်ဖြစ်သူ စီးပွားရေးဝန်ကြီး လင်းစဒေါ့က မစ္စတာ ဂင်ရှာစာနှင့် တသဘောတည်း တူညီသောစာတ စောင်ကို ဝန်ကြီးချုပ်ထံတင်ပြ ပြန်သည်။ စီးပွားရေးပြုပြင် ရန် အကြံပြုချက်များကို မစ္စတာ ရှမစ်က ပယ်ချလိုက်ရာ ညွှန်ပေါင်းအစိုးရအဖွဲ့အတွင်းမှ မစ္စတာဂင်ရှာနှင့် လင်းစဒေါ့ အပါအဝင်လွတ်လပ်သော ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီဝင် ဝန်ကြီး လေးဦးတို့ နုတ်ထွက် သွားခဲ့သဖြင့် ညွှန်ပေါင်းအစိုးရ အဆုံးသတ်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် ဝန်ကြီးချုပ်က အစိုးရသစ်ဖွဲ့စည်းနိုင်ရန် ရွေးကောက်ပွဲအသစ်ကျင်းပရန် တင်ပြသည်။ ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက်တစ် ယူနီယံ ပါတီခေါင်းဆောင် ဟဲလမုတ်ခိုးလ် နှင့် လွတ်လပ်သော ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင် ဂင်ရှာတို့က ရွေးကောက်ပွဲသစ်ကျင်းပရေးအဆိုကို ပယ်ချ ခဲ့သည်။

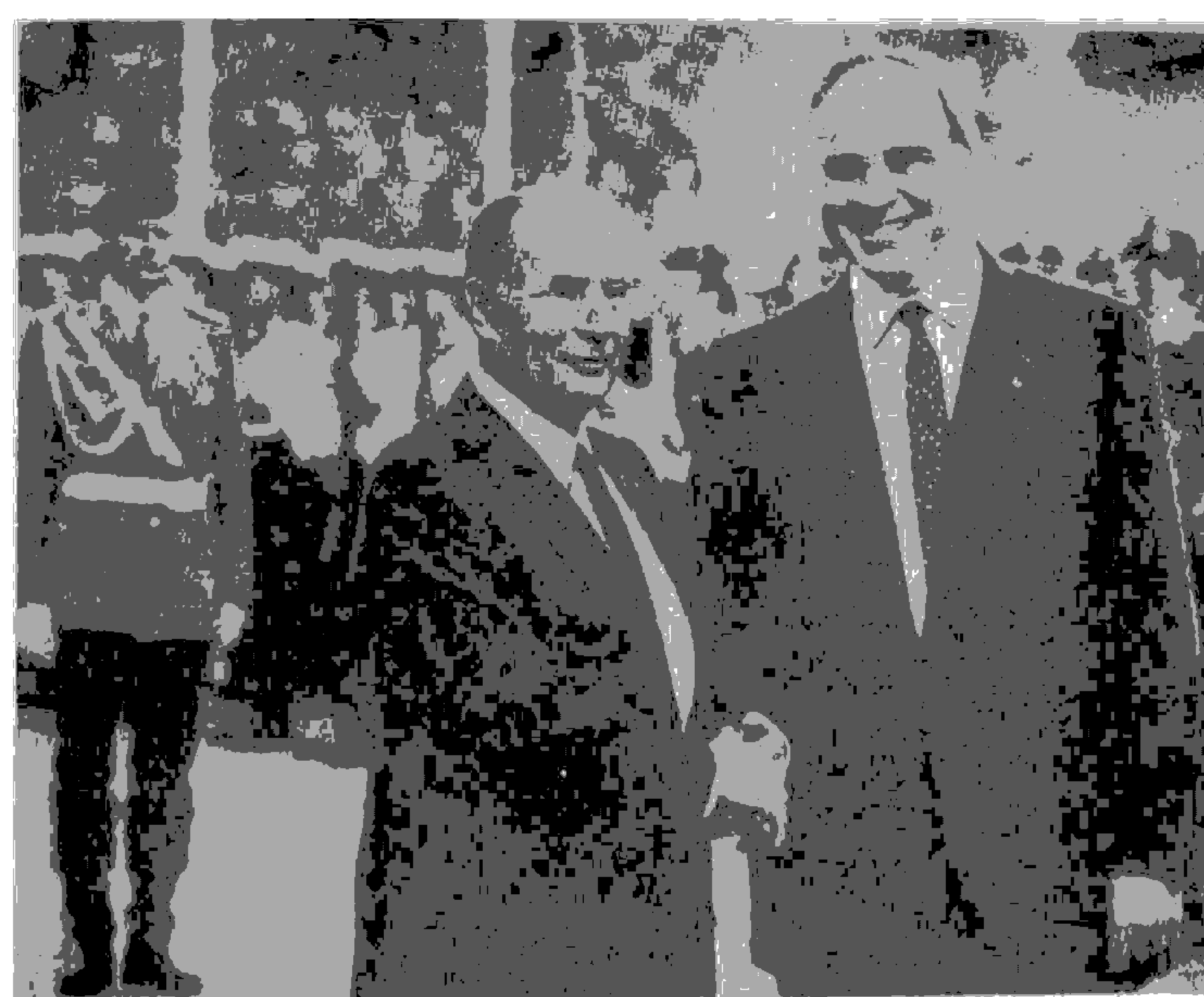
ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ပါလီမန်တွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်ရန် ထောက်ခံမဲအလုံးအလောက်ရှိသူတဦးက

လက်ရှိဝန်ကြီးချုပ်အား အယုံအကြည်မရှိအဆိုကို တင်သွင်း ၍ ဖြုတ်ချနိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မစ္စတာခိုးလ်နှင့် မစ္စတာ ဂင်ရှာတို့ ခေါင်းဆောင်နှစ်ဦး စေ့စပ်ညှိနှိုင်းကြပြီး ဝန်ကြီး ချုပ်ကို အယုံအကြည်မရှိ အဆိုတင်သွင်း၍ ဖြုတ်ချကာ ညွှန်ပေါင်းအစိုးရဖွဲ့ရန် သဘောတူညီမှု ရယူခဲ့ကြသည်။

လွတ်လပ်သော ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီခေါင်းဆောင် မစ္စတာဂင်ရှာနှင့် ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက်တစ် ယူနီယံပါတီ ခေါင်းဆောင် မစ္စတာခိုးလ်တို့က မိမိတို့နှစ်ပါတီ ညွှန်ပေါင်း ဖွဲ့လိုက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ၁၉၈၂ ခု စက်တင်ဘာလ ၂၈ ရက် နေ့တွင် ကြေငြာချက်တရပ်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့သစ်က “အပြုသဘောဆောင်သည့် အယုံ အကြည်မရှိအဆို” ဟု အမည်ပေးထားသည့် ထိုအဆိုတွင် ပါလီမန်သည် လက်ရှိ ဝန်ကြီးချုပ်အား အယုံအကြည် မရှိ တော့ကြောင်းနှင့် ပါလီမန်အမတ်တဦးဖြစ်သူ ဒေါက်တာ ဟဲလမုတ်ခိုးလ်ကို ရာထူးဆက်ခံသူအဖြစ် ရွေးချယ် တင် မြှောက်ကြောင်း၊ သမ္မတက ဝန်ကြီးချုပ်အား ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ရန် မေတ္တာရပ်ခံကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် အထက် ပါ အဆိုကို ပါလီမန်၌ မဲခွဲရာ ကိုယ်စားလှယ် ၄၉၇ ဦး အနက် ၂၅၆ ဦးက ထောက်ခံမဲပေးခဲ့သောကြောင့် အယုံ အကြည်မရှိအဆိုကို အောက်ပါလီမန်က အတည်ပြုလိုက် သည်။ ထို့ကြောင့် အက်စဒီပီ ဝန်ကြီးချုပ်ရှမစ်အား ပါလီ မန်က ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး ၎င်း၏နေရာတွင် ခရစ်ယာန် ဒီမို ကရက်တစ် ယူနီယံပါတီခေါင်းဆောင် ဟဲလမုတ်ခိုးလ်ကို

ပြင်သစ်သမ္မတ မီးထရောင်း ဘွန်းမြို့သို့ ထောက်ခံခံက ဝန်ကြီးချုပ် ခိုးလ်နှင့်အတူ တွေ့ရပုံ

အကျယ်အဝန်း။	။ ၉၆,၀၁၁ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၆,၁၃,၅၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဘွန်းမြို့

ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြောက်လိုက်ကြောင်း ပါလီမန်ဥက္ကဋ္ဌက ကြေငြာသည်။

အနောက် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ၃၃ နှစ်တာ သမိုင်းစဉ် တလျှောက်တွင် ပါလီမန်က လက်ရှိဝန်ကြီးချုပ်အား ဖယ်ရှားသည်မှာ ယခုထပ်မံအကြိမ်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှစ်နှစ်ခွဲမျှ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ဟဲလမုတ်ရှမစ်သည် လက်ရှိရာထူးမှ နုတ်ထွက်ပေးလိုက်ရသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်သစ်ကရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၇၃ ခုနှစ် မတ်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပမည်ဟု ကြေငြာသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်သစ် ဟဲလမုတ်ရှမစ်သည် ဝန်ကြီးအဖွဲ့သစ်ကို ဖွဲ့စည်းရာတွင် ဝန်ကြီး ၁၈ နေရာရှိသည့်အနက် ၁၀ နေရာကို မိမိတို့ ပါတီဝင်အမတ်များအားလည်းကောင်း၊ လေးနေရာကို လွတ်လပ်သော ဒီမိုကရက်တစ် အမတ်များအားလည်းကောင်း၊ ကျန်လေးနေရာကို ခရစ်ယာန်ဆိုင်ရှယ်ယူနီယံ အမတ်များအားလည်းကောင်း ခွဲဝေခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ရာထူးကို မစ္စတာ ဂင်ရှာကို လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးဝန်ကြီးရာထူးကိုလည်း ယခင် စီးပွားရေးဝန်ကြီးဟောင်း အောတိုလင်းစဒေါ့ကို လည်းကောင်း ပေးအပ်သည်။

ဥရောပစည်းလုံးညီညွတ်ရေးနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဆက်ဆံမှုတိုးမြှင့်ရေးတို့သည် အနောက်ဂျပန်အစိုးရအနေဖြင့် အဓိကလုပ်ဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းများဖြစ်ပြီး ဆိုဗီယက် ဓာတ်ငွေပိုက်လိုင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဂျပန်နှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့ ပေါ်ပေါက်နေသည့် ပြဿနာကိုမူ လက်ရှိ ဆိုဗီယက်နှင့် ချုပ်ဆိုထားသော ပိုက်လိုင်း တည်ဆောက်ရေး သဘောတူညီချက်ကို လိုက်နာမည် ဖြစ်ကြောင်း သို့သော် မိမိအစိုးရသည် အမေရိကန်အစိုးရနှင့် အငြင်းပွားရသည့် ပြဿနာမျိုးတွင် နောက်တကြိမ် ပါဝင်ပတ်သက်ခွင့် ပေးတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် အမေရိကန်အစိုးရအပေါ် မှီခိုခြင်းမပြုပဲ မိတ်ဆွေဖြစ်ချစ်ကြည်မှုနှင့် စီးပွားဖက်ဖြစ်မှုကို အခြေခံလိုကြောင်း၊ ဆိုဗီယက်အပါအဝင် အရှေ့ဥရောပ ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံများနှင့် ဆက်ဆံရေးတွင် ကုန်သွယ်မှု၌ အားထားရသော စီးပွားဖက်ဖြစ်စေမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖြင့် အစိုးရ၏ နိုင်ငံခြားရေးဝါဒ သဘောထားကို မစ္စတာ ခိုးလ်က ကြေငြာသည်။

မစ္စတာခိုးလ်သည် ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူး လက်ခံသည့်နေ့မှာပင် ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့သွားရောက်၍ ပြင်သစ်သမ္မတ ဖရန်စွာမီးထရောင်းနှင့်တွေ့ဆုံသည်။ ပြင်သစ်-ဂျပန် ချစ်ကြည်မှုသည် စစ်ပြီးခေတ် ဂျပန်ပြည်ထောင်စုအတွက် အရေးအကြီးဆုံးအောင်မြင်မှုတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်ကြောင်းကြေငြာသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုမှ အနောက်ဥရောပသို့ ဆက်သွယ်မည့် ဓာတ်ငွေပိုက်လိုင်း တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းအတွက် စက်ပစ္စည်းကိရိယာများ တင်ပို့ရောင်းချပေးခဲ့ခြင်းကို တုံ့ပြန်သော အားဖြင့် အမေရိကန်အစိုးရက အနောက်ဂျပန်မှ ကုမ္ပဏီလေးခုသို့ ကုန်ပစ္စည်းတင်ပို့ရောင်းချမှုကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ကြောင်း ကြေငြာသည်။

အနောက်ဂျပန် သမ္မတ ကားကာစတင်သည် တရုတ်နှင့် အနောက်ဂျပန်ဆက်ဆံမှု တည်ဆောက်ခဲ့သည့် ဒဿမအကြိမ်မြောက် နှစ်ပတ်လည်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံတွင် ရက်သတ္တတပတ်ကြာ လည်ပတ်ရန် အတွက် ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် ပီကင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဟဲလမုတ်ရှမစ်သည် အောက်တိုဘာလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် လန်ဒန်မြို့သို့သွားရောက်ပြီး ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာနှင့် တွေ့ဆုံလျက် နေတိုးအဖွဲ့ လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေးကိစ္စ၊ ဥရောပ ဘုံဈေးအဖွဲ့ကိစ္စ၊ အမေရိကန်ဥရောပ ဆက်ဆံရေးကိစ္စရပ်များကို ဆွေးနွေးသည်။

အမေရိကန် - ဂျပန် ဆက်ဆံရေး ပိုမိုခိုင်မာစေရန် ရည်ရွယ်လျက် ဝန်ကြီးချုပ် ဟဲလမုတ်ရှမစ်နှင့် အမေရိကန် သမ္မတ ရေဂင်တို့၏ ဆွေးနွေးပွဲကို အိမ်ဖြူတော်တွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့က ကျင်းပသည်။

မစ္စတာခိုးလ်သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျပန်နိုင်ငံမြေပေါ်၌ နေတိုးအဖွဲ့၏ ပါရှင်း - ၂ နှင့် ကရုဇ်ဒုံးပျံများ ခင်းကျင်းချထားရေးကို ခြွင်းချက် မရှိထောက်ခံသည်။

ရထား ပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်း တိုးတက် ခေတ်မီရေးအတွက် တီထွင်ကြံဆမှုများ အဆက်မပြတ် ပြုလုပ်လျက် ရှိရာတွင် ပိုမိုလျင်မြန်၍ စိတ်ချရသော နောက်ဆုံးပေါ် သံလိုက်ရထားကို ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျပန်နိုင်ငံက တီထွင်လိုက်သည်။ ယင်းသံလိုက်ရထားကို အစိုးရ၏ အားပေးကူညီမှုဖြင့် စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး စမ်းသပ်မှုအတွက် ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၁၈၀ ကျော် ကုန်ကျခဲ့သည်။ ထရန်ရက်ပစ်ခေါ် ဂျပန်သံလိုက်ရထားသည် သံလိုက်ဆွဲငင်အားကို အသုံးပြုပြီး တနာရီလျှင် မိုင် ၂၅၀ အမြန်နှုန်း ခုတ်မောင်းနိုင်လေသည်။

ကျော်ဒန်နိုင်ငံ ။ အရှေ့ အလယ်ပိုင်းဒေသ စစ်ပွဲတွင် ၁၉၆၇ ခုနှစ်က လက်တွဲ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော အမာခံသုံး နိုင်ငံအနက် ၁၉၇၂ ခုနှစ် နှစ်ကုန်အထိ နယ်မြေဆုံးရှုံးမှု အများဆုံးခံရသော နိုင်ငံသည် ကျော်ဒန်နိုင်ငံဖြစ်သည်။

ကျော်ဒန်နိုင်ငံ

ပီအယ်အိုဥက္ကဋ္ဌ ယာဆာအာရဖတ်သည် ကျော်ဒန်ဘုရင် ဟူစိန်နှင့် အမ္မန်မြို့၌ ရင်းနှီးစွာ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

အိဂျစ်သမ္မတ အန္နဝါအယ်ဆဒတ်သည် ဒေးဗစ်စခန်း သဘောတူညီချက်ဖြင့် ဆိုင်းနိုင်ကျန်းဆွယ် တခုလုံးကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် ပြန်လည်ရရှိသဖြင့် ဂါဇာကမ်း မြောင်ဒေသကိုသာလျှင် အိဂျစ်က လက်လွှတ်ရသည်။ ဆီးရီးယားနိုင်ငံသည် ကျဉ်းမြောင်းသော ဂိုလန်ကုန်းမြင့် ဒေသကိုသာ ဆုံးရှုံးရသည်။ ကျော်ဒန်နိုင်ငံသည် ကျယ်ပြန့် သော ကျော်ဒန်အနောက်ဘက်နယ်မြေသာမက ဂျရူးဆလမ်းမြို့ တစ်ဝတ်ဒေသကိုလည်း အစွဲရေးသို့ ပေးအပ် လိုက်ရသည်။

ဂါလီလီစစ်ဆင်ရေးဖြင့် လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံသို့ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်သော အစွဲရေးတပ်များ ရုပ်သိမ်းရေး အတွက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ကြိုးပမ်းနေစဉ် အမေရိကန် သမ္မတရေဂင်က ၁၉၇၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁ ရက် နေ့ တွင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းငြိမ်းချမ်းရေးမူတရပ်ကိုတင်ပြသည်။

ထိုမူတရပ်ပါဝင်သောအချက်များမှာ-

- (၁) ကျော်ဒန်ပြည် အနောက်ဘက်ကမ်း နယ်မြေနှင့် ဂါဇာ ကမ်းမြောင်နယ်ကို ပါလက်စတိုင်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ခွင့်ရ နယ်မြေအဖြစ် သတ်မှတ် မည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၃၇,၂၉၇ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၃၅,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ အမ္မန်မြို့

- (၂) ထိုလွတ်လပ်ခွင့်ရနယ်မြေများကို ကျော်ဒန်နိုင်ငံ တွင် တွဲဖက်ဖွဲ့စည်းထားရမည်။
- (၃) အနောက်ဘက်ကမ်းနယ်မြေနှင့် ဂါဇာ နယ်မြေ တွင် အစွဲရေးတို့ အိုးအိမ်တည်ဆောက်နေထိုင်မှု ကို ရပ်စဲထားရမည်။

ဤမူကို အိဂျစ်က ထောက်ခံသော်လည်း အစွဲရေးက ငြင်းပယ်သည်။ အာရပ်လောကနှင့် ပါလက်စတိုင်းတို့ ကလည်း လက်မခံကြချေ။

မော်ရော့ ကို နိုင်ငံ ဖက်စ် မြို့တွင် ၁၂ ကြိမ် မြောက် အာရပ်ထိပ်သီးညီလာခံကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့မှ ၉ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပရာ အာရပ်အဖွဲ့ချုပ်ဝင် နိုင်ငံများနှင့် ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့တို့ တက် ရောက်ကြသည်။ အာရပ်အဖွဲ့ချုပ်ဝင် နိုင်ငံပေါင်း ၂၀ က အာရပ်ငြိမ်းချမ်းရေး အစီအစဉ်တရပ်ကို ထုတ်ပြန်ကြေငြာ သည်။ ထိုအစီအစဉ်တွင် ကျော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်နယ် မြေနှင့် ဂါဇာကမ်းမြောင်ဒေသများကို လွတ်လပ်သော ပါ လက်စတိုင်းနိုင်ငံဟုသတ်မှတ်ပေးရန်တောင်းဆိုလိုက်သည်။

ထိုအစီအစဉ်ကို ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ အမြဲ တမ်းအဖွဲ့ဝင် ငါးနိုင်ငံသို့ ရှင်းလင်းတင်ပြရန် ခုနှစ်နိုင်ငံ ပါဝင်သော မစ်ရှင်အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ထိုမစ်ရှင်တွင် ကျော်ဒန်၊ မော်ရော့ကို၊ ဆအူးဒီအာရေဗျ၊ အယ်ဂျီပီးယား၊ တျူးနီးဗီးယား၊ ဆီးရီးယားမှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ နှင့် ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေး (ပီအယ်အို) အဖွဲ့ ကိုယ်စားလှယ်များပါဝင်ပြီး ကျော်ဒန်ဘုရင်ဟူစိန်က ခေါင်း ဆောင်သည်။ ဘုရင်ဟူစိန်နှင့်အဖွဲ့သည် ဒီဇင်ဘာလ ၃ ရက် နေ့တွင် မော်စကိုမြို့သို့ရောက်ရှိပြီး သမ္မတ အန်ဒရီပေါ့နှင့် တွေ့ဆုံသည်။ ထို့နောက် တရုတ်ပြည်ပီကင်းမြို့သို့ သွား ရောက်ပြီး ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် တရုတ်ပြည် ခေါင်း ဆောင်ကြီး တိန်ရှောင်ဖိန် နှင့် တွေ့ဆုံ တင် ပြ သည်။ ထို့နောက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတရေဂင်နှင့် ဒီဇင် ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် တွေ့ဆုံသည်။

ကျော်ဒန်ဝန်ကြီးချုပ် မိုဒါဘာဒရန် ခေါင်းဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် ပီအယ်အိုဥက္ကဋ္ဌ ယာဆာအာရဖတ် ခေါင်းဆောင်သော ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ ဝင်တို့သည် ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကျော်ဒန် ဖက်ဒရေးရှင်း ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းရေး ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးသည်။ ကျော်ဒန် ပါလက်စတိုင်း အနာဂတ် ဆက်ဆံရေး အခြေအနေကိုလည်း ညှိနှိုင်းသည်။ ကျော်ဒန် နိုင်ငံသည် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပါလက်စတိုင်းများကို ပြည်ပသို့ မောင်းထုတ်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ကျော်ဒန် ဘုရင်ဟူစိန်က ကျော်ဒန် ပါလက်စတိုင်း ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စုထူထောင်ရန် အဆိုပြုပေးသော်လည်း ပါလက်

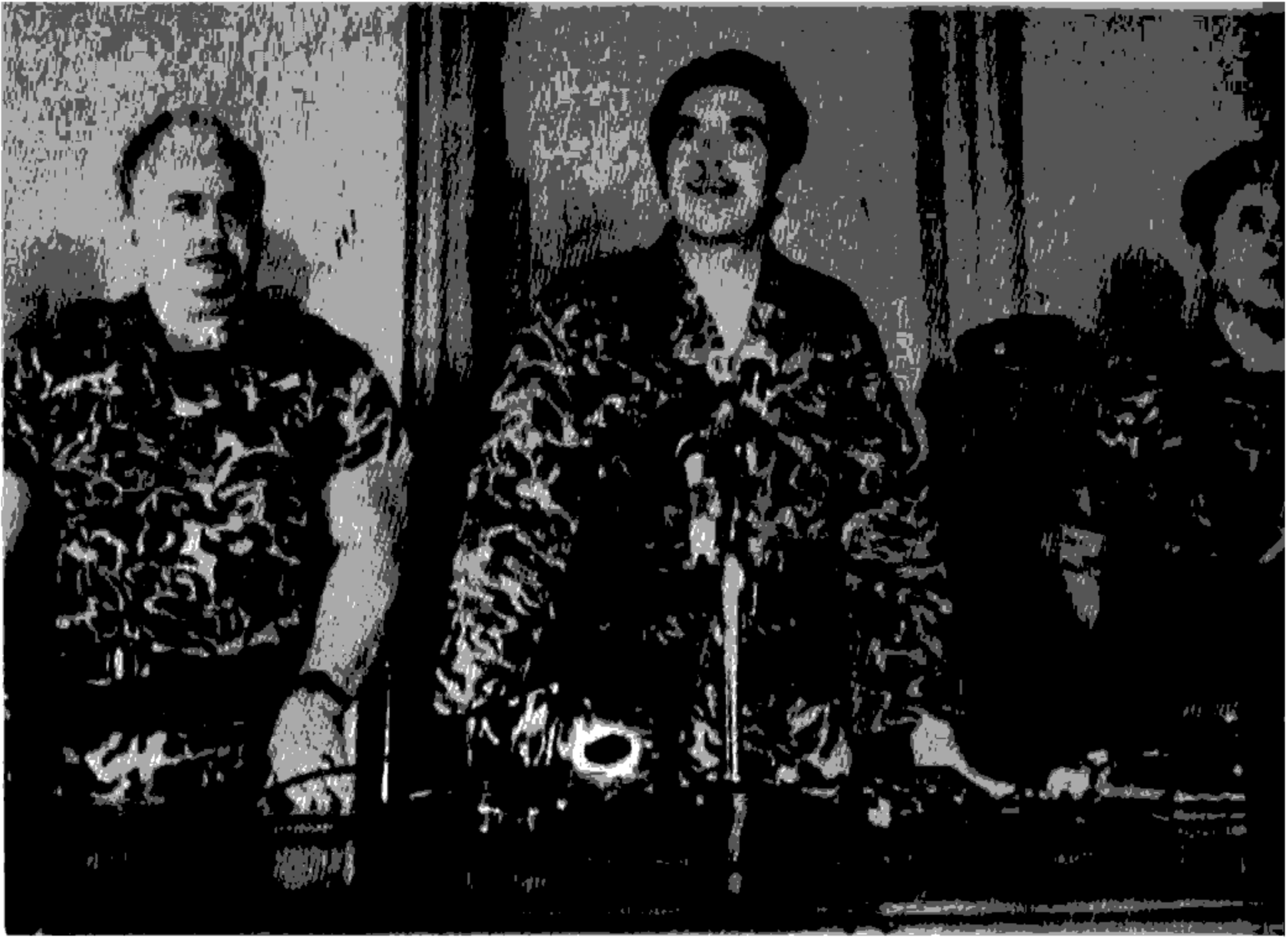
စတိုင်းတို့နှင့် အစွဲရောတို့က ထိုအဆိုကို ပယ်ချခဲ့သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လကအစွဲရောတို့၏ ဂါလီလီထိုးစစ်ကြောင့် ကျော်ဒန်နိုင်ငံသို့ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျား ၂၆၅ ဦး ရွှေ့ပြောင်း လာသည်ကို ဘုရင်ဟူစိန်က လက်ခံ သဖြင့် ကျော်ဒန် ပါလက်စတိုင်းဆက်ဆံရေး ပြန်လည်ကောင်းမွန် လာခြင်းဖြစ်သည်။

ကျော်ဒန်နိုင်ငံသည် အီရန်-အီရတ်စစ်ပွဲတွင် အီရတ်ကို ထောက်ခံသည်။ အီရန်ကို ထောက်ခံသော ဆီးရီးယား နိုင်ငံနှင့် ဆက်ဆံရေးတင်းမာလျက်ရှိရာ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် နှောင်းပိုင်းတွင် တကြိမ်၊ ၁၉၇၁ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် တကြိမ် ဆီးရီးယားနှင့် စစ်ဖြစ်လုနီးပါးပဋိပက္ခ ဖြစ်ပွားခဲ့ ရသည်။ အီရတ်နိုင်ငံနှင့် လက်တွဲတိုက်ခိုက်မည့် ကျော်ဒန် အပျော်ထမ်းတပ်ဖွဲ့ကို ယာမုတ်တပ်ဖွဲ့အမည်ဖြင့် ဖွဲ့စည်း လိုက်ကြောင်း ဘုရင်ဟူစိန်က ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင်ကြေငြာသည်။ ပါရှားကို မူဆလင်တို့ တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ခဲ့သော ၁၇ ရာစုနှစ် ယာမုတ်စစ်ပွဲကို အစွဲပြု၍ အမည်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ကျော်ဒန် အီရန် နိုင်ငံကို စစ်ကြေငြာရာ ရောက်သည်ဟု အီရန်နိုင်ငံက တုံ့ပြန် ကြေငြာကာ ဆက်ဆံရေးအခြေအနေ ဆိုးရွားလာသည်။

ကျော်ဒန်အစိုးရသည်တပ်မတော်ကို ပြည်သူတပ်မတော် ဖြစ်စေရန် စီမံဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ လက်နက်ကိုင်နိုင်သူ တိုင်း ပါဝင်ရမည်ဖြစ်သော အရပ်သားတပ်ဖွဲ့ကို တပ်မတော် ၏ အထက်တန်း ကော်မတီက ကြီးကြပ်ဖွဲ့စည်းရမည်ဟု ကျော်ဒန်ဝန်ကြီးချုပ်က ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက် နေ့ တွင် ကြေငြာသည်။

ဘုရင်အုပ်စိုးသည့် ကျော်ဒန်နိုင်ငံတွင် ပါလီမန်သဘော ဆောင်သော အမျိုးသားအတိုင်ပင်ခံ ကောင်စီကို ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် စတင်ဖွဲ့စည်းပြီး ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဧပြီလတွင် အသစ်ပြုပြင်ဖွဲ့စည်းသည်။ ထို့နောက် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် အမျိုးသား အတိုင်ပင်ခံ ကောင်စီကို အဖွဲ့ဝင် ၆၀ ဖြင့် အသစ် ဖွဲ့စည်းလိုက်ကြောင်း ဘုရင်ဟူစိန် က ကြေငြာသည်။

ဂွာတီမာလာသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ ဂွာတီမာလာ နိုင်ငံ သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ ၇ ရက်နေ့ တွင် ကျင်းပသည်။ ပေါ်ပြူလာဒီမိုကရက်တစ် တပ်ဦး၏ သမ္မတလောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အင်ဂဲ အင်နီဗဲ ဂွေဗားဗား သည် ထောက်ခံမဲ အများဆုံး ရရှိသည်။ လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကိုလည်း တပြိုင်နက်ကျင်းပရာ ၆၆ နေရာ အနက် ပေါ်ပြူလာဒီမိုကရက်တစ် တပ်ဦးက ၃၃ နေရာ တွင် အနိုင်ရသဖြင့် အခြားပါတီများထက် သာလွန်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂွေဗားဗားကို သမ္မတအဖြစ် လွှတ်တော်က

ဂွာတီမာလာနိုင်ငံတွင် ၁၉၆၆ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းပုံ တရားရုံး ဥပဒေကို ပယ်ဖျက်လိုက်သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရီယိုမို့န့် ကို စစ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်များနှင့်တကွ တွေ့မြင်ရပုံ

မတ်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ထောက်ခံမဲအများဆုံးဖြင့် အ တည်ပြုပေးလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သမ္မတရွေးကောက်ပွဲ သည် တရားမျှတမှု မရှိဟု မဲရုံးသူ သမ္မတလောင်းများက ကန့်ကွက်သည်။ နှုတ်ထွက်တော့မည့် သမ္မတ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရီမီယိုလူးကတ်ဂါစီယာ၏ အစိုးရအဖွဲ့က ထောက်ခံလျှာ ထားခဲ့သဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂွေဗားဗားသည် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့တွင် သမ္မတအဖြစ် စတင် တာဝန်ထမ်းဆောင် ရမည် ဖြစ်သည်။

သို့ ရာ တွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ ၂၃ ရက် နေ့ ၌ တပ်မတော် အရာရှိငယ်တစုက သွေးထွက်သံယိုမှု မရှိပဲ အာဏာသိမ်းပိုက်လိုက်သဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂွေဗားဗားသည် သမ္မတတာဝန် မထမ်းဆောင်ရတော့ချေ။ ကျင်းပပြီးစီး သော ရွေး ကောက် ပွဲ များ သည် တ ရား မဝင် ကြောင်း အာဏာသိမ်းအဖွဲ့ကကြေငြာသည်။ ထို့နောက်၁၉၇၄ခုနှစ် သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ဖူးသော ဗိုလ် ချုပ်ကြီးအက်ဖရိန်း ရီယို မို့န့်သည် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ယူသည်။ ဗိုလ်ချုပ် မာဒီနာဒို ရှတ်နှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး ဂေါ်ဒီလို မာတီနက်တို့သည် တွဲဖက် ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်လာသည်။ အကြံပေးကောင်စီကို လူငယ်အရာရှိ ခြောက်ဦးဖြင့် ဖွဲ့စည်းသည်။ သမ္မတ ရွေး ကောက်ပွဲတွင် ရှုံးနိမ့်သော လက်ယာဝါဒီ အမျိုးသား လွှတ်မြောက်ရေး လှုပ်ရှားမှု (အမ်အယ်အင်) ပါတီ၏ ဒုတိယ သမ္မတလောင်း စစ္စနိုဂါ အိုတီရိုသည် အရပ်သား နိုင်ငံရေးသမားအဖြစ် ပါဝင်ကာ အာဏာသိမ်းအုပ်စု၏ သဘောထားကို ဖတ်ကြားကြေငြာသည်။ စစ်အုပ်ချုပ် ရေးအဖွဲ့သည် လွှတ်တော်ကို ရပ်ဆိုင်းသည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်

ပွဲစည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေကို ပယ်ဖျက်သည်။ နိုင်ငံရေး ပါတီအားလုံးကို ပိတ်ပင်လိုက်သည်။ လာဘ် စား မှုကို တိုက်ဖျက်ရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း ကြေငြာကာ လာဘ်စား သူ အရာထမ်းများကို ဖမ်းဆီးသည်။ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဌာန ဝန်ထမ်း ၃၀၀ ခန့်ကို ထုတ်ပယ်သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ဝန်ထမ်းများ ကျမ်းသစ္စာပြုပွဲ အခမ်း အနား ကျင်းပသည်။ ရာထူးကိုမှီ၍ အခွင့်ထူးမခံကြပါ။ ရိုးသားဖြောင့်မတ်စွာ အလုပ်လုပ်ကြမည်ဟု ဝန်ထမ်းများ က ကတိခံဝန်ချက်လက်မှတ် ရေးထိုးကြသည်။ အခမ်း အနားတွင် သမ္မတ ရီယိုမို့န့်က သဘာပတိအဖြစ် ဆောင် ရွက်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရီယိုမို့န့်သည် ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့တွင် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီး ဂွာတီမာလာ နိုင်ငံ၏ သမ္မတအဖြစ် လည်းကောင်း၊ လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့များ စစ်ဦးစီးချုပ်အဖြစ်လည်းကောင်း တာဝန်ယူ လိုက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ် မာဒိုနာဒိုရတ်၏ နေရာတွင် ဗိုလ် မှူးကြီး ရီကာဒို မင်ဒက်ရိုအိကိုလည်းကောင်း၊ ဗိုလ်မှူးကြီး ဂေါ်ဒီလို မာတီနက်၏ နေရာတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး လီယိုနို အော်တီဂါကိုလည်းကောင်း ဝန်ကြီးများအဖြစ် အစားထိုး ခန့်အပ်သည်။

မည်သို့ပင် နိုင်ငံပြုပြင်ရေး ဆောင်ရွက်စေကာမူ အစိုးရ ကို ဆက်လက်ဆန့်ကျင် လှုပ်ရှားမည်ဟုအဓိက သူပုန်အဖွဲ့ လေးဖွဲ့ပေါင်းစည်းထားသော ဂွာတီမာလာ အမျိုးသား တော်လှန်ရေး မဟာမိတ် တပ်ပေါင်းစုက ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၂ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်ကပေါင်း စည်းခဲ့သော ယင်းသူပုန်အဖွဲ့အား စေ့စပ်ပြေငြိမ်းရန် ဖေ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့က ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ကမ်းလှမ်းသည်။ မေလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် တလကြာ လွတ် ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့် ထုတ်ပြန်ပေးသည်။ ဇွန်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင် သမ္မတ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရီယိုမို့န့်က စေ့စပ်ပြေ ငြိမ်းရေးအတွက် ထပ်မံ ကမ်းလှမ်းပြန်သည်။ သို့သော် လက်ဝဲ ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင်များက လက်မခံချေ။

ဂွာတီမာလာမြို့တော်ရှိ ဗရာဇီးနိုင်ငံ သံရုံးကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ပေါ်ပြူလာတပ်ဦး သူပုန် များက စီးနင်းသည်။ အစုအပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်မှုများကို ရှုတ်ချသော သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ ကျင်းပခွင့် ပြုရန်

တောင်းဆိုသည်။ အစိုးရက ခွင့်ပြုလိုက်သဖြင့် သူပုန်များ သည် မက္ကဆီကိုနိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရီယိုမို့န့်သည် သူပုန်များကို အပြီးသတ် ချေမှုန်းရေးအတွက် အင်အား ၂၀,၀၀၀ ရှိ တပ်မတော်ဖြင့် ဇူလိုင်လမှစ၍ ထိုးစစ်ဆင်နွှဲလျက်ရှိသည်။ တဘက်မှလည်း ကျေးလက်နေ ဆင်းရဲသား အင်ဒီးယန်း လူမျိုး ၄ ဒသမ ၃ သန်းအား ရိက္ခာနှင့်ဆေးဝါးထောက်ပံ့ ခြင်းဖြင့် တပ်မတော်နှင့် ကြည်ဖြူလက်တွဲလာရန် စည်းရုံး ဆောင်ရွက်သည်။ အဖွဲ့ဝင် ၂၀၀၀ ခန့်ရှိသော လက်မရွံ့ တပ်ဖွဲ့ကိုလည်း ဖျက်သိမ်းရန် စီစဉ်လျက်ရှိသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရီယိုမို့န့်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် ဟွန်ဒူးရပ်နိုင်ငံသို့ အလည်အပတ်ရောက်ရှိ နေသူ အမေရိကန်သမ္မတ ရေဂင်နှင့် ဆန်ပီဒရိုဆူလာမြို့၌ သွားရောက် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။ ဂွာတီမာလာနိုင်ငံတွင် လူ့အခွင့်အရေး ချိုးဖောက်မှုများ ရှိသည်ဟုဆိုကာ ၁၉၇၇ ခုနှစ်က သမ္မတကာတာ ပိတ်ပင်ထားခဲ့သော စီးပွားရေးနှင့် စစ်ရေး အကူအညီများကို ပြန်လည်ထောက်ပံ့ရန် သဘော တူညီမှုရရှိသည်။

ဟွန်ဒူးရပ်နိုင်ငံ သမ္မတ ကော်ဒိုဗာ၏ သမီး ဒေါက်တာ စီအိုမာရာ စူအာဇိုကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ ရက် နေ့တွင် ဂွာတီမာလာမြို့တော်၌ လက်ဝဲအစွန်းရောက် သူပုန် များက ပြန်ပေးဆွဲသည်။ နိုင်ငံရေး ကြေငြာစာတမ်းတရပ် ကို လက်တင် အမေရိက သတင်းစာ ၁၄ စောင်တွင် ထည့်သွင်း ကြေငြာခွင့်ပြုရန် တောင်းဆိုသည်။ သမ္မတ လီယိုမို့န့်က မလိုက်လျောချေ။ ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့ တွင် စီအိုမာရာကို ပြန်လည်လွှတ်ပေးသည်။

စပိန် ဝန်ကြီးချုပ် ဖိလစ်ပိ ဂွန်ဇာလေ

အကျယ်အဝန်း။	။၄၂, ၀၄၂ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၇၂,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ဂွာတီမာလာမြို့

ဂွန်ဇာလေ ဖိလစ်ပိ (ခရစ် ၁၉၄၂ -)။ စပိန် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီခေါင်းဆောင်နှင့် စပိန်ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်သူ

ဂွန်ဇာလေ့ကို ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် ဆဲဗီလ်မြို့၌ မွေးဖွားသည်။ သူ၏ ဖခင်သည် နွားနှိုက်ရုံမှ လုပ်သားတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သားသမီး လေးယောက်အနက် ဒုတိယသား ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်အခါကဆင်းရဲစွာနေထိုင်ခဲ့ရပြီး မူလတန်းနှင့်အထက် တန်းပညာကို သင်ယူခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်တွင် ဥပဒေပညာ ကို သင်ကြားခဲ့သည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် စပိန်ဆိုရှယ်လစ် လူငယ်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် စပိန်ဆိုရှယ်လစ် ပါတီ (ပီအက်စ၊အို၊အီး) အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် လည်းကောင်း ပါဝင် လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ဂွန်ဇာလေ့၏ လူလတ်ပိုင်း အရွယ်များ သည် မြေအောက်နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများဖြင့် ကုန်ဆုံးခဲ့ ရသည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ဥပဒေဘွဲ့ရပြီးနောက် ဆဲဗီလ်မြို့၌ပင် အလုပ်သမားပြဿနာရပ်များကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ရန် ပထမ ဆုံး အလုပ်သမားဥပဒေရုံးကို ဖွင့်လှစ်ပြီး အလုပ်သမား များ၏ အမှုအခင်းများကို ကိုယ်တိုင်ပါဝင် ဖြေရှင်းပေးခဲ့ သည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်အထိ စပိန်အမျိုးသား ကော်မတီတွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ၁၉၇၀ ပြည့် နှစ်တွင် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် လည်းကောင်း တာဝန်ယူခဲ့သည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ်လောက်တွင် ဂွန်ဇာလေ့ပါဝင်သော လူငယ် အဖွဲ့သည် စပိန်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီကို လုံးဝဦးဆောင် ချုပ် ကိုင်နိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ဂွန်ဇာလေ့သည် ပါတီ အတွင်းရေးမှူးချုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသည်။ ထိုအ ချိန်အထိ ပါတီကို ဖရန်ကိုအစိုးရက မတရားသင်းအဖြစ် ကြေငြာထားခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် ပါတီလူငယ်ခေါင်း ဆောင် အသက် ၃၂ နှစ်ရှိ ဂွန်ဇာလေ့သည် အစီအစဉ်ရိုဟူ သော အမည်တပ်ဖြင့် လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

စပိန်အာဏာရှင် ဖရန်ကိုကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဆိုရှယ် လစ်ပါတီသည် စပိန်နိုင်ငံတွင် ထင်ရှားလာသည်။ ထို့အတူ ဂွန်ဇာလေ့သည် လူသိအများဆုံး ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ် လာသည်။

၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒဆိုသည်မှာ စာအုပ် ကိုလည်းကောင်း၊ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ပီ၊ အက်စ၊ အို၊ အီး စာအုပ်ကိုလည်းကောင်း ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် တွင် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီသည် စပိန်နိုင်ငံတွင် လူသိများလာ ပြီး သူသည်ပင် ပါတီ၏ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ် လေသည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် မတ်ဝါဒီဟူသော စကားရပ်ကို ပါတီ တွင် စွန့်ပယ်ရမည်ဟူသော ဂွန်ဇာလေ့၏ ပြောကြားချက် ကြောင့် ပါတီတွင်း မကျေနပ်မှုများဖြစ်ကာ အုပ်စုတိုက်ပွဲ

များ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့အတွက် ဂွန်ဇာလေ့သည် ပါတီမှ နုတ်ထွက်ကာ ဆန္ဒပြသည်။ နောက်လများမကြာမီ မတ် ဝါဒီကြိုက်သူများပြိုကွဲပြီး မတ်ဝါဒီမပါပဲ အသစ်ဖွဲ့စည်း သည့် ပါတီတွင် ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ဂွန်ဇာလေ့ကို တင် မြှောက်၍ ဂွန်ဇာလေ့သည် ပါတီကို ပြန်လည်ဦးဆောင် ခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် စပိန်နိုင်ငံ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ရွေး ကောက်ပွဲ၌ စပိန်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီသည် လွှတ်တော်အမတ် နေရာ ၃၅၀ အနက် အမတ်နေရာ ၂၀၁ နေရာ ရရှိခဲ့သည်။ အတိုက်အခံ ကွန်ဆာဗေးတစ်အလိန်ဇာပေါ်ပြုလာပါတီက ဒုတိယလိုက်ကာ အမတ်နေရာ ၁၀၆ နေရာရရှိခဲ့သည်။ ထို့ ကြောင့် အစိုးရသစ်ဖွဲ့ရာတွင် ပါတီခေါင်းဆောင် ဂွန်ဇာ လေ့သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် ဝန်ကြီး ချုပ်ဖြစ်လာသည်။ ၄၃ နှစ်တိုင်တိုင် ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ပွား ပြီးနောက် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှ ပထမဆုံးအကြိမ် အာဏာရ လာခြင်းဖြစ်သည်။

စပိန်ဆိုရှယ်လစ် ပါတီခေါင်းဆောင် ဂွန်ဇာလေ့သည် အသက် ၄၀ သာရှိသေးရာ အနောက်ဥရောပနိုင်ငံ ခေါင်း ဆောင်များအနက် အသက်အငယ်ဆုံး ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဂွန်ဇာလေ့သည် စပိန်နိုင်ငံ မဒရစ်မြို့တော်ရှိ အခန်း ငယ်တခုကို ငှားရမ်းပြီး ဇနီးသည်ကာမင်နှင့်တကွ သား သမီးသုံးယောက်နှင့်အတူ နေထိုင်ရာမှ ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာ သူဖြစ်သည်။

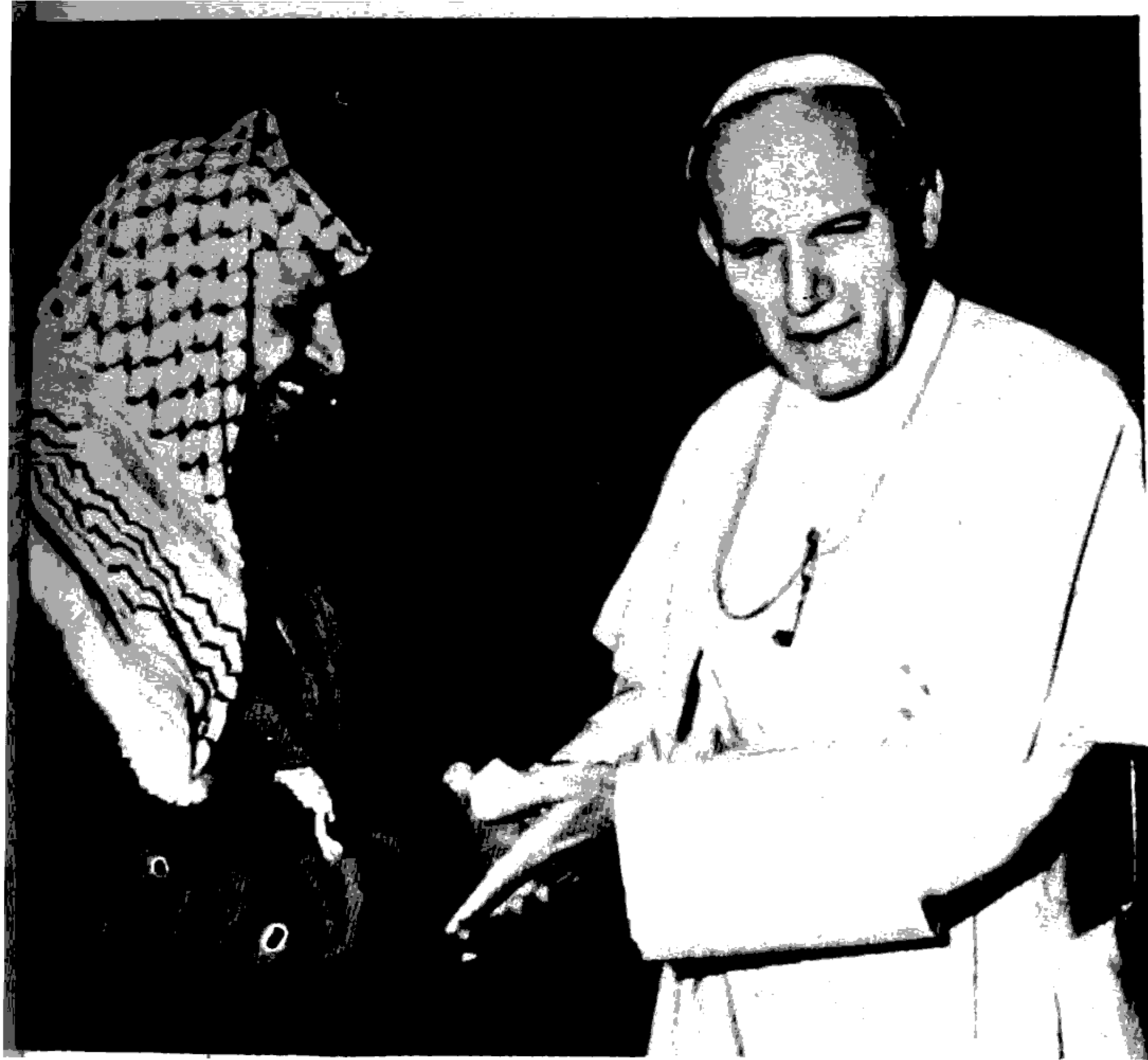
ဂျန်ပေါ, ပုပ် (ဒုတိယမြောက်) (ခရစ် ၁၉၂၀ -) ။ ။

ပထမမြောက် ဂျန်ပေါ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကို ဆက်ခံသူ ကာဒင်နယ်ကရီဗွိုင်တီလာကို ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ် မေလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ပိုလန်နိုင်ငံ ဝါဒိုဝင်စက်မှုလက်မှုမြို့၌ မွေးဖွား သည်။ ကရီဗွိုင်တီလာ သုံးနှစ်သားအရွယ်တွင် မိခင်ဖြစ်သူ ကွယ်လွန်သည်။ စစ်မှုထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ဖခင်မှာလည်း ဗွိုင်တီလာ ၂၁ နှစ်သားအရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ ဖခင်၏ ပင်စင်လစာဖြင့် ပညာဆက်သင်ခဲ့ရသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ကရာကောင်းမြို့ ဓာတုဗေဒ စက်ရုံတရုံတွင်အလုပ်လုပ်ယင်း နာဇီရန်ကြောင့် မြေအောက် ကျမ်းစာသင်ကျောင်း၌ ပညာဆည်းပူးခဲ့သည်။ စစ်ကြီးပြီး သောအခါ ဘာသာရေးကျမ်းစာများကို တက္ကသိုလ်များ၌ ဆက်လက် ဆည်းပူးသည်။ ကရာကောင်း တက္ကသိုလ်နှင့် လပ်လင်တက္ကသိုလ်များတွင် ကျမ်းစာသင် ပါမောက္ခအဖြစ် ၁၉၅၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၈ ခုနှစ်အထိ ဆောင်ရွက်သည်။

၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ခရစ်ယာန်သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင် ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် ကရာကောင်းမြို့ သင်းအုပ်

ဂျွန်ပေါ (ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး)

ဒုတိယမြောက် ပုပ်ဂျွန်ပေါသည် ပီအယ်အိုခေါင်းဆောင် အာရဖတ်ကို လက်ခံတွေ့ဆုံကာ ဩဝါဒ စကားများပြောကြားခဲ့သည်။

ဆရာ၊ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ဂိုဏ်းအုပ်၊ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ကက် သလစ် ဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်လာသည်။

ပထမမြောက် ဂျွန်ပေါသည် ရဟန်းမင်းအဖြစ် ၃၄ ရက် သာ စံစားခဲ့ရပြီးနောက် ၁၉၇၈ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရာ ဂိုဏ်းချုပ်ဦးတီလာသည် ဒုတိယ မြောက် ဂျွန်ပေါဘွဲ့ကို ခံယူကာ ၁၉၇၈ ခုနှစ် အောက်တို ဘာလတွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအဖြစ် တင်မြောက်ခြင်း ခံရသည်။

ပုပ်ဂျွန်ပေါသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် မေလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် အီတလီနိုင်ငံ၊ ဗာတီကန်မြို့ရှိ စိန့်ပီတာရင်ပြင်၌ တူရကီ အကြမ်းဖက် သမားတဦးဖြစ်သူ မာမက်အလီအက်ကာ၏ သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်မှုကိုခံရ၍ ရဟန်းမင်းကြီး၏ ဝမ်းဗိုက်၊ လက်ယာဘက် လက်စောင်းနှင့် လက်ဝဲဘက်လက်တို့တွင် ဒဏ်ရာများ ရရှိသွားသော်လည်း အသက်ဆုံးရှုံးမှုမရှိခဲ့ချေ။ ပုပ်ဂျွန်ပေါသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလအတွင်းကလည်း ပေါ် တူဂယ်နိုင်ငံ လစုဗွန်းမြို့တွင် ခရစ်ယာန် ဘုန်းကြီးတပါး အသွင် ဝတ်ဆင်ထားသော လုံ့စုပ် ကိုင် လူ တ ဦး ၏ အသက်အန္တရာယ်ခြိမ်းခြောက်မှုကို ခံခဲ့ရသေးသည်။

ပုပ်ဂျွန်ပေါသည် တိုးတက်သော အမြင်ရှိ၍ ပြည်ပသို့ ခရီးအထွက်များသော ရဟန်းမင်းကြီး ဖြစ်သည်။ ဖိလစ် ပိုင်နိုင်ငံသို့ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ပြေလအတွင်းက လည်းကောင်း၊ နိုင်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံသို့ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း ကလည်းကောင်း၊ ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ၁၉၈၂ ခုနှစ်ဇွန်လအတွင်း

ဆောသိတာ ဘိဝံသ၊ ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

က လည်းကောင်း သွားရောက်ခဲ့သည်။ အမိနိုင်ငံဖြစ်သော ပိုလန်နိုင်ငံသို့ ၁၉၈၃ ခုနှစ် ဇွန်လအတွင်း သွားရောက်ရန် စီစဉ်ထားလေသည်။

ဆောသိတာဘိဝံသ၊ ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တ၊ အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ၊ တနင်္သာရီတိုင်း၊ ထားဝယ်မြို့၊ ဆောသိတာ ရာမကျောင်းတိုက် (မြန်မာ ၁၂၆၉-) ။ ။ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဆော သိ တာ ဘိ ဝံ သ သည် တ န သ် ရာ တိုင်း

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဆောသိတာဘိဝံသ

လောင်းလုံမြို့နယ် ညင်းမော်ရွာ ခမည်းတော် ဦးဘိုးရန်၊ မယ်တော် ဒေါ်ခွဲတို့မှ ၁၂၆၉ ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁၁ ရက် တနင်းလာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

အသက် ၁၀ နှစ်အရွယ်တွင် မူလတန်းကျောင်းမှ တတိယ တန်းအောင်မြင်ပြီး ၁၁ နှစ်အရွယ်တွင် လောင်းလုံမြို့နယ် အနောက်သဗျာတောကျောင်း ဆရာတော် ဦးအာလောက ထံ၌ ခမည်းတော်မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူကာ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။

သထုံမြို့ ဓမ္မမေဒနီတိုက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဦးသူရိယကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သထုံမြို့ တရုတ်တန်း ဒေါ်စော ရင်၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကိုခံယူကာ ၁၂၈၈ ခုနှစ် တန်ဆောင် မုန်းလပြည့်နေ့တွင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ၁၂၈၈ ခုနှစ် ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်နေ့တွင် လောင်းလုံမြို့နယ် ညင်းမော်ရွာ၊ ဥဒကုက္ကေပရေသိမ်၌ အဘိုးဖြစ်သူ ဦးဘိုးရုံ နှင့် ခမည်းတော်တို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူကာ ရဟန်း ဖြစ်ကို ဒုတိယအကြိမ်ခံယူသည်။

ဆရာတော်သည် အ နောက် သ ဗျာ တော ကျောင်း ဆရာတော် ဦးအာလောက၊ သထုံမြို့ ဓမ္မမေဒနီတိုက် အဂ္ဂ မဟာ ပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဦးသူရိယ၊ ဓမ္မမေဒနီတိုက်

တိုက်အုပ် ဆရာတော် ဦးအာစိန္တတို့ထံ၌ အခြေခံ ကျမ်းစာများနှင့် ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာညဝါများ ကို ရှင်သာမဏေဘဝဖြင့် သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့သည်။

ရဟန်းဘဝတွင် မန္တလေးမြို့ မိုးကောင်းတိုက် အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု ညောင်ရမ်း ဆရာတော် ဘုရားကြီး ဦးရေဝတ၊ ချမ်းသာကြီးတိုက် ထနောင်းတိုင် ဆရာတော် ဦးလက္ခဏ၊ တောင်သမန်တိုက် ဆရာတော် ဦးဝိမလတို့ထံ၌ ဆက်လက်ဆည်းပူးသင်ယူခဲ့သည်။

ရှင်သာမဏေဘဝဖြင့်ပင် ပထမပြန် စာမေးပွဲများကို အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ၁၂၇၉ ခုနှစ် ရဟန်းဝါမရခင် မန္တလေးမြို့၊ သကျသီဟ စာမေးပွဲ စာသင်တန်းကို ပထမစွဲ၍ အောင်မြင်သည်။ ၁၂၉၁ ခုနှစ်တွင် သကျသီဟ စာမေးပွဲ ဓမ္မာစရိယ စာချတန်းကို အောင်မြင်သည်။ ၁၂၉၂ ခုနှစ်တွင် ဝံသာနုအမျိုးသား ပရိယတ္တိ စာမေးပွဲ ပထမကျော် တန်းကို အောင်မြင်သည်။

၁၂၉၄ ခုနှစ်တွင် အခြေခံ ကျမ်းစာများနှင့် တက္ခ၊ ပိဋကသုံးသွယ် နိကာယ်ငါးရပ်ဖြင့် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းသော သထုံမြို့၊ သုဝဏ္ဏဘူမိပရိယတ္တိ သာသနာတိုက်အသင်း စာမေးပွဲ၌ တနွှစ်တတန်း ဖြေဆိုရသည့် ခုနစ်တန်းလုံးကို ဦးစွာ အပြီးသတ် အောင်မြင်သဖြင့် (အာဒိကမ္ဘိက) ပိဋကတ္တယ ပါရဂူဘွဲ့တံဆိပ်လက်မှတ်ကို အလှူခံရရှိတော်မူသည်။

သထုံမြို့ လယ်ဝန် ကျောင်းတိုက်ကို တည်ထောင်၍ သံဃာ့ဝ ကျော်ကို စာပေပို့ချခဲ့ပြီးနောက် ၁၃၀၁ ခုနှစ် တွင် ထားဝယ်မြို့၌ ယောသိတာရာမ ကျောင်းတိုက်ကို တည်ထောင် ဖွင့်လှစ်သည်။ ဝါဆိုသံဃာ ၁၃၀ ကျော်၊ စာသင်ကျောင်းသား ၃၀ ခန့်ဖြင့် ပရိယတ္တိလုပ်ငန်းကို ယခုထက်တိုင် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ၁၃၀၂ ခုနှစ် တွင် ထားဝယ်ခရိုင် ပရိယတ္တိသာသနာ့နဂ္ဂဟ အသင်းကြီးကို မြို့မျက်နှာဖုံး လူကြီးများအား တည်ထောင်စေလျက် ၁၃၀၈ ခုနှစ်မှ စ၍ စာမေးပွဲများ ကျင်းပစေခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် စာပေ ပို့ချခြင်းကို အရေးထား ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် ဂန္ဓာဘရဏနိဿယသစ်နှင့် အခြား ကျမ်းသုံးကျမ်းကိုသာ လက်ရေးမူဖြင့် ရေးသားခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ ပါဠိ ပဋိဝိသောဓက ဆရာတော် အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မှော်ဘီဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့ အစည်းအဝေးကြီး၏ ဦးစီးဆရာတော် ၂၁ ပါး အဖွဲ့ဝင် အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လူသေလှူဖြစ် ဝါဒါ နုဝါဒ ဝိနိစ္ဆယအတွက် နိုင်ငံတော်သီးခြား ဝိနည်းဓိရ်အဖွဲ့ အမှတ် (၂) သဘာပတိ ဆရာတော်အဖြစ်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

ယခုအခါ ထားဝယ်ခရိုင်၊ ပရိယတ္တိ သာသနာ့နဂ္ဂဟ အသင်းကြီး၏ ပဓာန နာယက ဆရာတော်၊ ထားဝယ်မြို့

လောကမာရဇိန် ရွှေတောင်စားဘုရားကြီး ဂေါပကအဖွဲ့၏ သြဝါဒါစရိယဆရာတော်၊ ထားဝယ်မြို့ လေးထပ်ဂိုဏ်းကြီး၏ အနုနာယက ဆရာတော်၊ နိုင်ငံတော် ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ သာသနာ့ အကျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်တော် မူသောကြောင့် ၁၃၄၃ ခုနှစ်တွင် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံတော် ကောင်စီက ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ကို အလှူခံရရှိတော်မူသည်။

စပိန်နိုင်ငံ။ ။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလက ဖြစ်ပွား ခဲ့သော အာဏာသိမ်းရန် ကြိုးပမ်းမှုတွင် ပါဝင်သူများ အား ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့တွင် ထောင်ဒဏ်အနှစ် ၃၀ မှ တနှစ်စီအထိ စစ်ခုံရုံးမှ အသီးသီးအပြစ်ပေးခဲ့သည်။ စပိန်နိုင်ငံသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် မြောက်အတ္တလန္တိတ်စာချုပ်အဖွဲ့ (နေတိုး) ၏ ၁၆ နိုင်ငံ မြောက် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာသည်။

မသန်ရှင်းသော ရောနှောဆီများကိုစားသုံးမိခဲ့ကြသဖြင့် စပိန်နိုင်ငံတွင် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လအတွင်းက လူပေါင်း ၃၁၉ ဦး သေဆုံး၍ လူနှစ်သောင်း ဒုက္ခရောက်ကြရသည်။

ဆိုရှယ်လစ်ပါတီခေါင်းဆောင် ပီလစ်ပီ ဂွန်ဇာဇလေသည် လွတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲတွင် မဲစာပြတ်စာနိုင်ရရှိပြီး လက်ဝဲဝါဒီ ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာသည်။

အောက်တိုဘာလတွင် ကျင်းပမည့် ရွေးကောက်ပွဲများ မတိုင်မီ အာဏာသိမ်းရန် ကြံစည်မှုဖြင့် စစ်အရာရှိကြီးသုံးဦးကို အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ဟီဒါရိုကို နိုဝင်ဘာလတွင် လည်းကောင်း ဖမ်းဆီးအရေးယူထားသည်။

စပိန်နိုင်ငံတွင် လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲများကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပရာ အောက်လွှတ်တော် အမတ်နေရာ ၃၅၀ အနက် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှ ၂၀၁ နေရာ၊ ပေါ်ပြုလာအလောင်းယင်ပါတီမှ ၁၀၆ နေရာ၊ ဒီမိုကရက်တစ် စင်တာပါတီမှ ၁၂ နေရာနှင့် အခြားပါတီများမှ ၃၁ နေရာ အသီးသီး ရရှိခဲ့သည်။ အထက်လွှတ်တော်အမတ် ၂၀၈ နေရာတွင် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှ ၁၃၄ နေရာ ရရှိသည်။

ရာစုနှစ်တဝက်ခန့်အတွင်း စပိန်နိုင်ငံ၏ ပထမဆုံးသော လက်ဝဲဝါဒီဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီခေါင်းဆောင် ဖီလစ်ပီ ဂွန်ဇာလေသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသည်။ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများ၏ အမည်စာရင်းကိုလည်း ဝန်ကြီးချုပ်က ဘုရင် ဝှမ်းကာလို့ထံ တင်ပြသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။၁,၉၄,၈၈၅ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၃,၇၅,၇၅,၀၀၀
မြို့တော်။	။မက်ဒရစ်မြို့

စပိန်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး ကျဆင်းမှုအခြေအနေကို ထိန်းသိမ်းရန် ပထမဦးစွာ ကြိုးပမ်းသည့်အနေဖြင့် အစိုးရအဖွဲ့သစ်သည် စပိန်နိုင်ငံသုံးငွေ ပီဆက်တာကို ရှစ်ရာခိုင်နှုန်း တန်ဖိုးချလိုက်ကြောင်း ဘဏ္ဍာရေးနှင့် စီးပွားရေးဝန်ကြီးက ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။

စပိန်ဆိုရှယ်လစ် အစိုးရအဖွဲ့၏ ပထမအကြိမ်အစည်းအဝေးကို ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည်။ အစည်းအဝေးတွင် ဂျီဗရော်တာ နယ်စပ်ပြန်ပွင့်ရန်၊ အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း အင်အားလျော့ချရန်နှင့် ရေနံဈေးနှုန်းမြင့်တင်ရန် စသည်များကို ဆုံးဖြတ်သည်။ အာဏာရှင်စနစ်မှ ဒီမိုကရေစီစနစ်သို့ အသွင်ကူးပြောင်းရေး ကာလအတွင်း စပိန်နိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်ခဲ့သော အလယ်အလတ်ဝါဒီများ ခန့်ထားခဲ့သည့် အရပ်ဘက်ဆိုင်ရာ အထက်တန်း အရာရှိများစွာတို့အားလည်း အစိုးရအဖွဲ့သစ်က ဖယ်ရှားလိုက်သည်။ ထို့ပြင် အငယ်တန်းဝန်ကြီးဌာန ခြောက်ခုနှင့် လက်ထောက် အတွင်းဝန်ရာထူး နေရာ ၁၄ နေရာကိုလည်း ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်။

ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ အနိုင်ရရှိသဖြင့် ဂွန်ဇာလေကို ထောက်ခံ သူများသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေကြစဉ်

စပိန်ဆိုရှယ်လစ် အစိုးရအဖွဲ့သစ်က ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် ဓာတ်ဆီဈေးနှုန်းကို ၂၁ ရာခိုင်နှုန်းခန့် တိုးမြှင့်လိုက်သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ နောက်ပိုင်းတွင် ဓာတ်ဆီဈေးနှုန်းကို ပထမဆုံးအကြိမ် တိုးမြှင့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၃ နှစ်ခန့် ပိတ်ဆို့ထားခဲ့သော ဂျီဗရော်တာ နယ်စပ်ဒေသကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် စပိန်ဆိုရှယ်လစ် အစိုးရက ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ပေးလိုက်သည်။

စာတတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားမှု။ ။ မြန်မာနိုင်ငံသည် စာတတ်မြောက်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အတွေ့အကြုံများကို အတော်များများ ရရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ထိုအတွေ့အကြုံများကို အခြေပြု၍ စာတတ်မြောက်ရေး ဗဟိုကော်မတီသည် တနှစ်ထက်တနှစ် မြို့နယ်များတိုးချဲ့လျက် စာမတတ်သူများ စာတတ်မြောက်လာရေးကို အရှိန်အဟုန် မြှင့်တင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ယခုအခါ မြို့နယ်ပေါင်း ၁၄၂ မြို့နယ်တွင် မြို့နယ်လုံးကျွတ် စာတတ်မြောက်မှု အောင်ပွဲများကို ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြီး စာမတတ်သူ တသန်းတသိန်းကျော်ကို စာတတ်မြောက်စေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် စာမတတ်သူဦးရေသည် ယခင်က နိုင်ငံ၏ လူဦးရေ၏ ၄၃ ရာခိုင်နှုန်းရှိခဲ့ရာမှ ယခုအခါ ၂၃ ရာခိုင်နှုန်းသာ ရှိတော့သည်။

ယခုကဲ့သို့ စာတတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားမှုသည် ထူးခြားပြောင်မြောက်စွာ အောင်ပွဲခံလျက်ရှိခြင်းသည် စာတတ်မြောက်ရေး ဗဟိုကော်မတီနှင့် ဒေသခံပါတီ အဖွဲ့အစည်း

စာသင်ဝိုင်းများတွင် တဦးချင်းမေးကာ ရပ်ဝေးလုပ်အား ပေး ကျောင်းသူများက ဤသို့ တရင်းတနီး သင်ကြားပေးကြသည်။

များ၏ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှု၊ ပြည်သူ့ကောင်စီများ၏ အနီးကပ် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှု၊ တောင်သူလယ်သမားအစည်းအရုံး၊ အလုပ်သမား အစည်းအရုံး၊ လမ်းစဉ်လူငယ်အဖွဲ့ စသည့် လူထုလှုပ်ရှားရေးအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဌာနဆိုင်ရာ များ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှု၊ အလုပ်သမားများ၊ တောင်သူလယ်သမားများ၊ အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်၊ အနုပညာရှင်များ၊ စေတနာ့ဝန်ထမ်း လုပ်အားပေး ဆရာ/ဆရာမများ၊ ကျောင်းသားလူငယ်များနှင့် လုပ်သားပြည်သူများ၏ ထက်သန်သော စေတနာ၊ နိုးကြား တက်ကြွသော နိုင်ငံရေး အသိစိတ်ဓာတ်တို့ဖြင့် စည်းလုံး ညီညွတ်စွာ အင်တိုက်အားတိုက် ဝိုင်းဝန်းကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်မှုများကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်း ကချင်ပြည်နယ်၊ ကယားပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ချင်းပြည်နယ်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ပဲခူးတိုင်း၊ မွန်ပြည်နယ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် ဧရာဝတီတိုင်း အသီးသီးရှိ မြို့နယ်ပေါင်း ၂၈ မြို့နယ်တွင် စာတတ်မြောက်ရေး လုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် စာတတ်မြောက်ရေး လှုပ်ရှားမှု တိုးချဲ့မြို့နယ်များအတွက် သက်ကြီးမြန်မာဖတ်စာအုပ် (အသင်းသားကိုိုင်) ၁,၇၂,၀၀၀ အုပ်နှင့် ဆရာလမ်းညွှန်စာအုပ် ၂၃,၃၁၀ အုပ်ကို အခမဲ့ ဖြန့်ချိပေးခဲ့သည်။

စာပေဗိမာန်စာမူဆု (၁၉၈၁ ခုနှစ်) ။ ။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် အတွက် စာပေဗိမာန် စာမူဆုနှင်းပွဲကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန် ပြည်သူ့စာကြည့်တိုက်၌ ကျင်းပသည်။
ယင်းစာမူဆုနှင်းပွဲ၌ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယ

ဝန်ကြီးနှင့် စာပေဗိမာန်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ တက်ရောက်၍ မိန့်ခွန်း မြွက်ကြားခဲ့သည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ်မှစတင်၍ စာမူဆုနှင်းပွဲများ နှစ်စဉ်ကျင်းပ ခဲ့ရာ ၁၃ နှစ်တာ ကာလသို့တိုင်အောင် ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွက် တင်သွင်းခဲ့သော စာမူပေါင်းမှာ ၂၂၃ ခုသာဖြစ်၍ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ကထက် စာမူ ၁၃ ခု လျော့နည်းသွားသည်။

စာမူရှင်များအား ဆုချီးမြှင့်ရာတွင် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် အတွက် စာမူဆုမှစ၍ ပထမဆု ၅၀၀၀ ကျပ်၊ ဒုတိယဆု ၃၀၀၀ ကျပ်၊ တတိယဆု ၂၀၀၀ ကျပ် အသီးသီး ချီးမြှင့် ခဲ့သည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ပြိုင်ပွဲဝင်ဘာသာရပ် ၁၁ မျိုးအနက် ဘာသာရပ်ခြောက်မျိုးတွင်သာ ဆုချီးမြှင့်ခြင်း ခံရသည်။ ဆုရရှိသော ဘာသာရပ်ခြောက်မျိုးအတွက် ပထမဆုနှစ်ဆူ၊ ဒုတိယဆုလေးဆူနှင့် တတိယဆု ခြောက်ဆူ စုစုပေါင်း ၁၂ ဆုသာ ချီးမြှင့်နိုင်သည်။

ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့သည် စာမူဆုများကို စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းဆိုင်ရာ မူဝါဒ ခုနစ်ချက်နှင့် စာပေစိစစ်ရေး ဆိုင်ရာမူဝါဒချက်တို့နှင့် စံထိုး၍ စိစစ်ဆေး ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ (စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၁၉၈၂ - ၁၇၇ - ရှု။)

ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့သည် မူဝါဒများနှင့်အညီ စိစစ် ရွေးချယ်ပြီး ၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွက် ဖော်ပြပါ စာမူများကို စာပေဗိမာန် စာမူဆု ချီးမြှင့်ရန် အတည်ပြု ဆုံးဖြတ် ခဲ့ကြသည်။

စာပေဗိမာန် စာမူဆုရရှိသော စာမူဆုရှင်များကို ဆုယူ အပြီး တွေ့ရပုံ

၁၉၈၁ ခုနှစ် စာပေဗိမာန် စာမူဆုများ

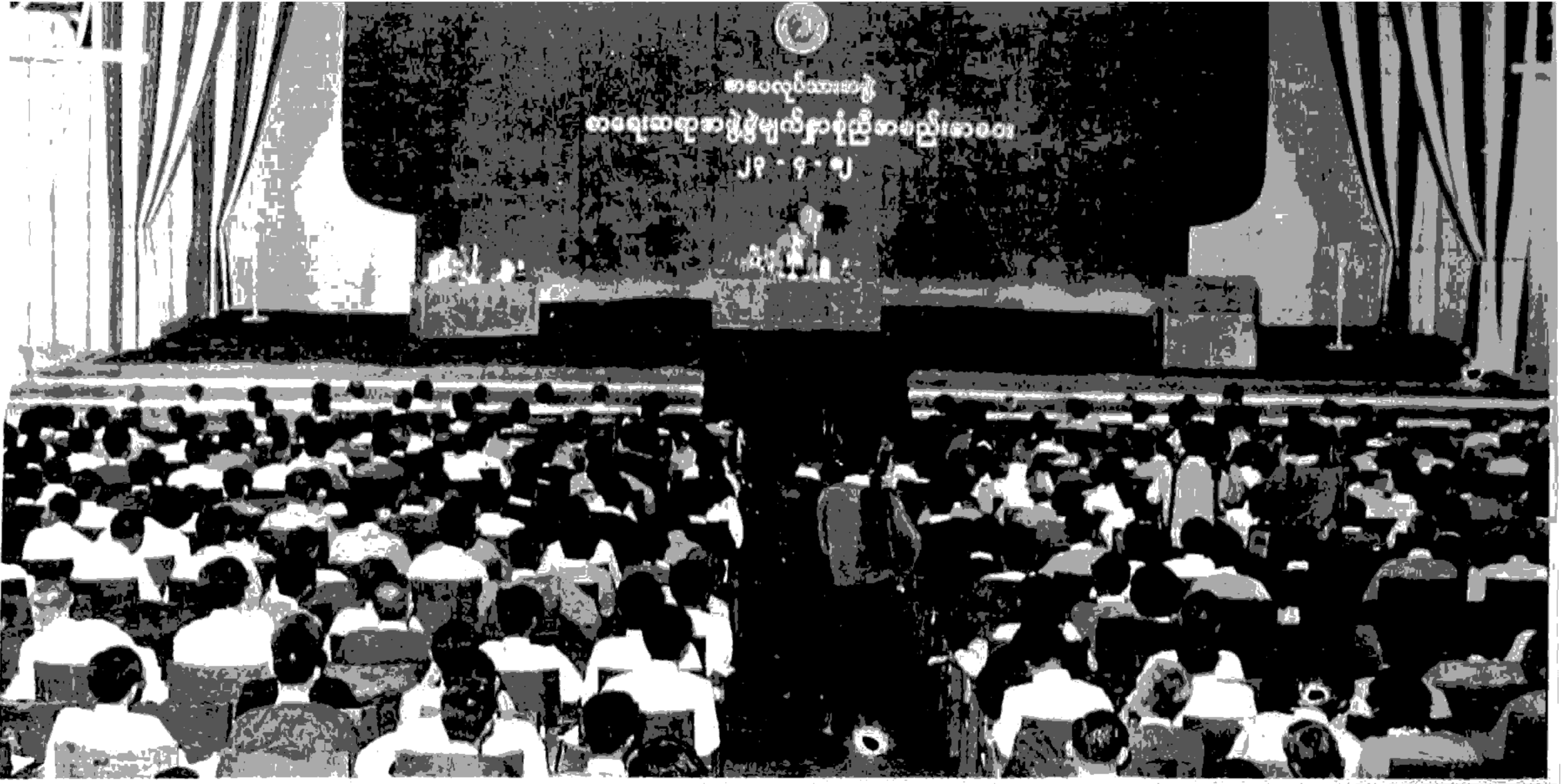
ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ဆု		
ဒုတိယဆု	- စုံသာမြိုင်လယ်နှင့် အခြား ဝတ္ထုတိုများ	စောကြူမောင် (ယောမြေ)
တတိယဆု	- အဖူးများ အငုံများ	ခြံမိသဲ
စာပဒေသာဆု		
တတိယဆု	- ဗုဒ္ဓဝင်နေရာတော်နှစ်ဆယ် ဘုရားဖူးမှတ်တမ်း	ရွှေဘို မိမိကြီး
ကလေးစာပေဆု		
ဒုတိယဆု	- တိုင်းပြည်ရင်သွေး ကျန်းမာရေး	မောင်လှဖေ (ဆရာဝန်)
တတိယဆု	- သူငယ်ချင်းကောင်းမှု ချစ်ရသည်နှင့် အခြားပုံပြင်ဝတ္ထုများ	နေတင်မြင့် (ဒိုက်ဦး)
သုတပဒေသာ (ဝိဇ္ဇာပညာရပ်)		
ပထမဆု	- မြန်မာ့ခြင်းလုံးသမိုင်း	ခြင်း ဦးဘသိန်း (ပီကင်းပြန်)
ဒုတိယဆု	- ထင်းရှူးနံ့သင်းတဲ့ချင်းတို့မြေ	ဟင်္သာ
တတိယဆု	- မီးရထားသမိုင်း	အောင်မင်းမြင့်
သုတပဒေသာ (သိပ္ပံနှင့်အသုံးချသိပ္ပံပညာရပ်)		
ပထမဆု	- မြန်မာနိုင်ငံ တောရိုင်း တိရစ္ဆာန်များ (နို့တိုက်သတ္တဝါများ)	ဦးကျော်ညွန့်လွင်
ဒုတိယဆု	- စက်မှုသီးနှံပီလောပီနံ	ဒေါက်တာမျိုးသန့်တင်
တတိယဆု	- ကွန်ပျူတာအဖွင့်	နေလင်းမောင်
မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အနုပညာဆိုင်ရာစာပေဆု		
တတိယဆု	- ပုဂံခေတ် ဗိသုကာလက်ရာများ	မင်းဘူး အောင်ကြိုင်

စာပေလုပ်သားအဖွဲ့ မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးများ။ ။ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် စာပေလုပ်သားအဖွဲ့ကို စာရေးဆရာ အဖွဲ့ခွဲနှင့် သတင်းစာဆရာအဖွဲ့ခွဲတို့ ပါဝင်စေလျက် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ၏ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် နှစ်နှစ်ပြည့်မြောက်ခဲ့သည်။

သက်တမ်း နှစ်နှစ်ပြည့်လာသော စာပေလုပ်သားအဖွဲ့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံစည်းမျဉ်း အခန်း (၇) အပိုဒ် ၅၈ နှင့် အခြေခံစည်းမျဉ်း လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ အခန်း (၄) အပိုဒ် ၅၇၊ ၆၀ တို့အရ အဖွဲ့ခွဲနှစ်ရပ် မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးများ ကျင်းပရန်အတွက် ကျင်းပရေး ကော်မတီကို ပုဂံလ် ၄၆ ဦးဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ယင်းကော်မတီ

ကြီးမှ မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးများ ကျင်းပရေး ကော်မတီ၏ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ကို ပုဂံလ် ၁၈ ဦးဖြင့် ထပ်မံဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးခဲ့သည်။ အလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့သည် လုပ်ငန်းကော်မတီအသီးသီးကို ဆက်လက်ဖွဲ့စည်း၍ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

စာရေးဆရာအဖွဲ့ခွဲနှင့် သတင်းစာဆရာ အဖွဲ့ခွဲတို့သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၂ ရက်နေ့ည ၇ နာရီတွင် အကြိုညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးများကို ရန်ကုန်မြို့၊ ကျိုက္ကဆံကွင်း၌ နှစ်နေရာခွဲ၍ တပြိုင်တည်းကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ယင်းအကြိုညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးမှ နောက်နေ့ကျင်းပမည့် အစည်းအဝေးများအတွက် အစည်းအဝေးအစီအစဉ်များ ညှိနှိုင်းအတည်ပြုခြင်း၊ အဖွဲ့ခွဲအလိုက် အမှုဆောင် ကော်မတီ၏

ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံခန်းမ၌ စာပေလုပ်သားအဖွဲ့ စာရေးဆရာအဖွဲ့ခွဲ မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးကို ကျင်းပနေစဉ်

အစီရင်ခံစာ၊ ဘဏ္ဍာရေးရှင်းတမ်းနှင့် စာရင်းစစ်အဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာတို့ကို ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခြင်း၊ စာတမ်းပြုစုရေး အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၃ ရက်နေ့ နံနက် ၈ နာရီ အချိန်တွင် ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံခန်းမ၌ စာရေးဆရာ အဖွဲ့ခွဲ မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးကို လည်းကောင်း၊ မွန်းတည့် ၁၂ နာရီတွင် သတင်းစာဆရာအဖွဲ့ခွဲ အစည်းအဝေးကိုလည်းကောင်း အောင်မြင်စွာ ကျင်းပခဲ့သည်။

စင်ကာပူသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ဝန်ကြီးချုပ် လီကွမ်းယူသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း ရာထူးအပြောင်းအလဲ ပြုလုပ်သည်။ ကျန်းမာရေး ဝန်ကြီး ဂိုးချတ်တန်နှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဟိုဝီယွန်းချွန်တို့သည် တာဝန်များ လဲလှယ် ယူလိုက်ကြရသည်။ ဂိုး တနွမ်တာမျှ ပူးတွဲထမ်းဆောင်ခဲ့သော ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီးနေရာတွင် အစားထိုးခန့်အပ်ခြင်း မပြုချေ။ အာဏာရ ပီအေပီပါတီ၏ စည်းရုံးရေးရာ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သော ဂိုးသည် ကုန်သွယ်ရေးနှင့်စက်မှု လက်မှုဝန်ကြီးအဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်ပူးသည်။ လီကွမ်းယူ၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံနိုင်သူအဖြစ် ထင်ရှားသည်။

စင်ကာပူနိုင်ငံ အသံလွှင့်ကော်ပိုရေးရှင်းသည် ဗီဒီယိုကစားနည်းများကို ရုပ်မြင်သံကြားမှ ကြော်ငြာခြင်းမပြုရန် တားမြစ်လိုက်သည်။ ဗီဒီယိုကစားနည်းများကို အခြေခံပညာကျောင်းများရှိ ကွန်ပျူတာဝါသနာရှင် အသင်းများ၌ ကစားခွင့်မပြုရန်လည်း အစိုးရက ပိတ်ပင်လိုက်သည်။

ကျောင်းအများအပြားသည် ဂျပန်နိုင်ငံလုပ် ကွန်ပျူတာသုံး အိတ်ဆောင်ကစားစရာများကို တားမြစ်ထားသည်။ ယင်းကစားစရာများကို စင်ကာပူနိုင်ငံသို့ နေ့စဉ် ထောင်ပေါင်းများစွာ တင်သွင်းလျက်ရှိသဖြင့် ဗီဒီယိုကစားနည်းစွဲနေသူ ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ ပညာရေးနှင့် ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်နေသည်ဟုဆိုသည်။

စင်ကာပူနိုင်ငံနှင့် ကိုရီးယားပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံတို့သည် နှစ်နိုင်ငံကူးသန်း သွားလာရေးတွင် ပြည်ဝင်ခွင့် ဗီဇာ လိုအပ်နေခြင်းကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် မူအားဖြင့် သဘောတူညီလိုက်ကြောင်း၊ ၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလ ၈ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ ယင်းသဘောတူညီချက် ရရှိစေရန် ၁၉၇၉ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလက ဆိုးလ်မြို့သို့ ဝန်ကြီးချုပ် လီကွမ်းယူ အလည်အပတ် ရောက်ခဲ့ချိန်မှစ၍ နှစ်နိုင်ငံ ဆွေးနွေးလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ကိုရီးယားလူမျိုး ၂၂,၀၀၀ ကျော်သည် စင်ကာပူနိုင်ငံသို့ အလည်အပတ် လာရောက်ခဲ့သဖြင့် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ထက် ၄၄ ရာခိုင်နှုန်းတိုးတက်လာသည်။ စင်ကာပူလူမျိုး ၆,၇၉၄ ယောက်သည်လည်း တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံသို့ အလည်အပတ်သွားရောက်ခဲ့သဖြင့် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ထက် ၃၇ ရာခိုင်နှုန်း တိုး

အကျယ်အဝန်း။	။ ၂၃၉ ဝတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၂၅,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။စင်ကာပူမြို့

စင်ကာပူ တပ်မတော်သားများ၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဂိုးချွတ်တန် (အတွင်းပုံ)

တက်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ် အခွန်နှစ်ထပ် ကောက်ခံခြင်းကို ဖျက်သိမ်းခြင်းဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်နှင့် ၁၉၈၁ ခုနှစ် သဘောတူညီချက်များသွားလာရေးဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်တို့ပြီး လျှင် တတိယမြောက် သဘောတူညီချက်ဖြစ်သည်။

စင်ကာပူနိုင်ငံ၏ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် တွင် ၅ ဒသမ ၇ ရာခိုင်နှုန်း တိုးလာခဲ့ရာ သုံးရာခိုင်နှုန်းသာ တိုးတက်သော ဂျပန်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျပန်နိုင်ငံတို့ထက် သာလွန်သည်။ သို့ရာတွင် စင်ကာပူနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးတိုးတက်မှု နှုန်းသည် ၁၉၇၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၁ ခုနှစ်အထိ ၉ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းအတွင်းရှိနေခဲ့ရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ၆ ဒသမ ၃ ရာခိုင်နှုန်းသာ ရှိတော့သည်။ ထိုကဲ့သို့ စီးပွားရေးကျဆင်းလာမှုသည် ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေး ဆုတ်ယုတ်မှုကြောင့် စင်ကာပူနိုင်ငံတွင် ပြည်ပမှရင်းနှီးမှုများ လျော့နည်းလာခြင်းနှင့် စက်မှုဖွံ့ဖြိုးပြီး နိုင်ငံများ၏ ကိုယ်ကျိုးစီးပွား ကာကွယ်ရေး ဝါဒ ကြီးထွားလာခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။

စံပြလုပ်သား စီမံကိန်း။ ။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် အလုပ်သမားဝန်ကြီးဌာနသည် စံပြလုပ်သားစီမံကိန်းကို ၁၉၆၄-၆၅ ခုနှစ်မှစတင် အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။

စံပြလုပ်သားများကို ရွေးချယ်ရာတွင် သတ်မှတ်ထားသည့် အရည်အချင်း “စ” ကိုးချက်နှင့် အကဲဖြတ် ချိန်ထိုး၍ ရွေးချယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ (စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၁၉၈၂-၈၁၁၈၄—ရှု။)

စံပြလုပ်သား ရွေးချယ်ခြင်းနှင့် အဖွဲ့လိုက် လုပ်အား ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း ကြီးကြပ်ရေး ကော်မတီကို ၁၉၆၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်း၍ ဆောင်ရွက်စေခဲ့ပြီး ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် စံပြလုပ်သား စီမံကိန်း ဗဟိုကော်မတီကို အသစ်တဖန် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်အတွက် စံပြလုပ်သား ရွေးချယ်နိုင်ရန် ရန်ကုန်တိုင်းအတွင်းမှ စက်ရုံ ၁၇၀ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ပြီး ကျန် ပြည်နယ်/တိုင်း ၁၂ ခု (ချင်းပြည်နယ်မပါ) အတွင်းမှ စက်ရုံ ၁၉၅ ရုံ၊ စုစုပေါင်း စက်ရုံ ၃၆၅ ရုံမှ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်။

ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်သည့် အလုပ်သမားဦးရေမှာ ၂,၀၄,၂၄၇ ဖြစ်ပြီး ယင်းတို့အနက် ရန်ကုန်တိုင်းမှ ၁,၂၃,၅၀၆ ဦး ပါဝင်၍ ကျန်ပြည်နယ်/တိုင်းများမှ ၈၀,၇၄၁ ဦး ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်အတွက် ရွေးချယ်ခြင်းခံရသည့် စံပြလုပ်သားများစာရင်းမှာ ဖော်ပြပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ပြည်နယ် / တိုင်း	ပထမဆင့်		ဒုတိယဆင့်		တတိယ ဆင့်		စုစုပေါင်း
	ကျား	မ	ကျား	မ	ကျား	မ	
ရန်ကုန်တိုင်း	၃၀	၃	၇၁	၇	၁၇၈	၂၅	၃၁၄
ပြည်နယ် / တိုင်း	၂၂	၂	၅၃	၅	၁၅၉	၁၄	၂၅၅
စုစုပေါင်း	၅၂	၅	၁၂၄	၁၂	၃၃၇	၃၉	၅၆၉

အင်းလေးခေါင်တိုင်စခန်းတွင် အပန်းဖြေ အနားယူနေကြသော စံပြလုပ်သားများ၊ လေ့လာရေးခရီးထွက်လာကြစဉ်

စံပြုလုပ်သားစီမံကိန်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်အလို့ငှာ ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေး တည်ဆောက်ရာတွင် လုပ်အား အပြည့်အဝပေးခဲ့သော စံပြုလုပ်သားများအား အပန်းဖြေစခန်းများတွင် အပန်းဖြေအနားယူနိုင်ရန် စီစဉ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် အလုပ်ခွင်မှ အနားရခြင်း၊ ကျန်းမာရေး ပိုမိုကောင်းမွန်လာခြင်း၊ ပညာပေးစည်းရုံးမှုများ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း၊ အလုပ်သမားလယ်သမားရေးရာများကို လေ့လာဆည်းပူးနိုင်ခြင်း၊ အလုပ်သမားလောကတွင် စိတ်ဓာတ် ပိုမိုတက်ကြွစေခြင်းစသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားရရှိစေခဲ့သည်။

ဆအူးဒီ အာရေဗျနိုင်ငံ။ ။ဆအူးဒီ အာရေဗျနိုင်ငံသည် နိုင်ငံတကာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့ (အိုင်အမ်အက်ဖ) သို့ ဒုတိယအများဆုံး ငွေကြေးထည့်ဝင်သူ ဖြစ်သောကြောင့် ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှစ၍ အာဏာပိုင်အဖွဲ့တွင် သီးသန့်နေရာရရှိလာသည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ် မေလ ၇ ရက်နေ့တွင် အိုင်အမ်အက်ဖသို့ ငွေကြေးအမြောက်အမြား ထုတ်ချေးသည့် စာချုပ်ကို သဘောတူ လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။ ဗာရိန်းနိုင်ငံ၌ ၁၉၇၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် အီရန်နိုင်ငံကအားပေးသော ဗာရိန်း လွတ်မြောက်ရေး (ရီယိုက်) အစွဲလမ်းတပ်ဦးအဖွဲ့က အာဏာသိမ်းရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဆအူးဒီအာရေဗျနိုင်ငံ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး မင်းသားကြီး နာယက်အီဗင် အဗ္ဗဒူအဇစ်သည် ဗာရိန်းနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ပြီး ထိုနေ့မှပင် နှစ်နိုင်ငံလုံခြုံရေး သဘောတူညီချက်တရပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

ဆအူးဒီအာရေဗျနိုင်ငံနှင့် အီရန်နိုင်ငံတို့သည် ၁၉၇၅ ခုနှစ်က ချုပ်ဆိုခဲ့ပြီး အတည်မပြုရသေးသော နယ်စပ်စာချုပ်ကို ၁၉၇၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးသည်။ ဆအူးဒီ အာရေဗျနိုင်ငံနှင့် အီရန်နိုင်ငံတို့၏ ဆက်ဆံရေးအခြေအနေသည် ဆိုးရွားလျက်ရှိသည်။ မဒီနာ မြို့ သို့ ဘုရားဖူးလာရောက်သော အီရန်အမျိုးသားတစ်စုနှင့် ဆအူးဒီ အာရေဗျ လုံခြုံရေး တပ်သား တို့သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်နေ့က အချင်း ဖြစ်ပွားကြရာ အီရန်ဘုရားဖူးခရီးသည် ၁၄၀ ကို တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်လိုက်ရသည်။

ဆအူးဒီ အာရေဗျဘုရင် ခါလက် အီဗင် အဗ္ဗဒူအဇစ် (၆၉ နှစ်) သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သည်။ ညီတော်အိမ်ရှေ့မင်းသား ဖာဒ်က ဘုရင်အရိုက်အရာကို ဆက်ခံသည်။ ဒုတိယလက်ထောက်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် အမျိုးသား မြို့စောင့်တပ်ဦးစီးချုပ် အဗ္ဗဒူလာက အိမ်ရှေ့မင်းသား ဖြစ်လာသည်။ ဘုရင့် ဈာပနအခမ်းအနားသို့ အီဂျစ်သမ္မတ မူဘာရက် တက်ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် အီဂျစ်အစွဲရေး ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့သဖြင့် နှစ်နိုင်ငံ အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ခဲ့ရသည်အထိ ဆက်ဆံရေး တင်းမာနေရာမှ ပြေလည်စပြုလာသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။၉,၂၇,၀၀၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၁,၀၄,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ရီယတ်မြို့

ဆအူးဒီ အာရေဗျဘုရင် ခါလက်၏ ဈာပနကို လိုက်ပါပို့ဆောင် ကြသော ဆအူးဒီမင်းသားများ

ဆအားဒီအာရေဗျအစိုးရသည် နိုင်ငံတွင်း၌ လမ်းများ၊ အဆောက်အအုံများ၊ ကျောင်းများကို ဖွင့်ပေးသည့်အပြင် ဒေါ်လာငွေ သန်း ၂,၅၀,၀၀၀ ကုန်မည့် ၁၉၇၁-၇၆ ငါးနှစ် စီမံကိန်းကိုလည်း ချမှတ်လုပ်ဆောင်လျက်ရှိသည်။

ဝင်ငွေကောင်းလာသည်နှင့်အမျှ ပြည်ပမှ တင်သွင်း ဝယ်ယူသည့် တန်ဖိုးပမာဏ များပြားလာသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်၏ ပထမခြောက်လအတွင်း၌ ဒေါ်လာ သန်း ၂၀၀၀ တန်သော မော်တော်ကား ၃,၄၃,၀၀၀ ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ပထမခြောက်လကထက် ၃၆ ရာခိုင်နှုန်းပို၍ ဝယ်လာသည်။ အစားအစာနှင့် ဆီ၊ အဝတ်အထည်နှင့် ကျောက်မျက်ရတနာများကိုလည်း ပို၍ ဝယ်ယူလာသည်။

ဆအားဒီ အာရေဗျနိုင်ငံသည် ပင်လယ်ကွေ့ နိုင်ငံများ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကောင်စီ (ဂျီ စီ စီ) တွင် ဦးဆောင် ပါဝင်၍ ရေနံတင်ပို့ရောင်းချသောနိုင်ငံများအဖွဲ့ (အိုပက်) တွင်လည်း အရေးပါသော အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သည်။ (ရေနံ တင်ပို့ ရောင်း ချ သော နိုင်ငံများအဖွဲ့နှင့် ပင်လယ်ကွေ့ နိုင်ငံများ — ရှု။)

ဆီနီဂမ္မီယာပြည်ထောင်စု။ ။ဆီ နီ ဂေါ နိုင် င် နှင့် ဂမ္မီယာနိုင်ငံတို့ကို နှစ်နိုင်ငံ သဘောတူညီမှုဖြင့် ပြည် ထောင်စု ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဆီနီဂေါနိုင်ငံတွင် လူဦးရေ ၅၇,၀၀,၀၀၀ ရှိ၍ ဂမ္မီယာနိုင်ငံတွင် လူဦးရေ ၆,၂၀,၀၀၀ ရှိသည်။ ဆီနီဂေါသမ္မတသည် အက်ဗဒူဒါဝတ် ဖြစ်ပြီး ဂမ္မီယာ သမ္မတသည် ဆာဒေါ်ဒါကိုင်ရာဘာဂျာဝါ ရာဖြစ်သည်။

ဂမ္မီယာ နိုင်ငံသည် ဆီနီဂေါနိုင်ငံနှင့် သုံးဘက်သုံးတန် နယ်မြေချင်း ထိစပ်နေပြီး ပင်လယ်ဘက် ထွက်ပေါက် တခုသာ ကျန်သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ဂမ္မီယာ၌ မအောင် မြင်သော အာဏာသိမ်းမှု ဖြစ်ပွားပြီး နောက်ပိုင်း ယင်းသို့ ပြည်ထောင်စ ဖွဲ့စည်းရေး သဘောတူညီမှု ပေါ်ပေါက် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအာဏာသိမ်းမှု ဖြစ်ပွားစဉ်က ဆီနီဂေါတပ်များသည် ဂမ္မီယာသမ္မတ ဂျာဝါရာဘက်မှ ဝင် ရောက် တိုက်ခိုက်ပေးခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းရေး သဘောတူညီချက်အရ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင်စတင်၍ အကျိုး သက်ရောက်ရန် ဖြစ်သော်လည်း တလခန့် နောက်ကျ၍ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင်မှ ဆီနီ ဂမ္မီယာ ပြည်ထောင်စု သည် တရားဝင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆီနီဂေါ အခြေခံဥပဒေအရ အဆိုပါ ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်း ရေး သဘောတူညီချက်ကို တရားဝင် အတည်ပြု ကြေငြာ ခြင်းမပြုရသေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

အဆိုပါ ဆီနီ ဂမ္မီယာ ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းရေး

သဘောတူညီမှုနှင့် စပ်လျဉ်းသော စာချုပ် စာတမ်း များကို ဂမ္မီယာ ပါလီမန်တွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၈ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုခဲ့သည်။ အလားတူ သဘောတူ ညီချက် စာချုပ် စာတမ်းများကို ဆီနီဂေါ ပါလီမန်မှလည်း အတည်ပြုခဲ့သည်။

အဆိုပါ သဘောတူညီချက် စာချုပ်စာတမ်းအရ ပြည် ထောင်စုသမ္မတအား အတွင်းဝန်ချုပ်တဦးက အထောက် အကူပြုရန် ဖြစ်ပြီး ယင်းအနေဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်သည်။ ပြည် ထောင်စု လွှတ်တော်တွင် ကိုယ်စားလှယ် ၆၀ ပါဝင်ရမည် ဖြစ်ပြီး ကိုယ်စားလှယ်များ၏ သုံးပုံတပုံကို ဂမ္မီယာ ပါလီ မန်မှ လည်းကောင်း၊ သုံးပုံနှစ်ပုံကို ဆီနီဂေါ ပါလီမန်မှ လည်းကောင်း ရွေးချယ်ပေးရန် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားရေး မှုဝါဒနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ညှိနှိုင်းရန်နှင့် သမ္မတ နှစ်ဦးနှင့် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးနှစ်ဦးတို့ အပြန်အလှန် အကြောင်း ကြား အသိပေးရန်တို့ပင် ဖြစ်လေသည်။

နိုဝင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် ပြည်ထောင်စု၏ ပထမ ဆုံးသော ဝန်ကြီးများအဖွဲ့ အစည်းအဝေးကို ကျင်းပရာ တွင် ဆီနီဂေါ သမ္မတ အက်ဗဒူဒါဝတ်က ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဂမ္မီယာ သမ္မတ ဒေါ်ဒါဂျာဝါရာက ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင် ရွက်သည်။ ဆီနီဂေါမှ မစ္စတာမုတ်စတာဖာနီဆဲက နိုင်ငံ ခြားရေး ဝန်ကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဂမ္မီယာမှ ကစ်တီ ဂျာဘန်းကဒုတိယ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးအဖြစ် လည်း ကောင်း ဆောင်ရွက်သည်။ ထို့ပြင် ကာကွယ်ရေး၊ လုံခြုံရေး၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးဌာနများကို ဆီနီဂေါ ကိုယ်စားလှယ်များကလည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာရေးနှင့်စီးပွား ရေးရာဌာနများကို ဂမ္မီယာ ကိုယ်စားလှယ်များက လည်း ကောင်း တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သည်။

ဆီနီဂေါမှ မစ္စတာ ပဲဒါဝတ်အား ပြည်ထောင်စု ဝန်ကြီးများအဖွဲ့၏ အတွင်းရေးမှူးချုပ် အဖြစ် ၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။

ဆီးရီးယားသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ဆီး ရီး ယား နိုင် င် တွင် ဆီးရီးယား ပြည်သူ့ကောင်စီ ရွေးချယ် တင်မြှောက်ပွဲကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပရာ အာဏာရ ညွန့်ပေါင်းပါတီဖြစ်သည့် အမျိုးသား တိုးတက် ရေးတပ်ဦးက အနိုင်ရရှိသည်။ ဘတ်ပါတီ၊ ဆိုရှယ်လစ် သမဂ္ဂလှုပ်ရှားမှု၊ အာရပ် ဆိုရှယ်လစ်သမဂ္ဂနှင့် ဆိုဗီယက် လိုလားသော ကွန်မြူနစ်ပါတီတို့ဖြင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် စတင် ဖွဲ့စည်းထားသော ထိုညွန့်ပေါင်းပါတီသည် ၁၉၇၇ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ၁၅၉ နေရာသာ အနိုင်ရသော်လည်း ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ၁၉၅ နေရာ အနိုင်ရရှိသည်။ ၁၉၇၁

ဆီးရီးယား သမ္မတနိုင်ငံ

ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့တွင် အသစ် ဖွဲ့စည်းသော အစိုးရအဖွဲ့၌ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် အဗ္ဗဒယ် ရှ ကက်ဆင် ပြန်လည် ရွေးချယ်ခံရသည်။

ဆီးရီးယားနိုင်ငံတွင် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်က မတရားသင်း အဖြစ် ကြေငြာထားသော မူဆလင်ညီနောင်များအဖွဲ့ (မူဆလင် သွေးရင်းသားရင်းအဖွဲ့) သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် အပြင်းထန်ဆုံး လှုပ်ရှားသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂ ရက်နေ့မှစ၍ ဒမတ်စကတ်မြို့တော်မြောက်ဘက်ရှိ ဟာမာ မြို့တွင် လက်နက်ကိုင်ပုန်ကန်ထကြွသည်။ သမ္မတ ဟာဖတ် အာဆတ်၏ အစိုးရသည် အလာဝိုက်မူဆလင်များ ဖြစ်သည်။ ဆီးရီးယားနိုင်ငံ လူဦးရေ၏ ၇၉ ရာခိုင်နှုန်းရှိသော ဆွန်နီမူဆလင်များကို ကိုယ်စားပြုသည့် မူဆလင်ညီနောင် များအဖွဲ့သည် ဆွန်နီမူဆလင်တို့၏ အခြေစိုက်စခန်းဖြစ်သော ဟာမာမြို့ကို ခြေကုပ်ယူ၍ လှုပ်ရှားခြင်းဖြစ်သည်။ ဟာမာ မြို့၌ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် နေဝင်မီးငြိမ်းအမိန့် ထုတ်ပြန်ကြေငြာသည်။ ထိုထကြွမှုကို သမ္မတ အာဆတ်၏ ညီ ရီဖတ်ဦးစီးသည့် ကာကွယ်ရေးတပ်က နှိမ်နင်းလိုက်ရာ သူပုန် ၂၀၀၀ ခန့်ကျဆုံး၍ အစိုးရဘက်မှ ၄၀၀ ကျော် ကျဆုံးသည်။ ၁၅ နှစ်အတွင်း အပြင်းထန်ဆုံး တိုက်ပွဲ ဖြစ်သည်။

အာဆတ် အစိုးရကို ဆန့်ကျင်သော အတိုက်အခံ ညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့ကို နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးအုပ်စု ၂၀ ခန့်က ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ဆီးရီးယား

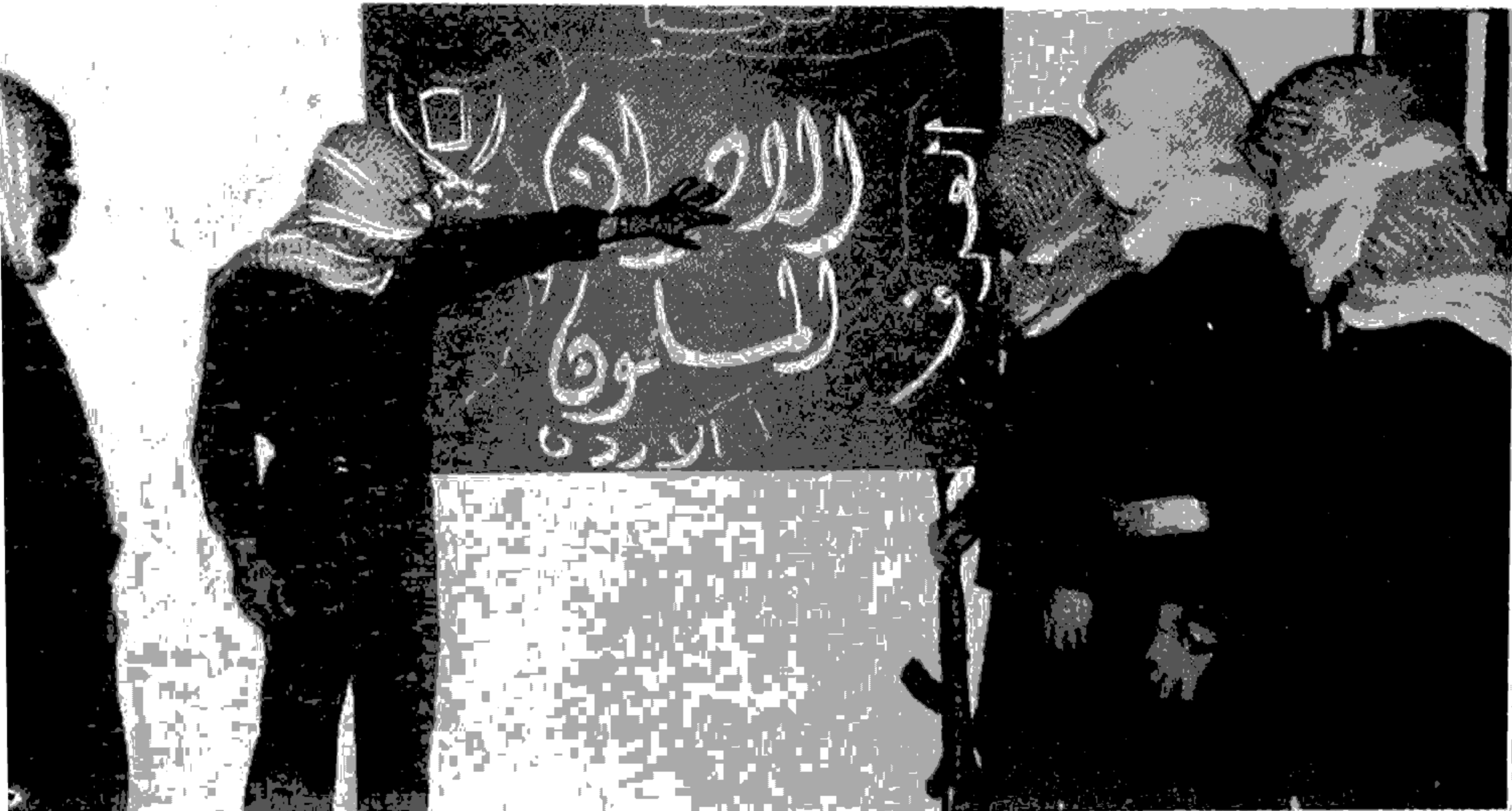
လွတ်မြောက်ရေး အမျိုးသား မဟာမိတ် အဖွဲ့ ဟူသော အမည်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ အဓိကအားဖြင့် မူဆလင် ညီနောင်များအဖွဲ့၊ ဆီးရီးယား အစ္စလာမ်တပ်ဦးနှင့် ဘတ် ပါတီဝင်ဟောင်းများဖြင့် ဖွဲ့စည်းသည်။

အီရန်-အီရတ်စစ်ပွဲ စတင်ဖြစ်ပွားချိန်မှစ၍ ဆီးရီးယား နိုင်ငံနှင့် ဂျော်ဒန်နိုင်ငံတို့သည် ဆက်ဆံရေး တင်းမာလာ သည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် နှောင်းပိုင်းနှင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် စစ်ခင်းလုနီးပါးကြုံခဲ့သော်လည်း ဆအူးဒီ အာရေဗျနိုင်ငံ၏ စေ့စပ်မှုကြောင့် နှစ်နိုင်ငံနယ်စပ်ရှိ တပ် များကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခဲ့ကြသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်အတွင်း လက်ဗနွန်နိုင်ငံဆိုင်ရာ ဂျော်ဒန်တာဝန်ခံအမတ် ပြန်ပေး ဆွဲခံရခြင်း၊ ဂျော်ဒန်ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စတာ မူဒါဘက်ရန်အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်ခြင်း ဖြစ်ရပ် များ တွင် ဆီးရီးယား ပါဝင်သည်ဟု ဂျော်ဒန်နိုင်ငံက စွပ်စွဲရာမှ ဆက်ဆံရေးပိုမိုတင်းမာလာကာ နှစ်နိုင်ငံ သံတမန် အဆက် အသွယ် ဖြတ်တောက်လိုက်ကြသည်။

ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုနှင့် ချုပ်ဆိုထားသော အနှစ် ၂၀ စစ်ရေးနှင့် စီးပွားရေးစာချုပ်အရ ဆီးရီးယားနိုင်ငံ သည် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုမှ အကူအညီများ ရရှိသည်။ (စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၇၂-၁၉၀-၅။)

အီရန်-အီရတ်စစ်ပွဲတွင် ဆီးရီးယားနိုင်ငံသည် အီရန် နိုင်ငံကို ထောက်ခံသည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် နှစ်နိုင်ငံ ပေါင်းစည်းရေးအတွက် ကြိုးပမ်း ခဲ့ကြဖူးသော အီရတ်နိုင်ငံနှင့် ဆီးရီးယားနိုင်ငံတို့သည် ထိုအချိန်မှစ၍ ဆက်ဆံရေး ယိုယွင်းလာခဲ့သည်။ ဆီးရီးယားသို့ အီရန်က ရေနံတင်သွင်း၍ ဆီးရီးယားက အီရန်သို့ ဖော့စဖိတ်များ ပေးပို့ရန် စာချုပ်ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ချုပ်ဆိုလိုက်သည်။ ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် အီရတ်နိုင်ငံမှ

အကျယ်အဝန်း။	။ ၇၁,၇၇၂ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၉၁,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဒမတ်စကတ်မြို့

ဟာမာ မြို့ တွင် လက်နက် ကိုင် ပုန်ကန် ရန် စစ် ရေး ရာ များ ကို ဧ ဆွေး နှေး နှေး နှေး သော ဆီးရီးယား မူ ဆ လ င် ညီ နောင် များ အဖွဲ့

ဆီးရီးယားနိုင်ငံကိုဖြတ်၍ မြေထဲပင်လယ်သို့ ရေနံတင်ပို့သော ပိုက်လိုင်းများကို ဆီးရီးယားနိုင်ငံက ပိတ်ပင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အီရတ်နိုင်ငံနှင့် အဆက်အသွယ်အားလုံးကို ဖြတ်တောက်လိုက်ကြောင်း ဆီးရီးယားနိုင်ငံက ကြေငြာသည်။

အစ္စရေးတို့က လက်ဗနန်နိုင်ငံအတွင်းသို့ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ဂါလီလီ ငြိမ်းချမ်းရေးထိုးစစ်ဖြင့် စတင်ကျူးကျော်စဉ်က ဆီးရီးယားသည် အစ္စရေးတို့နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မှုကို ရှောင်ရှားခဲ့သည်။ မဟာဗျူဟာအရ အရေးပါသော ဘေရွတ် ဒမတ်စကတ် လမ်းမကြီး ပေါ်ရှိ ဘန်ဒေါင်နှင့် အယ်လေမြို့များကို အစ္စရေးတို့ သိမ်းပိုက်သောအခါတွင်မူ နှစ်နိုင်ငံ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

ဆုစလော့ မိခေ (ခရစ် ၁၉၀၂-၁၉၈၂) ။ ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု ကွန်မြူနစ်ပါတီ ပေါ်လစ်ဗျူရီ၏ အချိန်ပြည့် အဖွဲ့ဝင်၊ ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ အတွင်းရေးမှူး၊

မိခေ ဆုစလော့

ဆိုဗီယက် ဦးစီးလွှတ်တော်ချုပ်အဖွဲ့ဝင်နှင့် နိုင်ငံခြားရေးရာ ကော်မရှင် ဥက္ကဋ္ဌ မစ္စတာ မိခေ အင်ဒရီယေဗစ် ဆုစလော့ ကို ၁၉၀၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် တောင်သူ လယ်သမား မိဘများမှ မွေးဖွားခဲ့သည်။

မိခေဆုစလော့သည် ၁၉၂၁ ခုနှစ်တွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဝင် ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် မော်စကိုမြို့ အမျိုးသား စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဘွဲ့လွန်ပညာ ဆက်လက် ဆည်းပူးကာ ၁၉၂၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၃၁ ခုနှစ်အထိ မော်စကို တက္ကသိုလ်နှင့် စက်မှုအကယ်ဒမီ သိပ္ပံကျောင်းတို့တွင် ကထိကအဖြစ် စာပေပို့ချခဲ့သည်။

သူသည် စတားလင်ကို အခိုင်အမာ ထောက်ခံသူ တဦး ဖြစ်ပြီး ၁၉၃၀ ပြည့်လွန်နှစ်များနှင့် ၁၉၄၄ - ၄၆ ခုနှစ်တို့ တွင် ပါတီမှ သန့်စင်ခံခဲ့ရသည်။

သို့ရာတွင် ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီဝင် ဖြစ်လာပြီး ၁၉၄၇ ခုနှစ် တွင် အတွင်းရေးမှူးတဦး ဖြစ်လာသည်။ ပါတီ၏ ဗဟို စာရင်းစစ် ကော်မရှင် အဖွဲ့ဝင် အဖြစ်လည်း ရွေးချယ် ခံရသည်။

၁၉၄၉-၅၀ ခုနှစ်အတွင်း ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အာဘော်ဖြစ်သော ပရားဗဒါး နေ့စဉ် သတင်းစာ အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ပေါ်လစ်ဗျူရီအဖွဲ့သို့ ရွေးချယ်ခံရသည်။ စတားလင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ပေါ်လစ် ဗျူရီ အဖွဲ့မှ ဖယ်ရှားခံရပြီး ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည် ခန့်အပ်ခံရသည်။ ထိုတာဝန်ကို ကွယ်လွန်သည့်အချိန်အထိ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

မစ္စတာ ဆုစလော့သည် ပါတီအတွင်း၌ သြဇာအရှိဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များအနက် တဦးအပါအဝင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြု ခံရသည်။ သဘောတရားရေးရာ၌ ကျွမ်းကျင် နိုင်နင်းသူ တဦးအဖြစ် ထင်ရှားသည်။ တရုတ် ဆိုဗီယက် ပဋိပက္ခတွင် သူ၏ အယူအဆများကို ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်တို့ အလေး ထား စဉ်းစားခဲ့ကြရသည်။

မစ္စတာ ဆုစလော့သည် လီနင်ဆု လေးကြိမ်၊ မျိုးချစ် စစ်သည်ဆု (ပထမဆင့်)၊ ဆိုရှယ်လစ်လုပ်သားကောင်စု နှစ်ကြိမ်၊ တူတံစဉ် ရွှေတံဆိပ်ဆု နှစ်ကြိမ်၊ အောက်တိုဘာ တော်လှန်ရေးဆုနှင့် အခြား ဂုဏ်ထူးဆောင် ဆုတံဆိပ် များစွာ ချီးမြှင့် ခံခဲ့ရသည်။

မစ္စတာ မိခေဆုစလော့သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ဆိုဗီယက်ဆိုရှယ်လစ်ပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံ ။

ဆိုဗီယက် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဗရက်ဇညက်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့ တွင် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည့်အတွက် အနှစ် ၂၀ ကြာရှည်အောင် တည်ရှိခဲ့သော ဆိုဗီယက် ခေါင်းဆောင် ပိုင်းတွင် အပြောင်းအလဲဖြစ်ခဲ့သည်။ ကွယ်လွန်သူ ဆိုဗီယက် ကွန်မြူနစ် ပါတီ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဗရက်ဇညက် သည် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုကို ၁၈ နှစ်မျှကြာအောင် ခေါင်းဆောင်မှု ပေးခဲ့သူ ဝါရင့်ဆိုဗီယက် ကွန်မြူနစ် တဦးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီဗဟိုကော်မတီ အထူး မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ

ဆိုဗီယက် ဆိုရှယ်လစ် ပြည်ထောင်စု သမ္မတနိုင်ငံ

၁၂ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည်။ အစည်းအဝေးကို ပေါ်လစ်ဗျူရိုအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး ယူရီအင်ဒရိုပေါ့က မိန့်ခွန်း မြွက်ကြားပြီး ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။

အစည်းအဝေးတွင် ပါတီ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး သစ် တင်မြောက်ရေးကိစ္စကို ဆွေးနွေးကြသည်။ ပေါ်လစ်ဗျူရို၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ပါတီဗဟိုကော်မတီ အတွင်းရေးမှူး တဦးဖြစ်သူ ကွန်စတင်ချာကိုနင်က ပါတီဗဟိုကော်မတီ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် ယူရီအင်ဒရိုပေါ့အား အမည်စာရင်း တင်သွင်းသည်။ ဗဟိုကော်မတီ မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးက ယူရီအင်ဒရိုပေါ့အား ပါတီဗဟိုကော်မတီ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တစ်ခဲနက် အတည်ပြု ထောက်ခံရွေးချယ်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် အငြိမ်းစားများအတွက် အထူးအခွင့်အရေးအဖြစ် အငြိမ်းစားလစာအပိုဆောင်းငွေများကို စတင် ခံစားခွင့်ပြု ခဲ့သည်။

ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် သံမဏိ အများဆုံး ထုတ်လုပ်သော နိုင်ငံဖြစ်၍ ရေနံကို ဒုတိယ အများဆုံး တင်ပို့ရောင်းချသော နိုင်ငံလည်းဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသည် တနေ့လျှင် ရေနံစိမ်းစည် ပေါင်း ၁၂ သန်းအထိ ထုတ်လုပ်လျက် ရှိသည်။ အီတလီ၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတဂျာမနီနိုင်ငံနှင့် ပြင်သစ် နိုင်ငံများသို့ ရေနံတင်ပို့ ရောင်းချသည်။

ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု စက်မှုကဏ္ဍ၏ စုစုပေါင်း ထုတ်လုပ်မှုသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ၁၉၇၁ ခုနှစ်ကထက် ၂

ဆိုဗီယက် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဗရက်ဇဉက်၏ ဈာပနကို ယူရီ အင်ဒရိုပေါ့ ဦးဆောင်သော ပါတီခေါင်းဆောင်များနှင့် ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။

ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသည် ယခုအခါတွင် ကောဒသမ ငါးနှစ်စီးပွားရေးစီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော်လျက် ရှိသည်။ စားသုံးမှုနှင့် စုဆောင်းမှုအတွက် အမျိုးသား ဝင်ငွေမှ ရုဘယ် သန်းပေါင်း ၄,၆၀,၀၀၀ ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် တွင် သုံးစွဲခဲ့သဖြင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ်ကထက် နှစ်ရာခိုင်နှုန်း တိုး တက်လာသည်။ ထို့အတူ ပျမ်းမျှလုပ်ခနှင့် လစာသည် ၂ ဒသမ ၆ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် စုပေါင်းလယ်ယာ လုပ်သားများ ၏ ဝင်ငွေသည် လေးရာခိုင်နှုန်း အသီးသီး တိုးလာသည်။

ဒသမ ၈ ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက်ခဲ့သည်။ သို့သော် သံရိုင်း ထုတ်လုပ်မှုသည် နှစ်ရာခိုင်နှုန်း ကျဆင်းသွားပြီး ဘီလပ်မြေ အထွက်နှုန်းသည် သုံးရာခိုင်နှုန်း ကျဆင်းသွားသည်။

ဆိုဗီယက်ဓာတ်ငွေပိုက်လိုင်းကြီး ဥရောပသို့ သွယ်တန်း ပေးရန် စီမံကိန်းကြောင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနှင့် အနောက်ဥရောပ မဟာမိတ်နိုင်ငံများအကြား အပြင်း အထန်ဆုံးစိတ်သဘောထားများ ကွဲလွဲခဲ့ကြသည်။ ဓာတ်ငွေ ပိုက်လိုင်း တည်ဆောက်မှုအတွက် ဥရောပ နိုင်ငံအချို့က စက်ပစ္စည်းကိရိယာများ တင်ပို့ရောင်းချခြင်းကို တုံ့ပြန် သည့် အနေဖြင့် အမေရိကန်အစိုးရသည် အနောက်ဂျာမနီ ကုမ္ပဏီလေးခုသို့ ကုန်ပစ္စည်းများ တင်ပို့ရောင်းချခြင်းကို ပိတ်ပင်ခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသည် ဆိုက်ဗီးရီးယားဒေသမှ ဓာတ်ငွေများကို အနောက်ဥရောပနိုင်ငံများသို့ အရောက်ပေးပို့ရောင်းချမည် ဖြစ်သည်။ သွယ်တန်းပေးရမည့် ဓာတ်ငွေ ပိုက်လိုင်းကြီးသည် မိုင်ပေါင်း ၃,၆၀၀ ခန့် ရှည်

အကျယ်အဝန်း။	။ ၈၆,၄၉,၄၉၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၂၆,၈၀,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ မော်စကိုမြို့

ဆိုဗီယက် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ယူရီ အင်ဒရိုပေါ့သည် အမေရိကန် ဒုတိယသမ္မတ ဘုရားနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ရွတ်တို့ကို ကရင်မလင် နန်းတော်တွင် လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။

လျားမည် ဖြစ်ပြီး ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် အပြီးတည်ဆောက်ရန် ဆောင်ရွက်နေပြီဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုတွင် သုံးနှစ်ဆက်၍ သီးနှံအထွက် ကျဆင်းမှုကြောင့် ၁၉၈၁ ခုနှစ်၌ သီးနှံတန်ချိန် ၄၆ သန်း ပြည်ပမှ ဝယ်ယူတင်သွင်းခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင်လည်း သီးနှံတန်ချိန် သန်း ၁၈၀ သာ ထွက်ရှိ၍ လက်ရှိ ငါးနှစ် စီးပွားရေး စီမံကိန်း လျာထားချက်ထက် ၂၄ ရာခိုင်နှုန်း လျော့နည်းသွားနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်း တိုးတက်စေရေးအတွက် လယ်ယာစိုက်ပျိုးမှု ကြီးကြပ်ရေး ဒေသန္တရကောင်စီများကို မြို့နယ်၊ တိုင်း၊ ပြည်နယ်အလိုက် အဆင့်ဆင့် ဖွဲ့စည်းသွားရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

အိသီအိုးပီးယားနိုင်ငံ သမ္မတ မင်ဂျစ်စတူဟေလီမာရီ ယမ်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်နေ့မှ စ၍ ၁၆ ရက်နေ့အထိ ဆိုဗီယက်နိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေး ခရီးစဉ်အဖြစ် ထောက်ပံ့လာပြီး ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်များ နှင့် တွေ့ဆုံလျက် နှစ်နိုင်ငံ ပူးတွဲကြေငြာချက် များကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

အာကာသသုရဲကောင်း အန်နာတိုလီဘာရီဗိုဗ်နှင့် ဗလန် တင်လီဘီဒီတို့သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့ တွင် အာကာသယာဉ် ဆိုယူဇ် ၇ ပေါ်တွင် ရက်ပေါင်း ၂၁၁ ရက် နေထိုင်ခဲ့၍ ကမ္ဘာကြီးကို အကြိမ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ခန့်၊ ခရီးမိုင် ၁၄၀ သန်းခန့် ခရီးဆန်ပြီးနောက် ကမ္ဘာ မြေပြင်သို့ ပြန်လည်ဆင်းသက်ခဲ့သည်။ အာကာသတွင် အရှည်ကြာဆုံးနေထိုင်ခဲ့သောလူသားများအဖြစ် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုက မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

ဆိုမာလီယာဒီမိုကရက်တစ်သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ အစိုးရ

အဖွဲ့ကို ပြန်လည်ပြုပြင်ဖွဲ့စည်းရန် ဆိုမာလီသမ္မတ မိုဟာမက် ဆီယဒ်ဗာရဲသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် အမိန့် ထုတ်ပြန်ခဲ့ပြီး ပြည်တွင်းလုံခြုံရေးအတွက် ထုတ်ပြန်ထား သော အရေးပေါ် အမိန့်များကိုလည်း ပြန်လည် ရုပ် သိမ်းပေးခဲ့သည်။ အရေးပေါ်အမိန့်များကို ၁၉၈၀ ပြည့် နှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၁ ရက်နေ့မှ အစပြု၍ ထုတ်ပြန် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအထိ ဆိုမာလီနိုင်ငံတွင် ပြည် တွင်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ၊ နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးရာ ကိစ္စများတွင် တိုးတက်မှုများရှိခဲ့သော်လည်း စစ်ရေးတွင် မှု ဆိုမာလီ အစိုးရအဖွဲ့သည် တပ်တွင်းပုန်ကန်မှုများနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ဆိုမာလီနိုင်ငံမြောက်ပိုင်းတွင် တာဝန် ယူနေရသော ဆိုမာလီတပ်မဟာ အမှတ် ၈ မှ တပ်ဖွဲ့ဝင် များသည် ဆိုမာလီ အစိုးရအား တော်လှန် ပုန်ကန်ခဲ့ကြ သည်။

ယင်းပုန်ကန်မှုကို ဆိုမာလီ အစိုးရအဖွဲ့အပေါ် သစ္စာ ရှိသော တပ်သားများက သွားရောက်နှိမ်နင်းခဲ့ရာ အောင် မြင်မှုများရရှိခဲ့ကြောင်း ဆိုမာလီအစိုးရက ကြေငြာသည်။ သူပုန် တပ်ဖွဲ့ဝင် များ သည် ဆိုမာလီနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းရှိ ဗြူရီမြို့ကို ၁၂ နာရီခန့် ကြာသည်အထိ သိမ်းပိုက်ထားခဲ့ကြ သည်။ နှစ်ဘက်တိုက်ပွဲများကြောင့် တပ်မတော်သား ၂၀ ခန့် ကျဆုံးခဲ့ရသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၂,၄၆,၃၀၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၃၇,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ မိုဂါဒစ်ရှမြို့

ဆိုမာလီအစိုးရသည် ၁၉၈၂ ခု နှစ်ဦးပိုင်းတွင် လွတ် ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်တရပ်ကို တိုင်းပြည်သို့ ထုတ်ပြန် ကြေငြာခဲ့သည်။ ဆိုမာလီသမ္မတ မိုဟာမက်ဆီယဒ် ဗာရဲ သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် အရေးပေါ်အမိန့်များ ထုတ်ပြန်ထား စဉ်က ဖမ်းဆီးထားခဲ့သော နိုင်ငံရေးသမားပေါင်း ၅,၀၀၉ ဦးကို အကျဉ်းထောင်များမှ လွတ်ပေးခဲ့သည်။ ယင်းသို့ နိုင်ငံရေးသမားများကို လွတ်ပေးရာတွင် ၁၉၆၉ ခုနှစ် တပ် မတော် အာဏာသိမ်းစဉ်က တန်ပြန်တော်လှန်ရေးပြုလုပ် ရန် ကြံစည်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသော ဝန်ကြီးချုပ် ဟောင်း မိုဟာမက် အီဗရာဟင်အိဂယ်လည်း ပါဝင်သည်။ ထို့နောက် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် သမ္မတ ဗာရဲ ခေါင်းဆောင်သော အစိုးရအဖွဲ့ကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းသည်။

ဆိုမာလီနိုင်ငံသည် ကင်ညာနိုင်ငံ၊ အီသီအိုးပီးယား နိုင်ငံတို့နှင့် နယ်နိမိတ်ချင်း ဆက်စပ်နေသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ ယင်းအိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများနှင့် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဦးပိုင်းမှ အစပြု၍ ဆက်ဆံရေးမပြေလည်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့ ထက်တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ ဆိုမာလီနိုင်ငံသည် အိုဂါဒင်ဒေသ အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အီသီအိုးပီးယား နိုင်ငံနှင့် နယ်စပ် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားနေဆဲဖြစ်သည်။

အီသီအိုးပီးယား တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်ဦး ပိုင်းတွင် ဆိုမာလီနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းရှိကျေးရွာများကို လေ ကြောင်း၊ ကြည်းကြောင်းမှ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြောင်း ဖြင့် ဆိုမာလီအစိုးရက ကြေငြာချက်တရပ်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် တဖန် အီသီအိုးပီးယားနိုင်ငံ နှင့် နယ်စပ်တိုက်ပွဲများ ပြန်လည်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ယင်း တိုက်ပွဲများအပြီးတွင် အီသီအိုးပီးယားနိုင်ငံသည် ဆိုမာလီ ပြည်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ မိုင် ၂၀ ခန့် တပ်စွဲခဲ့သည်။ ယင်းစစ်ပွဲများကြောင့် အိုဂါဒင်ဒေသမှ ဆိုမာလီနိုင်ငံတွင်း သို့ ထွက်ပြေးခဲ့လှုံ့သော စစ်ပြေး ဒုက္ခသည်များမှာ ၆,၅၀,၀၀၀ ခန့် ရှိသည်ဟု ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့မှ ခန့်မှန်းခဲ့သည်။

ဆိုမာလီနိုင်ငံသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် ပေါ်တူဂယ်နိုင်ငံနှင့် သံတမန် ဆက်သွယ်ပြီး သံအမတ်ကြီး အဆင့်ဖြင့် သံရုံးများ ဖွင့်လှစ်ရန် သဘော တူညီခဲ့ပြီး ဗူလဂေးရီးယားသံမူးမစ္စတာ ဒီမိုတာဟာနာကိပ် ကိုမူ ဆိုမာလီပြည်တွင်းရေး ပြဿနာများကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက်သည်ဟု အကြောင်းပြကာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံတွင်းမှ နှင်ထုတ်ခဲ့လေသည်။

ဆွီဒင်နိုင်ငံ။ ဆွီဒင်နိုင်ငံသည် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင် စုနှင့် ဆက်ဆံရေး မပြေလည်ခဲ့သည်မှာ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဆွီဒင်ပိုင်နက်အတွင်း ဆိုဗီယက် ရေငုပ် သင်္ဘောတစ်စင်း သောင်တင်ခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ပိုင်းအထိပင် ဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက် ရေငုပ်သင်္ဘော တစ်စင်းသည် ဆွီဒင်နိုင်ငံ တောင်ပိုင်းရှိ ဆွီဒင် ရေတပ်မတော်စခန်းအနီးတွင် ၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလက သောင်တင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက် ရေငုပ်သင်္ဘောသည် ရေကြောင်းလမ်းလွဲသွား၍ ဆွီဒင်ပိုင်နက်အတွင်း သောင်တင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုဗီ

ယက် ပြည်ထောင်စုက ကြေငြာခဲ့သော်လည်း ဆွီဒင်အစိုးရ က လက်မခံခဲ့ချေ။

ဆွီဒင်နိုင်ငံသည် ဆိုဗီယက်ရေငုပ်သင်္ဘော သောင်တင် ခဲ့ခြင်း ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြဿနာများဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဘောလတစ်ပင်လယ်အတွင်း ရှိ ဂုတ်လန်ကျွန်း ရေပြင်ပိုင်နက်ကို သတ်မှတ်ရန် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုနှင့် ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ဆွီဒင်နိုင်ငံသည် ဂုတ်

ဆွီဒင်နိုင်ငံ၏ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသော ဆိုရှယ်လစ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင် အိုလော့ ပမ်းကို ဝမ်းပမ်းတသာ တွေ့ရပုံ

လန်ကျွန်း၏ ရေပြင်ပိုင်နက်ကို ၁၂ မိုင် ကန့်သတ်မှုပြုရန် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသို့ တင်ပြခဲ့သော်လည်း ဆိုဗီယက် နိုင်ငံက ပယ်ချခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဂုတ်လန်ကျွန်းရေပြင် ပိုင်နက်ကန့်သတ်ရန် ကိစ္စမှာ ယနေ့တိုင်အောင် မပြီးပြတ် သေးပဲ လိပ်ခဲတည်းလည်း ဖြစ်နေဆဲပင် ဖြစ်လေသည်။

ဆွီဒင်နိုင်ငံတွင် ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအတွင်း၌ အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကို ကျင်းပသည်။ ရွေးကောက် ပွဲတွင် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီသည် ပါလီမန်၌ ၁၆၆ နေရာ အနိုင်ရရှိကာ ဆွီဒင်ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် အမတ်ဦးရေ ၂၀ က ပူးပေါင်းပေးလိုက်သဖြင့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် အိုလော့ပမ်းသည် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ဆက်ခံခွင့် ရခဲ့လေ သည်။ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ်ခေါင်းဆောင် အိုလော့ပမ်း သည် ပါလီမန်၌ ခြောက်နှစ်ကြာမျှ အတိုက်အခံ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် နေခဲ့ရပြီးနောက် ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူး ကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အကျယ်အဝန်း။	။၁,၇၃,၇၃၂ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၈၃,၁၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။စတော့ဟုမ်းမြို့

ဇီဝဓာတ်ငွေ့

ဇီဝဓာတ်ငွေ့။ ။ပုပ်သိုး စေတတ်သော အော်ဂဲနစ် ပစ္စည်းများကို အဏုဇီဝရုပ်များက စားသုံးရာမှ ထွက်ပေါ်လာသော ဓာတ်ငွေ့ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ လောင်စာအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။

အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းဆိုသည်မှာ ပုပ်သိုးနိုင်သော သို့မဟုတ် ပုပ်သိုးနေသော ပစ္စည်းများဖြစ်သည်။ လူမစင်၊ တိရစ္ဆာန်မစင်၊ သစ်သီးသစ်ရွက်၊ သစ်ကိုင်း၊ မီးဖိုချောင်မှ ထွက်သော စွန့်ပစ္စည်းများစသည်တို့သည် အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းများဖြစ်ပြီး အပုပ်မြှန်လေလေ ဇီဝဓာတ်ငွေ့ အထွက် မြှန် လေ လေ ဖြစ်သည်။

အော်ဂဲနစ် ပစ္စည်းများကို အဏုဇီဝရုပ်များက စားသုံးလိုက်ခြင်းကြောင့် ဇီဝဓာတ်ငွေ့ ထွက်ပေါ်လာသည့်အပြင် အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းများမှလည်း ခြေဖျက်ခံရခြင်း၊ ဓာတ်ပြုခံရခြင်းတို့ကြောင့် မူလဂုဏ်သတ္တိဖြစ်သော ပုပ်သိုးနံ့စေ့ခြင်းများ မရှိတော့၍ အလွယ်တကူ စွန့်ပစ် နိုင်ခြင်း၊ မြေဩဇာအဖြစ် အသုံးချနိုင်ခြင်း စသည့်အကျိုးကျေးဇူးများကိုရစေသည်။ ထို့အပြင် မစင်တောင်ပါရှိတတ်သည့်ဝမ်းနှင့် ပတ်သက်သော ကူးစက်တတ်သည့် ရောဂါပိုးများမှလည်း ဓာတ်ပြုစဉ် ကာလ တလျှောက်တွင် အတော် များများ ပျက်သုဉ်း ကုန်၍ ရောဂါကူးစက် ပြန့်ပွားမှု ထိန်း သိမ်း ရာလည်း ရောက်သည်။

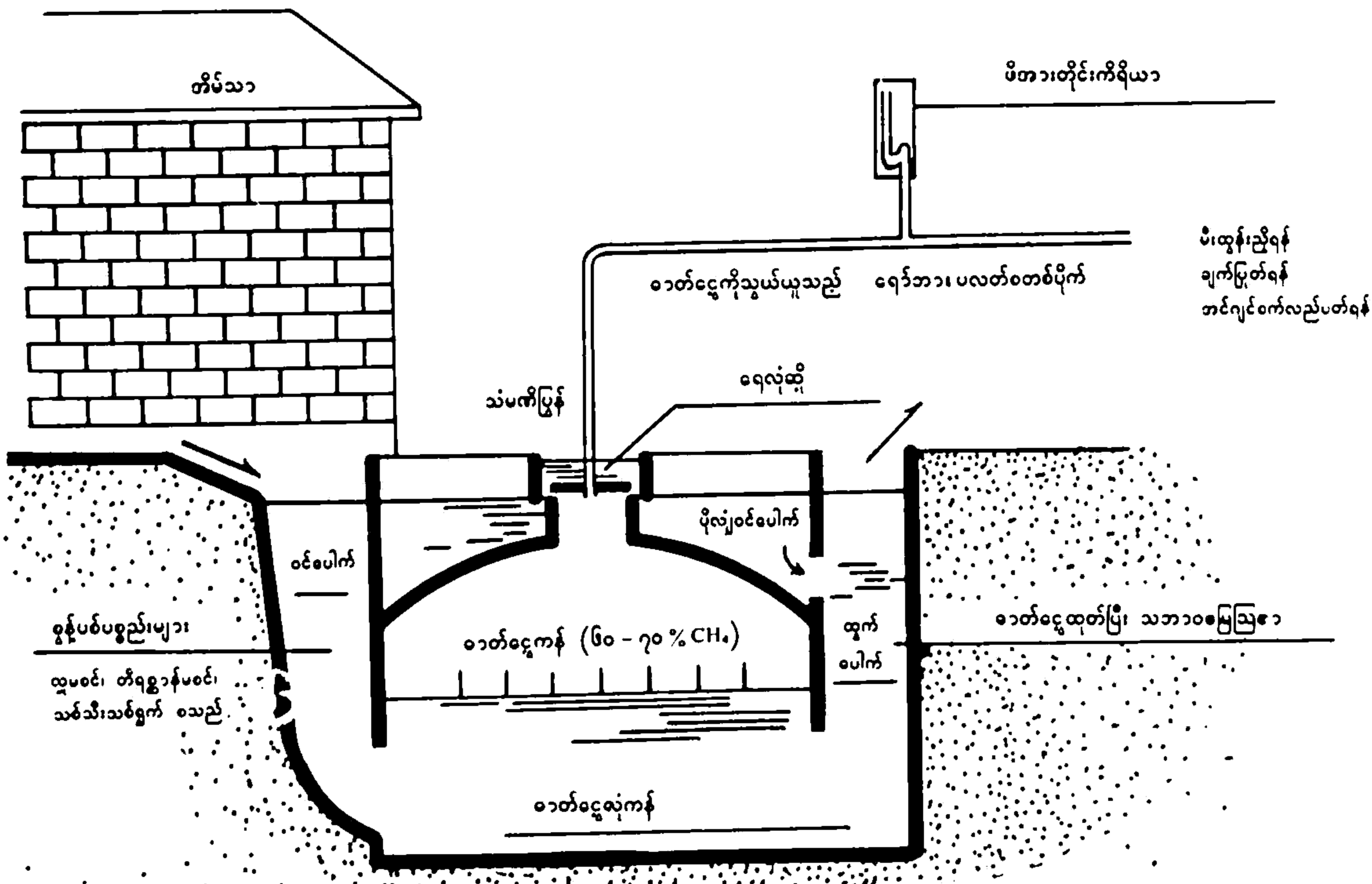
အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းများကို အဏုဇီဝရုပ်များက ခြေဖျက် စားသုံးရာတွင် အဆင့်နှစ်ဆင့် ရှိသည်။ ပထမ အဆင့်တွင် လေနှင့်ဓာတ်ပြုနိုင်သော ပစ္စည်းများကို လေလိုအဏုဇီဝရုပ်

များက ဓာတ်ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအဆင့်တွင် အများဆုံး ထွက်သော ဇီဝ ဓာတ်ငွေ့မှာ ကာဗွန်ဒိုင် အောက်ဆိုဒ် ဖြစ်၍ လောင်စာအဖြစ် သုံး၍မရချေ။ သို့သော် ထိုအဆင့် တွင် အရည်ကြည်နှင့်အနယ် ကဲ့သွားခြင်းကြောင့် ဒုတိယ အဆင့်ဖြစ်သော အနယ်ကို ခြေဖျက်ခြင်းအတွက် အဆင်သင့် ဖြစ်စေသည်။

ဒုတိယ အဆင့်တွင် အနယ် များကို လေမဲ့ ဒေသ၌ ရှင်သန်ပေါက်ပွားလေ့ရှိသော အဏုဇီဝရုပ်များက အနယ် တွင်ပါဝင်သော အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းများကို စားသုံးချေဖျက် ဓာတ်ပြုခြင်းဖြင့် လောင်စာအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သော မီသိန်း ဓာတ်ငွေ့ အများဆုံးပါဝင်သည့် ဇီဝဓာတ်ငွေ့ကိုရရှိသည်။

ဇီဝဓာတ်ငွေ့ကို ထုတ်လုပ်ရာတွင် အချို့ ဒေသများ၌ လောင်စာနှင့် ဓာတ်မြေဩဇာကို အဓိကထားပြီး ထုတ်လုပ် ကြသည်။ အချို့ဒေသများတွင်မူ မစင်နှင့် မီးဖိုချောင်ထွက် စွန့်ပစ်ပစ္စည်းများကို ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်ကင်းစွာ စွန့်ပစ် ရေးနှင့် စွန့်ပစ်နေရာ နည်းနိုင်သမျှနည်းစေရန် ပြုပြင်ရေး အတွက် အဓိက ရည်ရွယ်ချက် ထားရှိသည်။ ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်ရာမှ ဘေးထွက်ပစ္စည်းအဖြစ် ဇီဝဓာတ်ငွေ့ကို ရရှိသည်။ ဇီဝဓာတ်ငွေ့နှင့် မြေဩဇာကို အဓိကထား၍ ထုတ်လုပ်သော ဒေသတို့တွင် မစင်၊ နွားချေး တို့အပြင် သစ်ရွက်သစ်ခက်များကိုပါ ထည့်သွင်းသုံးစွဲကြောင်း တွေ့ရှိ ရသည်။

မည်သည့်အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းမျိုးမဆို တနေရာတည်းတွင် အချိန်ကြာမြင့်စွာ စုပုံထားပါက လေနှင့် မတွေ့နိုင်သော

ဇီဝဓာတ်ငွေ့ထုတ်လုပ်မှုအတွက် လေလုံကန်ကိုတည်ဆောက် ပြထားပုံ

အတွင်းပိုင်းတို့တွင် မိသိန်း လောင်စာဓာတ်ငွေ့ ထုတ်လုပ် နိုင်သော အဏုဇီဝရုပ်များ ပေါက်ပွားလာပြီး ဇီဝဓာတ်ငွေ့ ထုတ်လုပ်မည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် အဆိုပါ ဓာတ်ငွေ့မှာ ပတ်ဝန်းကျင်လေထုနှင့် ရောသွားခြင်းကြောင့် သတိမထား လိုက်မိကြခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဓာတ်ငွေ့ကို စုဆောင်း ရရှိရန် အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းတို့ကို အလုပ်တိုက်ကန် သို့မဟုတ် အလုပ်တိုက်အိုး၊ အလုပ်တိုက်ပုံး စသည်တို့တွင်ထည့်ထားခြင်းဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်လေထုနှင့် မထိတွေ့စေပဲ ထွက်ပေါ်လာသော ဇီဝဓာတ်ငွေ့ကို အလွယ်တကူ စုဆောင်းနိုင်သည်။

ဇီဝဓာတ်ငွေ့ ထုတ်လုပ်မှုအတွက် လေလုံကန်ကို တည် ဆောက်ရာတွင် အဓိကအားဖြင့် ဒီဇိုင်းနှစ်မျိုး အသုံးပြုကြ သည်။ တမျိုးမှာ ပုံသေထုထည်ကန်ဖြစ်ပြီး ကျန်တမျိုးမှာ ပုံသေဖိအားကန်ဖြစ်သည်။ ပုံသေဖိအား ကန်မှထွက်ရှိသော ဇီဝဓာတ်ငွေ့ကို ပိုက်ဖြင့် တိုက်ရိုက်သွယ်ယူပြီး လောင်စာ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မီးထွန်းညှိရန် အတွက်လည်းကောင်း အသုံးပြုနိုင်သည်။ ပုံသေထုထည်ကန်မှ ထွက်သောဓာတ်ငွေ့ သည် ဖိအားအပြောင်းအလဲ ရှိနိုင်ခြင်းကြောင့် များသော အားဖြင့် မော်တော်ကာနော်ဘာကျွတ်ဖြင့် စုဆောင်းပြီးမှ လိုအပ်သော ဖိအားကိုရရှိရန် ရော်ဘာကျွတ်ကိုဖိအားပေး ခြင်းဖြင့် လိုအပ်သလို သုံးစွဲနိုင်သည်။ ပုံသေ ထုထည်ကန် များကို တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံနှင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ တို့တွင်အသုံးများပြီး ပုံသေဖိအားကန်များကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတို့တွင် အသုံးများသည်။

သုတေသနလုပ်ဆောင်ချက်များအရ ပုံမှန်အပူချိန်တွင် ပေါက်ပွား နိုင်သော အပူချိန် လတ်ကြိုက် အဏုဇီဝရုပ် များထက် အပူချိန် ၅၅ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ် ဝန်းကျင်တွင် ပေါက်ပွားသော အပူကြိုက် အဏုဇီဝ ရုပ်များက ဇီဝ ဓာတ်ငွေ့ပိုမိုထုတ်လုပ်နိုင်သောကြောင့် အချို့နိုင်ငံများတွင် ဓာတ်ငွေ့ထုတ်ကန်ကိုအပူပေး၍ ဇီဝဓာတ်ငွေ့ ထုတ်လုပ်လေ့ ရှိသည်။ ဓာတ်ငွေ့ကန်ကို အပူပေးရာတွင်လည်း ပြင်ပ လောင်စာသုံးစွဲပါက ပိုမိုကုန်ကျမည်ဖြစ်၍ ဓာတ်ငွေ့ကန်ကို ပြင်ပမှ အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းများဖြစ်သော အမှိုက်သရိုက်များ ဖြင့် ဖုံးအုပ်ပြီး ပြင်ပလေဖြင့် မထိတွေ့စေရန် ရွှံ့စေးဖြင့် လိမ်းကျံ ထားလေ့ရှိသည်။ ထိုသို့ ထားခြင်းဖြင့် လေမဲ့ ဒေသတွင် ပေါက်ပွားသော အဏုဇီဝရုပ်များ ပိုမိုပေါက်ပွား လာပြီး အော်ဂဲနစ် ပစ္စည်းများကို စားသုံးချေဖျက်ခြင်း ကြောင့် ဇီဝဓာတ်ငွေ့နှင့်အတူ အပူဓာတ်ပါ ထွက်ပေါ် လာပြီး ဓာတ်ငွေ့ ကန်ကို အပူပေးပြီး ဖြစ်စေသည်။

အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းများကို အဏုဇီဝရုပ်များက ချေဖျက် ရာတွင် လုံးဝ ကြေညက် စေရန် အချိန်များစွာ ကြာခြင်း ကြောင့် အချို့ဒေသများတွင် အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းကို နေ့စဉ် နည်းနည်းစီ ထည့်ပေးသောစနစ်ကို ကျင့်သုံးလေ့ ရှိသည်။

ဇေယျ၊ စာရေးဆရာ (ခရစ် ၁၉၀၀-၁၉၇၂)။ ။ ဇေယျကလောင်အမည်ခံ ဆရာဦးယောကို ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့တွင် အဖ ကျက်သရေဆောင် ရွှေစလွယ်ရ သစ်တောဝန်ထောက်ကြီး ဦးခလယ်၊ အမိ ဒေါ်ရွှေကြိုးတို့မှ ပဲခူးတိုင်း ဇီးကုန်းမြို့တွင် မွေးဖွားသည်။

စာရေးဆရာ ဇေယျ

ငယ်နာမည်မှာ မောင်ဖိုးကုန်း ဖြစ်သည်။ ကျောင်းနေ သောအခါတွင် မောင်ယောရူဟု အမည်တွင် သည်။ နောင်တွင် ဦးယောဟု အမည်တွင်သည်။

ဦးယောသည် ဇီးကုန်းမြို့ အော်ဘီအမ် အလယ်တန်း ကျောင်း၊ သာယာဝတီ ကရင် အထက်တန်းကျောင်းတို့ တွင် ပညာသင်ခဲ့ပြီး ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြည်မြို့ အစိုးရ အထက်တန်းကျောင်းမှ ၁၀ တန်းစာမေးပွဲ အောင်မြင် သည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဦးယောသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ရောက် ရှိလာပြီး ဒဂုန် မဂ္ဂဇင်း၌ လက်ထောက် အယ်ဒီတာ အဖြစ် စတင်အမှုထမ်းသည်။

ဦးယောသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ မရောက်ရှိမီ အထက် တန်းကျောင်းသားဘဝကပင် စာပေကို လေ့လာလိုက်စား ခဲ့ပြီး သူရိယ မဂ္ဂဇင်း ဝတ္ထုပြိုင်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ် ပြိုင်ရာ ဝတ္ထုတိုတပ်၌ ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရသည်။

ဒဂုန် မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ရောက်သောအခါ ဇေယျ ကလောင်အမည်ကို ယူ၍ ဗိုလ်ရန်အောင် ဝတ္ထုတိုကို စတင် ရေးသားသည်။ မြတ်လေး ရွှေစားဗိုလ်၊ လိုက် တော်မူခဲ့၊ ရွှေဂျိုးဖြူ ဝတ္ထုများကိုလည်း ရေးခဲ့သည်။ ဗင်လွန်း၏ ဟစ်စထရီအော့ဖမင်းကိုင်း ပထမပိုင်းကိုလည်း ‘လူ’ ဟူသော အမည်ဖြင့် ဘာသာပြန်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၅ ခု နှစ်တွင် ဇေယျအမည်ရှိသတင်းစာကို ဦးစီးထုတ်ဝေသည်။

ဇေယျသတင်းစာသည် ကိုးလခန့်သာသက်တမ်းရှည်ခဲ့သည်။ ဇေယျသတင်းစာ ရပ်တန့်သွားပြီးနောက်တွင် ဆရာဇေယျ သည် လန်ဒန်အိတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဗြိတိသျှဘားမား မဂ္ဂဇင်းနှင့် ဓူဝံ မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆက်လက် အမှုထမ်းသည်။

ထို့နောက် ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြန်ကြားရေးဌာနမှ ထုတ်ဝေသော သူကြီးဂေဇက် သတင်းစာတွင် ဝင်ရောက် အမှုထမ်းသည်။ သူကြီးဂေဇက် သတင်းစာတွင် ဇေယျ ကလောင် အမည် အပြင် မင်းလကျာ၊ သီလဝင် စသည့် ကလောင်အမည်များဖြင့်လည်း ဝတ္ထုတိုများ ရေးသားခဲ့သည်။

ဦးယောသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် နောက်ပိုင်းတွင် ပြန်ကြားရေးဌာန ညွှန်ကြားရေး ဝန်အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ပြီး စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ သမိုင်းဆောင်းပါးများ အများအပြား ရေးသားခဲ့သည်။

ပြန်ကြားရေးဌာန ညွှန်ကြားရေးဝန် ရာထူးမှ အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံ သမိုင်း ကော်မရှင်၊ ယဉ်ကျေးမှုကောင်စီ၊ မြန်မာစာပေပြုစုရေးနှင့် ဘာသာပြန်ကော်မရှင်၊ စာပေဗိမာန် ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့ စသည်တို့တွင် စာပေယဉ်ကျေးမှု လုပ်ငန်းများ၌ တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်လည်း တာဝန်ယူခဲ့သည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ဆရာဇေယျ၏ မြတ်လေး ရွှေဓား ဗိုလ် ဝတ္ထုကို ပြန်လည်ထုတ်ဝေခဲ့သည့်အပြင် ဆောင်းပါး အများအပြားကိုလည်း မြန်မာ့ မျက်ပွင့် ၁ (ရွာစလေ့ လူ့စလေ့) (၁၉၆၁)၊ မြန်မာ့ မျက်ပွင့် ၂ (စာစလေ့) (၁၉၆၂)၊ စာသဘင် (၁၉၆၃)၊ ဇေယျ၏ စာ (၁၉၆၅) ဟူသော အမည်များဖြင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဇေယျဝတ္ထုတိုများ နှင့် သူကြီးဂေဇက် သတင်းစာတွင် ရေးသားခဲ့သော ခေါင်းကြီးများကို စုပေါင်း၍ ဇေယျစာတမ်း (၁၉၆၅) အမည်ဖြင့်လည်း ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ဆရာဇေယျ ရေးသားခဲ့သော မြန်မာ့ မျက်ပွင့် ၁ သည် ၁၉၆၁ ခုနှစ် စာပေဗိမာန် စာပဒေသာဆု ရသည်။

ဆရာဇေယျသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက် တိုဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် ရန်ကင်းမြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်မြရီနှင့် သားသမီးများ ကျန်ရစ်သည်။

ဇင်ဗာဗေ့သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ ဇင်ဗာဗေ့သမ္မတနိုင်ငံသည် ဗြိတိသျှကိုလိုနီဘဝမှ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ပြေလတွင် လွတ်လပ်ရေးရရှိခဲ့သည်။ ဇင်ဗာဗေ့နိုင်ငံတွင် လူဖြူ လူနည်းစု၏

ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်ခံဘဝမှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဇင်ဗာဗေ့ အာဖရိကန် နေရှယ်နယ်ယူနီယံ (ဇာနူး) ပါတီနှင့် ဇင်ဗာဗေ့ အာဖရိကန်ပြည်သူ့ ယူနီယံ (ဇာပူး) ပါတီတို့သည် နှစ်နှစ်ကျော်ခန့် အတူတကွ လက်တွဲ တိုက်ပွဲ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဇာနူးနှင့် ဇာပူးအဖွဲ့တို့သည် ဇင်ဗာဗေ့ လွတ်လပ်ရေးရပြီး တနှစ်ကျော်ခန့်အကြာတွင် တဘက်နှင့်တဘက် သဘောထား ကွဲလွဲလာခဲ့ကြသည်မှာ ၁၉၈၂ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်း အထိပင် ဖြစ်သည်။

ဇင်ဗာဗေ့နိုင်ငံကို ရွေးကောက်ပွဲ၌ အနိုင် ရရှိသော ဇာနူး ပါတီခေါင်းဆောင် ရောဗတ်မူဂါဗီက ဝန်ကြီးချုပ် အဖြစ်ဦးဆောင်ကာ လူမည်းလူများစု ပါဝင်သည့် ညွှန်ပေါင်းအစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

ဇာပူးပါတီ ခေါင်းဆောင် အင်ကိုမိုသည် ရဲတပ်ဖွဲ့ကို ထိန်းချုပ်ခွင့်ရှိပြီး နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးအတွက် အရေးပါသော ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးရာထူးကို ရရှိခဲ့သည်။

သို့သော် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် အစိုးရအဖွဲ့ကို ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ အင်ကိုမိုအား ပြည်သူ့လုပ်ငန်း ဝန်ကြီးအဖြစ် မူဂါဗီက ပြောင်းလဲခန့်အပ်သည်။ လုံခြုံရေးနှင့်ဆိုင်သော ဝန်ကြီးဌာနများကို ဇာပူးပါတီနှင့် ဇာနူးပါတီတို့ ခွဲဝေယူမည်ဟူသော သဘောတူညီချက်ကို မူဂါဗီက ချိုးဖောက်သည်ဟု ဇာပူးပါတီဝင်များက မကျေနပ်သဖြင့် အမျိုးသားညီညွတ်ရေးကို ရှေးရှု၍ အင်ကိုမိုအား ဌာနလက်ကိုင် မရှိ ဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်သည်။ (စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၁၉၈၂-စာ ၁၉၉-ရှု။)

အကျယ်အဝန်း။	။ ၁,၅၀,၈၇၃ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၇၆,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဟာရာရေးမြို့ (ဆော့ဘာရီမြို့)

ဟာရာရေးမြို့တွင် ဓာတ်ဆီရှားပါးမှုပြဿနာ ကြုံတွေ့နေရစဉ်၊ ဓာတ်ဆီထည့်ရန် စောင့်ဆိုင်းနေကြသော မော်တော်ကားတန်းရှည်ကြီး

-၂၀၈၉

သို့ရာတွင် လူမျိုးစုများကို အခြေခံထားသည့် ပါတီ နှစ်ခုအကြား သဘောထား ကွဲလွဲမှုများ ကြီးထွားလာပြီး ဇာပူးပါတီခေါင်းဆောင် အင်ကိုမိုအား မူဂါဗီ၏အစိုးရအဖွဲ့မှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပယ် ခဲ့ပြီး ဝန်ကြီးချုပ် ရောဗတ်မူဂါဗီသည် အင်ကိုမိုနှင့် ၎င်း၏ ပါတီဝင်များပိုင်ဆိုင်သည့် ဈေးဆိုင်များ၊ ဟိုတယ်များနှင့် လယ်ယာလုပ်ငန်း စုစုပေါင်း ၁၁ ခုကို ပြည်သူပိုင်အဖြစ် သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ရောဗတ်မူဂါဗီသည် တပါတီစနစ် ကျင့် သုံးသည့် နိုင်ငံတခု ထူထောင်ရန် ရည်ရွယ်၍ မိမိအား အစိုးရအဖွဲ့မှ ထုတ်ပယ်လိုသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ အကြောင်းရှာ ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းအင်ကိုမိုက ပြန်လည်တုံ့ပြန်သည်။

မူဂါဗီသည် တပါတီစနစ် ကျင့်သုံးသည့် နိုင်ငံထူထောင် လိုပြီး ဇာပူးပါတီနှင့် ဇာပူးပါတီပူးပေါင်းဖွဲ့စည်းရန် အဆို ပြုကမ်းလှမ်းခဲ့သော်လည်း အင်ကိုမို၏ဇာပူးပါတီက ထိုအဆို ကို ပယ်ချခဲ့သည်။

ဇင်ဗာဗေအစိုးရသည် လူ့လူမည်းပြဿနာကို ယနေ့ထိ ရင်ဆိုင်နေရသည့်အပြင် တိုင်းရင်းသားများ ညီညွတ်မှုမရှိ သည့်ပြဿနာများကိုပါ ရင်ဆိုင်နေရသည်။ ဇင်ဗာဗေနိုင်ငံ လူမည်းဦးရေ၏ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းရှိသော ရှိနာလူမျိုးစုသည် မူဂါဗီ၏ ဇာပူးပါတီကို ထောက်ခံပြီး လူမည်းဦးရေ ၁၅ ရာ ခိုင်နှုန်းရှိသည့် အင်ဒီဘီလီလူမျိုးစုသည် အင်ကိုမို၏ ဇာပူး ပါတီကို ထောက်ခံသည်။ အင်ကိုမိုရာထူးမှ ဖြုတ်ချခံခဲ့ရ၍ အမျိုးသားတပ်မတော်သစ် အဖွဲ့အစည်းအတွင်းရှိ ရှိနာနှင့် အင်ဒီဘီလီလူမျိုးစုတို့ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ အင်ကိုမို၏ ဇစ်ပရာပြောက်ကျားများသည် မူဂါဗီအစိုးရ အဖွဲ့ကို ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည်။

မက်တာဘီလီဒေသတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ပုန်ကန်မှုကို သိန်းသိမ်းရန် ဝန်ကြီးချုပ် မူဂါဗီ၏ အစိုးရ အဖွဲ့သည် ကပ်ကြီး ခုနစ်ခုဖြင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် ထိုးစစ် ဆင်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ပြောက်ကျားများက ဇင်ဗာဗေ လေဘပ်ပိုင် သောသင်္ချာ ၁၃ စင်းကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် နွေရာသီအတွင်း ပျက်ဆီးခဲ့သည်။ ထိုအတောအတွင်း ဇစ်ပရာသူပုန်များက ဝက်ရိုယာရေတံခွန်မှ ပြန်လာကြသော အမေရိကန်နှစ်ဦး၊ ဗြိတိသျှ နှစ်ဦးနှင့် ဩစတြေးလီယန် လူမျိုးနှစ်ဦး ပါဝင်သည့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် ခြောက်ဦးကို ပြန်ပေးဆွဲခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဝန်ကြီးချုပ် မူဂါဗီကိုယ်တိုင်အင်ဒီဘီလီ လူမျိုးစုများ နေထိုင်ရာဒေသသို့ သွားရောက်၍ ပြန်ပေးဆွဲ ခံရသူများကို ကူညီရှာဖွေပေးရန် တိုက်တွန်းခဲ့ရသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ရောဗတ်မူဂါဗီသည် အင်ကိုမိုနှင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ အတွင်းတွင် လျှို့ဝှက်စွာ တွေ့ဆုံပြီး

အကြမ်းဘက်မှ အခြေအနေများ လျော့ပါးရေးအတွက် နည်းလမ်းရှာဖွေရန် ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

စီးပွားရေး ပြန်လည်ထူထောင်နေသော ဇင်ဗာဗေနိုင်ငံ သည် ပြည်ပအကူအညီများကို လက်ခံနေရသည့် နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံတို့၏ အကူအညီများကို ရယူလျက်ရှိသည်။

လူ့ဖွဲ့အုပ်စိုးစဉ်က အမည် တွင်ခဲ့သော ရိုဒီးဇီးယား အမည်ကို လွတ်လပ်ရေး ရပြီးနောက် ဇင်ဗာဗေနိုင်ငံဟု အမည်ပြောင်း သကဲ့သို့ လွတ်လပ်ရေး ရရှိသည့် နှစ်နှစ် မြောက် နှစ်ပတ်လည်နေ့ဖြစ်သော ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ဇင်ဗာဗေနိုင်ငံ ဆော့ဘာရီမြို့တော်ကို ဟာရာ ရေးမြို့ဟု အမည်ပြောင်းခဲ့သည်။

ဇိုင်ယာ သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ ဇိုင်ယာနိုင်ငံ၌ ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် လာမည့် ငါးနှစ်သက်တမ်း အတွက် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကို ကျင်းပရာ လွတ်တော် အမတ် ၃၁၀ နေရာအတွက် ကိုယ်စားလှယ်ပေါင်း ၁,၄၀၉ ဦး ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဇိုင်ယာနိုင်ငံသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်ဦးပိုင်းတွင် အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံဖြစ်သော ဇမ္ဗီးယားနိုင်ငံနှင့် နယ်စပ်အငြင်းပွားမှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဇိုင်ယာနိုင်ငံသည် ဇမ္ဗီးယားနိုင်ငံ မြောက် ပိုင်းပြည်နယ် ကပူတာခရိုင်နှင့် လူအာပူလာပြည်နယ်တို့၏ နယ်ပယ်ဒေသတို့ကို မိမိတို့ပိုင် ပြည်နယ်များဖြစ်သည်ဟု ကြေငြာခဲ့ရာမှ အငြင်းပွားမှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဇိုင်ယာနိုင်ငံသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်း ပြည်တွင်း စီးပွားရေးကျပ်တည်းမှုပြဿနာများနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ အစိုးရသည် တိုင်းပြည်၏ လိုငွေများကို မဖြည့်ဆည်းပေး နိုင်ခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းများကို ပြန်လည် ခွင့်ပြု၍ စီးပွားရေးတည်ငြိမ်အောင် ပြုပြင်ပေးခဲ့ရသည်။

ဇိုင်ယာနိုင်ငံ၏ ကြေးမြီစုစုပေါင်းသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၉၄၆ သန်းခန့် ရှိသည်ဟု ဇိုင်ယာဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌက ကြေငြာချက်တရပ် ထုတ်ပြန်ရာတွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဇိုင်ယာနိုင်ငံသည် ဇမ္ဗီးယားနိုင်ငံနှင့် နယ်ခြားပြဿနာ များ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ဩဂုတ်လအတွင်း၌ ဇမ္ဗီးယား သမ္မတ ကအွန်ဒါသည် ဇိုင်ယာနိုင်ငံသို့ သုံးရက်ကြာ ချစ်ကြည်ရေးခရီး လည်ပတ်ခဲ့ပြီးနောက် နှစ်နိုင်ငံနယ်ခြား

အကျယ်အဝန်း။	။ ၉,၀၅,၀၆၃ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၃,၀၁,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ကင်ရှာဆာမြို့

ဇိုင်ယာနိုင်ငံမှ ကြေးနီသိုက် တူးဖော်ရေးလုပ်ငန်း ၊ သမ္မတ မိုဘူတူ (အတွင်းပုံ)

အငြင်းပွားမှုများကို အမြန်ဆုံးအဆုံးသတ်ရန် ကြိုးစားမည် ဖြစ်ကြောင်း နှစ်နိုင်ငံ ပူးတွဲကြေငြာချက်တရပ်ကို ထုတ်ပြန် ခဲ့လေသည်။

ဇိုင်ယာသမ္မတ မိုဘူတူသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ရှေးကောက်ပွဲအပြီးတွင် အစိုးရအဖွဲ့ကို ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းပြီး အစိုးရအဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်ရန် ဝန်ကြီး ချုပ်အဖြစ် မစ္စတာ ကင်ဂိုဝါဒေါင်ဒိုအား တာဝန်ပေးအပ် ခဲ့သည်။

ဇိုင်ယာနိုင်ငံသည် အစွဲအမူးနှင့် သံတမန် အဆက် အသွယ်များ ဖြတ်ထားရာမှ ၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလတွင် အစွဲအမူးနှင့် သံတမန် ပြန်လည်ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။ နှစ်နိုင်ငံသံတမန် ပြန်လည်ဆက်သွယ်ခဲ့ပြီးနောက် အစွဲအမူး နိုင်ငံမှ အဆင့်မြင့် စစ်ရေးမစ်ရှင်အဖွဲ့တဖွဲ့သည် ဇိုင်ယာ နိုင်ငံသို့ သွားရောက်လည်ပတ်၍ သမ္မတ မိုဘူတူနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးသည်။ အစွဲအမူးနိုင်ငံသည် ဇိုင်ယာနိုင်ငံအတွက် လိုအပ်နေသော စစ်ရေးပစ္စည်းများကို ပေးပို့ထောက်ပံ့ရန် ကိစ္စများကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

တတိယအကြိမ် လမ်းစဉ်လူငယ်နှီးနှောဖလှယ်ပွဲ။ ။ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဗဟို ကော်မတီ၏ ဦးဆောင် လမ်းညွှန်ကြီးကြပ်မှုကို ခံယူလျက် လမ်းစဉ် လူငယ် စည်းရုံးရေး ဗဟိုကော်မတီသည် တတိယ အကြိမ် လမ်းစဉ်လူငယ် နှီးနှောဖလှယ်ပွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၈ ရက်နေ့မှ ၁၀ ရက်နေ့အထိ ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံခန်းမ၌ ကျင်းပခဲ့သည်။

နှီးနှောဖလှယ်ပွဲသို့ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း ဒေသပါတီ ကော်မတီ နယ်မြေများရှိ မြို့နယ်နှင့် တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်၊ သိပ္ပံ လမ်းစဉ်လူငယ် စည်းရုံးရေးကော်မတီ ၃၃၃ ခု တို့မှ လမ်းစဉ်လူငယ် ကိုယ်စားလှယ် ၁,၃၃၂ ဦး တက်ရောက်ခဲ့ ကြသည်။

နှီးနှောဖလှယ်ပွဲတွင် လမ်းစဉ်လူငယ် စည်းရုံးရေး ဗဟို ကော်မတီနှင့် လမ်းစဉ်လူငယ်အဖွဲ့အစည်း အဆင့်ဆင့်တို့၏ ၁၉၇၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလမှ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ အထိ သုံးနှစ်ကျော် ကာလအတွင်း ဆောင်ရွက်ချက်များ ကို ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ရေး၊ လေ့ကျင့် ပညာပေးရေး၊ လှုံ့ဆော်ပညာပေးရေး၊ စည်းရုံးလှုပ်ရှားရေး၊ သုံးသပ်ချက်၊ ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ် ဟူ၍ အပိုင်းခြောက်ပိုင်း ခွဲခြားလျက် လမ်းစဉ်လူငယ် စည်းရုံးရေး ဗဟိုကော်မတီ၏ အစီရင်ခံစာ ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ လူငယ် ကိုယ်စားလှယ်များက အပြု သဘောဖြင့် တင်ပြဆွေးနွေးခြင်း၊ စိစစ် သုံးသပ်ခြင်း၊ အကြံဉာဏ်ပေးခြင်းများ ပြုခဲ့ကြသဖြင့် လမ်းစဉ်လူငယ် စည်းရုံးလှုပ်ရှားရေး လုပ်ငန်းများအတွက် ပိုမို တိုးတက် အောင်မြင်စေရန် များစွာ အထောက်အကူဖြစ်စေခဲ့သည်။

ဆောင်ရွက်ပြီးစီးခဲ့သော လုပ်ငန်းရပ်များအနက် သင် တန်းများ ဖွင့်လှစ် လေ့ကျင့် ပျိုးထောင်ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် လူငယ်ထုအတွင်း မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ် ဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် အသိအမြင်များ ပိုမို ခိုင်မာကျယ်ပြန့်လာ ခဲ့သည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလကုန်အထိ စာရင်းများအရ လမ်းစဉ်လူငယ် ခေါင်းဆောင်သင်တန်း အသီးသီးကို ၂၇ ကြိမ် ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပြီး သင်တန်းသားပေါင်း ၁၄,၃၅၄ ဦး ကို လေ့ကျင့် သင်ကြားပေးနိုင်ခဲ့သည်။ လမ်းစဉ်လူငယ် အဖွဲ့ဝင် သင်တန်းများဖြင့်လည်း အဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ၄,၀၆,၆၉၈ ဦးကို လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ရှေ့ဆောင်လူငယ် ခေါင်းဆောင်ပေါင်း ၈၈,၁၁၆ ဦး၊ ရှေ့ဆောင်လူငယ်အဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ၁,၁၈,၇၃၄ ဦးနှင့် တေဇ လူငယ် ခေါင်းဆောင်သင်တန်းသားပေါင်း ၁,၁၁,၉၄၅ ဦး ကို လေ့ကျင့်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

လူငယ်အခြေခံ စစ်ပညာ သင်တန်းများကို ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှစ၍ မြို့နယ်နှင့် တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်၊ သိပ္ပံလမ်းစဉ် လူငယ် စည်းရုံးရေး ကော်မတီများက တာဝန်ယူဖွင့်လှစ် ခဲ့ရာ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလကုန်အထိ သင်တန်းအကြိမ် ပေါင်း ၁,၃၇၁ ကြိမ် ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပြီး သင်တန်းသားပေါင်း ၁,၁၃,၅၇၉ ဦးကို လေ့ကျင့်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

လမ်းစဉ်လူငယ် အဖွဲ့သည် အဖွဲ့ဝင် ပဖြစ်သေးသော လူငယ်များကိုလည်း လူငယ်ဝါသနာပါရာ သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်လေ့ကျင့် ပေးခဲ့ရာ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလကုန်

အထိ လမ်းစဉ်လူငယ် စည်းရုံးရေး ဗဟို ကော်မတီသည် လူငယ်ဝါသနာပါရာ သင်တန်းခန့်မှန်းမှုကို ၁၃၁ ကြိမ် ဖွင့် လှစ်နိုင်ခဲ့ပြီး သင်တန်းသားပေါင်း ၁၈,၇၆၇ ဦးကို လည်း ကောင်း၊ မြို့နယ်နှင့် တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်၊ သိပ္ပံ လမ်းစဉ် လူငယ် စည်းရုံးရေးကော်မတီများသည် သင်တန်း ခြောက် မျိုးတွင် သင်တန်းသားပေါင်း ၈၉,၄၁၃ ဦးကို လည်း ကောင်း လေ့ကျင့်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံတဝန်းလုံးတွင် မြို့နယ်ပေါင်း ၃၁၄ မြို့နယ်ရှိသည့် အနက် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလကုန်အထိ မြို့နယ်လမ်းစဉ် လူငယ် စည်းရုံးရေးကော်မတီပေါင်း ၂၉၇ ခုနှင့် တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်၊ သိပ္ပံ လမ်းစဉ်လူငယ် စည်းရုံးရေး ကော်မတီ ၃၆ ခုကို ဖွဲ့စည်းထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဖွဲ့စည်းရန် ကျန်သေး သည့် မြို့နယ် ၁၇ မြို့နယ်အနက် အခြေအနေပေးသည့် မြို့ နယ်များတွင် ဆက်လက်ဖွဲ့စည်းသွားမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် လမ်းစဉ်လူငယ် စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်း အရှိန် အဟုန်ကို တိုးမြှင့် ဆောင်ရွက်သွားနိုင်ရေးအတွက်-

- လူငယ်ထုအတွင်း မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ် ဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် အသိအမြင်များ ခိုင်မာ ကျယ်ပြန့်လာစေရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ရန်၊
- ဘက်စုံ ဖွံ့ဖြိုးပြီး အရည်အချင်း ပြည့်ဝသည့် နိုင်ငံ့သားကောင်းများ ဖြစ်လာစေရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ရန်၊
- လူငယ်ထုအတွင်း စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများကို တိုးချဲ့ ဆောင်ရွက်သွားရန် ဟူသော စတုတ္ထ

အကြိမ် ပါတီညီလာခံက ချမှတ်ပေးခဲ့သည့် လူငယ်ဆိုင်ရာ ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်သုံးရပ်ကို တတိယ အကြိမ် လမ်းစဉ်လူငယ် နီးနှောဖလှယ်ပွဲ၏ ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များအဖြစ် ချမှတ်ခဲ့ သည်။

တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ တရုတ်ပြည်ကွန်မြူနစ် ပါတီ၏ ၁၁ ကြိမ်မြောက် ပါတီညီလာခံကို ၁၉၈၂ ခု နှစ် စက်တင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့မှ ၁၁ ရက်နေ့ထိ ကျင်းပ သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် ပါတီဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံစည်းမျဉ်းကို အစားထိုးသည့် ပါတီဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံစည်းမျဉ်းသစ်ကို စက်တင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် ပါတီညီလာခံက အတည် ပြုပြဋ္ဌာန်းသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပသော သတ္တမ အကြိမ် ပါတီညီလာခံနှင့် ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပသော အဋ္ဌမအကြိမ် ပါတီညီလာခံတို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် စည်း မျဉ်းများကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းပြဋ္ဌာန်းသည်။ အခြေခံ စည်းမျဉ်းသစ်အရ ပါတီဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ရာထူးနေရာ များကို ဖျက်သိမ်း၍ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးကပင် ပါတီ တရပ်လုံးကို ဦးဆောင်သွားမည်ဖြစ်သည်။ စက်တင်ဘာလ

ဗဟိုကော်မတီ နိုင်ငံရေးဦးဆောင်အဖွဲ့ အမြဲတမ်း ကော်မတီဝင် တိန်ရှောင်ဖိန်သည် မြီတိန်နိုင်ငံ ဝန်ကြီး ချုပ် မာဂရက်သက်ချာကို လက်ခံတွေ့ဆုံ၍ ဟောင် ကောင်၏ အနာဂတ်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးခဲ့စဉ်

၁၂ ရက်နေ့တွင် ပါတီ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး အဖြစ် ဟုယိပန်ကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်လိုက်သည်။ ဗဟိုကော် မတီ နိုင်ငံရေးဦးဆောင်အဖွဲ့၏ အမြဲတမ်းကော်မတီအဖွဲ့ဝင် ခုနစ်ဦးအနက် ဟွန်ဖုန်းမှအပ ကျန်ခြောက်ဦးသည် ပြန် လည် ရွေးချယ်ခံရသည်။ ယင်းခြောက်ဦးမှာ ဟုယိပန်၊ ယဲကျန်ယင်း၊ တိန်ရှောင်ဖိန်၊ ကျောက်ကျီယန်၊ လီရှန်နှင့် ချင်ယွင်တို့ဖြစ်ကြသည်။ ပါတီညီလာခံသည် အတွင်းရေးမှူး များအဖွဲ့၊ နိုင်ငံရေးဦးဆောင်အဖွဲ့နှင့် ဗဟိုကော်မတီကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်သည်။ ဟွန်ဖုန်းသည် ဗဟိုကော်မတီ ဝင်အဖြစ်မှ ပြန်လည်ရွေးချယ်ခံရသည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်က ဗဟိုကော်မတီဝင် ၃၃၃ ဦးသာရှိပြီး ယခု ၃၄၈ ဦးရှိလာ သည်။ ပါတီဗဟို အကြံပေးကော်မရှင်၊ ပါတီစိစစ်ရေး ကော်မရှင်တို့ကို ဖွဲ့စည်း၍ ကော်မရှင်နှစ်ရပ်စလုံး၏ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် တိန်ရှောင်ဖိန်ကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်သည်။ လုပ် ပိုင်ခွင့်အာဏာများ ဟိုးမြင့်ပေးထားသော ပါတီစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးကော်မရှင်ကိုလည်း ဖွဲ့စည်းကာ ချင်ယွင်ကို ပထမ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်သည်။ ပြင်သစ် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ကျော့မာရှေး ဦးဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက်နေ့မှ ၂၆ ရက် နေ့ထိ တရုတ်ပြည်သူ့ အလည်အပတ်သွားရောက်သည်။ ဥရောပ ကွန်မြူနစ်ပါတီများဖြစ်သော ဂရိကွန်မြူနစ်ပါတီ

အကျယ်အဝန်း။	။ ၃၆,၉၁,၅၂၁ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၁,၀၀,၈၁,၇၅,၂၈၈
မြို့တော်။	။ ပီကင်းမြို့

တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ

ခေါင်းဆောင်များသည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ နယ်သာလင် ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်နှစ်ဦးတွင် လည်းကောင်း၊ ဆွီဒင် လက်ဝဲကွန်မြူနစ်ပါတီ ကိုယ်စား လှယ်အဖွဲ့သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် လည်းကောင်း အသီးသီး အလည်အပတ်ရောက်ရှိသည်။

နိုဝင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပခဲ့သော တရုတ် ပြည် အမျိုးသား ပြည်သူ့ကွန်ဂရက် အမြဲတမ်းကော်မတီ အစည်းအဝေးတွင် ဝန်ကြီးချုပ် ကျောက်ကျီယန်၏ အဆို ပြုတင်ပြချက်အရ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီး ရာထူးနေရာများ အပြောင်းအလဲပြုလုပ်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဟွမ်ဟွာ၏ နေရာတွင် ဒုတိယနိုင်ငံ ခြားရေးဝန်ကြီး ဝူကျင့် အားလည်းကောင်း၊ ကာကွယ် ရေးဝန်ကြီး ကင်ပြောင်၏ နေရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကျန်း အိပင်း အားလည်းကောင်း ခန့်ထားခဲ့သည်။

နိုဝင်ဘာလဆန်းပိုင်းတွင် စစ်ဒေသ ၁၁ ခုအနက် လေး ခု၌ ဒေသမှူး အပြောင်းအလဲများပြုလုပ်သည်။ ကန်တုန်၊ ချင်တူ၊ နန်ကင်းနှင့် ဝူဟန်ဒေသများဖြစ်သည်။ အလားတူ ပြောင်းလဲမှုကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်က ပြုလုပ်ဖူးသည်။

တရုတ်နိုင်ငံ သန်းခေါင်စာရင်း ကောက်ယူရေးကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် လူထုလှုပ်ရှားမှု အသွင်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ စာရင်းဇယားများကို အောက်တိုဘာ လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်သည်။ လူဦးရေစာရင်းတွင်

ဟောင်ကောင်ကျွန်း၊ မကာအိုကျွန်း၊ တိုင်ဝမ်ကျွန်း တို့ကိုပါ ထည့်သွင်းရေတွက်ဖော်ပြသည်။ လူဦးရေ အထူထပ်ဆုံး မြို့သည် ရှန်ဟိုမြို့ဖြစ်၍ ၁,၁၈,၆၀,၀၀၀ ရှိသည်။ နှစ်စဉ် လူဦးရေတိုးနှုန်းသည် ၁၉၆၄ ခုနှစ်က ၂ ဒသမ ၇၈ ရာခိုင် နှုန်း ရှိခဲ့ရာမှ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ၁ ဒသမ ၄၅၅ ရာခိုင်နှုန်း သို့ လျော့ဆင်းသွားသည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့ သော မိသားစုစီမံကိန်း ကော်မရှင်သည် လူဦးရေတိုးနှုန်း ကျဆင်းရေးအတွက် တင်းကျပ်သောစီမံကိန်းများ၊ ဥပဒေ များ ချမှတ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

တရုတ်ပြည် အမျိုးသားပြည်သူ့ကွန်ဂရက် ပဉ္စမအစည်း အဝေးကို နိုဝင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၀ ရက် နေ့ထိ ကျင်းပသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် တရုတ် ပြည်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်ကို တည်တညွတ်တည်း အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်က ပြဋ္ဌာန်းသည့် အခြေခံဥပဒေဟောင်းသည် အပိုဒ်ပေါင်း ၆၀ သာပါဝင် သော်လည်း အခြေခံဥပဒေသစ်တွင် ၁၃၈ ပိုဒ်ပါဝင်သည်။ မစ္စတာ လျူရှောက်ချီကို ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ပယ်လိုက် ပြီးနောက် အစားထိုးခန့်အပ်ခြင်း မပြုတော့ပဲ ၁၉၇၅ ခု နှစ် အခြေခံဥပဒေတွင် ပယ်ဖျက်ထားခဲ့သည့် သမ္မတရာထူး ကို အခြေခံဥပဒေသစ်တွင် ပြန်လည်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။ ဟောင်ကောင်၊ တိုင်ဝမ်နှင့် မကာအိုကျွန်းတို့ကို စီမံခန့်ခွဲ ရေးဒေသသစ်များအဖြစ် ဖြည့်စွက်ထည့်သွင်းသည်။ တရုတ်

ဒုတိယနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဝူကျင့် (အပေါ်ပုံ)၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကျန်းအိပင်း၊ ပြည်သူ့ လွှတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်မှ စစ်သည်တစ်ဦး

ပြည်၏ ဗဟိုစစ်ရေးကော်မရှင် ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ဝန်ကြီးများ အပါအဝင် ထိပ်တန်းရာထူးရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ငါးနှစ်သက် တမ်း နှစ်ကြိမ်သာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ပြဋ္ဌာန်းခြင်း၊ ဆိုဗီယက်၊ အမေရိကန်တို့အား ထိန်းညှိဆက်ဆံသည့် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံခြားရေးဝါဒကို အလေးထားခြင်း၊ တရုတ်ပြည်သူ့အဖွဲ့(ကွန်မြန်း)ငါးသောင်းတို့ကို နိုင်ငံရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးတာဝန်များ လွတ်ကင်းစေ၍ စီးပွားရေးသက်သက်ဆောင်ရွက်မည့် အဖွဲ့အစည်းများအဖြစ် ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ “တော်လှန်ရေးကို ဆက်လက်ဆင်နွှဲရေး”၊ “သပိတ်မှောက်ခွင့်ရှိရေး” ဟူသော တယူသန်အသုံးအနှုန်းများကို ပယ်ဖျက်ခြင်းတို့သည် အခြေခံဥပဒေသစ်၏ ထူးခြားချက်များ ဖြစ်သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်အရ ဖွဲ့စည်းမည့် ကွန်ဂရက်တွင် ကိုယ်စားလှယ် ၃၀၀၀ သာ ပါဝင်မည် ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ် ပထမကွန်ဂရက်တွင် ကိုယ်စားလှယ် ၁,၂၂၆ ဦးရှိခဲ့ရာမှ ၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် ကိုယ်စားလှယ် ၃,၄၉၇ ယောက်ဖြင့် တိုးမြှင့်ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အမျိုးသား ပြည်သူ့ကွန်ဂရက်သည် ၁၉၀၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့တွင် တရုတ်အမျိုးသားသီချင်းမှ မော်စီတို့ကို ဂုဏ်ပြုဖွဲ့ဆိုထားသည့် အပိုဒ်များကို ထုတ်ပယ်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုသီချင်းစာသားများကို ဟွာ့ကီဖုန်း၏ လမ်းညွှန်မှုအရ ၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် ထည့်သွင်းရေးစပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တရုတ်-ဂျပန်စစ်အတွင်းက တီယင်ဟန် ရေးစပ်သည့်မူရင်း နိုင်ငံတော်သီချင်းကို ပြန်လည် ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။ တီယင်ဟန်သည် ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးအတွင်း ရုတ်ချခံရသူ ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြည်သည် ဗီယက်နမ်နှင့် ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားသော ၁၉၇၉ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ကာကွယ်ရေးအသုံးစရိတ် လျော့ချသုံးစွဲသည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာသန်း ၁၁,၁၀၀၊ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာသန်း ၈,၄၀၀၊ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာသန်း ၈,၉၀၀ သုံးစွဲခဲ့ပြီး ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာသန်း ၈,၉၀၀ ပင်သုံးစွဲရန် လျာထားသည်။

ဂျပန်ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနက အထက်တန်းနှင့် မူလတန်းအဆင့်များတွင် ကျောင်းသုံးစာအုပ် ပြဋ္ဌာန်းရာ၌ တရုတ်ပြည်အကြောင်း သမိုင်းရေးရာ အချက်အလက်များ ကွဲလွဲစွာ ဖော်ပြထားခြင်းကြောင့် တရုတ်ပြည်က ဂျပန်နိုင်ငံ ပညာရေးဌာနအား ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ကျောင်းသုံးစာအုပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်ပြုပြင်ပြီးစီးလိမ့်မည်ဟု ဂျပန်နိုင်ငံက ကတိထားခြင်းကို တရုတ်က မကျေနပ်ပဲ ချက်ချင်း အရေးယူဆောင်ရွက်ပေးရန် တောင်းဆို ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံက အဆိုပါ ကျောင်းသုံးစာအုပ်များကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရန် စီစဉ်နေကြောင်း စက်တင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့က

ကြေငြာခဲ့ရာ အဆိုပါ ကြေငြာချက်ကို တရုတ်ပြည်က ကြိုဆိုခဲ့သည်။

တရုတ်ပြည်သည် နိုင်ငံခြားမှကုန်ပစ္စည်းများကို ၁၉၈၂ ခုနှစ်က အများအပြား လျော့နည်းတင်သွင်းခဲ့ပြီး နိုင်ငံခြားသို့ တင်ပို့ကုန်များ အတန်ငယ် တိုးတက်လာသောကြောင့် ကုန်သွယ်ရေး ပိုငွေ ဒေါ်လာကုဋေ ၄၆၀ ပြခဲ့သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလက ကြေငြာခဲ့သော ကုန်သွယ်ရေးပိုငွေသည် ဒေါ်လာကုဋေ ၁၄၀ သာ ရှိသည်။

တရုတ်ပြည်မှ ၁၂ လုံးမြောက် ဂြိုဟ်တုတလုံးကို သိပ္ပံစမ်းသပ်မှုများ ပြုလုပ်ရန်အတွက် ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့တွင် လွှတ်တင်ခဲ့သည်။ တရုတ်ပြည်သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလကလည်း ဂြိုဟ်တုသုံးလုံးကို ဒုံးပျံတစင်းတည်းဖြင့် ပစ်လွှတ်ခဲ့သည်။ တရုတ်ပြည်၏ ပထမဆုံးဂြိုဟ်တုကို ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဧပြီလတွင် လွှတ်တင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တူရကီ သမ္မတနိုင်ငံ။ ။အဖွဲ့ဝင် ၁၆၀ ပါဝင်သော အတိုင်ပင်ခံလွှတ်တော်သည် အခြေခံ ဥပဒေရေးဆွဲရေးကော်မရှင်ကို ဖွဲ့စည်း၍ ၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလမှ စပြီး အခြေခံဥပဒေကို ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ရေးဆွဲရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၈ ရက်နေ့တွင် မူကြမ်းအပြီးသတ်သည်။ ကော်မရှင်ကတင်ပြသော ဥပဒေမူကြမ်းကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် အတိုင်ပင်ခံလွှတ်တော်က ထောက်ခံခဲ့ ၁၂၀၊ ကန့်ကွက်ခဲ့ ၇ မဲဖြင့် အတည်ပြုပြီးနောက် နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် ပြည်သူ့ဆန္ဒခံယူရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ထိုအခြေခံဥပဒေသည် သမ္မတအား အာဏာအများအပြား အပ်နှင်းထားသည်။ ပါလီမန်လွှတ်တော်ကို ဖျက်သိမ်းနိုင်ခွင့်၊ အရေးပေါ်အခြေအနေ ကြေငြာနိုင်ခွင့်၊ အစိုးရအဖွဲ့ လုပ်ဆောင်မှုကို အတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ပယ်ချခြင်း ပြုနိုင်ခွင့်တို့ ပါဝင်သည်။ အမျိုးသားလွှတ်တော်က သမ္မတကို တင်မြှောက်မည်ဖြစ်၍ သမ္မတသက်တမ်းသည် ခန့်မှန်းဖြစ်သည်။

အမျိုးသားလွှတ်တော်တွင် အမတ်နေရာ ၄၀၈ နေရာ ပါရှိပြီး အမတ်သက်တမ်းသည် ငါးနှစ်ဖြစ်သည်။ သမ္မတက ခန့်ထားသော ဝန်ကြီးချုပ်ကိုလည်း အခွင့်အာဏာအချို့

အကျယ်အဝန်း။	၂,၀၁,၃၈၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	၄,၆၈,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	အန်ကာရာမြို့

ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်ကို ပြည်သူ့ ဆန္ဒခံယူပွဲတွင် ထောက်ခံအတည်ပြုချက် ရရှိသောကြောင့် သမ္မတဖြစ်လာသူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အိဗရင်း

ဂျာနယ်ကျော် တင့်ဆွေ

အပ်နှင်းသည်။ အရေးပေါ် အခြေအနေ ကြေငြာရန် လိုအပ်လျှင် ကက်ဘီနက်နှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မတနှင့် လည်းကောင်း ဆွေးနွေးတိုင်ပင်၍ ကြေငြာနိုင်သည်။

အခြေခံဥပဒေတွင်ပါရှိသော အပိုဒ်တိုဒ်မှာ ယင်း အခြေခံဥပဒေကို ပြည်သူက ဆန္ဒပေး ထောက်ခံလျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအိဗရင်းသည် အလိုလို ပထမဦးဆုံး သမ္မတ ဖြစ်လာသည်ဆိုသော စာပိုဒ်ဖြစ်သည်။

အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေး ကော်မရှင်က ရေးဆွဲကာ အတိုင်ပင်ခံလွှတ်တော်ကဆုံးဖြတ်ပြီး အမျိုးသားလုံခြုံရေး ကောင်စီဝင်ငါးဦး၏ သဘောတူညီမှုရသော ယင်းတူရကီ နိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေသစ်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် ပြည်သူ့ဆန္ဒခံယူပွဲကျင်းပပြီး အတည်ပြုသည်။ မဲရုံပေါင်း ၈၂,၉၁၃ ၏ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းက အခြေခံဥပဒေသစ်ကို ထောက်ခံအတည်ပြုသောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အိဗရင်းသည် ခုနစ်နှစ်တာ ကာလအတွက် သမ္မတဖြစ်လာလေသည်။ အသက် ၆၅ နှစ်ရှိပြီး စစ်သက် ၄၂ နှစ်ရှိသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအိဗရင်းသည် အရပ်သားစိတ်ရှိပြီး အများပြည်သူတို့က ချစ်ခင်လေးစားခြင်း ခံရသူဖြစ်သည်။

အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၈၄ ခုနှစ် နွေဦးတွင် ကျင်းပသွားမည်ဖြစ်ပြီး ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခံရသော အမတ်များပါဝင်သည့် အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းသွားမည် ဖြစ်သည်။

တင့်ဆွေ၊ ဂျာနယ်ကျော် (ခရစ် ၁၉၁၇-၁၉၈၂) ။ ။ စာရေးဆရာ ဂျာနယ်ကျော်တင့်ဆွေကို အဖ ဦးသာလူ၊ အမိ ဒေါ်စောမြတို့မှ ၁၉၁၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့ တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ မွေးဖွားသည်။ အမည်ရင်းသည် ဦးတင့်ဆွေ ဖြစ်သည်။

ဂျာနယ်ကျော် တင့်ဆွေသည် ရန်ကုန်မြို့ မြို့မအထက် တန်းကျောင်း၌ ၁၀ တန်းအထိ ပညာ သင်ကြားခဲ့သည်။ အထက်တန်း ကျောင်းသားဘဝကတည်းကပင် ရန်ကုန်မြို့ အစိုးရဟိုက်စကူးကျောင်း မဂ္ဂဇင်း၊ ဝံသယုဝ မဂ္ဂဇင်းတို့၌ ဆောင်းပါးများ၊ ဝတ္ထုများ ရေးသားခဲ့သည်။ ၁၉၃၇ ခုနှစ် တွင် သတင်းစာလောကနှင့် စာပေလောကသို့ တပြိုင်တည်း ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်မှာပင် တင်လေးမြင့် ကလောင် အမည်ဖြင့် ဂလုံစားချေသူ ဝတ္ထုကို ရေးခဲ့သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ဂျာနယ်ကျော်မဂ္ဂဇင်း၌ ဝင်ရောက်ရေးသားရာမှစ၍ ဂျာနယ်ကျော် တင့်ဆွေ ဟူသော ကလောင်အမည်ကိုခံယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဂျာနယ်ကျော်တင့်ဆွေ၏ အခြား ကလောင် အမည် များသည် ကိုကိုသိ၊ မောင်ဆွေတင့်၊ ပြည်သူ့ ဟစ်တိုင် တင့်ဆွေ၊ တင်လေးမြင့်၊ တင်လေးအောင်၊ ပေါ်လွင်၊ ရွှေရိုးကြီးစသည်တို့ ဖြစ်သည်။

ဆယ်သန်း၊ လမ်းညွှန်၊ သူရိယ၊ ဟံသာဝတီ၊ ဂါးဒီးယန်း၊ အမျိုးသားနှင့် ပြည်ထောင်စုသတင်း စာများ၌ သတင်းထောက်ဘဝမှ တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာ အဆင့်အထိ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်းအမှု ဆောင်အဖွဲ့အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးတာဝန်ကို ယူခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံသတင်းစာ ဆရာများအသင်းနှင့် မြန်မာပြည် သတင်းထောက်များအသင်းတို့တွင်လည်း အမှုဆောင်တဦး အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ဂျာနယ်ကျော်တင့်ဆွေသည် ဂျော်လီဆောရီး၊ ဒီလိုင်း ကလေးများခြေရာ စသည့်ဝတ္ထုများနှင့် ကမ္ဘာဖြူ (၁၉၅၀) အမည်ရှိ သိပ္ပံဝတ္ထု၊ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက် (၁၉၆၆) အမည်ရှိနယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေးသမိုင်းနောက်ခံပြုဝတ္ထု စသည် ဖြင့် ကွယ်လွန်ချိန်အထိ လုံးချင်းဝတ္ထု ၁၅ အုပ်ခန့် ရေးသား ခဲ့သည်။

သတင်းစာလောက၌ ကျင်လည်ခဲ့သူပီပီ သတင်းစာ အခြေခံပညာ (၁၉၅၂)၊ ကလောင်စစ်သားနှင့် အနှစ်နှစ် ဆယ်ကျော်က ဟူသော သတင်းစာ အတတ်ပညာဆိုင်ရာ ကျမ်းနှင့် သတင်းစာ လောကအတွေ့အကြုံစာအုပ် များကို လည်း ရေးသားခဲ့သည်။

သတင်းစာအခြေခံပညာ (၁၉၅၂)စာအုပ်သည် ၁၉၅၂ ခုနှစ် စာပေဗိမာန် စာပဒေသာ ဆုရ စာအုပ် ဖြစ်ပြီး ကလောင်စစ်သားသည် ၁၉၆၆ ခုနှစ် အမျိုးသားစာပေဆု စာပဒေသာစတုတ္ထဆုရ စာအုပ်ဖြစ်သည်။

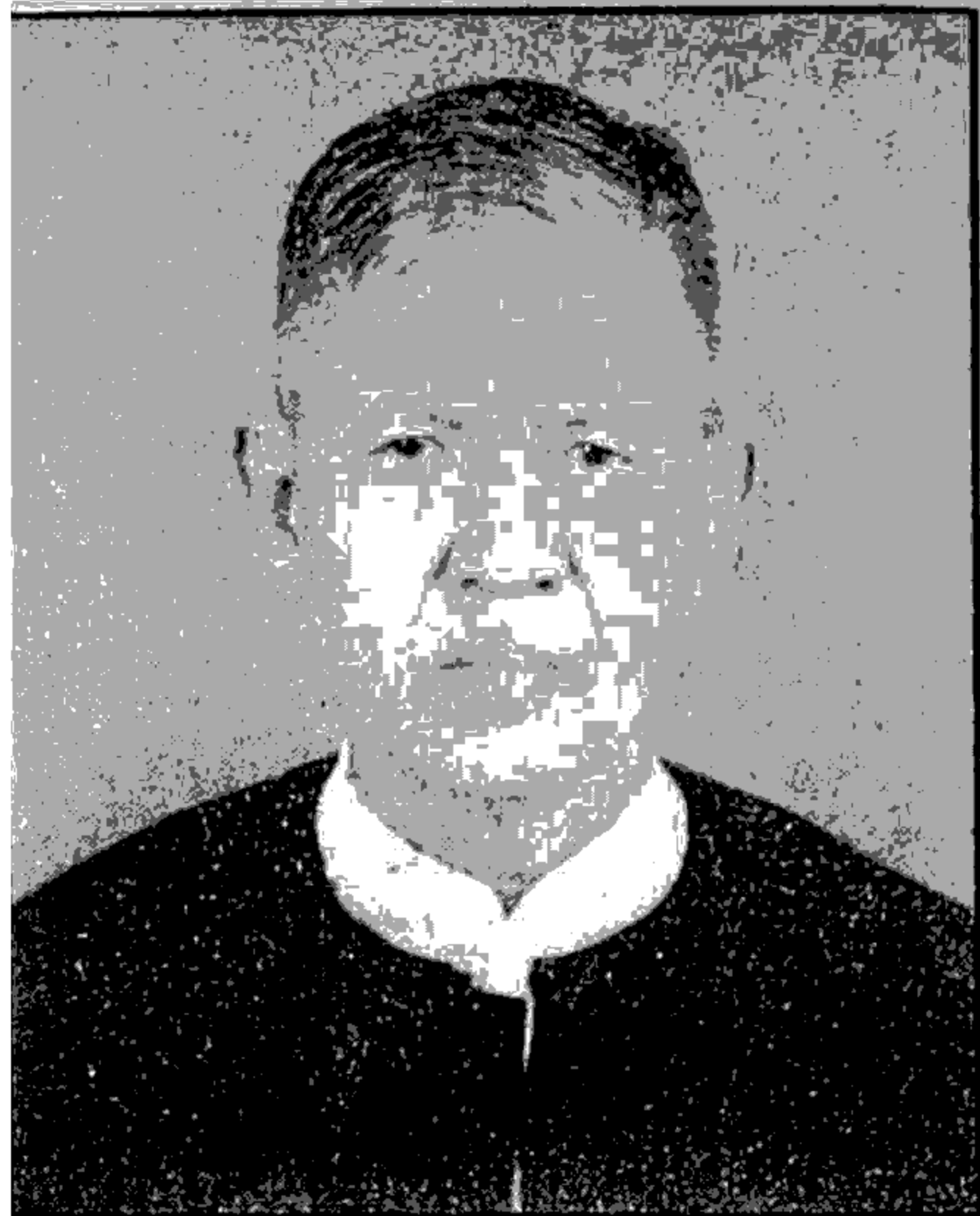
ဂျာနယ်ကျော်တင့်ဆွေသည် စတုတ္ထမဏ္ဍိုင် အကောင်း ဆုံး သတင်းဆုကို ရရှိခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာဂျာနယ်ကျော်တင့်ဆွေသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန် သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီးဒေါ်ခင်မြင့်နှင့် သားသမီး ခြောက်ယောက်ကျန်ရစ်သည်။

တင်ဦး၊ ဦး (ခရစ် ၁၉၁၅-၁၉၈၂) ။ ။မြန်မာနိုင်ငံ တိုင်းရင်းမြန်မာ ဆေးကောင်စီတွင် အဖွဲ့ဝင် တဦးအဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သော မြန်မာ သမားတော်ကြီး ဦးတင်ဦးကို ပုသိမ်ခရိုင် ငသိုင်းချောင်းမြို့နယ် ဒေါင့်ကြီးရွာ ၌ အဖဦးအောင်ဗန်း၊ အမိ ဒေါ်ကောက်လေးတို့မှ ၁၉၁၅ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားသည်။

မြန်မာသမားတော်ကြီး ဦးတင်ဦးသည် ၁၉၂၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၃၅ ခုနှစ်အထိ ဟင်္သာတမြို့ ဦးစာရိန္ဒာနော်မံကျောင်း၌ ဒသမတန်းအထိ ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် တွင် ရန်ကုန်မြို့ ပညာရာမိကမဟာမှ အစိုးရ ဓမ္မာစရိယ စာမေးပွဲကို အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ဦးတင်ဦးသည် အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်ကပင် စာပေ များကို စတင်ရေးသားသည်။ ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာ ကြီး ကာလီဒါသ ရေးသားခဲ့သော သက္ကန္တလ၊ ရဗုဝံသ၊

သမားတော်ကြီး ဦးတင်ဦး

မေဃဒူတ၊ ကုမာရသမ္ဘိဝ စသည့် ကဗျာကျမ်းကြီးများကို မြန်မာဘာသာသို့ ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့သည်။

ဦးတင်ဦးသည် ရဟန်းဘဝဖြင့် ဟိန္ဒူဘာသာ၊ သက္ကတ ဘာသာများကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂါယာ၌ နေထိုင်သတင်း သုံးပြီး ကျမ်းကျင်တတ်မြောက်အောင် သင်ကြားဆည်းပူး သည်။ ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း၊ ဗေဒင်ကျမ်း၊ အဂ္ဂိရတ် ကျမ်းများကိုလည်း လေ့လာခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်ဆေးကျမ်း များနှင့် ဆေးဘက်ဝင် သစ်ပင်များအကြောင်းကို မြန်မာ ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့ပြီး ဆေးဘက်ဝင်သစ်ပင် အဘိဓာန် ကျမ်းတစောင်ကို ပြုစုခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂလကောက်နုတ်ချက်၊ သင်္ဂဟဘာသာ ပြန် သင်ခန်းစာ (ပထမတွဲ-ဒုတိယတွဲ) နှင့် ဝိနယဘာ သာ သင်ခန်းစာ (ပထမတွဲ-ဒုတိယတွဲ) စသည့် ဘာသာ ရေးဆိုင်ရာ ကျမ်းများကိုလည်း ပြုစုခဲ့သည်။ သမားတော် ကြီး ဦးတင်ဦးသည် ကျမ်းစာအုပ် ၅၀ ကျော် ရေးသား ပြုစုခဲ့သည်။

မြန်မာသမားတော်ကြီးဦးတင်ဦးသည် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ ခွင့်ပြုချက်အရ အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ သွား ရောက်၍တိုင်းရင်းဆေးပညာများကို ဆည်းပူးခွင့်ရခဲ့သည်။

သမားတော်ကြီး ဦးတင်ဦးသည် သင်္ကန်းကျန်းမြို့နယ် စာပေလုပ်သားအဖွဲ့ဝင်တဦး ဖြစ်သည်။

သမားတော်ကြီး ဦးတင်ဦးသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန် ချိန်တွင် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်စိန်နှင့် သမီးသုံးယောက် ကျန်ရစ်သည်။

တောင်အာဖရိက သမ္မတနိုင်ငံ။ ။တောင်အာဖရိက သမ္မတနိုင်ငံတွင် နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော် အာဏာရရှိခဲ့သော အမျိုးသားပါတီ အစိုးရအဖွဲ့သည် အသား အရောင် ခွဲခြားရေးမူဝါဒကို တသမတ်တည်း ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းကြောင့် ပြည်တွင်း၌ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေး ပြဿနာများဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ နိုင်ငံတကာ ဆက်ဆံရေး တွင်လည်း ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအများစု၏ ဆန့်ကျင်မှုကို ယနေ့ထက်တိုင် ရင်ဆိုင်နေရဆဲဖြစ်သည်။

တောင်အာဖရိကနိုင်ငံတွင် လူမည်းတို့ ခေါင်းဆောင်သော အဓိကရ အဖွဲ့အစည်းကြီးဖြစ်သည့် အာဖရိက အမျိုးသား ကွန်ဂရက်အဖွဲ့ (အေအင်စီ) နှင့် အာဖရိက တိုင်းရင်းသားလုံးဆိုင်ရာ ကွန်ဂရက် (ပီအေစီ) အဖွဲ့များကို အစိုးရက ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်မှ အပပြု၍ တရားမဝင်ကြောင်း ကြေငြာ၍ ဖျက်သိမ်းခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် လူမည်းတိုင်းရင်းသားများ၏ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းအထိ အဆက်မပြတ် လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ အာဖရိကအမျိုးသား ကွန်ဂရက် အဖွဲ့ (အေအင်စီ) သည် တောင်အာဖရိကနှင့် အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံများဆီသို့ ပြေးဝင်ခဲ့လှည်း အခြေစိုက်စခန်းများကို တည်ထောင်ကာ တောင်အာဖရိက အစိုးရအား ပြောက်ကျားစနစ်ဖြင့် တော်လှန်လျက်ရှိသည်။

တောင်အာဖရိက နိုင်ငံ၏ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံ တနိုင်ငံဖြစ်သော လီဆိုသိုနိုင်ငံသည် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံက တရားမဝင် ပိတ်ပင်ထားသော အာဖရိကအမျိုးသား ကွန်ဂရက်အဖွဲ့အား နိုင်ငံရေးခိုလှုံခွင့်ပေးခဲ့ပြီး အကူအညီပေးခဲ့သည်။

အကျယ်အဝန်း။	။၄,၃၅,၈၆၈ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၂,၉၂,၉၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ကိတ်တောင်မြို့

တောင်အာဖရိက နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ပီဘိုသာသည် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ရွတ်နှင့် ဝါရှင် တန်မြို့တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးစဉ်

သည်။ ထို့ကြောင့် လီဆိုသိုနိုင်ငံအား တောင်အာဖရိက နိုင်ငံက ကန့်ကွက်ပြီး ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက တောင်အာဖရိက ကပ်များသည် လီဆိုသိုနိုင်ငံအတွင်းသို့ စစ်ရေးဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

လီဆိုသိုနိုင်ငံ၏မြို့တော် မာဆာရမြို့အထိ ဝင်ရောက်ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်ခဲ့၍ လီဆိုသိုနိုင်ငံက ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ကြီးသို့ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံအား ကျူးကျော်သူ အဖြစ် အတည်ပြု၍ အရေးယူပေးပါရန် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့က တိုင်ကြားခဲ့သည်။

တောင်အာဖရိကနိုင်ငံကလည်း မိမိတို့နိုင်ငံအတွင်းသို့ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်နေကြသော အေအင်စီ အဖွဲ့အား အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည့်အတိုင်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရကြောင်း ကြေငြာခဲ့သည်။ ယင်းသို့ လီဆိုသိုနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပြောက်ကျား ၃၀၊ အမျိုးသမီးငါးဦးနှင့် ကလေး ၁၂ ယောက် သေဆုံးခဲ့သည်။

တောင်အာဖရိကနိုင်ငံသည် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံဖြစ်သော မိုဇမ်ဗစ်နိုင်ငံနှင့်လည်း ဆက်ဆံရေး မပြေလည်ခဲ့ချေ။ မိုဇမ်ဗစ် နယ်ခြားဒေသတွင် တပ်စွဲထားသော ကျူးဗား တပ်များကို ဖယ်ရှားပေးရန် တောင်အာဖရိက နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးက ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့ တွင် တောင်းဆိုခဲ့သည်။

တောင်အာဖရိကနိုင်ငံသည် အန်ဂိုလာနိုင်ငံနှင့်လည်း စစ်ရေးပဋိပက္ခများ မကြာခဏ ဖြစ်ပွားနေဆဲဖြစ်သည်။ အန်ဂိုလာနိုင်ငံသည် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံအား နမီးဗီးယားဒေသ အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုက်ပွဲဝင်နေသော ဆွာပိုပြောက်ကျားအဖွဲ့အား လက်ခံထားသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအတွင်းတွင် တောင်အာဖရိက နိုင်ငံသည် အန်ဂိုလာနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ဆွာပိုပြောက်ကျားစခန်းများကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

တောင်အာဖရိက နိုင်ငံသည် နမီးဗီးယားဒေသကို ၁၉၇၂ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းအထိ လွတ်လပ်ရေး မပေးသေးချေ။ နမီးဗီးယားဒေသ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက အဓိက အချက်နှစ်ချက် တင်ပြခဲ့သည်။ ပထမ အချက်တွင် နမီးဗီးယားရှိ ဆွာပိုပြောက်ကျားအဖွဲ့များနှင့် တောင်အာဖရိကအစိုးရတို့ ညှိနှိုင်း၍ အပစ် အခတ် ရပ်စဲပြီး ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံစည်းမျဉ်းကို ရေးဆွဲရန်နှင့် ဒုတိယအချက်တွင် အန်ဂိုလာနိုင်ငံတွင် တပ်စွဲထားသော ကျူးဗားတပ်သား ၂၀,၀၀၀ ခန့်ကို ထွက်ခွာစေပြီး ဆွာပိုအဖွဲ့က အပစ်အခတ် ရပ်စဲရန်တို့ ဖြစ်လေသည်။

တောင်အာဖရိက နိုင်ငံသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု

၏ အဆိုကို လက်ခံခဲ့သည်။ အန်ဂိုလာနိုင်ငံမှ ကျူးပား တပ်များ ထွက်ခွာပေးရန်လည်း တောင်းဆိုသည်။

အန်ဂိုလာနိုင်ငံသည် တောင်အာဖရိက အစိုးရ၏ တောင်းဆိုချက်ကို အပြင်းအထန် ကန်ကွက်ခဲ့လေသည်။ အန်ဂိုလာ နိုင်ငံ၌ ကျူးပားတပ်များကို ဆက်လက် ထားရှိရန် လိုအပ်ကြောင်း အန်ဂိုလာနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ကြေငြာခဲ့သည်။

တောင် အာဖရိကနိုင်ငံသည် ကုလသမဂ္ဂ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မလိုက်နာခြင်း၊ အသားအရောင် ခွဲခြားရေးဝါဒကို ကျင့်သုံးနေခြင်းနှင့် နမီးဗီးယား လွတ်လပ်ရေးပေးရန် ကိစ္စတို့ကို လျစ်လျူ ရှုထားခြင်းတို့ကြောင့် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့မှ ထုတ်ပယ်ရန် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအများစု၏ အဆိုတင်သွင်းခြင်းကို ခံနေရဆဲဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဆက်ဆံရေးတွင် တောင်အာဖရိက နိုင်ငံသည် ပြည်တွင်းပြုပြင်ရေးများကို ပြုလုပ်ပေးပါမည်ဟူသော ကတိကြောင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှ ယခင်က ရပ်ဆိုင်းထားခဲ့သော အမေရိကန် ကုန်ပစ္စည်းများ ရောင်းချရေးကို ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ ထို့အပြင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသည် နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေးနှင့် စီးပွားရေး စသည်တို့တွင် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံဘက်မှ ရပ်တည်မှု ပေးခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်၌ တောင်အာဖရိက နိုင်ငံတွင် နှစ်ပေါင်း ၃၀ အတွင်း အဆိုးရွားဆုံး မိုးခေါင်မှုကြောင့် ခရိုင် ၃၅ ခုတွင် လုံးဝသို့မဟုတ်တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သဘာဝအန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေသော ဒေသများအဖြစ် တောင်အာဖရိက စိုက်ပျိုးရေးဌာနက သတ်မှတ်ခဲ့ရသည်။ အချို့ဒေသများတွင် ရှစ်လ သို့မဟုတ် ကိုးလခန့်အထိ မိုးမရွာခဲ့ချေ။ တောင်အာဖရိက၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ရှိနေသော နမီးဗီးယား ဒေသမှာလည်း ငါးနှစ်ကြာမျှ မိုးခေါင်မှုဒဏ်ကို ခံနေရဆဲဖြစ်သည်။

တောင်အာဖရိက စစ်သားများသည် အန်ဂိုလာနိုင်ငံအတွင်း၌ ပြောက်ကျားစခန်းများကိုဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်စဉ်

ထိုင်းနိုင်ငံ။ ။ဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပရမ် တင်ဆူ လာနွန်ဒါ အာဏာမရမီအထိ ဝန်ကြီးချုပ် တာဝန်ယူခဲ့သူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကရိယန်ဆတ်ချိုမာနန်သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် ပါလီမန် ကြားဖြတ်ရွေးကောက်ပွဲ၌ အနိုင်ရသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကရိယန်ဆတ်ချိုမာနန်သည် အထက်လွှတ်တော်အမတ် ၄၉ ဦး အပါအဝင် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် ၉၁ ဦးနှင့် အတူ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီ ပါတီကို တည်ထောင်သည်။ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ထနတ်ခိုမန်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁၇ ရက် နေ့တွင် ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီ ခေါင်းဆောင်တဦးအဖြစ်မှ နုတ်ထွက်သည်။

ဗန်ကောက်မြို့တော်နှင့် ချာကရီမင်းဆက် ထူထောင်ခြင်း အနှစ် ၂၀၀ ပြည့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲ သဘင်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလအတွင်း ကျင်းပသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်အရ ၁၉၈၂ ခုနှစ်မေလ ၅ ရက်နေ့မှ စ၍ အကျဉ်းသား ၁၀,၀၀၀ ကို လွတ်ပေးပြီး ၄၀,၀၀၀ ကျော်အား အပြစ်ဒဏ်လျော့ပေါ့ပေးသည်။ လွတ်ပေးခံရသူများအနက် ၇၄၀ ခန့်သည် ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်းခိုဝင်သူနှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး ဥပဒေဖောက်ဖျက်သူ နိုင်ငံခြားသားများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံတွင် ကွန်မြူနစ်သူပုန် အများအပြားရှိသည့် တောင်ပိုင်းပြည်နယ်များ၌ လည်းကောင်း၊ အနည်းအကျဉ်း ရှိသည့် မြောက်ပိုင်းဒေသတွင် လည်းကောင်း၊ ၁၉၈၁ ခုနှစ် မေလမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ်မေလအတွင်း အစိုးရတပ်များကထိုးစစ်ကြီးများ ဆင်နွှဲသည်။ သူပုန်စခန်းများကို သိမ်းပိုက်သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် သူပုန်များ ၇၀၀၀ ခန့်သာရှိ တော့သည်ဟု အစိုးရတပ်က ခန့်မှန်းကြေငြာသည်။ သူပုန်အများအပြား လက်နက်ချလျက်ရှိရာ အင်အားတစတစ လျော့နည်းလာသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ကွန်မြူနစ် သူပုန် ၁၀၀၀ သည် အခမ်းအနားဖြင့် လက်နက်ချရာ ထိုင်းကွန်မြူနစ်ပါတီ (စီပီတီ) ဖွဲ့စည်းသည့် အနှစ် ၄၀ မြောက်အချိန်အခါနှင့် ကြုံကြိုက်သည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် သူပုန် ၆၀၀ သည် ထိုင်းတပ်မတော် အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အားသစ်ကမ်လန်အိုက်၏ ရှေ့မှောက်တွင် လက်နက်ချပြန်သည်။

ထိုင်းနိုင်ငံသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုထံမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အတွင်း စစ်ရေးထောက်ပံ့မှုဒေါ်လာ လေးသန်းခွဲ စစ်ရေးအတွက် ချေးငွေဒေါ်လာ ၆၂ သန်း၊

အကျယ်အဝန်း။	။ ၂,၀၉,၄၁၁ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၄,၈၉,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဗန်ကောက်မြို့

ထိုင်းနိုင်ငံသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၁ ရက် နေ့တွင် အကောက်ခွန်နှင့် ကုန်သွယ်ရေးဆိုင်ရာအထွေထွေ သဘောတူညီချက် စာချုပ်အဖွဲ့သို့ ဝင်ရောက်ကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်သဖြင့် ယင်းအဖွဲ့၏ ၈၈ နိုင်ငံမြောက် အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်လာသည်။

ထိုင်း နှင့် လော နိုင်ငံ နယ်စပ်တွင် ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ၊ အောက်တိုဘာလနှင့် နိုဝင်ဘာလများတွင် လည်းကောင်း၊ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလနှင့် ဇွန်လများတွင် လည်းကောင်း အပြန်အလှန်ပစ်ခတ်မှုများ ဖြစ်ပွားသည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွင်း ဝန်ကြီးအဆင့် အလည် အပတ် ခရီးများကို နှစ်နိုင်ငံ အတိုအပြန်သွားရောက်ကြ ခြင်းဖြင့် ဆက်ဆံရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်နေသည်။ လော နိုင်ငံ မဲခေါင်မြစ်ကမ်းပေါ်ရှိ နမ့်ငွမ် ရေအားလျှပ်စစ် ဓာတ်အားပေးစက်ရုံကို အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုအဖွဲ့ (အိုင်ဒီအေ) နှင့် ရေနံတင်ပို့ရောင်းချသော နိုင်ငံများအဖွဲ့ (အိုပက်) တို့၏ အကူအညီဖြင့် တိုးချဲ့ တည်ဆောက်ပြီးစီး သွားသဖြင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ်မှစ၍ လောနိုင်ငံမှ လျှပ်စစ်ဓာတ် အားကို ထိုင်းနိုင်ငံသို့ တင်သွင်းရန် ၁၀ နှစ် သက်တမ်း စာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်ဟု ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။

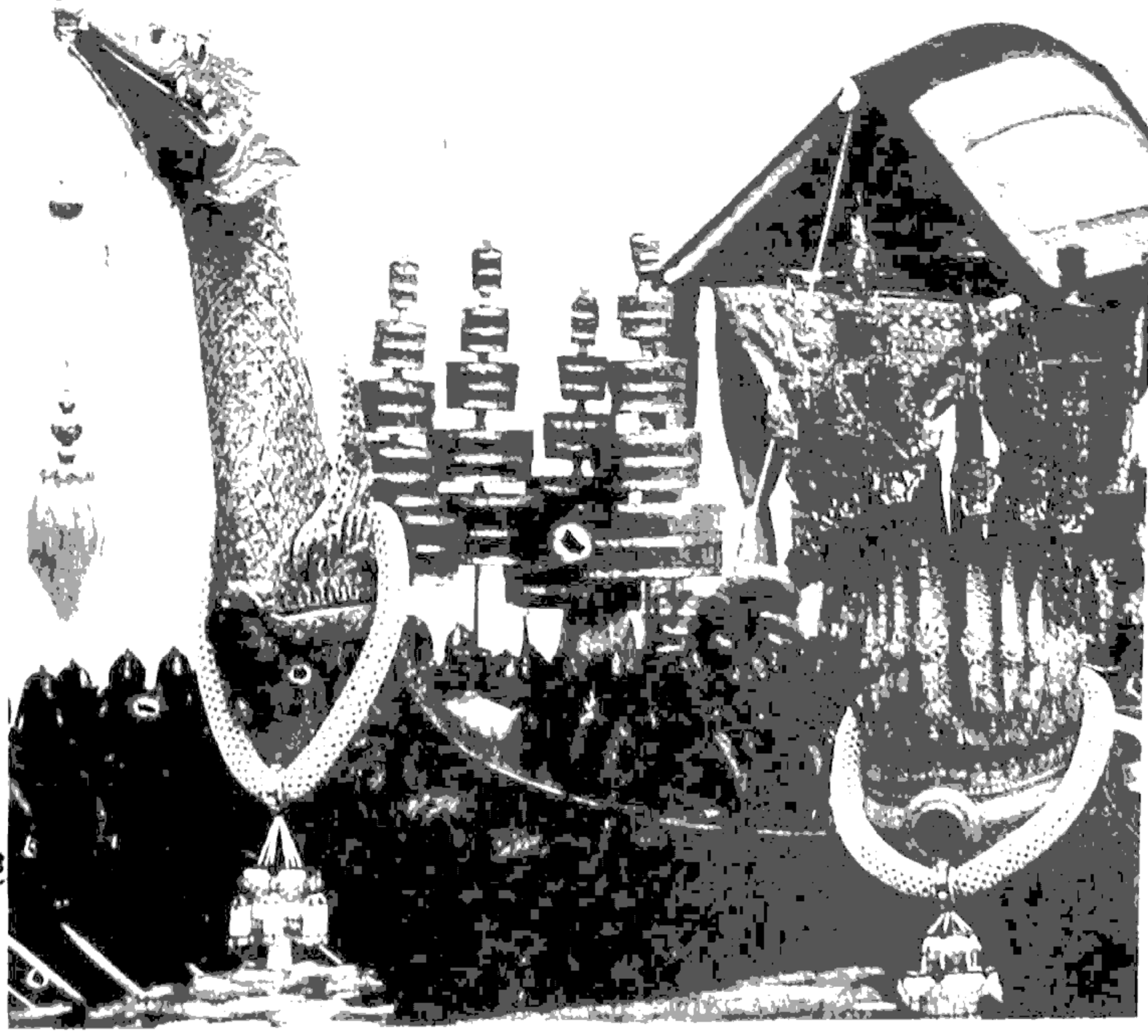

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့တွင် ထိုင်းပါလီမန်၌ အတိုက်အခံအုပ်စု ခြောက်ဖွဲ့က ဝန်ကြီးဌာနရှစ်ဌာနအပေါ် အယုံအကြည်မရှိ အဆိုတင်သွင်းရာ လက်ရှိ အစိုးရအဖွဲ့ကို အလွယ်တကူ အနိုင်ရရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းဌာန ရှစ်ဌာနတွင် ဝန်ကြီးနှင့် ဒုတိယဝန်ကြီးများကို ပါလီမန်၏ ဆန္ဒဖြင့် ပြောင်းလဲခန့်အပ်လိုက်သည်။

ထိုင်းဘုရင်၏ ရွှေငန်းမောင်တော်ကို မြစ်အတွင်းတနေ ရာတွင် တွေ့ရပုံ

ချာကရီမင်းဆက် ထူထောင်သည့် အနှစ် ၂၀၀ ပြည့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲသော ထိုင်းဘုရင်နှင့် မိဘုရား

စီးပွားရေးအတွက် ချေးငွေနှင့်ထောက်ပံ့ငွေ သည် ဒေါ်လာ ၂၇ သန်း ရရှိသည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် ထိုင်းနိုင်ငံအား ဆန် စပါး ထုတ်လုပ်မှု ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ကျေးလက်လမ်းပန်းတိုးချဲ့ရေး၊ ရော်ဘာစိုက်ပျိုးရေး၊ စီးပွားရေးအဆောက်အအုံထိန်းညှိရေး စသည်တို့အတွက် ဒေါ်လာ ၃၈၄ သန်း ချေးငှားသည်။

ထွန်းရွှေ၊ ဒေါက်တာ (ခရစ် ၁၉၁၄ - ၁၉၇၂) ။
ဒေါက်တာထွန်းရွှေကို ၁၉၁၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၃ ရက်
နေ့တွင် မန္တလေးမြို့၌ အဖရွှေပန်းထိမ်ဆရာကြီး ဦးကံဦး၊
အမိဒေါ်ဒေါ်ဦးတို့မှ မွေးဖွားသည်။ သားသမီးသုံးဦးအနက်
ဒုတိယသားဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာထွန်းရွှေ

ဒေါက်တာ ထွန်းရွှေသည် အထက်တန်းကျောင်းသား
ဘဝကပင် စာရေးစာဖတ် ဝါသနာပါသူဖြစ်သည်။
ဦးထွန်းရွှေသည် မန္တလေးမြို့အစိုးရဟိုက်စကူးကျောင်း၌
ပညာသင်ကြားစဉ် ၁၉၃၃ ခုနှစ် ခန့်ကပင် ကျောင်းမဂ္ဂဇင်း
တွင် ဆောင်းပါးများ စတင်ရေးခဲ့သည်။
မန္တလေး ဥပစာကောလိပ်ကျောင်းမှ ဥပစာ (သိပ္ပံ)
အထက်တန်း အောင်မြင်ပြီး ရန်ကုန် ဆေးကောလိပ်သို့
ပြောင်းရွှေ့ပညာသင်ကြားခဲ့ရာ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် အမ်ဘီဘီ
အက်စ ဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။
ရန် ကုန် ဆေး ရုံကြီး တွင် အလုပ်သင် ဆရာဝန်အဖြစ်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ယင်း မိမိဝါသနာပါသော ဆေးပညာ
ဆောင်းပါးများကို ရေးသားခဲ့သည်။
ဒေါက်တာ ထွန်းရွှေသည် ဆရာဝန်အဖြစ် အမှုထမ်း
ဆောင်ယင်း ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါးများကို ဆက်လက်ရေးသား
ခဲ့ရာ ပထမဆုံးဝတ္ထုသည် နှောင်းချစ်ဝေလယ် ဖြစ်သည်။
ချစ်ပါရမီ သည် ဒုတိယမြောက် လုံးချင်းဝတ္ထုဖြစ်သည်။
တတိယမြောက် လုံးချင်းဝတ္ထုဖြစ်သော သက်ဝေ
မေကျော့ ဝတ္ထုဖြင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ် စာပေဗိမာန်ဆုကိုဆွတ်ခူး
ရရှိသည်။
ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း၌ မန္တလေးသို့ ပြန်လာပြီး
မန္တလေး ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးတွင် ဒုတိယဆေးရုံအုပ်ကြီး
အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။

စစ်ပြီးခေတ်တွင် ဆရာဝန်အဖြစ် ပြန်လည်အမှုထမ်း
သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း တော်လှန်ရေးအစိုးရ
လက်ထက်တွင် မန္တလေးမြို့ ဒေသန္တရဆေးခန်းတခုတွင်
တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။
မှတ်တမ်းတင်ထိုက်သော ကိုယ်တွေ့ဝတ္ထုများ၊ အိမ်
ဖော်မလေးထွေးခင်၊ ပွင့်မရတဲ့မာလာငုံ၊ ဒေါက်တာ မင်း
အောင်၊ ဒေါက်တာမင်းသန့်၊ နွဲ့မှာပွင့်သောအညကြပန်း
အစရှိသည့် လုံးချင်းဝတ္ထုများကိုလည်း ရေးသားခဲ့သည်။
ဒေါက်တာထွန်းရွှေသည် အစိုးရအမှုထမ်းဘဝမှ အနား
ယူပြီး ဗမာ့ဂုဏ်ရည်ဆေးကုဌာနအမည်ရှိ ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်း
တခုကို မန္တလေးမြို့တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။
စာရေးဆရာကြီး ဒေါက်တာထွန်းရွှေသည် ၁၉၇၂ ခု
နှစ် စက်တင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့၌ ကွယ်လွန်
သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် သားသမီးကိုးယောက်နှင့် ဇနီး
ဒေါ်တင်တင်အေးတို့ကျန်ရစ်သည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှား (ခရစ် ၁၈၉၅ - ၁၉၇၂) ။ ။ အမည်
ရင်းမှာ ဦးတင်ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၅ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂ ရက်
နေ့ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပြည်မြို့၌ အဖ ဦးချစ်ထွန်း၊ အမိ
ဒေါ်စောကလေးတို့မှ မွေးဖွားသည်။ မျက်စိအလင်းမရ

စာရေးဆရာ ဒဂုန်ရွှေမျှား

ရှာသော ဒုက္ခိတ ဘုန်းကြီးလူထွက်တဦးထံမှ စာပေအမွေ
အနှစ်များကို ငယ်စဉ်ကပင် ရရှိခဲ့သည်။
မိဘများသည် ဒဂုန်ရွှေမျှားအား ငယ်စဉ်က ကျောင်းသို့
မပို့ပဲ အိမ်တွင် အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ ဆရာများကိုခေါ်၍ ပညာ
သင်ပေးခဲ့သည်။ မင်္ဂလာသတ်၊ အပြင်အောင်ခြင်း၊ အတွင်း
အောင်ခြင်း၊ နမက္ကရာ၊ ပရိတ်ကြီး၊ လောကနီတိ၊ သဒ္ဒာသင်္ဂြိုဟ်
တို့ကို ၁၂ နှစ်သားအရွယ်ကပင် အကုန်အစင် တတ်မြောက်
ခဲ့သည်။

အသက် ၁၃ နှစ်သားအရွယ်တွင် မိဘများ ကွယ်လွန် သဖြင့် အစ်ကို၊ မရီးများနှင့် အတူနေ၍ ခေတ်ပညာ သင်ကြား ခဲ့သည်။ ၁၉၁၆-၁၇ ခုနှစ်တွင် ပြည်မြို့ အစိုးရ အထက်တန်းကျောင်း ၁၀ တန်း၌ ပညာသင်ကြားနေစဉ် မှာပင် စာရေးရန် ဝါသနာပါခဲ့ပြီး စာပေများ စတင်ရေးခဲ့ သည်။ ပထမဆုံးရေးသည့် ဝတ္ထုမှာ သူရိယမဂ္ဂဇင်း အမှတ် ၃ ၌ပါသည့် ချင်းဗိုလ် မောင်တက်တူ ဖြစ်သည်။ ယင်း ဝတ္ထုသည် ရှိတ်စပီးယား၏ အော်သဲလီပြဇာတ်ကို မိုး၍ မြန်မာမှုပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ထိုခေတ်က ထုတ်ဝေခဲ့သော ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းများတွင် မကြာခဏ ရေးသားခဲ့သည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၁၇ ခုနှစ်တွင် ကာလကတ္တား တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲကို အောင်မြင်ပြီး၊ ရန်ကုန် တက္က သိုလ်သို့ တက်ရောက်၍ ပညာဆည်းပူးခဲ့သည်။

၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း၌ ပါဝင်ရေးသားခဲ့ပြီး ထိုမဂ္ဂဇင်းကို အစွဲပြုကာ ဒဂုန်ရွှေမျှား ကလောင်အမည် တွင်သည်။ အခြား မဂ္ဂဇင်း စာစောင်များတွင်ဝတ္ထု များကို ဒဂုန်ရွှေမျှားအမည်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဆောင်းပါး များကို ပြည် မောင်တင်အမည်နှင့် လည်းကောင်း ရေးသားခဲ့သည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၂၆-၃၀ ပြည့်နှစ်များတွင်တဘက် က ကုန်သည်လုပ်ငန်း သူရိယသတင်းစာနှင့် တိုးတက်ရေး သတင်းစာတွင် သတင်းထောက်အဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် ရှေ့နေစာမေးပွဲကို အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ရှေ့နေအဖြစ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုခဲ့သည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၂၈ ခုနှစ်တွင် ပြည်မြို့မှ ပထမ ဦးစွာ ထုတ်ဝေသော ကြည်တော်မူမဂ္ဂဇင်း ကို ဦးစီး တည်ထောင်၍ အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် အမျိုးသားကျောင်း ကျောင်းဆရာ၊ ကုန်သည်ပွဲစား၊ သတင်းထောက်၊ ရှေ့နေ၊ စာရေးဆရာ၊ အယ်ဒီတာစသည့် အလုပ်များကို စစ်ဖြစ်လာ သည့် အချိန်အထိ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၄၃ ခုနှစ် ဂျပန်ခေတ်တွင် ဝါဒ ဖြန့်ချိရေးနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး ဗျူရိုတွင် အယ်ဒီတာ အဖြစ် အမှုထမ်းသည်။ စစ်ပြီးသောအခါ ရန်ကုန်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ပြီး၊ စာနယ်ဇင်းများတွင် စာပေများကို ရေးသားပြုစုသည်။ ထိုနောက် ဗမာ့ခေတ်သတင်းစာ၊ ရှေ့ဆောင် သတင်းစာနှင့် သတင်းစုံဂျာနယ်တို့တွင် အယ် ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ ဘာ သာပြန် စာပေအသင်း၌ စာပြုအဖြစ် အမှုထမ်းသည်။ ထိုနောက် ပြင်ပ ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိအဖြစ် တာဝန်

ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားယူသည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုး စာအုပ်ကို ဘာသာပြန် ထုတ်ဝေခဲ့ရာ စာပေဗိမာန် ဘာသာပြန် စာပေဆုကို ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသား စာပေဆု၊ ဘာသာပြန် ဒုတိယဆုကိုလည်း မြို့ဝန်မင်း၏ ဘဝခရီး စာအုပ်ဖြင့် ဆွတ်ခူးခဲ့သည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန် စာပေအတိုင်ပင်ခံအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံမှ ထုတ်ဝေသော အရှေ့တိုင်း ဝတ္ထုတို ၅၀ စာအုပ်တွင် ထောင်မင်းသား ဦးဖိုးထော် ဝတ္ထုတို တပုဒ်ဖြစ်သည့် ဖယောင်းရုပ်ဝတ္ထုကို အင်္ဂလိပ် ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆို ဖော်ပြခြင်း ခံရသည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် တွင်မူ အရှေ့ဂျာမနီမှ ထုတ်ဝေသော ပုဂံဈေး အမည် ရှိ မြန်မာဝတ္ထုတို ပေါင်းချုပ်စာအုပ်တွင် ဒဂုန်ရွှေမျှား၏ အတိတ်၏ ပုံတင်သံ ဝတ္ထုတိုကို ဂျာမန် ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆို ဖော်ပြခြင်း ခံရသည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၇၄ ခုနှစ် စာပေဗိမာန် စာမူဆု ပြိုင်ပွဲတွင် ဘာသာပြန် ဒုတိယဆုကို မွန်းတည့်ရန် နှစ်မိ နှစ်အလို စာမူဖြင့် ရရှိခဲ့သည်။

ထင်ရှားသော ဝတ္ထုများမှာ စုံထောက် ဦးထင်ကျော်၊ ထောင်မင်းသား ဦးဖိုးထော်၊ အင်(မ်) ကြာရိုးနှင့် သံ ခေါင်းစွပ် မင်းသား ဝတ္ထုတို့ဖြစ်ပြီး ဘာသာပြန်စာပေတွင် လည်း အင်္ဂလိပ် စာရေးဆရာကြီး ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ်၏ ဝတ္ထုများဖြစ်သည့် လူဖြူဘုရင်မ၊ ပန်းမြတ်မာလာ၊ မြို့ခိုး ဝေဝေ၊ ရှိဗာဘုရင်မ စသည်တို့သည် ထင်ရှားသည်။ ပင်ကိုယ်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိအဖြစ် ဘဝနှင့် အတွေ့အကြုံ ကို ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် စတင်ရေးသားခဲ့ပြီး ၁၉၇၅ ခုနှစ် တွင် စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ဆာရိုက်ဒါဟက်ဂတ်၏ ဝတ္ထုရှည် ၂၀ ကျော်အပါ အဝင် ဘာသာပြန်ဝတ္ထုရှည် ၄၀ ခန့် ရေးသားခဲ့သည်။ ထိုပြင် ဝတ္ထုတိုရှည် ၁၀၀၀ ခန့်နှင့် ဆောင်းပါး ၆၀၀ ခန့်ကို ရေးသားခဲ့သည်။

ဒဂုန်ရွှေမျှားသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်မေလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် သားသမီး ခြောက် ယောက်ကျန်ရစ်သည်။

ဒိုမိနီကန်သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ ဒိုမိနီကန်နိုင်ငံ သမ္မတရွေး ကောက်ပွဲကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပ ခဲ့ရာ အာဏာရ ဒိုမိနီကန်တော်လှန်ရေးပါတီ (ပီအာဒီ) မှ ဒေါက်တာ ဆာဗာဒို ယော်ဂေးဘလန်ကိုသည် ထောက်ခံမဲ

၄၆ ဒသမ ၆ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အနိုင်ရရှိသည်။ ဥပဒေပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲတွင်လည်း ၂၇ ဦးပါဝင်သော အထက်လွှတ်တော်နှင့် အဖွဲ့ဝင် ၁၂၀ ပါဝင်သောအောက်လွှတ်တော် နှစ်ရပ်စလုံး၌ အာဏာရ ပီအာဒီပါတီကပင် အများစု အနိုင်ရရှိသည်။ ပီအာဒီပါတီ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဒေါက်တာ ဟိုဆေး ဖရန်စစကို ပီနာဂိုမက်သည် မြို့တော် ဆန်တို ဒိုမင်ဂို၏ မြို့တော်ဝန်အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရသည်။

ဆမ်နူဂျီမာ ဦးဆောင်သော ဆွာပို အဖွဲ့ဝင်များသည် နမီးဗီးယားဒေသ လွတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်လျက်ရှိသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။၁၇,၇၀၄ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၅၉,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ဆန်တိုဒိုမင်ဂိုမြို့

ရာထူးမှ နုတ်ထွက်တော့မည့် သမ္မတ ဒေါက်တာဆီဗက် စတာ အန်တိုနီယိုဂုဇမန်း ဖာနန်ဒက်သည် ဇူလိုင်လ ၃ ရက်နေ့ညတွင် သမ္မတနန်းတော်ရုံးခန်း အတွင်း၌ မိမိကိုယ်ကို မိမိသေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ် အဆုံးစီရင်ခဲ့သည်။ ဂုဇမန်းသည်လည်းပီအာဒီပါတီဝင်ပင်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယသမ္မတ မာဂျလုတာက ဒေါက်တာဘလန်ကိုအားအာဏာလွှဲပြောင်းပေးနိုင်ရေးအတွက် သမ္မတသစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုမည့် သြဂုတ်လ ၁၆ ရက်နေ့အထိ ယာယီသမ္မတအဖြစ် တာဝန်ယူသည်။

သမ္မတသစ် ဘလန်ကိုသည် နိုင်ငံစီးပွားရေး အကျပ်အတည်းကို ဖယ်ရှားနိုင်မည့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုအပြီးမှာပင် ကြေငြာခဲ့သည်။ ယင်းလုပ်ငန်းစဉ်များတွင် သမ္မတကိုယ်တိုင်နှင့် အထက်တန်းအရာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏လစာ အသုံးစရိတ်ဖြတ်တောက်ရေး၊ သွင်းကုန်ပစ္စည်းများ တင်းကျပ်ရေး၊ ပြည်တွင်း ထုတ်ကုန်တိုးတက်ရေး၊ အခွန်အကောက် တိုးမြှင့်ရေး စသည့်အချက်များ ပါရှိသည်။

သမ္မတ ဒေါက်တာဘလန်ကိုသည် သြဂုတ်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အဖွဲ့ဝင် ၁၇ ဦး ပါဝင်သည့် အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

နမီးဗီးယားဒေသ။ ။အနောက်တောင် အာဖရိကခေါ် နမီးဗီးယား ဒေသကို တောင်အာဖရိက နိုင်ငံက ထိန်းချုပ်တားသည့် ပြဿနာသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းအထိ မပြေလည်သေးချေ။

နမီးဗီးယားပြဿနာ ဖြေရှင်းရေးအတွက် ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ကြီးနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအပါအဝင် အနောက်အုပ်စုဆက်သွယ်ရေးငါးနိုင်ငံအဖွဲ့က ဝင်ရောက်စေ့စပ်ခဲ့သော်

လည်း တောင်အာဖရိက အစိုးရက လက်မခံပဲ ပယ်ချခဲ့သည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် အတွင်းတွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ဦးဆောင်သော အနောက်အုပ်စု ကိုယ်စားလှယ်များသည် တောင်အာဖရိက နိုင်ငံ၊ နိုင်ဂျီးရီးယား နိုင်ငံနှင့် နမီးဗီးယားဒေသများသို့ သွားရောက်ခဲ့သည့်အပြင် နမီးဗီးယား ဆွာပို အဖွဲ့ဝင်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သည်။

အမေရိကန်၏ အဆိုပြုချက်တွင် နမီးဗီးယားဒေသအား လွတ်လပ်ရေးပေးရန်၊ နမီးဗီးယားဒေသနေ ပြည်သူလူထု၏ လူ့အခွင့်အရေးများကို လေးစားရန်နှင့် ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် တရားမျှတသော ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပပေးရန် စသည့် အဆိုများ ပါဝင်သည်။ နမီးဗီးယား ဒေသနေ လူဖြူတို့၏ အသက် အိုးအိမ် စည်းစိမ် များကို ကာကွယ် ပေးရန် ကြားကာလတစ်ခုတွင် ကုလသမဂ္ဂ ငြိမ်းချမ်းရေး တပ်များ ထားရှိရန်ဟူသော အချက်လည်း ပါဝင်လေသည်။

ယင်းအနောက်အုပ်စု ဆက်သွယ်ရေး ငါးနိုင်ငံ အဖွဲ့၏ အဆိုပြုချက် များကို ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် တန်ဇာနီးယား နိုင်ငံ၌ ကျင်းပခဲ့သော အာဖရိက ရွှေတန်းငါးနိုင်ငံမှ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးများနှင့် ဆွာပိုအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်တို့က ပယ်ချခဲ့သည်။

အနောက်တောင် အာဖရိက၌ လွတ်လပ်သော နမီးဗီးယားနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးကို အပြည့်အဝ ထောက်ခံသော ဆုံးဖြတ်ချက်ငါးရပ်ကိုလည်း ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံက ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ချမှတ်ခဲ့သည်။ အန်ဂိုလာ နိုင်ငံ တွင်းသို့ နမီးဗီးယားမှတစ်ဆင့် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံက ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက် နေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ စစ်မှုထမ်းမနေရ ဥပဒေအပါအဝင် နိုင်ငံ

အတွင်း၌ စစ်ရေးတည်ဆောက်မှုများပြုလုပ်ပြီး နမီးဗီးယား ဒေသကို တရားမဝင် ဆက်လက် ထိန်းသိမ်း ထားခြင်းကို လည်းကောင်း ပြစ်တင်ရှုတ်ချကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

တောင်အာဖရိကတပ်များသည် နမီးဗီးယားဒေသတွင် အခြေခံ၍ အန်ဂိုလာ နိုင်ငံအတွင်းတွင် တပ်စွဲ ထားသည့် နမီးဗီးယား လွတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြသော ဆွာပို ပြောက် ကျား တပ်ဖွဲ့များအား ကြည်း ကြောင်း၊ လေကြောင်းများဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

ယင်းအရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု သည် တောင်အာဖရိက နိုင်ငံဘက်မှ ရပ်တည်၍ အန်ဂိုလာ နိုင်ငံတွင် တပ်စွဲထားသော ဆွာပိုအဖွဲ့ဝင်များအား စစ်ရေး အရထောက်ပံ့နေသော ကျူးဗားတပ်များ ရုပ်သိမ်းပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့လေသည်။

နယူးဇီလန်နိုင်ငံဝန်ကြီးချုပ် ရောဗတ်မူဒွန်း

နယူးဇီလန်နိုင်ငံ။ ။ အိုးအိမ်၊ လုပ်ငန်းခွင်နှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ဝန်ကြီး ဒီရက်ကွီဂလီသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၄ ရက် နေ့တွင် ရာထူးမှနှုတ်ထွက်သည်။ ကွီဂလီသည် ၁၉၈၀ ပြည့် နှစ် နိုဝင်ဘာလက ဝန်ကြီးချုပ်ရောဗတ်မူဒွန်းကို ဖြုတ်ချ၍ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဘရိုင်ယန်တော့ဘွိုင်ကို အစားထိုးတင် မြှောက်ရန် ဦးဆောင်ကြိုးပမ်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ ကွီဂလီ၏နေရာ တွင် မစ္စတာအန်ထော်နီ ဗရီးလန်ဒါကို ခန့်အပ်လိုက်သည်။ ထို့ပြင် ဝန်ကြီးချုပ်မူဒွန်းသည် ကုန်သွယ်ရေးနှင့် စက်မှုဝန် ကြီးဌာနမှ သီးခြားခွဲထုတ်ဖွဲ့စည်းလိုက်သော အကောက်ခွန် ဝန်ကြီးဌာန၏ ဝန်ကြီးအဖြစ် မစ္စတာကိုက်အာလန် ကို ခန့်အပ်သည်။

နယူးဇီလန်နိုင်ငံသည် သြစတြေးလျ၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတို့နှင့် ကာကွယ်ရေးစာချုပ် (အန်းဇပ်) ခေါ် ပစိဖိတ် လုံခြုံရေးစာချုပ်ကို ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ချုပ်ဆို ခဲ့သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် နယူးဇီ လန်နှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့သည် အန်းဇပ်စာချုပ် ကို တိုးခဲ့သည့် ပဋိညာဉ်စာချုပ်တရပ်ချုပ်ဆိုသည်။ အရေး ပေါ် အခြေအနေပေါ်ပေါက်ပါက စစ်ရေးအတတ်ပညာ အကူအညီများ ပေးစွမ်းနိုင်မည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ယင်းပဋိညာဉ်စာချုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဥရောပတိုက်သားများ နယူးဇီလန်နိုင်ငံတွင် အခြေချ နေထိုင်ရန် လာရောက်စဉ်က ဌာနေတိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်သည့် မာအိုရီလူမျိုးတို့နှင့် တိုက်ခိုက်ကြရသည်။ သို့ရာ

တွင် ၁၈၇၂ ခုနှစ်တွင် တိုက်ပွဲများ ပြေငြိမ်းခဲ့ပြီးနောက် မာအိုရီတိုင်းရင်းသားတို့သည် နယူးဇီလန် လူမှုအဖွဲ့အစည်း တွင် တန်းတူအဆင့်ရရှိသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၉ ရက်နေ့ကမူ မာအိုရီကျွန်းပိုင်ဆိုင်ရေးကို လှုံ့ဆော်လှုပ်ရှား သော မာအိုရီလူမျိုး တရာကျော်နှင့် နယူးဇီလန်ရဲတပ်ဖွဲ့တို့ သည် ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားသည်။

သေဒဏ်အစား တသက်တကျွန်း ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ပြင် ဆင်ရန် သင့်မသင့်စိစစ်ဆုံးဖြတ်ပေးရန် နယူးဇီလန်အစိုးရက ဖွဲ့စည်းထားသည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရေးကော်မတီသည် နိုင်ငံ တော် ပုန်ကန်မှုတွင် သေဒဏ်မှ တသက်တကျွန်းပြစ်ဒဏ်သို့ မပြောင်းလဲသင့်ကြောင်း ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၃ ရက်နေ့တွင် တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်သည်။

နယူးဇီလန်နိုင်ငံသည် နယူးဒေလီမြို့ရှိ မဟာမင်းကြီး ရုံးကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့မှစ၍ ပိတ် လိုက်သည်။ တိုရူန်တို၊ မက်ဒရစ်နှင့် ထရီနီဒက်မြို့များရှိ နယူးဇီလန်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများကိုလည်းပိတ်သည်။ ယင်းသို့ ပိတ်လိုက်ခြင်းသည် နိုင်ငံရေးပြဿနာကြောင့် မဟုတ် ကြောင်း သတင်းထုတ်ပြန်သည်။

နယူးဇီလန်နိုင်ငံ၏ လေဘာအမျိုးသားပါတီက ပထမ ဆုံး အမျိုးသမီးဥက္ကဋ္ဌကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် သြဂုတ်လ ၂ ရက် နေ့က ရွေးချယ်တင်မြှောက်လိုက်သည်။ ပါတီ၏ ပြည်သူ့ ဆက်ဆံရေးအတိုင်ပင်ခံနှင့် အမျိုးသမီးဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဟောင်း

အကျယ်အဝန်း။	။ ၁,၀၃,၈၈၃ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၃၁,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဝယ်လင်တန်မြို့

ဆူးဝုသည် ဝါရင့်အမျိုးသား ပါတီခေါင်းဆောင်နှစ်ဦးကို ဖြတ်ကျော်၍ ရွေးချယ်ခံခဲ့ရသည်။

နယူးဇီလန်နိုင်ငံသည် အနောက် ဆာမိုအာလူမျိုး ၁၀,၀၀၀ ကို လန်ဒန်ပရိဗီကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် နယူးဇီလန်နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူရေးသဘောတူညီချက်ကို ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။

ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်ရုံမျှနှင့် မည်သည့်အရာဝတ္ထု၏ အရောင်အဆင်းကိုမဆို ပြောနိုင်သော စက်ကိရိယာတစ်ခုကို မျက်မမြင်များအတွက် နယူးဇီလန်နိုင်ငံ အုတ်ကလင် တက္ကသိုလ်က ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်နေ့ တွင် တီထွင်ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အရောင်ပြော စက်ကို ဆက်သွယ်ရေးအင်ဂျင်နီယာဌာန အထက်တန်း ကထိကတဦးဖြစ်သော ဒေါက်တာသွန်းငုယင်က ကြံဆ တီထွင်ခဲ့လေသည်။

နာကာဆိုနေ၊ ယာဆုဟီရို (ခရစ် ၁၉၁၈) ။ ။ ဂျပန် နိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ်ယာဆုဟီရို နာကာဆိုနေကို ၁၉၁၈ ခုနှစ် မေလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် တိုကျိုမြို့ အနောက်မြောက်ဘက်ရှိ

ဂျပန်နိုင်ငံဝန်ကြီးချုပ် ယာဆုဟီရို နာကာဆိုနေ

ဂွန်မာစီရင်စဉ် မွေးဖွားသည်။ မိဘများသည် သစ်ကုန်သည် များဖြစ်သည်။ တိုကျိုဘုရင့် တက္ကသိုလ်တွင် ဥပဒေပညာ ကို ၁၉၄၁ ခုနှစ်အထိ ဆည်းပူးခဲ့သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် စတင် ဖြစ်ပွားသောအခါ ဂျပန်ဘုရင့် ရေတပ်မတော်၌ ဘဏ္ဍာရေးအရာရှိအဖြစ် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းသည်။ ကမ္ဘာ စစ်ကြီး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ရေတပ်ဗိုလ်မှူးအဆင့်ဖြင့် အနားယူလိုက်သည်။

နာကာဆိုနေသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် မိမိနေထိုင်ရာ တာကာဆာကီမြို့မှ လွတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေး

ချယ်တင်မြောက်ခံရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် လွတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ၁၃ ကြိမ် ပြန်လည် ရွေးချယ် တင် မြောက်ခံရသည်။ နာကာဆိုနေအား သိပ္ပံနှင့် စက်မှုနည်း ပညာ အေဂျင်စီ၏ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် တာဝန်ကို ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ဝန်ကြီးချုပ် နိုဗုဆူကေကီရိုက ပေးအပ်သည်။ ကက်ဘီနက်အဖွဲ့တွင် ပထမဆုံး ပါဝင်ခွင့်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ နျူးကလီးယားစွမ်းအင် ကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ကိုလည်း ပူးတွဲဆောင်ရွက်ရသည်။

နာကာဆိုနေသည် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၇၁ ခုနှစ်အထိ ကာကွယ်ရေး အင်ဂျင်စီ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်အဖြစ် လည်း ကောင်း၊ ၁၉၇၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၂ ခုနှစ်ထိ လစ်ဗရယ်ဒီမိုကရက် တစ်ပါတီ အလုပ်အမှုဆောင်ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်လည်း ကောင်း၊ ၁၉၇၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၄ ခုနှစ်အထိ နိုင်ငံတကာ ကုန်သွယ်ရေးနှင့် စက်မှုလုပ်ငန်း ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း ထမ်းဆောင်သည်။

နာကာဆိုနေသည် ၁၉၇၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၆ ခုနှစ်အထိ လစ်ဗရယ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၈ ခုနှစ်အထိ ပါတီအလုပ်အမှုဆောင် ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် လည်း ကောင်း ရွေးချယ်တင်မြောက် ခံရသည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ဇင်ကိုဆူဇူကီ၏ အစိုးရအဖွဲ့တွင် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်မှ စ၍ စီမံခန့်ခွဲမှု အေဂျင်စီ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်အဖြစ် တာဝန် ယူသည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ဆူဇူကီ ပြည်ပခရီးထွက်သည့်အခါ ခေတ္တဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ထမ်းဆောင်ရသည်။

ရေနံကို အာရပ်နိုင်ငံများက နိုင်ငံရေးလက်နက်အဖြစ် စတင် အသုံးပြုသော ၁၉၇၃ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ဂျပန် နိုင်ငံသို့ ပုံမှန်အတိုင်း ရေနံ တင်ပို့ရောင်းချရေး အတွက် အီရန်နိုင်ငံနှင့်ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ခြင်းသည် နာကာ ဆိုနေ၏ စွမ်းဆောင် အောင်မြင်ချက်တခု ဖြစ်သည်။ ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ဂျပန်- တရုတ် ကုန်သွယ်မှု မြှင့်တင်ရန် ကြိုးပမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

လစ်ဗရယ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ အရေးပေါ်ညီလာခံက ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် နာကာဆိုနေကို ၁၁ ဦးမြောက် ပါတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ထောက်ခံမဲ ၅၇ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် ရွေးချယ်တင်မြောက်သည်။ နိုဝင်ဘာလ ၂၆ ရက် နေ့တွင် ဂျပန်လွတ်တော် နှစ်ရပ်စလုံးက နာကာဆိုနေကို ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ၁၆ ဦးမြောက် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြောက်လိုက်သည်။

နာကာဆိုနေသည် ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည် ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်၌ ဟင်နရီ ကစ်ဆင်းဂျား (နောင်တွင် ထင်ရှားသော နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဖြစ်လာသူ) ဦးဆောင် ဆွေးနွေးသော နွေရာသီ နှီးနှောဖလှယ်ပွဲသို့ တက်ရောက်ခဲ့

ပူးသည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် အန္တာတိကဒေသသို့ လေ့လာရေးခရီး သွားရောက်ဖူးသည်။ လူငယ် ရည်မှန်းချက်၊ တောင်ငင်ရိုးစွန်း - လူသားနှင့် သိပ္ပံပညာ၊ ဖရန်တီယာအင် ဂျပန် စာအုပ်တို့ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။

နာရဒ၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက် (မြန်မာ ၁၂၆၅)။ ။ ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တနာရဒသည် ရောဂါတိုင်း မြန်အောင်မြို့နယ်၊ လယ်ကြီးကွင်းရွာ၊ ခမည်းတော် ဦးကြယ်၊ မယ်တော် ဒေါ်မဲ့တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၅ ခုနှစ် နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၉ ရက် စနေနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

အသက် ခုနှစ်နှစ်အရွယ်တွင် မကျည်းကွင်းကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုရိယထံတွင် ပညာသင်ယူသည်။ အသက် ၁၂ နှစ်အရွယ်တွင် ဆရာတော် ဦးသုရိယကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ရှင်သာမဏေဘွဲ့မှာ ရှင်နာရဒ ဖြစ်သည်။

၁၅ နှစ်အရွယ်တွင် သာယာဝတီခရိုင် ရေကင်းမြို့၊ သထုံကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးသောဘိတထံ ပညာဆက်လက်ဆည်းပူးသည်။ ၁၈ နှစ်သားအရွယ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ပထမ ဝေဠုဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပဏ္ဍိတထံတွင် အန္တောသိက တပည့်ရင်းအဖြစ် ဆက်လက် ပညာသင်ယူပြန်သည်။

၁၂၈၄ ခုနှစ်တွင် ခမည်းတော် မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟကို ခံယူကာ မြန်အောင်မြို့ ထန်းသုံးပင်ကျောင်းတိုက် သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဥာဏဝံသကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

မန္တလေးမြို့၊ ဘုရားကြီးတိုက် ဟံသာဝတီဆရာတော် ဦးဣန္ဒာသဘ၊ ဘုရားကြီးတိုက် ဆရာတော် ဦးကြယ် (ဦးဥက္ကံသ မာလာ)၊ ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ၊ ဆရာတော် ဦးဥယျ၊ ဆရာတော် ဦးနာရဒ၊ ဆရာတော် ဦးပခန်း၊ ဆရာတော် ဦးဝိုင်း၊ မန္တလေးမြို့ တောင်ပြင်ဘုံကျော်တိုက် စာချဆရာတော် ဦးသောသဝန္တ၊ အနောက်ပြင်ချမ်းသာကြီးတိုက် စာချဆရာတော် ဦးလက္ခဏ၊ စိန်ပန်းရွှေကူတိုက် ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဓမ္မ၊ အင်းခန်း ဝိသုဒ္ဓာရုံတိုက် ရွှေပြည်ဆရာတော် ဦးသုဒ္ဓိ၊ ဗန်းမော်တိုက် ဆရာတော် ဦးဥတ္တမ စသည်တို့ထံ၌ မန္တလေးနည်းရအောင် သင်ကြားဆည်းပူးတော်မူခဲ့သည်။

ထို့နောက် ပခုက္ကူမြို့၊ မဟာဝိသုတာရာမ ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးပညာ၊ ဆရာတော် ဦးနန္ဒဝံသ၊ ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရတို့၏ထံ၌လည်း ပခုက္ကူနည်းရအောင် သင်ကြားဆည်းပူးတော်မူခဲ့သည်။

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တ နာရဒ

၁၂၉၂ ခုနှစ်တွင် ပထမဝေဠုဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သြဝါဒအရ ရန်ကုန်မြို့၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီးတွင် စာချအဖြစ် တာဝန်ယူ၍ စာပေပို့ချတော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် သဒ္ဒတ္တဘေဒစိန္တာနှင့် ကစွာယနသာရနိဿယကျမ်း၊ မာတိကာဓာတုကထာ ခက်ဆစ် ဆိုရိုးကျမ်း၊ ယမိုက်ဆိုရိုးကျမ်းနှင့် အဓိပ္ပာယ်အကျယ် ဖွင့်ကျမ်း၊ သုံးချက်စ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင် ခက်ဆစ်ကျမ်းများကို လက်ရေးမူဖြင့် ပြုစုတော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း မြို့နယ်ဝိနည်းဓိရုံ၊ ဝေဠုဝန် နိကာယ (က) အကျိုးတော်ဆောင်ချုပ် (ခ) မဟာနာယက (ဂ) ဂဏရက္ခိတ၊ ရွှေတိဂုံစေတီဂေါပကအဖွဲ့၏ သြဝါဒါစရိယ၊ တော်လှန်ရေးအစိုးရ လက်ထက် သာသနာသန်ရှင်းရေး မှော်ဘီအစည်းအဝေးတွင် ဦးစီးအဖွဲ့ဝင်၊ နိုင်ငံတော် သြဝါဒါစရိယ၊ တောင်တန်းသာသနာပြုအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းသည့်အခါမှစ၍ သံဃာ့အမှုဆောင်၊ အကျိုးတော်ဆောင်ချုပ်နှင့် ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ၊ ၁၃၂၇ ခုနှစ်မှစ၍ တိပိဋကဓရ ရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့တွင် သြဝါဒါစရိယနှင့် ဥက္ကဋ္ဌ စသည့် သာသနာ့တာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဤသို့ သာသနာတော်၏ အကျိုးကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည့် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနာရဒသည် ၁၃၄၃ ခုနှစ်တွင် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်မြတ်ကို အလှူခံရရှိတော်မူသည်။

နီကရာဂွာ သမ္မတနိုင်ငံ

နီကရာဂွာသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်ကြာ အောင် အုပ်ချုပ်လာခဲ့သော သမ္မတ ဆိုမိုလာ၏ မိသားစု အာဏာရှင်အစိုးရအဖွဲ့ကို လက်ဝဲဝါဒဆန်ဒီနစ္စတန် ပြောက် ကျားများက ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် တော်လှန်ခဲ့ကြပြီးနောက် နီကရာဂွာနိုင်ငံတွင် လက်ဝဲဝါဒသမားများ အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်း၍ အုပ်ချုပ်နေကြသည်မှာ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တိုင်အောင် ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် နီကရာဂွာ နိုင်ငံသို့ ထောက်ပံ့ခဲ့သော စီးပွားရေး အကူအညီ များကို ဖြတ်တောက်ခဲ့သည်။

နီကရာဂွာနိုင်ငံရှိ လက်ဝဲဆန်ဒီနစ္စတန် တော်လှန်ရေး အဖွဲ့၏ အောင်မြင်မှုကြောင့် အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံများ ဖြစ် သော အယ်ဆာပေးဒိုး၊ ဟွန်းဒူးရပ်နှင့် ဂွာတီမာလာ နိုင်ငံ မှ အစိုးရများသည် ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဆန်ဒီနစ္စတန် အစိုးရအဖွဲ့အား ကျူးပားနိုင်ငံ၊ ဂျာမန် ဒီမိုကရက်တစ် သမ္မတနိုင်ငံနှင့် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုတို့ က အကူအညီပေးခဲ့ကြသည်။

ထိုအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျူးပား နိုင်ငံသည် အလယ်ပိုင်း အမေရိကန်နိုင်ငံများနှင့် ကာရစ်ဘီယံနိုင်ငံများ သို့ လက်ဝဲတော်လှန်ရေးဟန်များ ကူးစက် ပြန့်ပွားအောင် ပြုလုပ်လျက် ရှိသည်ဟု အမေရိကန် လက်ထောက် နိုင်ငံ

ခြားရေးဝန်ကြီး သောမတ်အင်ဒါးက ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ အတွင်းတွင် ကျင်းပသော အမေရိကန် ဆီနိတ်လွှတ်တော် ဆပ်ကော်မတီသို့ အစီရင်ခံခဲ့သည်။ ကျူးပား နိုင်ငံသည် နီကရာဂွာနိုင်ငံမှတစ်ဆင့် အယ်ဆာပေးဒိုးနှင့် ဂွာတီမာလာ နိုင်ငံများရှိ တော်လှန်ရေးအင်အားစုများသို့ လက်နက်များ ပေးပို့ခဲ့သည်ဟုလည်း အစီရင်ခံခဲ့သည်။

နီကရာဂွာနိုင်ငံမှ ပြည်ပြေး ဆိုမိုလာ အစိုးရအဖွဲ့သည် ဟွန်းဒူးရပ်နိုင်ငံ၌ ခြေကုပ်ယူ၍ နီကရာဂွာနိုင်ငံမှ ဆန်ဒီ နစ္စတန်အစိုးရအဖွဲ့အား ဖြုတ်ချရန်ကြံစည်ခဲ့သည်ဟု နီကရာ ဂွာ အစိုးရအဖွဲ့က ဟွန်းဒူးရပ်နိုင်ငံအားစွပ်စွဲခဲ့သည်။ ဟွန်း ဒူးရပ်နိုင်ငံကလည်း မဟုတ်မမှန်ကြောင်း ပြန်လည်ငြင်းဆို သည်။

နီကရာဂွာနိုင်ငံနှင့် ဟွန်းဒူးရပ်နိုင်ငံတို့သည် နယ်ခြား ဒေသ၌ တင်းမာမှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် နီကရာဂွာနှင့် ဟွန်းဒူး ရပ်နယ်ကြား၌ နေထိုင်ကြသော ကလေးသူငယ် ဒုက္ခသည် များကို အမေရိကန် ရဟတ်ယာဉ်များဖြင့် သယ်ယူ လာခဲ့ ရသည်။ ယင်းသို့ ဒုက္ခသည် များကို သယ်ယူပေးစဉ် ရဟတ်ယာဉ်တစ်စင်းပျက်ကျခဲ့၍ ကလေးငယ် ၇၅ ဦး သေ ဆုံးသည်။

နီကရာဂွာအစိုးရသည် အမေရိကန်အစိုးရအား အပြစ် တင်၍ အမေရိကန် ဆန့်ကျင်ရေးဆန္ဒပြပွဲများကို နီကရာဂွာ နိုင်ငံတွင်း၌ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန် အစိုးရသည် ပြည်ပြေး ဆိုမိုလာအစိုးရအား ငွေကြေးထောက်ပံ့ပြီး ဆန် ဒီ နစ္စတန် အစိုးရအား ဖြုတ်ချရန် ကြံစည်ခဲ့သည်ဟု စွပ်စွဲခဲ့သည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၇၉,၇၇၉ ဝတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၂၄,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ မနာဂွာမြို့

အော်တိုဂါ အပါအဝင် လက်ဝဲ ဆန်ဒီနစ္စတန် ခေါင်းဆောင်များ၊ အာဏာရှင် ဆိုမိုလာအစိုးရအဖွဲ့ကို ဖြုတ်ချခဲ့သည် တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲ နှစ်ပတ်လည် အခမ်း အနားကို ဤသို့ စည်ကားစွာ ကျင်းပသည်။

နိကရာဂွာ သမ္မတနိုင်ငံ

နိကရာဂွာနိုင်ငံတွင် အမြဲတမ်း တပ်သား စုစုပေါင်း ၂၄,၀၀၀ ခန့်ရှိသည်။ အရန်တပ်ဖွဲ့အင်အား ၅၅,၀၀၀ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် နိကရာဂွာနိုင်ငံသည် အလယ်ပိုင်း အမေရိကတွင် စစ်အင်အား အတောင့် တင်းဆုံးသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ဆန်ဒီနစ္စတန်အစိုးရသည် စစ်ရေးတည်ဆောက်မှုကို ဦးစားပေးဆောင်ရွက်နေလေသည်။

နိကရာဂွာနိုင်ငံသည် ဆန်ဒီနစ္စတန် အစိုးရ အဖွဲ့အား အခြေယိုင်အောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော တန်ပြန်တော်လှန်ရေး အဖွဲ့များကိုလည်း အောင်မြင်စွာတန်းလှန်နိုင်ခဲ့သည်။

နိုဗဲဆုများ (၁၉၇၂)။ ။ ဆွီဒင် ပညာတံခွန်အသင်းများနှင့် နော်ဝေးပါလီမန် နိုဗဲဆုကော်မတီတို့သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုဗဲဆုရှင်စာရင်းကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလအတွင်း ထုတ်ပြန်ကြေငြာသည်။ ဆုတစ်ဆုစီအတွက် ဒေါ်လာ ၁,၆၀,၀၀၀ ချီးမြှင့်သည်။

ဇီဝကမ္မပညာရပ်ဆိုင်ရာ နိုဗဲဆုရှင် ပါမောက္ခ ဘင်အိုင်ဆင်မြူယယ်ဆန်၊ ပါမောက္ခ ဆွန်းကေဘာ့စထရမ်းနှင့် ဒေါက်တာဂျန်အာဗိန်းတို့ကို အတူတကွ တွေ့မြင်ရပုံ

ဆေးပညာဆု - ဆေးပညာ သို့မဟုတ် ဇီဝကမ္မပညာရပ်ဆိုင်ရာ နိုဗဲဆုကို ဆွီဒင်အမျိုးသားများဖြစ်သော ပါမောက္ခ ဆွန်းကေ ဘာ့စထရမ်းနှင့် ပါမောက္ခ ဘင် အိုင် ဆင်မြူယယ်ဆန်၊ ဗြိတိန် အမျိုးသား ဒေါက်တာ ဂျန်အာဗိန်းတို့က ဆွတ်ခူးရရှိသည်။ ဇီဝရုပ်အဖွဲ့သစ်တခုဖြစ်ပေါ်ရာတွင် အရေးပါသော ပရော့စတဂရလင်ဒင် ဗြိမ်စုများနှင့် မျိုးဆက်နွယ် ဇီဝအစွမ်းထက် ဝတ္ထုများအပေါ် လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ အတွက် ဆုချီးမြှင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၅၀ ခန့်က စတင်တွေ့ရှိခဲ့သော ပရော့စတဂရလင်ဒင်ဗြိမ်စုများသည် တစ်ရှူးဟိုမိုနီးများအဖြစ် ထင်ရှားသည်။ ကလာပ်ဖည်းများ ရုတ်တရက် ဖောက်ပြန်မှု မဖြစ်ပွားအောင် ကာကွယ်ပေးသည်။ ဒဏ်ရာ အနာတရ ရသောအခါဖြစ်စေ၊ ရောဂါကပ်သောအခါဖြစ်စေ တစ်ရှူး၏ လုပ်ဆောင်မှု

ဖောက်ပြန်လာပါက ပရော့စတဂရလင်ဒင်များ ထွက်လာတတ်သည်။ ယင်းဗြိမ်စုများကို လူနာကု ဆေးပညာတွင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အသုံးချလာသည်။ အထူးသဖြင့် သားဖွားနှင့် မီးယပ်ပညာတို့တွင် အသုံးချသည်။ သွေးလှည့်အဖွဲ့ ဖောက်ပြန်မှုများနှင့် ပက်ပတ် အနာများကို ကုသရာတွင်လည်း ပရော့စတဂရလင်ဒင်ဗြိမ်စုများကိုလည်း ကောင်း၊ ယင်းနှင့်ဆင်တူရိုးမှား ဗြိမ်ပေါင်း များကိုလည်း ကောင်း အောင်မြင်စွာ အသုံးချနေပြီဖြစ်သည်။ မီးယပ် သွေးပေါ်ခြင်း၊ သည်းခြေကျောက်တည်ခြင်းနှင့် ကျောက်ကပ်ကျောက်တည်ခြင်းတို့ကြောင့် ခံစားရသော နာကျင်မှုများကို လျော့ပါး သက်သာစေရန်လည်း အသုံးချနိုင်သည်။

ပါမောက္ခ ဘာ့စထရမ်းသည် ၁၉၁၆ ခုနှစ်တွင် စတော့ဟုမ်းမြို့၌ မွေးဖွားသည်။ ပါမောက္ခ ဘာ့စထရမ်းသည် ၁၉၅၀ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်အထိ စတော့ဟုမ်းမြို့ ကာရိုလင်စကာတက္ကသိုလ်တွင် ပါမောက္ခအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၇ ခုနှစ်အထိ ပါမောက္ခချုပ် အဖြစ် လည်းကောင်း ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ယင်းတက္ကသိုလ်မှာပင် ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၀ ခုနှစ်အထိ ဘွဲ့လွန်ဆေးပညာ မဟာဌာနမှူးအဖြစ်လည်း တာဝန်ယူသည်။ ဆုရရှိချိန်တွင် နိုဗဲဖောင်ဒေးရှင်း အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး အဖွဲ့ချုပ် အကြံပေး ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။ ပရော့စတဂရလင်ဒင်များသည် သာလွန်မပြည့်ဝသော အဆီအက်စစ်မှ အသွင်ပြောင်း ဖြစ်ပေါ် ဖွဲ့စည်းလာကြောင်းကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသည်။ အရေးပါသော ပရော့စတဂရလင်ဒင် နှစ်မျိုးကို သန့်စင်ခွဲထုတ်လေ့လာ၍ ဓာတုတည်ဆောက်ပုံကို ဖော်ထုတ် သတ်မှတ်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ပါမောက္ခ ဆင်မြူယယ်ဆန်သည် ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် ဆွီဒင်နိုင်ငံ ဟမ်းစတတ်မြို့တွင် မွေးဖွားသည်။ ပါမောက္ခ ဆင်မြူယယ်ဆန်သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှစ၍ ကာရိုလင်စကာ တက္ကသိုလ်မှာပင် ဆေးပညာ ဓာတုဗေဒနှင့် ဇီဝကမ္မဓာတုဗေဒ ပါမောက္ခအဖြစ်ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် ဘွဲ့လွန်ဆေးပညာ မဟာဌာနမှူးအဖြစ် ပါမောက္ခဘာ့စထရမ်း၏ ရာထူးကို ဆက်ခံသည်။ ပရော့စတဂရလင်ဒင် ဗြိမ်စုအမျိုးမျိုး ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲပုံတို့ကို ဇီဝဓာတုဖြစ်စဉ်များနှင့် ဆက်စပ်ရှင်းလင်း ပြနိုင်သဖြင့် ဆင်မြူယယ်ဆန်၏ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်များသည် ပရော့စတဂရလင်ဒင် ဖွဲ့စည်းပုံစနစ်ကို ပိုမိုနက်ရှိုင်းစွာ လေ့လာနိုင်ရန် အထောက်အကူပြုသည်။

ဒေါက်တာဗိန်းသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဝါစီစတာရှိုင်းယား၌ မွေးဖွားသည်။ ဒေါက်တာဗိန်းသည် အောက်စဖို့နှင့်

နိဗ္ဗာန်ဆုများ

ယေးကက္ကသိုလ်တို့တွင် အမှုထမ်းဖူးသည်။ လန်ဒန်မြို့ရှိ ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန်များ၏ တော်ဝင်ကောလိပ်တွင် လက် တွေ့ ဆေးဝါးဗေဒ ပါမောက္ခအဖြစ် ဆောင်ရွက်ဖူးသည်။ ဗတ်ကင်ဟမ်ရှိ ဝဲကမ်းသုတေသန ဓာတ်ခွဲခန်းများ ဖွံ့ဖြိုးမှု ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်။ အက်စပရင်ဆေးဝါးနှင့် အခြား ယဉ်း ရောင် တား ဆေး ဖြစ်ပေါင်းများသည် ပရောစတာဂလင်ဒင်များ ဖွဲ့စည်း ဖြစ်ပေါ်မှုကို ဟန့်တားပေးကြောင်း လက်တွေ့သရုပ်ပြ ရှင်း လင်းနိုင်ခဲ့သည်။

ငြိမ်းချမ်းရေးနိဗ္ဗာန်ဆုရှင် မစ္စက် အယ်ဗာမိုင်ဒယ်နှင့် အယ် ဖွန်ဆို ဂါစီယာရိုဗဲ

ငြိမ်းချမ်းရေးဆု - ကုလသမဂ္ဂ လက်နက် ဖျက်သိမ်းရေး အတွက် စေ့စပ် ညှိနှိုင်းမှု များကို ရှေ့ဆောင် လှုံ့ဆော် ဆောင်ရွက်သောကြောင့် ဆွီဒင်နိုင်ငံမှ မစ္စက် အယ်ဗာ မိုင်ဒယ်နှင့် မက္ကစီကိုနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဟောင်း အယ်ဖွန်ဆို ဂါစီယာ ရိုဗဲတို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေး နိဗ္ဗာန်ဆုကို ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သည်။

အသက် ၇၁ နှစ်ရှိ ဂါစီယာရိုဗဲသည် ၁၉၄၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၇ ခုနှစ်အထိ ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူးချုပ်ရုံးတွင် နိုင်ငံရေးရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၄ ခုနှစ်အထိ ဗရာဇီးနိုင်ငံဆိုင်ရာ မက္ကစီကို သံအမတ်ကြီးအဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်သည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၁ ခုနှစ်အထိ နိုင်ငံခြားရေးရာ အတွင်း ဝန်အဖြစ် အမှုထမ်းသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၅ ခုနှစ် အထိ ကုလသမဂ္ဂ အမြဲတမ်းကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် မက္ကစီကို နိုင်ငံကို ကိုယ်စားပြုဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၆ ခုနှစ်အထိ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူသည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်မှစ၍ ဂျီနီဗာမြို့ရှိ ကုလသမဂ္ဂလက်နက်ဖျက်သိမ်း ရေး ကော်မတီသို့ မက္ကစီကိုနိုင်ငံ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စေလွှတ်ခံရသည်။ လက်တင်အမေရိကတိုက်တွင် နျူးက လီးယားလက်နက်များ ပိတ်ပင်တားဆီးရေးစာချုပ် (တလ

တီလိုကိုစာချုပ်)ကို ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင်အောင် မြင်စွာ လက်မှတ်ရေးထိုး ချုပ်ဆိုနိုင်ခဲ့ခြင်းသည် လက်နက် ဖျက်သိမ်းရေးလုပ်ငန်း နယ်ပယ်တွင် ရိုဗဲ၏ စွမ်းဆောင် အောင်မြင်မှုတရပ်ဖြစ်သည်။ ထိုစာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ရေး အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၇ ခုနှစ်အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

အသက် ၈၀ ရှိ မစ္စက်မိုင်ဒယ်သည် ၁၉၄၀ ပြည့်လွန်နှစ် များနှင့် ၁၉၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်း ကုလသမဂ္ဂ ပညာရေး၊ သိပ္ပံပညာနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့တွင် အဆင့်မြင့် တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ဖူးသည်။ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် သီဟိုဠ်နိုင်ငံများဆိုင်ရာ ဆွီဒင် သံအမတ်ကြီးအဖြစ် ခန့်ထားခံရသည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဆွီဒင်နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနတွင် လက်နက်ဖျက်သိမ်း ရေးဆိုင်ရာ အထူးလက်ထောက်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ထိုနှစ်မှာပင် ဂျီနီဗာမြို့တွင်ကျင်းပသော လက်နက်ဖျက် သိမ်းရေးညီလာခံသို့ ဆွီဒင်နိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ခေါင်း ဆောင်အဖြစ် စေလွှတ်ခံရသည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့ ပထမဆုံး လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး ဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်ထား ခြင်း ခံရလေသည်။ မစ္စက်မိုင်ဒယ်၏ ခင်ပွန်း ဂန်နာမိုင်ဒယ် သည်လည်း ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ဘောဂဗေဒဆိုင်ရာ နိဗ္ဗာန်ဆုကို ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သည်။

ရူပဗေဒနိဗ္ဗာန်ဆုရှင် ပါမောက္ခကင်းနက်ဂျီ၊ ဝီလဆင်

ရူပဗေဒဆု - အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယူးယောက်ပြည် နယ် အိုင်သကာမြို့တော် ကော်နဲတက္ကသိုလ်တွင် ၁၉၇၁ ခုနှစ်မှစ၍ ရူပဗေဒပါမောက္ခအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် နေသူ ကင်းနက် ဂျီ၊ ဝီလဆင်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ရူပဗေဒ နိဗ္ဗာန်ဆုကို ဆွတ်ခူးသွားသည်ဟု ဆွီဒင် တော်ဝင် သိပ္ပံပညာ တံခွန်အသင်းကြီးက ကြေငြာသည်။ ရေမှ ရေငွေ့ပျံခြင်း ကဲ့သို့သော ရုပ်ဝတ္ထုပြောင်းလဲပုံကို သင်္ချာနည်းဖြင့်ဖော်ပြ ခြင်းအတွက် ဆုရရှိသည်။ ဝီလဆင်သည် ရုပ်ခြေကူးပြောင်း မှုများနှင့် ဆက်စပ်နေသော အခြေပြောင်း ဖြစ်ရပ်များ ဆိုင်ရာ သီအိုရီကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

နိဗ္ဗာန်များ

ပါမောက္ခ ဝီလဆင်သည် ၁၉၃၆ ခုနှစ်တွင် မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ် ဝဲလသမ်မြို့၌ မွေးဖွားသည်။ နိဗ္ဗာန်ဆွတ်ခူးနိုင်လောက်သော သုတေသနလုပ်ငန်းကို ၁၉၇၀ ပြည့် လွန်နှစ်များအတွင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အဓိကအားဖြင့် စာတေ့ပညာပိုင်းအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ပါမောက္ခ ဝီလဆင် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြုလိုက်သော ပစ္စည်းများကို အီလက်ထရွန်နစ် လုပ်ငန်းများတွင် လက်တွေ့အသုံးပြုနေကြပြီဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ပုံဆောင်ခဲ သဏ္ဍာန်ရှိသော ဒြပ်ဝတ္ထုများ အပူချိန် အနည်းအများ အလိုက် ပြောင်းလဲပုံကို လေ့လာ ဖော်ထုတ်ပြနိုင်ခဲ့သည်။

ဘောဂဗေဒနိဗ္ဗာန်ဆုရှင်
ပါမောက္ခ ဂျော့ စတီဂလာ

ဓာတုဗေဒနိဗ္ဗာန်ဆုရှင်
ဒေါက်တာအာရှန် ကလု

အသက် ၇၁ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော ပါမောက္ခ ဂျော့စတီဂလာသည် ဥပဒေနှင့် ဘောဂဗေဒပညာရပ်တို့ ဆက်စပ်နှီးနွယ်ပုံကို လေ့လာသော သုတေသနလုပ်ငန်း၏ ရှေ့ဆောင်ပညာရှင်လည်းဖြစ်သည်။ ကေဒသမမြောက် အမေရိကန်နိုင်ငံသား ဘောဂဗေဒ နိဗ္ဗာန်ဆုရှင်ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာစတီဂလာ၏ ဈေးကွက်များလည်ပတ်ပုံ သီအိုရီ သည် ၁၉၄၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ရေပန်းစားသည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်လွန် နှစ်များအတွင်း ပြုစုခဲ့သော သတင်းအချက်အလက်ဘောဂဗေဒ နှင့် စားသုံးသူ ရှာဖွေမှုသီအိုရီတို့သည် မျက်မှောက်ခေတ်အထိ အရေးပါနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ဓာတုဗေဒဆု - အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ကိမ်းဗရစ် တက္ကသိုလ်ရှိ ဆေးသုတေသန မော်လီကျူး ဇီဝဓာတ်ခွဲခန်းတွင် ဖွဲ့စည်းပုံ လေ့လာရေးဌာနခွဲမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ဒေါက်တာ အာရှန်ကလုအား ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဓာတုဗေဒ နိဗ္ဗာန်ဆုကို အပ်နှင်းလိုက်သည်။ ဒေါက်တာ ကလုသည် ၁၉၂၆ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ ဂျိုဟန်နက်စဘတ်မြို့တွင် မွေးဖွားသည်။ သို့သော် ယခုအခါ ပြိတိန်နိုင်ငံသားအဖြစ် ပြောင်းလဲခံယူထားသည်။ ဒေါက်တာကလုသည် ပုံဆောင်ခဲ ပညာနှင့်ဆိုင်သော အီလက်ထရွန် အဏုကြည့်နည်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်၍ ဇီဝဗေဒပညာတွင် အရေးပါသော နျူကလီအစ်ဒြပ်ပေါင်းများ ဖွဲ့စည်းပုံကို စနစ်တကျ ဖော်ထုတ်ရှင်းပြနိုင်ခဲ့သောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ဆုဆွတ်ခူးနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

စာပေနိဗ္ဗာန်ဆုရှင်
စာရေးဆရာ ဂါဘရီယယ်
ဂါစီယာ မားကက်

ဘောဂဗေဒဆု - ရှိကားဂိုး တက္ကသိုလ်မှ အမေရိကန် ပါမောက္ခ ဂျော့စတီဂလာသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဘောဂဗေဒ နိဗ္ဗာန်ဆုကို ရရှိသည်။ စားသုံးသူ၏ ဓလေ့စရိုက်၊ ဈေးကွက်များ လည်ပတ်ပုံနည်းလမ်းနှင့် ဥပဒေဖြင့် ထိန်းညှိသော အစိုးရမူဝါဒများ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုတို့ကို လေ့လာဖော်ထုတ်သောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ဆု ဆွတ်ခူးခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုဒင်တော်ဝင် သိပ္ပံပညာအသင်းက ကြေငြာသည်။

စာပေဆု - ကိုလုံးဗီးယားနိုင်ငံသား စာရေးဆရာ ဂါဘရီယယ် ဂါစီယာမားကက်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် စာပေနိဗ္ဗာန်ဆုကို ဆွတ်ခူးရရှိသည်။ မားကက်သည် အဆန်းတကြယ် စိတ်ကူးများနှင့် ဖြစ်ရပ်မှန်များကို ပေါင်းစပ်ကာ လက်တင်အမေရိကတိုက်၏ လူမှုဘဝနှင့် ပဋိပက္ခများကို ရုပ်လုံးကြွစေရန် ထင်ဟပ်ခြယ်မှုန်းထားသည့် ဝတ္ထုများကို ရေးသားနိုင်စွမ်း ရှိသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ဆုရရှိခြင်းဖြစ်သည်။
ဂါစီယာမားကက်သည် ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် ကိုလုံးဗီးယားနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း ကာရစ်ဘီယံကမ်းခြေရှိ အာရာကာတားကားရွာလေးတွင် မွေးဖွားသည်။ ကြေးနန်း စာရေးတိုင်း၏

သားဖြစ်သည်။ ဥပဒေပညာကို ခေတ္တ သင်ယူပြီးနောက် ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် သတင်းစာဆရာအဖြစ် အသက်မွေး ဝမ်း ကျောင်းပြုသည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် အိတ်လီနိုင်ငံ ရောမ မြို့သို့ သတင်းစာလုပ်ငန်း တာဝန်ဖြင့် သွား ရောက် ခဲ့ ရာ မှ နောက်ပိုင်းတွင် ဗင်နီဇွဲလား၊ ကျူးဗား၊ အမေရိကန်ပြည် ထောင်စု၊ စပိန်နှင့် မက္ကစီကိုနိုင်ငံများတွင် နေထိုင်လေ သည်။ ဆုရရှိချိန်တွင် ကိုလုံးဗီးယားမြို့တော် ဗိုဂိုးတား၌ ထုတ်ဝေသော အယ်အက်စပက်တေးဒိုး သတင်းစာ၏ ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်အဖြစ် စာပေရေးသားလျက်ရှိသည်။

ဂါစီယာမားကက်သည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေသော အထီးကျန်နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ဝတ္ထုဖြင့် နိုင်ငံတကာ စာပေ လောကတွင် စတင်အောင်မြင်မှုရသည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် အာဏာရှိသူ၏ ကျရှယ်ပျိုးချိန် ဝတ္ထုကို ထုတ်ဝေပြီးနောက် ချီလီနိုင်ငံသမ္မတ ဩဂတ်စတိုပီနိုချက် ရာထူးမှ မပြုတ်မချင်း စာပေရေးသားမှုကို ရပ်နားထားမည်ဟု ကြေငြာလိုက် သည်။ သို့သော် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် မရဏနိမိတ်၏ နောက် ကြောင်းသမိုင်း ဝတ္ထုကို ရေးသားထုတ်ဝေသည်။ ကိုလုံး ဗီးယားနိုင်ငံ ပြည်တွင်းစစ်များကို မေ့ပျောက်မရနိုင်သော စစ်သားအိုကြီး၏ အကြောင်းကို ရေးဖွဲ့ထားသည့် ဗိုလ်မှူး ကြီးထံသို့ မည်သူမျှ စာမရေးတော့ပါ ဝတ္ထုတိုသည် ထင် ရှားသည်။ သစ်ရွက်မှန်တိုင်းနှင့် အခြားဝတ္ထုများ စာ အုပ်သည် အံ့ဖွယ်သရဲ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများနှင့် သရုပ်မှန် အရေးအဖွဲ့ကို ရောမွှေထားသည့် မားကက်၏ ရေးဟန် အတွက် နမူနာပြု စာအုပ်ဖြစ်သည်။

နိဗ္ဗာန်သုတ် ။ ဒုတိယမြောက်ပုပ်ရဟန်း မင်းကြီး ဂျန်ပေါသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့မှ ၁၉ ရက်နေ့အထိ အာဖရိက နိုင်ငံများသို့ ခရီး လှည့်လည်ရာတွင် နိဗ္ဗာန်သုတ်သီတင်းသင်သည့် ဝင်ရောက် လည်ပတ်ခဲ့သည်။

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် နိဗ္ဗာန်သုတ်သီတင်းသင်၏ မြို့တော် လာဂိုမြို့သို့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ရောက်ရှိရာ နိဗ္ဗာန်သုတ် ရှာဂါရီက ကြိုဆိုညှော်ခဲ့သည်။ ပုပ်ရဟန်း မင်းကြီးသည် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် လာဂိုမြို့ရှိ အားကစားရုံကြီး၌ ကျင်းပသော လှူထုစည်းဝေး ပွဲကြီး၌ ရိုမန်ကက်သလစ်ဘာသာဝင်များအား တွေ့ဆုံ၍ မိန့်ခွန်း ပြောကြားသည်။ ထို့နောက် သမ္မတ ရှာဂါရီထံ သွားရောက် တွေ့ဆုံသည်။

အကျယ်အဝန်း ။	၂,၅၆,၇၀၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ ။	၈,၈၆,၀၀,၀၀၀
မြို့တော် ။	လာဂိုမြို့

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် နိဗ္ဗာန်သုတ် နိုင်ငံ အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း အပြောင်းအလဲများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ဝန်ကြီးနှစ်ဦးအား အစိုးရအဖွဲ့အတွင်းမှ ထုတ်ပယ်လိုက်ပြီး ဝန်ကြီး ၁၃ ဦးကို ဌာနများ ပြောင်းလဲခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ဝန်ကြီးများအား ဌာနများ ပြောင်းလဲခန့်အပ်ပြီးမကြာမီ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် နိဗ္ဗာန်သုတ် နိုင်ငံ အစိုးရ အဖွဲ့၏ အာဏာများကို တပ်မတော်သား အချို့က သိမ်း ပိုက်ရန်ကြံစည်မှုတရပ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ သမ္မတ ရှာဂါရီ သည် အာဏာသိမ်းရန် ကြံစည်သူများအား အချိန်မီ နှိမ်နင်းနိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် မူဆလင် အကြမ်းဖက် သမားများခေါင်းဆောင်သော မူဆလင်ဘာသာရေး အဖွဲ့ တဖွဲ့၏ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် မာဂျူဂိုမြို့နှင့် ကာဒူနာမြို့ နှစ်မြို့တွင် အဓိကရုဏ်းများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ယင်းအဓိ ကရုဏ်းများကြောင့် လူပေါင်း ၂၀၆ ဦး သေဆုံးခဲ့ရသည်။ သမ္မတ ရှာဂါရီသည် ချဒ်နိုင်ငံမှ ဂေါက်ကိုနီအစိုးရကို ဖယ်ရှားခဲ့သော သမ္မတ ဟာဗရီ၏ အစိုးရအဖွဲ့ကို အသိ အမှတ်ပြု ထောက်ခံခဲ့ပြီး ချဒ်နိုင်ငံ ပြည်တွင်းရေးများကို ထိန်းသိမ်း ကာကွယ်ရန် နိဗ္ဗာန်သုတ် တပ်သားပေါင်း ၂၀၀၀ ကို အာဖရိက ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ (အိုအေယူ) တပ်ဖွဲ့ဝင် များနှင့်အတူ စေလွှတ်ခဲ့သည်။

နိဗ္ဗာန်သုတ် နိုင်ငံသည် ပြည်ပပို့ကုန်အဖြစ် ရေနံကို အဓိကထားတင်ပို့သော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ပြည်ပပို့ ကုန်များ အနက် ရေနံစိမ်းသည် ၉၅ ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ ရေနံစိမ်း ဈေးနှုန်း ကျဆင်း မှုကြောင့် နိဗ္ဗာန်သုတ် နိုင်ငံသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် သွင်းကုန် ကန့်သတ်မှု ဥပဒေများကို ထုတ်ပြန် ကြေငြာခဲ့ရသည်။

နိဗ္ဗာန်သုတ် နိုင်ငံသည် သံမဏိထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်း မှလည်း နိုင်ငံခြားငွေ အမြောက်အမြားရရှိသော နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ သမ္မတ ရှာဂါရီ သည် အမေရိကန် ဒေါ်လာ သန်း ၂၀၀၀ တန် သံမဏိ စက်ရုံကြီးကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်နေ့က ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ ယင်းသံမဏိ စက်ရုံကြီးသည် အာဖရိကနိုင်ငံများရှိ သံမဏိစက်ရုံကြီးများ အနက် အကြီးဆုံး စက်ရုံကြီးဖြစ်သည်။ အနောက်ဂျာမနီ နိုင်ငံနှင့် ဩစတြီးယားနိုင်ငံမှ ပညာရှင်များ၏ အကူအညီ ဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နန္ဒ၊ စာရေးဆရာ (ခရစ် ၁၉၁၉-၈၂) ။ စာရေးဆရာ နန္ဒကို အဖ လယ်ဝန် ဦးဘသွင်၊ အမိ ဒေါ်ငွေခိုင်တို့မှ ၁၉၁၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ကျောက်ပန်း တောင်းမြို့နယ် ဆိတ်ထိန်းကျေးရွာ၌ မွေးဖွားသည်။ အမည်ရင်းသည် ဦးအောင်ကြည်ဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာနန္ဒာသည် ၁၉၂၅ ခုနှစ်တွင် တောင်သာမြို့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌လည်းကောင်း၊ ၁၉၂၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့စိန်ဂျွန်းကျောင်း၌လည်းကောင်း ပညာသင်ခဲ့ပြီး ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် စိန်ဂျွန်းကျောင်းမှ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၌ ဆက်လက် ပညာသင်ကြားခဲ့ရာ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် ဘီအက်စီ (အင်ဂျင်နီယာ) ဘွဲ့ကို ရရှိသည်။

စာရေးဆရာနန္ဒာ

ထိုနှစ်မှာပင် စာရေးဆရာ နန္ဒာသည် ပြည်သူ့လုပ်ငန်းဌာနတွင် အင်ဂျင်နီယာဝန်ထောက်အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ပြီး ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော် (ဘီအိုင်အေ) သို့ဝင်ရောက်၍ တိုင်းပြည်တာဝန် ထမ်းခဲ့သည်။ ဗမာ့ ကာကွယ်ရေးတပ်မတော် (ဘီဒီအေ) တွင် ဆက်လက်တာဝန်ယူခဲ့ပြီး ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး ကာလတွင် တပ်ရင်း ၄ ၌ ဒုတိယဗိုလ်အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဗမာ့တပ်မတော်တွင် ဆက်လက်အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် နန္ဒာသည် ဗိုလ်မှူးအဆင့်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်းတွင် လက်ထောက် အမှုဆောင် အင်ဂျင်နီယာအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သည်။

နန္ဒာကလောင်အမည်ဖြင့် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ သူရိယမဂ္ဂဇင်း၊ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် ဆောင်းပါးများ စတင်ရေးခဲ့သည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် ဂွန်းဝစ်သင်း အမည်ရှိ ကမ္ဘာကျော် ဝတ္ထုကြီးကို မှီး၍ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ၌ လေ့ရှူးသုန်သုန် အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်ကို ရေးခဲ့သည်။ ဤဘဝ ဤမျှသာ (၁၉၄၉) နှင့် သံနှင့်သွေး (၁၉၅၁)၊

ငါ့ဓား ငါ့သွေး ငါ့ရောဂါ (၁၉၆၉) အစရှိသည့် သမိုင်းနောက်ခံ ဝတ္ထုများကို ရေးခဲ့သည်။ ဖရိုက်ဒ်၏ စိတ်ပညာအခြေခံ ကောက်နုတ်ချက်များ၊ တစ္ဆေဟူသည်၊ စိတ်ခွဲပညာ စသော စိတ်ပညာကျမ်းများကိုလည်း ပြုစုခဲ့သည်။ အဆောက်အဦ ဆောက်လုပ်ခြင်းပညာအခြေခံ (၁၉၄၉) စာအုပ်ကိုရေးသားပြုစု၍ ချောက်ကမ္ဘားကြီးထဲမှလူသားများ (၁၉၆၆) စာအုပ်ကိုလည်း ဘာသာပြန်ခဲ့သည်။

စာရေးဆရာနန္ဒာသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီး ဒေါ်ခင်သန်းနှင့် သားသမီးခြောက်ယောက် ကျန်ရစ်သည်။

နှလုံးတုအစားထိုးခြင်း။ ။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဆော့လိတ်စိတီးဆေးရုံ၌ အသက် ၆၁ နှစ်ရှိ သွားရောဂါကုဆရာဝန် ဒေါက်တာဘာနေးကလပ် ဆိုသူအား ပထမဆုံးနှလုံးတု အစားထိုး တပ်ဆင်ထားသည့် လူသားအဖြစ် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် အောင်မြင်စွာ ခွဲစိတ်ကုသပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းခွဲစိတ်ကုသမှုကို ယူတာဆေးပညာ ဗဟိုတက္ကသိုလ်မှ ဒေါက်တာ ဝီလျံ စီ ဒီဘရီးဦးဆောင်သည့် ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်များ၊ နှလုံးအထူးကုဆရာဝန်များ၊ သူနာပြုများနှင့် ကျွမ်းကျင်သူများ စုစုပေါင်း ၁၄ ဦးပါဝင်သည့် ဆေးပညာအဖွဲ့က တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လူဖန်တီးသော နှလုံးတုဖြင့် အစားထိုးခွဲစိတ်ကုသမှု အောင်မြင်ခြင်းသည် ဆေးပညာနှင့် ခွဲစိတ်ကုသမှုဆိုင်ရာ

လူနာအား နှလုံးအတုဖြင့် အစားထိုးခွဲစိတ်ကုသပေးသူ ဒေါက်တာဝီလျံစီဒီဘရီး

နှလုံးတု အစားထိုးခြင်း

သမိုင်းမှတ်တိုင်သစ်တရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခင်က ခွဲစိတ်အောင်မြင်မှုသည် လူတိုင်း၏ နှလုံးကို အခြားတိုင်းအား ပြောင်းလဲ တပ်ဆင်ပေးခြင်း မျိုးသာဖြစ်ပြီး ယခုကဲ့သို့ လူက ဖန်တီးတီထွင်ထားသော နှလုံးတုမဟုတ်ချေ။ ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ ကိတ်တောင်း မြို့တွင် ဒေါက်တာ ခရစ်ရှန် ဘားနတ်က နှလုံးရောဂါရှင် လူဝီ ဝပ်ရှကန်စကီး၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ လူနှလုံးဖြင့် နှလုံးအစားထိုး ကုသမှုကို ပထမဆုံးအကြိမ် အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဝပ်ရှကန်စကီးသည် အစားထိုးထားသော နှလုံးဖြင့် ၁၈ ရက်ကြာ အသက်ရှင်ခဲ့သည်။

ပထမဆုံးအကြိမ် လူလုပ်နှလုံးတုဖြင့် အစားထိုးကုသမှု ခံယူသော ဒေါက်တာဘာနေကလပ်သည် လွန်ခဲ့သော ခြောက်နှစ်ခန့်ကပင် နှလုံးရောဂါကို စတင်ခံစားခဲ့ရသည်။ ဗိုင်းရပ်ပိုးတမျိုးကြောင့် နှလုံးကြွက်သားများ အားပျော့ ရောင်ရမ်းကာ တနှစ်ထက်တနှစ် ရောဂါအခြေအနေဆိုးရွား ခဲ့သည်။ ခွဲစိတ်ကုသမှုမပြုမီ တရက်အလိုတွင်မူ သေအံ့ မူးမူးအခြေအနေအထိ ရောက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် ခွဲစိတ်ကုသရန် စီစဉ် ထားချက်ကို ပယ်ဖျက်၍ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အရေးပေါ်ခွဲစိတ် ခဲ့ရသည်။

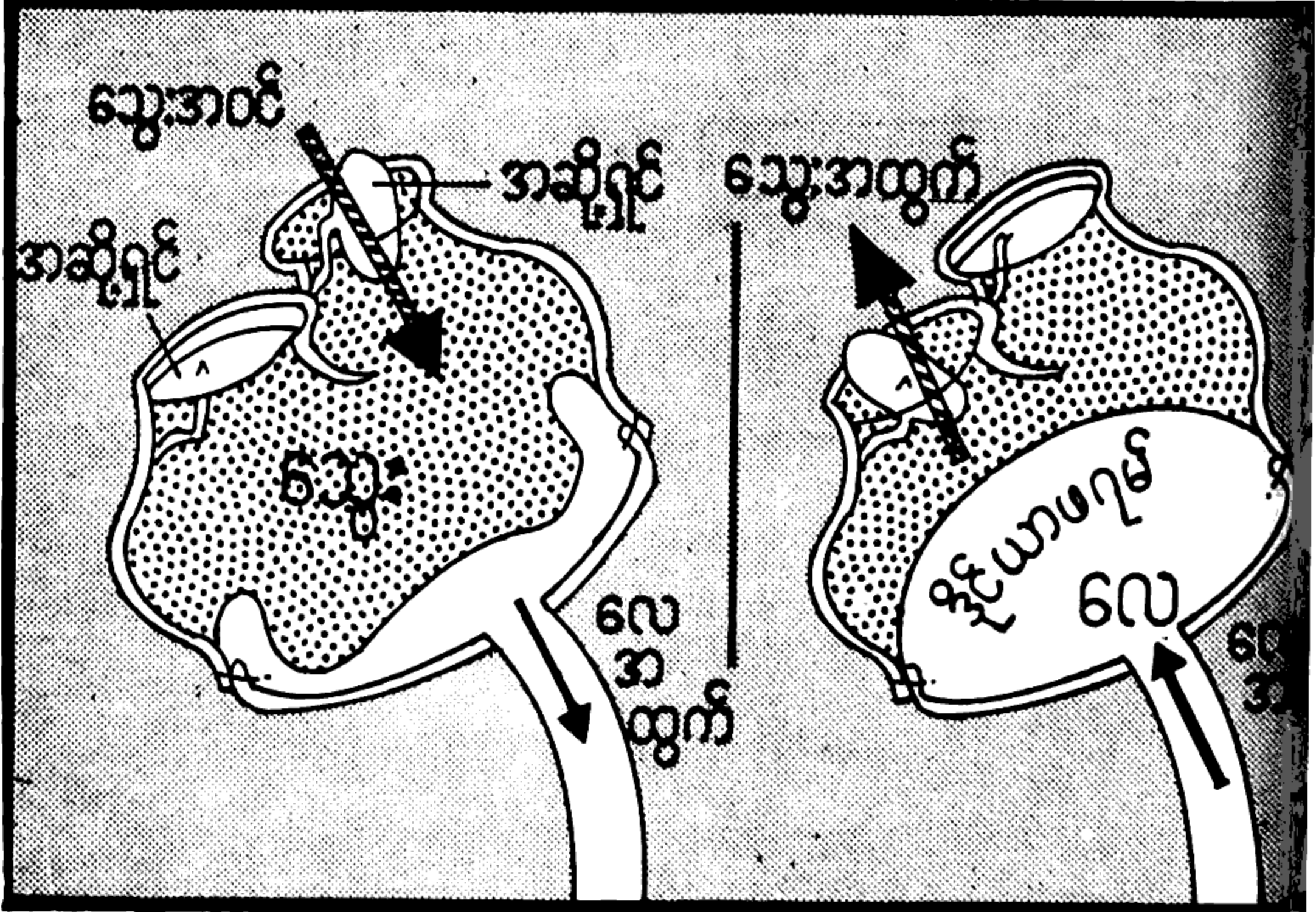
နှလုံးတုအစားထိုး ခွဲစိတ်မှုမပြုလုပ်မီ တွေ့ဆုံမေးမြန်း ဆွေးနွေးမှုများပြုလုပ်ပြီး စာမျက်နှာ ၁၁ မျက်နှာရှိ သဘောတူစာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။ ည ၁၁ နာရီ ၃၀ မိနစ် အချိန်တွင် ခွဲစိတ်မှုစတင်သည်။ ဒေါက်တာ ဒီဘရီးသည် လူနာ၏ ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ၁၈ လက်မ ရှည်လျားသော ခွဲကြောင်းပေးလိုက်ပြီး ရင်ညွှန်ရိုးကို လှူဖြင့် တိုက်ဖြတ်သည်။ နံရိုးများကို ဘေးသို့ ချလိုက် သည်။ ဒေါက်တာကလပ်၏ နှလုံးသည် မမှန်အရွယ်ထက် နှစ်ဆကြီးနေပြီး ကြွက်သားများမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် အိတ် လျက် အလွန်အားပျော့နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် လူနာ၏နှလုံးကို နှလုံးအဆုတ်အားပေးစက်နှင့်မဆက်သွယ် နိုင်မီ နှလုံးခန့်ရပ်သွားမည်ကိုပင် စိုးရိမ်ခဲ့ကြသည်။ ကလပ် ၏နှလုံးကို စက်နှင့်ဆက်သွယ်ပြီးနောက် နှလုံး၏လက်ဝဲ ခန်းမနှင့် လက်ယာခန်းမ သွေးလွှတ်ခန်းနှစ်ခန်းကို ဖြတ် ထုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ယာဗစ်-၇ ဟု အမည်ပေး ထားသော နှလုံးတုကို နှလုံး သွေးဝင်ခန်းများနှင့် တွဲ၍

နှလုံးတုတီထွင်သူ ဒေါက်တာရောဘတ်ကေယာဗစ်

ဒေါက်တာ ဘာနေကလပ်ကို နှလုံးတု အစားထိုးကုသမှု ခံယူအပြီး တွေ့မြင်ရပုံ

နှလုံးတု ယာဗစ် - ၇ ပုံ

သွေးမယိုစိမ့်အောင် သေချာစွာချုပ်လိုက်သည်။ ဝမ်းဗိုက်မှ ထုတ်လိုက်သောပြန်နှင့် နှလုံးတုမောင်းနှင်စက်ကို ဆက် သွယ်ကာ နံနက် ၄ နာရီ ၉ မိနစ်အချိန်တွင် နှလုံးအ ဆုတ်အားပေးစက်ကို ရပ်လိုက်သည်။ လူဖန်တီးသော နှလုံးတုသည် စတင်၍ အသက်ဝင် လှုပ်ရှားပြီ ဖြစ်သည်။

ခွဲစိတ်မှုတခုလုံးသည် စုစုပေါင်း ခုနစ်နာရီခွဲခန့်ကြာ ခဲ့သည်။ ခွဲစိတ်မှုပြီးသည့်အချိန်၌ ကလပ်၏အသားရောင် သည် ပန်းရောင်သို့ ပြောင်းလာပြီး နှလုံးခုန်နှုန်းနှင့် သွေး ဖိအားလည်း လူငယ်တဦးနှင့်မခြား ကောင်းမွန်လာသည်။ ခွဲစိတ်ပြီး ရက်သတ္တတပတ်အကြာတွင်မူ သူ၏မိသားစုနှင့် စကားပြောနိုင်ပေပြီ။

ဤနှလုံးတုကို စတင်တီထွင်သူမှာ ဒေါက်တာရောဘတ် ကေ ယာဗစ် ဖြစ်ပြီး သူ့ကိုဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် “ယာဗစ်- ၇” ဟု အမည်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ နှလုံးတုသည် လူနှလုံးအစစ်၏ အရွယ်မျှသာရှိသည်။ ယင်းကို ပေါ်လီ ယူရီသိန်း ပလတ်စတစ်နှင့် အလူမီနီယံတို့ဖြင့် ပြုလုပ် ထားသည်။ အတွင်း၌ အခန်းနှစ်ခန်းပါရှိပြီး အခန်း တခုစီတွင် ကွေးညွတ်နိုင်သော ဒိုင်ယာဖရမ်တခုစီ ပါရှိ သည်။ ခန္ဓာကိုယ်၏ အပြင်တွင်ရှိသော နှလုံးတုမောင်းနှင် စက်ဖြင့် ယင်းနှလုံးတုသည် သွေးလက်ခံခြင်း၊ သွေးလွှတ် ခြင်းစသော နှလုံး၏လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ် သည်။ နှလုံးတုမောင်းနှင်စက်၏ အရွယ်မှာ အိတ်ဆောင် ရုပ်မြင်သံကြားအရွယ်ခန့်သာ ရှိသည်။

ယခုကဲ့သို့ နှလုံးတုအစားထိုး ကုသရာတွင် ကုန်ကျငွေ ဒေါ်လာသုံးသောင်းကျော် ရှိသည့်အတွက် ပထမလူနာ နှစ်ဦးကို အခမဲ့ကုသပေးမည်ဖြစ်ပြီး ကျန်လူနာများကိုမူ မိမိတို့ဘာသာ ကုန်ကျစရိတ်ကို ကျခံစေမည်ဖြစ်သည်။

ပု၊ ဒေါ် (မြန်မာ ၁၂၇၁ - ၁၃၄၃) ။ ။ ဟာဂျီမ ပျဉ်းမနား ဒေါ်ပု ဟု လူသိများပြီး လူမှုရေးရာများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤတခေတ်တွင် အလှူအတန်း ရက်ရောလှသူ တဦးဟုဆိုနိုင်သော ဒေါ်ပုကို အဖပွဲစားကြီး ဦးဖိုးမြ၊ အမိ ဒေါ်ခင်စိတို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၁ ခုနှစ် တော်သလင်း လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် မန္တလေးတိုင်း ပျော်ဘွယ်မြို့နယ် ယင်းတော်ရွာ၌ မွေးဖွားသည်။ ငယ်နာမည်သည် မရွှေပု ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ပုသည် ၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် စိန်ရွှေရတနာကုန်သည် ဦးစံလှနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး ပျဉ်းမနားမြို့သို့ ရွှေ ပြောင်း၍ စိန်ရွှေရတနာ ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားသည့် လုပ်ငန်းဖြင့် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ပုသည် စိန်ရွှေရတနာ လုပ်ငန်း၌ ကျွမ်းကျင်လှသောကြောင့် စိန်မပုဟု အမည် တွင်ခဲ့သည်။

ဟာဂျီမ ဒေါ်ပု

ဒေါ်ပုသည် ပျဉ်းမနားမြို့ အာရှလူငယ်အစည်းအရုံး၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဂျပန်ခေတ် စစ်ကာလ အတွင်း ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော် (ဘီ၊ ဒီ၊ အေ) ပျဉ်း မနား၌ရှိစဉ်အခါက တပ်မတော်အတွက် လိုအပ်သည်များ ကို တတ်စွမ်းသမျှ အကူအညီ ပေးခဲ့လေသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးစံလှ ကွယ်လွန်ပြီး နောက် ဒေါ်ပုသည် ပျဉ်းမနားမြို့မှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြောင်း ရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ပုသည် မြန်မာမူဝါဒလင်ဘာသာဝင် တဦးဖြစ်၍ ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ဆအူးဒီ အာရေဗျနိုင်ငံ၊ မက္ကာမြို့သို့ ဘုရားဖူးသွားရောက်ခဲ့သည်။

ဒေါ်ပုသည် ၁၉၄၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၂ ခုနှစ်အထိ ရန်ကုန်မြို့ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးအနောက်ဘက်တန်း၌ထွန်းနေရောင်ကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်သည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၈ ခုနှစ်အထိ ဘုရင်မ နိုင်လွန်ဇာနှင့် အထည်စက်ရုံတရုံ တည်ထောင် ဖွင့်လှစ်သည်။ တချိန်တည်းမှာပင် စိန် ရွှေ ရ တ နှာ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းကိုလည်း တဘက်မှ လုပ်ကိုင် ခဲ့လေသည်။

ဒေါ်ပုသည် ပျဉ်းမနားအသင်း၏ နာယကကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ ကုန်သည်ကြီးများအသင်း အမှုဆောင်လူကြီးတဦးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော် အစိုးရမှ နိုင်ငံခြားသို့ စီးပွားရေးမစ်ရှင် စေလွှတ်ရာတွင် အဖွဲ့ဝင်တဦးအဖြစ်လည်းကောင်း ပါဝင်ခဲ့သည်။

ဒေါ်ပုသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် မိမိ၏ ဇာတိနယ်မြေ ဖြစ်သော ယင်းတော်ရွာ၌ မိဘမဲ့ကလေးများဂေဟာနှင့် ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင်ရန်ကုန်မြို့ စိတ် ရောဂါအထူးကုဆေးရုံ၌ ငွေကြောက်သိန်းတန် ဘွဲ့လွန်စာသင် ကျောင်းနှင့် စာကြည့်တိုက် အဆောက်အအုံ ကိုလည်း

ကောင်း၊ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ငွေကျပ်သိန်း ၃၀ တန် ဆီးနှင့် ကျောက်ကပ်အထူးကု ဆေးရုံကြီးနှင့် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် သိန်း ၂၀ တန် အရေပြား အထူးကု ဆေးရုံကြီးများကို လည်းကောင်း ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့လေသည်။

ဒေါ်ပုသည် မီးဘေး၊ လေဘေး၊ ရေဘေးဒုက္ခသည်များ ကယ်ဆယ်ရေးအတွက် အလှူငွေများကိုလည်း အခါအားလျော်စွာ လှူဒါန်းခဲ့ရာ လှူဒါန်းခဲ့သော ငွေစုစုပေါင်းသည် ကျပ်သိန်း ၇၀ ကျော် ရှိခဲ့သည်။

ပျဉ်းမနားဒေါ်ပုသည် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ချီးမြှင့်သော လူမှုထူးချွန်တံဆိပ် ပထမဆင့် ကို ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလတွင် ရရှိခဲ့သည်။

ဒေါ်ပုသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်တင်တင်နှင့် ဒေါ်သန်းသန်းဟို့ ကျန်ရစ်သည်။

ပေါ်တူဂယ်သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ ဝန်ကြီးချုပ် ဒေါက်တာ ပင်တိုဗာစီမိုသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် မိမိ၏ နုတ်ထွက်လွှာကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းကာ ညွှန်ပေါင်းအစိုးရ အဖွဲ့အတွင်း ပါဝင်သော ပါတီများနှင့် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းလျက် အစိုးရအဖွဲ့သစ် အမည်စာရင်းကို တင်သွင်းရာ သမ္မတ ရာမာဟိုအန်နက်က စက်တင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုပေးခဲ့သည်။

အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အလက်ဇန္ဒားဟိတ်သည် ပေါ်တူဂယ်နိုင်ငံတွင် ၂၄ နာရီကြာ လည်ပတ်ရန် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် လစွဲပေးခဲ့ပြီး သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ပေါ်တူဂယ်နိုင်ငံသည် အမေရိကန် နိုင်ငံမှ သီးနှံများ ဝယ်ယူနိုင်ရန် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် နောက်ထပ် ဒေါ်လာ သန်း ၁၅၀ ထပ်မံရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း မစ္စတာဟိတ်က ပြောကြားသည်။

ကွန်မြူနစ်များ ကြီးစိုးထားသည့် အလုပ်သမား ဖက်ဒရေးရှင်း၏ အထွေထွေဆန္ဒပြ သပိတ်မှောက်မှုတရပ် ဖြစ်ပွားစဉ်အတွင်း ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် အစိုးရအဖွဲ့အား ဖြုတ်ချရန် ကြံစည်မှုကြီးကို ပေါ်တူဂယ် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များက ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့သည်။

ပေါ်တူဂယ်နိုင်ငံသို့ ရောက် ရှိ နေ သော ပုပ် ရ ဟန်း မင်းကြီး ဒုတိယမြောက် ဂျန်ပေါအား ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီး အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ထားသူ လူငယ်တဦးက မေလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် လုပ်ကြံရန် ကြံစည်မှု ဖြစ်ပွားသော်လည်း ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် ထိခိုက်မှုတစ်စုံတရာမရှိချေ။

ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့တွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဗာစီမိုသည် အစိုးရ အဖွဲ့အတွင်း အပြောင်းအလဲများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ယခင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ကုလသမဂ္ဂဆိုင်ရာ ပေါ်တူဂယ် သံအမတ်ကြီးဟောင်း ဗက်စကိုဖိုချာပရဲယားအား နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အလုပ်သမား၊ ပညာရေးနှင့် ပါလီမန်ဆိုင်ရာ ဆက်ဆံရေးစသည့် ဌာနများတွင်လည်း ဝန်ကြီးသစ်များ ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ဝန်ကြီးသစ်များသည် ဇွန်လ ၁၂ ရက်နေ့မှစ၍ တာဝန်အသီးသီးကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

အစိုးရအဖွဲ့သည် ဇွန်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံသုံးငွေ အက်စကူဒိုကို ၉ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်း တန်ဖိုးလျှော့ချ လိုက်သည်။

ပေါ်တူဂယ်သတင်းဌာန အနော့ပကို ပိတ်ရန် ပေါ်တူဂယ်အစိုးရအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ပေါ်တူဂယ်အစိုးရနှင့် သမ္မတ ရာမာဟိုအန်နက်တို့အကြားသဘောကွဲလွဲမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ အဆိုပါသတင်းဌာနကိုပိတ်ရန် ဝန်ကြီးအဖွဲ့သည် ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်နေ့တွင် တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

အိတလီနိုင်ငံဝန်ကြီးချုပ် စပါဒိုလီနိုသည် ပေါ်တူဂယ် နိုင်ငံ လစွဲပေးမှုသို့ စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့က ရောက်ရှိလာရာ ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ (အီးအီးစီ) သို့ ပေါ်တူဂယ်နိုင်ငံ ဝင်ရောက်ရန် ကြိုးပမ်းနေခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဓိကထား ဆွေးနွေးသွားသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဗာစီမိုသည် ရာထူးမှနုတ်ထွက်လွှာကို တင်သွင်းရာ သမ္မတအန်နက်က ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် လက်ခံလိုက်သည်။ ဗာစီမိုသည် ပါတီတွင်းတိုက်ပွဲများနှင့် မိမိ၏ သုံးပါတီလက်ယာညွှန်ပေါင်း အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း ဆန့်ကျင်မှုများကြောင့် နုတ်ထွက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။

ဗာစီမိုသည် ပညာရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဗီတာပဲရဲယား ခရက်စပိုအား မိမိ၏ရာထူးကို ဆက်ခံမည့်သူအဖြစ် အဆိုပြုမည်ဖြစ်ကြောင်း ဒီဇင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ပြောကြားသည်။

ပေါ်တူဂယ်နိုင်ငံ တပ်ဖွဲ့များအား လက်နက်ပြန်လည် တပ်ဆင်ရာတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံက အကူအညီများ ပိုမိုပေးခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ပေါ်တူဂယ်နိုင်ငံ ပြည်မကြီး၌ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အထောက်အကူပြု ပစ္စည်းများ ပထမဆုံး

အကျယ်အဝန်း။	။ ၃၅,၅၁၆ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၉၉,၄၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ လစွဲပေးမှုမြို့

အကြိမ် အသုံးပြုခွင့်ပေးရန် အမေရိကန်နိုင်ငံက မေတ္တာ ရပ်ခံတားသည်ဟု ပေါ်တူဂယ် အာဏာပိုင် များက ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့က ပြောကြားသည်။ အဆိုပါ မေတ္တာရပ်ခံချက်တွင် ဂြိုဟ်တုထောက်လှမ်းရေးစခန်းတခု တည်ဆောက်ရေးကိစ္စအပြင် ပြည်မကြီးရှိ လေတပ်အခြေစိုက် စခန်းများကို သုံးစွဲခွင့်ပြုရန်တို့လည်း ပါဝင်သည်ဟု ဆိုသည်။

ပင်လယ်ကွေ့ဒေသနိုင်ငံများ။ ။ပါးရှင်းပင်လယ်ကွေ့ ဒေသတွင် တည်ရှိသော နိုင်ငံများမှာ အီရန်၊ အီရတ်၊ ကူဝိတ်၊ ဗာရိန်း၊ ကာတာ၊ ဆအူးဒီ အာရေဗျ၊ အာရပ် စော်ဘွားများ ပြည်ထောင်စုနှင့် အိုမန်နိုင်ငံတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုဒေသသည် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာ၏အနောက်မြောက်ကမ်းခြေတွင် ရှိသည့်အတွက် အရှေ့အနောက် ရေကြောင်းလမ်းကို စိုးမိုးနိုင်သည့် အနေအထားရှိသည်။ ထို့ပြင် ရေနံကြွယ်ဝသော ဒေသလည်း ဖြစ်သည်။ ရှာဖွေ တွေ့ရှိပြီးသော ကမ္ဘာ့ရေနံသိုက်၏ ၅၆ ရာခိုင်နှုန်းသည် ထိုဒေသတွင်ရှိသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ရေနံတင်သွင်းမှု ပမာဏ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ရေနံတင်သွင်းမှု ပမာဏ ၆၈ ရာခိုင်နှုန်း သည်လည်းကောင်း၊ အနောက်ဥရောပ၏ ရေနံတင်သွင်းမှု ပမာဏ ၅၆ ရာခိုင်နှုန်းသည်လည်းကောင်း ထိုဒေသမှ ရေနံများ ဖြစ်သည်။ ပါးရှင်းပင်လယ်ကွေ့ဒေသသည် ထိုစက်မှု နိုင်ငံကြီးများသို့ နေ့စဉ် ရေနံစည်ပေါင်း ၁၉ သန်းကျော် တင်ပို့လျက်ရှိသည်။

အီရန်နိုင်ငံ၌ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု မဟာမိတ် ရှားဘုရင် နန်းကျသွားခြင်း၊ အမေရိကန်

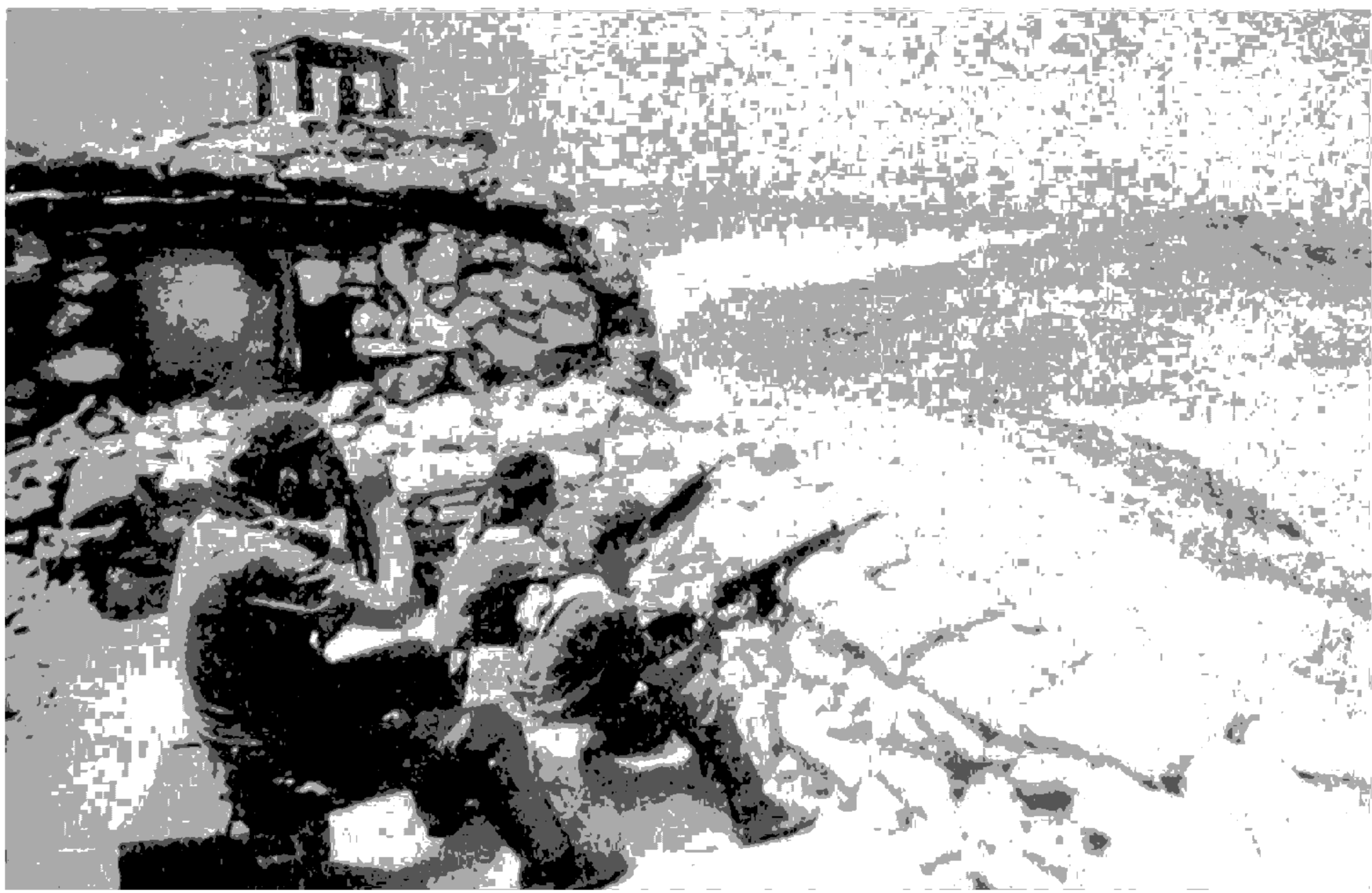
သံရုံးဝန်ထမ်းများကို အီရန်ကျောင်းသားများက ဓားစာခံ ပြုလုပ်၍ ရှားဘုရင်ကို တီဟိရန်မြို့သို့ပြန်ပို့ပေးရန် အကျပ်ကိုင်ခြင်း၊ အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံသို့ ဆိုဗီယက်တပ်များ ဝင်ရောက်၍ အမေရိကန် ဆိုဗီယက်ဆက်ဆံရေးပြောင်းလဲလာခြင်းစသည့် အရေးအခင်းများကြောင့် ပါးရှင်းပင်လယ်ကွေ့ဒေသကို ကမ္ဘာက အာရုံစိုက်လာသည်။

အီရန်နိုင်ငံ၌ ၁၉၇၉ ခုနှစ် နှစ်ဦးပိုင်းတွင် အယာတိုလ်ခါမေန်နီ ဦးဆောင်သော ရှီယိုက်အစုလွှာမှ တော်လှန်ရေးပေါ်ပေါက်သောအခါ အီရန်-အမေရိကန်ဆက်ဆံရေး ပျက်ပြားသည်။ ဗာရိန်းနိုင်ငံမှအပ ပင်လယ်ကွေ့ ဒေသရှိ နိုင်ငံများ၏အကြီးအကဲများသည် ဆွန်နီမူဆလင်များဖြစ်ရာ အီရန်နိုင်ငံနှင့် ဆက်ဆံရေး တင်းမာလာသည်။

အီရန်နှင့် အီရတ်နိုင်ငံတို့သည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် စက်တင်ဘာလမှစ၍ ပါးရှင်းပင်လယ်ကွေ့ ရှက်-တယ်-အာရပ် ရေကြောင်း ပိုင်ဆိုင်မှု အငြင်းပွားရာမှ စစ်ဖြစ်သည်။

ဆအူးဒီ အာရေဗျ၊ ကာတာ၊ ကူဝိတ်၊ ဗာရိန်း၊ အိုမန်နှင့် အာရပ်စော်ဘွားများ ပြည်ထောင်စုတို့၏ နိုင်ငံအကြီးအကဲများသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် မေလ ၂၅ ရက်နေ့နှင့် ၂၆ ရက်နေ့များတွင် အာရပ်စော်ဘွားများပြည်ထောင်စု အဗူဒါဗီမြို့၌ ပထမအကြိမ်မြောက် ထိပ်သီးအစည်းအဝေး ကျင်းပကာ ပင်လယ်ကွေ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကောင်စီ (ဂျီစီစီ)ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ဂျီစီစီတွင် နိုင်ငံထိပ်သီးများနှင့်အခြား ဝန်ကြီးများပါဝင်၍ ဝန်ကြီးများ အစည်းအဝေးကို တနှစ်လျှင် လေးကြိမ်၊ ထိပ်သီးများအစည်းအဝေးကို တနှစ်လျှင် နှစ်ကြိမ် ပုံမှန်ကျင်းပရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ဂျီစီစီ ကောင်စီဝင်များသည် စီးပွားရေး ကော်မတီ၊ နိုင်ငံရေးကော်မတီ၊

ပင် လယ် ကွေ့ ပူးပေါင်း ဆောင် ရွက် ရေးကောင်စီ အဖွဲ့ဝင် အိုမန်နိုင်ငံ၏ နယ်စပ် တွင် လုံခြုံရေးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေသော စစ်သည်တစ်ဦး

ကုန်သွယ်ရေးကော်မတီ၊ ရေနံရေးရာ ကော်မတီ၊ လူမှုရေး နှင့် ယဉ်ကျေးမှုရေးရာကော်မတီ စသည်တို့ကိုဖွဲ့ကာ ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများကိုဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ကာကွယ်ရေးနှင့် လုံခြုံရေးကိစ္စအတွက် နှစ်စဉ် ဒေါ်လာ သန်း ၃၁,၀၀၀ သုံးရန် သတ်မှတ်ထားသည်။ ဆအူးဒီအာရေဗျနိုင်ငံသည် ခေတ်မီ အောက်စထောက်လှမ်းရေး လေယာဉ်၊ ခေတ်မီ တိုက်လေယာဉ်နှင့် ခေတ်မီ စစ်လက်နက် ပစ္စည်းများ ရှိ၍ ထိုခြောက်နိုင်ငံတွင် စစ်အင်အား အကြီးမားဆုံးဖြစ်သည်။ အီရန် - အီရတ်စစ်တွင် ဂျီစီစီက အီရတ်ကို ငွေကြေး အမြောက်အမြား ကူညီခဲ့သည်။

ဂျီစီစီသည် အာရပ်နိုင်ငံများအဖွဲ့ချုပ်၏ ပဋိညာဉ် စာချုပ်ကို လည်းကောင်း၊ အာရပ်နှင့် အစ္စလာမ် ထိပ်သီး ညီလာခံများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို လည်းကောင်း၊ ဘက်မလိုက်မူဝါဒကိုလည်းကောင်း၊ ကုလသမဂ္ဂ ပဋိညာဉ် စာချုပ်ကိုလည်းကောင်း လိုက်နာရန် တာဝန်ခံသည့် အဖွဲ့ အစည်းဖြစ်သည်။

အဗူဒါဗီ ထိပ်သီးအစည်းအဝေးတွင် ဂျီစီစီ၏ ပူးတွဲ ကာကွယ်ရေး မူဝါဒအတွက် သဘောတူညီချက် အပြည့် အဝ မရရှိသေးချေ။ ပါးရှင်းပင်လယ်ကျွေဒေသမှ အနောက် နိုင်ငံများသို့ ရေနံတင်ပို့ရာ အဓိကလမ်းကြောင်း ဖြစ်သော ဟောမုင်ရေလက်ကြားကို စောင့်ရှောက်ရာတွင် အနောက် နိုင်ငံတပ်ဖွဲ့များနှင့် ပူးပေါင်း၍ စောင့်ရှောက်ရန် အိုမန် နိုင်ငံက အဆိုပြုထားသည်။ ထိုအဆိုသည် ဘက်မလိုက် မူဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု အကြောင်းပြကာ ကူဝိတ်နိုင်ငံ က ကန့်ကွက်သည်။ အိုမန်နိုင်ငံသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် အလျင်အမြန် နေရာချထားနိုင်သော အမေရိကန် တပ်ဖွဲ့ အင်အား ၄,၅၀၀ နှင့် အီဂျစ်နိုင်ငံတို့ ပူးပေါင်း စစ်လေ့ကျင့် သည့် ဘရိတ်စတားစစ်ဆင်ရေးတွင် ပါဝင် လေ့ကျင့်သော နိုင်ငံဖြစ်သည်။

ပန်းချီပန်းပုကောင်စီ စည်းရုံးရေးကော်မတီ။ ။

ပန်းချီပန်းပုကောင်စီကို ၁၉၆၃ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပြန်ကြားရေး ဝန်ကြီးဌာနတို့၏ လမ်းညွှန်ကူညီမှုဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

ယခင်က မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပန်းချီပန်းပု ပညာရှင်များ တလုံးတစည်းတည်း စုစည်းညီညွတ်မှု မရရှိခဲ့ချေ။ ၁၉၁၈ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ပထမဆုံး ပန်းချီဆရာများအစည်း အရုံးတခု ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ယင်းကို မြန်မာပြည် ပန်းချီ အသင်းကြီးဟု ခေါ်တွင်သည်။ နောင်အခါ မြန်မာ ပြည် ပန်းချီကောင်စီဟု ပေါ်လာသည်။ ပန်းချီ ပန်းပု ဆရာကြီးများက ဦးစီးဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ လူလတ်ပိုင်း ပန်းချီ ဆရာများက မြန်မာပြည် ပန်းချီ သမဂ္ဂကို ၁၉၄၆ ခုနှစ်

တွင် တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင်လည်း အစိုးရ ကျောင်းသင် ပန်းချီဆရာများပါဝင်သော ပန်းချီအနုပညာ ဆရာများအသင်းကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ အလားတူပင် အထက် မြန်မာပြည်တွင်လည်း ပန်းချီအသင်းအဖွဲ့များ အကွဲကွဲ အပြားပြား ဖွဲ့စည်းထားကြသည်။ ပန်းချီတိုးတက်ရေး၊ ပန်းချီ အကယ်ဒမီ၊ အထက်မြန်မာပြည်ပန်းချီသမဂ္ဂ ဟူ၍ အသင်း သုံးသင်း ဖွဲ့ထားသည်။

ဤသို့ အကွဲကွဲအပြားပြား ဖြစ်နေသော ပန်းချီပန်းပု ပညာရှင်များကို ပြန်လည်စုစည်းရန်နှင့် တခုတည်းသော အဖွဲ့အစည်းကြီး၏ အလံတော်အောက်တွင် ညီညွတ်မှုရရှိ စေရန် တော်လှန်ရေးအစိုးရက ပန်းချီပန်းပု ကောင်စီကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ပန်းချီပန်းပုကောင်စီကြီး၏ ဆောင်ပုဒ်မှာ “ပြည်သူ့ပန်းချီ ပြည်သူ့ပန်းပုသို့” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ပန်းချီပန်းပုကောင်စီကို ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် တနိုင်ငံလုံး၌ မြို့နယ် ပန်းချီပန်းပု ကောင်စီများကိုလည်း ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ သည်။ ပန်းချီပန်းပုကောင်စီ(ဗဟို)၏တည်နေရာကိုရန်ကုန် မြို့မှာပင် ထားရှိသည်။ ပန်းချီပန်းပု ဆရာဦးရေ ၁၀၀ အထက်ရှိသော မြို့နယ်များကို (က) အဆင့်ဟု သတ်မှတ် ပြီး ပန်းချီပန်းပုဆရာ ၁၀၀ အောက်ရှိ မြို့နယ်များကို (ခ) အဆင့် မြို့နယ်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ပန်းချီပန်းပုကောင်စီ (ရန်ကုန်) နှင့် ပန်းချီပန်းပုကောင်စီ (မန္တလေး) တို့မှာ (က)အဆင့် မြို့နယ်များဖြစ်ကြသည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအထိ စည်းရုံးဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့သော မြို့နယ် များမှာ မြစ်ကြီးနား၊ ကသာ၊ အင်းတော်၊ ရွှေဘို၊ မုံရွာ၊ စစ်ကိုင်း၊ မိုးကုတ်၊ မေမြို့၊ ကျောက်ဆည်၊ တောင်ကြီး၊ ပျဉ်းမနား၊ အောင်လံ၊ တောင်ငူ၊ ညောင်လေးပင်၊ ပြူး၊ ပဲခူး၊ မော်လမြိုင်၊ ပုသိမ်၊ ဟင်္သာတ၊ ဖျာပုံ တို့ ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင် ပန်းချီပန်းပုကောင်စီဝင် ၂၀၀၀ ကျော်ရှိပြီး မန္တလေးမြို့တွင် ၄၀၀ ကျော်ရှိသည်။ တနိုင်ငံလုံး ပန်းချီ ပန်းပုကောင်စီဝင် ၃၀၀၀ ကျော် ရှိသည်။

ပန်းချီပန်းပု ကောင်စီကို တခုတည်းသော အဖွဲ့ အစည်းကြီးအဖြစ် ဖွဲ့စည်းပြီးသည့်အခါမှစ၍ ပန်းချီပန်းပု ပညာရှင်များသည် အနုပညာသည် အနုပညာအတွက် သက်သက် မဟုတ်တော့ပဲ အနုပညာသည်အနုပညာအတွက် သာမက လုပ်သားပြည်သူများအတွက်ပါ ဖြစ်ရမည်ဟု ခံယူ ခဲ့ကြသည်။ လုပ်သားပြည်သူဘဝ လေ့လာရေးခရီးများ ထွက်နိုင်၍ လက်တွေ့ ကွင်းဆင်းလေ့လာပြီး ရေးဆွဲထုလုပ် နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ လုပ်သားပြည်သူဘဝ လက်တွေ့ လေ့လာ ရေးဆွဲခြင်း၊ ပန်းချီပန်းပု ဟောပြောပွဲများ ကျင်းပလှုပ်ရှား ခြင်း၊ ပန်းချီ ပန်းပု ကာတွန်းစာတမ်းဖတ်ပွဲများ ကျင်းပ

ခြင်း၊ ပန်းဆယ်မျိုး ပြန်လည်ရှင်သန်ရေး နှီးနှောပွဲကြီး များ ကျင်းပခြင်း စသည့် လှုပ်ရှားမှုများ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ သဖြင့် ပန်းချီ ပန်းပု ပညာရှင်များ အသိအမြင် နှိုးကြား လာခဲ့သည်။ လုပ်သားပြည်သူများလည်း ပန်းချီ ပန်းပု ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝလာသည်။

တနိုင်ငံလုံးရှိ ပန်းချီပန်းပုဆရာများပါဝင်သော နိုင်ငံ လုံးကျွတ် ပန်းချီပန်းပုပြပွဲကြီးများကိုလည်း ပန်းချီပန်းပု ကောင်စီ၏ သက်တမ်း ၁၈ နှစ်အတွင်း ရှစ်ကြိမ် ပြုသ နိုင်ခဲ့သည်။ ပြပွဲကြီးတကြိမ်ပြုလျှင် ပန်းချီကားတထောင် ကျော် တင်ပြနိုင်သည်အထိ တိုးတက်လာခဲ့သည်။ ပန်းချီ ပန်းပုဆရာများ၏ စုပေါင်းတင်ပြသော ပြပွဲငယ်များကို လည်း အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ပန်းချီ ပန်းပုပညာရှင်များ မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးကြီး ကျင်းပရေး ကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ တနိုင်ငံလုံးမှ အချိုးကျ ကိုယ်စားလှယ် ၃၁၅ ဦး ပါဝင်သည့် ပန်းချီပန်းပု ပညာရှင်များ မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးကြီးကို ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံ ခန်းမ၌ ကျင်းပခဲ့သည်။ အဆိုပါ အစည်းအဝေးကြီးမှ တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ချက်အရ လက်ရှိ ပန်းချီပန်းပု ကောင်စီကို ဖျက်သိမ်းခဲ့ကြသည်။ ပါတီ၏ ဦးဆောင် မှုကို ခံယူရန် တညီ တညွတ် တည်း ဆန္ဒ ပြု သည့် အလျောက် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက် နေ့စွဲဖြင့် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီသည် အဖွဲ့ ဝင် ၁၅ ဦး ပါဝင်သော ပန်းချီပန်းပုကောင်စီ စည်းရုံးရေး ကော်မတီတရပ်ကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် မြန်မာ့ ကျောက်မျက်ရတနာ ပြပွဲနှင့် ပြည်ထောင်စုနေ့ပြပွဲတွင် ပန်းချီပန်းပုကောင်စီ စည်းရုံးရေး ကော်မတီက ပါဝင်ကူညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အမြဲတမ်း ရောင်းခန်းနှင့် ပြခန်း (ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ သံတမန်ကုန်တိုက်၊ အင်းလျားကန်ပြခန်း၊ လေဆိပ်ပြခန်းနှင့် ပြည်သူ့ကုန်တိုက်) များတွင် ပန်းချီကားများကို ရောင်းချလျက် ရှိသည်။ သံတမန်ကုန်တိုက်နှင့် အင်းလျားကန် ပြခန်းများတွင် နိုင်ငံ ခြားငွေဖြင့် ရောင်းချပေးခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်း ပြပွဲငယ်စုစုပေါင်း ရှစ်ကြိမ်ကို ပန်းချီပန်းပုကောင်စီ စည်းရုံးရေးကော်မတီက ကြီးမှူး၍ စနစ်တကျ ကျင်းပပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ လက်ရှိ ပန်းချီပန်းပုကောင်စီ စည်းရုံးရေးကော်မတီ အမည်အစား မြန်မာ့ရိုးရာ ပန်းအတတ်ပညာရှင်များ အားလုံး ကျယ် ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပါဝင် လာနိုင်စေရေးအတွက် မြန်မာ့ရိုးရာ ပန်းအတတ်ပညာရှင်များ စည်းရုံးရေးကော်မတီဟု ပြင်ဆင် မှည့်ခေါ်ရန် ပါတီဌာချုပ်သို့ အကြံပြု တင်ပြထားသည်။

ပမ်း, အိုလော့ (ခရစ် ၁၉၂၇)။ ။ ဆိုဒင်နိုင်ငံဝန်ကြီး ချုပ် အိုလော့ပမ်းကို ၁၉၂၇ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် စတော့ဟုမ်းမြို့၌ မွေးဖွားသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အိုဟိုင်းယိုးပြည်နယ် ကင်ညွန်ကောလိပ်နှင့် စတော့ဟုမ်း

ဆိုဒင်နိုင်ငံ၏ ဝန်ကြီးချုပ် အိုလော့ပမ်း

တက္ကသိုလ်တို့တွင် ပညာဆည်းပူးပြီး ဝိဇ္ဇာဘွဲ့နှင့် ဥပဒေဝိဇ္ဇာ ဘွဲ့ကို ရရှိသည်။ အိုလော့ပမ်းသည် ၁၉၅၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၃ ခုနှစ်အထိ ဆိုဒင်ဝန်ကြီးချုပ်၏ အထူး အကြံပေးရှေ့နေ အဖြစ် အမှုထမ်းသည်။

အိုလော့ပမ်းသည် ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ဆိုဒင်ပါလီမန် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၁ ခုနှစ်အထိ ဆိုဒင် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ်လူငယ်အဖွဲ့ အလုပ်အမှုဆောင် အဖြစ် လည်းကောင်း၊ လုပ်သား ပညာပေးအသင်း အမှု ဆောင်အဖြစ် လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၅ ခုနှစ်အထိ ဌာနလက်ကိုင်မရှိ ဝန်ကြီးအဖြစ် ရွေး ချယ်ခံရ သည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၇ ခုနှစ်အထိ ဆက် သွယ် ရေး ဝန် ကြီး တာ ဝန် ယူ သည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၉ ခုနှစ်အထိ ပညာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးအဖြစ် ထမ်းဆောင်သည်။ အိုလော့ပမ်းသည် ၁၉၆၈ ခုနှစ် နှစ်ဦး ပိုင်းတွင် ဆိုဒင်နိုင်ငံပြည်သူ့တို့ ဆင်နွှဲသော ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲ ဆန့်ကျင်ရေး ဆန္ဒပြပွဲများတွင် ပါဝင်ဆန္ဒပြသောကြောင့် ငြိမ်းချမ်းရေး လိုလားသော ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် အဖြစ် ထင်ရှားလာသည်။

အိုလော့ပမ်းသည် ၁၉၆၉ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် အာဏာရ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီကို ၂၃ နှစ်ကျော် ခေါင်း ဆောင် ခဲ့ သူ တာ့ဂဲအယ်လန်းဒါးနေရာ၌ ပါတီ ခေါင်းဆောင်နှင့် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် တင်မြှောက်ခံရသည်။

အိုလော့ပမ်းအား ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ကင်ညွန်ကောလိပ်က ဂုဏ်ထူးဆောင် ပါရဂူ ဘွဲ့ အပ်နှင်းသည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲတွင် နေရာ ၃၅၀ ရှိသော ပါလီမန်၌ အိုလော့ပမ်း၏ ပါတီနှင့် ကွန်မြူနစ် ပါတီ ညွှန်ပေါင်းအုပ်စုက ၁၆၉ နေရာသာ အနိုင်ရရှိသဖြင့် ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ပေးရသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲအထိ ပါလီမန်တွင် အတိုက်အခံ ပါတီ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့သည်။

အိုလော့ပမ်းသည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့မှစ၍ အီရန်-အီရတ် စစ်ပွဲပြီးဆုံးရေးအတွက် ကုလ သမဂ္ဂ၏ ဖျန်ဖြေရေးကိုယ်စားလှယ် အထူးသံတမန်အဖြစ် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့တွင်ကျင်းပသော အကြိမ် ၂၀ မြောက် ဆိုရှယ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ ကွန်ဂရက်က အိုလော့ပမ်းကို ပါတီ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ပြန်လည်တင်မြှောက်သည်။

ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင် ဘာလ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ပါလီမန်၌ ၁၆၆ နေရာ အနိုင် ရရှိကာ ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် အမတ်ဦးရေ ၂၀ က ထောက်ခံ ပူးပေါင်းလိုက်သဖြင့် အိုလော့ပမ်းသည် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် အစိုးရသစ် ဖွဲ့စည်းနိုင်လေသည်။

ပြင်သစ်သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ပြင်သစ်သမ္မတမီးထရောင်း၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ ဝန်ကြီး အဖွဲ့သစ်ကို ဝန်ကြီးချုပ် ပျဲမိုရှိုင်းက မတ်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ သမ္မတ၏လူယံတော် ပျဲဘီရေးဂိုဗွိုင်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး ဂျယ်ဒီလောတို့၏ ဩဇာပိုမိုကြီးထွားလာခဲ့သည်။

ပြင်သစ်သမ္မတသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၃ ရက်နေ့ တွင် အစွဲအမူးနိုင်ငံသို့လည်းကောင်း၊ မတ်လ ၁၂ ရက်နေ့ တွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသို့လည်းကောင်း ချစ်ကြည် ရေးခရီးများ သွားရောက် ခဲ့သည်။ ယင်းခရီးစဉ်များ အတွင်းအစွဲအမူးတို့ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေများ ပေါ်၌ ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးကို ပြင်သစ် အစိုးရက ထောက်ခံ ကြောင်းနှင့် အမေရိကန် သမ္မတ ရေဂင် နှင့် ဆွေးနွေး ရာတွင် အမေရိကတိုက် အလယ်ပိုင်း ဒေသနှင့် ပတ်သက်၍ သဘောထားကွဲလွဲမှုရှိကြောင်း ပြင်သစ်သမ္မတ မီးထရောင်းက ထုတ်ဖော်ကြေငြာခဲ့သည်။ ဧပြီလ ၁၃ ရက် နေ့တွင် ပြင်သစ် သမ္မတနှင့် အဖွဲ့သည် ကုန်သွယ်ရေးနှင့်

ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့အနီးရှိ ဗာဆေးနန်းတော်၌ ကျင်းပ သော စက်မှုခုနှစ်နိုင်ငံ ထိပ်သီးဆွေးနွေးပွဲသို့ တက်ရောက်လာသော သမ္မတမီးထရောင်းကို ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စကီသက်ချာ၊ အမေရိကန်သမ္မတ ရေဂင် တို့နှင့်အတူ တွေ့ရပုံ

အခြား ပြဿနာ များကို ဆွေးနွေးရန် ဂျပန် နိုင်ငံ သို့ သွားရောက် ခဲ့ကြသည်။ ကိုယ်ကျိုးစီးပွား ကာကွယ်ရေး မူဝါဒနှင့် ဘဏ်တိုးနှုန်းကြီးမြင့်မှုတို့ကို အဓိကထား ဆွေးနွေး ခဲ့ကြသည်။

ဖောက်ကလင် ကျွန်းမှ ကျူးကျော်သူများ ထွက်ခွာ ပေးရေး ပြဿနာကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေရှင်းရေးသည် ပထမ ဆုံးသောအချက်ဖြစ်ကြောင်း ပြင်သစ်အစိုးရက ထုတ်ဖော် ကြေငြာကာ အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံအား စစ်လက် နက် ပစ္စည်းများ တင်ပို့ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းထားခဲ့သည်။

ဖောက်ကလင် အရေးအခင်းနှင့် ဥရောပ ဘုံဈေးအဖွဲ့၌ ဗြိတိန်နိုင်ငံက ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်း ပွားနေမှုကို ဆွေးနွေးရန် ပြင်သစ်နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ကလို့ရှေဆန် သည် မေလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

စက်မှုအင်အားကြီး ခုနှစ်နိုင်ငံ၏ ထိပ်သီးဆွေးနွေးပွဲကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၃ ရက်မှ ၆ ရက်နေ့အထိ ပြင်သစ် နိုင်ငံ ပါရီမြို့အနီးရှိ ဗာဆေးနန်းတော်၌ ကျင်းပခဲ့ရာ အမေ ရိကန်၊ ဂျပန်၊ အနောက် ဂျာမနီ၊ ကနေဒါ၊ ဗြိတိန်၊ အီတလီနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ ခေါင်းဆောင်များ တက်ရောက် ခဲ့ကြသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၂,၁၂,၉၃၇ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၅,၃၉,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ပါရီမြို့

ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ပြင်သစ်ပါလီမန်တွင် မိန့်ခွန်း ပြောကြား ရာ၌ ဝန်ကြီးချုပ် မိုရှိုင်းက အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသည် မိမိအမျိုးသားရေး အကျိုးစီးပွား ကိုသာ စဉ်းစားနေသည်ဟု စွပ်စွဲကာ ဥရောပ မဟာမိတ် နိုင်ငံများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ပိုမိုမျှတစွာ ဆက်ဆံသွားရန် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုကို တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

စပိန်နိုင်ငံမှ ဘာစကေဒေသ ခွဲထွက်ရေး သမားများကို ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ လက်ခံထားခြင်းနှင့် စပိန် နိုင်ငံ၌ ဥရောပ ဘုံစျေး အဖွဲ့အတွင်း ဝင်ရောက်ရေးကို ပြင်သစ် နိုင်ငံက ဆန့်ကျင်နေခြင်းကြောင့် နှစ်နိုင်ငံ ဆက်ဆံရေး တင်းမာ လျက်ရှိရာ ပြင်သစ်သမ္မတ မီးထရောင်းသည် 'နှစ်နိုင်ငံ ချစ်ကြည်ရေး ပိုမို ကောင်းမွန်လာစေရန် စပိန် နိုင်ငံ သို့ ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် နှစ်ရက်ကြာ ချစ်ကြည်ရေး ခရီး ထွက်ခဲ့သည်။

ဇိုင်ယာနိုင်ငံ ကင်ရှာဆာမြို့၌ အောက်တိုဘာလ ၈ ရက် နှင့် ၉ ရက်နေ့များတွင် ကျင်းပသော ပြင်သစ် အာဖရိက နိုင်ငံများ၏ ထိပ်သီး ဆွေးနွေးပွဲသို့ ပြင်သစ်သမ္မတ တက် ရောက်ခဲ့သည်။ ယင်းဆွေးနွေးပွဲတွင် နမီးဗီးယား ဒေသအား ၁၉၇၃ ခုနှစ်မတိုင်မီ လွတ်လပ်ရေးပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့ ကြပြီး ပြင်သစ်သမ္မတက အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့အတွင်း ကွဲပြားမှုကို အဆုံးသတ်ကြရန် မေတ္တာရပ်ခံ ခဲ့သည်။

ပြင်သစ်သမ္မတ မီးထရောင်းသည် နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက် နေ့တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ လေးရက်ကြာ ချစ်ကြည်ရေး ခရီး ထွက်ခဲ့ကာ အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ နျူးကလီးယား ဓာတ်ပေါင်းဖို အတွက် လောင်စာများ ပေးပို့ရန် သဘော တူညီချက် တရပ်ကို လက်မှတ် ရေးထိုးခဲ့သည်။ ထို့ပြင် နှစ်နိုင်ငံစစ်ရေး နှင့် စီးပွားရေး ပိုမိုတိုးချဲ့သွားရန်ကိုလည်း ဆွေးနွေး တိုင်ပင် ခဲ့ကြသည်။

ဥရောပတိုက်ရှိ ဆိုဗီယက်၏ တာလတ်ဒုံးပျံများ အရေ အတွက် လျော့ချနိုင်ရေးအတွက် ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ ဒုံးပျံများ လျော့ချပေးရန်ဟူသော ဆိုဗီယက်သမ္မတ အင်ဒရီပေါ့၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ပြင်သစ်နိုင်ငံ အစိုးရက ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ပယ်ချခဲ့သည်။

ဖိလစ်ပိုင်သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတွင် သမ္မတ မားကိုကို ဆန့်ကျင်သော မြေပေါ်မြေအောက် အတိုက် အခံ အဖွဲ့အစည်းများသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ဆက်လက် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ လက်ယာဝါဒီအဖွဲ့ ရှစ်ဖွဲ့ ပေါင်း စည်း၍ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲကို သပိတ်မှောက်ခဲ့ သည့် ညီညွတ်သော ဒီမိုကရက်တစ် လှုပ်ရှားမှုအဖွဲ့ (ယူ နီဒီ) နှင့် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက် ပါတီတို့သည် မြေပေါ် အတိုက်အခံ အဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်သည်။ ဘာသာရေး

အခြေခံလျက် လှုပ်ရှားသော မိရို အမျိုးသားလွတ်မြောက် ရေး တပ်ဦးနှင့် ကွန်မြူနစ်ဝါဒီ ပြည်သူတပ်မတော်သစ် (အင်ပီအေ) အမည်ခံအဖွဲ့တို့သည် မြေအောက် အဖွဲ့ အစည်းများ ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံ မတည်မငြိမ်ဖြစ်စေရန် လှုံ့ဆော်လှုပ်ရှားသူ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များကို ချေ မှုန်းရန် အမျိုးသား ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့ (ပီစီ) နှင့် အမျိုး သား ရဲတပ်ပေါင်းစုတို့ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၈ ရက်နေ့တွင် သမ္မတ မားကိုကိုက ညွှန်ကြားသည်။ သမ္မတ မားကိုကို၏ ၆၅ နှစ်မြောက် မွေးနေ့ (စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့) အထိမ်းအမှတ် သစ္စာတော်နေ့ အခမ်းအနား မတိုင်မီတွင် လုံခြုံရေး အစီအမံများကို အပြင်းအထန် ဆောင်ရွက်စေသည်။

သမ္မတ မားကိုကိုကွယ်လွန်လျှင် အာဏာကို လွှဲပြောင်း ယူထားလျက် ရက် ၆၀ အတွင်း အထူးရွေးကောက်ပွဲ တရပ် ကျင်းပပေးရန် လုပ်ပိုင်ခွင့် အပ်နှင်းထားသော အဆင့်မြင့် အလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီတွင် မထွက် အိမ်ဒါမားကိုကို အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၆ ရက်နေ့မှစ၍ ခန့်ထားလိုက်သည်။ မထွက်မားကိုသည် လွတ်တော်အဖွဲ့ဝင်၊ လူ့အင်အား နေရာချထားရေးဝန်ကြီး နှင့် မနီလာမြို့တော် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်သည်။ ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော အာဏာရ လူ့ဘောင်သစ်

အကျယ်အဝန်း။	။၁,၁၅,၇၃၁ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၅,၀၀,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ကေဆွန်းမြို့

ရာထူးမှ နုတ်ထွက်သွားသော တရားလွတ်တော်ချုပ် အဖွဲ့ဝင်အချို့ကို သမ္မတနန်းတော်တွင် သမ္မတ မားကိုကို လက်ခံတွေ့ဆုံစဉ်

လှုပ်ရှားမှု (ကေဘီအယ်) ပါတီ ခေါင်းဆောင်များအစည်းအဝေး၏ သဘောတူညီချက်အရ အခြားအဖွဲ့ဝင်သုံးဦးနှင့်အတူ မစွက်မားကို ရွေးချယ်ခန့်အပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ တရားလွှတ်တော်ချုပ် တဖွဲ့လုံးသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလတွင် နုတ်ထွက်သွားရသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်က ကျင်းပသော လွှတ်တော်ရွှေနေ စာမေးပွဲတွင် လွှတ်တော် တရားသူကြီးတဦး၏ သားကို ဘက်လိုက်ခံမှု ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် နုတ်ထွက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတွင် အမေရိကန်စစ်အခြေခံ စခန်းနှစ်ခု ရှိသည်။ ပန်ပါဂါနှင့် တာလက်ပြည်နယ်များရှိ ကလပ် လေတပ် အခြေစိုက်စခန်းနှင့် ဇမ်ဗာလက်နှင့် ဘာတန် ပြည်နယ်များရှိ ဆူးဗစ်ပင်လယ်အော် ရေတပ်အခြေစိုက် စခန်းတို့ဖြစ်သည်။ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ၏ ကျွန်းမကြီးဖြစ်သော လူဇွန်းကျွန်းပေါ်တွင်ရှိသည့် ထိုစစ်အခြေစိုက်စခန်းများကို ၁၉၄၇ ခုနှစ် စစ်အခြေခံစခန်းဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက် အရ ထားရှိသည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ယင်းသဘောတူညီ ချက်ကို ပြင်ဆင်သည်။ ယင်းပြင်ဆင်ချက်အရ ငါးနှစ် သက်တမ်းပြည့်တိုင်း ပြန်လည် လေ့လာစိစစ်ရန် ဆုံးဖြတ် ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်စိစစ် ရမည်ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် အမေရိ ကန် ပြည်သူ့ အလည်အပတ်သွားရောက်သော သမ္မတ မားကိုသည် သမ္မတရောင်နှင့် တွေ့ဆုံကာ စစ်အခြေခံ စခန်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေးသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် အသေးစိတ် ထပ်မံဆွေးနွေးရန် သဘောတူညီ လိုက်သည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသည် စစ်အခြေခံ စခန်းများ ချထားရန် ငှားရမ်းခအဖြစ် ၁၉၇၉ ခုနှစ်မှစ၍ ငါးနှစ်သက်တမ်းအတွက် ဒေါ်လာသန်း ၅၀၀ ပေးသည်။

ဖိလစ်ပိုင် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ သုတေသနနှင့် တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးမှု ဗဟိုဌာနက တိုက်လေယာဉ်မှဖြစ်စေ၊ မြေပြင် ဒုံးပစ်စင်မှဖြစ်စေ ပစ်လွှတ်နိုင်သော ဒုံးပျံ တမျိုးကို အောင်မြင်စွာ ထုတ်လုပ်နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ကြေငြာသည်။ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံသည် စစ်မြေပြင်သုံး ဆက်သွယ်ရေးပစ္စည်းများနှင့် စစ်သုံးယာဉ် များကို တတိယကမ္ဘာ့နိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ရောင်းချနေ သော နိုင်ငံဖြစ်သည်။

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းတွင် ဒေါ်လာသန်း ၅၃၀ ကုန်ကျခံ၍ ဆောက်လုပ်ထားသော မာဂတ်ရေလှောင် တံတိုင်းကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၇ ရက်နေ့ တွင် သမ္မတမားကိုက ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။ ထိုဘက်စုံ ရေ လှောင် တံတိုင်းသည် လယ်မြေကေ ၂,၃၅,၀၀၀ ကို ရေ ပေးသွင်းနိုင်၍ အရှေ့တောင်အာရှတွင် အကြီးဆုံးဖြစ် သည်။

ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း။ ။ ဖောက်ကလင်ကျွန်း စုသည် တောင်အမေရိကတိုက် တောင်ဘက်စွန်း ကိပ်ဟွန်း အငူမှ မိုင် ၇၇၀ ခန့် ကွာဝေးသည်။ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ တောင်ပိုင်းတွင် မက်ဂျီလန်ရေလက်ကြား၏ အရှေ့ဘက် မိုင် ၃၀၀ အကွာတွင်ရှိသည်။ ဖောက်ကလင်အရှေ့ကျွန်းနှင့် ဖောက်ကလင်အနောက်ကျွန်းတို့ အပါအဝင် ကျွန်းပေါင်း ၂၀၀ စုဝေးတည်ရှိသည်။ ဖောက်ကလင်ကျွန်းစု အုပ်ချုပ် ရေးနယ်မြေတွင် ဂျော်ဂျီယာတောင်ကျွန်း၊ ဆင်းဒွစ် တောင်ကျွန်း၊ ဗြိတိသျှအန္တာတိကဒေသရှိ ရှက်တလန် တောင်ကျွန်း၊ အော့ကနီတောင်ကျွန်းစုနှင့် ကမ်းလွန်ကျွန်း ငယ်များလည်း ပါဝင်သည်။

အာဂျင်တီးနားအလံကို ပို့စတန်လေ ဆိပ်ကမ်းမြို့တွင် စိုက်ထူစဉ်

ဗြိတိန်နိုင်ငံသား ရေကြောင်းပြ ကပုတိန် ဂျွန်ဒေးဗစ် သည် လူသူကင်းသော ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုကို ၁၅၉၂ ခုနှစ်တွင် စတင်တွေ့ရှိသည်။ ကပုတိန် ဂျွန်စထရောင်းဆို သူက ၁၆၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျွန်းများပေါ်သို့ အဦးဆုံး တက်ရောက်သည်။ ထိုစဉ်က မူးမတ်နွယ်ဝင်နှင့် ရေတပ် ဘဏ္ဍာရေးအရာရှိ ဖောက်ကလင်၏ အမည်ကို အစွဲပြု၍ ထိုကျွန်းစုကို ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုဟု အမည်ပေးသည်။ ပင်လယ်ဖျံဖမ်းသူ ပြင်သစ်သင်္ဘောသားတို့က စိန်မာလီမြို့ကို အစွဲပြု၍ မားလူဝီးနက်ကျွန်းစုဟု ခေါ်သည်။ ထိုအမည်မှ မားလဗီးနပ်ကျွန်းစုဟူသော အာဂျင်တီးနား အမည်သို့ ဆင်းသက်လာသည်။ ၁၇၆၄ ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်လူမျိုးတို့ အခြေချသည်။ သို့သော် ၁၇၆၇ ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်တို့သည်

ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း

စပိန်တို့အား ထိုကျွန်းစုကို လွှဲအပ်သည်။ ၁၇၆၅-၆၆ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှတို့ အခြေစိုက်နေထိုင်သည်။ ၁၇၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံရှိ စပိန်တို့က ဗြိတိသျှတို့ကို ကျွန်းမှ ဖယ်ရှားစေခဲ့ရာ ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားသည်။ ၁၇၇၁ ခုနှစ်တွင် စပိန်တို့က ဗြိတိသျှတို့ကို နေထိုင်ခွင့်ပြုသည်။ ၁၇၇၄ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှတို့သည် စီးပွားရေးအခြေအနေကြောင့် ကျွန်းမှ ခွာသည်။ ၁၈၁၁ ခုနှစ်တွင် စပိန်တို့လည်း ကျွန်းပေါ်ရှိ စစ်စခန်းများကို ရုပ်သိမ်းသည်။ ၁၈၁၆ ခုနှစ်တွင် စပိန်တို့၏ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ပြီး အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ တည်ထောင်သောအခါ ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုသည် လူသူကင်းလျက်ရှိသည်။

ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုကို တတိယမြောက် ဂျော့ဘုရင် (ခရစ် ၁၇၆၀-၁၈၂၀) ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ဗြိတိသျှတို့က ကြေငြာသည်။ ပင်လယ်ဖျံနှင့် ဝေလငါးဖမ်းဆီးသော စခန်းများကို ဗြိတိသျှနှင့်အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတို့က ထိုကျွန်းစုပေါ်တွင် တည်ဆောက်လာစဉ် ၁၈၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဗျူနိုအေရီအစိုးရက စပိန်တို့၏ပိုင်ခွင့်ကို ဆက်ခံသည်ဟုဆိုကာ သိမ်းပိုက်သည်။ ၁၈၂၉ ခုနှစ်တွင် အာဂျင်တီးနားက ဘုရင်ခံခန့်ထားသည်။ ၁၈၃၁ ခုနှစ်တွင် ပင်လယ်ဖျံဖမ်းသူတို့၏ တောင်းဆိုချက်အရ အမေရိကန်ရေတပ်က ကျွန်းပေါ်ရှိ အာဂျင်တီးနားများကို နှင်ထုတ်သည်။ ၁၈၃၃ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှတို့က ဖောက်ကလင်ကျွန်းကို ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ပြီး ဘုရင်ခံခန့်ထားသည်။

ဂျော်ဂျီယာတောင်ကျွန်းပေါ်သို့ ၁၇၇၅ ခုနှစ်တွင် ကပ္ပတိန်ဂျိမ်းကွတ်ဆိုသူက ပထမဆုံး ခြေချသည်။ ၎င်းသည် ဆင်းဒွစ်တောင်ကျွန်းကိုလည်း တွေ့ရှိသည်။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံက ဂျော်ဂျီယာတောင်ကျွန်းကို ၁၉၂၇

ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စက်မာဂရက်သက်ချာ

အာဂျင်တီးနားသမ္မတ ဂယ်တီယာရီ

ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဆင်းဒွစ်တောင်ကျွန်းကို ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း တရားဝင်တောင်းဆိုသည်။

ရှက်တလန်တောင်ကျွန်းစုနှင့် အော့ကနီတောင်ကျွန်းစုများပေါ်သို့ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် အာဂျင်တီးနားရေးကြောင်း လေ့လာရေးအဖွဲ့က တက်ရောက်သည်။ ဗြိတိသျှအန္တာတိကဒေသတွင် အခြေစိုက်စခန်းများ ထူထောင်သော အခါ ဗြိတိန်နိုင်ငံက ထိုလက်အောက်ခံကျွန်းများကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေငြာသည်။ ထိုကျွန်းများကို အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံကသာမက ချီလီနိုင်ငံကပါ တောင်းဆိုပြန်သည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံက ဖောက်ကလင်လက်အောက်ခံကျွန်းများ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် အငြင်းပွားမှုကို နိုင်ငံတကာတရားရုံး (အိုင်စီဂျေ) တွင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံနှင့် ချီလီနိုင်ငံတို့က တရားစီရင်မှု ခံယူရန်ငြင်းဆိုသဖြင့် အိုင်စီဂျေက ယင်းလျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်လိုက်လေသည်။

ကုလသမဂ္ဂ၏ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် အငြင်းပွားမှုကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေရှင်းနိုင်ရန် ၁၉၆၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလအထိ အကြိမ်ကြိမ် ကျယ်ကျယ် ပြန်ပြန် ဆွေးနွေးသော်လည်း တိုးတက်မှုမရချေ။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် အာဂျင်တီးနားလူမျိုး ကုန်သည် ၆၀ ခန့်က ဂျော်ဂျီယာတောင်ကျွန်းပေါ်သို့ တက်ရောက်၍ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ အလံကို လွှင့်ထူသည်။ ဗြိတိန်အာဏာပိုင်တို့က နှင်ထုတ်ရာ မတ်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ၁၂ ယောက် ချန်ထားပြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသည်။

ဗြိတိန်စစ်သင်္ဘော အင်ဒူးရန်သည် အခင်းဖြစ်ပွားရာ ဂျော်ဂျီယာတောင်ကျွန်းသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းကို ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာနက မတ်လ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံကလည်း စစ်သင်္ဘော

လက်နက်ချ ဗြိတိသျှမရိန်းတပ်သားများကို စစ်ဆေးစဉ်

ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း

ဗာဟီယာပါရေဆိုကို မတ်လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် စေလွှတ်သည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ တောင်းဆိုချက်အရ ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ အရေးပေါ် အစည်းအဝေးတွင် ထိုပြဿနာကို ဆွေးနွေးကြရာ ပြေလည်မှုမရရှိချေ။ လုံခြုံရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌနှင့်ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်တို့က ဗြိတိန်နှင့် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတို့အား စစ်အင်အားမသုံးပဲ သံတမန်နည်းအရ ဖြေရှင်းရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။

အာဂျင်တီးနားတပ်များသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုကိုစီးနင်းတိုက်ခိုက်သည်။ ဗြိတိသျှမရိန်းတပ်သား ၇၀ နှင့် သုံးနာရီခွဲကြာမျှ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွား၍ ပို့စတန်လေဆိပ်ကမ်းမြို့ရှိ ဆိပ်ကမ်းအဆောက်အအုံများနှင့် စစ်ဗျူဟာအရ အရေးပါသော စခန်းများကို သိမ်းယူတပ်စွဲသည်။ ဗြိတိသျှဘုရင်ခံ ရက်ဟန်းနှင့်မရိန်းတပ်သားများသည် ဥရဂွေးနိုင်ငံမှတစ်ဆင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာသွားရသည်။ ဖောက်ကလင် တပ်မှူးဖြစ်လာမည့် ဗိုလ်ချုပ် အော့စဗဲဒို ဂါစီယာက ယာယီအုပ်ချုပ်ပြီးနောက် ဧပြီလ ၆ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘင်ဂျမင် မင်နင်းဒက်ဇကို စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် အာဂျင်တီးနားအစိုးရက ခန့်အပ်သည်။ မားလဗီးနပ်ကျွန်းစုကို အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ၏ ၂၃ ခုမြောက် ပြည်နယ်အဖြစ် ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

ဂျော်ဂျီယာတောင်ကျွန်းတွင်လည်း အာဂျင်တီးနားတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ဗြိတိသျှမရိန်းတပ်သား ၂၂ ဦးနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပြီးနောက် တပ်စွဲလိုက်သည်။ ဧပြီလ ၃ ရက်နှင့် ၄ ရက်နေ့များတွင် ပျူအာတို အာဂျင်တီးနား အမည်ပြောင်းထားသော ပို့စတန်လေဆိပ်ကမ်းမြို့ ဝန်းကျင်၌

ဖောက်ကလင်ကျွန်းပေါ်တွင် အခိုင်အမာတပ်စွဲထားသော အာဂျင်တီးနား တပ်ဖွဲ့ဝင်များ

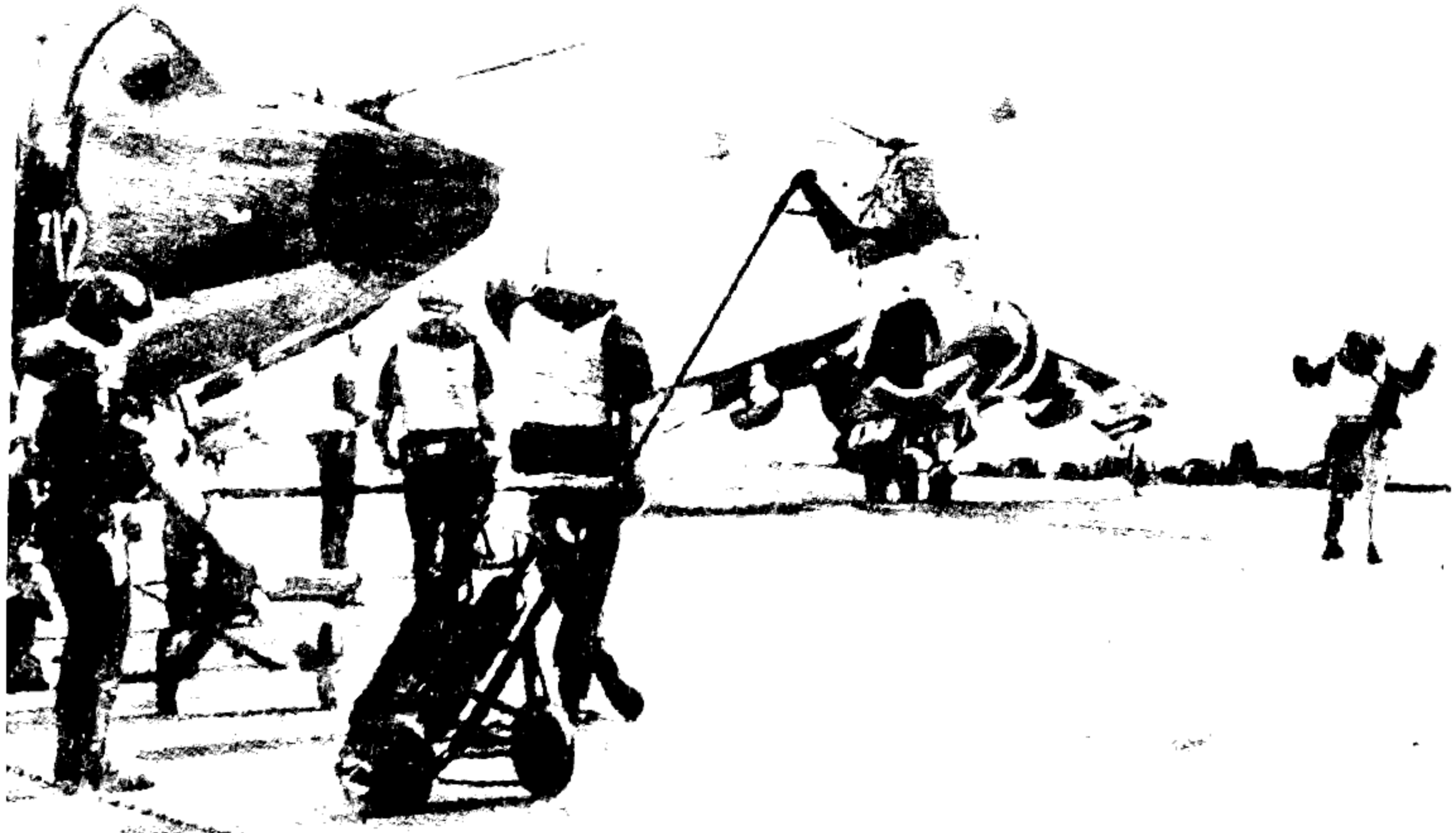
ခြေကုပ်စခန်းများ အခိုင်အမာတည်ဆောက်သည်။ တပ်အင်အား ၁၀,၀၀၀ ရှိသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာ ဦးဆောင်သော ဗြိတိန်အစိုးရအဖွဲ့သည် ဧပြီလ ၃ ရက်နေ့တွင် အရေးပေါ်ပါလီမန်အစည်းအဝေးခေါ်ယူ ကျင်းပသည်။ ၁၉၅၆ ခုနှစ် စူးအက်အရေးအခင်း ပေါ်ပေါက်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ပထမဆုံးအကြိမ် ကျင်းပသော အရေးပေါ် အစည်းအဝေးဖြစ်သည်။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံနှင့် သံအဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်သည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ တောင်းဆိုချက်အရ ဧပြီလ ၃ ရက်နေ့တွင်ကျင်းပသော ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ အရေးပေါ် အစည်းအဝေးက ရန်လိုမှုများ ရပ်ဆိုင်းရန်၊ အာဂျင်တီးနားတပ်များ ချက်ချင်းရပ်သိမ်းပေးရန်နှင့် ကုလသမဂ္ဂပဋိညာဉ်စာတမ်း အခြေခံမှုများကို လေးစားလျက် သံတမန်နည်းအရ ဖြေရှင်းရန် တိုက်တွန်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၅၀၂ ကို ချမှတ်သည်။ ဧပြီလ ၄ ရက်နေ့တွင် အာဂျင်တီးနား အစိုးရအကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂယ်တီယာရီက ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပယ်ချသည်။

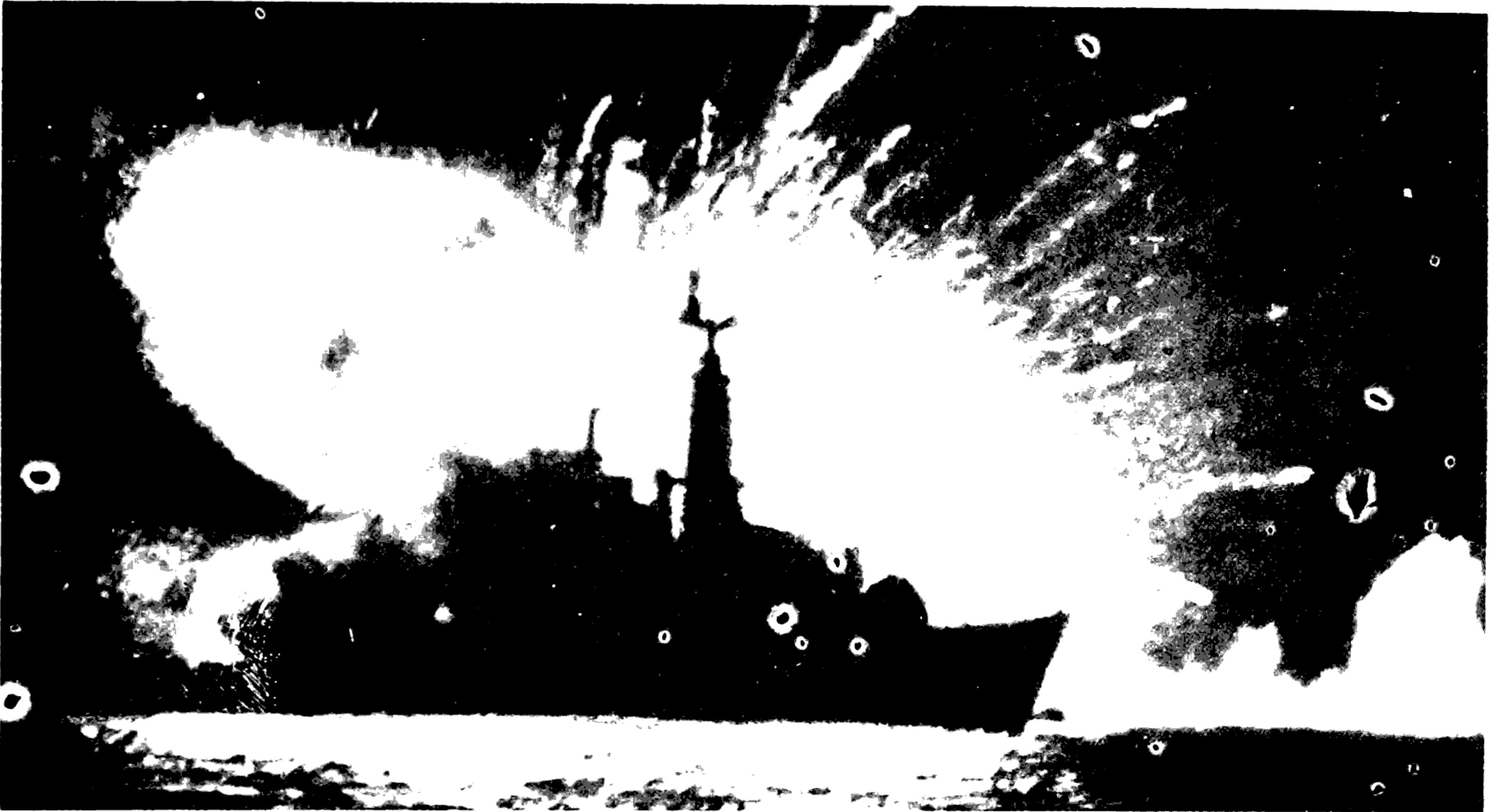
ဖောက်ကလင်ကျွန်းစု သိမ်းပိုက်ခံရသည့်အတွက် ဗြိတိန်နိုင်ငံ ကွန်ဆာဗေးတစ်အစိုးရတွင် တာဝန်မကင်းဟု ပါတီစုံအမတ်များက ဝေဖန်ကြသဖြင့် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးနှင့် ဓနသဟာယအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး လော့ကာရင်တန်သည် ဧပြီလ ၅ ရက်နေ့တွင် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်သည်။

ဗြိတိသျှ အထူးတိုက်ခိုက်ရေး ရေတပ်စုသည် ဧပြီလ ၅ ရက်နေ့တွင် ပို့စမောက်ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွာပြီး ဂျီဗရော် တာဆိပ်ကမ်းမှလာသော တပ်ဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်းကာ ဖောက်ကလင်ကျွန်းသို့ စစ်ချီသည်။ ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုမှ ရေမိုင် ၃,၃၀၀ ကွာဝေးသော အဆင်ရှင်ကျွန်း လေတပ်အခြေစိုက်စခန်းတွင် တပ်ဖွဲ့ကို ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းသည်။ ထို

ဟမ်းလေယာဉ်တင် စစ်သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ဗြိတိသျှဟာရီယာဂျက်တိုက်လေယာဉ်များ ထိုးစစ်ဆင်ရန် အသင့်ပြင်နေကြပုံ

ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း

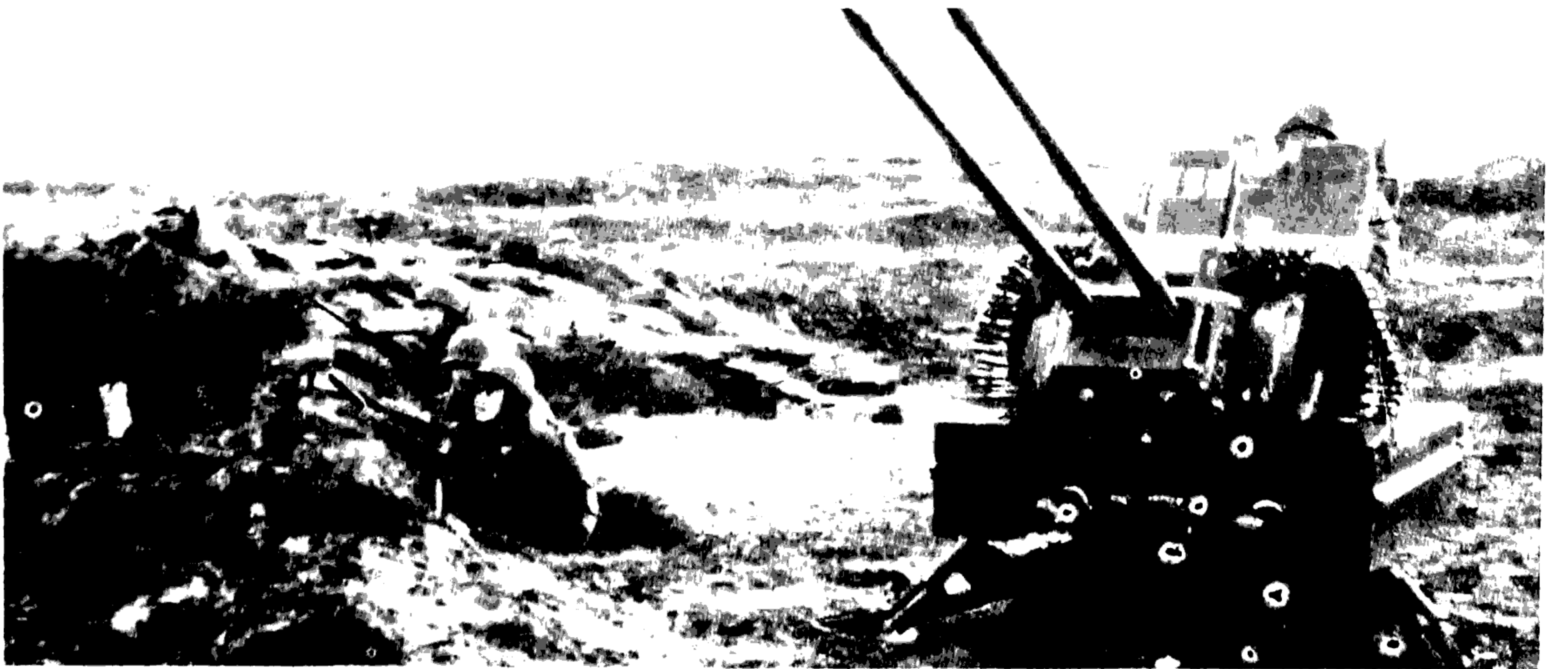
မြိတိသျှဖရီးဂိတ်စစ်သင်္ဘော အင်တီလုပ်စက်ခန်းတွင် ဗုံးထိမှန်သောကြောင့် မီးလောင်ပျက်စီးနေပုံ

အထူးတပ်ဖွဲ့၏ စစ်ဆင်ရေးတပ်မှူးအဖြစ် ဗိုလ်ချုပ်ချန်ဝုဝပ်က တာဝန်ယူသည်။

ဧပြီလ ၆ ရက်နေ့တွင်မြိတိန်နိုင်ငံကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီးက အာဂျင်တီးနား ပို့ကုန်များကို ပိတ်ပင် လိုက်ကြောင်း ကြေငြာသည်။

မြိတိန်နိုင်ငံ ဘဏ်များရှိ အာဂျင်တီးနားပိုင် ငွေဒေါ်လာသန်း ၁,၅၀၀ ခန့်ကိုလည်း ထုတ်ယူခွင့်ရပ်ဆိုင်းသည်။ ဥရောပ ဘုံဈေးအဖွဲ့က အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံများ၌ အာဂျင်တီးနားပို့ကုန်များကို ပိတ်ပင်ရန် ဧပြီလ ၁၀ ရက်

နေ့တွင် မူအားဖြင့် သဘောတူလိုက်သည်။ ဥရောပပါလီမန်ကလည်း ဧပြီလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် အာဂျင်တီးနားကို ရှုတ်ချ၍ ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက် ၅၀၂ ကို ထောက်ခံသည်။ ဓနသဟာယ နိုင်ငံများဖြစ်သော နယူးဇီလန်၊ ကနေဒါနိုင်ငံတို့က ဧပြီလ ၅ ရက်နေ့တွင် အာဂျင်တီးနားပို့ကုန်များကို ပိတ်ပင်သည်။ နယူးဇီလန်နိုင်ငံက အာဂျင်တီးနားနှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်သည်။ ကနေဒါနိုင်ငံက သံမဖြတ်သော်လည်း သံအမတ်ကြီးကို ပြန်လည်ခေါ်ယူသည်။

မြိတိသျှလေယာဉ်များ၏ ထိုးစစ်ကို လေယာဉ်ပစ် စက်အမြောက်များဖြင့် နှေ့ညှစ်ပြတ် ခုခံတိုက်ခိုက်နေသော အာဂျင်တီးနားတပ်ဖွဲ့ဝင်တစု

ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း

အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အလက်ဇန္ဒားဟိတ်သည် လန်ဒန်မြို့တွင် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက်သက်ချာနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ဖောက်ကလင်ပြဿနာများကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေရှင်းရန် ကြိုးပမ်းစဉ်

လက်တင်အမေရိကတိုက်တွင် ပီရူး၊ ဗင်နီဇွဲလား၊ ဗိုလစ် ဗီးယား၊ ပနားမား၊ ဂွာတီမာလာ၊ ကျူးဗားနှင့် နီကရာ ဂွာနိုင်ငံများက အာဂျင်တီးနားကို ထောက်ခံသည်။ ဗရာဇီး နိုင်ငံက တရားဝင်ကြားနေသည်။ ကိုလုံးဗီးယားနှင့် ချီလီ နိုင်ငံများက သဘောထား မထုတ်ပြန်ချေ။ အင်္ဂလိပ်ဘာ သာစကားသုံးသော ကာရစ်ဘီယံကျွန်းစုကမူ အာဂျင် တီးနားကို ဆန့်ကျင်သည်။

ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုက ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ စစ်ရေး လုပ်ရပ်သည် ကုလသမဂ္ဂ ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့် လုံးဝဆန့် ကျင်သည်ဟု ဧပြီလ ၆ ရက်နေ့တွင် သတင်း ထုတ်ပြန်သည်။ နိုင်ငံတကာ ရေပြင်ဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက် (၁၉၅၈ ခုနှစ်) နှင့် မကိုက်ညီ၍ တရားဥပဒေနှင့် မညီညွတ်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟူသော အစိုးရသဘောထားကို ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနက မေလ ၁၄ ရက် နေ့တွင် ကြေငြာသည်။

အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသည် အမေရိက နိုင်ငံများအဖွဲ့ (အိုအေအက်စ) တွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနည်းတူ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ အမေရိကနိုင်ငံများ အပြန်အလှန် ဆောက်ပံ့ကူညီရေးစာချုပ် (၁၉၄၇ ခုနှစ် ရီအိုဒီဇနရို စာချုပ်) အဖွဲ့တွင်လည်း အာဂျင်တီးနားနှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတို့ ပါဝင်သည်။ တဖန် ဗြိတိန်နိုင်ငံသည်လည်း မြောက်အတ္တလန္တိတ်စာချုပ်အဖွဲ့ (နေတိုး) တွင် အမေ ရိကန်ပြည်ထောင်စုနည်းတူ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ ဖြစ်နေပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ဗြိတိန်အထူး

ရေတပ်စုကြီး ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုသို့ မရောက်မီ ငြိမ်း ချမ်းစွာ ပြဿနာဖြေရှင်းရန် ကြားဝင် ဖျန်ဖြေသည်။

ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုမှ ရေမိုင် ၂၀၀ ဝန်းကျင်ကို စစ် မက်သီးသန့်ဇုံအဖြစ် ဧပြီလ ၁၂ ရက်နေ့မှစ၍ သတ်မှတ် သည်ဟု ဗြိတိသျှကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဂျွန်နော့က ဧပြီလ ၇ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံက လည်း အာဂျင်တီးနားကမ်းခြေမှ ရေမိုင် ၂၀၀ ဝန်းကျင်နှင့် ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုမှ ရေမိုင် ၂၀၀ ဝန်းကျင်ကို စစ်ဆင် ရေးနယ်မြေအဖြစ် တန်ပြန်ကြေငြာသည်။

ဗြိတိန် မရိန်းတပ်များသည် ဧပြီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ရှစ်နာရီကြာ စစ်ဆင်ရေးပြုလုပ်ပြီးနောက် ဂျော်ဂျီယာ တောင်ကျွန်းကို ပြန်လည်သိမ်းပိုက်သည်။

အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံက တောင်းဆို၍ အမေရိကနိုင်ငံ များအဖွဲ့ (အိုအေအက်စ) အမြဲတမ်းကောင်စီ၏ ပန် ကြားချက်အရ ဧပြီလ ၂၆ ရက်နေ့မှ ၂၈ ရက်နေ့ထိ ကျင်း ပသော အိုအေအက်စနိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးများ အထူး အစည်းအဝေးတွင် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံကို ထောက်ခံ၍ ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ ရန်လိမ္မက်ရုပ်ဆိုင်ရန် တောင်းဆိုသော ဆုံး ဖြတ်ချက်ကို ထောက်ခံမဲ ၁၇ မဲ၊ ကန့်ကွက်မရှိ ကြားနေ လေးမဲ (ချီလီ၊ ကိုလုံးဗီးယား၊ ထရီနီဒက်နှင့်တို့ဗာဂို၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု) ဖြင့် ချမှတ်သည်။

ဗြိတိန် ဘုရင်လေတပ်မတော်သည် မေလ ၁ ရက်နေ့ တွင် ပို့စတန်လေဆိပ်ကမ်းမြို့ကိုဗုံးကြဲသည်။ အာဂျင်တီးနား ကရူဇာစစ်သင်္ဘော ဂျင်နရယ်ဘယ်ဂရာနိုကို မေလ ၂ ရက်

ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း

နေ့တွင် ဗြိတိန်နျူးကလီးယား ရေငုပ်သင်္ဘော ကွန်ကာရာ က တိုပီဒိုဖြင့် ပစ်ခတ်နှစ်မြုပ်သည်။ မေလ ၄ ရက်နေ့တွင် အာဂျင်တီးနား စူပါအိတ်ဒင်းဒတ် လေယာဉ်တစ်စီးက အိပ်ဇိုး ဆေးဒုံးပျံဖြင့် ပစ်ခတ်မှုကြောင့် ဗြိတိန်ဖျက်သင်္ဘော ရှက်ဖိုး သည် မီးလောင်သွားပြီး ၁၀ ရက်နေ့တွင် နှစ်မြုပ်သွား သည်။

အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အလက်ဇန္ဒားဟိတ် သည် လန်ဒန်နှင့် ဗျူနိုအေရီမြို့များသို့ လွှန်းပျံခရီးသွား ရောက်ကာ ဖောက်ကလင်ပြဿနာကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေ ရှင်းနိုင်ရေးအတွက် ပြေလတ်လမ်း ကြိုးပမ်းသည်။ သို့ သော် မအောင်မြင်ချေ။ အမေရိကန်က ကြားနေမှုကို စွန့်လိုက်ပြီး အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံကို ပိတ်ဆို့အရေးယူသည့် အစီအစဉ်များကို သမ္မတရောင်သည် ပြေလ ၃၀ ရက်နေ့ တွင် ကြေငြာသည်။ ဂျပန်အစိုးရကလည်း မေလ ၄ ရက် နေ့တွင် အလားတူကြေငြာသည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံသည် စစ်မက်သီးသန့်ဇုံကို အာဂျင်တီးနား ကမ်းခြေမှ ၁၂ မိုင်အကွာအထိ တိုးချဲ့သည်ဟု မေလ ၇ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံကလည်း အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာတောင်ပိုင်းကို စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေ အဖြစ် မေလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် တိုးချဲ့လိုက်သည်။

ဗြိတိသျှအထူး လေတပ်ဖွဲ့ (အက်စအေအက်စ) ကွန် မင်ဒိုများသည် မေလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ဖောက်ကလင် အနောက်ကျွန်း၏ အနောက်မြောက်ဘက်ရှိ ပက်ဗဲကျွန်း ပေါ်သို့ဆင်းသက်၍ လက်နက်သိုလှောင်ရုံ၊ အာဂျင်တီးနား လေယာဉ် ၁၁ စင်းနှင့် ရေဒါစခန်းများကို တိုက်ခိုက်ဖျက် ဆီးသည်။ မေ ၂၁ ရက်နေ့တွင် အင်အား ၅၀၀၀ ခန့်ရှိသော ဗြိတိသျှတပ်ဖွဲ့များသည် ဖောက်ကလင်အရှေ့ကျွန်းပေါ်သို့ ကမ်းတက်တိုက်ခိုက်သည်။ ပို့စတန်လေ၏ အနောက်ဘက် မိုင် ၅၀ အကွာရှိ ပို့ဆန်ကာလို့ ဝန်းကျင်တွင် ခြေကုပ်စခန်း ထူထောင်သည်။ ထိုအတောအတွင်းအားဒင့်နှင့် အင်တီလုပ် အမည်ရှိ ဗြိတိသျှဖရီးဂိတ်စစ်သင်္ဘောနှစ်စီး နှစ်မြုပ်သည်။

အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ အမျိုးသားနေ့ဖြစ်သော မေလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် တိုက်ပွဲများ ဆက်တိုက်ဖြစ်ပွားရာ ဗြိတိန် ဖျက်သင်္ဘော ကွန်ဗင်ထရီကို အာဂျင်တီးနားစကိုင်းဟော့ လေယာဉ်တစ်စီးက ဆီးဒတ်ဒုံးပျံဖြင့် ပစ်ခတ်နှစ်မြုပ်သည်။ စစ်သင်္ဘော အတ္တလန္တိတ်ကွန်ဗေယာကိုလည်း အာဂျင်တီး နားတို့က အိပ်ဇိုးဆေးဒုံးပျံဖြင့် ပစ်ခတ်နှစ်မြုပ်သည်။

အိုင်ယာလန်နှင့် ပနားမားနိုင်ငံတို့၏ ပန်ကြားချက် အရ ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ အရေးပေါ်အစည်းအ ဝေးကို မေလ ၂၁ ရက်မှ ၂၃ ရက်နေ့ထိ ကျင်းပသည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၅၀၅ ကို တည်တညွတ်တည်း ချမှတ် သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အရ ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းရေးမှူး ချုပ်နှင့် လက်တွဲ၍ ဖြေရှင်းကြရန်နှင့် ဖောက်ကလင်ကျွန်း စစ်ပွဲကို ရပ်ဆိုင်းကြရန် တောင်းဆိုသည်။

ဗြိတိသျှ လေထီးတပ်များသည် မေလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ဆန်ကာလီစခန်း၏ တောင်ဘက်ရှိ ဒါဝင်နှင့် ဂုစဂရင်း စခန်းနှစ်ခုကို သိမ်းပိုက်သည်။ အရှေ့ဘက်ရှိ ဒေါက်ဂလပ် နှင့် တီးအင်လက်စခန်း နှစ်ခုကိုလည်း စီးနင်းသည်။ မေလ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ပို့စတန်လေဝန်းကျင်ကိုဗြိတိသျှစစ်သင်္ဘော များနှင့် ဟယ်ရီယာလေယာဉ်များက ဒုံးပျံများဖြင့် တိုက် ခိုက်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်မှူးအား ဦးဆောင်သော ကမ်းတက် တပ်ဖွဲ့ဝင်များက ၁၅၀၄ ပေမြင့်သော ကင့်တောင်ကုန်းကို သိမ်းပိုက်သည်။ ပို့စတန်လေကို အပေါ်စီးမှမြင်ရ၍ မဟာ ဗျူဟာအရ အရေးပါသော တောင်ကုန်းဖြစ်သည်။ ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့တွင် မှောင်ချထားသော ပို့စတန်လေမြို့ပေါ်သို့ ဗြိတိသျှလေယာဉ်များက အာဂျင်တီးနားတပ်များ လက် နှက်ချရန် လှုံ့ဆော်သော လက်ကမ်းစာများ ကြံချသည်။

ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက် ၅၀၂ နှင့် ၅၀၅ တို့နှင့်အညီ နှစ်ဘက်စလုံး ချက်ချင်း အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေး အဆိုကြမ်းကို ဇွန်လ ၄ ရက်နေ့တွင် တင်သွင်းရာ တရုတ်၊ အိုင်ယာလန်၊ ဂျပန်၊ ပနားမား၊ ပိုလန်၊ ဆိုဗီ ယက်၊ စပိန်၊ ယူဂန်ဒါနှင့် ဇိုင်ယာတို့က ထောက်ခံ၍

ဒုံးပျံလက်နက်များ တပ်ဆင်ထားသော ဖျက်သင်္ဘော၊ ဖရီးဂိတ်တိုက်သင်္ဘောများအပါအဝင် ဗြိတိသျှအထူးတိုက်ခိုက်ရေး ရေတပ်စုသည် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာတောင်ပိုင်းရှိ စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေသို့ ဦးတည်ချီတက်နေပုံ

ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း

ပြင်သစ်၊ ဂူယာနာ၊ ဂျော်ဒန်နှင့် တိုဂိုတို့က ကြားနေသည်။
မြိတိန်နှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့က ဗီတိုအာဏာဖြင့်
ပယ်ချသည်။

မြိတိသျှကမ်းတက် တပ်ဖွဲ့များသည် ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့မှ
၈ ရက်နေ့ထိ ရာသီဥတု ဆိုးရွားနေသည့်ကြားမှ ဆက်လက်
ထိုးစစ်ဆင်ရာ ပို့စတန်လေ၏ အနောက်တောင်ဘက် ငါး
မိုင်မျှအကွာသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ဇွန်လ ၁၁ ရက်မှ ၁၄
ရက်နေ့အထိ တိုက်ပွဲများပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွားပြီး မြိတိသျှ
တပ်ဖွဲ့များက ပို့စတန်လေမြို့ပတ်လည်ရှိ တောင်ကုန်းများ
ကို သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။

အာဂျင်တီးနား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မင်နင်းဒက်ဇသည် ဗိုလ်
ချုပ်မိုးအားထံတွင် ဇွန်လ ၁၄ ရက်နေ့၌ လက်နက်ချ
သည်။ သမ္မတဂယ်တီယာရီသည် ပျူအာတို အာဂျင်တီးနို
(ပို့စတန်လေ) တိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးသွားပြီဟု ဇွန်လ ၁၅ ရက်
နေ့တွင် နိုင်ငံသို့ ကြေငြာသည်။

ဇူလိုင်လ ၉ ရက်နေ့တွင် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံက တောင်
အတ္တလန္တိတ်တွင် ရန်လိမ္မာမရှိတော့ကြောင်း အတည်ပြုပေး
ရန် ဗျူနိုအေရီမြို့ရှိ ဆွစ်သံရုံးမှတစ်ဆင့် မြိတိန်နိုင်ငံက ကမ်း
လှမ်းသည်။ စစ်ပွဲပြီးဆုံးကြောင်းကို အာဂျင်တီးနားက
အတည်ပြုပေးလိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မင်နင်းဒက်ဇ အပါ
အဝင် လက်ကျန်သို့ပန်း ၅၉၃ ဦးကို ဇူလိုင်လ ၁၄ ရက်နေ့
တွင် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသို့ ပြန်ပို့ပေးသည်။

ဖောက်ကလင်ကျွန်း ဘုရင်ခံရက်ဟန်သည် ဇွန်လ
၂၅ ရက်နေ့တွင် ပို့စတန်လေဆိပ်ကမ်းမြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်
ရှိသည်။ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကော်မတီကို စစ်ဘက်နှင့်
နယ်ဘက် ပူးတွဲဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

ဖောက်ကလင် အရေးအခင်းတွင် မြိတိန်စစ်သည် ၂၃၆
ဦးနှင့် အရပ်သားအမှုထမ်း ၁၈ ဦး၊ ဖောက်ကလင်ကျွန်း
သားသုံးဦး ကျဆုံးသည်။ စစ်သည် ၇၅၉ ဦးနှင့် အရပ်သား
အမှုထမ်း ၁၈ ဦး ဒဏ်ရာရသည်။ အာဂျင်တီးနားစစ်သည်
၇၄၆ ဦး ကျဆုံးသည်။ မြိတိန်နိုင်ငံ၏ စစ်ပွဲစရိတ်သည်
ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၉၀၀ ခန့်ရှိသည်။ အာဂျင်တီးနား
နိုင်ငံက ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၅၀၀ မှ ၈၀၀ ထိကုန်ကျသည်။
မြိတိန်ဘက်မှ လေယာဉ် ၂၀၊ ဖျက်သင်္ဘောနှစ်စီး၊ ဖရီး
ဂိတ်သင်္ဘောနှစ်စီး၊ ကမ်းတက်ရေယာဉ်နှစ်စီးနှင့် ကုန်တင်
သင်္ဘောတစ်စီး ဆုံးရှုံးသည်။ အာဂျင်တီးနားဘက်မှ ကရူ
ဇာသင်္ဘောတစ်စီး၊ ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စီးနှင့် ကုန်တင်သင်္ဘော
ငါးစီးဆုံးရှုံးသည်။ စစ်လေယာဉ် ၁၀၀ ခန့် ချေမှုန်းခံရမှုမှာ
လေကြောင်းစစ်ပွဲသမိုင်းတွင် အကြီးမားဆုံး ဆုံးရှုံးမှုဖြစ်
သည်။

စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မင်နင်းဒက်ဇ

လက်နက်ချအာဂျင်တီးနားစစ်သည်များထံမှ လက်နက်များကို သိမ်းဆည်းနေသော မြိတိသျှကမ်းတက်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ

စစ်အောင်နိုင်သူ ဗိုလ်ချုပ်မှီးအားကို ဖောက်ကလင်ကျွန်း ပြည်သူများနှင့်အတူ တွေ့ရပုံ

ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ဟင်နရီဖွန်းဒါး

ဗြိတိန်နိုင်ငံက စစ်မက်ဇုတ်မှတ်ချက်များကို ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ရုပ်သိမ်းသည်။ အထူးရေတပ်စုသည် ဇွန်လမှ ဩဂုတ်လအတွင်း ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ပြန်လာရာ တပ်အင်အား ၄,၅၀၀ ကိုမူ ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုတွင် ချန်ထားသည်။

အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံအပေါ် စီးပွားရေးပိတ်ဆို့အရေးယူထားမှုများကို ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့က ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ဂျပန်နိုင်ငံက ဇွန်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ဇူလိုင်လ ၁၂ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပေးလိုက်သည်။

ဖွန်းဒါး၊ ဟင်နရီ (ခရစ် ၁၉၀၅ - ၁၉၈၂) ။ ။ အမေရိကန်ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်လောကတွင် နာမည်ကြီးခဲ့သော ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ဟင်နရီဖွန်းဒါးကို ၁၉၀၅ ခုနှစ်၌ မွေးဖွားသည်။

ဟင်နရီဖွန်းဒါးသည် ပုံနှိပ်ဆရာတစ်ဦး၏ သားဖြစ်၍ ရုပ်ရှင်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်မိခဲ့ချေ။ သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် သတင်းစာသမားတစ်ဦး ဖြစ်လာရေးပင် ဖြစ်သည်။ ဟင်နရီဖွန်းဒါးသည် မင်နီဆိုတာတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။

တက္ကသိုလ်မှ ဒုတိယနှစ် အောင်မြင်ပြီးသောအခါ မိမိဒေသရှိ ပြဇာတ်အဖွဲ့တွင် စတင်ပါဝင်ခဲ့သည်မှစပြီး ပြဇာတ်လောကသို့ စိတ်ဝင်စားလာခဲ့သည်။

ဟင်နရီဖွန်းဒါးသည် အမေရိကန် ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်လောကတွင် အသက် ၇၇ နှစ်အရွယ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၅၇ နှစ်ခန့်ကြာသည့်တိုင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဖွန်းဒါးပါဝင်ခဲ့သမျှသော ရုပ်ရှင်၊ ပြဇာတ်များတွင် ဇာတ်ကောင်စရိုက်ကို

ပီပီပြင်ပြင် သရုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် အမေရိကန် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်၏ ချစ်ခင်လေးစားမှုကို ရရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများတွင် လူဆိုးတစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် သရုပ်ဆောင်ရစေကာမူ မိမိကဏ္ဍမှ သရုပ်ဆောင်ယင်း အခြားဇာတ်ကောင်များ၏ လေးစားမှုကို ခံခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

ဖွန်းဒါးသည် ပြဇာတ်လောက၌ မထင်မရှားသော ပညာသင်ဘဝဖြင့် ဆယ်နှစ်ကျော်မျှ ပါဝင်ခဲ့ရသည်။

ဟင်နရီဖွန်းဒါးသည် ပြဇာတ်ရုပ်ရှင်ကားပေါင်း ၁၀၀ ကျော်တွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်ပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုခဲ့သည်။ ဟင်နရီဖွန်းဒါး ပါဝင်သော ဇာတ်ကားများအနက် မစ္စတာရောဘတ်၊ ကလာရင့်ဒါရိုး၊ ဒေါသအိုး ၁၂ ယောက်၊ လင်ကွန်းကလေး၊ ဂျက်ဆီဂျိမ်းနှင့် သဂရိတ်အော့ဖရက် ဇာတ်ကားများသည် လူကြိုက်များသော ဇာတ်ကားများဖြစ်သည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် အကယ်ဒမီဆုချီးမြှင့်ပွဲ အခမ်းအနား၌ ဟင်နရီဖွန်းဒါးသည် အမေရိကန် ရုပ်ရှင်လောက၏ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဆုကို ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။

ဟင်နရီဖွန်းဒါးသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွက် ရုပ်ရှင်အနုပညာနှင့် သိပ္ပံအဖွဲ့က ချီးမြှင့်သော အော်စကာဆုကြီးကို ရရှိခဲ့သည်။ ဟင်နရီဖွန်းဒါးသည် မကွယ်လွန်မီ တနှစ်က နောက်ဆုံးရိုက်ကူးခဲ့သော ရွှေရောင်ကန်ရေပြင်မှာ ဇာတ်ကားဖြင့် အမျိုးသားဇာတ်ဆောင်ဆုကို ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဇာတ်ကားတွင် ပူးတွဲ သရုပ်ဆောင်သူ မင်းသမီးကြီးကက်သရင်းဟက်ဘန်းလည်း အော်စကာဆုရသည်။ ထိုဇာတ်ကားတွင် ဟင်နရီဖွန်းဒါး၏ သမီးဖြစ်သူ ဂျိန်းဖွန်းဒါးက ပူးတွဲထုတ်လုပ်သူအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ဟင်နရီဖွန်းဒါးသည် ဇာတ်ကောင် စရိုက်ပြကားများစွာတွင်ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ အနောက်ဘက်တစ်ခု ရုပ်ရှင်

ဖွန်းဒါး၊ ဟင်နရီ

ဇာတ်ကားတွင် အေးဆေးရက်စက်သော ဥပဒေပြင်ပမှ လူဆိုးကြီး အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပါချီခံကတတ် ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားတွင် စစ်စည်းကမ်းကြီးသူ တဦးအဖြစ် လည်းကောင်း သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ဟင်နရီဖွန်းဒါးသည် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်းမပြုလျှင် ပန်းချီ ရေးဆွဲနေတတ်သည်။ ဖွန်းဒါးဘဝတွင်ရုပ်ရှင်ပြီးလျှင် ပန်းချီ သည် အပန်းဖြေရာတခုပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ရုပ်ရှင် ကား ရိုက်ကူးပြီးနောက် မကျန်းမမာဖြစ်နေခဲ့ရာ ပြင်ပ လောကနှင့် အဆက်အသွယ်ဖြတ်ပြီး ပန်းချီရေးဆွဲခြင်းဖြင့် သာ အချိန်ဖြုန်းနေခဲ့သည်။ ရွှေရောင်ကန် ရေပြင်မှာ ဇာတ်ကားဖြင့် အော်စကာဆုရသောအခါ သူ့ကိုယ်စား သမီးဖြစ်သူက လက်ခံရယူခဲ့သည်။

ဟင်နရီဖွန်းဒါးသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၂ ရက် နေ့တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု လော့စိန်းဂျလီးမြို့၌ နှလုံးရောဂါဖြင့်ကွယ်လွန်သည်။

ဗဲလဂျီယမ်နိုင်ငံ။ ။ ဗဲလဂျီယမ်နိုင်ငံတွင် ၁၉၇၆ ခုနှစ်၌ ယိုယွင်းလာသော စီးပွားရေးအခြေအနေကြောင့် အစိုးရ အဖွဲ့များအတွင်း သဘောထားကွဲလွဲကြသည်။ ဒေါက်တာ ဝီလဖရိမာတင်ဦးဆောင်၍ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် မေလ ၁၈ ရက် နေ့က ဖွဲ့စည်းခဲ့သော ခြောက်ပါတီ ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ သည် အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် နုတ်ထွက်ရသည်။ ယင်းညွန့်ပေါင်းအစိုးရတွင် ပါဝင်သော လစ်ဗရယ်နှစ်ပါတီ က အစိုးရ၏ စီးပွားရေးနှင့် ကာကွယ်ရေး မူဝါဒများကို ဆန့်ကျင်ရာမှ အစိုးရတဖွဲ့လုံး နုတ် ထွက် လိုက် ရ သည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း အစိုးရအသုံးစရိတ်လိုငွေ ဒေါ်လာ ၆၀၆ သန်း လျော့နည်းသက်သာစေရန် အစိုးရဌာနများ အသုံးစရိတ်စုစုပေါင်းကို ၂ ဒသမ ၂ ရာခိုင်နှုန်း လျော့ချ သင့်သည်ဟု မတ်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် အစိုးရက ကြေငြာ သည်။ ထို့ကြေငြာချက်ကို ဆိုရှယ်လစ်များက ထောက်ခံ ၍ လစ်ဗရယ်များက ဆန့်ကျင်သည်။ လူမှုပူလုံရေးနှင့် အငြိမ်းစားလစာ ထောက်ပံ့ငွေများကို လျော့ ချရေး၊ ကာကွယ်ရေးအသုံးစရိတ်ကို မလျော့ချရေး၊ မြောက်အတ္တ လန္ဒိတ်စာချုပ်အဖွဲ့ (နေတိုး) ၏ တာလတ်ပစ် ခရုဒုံးပျံ များကို ဗဲလဂျီယမ်တွင် အခြေစိုက် ခွင့်ပြုရေးတို့ကို လစ်ဗ ရယ်တို့က တောင်းဆိုပြန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ပဋိပက္ခပြင်း ထန်လာကာ အစိုးရအဖွဲ့ နုတ်ထွက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာမာတင်သည် အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့ တွင် လစ်ဗရယ်နှစ်ပါတီ မပါဝင်သော လေးပါတီညွန့်ပေါင်း အစိုးရဖွဲ့စည်းသည်။ အစိုးရအဖွဲ့အသုံးစရိတ်လျော့ချရန် ကြိုးပမ်းမှုတရပ်အဖြစ် အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ၃၂ ဦးတို့သည် မိမိ တို့၏ ၁၉၇၁ ခုနှစ် လစာငွေများကို ငါးရာခိုင်နှုန်း လျော့ ချရန် ဆုံးဖြတ်ကြောင်း ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။

ဒေါက်တာမာတင်၏ လေးပါတီ ညွန့်ပေါင်းအစိုးရတွင် ဒုတိယအင်အား အကြီးဆုံးဖြစ်သည့် ပြင်သစ်စကားသုံး ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ (ပီ အက် စ) အတွင်း ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားကာ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဂေးစပီတာယဲ (ပီ အက် စ ပါတီ) နုတ် ထွက်သွားသဖြင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၆ ရက်နေ့ တွင် အစိုးရအဖွဲ့ကို ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းရသည်။ ထို့နောက် ပိုမို ဆိုးရွားလာသည့် ဗဲလဂျီယမ်နိုင်ငံ စီးပွားရေးအခြေအနေ ကြောင့် မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ဒေါက်တာမာတင်၏ အစိုးရအဖွဲ့ နုတ်ထွက်လိုက်ရသည်။

ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး မစ္စတာ မတ်အိုင်စကင် (ဖလင်းမစ် ခရစ်ယာန်ဆိုရှယ်ပါတီ) ဦးဆောင်၍ ခရစ်ယာန် ဆိုရှယ်ပါ တီများနှင့် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီများ ပါဝင်သော လေးပါတီ ညွန့်ပေါင်းအစိုးရကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဧပြီလ ၆ ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်းသည်။ စီးပွားရေးနှင့် စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ မူဝါဒ အပေါ် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း အငြင်းပွားရာမှ ၁၉၇၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် မတ်အိုင်စကင်၏ အစိုးရ အဖွဲ့ နုတ်ထွက်ရပြန်သည်။

လွတ်တော်နှစ်ရပ် ရွေးကောက်ပွဲများကို နိုဝင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပပြီးနောက် ဒေါက်တာမာတင် ပြန် လည်ဦးဆောင်သော အစိုးရအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းရန် ဆုံးဖြတ် သည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ဆိုရှယ်လစ် နှစ်ပါတီ

စီးပွားရေးအခြေအနေ ယိုယွင်းလာစဉ် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ကုန်သော ဘရပ်ဆယ်မြို့ သံမဏိစက်ရုံ လုပ်သား များ၏ ဆန္ဒပြမှုကြောင့် နိုင်ငံရေးမတည်မငြိမ် ဖြစ်ရသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၁၁,၇၇၉ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၉၈,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဘရပ်ဆယ်မြို့

မပါဝင်သော လေးပါးတီ လက်ယာညွှန်ပေါင်း အစိုးရကို ဖွဲ့စည်းသည်။ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီများသည် ၁၉၇၇ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အစိုးရအဖွဲ့တွင် မပါဝင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအစိုးရအဖွဲ့တွင် မတ်အိုင်စကင် သည် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူသည်။

သေဒဏ်အပြစ်ပေးခြင်းကို ဖျက်သိမ်းသည့် ဥပဒေကြမ်း ကို အတည်ပြုလိုက်သည်ဟု မတ်အိုင်စကင် ညွှန်ပေါင်း အစိုးရတရားရေးဝန်ကြီးဌာနက ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ ဥပဒေပဏ္ဍိတအဖွဲ့ဝင် ၁၀ နိုင်ငံတွင် သေဒဏ်အမိန့် ဖျက်သိမ်းရန် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ဥပဒေပဏ္ဍိတမိန့်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဗဲလဂျီယမ်နိုင်ငံသည် ဥပဒေပဏ္ဍိတအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်သော ကြောင့် လိုက်နာဖျက်သိမ်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဗဲလဂျီယမ်နိုင်ငံသည် ၁၉၇၉ ခုနှစ် မတ်လတွင် ဇိုင်ယာ သမ္မတနိုင်ငံနှင့် စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှု သဘောတူညီချက် ချုပ်ဆိုနိုင်သည်အထိ ဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်ခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွင်း၌ ဗဲလဂျီယမ်နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိ နေသော ဇိုင်ယာပြည်ပြေးများ၏ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှု များကို တားဆီးပေးရန် ဇိုင်ယာ သမ္မတ မိဗူတူက တောင်းဆိုရာမှ ဆက်ဆံရေး တင်းမာစပြုလာသည်။ ဗဲလဂျီယမ် ထိပ်တန်း နိုင်ငံရေးသမားများသည် သမ္မတ မိဗူတူ ထံမှ လာဘ်စားသည်ဟု စွပ်စွဲထားသော လျှို့ဝှက်အစီရင်ခံစာတစ်စောင်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် ပေါက်ကြားသွားသဖြင့် နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေး ပိုမိုဆိုးရွားလာသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော် သန့်ရှင်း တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေး ဆောင်ရွက်ချက်များ။ ။ သာသနာတော် သန့်ရှင်း တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေး ပထမအကြိမ် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့ အစည်းအဝေးကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များအရ သံဃာ့အဖွဲ့ အစည်းအဆင့်ဆင့်ကို ဖွဲ့စည်းပြီး သာသနာတော် သန့်ရှင်း တည်တံ့ပြန့်ပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်း၌ ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

ဓမ္မ အဓမ္မ စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခြင်း

နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းဓိရ်အဖွဲ့ အမှတ် (၄) သည် ကျောက်ပုံတောရဝါဒနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စောဒကနှင့် စုဒ္ဓိ တကတို့၏ စွဲဆိုချက်နှင့် ချေပချက်များကို စိစစ်ဆုံးဖြတ် တော်မူကြရာ ထေရဝါဒပိဋကတော်နှင့် မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် အဓမ္မဝါဒဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အရ ကျောက်ပုံတောရ အယူဝါဒကို လက်ခံခဲ့ကြသည့် ရဟန်းသာမဏေများနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်များ

သည် သက်ဆိုင်ရာမြို့နယ် သံဃာယကအဖွဲ့များ၏ ရှေ့ မှောက်တွင် ကျောက်ပုံတောရ အဓမ္မဝါဒကို စွန့်လွှတ် ကြောင်း ပဋိညာဉ်ပြု လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ

ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲသည့် အနဝါဒါဓိကရုဏ်း မှုခင်းများနှင့် ဂိုဏ်းတပါးနှင့် ဂိုဏ်းတပါး၊ ပြည်နယ်/တိုင်း တပါးနှင့် ပြည်နယ်/တိုင်းတပါးတို့ ဖြစ်ပွားသည့် ပိုင်ဆိုင် အငြင်းပွားသည့် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းမှုခင်းများကို ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းမှုခင်းများ ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်း လုပ်နည်းများအရ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့သို့ အယူခံ စောဒနာ တင်သွင်းခွင့်ပြုခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သို့ အယူခံ စောဒနာ တင်သွင်းသည့် အမှုပေါင်း ၃၅ မှုရှိသည်။ ယင်းအမှုများ ကို စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် နိုင်ငံတော် သံဃဝိနိစ္ဆယ အဖွဲ့ပေါင်း ၃၅ ဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ ၁၄ ဖွဲ့က ဝိနိစ္ဆယ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခဲ့၍ ကျန် ၂၁ ဖွဲ့တို့က ဆက်လက် စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်သည်။

ကျောင်းပိုင်ဆိုင်မှု အငြင်းပွားခြင်း ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း မှုခင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြည်နယ်/တိုင်း သံဃဝိနိစ္ဆယ အဖွဲ့များ၏ ဝိနိစ္ဆယဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကျေနပ်သဖြင့် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သို့ အသနားခံလွှာ တင်သွင်းသော အမှုပေါင်း ၂၆ မှုရှိခဲ့သည်။ ၁၁ မှုတွင် အသနားခံလွှာကို ပယ်ချ၍ ပြည်နယ်/တိုင်း သံဃဝိနိစ္ဆယ ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း အတည်ပြုပေးခဲ့သည်။ ကိုးမှုကို ပြင်ဆင်ချက်ဖြင့် အတည်ပြု ပေးခဲ့သည်။ ခြောက်မှုကိုမူ ပြည်နယ်/တိုင်း သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့သစ်ဖြင့် ပြန်လည် စစ် ဆေးစေခဲ့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ စိစစ်ခြင်း

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့ နယ်၊ တာမွေမြို့နယ်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ သင်္ချန်း ကျွန်းမြို့နယ်၊ ဒေါပုံမြို့နယ်၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ပုဇွန်တောင် မြို့နယ်၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ကြည့် မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်နှင့် တောင် ဥက္ကလာပမြို့နယ်များတွင် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့က ဖွဲ့စည်းပေးသည့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း စိစစ်ရေး အဖွဲ့များက မိမိတို့မြို့နယ်အလိုက် သာသနာ့မြေ မဖြစ် သေးသည့် မြေပေါ်ရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းများနှင့် ကျောင်း ထိုင်ဘုန်းကြီးများကို သတ်မှတ်ထားသည့် ဂုဏ်အင်္ဂါ အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ရှိမရှိ စိစစ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါင်း ၃၇၀ ကျောင်းကို သတ်မှတ်

ထားသည့် ဂုဏ်အင်္ဂါ အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသဖြင့် ယာယီ ဘုန်းကြီးကျောင်း အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခဲ့သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါင်း ၂၀၁ ကျောင်းကိုမူ သတ်မှတ်ထားသည့် ဂုဏ်အင်္ဂါအရည်အချင်း နှင့် ပြည့်စုံခြင်း မရှိကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းစာရင်းမှ ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်း အတွင်းရှိ ကျန်သော မြို့နယ်များနှင့် အခြားသော ပြည်နယ်/တိုင်းများတွင်လည်း သာသနာ့ မြေမဖြစ်သေးသည့် မြေပေါ်ရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းများကို စိစစ်ရန်အတွက် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ စိစစ်ရေး အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်း၍ စိစစ်သွားမည်ဖြစ်သည်။

မြို့နယ် သီလရှင်အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်း

၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလကုန်အထိ ကောက်ယူပြုစု ထားသည့် စာရင်းအရ နိုင်ငံတော်အတွင်း၌ မြို့နယ်ပေါင်း ၃၁၄ မြို့နယ်ရှိသည့်အနက် မြို့နယ်ပေါင်း ၂၆၁ မြို့နယ်၌ သာလျှင် သီလရှင်များရှိရာ စုစုပေါင်း သီလရှင် ၁၇,၇၂၄ ပါး ရှိသည်။ မြို့နယ်ပေါင်း ၅၅ မြို့နယ်၌ မြို့နယ်သီလရှင် အမှုဆောင်အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းပြီးစီးခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှု စာမေးပွဲ

ကလေးသူငယ်များ လိမ္မာရေးခြား ရှိစေရန်အတွက် နွေရာသီ အားလပ်ရက်များတွင် ဘုရားရှိခိုး၊ ဩကာသ ကန်တော့ခန်း၊ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ ခံယူဆောက် တည်ခြင်း၊ ဆွမ်းကပ်၊ ပန်းကပ်၊ ဆီမီးနှင့် ရေချမ်းကပ် လှူခြင်း၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေခြင်း စသော ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှု အခြေခံကျင့်ဝတ်များကို မြို့နယ် သံဃနာယက အဖွဲ့များက ဦးဆောင်ပြီး သင်တန်းပို့ချပေးရန်နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှု စာမေးပွဲများ ကျင်းပသွားရန် နိုင်ငံတော် သံဃ မဟာနာယက အဖွဲ့က ညွှန်ကြားလွှာ အမှတ် ၄၅ ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ စာမူများ စိစစ်ခြင်း

ပုံနှိပ်သူများနှင့် ထုတ်ဝေသူများ ဗဟိုမှတ်ပုံတင်အဖွဲ့မှ တင်ပြလာသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ စာမူပေါင်း ၁၆၇ မူ အနက် စာမူ ၁၃၁ မူကို ထုတ်ဝေခွင့်ပြုခဲ့၍ စာမူ ၁၆ မူကို ထုတ်ဝေခွင့် မပြုခဲ့ချေ။ စာမူပေါင်း ၂၀ ကိုမူ ပြန်လည် ပြင်ဆင်တင်ပြစေရန် ညွှန်ကြားခဲ့လေသည်။

မြတ်နိုးနိုင်ငံ။ ။မြတ်နိုးနိုင်ငံကိုလိုနီ ဖောက်ကလင်ကျွန်း ကို အာဂျင်တီးနားတပ်များက သိမ်းပိုက်သည့် အရေး အခင်းကို ရင်ဆိုင်ရန် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၃ ရက်နေ့တွင်

မြတ်နိုးနိုင်ငံရောက် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဂျန်ပေါကို ဘုရင်မ ကြီးက လက်ခံတွေ့ဆုံစဉ်

မြတ်နိုးနိုင်ငံ ရေတပ်မတော်သည် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ တောင်ပိုင်းသို့ ဦးတည်ချီတက်ပြီဟု မြတ်နိုးကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာနက ကြေငြာသည်။ ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုကို အာဂျင်တီးနားက သိမ်းပိုက်လိုက်ခြင်းအတွက် တာဝန်ရှိ သူများအဖြစ် ဝေဖန်ခံရသောကြောင့် မြတ်နိုး နိုင်ငံခြား ရေး ဝန်ကြီး လော့ကာရင်တန်၊ ဒုတိယနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အက်ကင်းနှင့် တွဲဖက်ဝန်ကြီး ရစ်ချတ်လုတို့သည် ဧပြီလ

ကနေဒါနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်ကို အထောက် အကူပြုသော ကြေငြာစာတမ်းကို ကနေဒါ ဝန်ကြီးချုပ် ထရူးဒိုး၏ရှေ့တွင် လက်မှတ် ရေးထိုးနေသော မြတ်နိုးနိုင်ငံ ဘုရင်မကြီး ဒုတိယမြောက် အယ်လစ်ဇဘက်

ဗြိတိန်နိုင်ငံ

၅ ရက်နေ့တွင် ရာထူးမှနှုတ်ထွက်လိုက်ကြသည်။ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးနေရာတွင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဖရန်စစ် ပင်ကို ခန့်ထားသည်။

ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုပတ်လည်ကို ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့ ဂရင်းနစ်စံတော်ချိန် ၁၁:၀၀ နာရီမှစ၍ ဗြိတိသျှတပ်များက လေကြောင်းနှင့် ရေကြောင်းမှ ပိတ်ဆို့ထားပြီးနောက် တိုက်ပွဲများ ပိုမိုပြင်းထန်လာကာ ဖောက်ကလင်ကျွန်း ပေါ်ရှိ အာဂျင်တီးနားတပ်များသည် ဇွန်လ ၁၄ ရက်ည ၉ နာရီတွင် ဗြိတိသျှတပ်များထံ လက်နက်ချသည်။ (ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း — ရှု။)

ဗြိတိန်နိုင်ငံ ဘုရင်မကြီး ဒုတိယမြောက် အယ်လစ် ဇဗက်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ကနေဒါနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေသစ်ကို အထောက်အကူပြုသော ကြေငြာစာတမ်းကို အော့တဝါမြို့တွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၇ ရက်နေ့၌ လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့် စပ်လျဉ်းသော အာဏာကို ကနေဒါနိုင်ငံက ပိုင်ဆိုင်သွားသည်။ ယင်းအခြေခံဥပဒေသည် ဗြိတိသျှ-မြောက်အမေရိက နည်းဥပဒေ (၁၈၆၇ ခုနှစ်) ဟု ခေါ်တွင်သော ဥပဒေဟောင်း၏ နေရာတွင် အစားထိုးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကြေငြာစာတမ်းကို လက်မှတ်ရေးထိုးနိုင်ရန် ကနေဒါနိုင်ငံဆိုင်ရာ ဥပဒေကြမ်းကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံ အောက်လွှတ်တော်သို့ စတင်

တင်သွင်းခဲ့ပြီး ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုခဲ့သည်။

အီရန်နိုင်ငံတွင် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် သြဂုတ်လမှစ၍ ထိန်းသိမ်းခံထားရသော ဗြိတိသျှကုန်သည် အင်ဒရူးပစ်ဆိုသူကို အီရန်အစိုးရက ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် လွှတ်ပေးခဲ့ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အီရန်နိုင်ငံတွင် တပ်ဆင်ထုတ်လုပ်မည့် ကားပစ္စည်း ၅၀၀၀ ကို ဗြိတိန်နိုင်ငံက ရောင်းချပေးရန် သဘောတူစာချုပ်ကို မေလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ချုပ်ဆိုနိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဗြိတိန်နိုင်ငံနှင့် အီရန်နိုင်ငံတို့၏ ဆက်ဆံရေးသည် တိုးတက်ကောင်းမွန်လျက်ရှိသည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန စစ်ပစ္စည်းရောင်းချရေးအဖွဲ့၏ စီးပွားရေးအဖွဲ့ခွဲတခုဖြစ်သော နိုင်ငံတကာ စစ်ပစ္စည်း လုပ်ငန်းဌာနအား အီရတ်နိုင်ငံသို့ ချီဖတိန်းတင်ကားအပိုပစ္စည်းများ ရောင်းချခွင့်ပေးလိုက်ကြောင်း ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်နေ့က ကြေငြာသည်။ ယင်းအပိုပစ္စည်းများသည် အီရတ်နိုင်ငံက အီရန်တပ်ဖွဲ့များထံမှ သိမ်းပိုက်ရရှိသော ချီဖတိန်းတင်ကား ၅၀ ကို ပြင်ဆင်ရန် အသုံးပြုမည့် ပစ္စည်းများဖြစ်သည်။ ဗြိတိန်နိုင်ငံသည် ရှားဘုရင်လက်ထက်က အီရန်နိုင်ငံသို့ ချီဖတိန်းတင်ကားများကို ထောက်ပံ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လက အီရန်နိုင်ငံရှိ ချီဖတိန်းတင်ကား ၆၂၀ အတွက် အပိုပစ္စည်းများကို ရောင်းချပေးခဲ့သည်။

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဂျွန်ပေါအား ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့အလည်အပတ်ခရီး လာရောက်ရန် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ကပင် အဆိုပြုခဲ့ရာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလ ၂၈ ရက်နေ့မှ ဇွန်လ ၂ ရက်နေ့အထိ အလည်အပတ်ခရီး လာ

အကျယ်အဝန်း။	။ ၉၄,၂၂၇ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၅,၅၉,၇၅,၂၀၀
မြို့တော်။	။ လန်ဒန်မြို့

အိုင်အာအေ အကြမ်းဖက်သမားများ၏ ဗုံးထောင်လုပ်ကြံမှုကြောင့် ဗြိတိန်ဘုရင်မ၏ ကိုယ်ရံတော်မြင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ဒဏ်ရာရရှိ၍ အချို့သေကြေခဲ့ရသည်။

ရောက်သည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် မြတ်နိုးနိုင်ငံတွင် ကင်
တာဘာရီဂိုဏ်းချုပ်နှင့် တွေ့ဆုံသည်။ ထို့ပြင် နှစ်ပေါင်း
၄၅၀ အတွင်း ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ရောမခရစ်ယာန် အ
သင်းတော်နှင့် အင်္ဂလန်ခရစ်ယာန်အသင်းတော်တို့၏အကြီး
အကဲများနှင့်အတူ အသင်းတော်အခမ်းအနားတွင် ပါဝင်
ဆင်နွှဲသည်။ မြတ်နိုးနိုင်ငံတွင် ရိုမန်ကက်သလစ် (ဗရင်ဂျီ)
ဘာသာ ကိုးကွယ်သူပေါင်း ခြောက်သန်းခန့်ရှိသည်။

မြတ်နိုးနိုင်ငံတွင် အကြမ်းဖက်မှု ကာကွယ်တားဆီးရေး
နည်းဥပဒေ (၁၉၇၆ ခုနှစ်) ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁၅
ရက်နေ့တွင် အောက်လွှတ်တော်၌ ထောက်ခံမဲ ၁၃၈ မဲ၊
ကန့်ကွက်မဲ ၅၃ မဲဖြင့် တနှစ်တိုးချဲ့ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။
ယင်းဥပဒေ တနှစ်တိုးချဲ့ကြောင်း အမိန့်ကို အထက်လွှတ်
တော်က မတ်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုလိုက်သည်။
၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့၌ လန်ဒန်မြို့လယ် ပန်းခြံ
ကြီးများတွင် ဗတ်ကင်ဟမ်နန်းတော်သို့ အခမ်းအနားဖြင့်
ချီတက်နေသော ဘုရင်မ၏ ကိုယ်ရံတော်မြင်းတပ်ဖွဲ့ကို
လည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ဖျော်ဖြေနေသော နန်းတွင်း ဘင်
ခရာ တပ်ဖွဲ့ကိုလည်းကောင်း အိုင်အာအေ အကြမ်းဖက်
သမားများက ဗုံးထောင်လုပ်ကြံရာ မြတ်သျှစစ်သား ကိုးဦး
ကျဆုံးပြီး လူ ၅၁ ဦး ဒဏ်ရာရသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်
နိုင်ငံဘာလနောက်ပိုင်းတွင် လန်ဒန်မြို့၌ ပထမဆုံး ဗုံး
ပေါက်ကဲမှု ဖြစ်သည်။

မြတ်နိုးနိုင်ငံ၏ မြောက်ပင်လယ် ရေနံမြေသည် ၁၉၈၂
ခုနှစ်တွင် တနေ့လျှင် ပျမ်းမျှရေနံစည်ပေါင်း နှစ်သန်းဝန်း
ကျင် ထွက်ရှိနေသောကြောင့် မြတ်နိုးနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာတွင်
ရေနံအများဆုံး ထုတ်လုပ်သော နိုင်ငံခုနှစ်နိုင်ငံအနက်
တနိုင်ငံအဖြစ် ပါဝင်လျက်ရှိသည်။ ရေနံထုတ်လုပ်မှုတွင်
ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဆအူးဒီ
အာရေဗျနှင့် မက္ကဆီကိုနိုင်ငံတို့သည် မြတ်နိုးနိုင်ငံထက်သာ
လွန်ပြီး၊ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံနှင့် ဗင်နီဇွဲလားနိုင်ငံတို့
ကိုမူ မြတ်နိုးနိုင်ငံက တန်းတူလိုက်သည်။ မြောက်ပင်လယ်
ရေနံမြေမှ ပထမဆုံး ရေနံထွက်သောတွင်းကို ၁၉၇၀ ပြည့်
နှစ် အောက်တိုဘာလတွင် တူးဖော်နိုင်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင်
မြတ်နိုးနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့အနောက်ပိုင်း စက်မှုနိုင်ငံကြီးများ
အနက် ရေနံစိမ်းတင်ပို့ရောင်းချသည့် တခုတည်းသော နိုင်ငံ
အဖြစ် ရပ်တည်လာနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘမြင့်၊ ဦး (မြန်မာ ၁၂၆၉ - ၁၃၄၃) ။ ။ ရုပ်ရှင်သရုပ်
ဆောင် မင်းသားဦးဘမြင့်ကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၉ ခု
နှစ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း ခရမ်းသုံးခွဲမြို့နယ် ဣဿရရွာ၌ အဖ
ပွဲစားကြီး ဦးဘရှင်၊ အမိ ဒေါ်ဖွားရှိတို့မှ မွေးဖွားသည်။

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် ဦးဘမြင့်

ငယ်နာမည်မှာ မောင်လှ ဖြစ်သည်။ မွေးချင်း နှစ်ဦး
ရှိသည့်အနက် ဦးဘမြင့်သည် အကြီးဖြစ်သည်။

ဦးဘမြင့်သည် ငယ်စဉ်က ရန်ကုန်မြို့ ရေကျော်ရပ်
မက်သဒစ်ကျောင်း၌ ပညာသင်ခဲ့သည်။ အသက် ၂၅ နှစ်
အရွယ်ခန့်တွင် မြန်မာ့ ရုပ်ရှင်လောကမှ ဒါရိုက်တာ
ဦးချစ်ဖေ၏ အကူအညီဖြင့် ပဲရော့ဦးဆန်နီပိုင် ပဲရော့ရုပ်ရှင်
နှင့် ဆက်သွယ်ပြီး ရုပ်ရှင် စရိုက်ခဲ့သည်။

စစ်ပြီးကာလ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ပြဆိပ်ကမ်းရုံး၌
စာရေးအဖြစ်ခေတ္တမျှ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်သည်။ ထို့နောက်
ပဲရော့ရုပ်ရှင်နှင့်ပြန်တို့ကာ ရုပ်ရှင်များ ဆက်လက်ရိုက်ကူးခဲ့
လေသည်။

ထိုခေတ်က လူကြိုက်များ၍ကျော်ကြားခဲ့သော အခြား
အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ခေတ် သရုပ်ဆောင် အတွဲများကဲ့သို့ပင်
ပဲရော့ရုပ်ရှင်မှ မင်းသားချောဘမြင့်နှင့် မင်းသမီး ခင်မေ
လေးတို့အတွဲမှာလည်း ဘက်ညီ၍ လူသိများခဲ့သည်။

မင်းသားဦးဘမြင့်သည် ရှင်ဥပဂုတ်၊ ဒဂုံ ဆံတော်ရှင်
(ရွှေတိဂုံဘုရားသမိုင်း)၊ ဗုဒ္ဓရာဇာ၊ ကျွန်းညိုရှင်၊ ရွှေဖျဉ်း
ညီနောင်၊ တောင်တော်သခင်မ၊ ရွှေမန်းတောင်၊ မိန်းမလှ၊
ဘုရင်မ၊ ဧကရီ၊ ချစ်သမီး၊ အမိုက်မ၊ လွမ်းပိုအောင်၊
မယ်နော်လ၊ မိန်ရာသီ၊ ဝေဘာဂီ၊ ချစ်ရေစင်၊ ပြဒါးရှင်၊
သုဓမ္မစာရီ စသည့် ရုပ်ရှင်ကားပေါင်း ၁၀၀ ခန့်တွင် ပါဝင်
သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

မြန်မာရုပ်ရှင်လောက အသံတိတ်ခေတ်၊ သံစုံသွင်း
ခေတ်မှ အသံထွက်ခေတ်သို့ ကူးပြောင်းလာသော ခေတ်
ပိုင်းတွင် မင်းသားဦးဘမြင့်သည် တဘက်မှ ရုပ်ရှင်ရိုက်
ယင်း ရန်ကုန်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီတွင် ကားငှားမန်နေဂျာအဖြစ်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ခေတ်ဟောင်းရုပ်ရှင် မင်းသားချော ဦးဘမြင့်သည် ၁၉၇၂ ခု မတ်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန် သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီးဒေါ်ခင်ညွန့်နှင့် သားသမီး ငါးယောက်ကျန်ရစ်သည်။

ဘာဂမင်, အင်းဂရစ် (ခရစ် ၁၉၁၅ - ၁၉၇၂) ။ ။ ဆွီဒင်နိုင်ငံ စတော့ဟိုလ်မ်မြို့သူ ကမ္ဘာကျော်ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ကြီး အင်းဂရစ် ဘာဂမင်သည် ၁၉၁၅ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွား သည်။

ကမ္ဘာကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး အင်းဂရစ် ဘာဂမင်

အင်းဂရစ်ဘာဂမင်သည် အသက် ၂၄ နှစ်အရွယ်တွင် ရုပ်ရှင်ကား ၁၁ ကားရိုက်ကူးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဆွီဒင်ရုပ်ရှင် လောကတွင် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ကပင် အတန်အသင့် အောင်မြင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ အင်းဂရစ်ဘာဂမင်သည် ဆွီဒင် နိုင်ငံတွင် ရိုက်ကူးခဲ့သော အင်တာမက်ဇိုးအမည်ရှိ ရုပ်ရှင် ကားကို ဟောလိဝုဒ်တွင် ဒါရိုက်တာဒေးဗစ်အိုဆယ်လဇနစ် က ၁၉၃၉ ခုနှစ်၌ ပြန်လည်ရိုက်ကူးခဲ့ရာတွင် ဘာဂမင် ကိုပင် ခေါ်ယူခဲ့ရသည်။ ထိုဇာတ်ကားတွင် ဘာဂမင်သည် နုပျိုငယ်ရွယ်သော တယောပညာရှင်တစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် မိမိ ထက် အသက်ကြီးသော နာမည်ကျော် တယောပညာရှင် ကြီးနှင့် ချစ်ကြွေးသွယ်မိပုံကို သရုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မိတ်ကပ်မခြယ်ပဲ ရိုးရိုးကလေးသရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ယင်း ဇာတ်ကားဖြင့် ဘာဂမင်သည် အောင်မြင်ကျော်ကြားသော ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတယောက် ဖြစ်လာသည်။

အောင်မြင်ကျော်ကြားလာသော အင်းဂရစ်ဘာဂမင် သည် စိန့်မေရီမှ ခေါင်းလောင်းများ၊ ဂျန်းအော့အတ် စသောဇာတ်ကားများတွင် အပြစ်ကင်းစင်သော သရုပ် ဆောင်မှုများကြောင့် ထင်ရှားခဲ့သည်။ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင်

ဟမ်းဖရီးဘိုဂတ်နှင့် တွဲဖက်ရိုက်ကူးခဲ့သော ကာစာဘလန် ကာဇာတ်ကားတွင် အထူးနာမည်ကြီးပြီး အောင်မြင်မှုရရှိခဲ့ သည်။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် ဂက်စလိုက် ဇာတ်ကားဖြင့် ပထမဆုံး အော်စကာဆုရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် ဒါရိုက်တာ ရောဘတ်တိုရိုဆယ်လီနီနှင့် အိမ်ထောင် ပြုခဲ့ သည်။

၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် အန်နက်စတာဆီယား ဇာတ်ကားဖြင့် ဒုတိယမြောက် အော်စကာဆုကို ရရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် အရှေ့ဖျား အမြန်ရထားပေါ်မှ လူသတ်မှု ဇာတ်ကား၊ ဟစ်ချကော့၏ ဒုစရိုက်သမား စသည့် ဇာတ်ကားများကို ဆက်လက်ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ဒုစရိုက်သမား ဇာတ်ကားသည် သူမ၏အကျော်ကြားဆုံးဇာတ်ကားများ၌ ပါဝင်ပြီး ကယ်ရီ ဂရန့်နှင့် တွဲဖက်ပါဝင်ခဲ့သည်။

အင်းဂရစ်ဘာဂမင် ရိုက်ကူးခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားများ အနက် ဘယ်သူအတွက်ခေါင်းလောင်းသံလဲ၊ ဒုစရိုက်သမား၊ ဧည့်သည်၊ ဒေါက်တာဂျက်ကီနှင့် မစ္စတာဟိုက်စသောရုပ်ရှင် ကားများသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်ပြသခဲ့ရာ လူကြိုက်များခဲ့ သည်။

အင်းဂရစ်ဘာဂမင် နောက်ဆုံးရိုက်ကူးခဲ့သော ရှင်ရှင် ကားသည် ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ဆွီဒင်ဒါရိုက်တာ စာရေးဆရာ အင်ဂမာဘာဂမင်ရိုက်ကူးသော ဆောင်းဦးဘွဲ့ဂီတ အမည်ရှိ ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်သည်။ ထိုဇာတ်ကားတွင် သက်ကြီးရွယ်အို တယောပညာရှင် အမျိုးသမီးကြီးက သူမ၏ သမီးထံမှ မေတ္တာကို ပြန်လည်ရယူရန် ကြိုးပမ်းပုံပင်ဖြစ်သည်။

အင်းဂရစ်ဘာဂမင်၏ နောက်ဆုံး ရိုက်ကူးခဲ့သော ရုပ်မြင်သံကြားဇာတ်လမ်းမှာ ဂို ဒါဆိုသော အမျိုးသမီး အမည်ရှိ အစ္စရေး ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဂိုဒါမေယာ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပုံပင်ဖြစ်သည်။

အင်းဂရစ်ဘာဂမင်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၉ ရက်နေ့တွင် လန်ဒန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ မကွယ်လွန်မီတွင် ကျွန်မဘဝဇာတ်ကြောင်း အမည်ရှိ စာအုပ်ကို ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ဘာဒါ, ဆာ ဒေါက်ကလပ် (ခရစ် ၁၉၁၀-၁၉၇၂)

။ ။ ဆာဒေါက်ကလပ် ရော်ဗတ်စတီးဝပ် ဘာဒါသည် ဗြိတိသျှဘုရင့် လေတပ်မတော်မှ အုပ်စုမှူး ဗိုလ်ကြီး ဖြစ် သည်။ ၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် လေယာဉ် လေ့ကျင့်ပျံသန်းယင်း ခြေနှစ်ဘက်စလုံးဆုံးရှုံးခဲ့သော်လည်း ဘဝကို အရှုံးမပေးပဲ လေ့ကျင့်သင်ကြားပြီး လေတပ်မတော်တွင် ပြန်လည် အမှု ထမ်းဆောင်ကာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း၌ ထူးထူးချွန်ချွန် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် လေသူရဲတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဆာ ဒေါက်ကလပ် ဘာဒါ

ဆာဒေါက်ကလပ်ဘာဒါသည် စစ်အတွင်းက စွမ်းစွမ်း တမံ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သဖြင့် ဗြိတိသျှအင်ပိုင်ယာ စစ်မှုထမ်း တံဆိပ် (စီ၊ ဘီ၊ အီး) ပုံသန်းမှု ထူးချွန်တံဆိပ် (စီ၊ ဒီ၊ အက်ဖ၊ စီ) နှင့် စစ်မှုထမ်းထူးချွန် (ဒီ၊ အက်စ၊ အို) ဘွဲ့ တံဆိပ်များ ရရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဘာဒါအကြောင်းကို စာအုပ်နှစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ယင်းတို့မှာ ကောင်းကင်သို့တိုင်အောင် နှင့် ထူးထူးချွန်ချွန်စွာ သူ တို့ ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအုပ်မှာ သူ၏ခြေနှစ်ဘက် ဆုံးရှုံး ခဲ့သည့် နှစ် ၅၀ မြောက်အဖြစ် အမှတ်တရ ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်အဖြစ်လည်း ရိုက်ကူးခဲ့သည်။

ဒေါက်ကလပ်ရော်ဗတ်စတီးဝပ်ဘာဒါကို ၁၉၁၀ ပြည့် နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌ မွေး ဖွားခဲ့သည်။ အောက်စဖို့ စိန်အက်ဝင် ကျောင်းတွင် တက် ရောက်သင်ကြားရန် ပညာသင်ဆု ရခဲ့သည်။

၁၉၂၈ ခုနှစ်တွင် ဒေါက်ကလပ်ဘာဒါသည် ဘုရင့်လေ တပ်မတော် ကောလိပ်တွင် ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း တက် ခွင့်ရသည်။ အားကစားဘက်၌ ထူးချွန်မှုကြောင့် ထင်ရှား ခဲ့သည်။ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ် တွင် ကျောင်း ဆင်း ခဲ့ပြီး ကင်လေရှိ လေယာဉ်အုပ်စု ၂၃ တွင် စတင်အမှုထမ်းသည်။

၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် ဘာဒါသည် ဝုဒ်လေယာဉ်ကွင်းတွင် အနိမ့်ပျံလေ့ကျင့် ပုံသန်းစဉ် လေယာဉ်သည် မြေပြင်နှင့် တိုက်မိ၍ ပျက်ကျခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အသက်မသေခဲ့သော် လည်း ဒဏ်ရာများကြောင့် ခြေနှစ်ဘက်စလုံး ဆုံးရှုံး ခဲ့ ရသည်။

သို့သော် ဘာဒါသည် ဘဝကိုအရှုံးမပေးပဲ လေယာဉ်ပျံ မောင်းရန် ပြန်လည်ကြိုးစားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးပြန် စစ်သောအခါ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ဗဟိုပုံသန်းရေးကျောင်း သို့ တက်ခဲ့သည်။ သို့သော် တဦးတည်း လေ့ကျင့်ပုံသန်း

ခွင့် မရခဲ့ချေ။ ဘုရင့်လေတပ်မတော်တွင်လည်း မြေပြင် တာဝန်များသာ ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားအမှုထမ်းစာရင်းတွင်ပါလာပြီး မသန် စွမ်းသပင်စင်လစာကို ခံစားခွင့်ရခဲ့သည်။ ထိုနှစ်တွင်ပင် ဘာဒါသည် သယ်လ်မာအက်ဝင်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။

အရပ်သားဘဝနှင့် ဘာဒါသည် အေရုတစ် ရေနံကုမ္ပဏီ တွင် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ၁၉၃၅ ခုနှစ်တွင် ဘုရင့်လေတပ် မတော်သို့ ဘာဒါသည် ပြန်ဝင်ရန် လျှောက်လွှာတင်သွင်း ခဲ့သော်လည်း ပယ်ချခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အခြေအနေကြောင့် ဘုရင့်လေတပ်မတော် အထွေထွေဌာနတွင် ပြန်လည်ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသည်။ ထို ကြောင့် လေယာဉ်ပြန်လည်မောင်းရန် စစ်ဆေးမှုပြုခဲ့ပြီး၊ တဦးတည်း ပုံသန်းခွင့် ရခဲ့သည်။ အသက် ၂၉ နှစ်တွင် လေယာဉ်အုပ်စု ၂၂ သို့ပြောင်းရွှေ့ရပြီး ဗိုလ်အဆင့်ဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။

စစ်အတွင်းတွင် ဒန်ကတ်မှ ဗြိတိသျှတပ်များ ပြန်လည် ဆုတ်ခွာရာတွင် သူ၏လေယာဉ်အုပ်စုမှာ ထူးချွန်စွာ တာ ဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ကနေဒါဟာရီကိန်း လေယာဉ် အုပ်စု ၂၄၂ တွင် အုပ်စုမှူးအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံရပြီး ဗြိတိန်တိုက်ပွဲတွင် ထူးချွန်စွာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဘာဒါသည် စစ်မှုထမ်း ထူးချွန်တံဆိပ် ရခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ဗြိတိန်တိုက်ပွဲတွင် သူ၏ လေယာဉ်အုပ်စုသည် ပြောင်မြောက်စွာ တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် တန်ဂမာရေ၌ လေယာဉ် အုပ်စုမှူးအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံရသည်။ ထို့နောက် ထူးချွန်စွာ ဦးဆောင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သဖြင့် ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် စစ်မှုထမ်းထူးချွန်ဘွဲ့တံဆိပ် ထပ်မံချီးမြှင့်ခံရသည်။

ဘာဒါသည် ပြင်သစ်ပြည်၊ စိန်အိုမာတွင် ဂျာမန်တို့၏ အဖမ်းခံရသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်လွတ်မြောက် လာခဲ့၍ ဗဟိုတိုက်ခိုက်ရေး အခြေခံစခန်းတွင် ပြန်လည် အမှုထမ်းရပြီး၊ ဘုရင့်လေတပ်မတော်တွင် အုပ်စုမှူး ဗိုလ်ကြီး အဖြစ် ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ဘာဒါသည် ရှဲကုမ္ပဏီ၏ လေယာဉ် ပုံသန်းမှုများကို တာဝန်ယူခဲ့ရပြီးနောက် မန်နေဂျာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့ သည်။

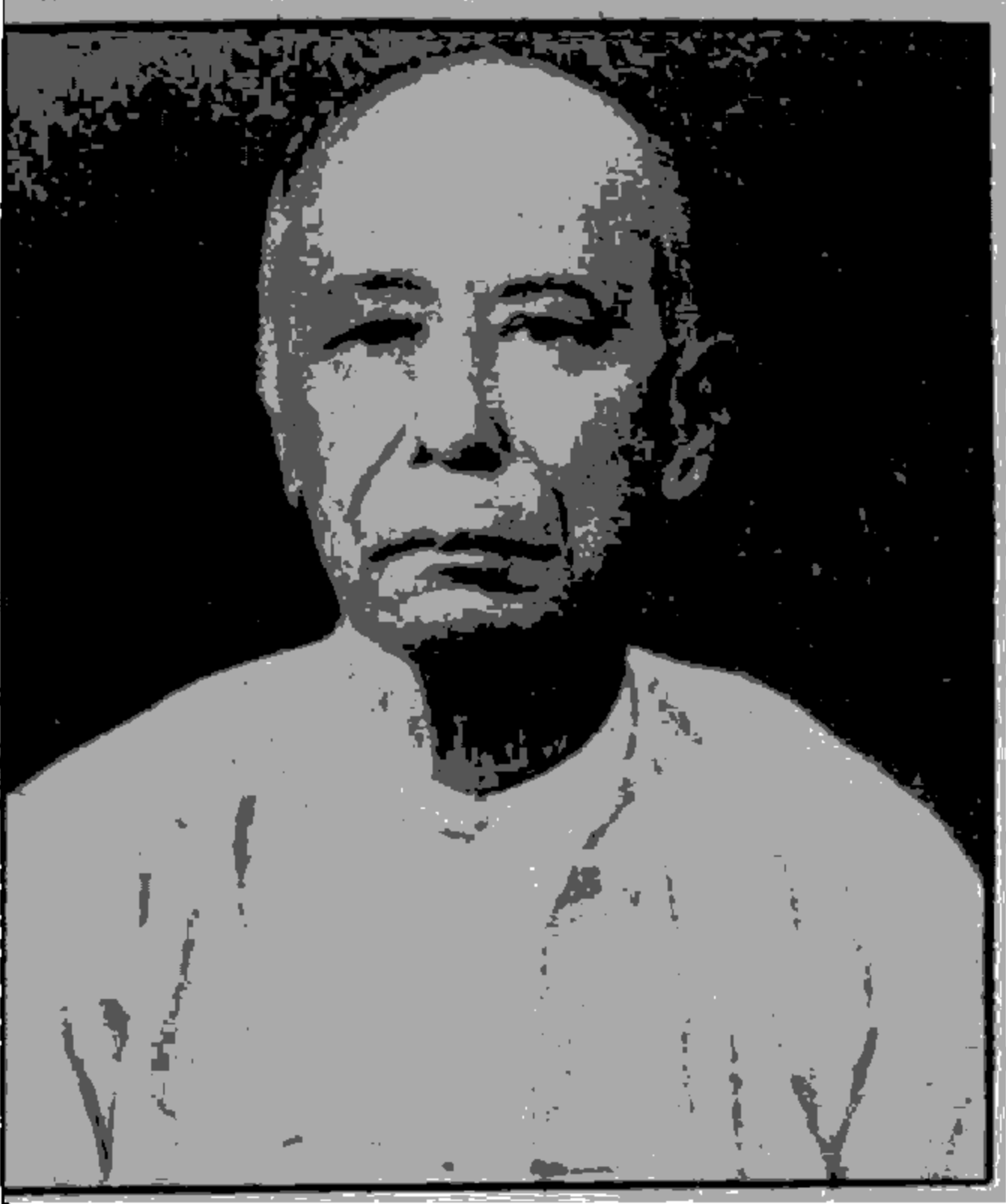
ဘာ ဒါ သည် လူမှု ရေး ဆောင် ရွက် မှု များ ကြောင့် ဗြိတိသျှ အင်ပါယာတံဆိပ် ရခဲ့သည်။ မသန်မစွမ်းသူ များအတွက် ဦးဆောင်၍ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ သဖြင့် ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ဆာဘွဲ့ရခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် ဆာ ဒေါက်ကလပ်ဘာဒါ ကွယ်လွန်သည်။

ဘိုးသုန်၊ ဦး

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ

ဘိုးသုန်၊ ဦး (ခရစ် ၁၈၉၉ - ၁၉၇၂) ။ ။ ဦးဘိုးသုန် ကို ၁၈၉၉ ခု ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် မိတ္ထီလာမြို့၌ အဖ ဦးမြန်၊ အမိဒေါ်ငယ်တို့မှ မွေးဖွားသည်။ မွေးချင်း နှစ်ယောက်တွင် အကြီး ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီး ဦးဘိုးသုန်

၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် အလယ်တန်း ပညာသင်ဆု၊ ၁၉၁၇ ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ် ပညာသင်ဆုတို့ကို ဆွတ်ခူးခဲ့သည်။ ၁၉၂၁ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ဘီအက်စီ (သင်္ချာ ပထမတန်း ဂုဏ်ထူး) ဘွဲ့နှင့် ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် အမ်အက်စီ (သင်္ချာပထမတန်း ဂုဏ်ထူး) ဘွဲ့များ ရရှိခဲ့သည်။

၁၉၂၁ - ၂၄ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၌ သင်္ချာ နည်းပြဆရာ၊ ၁၉၂၄ - ၃၅ ခုနှစ်တွင် သင်္ချာလက်ထောက် ကထိက၊ ၁၉၃၅ - ၃၇ ခုနှစ်တွင် လက်ထောက်တိုင်းပညာ ဝန်၊ ၁၉၃၇ - ၄၈ ခုနှစ်တွင် တိုင်းပညာဝန်၊ ၁၉၄၈ - ၅၁ ခုနှစ်တွင် လက်ထောက်ပညာမင်းကြီး၊ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ခေတ္တပညာမင်းကြီးအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ပြီး ၁၉၅၂ ခုနှစ် တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။

အငြိမ်းစားယူပြီးနောက်တွင် နိုင်ငံတော်က တာဝန် ပေးအပ်ခဲ့သဖြင့် ၁၉၅၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လမှ ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဧပြီလအထိ ဘာသာပြန်နှင့် တက္ကသိုလ်စာအုပ်များ ထုတ် ဝေရေးအတွက် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သင်္ချာအထူးကထိက၊ ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဧပြီလမှ ၁၉၅၉ ခုနှစ်အထိ စစ်တက္ကသိုလ် တွင် စာပေညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ၁၉၅၉ ခုနှစ် မေလမှ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်အထိ ပညာမင်းကြီး၊ ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ မှ ၁၉၆၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လအထိ စစ်တက္ကသိုလ် စာပေ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ထို့နောက် ၁၉၆၉ ခုနှစ် မတ်လအထိ ပညာညွှန်ကြားရေးဝန်၊ ထို့နောက် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင် လအထိ ရာထူးဝန်အဖွဲ့တွင် ရာထူးဝန်၊ ထို့နောက် ၁၉၇၄

ခုနှစ် မတ်လအထိ ပြည်သူ့ငွေစာရင်း စစ်ဆေးရေး ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ စသည့်တာဝန်များကို ယူခဲ့သည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လမှစ၍ ပညာ့တန်ဆောင် မဂ္ဂဇင်း အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ နာယက အဖြစ်လည်းကောင်း တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ဦးဘိုးသုန်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီက ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် သင်္ချာပါမောက္ခနှင့် ကထိကဖြစ်သော ဆရာ ကြီး အိုင်နှင့် ဒေးတို့၏ မူလတန်း ဂဏန်းသင်္ချာ၊ ဆရာကြီးအိုင်၏ မြန်မာနိုင်ငံ ကျောင်းသုံး ဂဏန်း သင်္ချာ နှင့် အလယ်တန်း ရှေးဦးသင် ဂျီဩမေတြီ စာအုပ်များကို မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့သည်။

စစ်ပြီးခေတ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ ဘာသာပြန် စာပေ အသင်းထုတ် အထက်တန်းကျောင်းသုံး ဂျီဩမေတြီ နှင့် တက္ကသိုလ်များ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေး ကော်မတီထုတ် အခြေခံ ထြိဂိုနိုမေတြီ စာအုပ်များကို ပြုစုခဲ့သည်။ ဦးဘိုးသုန်သည် ဒေါ်မြသိန်းနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပြီး သား တယောက်၊ သမီးတယောက်ထွန်းကားသည်။

ဆရာကြီး ဦးဘိုးသုန်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ ။ ။ သမ္မတ အဗ္ဗဒတ်ဆတ္တာသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် သမ္မတသစ်အဖြစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုပြီးနောက် နိုဝင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့ တွင် အစိုးရသစ် ဖွဲ့စည်းသည်။ မည်သည့် နိုင်ငံရေးပါတီဝင် မှ မဟုတ်သော စီးပွားရေးပညာရှင် ဒေါက်တာ မိဇာ နျူရယ်ဟူးဒါးကို ဒုတိယသမ္မတအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ရာ အာဏာရ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် အမျိုးသားပါတီ (ဘီအင်ပီ) နှင့် တပ်မတော်က သဘောမတူချေ။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ၌ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် သမ္မတ မူဂျီဗု ရာမန်ကို လည်းကောင်း၊ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် သမ္မတ ဇီယာ ရာမန်ကို လည်းကောင်း တပ်မတော်ရှိ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ အချို့က လုပ်ကြံကာ အာဏာသိမ်းရန် ကြံစည်သည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်မျိုး ထပ်မံမပေါ်ပေါက်ရန် နိုင်ငံ၏ အုပ်ချုပ် ရေး၊ စီးပွားရေးနယ်ပယ်တို့တွင် တပ်မတော်ကို ပါဝင် ဆောင်ရွက်စေသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပြင်ဆင် ချက် တရပ် ပြဋ္ဌာန်းပေးသင့်ကြောင်း ၁၉၇၁ ခုနှစ်

အကျယ်အဝန်း။ ။ ၅၅,၁၂၆ စတုရန်းပိုင်
လူဦးရေ။ ။ ၉,၃၁,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။ ။ ဒက္ကားမြို့

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ

ကပင် တပ်မတော်က အကြံပြုသည်။ သမ္မတဆက္ကားသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် အမျိုးသား ကာကွယ်ရေးကောင်စီကို အစားထိုးသည့် အမျိုးသား လုံခြုံရေး ကောင်စီကို ဖွဲ့စည်းသည်။ ထိုကောင်စီတွင် သမ္မတ ဆက္ကား ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ပါဝင်လျက် အရပ်သား ဝန်ကြီး ခြောက်ဦးနှင့် ကြည်း၊ ရေ၊ လေ စစ်ဦးစီးချုပ် တဦးစီ ပါဝင်သည်။ တပ်မတော်သည် ထိုကောင်စီကို လက်မခံနိုင်ကြောင်း ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မိုဟမ္မက် အာရှတ်က ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။

တပ်မတော်နှင့် အစိုးရအကြား သဘောထားကွဲလွဲ နေစဉ် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် သမ္မတ ဆက္ကားက အစိုးရအဖွဲ့ကို ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းသည်။ မတ်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ဒုတိယသမ္မတ ဟူးဒါး နုတ်ထွက် သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၇ ရက်နေ့တွင် ဘီအင်ပီ ပါတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် သမ္မတ ဇီယာရာမန်၏ နေရာကို ဆက်ခံ သော သမ္မတ ဆက္ကားသည် ဘီအင်ပီပါတီဝင် မူဟာမဒူ လာကို ဟူးဒါး၏ နေရာတွင် ဒုတိယ သမ္မတသစ်အဖြစ် ခန့်အပ်သည်။ ထိုသို့ခန့်အပ်ရန် တပ်မတော်နှင့် ဆွေးနွေး တိုင်ပင်မှု မပြုခဲ့ချေ။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် တပ်မတော်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ ၂၄ ရက်နေ့တွင် သွေးထွက်သံယိုမရှိပဲ အာဏာသိမ်းလိုက် သည်။ ကြည်းတပ်စစ်ဦးစီးချုပ် ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုစိန် မိုဟမ္မက်အာရှတ်က စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး တာဝန်ကို ယူသည်။ လက်ရှိဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို ရပ်ဆိုင်း လိုက်သည်။ ဒုတိယ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများအဖြစ် ရေ တပ် စစ်ဦးစီးချုပ်နှင့် လေတပ်စစ်ဦးစီးချုပ်တို့အား တာ ဝန်ပေးပြီး၊ ဒေသဆိုင်ရာ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အကြီးအကဲ ငါးဦးကိုလည်း ခန့်အပ်သည်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ သမ္မတအဖြစ် တရားရုံးချုပ် တရားသူကြီးဟောင်း အဗူဖာဇယ် မိုဟမ္မက် အက်ဆာ နုတ်ဒင် ချောက်ဒူရီအား မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ခန့်အပ် သည်။ မစ္စတာ ချောက်ဒူရီသည် အငွေမမြောက် သမ္မတ ဖြစ်သည်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် နိုင်ငံတွင် သားဖွားနှုန်းသည် တမိနစ် လျှင် ခုနှစ်ဦးနှုန်း ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် အစိုးရသည် လူဦးရေ ထိန်းချုပ်မှုစီမံချက်ကို စတင် အကောင်အထည် ဖော်လျက်ရှိကြောင်း ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ ယင်းစီမံချက် အရ နှစ်စဉ် လူဦးရေ တိုးနှုန်းကို ၁ ဒသမ ၅ ရာခိုင် နှုန်းမှ တစ်ရာခိုင်နှုန်းသို့ လျော့ချနိုင်ရန် မိမိတို့ဆန္ဒ အလျောက် ပဋိသန္ဓေ တားဆီးလိုသူ အမျိုးသား အမျိုးသမီး စုစုပေါင်း ၁ ဒသမ ၄ သန်းကို အလို

သမ္မတရာထူးကိုစွန့်လွှတ်ရသူ ဆက္ကား၊ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး အာရှတ်

ရှိကြောင်း ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး အာရှတ်က ထုတ်ပြန် ကြေငြာထားသည်။

ရှိတ်မူဂျီဗူရာမန်လက်ထက် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် အစိုးရက ထိန်းချုပ်ထားခဲ့သော ဂုန်လျော်စက်ရုံ ၃၀ နှင့် အထည် စက်ရုံ ၂၃ ရုံတို့ကို မူလပိုင်ရှင်များအား ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ပြန်လည်ပေးအပ်လိုက်သည်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် နိုင်ငံသည် ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာ ရေးနှစ်အတွင်း ငွေကြေးဖောင်းပွနှုန်း ၁၆ ရာခိုင်နှုန်းရှိ သည်။ စီးပွားရေး တိုးတက်မှုနှုန်းသည် တစ်ရာခိုင်နှုန်းပင် မပြည့်ချေ။ ဘတ်ဂျက်လိုငွေသည် ဒေါ်လာသန်း ၁,၉၀၀ ရှိသည်။ အဓိက ပို့ကုန်ဖြစ်သော ဂုန်လျော် တင်ပို့ ရောင်းချမှုသည် ဘေထုပ်ပေါင်း ၇ ဒသမ ၆ သန်းမှ နှစ်သန်းသို့ လျော့ကျသည်။ ပြည်ပ ကြွေးမြီပေါင်းသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လအထိ ဒေါ်လာသန်း ၄,၆၀၀ ရှိသည်။ နိုင်ငံတကာ စီးပွားရေး အကျပ်အတည်း၏ ရိုက်ခတ်မှုနှင့် သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်များ ကျရောက်မှုကြောင့် စီးပွား ရေး အခြေအနေ ဆိုးရွားလျက်ရှိသည်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး ခေါင်းဆောင် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး အာရှတ်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက် တိုဘာလတွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း၊ နိုဝင်ဘာလ တွင် တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း အလည် အပတ် သွားရောက်ခဲ့သည်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် စိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီး ဦးဆောင်သော အဖွဲ့သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် နယူးဒေလီမြို့သို့ သွားရောက်ပြီး ဂင်္ဂါမြစ်ရေ ခွဲဝေသုံးစွဲ ရေး ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အိန္ဒိယအစိုးရ ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့နှင့် ဆွေးနွေးသည်။

မစိုးရိမ် ပဌာန်း ဆရာတော်။ ။ (ဝိသုဒ္ဓါဘိဝံသ ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တ — ရှ။)

မမလေး၊ ဂျာနယ်ကျော် (ခရစ် ၁၉၁၇-၁၉၇၂)။ ။

စာရေးဆရာမ ဂျာနယ်ကျော် ဒေါ်မမလေးကို ဘိုကလေးမြို့၌ အဖ ဦးပျားချို၊ အမိ ဒေါ်ကို့ တို့မှ ခရစ် ၁၉၁၇ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ ငယ်နာမည်သည် မတင်လှိုင် ဖြစ်သည်။ မွေးချင်းငါးဦး အနက် စတုတ္ထမြောက် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မမလေးသည် ဖျာပုံမြို့ အေဘီအမ်ကျောင်းတွင် ပညာသင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်မြို့မှ အမျိုးသမီး ကျောင်း၌ နဝမတန်းအထိ ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။

စာရေးဆရာမ ဂျာနယ်ကျော် မမလေး

၁၉၃၆-၃၇ ခုနှစ်တွင် ဘိုကလေးမြို့ တို့ဗမာအစည်း အရုံးတွင်အဖွဲ့ဝင်တဦးအဖြစ် တာဝန်ယူသည်။ ဘိုကလေးမြို့ တွင် တည်ထောင်သော တက်ခေတ် အမျိုးသမီးအဖွဲ့တွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေစဉ် ကလောင်အမည် ရဝေလှိုင် အမည်ခံယူလျက် အမျိုးသမီးများ 'ဏကြီးသတ်' ဉာဏ်ရှိ ကြရန် ဆောင်းပါးတပုဒ်ကို မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ၌ စတင်ရေးသားခဲ့သည်။ ထို့နောက် လှတခိုင်၊ ဘိုကလေး မတင်လှိုင် အမည်များဖြင့် ဆောင်းပါးများ ရေးခဲ့သည်။

ဒေါ်မမလေးသည် ၁၉၃၈ ခုနှစ်၌ မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာ အယ်ဒီတာချုပ် ဦးချစ်မောင် (စာရေးဆရာ ရွှေလင်းယုန်) နှင့် အိမ်ထောင်ပြုသည်။ ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ဂျာနယ်ကျော်မဂ္ဂဇင်းကို ဦးချစ်မောင် ဦးစီး၍ ထုတ်ဝေ သောအခါ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး ကလောင် အမည်ကို ခံယူပြီး ဆောင်းပါးဝတ္ထုတိုများ ရေးခဲ့သည်။

ဂျပန်ခေတ်တွင် ပထမဆုံး ဝတ္ထုရှည်အဖြစ် အဖြူ ကို ရေးသည်။ သို့သော် သူမ ဝတ္ထုကို ဦးစွာပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ဖြစ်သည်။ အဖြူဝတ္ထုကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးမှ ထုတ်ဝေ သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဧပြီလ ၃ ရက်နေ့တွင် ဦးချစ်မောင် ကွယ်လွန်သောအခါ ဂျာနယ်ကျော်မဂ္ဂဇင်းကို ဦးစီး ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ဂျာနယ်ကျော် မမလေးသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ လအတွင်း စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့သော အမျိုးသမီးကလောင်အဖွဲ့ မှ ထုတ်ဝေသည့် ကလောင်ရှင် မဂ္ဂဇင်း၌ တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာအဖြစ် တာဝန်ယူ၍ ထိုနှစ်မှာပင် အမျိုးသမီး ကလောင်ရှင်အသင်း ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။

၁၉၄၈-၄၉ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူသည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ယဉ် ကျေးမှုကော်မတီအဖွဲ့ဝင်တဦးအဖြစ်ဖြင့် တရုတ် ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံနှင့် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စသို့ လိုက်ပါသွား ခဲ့သည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယူးဒေလီမြို့၌ ကျင်းပပြုလုပ်သော အာရှတိုက် စာရေးဆရာများ ကွန်ဖရင့် သို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။

ဂျာနယ်ကျော် မမလေးအမည်ဖြင့် သူလိုလူ၊ မုန်း၍ မဟူ၊ စိတ်၊ ကမ္ဘာမြေဝယ်၊ ရင်ဝယ်တရွိုက်၊ ရင်နှင့် အောင်မွှေး စသည့် ဝတ္ထုရှည်ကြီးများရေးခဲ့ရာ အကြိမ် ကြိမ် ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ရသည်အထိ လူကြိုက်များခဲ့သည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် မုန်း၍မဟူ ဝတ္ထုဖြင့် စာပေဗိမာန်ဆု ကို ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ဂျာနယ်ကျော်မမလေး ရေးသားခဲ့သော ဝတ္ထုတိုများစုပေါင်းထားသည့် တွေး တစ်မိမိမိမိ ဝတ္ထုဖြင့် အနုပညာစာပေဆု ဝတ္ထုတိုပေါင်း ချုပ် တတိယဆုရခဲ့သည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ၌ ကျင်းပခဲ့သော အဏုမြူ ဆန့်ကျင်ရေးကွန်ဖရင့်သို့ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တက်ရောက် ခဲ့သည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ် မေလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ဒုတိယအိမ် ထောင်ဖက်အဖြစ် ဦးအောင်ဇေယျနှင့်အိမ်ထောင်ပြုသည်။

၁၉၆၁-၆၂ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာ စာပေကလပ် အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် သွေး ဝတ္ထုရှည် စာအုပ်ကို ရေးသား ထုတ်ဝေသည်။ ဂျပန်-မြန်မာ ချစ်ကြည်ရေးကို ဦးတည် ထားသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။ ယင်း သွေးဝတ္ထုကို နိုင်ငံခြားဘာသာ သိပ္ပံကျောင်းမှ ဂျပန်ဘာသာဆရာ မစ္စတာ ဟာရာဒါက ဂျပန်ဘာသာသို့ ပြန်ဆို၍ ဂျပန်ပြည် မိုင်နိုချိုသတင်းစာတိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ယင်း သွေးဝတ္ထု သည် ယင်းနှစ်တွင် ပြုလုပ်သော ဂျပန်နိုင်ငံ နိုင်ငံတကာ ဘာသာပြန်စာပေပြိုင်ပွဲတွင် ပထမဆု ရရှိခဲ့လေသည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံအစိုးရက မူရင်းစာရေး ဆရာအား ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ဖိတ်ကြားသောကြောင့် ဂျာနယ်ကျော်မမလေးသည် ယင်းနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့မှစ၍ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ၁၅ ရက်ကြာ သွားရောက် ခဲ့သည်။

ဂျာနယ်ကျော် မမလေးသည် တိုင်းရင်းမြန်မာ ဆေး ပညာ ဆောင်းပါးများနှင့် ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းများ ရေး သားယင်း ၁၉၆၇ ခုနှစ်မှစ၍ ဗမာ့နည်းဖြင့် လူနာများ အား ဆေးကုသပေးသည်။ ဗမာ့ဆေးပညာ ကျမ်းတစောင် ကိုလည်း ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ဂျာနယ်ကျော်မမလေးသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၆ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန် တွင် ခင်ပွန်း ဦးအောင်ဇေယျနှင့် သားသမီး သုံးဦး ကျန်ရစ်သည်။

မရှေ့ပင်။ ။ကချင် လူမျိုးတို့၏ လက်သုံး ဆေးပင် တပင်ဖြစ်သော မရှေ့ပင်၏ မျိုးရင်းသည် ဆီလပ်စထရေစီး ဖြစ်သည်။ မြင်းခေါင်းနှာယောင်ပင်နှင့် မျိုးရင်းချင်းအတူတူ ပင်ဖြစ်လေသည်။ ရုက္ခဗေဒအမည်အားဖြင့် ယူအိုနိုမတ်ကချီ နန်းဆစ်ဖြစ်သည်။ ကချင်ပြည်နယ်၌ အများဆုံး ပေါက် ရောက်သည့် အပင်တမျိုးဖြစ်သည်။ မြန်မာအမည်အား ဖြင့် မရှေ့ပင်ဟု ခေါ်တွင်လေသည်။ အပင်သည် အပင် ငယ်အမျိုးအစား ဖြစ်သော်လည်း အချို့အပင်များသည် ၁၂ ပေခန့်ထိမြင့်သည်။ ပင်စည်သည် မွဲခြောက်ခြောက် အရောင်အဆင်းရှိသည်။ ပင်စည်မှ အကိုင်းအခက်များ ဖြာ ထွက်သည်။ အရွက်များသည် ဘဲဥပုံသဏ္ဍာန်နှင့် လှံစွပ်ပုံ သဏ္ဍာန်ရှိသည်။ ထိပ်ဘက်ရှိ အရွက်များသည် အရင်းဘက် ရှိ အရွက်များထက် ပိုကြီးသည်။ ရွက်ထိပ်ချွန်ပြီး ရွက်ရင်း သေးသွယ်သည်။ ရွက်ညှာမှာတိုသည်။ ရွက်နားညီပြီး ရွက်ပြားချောသည်။

အပွင့်သည် ရွက်ညှာရင်းမှ တပွင့်ချင်းထွက်၍ ပွင့်သည်။ မရှေ့ပင်၏ အပွင့်များသည် ပြား၍ သေးငယ်သော အဝါရောင်ပန်းပွင့်လေးများ ဖြစ်ကြသည်။ အပွင့်နုစဉ်တွင် ပွင့်ဖတ်များ တခုနှင့်တခု ဆက်နေပြီး အသားထူထဲသည်။ အသီးသည် လုံးဝိုင်းပြီး ဆီးကင်းခန့် အရွယ်ရှိသည်။

မရှေ့ပင်သည် သဘာဝအလျောက် ပေါက်ရောက်ပြီး ကချင်ပြည်နယ်တွင်သာ အများဆုံး ပေါက်ရောက်လေ့ရှိ သဖြင့် ကချင်အမျိုးသားတို့၏ လက်စွဲဆေးပင်တပင် ဖြစ် လာခဲ့သည်။ အသုံးပြုသည့် အပင်၏ အစိတ်အပိုင်းသည် အရွက်ဖြစ်သည်။

မူး ယစ် စေ တတ် သော အ စား အ စာ ကို သော် လည်း ကောင်း၊ အစားမှားလျှင် သော်လည်းကောင်း၊ မရှေ့ပင်၏

ကချင်ပြည်နယ်မှ ဆေးဘက်ဝင်သော မရှေ့ပင်

အရွက်ကို စားသုံးပါက အဆိပ်ပြေစေနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများ ဖြစ်ကြသည့် မြွေ၊ ကင်းမြီးကောက်၊ ပျား အစရှိသည်တို့ ကိုက်မိပါက ထိုအရွက်ကို ချက်ချင်း သုံးစွဲခြင်းအားဖြင့် နှလုံးသို့ အဆိပ်မရောက်စေရန် ကာ ကွယ်ပေးသည်။ အရွက်ကို ကြိတ်ဝါးပြီးနောက် ထိုဝါးပြီး အဖတ်နှင့် အနာပတ်လည်ကို အုပ်ပေးရသည်။ အရိုးအဆစ် ကျိုးပဲ့၍ သွေးမထွက်သော ဒဏ်ရာရရှိသူအား မရှေ့ပင်၏ အရွက်ကို စားခိုင်းလေ့ရှိသည်။ ဒဏ်ရာကိုမူ လိမ်းခိုင်းလေ့ မရှိချေ။ သွေးမထွက်သည့် ဒဏ်ရာကို မရှေ့ရွက်ဖြင့်လိမ်း မိပါက သွေးပုပ်ငုပ်၍ အနာရင်းပြီး အောင့်တတ်သည်ဟု ဆိုသည်။ သွေးထွက်သည့်ဒဏ်ရာဖြစ်ပါမူ အရွက်ကိုစားပြီး ဝါးထားသည့် အရွက်ဝါးဖတ်ကို အနာပတ်လည်တွင် အုံ ပေးလေ့ရှိကြသည်။ မရှေ့ဆေးရွက်သည် အခြားဘယ ဆေးများနှင့်မတူပဲ အနည်းငယ်စားခြင်းနှင့် များများစား ခြင်းတို့ အာနိသင်သက်ရောက်မှု အတူတူပင် ဖြစ်သည် ဟုဆိုသည်။ သို့ရာတွင် မရှေ့ဆေးရွက်ကို မလိုအပ်ပဲ အ လွန်အကျွံ စားသုံးမိပါက ကိုယ်ခန္ဓာ လေးလံထိုင်းမိုင်းစေ နိုင်ကြောင်း အထောက်အထားရှိသည်။

မလေးရှားနိုင်ငံ။ ။မလေးရှား ကျွန်းဆွယ်သည် ၁၉၆၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လက ပေါင်းစည်းခဲ့သော ဆာဘားပြည်နယ်နှင့်ဆာရာဝပ်ပြည်နယ်တို့၏ အချိန်ထက် နာရီဝက် နောက်ကျလျက်ရှိရာ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှ စ၍ ယင်းပြည်နယ်နှစ်ခု၏ အချိန်အတိုင်း တပြေးညီ သတ်မှတ်လိုက်သည်။ ဂရင်းနစ်စံတော်ချိန်ထက် ရှစ်နာရီ စောသောအချိန်ကို မလေးရှား စံတော်ချိန်အဖြစ် ညီလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဟောင်ကောင် စံတော်ချိန်နှင့် တူသွားသည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် မလေးရှားပြည်ထောင်စုမှ ခွဲထွက်လာသော စင်ကာပူနိုင်ငံကလည်း မရှေးမနှောင်း မှာပင် ယင်းမလေးရှား စံတော်ချိန်နှင့်အညီ စံတော်ချိန်ကို ပြင်ဆင်လိုက်ပြန်သည်။

ဆာဘားပြည်နယ်သားများနှင့် ဆာရာဝပ် ပြည်နယ် သားများသည် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် မပါလျှင် မလေးရှား ကျွန်းဆွယ်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အခက်အခဲ ကြုံတွေ့နေရာမှ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှစ၍ နိုင်ငံကူး လက်မှတ် မလိုပဲ ကမ်းတက်ခွင့် ကတ်ပြားများဖြင့် ကူးသန်းခွင့် ရရှိသည်။

မလေးရှားဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ပါလီမန်ကို ၁၉၇၀ ခုနှစ် ဇူလိုင်လက ရွေးကောက် ဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ ငါးနှစ် သက်တမ်း စေ့ရန် ၁၆ လ လိုသေးသော်လည်း ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ ၂၉ ရက်နေ့မှစ၍ ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်ဟု ဝန်ကြီးချုပ် မဟာသီယာမိုဟာမက်က ကြေငြာသည်။ ဖက်ဒရယ်

ပြည်ထောင်စုပါလီမန်နှင့် ပြည်နယ် ရွေးကောက်ပွဲများကို မလေးရှားကျွန်းဆွယ်၌ ဧပြီလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပ၍ အရှေ့ပိုင်းပြည်နယ်နှစ်ခုတွင် ဧပြီလ ၂၂ ရက်မှ ၂၆ ရက်နေ့ အထိ ကျင်းပသည်။ ရွေးကောက်ပွဲအကြို စည်းရုံးလှုပ်ရှားမှု ကာလကို ၁၅ ရက်သာ သတ်မှတ်ခဲ့သဖြင့် မလေးရှားနိုင်ငံသမိုင်းတွင် အတိုတောင်းဆုံးသတ်မှတ်ချက် ဖြစ်သည်။

ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုပါလီမန်တွင် ၁၅၄ နေရာရှိသည့် အနက် အာဏာရ အမျိုးသား တပ်ဦး ညွှန်ပေါင်း အဖွဲ့က ၁၃၂ နေရာ၌ အနိုင်ရရှိသည်။ ပြည်နယ်ဥပဒေပြု အဖွဲ့များ တွင် ၃၁၂ နေရာ ရှိသည့်အနက် ယင်းတပ်ဦးကပင် ၂၇၁ နေရာ၌ လွှမ်းမိုးသည်။ တရုတ်အမျိုးသား အလယ်အလတ် လက်ဝဲဝါဒီများ၏ ဒီမိုကရက်တစ် လှုပ်ရှားမှုပါတီ (ဒီအေပီ) သည် ဖက်ဒရယ်ပါလီမန်တွင် ယခင်သက်တမ်းက ၁၃ နေရာ ရရှိထားရာမှ ဤရွေးကောက်ပွဲ၌ လေးနေရာ လျော့သွားသည်။ သို့ရာတွင် အင်အားအကြီးဆုံး အတိုက်အခံ ပါတီ အဖြစ် ရပ်တည်လျက်ရှိသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဒါတုတ်ဆရီ မဟာသီယာ မိုဟာမက်သည် အစိုးရအဖွဲ့သစ်ကို ဧပြီလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်းသည်။ သိပ္ပံ၊ နည်းပညာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဝန်ကြီး၊ မြေယာနှင့် ဒေသန္တရဖွံ့ဖြိုးရေးဝန်ကြီး၊ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးနှင့်အလုပ်သမားနှင့် လူ့အင်အားဝန်ကြီး လေးနေရာတွင်သာ ပြောင်းလဲ၍ ကျန်နေရာများတွင် အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ဟောင်းများဖြင့် ဖွဲ့စည်းသည်။ ယဉ်ကျေးမှု၊ လူငယ်နှင့် အားကစားဝန်ကြီး ဒါတိုဟာဂျီဟာရင်သည် ပါလီမန် ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ တဦးကို သတ်မှတ်ဖြင့် ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးတရားစွဲဆိုခြင်း ခံရသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် မဟာသီယာအစိုးရအဖွဲ့သည် အခြေခံ ပညာရေး အရေး၊ အဖတ်၊ အတွက် သင်ရိုးညွှန်းတမ်းတွင် မလေးဘာသာစကားဖြင့် ထိရောက်စွာ သင်ကြားရန် ရှေ့ပြေးစီမံချက်ကို မူလတန်းကျောင်း ၃၀၂ ကျောင်းတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလမှ စ၍ အကောင်အထည် ဖော်လျက် ရှိသည်။ ယင်းစီမံချက်ကို ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင်တပြည်လုံး၌ အကောင်အထည်ဖော်မည် ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ တခုတည်းသော ရုံးသုံးဘာသာစကား ဖြစ်လာသော မလေးဘာသာစကားကို ပညာရေးတွင် မဏ္ဍိုင်ပြု

ရုတိယဝန်ကြီးချုပ် ရွှေချယ်ခံရန် အလားအလာရှိသော ဒါတုတ်မူဆာ ဟိတမ်ကို မဲဆန္ဒရှင်များနှင့်အတူ တွေ့ရပုံ

အကျယ်အဝန်း။	။ ၁,၂၇,၃၂၇ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၁,၄၄,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ကွာလာလမ်ပူမြို့

ဝန်ကြီးချုပ် ဒေါက်တာ မဟာသီယာ မိုဟာမက်

လိုက်ခြင်းဖြင့် တရုတ်နှင့် တမိဘာသာစကား သုံးစွဲ သင်ကြားသော ကျောင်းများကို ထိခိုက်စေနိုင်သည်ဟုအတိုက်အခံပါတီများက ကန့်ကွက်သည်။ ထို့ကြောင့် လူမျိုးရေးတင်းမာမှု မဖြစ်စေရန် အစီအစဉ်သစ်များ ချမှတ်သည်။ မူစလင် မလေးလူမျိုးများ၏ အကျိုးအတွက် အစွဲလမ်းတက္ကသိုလ်ထူထောင်ပေးရန် စီစဉ်ထားသည်။ ဒေါက်တာမဟာသီယာသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဝန်ကြီးချုပ်တာဝန်ကိုယူပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင် ဆအူးဒီအာရေဗျနိုင်ငံရှိ မက္ကာမြို့သို့ ဘုရားဖူးသွားရောက်၍ အခြား အာရပ်နိုင်ငံများသို့လည်း အလည်အပတ်ရောက်ခဲ့သည်။

မလေးရှားပြည်ထောင်စု၌ ၁၉၆၉ ခုနှစ်က လူမျိုးရေး အဓိကရုဏ်းများ ပေါ်ပေါက်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် စတင်ချမှတ်ထားသော စီးပွားရေးမူဝါဒသစ်ကို ထိရောက်စွာ အကောင်အထည်ဖော်ရန် မဟာသီယာအစိုးရ အဖွဲ့က ကြိုးပမ်းလျက်ရှိသည်။ လူမျိုးအုပ်စုများအကြား စီးပွားရေး ကွာဟချက် လျော့ပါးစေရန် မူဝါဒဖြစ်သည်။ ဘူမိပူထရာ (မြေ၏ရင်သွေးများ) ဟု သတ်မှတ်ထားသော မလေးလူမျိုးအနွယ်နှင့် တိုင်းရင်းသားများ၏ စီးပွားရေးပိုင်ဆိုင်မှု အချိုးအစားသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ၁၂ ဒသမ ၄ ရာခိုင်နှုန်းသာရှိသဖြင့် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းသို့ တိုးမြှင့်ပေးနိုင်ရန် ရည်မှန်းထားသည်။ ဘူမိပူထရာများ မဟုတ်သော တရုတ်နှင့် အိန္ဒိယ လူမျိုးများက စီးပွားရေးကို အဓိက ခြယ်လှယ်နေသဖြင့် ဘူမိပူထရာရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ဖောင်ဒေးရှင်းကို ၁၉၇၈ ခုနှစ် ဧပြီလမှစ၍ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ မလေးရှားနိုင်ငံ၏ စီးပွား

ရေး တိုးတက်မှုနှုန်းသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ၆ ဒသမ ၈ ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက်၍ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ၇ ဒသမ ၂ ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက်သည်ဟု ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနက ကြေငြာသည်။

ယခင် ကမ္ဘောဒီးယား နိုင်ငံ၏ အကြီးအကဲဟောင်း မင်းသားကြီး သီဟာနု၊ ကွန်မြူနစ် ခမာနီခေါင်းဆောင် ခယုဆန်ဖန်နှင့် လက်ယာဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဆွန်ဆမ်တို့သည် မလေးရှားနိုင်ငံကွာလာလမ်ပူမြို့တွင် တွေ့ဆုံညှိနှိုင်း၍ ကမ္ဘောဒီးယား သုံးပါတီ ညှိနှိုင်းအစိုးရ ဖွဲ့စည်းကြောင်း သဘောတူညီချက်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်ကြသည်။ မင်းသားကြီး သီဟာနုသည် သမ္မတအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ခယုဆန်ဖန်သည် ဒုတိယသမ္မတအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဆွန်ဆမ်သည် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်လည်းကောင်း အသီးသီး ဆောင်ရွက်ကြမည်ဟု ကြေငြာသည်။

မဟာစည်ဆရာတော် (ဦးသောဘန) (မြန်မာ

၁၂၆၆-၁၃၄၄) ။ ။ ကျေးဇူးရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဦးသောဘနကို ရွှေဘိုမြို့ ဆိပ်ခွန်ရွာနေ ဦးကံထော်၊ ဒေါ်ရွှေအုပ်တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၆ ခုနှစ် ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၃ ရက် သောကြာနေ့ နံနက် သုံးနာရီအချိန်တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။ ငယ်နာမည်သည် မောင်သွင် ဖြစ်သည်။

အသက် ခြောက်နှစ်သုံးအရွယ်တွင် ဆိပ်ခွန်ရွာရှိ ပျဉ်းမနားကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးပရမထံ၌ ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ အသက် ၁၂ နှစ်သား အရွယ် တွင် ၎င်းကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီးအထံ၌ပင် ရှင်သာမဏေ ပြု၍ ပိဋကတ်အခြေခံ ပညာရပ်တို့ကို သင်ကြားသည်။ သာမဏေဘွဲ့မှာ အရှင်သောဘနဖြစ်သည်။ အသက် ၂၀ အရွယ်တွင် အင်ကြင်းတောကျောင်းတိုက်ရှိ ဗုဒ္ဓသိမ်တော်၌ အရှင်နိမ္မလမထေရ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် အစိုးရ ပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးတန်း စာမေးပွဲများကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၉ ခုနှစ်တွင် အပြီးသတ် အောင်မြင်တော်မူသည်။ ရဟန်းဝါလေးဝါအရတွင် မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် ခင်မကန်တိုက် ဘွားတော်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံး၍ ထင်ရှားသော ဆရာတော်ကြီးများအထံတော်၌ ပိဋကတ်ကျမ်းစာများကို သင်ယူသည်။ ရဟန်းဝါ ခြောက်ဝါအရတွင် မော်လမြိုင်မြို့ တောင်ပိုင်းကလေးတိုက်ကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ ပိဋကတ်စာပေများ ပို့ချခဲ့သည်။

မဟာစည် ဆရာတော် ဦးသောဘန

ထို့နောက် သပိတ်တလုံး သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့် ပဋိပတ္တိ သာသနာပြုရန် နည်းဥပနိဿယကောင်းကို ရှာခဲ့ရာ သထုံမြို့ မင်းကွန်း ဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းဥပနိဿယ ကို ရရှိ၍ လက်တွေ့သတိပဋ္ဌာန် လုပ်ငန်းတို့ကို စတင် အားထုတ်ခဲ့ပြီး တောင်ဝိုင်းကလေးသို့ ပြန်ကြွသီတင်း သုံးတော်မူသည်။

၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဆိပ်ခွန်ရွာသို့ ပြန်ကြွတော်မူ၍ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားများ ပြသအားထုတ်စေခဲ့ပြီး တဖန်မော်လမြိုင် တောင်ဝိုင်းကလေးကျောင်းတွင် ပိဋကတ် စာပေများ ပြန်လည်ပို့ချယင်း ရန်ကုန်မြို့၌ ကျင်းပသော စာချတန်းစာမေးပွဲကို ၁၃၀၃ ခုနှစ်တွင် ကြွရောက်ဖြေဆို တော်မူရာ ကျမ်းရင်း သုံးကျမ်းနှင့် ဂုဏ်ထူး ငါးကျမ်း စုစုပေါင်း ရှစ်ကျမ်းကို အောင်မြင်တော်မူသဖြင့် သာသန ဓဇသီရိပဝရဓမ္မာစရိယဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကိုရရှိတော်မူသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းတွင် တောင်ဝိုင်းကလေးမှ ဆိပ်ခွန်သို့ ပြန်ကြွတော်မူပြီး ယခင် စတင်ပျိုးထောင်ခဲ့ သော သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာလုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်ပြ သတော်မူပြီး စာမျက်နှာ ၉၅၀ ကျော်ရှိသည့် ထူးခြား ခန့် ညားသော ဝိပဿနာ ရှုနည်းကျမ်းကြီးနှစ်တွဲကို ခုနှစ်လ အတွင်း ပြီးစီးအောင်မြင်စွာ ပြုစုခဲ့သည်။

ဆိပ်ခွန်တွင် ဦးသောဘန သီတင်းသုံး၍ ဝိပဿနာ တရားပြသသည့် ကျောင်း၏ အဝင်ဝရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးတပင် သည် လေပြင်းဒဏ်ကြောင့် လဲကျသွားရာ အလယ်သား မရှိပဲ အခေါင်းဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် ပင်စည် ကိုဖြတ်၍ စည်ကြီးပြုလုပ်ထားသည်။ တရားဟောခါနီး တိုင်း ယင်းစည်ကြီးကိုတီးပြီး တရားနာပရိသတ် စုသည် ကို အစွဲပြု၍ မဟာစည်ကျောင်းဟု ခေါ်တွင်သည်။

ဤကျောင်းတိုက်နှင့် စည်ကြီး ဆက်သွယ်မှုကြောင့်ပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားပြ ဆရာတော် ဦးသောဘနကိုလည်း မဟာစည် ဆရာတော်ဟု ခေါ်တွင်လာခဲ့သည်။

ရဟန်းဝါ ၂၄ ဝါအရတွင် ကျေးဇူးရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ရွှေဘိုမြို့မှ ရန်ကုန်မြို့ သာသနာ့ ရိပ်သာသို့ ပင့်ဆောင် ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ကျေးဇူးရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့ သာသနာ့ ရိပ်သာ၌ ၁၃၁၁ ခုနှစ် နတ်တော်လပြည့်နေ့မှစ၍ ဝိပဿနာ တရားတော်ကို ပြသတော်မူသည်။

၁၃၁၃ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးနေ့တွင် ဆရာတော်ဘုရား ကြီးအား နိုင်ငံတော်အစိုးရက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ် တော်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသည်။

၁၃၁၄ ခုနှစ် တွင် ဆဋ္ဌသံဂါယနာ စည်းလုံးရေး သာသနာမစ်ရှင်အဖွဲ့တဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းပြီးလျှင် ယိုးဒယား၊ ကမ္ဘော ဝီးယား၊ ဗီယက်နမ်စသည့် နိုင်ငံများသို့ စေလွှတ်ခဲ့ရာတွင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ညောင်ရမ်းဆရာ တော် ဘုရားကြီးနှင့် အတူ လိုက်ပါတော်မူခဲ့သည်။

ဆဋ္ဌသံဂါယနာ မဟာဓမ္မသဘင်ပွဲကြီး ကျင်းပနိုင်ရန် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပိဋကတ်ကျမ်းစာ မြောက်မြားစွာတို့ကို ဝိသောဓက၊ ပဋိဝိသောဓက၊ သြသန သောဓက စသောတာဝန်များကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည့် အပြင် နေ့စဉ်သံဂါယနာ အမေးအဖြေ ပြုလုပ်ရာတွင် ဆဋ္ဌ သံဂီတိပုစ္ဆက အဖြစ်ဖြင့်လည်း ဆဋ္ဌသံဂီတိဝိဿဇ္ဇက အရှင်ဝိစိတ္တသာရာ ဘိဝံသနှင့်အတူ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက် တော်မူခဲ့လေသည်။

ကျေးဇူးရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရား ကြီး သည် ၁၉၅၂ ခုနှစ်မှစ၍ အိန္ဒိယ၊ သီရိလင်္ကာ၊ ဗီယက်နမ်၊ လာအို၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ ဂျပန်၊ ယိုးဒယား၊ အင်ဒိုနီးရှား စသည့် နိုင်ငံများသို့ ကြွရောက်၍ သာသနာပြုတော်မူခဲ့သည်။

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဗန်ကောက်မြို့မှ စတင်၍ ဂျပန်၊ အမေရိကန်၊ အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ အီတလီ၊ ဂျာမနီနိုင်ငံမြို့ကြီးများနှင့် ကိုင်ရိုမြို့၊ နယူးဒေလီမြို့များသို့ လှည့်လည် သာသနာပြုတော်မူခဲ့သည်။

၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် အနောက် နိုင်ငံများသို့ ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ကြွရောက်တော်မူခဲ့ပြီး အပြန်တွင် သီရိလင်္ကာ၊ စင်ကာပူ၊ မလေးရှား၊ ထိုင်း နိုင်ငံမှလှည့်၍ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ကြွတော်မူသည်။

၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် နီပေါနိုင်ငံ ကတ္တမန္တမြို့သို့ သာ သနာပြု ကြွရောက်တော်မူ၍ လူမှုနိမိတ်ဆင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ကူးပြီးလျှင် မဟာစည်ယောဂီများနှင့်အတူ သံဝေဇနိယ ဌာနများသို့ လှည့်လည်ဘုရားဖူးကာ ပြန်ကြွလာတော် မူသည်။

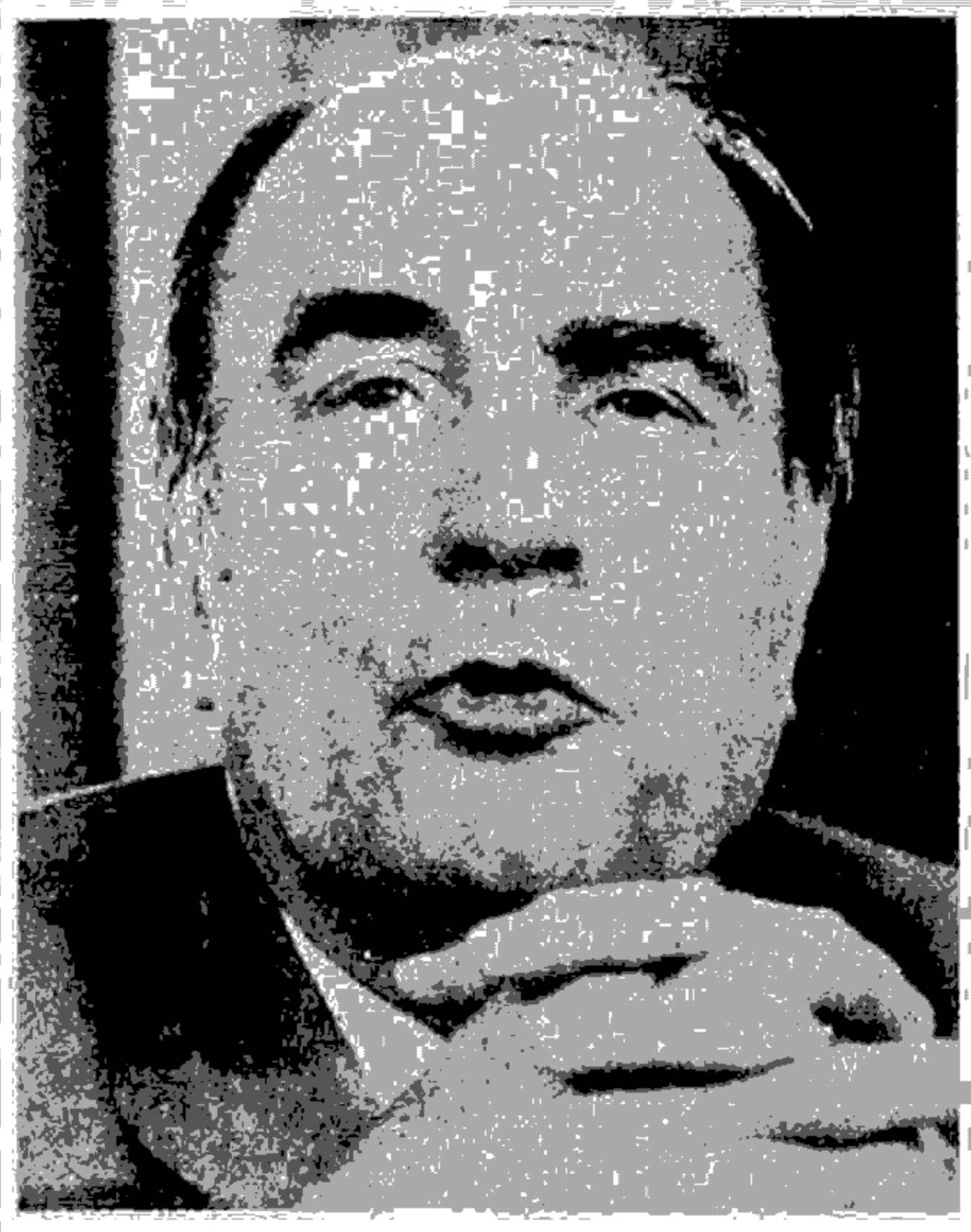
ကျေးဇူးရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မြန်မာပြန်ကျမ်းကြီး၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာနိဿယကြီး စသည့် ကျမ်းပေါင်း ၈၀ ကျော်တို့ကို ရေးသားပြုစုတော် မူခဲ့သည်။

သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားဖြင့် ပဋိပတ္တိသာသနာ တော်ကို ပြုစုခဲ့ရာတွင်လည်း ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်အထိ မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်း၌ တရားဌာနပေါင်း ၃၁၄ ဌာနတည်ထောင်ခဲ့၍ ယောဂီပေါင်း ခုနစ်သိန်းကျော်တို့အား ဝိပဿနာတရား အားထုတ်စေခဲ့သည်။ နိုင်ငံအသီးသီးတွင်လည်း အသိအမှတ် ပြုတော်မူသော တရားဌာန မြောက်မြားစွာရှိခဲ့ရာ ထိုင်းနိုင်ငံ တွင် အများဆုံးဖြစ်လေသည်။

မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့ကြီးတွင် သြဝါဒါစရိယဆရာတော် တပါးအဖြစ် ပါဝင်တော်မူသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၃၄၄ ခုနှစ် ဒုတိယဝါဆို လပြည့်ကျော် ၉ ရက်နေ့ည၌ ရုတ်တရက် နာမကျန်းဖြစ်ပြီး လျှင် လပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်နေ့မုန်းလွဲ ၁ နာရီ ၃၆ မိနစ် အချိန်တွင် ရန် ကုန် မြို့ မဟာ စည် သာ သ နာ့ ရိပ် သာ စံကျောင်းတော်၌ ပျံလွန်တော်မူသည်။

မီးထရောင်း၊ ဖရန်စွာ (ခရစ် ၁၉၁၆ -) ။ ။ ပြင်သစ် သမ္မတ ဖရန်စွာမီးထရောင်းကို ၁၉၁၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ပြင်သစ်သမ္မတ ဖရန်စွာ မီးထရောင်း

ဂျက်မီးထရောင်း၏ အစ်ကိုဖြစ်သည်။ ဖရန်စွာမီးထရောင်း သည် ပါရီတက္ကသိုလ်မှ ဥပဒေဘွဲ့ရရှိခဲ့သည်။

ဖရန်စွာ မီးထရောင်းသည် ၁၉၃၉-၄၀ ပြည့်နှစ်တွင်

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၌ပါဝင်ပြီး စစ်သုံးပန်းအဖြစ် အဖမ်းခံခဲ့ရ သည်။ ထိုမှ လွတ်မြောက်လာပြီးနောက် နာဇီတော်လှန် ရေးတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သည်။ စစ်ကြီးပြီးဆုံးသွားသောအခါ ပြင်သစ်နိုင်ငံ စစ်သုံးပန်းများ၊ စစ်ဘေးဒုက္ခသည်များ ဆိုင်ရာ အဖွဲ့တွင် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ၁၉၄၆ ခုနှစ်အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၈ ခုနှစ်အထိ လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်း ခံရသည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၈ ခုနှစ်အထိ စစ်မှုထမ်းဟောင်းဌာန ဝန်ကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၄၈ - ၄၉ ခုနှစ်တွင် ပြန်ကြားရေး ဒုတိယဝန်ကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၅၁ ခုနှစ်ထိ ပင်လယ်ရပ်ခြား နယ်မြေဌာန ဝန်ကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၅၄ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၅၅ ခုနှစ် တွင် ပြည်ထဲရေးဌာန ဝန်ကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၅၆ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် တရားရေးဌာန ဝန်ကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၇၄ ခုနှစ်များတွင် ပြုလုပ်သော ပြင်သစ်သမ္မတရွေးကောက်ပွဲများ၌ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၈ ခုနှစ်အထိ ဒီမိုကရက်တစ်နှင့် ဆိုရှယ် လစ် လက်ဝဲဖက်ဒရယ်အင်အားစုအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ၏ ပထမအတွင်းရေးမှူး ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ဆိုရှယ်လစ် အင်တာနေ ရှင်နယ်၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဂျာမန် တော်လှန်ရေး၌ တက်ကြွစွာ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ခြင်းကြောင့် မီးထရောင်းသည် ပြင်သစ်အစိုးရကချီးမြှင့်သော အမှုထမ်း ကောင်း၊ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့နှင့် တော်လှန်ရေးမော်ကွန်းဝင် ဘွဲ့များကို ရရှိခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဗြိတိသျှတပ်မတော်မှ သူရသတ္တိဆိုင်ရာဘွဲ့ကိုပါ ရရှိထားသူဖြစ်သည်။

သမ္မတမီးထရောင်းသည် အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမား ဘဝတွင် ၂၃ နှစ်တိုင်တိုင် ကျင်လည်ခဲ့သည်။ မျက်မှောက် ကာလတွင် ပြင်သစ်နိုင်ငံ၌ အင်အားအကြီးမားဆုံး ပါတီ ဖြစ်သော ဆိုရှယ်လစ်ပါတီကို ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် လက်ဝဲ အင်အားစု၏ ညီညွတ်မှုကိုရယူကာ တည်ထောင်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။ မီးထရောင်း၏ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီသည် ၁၉၈၁ ခု နှစ်တွင် ကျင်းပသော ပြင်သစ်အမျိုးသား လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲတွင် အမတ် ၄၉၁ နေရာရှိသည့်အနက် ၂၈၅ နေရာတွင် အနိုင်ရရှိသည်။

ဖရန်စွာမီးထရောင်းသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဧပြီလနှင့် မေလ တွင် ကျင်းပသော ပြင်သစ်နိုင်ငံ သမ္မတရွေးကောက်ပွဲ၌ လက်ရှိသမ္မတ ဂျစ်စကတ်ဒက်စတိုင်းကိုအနိုင်ရရှိကာ သမ္မတ ဖြစ်လာလေသည်။

မီးဘေးအန္တရာယ်

မီးဘေးအန္တရာယ်။ ။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆိုရှယ်လစ် အရင်းအနှီးများဖြစ်ကြသည့် စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံ၊ သမဝါယမ ပိုင် အဆောက်အအုံ၊ ဂိုဒေါင်၊ တိရစ္ဆာန်၊ ကုန်ကြမ်း ကုန် ချောများ၊ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ တိုက် တာ၊ အိုးအိမ်၊ အဆောက်အအုံများသည် နှစ်စဉ် မီးဘေး အန္တရာယ်ကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံး ခဲ့ကြရသည်။

မီးလောင်မှုများကို လေ့လာလျှင် အကြောင်းရင်း အမျိုးမျိုးရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအကြောင်းရင်းများ အနက် ပေါ့ဆမှုကြောင့် လောင်ကျွမ်းခဲ့ရသော မီးသည် အများဆုံးဖြစ်သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် အတွင်း မီးလောင်မှု အကြိမ်ပေါင်း ၁,၀၀၁ အနက် ၅၁၄ ကြိမ်မှာ ပေါ့ဆမီး ကြောင့် လောင်ကျွမ်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့က တောင်တွင်းကြီး မြို့တွင် လောင်ကျွမ်းသည့်မီးကြောင့် အိမ်ခြေ ၅၀၀၀ ကျော် ဆုံးရှုံးရပြီး လူဦးရေ ၂၀,၀၀၀ ကျော် အိုးမဲ့ အိမ်မဲ့ဘဝ ကြုံခဲ့ကြရသည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ် မေလ ၁၀ ရက်နေ့ ည ၇ နာရီခွဲခန့်တွင် မန္တလေးအနောက်တောင် မြို့နယ်နှင့် အနောက်မြောက် မြို့နယ်များအတွင်း မီးလောင်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဘုရား ရုပ်ပွားတော်များ၊ စေတီပုထိုးများ၊ ဆရာတော် သံဃာ

တော်တို့၏ ကျောင်းတိုက်များ၊ နိုင်ငံတော်ပိုင် အဆောက် အအုံများ၊ ပြည်သူတို့၏ အိုးအိမ် စည်းစိမ်များ မီးသင့် ခံကြရသည်။

ထိုသို့ပြည်သူများ၏အသက်အိုးအိမ်ဥစ္စာပစ္စည်းများနှင့် နိုင်ငံတော်၏ ပစ္စည်းများကို မီးဘေးအန္တရာယ်မှ ကြိုတင် ကာကွယ် တားဆီးရန်နှင့် မီးလောင်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့ပါကလည်း စနစ်တကျ ငြိမ်းသတ်နိုင်ခြင်းဖြင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများ လျော့နည်းစေရန် ရည်ရွယ်၍ နိုင်ငံတော်က မီးသတ်တပ် ဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းထားရှိသည်။

မီးသတ်တပ်ဖွဲ့သည် ကျွမ်းကျင်စွာဖြင့် မီးဘေးအန္တရာယ် ကာကွယ် နိုင်ရေးအတွက် ဗဟို မီးသတ် သိပ္ပံကျောင်းကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ထိုကျောင်းကြီးတွင် ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှစ၍ အခြေခံ မီးသတ်သင်တန်း၊ အကြပ်သင်တန်း၊ အကြပ်ကြီး သင်တန်း၊ တပ်ကြပ်ကြီးအုပ်ချုပ်ရေး သင်တန်း၊ ယာဉ်ပြင် သင်တန်း၊ ယာဉ်မောင်းသင်တန်း၊ အခြေခံတာဝန်ခံ သင် တန်း၊ မြို့နယ်အဆင့်လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှု သင်တန်း၊ မြို့နယ် အဆင့် မွမ်းမံသင်တန်း၊ ဌာနဆိုင်ရာ ငွေစာရင်းသင်တန်း၊ အရာရှိ အုပ်ချုပ်ရေး သင်တန်းတို့ကို ဖွင့်လှစ်သည်။

ထို့ပြင် မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ စွမ်းရည်သုံးရပ် ဖြစ် သော မီးသတ်စွမ်းရည် ထက်မြက်ရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး စွမ်း

၁၉၆၉ ခုနှစ် မှ ၁၉၇၂ ခုနှစ်အထိ မီးလောင်သည့် အကြိမ်ပေါင်းနှင့် ဆုံးရှုံးမှုတန်ဖိုး

ခုနှစ်	မီးလောင်သည့် အကြိမ်ပေါင်း	ဆုံးရှုံးမှု တန်ဖိုး
၁၉၆၉	၂,၅၄၆	၇,၄၄,၃၄,၄၃၃ ကျပ် ၁၂ ပြား
၁၉၇၀	၂,၂၂၇	၄,၅၃,၅၀,၈၃၈ ကျပ် ၂၀ ပြား
၁၉၇၁	၂,၁၁၇	၃,၁၃,၂၃,၄၆၂ ကျပ် ၈၃ ပြား
၁၉၇၂	၁,၉၄၇	၁၁,၅၉,၉၀,၅၀၅ ကျပ် ၆၆ ပြား
၁၉၇၃	၁,၈၇၃	၆,၀၃,၃၄,၅၁၆ ကျပ် ၁၁ ပြား
၁၉၇၄	၁,၆၀၂	၅,၄၃,၄၅,၆၇၈ ကျပ် ၁၂ ပြား
၁၉၇၅	၁,၅၀၉	၁၂,၅၃,၉၈,၁၀၁ ကျပ် ၃၃ ပြား
၁၉၇၆	၁,၆၅၆	၁၂,၄၈,၀၀,၈၈၇ ကျပ် ၇၅ ပြား
၁၉၇၇	၁,၃၈၀	၁၀,၀၁,၁၉,၄၇၅ ကျပ် ၆၈ ပြား
၁၉၇၈	၁,၆၀၄	၁၈,၇၆,၃၀,၀၅၀ ကျပ် ၈၂ ပြား
၁၉၇၉	၁,၄၇၆	၂,၂၈,၁၄,၈၀၀ ကျပ် ၄၀ ပြား
၁၉၈၀	၁,၃၆၃	၁၄,၃၂,၈၇,၂၆၄ ကျပ် ၂၃ ပြား
၁၉၈၁	၁,၁၀၂	၃၄,၀၄,၇၂,၆၆၉ ကျပ် ၁၉ ပြား
၁၉၈၂	၁,၀၀၁	၇,၉၅,၅၄,၄၈၆ ကျပ် ၂၂ ပြား

ရည်ထက်မြက်ရေး၊ စည်းရုံးရေး စွမ်းရည်ထက်မြက်ရေးနှင့် မီးသတ်စက်၊ ယာဉ်နှင့်ပစ္စည်း ကိရိယာများ ကြံ့ခိုင်ရေး၊ ရေလုံလောက်စွာ ရရှိရေး၊ အရန်မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ စိစစ်ရေး၊ တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းရေး၊ လေ့ကျင့်ပညာပေးရေး၊ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း မြို့နယ်မီးဘေး ကာကွယ် တားဆီးရေးနှင့် စက်ရုံအလုပ်ရုံများအား စစ်ဆေးအကြံပေးသည့် လုပ်ငန်းများကိုလည်း စီမံချက်များချကာလုပ်ဆောင်လျက်ရှိသည်။

ယခုအခါ နိုင်ငံတဝန်းလုံးတွင် မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ဝင် အင်အား ၁,၇၉၈ ဦးရှိ၍ အရန်မီးသတ်အင်အားမှာ ၂၂,၀၃၆ ဦးရှိသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ် တားဆီးကာကွယ်ရေး။ ။

မြန်မာနိုင်ငံသည် မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဝါး အန္တရာယ်ကို အမျိုးသားရေး အမြင်ဖြင့် တိုက်ဖျက်ရေးအတွက် ပထမအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် စတုတ္ထအစည်းအဝေးကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ နှိမ်နင်း တိုက်ဖျက်လျက်ရှိသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ် တားဆီး ကာကွယ်ရေး ဗဟိုအဖွဲ့၊ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အဖွဲ့အသီးသီးနှင့် ပြည်နယ်/တိုင်း၊ မြို့နယ် တားဆီးကာကွယ်ရေး အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းကာ တားဆီးကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

တားဆီးနှိမ်နင်းရေး အဖွဲ့သည် ဘိန်းစိုက်ပျိုးသော ဒေသများတွင် အထူးစစ်ဆင်ရေး၊ ဒေသန္တရစစ်ဆင်ရေး တို့ဖြင့် ဘိန်းခင်း၊ ဆေးခြောက်ခင်းများကို ဖျက်ဆီးခြင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါးများ မောင်ခိုရောင်းဝယ် ဖောက်ကားသူနှင့် သုံးစွဲသူများကို ဖမ်းဆီး အရေးယူခြင်းစသော လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်သည်။

စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေးအဖွဲ့သည် ဘိန်းစိုက်ပျိုးခဲ့သော တောင်သူလယ်သမားများအား အစားထိုးသီးနှံ စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် ဝင်ငွေရရှိရန်အတွက် သင်တန်းပေးခြင်း၊ လိုအပ်သောမျိုးစေ့၊ မြေဩဇာ၊ လယ်ယာသုံးကိရိယာများဖြင့် ကူညီပေးခြင်း စသော လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးများကို ရန်ကုန်စိတ်ရောဂါ အထူးကု ဆေးရုံတွင် ခုတင် ၁၀၀၊ မန္တလေးတိုင်းဆေးရုံတွင် ခုတင် ၂၅၊ တောင်ကြီး စပ်စံထွန်းဆေးရုံတွင် ခုတင် ၂၅၊ မြစ်ကြီးနား ပြည်နယ်ဆေးရုံတွင် ခုတင် ၅၀ နှင့် အခြားမြို့နယ် ၂၀ ရှိ မြို့နယ်ဆေးရုံများတွင် ခုတင် ၁၀ စီ စုစုပေါင်း ခုတင် ၄၀၀ အထိ လက်ခံ၍ ကုသပေးလျက် ရှိသည်။ ဆေးရုံ မတက်ရောက်နိုင်သူများကိုလည်း ဆေးရုံသို့ နေ့စဉ် အပတ်စဉ် စသည်ဖြင့် လာရောက်ကုသသော နည်းတို့ဖြင့် ကုသပေးနေသည်။ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းအသီးသီးရှိ ဆေးကု

မူးယစ်ဆေးဝါးလူနာများကို ဆေးဝါးကုသပေးပြီးနောက် စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများကို စာတွေ့လက်တွေ့ သင်ကြားပေးလျက်ရှိသည်။

ဌာန များတွင်လည်း မူးယစ်ဆေးစွဲသူများကို သုံးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အထိထား၍ ကုသပေးသည်။

ထိုသို့ မူးယစ်ဆေးစွဲနေသူများကို ဆေးရုံကြီးများနှင့် ပြည်နယ်/တိုင်း အသီးသီးရှိ ဆေးကုဌာနများတွင် ဆေးဝါး ကုသ ဆောင်ရွက်ပေးပြီး ရောဂါပျောက်ကင်း သွားသည့် လူနာများကို အချိန်သတ်မှတ်ချက်ဖြင့် ပြန်လည်ခေါ်ယူ စစ်ဆေးဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။

ထို့အပြင် နိုင်ငံတော်သည် ဘိန်းဖြူစွဲသူများကို ကုသ ရေးအတွက် လူနာ ၃၀၀ ဆန့် မူးယစ်ဆေးစွဲရောဂါကုဆေးရုံ တစ်ခုကို မကွေးတိုင်း သရက်မြို့တွင် ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့ပြီး တနှစ်လျှင် လူနာ ၁,၂၀၀ အထိ ကုသပေးရန် အစီအစဉ် ရှိသည်။

မူးယစ်ဆေးစွဲ ရောဂါကုဆေးရုံသို့ ရောက်ရှိလာသည့် လူနာများကို လိုအပ်သလို ဆေးကုသမှုများ ပြုလုပ်ပြီး နောက် တကိုယ်ရေသန့်ရှင်းရေး နေ့စဉ်လေ့ကျင့်ခန်းများ နှင့် စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများကို စာတွေ့ လက်တွေ့ သင်ကြားပေးမည် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သင်ကြားပေးနိုင်ရန် ပဲခူးတိုင်း၊ ပြည်မြို့နယ်၊ဝက်ထီးကန်ကျေးရွာတွင် လူ ၁,၃၀၀ ဆန့် မွေးမြူရေးစခန်းတစ်ခုကို ဆောက်လုပ် ပေးခဲ့သည်။

မူးယစ်ဆေးစွဲသူများသည် ဆေးဝါးကုသ ပျောက်ကင်း ၍ ပုံမှန်ဘဝအခြေအနေသို့ ပြန်ရောက်ရှိလျှင် နိုင်ငံတော် ၏ တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက် နိုင်မည့်လုပ်သားကောင်းများ ဖြစ်လာသည်အထိ ပြုစုပျိုး ထောင်ပေးရန် နိုင်ငံတော်က ရည်ရွယ်ထားသည်။ ထို ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြန်လည်ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းများ ကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

မူးယစ်ဆေး စွဲသူများကို ဆေးရုံတွင် ဆေးကုသမှုခံယူ စဉ်မှာပင် လူမှုရေးလိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းအကူ အညီပေးခဲ့သည်။ ဆေးကုသပြီးသူများအား ပုံမှန်ဘဝသို့ ရောက်ရှိ၍ ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်နိုင်စေရန် ပြန်လည် ထူထောင်ရေး စခန်းများ ဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ပြန်လည်နေရာချထားပြီးသော သူများအား လူမှုရေးအရ ဆက်လက် စောင့်ရှောက်ကူညီမှုများ ပေးခဲ့သည်။

ယခုအခါ ကချင်ပြည်နယ်၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊ မန္တလေး တိုင်းနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းတို့တွင် မူးယစ်ဆေးဖြတ်သူများ ပြန် လည်ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းများကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ ယခုအချိန်အထိ မူးယစ်ဆေးသုံး စွဲသူပေါင်း ၁၂,၄၉၃ ဦးကို စည်းရုံးဖော်ထုတ် နိုင်ခဲ့ပြီး မူးယစ်ဆေးစွဲသူ ၅,၆၇၄ ဦးကို မူးယစ်ဆေးစွဲရောဂါကု ဆေးရုံများသို့ တင်ပို့နိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ဆေးကုသ ပြီးသူများကို မူလပုံမှန်ဘဝသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိရေးတွင် အထောက်အကူ ဖြစ်စေရေး အတွက်

လူငယ် လေ့ကျင့်ရေး စခန်းများနှင့် အသက် မွေးဝမ်း ကျောင်းပညာသင်စခန်းများ ဖွင့်လှစ်ပြီး ယင်းတို့၏ကာယ၊ ဉာဏ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာ ရပ်များကို သုံးလမှခြောက်လအထိ လေ့ကျင့်သင်ကြား ပို့ချပေးခဲ့သည်။

ပြည်မြို့နယ် ဝက်ထီးကန် ကျေးရွာအနီး၌ ဖွင့်လှစ် ထားသော မွေးမြူရေးစခန်းတွင် သရက်မြို့ မူးယစ်ဆေး စွဲရောဂါကုဆေးရုံမှ ဆေးကုသပြီး ကာယ၊ ဉာဏ် ဖွံ့ဖြိုးတိုး တက်ရေးအတွက် ဆက်လက်စောင့်ရှောက်ရန် လိုအပ်သူ များ၊ အခြားဆေးကုသရေး ဌာနများမှ ဆက်လက် စောင့် ရှောက်ရန် လိုအပ်သူများ၊ အသက် ၁၆ နှစ်မှ ၄၅ နှစ် အတွင်း မူးယစ်ဆေးဖြတ်ပြီးသူများကို လက်ခံစောင့်ရှောက် ၍ စိုက်ပျိုး မွေးမြူရေးဆိုင်ရာ ပညာရပ်များ၊ အခြေခံ စစ်ပညာနှင့် လိုအပ်သော သင်ခန်းစာများကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်နေ့မှစ၍ စာတွေ့၊ လက်တွေ့ ပို့ချပြီး လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးလျက် ရှိသည်။

ကျောင်းသား လူငယ်များအား မူးယစ် ဆေးဝါး အန္တရာယ် အသိပညာပေးရေးအဖွဲ့သည် မူးယစ် ဆေးဝါး ဘေးအန္တရာယ်မှ ကျောင်းသားလူငယ်များ ရှောင်တိမ်း နိုင်ရန် မိဘဆရာအသင်းနှင့် ပြည်သူများ လက်တွဲဆောင် ရွက်နိုင်ရေးအတွက် စည်ရုံးလှုံ့ဆော်ပေးလျက် ရှိသည်။ ထို့ပြင် ပြည်နယ်/တိုင်းအဆင့်၊ မြို့နယ်အဆင့်၊ ကျောင်း အဆင့် မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ် ပြုပွဲပြိုင်ပွဲများ ကျင်းပ ခြင်း၊ ဟောပြောပွဲများ ကျင်းပခြင်း၊ ပန်းချီ၊ ကာတွန်း၊ ပိုစတာပြိုင်ပွဲ ကျင်းပပေးခြင်း စသော လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

လုပ်သားပြည်သူများအား ပညာပေးလှုံ့ဆော်ရေးအဖွဲ့ သည် ပြန်ကြားရေးဆိုင်ရာ လှုံ့ဆော်ရေး အစီအစဉ်များဖြစ် သော အသံလွှင့်လုပ်ငန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတင်းစာများ တွင်ဖော်ပြပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မြဝတီပုံနှိပ်တိုက် ထုတ်မဂ္ဂဇင်းများ၊ စာပေဗိမာန်ထုတ်စာအုပ်၊ စာစောင်များ တွင် ဖော်ပြပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူး ထုတ်လုပ်ပြီး ပြသခြင်းများဖြင့်လည်းကောင်း လုပ်သား ပြည်သူများအား ပညာပေး ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

မောရစ်ရှီနိုင်ငံ။ ။ အိန္ဒိယသမ္မတအတွင်းရှိ ကျွန်း နိုင်ငံ တနိုင်ငံဖြစ်သည့် မောရစ်ရှီနိုင်ငံ၏ ဒုတိယအကြိမ် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၁ ရက် နေ့တွင် စတင်ကျင်းပခဲ့ရာ မောရစ်ရှီမိလစ်တင်း လှုပ်ရှားမှု အဖွဲ့ (အမ်အမ်အမ်) နှင့် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ (ပီအက်စအမ်) တို့ ပူးပေါင်းထားသော လက်ဝဲမဟာမိတ်အဖွဲ့က လွတ်တော် အမတ် ၆၂ နေရာအနက် နေရာ ၆၀ တွင်အနိုင်ရရှိခဲ့သည်။

ဆိုရှယ်လစ်ပါတီသည် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် လေဘာပါတီမှ ခွဲထွက်ခဲ့သောလက်ဝဲအုပ်စုဖြစ်သည်။ ထိုမဟာမိတ်အဖွဲ့သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် စောစောပိုင်းတွင်ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နိုင်ငံကို ၁၄ နှစ်ကြာအုပ်ချုပ်ခဲ့သော လက်ရှိဝန်ကြီးချုပ် ဆီဇူး ဆာဂါရမ်ဂူလမ် ဦးဆောင်သည့် လူနည်းစုလေဘာပါတီ အစိုးရသည် ရွေးကောက်ပွဲတွင် အရေးနိမ့်ခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင် လေဘာပါတီ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဝန်ကြီးချုပ်ရမ်ဂူလမ်သည် ဝန်ကြီးချုပ် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ပေးခဲ့ရာ ရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိခဲ့သည့် လက်ဝဲမဟာမိတ်အဖွဲ့မှ အမ်အမ်အမ်ပါတီဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သူ အန်ဂျက်နော့အား ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခဲ့သည်။ ယင်းနေ့တွင် ဝန်ကြီးချုပ်သည် အဖွဲ့ဝင် ၁၉ ဦးပါဝင်သော အစိုးရအဖွဲ့သစ်ကို ဖွဲ့စည်းကြောင်း ကြေငြာသည်။ အစိုးရအဖွဲ့တွင် အမ်အမ်အမ်ပါတီမှ ၁၃ ဦး၊ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှ ၄ ဦးနှင့် ရော့ဒ်ရစ်ပြည်သူပါတီမှ ကိုယ်စားလှယ်တဦးတို့ ပါဝင်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာသူ ဂျက်နော့သည် ဟိန္ဒူလူမျိုး ရှေ့နေတဦးဖြစ်ပြီး လန်ဒန်မြို့တွင်ကျင်းပသော မောရစ်ရှနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့သူတဦး ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် မောရစ်ရှ်မိလစ်တင်းလှုပ်ရှားမှု ပါတီသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး မကြာမီတွင် ပါတီဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာသည်။ ထို့ပြင် ၁၉၇၆ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲ၌ အတိုက်အခံ ပါတီခေါင်းဆောင်အဖြစ်ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သူလည်းဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ လေတပ်အခြေစိုက်စခန်း အဖြစ် ယခုတိုင် အသုံးပြုလျက်ရှိသော ဒီဂိုးဂါးစီးယား ကျွန်းကို မောရစ်ရှနိုင်ငံပိုင် အစိတ်အပိုင်းအဖြစ် တရားဝင် ကြေငြာသည့် ဥပဒေကြမ်းကို မောရစ်ရှ်လွတ်တော်တွင် ဇူလိုင်လ ၆ ရက်နေ့က တည်တညွတ်တည်း အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။ အဆိုပါကျွန်းစုပြဿနာကို နယ်သာလန်နိုင်ငံ ဟိတ်မြို့ရှိ နိုင်ငံတကာတရားရုံးသို့ တင်သွင်းခြင်းမပြုမီ လက်ရွေးစင် ကော်မတီ တရပ်သည် ဥပဒေ ရှုထောင့်မှ လေ့လာ သုံးသပ်သွားမည် ဖြစ်သည့်အပြင် သံတမန်ရေး လှုပ်ရှားမှုများလည်း ပြုလုပ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်းမောရစ်ရှ် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးက ဆက်လက်ပြောကြားခဲ့သည်။

၁၉၆၅ - ၁၉၇၃ ခုနှစ်အတွင်း အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာတွင်းရှိ ယခု ဗြိတိသျှ ပိုင်နက်ဖြစ်သည့် ချားဂိုဏ် ကျွန်းစုမှ

အိမ်ထောင်စုများ မောရစ်ရှ်နိုင်ငံတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရမှု ကြောင့် မောရစ်ရှ်နိုင်ငံနှင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံတို့အကြား လျော်ကြေးပေးရေးဆိုင်ရာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲများကို အချိန်အတန်ကြာ ပြုလုပ်လာခဲ့ရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့တွင် သဘောတူညီချက်တရပ် ရရှိခဲ့သည်။ အဆိုပါ သဘောတူညီချက်ကို ပိုလူဝီမြို့၌ နှစ်နိုင်ငံ လက်မှတ်ရေးထိုး ခဲ့ကြသည်။

ဆွေးနွေးနိုင်ငံသမ္မတ အယ်လဗတ်ရီနီသည် မောရစ်ရှ်နိုင်ငံ တွင် ၄၈ နာရီကြာ တရားဝင်လည်ပတ်ရန် ပိုလူဝီမြို့တော်သို့ ဇူလိုင်လ ၁၇ ရက်နေ့က ရောက်ရှိလာပြီး လက်ဝဲမဟာမိတ် ညွှန်ပေါင်းအစိုးရအဖွဲ့နှင့် ဘက်စုံမှ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် သွားရန် မျှော်လင့်ထားကြောင်း ပြောကြားသည်။ ထိုသို့ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် မောရစ်ရှ်နှင့် ဆွေးနွေး နိုင်ငံအတွက်သာမက အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာနှင့် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်း ရေးအတွက်ပါ အထူးအရေးကြီးသည်ဟု မိမိယူဆကြောင်း မစ္စတာရီနီက ပြောကြားသည်။

အိန္ဒိယ၊ ဆွေးနွေး၊ မာဒါဂါးစကား နိုင်ငံများအပါအဝင် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာရှိနိုင်ငံအများအပြားက ချားဂိုဏ်ကျွန်းစုအား မောရစ်ရှ်နိုင်ငံသို့ ပြန်ပေးရန်တောင်းဆိုချက်ကို ထောက်ခံ သဘောတူထားသည်ဟုလည်း ဂျက်နော့က ပြောကြား သည်။

အိန္ဒိယဝန်ကြီးချုပ် မစ္စတာအင်ဒီရာဂန္ဒီသည် မောရစ်ရှ် နိုင်ငံတွင် သုံးရက်ကြာ တရားဝင်လည်ပတ်ရန် ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်နေ့က ပိုလူဝီမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာအတွင်း မဟာအင်အားကြီး နိုင်ငံများ အားပြိုင်နေမှု လျော့ချရေးအတွက် ကမ်းရိုးတန်းနိုင်ငံများ က စုပေါင်းကြိုးပမ်းသွားကြရန် လိုအပ်ကြောင်း အိန္ဒိယ ဝန်ကြီးချုပ်အား ကြိုဆိုညှိနှိုင်းပွဲတွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဂျက်နော့ က ပြောကြားခဲ့သည်။

အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာအတွင်းရှိ ဗြိတိသျှကိုလိုနီဒေသဖြစ်သည့် ဒီဂိုးဂါးစီးယားကျွန်းသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော နျူးကလီးယား အခြေစိုက်စခန်းအဖြစ် ပြောင်းလဲရောက်ရှိ သွားပြီး ထိုဒေသရှိနိုင်ငံအားလုံး၏လုံခြုံရေးကို ခြိမ်းခြောက် လျက်ရှိကြောင်း မောရစ်ရှ်ဝန်ကြီးချုပ်က ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံကြီး၌ အောက်တိုဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် စွပ်စွဲပြောကြားလိုက်သည်။

၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်း ချားဂိုဏ်ကျွန်းစုမှ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသော ကျွန်းသူကျွန်းသားများ၏ နှစ်နာမှ အတက် နောက်ဆုံးအရစ်လျော်ကြေးငွေ စတာလင်ပေါင် လေးသန်းတန် ချက်လက်မှတ်တစောင်ကို မောရစ်ရှ်နိုင်ငံ ဆိုင်ရာ ဗြိတိသျှမဟာမင်းကြီးရုံးက မောရစ်ရှ်အာဏာပိုင် များအားအောက်တိုဘာလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် ပေးအပ်ခဲ့သည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၇၇၇ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၉,၇၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ပိုလူဝီမြို့

မောရစ်ရှ၊ ဆေရဲ့နှင့် မာဒါဂါးစကား နိုင်ငံတို့သည် စီးပွားရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု တိုးမြှင့်ရန်နှင့် ၎င်းတို့၏ ကုန်သွယ်ပက်နိုင်ငံများအပေါ် ကြာရှည်စွာ မှီခိုနေရမှုကို လျော့ချနိုင်ရန် အိန္ဒိယသမ္မတကော်မရှင် (အိုင်အိုစီ) တရပ်ဖွဲ့စည်းရန် သဘောတူညီခဲ့ကြသည်။ ထိုသုံးနိုင်ငံမှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ၏ နှစ်ရက်ကြာအစည်းအဝေးကို ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့က ပိုလူဝီမြို့၌ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးနောက် ထိုကဲ့သို့ သဘောတူညီလိုက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

မက္ကဆီကို သမ္မတသစ် မိဂွယ် ဒီလာ မက်ဒရစ် ဟွာတာဒို

မက္ကဆီကို သမ္မတနိုင်ငံ။ ။မက္ကဆီကို နိုင်ငံ တွင် ဒတ်ချ် အမျိုးသားပိုင် မက္ကဆီကင် အီးဂဲရေနံကုမ္ပဏီကို ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် သိမ်းယူကာ ပက်ထရိုလီယံစာ မက္ကဆီကင် နို (ပီမက်) အမည်ဖြင့် နိုင်ငံပိုင်ရေနံကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်သည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်အထိ နိုင်ငံခြားမှတင်သွင်းသော ရေနံအပေါ် မှီခိုအားထားလာရသည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင်မူ ရေနံကို နိုင်ငံခြားသို့ပင် တင်ပို့ရောင်းချနိုင်သည်။ မက္ကဆီကို နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရေနံသယံဇာတ စတုတ္ထမြောက် အများဆုံး တွေ့ရှိထားသော နိုင်ငံဖြစ်လာသည်။ မက္ကဆီကို နိုင်ငံ၏ပို့ကုန် အားလုံးအနက် ရေနံပို့ကုန်သည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ၆၅ ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ၇၅ ရာခိုင်နှုန်း ရှိလာသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် နေ့စဉ် ရေနံစည် ၂ ဒသမ ၇၅ သန်း ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ရာ ရည်မှန်းချက်ပြည့်မီသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် အကုန်တွင် တနေ့လျှင် ရေနံစည် သုံးသန်းခန့်အထိ တိုးတက် ထုတ်လုပ်ရန် ဆောင်ရွက်သည်။ ထိုစဉ် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရေနံပို့လှုံ့မှုကြောင့် ရေနံဝယ်လိုအား ကျဆင်းလာသည်။ နိုင်ငံပိုင် ပီမက် ရေနံကုမ္ပဏီ ဦးဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒီယက်ဆာရာနိုက ရေနံဈေးနှုန်း တစ်စည်လျှင် ၃၄ ဒသမ ၆ ဒေါ်လာမှ ၃၀ ဒသမ ၆ ဒေါ်လာသို့ လျော့ချရန် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇွန်လက ဆုံးဖြတ်သည်။

ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို အစိုးရက သဘောမတူသဖြင့် ဆာရာနို နုတ်ထွက်ရသည်။ ဇူလိုင်လ ၂ ရက်နေ့ထိသာ ရေနံဈေးနှုန်းကို ယာယီလျော့ချထားခြင်း ဖြစ်၍ ထိုရက်ထက် ကျော်ပါက တစ်စည်လျှင် ၃၀ ဒသမ ၆ ဒေါ်လာထက် ပိုမပေးလိုသူများကို အရောင်းရပ်ဆိုင်းမည်ဟု အမျိုးသား အရင်းအမြစ်များနှင့် စက်မှုဖွံ့ဖြိုးရေးဝန်ကြီးက ပြင်ဆင်ကြေငြာသည်။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်

စု၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ယူဂို စလားဗီးယားနိုင်ငံ၊ ဆွီဒင်နိုင်ငံ၊ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံတို့က ဝယ်ယူရန် ချုပ်ဆိုထားပြီးသည့် စာချုပ်များကို ဖျက်သိမ်းခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်ကြသည်။

နိုင်ငံပိုင် ပီမက် ရေနံကုမ္ပဏီသည် ရေနံလျော့ချထုတ်လုပ်ရသဖြင့် ရေနံနှင့် ဓာတ်ငွေ့မှ ဝင်ငွေသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာသန်း ၂၇,၀၀၀ ရည်မှန်းထားသော်လည်း ဒေါ်လာသန်း ၁၂,၀၀၀ သို့ ကျဆင်းသည်။ မက္ကဆီကို နိုင်ငံသည် ငွေသတ္တုကို ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်သို့ အများဆုံးတင်ပို့လျက်ရှိရာ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ငွေသတ္တုဝယ်လိုအားနှင့်ဈေးနှုန်းကျဆင်းမှု ပြဿနာကို ကြုံတွေ့ရသည်။ စိုက်ပျိုးရေးနိုင်ငံ ဖြစ်သော်လည်း ပြည်တွင်းစားသုံးမှုအတွက် မဖူလုံသဖြင့် ပြည်ပမှ စားသုံးကုန်များနှစ်စဉ် တင်သွင်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပို့ကုန် တန်ဖိုးက နှစ်စဉ်လျော့ကျလာပြီး၊ သွင်းကုန်တန်ဖိုးက များပြားလာသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြည်ပသို့ တင်ပို့ကုန်တန်ဖိုး ဒေါ်လာသန်း ၅,၁၁၀ ခန့်ရှိ၍၊ သွင်းကုန်တန်ဖိုး ဒေါ်လာ ၆,၃၈၅ သန်းခန့် ရှိသည်။

တနှစ်ထက်တနှစ် စီးပွားရေးအကျပ်အတည်း နက်ရှိုင်းလာရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်း ၆၀ ရာခိုင်နှုန်း၊ အတိုးနှုန်း ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းသို့ မြင့်တက်လာပြီး ငွေလဲလှယ်နှုန်းသည် တဒေါ်လာလျှင် ပီဆို ၆၀ သို့ ကျဆင်းသွားသည်။ ပြည်ပကြေးမြီ စုစုပေါင်း ဒေါ်လာသန်း ၈၅,၀၀၀ ရှိသည်။ ကမ္ဘာ့ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံများ အနက် ကြေးအထူဆုံးနိုင်ငံဖြစ်သည်။ မြင့်မားသောအတိုးနှုန်းဖြင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ပေးဆပ်ရမည့် ရေတိုကာလကြေးမြီ ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၁၄,၀၀၀ ကို ပေးဆပ်နိုင်ရန် ပြည်ပအကူအညီ တောင်းခံရသည်။ ၁၀ နိုင်ငံအုပ်စုခေါ် အနောက်ဗဟိုဘဏ်က အရေးပေါ်ချေးငွေ ဒေါ်လာ သန်း ပေါင်း

အကျယ်အဝန်း။	။ ၇,၆၁,၆၀၄ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၆,၉၄,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ မက္ကဆီကိုမြို့

၁,၇၅၀ ကူညီချေးငွားမည်ဟု ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။

မက္ကဆီကိုနိုင်ငံ စီးပွားရေးကို ၁၉၇၆ ခုနှစ်ကထက် ရာခိုင်နှုန်း ၄၀ တိုးချဲ့ရန် ၁၉၈၁ ခုနှစ်မှစ၍ ဆောင်ရွက် နေသော စီမံကိန်းများကို ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရသည်။ နိုင်ငံ ပိုင် ပီမက် ရေနံကုမ္ပဏီအတွက် ၅၆ ထပ်ရှိသော မိုးထိ တိုက် တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်း အပါအဝင် ပြည်သူ့ အိုး အိမ်ဆောက်လုပ်ရေး စီမံကိန်းများကိုလည်း ဖျက်သိမ်းရ သည်။

မက္ကဆီကိုနိုင်ငံ သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပရာ ၁၉၂၉ ခုနှစ်မှ စ၍ အာဏာရလာသော အင်စတီကျူရှင်နယ် တော်လှန်ရေး ပါတီ (ပီအာအိုင်) ၏ သမ္မတလောင်း စီမံကိန်းဝန်ကြီး ဟောင်း မိဂွယ် ဒီလာမက်ဒရစ် ဟွာတာဒိုသည် ထောက် ခံမဲ ၇၄ ဒသမ ၄ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အပြတ်အသတ် အနိုင်ရရှိ သည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပသော လွှတ်တော်ရွေး ကောက်ပွဲတွင် မဲပေးသူသည် မဲပေးပိုင်ခွင့်ရှိသူ၏ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းပင် မပြည့်သော်လည်း ဤရွေးကောက်ပွဲတွင် မူ ၇၁ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းက ဆန္ဒမဲပေးခဲ့သည်။ သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲနှင့် တပြိုင်တည်းကျင်းပသော လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ပီအာအိုင်ပါတီသည် အထက်လွှတ် တော်၌ ၆၄ နေရာစလုံးကိုလည်းကောင်း၊ အောက်လွှတ် တော်တွင် နေရာ ၃၀၀ အနက် ၂၉၉ နေရာတွင် လည်း ကောင်း အနိုင်ရရှိသည်။ သမ္မတသစ် မိဂွယ်ဒီလာမက် ဒရစ်ဟွာတာဒိုသည် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင်အသုံးစရိတ် ချွေတာသည့်အခမ်းအနားဖြင့် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသည်။

သမ္မတ သစ်သည် သမ္မတဟောင်း လိုပက်ပေါ်တီလို လက်ထက်က ချမှတ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂလိကဘဏ် ၅၃ ခုကို နိုင်ငံ ပိုင် ပြုလုပ်ရေးကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်မည် ဖြစ်ပြီး၊ အစိုးရအသုံးစရိတ် ဖြတ်တောက်ရေးနှင့် ကုန်စျေးနှုန်းများ အခွန်ငွေများ တိုးမြှင့်ရေးအပါအဝင် အချက် ၁၀ ချက်ပါ စီးပွားရေး အစီအစဉ်တရပ်ကိုလည်း ချမှတ်ဆောင်ရွက် သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာခဲ့သည်။

ငွေကြေးလဲလှယ်မှု ဈေးကွက်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်ရေး အတွက် ပီဆိုငွေတန်ဖိုးကို ၄၇ ဒသမ ၄ ရာခိုင်နှုန်း လျှော့ ချလိုက်ကြောင်းဖြင့် မက္ကဆီကို ဗဟိုဘဏ်က ဒီဇင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့၌ ကြေငြာသည်။

မောင်ကလေး၊ ဦး (ဒေါက်တာ) (ခရစ် ၁၈၉၆- ၁၉၇၂) ။ ။ ဒေါက်တာ ဦးမောင်ကလေးကို ပြည်မြို့တွင် အဖ ဦးဖိုးစိန်၊ အမိ ဒေါ်ကျော့တို့မှ ၁၈၉၆ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၆ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ လက်ပံတန်းမြို့ အင်္ဂလိပ်-

ဒေါက်တာ ဦးမောင်ကလေး

မြန်မာ အလယ်တန်းကျောင်းတွင် မူလတန်းပညာကို စတင်သင်ယူခဲ့ပြီး တောင်ငူမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ စိန့်လု ကာ အက်စပီဂျီကျောင်းတွင် ပညာဆက်လက်သင်ကြား ရာ အလယ်တန်းအောင်မြင်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ရန်ကုန်မြို့ အစိုးရ ဟိုက်စကူးကျောင်းတွင် အထက်တန်းပညာကို ဆက်လက်သင်ကြားသည်။ ၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်စာမေးပွဲကို ဖြေဆိုရာ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်၍ မြန်မာတပြည်လုံးတွင် ပထမရခဲ့သည်။ တက္က သိုလ်ဝင်စာမေးပွဲတွင် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ နှစ်ဘာသာပေါင်း တွင် အမှတ်အများဆုံးရသော ကျောင်းသားအား နှစ်စဉ် ချီးမြှင့်မြဲဖြစ်သော ရနောင်မင်းကြီးဆုကိုလည်းရရှိခဲ့သည်။

၁၉၁၆ ခုနှစ်တွင် ကာလကတ္တားတက္ကသိုလ်မှ ဘီအေ ဘွဲ့ကို ပါဠိဘာသာ ပထမတန်းဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ သည်။ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ၏ ပညာတော်သင်ဆုကို ရရှိသ ဖြင့် ကာလကတ္တားတက္ကသိုလ် ဆေးကောလိပ်တွင် ဆေး ပညာများကိုသင်ယူခဲ့ရာ ၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် အိမ်ဘီဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့ပြီး ၁၉၂၈ ခုနှစ်တွင် ဒီပီအိပ်ဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။

ဆရာဝန်ဘွဲ့ရရှိပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး တွင် လက်ထောက်ဆရာဝန်အဖြစ် စတင်အမှုထမ်းဆောင် သည်။ ၁၉၂၅ ခုနှစ်တွင် ပုသိမ်ခရိုင်၌ လက်ထောက်ခရိုင် ကျန်းမာရေး ဆရာဝန်အဖြစ် ရှစ်နှစ်ကြာ တာဝန်ထမ်း ဆောင်သည်။ ယင်းနောက် ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးဌာနတွင် အာဟာရ ဖြည့်တင်းရေး ဆိုင်ရာ အရာရှိအဖြစ် လည်း ကောင်း၊ လက်ထောက် ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး ညွှန်ကြား ရေးဝန် အဖြစ်လည်းကောင်း အမှုထမ်းသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး အပြီးတွင် ကျန်းမာရေးဌာန၌ ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးဝန်၊ ထို့နောက် ညွှန်ကြားရေးဝန် အဖြစ်

ရာထူးတိုးမြှင့် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဆေးပညာ မဟာဌာနတွင် အထူး အရာရှိအဖြစ် တာဝန် ပြန်လည်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ဆေးအတတ်ပညာ မဟာဌာနမှူး၊ ၁၉၆၄ ခုနှစ် တွင် မန္တလေးဆေးတက္ကသိုလ် ပါမောက္ခချုပ်အဖြစ် တာဝန် များ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် အပြီး သတ်အနားယူခဲ့သည်။

ဒေါက်တာ ဦးမောင်ကလေးသည် စာပေဝါသနာပါ သည့်အလျောက် ဆေးပညာဆိုင်ရာ၊ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများကို ရေးသားခဲ့သည်။ ဦးမောင်ကလေး ပြန်ဆိုရေးသားသော ကာလသားရောဂါအမည်ရှိ ဆေး ပညာပေး ဘာသာပြန်စာအုပ်ကို မြန်မာနိုင်ငံ ဘာသာပြန် စာပေအသင်းမှ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ဦးမောင်ကလေးသည် မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရက ချီးမြှင့် သော သီရိပျံချီဘွဲ့နှင့် စည်သူဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။

ဒေါက်တာဦးမောင်ကလေးသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင် လ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် သားတယောက်၊ သမီးလေးယောက်ကျန်ရစ်သည်။

မောင်မောင်ကျော်ဝင်း၊ ဦး (ခရစ် ၁၉၀၉-၁၉၈၂)

။ ။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်၊ ပြည်သူ့ တရားသူကြီး အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ၊ စစ်မှုထမ်းဟောင်းများ အဖွဲ့ ဗဟို အလုပ် အမှုဆောင် ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဦးမောင်မောင်ကျော်ဝင်းကို ခရစ် ၁၉၀၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် ဖျာပုံမြို့နေ အဖ ဦးဘိုးမင်း၊ အမိ ဒေါ်စောနုတို့မှ မွေးဖွားသည်။

ဦးမောင်မောင်ကျော်ဝင်း

ဦးမောင်မောင်ကျော်ဝင်းသည် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်မှ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ကို ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်သည်။ ဝတ်လုံ တော်ရဘွဲ့လည်း ရရှိခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား ဘဝမှစ၍ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ၊ စာပေနှင့် အားကစား အဖွဲ့များတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၈ ခုနှစ်အထိ ဗမာ့ ကာကွယ်ရေး တပ်မတော် အရာရှိ၊ မျိုးချစ်ဗမာ့တပ်မတော် တပ်ရေးချုပ်၊ ကနီစာချုပ်ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပါဝင်ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၂ ခုနှစ်အထိ စစ်ရုံးချုပ် ကာကွယ် ရေးဝန်ကြီးဌာနတွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်အဆင့်ဖြင့် စစ်ရေးချုပ် တာဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံနှင့် မွန်ဂိုလီးယား သမ္မတနိုင်ငံဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီး အဖြစ်လည်းကောင်း တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်သည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ်မှစ၍ ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၌ စစ်ရေး ချုပ်တာဝန်ကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင် ရသည့်အပြင် နိုင်ငံ တော်ဘဏ်များဆိုင်ရာ ဒါရိုက်တာအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ရာထူးဝန်အဖြစ် လည်းကောင်း ပူးတွဲ တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ဦးမောင်မောင်ကျော်ဝင်းသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် တပ်မ တော်အရာရှိ အဖြစ်မှ အငြိမ်းစားယူပြီး အချိန်ပြည့် ရာထူးဝန်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန်ယူသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၇ ခုနှစ်အထိ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ပန်းဘဲ တန်းမြို့နယ်မှ ဒုတိယအကြိမ် ပါတီညီလာခံ ကိုယ်စား လှယ်အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခံရပြီး ပါတီလုပ်ငန်း စိစစ်ရေး ကော်မတီဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် မဲဆန္ဒနယ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စား လှယ်အဖြစ် အရွေးခံရပြီး ပြည်သူ့ဥပဒေအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် စစ်မှုထမ်းဟောင်း များအဖွဲ့ ဗဟိုအမှုဆောင် ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်များ ကိုပါ ထမ်းဆောင်သည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ် တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် ပြည်သူ့ကောင်စီအဆင့်ဆင့် ရွေးချယ် တင်မြှောက်ပွဲတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်မှ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ် စားလှယ်အဖြစ် ထပ်မံ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်း ခံရသည်။ ဦးမောင်မောင်ကျော်ဝင်းသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်မှ ကွယ်လွန်ချိန် အထိ ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ကို ထမ်း ဆောင်သည်။

ဦးမောင်မောင်ကျော်ဝင်းသည် နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ (ပထမ ဆင့်) နှင့် မော်ကွန်းဝင် ဒုတိယဆင့် ရရှိခဲ့သည်။

ဦးမောင်မောင်ကျော်ဝင်းသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။

မောင်မောင်ကြီး၊ ဦး (ခရစ် ၁၉၁၄ - ၁၉၈၂) ။ ။
အငြိမ်းစား မြန်မာစာပါမောက္ခ ဦးမောင်မောင်ကြီးကို
၁၉၁၄ခုနှစ် မတ်လ ၂ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ အဖဦးစံညွန့်
အမိ ဒေါ်ခင်မေတို့မှ မွေးဖွားသည်။ ငယ်နာမည်သည်
မောင်ကျော်ညွန့် ဖြစ်သည်။ မွေးချင်း သုံးဦးတို့ အနက်
အကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။

ဦးမောင်မောင်ကြီးသည် ရန်ကုန် ဟိုက်စကူးကျောင်း၌
ပညာဆည်းပူးသည်။ ၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် ၁၀ တန်းစာမေးပွဲကို
အောင်မြင်သည်။

၁၉၃၁ - ၃၂ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ရောက်ရှိပြီး
ပါမောက္ခ လုစ်၊ ပါမောက္ခ ဦးမောင် (တက္ကသိုလ်
မောင်သန့်စင်) စသော ဆရာကြီးများထံမှ ပညာများကို
ဆည်းပူးရရှိသည်။ ဥပစာတန်း စာမေးပွဲတွင် မြန်မာစာ
ဂုဏ်ထူးမှတ်ရရှိ၍ သာဒိုးအောင်ဆုကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့လေ
သည်။

၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် မြန်မာစာ ဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူးတန်းကို
အောင်မြင်သည်။ ၁၉၃၇ ခုနှစ်မှစ၍ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်
မြန်မာစာ ဌာနတွင် နည်းပြဆရာအဖြစ် ခန့်ထားခြင်းခံရ
သည်။ ၁၉၄၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ကို
ရရှိသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်စဉ် ၁၉၄၂ ခုနှစ်အတွင်းတွင်
ပညာရေးဌာန၊ စာပေနှင့် စာကြည့်တိုက် ဌာနစိတ်တွင်
စာပြုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ စာတည်းအဖြစ်လည်းကောင်း
အမှုထမ်းသည်။ ထိုဌာနစိတ်တွင် ဆရာဇော်ဂျီ၊ ဆရာ
ဇေယျ၊ ဦးမြတ်စိုး၊ စာရေးဆရာတင့်တယ်တို့နှင့် ရင်းနှီး
ကျွမ်းဝင်စွာ စာပေပညာ နှီးနှောခွင့်ရခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့
သမိုင်းအခြေပြ ပထမပိုင်းကိုလည်း ပြုစုပြီးစီးသည်။

ပါမောက္ခ ဦးမောင်၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ ၁၉၄၅ ခုနှစ်
ဩဂုတ်လတွင် မဂိုလမ်း (ယခု ရွှေဘုံသာလမ်း) အရေးပေါ်
တက္ကသိုလ်၌ နည်းပြကြီး ရာထူးဖြင့် မြန်မာစာဌာနသို့
ပြန်လည် ဝင်ရောက် အမှုထမ်းရောက်သည်။ တဘက်က
စာပေများပို့ချယင်း ဆရာ ဦးမောင်နှင့်အတူ မြန်မာစာ
ဌာနအတွက် စာအုပ်များ၊ ကျောက်စာများကို စုဆောင်း
ခဲ့သည်။

၁၉၄၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် လက်
ထောက် ကထိကဖြစ်လာသည်။ ကထိကရာထူးသို့ ၁၉၄၈
ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင် တိုးမြှင့်ခြင်း ခံရသည်။
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာနတွင် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်
ဇန်နဝါရီလ ၈ ရက်နေ့မှစ၍ မြန်မာစာဌာနမှူးအဖြစ် စတင်
တာဝန် ယူခဲ့ရပြီး ၁၉၆၂ ခုနှစ် မေလ ၁၄ ရက်နေ့မှစ၍
ပါမောက္ခအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်
မတ်လ ၂ ရက်နေ့တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။

မြန်မာစာပါမောက္ခ ဦးမောင်မောင်ကြီး

ပါမောက္ခ ဦးမောင်မောင်ကြီးသည် စာပေပို့ချခြင်း၊
စာပြုခြင်း၊ စာတည်းခြင်း၊ စာရေးခြင်း အလုပ်များကို
ကွယ်လွန်ချိန်နီးသည်အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ကလောင်အမည်များမှာ ရန်ကုန်သား သူရ၊ ဘိုးထင်
ပေါ်၊ မင်းမဟာ၊ ကြီးမြင့်၊ ပွင့်လင်း၊ ချစ်စရာ၊ တက္ကသိုလ်
ကျော်စွာ၊ မောင်မောင်ကြီး၊ တက္ကသိုလ်မောင်မောင်ကြီး
စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့သမိုင်းအခြေပြပထမပိုင်း၊ ပြည်မနှင့် မောင်ဂိုတို့
ဒေသ၊ ဦးယာ၏ ရတုလက်ယာ၊ သဘာဝအသွင်နှင့် ရှင်
ဥတ္တမကျော်အမြင်၊ စာမျက်ရှု၊ အချစ်အလွမ်းစွန့်စားခန်း၊
တိဗက်ပုံပြင်များ၊ အလင်္ကာနှင့် စာပေရသ၊ မြန်မာစာပေ
သင်ကြားရေး၊ အုတ်မြစ်တလွှာ၊ အသုံးချ မြန်မာစာ၊
စကားပြေနှင့် ကဗျာ၊ ညီစေလိုသော စာလုံးပေါင်းများ၊
စာပေအသွင်နှင့် ကျွန်တော့်အမြင်၊ စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံ၊
ဘဝခရီး၊ ယောင်တတ်မှားတတ်သော စာလုံးပေါင်းများ၊
စစ်ဘုရင် တိမူး၊ မှန်ဂိုစစ်ဘုရင် ဂျင်ဂစ်ခန် စသည်တို့သည်
ဦးမောင်မောင်ကြီး ၏လက် ရာ လုံး ချင်း စာ အုပ် များ
ဖြစ်သည်။

ပါမောက္ခ ဦးမောင်မောင်ကြီးသည် ဝတ္ထု၊ ပုံပြင်၊
သမိုင်း၊ ဘာသာပြန်နှင့် ဆောင်းပါးစသည့် စာပေ ၃၀၀
ကျော်အပြင် လုံးချင်း စာအုပ် ၂၀ ခန့်ကို ရေးသား ပြုစု
ခဲ့သည်။

ဦးမောင်မောင်ကြီးသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၂၈ ရက်နေ့
တွင် ရန်ကုန်မြို့နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင်
ဇနီးဒေါ်ထွေးစိန်နှင့် သားသုံးယောက်၊ သမီးတယောက်
ကျန်ရစ်သည်။

မောင် သော်၊ (စာရေးဆရာ)

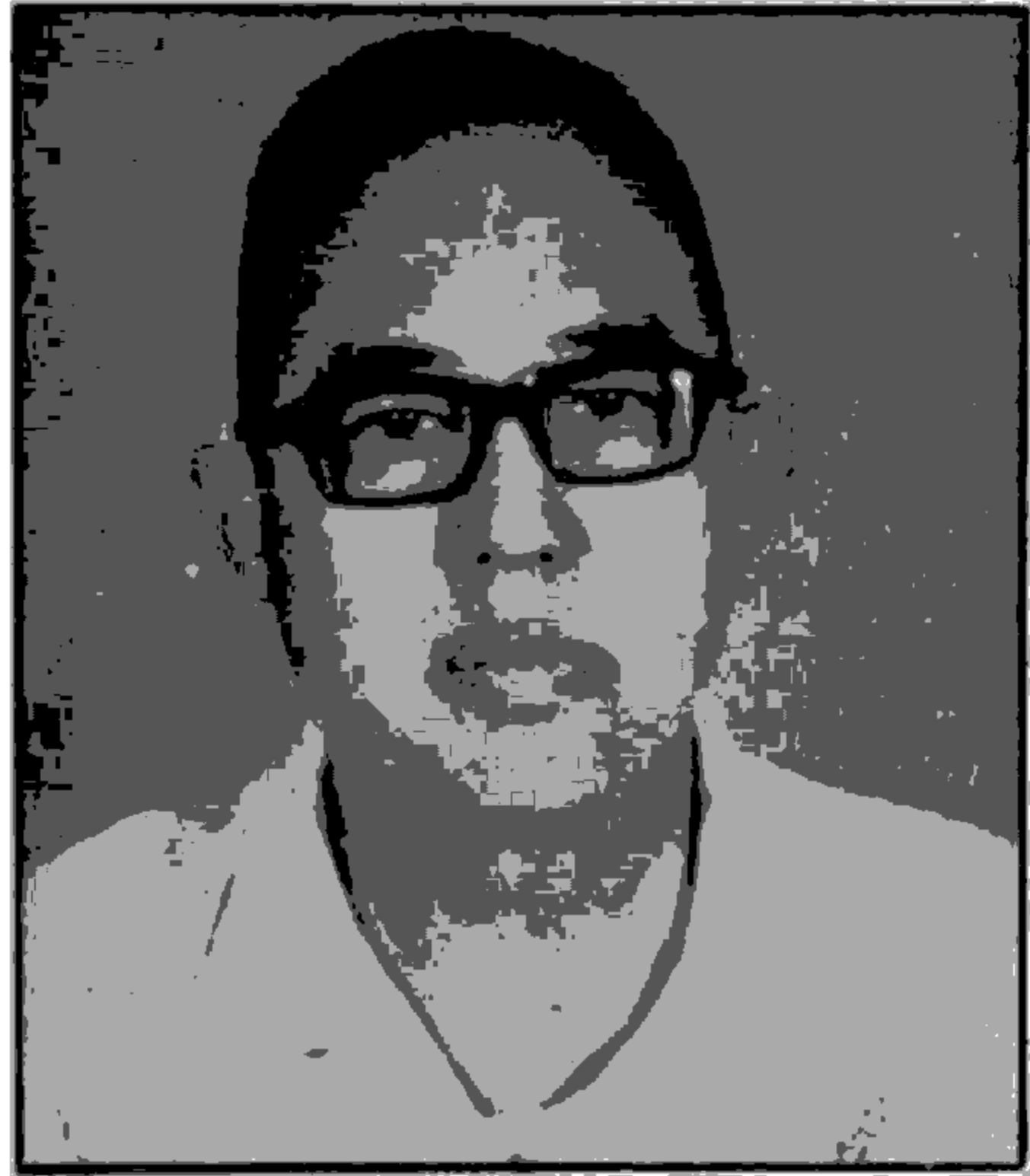
မြန်မာနိုင်ငံ ကြက်ခြေနီအသင်း

မောင်သော်၊ စာရေးဆရာ (ခရစ် ၁၉၂၀ - ၁၉၇၂)။ ။

စာရေးဆရာ မောင်သော်အမည်ခံ ဦးအောင်ထွန်းကို ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် မုံရွာမြို့ဈေးတန်း ရပ်၌ အဖဦးဘသင်း အမိဒေါ်ထွေးတင်တို့မှ မွေးဖွားသည်။

မွေးချင်းသုံးဦးရှိသည့်အနက် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာ မောင်သော်သည် ငယ်စဉ်က မုံရွာမြို့ ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်းတွင်နေခဲ့ပြီးနောက်ရန်ကုန်မြို့ရေကျော် မက်သဒစ် အထက်တန်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာဆက် လက်ပညာ သင်ကြားခဲ့သည်။ ၁၀ တန်း အောင်မြင်ပြီး နောက် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက် ပညာသင်ကြား သည်။ ကျောင်းသားဘဝကပင် စာပေဝါသနာပါခဲ့သည့် အလျောက် ကျောင်းစာစောင်နှင့် လက်ရေးစာစောင်များ တွင် ပါဝင်ရေးသားခဲ့သည်။

စာရေးဆရာ မောင်သော်

၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကြီးပွားရေးမဂ္ဂဇင်း၌ဝတ္ထုတိုများ စတင်ရေးသားသည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ မောင်သော် ကလောင်အမည်ဖြင့် ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတွင်ဆောင်းပါးနှင့် ဝတ္ထု တိုများကိုရေးသားခဲ့သည်။

မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာတွင် မောင်ကျဘမ်း အမည် ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်တထောင် သတင်းစာတွင်ဝေသော် အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တိုင်းရင်းမေ ဂျာနယ်တွင် အောင်အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း ဆောင်းပါးများကို ရေး သားခဲ့သည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် အတွေးအမြင်သစ်များ၊ ၁၉၆၆ ခုနှစ် တွင် အိန္ဒိယ မြန်မာဆက်ဆံရေး မှတ်တမ်း၊ ၁၉၇၀ ပြည့် နှစ်တွင် စာပေအမြင် စာပေအတွေး၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ကုန်းဘောင်ခေတ်စစ်တမ်းနှင့် မြစ်ကြီးနားသို့ဆန်၍ ခန္တီး မှုစု၍ အမေ့ရွာသို့၊ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ဓားမိုးရွာမည် ဖြိုင်

ဖြိုင်လော (ရာဇဝင်ဝတ္ထု)၊ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ခမ်း၊ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ယူတူးသူလျှို့မ့ကြီးနှင့် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် အဝီစိသို့ အလည်အပတ် စသည့် စာအုပ်များကို ရေးသား ထုတ်ဝေ ခဲ့သည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယမြန်မာ ဆက်ဆံရေးမှတ်တမ်း စာအုပ်ဖြင့် အမျိုးသားစာပေဆု သုတပဒေသာ (ဝိဇ္ဇာ ဘာသာရပ်) စတုတ္ထဆုကို ရရှိခဲ့သည်။

၁၉၈၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလထုတ် ရှုမဝမဂ္ဂဇင်း တွင် ပါဝင်ခဲ့သော ချစ်မဆုံးသော စာကလေးတစောင် ဝတ္ထုတိုသည် စာရေးဆရာ မောင်သော်၏ နောက်ဆုံး လက်ရာဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာမောင်သော် အမည်ခံ ဦးအောင်ထွန်းသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီးဒေါ်တင်အိနှင့် သားသမီး သုံးဦးကျန်ရစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ကြက်ခြေနီ အသင်း။ ။ ကြက်ခြေနီ အသင်းကို မြန်မာနိုင်ငံ၌ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်မှ စတင်၍ ဖွဲ့စည်း ခဲ့သည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံကြက်ခြေနီအသင်း အက် ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းကာ ကြက်ခြေနီဗဟိုကောင်စီကို ဖွဲ့စည်း သည်။ ယခင်က တသီးတခြား ဖြစ်နေသော မြန်မာနိုင်ငံ သူနာပြုတပ်ဖွဲ့ကိုလည်း မြန်မာနိုင်ငံ ကြက်ခြေနီအသင်း နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်စေခဲ့သည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကြက်ခြေနီအသင်းများ သမဂ္ဂသို့လည်း ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ကြက်ခြေနီ နည်းဥပဒေများကိုပါ ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ကြက်ခြေနီလုပ်ငန်းများကိုလည်း ကျေးရွာ အရောက် စည်းရုံးလှုပ်ရှားနိုင်ခဲ့ရာ ကြက်ခြေနီလုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ တိုးတက်လာသည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်နေ့တွင် ၁၉၅၉ ခုနှစ် က ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော ကြက်ခြေနီအသင်း အက်ဥပဒေကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ကြက်ခြေနီဗဟိုကောင်စီ ဖွဲ့စည်းပုံကိုလည်း ပြန်လည်ပြင်ဆင်သည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၅ ရက်မှ ၁၇ ရက်နေ့အထိ ပထမ အကြိမ် ကြက်ခြေနီညီလာခံကိုလည်းကောင်း၊ ၁၉၇၅ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၈ ရက်မှ ၃၀ ရက်နေ့အထိ ဒုတိယအကြိမ် ကြက်ခြေနီညီလာခံကိုလည်းကောင်း ကျင်းပသည်။

မြန်မာနိုင်ငံကြက်ခြေနီအသင်းသည် ဆင်းရဲဒုက္ခနည်း ပါးသက်သာစေရန်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တိုင်းနှင့်ပြည် နယ်များ၊ မြို့နယ်များနှင့် ကျေးရွာများအထိ ကြက်ခြေနီ အသင်းများကို စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းပေးပြီး ကာလဒေသ အလိုက် ကျန်းမာမှုမြှင့်တင်ရေး၊ ဒုက္ခသည် ကူညီစောင့်

ရှောက်ရေး၊ ရောဂါကာကွယ်တားဆီးရေးစသည့် ကြက်ခြေနီလုပ်ငန်းများတွင် နိုးကြားတက်ကြွစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်စေသည်။

နိုင်ငံနှင့် ပြည်သူ့အကျိုးပြု လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ကြက်ခြေနီအဖွဲ့ဝင်များ၏ လုပ်အားနှင့် စေတနာကို တုံ့ပြန်သောအားဖြင့် နိုင်ငံတော်သည် ဂုဏ်ပြုပွဲများ၊ ချီးမြှင့်ပွဲများ၊ ကြက်ခြေနီအဆင့်မြှင့်ပွဲများ၊ နာမည်ကောင်းလက်မှတ်ပေးပွဲများကို ပြုလုပ်ပေးသည့်အပြင် စံပြုကြက်ခြေနီများကို ရွေးချယ်၍ စံပြုကြက်ခြေနီစခန်းများ ဖွင့်လှစ်ကာ ချီးမြှောက်အားပေးမှုများကိုလည်း ပြုလုပ်ပေးလျက်ရှိသည်။

စံပြုကြက်ခြေနီများကို နှစ်စဉ်ရွေးချယ်၍ စံပြုကြက်ခြေနီစခန်းများ ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ကြက်ခြေနီအသင်းသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ်မှစ၍ စံပြုကြက်ခြေနီ စီမံကိန်းကို စတင်အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့သည်။ စံပြုကြက်ခြေနီစခန်း စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် စံပြုကြက်ခြေနီ ၃၄ ဦးကိုသာ ရွေးချယ်နိုင်ခဲ့ရာမှ ၁၉၇၀ ခုနှစ် သတ္တမအကြိမ် စံပြုကြက်ခြေနီစခန်းတွင် ရွေးချယ်ရေး မှုသစ်အရ ၂၃၀ ဦးအထိ ရွေးချယ်နိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွက် စံပြုကြက်ခြေနီ ဦးရေမှာ ၂၃၁ ဦး ဖြစ်ပြီး စုစုပေါင်း စံပြုကြက်ခြေနီဦးရေ ၁,၈၈၄ ဦး ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ မြို့နယ်ပေါင်း ၃၁၄ မြို့နယ်အနက် ၃၀၂ မြို့နယ်တွင် ကြက်ခြေနီ အသင်းများ ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လအထိ ကြက်ခြေနီ အသင်းဝင်ဦးရေ စုစုပေါင်း ၇၅,၀၂၇ ဦးနှင့် သူနာပြုတပ်ဖွဲ့ဝင် ဦးရေစုစုပေါင်း ၈၀,၀၉၀ ဦး ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ပညာရေး။ ။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်နှင့် အညီ ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေးစနစ်ကို တည်ဆောက်လျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်နှင့် လိုက်လျောညီညွတ်သော ပညာရေးစနစ် ဖြစ်လာရေးအတွက် အစဉ်တစိုက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိပေသည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ရာတွင် ပညာရေးမူဝါဒများကို မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီမှ ချမှတ်ပေးခဲ့ပြီး ယင်းမူဝါဒများနှင့် အညီ ပညာရေးတိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးရေးကို နိုင်ငံတော်က အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

နိုင်ငံတော်သည် အခြေခံပညာရေး၊ စက်မှု စိုက်ပျိုးနှင့် အသက်မွေး ပညာရေးနှင့် အထက်တန်း ပညာရေးဟူသော ကဏ္ဍသုံးရပ်လုံးတွင် အဆက်အစပ်မိမိ တိုးတက် အောင်မြင်မှုရှိရန် ရည်ရွယ်ချက်ထားရှိသည်။

အခြေခံ ပညာရေးကဏ္ဍ

အခြေခံပညာရေးကဏ္ဍတွင် အခြေခံပညာကို ခိုင်မာတောင့်တင်းစေရန်နှင့် အဆင့်မြင့်မားစေရန် ရည်ရွယ်၍ အခြေခံပညာကို သူငယ်တန်းမှ အခြေခံပညာအဆင့်မြင့်အထိ အတန်း ၁၁ တန်းထားရှိ၍ သင်ကြားပို့ချလျက်ရှိသည်။

အခြေခံပညာ သင်ရိုး အသစ်ဖြင့် ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လမှစတင်၍ တပြိုင်တည်းသင်ကြားပေးရန် အစီအစဉ်များကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ကမ္ဘာ့အဆင့်အတန်း အောင် ပညာရေးကိုမြှင့်တင်ပေးရာတွင် ဝိဇ္ဇာဘာသာတွဲ၊ သိပ္ပံဘာသာတွဲ ဟူ၍ ခွဲခြား သင်ကြား ပေးနိုင်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်နေသည်။ အင်္ဂလိပ်စာကို တတ်မြောက်အောင် သင်ကြားရာတွင် အခြေခံပညာမူလတန်းဆင့်၊ သူငယ်တန်းမှ စတင်ပြီး သင်ကြားရန် စီမံချက်တွင် ပါရှိသည့် အတိုင်း ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇွန်လမှစတင်၍ အင်္ဂလိပ်စာကို သူငယ်တန်းမှ စတင်သင်ကြားပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

နှစ်သုတ်တက်ကျောင်းများကို တသုတ်တက်ကျောင်း ဖြစ်ရေး၊ ကျောင်းအဆောက်အအုံ၊ စာသင်ခန်းများ၊ သိပ္ပံခန်းများ၊ ပရိဘောဂများ ပြုလုပ်ဖြည့်ဆည်းရေး၊ ဆရာများအား လေ့ကျင့်ပြုစုပျိုးထောင်ရေး၊ စီမံရေးရာဝန်ထမ်းများအား သင်တန်းဖွင့်လှစ်ပို့ချရေး စသည့်လုပ်ငန်းများကို စီမံချက်များချမှတ်၍ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ကျောင်းသစ်များဆောက်လုပ်ရာတွင်လည်း တတိယလေးနှစ် စီမံကိန်းကာလအတွင်း အခြေခံပညာအဆင့်မြင့်တန်းကျောင်း ၄၀၊ အလယ်တန်းကျောင်း ၆၀ နှင့် မူလတန်းကျောင်း ၁,၅၀၀ ကို ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်း၏ ပထမနှစ်ဖြစ်သော ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ်အတွက် အဆင့်မြင့်တန်းကျောင်း ၂၅ ကျောင်း၊ အလယ်တန်းကျောင်း ၇၀ နှင့် မူလတန်းကျောင်း ၂၀၀၀ တို့ကို ဖွင့်လှစ်ပေးရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

စက်မှု၊ စိုက်ပျိုးနှင့် အသက်မွေးပညာရေးကဏ္ဍ

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီသည် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုကို အထောက်အကူပြုသော ပညာရေးစနစ် တည်ဆောက်ရန် မူဝါဒများချမှတ်ထားရာ စက်မှု၊ စိုက်ပျိုး နှင့် အသက်မွေးပညာရေး ကဏ္ဍအောက်ရှိ သိပ္ပံနှင့်ကျောင်း များ၌ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဆိုင်ရာ ပညာရပ်များကို သင်ကြားပေးလျက် ရှိသည်။

၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ် ယာယီစာရင်းများအရ စက်မှုလက်မှု သိပ္ပံငါးခုကို အင်းစိန်၊ မန္တလေး၊ ကလေး၊ ပြည်၊ ချောက် မြို့များတွင် ဖွင့်လှစ်ထားရှိပြီး ယင်းသိပ္ပံများသို့ အခြေခံ ပညာအဆင့်မြင့်တန်း အောင်မြင်ပြီးသူများနှင့် စက်မှု လက်မှု အထက်တန်းကျောင်းများမှ သင်တန်းပြီးဆုံး အောင်မြင်သူများကို တက်ရောက်သင်ကြားခွင့် ပြုထား သည်။

စက်မှုလက်မှု အထက်တန်းကျောင်း ကိုးကျောင်းကို ရန်ကုန်မြို့တွင် နှစ်ကျောင်း၊ မန္တလေး၊ မော်မြို့၊ တောင် ကြီး၊ မော်လမြိုင်၊ ဟင်္သာတ၊ ရေနံချောင်းနှင့် မြစ်ကြီး နားမြို့များတွင် တကျောင်းစီ ဖွင့်လှစ်ထားသည်။ ယင်း ကျောင်းများသို့ အခြေခံပညာ အလယ် တန်း အဆင့် အောင်မြင်ပြီးသူများကို တက်ရောက်သင်ကြားခွင့်ပြုထား သည်။

စိုက်ပျိုးရေးသိပ္ပံကျောင်းနှစ်ကျောင်းကို ပျဉ်းမနားနှင့် သထုံမြို့များတွင် ဖွင့်လှစ်ထားပြီး အခြေခံပညာအဆင့်မြင့် တန်း အောင်ပြီးသူများနှင့် စိုက်ပျိုးရေးအထက်တန်း ကျောင်းမှ သင်တန်းပြီးဆုံး အောင်မြင်သူများကို တက် ရောက်သင်ကြားခွင့် ပြုသည်။

စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး အထက်တန်းကျောင်း ၁၃ ကျောင်း ကို မြောင်းမြ၊ မြစ်သား၊ ရွှေဘို၊ သဲကုန်း၊ နမ့်စန် (လွိုင်လင်)၊ တောင်ငူ၊ လုံပီး (ဖလမ်း)၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဘားအံ၊ ဒီမောဆိုး၊ ကျောက်တော်၊ ပွင့်ဖြူနှင့် ပုသိမ်ကြီး မြို့များတွင် ဖွင့်လှစ်ထားပြီး အခြေခံပညာ အလယ်တန်း အဆင့် အောင်ပြီးသူများကို တက်ရောက်သင်ကြားခွင့် ပြုသည်။

စက်မှုလက်မှုနှင့် အခြား အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်း ပညာသင်ကျောင်း ၂၄ ကျောင်း ဖွင့်လှစ်ထားသည့်အနက် မူလတန်းအောင်ပြီးသူများအတွက် လက်မှုလုပ်ငန်း ပညာ သင်ကျောင်းနှင့် အထွေထွေ ပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်း ပညာသင်

ကျောင်း တကျောင်းစီကို အောင်ဆန်းမြို့တွင် လည်း ကောင်း၊ အိမ်တွင်းမှု သက်မွေး ပညာသင်ကျောင်းကို ရန်ကုန်မြို့ ဘောင်ဒရီလမ်းတွင် လည်းကောင်း၊ အခြေခံ ယက်ကန်းကျောင်း ခြောက်ကျောင်းကိုလှိုင်ကော်၊မြစ်ကြီး နား၊ ကျောက်မဲ၊ မင်းတပ်၊ ဖလမ်းနှင့်ဘားအံမြို့များတွင် လည်းကောင်း၊ အခြေခံယက်ကန်းကျောင်း အောင်ပြီးသူ များအတွက် အထက် တန်း ယက် ကန်း ကျောင်း ခုနစ် ကျောင်းကို မုံရွာ၊ပခုက္ကူ၊မိတ္ထီလာ၊တောင်ကြီး၊ရွှေတောင်၊ စစ်တွေနှင့် မုဒုံမြို့များတွင် လည်းကောင်း ဖွင့်လှစ်ထား သည်။

ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ပညာသင်ကျောင်း သုံး ကျောင်းကို ရန်ကုန်၊ မန္တလေးနှင့် မော်လမြိုင်မြို့များတွင် ဖွင့်လှစ်ထားပြီး အခြေခံအဆင့်မြင့်တန်း အောင်မြင်ပြီးသူ များကို တက်ရောက်သင်ကြားခွင့်ပြုသည်။

ထို့ပြင် ညနေပိုင်း စက်မှု လက်မှုကျောင်း ရှစ်ကျောင်း နှင့် လုပ်ငန်းအတတ် ပညာသင်ကျောင်း ခြောက်ကျောင်း ကိုလည်း ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးလျက်ရှိရာ ယင်းကျောင်း များတွင် အခြေခံပညာအလယ်တန်းအဆင့် အောင်ပြီး သူများနှင့် လုပ်ငန်းခွင်မှ သတ်မှတ်ချက်များနှင့် ညီညွတ် သောဝန်ထမ်းများကို တက်ရောက်သင်ကြားခွင့် ပြုသည်။

အထက်တန်း ပညာရေးကဏ္ဍ

အထက်တန်းပညာရေးဆိုင်ရာ မူဝါဒများတွင် သဘော တရားပြည့်ဝစေရန်နှင့် ခံယူချက် ခိုင်မာစွာ အတွေးအခေါ် မှန်ကန်စေရန်အတွက် နိုင်ငံရေးသိပ္ပံပညာကို ကျောင်း သား ကျောင်းသူတိုင်းအား သင်ကြားပေးရန် ပါရှိသည်။ ယင်းမူဝါဒနှင့်အညီ နိုင်ငံရေး သိပ္ပံပညာကို တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်၊ ဒီဂရီကောလိပ်နှင့် သိပ္ပံများတွင် သင်ကြား ပေးလျက်ရှိသည်။

ပညာရေးတက္ကသိုလ်တွင် ယခင်က ဒေသကောလိပ် ဒုတိယနှစ် အောင်မြင်သူများကို သုံးနှစ်သင်တန်းဖြင့် ဘီအီးဒီဘွဲ့ပေးခဲ့ရာ ၁၉၇၀ - ၇၁ ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်မှစ၍ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံဘွဲ့ရသူများကိုသာ ဘီအီးဒီသင်တန်း တက်ခွင့်ပြုခဲ့ သည်။ သင်တန်းကာလမှာ နှစ်နှစ်ဖြစ်သည်။ ပညာရေး အစီအစဉ်အသစ်အရ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်မှ စ၍ ဘီအီးဒီသင်တန်းကာလကို တနှစ်သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ အလုပ်ခွင်မှ ဘွဲ့ရဆရာများအတွက် ဘီအီးဒီ စာပေးစာယူ သင်တန်းကိုလည်း ၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်မှ စတင်သင်ကြားပေးလျက်ရှိသည်။

ထို့ပြင် ပညာရေး စီမံချက်အရ ဒေသကောလိပ် များကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့မှစ၍ ဝိဇ္ဇာ သိပ္ပံကောလိပ်များအဖြစ် ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖွဲ့စည်းရာတွင် ရန်ကုန်ဒေသကောလိပ်အမှတ် ၁၊ အမှတ် ၂၊ နှင့် အမှတ် ၃ တို့ကို ရန်ကုန် ဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံ တက္ကသိုလ်အတွင်း သိမ်းသွင်းပြီး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ မန္တလေးဒေသကောလိပ်ကို မန္တလေးဝိဇ္ဇာ နှင့်သိပ္ပံတက္ကသိုလ်အတွင်းသိမ်းသွင်းပြီး မန္တလေးတက္ကသိုလ် အဖြစ်လည်းကောင်း ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

မော်လမြိုင် ဒေသကောလိပ်ကို မော်လမြိုင်ကောလိပ် အတွင်း သိမ်းသွင်းပြီး မော်လမြိုင် ဒီဂရီကောလိပ် အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ပုသိမ်ဒေသကောလိပ်ကို ပုသိမ်ကောလိပ် အတွင်း သိမ်းသွင်းပြီး ပုသိမ်ဒီဂရီကောလိပ် အဖြစ်လည်း ကောင်း ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

မြစ်ကြီးနား ဒေသကောလိပ်၊ ရွှေဘိုဒေသကောလိပ်၊ မုံရွာဒေသကောလိပ်၊ ပခုက္ကူဒေသကောလိပ်၊ ရေနံချောင်း ဒေသကောလိပ်၊ မိတ္ထီလာ ဒေသကောလိပ်၊ လားရှိုးဒေသ ကောလိပ်၊ တောင်ကြီး ဒေသကောလိပ်၊ စစ်တွေ ဒေသ ကောလိပ်၊ ဟင်္သာတ ဒေသကောလိပ်၊ ပြည်ဒေသကော လိပ်၊ ပဲခူးဒေသ ကောလိပ်၊ ဘားအံ ဒေသကောလိပ်နှင့် ထားဝယ် ဒေသကောလိပ်တို့ကို နှစ်နှစ်သင်ကောလိပ်များ အဖြစ် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

အထက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် သင် ကြားရေး ကိစ္စများကို စနစ်တကျ စီမံကွပ်ကဲနိုင်ရန် မကွေး ဒီဂရီကောလိပ်၊ မြစ်ကြီးနား ကောလိပ်၊ ရွှေဘို ကောလိပ်၊ မုံရွာကောလိပ်၊ ပခုက္ကူကောလိပ်၊ ရေနံ ချောင်းကောလိပ်၊ မိတ္ထီလာကောလိပ်၊ လားရှိုးကောလိပ် နှင့် တောင်ကြီးကောလိပ်တို့ကို မန္တလေးတက္ကသိုလ် ပညာ ရေးအဖွဲ့အောက်တွင်ထားရှိပြီး မော်လမြိုင် ဒီဂရီကောလိပ်၊ ပုသိမ်ဒီဂရီကောလိပ်၊စစ်တွေကောလိပ်၊ဟင်္သာတကောလိပ်၊ ပြည်ကောလိပ်၊ ပဲခူးကောလိပ်၊ ဘားအံကောလိပ်နှင့် ထားဝယ်ကောလိပ်တို့ကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ပညာရေး အဖွဲ့အောက်တွင် ထားရှိခဲ့သည်။

ပညာရေးတက္ကသိုလ်မှ အင်္ဂလိပ်စာဌာနနှင့် အင်္ဂလိပ် စာအဓိက ဘွဲ့ကြို၊ ဘွဲ့လွန်သင်တန်းများကိုလည်း ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်သို့ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃ ရက်နေ့တွင် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ် စနစ်သစ်ပညာရေး အကောင်အထည် ဖော်သည့် အချိန်မှစ၍ ရပ်ဆိုင်းထားခဲ့သော ဂုဏ်ထူး တန်းများကို ၁၉၇၀ - ၇၁ ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်မှစ၍ ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်သင်ကြားခဲ့သည်။

တက္ကသိုလ်စာပေးစာယူ သင်တန်းများကို ၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ်မှစတင်၍ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့မှ စ၍ အထက်တန်းပညာ ဦးစီးဌာနက လွှဲပြောင်း တာဝန်ယူခဲ့သည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ် စနစ်သစ်ပညာရေး စပြီးသည့်နောက် တက္ကသိုလ်ကောလိပ် များ၌ အဆင့်အမှတ်ပေး စနစ်ကို ကျင့်သုံးခဲ့ရာ ပညာရေးစီမံချက်အရ ၁၉၇၀ - ၇၁ ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်မှစ၍ တက္ကသိုလ်ကောလိပ်များရှိ အတန်း အားလုံးတွင် ရာခိုင်နှုန်းအမှတ်ပေးစနစ်ကို အသုံးပြုလျက် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံအတွက် အရေးကြီးသော ပညာရေးတိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် နိုင်ငံတော်သည် ပညာရေးအသုံးစရိတ် များကို နှစ်စဉ်တိုးတက်သုံးစွဲလျက်ရှိရာ ၁၉၇၂ - ၇၃ ခုနှစ် တွင် ကျပ်ငွေ ၇၇ ဒသမ ၁၀ ကုဋေအထိ တိုးတက်သုံးစွဲ ရန် လျာထားသည်။

ပညာရေးဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးပွဲများကို ၁၉၇၉ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ၊ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလနှင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလများတွင် နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ကြီးမှူးကျင်း ပဲခူးပြီး ပညာရေးအဆင့်အတန်း ပိုမိုမြင့်မား တိုးတက်ရေး အတွက် နည်းလမ်းများရှာကြံ၍ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ

။ ။မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ စတုတ္ထအကြိမ် ပါတီညီလာခံကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၃ ရက်နေ့မှ ၇ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပပြီး ဗဟိုကော်မတီဝင် ၂၆၀ ကို ရွေးချယ်တင်မြောက်သည်။ ဗဟိုကော်မတီ ပထမအကြိမ် အစည်းအဝေးကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၇ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပပြီး ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းခေါင်းဆောင်သော ဗဟို အလုပ် အမှုဆောင် ကော်မတီ၊ ပါတီလုပ်ငန်း စိစစ်ရေး ကော်မတီနှင့် ပါတီစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေး ကော်မတီ များကို ရွေးချယ် တင်မြောက်သည်။ (စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၁၉၇၂-စာ၊ ၄၁ - ရှု။)

တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် ပြည်သူ့ကောင် စီ အဆင့်ဆင့် ရွေးချယ်တင်မြောက်ပွဲကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်နေ့မှ ၁၇ ရက်နေ့အတွင်း နိုင်ငံ တဝန်းလုံးတွင် ကျင်းပပြီး ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စား လှယ် ၄၇၅ ဦး၊ ပြည်နယ်/တိုင်း ပြည်သူ့ကောင်စီဝင် ၉၇၆ ဦး၊ မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီဝင် ၂၂,၇၅၀ ဦးနှင့် ရပ်ကွက်/ကျေးရွာအုပ်စု ပြည်သူ့ကောင်စီဝင် ၁,၆၃,၇၄၂ ဦး ရွေးချယ်တင်မြောက်ခဲ့သည်။ (စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၁၉၇၂- စာ၊ ၉၂ - ရှု။)

တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ပထမအစည်း အဝေးကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့မှ ၁၂ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပပြီး နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၊ ဝန်ကြီးအဖွဲ့၊ ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၊ ပြည်သူ့ဥပဒေ အကျိုးဆောင်

မြန်မာနိုင်ငံ၊ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ

လယ်ယာနှင့်သစ်တော ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးရဲခေါင်က ရွာသာကြီး အမှတ် ၁ ကျေးရွာ အခြေစိုက် စိုက်ပျိုး မွေးမြူရေးစခန်း၌ စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးကိစ္စရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တင်ပြစဉ်

အဖွဲ့၊ ပြည်သူ့လုပ်ငန်း စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်း သည်။ နိုင်ငံတော် ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌနှင့် သမ္မတမှာ ဦးစန်းယု ဖြစ်ပြီး ဝန်ကြီးချုပ်သည် ဦးမောင်မောင်ခဖြစ်သည်။

ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးနေဝင်းက သဘာပတိအဖြစ်ဆောင် ရွက်သော မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ ဆဋ္ဌမအကြိမ် အစည်းအဝေးကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့နှင့် ၁၂ ရက်နေ့များတွင် လည်းကောင်း၊ သတ္တမ အကြိမ် အစည်းအဝေးကို အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်နေ့ နှင့် ၉ ရက်နေ့များတွင် လည်းကောင်း ကျင်းပသည်။

တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဒုတိယအစည်း အဝေးကို မတ်လ ၁၅ ရက်နေ့မှ မတ်လ ၁၉ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပပြီး ရေခွန်နှင့် တာတမံခွန်ဥပဒေ၊ ၁၉၈၂ ခုနှစ် စီးပွားရေးစီမံကိန်း၏ ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှု ရည် မှန်းချက်များဆိုင်ရာ ဥပဒေနှင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုင်ငံတော်၏ ဘဏ္ဍာငွေ အရ အသုံးဆိုင်ရာ ဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက် သည်။ တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် တတိယ အစည်းအဝေးကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၁ ရက် နေ့မှ ၁၄ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပပြီး၊ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် တိုင်း ရင်းသားများ၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် အလွန်အရေးကြီး သော မြန်မာနိုင်ငံသား ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

နိုင်ငံခြားဆက်ဆံရေး

မြန်မာနိုင်ငံသည် နိုင်ငံတကာနှင့် ချစ်ကြည်ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံနေထိုင်သည့် အလျောက် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံ ခြားမှ ဧည့်သည်တော်များ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေး ခရီး လာရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဇနူးဝါရီလအတွင်း အမေရိကန်

လက်ထောက် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒိုမီးနစ်အယ် ဒီကာလို သည် လည်းကောင်း၊ ထိုင်းနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး လေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆစ်ဒီဆာ ဝက်ဆီလာနှင့် အဖွဲ့သည် လည်း ကောင်း၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်သမ္မတ မစ္စတာ အဗ္ဗဒတ် ဆတ္တာနှင့်အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း၊ ဇူလိုင် လအတွင်း ဩစတြီးယား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒေါက် တာ ဘားလ်ပါး၊ ဗီယက်နမ် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ငုယင် ကိုသက်နှင့် အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း၊ ဩဂုတ်လအတွင်း စင်ကာပူ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မစ္စတာ ဒါနာဘလန်နှင့် အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း၊ အောက်တိုဘာလ အတွင်း ချက်ကိုစလိုဗက် အထွေထွေအင်ဂျင်နီယာ ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး မစ္စတာ ပါဗိုဗာဟေးနှင့် အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း၊ နိုဝင်ဘာလ အတွင်း တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံအထည် အလိပ် လုပ်ငန်းဌာနဝန်ကြီး ဟောင်ကျင်ရှုနှင့် အဖွဲ့သည် လည်းကောင်း၊ မလေးရှားနိုင်ငံ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဒါတိုမူဆာဟစ်တမ်နှင့် အဖွဲ့သည်လည်း ကောင်း မြန်မာနိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးအလည်အပတ် ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးချစ်လှိုင်သည် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ စက်တင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့က ချစ်ကြည် ရေးခရီး သွားရောက်ပြီးနောက် နယူးယောက်မြို့တွင်ကျင်း ပလျက်ရှိသော ၃၇ ကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေ ညီလာခံသို့ ဆက်လက်တက်ရောက်လျက် အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့၌ ညီလာခံတွင် မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့သည်။

ဂျပန်ကားနိုင်ငံ မွန်တီဂိုးဘေး၌ ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်

မြန်မာနိုင်ငံ၊ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ

ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမောင်မောင်ခန့် အဖွဲ့ဝင်များသည် တည်ဆောက်ဆဲ ပုဇွန်တောင် တန် ၁၀၀ ကျ ဆန်စက်ကို ကြည့်ရှု စစ်ဆေးနေစဉ်

ဥပဒေ ကွန်ဗင်းရှင်းကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့က လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။

လယ်ယာ၊ သစ်တော၊ ဆည်မြောင်းကဏ္ဍ

၁၉၇၂ ခုနှစ်သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်းကို အကောင်အထည် ဖော်ဆောင်ကာလဖြစ်သည်။ လယ်ယာ၊ သားငါး၊ သစ်တော၊ ရေနံ၊ သတ္တုမှတစ်ဆင့် အသီးသီးတွင် စီမံကိန်းအတိုင်း ပြည့်မီကျော်လွန်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ (မြန်မာနိုင်ငံအနှစ် ၂၀ နှစ်ညွှန်းစီးပွားရေးစီမံကိန်း - ရှု။)

မြန်မာနိုင်ငံ၏ အဓိကသီးနှံဖြစ်သော ဆန်စပါးကို ၁၉၇၂-၇၃ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် အထူးအထွက်တိုးစီမံကိန်းငင် မြှုပ်နှံပေါင်း ၇၂ မြို့နယ် သတ်မှတ်၍ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ ယာယီစာရင်းဇယားများအရ စပါးတင်းသိန်းပေါင်း ၄,၃၉၉ ဒသမ ၇၉ ထွက်ရှိသည်။ ဆန်တန်ချိန် ၆၆၆ ထရပ်တန်ပေါင်း ၆၆ ဒသမ ၉၂ သိန်းထွက်ရှိ၍ နိုင်ငံခြားသို့ ဆန်တန်ချိန် ၇ ဒသမ ၂၆ သိန်း တင်ပို့နိုင်ခဲ့

သည်။ ပဲမျိုးစုံတွင်လည်း ၁၉၇၂-၇၃ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် တန်ချိန် ၅ ဒသမ ၇၃ သိန်း ထွက်ရှိရာ နိုင်ငံခြားသို့ ၁ ဒသမ ၀၇ သိန်းကျော် တင်ပို့ရောင်းချနိုင်ခဲ့သည်။

သစ်တောကဏ္ဍ၏အသားတင်ထုတ်လုပ်မှုသည် ၁၉၇၂-၇၃ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် ယာယီစာရင်းများအရ ကျပ် ၄၁ ဒသမ ၀၄ ကုဋေဖိုးထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် စီးပွားရေး စီမံကိန်း ရည်မှန်းချက်များကို အပြည့်အဝ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။

သစ်တောဦးစီးဌာနသည် စတုတ္ထ လေးနှစ်စီမံကိန်း၏ ပထမနှစ်ဖြစ်သော ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ်တွင် ကျွန်းနှင့် အဖိုးတန် သစ်မျိုးများအပြင် စက်မှုကုန်ကြမ်းနှင့် ကျေးရွာသုံး ထင်းတောအပါအဝင် ဧကပေါင်း ၆၀,၀၀၀ စိုက်ပျိုးခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ပျော့ဖတ်စက္ကူ ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းအတွက် ကုန်ကြမ်းဖြစ်သော သစ်မျိုးများကို မွန်ပြည်နယ် စစ်တောင်းစက္ကူစက်အနီးရှိ သစ်တောကြိုးဝိုင်းတွင် ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်အတွက် ဧက ၄၀၀ နှင့် ပဲခူးတိုင်း၊ ရေနီစက္ကူစက်အနီးတွင် ဧက ၂၀၀ စိုက်ပျိုးခဲ့သည်။ ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ်အတွက် စစ်တောင်းစက္ကူစက်အနီးတွင် ဧက ၆၀၀ နှင့် ရေနီစက္ကူ

မြန်မာနိုင်ငံ၊ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ

စက်အနီးတွင် ကေ ၄၀၀ တို့ကို စိုက်ပျိုးနိုင်ရန် စီစဉ်လျက် ရှိသည်။

ရော်ဘာ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး စီမံကိန်းကို ကမ္ဘာ့ ဘဏ်ချေးငွေနှင့် ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးရေး အစီအစဉ်၏ ကျွမ်း ကျင်မှုအကူအညီဖြင့် ဆောက်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ၁၉၇၉-၈၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၈၃-၈၄ ခုနှစ်အတွင်း စီမံကိန်း ရော်ဘာ ခြံများ၌ အထွက်ကောင်း ရော်ဘာမျိုး စုစုပေါင်းကေ ၄,၅၀၀ စိုက်ပျိုးရန် လျာထားခဲ့ရာ ယခုအချိန်တွင် ၃,၄၉၁ ကေ စိုက်ပျိုးပြီးဖြစ်သည်။

ဆီအုန်းသီးနှင့်စိုက်ပျိုးရေးစီမံကိန်းကို ဆွစ်ဇာလန်အစိုးရ၊ ဥရောပဘုံစျေးအဖွဲ့နှင့် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ် အကူအညီတို့ ဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိရာ ဆီအုန်းခြံရေယာ ၆,၅၀၀ ကေတွင် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင် ရွက်ခဲ့ပြီး ဆီအုန်းပင် ကေ ၂၀၀ ကို ခြံအသစ်၌ စိုက်ပျိုး ပြီးဖြစ်သည်။

အစေ့ထုတ်ပြောင်းနှင့် ဆီထွက်သီးနှံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး စီမံကိန်းကို အမေရိကန်အစိုးရ ထောက်ပံ့ငွေဖြင့် ဆောင် ရွက်လျက်ရှိသည်။

စက်မှုသီးနှံ ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်းကို ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးရေး အစီအစဉ်နှင့် ကုလသမဂ္ဂ စားနပ်ရိက္ခာနှင့် စိုက်ပျိုးရေး အဖွဲ့တို့၏ အကူအညီဖြင့် ဗဟိုခြံ ခြောက်ခုနှင့် အထောက် အကူပြု ၁၈ မြို့နယ်၌ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များ ချမှတ်၍ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ပျားမေးမြူရေးစီမံကိန်းကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဇွန်လမှစ၍ ၁၉၈၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအထိ စီမံကိန်းကာလ သုံးနှစ်ခွဲ ဖြင့် ကုလသမဂ္ဂ ဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်၏ ထောက်ပံ့ငွေဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းများတွင် စုစုပေါင်း ပျားစခန်း ၂၉၃ ခု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်း မိုးနည်းရေရှားရပ်ဝန်းဒေသ များဖြစ်သော စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ မန္တလေးတိုင်းနှင့် မကွေး တိုင်းများတွင် စက်ရေတွင်းပေါင်း ၂၉၉ တွင်း တူးဖော်ရန် လျာထားခဲ့ရာ ၂၁၇ တွင်း တူးဖော်အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ဆည်မြောင်းဦးစီးဌာနသည် အောက်မြန်မာနိုင်ငံ စပါး စိုက်ပျိုးမှု တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်း အပိုင်း (၁)၊ ဆည် တော်ကြီး ရေလှောင်တံစီမံကိန်း၊ မိုးမြဲဆည်မြောင်း စီမံကိန်း၊ အောက်မြန်မာနိုင်ငံ စပါးစိုက်ပျိုးမှု တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်း အပိုင်း (၂)၊ ငလိုက်ချောင်း ရေလှောင် တံစီမံကိန်း၊ ရခိုင်ပြည်နယ် ရေဘေးကာကွယ်ရေး အပိုင်း (၂)၊ ရေစုပ်စက်ဖြင့် ရေပေးဝေရေးစီမံကိန်း အပိုင်း (၁)၊ ချင်းတွင်းမြစ်ရေဘေး ကာကွယ်ရေးစီမံကိန်း၊ ကင်းတား ရေလှောင်တံစီမံကိန်း၊ တောင်နဝင်းဆည်မြောင်း

စီမံကိန်း၊ ပျဉ်ကြီးကျွန်း ရေလှောင်တံစီမံကိန်းများကို ဆက်လက် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင် ရွက် လျက် ရှိသည်။

ရေနံ၊ သတ္တုကဏ္ဍ

ရေနံ၊ သတ္တုကဏ္ဍ၌ ၁၉၈၂-၈၃ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် ယာယီစာရင်းများအရ ရေနံစိမ်း အမေရိကန်စည်သိန်း ပေါင်း ၁၀၅ ဒသမ ၄၉ သိန်း၊ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ကုဗပေ သန်းပေါင်း ၂၄,၆၄၀ ထွက်ရှိသည်။ ရေနံစိမ်းသည် ၁၉၆၉- ၇၀ ပြည့်နှစ်က အမေရိကန်စည် ၅၈ ဒသမ ၅၄ သိန်း ထွက်ရှိရာမှ တိုးတက်ထွက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြေးနီ သတ္တုရိုင်းတန်ရှည် ၄ ဒသမ ၈ သိန်း ထွက်ရှိသည်။

သတ္တုတွင်း ဝန်ကြီးဌာနက ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့် အရေးကြီးစီမံကိန်းလုပ်ငန်းများမှာ သတ္တုရိုင်းသန့်စင် စက် ရုံတည်ဆောက်ရေး စီမံကိန်း၊ အမှတ် (၁) ကြေးနီ စီမံကိန်း၊ ခဲမဖြူ၊ အဖြိုက်နက် တိုးချဲ့စီမံကိန်း၊ ခဲမဖြူသတ္တုစင် ထုတ်လုပ် ရေးစက်ရုံ စီမံကိန်း၊ အမှတ် (၁) သံ စီမံကိန်း၊ အေလာ သတ္တုဗေဒ သုတေသနနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်း ဌာန စီမံကိန်းတို့ ဖြစ်သည်။

အမှတ် (၁) သံ စီမံကိန်းကို ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် အမှတ် (၃) သတ္တုတူးဖော်ထုတ်လုပ်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်း နှင့် အိတလီနိုင်ငံ ဒင်နီရယ်လီကုမ္ပဏီတို့ စာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီး မန္တလေးတိုင်း မေမြို့မြို့နယ်၊ အနီးစခန်းတွင် တည်ဆောက် ခဲ့ရာ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ဆောက်လုပ်ပြီးစီးခဲ့သည်။ နှစ်စဉ် သံပူ တန်ချိန် ၂၀,၀၀၀ နှင့် သံစိမ်း တန်ချိန် ၁၆,၀၀၀ ထုတ်လုပ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

အမှတ် (၁) ကြေးနီစီမံကိန်းကို ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှ စတင် အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ရာ၊ တနှစ်လျှင် သတ္တုရိုင်း တန်ချိန် ၂၄,၀၀,၀၀၀ ခန့်နှင့် ကြေးနီ သန့်စင် တန်ချိန် ၆,၀၀၀ ခန့် ထုတ်လုပ်သွားမည်ဖြစ်သည်။

အခြားစက်ရုံ စီမံကိန်းများ

ဂုန်နီ ကော်ဇောစက်ရုံ လုပ်ငန်းစီမံကိန်းကို အကောင် အထည်ဖော်ခဲ့ရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၄ ရက်နေ့မှ စ၍ စက် စမ်းသပ်လည်ပတ်လျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင် အိမ် သုံး ဖန်ထည်ပစ္စည်းစက်ရုံ စီမံကိန်း (သန်လျင်) ကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် စက် စမ်းသပ်လည်ပတ်ခဲ့သည်။

အချို့မူနိုစက်ရုံ စီမံကိန်း (ဒိုက်ဦး)၊ သကြားစက်စီမံ ကိန်း (ရွှေညောင်)၊ သကြားစက်များ စီမံကိန်း (ပျဉ်း မနား)၊ စည်သွတ်စက်ရုံ စီမံကိန်း (သာစည်)၊ ဘီလပ်မြေ စက်ရုံ အမှတ် (၂) တိုးချဲ့စီမံကိန်း (ကြံခင်း)၊ ဘီလပ်

မြေစက်ရုံ စီမံကိန်း (ဘားအံ)၊ ကြွေထည်နှင့် ဖန်ထည် ပစ္စည်းစက်ရုံ စီမံကိန်း (ချောက်)၊ စက်မှုလယ်ယာသုံး စက်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေး စီမံကိန်း၊ အိမ်သုံး လျှပ်စစ်ပစ္စည်း နှင့် ရေဒီယိုထုတ်လုပ်ရေး စီမံကိန်း၊ အပေါ့စားယာဉ် ထုတ် လုပ်ရေးစီမံကိန်းနှင့် အကြီးစားယာဉ် ထုတ်လုပ်ရေးစီမံ ကိန်း စသည်များကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

စည်ပင်သာယာရေး

ဖူးကြီး ရေပေးရေး စီမံကိန်း အကောင်အထည်ဖော် မှုတွင် ပင်မရေကာတာတည်ဆောက်မှုသည် ၉၃ ရာခိုင်နှုန်း ပြီးစီးပြီ ဖြစ်သည်။

မန္တလေးမြို့ ရေပေးရေးစီမံကိန်းကို အာရှဖွံ့ဖြိုးရေး ဘဏ် ချေးငွေနှင့် အိပက် ရန်ပုံငွေအဖွဲ့ချေးငွေ စုစုပေါင်း အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၂၂ သန်း (မြန်မာငွေ ၁၆ ဒသမ ၅ ကုဋေ) ဖြင့် စတင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး

ပြည်သူ့ ကျန်းမာရေးစီမံချက်ကို တတိယလေးနှစ် စီမံကိန်းကာလအတွင်း မြို့နယ်ပေါင်း ၁၄၇ မြို့နယ်တွင် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ အောင်မြင်မှုများ ရရှိခဲ့သည်။ စတုတ္ထလေးနှစ်စီမံကိန်းကာလတွင် နောက် ထပ် မြို့နယ်ပေါင်း ၁၆၇ မြို့နယ် တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်သွားရန် စီစဉ်ထားသည်။

နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ကြီးမှူး၍ ပညာရေးဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးပွဲကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၆ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန် မြို့ သမ္မတ အိမ်တော်ဝင်းအတွင်းရှိ ဗဟို အစည်းအဝေး ခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

တတိယအကြိမ် လမ်းစဉ်လူငယ် ခွီးနှောဖလှယ်ပွဲကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၈ ရက်နေ့မှ ၁၀ ရက်နေ့အထိ ရန် ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံခန်းမ၌ ကျင်းပသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းများ။ ။မြန်မာနိုင်ငံ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း ၁၄ ခု၏ ၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်း လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး အခြေအနေများနှင့် ဆောင်ရွက်ပြီး ဆောင် ရွက်ဆဲ လုပ်ငန်းများကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရသည်။

ကချင်ပြည်နယ်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ စုပေါင်းနေထိုင်ရာ ကချင် ပြည်နယ်တွင် လူဦးရေ စုစုပေါင်း ၉,၁၃,၀၀၀ ဦးရှိသည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်းသည် ၃၄,၃၇၉ စတုရန်းမိုင် ကျယ်ဝန်း သော ကချင်ပြည်နယ်၏ အဓိက စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ဖြစ် သည့်အလျောက် စိုက်ပျိုးမြေကေများကို နှစ်စဉ်တိုးချဲ့

လျက်ရှိရာ တတိယလေးနှစ်စီမံကိန်း ကုန်ဆုံးသည့် ၁၉၈၁- ၈၂ ခုနှစ်တွင် အသားတင်စိုက်ပျိုးနိုင်သည့် မြေဧရိယာ ကေပေါင်း ၃ ဒသမ ၉ သိန်းအထိ တိုးတက်လာသည်။ သီးနှံစိုက်ဧရိယာမှာလည်း တတိယလေးနှစ်စီမံကိန်း စတင် သည့် ၁၉၇၈-၇၉ ခုနှစ်တွင် ၄ ဒသမ ၁ သိန်း ရှိခဲ့ရာမှ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ၄ ဒသမ ၂ သိန်း ရှိလာသည်။ ဝါရှောင်ဆည်မြောင်း စီမံကိန်းဖြင့် ရေသွင်းစိုက်ပျိုးရေးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ သီးထပ်သီးညှပ် စိုက်ပျိုးရေးသည်လည်း တိုးတက်လာသည်။ စပါး၊ မြေပဲ၊ ကြံ၊ အာလူး၊ ကော်ဖီ စသော အဓိက စိုက်ပျိုးသီးနှံများအားလုံး တိုးချဲ့စိုက်ပျိုး နိုင်ခဲ့သည်။ တနိုင်မေးမြူရေးကိုလည်း စီမံချက်ဖြင့် ဆောင် ရွက်ခဲ့ရာ အသား၊ ငါး၊ နို့နှင့် ဥထွက်ထုတ်လုပ်ရေးတို့တွင် တိုးတက် ထွက်ရှိလာသည်။ ကချင်ပြည်နယ်၏ တွင်းထွက် သယံဇာတပစ္စည်းများဖြစ်သော ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးနီ၊ သံ၊ ခဲ၊ ပယင်း၊ ကျောက်စိမ်း၊ ကျောက်သလင်းနှင့် ကျောက်မီးသွေး တို့အနက် ကျောက်စိမ်း တွင်းများမှ ကျောက်စိမ်းများ တိုးတက်ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့သဖြင့် နိုင်ငံခြားဝင်ငွေ ပိုမိုရှာ ဖွေပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ကျွန်းနှင့် သစ်မာ ထုတ်လုပ်မှုကိုလည်း တိုးတက်ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သဖြင့် ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်း ကုဗတန် ၁၄,၀၀၀ အထိ ထွက်ရှိခဲ့သည်။

ကချင်ပြည်နယ်တွင် ပြည်သူပိုင် စက်ရုံအလုပ်ရုံ လေးခု ရှိသည့်အနက် နမ္မတီးနှင့် ဆားမော်သကြားစက်များအတွက် စက်မှုကုန်ကြမ်း ကြံကို တိုးတက်စိုက်ပျိုးလျက် ရှိသဖြင့် ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် သကြားတန် ၁,၄၀၀ အထိ တိုးတက် ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ကယားပြည်နယ်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ စုပေါင်းနေထိုင်ရာ ကယား ပြည်နယ်တွင် လူဦးရေစုစုပေါင်း ၁,၅၇,၀၀၀ ဦး ရှိသည်။ ပြည်နယ်၏ အဓိကစီးပွားရေးသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး နှင့် သစ်တောထွက်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ ဖြစ် သည်။ တနှစ်ထက်တနှစ် စိုက်ပျိုးမြေကေများ တိုးချဲ့ဆောင် ရွက်လာခဲ့ရာ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် စုစုပေါင်း သီးနှံစိုက် ကေ ၉၀,၃၉၄ ရှိလာသည်။ ငွေတောင်ဆည်၊ မိုးမြဲဆည်တို့ သည် ရေသွင်းစိုက်ပျိုးရေးအတွက် အားထားရသော ဆည် ကြီးများ ဖြစ်သည်။ စိုက်ကေနှင့် အထွက်နှုန်းများ တိုး တက်လာသဖြင့် ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် စပါးတင်း သိန်း ၂၀၊ ပြောင်းဖူးစေ့ ၅၆,၂၆၃ တင်း၊ နှံစားပြောင်း ၈၈,၂၆၇ တင်း၊ မြေပဲ ၁,၅၇,၆၅၄ တင်း၊ နှမ်း ၂၁,၂၄၂ တင်း အသီး သီးထွက်ရှိခဲ့သည်။ ပြည်နယ်အတွင်း တိရစ္ဆာန်မေးမြူရေးနှင့် သားငါးထုတ်လုပ်မှု၊ နို့နှင့်ဥထွက် ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းတို့ကို လည်း တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၊ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းများ

ကယားပြည်နယ်ဧရိယာ၏ ၆၉ ရာခိုင်နှုန်းသည် သစ်တောကြီးဝိုင်း ဧရိယာများ ဖြစ်သဖြင့် သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းသည် ပြည်နယ်၏ အရေးပါသော လုပ်ငန်းတခု ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်းသစ် ကုဗတန် ၁,၇၀၀ နှင့် အခြားသစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ကယားပြည်နယ်တွင် ပြည်သူပိုင်စက်ရုံနှစ်ရုံ ရှိသည်။ လျှိုင်ကော် ကျောက်ပြားစက်ရုံမှ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် ကျောက်ပြားစတုရန်းပေ ထောင်ပေါင်း ၁၄၀ ဒသမ ၅၉ အထိ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ကရင်ပြည်နယ်

တိုင်းရင်းသားများ စုပေါင်းနေထိုင်ရာ ကရင်ပြည်နယ်တွင် လူဦးရေစုစုပေါင်း ၁၀,၅၆,၀၀၀ ဦးရှိသည်။ ကရင်ပြည်နယ်တွင် အဓိကစိုက်ပျိုးသော သီးနှံများမှာ စပါး၊ ပဲမျိုးစုံ၊ မြေပဲ၊ နှမ်း၊ နေကြာ၊ ကြံ၊ မြန်မာဆေးတို့ဖြစ်ပြီး ရော်ဘာပင်များကိုလည်း စိုက်ပျိုးသည်။ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် အသားတင်စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေဧရိယာကေ ၅ ဒသမ ၆ သိန်းရှိ၍ သီးထပ်သီးညှပ်စိုက်ပျိုးသော ဧရိယာ ၁၇,၉၇၄ ကေ ရှိသည်။ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် စပါးတင်း ၁၃၅ သိန်း၊ ပဲမျိုးစုံ ၇၁,၁၄၉ တင်း၊ မြေပဲတင်း ၄ ဒသမ ၅ သိန်း၊ နှမ်း ၄၀,၇၂၀ တင်း၊ နေကြာ ၄,၅၅၆ တင်း၊ ကြက်ပေါင်စေးပေါင်ချိန် ၉ ဒသမ ၇ သိန်း အသီးသီး တိုးတက်ထွက်ရှိသည်။ တမြို့နယ်လုံး စပါးအထူးအထွက်တိုး လုပ်ငန်းကို ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် ဘားအံမြို့နယ်မှ စတင်ဆောင်ရွက်သည်။

သစ်တောထွက်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းသည် ကရင်ပြည်နယ်၏ ဒုတိယ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်းသစ်ကုဗတန် ၉၀၀၀ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ပြည်နယ်အတွင်း ပြည်သူပိုင်စက်ရုံအလုပ်ရုံ လေးရုံရှိပြီး ဘီလပ်မြေစက်ရုံ စီမံကိန်းကိုလည်း ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ပြည်နယ်အတွင်း လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး တိုးတက်ကောင်း မှန်စေရန် ဒုံသမိချောင်းကို ဖြတ်ကျော်တည်ဆောက်ထားသော ဒုံသမိချောင်းကူးတံတားကြီးကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ ကရင်ပြည်နယ်နှင့် မွန်ပြည်နယ် ခရီးလမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေးအတွက် များစွာ အထောက်အကူပြုသည်။

ချင်းပြည်နယ်

ချင်းပြည်နယ်တွင် လူဦးရေစုစုပေါင်း ၄,၀၀,၀၀၀ ခန့် ရှိသည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးသည် အဓိက စီးပွားရေး

ဖြစ်သဖြင့် စိုက်ပျိုးမြေများတိုးချဲ့လာရာ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် သီးနှံစိုက်ဧရိယာ စုစုပေါင်း ၂ ဒသမ ၈ သိန်းနှင့် သီးထပ်သီးညှပ်ဧရိယာ ကေပေါင်း ၅၄,၅၀၂ ကေအထိ တိုးတက်လာသည်။ ၁၉၇၉-၈၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ ဖလမ်းမြို့နယ်၌ မြို့နယ်လုံးကျွတ် စပါးအထူးအထွက်တိုးလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် စပါးတင်းသိန်းပေါင်း ၂၇ သိန်းအထိ တိုးတက်ထွက်ရှိလာသည်။ အခြားသီးနှံများဖြစ်သော ပြောင်းဖူးစေ့ တင်း ၁၄ သိန်း၊ နှံစားပြောင်း ၂၇,၀၆၄ တင်း၊ ပဲမျိုးစုံ ၁,၀၅,၆၉၆ တင်း၊ နှမ်း ၃၆,၇၅၄ တင်းအထိ အထွက်တိုးလာသည်။

ချင်းပြည်နယ်၏ ၆၀၅ စတုရန်းမိုင် ကျယ်ဝန်းသော သစ်တောကြီးဝိုင်း အတွင်းမှ ၁၉၇၀-၇၁ ခုနှစ်တွင် ကျွန်းတန် ၆၀၀၀ အထိ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ပြည်နယ်စီးပွားရေးကို အထောက်အကူပြုနေသော ကျွဲ၊ နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ဝက်၊ ကြက်၊ ဘဲ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းတွင်လည်း အသီးသီးတိုးတက်ခဲ့သည့်ပြင် ပျားမွေးမြူရေး၊ ပိုးမွေးမြူရေး လုပ်ငန်းများကိုလည်း စီမံချက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ချင်းပြည်နယ်တွင် ဒေါင်း ဗား ချောင်း၊ ငဆစ်ဗား ချောင်း၊ ဇာလွီးချောင်းတို့မှ ရေအားလျှပ်စစ် ယူကာ ဟာခါး၊ ဖလမ်း၊ တီးတိန်မြို့နယ်များနှင့် အနီးဝန်းကျင် ကျေးရွာများတွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား တိုးတက်သုံးစွဲနိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။

စစ်ကိုင်းတိုင်း

တိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်းစုံ စုပေါင်း နေထိုင်ရာ စစ်ကိုင်းတိုင်းတွင် လူဦးရေ စုစုပေါင်း ၃၇,၅၁,၀၀၀ ဦး ရှိသည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်းသည် စိုက်ပျိုးရေးကိုသာမက အရေးပါသော စက်မှုလက်မှု စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကိုလည်း လုပ်ဆောင်သော တိုင်းတိုင်းဖြစ်သည်။ တမြို့နယ်လုံး စပါးအထူးအထွက်တိုး လုပ်ငန်းကို ၁၉၇၂-၇၃ ခုနှစ်တွင် ရွှေဘိုမြို့နယ်မှ စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် ခြောက်မြို့နယ်အထိ တိုးတက်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ တိုင်းအတွင်း အသားတင်စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေဧရိယာမှာ ကေ ၃၀ ဒသမ ၈ သိန်းရှိပြီး စုစုပေါင်း သီးနှံစိုက်ပျိုးဧရိယာ ကေ ၃၉ ဒသမ ၂ သိန်းနှင့် သီးထပ်သီးညှပ် ဧရိယာကေ ၈ ဒသမ ၄ သိန်းရှိသည်။ သီးနှံစိုက်ဧရိယာ တိုးလာသည့် အလျောက် ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် စပါးတင်းသိန်းပေါင်း ၅၅၃ သိန်း၊ ပြောင်းဖူးစေ့တင်း ၁၄ ဒသမ ၃ သိန်း၊ နှံစားပြောင်းတင်း ၆ ဒသမ ၆ သိန်းနှင့် မြန်မာဆေးပိဿာ ၄၀ ဒသမ ၈ သိန်းအထိ တိုးတက်ထွက်ရှိလာသည်။ ဆီထွက် သီးနှံများဖြစ်သော နေကြာ၊ မြေပဲ၊ နှမ်းတို့လည်း အသီးသီး တိုးတက်ထွက်ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၊ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းများ

စစ်ကိုင်းတိုင်းတွင် သစ်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများကို အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ် အကူအညီဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်းသစ်ကုဗတန် ၁ ဒသမ ၄ သိန်းနှင့် သစ်မာကုဗတန် နှစ်သိန်း ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဆားလင်းကြီး မြို့နယ်ရှိ စံပယ်တောင်၊ ကြေးနီတောင်များ၌ ကြေးနီလုပ်ငန်းစီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ စစ်ကိုင်း ရွာသစ်ကြီး ချည်မျှင်နှင့် အထည်စက်၊ ရွာထောင် မီးရထား ဒီဇယ်စက်ခေါင်းစက်ရုံများသည် စစ်ကိုင်းတိုင်းအတွင်းရှိ ပြည်သူပိုင်စက်ရုံအလုပ်ရုံများအနက် ထင်ရှားသော စက်မှုလုပ်ငန်း စက်ရုံကြီးများဖြစ်သည်။ ဆီ၊ ဆား၊ သင်ဖျာ၊ အိုး၊ ထန်းလျက်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများအပြင် ရိုးရာလက်မှုပညာ လုပ်ငန်းများဖြစ်သော ငွေထည်၊ ကြေးထည်၊ ယွန်းထည် လုပ်ငန်းများလည်း ရှိသည်။

တနင်္သာရီတိုင်း

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများ နေထိုင်ကြသည့် တနင်္သာရီတိုင်းတွင် စုစုပေါင်း လူဦးရေ ၈,၈၈,၀၀၀ ဦးရှိသည်။ တနင်္သာရီတိုင်းသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အဓိကထားလုပ်ဆောင်သည့်ပြင် ရေလုပ်ငန်း၊ သစ်ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်း၊ ဓာတ်သတ္တု ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများကိုလည်း လုပ်ဆောင်သည်။ တိုင်းအတွင်းတွင် အသားတင် စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေဧရိယာကေ ၄ ဒသမ ၆ သိန်းရှိပြီး သီးနှံစိုက်ဧရိယာ ကေ ၄,၆၃,၈၄၅ နှင့် သီးထပ်သီးညှပ်ဧရိယာကေ ၆,၁၀၇ ရှိသည်။ စိုက်ပျိုးမြေကေ တိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် စိုက်ပျိုး သီးနှံများလည်း အထွက်တိုးလာရာ စပါးတင်းသိန်း ၉၀၊ ဆီအုန်းပိဿာ ၁,၃၇,၀၁၃ နှင့် ကြက်ပေါင်စေး ပေါင် ၁၆၉ သိန်းအထိ ထွက်ရှိလာသည်။ ၁၉၇၉-၈၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ လောင်းလုံမြို့နယ်တွင် စပါးအထူးအထွက်တိုးလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် လေးမြို့နယ်အထိ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။

တနင်္သာရီတိုင်းသည် ပင်လယ်နှင့် တဆက်တည်းရှိနေသဖြင့် ရေလုပ်ငန်းကိုလည်း အကြီးအကျယ် လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်၊ အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်တို့၏ အကူအညီများဖြင့် ငါးလုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ နှစ်စဉ် ကျောက်မျက်ရတနာပြပွဲတွင် မျက်နှာပန်းလှစွာ ရောင်းချနိုင်သည့် ပုလဲများကိုလည်း ပုလဲကျွန်းတွင် စနစ်တကျ မွေးမြူ၍ တိုးတက်ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

တိုင်းအတွင်း သစ်မာထုတ်လုပ်မှုသည် ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ကုဗတန် ၁၂,၀၀၀ အထိ ထွက်ရှိခဲ့သည်။ တနင်္သာရီတိုင်းအတွင်းရှိ ဟိန္ဒူး၊ ဟာမြင်းကြီး၊ ကံပေါက်၊ ရာဝ၊

ကျောက်မဲတောင်၊ နန်းသီတာနှင့် ရတနာပုံ သတ္တုတွင်းများမှ ခဲမဖြူသန့်စင်၊ အဖြိုက်နက်သန့်စင်တို့ကို တိုးတက်ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ တနင်္သာရီတိုင်းတွင် စက်ရုံအလုပ်ရုံ ၂၃ ရုံရှိပြီး ရေချိုရေငန် ငါး၊ ပုစွန်၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက် လုပ်ငန်းများ၊ ငံပြာရည်လုပ်ငန်း၊ ဆားလုပ်ငန်းများလည်း လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ပဲခူးတိုင်း

ပဲခူးတိုင်းသည် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးနှင့် စီးပွားရေးတွင် အချက်အချာကျသည့် တိုင်းတိုင်းဖြစ်သည်။ တိုင်းအတွင်းတွင် စုစုပေါင်း လူဦးရေ ၃၉,၂၂,၀၀၀ ဦးရှိသည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးသာမက သစ်ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများပါ ထွန်းကားသည့် တိုင်းဖြစ်သည်။ ပဲခူးတိုင်းအတွင်း အသားတင်စိုက်ပျိုးမြေကေမှာ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ၂၇ သိန်းရှိပြီး စုစုပေါင်း သီးနှံစိုက်ဧရိယာကေ တိုးလာသည်နှင့်အမျှ အဓိက သီးနှံများ၏အထွက်မှာ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် စပါးတင်း ၁,၄၃၂ သိန်း ထွက်ရှိသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် စပါးအထွက် ဒုတိယအများဆုံး တိုင်းဖြစ်သည်။ ပဲမျိုးစုံ၊ ဆီထွက်သီးနှံများ၊ စက်မှုကုန်ကြမ်းသီးနှံများလည်း အသီးသီး တိုးတက်ထွက်ရှိခဲ့သည်။

ပဲခူးမြို့နယ်၏ အနောက်ဘက် ၁၀ မိုင်အကွာ ရန်ကုန် မန္တလေးကားလမ်း၏ တဘက်တချက်တွင်ရှိသော မြေရိုင်း ၅၃၀ ဒသမ ၄၆ ကေတွင် ပဲခူးတိုင်း စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး ခြံ ၁၀၀ စီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင် ၁၉၈၀-၈၁ ခုနှစ်တွင် လက်ပံတန်းမြို့နယ်၌လည်းကောင်း၊ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ကျောက်တံခါးမြို့နယ်၌လည်းကောင်း ကန် ၁၁၀ ငါးပုစွန်မွေးမြူရေး စီမံကိန်းများကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ပဲခူးတိုင်းအတွင်း၌ ကမ္ဘာ့ဘဏ်ချေးငွေဖြင့် သစ်ထုတ်လုပ်ရေး စီမံကိန်းများ ချမှတ် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်းသစ်ကုဗတန် ၁ ဒသမ ၇ သိန်းနှင့် သစ်မာကုဗတန် ၁ ဒသမ ၅ သိန်းအထိ တိုးတက်ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ပြည်တောင်တန်းတွင် ရေနံစိမ်း ရွာဖွေတွေ့ရှိသဖြင့် ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် စည်သန်းပေါင်း ၀ ဒသမ ၃ နှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကုဗပေ သန်းပေါင်း ၃,၆၅၀ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ပဲခူးတိုင်းတွင် စက်ရုံအလုပ်ရုံပေါင်း ၇၁ ရုံရှိရာ ဇေယျဝတီ သကြားစက်၊ လော စက္ကူစက်၊ သာယာဝတီ ပန်းကန်စက်၊ ရွှေတောင်ချည်မျှင်နှင့် အထည်စက်၊ သစ်စက်များကားကွယ်ရေးဆိုင်ရာ စက်မှုလုပ်ငန်းစက်ရုံများ ပါဝင်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၊ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းများ

မကွေးတိုင်း

မကွေးတိုင်းတွင် စုစုပေါင်းလူဦးရေ ၃၂, ၄၈, ၀၀၀ ရှိသည်။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းကို ဦးစားပေးလုပ်ကိုင်သော တိုင်းဖြစ်သော်လည်း စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံများ ပေါများသည့် တိုင်းတိုင်းလည်းဖြစ်သည်။ မိုးခေါင်ရေရှားဒေသ ဖြစ်သော်လည်း ဆည်မြောင်းလုပ်ငန်း စီမံကိန်းများ၊ သီးနှံ မျိုးစေ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် ရေပေးဝေရေး စီမံကိန်းများ ကြောင့် အသားတင်စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေရေရိယာသည် ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် ဧက ၂၁ ဒသမ ၅ သိန်း၊ စုစုပေါင်း သီးနှံ စိုက်ဧက ၃၁ ဒသမ ၉ သိန်းနှင့် သီးထပ်သီးညှပ်ရေရိယာ ဧက ၁၀ ဒသမ ၄ သိန်းအထိ ရှိလာသည်။ စိုက်ဧက တိုးလာသည်နှင့်အမျှ သီးနှံအထွက်လည်း တိုးလာရာ စပါးသည် ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် တင်းပေါင်း ၁၄၈ သိန်း၊ အစေ့ထုတ်ပြောင်း တင်း ၁၂ ဒသမ ၃ သိန်း၊ နှံစားပြောင်း တင်း ၉ ဒသမ ၈ သိန်း၊ ဗာဂျီးနီးယားဆေး ပိဿာ ၄၀၃ သိန်း၊ ပဲမျိုးစုံတင်း ၂၉ ဒသမ ၇ သိန်း၊ မြန်မာဆေး ပိဿာ ၄၂ ဒသမ ၆ သိန်းအထိ အသီးသီး တိုးတက် ထွက်ရှိသည်။ မကွေးတိုင်းသည် မြေပဲနှင့်နှမ်း အအောင်မြင်ဆုံး ဒေသဖြစ်သဖြင့် ဆီအထွက်ဆုံးဒေသလည်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် မြေပဲတင်းပေါင်း ၁၁၈ သိန်းနှင့် နှမ်း တင်းပေါင်း ၁၉ ဒသမ ၃ သိန်း ထွက်ရှိသည်။

မကွေးတိုင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရေနံအများဆုံးထွက်ရာ တိုင်းဖြစ်သည်။ ရေနံချောင်း၊ ချောက်၊ မင်းဘူး၊ မန်းရေနံမြေတို့မှ ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ရေနံစိမ်း အမေရိကန်စည် ၁၁ ဒသမ ၁ သန်းနှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ကုဗပေ သန်းပေါင်း ၁၄,၁၆၀ အထိ ထွက်သည်။ ဂေါဒန်ကျောက်၊ ထုံးကျောက်များလည်း ထွက်သည်။ တိုင်းအတွင်းတွင် စက်မှုလုပ်ငန်းများလည်း အများအပြားရှိရာ သရက် ဘီလပ် မြေစက်ရုံ၊ ပခုက္ကူစီးကရက်စက်ရုံ၊ ဝါဇီစက်ရုံ၊ စလေနှင့် ကျွန်းချောင်း ဓာတ်မြေဩဇာစက်ရုံ၊ မန်းရေနံချက်စက်ရုံ များသည် ထင်ရှားသည်။

တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းတွင်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေး စီမံကိန်းအပိုင်း (၁) ဖြင့် ဆောင်ရွက်နေရာ ကျွဲ၊ နွား၊ ဝက်၊ ကြက်၊ ဘဲ မွေးမြူရေးအပြင် အသားငါးထုတ်လုပ်မှု၊ နို့နှင့်ဥ ထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းများပါ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

မန္တလေးတိုင်း

တိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်းစုံနေထိုင်ရာ မန္တလေးတိုင်း တွင် စုစုပေါင်း လူဦးရေ ၄၅,၂၅,၀၀၀ ခန့် ရှိသည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အဓိကထား လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည့် ပြင် စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများ၊ ရိုးရာလက်မှုလုပ်ငန်းများပါ

လုပ်ကိုင်သော တိုင်းဖြစ်သည်။ တိုင်းအတွင်းရှိ မုန်တိုင်ဆည်၊ ကြက်မောက်တောင်ဆည်၊ ပြောင်းပြာဆည်၊ သစ်ဆုံဆည်၊ ရေဆင်းဆည်များနှင့် စိုက်ကင်းများ၊ သီးနှံမျိုးစေ့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ စီမံကိန်းများကြောင့် အသားတင်စိုက်ပျိုးမြေရေရိယာသည် ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် ဧက ၂၆ ဒသမ ၆ သိန်း၊ သီးနှံစိုက်ရေရိယာဧက ၃၈ ဒသမ ၈ သိန်းနှင့် သီးထပ်သီးညှပ် ရေရိယာဧက ၁၂ ဒသမ ၂ သိန်းအထိ အသီးသီးတိုးတက်ခဲ့သည်။ သီးနှံစိုက်ပျိုးရေး ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးလာရန်အတွက် ဆည်တော်ကြီးရေလှောင်တံမံနှင့် ချောင်းမကြီး ရေလှောင်တံမံတို့ကို တည်ဆောက်လျက်ရှိပြီး ကင်းတားဆည်ကြီးကိုလည်း တည်ဆောက်ရန် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

မန္တလေးတိုင်းတွင် စပါး၊ ဂျုံ၊ ပြောင်း၊ ပဲမျိုးစုံ၊ ဝါ၊ ကြံ၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ မြန်မာဆေး၊ ဗာဂျီးနီးယားဆေး များ အဓိကထား စိုက်ပျိုးသည်။ ၁၉၇၈ - ၇၉ ခုနှစ်မှစ၍ မြို့နယ်လုံးကျွတ် စပါးအထူးအထွက်တိုးကို နှစ်မြို့နယ်ဖြင့် စတင်ခဲ့ရာ ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် ငါးမြို့နယ်အထိ တိုးတက် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ စပါးအထွက်မှာလည်း တင်း ၂၂၆ သိန်းအထိ တိုးတက်ထွက်ရှိခဲ့ပြီး စိုက်ပျိုးသီးနှံနှင့် စက်မှု ကုန်ကြမ်းသီးနှံများလည်း တိုးတက် ထွက်ရှိခဲ့သည်။

မန္တလေးတိုင်းတွင် ကျောက်မျက်ရတနာ ထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းကိုလည်း လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် ကျောက်မျက်ရတနာ ကာရက် ၅,၄၄,၀၀၀ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ခဲမဖြူသန့်စင် ၁၂ တန်၊ အဖြိုက်နက် သန့်စင် တန် ၈၀၊ ထုံးကျောက် တန် ၃၆,၀၀၀ ထွက်ခဲ့ပြီး သံပွဲ မက်ထရစ်တန် ၅၀၀၀ နှင့် သံစိမ်း မက်ထရစ်တန် ၂,၇၅၀ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

စက်မှုလုပ်ငန်း စက်ရုံများဖြစ်သော ဘီယာနှင့်အရက် ချက်စက်ရုံ၊ မိတ္ထီလာချည်မျှင်နှင့် အထည်စက်ရုံ၊ စည်သွတ် စက်ရုံ၊ ပလိပ်ချည်မျှင်နှင့် အထည်စက်ရုံ၊ ပျဉ်းမနားသကြား စက်ရုံ၊ မြစ်ငယ်မီးရထားစက်ခေါင်းပြင် စက်ရုံတို့သည် ထင်ရှားပြီး ကြေးသွန်း၊ ကျောက်ဆစ်ပန်းပု၊ ရွှေပြားခတ်နှင့် ပိုးထည်ဆိုင်ရာ ရိုးရာလက်မှုလုပ်ငန်းများလည်း ရှိသည်။

မုန်ပြည်နယ်

တိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်းစုံ နေထိုင်ရာ မုန်ပြည်နယ် တွင် စုစုပေါင်း လူဦးရေ ၁၆,၂၁,၀၀၀ ရှိသည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးသာမက ခြံစိုက်ပျိုးရေး၊ ပင်လယ်ငါးဖမ်း လုပ်ငန်းများကိုလည်း လုပ်ကိုင်ကြသည်။ သစ်တော ထွက်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ခြင်း၊ သတ္တုတူးဖော်ခြင်းနှင့် အခြား စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများကိုလည်း လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၊ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းများ

မုန်ပြည်နယ်တွင် ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်၌ အသားတင် စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေဧက ၈ ဒသမ ၈ သိန်း၊ သီးနှံဧရိယာဧက ၉ ဒသမ ၆ သိန်းနှင့် သီးထပ်သီးညှပ်ဧရိယာ ၇၄,၁၅၃ ဧကသို့ အသီးသီး တိုးတက်လာသည်။ အဓိက သီးနှံဖြစ်သော စပါး၊ မြေပဲ၊ ပဲမျိုးစုံ၊ ကြက်ပေါင်စေး၊ ကြံတို့အပြင် ခြံထွက်သီးနှံများဖြစ်သော အုန်း၊ ကွမ်းသီး၊ ဒူးရင်း၊ ကြက်မောက်၊ မင်းကွတ် စသည်တို့ကိုလည်း စိုက်ပျိုးသည်။ ၁၉၇၉ - ၈၀ ပြည့်နှစ်မှစတင်၍ တမြို့နယ်လုံး စပါးအထူးအထွက်တိုး စိုက်ပျိုးရေးကို စတင်ခဲ့ရာ ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် လေးမြို့နယ်အထိ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ ရော်ဘာစိုက်ပျိုးရေးကိုလည်း စီမံကိန်းဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ပြည်နယ်အတွင်း တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေးကို စီမံကိန်းဖြင့် ချမှတ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ဇီးဖြူသောင် ပင်လယ်ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းကိုလည်း အောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

မုန်ပြည်နယ်မှ သစ်တောထွက် ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှုတွင် ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်၌ ကျွန်းသစ်ကုဗတန် ၇၀၀၀ နှင့် သစ်မာကုဗတန် ၅၀၀၀ အထိ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ခနောက်စိမ်း၊ ခဲမဖြူ၊ ရွှံ့စေးဖြူတို့ကိုလည်း တနှစ်ထက်တနှစ် တိုးတက်တက်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

မုန်ပြည်နယ်တွင် ပြည်သူပိုင်စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံ ၂၉ ရုံနှင့် တည်ဆောက်ဆဲ စက်ရုံတစ်ရုံရှိသည်။ စစ်တောင်း စက္ကူစက်၊ ဘီးလင်းသကြားစက်၊ သံဖြူဇရပ် ရော်ဘာစက်၊ မုပွန် ပန်းကန်စက် တို့သည် ထင်ရှားသည်။ ဆားလုပ်ငန်းများနှင့် ဘီလူးကျွန်း စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများလည်းရှိသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်

တိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်းစုံ စုပေါင်းနေထိုင်ရာ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် စုစုပေါင်း လူဦးရေ ၂၁,၁၄,၀၀၀ ရှိသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်၏ အဓိကစီးပွားရေးမှာ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဖြစ်သည်။ ပြည်နယ်တစ်လုံး၏ ဧရိယာထက်ဝက်ခန့်သည် သစ်တောများဖြစ်သဖြင့် သစ်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းကိုလည်း လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ရေနံတူးဖော်ရေးလုပ်ငန်း၊ ရေလုပ်ငန်းနှင့် ရခိုင်ရိုးရာလက်မှုလုပ်ငန်းများလည်း ရှိသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်၌ အသားတင်စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေဧရိယာဧက ၉ ဒသမ ၅ သိန်း၊ သီးနှံစိုက်ဧရိယာဧက ၉ ဒသမ ၇ သိန်းနှင့် သီးထပ်သီးညှပ်ဧရိယာဧက ၁၉,၅၀၀ ရှိသည်။ ပြည်နယ်တစ်လုံး၏ ၈၉ ရာခိုင်နှုန်းကို စပါးစိုက်ပျိုးရာ တင်း ၃၈၈ သိန်းထွက်ရှိသည်။ တမြို့နယ်လုံးစပါးအထူးအထွက်တိုးကို ၁၉၇၈ - ၇၉ ခုနှစ်တွင် သံတွဲမြို့နယ်မှ စတင်ဆောင်ရွက်ရာ ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် သုံးမြို့နယ်အထိ တိုးခဲ့ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ စပါးအပြင် မြေပဲ၊

နှမ်း၊ မြန်မာဆေး၊ ငရုတ်များကိုလည်း အဓိကသီးနှံများအဖြစ် စိုက်ပျိုးသည်။ ၁၉၈၁ - ၈၂ တွင် သစ်မာကုဗတန် ၁၀,၀၀၀ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်၌ ငါးပုစွန်လုပ်ငန်းများကို နိုင်ငံခြားသို့ တင်ပို့နိုင်ရေးအတွက် စီမံကိန်းဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်သည် ကျောက်မီးသွေး၊ စကျင်ကျောက်၊ ထုံးကျောက်နှင့် ရေနံတို့ထွက်ရှိပြီး ကမ်းလွန်ရေနံ ရှာဖွေရေးကိုလည်း ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် ရေနံစိမ်း အမေရိကန်စည် တသိန်းထွက်ရှိခဲ့သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်း စက်ရုံအလုပ်ရုံပေါင်း ၂၁ ရုံနှင့် တည်ဆောက်ဆဲ သုံးရုံရှိသည်။ နေလှန်းဆား လုပ်ငန်း၊ ယက်ကန်းလုပ်ငန်း၊ ငွေထည်၊ ပန်းပု၊ ထီး၊ အိုးလုပ်ငန်း စသည့် လုပ်ငန်းများလည်း လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ရန်ကုန်တိုင်း

ရန်ကုန်တိုင်းသည် စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများ၊ ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေးနှင့် ခရီးလမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေးတွင် အချက်အချာကြသော တိုင်းကြီးတိုင်းဖြစ်သည်။ တိုင်းအတွင်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ နေထိုင်လျက်ရှိပြီး စုစုပေါင်း လူဦးရေ ၃၉,၃၇,၀၀၀ ရှိသည်။

လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို စီမံကိန်းများဖြင့် ကျယ်ပြန့်စွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းသည် ရော့ဝတီတိုင်းနှင့် ပဲခူးတိုင်းတို့ပြီးလျှင် တတိယ စပါးအထွက်ဆုံးတိုင်းဖြစ်သည်။ စပါးအထူး အထွက်တိုး စီမံကိန်းကို ရန်ကုန်တိုင်းမှ စတင်စမ်းသပ်ခဲ့ပြီး ၁၉၈၀ - ၈၁ ခုနှစ်တွင် တိုင်းတိုင်းလုံး စီမံချက်ဖြင့် စပါး အထွက်တိုးရေးကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ်တွင် စပါးတင်း ၈၀၂ သိန်းအထိ ထွက်ရှိခဲ့သည်။ အခြားအဓိက သီးနှံများအဖြစ် မြေပဲ၊ ဂုန်လျှော်၊ ပဲမျိုးစုံ၊ ကြက်ပေါင်စေး၊ ကြံတို့ကိုလည်း စိုက်ပျိုးသည်။ အသားတင်စိုက်ပျိုးနိုင်သည့် ဧရိယာမှာ ဧက ၁၄ ဒသမ ၁ သိန်း၊ စုစုပေါင်း သီးနှံစိုက်ဧရိယာဧက ၁၅ ဒသမ ၁ သိန်းနှင့် သီးထပ်သီးညှပ်ဧရိယာဧက တသိန်းအထိ တိုးခဲ့လှာနိုင်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းတွင် တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းကို မွေးမြူထုတ်လုပ်မှုနှင့် ရောဂါကာကွယ်ရေး စီမံကိန်းအရပ်ရပ် ချမှတ်ကာ နိုင်ငံပိုင်မွေးမြူရေးခြံများ၊ စံပြကျေးရွာများဖြင့် စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ပြည်ပသို့ တင်ပို့သည့် ကျွန်းသစ်ထုတ်လုပ်မှုတွင်လည်း ၁၉၈၁ - ၈၂ ခုနှစ် ရန်ကုန်တိုင်းမှ ကျွန်းသစ်ကုဗတန် ၁၄,၀၀၀ နှင့် သစ်မာကုဗတန် ၄,၅၀၀ အထိ အသီးသီးထွက်ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၊ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းများ

တိုင်းအတွင်း စက်မှုလုပ်ငန်း အများအပြားရှိပြီး ပြည် သူပိုင်စက်ရုံအလုပ်ရုံ ၂၅၂ ရုံနှင့် ဆောက်လုပ်ဆဲ ၁၀ ရုံ ရှိသည်။

ဧရာဝတီတိုင်း

ဧရာဝတီတိုင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဒေသဖြစ်သည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ စုပေါင်းနေထိုင် ရာ ဧရာဝတီတိုင်းတွင် စုစုပေါင်းလူဦးရေ ၅၁,၂၀,၀၀၀ ရှိ သည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အဓိကထား လုပ်ကိုင်ကြ သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဆန်စပါးအထွက်ဆုံး တိုင်းကြီးဖြစ် သည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းအပြင် သစ်ထုတ်လုပ် ရေးလုပ်ငန်း၊ ရေလုပ်ငန်းများကိုလည်း အကြီးအကျယ် လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဧရာနောနေထိုင်ရာ ရှမ်းပြည် နယ်တွင် စုစုပေါင်းလူဦးရေ ၃၉,၂၄,၀၀၀ ရှိသည်။ လယ် ယာ စိုက်ပျိုးရေးကို အဓိကထားသော ပြည်နယ်ဖြစ်ပြီး တွင်းထွက် သယံဇာတများနှင့် သစ်တောထွက် ပစ္စည်းများ ကိုလည်း ထုတ်လုပ်သည်။

စိုက်ပျိုးရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန်အတွက် ဟဲဟိုးချိုင့်ဝှမ်း ဆည်မြောင်း၊ ဘန်းယဉ်ဆည်မြောင်း၊ နန်းကပ်ဆည်၊ နန်းခွပ်ဆည်၊ မိုင်းပါးလျှိုဆည်၊ မိုင်းဆတ်ချိုင့်ဝှမ်း၊ မိုင်း လုံဆည်၊ နန်းရန်ရေလွှဲဆည်၊ မိုင်း လွီ ရေ လွှဲ ဆည် များ ၏ ပံ့ပိုးမှုကြောင့် ရှမ်းပြည်နယ်အတွင်း အသားတင်စိုက်ပျိုး နိုင်သောမြေဧရိယာသည် ၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ်တွင် ဧက ၁၃ ဒသမ ၇ သိန်းဖြစ်လာကာ သီးနှံစိုက်ဧရိယာသည် ဧက ၁၄ ဒသမ ၉ သိန်း၊ သီးထပ်သီးညှပ်ဧရိယာသည် ဧက ၁ ဒသမ ၂ သိန်းသို့ အသီးသီးတိုးတက်လာသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးစိုက် ခင်းများကို ဖျက်ဆီး၍ သီးနှံအစားထိုး စိုက်ပျိုးရေးစီမံ ကိန်းများ ချမှတ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ တမြို့နယ်လုံး စပါးအထူးအထွက်တိုး စီမံကိန်းကို ၁၉၇၉ - ၈၀ ပြည့်နှစ်မှ စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်တွင် ငါးမြို့နယ်အထိ တိုးတက်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ်တွင် စပါးတင်း ၃၄၇ သိန်းအထိ ထွက်ရှိခဲ့ပြီး အခြားအဓိကသီးနှံများဖြစ်သော ဂျုံ၊ ပဲမျိုးစုံ၊ မြေပဲ၊ နှမ်း၊ နေကြာ၊ အားလူး၊ ကြံ၊ လက် ဖက်၊ ဗာဂျီးနီးယားဆေးတို့လည်း အသီးသီး အထွက်တိုး ခဲ့သည်။

ရှမ်းပြည်နယ်ရှိ သစ်တောများ၌ သစ်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်လျက်ရှိရာ ၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်းသစ် ကုဗတန် ၁၁,၀၀၀ နှင့် သစ်မာကုဗတန် ၂၁,၉၀၀ အထိ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ရှမ်းပြည်နယ်ရှိ နမူတူဘော် တွင်း၊ ရတနာသိင်္ဂီသတ္တုတွင်း၊ ဘော်ဆိုင်သတ္တုတွင်းများကို တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပြီး ရှမ်းပြည်နယ်မှ ထွက်ရှိသော ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးနီ၊ ခဲ၊ သွပ်၊ သံ၊ ခဲမဖြူ၊ အဖြိုက်နက်၊ ကျောက်မီးသွေး၊ ခနောက်စိမ်း စသော သယံဇာတများကို လည်း ၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ်တွင် အသီးသီးတိုးတက် ထုတ် လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ရှမ်းပြည်နယ်တွင် ပြည်သူပိုင် စက်ရုံ အလုပ်ရုံပေါင်း ၁၁၇ ရုံရှိပြီး အင်းလေးဒေသရှိ အိမ်တွင်းလက်မှုလုပ်ငန်း ဖြစ်သော ယက်ကန်းလုပ်ငန်းသည် ထင်ရှားသည်။

၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ်၌ အသားတင် စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေ ဧရိယာဧက ၃၉ ဒသမ ၄ သိန်း၊ သီးနှံစိုက်ဧရိယာဧက ၄၅ သိန်းနှင့် သီးထပ်သီးညှပ် ဧရိယာ ဧက ၅ ဒသမ ၆ သိန်း ရှိသည်။ ဆန်စပါးအပြင် အဓိကသီးနှံအဖြစ် မြေပဲ၊ ပဲမျိုးစုံ၊ ပြောင်းဖူးနှမ်း၊ ဂုန်လျှော်၊ မြန်မာဆေး၊ ပီလောပီနံများကို စိုက်ပျိုးကြသည်။ ၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ်တွင် စပါးတင်း ၂,၀၅၅ သိန်းထွက်ရှိ၍ စပါးအထွက်အကောင်းဆုံး တိုင်းဖြစ်သည်။ တမြို့နယ်လုံး စပါးအထူးအထွက်တိုး စီမံကိန်းကို ဧရာဝတီ တိုင်းအတွင်း ၁၉၇၀ - ၇၉ ခုနှစ်မှစ၍ ငါးမြို့နယ်ဖြင့် စတင် ခဲ့ပြီး ဧရာဝတီတိုင်း စပါးစီမံကိန်း ၁ နှင့် ၂ တို့ဖြင့် ဆောင် ရွက်လျက်ရှိသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းအတွင်းတွင် မြစ်၊ ချောင်း၊ အင်း၊ အိုင်တို့ များပြားစွာရှိသဖြင့် ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ပုစွန်ခြောက်လုပ် ငန်းများလည်း တွင်ကျယ်စွာ လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ရေချို ငါးဖမ်းလုပ်ငန်း၊ ပင်လယ်ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းနှင့် ဆားချက် လုပ်ငန်းများကိုလည်း လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းတွင် ပုသိမ်အနောက်မြို့နယ် ချောင်းသာ ကြိုးဝိုင်းနှင့် ရှောပြာဒေသတို့၌ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ကောင်းကင်ကြိုးဖြင့် သစ်ထုတ်ခြင်း စီမံကိန်းအရ ပြည်ပသို့ တင်ပို့နိုင်သည့် ကျွန်းနှင့်သစ်မာထုတ်လုပ်မှုသည် ၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်းကုဗတန် ၇၀၀၀ နှင့် သစ်မာကုဗတန် ၅၆,၇၃၀ အထိ တိုးတက်လာသည်။ အခြား သစ်တော ထွက်ပစ္စည်းများကိုလည်း အသီးသီး တိုးတက်ထုတ်လုပ်နိုင် ခဲ့သည်။ ဧရာဝတီတိုင်းအတွင်းရှိ မြန်အောင် ရေနံမြေမှ ရေနံစိမ်း အမေရိကန်စည် လေးသိန်း ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ တိုင်းအတွင်းမှ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကိုလည်း ၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ် တွင် ကုဗပေ သန်းပေါင်း ၅,၆၅၇ အထိ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ သည်။

ဧရာဝတီတိုင်းအတွင်း ပြည်သူပိုင် စက်ရုံအလုပ်ရုံပေါင်း ၅၃ ရုံနှင့် ဆောက်လုပ်ဆဲ ၁၅ ရုံရှိရာ ထင်ရှားသော စက်ရုံ ကြီးများဖြစ်သော မြောင်းမြဂုန်နီစက်ရုံ၊ ကြံခင်းကိလပ် မြေစက်ရုံ၊ ပုသိမ်မှန်ပြားစက်ရုံများ ပါဝင်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံသား ဥပဒေ။ ။ နိုင်ငံတော်နှင့်နိုင်ငံသား တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အကာအကွယ် ပေးရေးနှင့် မိမိ တိုင်းရင်းသားများ၏ ရပိုင်ခွင့်ကို အပြည့်အဝ သတ်မှတ် ပေးရေးဟူသော ရည်ရွယ်ချက်များဖြင့် နိုင်ငံသားဥပဒေ ကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

အရေးပါပုံနှင့် သမိုင်းကြောင်း

လွတ်လပ်၍ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်သော နိုင်ငံ တိုင်းသည် မိမိတို့နိုင်ငံအတွင်းသို့ နိုင်ငံခြားတိုင်းတပါးမှ လူ အများ ဝင်ချင်တိုင်းဝင် ထွက်ချင်တိုင်းထွက်နိုင်သော အခြေအနေမျိုးကို ခွင့်ပြုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ မိမိတို့နိုင်ငံ၏ လွတ်လပ်ရေးနှင့် အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲ ရေး၊ မိမိတို့ လူမျိုး၏ အခွင့်အရေးများ လက်လွှတ်ဆုံး ရုံးမှုမှ ကာကွယ်နိုင်ရေးအတွက် လိုအပ်သလို ဥပဒေများ ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းလျက်တိုင်းရင်းသားနှင့် နိုင်ငံခြားသားဟူ၍ ခွဲခြားသတ်မှတ်ကာ စနစ်တကျ စိစစ်ဆောင်ရွက်ကြ စမြဲ ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရသည့် အချိန်တွင် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်မှု အက်ဥပဒေနှင့် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသားအဖြစ် (ရွေး ချယ်ရေး) အက်ဥပဒေဟူ၍ ဥပဒေနှစ်ရပ်ကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်မှုအက် ဥပဒေသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် လည်း ကောင်း၊ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသား အဖြစ် (ရွေးချယ်ရေး) အက်ဥပဒေသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ် မေလ ၃ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း အာဏာတည်ခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံသားအဖြစ် (ရွေးချယ်ရေး) အက်ဥပဒေ သည် ဗြိတိသျှလက်အောက်ခံဘဝမှ လွတ်လပ်သည့် နိုင်ငံ ဘဝသို့ ကူးပြောင်းသည့် စပ်ကူးမပ်ကူး ကာလတွင် မြန်မာ နိုင်ငံသားအဖြစ် ရွေးချယ်ခံယူလိုသူများအား ခံယူခွင့်ရှိစေ ရန် ရည်ရွယ်၍ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် ဥပဒေဖြစ်သည်။ ရွေး ချယ်ပိုင်ခွင့် သက်တမ်းကာလသည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ဧပြီလ ၃၀ ရက်အထိဖြစ်ရာ ဥပဒေ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာ လည်း အလိုအလျောက် ပျက်ပြယ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုဥပဒေနှစ်ရပ်ကို ရေးဆွဲစဉ်က လွတ်လပ်ရေးရရှိရန် ကြိုးပမ်း နေ ချိန် ဖြစ် သော ကြောင့် နိုင်ငံ တော် နှင့် ပြည်သူတို့၏ရေရှည် အကျိုးစီးပွားကို အဓိကထား၍ ရေး ဆွဲလိုသော်လည်း ထိုစဉ်က ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သော အခြေ အနေများကို မကျော်လွှားနိုင်ပဲ ရေးဆွဲခဲ့ရသောကြောင့် တည်ဆဲ နိုင်ငံသားဖြစ်မှု ဥပဒေတွင် ပျော့ကွက် ဟာကွက် များ ဝါရှိလာခဲ့သည်။

တဖန် ၁၉၄၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်မှု အက်ဥပဒေ တွင် ပြင်ဆင်ချက်များ ထပ်နေသဖြင့် ဥပဒေကို ကိုင်တွယ် ကျင့်သုံးရသူများပင် မရှင်းလင်းကြ၍ မကြာခဏ အငြင်း ပွားခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် တိုးတက် ပြောင်းလဲလာသော နိုင်ငံတော်၏ ပကတိ အခြေအနေနှင့်လည်း ဆီလျော်ပြီး ကမ္ဘာ့အခြေ အနေနှင့်ပါ ကိုက်ညီစေမည့် ပြည့်စုံသော ဥပဒေတရပ် ပြုစုရန်လိုအပ်လာသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၆ တွင်လည်း “နိုင်ငံ သားဖြစ်ခြင်း၊ နိုင်ငံသားပြုခြင်းနှင့် နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရပ်စဲခြင်းတို့သည် ဥပဒေဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းသည့်အတိုင်း ဖြစ် စေရမည်” ဟု အတိအလင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် နိုင်ငံ သားဖြစ်မှု ဥပဒေကြမ်းတရပ်ကို ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းရန် လို အပ်လာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဝန်ကြီးအဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံသား ဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း၊ ပြင်ဆင် ရေးဆွဲပြီး ဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် လည်း ကောင်း နိုင်ငံတော်ကောင်စီသို့ တင်ပြခဲ့သည်။

တဖန် နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သော ဥပဒေ ကော်မရှင်သည် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ၏ လမ်းညွှန်မှုကို ခံယူကာ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းအသီးသီးရှိ ပြည်သူများထံမှ ရရှိသော အကြံဉာဏ်များကို အခြေခံ၍ မြန်မာနိုင်ငံသား ဥပဒေနှင့်ရှင်းလင်းချက်များကို ပြုစုကာ ဝန်ကြီးအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် နိုင်ငံတော်ကောင်စီသို့ တင်ပြခဲ့သည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလတွင် နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သော ဥပဒေကော်မရှင်သည် လုပ် သားပြည်သူ လူထုလူတန်းစား အဖွဲ့အစည်းများ၏ အကြံ ဉာဏ်များကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလမှ စ၍ ထပ်မံတောင်းခံ လျက် ပါတီဗဟိုကော်မတီ၏ လမ်းညွှန်ချက်နှင့်အညီ မြန်မာ နိုင်ငံသား ဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို ပြုပြင်ရေးသားခဲ့သည်။ ယင်းဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာနက ဝန်ကြီးအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် နိုင်ငံတော်ကောင်စီ သို့ တင်ပြခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်ကောင်စီသည် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရေးရာ ကော်မတီများ၏ သဘောထားကို တောင်းခံရယူပြီးနောက် ယင်းဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ် တော် တတိယ အစည်းအဝေးသို့ တင်သွင်းရန်ဆုံးဖြတ် ခဲ့သည့်အလျောက် ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကိုယ်စား ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးက ယင်းပြည်သူ့လွှတ် တော် ပထမနေ့ အစည်းအဝေးတွင် တင်သွင်းခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်သူ ၄၆၆ ဦးစလုံးက ထိုဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို ထောက်ခံဆန္ဒမဲပေးခဲ့ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသား ဥပဒေ

ထိုဥပဒေကို နိုင်ငံတော်ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌက ၁၉၇၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ပြည်သူ့ လွှတ်တော် ဥပဒေအမှတ် ၄ အဖြစ် လက်မှတ်ရေးထိုး ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံသားဖြစ်ခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံသား ဥပဒေတွင် အခန်းရှစ်ခန်း ခွဲထားပြီး ပြဋ္ဌာန်းချက်ပုဒ်မပေါင်း ၇၆ ခု ပါဝင်သည်။

ထူးခြားချက်တရပ်မှာ နိုင်ငံသား၊ ညွှန်နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ ဟူ၍ သုံးမျိုးသုံးစား ခွဲခြားထားခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသားဥပဒေတွင် အခွင့်အရေး အရာ၌ လူမျိုး၊ ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာ၊ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးဟူ၍ ခွဲခြားထားခြင်း မရှိချေ။

နိုင်ငံသားဖြစ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ “နိုင်ငံတော်တွင်ပါဝင် သော နယ်မြေတခု၌ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၇၅ ခုနှစ်၊ ခရစ် ၁၇၂၃ ခုနှစ် မတိုင်မီကာလမှ စ၍ ပင်ရင်းနိုင်ငံအဖြစ် အမြဲနေထိုင်ခဲ့သော ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ ဗမာ၊ မွန်၊ ရခိုင်၊ ရှမ်းစသည့် တိုင်းရင်းသားများနှင့် မျိုးနွယ်စုများ သည် မြန်မာနိုင်ငံသားများဖြစ်သည်” ဟူ၍ လည်းကောင်း “တိုင်းရင်းသားတိုင်းသည် လည်းကောင်း၊ တိုင်းရင်းသား မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူတိုင်းသည် လည်းကောင်း၊ မွေးရာ ပါ နိုင်ငံသားဖြစ်သည်” ဟူ၍ လည်းကောင်း သတ်သတ် မှတ်မှတ် ဖော်ပြထားသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသား ဖြစ်မှု အက်ဥပဒေအရ နိုင်ငံသားဖြစ်ရန် လျှောက်ထားခဲ့သူများ သည် သတ်မှတ်ချက်များ၊ အရည်အချင်းများနှင့် ကိုက်ညီပါက ဗဟိုအဖွဲ့က ညွှန်နိုင်ငံသားအဖြစ် သတ်မှတ်ပေး နိုင်လေသည်။ ထိုသို့ သတ်မှတ်ပေးခြင်း ခံရသူသည် ပြည် ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းရှေ့သို့ လာရောက်၍ စာဖြင့် ရေးသား ကတိသစ္စာပြုရမည်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ သားသမီးများသည်လည်း အလားတူ ကတိ သစ္စာပြုရမည်ဖြစ်သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်မတိုင်မီကာလတွင် နိုင်ငံတော်အတွင်း လာရောက်နေထိုင်သူနှင့် ထိုသူတို့မှ မွေးဖွားသည့်သားသမီးများသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ်ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်မှု အက်ဥပဒေအရ မလျှောက်ထားရ သေးကြောင်းကို ခိုင်လုံသော အထောက်အထားများဖြင့် ဗဟိုအဖွဲ့သို့ နိုင်ငံသား ပြုခွင့်ရရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြ သည်။ နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံခြားသားမိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွား သူများ၊ ညွှန်နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ၊ ညွှန်နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံခြားသား မိဘ နှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ၊ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ မိဘနှစ်ပါးမှ

မွေးဖွားသူများ၊ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူနှင့် နိုင်ငံခြားသား မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများသည်လည်း သတ်မှတ်ထား သော အရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံလျှင် နိုင်ငံသားပြု ခွင့်ရရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြသည်။ နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် ညွှန်နိုင်ငံသားသို့မဟုတ် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူနှင့် အိမ်ထောင် ကျသော နိုင်ငံခြားသားများ အနေနှင့်လည်း သတ်မှတ်ထား သော အရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံလျှင် နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရရန် လျှောက်ထားနိုင်သည်။ ထိုသူတို့သည် နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရလျှင် စာဖြင့် ရေးသား၍ အလားတူ ကတိသစ္စာပြုကြ ရမည် ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရပ်စဲခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်း၊ ရုပ်သိမ်းခြင်း

နိုင်ငံသားတဦးသည် နိုင်ငံတော်မှ အပြီးအပိုင် ထွက် ခွာလျှင်ဖြစ်စေ၊ အခြား နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူလျှင်ဖြစ်စေ၊ မှတ်ပုံတင် လျှင် ဖြစ် စေ၊ အခြားနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် သို့မဟုတ် အလားတူလက် မှတ်ကို ထုတ်ယူလျှင်ဖြစ်စေ နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရပ်စဲရာ ရောက်လေသည်။

ညွှန်နိုင်ငံသား၏ အသက် ၁၇ နှစ် မပြည့်သေးသော သားသမီးများသည် အသက်ပြည့်ပြီး တနှစ်အတွင်း ကတိ သစ္စာပြုရန် တာဝန်ရှိပါလျက်နှင့် ပျက်ကွက်ပြီး ခိုင်လုံသော အကြောင်းမရှိပဲ အသက် ၂၂ နှစ် ကျော်လွန်သည့် တိုင် အောင် ကတိသစ္စာပြုရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သော် ညွှန်နိုင်ငံသား အဖြစ်မှ ဆုံးရှုံးလေသည်။

ညွှန်နိုင်ငံသား မိဘနှစ်ပါးစလုံးဖြစ်စေ၊ ညွှန်နိုင်ငံသား နှင့် နိုင်ငံခြားသား မိဘနှစ်ပါးအနက် ညွှန်နိုင်ငံသားအမိ သို့မဟုတ် အဖသည် ညွှန်နိုင်ငံသားအဖြစ် ဆုံးရှုံးလျှင် ထိုသူတို့ ကိုင်ဆောင်သည့် နိုင်ငံသားလက်မှတ်တွင် ပါဝင် သော အသက် ၁၇ နှစ်မပြည့်သေးသည့် သားသမီးနှင့် အသက် ၁၇ နှစ်ပြည့်ပြီး ကတိသစ္စာမပြုရသေးသော သား သမီးသည်လည်း ညွှန်နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရပ်စဲရာရောက်လေ သည်။ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူများ၏ သားသမီးများသည် လည်း အလားတူ ကတိသစ္စာပြုရန် ပျက်ကွက်လျှင်ဖြစ်စေ မိဘနှစ်ဦးစလုံးဖြစ်စေ တဦးဦးဖြစ်စေ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်မှ ဆုံးရှုံးလျှင် ၎င်းတို့သည်လည်း နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရသူအဖြစ်မှ ရပ်စဲရာ ရောက်လေသည်။

ညွှန်နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူများသည် နိုင်ငံ တော်ပါဝင်နေသော စစ်မက်ကာလအတွင်း ရန်သူနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားများ၊ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ကုန်သွယ်ခြင်း၊ ဆက် သွယ်ခြင်း၊ အားပေးကူညီခြင်း၊ နိုင်ငံတော်ကို ဆန့်ကျင်နေ သည့် အဖွဲ့အစည်းနှင့် အလားတူပြုလုပ်ခြင်း၊ နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေးနှင့် အေးချမ်းသာယာရေးကို ထိပါးအောင် ပြု

လုပ်ခြင်း၊ နိုင်ငံတော်ကို အကြည်ညိုမဲ့အောင် တနည်းနည်း ပြုမူခြင်း၊ နိုင်ငံတော်၏လျှို့ဝှက်ကိစ္စတရပ်ရပ်ကိုပေါက်ကြား စေခြင်း၊ အနည်းဆုံး ထောင်ဒဏ်တနှစ် သို့မဟုတ် ဒဏ်ငွေ ကျပ် တထောင် ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သော အကျင့်စာရိတ္တ ပျက် ပြားမှုနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ပြစ်မှု တခုခုကို ကျူးလွန်သော ကြောင့် အပြစ်ပေးခံရခြင်း စသည့် ကိစ္စတရပ် ရပ် နှင့် ငြိစွန်းလျှင် ဗဟိုအဖွဲ့က ထိုသူအား နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရုပ်သိမ်းနိုင်ခွင့်ရှိသည်။

မဟုတ်မမှန် ဖော်ပြခြင်း သို့မဟုတ် ဖုံးကွယ်ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံသားအဖြစ်ကို ရရှိပါက နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရုပ်သိမ်း ခြင်းခံရမည့်အပြင် ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်ကျပ် ငါးသောင်းကိုလည်း ကျခံစေရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထို့အတူ ညွှန်နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ တဦးသည်လည်း ဖော်ပြပါနည်းလမ်းများဖြင့် ရရှိခဲ့ပါက အထက်ပါအတိုင်း အရေးယူခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။

မုန်းဓာတု (မြန်မာ ၁၂၅၁ - ၁၃၄၃) ။ စာရေးဆရာ မုန်းဓာတုအမည်ခံ ဦးမောင်မောင်ကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၁ ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း ၄ ရက် သောကြာနေ့တွင် မြန်မာမင်းလက်ထက် အမှုထမ်းကောင်း တိုက်သူကြီး

မုန်းဓာတု (ဦးမောင်မောင်)

ဦးရွှေချို၊ ဒေါ်ညာတို့မှ သထုံခရိုင် ဈေးမသွယ် ကျေးရွာ၌ မွေးဖွားသည်။ သားသမီး ခုနစ်ယောက်အနက် ဦးမောင် မောင်သည် စတုတ္ထမြောက်သားဖြစ်သည်။ ဦးမောင်မောင်သည် ငယ်စဉ်အခါက သထုံအစိုးရ စာသင်ကျောင်း၌ အခြေခံပညာများကို သင်ကြားပြီး

မော်လမြိုင်မြို့ ရှင်ဗုဒ္ဓဘေသာသ အထက်တန်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ ပညာကို ဆက်လက် သင်ကြားသည်။ ၁၀ တန်း အောင်မြင်သောအခါ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၌ နှစ်နှစ်ခန့် ပညာသင်ကြားပြီး နောက် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကာလကတ္တားတက္ကသိုလ်သို့ ပြောင်း ရွှေ့ ပညာသင်ကြားသည်။ ကာလကတ္တားတက္ကသိုလ်မှ ဘီအက်စီဘွဲ့ရရှိသည်။

၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ သန်လျင် ဘီအိုစီကုမ္ပဏီ ရေနံချက်စက်ရုံ၌ အရာရှိအဖြစ်ဖြင့် စတင်အမှုထမ်းသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ခန့် ဓာတုဗေဒအရာရှိ အဖြစ် တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ဂျပန်ခေတ် ဒေါက်တာဘမော် အစိုးရလက်ထက်တွင် မြို့တော်ဝန်ဖြစ်လာ သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး အပြီးတွင် ဦးမောင်မောင်သည် သန်လျင် ရေနံချက်စက်ရုံတွင် ဓာတုဗေဒအရာရှိအဖြစ်ဖြင့် တာဝန်များကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ဓာတုဗေဒအရာရှိချုပ်အဆင့်ဖြင့် အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။

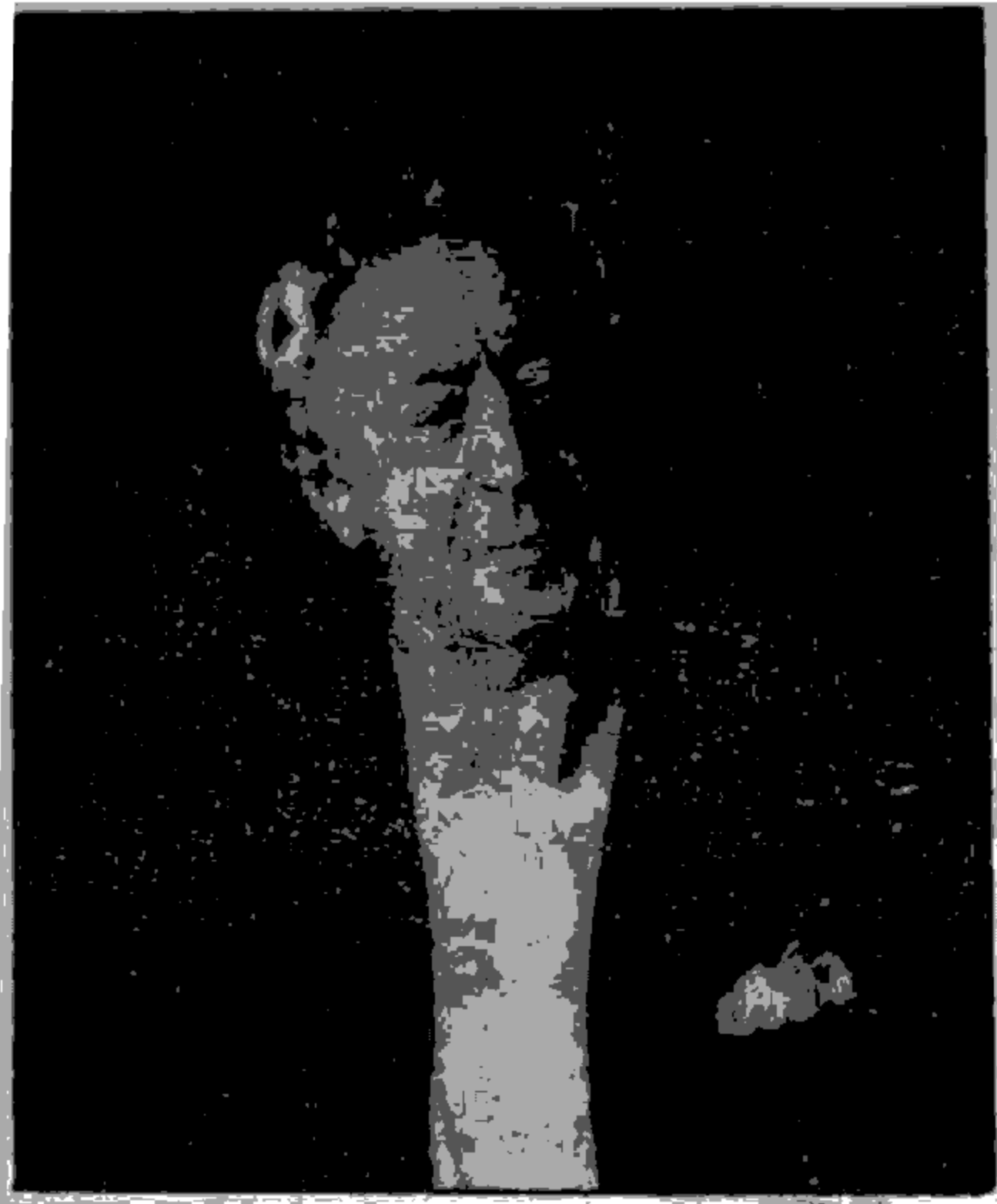
ဦးမောင်မောင်သည် မွန်အမျိုးသားအဖြစ်နှင့် မိမိ၏ ရာထူးဖြစ်သော ဓာတုဗေဒအရာရှိ ကို ပေါင်းစပ် ဖော် ထုတ် လိုသဖြင့် မွန်-ဓာတု ဟူသော ကလောင်အမည်ကို ယူကာ စာပေနယ်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ နောင်အခါတွင် မွန်-ဓာတုမှ မုန်းဓာတု ဖြစ်လာပြီး စာပေနယ်၌ထင်ရှား လာသည်။

မုန်းဓာတုသည် မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်းကြီး တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ အမှုဆောင် တယောက်အဖြစ် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဦးမောင်မောင်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၉ ရက် နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီးဒေါ်တင့် နှင့် သားတယောက်၊ သမီးတယောက် ကျန်ရစ်သည်။

ရူဘင်စတိုင်း, အာသာ (ခရစ် ၁၈၈၇-၁၉၈၂) ။ ။ ပိုလန်လူမျိုး စန္ဒရားပညာ ပါရဂူဖြစ်သော အာသာရူဘင် စတိုင်းကို ၁၈၈၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ပိုလန်နိုင်ငံ လော့ဇ်မြို့၌ မွေးဖွားသည်။ ဖခင် အစ်ဂနေ ရူဘင်စတိုင်းသည် ချည်မျှင်စက်ရုံငယ် ပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်။ အာသာသည် ဝါဆောမြို့နှင့် ဘာလင်မြို့ရှိ ဂီတပညာသင် ကျောင်းများတွင် ပညာဆည်းပူးခဲ့သည်။

ရူဘင်စတိုင်းသည် ၁၉၀၁ ခုနှစ်တွင် ဘာလင်မြို့၌ ပရိသတ် ရွှေ့မောက်ပထမဆုံး ဖျော်ဖြေသည်။ ၁၉၀၆ ခုနှစ် တွင် ဖီလာဒယ် ဖီးယား ဖီလာမိုးနစ် တီးဝိုင်း နှင့် တွဲဖက် ဖျော်ဖြေသည်။ ဥရောပတိုက်၊ တောင်အမေရိကတိုက်၊

စန္ဒရာ:ပညာရှင် အာသာ ရူဘင်စတိုင်း

ဩစတြေးလျနိုင်ငံ၊ တရုတ်နိုင်ငံ၊ ဂျပန်နိုင်ငံတို့အပါအဝင် ကမ္ဘာအနှံ့အပြားသို့ အကြိမ်ကြိမ် လှည့်လည်သွားရောက်ကာ စန္ဒရာ: လက်စွမ်းပြသည်။

ဤသို့ ခရီးလှည့်လည်ရာတွင် အနုပညာသမားများနှင့် တွေ့ဆုံခင်မင်ခဲ့သည်။ ရူဘင်စတိုင်းသည် ပြင်သစ် ပန်းချီဆရာကြီး ပီကာဆိုနှင့် လည်းကောင်း၊ အင်္ဂလိပ် စာရေးဆရာကြီးဂျိုးဇက်ကွန်းရက်နှင့် လည်းကောင်း ခင်မင်ရင်းနှီးသည်။

ရူဘင်စတိုင်းသည် ၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင် အမ်လင်နားစကာနှင့် လက်ထပ်ခဲ့၍ သားနှစ်ယောက် သမီး နှစ်ယောက် ထွန်းကားသည်။ သို့ရာတွင် မကွယ် လွန်မီ နောက်ဆုံး နှစ်နှစ်တွင် သူ၏ အတွင်းရေးမှူး အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီး အင်နေးဘယ်လီဝိုက်စတန်းနှင့် ပေါင်းသင်း၍ ဂျီနီဗာမြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။

ရူဘင်စတိုင်းသည် စပိန်ဂီတကိုလည်း ဖျတ်လတ်ရဲရင့်စွာ တီးနိုင်သည်။ အင်ပရက်ရှင်းနစ်ဂီတ (အာရုံမြင်ဂီတ) ကိုလည်း ပြင်သစ်တိုင်းကဲ့သို့ တီးနိုင်သည်။ ဘာသာစကားရှစ်မျိုး ပြောဆိုနိုင်သူလည်းဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် ခေတ်ပေါ် ဂီတကိုနှိုင်းနင်းသည်။

ရူဘင်စတိုင်းသည် အိတလီနိုင်ငံနှင့် ဗရာဇီးနိုင်ငံတို့၏ ဂီတပညာ တံခွန်အသင်းများတွင်လည်းကောင်း၊ စတော့ဟုမ်း ပညာတံခွန် အသင်းကြီးတွင်လည်းကောင်း ဂုဏ်ထူးဆောင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ချီးမြှင့်ခံရသည်။ အာသာရူဘင်စတိုင်းသည် ဗေလဂျီယမ် နိုင်ငံ၏ လီယိုပို ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့ (ပထမဆင့်)၊ ချီလီနိုင်ငံ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဆု၊ ပေါ်တူဂယ်နိုင်ငံမှ ဆန်တီယာဂို ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့တံဆိပ်၊ ပိုလန်နိုင်ငံ၏ ပိုလန်နီယာ ရက်စတီကျူတာ ဘွဲ့တံဆိပ်များ အပါအဝင် နိုင်ငံအသီးသီးမှ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့တံဆိပ်များ အပ်နှင်းခံ

ရသူ ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ် တွင် လည်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက လွတ်လပ်ရေးဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့တံဆိပ်ကို အာသာရူဘင်စတိုင်းအား ချီးမြှင့်ဂုဏ်ပြုသည်။

အာသာရူဘင်စတိုင်း၏ လက်သံဓာတ်ပြား ၂၀၀ ကျော်ကို လည်းကောင်း၊ ယင်းတို့၏ မူပွား ဓာတ်ပြားပေါင်း ၁၀ သန်းကို လည်းကောင်း ရောင်းချ ခဲ့ရ သောကြောင့် ဂန္ဓဝင်စန္ဒရာ:ပညာရှင်များသမိုင်းတွင် ဓာတ်ပြားအရောင်းရ တွင်ကျယ်ဆုံး စန္ဒရာ:ပညာရှင် ဖြစ်သည်။

စန္ဒရာ:ပညာ ပါရဂူကြီး အာသာရူဘင်စတိုင်း သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဂျီနီဗာ မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။

ရေနံ တင် ပို့ ရောင်း ချ သော နိုင် ငံ များ အဖွဲ့

(အိုပက်)။ ။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့ရေနံဖြန့်ဖြူးရောင်းချမှုပမာဏ၏ ၆၈ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ပိုင်ဆိုင်ထားသော အိုပက်အဖွဲ့သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ၄၆ ရာခိုင်နှုန်းသာ ရရှိသည်။ ရေနံစိမ်းဈေးနှုန်းသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ၂၈ ဒသမ ၅ ဒေါ်လာသန်းမှ ၁၅၅ ဒေါ်လာသန်းသို့ မြင့်တက်ခဲ့သည်။

ဤသို့ ရေနံဈေးကွက် ကမောက်ကမဖြစ်ချိန်တွင် အိုပက်အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများသည် ရေနံဒေါ်လာများကို ရောမ ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်းများတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျန်ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများနှင့် အိုပက်အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများအကြား ဝန်ဆောင်မှု၊ ကုန်စည်ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှု ရှင်းတမ်းတွင် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်က အိုပက်အဖွဲ့သည် ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၁,၀၉,၀၀၀ အမြတ်ပြုခဲ့ရာမှ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၁၈,၀၀၀ အရှုံးပေါ်လာရသည်။

ရေနံပိုလျှံမှုပြဿနာကို လျော့နည်းစေရေးနှင့် အိုပက် ရေနံစိမ်းဈေးနှုန်း တစ်စည်လျှင် ၃၄ ဒေါ်လာမှ ကျဆင်းမသွားစေရေးအတွက် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လတွင် ကျင်းပသော အထူးအစည်းအဝေး၌ အိုပက်၏ ရေနံထုတ်လုပ်မှုကို ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းလျော့ချပြီး တနေ့လျှင် ရေနံစည်ပေါင်း ၁၇ ဒသမ ၅ သန်း ထုတ်လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ တနိုင်ငံချင်းအလိုက် နေ့စဉ် အချိုးကျ ထုတ်လုပ်မည့် ထုတ်လုပ်မှု ခွဲတမ်းကိုလည်း သတ်မှတ်သည်။ ထိုအခါ အီရန်၊ လစ်ဗျာနှင့် နိုင်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံတို့သည် ခွဲတမ်းစနစ်ကို ဆန့်ကျင်သည်။ ခွဲတမ်းစနစ်ကို သဘောတူသော နိုင်ငံများကို ဆအူးဒီ အာရေဗျက ဦးဆောင်၍ ဆန့်ကျင်အုပ်စုကို အီရန်က ဦးဆောင်ကာ သဘောထား ကွဲလွဲသည်။ ဗင်နီဇွဲလားနိုင်ငံက စေ့စပ်ဖျန်ဖြေသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအတွင်း ဩစတြေးလျနိုင်ငံ ဗီယင်နာမြို့၌ ကျင်းပသော ၆၅ ကြိမ်မြောက် အိုပက်

အထူး အစည်းအဝေးတွင်လည်း ပြေလည်မှု မရခဲ့ချေ။ လူဦးရေ များပြား၍ ငွေကြေးအလုံးအရင်းဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ဆောင်ရွက်ရသည့် နိုင်ငံဂျီးရီးယားနှင့် အီရန်နိုင်ငံတို့သည် ခွဲတမ်းထက် ပိုမို ထုတ်လိုကြသည်။ ဆအူးဒီအာရေဗျ နိုင်ငံကမူ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် တနေ့လျှင် ရေနံစိမ်းစည်ပေါင်း ၁၀ သန်း ထုတ်ရောင်းခဲ့ရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ပြေလိနောက် ပိုင်းတွင် ခုနှစ်သန်းကျော်သာ တင်ပို့သည်။ ကူဝိတ်နှင့် အာရပ်စော်ဘွားများ ပြည်ထောင်စုတို့သည်လည်း ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် တနေ့လျှင် ရေနံစည် ၁၀ သန်းခွဲ ထုတ်လုပ် နေရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ခြောက်သန်းခွဲအထိ လျော့ချ ထုတ်ပေးသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့နှင့် ၂၀ ရက် နေ့များတွင် ကျင်းပသည့် ၆၆ ကြိမ်မြောက် အိုပက် အထူး အစည်းအဝေးတွင်လည်း ရေနံ ခွဲတမ်းကိစ္စနှင့် စပ် လျဉ်း၍ ဆအူးဒီ အာရေဗျနိုင်ငံနှင့် အီရန်နိုင်ငံတို့သည် အငြင်းပွားလျက်ပင် ရှိသေးသည်။ ဆအူးဒီအာရေဗျနိုင်ငံ ဦးဆောင်သော အုပ်စုသည် ဆန့်ကျင်အုပ်စု နိုင်ငံများ ရေနံ တိုးထုတ်နိုင်ရေးအတွက် ထပ်မံလျော့ထုတ်မပေးနိုင် တော့ကြောင်း တင်ပြလာသည်။ ထိုအချိန်တွင် အီရန် နိုင်ငံသည် တနေ့ ရေနံစည် ၁ ဒသမ ၂ သန်း ခွဲတမ်း ကျသော်လည်း ၃ ဒသမ ၂ သန်း ထုတ်နေပေပြီ။ ထို ၆၆ ကြိမ်မြောက် အစည်းအဝေးတွင် အိုပက်အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ များသည် ဈေးကွက်ခွဲဝေရေးကို သဘောမတူသော်လည်း အချက်သုံးချက်ကိုမူ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။

- ယင်းအချက်များမှာ -
- ရေနံစိမ်းအမျိုးမျိုး၏ ဈေးနှုန်းတည်ငြိမ်စေမှုအတွက် ဆအူးဒီအာရေဗျ ရေနံအကျစား၏ ဈေးနှုန်းပေါ် မှုတည်လျက် ရေနံစိမ်းဈေးနှုန်းကို ၃၄ ဒေါ်လာမှ ကျဆင်းမသွားရန် ကာကွယ်ရေး၊
- အိုပက်အဖွဲ့ ရေနံစိမ်းထုတ်လုပ်မှုကို စည်ပေါင်း ၁၈ ဒသမ ၅ သန်းအထိ တိုးထုတ်ရေး၊
- ရေနံခွဲတမ်း သတ်မှတ်ချက်ကိစ္စကို ဆိုင်းငံ့ထားရေး၊ တို့ဖြစ်လေသည်။

ဂန္တီအဖြစ် သရုပ်ဆောင်နေသော ဘင်ကင်းစလေး၊ အိန္ဒိယ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဂန္တီ(အတွင်းပုံ)

ရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆု၊ မြန်မာ (၁၉၈၁)။ ။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် အတွက် အကောင်းဆုံး မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆုများ ချီး မြှင့်သည့် အခမ်းအနားကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ ဂေါ်ဒဝင်လမ်းရှိ ယဉ်ကျေးမှု ကဇာတ်ရုံ၌ ကျင်းပသည်။

အခမ်းအနားတွင် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် ယဉ် ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးအောင်ကျော်မြင့်က အမှာ စကား ပြောကြားပြီး ဆုရရှိသူများအား ဆုအသီးသီး ချီးမြှင့်သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွင်း ရုံတင်ပြသသည့် မြန်မာ ဇာတ်ကားပေါင်း ၅၆ ကား ရှိသည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွက် အကောင်းဆုံး မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ထူးချွန်ဆုများအဖြစ် ဓာတ်ပုံဆု၊ အမျိုးသမီးဇာတ်ဆောင် ဆု၊ အမျိုးသမီး ဇာတ်ပို့ဆုနှင့် ဒါရိုက်တာဆု စုစုပေါင်း လေးဆု ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။ ဆုရရှိသူများသည် ဖော်ပြ ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ်

စဉ်	ဆုအမည်	ဆုရရှိသူ	ဇာတ်ကားအမည်
၁။	ဓာတ်ပုံဆု	ဦးစန်းမောင်	အပြန်လမ်း
၂။	အမျိုးသမီး ဇာတ်ဆောင်ဆု	တင်တင်ညို	ငယ်နာမည်အညို
၃။	အမျိုးသမီး ဇာတ်ပို့ဆု	မေယု	နှင်းဆီနီအိပ်မက်
၄။	ဒါရိုက်တာဆု	ဦးဝင်းဖေ	နှင်းဆီနီအိပ်မက်

၁၉၈၁ ခုနှစ် မြန်မာ့ ရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆုရ အနုပညာရှင်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခန်းကို ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်ကူးစဉ်

ရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆု (အမေရိကန်)

(၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွက် ရုပ်ရှင်အနုပညာနှင့်သိပ္ပံအဖွဲ့ကချီးမြှင့်သော အော်စကာထူးချွန်ဆုများ)

ဇာတ်ကားအမည်	ဆုအမည်	ဆုရရှိသူ
ဂန္ဒီ Gandhi	ဒါရိုက်တာဆု	ဆာ ရစ်ချတ် အက်တင်ဘာရီ
။	အမျိုးသားဇာတ်ဆောင်ဆု	ဘင် ကင်းစလေး
။	ဇာတ်ညွှန်းဆု	ဂျွန် ဘရီလေး
။	ဇာတ်ကားဆု	မြိတ်သျှရုပ်ရှင်
။	ဇာတ်ပုံဆု	ဘီလီ ဝီလျံ ရွန်းနီ တေလာ
ဆိုပီ၏ဝေခွဲချက် Sophie's Choice	အမျိုးသမီးဇာတ်ဆောင်ဆု	မာရီ စထရီ
အရာရှိနှင့်လူကြီးလူကောင်း An Officer And A Gentleman	အမျိုးသားဇာတ်ပို့ဆု	လူဝီ ဂေါဆက် ဂျူနီယာ
တုဆီ Tootsie	အမျိုးသမီးဇာတ်ပို့ဆု	ဂျက်ဆီကာ လန်း
	ဂုဏ်ထူးဆောင်ဆု	မစ်ကီး ရွန်းနီ

ဆည်မြောင်း တာတမံ တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းခွင်တွင် လုပ်အားပေးနေကြသော လူငယ်အဖွဲ့တဖွဲ့

လူငယ်လုပ်အားပေး စီမံကိန်း။ ။ စက်ရုံ အလုပ်ရုံ တည်ဆောက်ခြင်း၊ လမ်းဖောက်ခြင်း၊ ဆည်မြောင်းတာတမံ တည်ဆောက်ခြင်း၊ ကျေးလက်ဒေသ ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် စာသင်ကျောင်းများ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ဆေးပေးခန်းများ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ရေတွင်းရေကန် တူးဖော်ခြင်း၊ ရေနုတ် မြောင်းများ တူးဖော်ခြင်း စသည်ဖြင့် တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းများတွင် လူငယ်များ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခွင့် ရစေရန် လူငယ်လုပ်အားပေး စီမံကိန်း ဗဟိုကော်မတီက ကြီးကြပ်စီစဉ်ပေးခဲ့သည်။

လူငယ်လုပ်အားပေးစီမံကိန်း၏ ရည်မှန်းချက်များနှင့် အညီ တက်ကြွသော လူငယ်ထု၏ လုပ်အားအပေါင်းစုနှင့် နိုင်ငံတည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းခွင်များတွင် နှစ်စဉ်မပြတ် တတပ်တအား ပါဝင်ဆောင်ရွက်လာခဲ့ကြသည်မှာ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ၁၈ နှစ်တိုင်တိုင် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

လူငယ် လုပ်အားပေး စီမံကိန်းအရ လူငယ်ထု၏ တက်ကြွသော လုပ်အားပေးမှုများသည် နိုင်ငံတော် တည်ဆောက်ရေးတွင် အထောက်အကူ ဖြစ်စေသည်သာမက လူငယ်ပြုစု ပျိုးထောင်ရေး ရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင် နိုင်ငံ တဝန်းလုံးမှ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်းစုံ လူငယ်များ ပါဝင်သဖြင့် လူငယ်အချင်းချင်း ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှု ရရှိခြင်း၊ စုပေါင်းနေထိုင် ဆောင်ရွက်တတ်မှု အလေ့အကျင့် ရရှိခြင်း၊ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ဖော်ထုတ်

နိုင်ခြင်း၊ စည်းကမ်းရှိခြင်း၊ တာဝန်သိခြင်း၊ တိုင်းချစ် ပြည်ချစ် စိတ်ဓာတ်ဖွံ့ဖြိုး ရင့်သန်စေခြင်း၊ သဘောတရားရေးခံယူမှု မြင့်မားလာခြင်း စသော အရည်အသွေး ကောင်းများ ပိုမိုတိုးတက် တောက်ပြောင်လာစေခဲ့လေသည်။

လူငယ်လုပ်အားပေး စီမံကိန်းကို ၁၉၆၄-၆၅ ခုနှစ်မှ စတင်၍ အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်မှစ၍ ၁၉၇၁-၇၂ ခုနှစ်အထိ ကာလအတွင်း လူငယ် လုပ်အားပေး အစီအစဉ်များကို တော်လှန်ရေး အစိုးရ၊ ပညာရေးဌာနက ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သော နွေရာသီလူငယ်လုပ်အားပေး စီမံကိန်း ဗဟိုကော်မတီက တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ် နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်မှ ၁၉၆၉ ခုနှစ် နွေရာသီအထိ စက်ရုံ အလုပ်ရုံနှင့် ရုံးဌာနများသို့ မိမိနေအိမ်များမှ နေ့စဉ်သွားရောက် လုပ်အားပေးသည့် အစီအစဉ်တွင် လူငယ်စုစုပေါင်း ၁၁,၅၂၂ ဦးပါဝင်ခဲ့ကြသည်။

ရပ်ဝေး အခြေစိုက် လုပ်အားပေး စခန်းများ၌ စခန်းဝင်၍ လုပ်အားပေးခြင်းကို ၁၉၆၆ ခုနှစ်မှ စတင်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်မှ ၁၉၇၂ ခုနှစ်အထိ အခြေစိုက် လူငယ်လုပ်အားပေး စခန်းပေါင်း ၄၈ ခုတွင် လူငယ်အင်အား ၆,၅၁၇ ဦးပါဝင် လုပ်အားပေးသည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ်၌ လမ်းစဉ်လူငယ် စည်းရုံးရေး ဗဟိုကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းပြီးသည့် အခါတွင် ကျောင်းသားလူငယ်၊ ကျေးလက်လူငယ်၊ လုပ်သားလူငယ်နှင့် တပ်မတော်သားလူငယ်များ စုံညီကျယ်ပြန့်စွာ ပါဝင်လုပ်အားပေးနိုင်ရေးအတွက် လူငယ်လုပ်အားပေး စီမံကိန်းဗဟို ကော်မတီကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

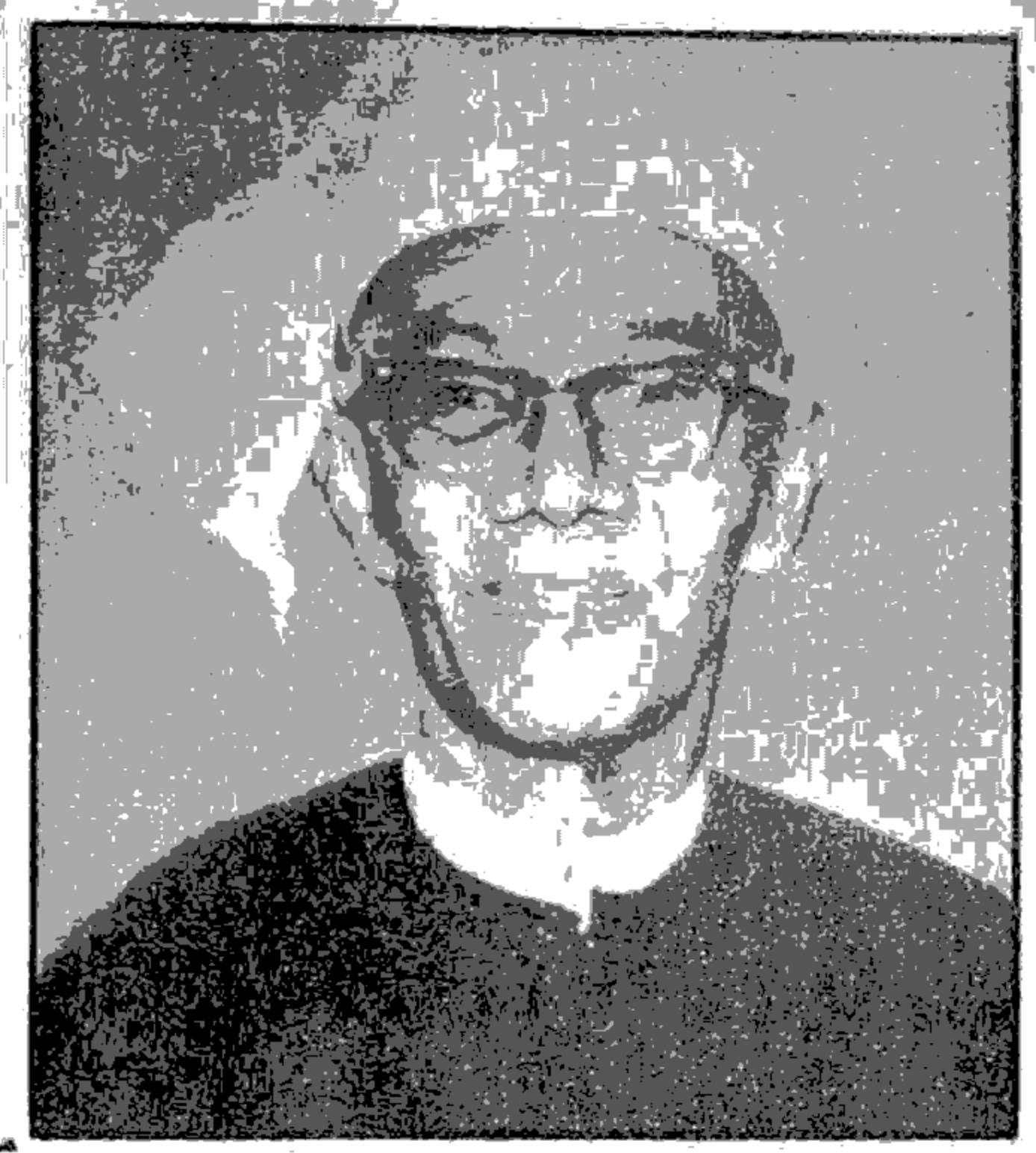
၁၉၇၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၁ ခုနှစ် အထိ နွေရာသီ အခြေစိုက် လူငယ်လုပ်အားပေး စခန်းများ၌ လူငယ်များ စခန်းဝင် လုပ်အားပေးခဲ့ကြရာ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် စခန်းပေါင်းကိုးခု၌ လူငယ်အင်အား ၁,၁၅၀ ဦး၊ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် စခန်းပေါင်း ၁၀ ခု၌ လူငယ်အင်အား ၁,၂၁၅ ဦး၊ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် စခန်းပေါင်း ၁၀ ခု၌ လူငယ်အင်အား ၃,၀၅၀ ဦး၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် စခန်းပေါင်းလေးခု၌ လူငယ်အင်အား ၁,၄၅၀ ဦး၊ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် စခန်းပေါင်း ရှစ်ခု၌ လူငယ်အင်အား ၁,၇၀၀ ဦး၊ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် စခန်းပေါင်းငါးခု၌ လူငယ်အင်အား ၁,၀၃၉ ဦး၊ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် စခန်းပေါင်းလေးခု၌ လူငယ်အင်အား ၇၈၂ ဦး၊ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် စခန်းပေါင်း ၁၂ ခု၌ လူငယ်အင်အား ၂,၂၀၀ ဦး၊ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် စခန်းပေါင်း ၁၄ ခု၌ လူငယ်အင်အား ၂,၇၆၀ ဦးတို့ တက်ကြွစွာ ပါဝင်လုပ်အားပေးခဲ့ကြသည်။

ထိုစခန်း ၁၄ ခု အပြင် ၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ဒေသကောလိပ်များမှ ကျောင်းသားကျောင်း

သူ လူငယ်အင်အား ၂၀၀ ပါဝင်သော မန်းသံပုရာကန် ရေနံချက်စက်ရုံ တည်ဆောက်ရေး လုပ်အားပေး စခန်းကိုလည်း ထပ်မံဖွင့်လှစ် လုပ်အားပေးခဲ့ကြသည်။

လူဖေဝင်း၊ ဦး (ခရစ် ၁၉၀၀ - ၁၉၈၂) ။ ။ ဆရာကြီး ဦးလူဖေဝင်းကို ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ် ဇွန်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် မော်လမြိုင်မြို့၌ အဖ ဦးရဲဝင်း၊ အမိ ဒေါ်မိမိတို့မှ မွေးဖွားသည်။

မော်လမြိုင်မြို့ အထက်တန်းကျောင်းမှ ၁၉၁၇ ခုနှစ်တွင် ၁၀ တန်းစာမေးပွဲ အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ရန်ကုန်ကောလိပ်တွင်

ဆရာကြီး ဦးလူဖေဝင်း

ဆက်လက် ပညာ ဆည်းပူးသည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ် တက္ကသိုလ်သပိတ်တွင် သပိတ်မှောက် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် တဦးအဖြစ်ပါဝင်ခဲ့သည်။ သပိတ်မှောက် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ၂၆ ဦး ကော်မတီဝင် တဦးလည်း ဖြစ်သည်။

၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် ဘီအေဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပြီး ၁၉၂၅ ခုနှစ် ဇွန်လမှစ၍ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အရှေ့တိုင်း ဘာသာရပ်များ ဆိုင်ရာ ကထိကအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ကာလကတ္တား တက္ကသိုလ်မှ အမ်အေဘွဲ့ကို အလွတ်ဝင်ရောက်ဖြေဆို အောင်မြင်ခဲ့ရာတွင် ရွှေတံဆိပ်ဆု ရရှိခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာန ညွှန်ကြားရေး ဝန် အဖြစ် ၁၉၃၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၇ ခုနှစ်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ ယူနက်စကိုအဖွဲ့ (ကုလသမဂ္ဂ ပညာသိပ္ပံနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့) သို့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏ ဆီနီယာအဖွဲ့ဝင် လူကြီးတဦး အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ ရှေးဟောင်း သုတေသနအဖွဲ့၏ ကိုယ်

စားလှယ် လူကြီးတဦးအဖြစ် လည်းကောင်း ၁၉၅၆ ခုနှစ် တွင် သွားရောက်၍ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ရေးရာများကို ဟောပြောပို့ချခဲ့သည်။

ဆရာကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံ ရှေးဟောင်း သုတေသန ဆိုင်ရာ အစီရင်ခံစာများ၊ ပုဂံရုပ်ပြုလမ်းညွှန် (အင်္ဂလိပ် ဘာသာ) များ၊ ဘာသာဗေဒဆိုင်ရာနှင့် သုတေသနဆောင်း ပါးများ၊ ပျိုကဗျာလင်္ကာဆိုင်ရာ အလင်းပြ ကျမ်းများ စသည့်စာပေများကို ပြုစုခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဗုဒ္ဓစာပေများကို ပြုစုနေဆဲတွင် ကွယ်လွန်သည်။

ဆရာကြီး ဦးလူပေဝင်းအား ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် နိုင်ငံ တော် ကောင်စီမှ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည် (ပထမဆင့်) ဖြင့် ချီးမြှင့် အပ်နှင်းခဲ့သည်။

ဆရာကြီးသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် သမီးနှစ် ယောက် ကျန်ရစ်သည်။

လူရည်ချွန်စီမံကိန်း။ ။ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ် ပါတီ၏ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန သည် လူရည်ချွန် စီမံကိန်းကို ၁၉၆၄ ခုနှစ်မှ စတင် အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် သက်တမ်း အားဖြင့် ၁၉ နှစ်ရှိလာပြီ ဖြစ်သည်။ လူရည်ချွန်စီမံကိန်း သည် ကျောင်းသားလူငယ်များအား ဆိုရှယ်လစ်လူ့ဘောင် တည်ဆောက်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်သော အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်များအဖြစ် ပေါ်ထွက်လာစေရန်အတွက် ရည်ရွယ်သည်။

နိုင်ငံတော်သည် လူရည်ချွန် များအား ငပလီ၊ အင်းလေးနှင့် မောင်းမကန် လူရည်ချွန် အပန်းဖြေစခန်း အသီးသီးသို့ ပို့လွှတ်ခြင်း၊ ကျောင်းသားလူငယ်အချင်းချင်း တွေ့ဆုံရင်းနှီးစေခြင်း၊ ဒေသန္တရဗဟုသုတ လေ့လာပွားများ စေခြင်း၊ ပြည်သူ့လူထုဘဝကို လက်တွေ့လေ့လာစေခြင်း၊ ပြည်သူ့အကျိုးပြုလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်လုပ်အားပေးစေ ခြင်း၊ တိုင်းချစ်ပြည်ချစ် စိတ်ဓာတ်များ ထက်သန်ရေး အတွက် ဟောပြောပို့ချခြင်းဆောင်ရွက် ပေးခဲ့သည်။

လူရည်ချွန်စီမံကိန်း စတင်သည့် ၁၉၆၃-၆၄ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ၁၈ ကြိမ်မြောက် လူရည်ချွန် စီမံကိန်းအထိ ရိုးရိုးလူရည်ချွန် ၄,၀၄၃ ဦး၊ နှစ်ထပ်ကွမ်း လူရည်ချွန် ၉၁၃ ဦး၊ သုံးထပ်ကွမ်းလူရည်ချွန် ၃၉၂ ဦး၊ လေးထပ်ကွမ်း လူရည်ချွန် ၁၂၇ ဦး၊ ငါးထပ်ကွမ်းလူရည်ချွန် ၂၈ ဦး၊ ခြောက်ထပ်ကွမ်းလူရည်ချွန် ၁၀ ဦး၊ စုစုပေါင်း ၅,၅၁၃ ဦးကို မွေးထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ၁၉ ကြိမ် မြောက် လူရည်ချွန်စီမံကိန်းမှ လူရည်ချွန် ၃၂၄ ဦး အပါ အဝင် လူရည်ချွန်ပေါင်း ၅,၈၃၇ ဦး ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်သည် ၁၉ ကြိမ်မြောက် လူရည်ချွန်စီမံကိန်း အထိ ကျပ်ငွေ ၂၅ သိန်းကျော် အကုန်အကျခံခဲ့သည်။ လူရည်ချွန်တဦးစီအတွက် ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာမှ တနှစ်လျှင် ကျပ်ငွေ ၆၀၀ ခန့် သုံးစွဲခြင်းဖြစ်သည်။ သုံးနှစ်ဆက်တိုက် လူရည်ချွန်ဆုကိုရရှိသော သုံးထပ်ကွမ်းလူရည်ချွန်များအား ပညာရေး ဆုံးခန်းတိုင် ရောက်သည်အထိ နိုင်ငံတော်က တလလျှင် ၇၅ ကျပ် ချီးမြှင့်လျက်ရှိသည်။

လယ်ယာထူးချွန်ဆု။ ။ လယ်ယာကဏ္ဍ ကုန် ထုတ် လုပ်ငန်းများသည် နိုင်ငံတော်၏စီးပွားရေးကဏ္ဍ တိုးတက်မှု အတွက် များစွာအထောက်အကူပြုလျက် ရှိသည်။ လယ် ယာစိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုးတက်လာ သည်နှင့်အမျှ နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးမှာလည်း ပိုမိုတိုး တက်လာမည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ နိုင်ငံတော်အတွင်း၌ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများအတွက် လယ်ယာမြေများတိုးချဲ့ ရေးနှင့် တကေအထွက်နှုန်း တိုးတက်ရေး လုပ်ငန်းများကို နှစ်စဉ် တိုးတက်အကောင်အထည်ဖော်လျက် ရှိသည်။

နိုင်ငံတော်တွင် သီးနှံစုံ တကေ အထွက်နှုန်းတိုးရေး အတွက် အစဉ်တစိုက် အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့သည်နှင့် အညီ သီးနှံတမျိုးစီအတွက် တကေအထွက်နှုန်းတွင် စံချိန် တင်နိုင်သူများကို ဆုများပေးအပ်ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။

၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ် သီးနှံစိုက်ပျိုးရာသီအတွင်း တပြည် လုံး၌ သီးနှံအထွက်နှုန်း စံချိန်တင်နိုင်သူများကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာနေ့ဖြစ်သော အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ ဆရာစံခန်းမ၌ ဆုများချီးမြှင့် ခဲ့သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွက် ဆုပေးရန် သီးနှံ ၁၁ မျိုး ကို သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းတို့မှာ စပါး၊ ဂျုံ၊ ပြောင်း၊ နှမ်း၊ မြေပဲ၊ နေကြာ၊ အာလူး၊ ကြံ၊ ထောပတ်ပဲ၊ ကု လားပဲနှင့် နှံစားပြောင်းတို့ ဖြစ်သည်။ နှံစားပြောင်းကို ၁၉၈၂ ခုနှစ်မှ ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆုရရှိခဲ့သော လယ်ယာသူရဲကောင်းများမှာ စပါးသီး နှံတွင် တကေ အထွက်နှုန်း ၃၃၅ ဒသမ ၂၅ တင်း စိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သော စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝက်လက်မြို့နယ်မှ ဦးချစ်ငြိမ်းနှင့် ပဲခူးတိုင်း ညောင်လေးပင်မြို့နယ်မှ ဦးတင် ရှိန်၊ ဂျုံသီးနှံတွင် တကေ အထွက်နှုန်း ၁၂၃ ဒသမ ၈၇ တင်း စိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်း မေမြို့ မြို့နယ်မှဦးမောင်တင်၊ အစေ့ထုတ်ပြောင်းသီးနှံတွင် တကေ အထွက်နှုန်း ၂၃၆ ဒသမ ၃၄ တင်း စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ် နိုင်ခဲ့သည့်စစ်ကိုင်းတိုင်း တန့်ဆည်မြို့နယ်မှ ဦးတင်မောင်၊ နှံစားပြောင်းသီးနှံတွင် တကေ အထွက်နှုန်း ၈၉ ဒသမ ၈၁ တင်း စိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်း

တောင်သာမြို့နယ်မှ ဦးသက်ထွန်း၊ မြေပဲသီးနှံတွင် တကေ အထွက်နှုန်း ၂၉၅ ဒသမ ၄၇ တင်း စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင် ခဲ့သည့် ရန်ကုန်တိုင်း တိုက်ကြီး မြို့နယ်မှ ဦးပေါကြွယ်နှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း စစ်ကိုင်းမြို့နယ်မှ ဦးအုန်းကြိုင်၊ နမ်းသီးနှံတွင် တကေ အထွက်နှုန်း ၃၇ ဒသမ ၅ တင်း စိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ် နိုင်ခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်း ရမည်းသင်းမြို့နယ်မှ ဦးအောင် သန်း၊ နေကြာသီးနှံတွင် တကေ အထွက်နှုန်း ၁၃၇ ဒသမ ၅ တင်း စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်း ရမည်း သင်းမြို့နယ်မှ ဒေါ်အုန်းရွှေ၊ ထောပတ်ပဲသီးနှံတွင် တကေ အထွက်နှုန်း ၈၆ ဒသမ ၁၅ တင်း စိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ သည့်မကွေးတိုင်း ဂန့်ဂေါ်မြို့နယ်မှ ဦးလှသန်း၊ ကုလားပဲသီးနှံ တွင် တကေအထွက်နှုန်း ၆၇ တင်း စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ သည့် ပဲခူးတိုင်း ကြိုပင်ကောက်မြို့နယ်မှ ဦးကြင်မောင်၊ ကြံသီးနှံတွင် တကေအထွက်နှုန်း ၇၉ တန် စိုက်ပျိုးနိုင်ခဲ့ သည့် မန္တလေးတိုင်းပျဉ်းမနားမြို့နယ်မှ ဦးကြည်ဝင်းနှင့် အာလူးသီးနှံတွင် တကေအထွက်နှုန်း ၁၂၁၆၁ ပိဿာ စိုက် ပျိုးနိုင်ခဲ့သည့် ရှမ်းပြည်နယ် ကလေးမြို့နယ်မှ ဦးမြင့်စိုးတို့ ဖြစ်သည်။

လက်ဗန္ဓန်သမ္မတနိုင်ငံ။ ။လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံ၌ ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းသောအခါ ခရစ်ယာန်ဦးရေက အများဆုံးရှိခဲ့သော်လည်း ၁၉၇၀ ပြည့် လွန်နှစ်များတွင် မူဆလင်ဦးရေက တိုးတက်လာပြီး လူ များစုဖြစ်လာသည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် အစွဲရေးနိုင်ငံ တည် ထောင်မှုကြောင့် ပါလက်စတိုင်းသားများ ဝင်ရောက်လာ

ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဂျော်ဒန်နိုင်ငံ က နှင်ထုတ်လိုက်သော ပါလက်စတိုင်းသားများ ခိုလှုံလာ ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံတွင် ပါလက်စတိုင်း ဦးရေ လေးသိန်းခန့် ရှိလာသည်။

လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံတွင် ၁၉၇၅-၇၈ ခုနှစ် ပြည်တွင်းစစ်မှ စ၍ ခရစ်ယာန်တို့ကတဘက်၊ ပါလက်စတိုင်းနှင့် မူဆလင် အဖွဲ့အစည်းများက တဘက် မကြာခဏ ပဋိပက္ခများ ဖြစ် ပွားလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကုလသမဂ္ဂကြားခံတပ်ဖွဲ့များ သည် ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှစ၍ ခရစ်ယာန်နှင့် ပါလက်စတိုင်း တပ်များအကြား တပ်စွဲထားသည်။

ဆီးရီးယားတပ်ဖွဲ့များသည် ၁၉၇၈-၇၉ ခုနှစ်တွင် အင် အား ၂၃,၀၀၀ ရှိသော အာရပ် ဟန်တားရေး တပ်ဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံသို့ ဝင်ရောက်တပ်စွဲသည်။ ခရစ် ယာန် ပြည်သူစစ် ဖလန်ဂေး ပါတီတပ်ဖွဲ့များနှင့် ဆီးရီး ယားတပ်များအကြား တိုက်ခိုက်မှုများဖြစ်ပွားရာမှ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် လက်ဗန္ဓန် ပြည်တွင်းစစ်သစ်တရပ် ဖြစ်ပွားရ သည်။

လက်ဗန္ဓန်၌ ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ကို ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းပြီးချိန်မှစ၍ အစွဲရေးတို့၏ တိုက် ခိုက်မှု ပိုမိုပြင်းထန်လာသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ အတွင်း လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံရှိ ပါလက်စတိုင်း အခြေခံစခန်း

အကျယ်အဝန်း။	။၃,၉၅၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၃၀,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ဘေရွတ်မြို့

အစွဲရေးတပ်များ ဂါလီလီစစ်ဆင်ရေး ထိုးစစ် စတင်ဆင်နွှဲစဉ်

စစ်ဘေးဒုက္ခသည်သားအမိ ပုဆွေးသောက ရောက်နေပုံ

များမှ အစွရေးနိုင်ငံအတွင်းသို့ ပစ်ခတ်ခြင်းနှင့် အစွရေး တို့က ယင်းအခြေခံစခန်းများကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်း များ မကြာခဏ ဖြစ်ပွားသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်း အပြင်းထန်ဆုံး ဖြစ်ပွားသော တိုက်ပွဲမှာ အစွရေးတို့၏ ဂါလီလီငြိမ်းချမ်းရေး ထိုးစစ်ခေါ် စစ်ဆင်ရေးဖြစ်သည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့ရှိ အစွရေးသံအမတ်ကြီး ရှလိုမို အာဂေါ့သည် ပစ်ခတ်လုပ်ကြံခြင်း ခံရသည်။ ဤသည်ကို လက်တုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် တပ်သားအင်အား ၆၀,၀၀၀ ပါ

သော အစွရေးရေတပ်၊ တင့်ကားတပ်တို့သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့တွင် လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြသည်။

ပါလက်စတိုင်းတို့၏ ခုခံတိုက်ခိုက်မှုနှင့် ဆီးရီးယား လေတပ်၊ တင့်ကားတပ်တို့၏ ကာကွယ်တိုက်ခိုက်မှုကို အစွရေး တပ်က ချေမှုန်းပြီး ဇွန်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ပါလက်စတိုင်း တို့၏ အခြေစိုက်စခန်းဖြစ်သော ဘေရွတ်မြို့ အနောက်ပိုင်း ကို အစွရေးတပ်က ဝိုင်းပိတ်ထား၍ စိုးမိုးနိုင်သည့် အခြေ အနေသို့ ရောက်ရှိသည်။ ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် အစွ ရေးတပ်တို့သည် ဘေရွတ်အနောက်ပိုင်းကို အလုံးအရင်းနှင့် တိုက်ခိုက်ပြီး လေဆိပ်ကို သိမ်းသည်။

ထိုအတောအတွင်း၌ အမေရိကန်အစိုးရသည် အချက် ကိုးချက်ပါသော အဆိုကို လက်ဗန္ဓန်အစိုးရ၊ အစွရေးအစိုးရ နှင့် ပါလက်စတိုင်းအဖွဲ့သို့ တင်ပြသည်။ ထိုအဆိုတွင် ပါလက်စတိုင်းတပ်များ လက်ဗန္ဓန်မှ ထွက်ခွာရေး၊ ထွက် ခွာစဉ် အိတ်လီ၊ ပြင်သစ်နှင့် အမေရိကန်တပ်သား ၂၀၀၀ ကျော်က စောင့်ရှောက်ကြီးကြပ်ရေး စသည်တို့ ပါဝင် သည်။ ယင်းအဆိုကို အားလုံးက လက်ခံသဖြင့် ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက် နေ့မှစ၍ ပါလက်စတိုင်းတပ်များ ဘေရွတ်မြို့မှ စတင်ထွက်ခွာကြသည်။ ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ဘေ ရွတ်မြို့မှ ပါလက်စတိုင်းတပ်သား ၁၀,၀၀၀ ကျော် ထွက် ခွာပြီးဖြစ်သည်။

ဂါလီလီစစ်ဆင်ရေးကြောင့် လက်ဗန္ဓန်တွင် အရပ်သား အများဆုံးပါဝင်သော လူပေါင်း ၁၀,၀၀၀ ခန့် သေဆုံးခဲ့ပြီး ၃,၀၀,၀၀၀ ကျော်မှာ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု လက်ဗန္ဓန် ရဲအဖွဲ့က ကြေငြာသည်။

ပါလက်စတိုင်းအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် အာရဖတ်နှင့် စစ်ရေးခေါင်းဆောင်များ တန်ပြန်ထိုးစစ်ဆင်ရန် စစ်ရေးနည်းဗျူဟာများ ဆွေးနွေးနေပုံ

လက်ဗန္ဓန် သမ္မတသစ်အဖြစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုနေသော အာမင် ဂျမားယယ်

အိုးအိမ်တိုက်တာ ဆုံးရှုံးမှုတန်ဖိုးသည် ဒေါ်လာသန်း ၁,၉၀၀ ဖြစ်သည်ဟု စစ်အပြီး လေ့လာသော လက်ဗန္ဓန် အစိုးရဌာနက ကြေငြာသည်။

လက်ဗန္ဓန် ပါလီမန် လွှတ်တော် သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် သမ္မတသစ် ရွေးချယ်ပွဲကျင်းပ

သည်။ အမတ် ၉၂ ဦးရှိသော လွှတ်တော်တွင် ၆၂ ဦး တက်ရောက်ပြီး ဖလန် ဂေးခရစ်ယာန်ဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် ဘရီးဂျမားယယ်ကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ကြသည်။

ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုရန် စီစဉ်နေသော ဘရီးဂျမားယယ် သည် စက်တင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ဖလန်ဂေးဌာနချုပ်၌ အစည်းအဝေးကျင်းပနေခိုက် ဗုံးဖောက်ခံလုပ်ကြခြင်းခံရ၍ ကွယ်လွန်သည်။

ဘရီးဂျမားယယ်၏ အစ်ကိုဖြစ်သူ အာမင် ဂျမားယယ် ကို စက်တင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ပါလီမန်လွှတ်တော်က သမ္မတအဖြစ်ရွေးချယ်တင်မြှောက်သည်။ သမ္မတ အာမင်က အယ်ဝက်ဇန်ကို ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ပြန်လည်ခန့်အပ်သည်။

လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့ညက ဘေရွတ်မြို့အနီးရှိ ရှုတီလာနှင့် ဆာဘရာ ဒုက္ခသည်စခန်းများသို့ လက်နက်ကိုင်တစ်စုက စီးနင်းဝင် ရောက်၍ ပါလက်စတိုင်းဒုက္ခသည်များကို သတ်ဖြတ်သဖြင့် ၃၂၀ ဦး သေဆုံးပြီး အမြောက်အမြား ပျောက်ဆုံးကုန် သည်။

လစ်ဗျ အာ ရပ် ပြည် သူ သမ္မတ နိုင် ငံ။ ။

မြေထဲ ပင်လယ်ကမ်းလွန်ရေနံတူးဖော်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မော်လတာ နိုင်ငံနှင့်အငြင်းပွားခဲ့ရာ ဘက်မလိုက် နိုင်ငံတို့၏ဖျန်ဖြေမှုကို လက်ခံပြီး လစ်ဗျနိုင်ငံက ပြေငြိမ်းခဲ့သည်။ တျူနစ်ဇီးယား နိုင်ငံနှင့်အငြင်းပွားရသောရေပြင်နယ်နိမိတ် သတ်မှတ်မှုတွင် ကမ္ဘာ့တရားရုံး၏အဆုံးအဖြတ်ကို လစ်ဗျနိုင်ငံကနာခံသည်။ ယင်း အငြင်းပွားမှုတွင် လစ်ဗျက အသင့်အတင့် အနိုင် ရခဲ့သည်။

လက်နက်ကိုင်တစ်စု၏ လုပ်ရပ်ကြောင့် သေဆုံးကုန်သော ပါလက်စတိုင်း ဒုက္ခသည်တစ်စု

လစ်ဗျသမ္မတ ကဒတ်ဖီသည် အိဂျစ်သမ္မတ အနုဝါ ဆဒတ် အသက်ထင်ရှား ရှိစဉ်က စစ်ပြုလုနီးနီး ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ သည်ကို သမ္မတသစ် မူဘာရက် အစိုးရအဖွဲ့ တက်လာသော အခါ ပြေလည်စွာ ဆက်ဆံနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းသည်။ ဒေးဗစ် စခန်း သဘောတူညီချက်ကို ကန့်ကွက်သည့် အနေဖြင့် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် အိဂျစ်-လစ်ဗျ နယ်စပ်ကို ပိတ်ထားခဲ့ရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် လစ်ဗျနိုင်ငံက ပြန်လည် ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။

သမ္မတကဒတ်ဖီသည် အာဖရိက ၅၁ နိုင်ငံ ပါဝင်သော အာဖရိက ညီညွတ်ရေး အဖွဲ့ချုပ် (အိုအေယူ) ၏အလှည့်ကျ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူရေးအတွက် ကြိုးပမ်းစည်းရုံးမှုမှာ မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ သြဂုတ်လတွင် ကျင်းပသည့် အိုအေယူ အစည်းအဝေး၌ ၂၉ နိုင်ငံသာ တက်ရောက်ပြီး ဒီဇင်ဘာလ တွင် ကျင်းပသည့် အစည်းအဝေး၌ ၃၁ ဦးသာ တက် ရောက်ကြသဖြင့် သတ်မှတ်သော ၃၄ နိုင်ငံမပြည့်၍ အစည်း အဝေး အထမမြောက်ခဲ့ချေ။

လစ်ဗျနိုင်ငံသည် ပိုလစ်ဆာရီယို အရေးအခင်းနှင့် ချဒ် အရေးအခင်းများကြောင့် အခြား အာဖရိက နိုင်ငံများနှင့် သဘောထား မတိုက်ဆိုင်ပဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

လစ်ဗျနိုင်ငံသည် ချဒ်နိုင်ငံနှင့် ပေါင်းစည်းမည်ဟူ၍ ချဒ်နိုင်ငံ သမ္မတဟောင်း ဂေါက်ကိုနို အစိုးရ လက်ထက်က ကြိုးစားခဲ့ဖူးသော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ဂေါက်ကိုနို အစိုးရပြုတ်ကျပြီး သမ္မတ ဟာဗရီ အစိုးရတက်လာသည်။ သမ္မတဟောင်း ဂေါက်ကိုနိုသည် ချဒ်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်း လစ်ဗျ နယ်စပ်တွင် အင်အား ပြန်လည်စုစည်းပြီး သမ္မတ ဟာဗရီအစိုးရကို တော်လှန်ခဲ့ သည်။ သမ္မတဟောင်း ဂေါက်ကိုနို၏ တပ်များကို လစ်ဗျ နိုင်ငံက အားပေးထောက်ခံပြီး လူ၊ လက်နက်၊ ပစ္စည်း၊ ရိက္ခာ အပြည့်အစုံ ပေးပို့ ကူညီ ခဲ့သည်။ လစ်ဗျနိုင်ငံ၏ အားပေးကူညီမှုဖြင့် သမ္မတဟောင်း ဂေါက်ကိုနို၏ သူပုန် များသည် ချဒ်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းရှိ ဖာယာလာဂူမြို့ကို လပေါင်းများစွာ သိမ်းပိုက်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

လစ်ဗျနိုင်ငံသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနှင့် ဆက်ဆံ ရေးတွင် သမ္မတ ရေဂင်လက်ထက်၌ ပို၍ ဆိုးလာသည်။ နိုင်ငံတကာမှ အကြမ်းဖက်သမားများကို သမ္မတကဒတ်ဖီက အားပေးခဲ့သည့်အပြင် သမ္မတ ရေဂင်ကိုလုပ်ကြံရန် အကြမ်း ဖက်သမားငါးဦးကို စေလွှတ်ခဲ့သည်ဟု သမ္မတရေဂင်က စွပ် စွဲပြီး လစ်ဗျနိုင်ငံမှ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ရေနံ တင်သွင်းမှုကို

အမျိုးသမီးကိုယ်ရံတော်တပ်နှင့်အတူ တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံသို့ အလည်အပတ်ရောက်ရှိလာသော လစ်ဗျ သမ္မတ ကဒတ်ဖီနှင့် ဇနီးတို့ကို ပီကင်းလေဆိပ်တွင် တွေ့ရပုံ

ပိတ်ပင်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ရေနံနှင့် ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်ရာ ပစ္စည်း ကိရိယာများကို လည်းကောင်း၊ ကျွမ်းကျင်မှု နည်းပညာရပ် များကိုလည်းကောင်း လစ်ဗျနိုင်ငံသို့ တင်ပို့ခြင်းကို သမ္မတ ရေဂင်က တားမြစ်ခဲ့သည်။

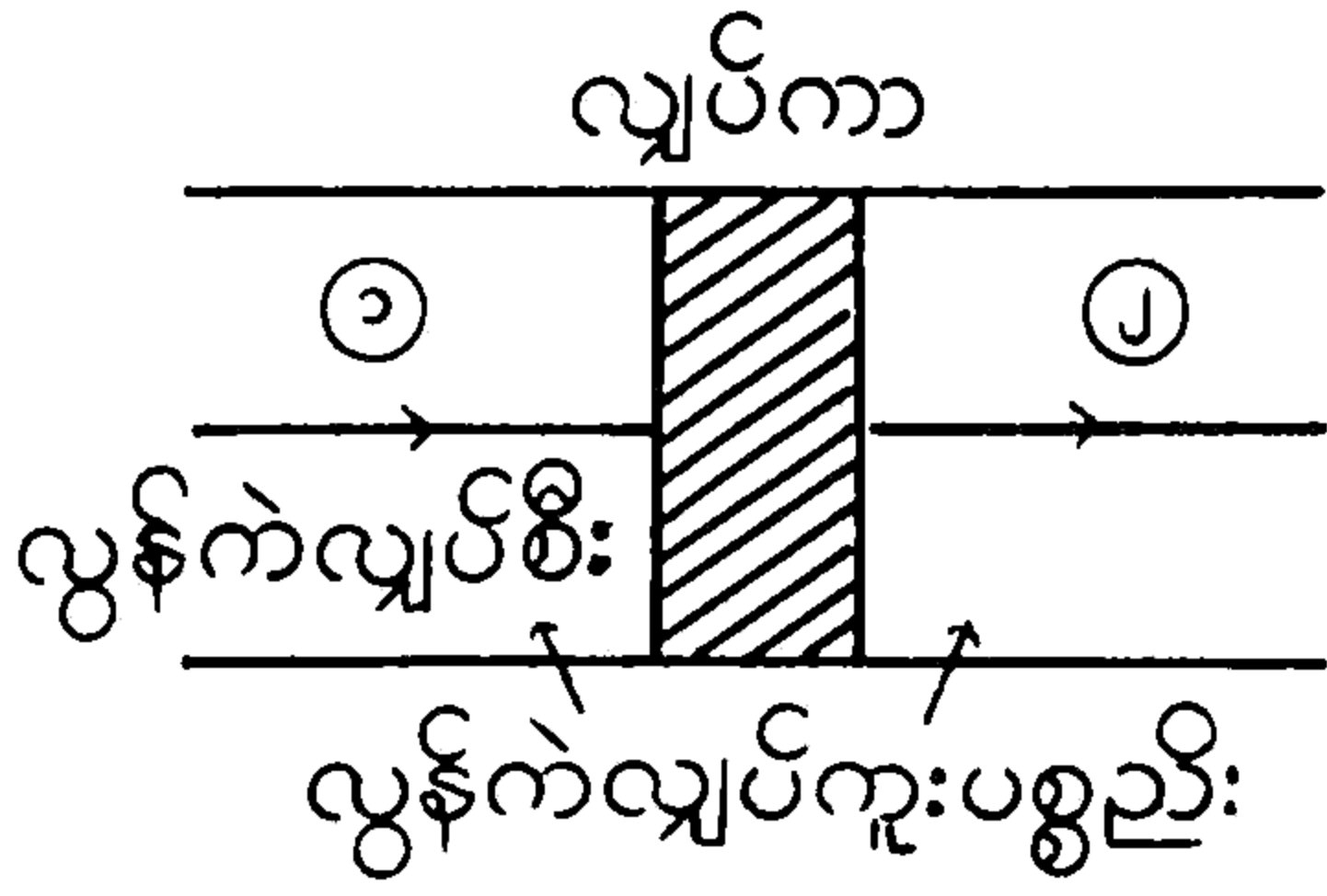
လစ်ဗျနိုင်ငံမှ ရေနံစည်ပေါင်း ၇,၀၀,၀၀၀ ကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက ဝယ်ယူခဲ့ရာမှ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ၁,၅၀,၀၀၀ သာ ဝယ်ယူခဲ့သည်။ လစ်ဗျ နိုင်ငံ၏ ရေနံထုတ်ကုန် ပမာဏ၏ သုံး ရာခိုင်နှုန်းသာ ဖြစ်သည်။

လွန်ကဲလျှပ်ကူးသတ္တိ။ ။အခြေခံသိပ္ပံဆိုင်ရာ တွေ့ရှိ ချက်များကို စက်မှုလက်မှုနှင့် အင်ဂျင်နီယာသိပ္ပံပိုင်းဆိုင်ရာ တီထွင်မှုများအဖြစ် အလွန်တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း မှာပင် အသုံးပြုနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ယခင်က ရူပဗေဒ ပညာကဲ့သို့ အခြေခံကျသော သိပ္ပံဘာသာရပ်မှ တွေ့ရှိ ချက်တခုကို အခြားအသုံးချသိပ္ပံပညာနယ်ပယ်မှ လက်ခံ ရန်ကိုပင် နှစ်ပေါင်း ၂၀ ခန့် စောင့်ခဲ့ရဖူးသည်။ အိပ်စ ရောင်ခြည် လှိုင်းကျွေခြင်းပညာကို ရူပဗေဒပညာရှင်များ သည် ၁၉၁၂ ခုနှစ်လောက်တွင် စတင်တွေ့ရှိခဲ့သော်လည်း ရူပဗေဒနှင့် အနီးစပ်ဆုံး နယ်ပယ်တခုဖြစ်သော ဓာတုဗေဒ နယ်ပယ်မှ ပညာရှင်များသည် ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်း တွင်မှ လက်ခံအသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ဘာသာရပ်တခုမှ တွေ့ရှိ မှုကို အသုံးချသည့်အပိုင်းသည် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်ခန့်မှစ၍ တမုဟုတ်ချင်း မြန်ဆန်လာခဲ့လေသည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ်လောက်တွင် အခြေခံအမှုန်များကို အရှိန် ပေးစက်ကြီးများတွင် စွမ်းအင်မြင့်သည်ထက် မြင့်စေရန်

အကျယ်အဝန်း။	။ ၆,၇၉,၅၃၆ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၃၁,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ထရိုပိုလီမြို့

လွန်ကဲလျှပ်ကူး သတ္တိ

ဂျီစပာစင် ဆုံဆက်နှင့် ဂျီစပာစင်အကျိုး

လျှပ်ကာကိုလိုက်ခေါင်းတူး၍ လွန်ကဲလျှပ်ကူးဒေသ ၁ မှ ၂ သို့ လျှပ်စစ်စီးစေနိုင်၏။ လျှပ်စစ်စီးကြောင်းကို အီလက်ထရွန် စုံတွဲက ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

လွန်ကဲလျှပ်ကူးသတ္တိဆောင်ပစ္စည်းများအဖြစ် အသုံးပြုလာကြသည်။ လွန်ကဲလျှပ်ကူးပစ္စည်း၏ လျှပ်စစ်ခုခံမှုမှာ လုံးဝမရှိဟုဆိုနိုင်ပေသည်။ လျှပ်စစ်ခုခံမှုမရှိ၍ လျှပ်စီးရာတွင် လွယ်ကူပြီး စွမ်းအင်ပြုန်းတီးမှုမရှိသလောက် ဖြစ်သည်။ သာမန်သတ္တု (ဥပမာ-ရွှေ) တခုအတွင်း၌ အီလက်ထရွန်ခေါ် အမလျှပ်စစ်ဆောင် အမှုန်သည် လွယ်လင့်တကူစီးနိုင်၏။ အချို့ပစ္စည်းများ (ဥပမာ - စိန်ကဲ့သို့သောပစ္စည်းများ) တွင် လျှပ်စီးမှုမှာနည်းလှ၍ လျှပ်ကာပစ္စည်းဟု သတ်မှတ်သည်။ အချို့ပစ္စည်းများကို ပြင်ပမှအဆာများ (အခြားအက်တမ်များ) သွင်းပြီး လျှပ်ကူးပစ္စည်းအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သည်။ ယင်းပစ္စည်းများ (ဥပမာ စီလီကွန်၊ ဂျာမေနီယမ်) ကို တပိုင်းလျှပ်ကူးဟူ၍ ခေါ်တွင်သည်။ လွန်ကဲလျှပ်ကူးတွင် ခုခံမှုလုံးဝမရှိဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း ကျန်လျှပ်ကူးပစ္စည်းများတွင်မူ လျှပ်စစ်ခုခံမှုရှိပေသည်။

လွန်ကဲလျှပ်ကူးသဘာဝ

လွန်ကဲ လျှပ်ကူးသတ္တိသည် အခန်း အပူချိန်လောက်တွင် ပေါ်လွင်ခြင်းလုံးဝမရှိ။ အပူချိန် နိမ့်ပိုင်းတွင်သာ တွေ့ရှိနိုင်သည်။ လွန်ကဲလျှပ်ကူး ရူပဗေဒကို စတင်ခဲ့သူမှာ နယ်သာလန်ပြည်သား ရူပဗေဒပညာရှင် ကာမလင်အိုနက် ဖြစ်သည်။ အိုနက်သည် ၁၉၁၁ ခုနှစ် မေလတွင် ပြဒါးပကတိအပူချိန် ၄ ဒသမ ၁၅ ဒီဂရီ (ရေခဲအပူချိန်ကို သုညဟု ယူလျှင် သုညဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်အောက် ၂၆၉ ဒီဂရီ နီးပါးရှိသည်။) တွင် လျှပ်စစ်ခုခံမှု လုံးဝကင်းသွားကြောင်းကို တွေ့ရှိလေသည်။ ယင်းတွေ့ရှိမှုအတွက် ၁၉၁၃ ခုနှစ်တွင် ရူပဗေဒ နိုဗဲဆုကို ဆွတ်ခူးခဲ့လေသည်။

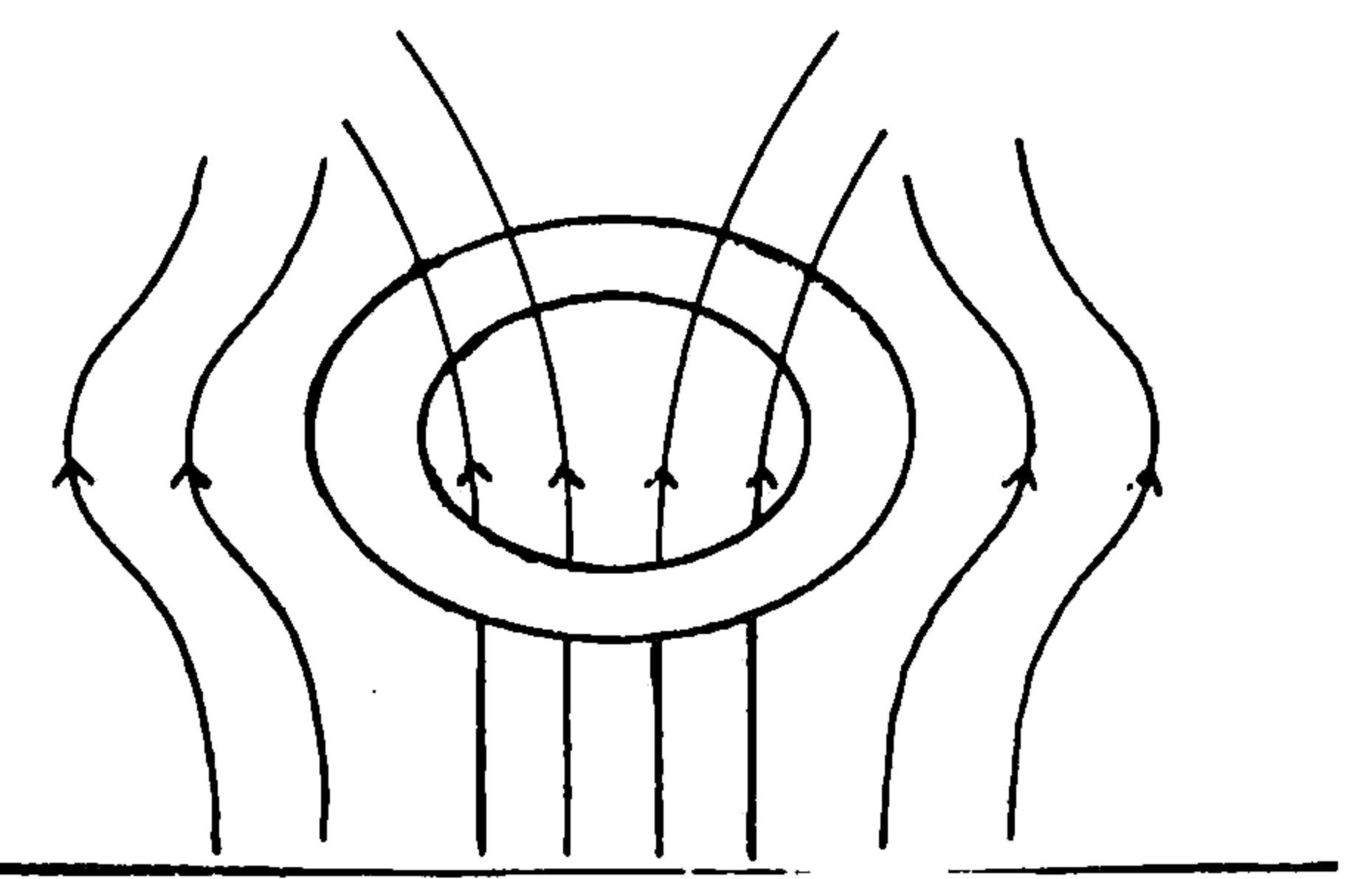
လွန်ကဲလျှပ်ကူးသတ္တိဆောင်ပစ္စည်းများ၏ဦးရေမှာ တိုးတက်လျက်ရှိသည်။ လွန်ကဲ လျှပ်ကူးများ၏ အမြင့်ဆုံးအပူချိန်မှာ ၁၉၀၁ ခုနှစ် နှောင်းပိုင်းအထိ ၂၅ ကေ ခန့်ရှိသည်။

ယခုလက်ရှိ အခက်အခဲတခုမှာ လွန်ကဲလျှပ်ကူးပစ္စည်းများကို အပူချိန်နိမ့်ပိုင်းတွင်သာ အသုံးပြု၍ ရခြင်းဖြစ်သည်။ လွန်ကဲလျှပ်ကူး ရူပဗေဒနှင့်အတူ အပူချိန်နိမ့်ရူပဗေဒကိုပါ လေ့လာကြရသည်။ ဟီလီယမ်အရည်တွင် နှစ်ခြင်းဖြင့် အပူချိန် ၅ ကေအောက်တွင် လွန်ကဲလျှပ်ကူးသတ္တိပြသော ပစ္စည်း (ဒြပ်စင်၊ ဒြပ်ပေါင်း) ကို အသုံးပြုနိုင်၏။ အပူချိန် ၁၅ ကေမှ ၂၀ ကေ အပိုင်းတွင် ဟိုက်ဒြိုဂျင်အရည် အသုံးပြုနိုင်သည်။

လွန်ကဲလျှပ်ကူးများကို အင်ဂျင်နီယာများနှင့် စက်မှုသိပ္ပံပညာရှင်များ အသုံးပြုရန်ဝန်လေးကြခြင်းမှာ အပူချိန်နိမ့်ပိုင်းကို စက်မှုသိပ္ပံပညာပိုင်းတွင် အသုံးပြုမှု မရှိသေးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ အပူချိန်နိမ့်ပိုင်းဆိုရာ၌ အအေးလွန် ရူပဗေဒစမ်းသပ်ခန်းများတွင် အသုံးပြုသော ပကတိအပူချိန် ၄ ကေအောက်ဘက်ကို ဆိုလိုသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ ၁၀ နှစ်အတွင်း အပူချိန် ၃၀ ကေကျော်ပိုင်းတွင် လွန်ကဲလျှပ်ကူးသတ္တိပြု ဒြပ်စင်၊ ဒြပ်ပေါင်းတို့ကို တွေ့နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားကြသည်။

သံလိုက်ဂုဏ်သတ္တိနှင့် ကွမ်တမ်သီအိုရီ

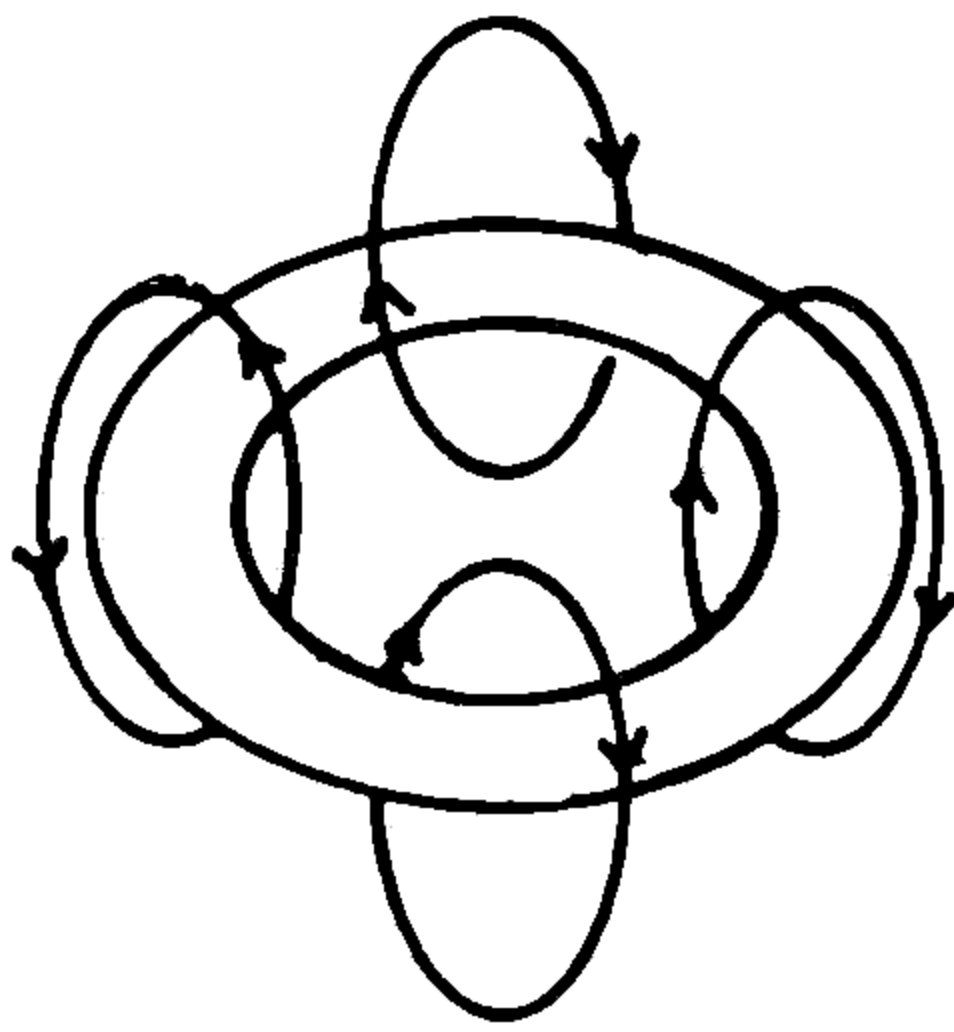
သံလိုက်ဂုဏ်သတ္တိကို လေ့လာရန် အက်တမ်ရူပဗေဒ၏ အုတ်မြစ်ဖြစ်သော ကွမ်တမ်သီအိုရီကို အသုံးပြုရသည်။ လွန်ကဲလျှပ်ကူးဂုဏ်သတ္တိမှာ သံလိုက်ပညာနှင့် ဆက်နွယ်နေသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ လွန်ကဲလျှပ်ကူးကို တွေ့ရှိပြီး နှစ်ပေါင်း ၄၆ နှစ်ကြာမှ ဘီစီအက်စခေါ် ကွမ်တမ် သီအိုရီ

မုန့်လက်ကောက်ပုံစံ လွန်ကဲလျှပ်ကူးပစ္စည်းအတွင်း သံလိုက်အားလမ်းကြောင်းများ ဖြတ်နေပုံ (သံလိုက်စက်ကွင်းဖွင့်)

တခုကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ယင်း ဘီစီအက်စ သီအိုရီအရ လွန်ကဲ လျှပ်ကူးများအတွင်း လွန်ကဲ လျှပ်စစ်စီးပုံမှာ ရိုးရိုးနန်းကြိုးတခုအတွင်း လျှပ်စစ်စီးပုံနှင့် မတူချေ။ ရိုးရိုးနန်းကြိုးအတွင်း လျှပ်စစ်စီးပုံမှာ အမ လျှပ်စစ်ဆောင် အီလက်ထရွန်ခေါ် အမှုန်တလုံး အချိန်နှင့်လိုက်၍ ရွေ့ရှား

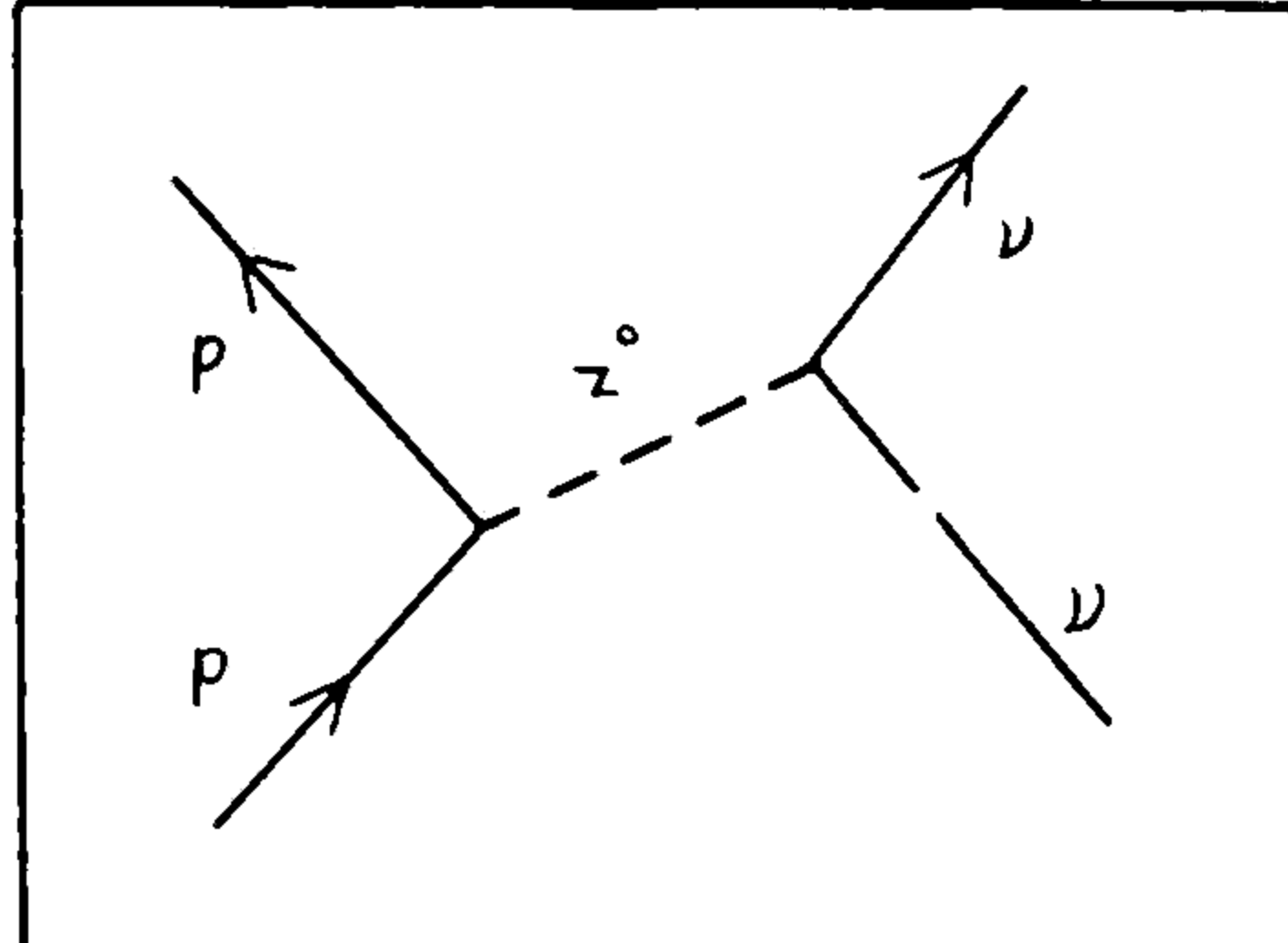
လွန်ကဲလျှပ်ကူး သတ္တိ

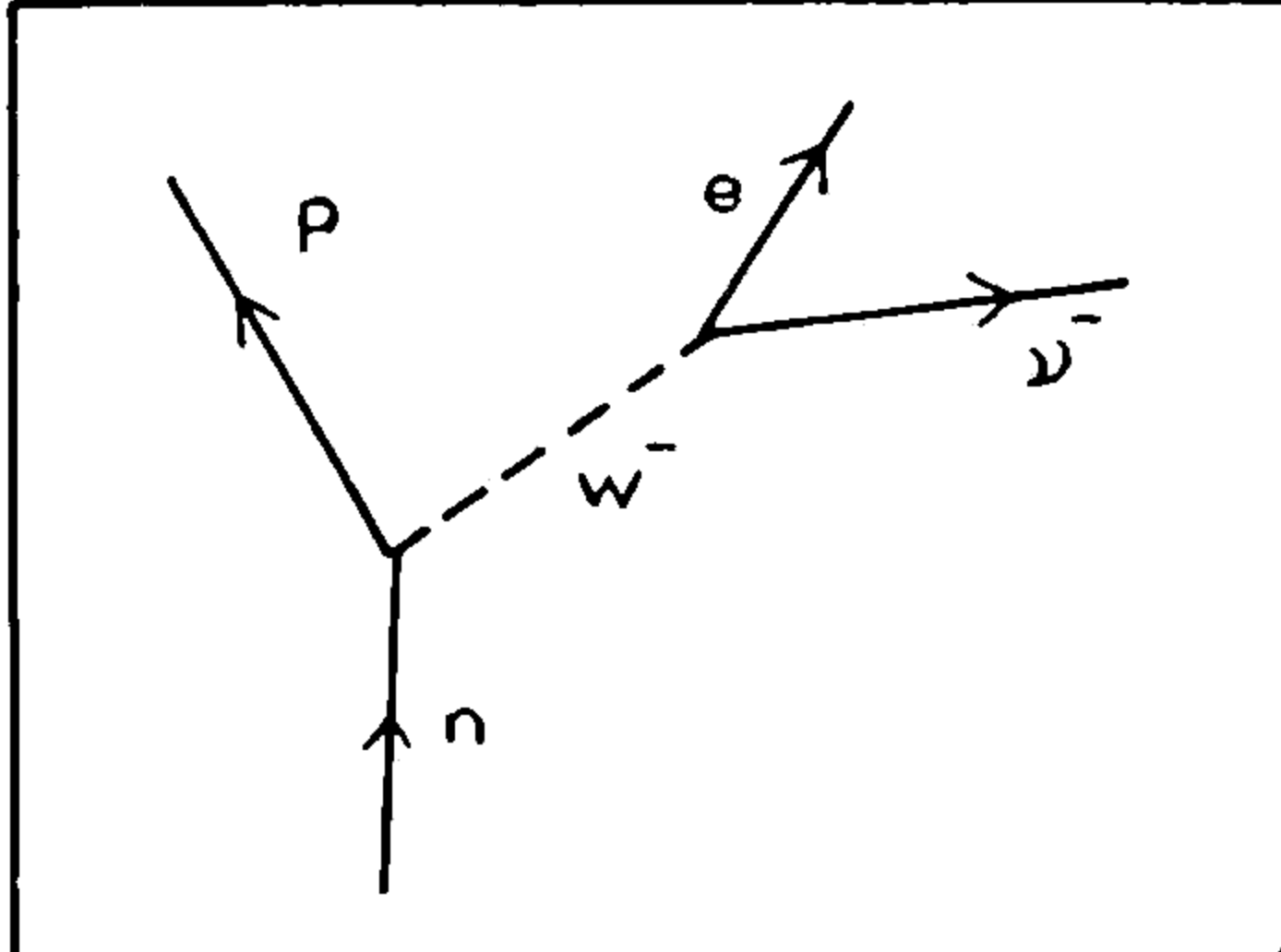
လွန်ကဲလျှပ်ကူး မှန်လက်ကောက်ပုံစံ ကွင်းအတွင်း၌ သံလိုက် စက်ကွင်းကို ပိတ်လိုက်ပြီးနောက် ဖမ်းမိထားသော အားလမ်းကြောင်းများ

ယင်းအားလမ်းကြောင်း၏ အတိုင်းအတာသည် ကိန်းသေတန်ဖိုး တခု၏ တဆ၊ နှစ်ဆ၊ သုံးဆ... အစရှိသည့် ပြတ်တောင်း တန်ဖိုးများ ဖြစ်သည်။ ကွမ်တမ်ပြုတန်ဖိုးဆောင်ခြင်းဟုလည်း ခေါ်သည်။

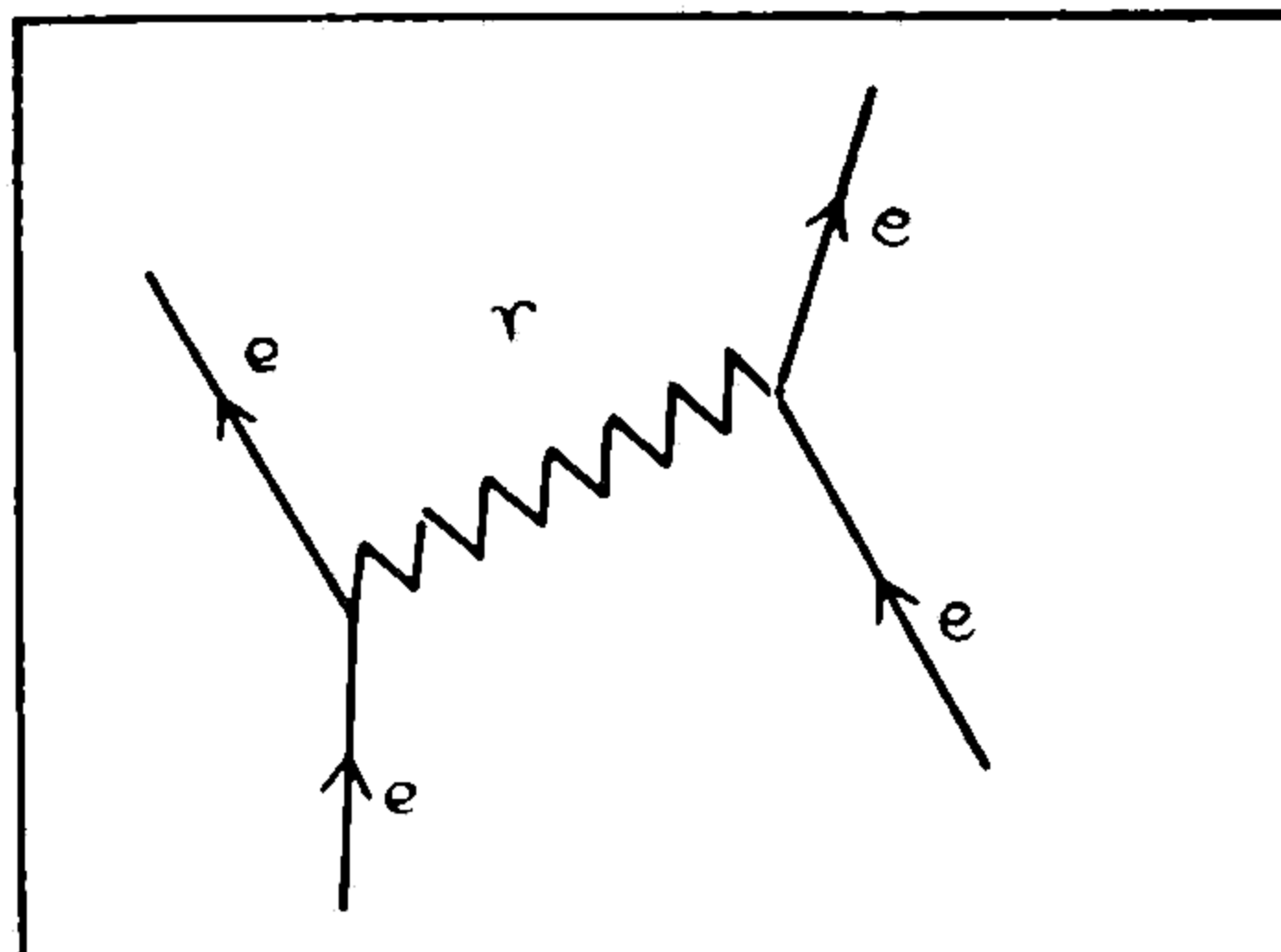
မူကြောင့် လျှပ်စီးဖြစ်ပေါ်သည်။ လွန်ကဲလျှပ်ကူးပစ္စည်း အတွင်း၌ “သဘောပြု” အပူချိန်တခု၏ အောက်တွင် အီလက်ထရွန်တစ်စုံ (ကူးပါးစုံတဲဟု ခေါ်သည်) ရွှေ့ရှားခြင်း ကြောင့် လျှပ်စီးဖြစ်ပေါ်၏။ အခန်းအပူချိန်တွင်မူ ကူးပါး စုံတဲပြုတ်၍ သာမန်လျှပ်စီးသာ စီးနိုင်သည်။ ယင်း အီလက်ထရွန် နှစ်လုံးကြားတွင် အလွန် ပျော့သော စည်းနှောင်မှုတခုဖြစ်ပေါ်စေခြင်းကို အမေရိကန် ရူပဗေဒပညာရှင်များဖြစ်သော ဒေါက်တာ ဗာဒင်း၊ ဒေါက်တာကူးပါးနှင့် ဒေါက်တာရူရီဖား တို့က ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် ကွမ်တမ် သီအိုရီဖြင့် ရှင်းပြခဲ့သည်။ အီလက်ထရွန်နှစ်လုံးကြားတွင် ဖိနှိပ် ခေါ် ဖလှယ်မှုန်တခုရှိ၍ စုံတဲအဖြစ် စဉ်းစားနိုင်သည်။ ဥပမာ ပြရသော် ခွေးနှစ်ကောင်ကြားတွင် ဆိတ်ရိုးတချောင်းချထားပါက ယင်းအရိုးသည် ဖိနှိပ်ဖလှယ်မှုန်ကဲ့သို့ ခွေးနှစ်ကောင်ကို တွဲ၍ ထားပေလိမ့်မည်။ ယင်း

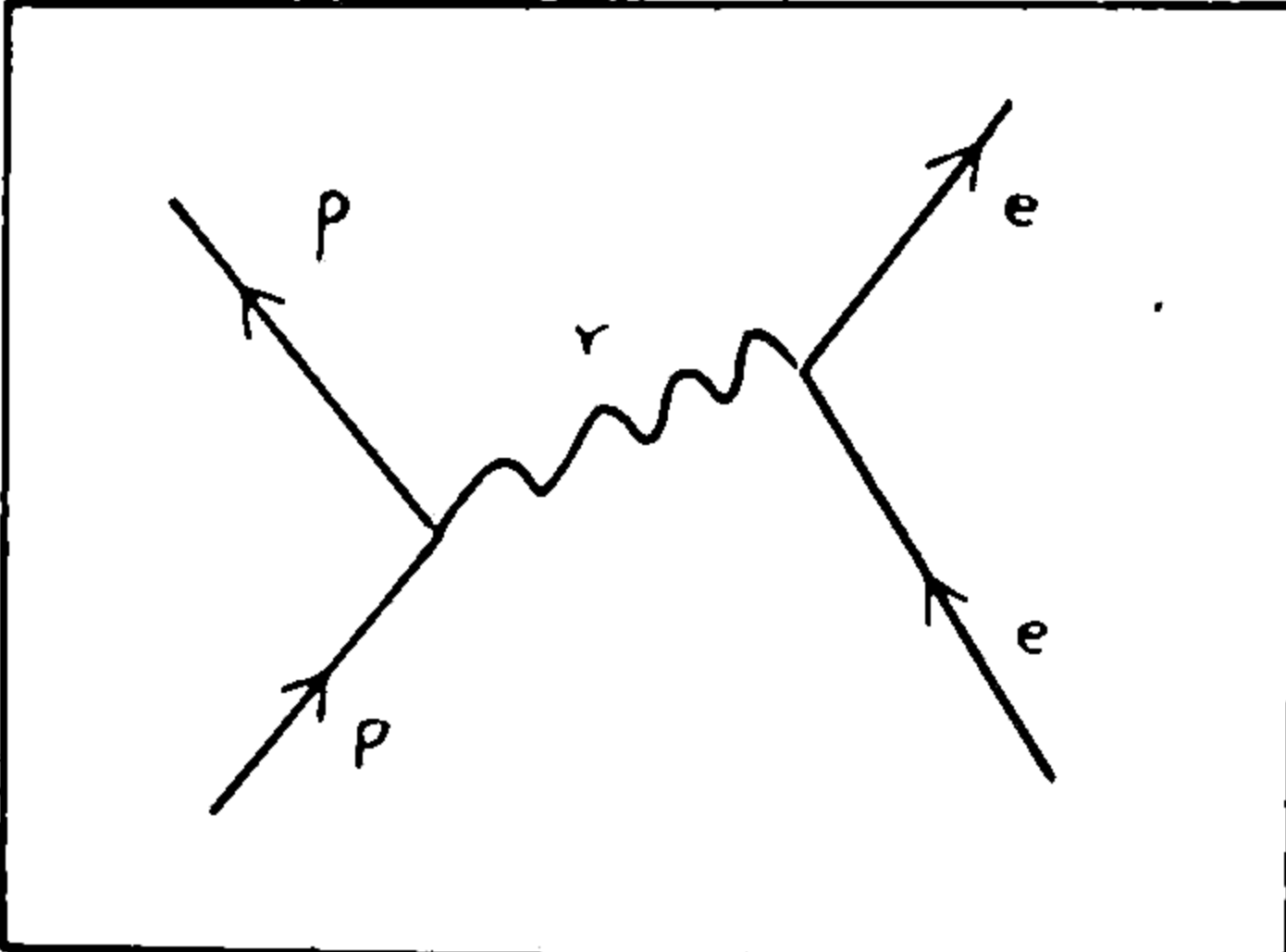
နျူကလိယ အားပျော့ပြန်လွန်သက်ရောက်မှု ဖလှယ်မှုန်မှာ ခြပ်ထုဆောင် လျှပ်စစ်မဲ့ အလေးစား ဖိုတွန် (z^0) ဖြစ်၏။ r မှာ နျူထရိုနိုဖြစ်သည်။

နျူကလိယ အားပျော့ပြန်လွန်သက်ရောက်မှု ဖလှယ်မှုန်မှာ အမလျှပ်စစ်ဆောင် အလေးစားဖိုတွန် (w^-) ဖြစ်သည်။

လွန်ကဲလျှပ်ကူးတွင် အီလက်ထရွန်နှစ်လုံးတွဲစေရန် ပြန်လွန်သက်ရောက်မှု ဖြစ်ပေါ်စေသော ဖိနှိပ် (ဖိုတွန်အလေးစားတမျိုး) ဖြစ်၏။

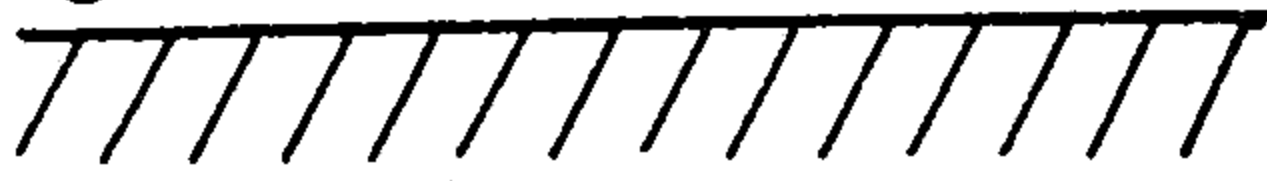

လျှပ်စစ်သံလိုက်ပြန်လွန်သက်ရောက်မှုဖလှယ်မှုန်မှာ ခြပ်ထုမဲ့ဖိုတွန် (r) ဖြစ်၏။ p မှာ ပရိုတွန်ဖြစ်ပြီး၊ e မှာ အီလက်ထရွန်ဖြစ်သည်။

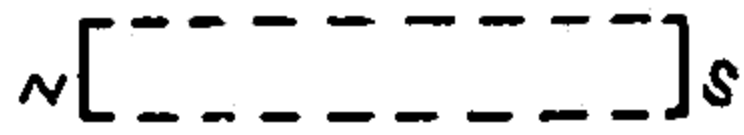
ပညာရှင်သုံးဦးအား ၁၉၅၂ ခုနှစ်အတွက် ရူပဗေဒ နိုဗဲဆုကို ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။ ဒေါက်တာဗာဒင်းသည် ထရန်စဂွတာ ရူပဗေဒဖြင့်လည်း ရူပဗေဒနိုဗဲဆုကို ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ရရှိခဲ့သေးသည်။ ရူပဗေဒနိုဗဲဆုကို နှစ်ကြိမ်ရရှိခဲ့သည့် ထူးခြားသော ရူပဗေဒပညာရှင် ဗာဒင်းမှာ အသက် ၈၀ ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့တိုင် သုတေသနပြုဆဲ ဖြစ်သည်။

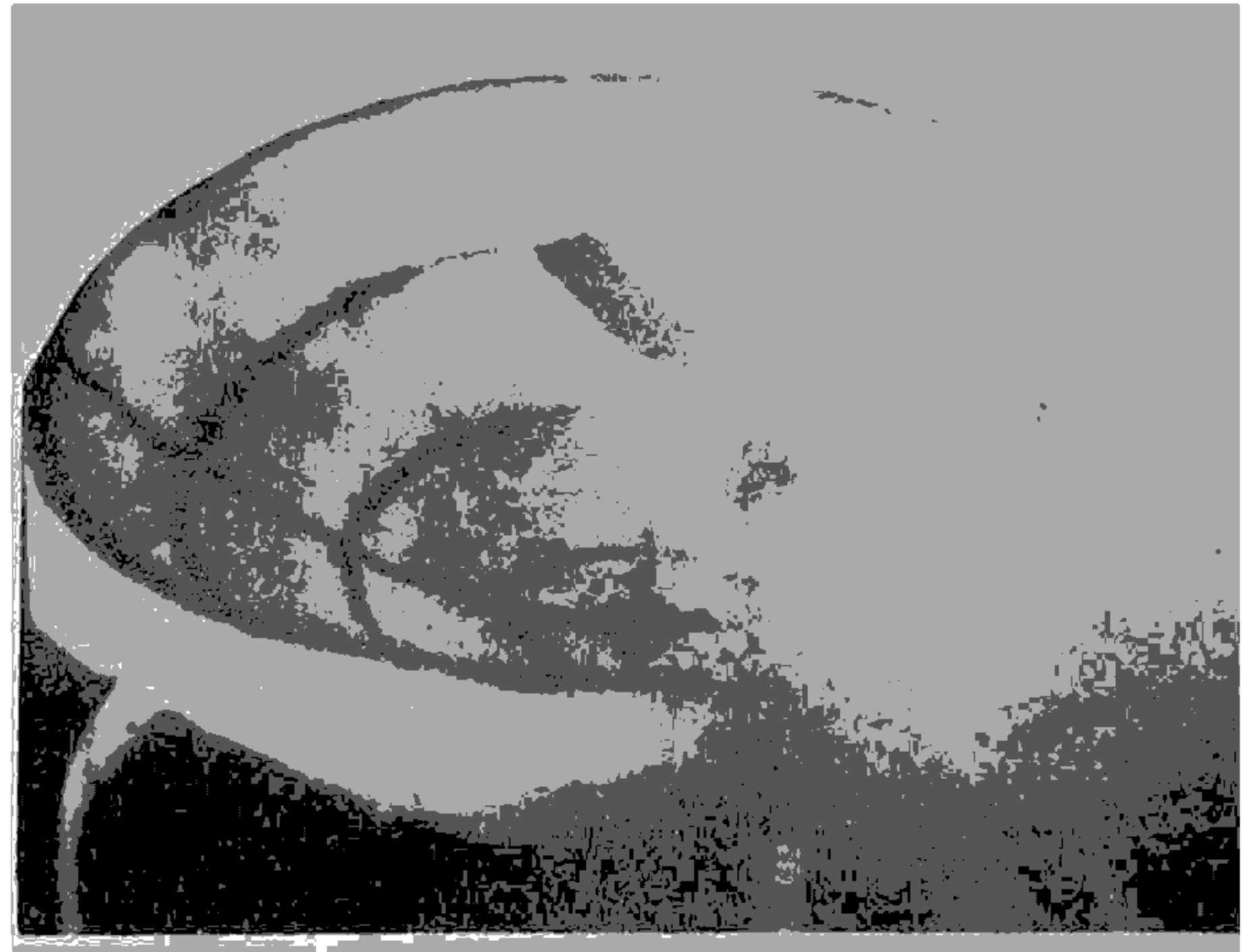
လွန်ကဲလျှပ်ကူး

မျက်နှာပြင်

မိုးပျံသံလိုက်

သံလိုက်မှ ထွက်လာသော အားလမ်းကြောင်းများသည် လွန်ကဲလျှပ်ကူးမျက်နှာပြင်အတွင်းသို့ မဝင်နိုင်ချေ။ မျက်နှာပြင်၏ အခြားဘက်တွင် အလားတူ သံလိုက်တစ်ခုရှိပြီး ယင်း သံလိုက်၏ အားလမ်းကြောင်းများက ပထမသံလိုက်ကို မျက်နှာပြင်အထက်တွင် အတူအတားမရှိပဲ နေစေရန် ဖန်တီးထားသည့် သဘောဖြစ်သည်။

ညာဘက်တွင် သံလိုက်အရိပ်ကို သတိပြုပါ။ လိုအပ်သော အပူချိန်မီရရှိစေရန် ဟီလီယမ်ဓာတ်ငွေ့အတွင်း ဇလုံကို ထည့်ထားသည်။ လွန်ကဲလျှပ်ကူးသတ္တိရှိသော ခဲဇလုံအတွင်းရှိ မိုးပျံသံလိုက်တုံး

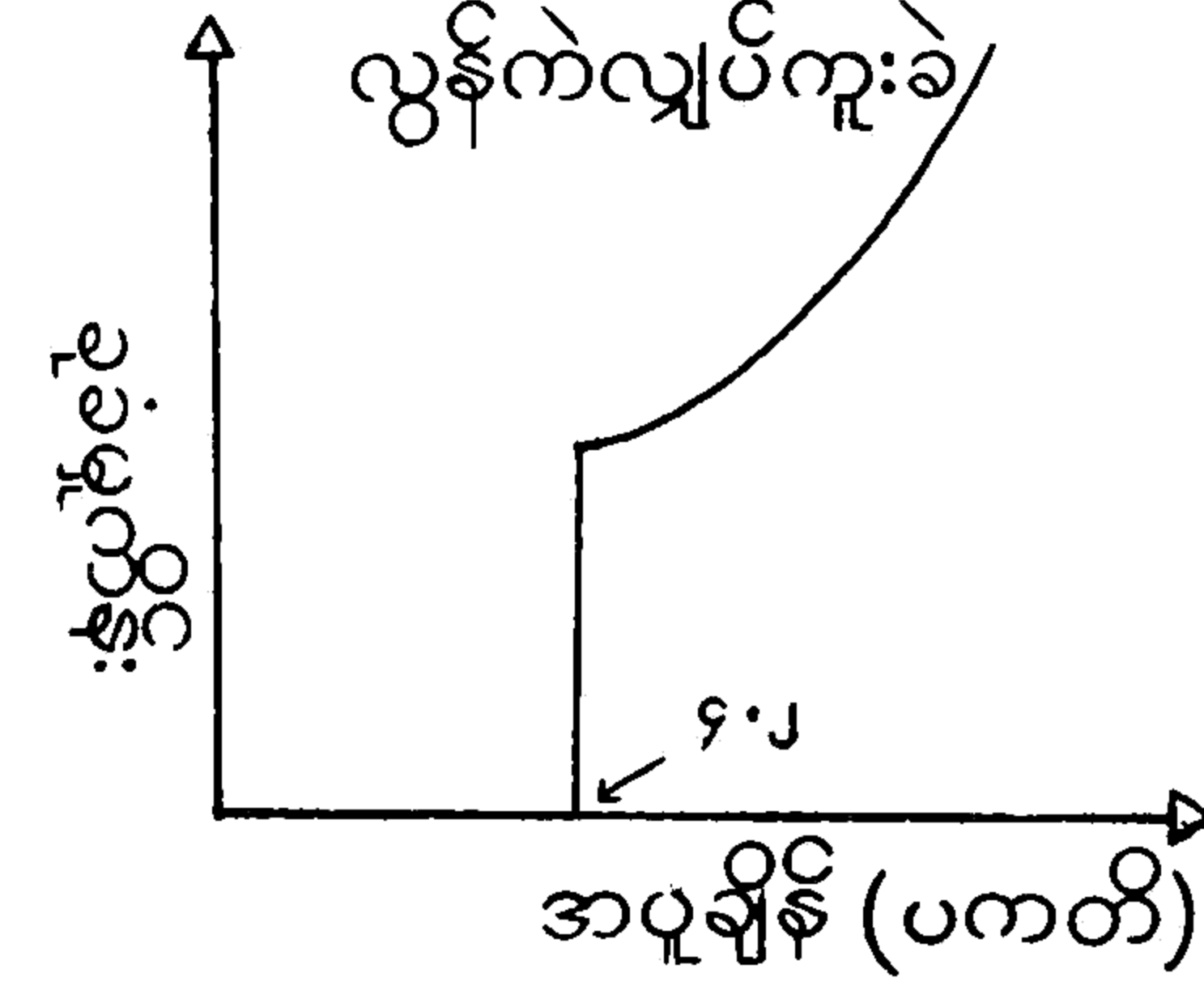
၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ကဗင်ဒစ်ရှ ရူပဗေဒ စမ်းသပ်ခန်းမှ ဒေါက်တာဘွဲ့အတွက် သုတေသနပြုနေသူ ဂျိုစဖာစင်သည် လွန်ကဲလျှပ်ကူးအတွက် ဆိုဆက်သီအိုရီတစ်ခုကို ပြုစုခဲ့သည်။ ယင်းသီအိုရီကို ဂျိုစဖာစင် အကျိုး ဟုလည်း ခေါ်သည်။ လွန်ကဲလျှပ်ကူးနှုန်းနှင့် လျှပ်ကာတခု (ကြားခံထားလျက်) သုံး၍ ဆိုဆက်တခု ပြုလုပ်လျှင် လွန်ကဲလျှပ်စီးသည် ကြားခံ(လျှပ်ကာ)ကို ဖောက်ထွင်း၍ စီးနိုင်ကြောင်း ဂျိုစဖာစင်က သီအိုရီတစ်ခုဖြင့် ဖော်ပြနိုင်ခဲ့၏။ ယင်းတွေ့ရှိချက်ကြောင့် သီအိုရီပိုင်းလောက်တွင်သာ ရှိခဲ့သော လွန်ကဲလျှပ်ကူးရူပဗေဒသည် လက်တွေ့အားဖြင့် အသုံးပြုနိုင်သည့် အခြေသို့ရောက်ရှိသွားလေ၏။ စကွစ်ခေါ် သံလိုက်စက်ကွင်းတိုင်း ကိရိယာတစ်ခုကို ဂျိုစဖာစင်အကျိုးကို အသုံးပြု၍ တီထွင်နိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ယင်းတွေ့ရှိချက်ကိုအကြောင်းပြု၍ ၁၉၇၃ ခုနှစ်အတွက် ရူပဗေဒနိဗ္ဗိဒ်အုတ်ကို အင်္ဂလိပ်ရူပဗေဒ ပညာရှင် ဒေါက်တာဂျိုစဖာစင်က ရရှိခဲ့လေသည်။ စကွစ်ကိုသုံး၍ သံလိုက်စက်ကွင်းကို တိုင်းတာနိုင်သည်။ ယင်းကို ဘူမိရူပဗေဒ ပညာပိုင်းတွင် အသုံးပြုနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ အခဲအခြေ ရူပဗေဒ စမ်းသပ်ခန်းများတွင်လည်း တွင်တွင် ကျယ်ကျယ် အသုံးပြုနေကြပြီဖြစ်သည်။

စက်ကွင်းဖြစ်ပေါ်စေသော အမှုန်မှာ အီလက်ထရွန်ခေါ် အမလျှပ်စစ်ဆောင်အမှုန်ဖြစ်သည်။ အပေါင်းလျှပ်စစ်ဆောင်အမှုန် ပရိုတွန်၊ ပေါ်စီထရွန်ခေါ် ဆန့်ကျင်ဘက် အီလက်ထရွန်တို့ကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့၍ ယူနစ်အပေါင်း လျှပ်စစ်နှင့် ယူနစ်အနုတ်လျှပ်စစ်ဆောင်အမှုန်တို့မှာ သီးခြားရှိကြောင်း လက်တွေ့လုပ်ဆောင်မှုများမှ တိကျစွာ သိရှိခဲ့ရပြီးဖြစ်သည်။

ပေါ်စီထရွန်ခေါ် အမှုန်သည် အီလက်ထရွန်နှင့် တိုက်မိလျှင် အမှုန်နှစ်ခုစလုံး ဇီဝိန်ချုပ်သွားပြီး ဖြာထွက်မှု (ဂမ္မာရောင်ခြည်) သာ ကျန်ရှိမည်ဖြစ်၏။ သဘာဝတွင် တွေ့ရှိပြီး အမှုန်များ၏ လျှပ်စစ်မှာ အီလက်ထရွန် သယ်ဆောင်သော လျှပ်စစ်ပမာဏ၏ တဆ၊ နှစ်ဆ စသည်

လျှပ်စစ်အမှုန် (အီလက်ထရွန်) နှင့် သံလိုက်အမှုန် (မိုနိုပိုး)

လျှပ်စစ်သံလိုက်ပညာ၏ အခြေခံ ညီမျှခြင်းများကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သူမှာ ပါမောက္ခမက်ဆွဲ ဖြစ်သည်။ လျှပ်စစ်

သဘောပြ အပူချိန် ၄ ဒဃမ ၂ ကေတွင် ခဲခဲမူမဲ့သွားပုံ

လွန်ကဲလျှပ်ကူးသတ္တိ

ဒေါက်တာ ကာမလင် အိုးနစ်သည် ၁၉၁၁ ခုနှစ် တွင် အအေးလွန်ရူပဗေဒ အပိုင်းအတွက် အရေးပါဆုံး လွန်ကဲလျှပ်ကူးသတ္တိကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ယင်း တွေ့ရှိချက်အတွက် ၁၉၁၃ ခုနှစ်တွင် ရူပဗေဒ နိုဗဲဆုကို ရရှိခဲ့သည်။

လွန်ကဲလျှပ်ကူးသတ္တိ၏ အခြေခံစည်းမျဉ်းတစ်ခုကို မိုနိုပိုးခေါ် သံလိုက် အမှန်သီအိုရီတွင် တွေ့ရှိခဲ့သော ၁၉၃၃ ခုနှစ် နိုဗဲဆုရှင် ဒေါက်တာ ဒီရက်

ဖြင့် ကိန်းပြည့်အဆအတိုင်းသာရှိသည်။ အပေါင်း သို့မဟုတ် အနုတ်လက္ခဏာ ဆောင်နိုင်သည်။ အချို့ အမှန်များမှာ သုညတန်ဖိုးဆောင်သည်။ (လျှပ်စစ်မဲ့သည်။) ယင်းသို့ ပြတ်တောင်း တန်ဖိုးဆောင်ခြင်းကြောင့် သီအိုရီအရ သံလိုက်အမှန် သီးခြားရှိရမည်။ ယင်းသံလိုက်မှန်မှာလည်း “သံလိုက်လျှပ်စစ်” အပေါင်းအနုတ် ယူနစ်တန်ဖိုးဆောင် ရမည်ဟု ၁၉၃၃ ခုနှစ်အတွက် နိုဗဲဆုရရှိသူ ဒေါက်တာ ဒီရက်က ကွမ်တမ်သီအိုရီတစ်ခုဖြင့် ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့သည် မှာ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ယင်း သံလိုက်မှန်ကို ၁၉၅၅ ခုနှစ်လောက်တွင် အမေရိကန် ရူပဗေဒပညာရှင် ပရိုက်က တွေ့ရှိခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ သို့ရာတွင် အထောက်အထား ပိုမိုခိုင်လုံမှုကို ဆက်လက်မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့၍ အဆိုကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခဲ့ရလေသည်။

များမကြာမီတွင် မိုနိုပိုးခေါ် သံလိုက်မှန်ကို ဂျူစဖာစင် တီထွင်သောကီရိယာ စက္ကန့်ဖြင့် တွေ့ရှိခြင်း အထောက်အထားကို ကဗရီးယားဆိုသူ စတင်းဖို့တက္ကသိုလ်မှ ရူပဗေဒ ပညာရှင်တဦးက တင်ပြခဲ့ပြန်သည်။ ယင်းတွေ့ရှိချက်ကို ရူပဗေဒ သုတေသီများအနက် နိုဗဲဆုရှင် ဂလေရှော့ အပါအဝင်အချို့က ထောက်ခံနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ အဆောတလျှင် ထောက်ခံခြင်းမှာ လွန်ကဲလျှပ်ကူး သီအိုရီ၏ အခြေခံအချက်အချာနှင့် ဒီရက်သီအိုရီ၏ အခြေခံအချက်အချာမှာ တူညီနေ၍ ဖြစ်သည်။ ယင်း အချက်မှာ သံလိုက်မှန်တစ်ခု ထွက်လာသော အားလမ်းကြောင်းဦးရေသည် လွန်ကဲလျှပ်ကူး “ကွင်း” တစ်ခုအတွင်းဖမ်းယူနိုင်သော သံလိုက်အားလမ်းကြောင်းဦးရေနှင့်တူညီနေခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သံလိုက်မှန်သာ အမှန်တကယ် တွေ့ရှိခဲ့ပါလျှင် လျှပ်စစ်သံလိုက်ပညာကို ဖော်ပြသော ညီမျှခြင်းလေးခုမှ တစ်ခုကို ပထမအဆင့် ပြုပြင်ရပေမည်။ လက်တွေ့အားဖြင့် အခြေခံအမှန်အရေအတွက် တိုးလာမည်ဖြစ်သည်။ အသုံးချ သိပ္ပံအပိုင်း (ဥပမာ လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာသိပ္ပံ၊ အီလက်ထရွန်နစ်ပညာ) တို့ကို အသစ်ပြုပြင် ပြောင်းလဲရမည်ဖြစ်ပြီး စွမ်းအင်

ဒေါက်တာ ကဗရိယား

ဒေါက်တာ ဒီရက် ဒေါက်တာ ကဗရိယားသည် ၁၉၀၂ ခုနှစ် မေလ အတွင်း၌ လွန်ကဲလျှပ်ကူး ဆွဲဆက်သုံးသော စက္ကန့်ဖြင့် သံလိုက်မှန်များရှိသည့် အထောက်အထား ရရှိခဲ့သည်။ ဝဲဘက်ထောင်တွင် ဂျူစဖာစင်၏ ကီရိယာ (စက္ကန့်) ကို တွေ့နိုင်သည်။

ထုတ်လုပ်မှုအတွက် နည်းသစ်လမ်းသစ်များ တိုးပွားလာနိုင်စရာရှိသည်။

ကွန်ပျူတာနှင့် စွမ်းအင်မြင့် ရူပဗေဒ

လွန်ကဲလျှပ်ကူးကို အသုံးချသိပ္ပံနှင့် အခြေခံအမှန်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရူပဗေဒပညာပိုင်းတွင် သီအိုရီနှင့် လက်တွေ့ အသုံးချနိုင်စရာများစွာရှိပေသေးသည်။ အိုင်ဘီအမ်ခေါ် ကွန်ပျူတာများထုတ်လုပ်သော သုတေသနဌာနကြီးတွင် ဂျူစဖာစင် ကွန်ပျူတာဆောက်လုပ်ရန် စီမံကိန်းကြီးတစ်ခု ရှိလေသည်။ ကွန်ပျူတာများတွင် လိုအပ်သော သတင်းကိုသိမ်းဆည်းရန်၊ လျင်မြန်စွာသယ်ဆောင်ရန်နှင့်စွမ်းအင်ပြုန်းတီးမှု နည်းပါးရန်အလို့ငှာ ဂျူစဖာစင်ဆုံဆက်များကို အသုံးပြုနိုင်သည်။ နောင်လာမည့် သုံးနှစ်အတွင်း ဂျူစဖာစင် ကွန်ပျူတာများ ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် အလားအလာမှာ ကောင်းလျက်ရှိသည်။ အရှိန်ပေး စက်ကြီးများတွင်လည်း လွန်ကဲလျှပ်ကူး သံလိုက်များသုံး၍ အခြေခံအမှန်များကို စွမ်းအင်မြင့်သည်ထက် မြင့်သည့်အပိုင်းများတွင် တိုက်ခိုက်လွင့်စဉ်စေပြီး လေ့လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

လွန်ကဲလျှပ်ကူးသီအိုရီတွင် လျှပ်စစ်သံလိုက် ပြန်လှန်သက်ရောက်မှုမှာ အပူချိန်နိမ့်ပိုင်း (ဥပမာ ၄ ဒသမ ၂ ကေ) တွင်

ဒေါက်တာ ဂျီစမာစင်၊ ကမင်းဒစ်ရှစ်မင်းသပ် ခန်းတွင် သုတေသနပြုပြီး ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ရူပဗေဒ နိုဗဲဆုရ၏။

၁၉၅၆ နှင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ရူပဗေဒ နိုဗဲဆု နှစ်ကြိမ်ရရှိသူ ဒေါက်တာ ဗာဒင်း၊ နိုဗဲဆုရှင် ဝစ်ဂနာ၏ ဒေါက် တာဘွဲ့ကျောင်းသားဖြစ်သည်။

အီလက်ထရွန်စုံတွဲကိုစတင်တီထွင်ခဲ့သူ ဒေါက်တာကူးပါးသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် အတွက် နိုဗဲဆုရရှိသည်။

ဒေါက်တာ ရှိဖားသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်အတွက် ရူပ ဗေဒ နိုဗဲဆု ရရှိ သည်။ ဗာဒင်း၏ ဒေါက်တာဘွဲ့ ကျောင်းသား ဖြစ်သည်။

ဆိတ်သုဉ်းပြီး အမလျှပ်စစ်ဆောင်အမှုန်နှစ်လုံးကို တွဲပေးနိုင် သော ဖလှယ်မှုန် ဖိုဇွန်သို့မဟုတ် အလေးစားဖိုတွန် (အလင်း မှန်) တခု ပေါ်လာ၏။ သဘောပြ အပူချိန်ထက် မြင့်သော အပူချိန်၌မူ လျှပ်စစ်သံလိုက်ဘက်ညီမှုမှာ ပြန်လည်၍အား ကောင်းလာပြီးအီလက်ထရွန်အတွဲကို ပြုတ်စေသည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်အတွက် နိုဗဲဆုရှင်များဖြစ်သော ဆလမ်းနှင့်ဝိုင်းဗတ်၏ သီအိုရီမှာ လွန်ကဲလျှပ်ကူးကဲ့သို့ပင် အပူချိန်တခုတွင် (၁၀^{၁၁} ကေ) လျှပ်စစ်နှင့် နျူးကလိယအားပျော့တို့ ပေါင်းစပ်ပေး သည်။ ဖလှယ်မှုန်များမှာ W⁺ နှင့် Z⁰ ဖြစ်ပြီး ယင်း တို့ကို အလေးစားဖိုတွန်ဟု ခေါ်နိုင်သည်။ အပူချိန်ကို (၁၀^{၁၁} ကေ) အထက်သို့ တိုးပေးသောအခါ ပေါင်းစပ်မှု ပျက်စီး

သွား၏။ မဟာပေါင်းစပ်မှု သီအိုရီ (GUT) အရ အပူချိန် ကို (၁၀^{၁၂} ကေ) အထိ မြင့်ပေးလျှင် ဩဇာ၊ လျှပ်စစ် သံလိုက်၊ နျူးကလိယအားပျော့၊ နျူးကလိယအားပြင်းတို့ ကို ပေါင်းစပ်ပေးနိုင်လိမ့်မည်။ ယင်း သီအိုရီများသည် လွန်ကဲလျှပ်ကူး ကွမ်တမ်သီအိုရီတွင် မြစ်ဖျားခံခဲ့လေသည်။

လှ၊ ဦး (လူထု) (ခရစ် ၁၉၁၀-၇၂) ။ ။ ၁၉၁၀ ပြည့် နှစ်တွင် ညောင်လေးပင်မြို့မှ လေးမိုင်ကွာ စစ်တောင်းမြစ် ကမ်းပါးရှိ ပုစွန်မြောင်းရွာ၌ အဖ ကုန်သည်ဦးပု၊ အမိဒေါ် ခိုင်တို့မှမွေးဖွားသည်။ အမည်ရင်းသည် မောင်လှဖြစ်သည်။ မွေးချင်းသုံးယောက်တွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။

ပုစွန်မြောင်းရွာ အစိုးရကျောင်းတွင် လေးတန်းအထိ ပညာသင်ခဲ့ပြီး ၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် ညောင်လေးပင်မြို့ ရိမန် ကက်သလစ် သာသနာပြုကျောင်း၌ ပညာသင်ယူသည်။ ၁၉၂၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ ဗဟိုအစိုးရ အထက်တန်း ကျောင်း၌ ဆက်လက် ပညာသင်ယူသည်။ ၁၉၃၀ ပြည့် နှစ်တွင် ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ အောင်မြင်သည်။

ဆယ် တန်း အောင် ပြီး နောက် စာရင်းကိုင် စာရေး သင် တန်း တက် ယင်း လူငယ် များ ကြီး ပွားရေး အသင်း သတင်းများကို သတင်းစာတိုက်များသို့ ရေးသား ပေးပို့ သည်။

၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့နီစီပယ်၌ ရာပြတ်အင်စပက် တော်အဖြစ် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းသည်။ တဘက်တွင်လည်း လူငယ်များ ကြီးပွားရေးအသင်းတိုက်၌ စာကြည့်တိုက်မှူး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်သည်။ လူငယ်များ ကြီးပွားရေး အသင်းကဖွင့်လှစ်သော ညကျောင်းတွင်လည်း စာပြသည်။

လူထု ဦးလှ

၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင် လူငယ်များ ကြီးပွားရေးအသင်းက ကြီးပွားရေးလမ်းညွှန် မဂ္ဂဇင်းထုတ်ဝေရာ “ကြီးပွားရေး မောင်လှ” ကလောင်အမည်ခံယူ၍ စာများကို စတင်ရေး သားသည်။ ၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင် ကြီးပွားရေး မဂ္ဂဇင်းကို ကိုယ်တိုင်ဦးစီးထုတ်ဝေသည်။ ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် မြန်မာ နိုင်ငံသို့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီးကူးစက်လာသဖြင့် ကြီးပွားရေး မဂ္ဂဇင်းကို မန္တလေးမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ထုတ်ဝေသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း၌ ကြီးပွားရေး ပုံနှိပ်တိုက် တည်ထောင်၍ ကိုယ်တိုင်ရေးစာအုပ်များကို ထုတ်ဝေသည်။

၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ၁၅ ရက်တကြိမ်ထုတ် လူထုဂျာနယ် ကို ဦးစီးထုတ်ဝေပြီး ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၉ ရက်နေ့မှစ၍ လူထုသတင်းစာကို ဦးစီးထုတ်ဝေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ “လူထုဦးလှ” ကလောင်အမည်ကို ခံယူသည်။ ၁၉၆၇ ခု နှစ် ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့တွင် လူထုသတင်းစာ ထုတ်ဝေမှု ရပ်စဲ သွား ပြီး နောက် စာအုပ်များကိုသာ ရေးသားပြုစု ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် ပထမဆုံးတည်ထောင်သော စာရေး ဆရာအသင်းတွင် အမှုဆောင်အဖြစ် စတင် တာဝန်ယူ သည်။ ဂျပန်ခေတ် စာရေးဆရာအသင်းတွင် အဝေးရောက် အမှုဆောင်အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၄၃ ခုနှစ်တွင် အာရှလူငယ်အသင်း ခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် အထက်ဗမာနိုင်ငံ ဖဆပလ အဖွဲ့၌ ဝါဒ ဖြန့်ချိရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူသည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် အထက် ဗမာ နိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌနှင့် တည် ထောင်သူ ဖြစ်လာသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် သတင်းစာဆရာ ကိုယ်စားလှယ်အ ဖြစ် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသို့ လည်းကောင်း၊ တရုတ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၊ ချက်ကိုစလိုဗက်ကီးယားနှင့် ဂျာမနီ

ဒီမိုကရက်တစ် သမ္မတနိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း သွားရောက် ခဲ့သည်။

၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့ ငြိမ်းချမ်းရေး ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့် နှစ်တွင် သတင်းစာဆရာ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံ များ သို့ လည်းကောင်း၊ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၂ ခုနှစ် တွင် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း ခရီးလှည့်လည် ခဲ့သည်။

လူထုဦးလှသည် သတင်းစာဆရာအဖြစ် လည်းကောင်း၊ စာရေးဆရာအဖြစ် လည်းကောင်း ထင်ရှားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက် ရုရှား (၁၉၃၇ - ၃၈)၊ ထိပ်ဆုံးသို့ (၁၉၄၀)၊ ရွှံ့ နှင့် စစ်သား (၁၉၄၂)၊ ပန်းနှင့် စစ်သား (၁၉၄၂) စသည် တို့ကို ရေးသားခဲ့သည်။

ထောင်အတွေ့အကြုံများကို အခြေခံ၍ လေနှင့်အတူ (၁၉၅၇)၊ ထောင်နှင့်လူသား (၁၉၅၇) (၁၉၅၇ ခုနှစ် စာပေဗိမာန် စာပဒေသာဆုရစာအုပ်)၊ လှောင်ချိုင့်ထဲမှ ငှက်ငယ်များ (၁၉၅၈) (၁၉၅၈ ခုနှစ် ယူနက်စကို စီးပွား လူမှုရေးဆုရစာအုပ်)၊ အားလုံးကောင်းကြရဲ့လား (၁၉၅၉)၊ တိုင်းရင်းသား ပုံပြင်စာအုပ်ပေါင်း လေးဆယ်ကျော်နှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပုံပြင်သုံးအုပ်၊ ဂျပန်ပြည် တခေါက် (၁၉၆၂)၊ နာဂတောင်တန်း တစေ့တစောင်း (၁၉၆၇)၊ ကာလီဒါသဘာဝအတွေ့အကြုံ သုံးတွဲ (၁၉၆၁)၊ သတင်းစာ များသည် သမိုင်းကို ပြောနေကြသည် (၁၉၆၃)၊ သတင်း စာများက ပြောပြတဲ့ စစ်တွင်းဗမာပြည်သုံးတွဲ (၁၉၆၈)၊ သတင်းစာများကပြောပြတဲ့စစ်ပြီးစဉ်ဗမာပြည် (၁၉၆၉)နှင့် သူစာများကပြောပြတဲ့ သိပ္ပံမောင်ဝအကြောင်း (၁၉၆၆)၊ ကျွန်တော်ပြုရိုကရက် (၁၉၇၀)၊ ကျွန်တော်စတိုးပွဲစား (၁၉၇၀) စသည်ဖြင့် စာမျိုးစုံကိုပြုစုခဲ့သည်။

လူထုဦးလှသည် ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်အမာနှင့် အိမ် ထောင် ပြုခဲ့ သည်။ သားသုံးယောက် သမီးနှစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၇ ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့ နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်သည်။

ဝိဇယ၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ၊ အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ ဥက္ကံမြို့၊ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက် (မြန်မာ ၁၂၆၀-)။ ။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိဇယသည် ရန်ကုန်တိုင်း၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ ကျုံတကင်းကျေးရွာ၌ ခမည်းတော် ဦးဘိုးလေး၊ မယ်တော် ဒေါ်ညီမတို့မှ သက္က ရာဇ် ၁၂၆၀ ပြည့်နှစ် တပို့တွဲလဆန်း ၈ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဝိဇယ

၁၃ နှစ်သားအရွယ်တွင် ခမည်းတော် မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟကို ခံယူလျက် တိုက်ကြီးမြို့နယ် ဥက္ကံမြို့အနီး ရင်းတိုက်လေးပင်ကျောင်း ပထမဆရာတော် ဦးဇာဂရမထေရ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ရှင်သာမဏေဘွဲ့မှာ ရှင်ဝိဇယဖြစ်သည်။

၁၂၈၀ ပြည့်နှစ် ကဆုန်လဆန်း ၁၄ ရက်နေ့၌ ရင်းတိုက်လေးပင်ကျောင်း ခဏ္ဍာသိမ်တွင် ခမည်းတော် မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟကိုပင် ခံယူကာ ဥက္ကံမြို့ ရွှေဘိုကျောင်း ဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒမထေရ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် ကိုးနှစ်သားအရွယ်တွင်ဇကာကြီးနယ်၊ ငပြင်းချောင်းရွာ၊ မဲဇလီကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဝါသဝမထေရ်ထံတွင်လည်းကောင်း၊ ၁၃ နှစ်သားအရွယ်တွင် ရင်းတိုက်လေးပင်ကျောင်း ပထမဆရာတော် ဦးဇာဂရ၏ တပည့် ဆရာတော် ဦးဝါယမထံ၌ လည်းကောင်း၊ ၁၆ နှစ်သားအရွယ်တွင် အရှင်ဝိစိတ္တထံ၌လည်းကောင်း ပိဋကတ်စာပေများကို သင်ယူခဲ့သည်။ ရင်းတိုက်လေးပင်ကျောင်း ဒုတိယဆရာတော် ဦးဝါယမထံတွင် အဘိဓမ္မာ ညစာဝါများနှင့် ဝိနည်းပါဠိတော်အဋ္ဌကထာများကို သင်ယူခဲ့သည်။

ရဟန်းတဝါအရတွင် မန္တလေးမြို့၊ ညောင်ကန်တိုက်၊ စိန်ပန်းကျောင်း၌ သီတင်း သုံး နေထိုင်၍ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးဣန္ဒ၊ ရွှေရေးဆောင်ဆရာတော် ဦးကြည် (ဦးအာဒိစ္စဝံသ)၊ ဘုရားကြီးတိုက်ဆရာတော် ဦးငြိမ်း၊ ဆရာတော် ဦးဇာဂရကြီး၊ ဆရာတော် ဦးဝိမလတို့ထံ၌ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများကို ဆက်လက်သင်ယူ ဆည်းပူးခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်သည် မန္တလေးမြို့မှ မိုးဦးတောင်ရွာ (ယခု မအူတောင်ရွာ) စာသင်တိုက်တွင် ဆရာတော် ဦးနာရဒထံ၌ နိကာယ်ငါးရပ်ဆိုင်ရာ ကျမ်းစာပိဋကတ်တော်များနှင့် ဋီကာများကို သင်ယူပြီး ဗေဒင်လက်ရိုးများနှင့် သက္ကတကျမ်းများ၊ သဒ္ဒါကျမ်း၊ အဘိဓာန်ကျမ်း၊ ဆန်းကျမ်း စသည်တို့ကိုပါ ဆက်လက်သင်ယူခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ရဟန်းငါးဝါရသောအခါ နေရပ်ဖြစ်သော ရင်းတိုက်လေးပင်ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွလာ၍ စာပေပို့ချခဲ့သည်။ ခုနစ်ဝါရပြီးသောအခါ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ၏ သြဝါဒကိုခံယူလျက် ဥက္ကံမြို့၊ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်၌ စာသင်သား သံဃာတော်များကို ပရိယတ္တိစာပေများ ပို့ချလျက် သာသနာ့တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် သုတမဉ္ဇူသာကျမ်း၊ ဥပါသကာလက်စွဲကျမ်း၊ ဝိပဿနာနည်းပြကျမ်းတို့ကို (လက်ရေးမူဖြင့်) ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် သက်တော် ၇၀ ကျော်တွင် ကျန်းမာရေးလိုအပ်ချက်ကြောင့် စာချခိုင်လောက်သော တပည့်များကို တာဝန်လွှဲအပ်လျက် ပရိယတ္တိသာသနာ့တာဝန်မှ အနားယူပြီး ပဋိပတ် သာသနာတော်တာဝန်ကို စွမ်းနိုင်သမျှ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ဤသို့ သာသနာ့အကျိုး ဆောင်ရွက်တော်မူခြင်း၊ ရဟန်းရှင်လူတို့၏ ကြည်ညိုလေးစားခြင်းတို့ကို ခံယူရရှိခြင်းတို့ကြောင့် ၁၃၄၃ ခုနှစ်တွင် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော် မြတ်ကို အလှူခံရရှိတော်မူသည်။

ဝိသုဒ္ဓါဘိဝံသ၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ၊ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရုဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ (မြန်မာ ၁၂၆၀ - ၁၃၄၄) ။ ။ မစိုးရိမ်ပဋ္ဌာန်းဆရာတော်ဟု ကျော်ကြားသော ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိသုဒ္ဓါဘိဝံသသည် ပရိယတ္တိစာပေ ပို့ချခြင်း၊ ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ဓမ္မသဘင်ကြီး၌ ဝိသောဓက ပဋိဝိသောဓက၊ သြသာနသောဓေယျပတ္တိပါဌက၊ မန္တလေးမြို့ ခုံဝိနည်းဓိရ်၊ မန္တလေးမြို့ အနောက်တောင်မြို့နယ် သြဝါဒါစရိယ-ရန်ကုန်မြို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကလျာဏယုအသင်း (ဝိုင် - အမ်၊ ဘီ - အေ) အဘိဓမ္မာသင်တန်း နာယက၊ တိပိဋက ပါဠိ - မြန်မာ အဘိဓာန်ကျမ်း ပြုစုရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ၊ မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက် မဟာနာယကအဖြစ် သာသနာရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။ (စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၁၉၈၁ - စာ ၂၆၃ - ရှု။)

ဤသို့ သာသနာ့အကျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်တော် မူသောကြောင့် ဆရာတော်အား ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံ တော်အစိုးရက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကိုလည်း ကောင်း၊ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် နိုင်ငံတော်ကောင်စီက အဘိ ဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကိုလည်းကောင်း ဆက်ကပ် လှူဒါန်းခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်သည် သက်တော် ၈၄ နှစ် သိက္ခာဝါတော် ၆၄ ဝါအရ ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်ကြီး၌ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန် တော်မူသည်။

ဝေလငါးထိန်းသိမ်းရေး။ ။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လတွင် နိုင်ငံတကာ ဝေလငါးကော်မရှင်၏ သိပ္ပံပညာ ကော်မတီ အစည်းအဝေးကို ဗြိတိန်နိုင်ငံ ကင်းဘရစ်မြို့တွင် ငါးရက် ကြာ ကျင်းပခဲ့သည်။ ယင်းအစည်းအဝေးတွင် မြောက် ပစိဖိတ်ဒေသအတွင်း ဝေလငါး မည်မျှ ဖမ်းဆီးမိသည်ကို သိရှိနိုင်ရန်အတွက် ကွန်ပျူတာ အသုံးပြုဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် မြောက်ပစိဖိတ် ဒေသတွင် ဝေလငါးအရေအတွက် မည်မျှသာ ဖမ်းဆီးရမည်ဟူသော ကန့်သတ်ပိတ်ပင်ချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယင်း ကော်မတီ အစည်းအဝေးတွင် သဘောတူညီမှုမရခဲ့ချေ။ နိုင်ငံတကာ ဝေလငါး ကော်မရှင်သို့လည်း မည်မျှမည်မျှသာ ဖမ်းခွင့် ပြုသင့်ကြောင်း ထောက်ခံတင်ပြနိုင်မှု မရှိခဲ့ချေ။ မတ်လ ၂၄၊ ၂၅ ရက်နေ့များတွင် ဘရစ်တန်မြို့၌ ကျင်းပသော နိုင်ငံ တကာ ဝေလငါး ကော်မရှင် အစည်းအဝေး တွင် ယင်း ကန့်သတ်ချက်ထားရှိရေး ဆွေးနွေးမှုများကို ဇူလိုင်လ အစည်းအဝေးအထိ ရွှေ့ဆိုင်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

၃၄ ကြိမ်မြောက် နိုင်ငံတကာ ဝေလငါးဖမ်းကော်မရှင် အစည်းအဝေးကို ဗြိတိန်နိုင်ငံ ဘရစ်တန်မြို့တွင် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့မှ ၂၄ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပခဲ့ သည်။ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ ၃၉ နိုင်ငံအနက် ၃၇ နိုင်ငံမှ ကိုယ်စား လှယ်များ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ လေ့လာသူများအဖြစ် အဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သော ခုနှစ်နိုင်ငံမှ ကိုယ်စား လှယ် များ၊ အစိုးရအဖွဲ့အစည်း ရှစ်ခုနှင့် အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့ အစည်း ၅၁ ခုမှ ကိုယ်စားလှယ်များ တက်ရောက်ခဲ့ကြ သည်။ ယင်းအစည်းအဝေးမှ ၁၉၈၂-၈၃ ခုနှစ် ရေနက်ပိုင်း ဝေလငါးဖမ်းခွင့်နှင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ကမ်းရိုးတန်း ဖမ်းပိုင်ခွင့် အရေအတွက်ကို ကန့်သတ် ပေးခဲ့သည်။ ဘလူး၊ ရိုက်၊ ဟန့်ဘက်နှင့် ဂရေးအမျိုးအစား ဝေလငါးများကိုမူ လုံးဝ ဖမ်းဆီးခြင်းမပြုရန် ဝေလငါးရောင်းဝယ်ရေး နယ်ပယ်တွင် ပိတ်ပင်ထားသည်။

အစည်းအဝေးတွင်ချမှတ်သော အဓိကဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ဝေလငါး စီးပွားဖြစ်ဖမ်းဆီးမှုကို ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် လုံးဝ ပိတ်ပင်တားမြစ်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းအဆိုကို ဆေးရုံ နိုင်ငံက တင်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ထောက်ခံမဲ ၅၅ မဲ၊ ကန့်ကွက်မဲ ၁၃ မဲ၊ ကြားနေမဲ ငါးမဲဖြင့် အတည်ပြုခဲ့သည်။ ယင်းအဆိုကို ကန့်ကွက်သော နိုင်ငံ များမှာ ဂျပန်၊ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု၊ ဗရာဇီး၊ နော်ဝေး၊ အိုက်စလန်၊ ပီရူးနှင့် တောင်ကိုရီးယားတို့ ဖြစ်သည်။

ချီလီ၊ ပီရူး၊ နော်ဝေးနှင့် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုအစိုးရ တို့က နိုင်ငံဘာလတွင် နိုင်ငံတကာ ဝေလငါးကော်မရှင်သို့ ယင်းပိတ်ပင်မှုအတွက် ကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းခဲ့ကြသည်။ ဂျပန်အစိုးရကလည်း အလားတူ ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းရန် ရည်ရွယ်ထားကြောင်း ကြေငြာခဲ့သည်။ ချီလီနှင့် ပီရူး နိုင်ငံများကလည်း ဘရိတ် ဝေလငါးဖမ်းဆီးရန် ကန့်သတ် မှုကို ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသည်။

နိုင်ငံတကာ ဝေလငါးကော်မရှင်၏ ပိတ်ပင်တားမြစ် ချက်ကို ဖောက်ဖျက်သော နိုင်ငံများအား အရေးယူ ဆောင်ရွက်ရန် အမေရိကန်အစိုးရသို့ တိုက်တွန်းသော စာတစောင်ကို အမေရိကန် ဆီးနိတ် အမတ် များ က လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး အမေရိကန် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဝန်ကြီး မဲလကွန်ဘရိုက်သို့ ပေးအပ် ခဲ့ကြသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံဆိုင်ရာ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး မိုက်မင်း စဖီးက ဂျပန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ယိုရိုယိုဆာကူရာချီနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် ဂျပန်အစိုးရအား တရားဝင် ကန့်ကွက်စာ မတင်သွင်းရန် အကြံပြုခဲ့သည်။ ဂျပန်အစိုးရက ကြေငြာ ရာတွင် နိုင်ငံတကာ ဝေလငါးကော်မရှင်၏ ပိတ်ပင်မှုသည် သိပ္ပံပညာအရ တရားမျှတခြင်းမရှိပဲ ဝေလငါးဖမ်းဆီးရေး နိုင်ငံတကာ သဘောတူ စာချုပ်နှင့်လည်း ကိုက်ညီခြင်း မရှိကြောင်း၊ ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းရန် ပြင်ဆင်ခြင်းမှာ ၁၉၈၆ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ဂျပန်နိုင်ငံက ဝေလငါး ဖမ်းဆီးရောင်းချရေး ဆက်လက် ပြုလုပ် ရန် ရည်ရွယ် သောကြောင့်လည်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ သဘော ထားကို သိစေရန်သာဖြစ်ကြောင်း ပါရှိသည်။

သဘာဝဓာတ်ငွေ့။ ။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့သည် အဓိက လောင်စာတစ်ခုဖြစ်သည်။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့တွင် ဟိုက်ဒရို ကာဗွန်ဒြပ်ပေါင်းဖြစ်သည့် မီသိန်းဓာတ်ငွေ့ အများဆုံး ပါဝင်သည်။ အီသိန်း၊ ပရိုပိန်း၊ ပြုတ်တိုင်းနှင့် ပင်တိုင်း စသည့် ဟိုက်ဒရိုကာဗွန်များလည်း အနည်းငယ် ပါဝင် သည်။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့သည် အလွယ်တကူ မီးလောင် ကျွမ်းနိုင်သဖြင့် လောင်စာအဖြစ် တိုက်ရိုက် အသုံးပြုနိုင် သည်။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့မှ ရရှိသော အပူစွမ်းအင်ကို

သဘာဝဓာတ်ငွေ့

အိမ်သုံးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားထုတ်လုပ် ရာ၌လည်းကောင်း၊ အခြား စက်မှုလုပ်ငန်းကြီးများတွင် လောင်စာအဖြစ်လည်းကောင်း ကျယ်ပြန့်စွာ အသုံးပြုကြ သည်။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို အခြေခံ ကုန်ကြမ်းအဖြစ် အသုံးပြု၍ ဓာတ်မြေဩဇာနှင့် ဓာတ်ပစ္စည်းများ ထုတ် လုပ်နိုင်သည်။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့တွင်ပါရှိသော ပရိုပိန်းနှင့် ဗြူတိန်းတို့ကို ခွဲထုတ်၍ အရည်ပျော်လျက်ရှိသော ရေနံ ဓာတ်ငွေ့များထုတ်လုပ်ပြီး မီးဖိုသုံးနှင့် ယာဉ်သုံးလောင်စာ ဆီများအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သည်။

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများသည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်ခန့်အထိ သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့ကို အရေးပါသော လောင်စာစွမ်းအင် အဖြစ် တန်ဖိုး မထားခဲ့ကြချေ။ ရေနံသည် အရည်ဖြစ်သော ကြောင့် တင်ပို့ရောင်းချရာတွင် လွယ်ကူသဖြင့် ရေနံကိုသာ တန်ဖိုးထား သုံးစွဲခဲ့ကြသည်။ ရေနံနှင့်အတူ ထုတ်ယူရရှိ သည့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဒေသ သုံးအဖြစ် အနည်းငယ်သာ အသုံးပြုခဲ့ကြပြီး ပိုလျှံသည့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ အမြောက်အမြားကို အလဟဿ မီးရှို့ ပစ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၇၃-၁၉၇၄ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၇၉-၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်များတွင် ရေနံအကျပ်အတည်းနှင့် ကြုံတွေ့ကြရ သည့် အခါမှသာ သဘာဝဓာတ်ငွေ့သည် စီးပွားရေးအရ လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံရေးအရလည်းကောင်း အရေးပါလာ ခဲ့သည်။ ဥရောပတိုက်နိုင်ငံများသည် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို ရေနံအစား အဓိကစွမ်းအင်အဖြစ် အသုံးပြုရန် ဆောင် ရွက်လျက် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ပမာဏနှင့် ထုတ်လုပ်မှု

၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင်ရှိသည့် တကမ္ဘာ လုံး၏ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ပမာဏသည် ကုဗပေ သန်းထောင် ပေါင်း ၂၇,၃၈,၇၂၂ ဖြစ်သည်။ ရေနံပီပါ သန်းထောင်ပေါင်း ၄၆၅ ခန့်နှင့် ညီမျှသည်။

သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ထုတ်လုပ်မှုသည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် တနေ့လျှင် ပျမ်းမျှကုဗပေ သန်းထောင်ပေါင်း ၁၃၁ ဒသမ ၅ ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် တနေ့လျှင် ပျမ်းမျှကုဗပေ သန်းထောင်ပေါင်း ၁၄၄ အထိ တိုးတက် ထုတ်လုပ်သုံးစွဲခဲ့သည်။

သဘာဝဓာတ်ငွေ့အများအပြားထွက်သောနိုင်ငံများမှာ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု၊ အီရန်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ အယ်ဂျီးရီးယား၊ ဆအူးဒီအာရေဗျ၊ ကနေဒါ၊ မက္ကဆီကို၊ နယ်သာလန်၊ ကာတာ၊ နော်ဝေး၊ ဗင်နီဇွဲလားနှင့် နိုင်ဂျီး ရီးယားနိုင်ငံတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း သဘာဝဓာတ်ငွေ့ အများဆုံး တင်ပို့ရောင်းချသော နိုင်ငံ များမှာ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု၊ နယ်သာလန်နှင့် နော်ဝေး

နိုင်ငံတို့ဖြစ်သည်။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ အများဆုံးဝယ်ယူ တင်သွင်းကြသော နိုင်ငံများမှာ ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျပန်နိုင်ငံ၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့ ဖြစ်သည်။

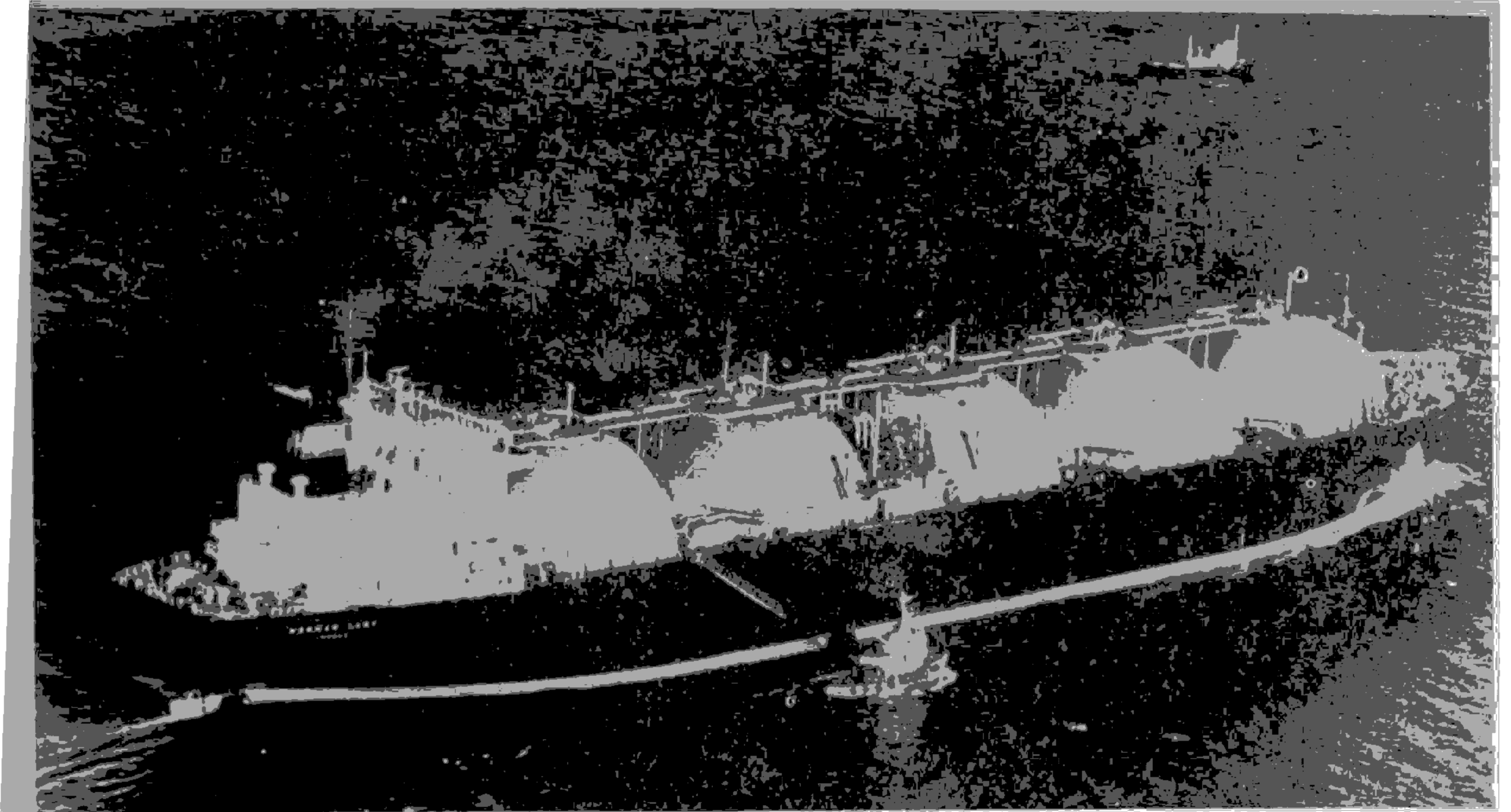
သဘာဝဓာတ်ငွေ့ သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်း

သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို နည်းနှစ်မျိုးဖြင့် သယ်ယူပို့ဆောင် ရောင်းချကြသည်။ ပထမနည်းမှာ ပိုက်လိုင်းကြီးများဖြင့် တင်ပို့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုင်းနိုင်ငံကမ်းလွန်ဒေသမှ သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့များကို ၂၆၆ မိုင်ခန့် ရှည်လျားသည့် အချင်း ၃၄ လက်မရှိသော ပိုက်လိုင်းဖြင့် ဗန်ကောက်မြို့သို့ ပို့ပေး လျက်ရှိသည်။ ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုတွင် ဆိုက်ဗီး ရီးယားမှ ချက်ကိုစလိုဗက်ကီးယားနိုင်ငံ နယ်စပ် အထိ ၂,၈၈၈ မိုင် ရှည်လျားသည့် ၅၆ လက်မ အချင်းရှိသော ပိုက်လိုင်းများ ဆောက်လုပ်လျက်ရှိသည်။ အဆိုပါ ပိုက် လိုင်း ပြီးစီးပါက တနှစ်လျှင် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ကုဗပေ သန်းထောင်ပေါင်း ၁၀,၆၀၀ တင်ပို့ပေးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျပန်၊ ပြင်သစ်၊ အီတလီနှင့် အခြား အနောက်ဥရောပနိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ရောင်းချရန် လျာထားဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

ဒုတိယနည်းမှာ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ရည်အဖြစ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍ တင်ပို့ရောင်းချခြင်း ဖြစ် သည်။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို သူညီအောက်(- ၂၅၈) ဒီဂရီ ဖယ်ရင်ဟိုက်အထိ အအေးခံ၍ သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့ရည် အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲစေသည်။ ဤကဲ့သို့ ပြောင်းလဲခြင်း အားဖြင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ရည်၏ ထူထည်သည် မူလ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ထူထည်၏ အပုံ ၆၀၀ ပုံလျှင် တပုံသာရှိ တော့သဖြင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့အမြောက်အမြားကို သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့ရည်တင် သင်္ဘောများဖြင့်တင်ပို့ရောင်းချနိုင်သည်။ ခရီးဆုံးသို့ ရောက်လျှင် သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့ရည်ကို သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့အဖြစ် ပြန်လည်ပြောင်းလဲ အသုံးပြုကြသည်။

သဘာဝဓာတ်ငွေ့ဈေးနှုန်း

၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ဈေးနှုန်း မှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ ကုဗပေ ၁၀၀၀ လျှင် အမေ ရိကန် ဒေါ်လာ ၀ ဒသမ ၁၇ မှ ၀ ဒသမ ၂၀ ခန့်သာ ရှိခဲ့ သည်။ ရေနံအကျပ်အတည်း ပေါ်ပေါက် လာသည့်အခါ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို ပိုမိုသုံးစွဲလာကြသဖြင့် သဘာဝဓာတ် ငွေ့ ဈေးနှုန်းလည်း တက်လာခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၌ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ဈေးနှုန်း သည် ကုဗပေ ၁၀၀၀ လျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁ ဒသမ ၄၂ မှ ၁ ဒသမ ၉၀ ခန့်အထိ ရှိသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်

သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို ဓာတ်ငွေ့ရည်အဖြစ် ပြောင်းလဲ၍ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ရည်တင်သင်္ဘောများဖြင့် တင်ပို့နေပုံ

ပထမ ခြောက်လအတွင်း အယ်ဂျီးရီးယားမှ ပြင်သစ်နှင့် အီတလီနိုင်ငံများသို့ ရောင်းချသော ဈေးနှုန်းမှာ ကုဗပေ ၁၀၀၀ လျှင် အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၅ ဒသမ ၁၀ ခန့် ဖြစ်သည်။ ကနေဒါနိုင်ငံ၏ ရောင်းဈေးနှုန်းမှာ ကုဗပေ ၁၀၀၀ လျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၄ ဒသမ ၉၄ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့ရေနံဈေးနှုန်း အတက်အကျပေါ် မူတည်၍ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ဈေးနှုန်းလည်း အတက်အကျရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့

မြန်မာနိုင်ငံတွင် သဘာဝဓာတ်ငွေ့သိုက် အမြောက် အမြားရှိသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့တွင် ရှိသည့် မြန်မာတနိုင်ငံလုံး၏ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ပမာဏမှာ ကုဗပေ သန်းထောင်ပေါင်း ၅,၁၅၇ ဖြစ်သည်။ သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့များကို ဓာတ်မြေဩဇာ စက်ရုံများ၊ လျှပ်စစ် ဓာတ်အားပေးစက်ရုံများ၊ ရေနံချက်စက်ရုံများနှင့် ဘိလပ် မြေစက်ရုံများတွင် အသုံးပြုလျက်ရှိသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် မုတ္တမ ကမ်းလွန်ပင်လယ်ပြင်၌ အစမ်းတိုင်း တူးဖော်ခဲ့ရာ စီးပွား ဖြစ် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ အမြောက်အမြား ခိုအောင်းနေ သော ထုံးကျောက်လွှာများကို စမ်းသပ်တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ မြန်မာ့ကမ်းလွန်ဒေသတွင် ထုံးကျောက်လွှာမှ သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့ တွေ့ရှိခြင်းသည် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဖြစ်သည်။ ယခင်က တူးဖော်ခဲ့သော ကမ်းလွန်အစမ်းတိုင်းများတွင် တွေ့ရှိရသည့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ခိုအောင်းနေသော

ကျောက်များမှာ သဲကျောက်များဖြစ်ကြသည်။ ရေနံနှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ပေါကြွယ်ဝသော အရှေ့အလယ်ပိုင်း နိုင်ငံများတွင် ရေနံနှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့များကို ထုံး ကျောက်လွှာမှ အဓိကထုတ်ယူရရှိနေလေသည်။

သဘာဝဓာတ်ငွေ့၏ အနာဂတ်အလားအလာ

ဥရောပနိုင်ငံများ၏ ဓာတ်ငွေ့သုံးစွဲမှု ပမာဏမှာ တဖြည်းဖြည်း များလာသည်။ သို့သော် ထိုနိုင်ငံများ အနက် ဓာတ်ငွေ့ထွက်သော နိုင်ငံများတွင် ဓာတ်ငွေ့ အထွက်နှုန်းသည် အနာဂတ်တွင် လျော့နည်းသွားဖွယ်ရာ အလားအလာ ရှိနေသည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ၌ ထိုင်း ပင်လယ်ကွေ့နှင့် တရုတ် ပင်လယ် တောင်ပိုင်းတို့၌ သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့ထွက်နိုင်သော အလားအလာရှိသည်ဟု လေ့လာ သူများက ခန့်မှန်းထားသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကလည်း ဂြိုဟ်တုဖြင့် လည်း ကောင်း၊ လေယာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း ပြည်တွင်း၌ ဓာတ် ငွေ့သိုက်များကို စူးစမ်းပြီး တူးဖော်ရေး လုပ်ငန်းများကို ၁၉၇၇ ခုနှစ်ကပင် စတင်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် ကုဗ မီတာ ကုဋေလေးသောင်း ထွက်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်။

နောင်အနာဂတ်ကာလတွင် ရေနံသုံးစွဲမှု လိုအပ်ချက် နှင့် ရေနံပမာဏမှာ မမျှမတ ဖြစ်လာ ပေလိမ့် မည်။ ထို့ကြောင့် အမြောက်အမြား တွေ့ရှိထားသော သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့ကို အဓိကလောင်စာအဖြစ် ပိုမိုထုတ်ယူ သုံးစွဲ လာကြရမည် ဖြစ်လေသည်။

သဘာဝဘေးဒဏ် (၁၉၈၂)။ ။ နှင်းကျခြင်း၊ ရေခဲခြင်း၊ အအေးလွန်ကဲခြင်း၊ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းခြင်း တို့ကြောင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် ဥရောပတိုက်ရှိ မြို့အများအပြားတွင် အသွားအလာ အဆက်အသွယ်များ ပြတ်တောက်ခဲ့သည်။ သင်္ဘောများပျက်သည်။ လေယာဉ်ကင်းများ ပိတ်ထားရသည်။ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ပေးလိုင်းများ ပြတ်တောက်ကုန်သည်။ အနည်းဆုံး လူ ၁၀၀ ခန့် သေဆုံးပြီး အဆုံးအရှုံး ဒေါ်လာသန်း ၂၅၀ ဖိုး ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ဆီးနှင်း - ၁၉၈၂ ခုနှစ်ဆန်း ဆောင်းရာသီတွင် ဥရောပနိုင်ငံများသည် နှစ်များစွာ ကာလအတွင်း အပြင်းထန်ဆုံးသော ဆောင်းရာသီနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည်။ အဲလပတောင်းတန်း၌ နှင်းများ ၁၄ ပေထူအထိ ကျခဲ့သည်။ အင်္ဂလန်တွင် အအေးလွန်ကဲသောကြောင့် သက်ကြီးရွယ်အို ၁၅ ဦး သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ရာသီဥတု ဆိုးရွားမှုကြောင့် လန်ဒန်မြို့ အချို့ ရပ်ကွက်များတွင် လေးရက်ကြာအထိ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ပြတ်တောက် သွားခဲ့သည်။ ဂျာမနီပြည်ထောင်စု သမ္မတနိုင်ငံတွင်လည်း ခရစ္စမတ်ရုံး ပိတ်ရက် ကာလအတွင်း ရာသီဥတုဆိုးရွားမှုကြောင့် ယာဉ်များပိတ်ဆို့ကုန်ကာ လမ်းပေါ်တွင် ကားတန်းကြီးသည် မိုင် ၅၀ ခန့်အထိ ရှည်လျားနေခဲ့သည်။ ယူဂိုစလားဗီးယားနိုင်ငံတွင်လည်း ဆီးနှင်းမုန်တိုင်းကြောင့် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား လိုင်းများ ပြတ်တောက်သွားခဲ့ပြီး အဓိကလေဆိပ်သုံးခုကို ပိတ်ထားခဲ့ရသည်။ ဤဆိုးရွားသော ဆောင်းရာသီ ကြုံတွေ့ရခြင်းမှာ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းဒေသမှ အအေးလိုင်းသည် တောင်ဘက်သို့ ရွေ့လျားလာခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင်လည်း ဇန္နဝါရီလဆန်း၌ ဆီးနှင်းမုန်တိုင်း ကျရောက်ရာ ဆယ်နှစ်အတွင်း အဆိုးရွားဆုံး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ မြို့ကြီးပေါင်း ၇၅ မြို့တွင် အအေးဒဏ်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံခဲ့ရသည်။ ဇန္နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့ကို နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ်အတွင်း အအေးဆုံးနေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။

မိုးကြီးခြင်းနှင့်ရေလွှမ်းမိုးခြင်း - ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းတွင် မိုးအကြီးအကျယ် ရွာသွန်းခြင်း၊ မြေကျောပြတ်ရွေ့ခြင်းတို့ကြောင့် လူ ၂၉ ဦး သေဆုံးခဲ့သည်။ ခရိုင်ငါးခုကို သဘာဝဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်သော ဒေသအဖြစ် သမ္မတရေဂင်က ထုတ်ပြန်ကြေငြာခဲ့ရသည်။ ပဏာမခန့်မှန်းချက်အရ အပျက်အစီး စုစုပေါင်း ဒေါ်လာသန်း ၂၅၀ ဖိုး ရှိမည်ဟုဆိုသည်။

ဇန္နဝါရီလအတွင်းမှာပင် ဥရောပတိုက်နေရာအနှံ့အပြား၌ မိုးဆက်တိုက်ရွာသွန်းမှုကြောင့် ရေကြီးခဲ့သည်။ အီတလီနိုင်ငံ ဗင်းနစ်မြို့ အချို့နေရာများတွင် ငါးပေအထိ ရေလျှ

ခဲ့သည်။ ပိုလန်နိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းတွင်လည်း မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းမှုကြောင့် ရေလွှမ်းမိုးခဲ့ရာ ဒေါ်လာ ၅၄ သန်းကျော် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့သည်။

ဟွန်ဒူးရပ်နှင့် နီကရာဂွာနိုင်ငံတို့တွင် မေလအတွင်း မိုးဆက်တိုက် ရွာသွန်းမှုကြောင့် ရေကြီးခဲ့ရာ ၂၇၅ ဦး သေဆုံးပြီး လူဦးရေခြောက်သောင်းခန့် အိုးမဲ့ အိမ်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့သည်။

တရုတ်ပြည်အလယ်ပိုင်းနှင့် တောင်ပိုင်း ပြည်နယ်လေးခု တွင်လည်း ဇန်နလအတွင်း မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းမှုကြောင့် ရေကြီးကာ လယ်ယာမြေ ဧကထောင်ပေါင်းများစွာ ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ ထိုဒေသအတွင်းရှိ စာသင်ကျောင်း၊ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံထက်ဝက်ကျော်ကို ပိတ်ထားခဲ့ရသည်။ လူပေါင်း ၇၆ ဦး သေဆုံးခဲ့သည်။

ဇူလိုင်လအတွင်း ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတောင်ပိုင်း မင်ဒါနာအိုကျွန်း၌ ရေလွှမ်းမိုးခဲ့ရာ လူပေါင်းနှစ်သောင်းခန့် အိုးမဲ့ အိမ်မဲ့ဖြစ်ခဲ့ပြီး သီးနှံဒေါ်လာ နှစ်သန်းခွဲဖိုးခန့် ပျက်စီးခဲ့သည်။ ဇူလိုင်လမှာပင် ဂျပန်နိုင်ငံ နာဂါစကီမြို့တွင် မိုးသည်းပြီး ရေလွှမ်းမိုးမှုကြောင့် လူ ၃၅၀ ဦး သေဆုံးသည်။

ဩဂုတ်လနှင့် စက်တင်ဘာလများအတွင်း အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဩရိဿ၊ ဘီဟာပြည်နယ်နှင့် ဥတ္တရပရ ဒေသတွင် မိုးသည်းထန်ပြီး ရေလွှမ်းမိုးမှုကြောင့်လူ ၄၈၂ ဦး သေဆုံးပြီး လူပေါင်း သန်း ၃၀ ခန့် အတိဒုက္ခ ရောက်ကြရသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ အနောက်တောင်ပိုင်း၌ ရေကြီးမှုကြောင့် စိုက်ခင်းဧက ၁၁,၀၀၀ ခန့် ပျက်စီးပြီး လူပေါင်းနှစ်သိန်းခန့် အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့သည်။

လျှင်ဒဏ်ကြောင့် ပြိုကျပျက်စီးနေသော အဆောက်အအုံများထဲမှ သေဆုံးသူများ၏ အလောင်းကို ဖော်ထုတ်သယ်ဆောင်လာသော မြောက်ယေမင်ရွာသားတစ်ဦး

စက်တင်ဘာလဆန်းမှာပင် ထိုင်းနိုင်ငံ အနောက် မြောက်ပိုင်း ပြည်နယ် ငါးနယ်တွင်လည်း ရေလွှမ်းမိုးမှုကြောင့် လူပေါင်းနှစ်သောင်း ခြောက်ထောင်ကျော် အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မိုးခေါင် - အာဖရိကတိုက် တောင်ပိုင်း နိုင်ငံများသည် နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်အတွင်း အဆိုးရွားဆုံး မိုးခေါင်မှုကို ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည်။ ဧပြီလတွင် နမီးဗီးယားမှ မိုဇမ်ဗစ်၊ ထရန်စကီးမှ ဇမ္ဗီးယားအတွင်းရှိ ဒေသတစ်ခုလုံးသည် အပူဒဏ်ကြောင့် မြစ်ချောင်းများ ခန်းခြောက် ကုန်သည်။ နမီးဗီးယားသဲကန္တာရအတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသား မိသားစုများသည် ညနေတိုင်းစုဝေးပြီး မိမိတို့စုဆောင်းထားသော ရေကို မဝတဝ ခဲ့ဝေသောက်ကြရသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤသို့ မိုးခေါင်မှုကြောင့် လူများရော ကျွဲနွား တိရစ္ဆာန်များပါ စားနပ်ရိက္ခာ အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရသည်။

မုန်တိုင်း - ဇွန်လဆန်းမှာပင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ သြရိသပြည်နယ်၌ ဆိုက်ကလုံးမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်ခဲ့ရာ လူပေါင်း ၂၅၀ ခန့် သေဆုံးပြီး အိုးအိမ်များ ပျက်စီးခဲ့သည်။

စက်တင်ဘာလ အလယ်ခန့်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ အရှေ့ပိုင်း၌ တိုင်ဖုန်းမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်မှုကြောင့် အနည်းဆုံး လူ ၂၅ ဦးခန့် သေဆုံးခဲ့သည်။ ဟွန်ရှူးကျွန်းပေါ်တွင် အမြန် ရထားလမ်းများ ပြတ်တောက်သွားခဲ့ပြီး မြေပြိုမှုပေါင်း တထောင်ကျော် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

နိုင်ငံဘာလဆန်းတွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဂူဂျာရက်ပြည်နယ်၌ ဆိုက်ကလုံးမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်ရာ ၃၇၉ ဦး သေဆုံးပြီး လူငါးသန်းခန့် ဘေးဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသည်။

လျှင် - ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့၌မြောက်ယေမင်နိုင်ငံတွင် ငလျင်ပြင်းစွာ လှုပ်မှုကြောင့် ရွာပေါင်း ၁၈၃ ရွာ လုံးဝ ပျက်စီးသွားပြီး လူနှစ်ထောင်ကျော် သေဆုံးခဲ့ကာ လူပေါင်း လေးသိန်းခန့် အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် သမ္မတကအရေးပေါ် အခြေအနေပင် ကြေငြာခဲ့သည်။

သာဒင်၊ ဦး (ခရစ် ၁၉၀၀ - ၁၉၈၂) ။ ဆရာကြီး ဦးသာဒင်ကို မော်လမြိုင်မြို့၌ အဖ ဦးချစ်ထွန်း၊ အမိ ဒေါ်ထိန်တို့မှ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားသည်။

ဆရာကြီး ဦးသာဒင်သည် ၁၉၁၈ ခုနှစ်တွင် ကာလကတ္တား ၁၀ တန်းနှင့် မြန်မာ ၁၀ တန်းစာမေးပွဲကို တပြိုင်နက်တည်း ပထမဆင့် ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကာလကတ္တား တက္ကသိုလ်မှ ဥပစာတန်းကို ပထမဆင့်ဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၁ ခုနှစ်တွင် အထက်တန်းကျောင်းအုပ်စာမေးပွဲ အောင်မြင်သည်။

ဆရာကြီး ဦးသာဒင်

မော်လမြိုင်မြို့ အမျိုးသား အထက်တန်းကျောင်း၌ ၁၉၂၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၂၃ ခုနှစ်အထိ ကျောင်းဆရာ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၂၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၂ ခုနှစ်အထိ ပဲခူးမြို့ အမျိုးသား ကျောင်းအုပ်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၃၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်အထိ ဆာမောင်ကြီး၏ ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် ပဲခူးခရိုင်တွင် တပ်ရင်းမှူးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၄၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်အထိ အဓိပတိ ဒေါက်တာဘမော်၏ အတိုင်ပင်ခံအရာရှိအဖြစ်လည်းကောင်း အသီးသီးတာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏မြို့နယ်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ၁၉၄၁ ခုနှစ် တိုင်အောင် နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်များ အတွင်း၌ ဖက်ဆစ် တော်လှန်ရေးကို အလျဉ်းသင့်သလို အဖွဲ့အစည်းများနှင့် တွဲဖက်၍ လုပ်ကိုင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ် မှ ၁၉၅၁ ခုနှစ်အတွင်း ပဲခူးခရိုင် ဖ၊ ဆ၊ ပ၊ လ အဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၁ ခုနှစ်ထိ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ပါလီမန်အမတ်အဖြစ် ထမ်းဆောင်သည်။ ထို့နောက် ဖ၊ဆ၊ပ၊လ၊ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်မှ နုတ်ထွက်ပြီး အစိုးရအတိုက်အခံ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သော ပ၊မ၊ည၊တ အဖွဲ့ သို့ကူးပြောင်း၍ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ပ၊ မ၊ ည၊ တ အဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ကာ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲများ၌ ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံခဲ့ရာ ပဲခူးတခရိုင်လုံးတွင် သနပွင့်မြို့နယ်မှအပ ပ၊ မ၊ ည၊ တ အဖွဲ့ဝင်များ ရွေးချယ်ခံရသည်။

ဆရာကြီး ဦးသာဒင်သည် ၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ်တွင် တော်လှန်ရေးကောင်စီ အတိုင်ပင်ခံအဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်တဦး အဖြစ် ထမ်းဆောင်ခွင့်ရသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေ ပြည်သူ့ဆန္ဒခံယူရေးအဖွဲ့တွင်လည်းပါဝင်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီး

ဦးသာဒင်သည် ၁၉၇၄ ခုနှစ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ရွေးချယ်တင်မြောက်ပွဲတွင် ပဲခူးအမှတ် (၂) မဲဆန္ဒနယ်မှ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်တဦးအဖြစ် အရွေးခံရသည်။ ထို့နောက် နိုင်ငံတော် ကောင်စီဝင်အဖြစ် ပထမအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ပထမလေးနှစ် သက်တမ်းကုန်ဆုံးသည်အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီး ဦးသာဒင်သည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ (ပထမဆင့်) ဖြင့် ချီးမြှင့်ဂုဏ်ပြုခြင်းခံရသည်။

ဆရာကြီး ဦးသာဒင်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် သားသမီးလေးယောက် ကျန်ရစ်သည်။

သီရိလင်္ကာသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ သီရိလင်္ကာ အစိုးရ အဖွဲ့သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ဆင်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် သက်တမ်းပြည့်မည့် သမ္မတဂျူးနီးယပ် ရစ်ချတ်ဂျေယျာဝါဒီနီသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပြင်ဆင်ချက်များအရ သမ္မတသစ် ရွေးချယ်တင်မြောက်ပွဲကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင်ပင် ကျင်းပရန် အဆိုပြုခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော ရွေးကောက်ပွဲ၌ အာဏာရ အမျိုးသား ညီညွတ်ရေး ပါတီမှ ဂျေယျာဝါဒီနီနှင့် အတိုက်အခံ သီရိလင်္ကာ လွတ်လပ်ရေး ပါတီမှ ဟက်တာ ကော့ဗေကဒူးဝါးတို့ အပါအဝင် သမ္မတလောင်း ခြောက်ဦး ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံသည်။ ဂျေယျာဝါဒီနီသည် ထောက်ခံမဲ ၅၃ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အနိုင်ရရှိကာ ဒုတိယခြောက်နှစ် သက်တမ်းအတွက် သမ္မတအဖြစ် ဆက်လက်ရွေးချယ်တင်မြောက်ခံရသည်။ ထိုရွေးကောက်ပွဲကို တမိလ်

အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးတပ်ဦးက သပိတ်မှောက်သည်။ ထိုပါတီသည် သီးခြား ပြည်နယ်ရရှိရေးအတွက် လှုပ်ရှားနေသော ပါတီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံလူဦးရေ၏ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းရှိသော သီဟိုဠ် လူမျိုးများနှင့် လူနည်းစု တမိလ်လူမျိုးတို့၏ လူမျိုးရေး အဓိကရုဏ်း ပြင်းထန်လာသဖြင့် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အရေးပေါ် အမိန့်တရပ် ထုတ်ပြန်ရသည်။ အဓိကရုဏ်းကို လှုံ့ဆော်အားပေးသော မမှန်သတင်းများကို တင်းကျပ်စွာ စိစစ် ဖြတ်တောက်ရေး အမိန့်ကိုလည်း ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်နေ့မှစ၍ ပြဋ္ဌာန်းကျင့်သုံးသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် သတင်းစိစစ်ရေး အမိန့်ကို လည်းကောင်း၊ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် အရေးပေါ် အမိန့်ကို လည်းကောင်း ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းသည်။ ဗြိတိန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့တွင် အခြေစိုက်သော တမိလ်အမျိုးသားတန်းတူညီမျှရေး ကော်မတီသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ယာယီအစိုးရ ဖွဲ့စည်းကြောင်း ကြေငြာသည်။ တမိလ်အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး တပ်ဦးသည် ထိုကော်မတီ၏ လှုပ်ရှားမှုနှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်ကြောင်းကို တပ်ဦးခေါင်းဆောင် အမာသာလင်ဂမ်သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့တွင် အဆင့်မြင့် ပူးတွဲကော်မတီ အစည်းအဝေး၌ ကြိုတင် ပြောကြားခဲ့သည်။ လူမျိုးရေး အဓိကရုဏ်းများ လျော့ပါးရေးအတွက် ညှိနှိုင်း အဖြေရှာရန် သမ္မတ ဂျေယျာဝါဒီနီနှင့် အမာသာလင်ဂမ်တို့ နှစ်ဦးသဘောတူညီချက်အရ ထိုအဆင့်မြင့် ပူးတွဲ ကော်မတီကို ၁၉၈၁ ခုနှစ် နှစ်လယ်က ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပနေစဉ်အတွင်း အရေးပေါ်အမိန့် ထုတ်ပြန်သည်။ အရေးပေါ် အမိန့်အာဏာကို သုံးစွဲလျက် သီရိလင်္ကာ လွတ်လပ်ရေး ပါတီခေါင်းဆောင် ဝန်ကြီးချုပ်

အမျိုးသား ညီညွတ်ရေး ပါတီ အနိုင် ရရှိ သဖြင့် ဝမ်းသာ ပျော်ဖြူးနေကြသော မဲဆန္ဒ ရှင် များ၊ သမ္မတ ဂျေယျာဝါဒီနီ (အတွင်းပုံ)

အရေးပေါ် အခြေအနေကြေငြာထားစဉ် ဥပဒေစိုးမိုးရေး အတွက် ကင်လှည့်နေသော သီရိလင်္ကာ တပ်မတော်သားများ

အကျယ်အဝန်း။	။ ၂၅,၃၃၂ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၁,၅၁,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ကိုလံဗိုမြို့

ဟောင်း သီရိမာဗို ဗန္ဓုရာနိုက်ဂေး၏ သားမက်ဖြစ်သူ ပါတီ လက်ထောက် အတွင်းရေးမှူးဝိဇယ ကုမာရ နာတုန်ဂါကို ထိန်း သိမ်း လိုက် သည်။ သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲ အပြီးတွင် နိုင်ငံ မငြိမ်မသက်ဖြစ်စေရန် ကြံစည်လှုပ်ရှားသည်ဟု စွပ်စွဲ ကာ အတိုက်အခံပီတီခေါင်းဆောင် အများအပြားကို လည်း ထိန်းသိမ်းသည်။

တည်ဆဲ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ လက်ရှိ လွှတ် တော်သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် သက်တမ်းကုန်ဆုံး မည် ဖြစ်သည်။ အာဏာရ အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးပါတီ သည် လက်ရှိ လွှတ်တော်တွင် ၁၆၈ နေရာရှိသည့် အနက် ၁၄၃ နေရာကို လွှမ်းမိုးထားသည်။ သမ္မတအဖြစ်ပြန်လည် ရွေးချယ်ခံရပြီးနောက် ဂျေယျာဝါဒီနီသည် လက်ရှိ လွှတ် တော်၏ သက်တမ်းကို နောက်ထပ် ခြောက်နှစ်တာ တိုးချဲ့ သတ်မှတ်ပေးရန် အဆိုကို ပြည်သူ့ဆန္ဒခံယူပွဲဖြင့် ဆုံးဖြတ် သင့်ကြောင်း အကြံပြုခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့အဆင်းရဲဆုံး နိုင်ငံ များ စာရင်းတွင် ပါဝင်နေသော သီရိလင်္ကာနိုင်ငံကို ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်စေရန် အကောင်အထည်ဖော်နေသည့် လွတ်လပ် စွာ ကုန်သွယ်မှု စီးပွားရေးမူဝါဒ အောင်မြင်စေရေးအတွက် လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတည်ငြိမ်မှု ခိုင်မာစေရေးအတွက် လည်းကောင်း အဆိုပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကြေငြာသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ပြည်သူ့ဆန္ဒ ခံယူပွဲ ကျင်းပသောအခါ မဲပေးပိုင်ခွင့်ရှိသူ ၈ ဒသမ ၁ သန်း ရှိသည့်အနက် ၅၅ ရာခိုင်နှုန်းသည် ဆန္ဒမဲ ပေးကြ သည်။ လက်ရှိ လွှတ်တော်၏ သက်တမ်းကို အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲမကျင်းပပဲ တိုးမြှင့်ရေးအဆိုကို ထောက်ခံမဲ ၃ ဒသမ ၁၄ သန်း၊ ကန့်ကွက်မဲ ၂ ဒသမ ၆ သန်း ရှိသော ကြောင့် ထောက်ခံမဲ ၅၅ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်း နိုင်ခဲ့သည်။

အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများအဖွဲ့ (အေဆီယင်) သို့ ဝင် ခွင့်ပြုရန် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ပထဝီ အနေအထား အခြေခံမူအရ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် အေ ဆီယင် အဖွဲ့က ငြင်းဆိုလိုက်သည်။

ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်ပြင်ကုန်ပင်ရှင်းအရ သီရိလင်္ကာ နိုင်ငံသည် ပင်လယ်ပြင်အကျယ်အဝန်း စတုရန်းမိုင်ပေါင်း သုံးသိန်းကို ပိုင်ဆိုင်သွားကြောင်း သမ္မတ ဂျေယျာဝါဒီနီက နိုင်ငံသို့ အသိပေးပြောကြားသည်။

ကိုလံဗိုမြို့မှ ငါးမိုင်ကွာဝေး၍ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၏အစိုးရ ရုံးစိုက်ရာ မြို့တော်သစ်ဖြစ်လာမည့် သီရိဂျေယျာဝါဒီနီပူရ မြို့၌ လွှတ်တော် အဆောက်အအုံသစ်ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် အခမ်းအနားဖြင့် ဖွင့်လှစ်သည်။ နောင်တွင် ကိုလံဗို မြို့တော်ကို ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှု အချက်အချာ မြို့တော်အဖြစ်သာ သတ်မှတ် ထားရှိရန် စီစဉ် ဆောင်ရွက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

သီး နှံ အ ထူး အထွက် တိုး ရေး။ ။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံသည် စိုက်ပျိုးရေးနိုင်ငံ တနိုင်ငံဖြစ်၍ လယ်ယာကဏ္ဍ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုတိုးတက်ရေး သည် အဓိကအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်လျက် ရှိသည်။ မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီသည် လယ်ယာကဏ္ဍ ကုန်ထုတ် လုပ်မှုတွင် စိုက်ကေ တိုးတက်ရေးနှင့် တကေအထွက်နှုန်း တိုးတက်ရေးတို့အတွက် မူဝါဒများ ချမှတ်၍ လမ်းညွှန် ပေးခဲ့သည်။

ပြည်တွင်းရိက္ခာ ဖူလုံရေး၊ ပြည်ပပို့ကုန်တိုးတက်ရေးနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု တိုးတက်ရေးတို့ကို အထောက်အကူ ပြုခဲ့ သော စပါးအထူးအထွက်တိုးရေး ဆောင်ရွက်ချက်သည် အရေးပါသော ဆောင်ရွက်ချက်တခု ဖြစ်သည်။

စပါးအထူးအထွက်တိုးရေးဆောင်ရွက်ချက်ကို ၁၉၇၅- ၇၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ် ဖလုံကျေး ရွာ၌ စတင်စမ်းသပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

စမ်းသပ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော စပါးစိုက်ကေမှာ ၃၄၈ ဒသမ ၁၉ ဖြစ်ပြီး တောင်သူလယ်သမား ၄၉ ဦး ပါဝင်ခဲ့

သီးနှံ အထူး အထွက်တိုးရေး

သည်။ ယင်းလယ်များ၏ စပါးအထွက်နှုန်းသည် စပါးအထူးအထွက်တိုး မဆောင်ရွက်မီက ပျမ်းမျှဧက ၃၇ တင်း၊ အများဆုံး တင်း ၄၀ ဝန်းကျင်တွင်သာ ထွက်ရှိခဲ့သည်။ စပါးအထူးအထွက်တိုး ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် ယင်းလယ်များ၏ ပျမ်းမျှဧကအထွက်နှုန်းမှာ ၉၉ ဒသမ ၆၈ တင်းအထိ တိုးတက်လာခဲ့သည်။

၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ်တွင် ဖလုံကျေးရွာအပါအဝင် အနီးတဝိုက်ရှိ ကျေးရွာအုပ်စု သုံးအုပ်စုမှ လယ်ဧက ၄,၅၃၂ ဒသမ ၃၅ ဧကတွင် စပါးအထူးအထွက်တိုးကို ဆက်လက် စမ်းသပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ တဧက ပျမ်းမျှ ၇၈ ဒသမ ၄၇ တင်း ထွက်ရှိခဲ့သည်။

၁၉၇၇-၇၈ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်နှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း ရွှေဘိုမြို့နယ်တို့တွင် တမြို့နယ်လုံး စပါးအထူးအထွက်တိုးအဖြစ် တိုးချဲ့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ အထူးအောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့သည်။

ယင်းအောင်မြင်မှုကို အခြေခံ၍ ၁၉၇၈-၇၉ ခုနှစ်တွင် တမြို့နယ်လုံး စပါးအထူးအထွက်တိုးကို ၂၃ မြို့နယ်၊ ၁၉၇၉-၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ၄၃ မြို့နယ်၊ ၁၉၈၀-၈၁ ခုနှစ်တွင် ၇၂ မြို့နယ်နှင့် ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် ၇၈ မြို့နယ်အထိ တိုးချဲ့

ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် တမြို့နယ်လုံး စပါးအထူးအထွက်တိုး စီမံချက်အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုမီ ၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ်တွင် တနိုင်ငံလုံး၏ပျမ်းမျှ စပါးအထွက်နှုန်းသည် တဧက ၃၆ ဒသမ ၈၀ တင်းသာ ရှိခဲ့ရာမှ စပါးအထူးအထွက်တိုး စိုက်ပျိုးခဲ့သည့်အတွက် တတိယ လေးနှစ်စီမံကိန်း၏ နောက်ဆုံးနှစ် ဖြစ်သော ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် တဧက ပျမ်းမျှအထွက်နှုန်း ၅၇ ဒသမ ၀၆ တင်းထွက်ရှိသည်အထိ အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်။

အခြား သီးနှံများတွင်လည်း အထူးအထွက်တိုးရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၀-၈၁ ခုနှစ်တွင် တမြို့နယ်လုံး သီးနှံ အထူး အထွက်တိုးကို အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

စဉ်	သီးနှံအမည်	မြို့နယ်ပေါင်း
၁။	ဂျုံ	၇
၂။	အစေ့ထုတ်ပြောင်းဖူး	၆
၃။	နေကြာ	၃
၄။	ချည်မျှင်ရှည်ဝါ	၂
၅။	ဝါကြီး	၂
၆။	မလှိုင် ၅/၆ ဝါ	၂
၇။	ဂုန်လျော်	၁
၈။	ကြံ	၂
၉။	ကုလားပဲ	၃
၁၀။	မတ်ပဲ	၁
၁၁။	စွန်တာပြာ	၁
၁၂။	ထောပတ်ပဲ	၁
၁၃။	ပဲစဉ်းငုံ	၂
၁၄။	အာလူး	၂
၁၅။	နှံစားပြောင်း	၁
၁၆။	မိုးမြေပဲ	၂
၁၇။	ဆောင်းမြေပဲ	၃
၁၈။	နှမ်း	၂

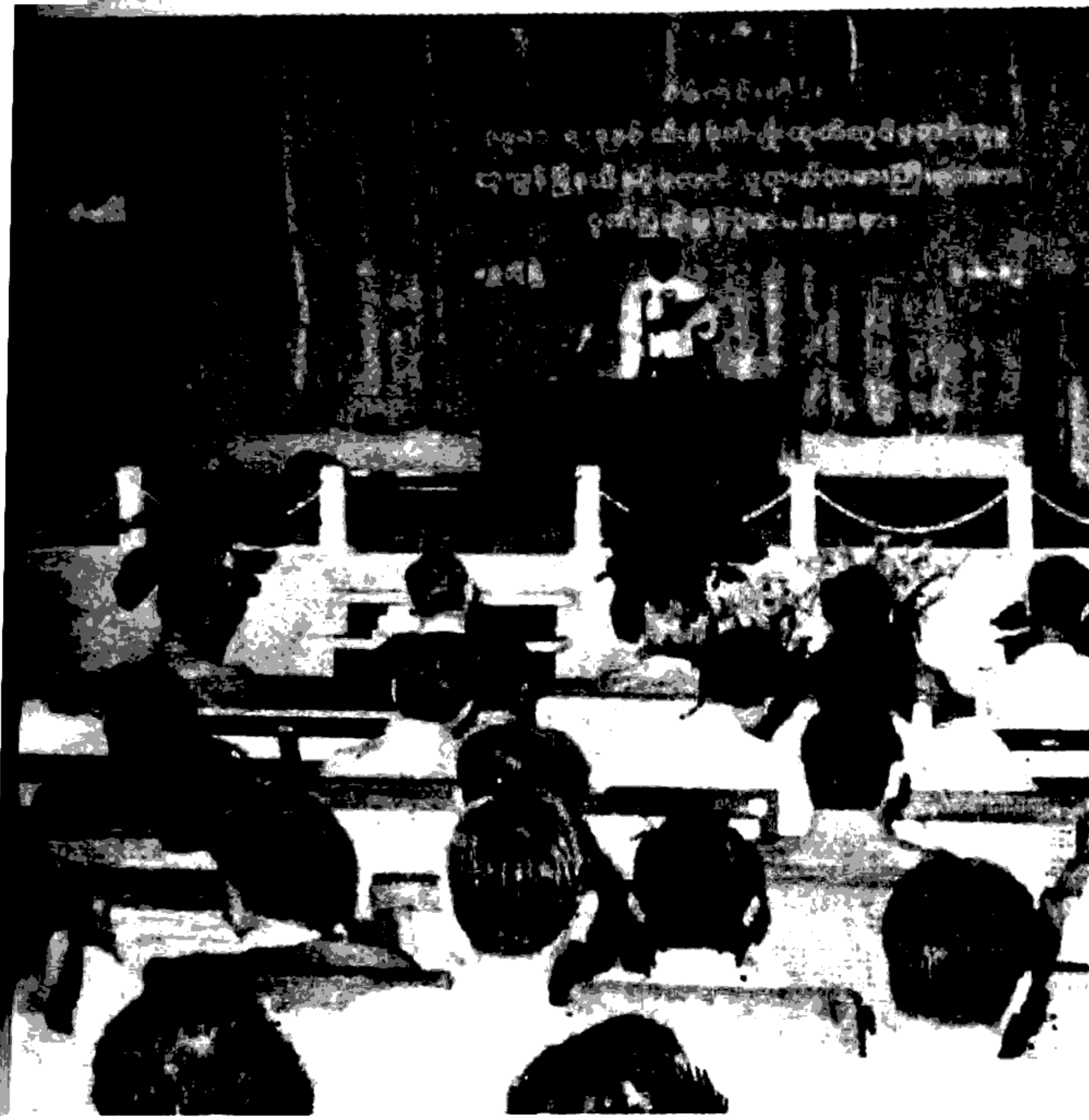
သီးနှံများကို အထူးအထွက်တိုးအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ အထွက်နှုန်း သိသိသာသာတိုးတက်လာခဲ့သည်။ ယခင်က တဧကလျှင် ကိုးတင်း ဆယ်တင်းမျှသာ ထွက်ရှိခဲ့သည့် ဂျုံကို အထူးအထွက်တိုးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ၁၉၈၀-၈၁ ခုနှစ်တွင် ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်၌ ၈၁ တင်းအထိ ထွက်ရှိခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ယခင်က တဧက ပျမ်းမျှ ၁၈ တင်းမျှသာ ထွက်ရှိခဲ့သည့် ပြောင်းဖူးကိုလည်း တမြို့နယ်လုံး အထူးအထွက်တိုးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် တန့်ဆည်မြို့နယ်တွင် တဧက ပျမ်းမျှ တင်း ၁၅၀ ကျော်အထိ ထွက်ရှိခဲ့သည်။ နှမ်းတွင်

သီးနှံအထူးအထွက်တိုးရေးအတွက် အောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့ကြသည့် လယ်ယာသူရဲကောင်းကြီးများ

သီးနှံ အထူး အထွက်တိုးရေး

၁၉၇၁ - ၇၂ ခုနှစ် သီးနှံစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရောင်းချမှု ထူးချွန်ဆုရ မြို့နယ်နှင့် တောင်သူလယ်သမားများအား ဂုဏ်ပြုပွဲ အခမ်းအနား ကျင်းပစဉ်

လည်း တကေ ပျမ်းမျှ နှစ်တင်းမှ သုံးတင်းအထိသာ ထွက် ရှိခဲ့ရာမှ အထူးအထွက်တိုး ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် တကေ ၂၀ တင်းအထိ ထွက်ရှိခဲ့သည့်နည်းတူ ဂုန်လျှော်တွင်လည်း တကေ ပျမ်းမျှ ပိဿာ ၃၀၀ မှ ၅၀၀ ခန့်အထိ ထွက်ရှိခဲ့ ရာမှ ပိဿာ ၁၀၀၀ ကျော်အထိ အထွက်နှုန်း ကောင်းခဲ့ သည်။

ဤကဲ့သို့ အထွက်နှုန်း တိုးတက်ခဲ့ခြင်းမှာ မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ၏ ဦးဆောင်မှုကိုခံယူ၍ ပြည်သူ ကောင်စီအဆင့်ဆင့်၏ အနီးကပ်ကြီးကြပ်မှုဖြင့် ဆောင် ရွက်ခဲ့သည့်အပြင် လယ်ယာနှင့် သစ်တောဝန်ကြီး ဌာနမှ ထုတ်ပြန်ကြေငြာသော သီးနှံအထွက်တိုးစေရန် ဆောင် ရွက်ရမည့်နည်းလမ်းများကိုလိုက်နာ၍ ဖြစ်သည်။

မြေကို နက်နက်နှင့် ညက်ညက်ထွန်ယက်ခြင်း၊ အထွက် ကောင်းသည့် မျိုးကောင်းမျိုးသန့်ကို အသုံးပြုခြင်း၊ သဘာဝ မြေဩဇာကို အသုံးပြုခြင်း၊ ဓာတ်မြေဩဇာကို အချိုး ကျကျ အသုံးပြုခြင်း၊ တကေ သတ်မှတ်ထားသည့် အပင် ဦးရေရအောင် အတန်းလိုက် စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ပိုးမွှားရောဂါ နှင့် ပေါင်းမြက်များကို အချိန်မီ နှိမ်နင်းခြင်း၊ မျိုးစေ့ချ သည်မှ ရင့်မှည့်သည်အထိ အစိုဓာတ် လုံလောက်အောင် ဂရုစိုက်ခြင်း၊ အလေအလွင့် နည်းပါးအောင် ရိတ်သိမ်း ခြင်းတို့ကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းသည်လည်း သီးနှံ အ ထွက်တိုးခြင်း၏ အခြေခံ အကြောင်းရင်းတရပ် ဖြစ်လေ သည်။

သုဒဿန၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ၊ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု

သုဒဿန၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ၊ အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌ ဂုရု၊ ခရမ်းမြို့၊ ကိုင်းကုန်း ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်း တိုက် (မြန်မာ ၁၂၆၂-)။ ။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သုဒဿနသည် ဟံသာဝတီခရိုင်၊ ခရမ်းမြို့၌ ခမည်းတော်

အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့ရ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သုဒဿန

ဦးခင်၊ မယ်တော် ဒေါ်အေးသာတို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၂ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၁၂ ရက် သောကြာ နေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

အသက် ၁၅ နှစ်သားအရွယ်တွင် မူလကိုင်းကုန်း ကျောင်း ဆရာတော် ဦးနန္ဒထံ၌ ရှင်ကျင့်ဝတ်များကို သင်ကြားပြီး ၁၂၇၇ ခုနှစ် တပေါင်းလ၌ ရှင်သာမဏေ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ရှင်သာမဏေဘွဲ့မှာ ရှင်သုဒဿန ဖြစ်သည်။ ၁၂၈၁ ခုနှစ်တွင် ကံသာဆရာတော် ဦးခေမာ ကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

ရဟန်းဘဝတွင် ပခုက္ကူမြို့၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော် ဦးနန္ဒဝံသ၏ တပည့်ဖြစ်သော ဆရာတော် ဦးဝိစယထံ၌ ကင်္ဂါ၊ ဋီကာကျော်၊ ပါရာဇိကဏ် ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ၊ သီလက္ခိယပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတို့ကို ရဟန်းသုံးဝါထိ သင်ကြားတော် မူပြီးလျှင် ပခုက္ကူနည်းအရ ပိဋကသုံးပုံ ပါဠိတော်အဋ္ဌက ထာတို့ကို ခုနစ်နှစ် ရှစ်လတိုင်အောင် သင်ကြားတော်မူ သည်။ ထို့နောက် လက်ထောက်စာချအဖြစ် နှစ်နှစ်တိုင် စာပေပို့ချခဲ့သည်။

ထို့နောက် မန္တလေးမြို့သို့ကြွ၍ တောင်ပြင်ဘုရားကြီး တိုက်၌ စာချဆရာတော် ဦးဣန္ဒာသဘာထံတွင် စာချတန်း ပညာရပ်များကို ဆည်းပူးပြီး ရွှေရေးဆောင် ဆရာတော်

ကြီးထံ၌ ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်ကို သင်ယူခဲ့သည်။ ဗန်းမော် ဆရာတော်ထံ၌လည်း ဆန်းပညာအကျယ်နည်းများကို သင်ယူခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ၁၂၉၃ ခုနှစ် နယုန်လ၌ ခရမ်းမြို့သို့ ကြွလာပြီးလျှင် ကိုင်းကုန်းကျောင်းတိုက်ကြီးကို ဦးစီးစောင့်ရှောက်လျက် စာပေပို့ချသင်ကြားသည်။

ဆရာတော်သည် ရဟန်းရှင်လူတို့၏ ကြည်ညိုလေးစားမှုနှင့် ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ သာသနာတော်ကို ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှုတို့ကြောင့် သက်တော် ၅၇ နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၃၈ ဝါအရတွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ရရှိခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပွဲ၌ ပါဠိဝိသောဓကနှင့် ဘာဏကအဖွဲ့တာဝန်ခံ ဆရာတော်၊ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယရုံး တာဝန်ခံဆရာတော်၊ ခရမ်းမြို့ ဗုဒ္ဓသာသနအဖွဲ့ကြီး၏ ဩဝါဒါစရိယ၊ ပဋိပတ္တိ သာသနာ့ရိပ်သာ၌ ဩဝါဒါစရိယ၊ သကျမာရဇိန် သွန်းဘုရားကြီးအဖွဲ့၌ မဟာနာယကအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေး၌ သံဃာ့ဦးဆောင်ဆရာတော် အနေဖြင့် သာရဏိယကထာပေးခဲ့ခြင်း၊ နိုင်ငံတော် ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်ဆရာတော်အဖြစ် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းများ ပြုခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ကျောက်သင်္ဘောဝါဒ သီးခြားဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၌ သဘာပတိဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူ၍ သာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် အရဟံဂုဏဒီပနီ၊ သေလဇောတကဒီပနီ၊ ပဗ္ဗဇာဒီပကာသနီ၊ ပါရမီဒီပနီ၊ ကထိနဒီပနီ၊ နဝင်္ဂသီလအဆုံးအဖြတ်၊ ပါစိတျာဒီပဋိအဋ္ဌကထာ အတ္ထယောဇနာကျမ်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပကာသနီ၊ ပဉ္စဂတိပကာသနီ၊ နီလစီဝရပကာသနီ၊ အာမကမံသပကာသနီ စသည့်ကျမ်းများကို ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။

လက်ရှိ ခရမ်းမြို့၊ ကိုင်းကုန်း ကျောင်းတိုက်ကြီး၌ စာသင်သားသံဃာ ၃၇၆ ပါးကို နေ့စဉ် စာနှစ်ဝါချနေပြီး အခြားသော သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကိုလည်း ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ဤသို့ သာသနာတော်မြတ်အကျိုးကို သမ္မာဆန္ဒတော်ဖြင့် သယ်ပိုးဆောင်ရွက်တော်မူသည့် အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဒဿန မဟာထေရ်မြတ်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်မြတ်ကို အလှူခံရရှိတော်မူသည်။

သော်၊ ဦး (ခရစ် ၁၈၉၃ - ၁၉၈၂) ။ ။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပုဂ္ဂလိကပိုင် ပန်းကန်စက်ကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သူ ဦးသော်ကို ၁၈၉၃ ခုနှစ်တွင် ပေါင်းတည်မြို့၌ အဖ ဆန်ကုန်သည်ကြီးဦးဖိုးဆင်၊ အမိ ဒေါ်သက်တို့မှ မွေးဖွားသည်။

ပန်းကန်စက် ဦးသော်

ဦးသော်သည် အသက် ၂၀ အရွယ်ကပင် ဖခင်၏ ဆန်အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းကို ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ဦးသော်သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ဆန်အရောင်းအဝယ် ကိစ္စဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်ရောက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည့်အလျောက် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင်းရှိ စက်မှု၊ လက်မှုလုပ်ငန်းများကို စိတ်ဝင်စားလာပြီး လေ့လာခွင့်ရခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပန်းကန်စက်တစ်စက်ကို ရန်ကုန်မြို့ သမိုင်းရပ်ကွက်၌ စတင် တည်ထောင်သည်။ ၁၉၂၅ ခုနှစ်တွင် အဆောက်အအုံများ၊ ဖိုများ၊ စက်များကို တည်ထောင်ပြီးစီးသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဆန်ကုန်သည်ကြီး ဦးသော်၏အမည်မှာ ပန်းကန်စက်ဦးသော် ဟူ၍ အမည်တွင်ခဲ့သည်။

ဦးသော်သည် လုပ်သားပေါင်းမြောက်မြားစွာဖြင့် ပန်းကန်ချောများကို ထုတ်လုပ်ရောင်းချခဲ့ရာ အောင်မြင်မှုများရခဲ့သည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း၌ ပန်းကန်စက်လုပ်ငန်းများ ရပ်ဆိုင်းခဲ့ရသည်။ စက်များ ဖျက်ဆီးခြင်း ခံရသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ပန်းကန်စက်ကို ပြန်လည် ထူထောင်ပြီး ပန်းကန်ချော များကို အဆက်မပြတ်ပြန်လည်ဖြန့်ဖြူး ရောင်းချခဲ့သည်။ သို့သော် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး အပြီးတွင် ကမ္ဘာ့စစ်မှုလက်မှု လုပ်ငန်းများ တိုးတက် လာသောအရှိန်ကြောင့် ဦးသော်၏ပန်းကန်စက် အခြေအနေသည် အရှုံးနှင့်သာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၍ စက်ကို လုံးဝပိတ်ပစ်လိုက်ရသည်။

ပန်းကန်စက်ဦးသော်သည် ဗြိတိသျှအစိုးရ မင်းတိုင်ပင် အမတ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရပြီး ဗြိတိသျှအစိုးရက ချီးမြှင့်သော တီပီအက်စဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။ သမာဓိမြို့ဝန် အဖြစ် လူမှုရေးကိစ္စများကိုလည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဇီးကုန်းမြို့တွင် အမျိုးသားကျောင်းတကျောင်းကို ငွေရင်းမတည် တည်ထောင်ခဲ့သည်။

ပန်းကန်စက်ဦးသော်သည် ဂျီစီဘီအေအဖွဲ့ဝင် လူကြီးတဦးအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ပြီး မြန်မာ့နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုရေးကိစ္စများ၌ တက်ကြွစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဦးသော်သည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ ပထမဆင့်ဖြင့် ချီးမြှင့်ဂုဏ်ပြုခြင်း ခံရသည်။

ဦးသော်သည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဇွန်လတွင် ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်လှခင်ကျန်ရစ်သည်။

ဟုယိပန် (ခရစ် ၁၉၁၅-) ။ တရုတ်ပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဟုယိပန်သည် ၁၉၁၅ ခုနှစ်တွင် ယူနန်ပြည် လျူယန်ဒေသ၌ ဆင်းရဲသော တောင်သူလယ်သမားမိသားစုမှ မွေးဖွားသည်။ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဟုယိပန်သည် တရုတ်ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာ၍ ၁၉၃၃ ခုနှစ် ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်အဆင့်သို့ တိုးမြှင့်ခံရသည်။

ပါတီအထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဟုယိပန်

၁၉၃၄ ခုနှစ် ခရီးရှည်ချီတက်ပွဲကြီး တွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး တပ်နီတပ်ဖွဲ့တစ်ခု၏ လူငယ်အဖွဲ့ခွဲ အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် တာဝန်ယူသည်။ ဟုယိပန်သည် ၁၉၃၆ ခုနှစ်တွင် ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့ချုပ် ဗဟိုကော်မတီဝင် ဖြစ်လာသည်။ ဂျပန် ဆန့်ကျင်ရေး တရုတ်ပြည်သူ့စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးကောလိပ် နိုင်ငံရေးဌာန၏ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် လည်း

ကောင်း၊ အထွေထွေနိုင်ငံရေးဌာန၏ စစ်ရေးကော်မရှင် အကြီးအကဲအဖြစ် လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်သည်။

ဟုယိပန်သည် ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် တရုတ်ပြည်သူ့ လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် စစ်တိုင်းတိုင်း၏ နိုင်ငံရေးရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကွန်မြူနစ်လူငယ် အဖွဲ့ချုပ် ဗဟိုကော်မတီဝင်အဖြစ် လည်းကောင်း ထမ်းဆောင်သည်။ ဟုယိပန်သည် ၁၉၄၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၄ ခုနှစ်အထိ တရုတ် ဆိုဗီယက် ချစ်ကြည်ရေးအသင်း အလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန်ယူဖူးသည်။ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် မြောက်ပိုင်း ဇီချမ်ပြည်နယ် ဘဏ္ဍာရေးနှင့် စီးပွားရေးကော်မတီ အကြီးအကဲဖြစ်လာသည်။ ဟုယိပန်သည် ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ကွန်မြူနစ်လူငယ်အဖွဲ့ချုပ် အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၅၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၈ ခုနှစ်အထိ တရုတ်ပြည်လုံးဆိုင်ရာ ဒီမိုကရက်တစ် လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၏ အမျိုးသားကော်မတီအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၉ ခုနှစ်အထိ ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရက်တစ် လူငယ်အဖွဲ့ချုပ် ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူသည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၉ ခုနှစ်အထိ အမျိုးသား ပြည်သူ့ကွန်ဂရက် အမြဲတမ်း ကော်မတီဝင်အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရသည်။ ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် စံမီသော တရုတ်အပြောဘာသာစကားကို အများပြည်သူသုံးစွဲနိုင်ရန် ပြင်ဆင်ရေးလုပ်ငန်းကော်မတီဝင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ပြည်သူ့ကွန်ဂရက်သို့ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် တကြိမ်၊ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် တကြိမ် ထပ်မံရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရပြန်သည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ရှန်စီပြည်နယ် ဒေသပါတီ ကော်မတီ ပထမအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ပေးခံရသည်။

ဟုယိပန်သည် ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၉ ခုနှစ်အတွင်း ယဉ်ကျေးမှု တော်လှန်ရေးကာလတွင် တိန်ရှောင်မိန့်၏ ရင်းနှီးသော နိုင်ငံရေး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဖြစ်သောကြောင့် ဓနရှင်လမ်းကြောင်း လိုက်သူဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲ ခံရကာ ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ခံရသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင်မှ ပြန်လည် တာဝန်ပေးခံရသည်။

တီယင်အန်မင်ရင်ပြင် အဓိကရုဏ်းများ ဖြစ်ပွားသော ၁၉၇၆ ခုနှစ် ပြေလ နောက်ပိုင်းတွင် ရာထူးရပ်စဲခံရပြန်သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ပါတီ ဗဟို ကော်မတီ အဖြစ် ပြန်လည် တာဝန်အပ်နှင်းခံရသည်။ ထိုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် စည်းရုံးရေးဌာန အကြီးအကဲဖြစ်လာသည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ပါတီပေါ်လစ်ဗြူရိုအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခံရသည်။ ပါတီဝါဒဖြန့်ချိရေးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ပါတီစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်း စစ်ဆေးရေး ဗဟိုကော်မတီ၏ တတိယ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်လည်းကောင်း တာဝန်ထမ်းရွက်ခဲ့သည်။

ဟုယိုပန်ကို ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ပါတီ ပေါ်လစီပြုရုံ၏ အမြဲတမ်းကော်မတီ အထွေထွေ အတွင်း ရေးမှူးအဖြစ် ၁၁ ကြိမ်မြောက် ဗဟိုကော်မတီ ယူမအကြိမ် မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးက ရွေးချယ်တင်မြှောက်လိုက် သည်။

ဟုယိုပန်ကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဇွန်လတွင်ကျင်းပသော ၁၁ ကြိမ်မြောက် ဗဟိုကော်မတီ ဆဋ္ဌမအကြိမ် မျက်နှာစုံညီ အစည်းအဝေးက ပါတီဗဟိုကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်ပြန်သည်။

တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ၁၂ ကြိမ်မြောက် ပါတီညီလာခံ က ၁၉၇၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သော ပါတီဖွဲ့စည်းပုံစည်းမျဉ်းအသစ်အရ ပါတီဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ ရာထူးများကို ပယ်ဖျက်လိုက်သောအခါ ဟုယိုပန် သည် ပါတီအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခံရလေသည်။

ဟောင်ကောင်။ ။ဟောင်ကောင် သည် ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီနယ်ပယ် ဖြစ်သည်။ ဟောင်ကောင်ကျွန်း၊ ကောင်း လွန်းကျွန်းဆွယ်၊ စတုန်းကတ်တာကျွန်းနှင့် နယ်မြေသစ် ခေါ် နယ်မြေအချို့ပါဝင်သည်။

တရုတ်ပြည်တွင် ပထမဘိန်းစစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် တရုတ်တို့ အရေးနိမ့်သဖြင့် ၁၈၄၂ ခုနှစ်၌ နန်ကင်းငြိမ်းချမ်း ရေး စာချုပ်အရ ဟောင်ကောင်ကျွန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒုတိယဘိန်းစစ်ပွဲအပြီး ၁၈၆၀ ပြည့်နှစ်၌ ပီကင်း ပထမ စာချုပ်အရ ကောင်းလွန်းကျွန်းဆွယ်နှင့် စတုန်းကတ်တာ ကျွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း ဗြိတိသျှတို့က သိမ်းပိုက်သည်။ ၁၈၉၀ ခုနှစ်၌ ပီကင်းဒုတိယစာချုပ်အရ ဗြိတိသျှတို့သည် တရုတ်ပြည် ကန်တုန်ပြည်နယ်ရှိ ကျွန်းဆွယ်တခုကိုလည်း ကောင်း၊ ယင်းနှင့် နီးစပ်သောကျွန်းများကိုလည်းကောင်း နယ်မြေသစ်များဟု ပေါင်းစည်းသတ်မှတ်၍ ၉၉ နှစ်တာ ငှားရမ်းခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှတို့သည် အဆိုပါ ငှားရမ်းထား သော နယ်မြေသစ်များကို စာချုပ်သက်တမ်း ကုန်ဆုံး သည့် ၁၉၉၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့တွင် တရုတ်ပြည်သို့ ပြန်လည် ပေးအပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဟောင်ကောင်ကျွန်း နှင့် ကောင်းလွန်းကျွန်းဆွယ်တို့ကိုမူ ဗြိတိသျှတို့အား အပိုင် လွှဲပြောင်းပေးသည့် သဘောမျိုးဆောင်သော်လည်း ယင်း လွှဲပြောင်းသော စာချုပ် များကို တရုတ်ပဒေသရာဇ် အစိုးရတို့က ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ တရုတ်ပြည်သူ သမ္မတ နိုင်ငံက အသိအမှတ်မပြုချေ။ ထို့ကြောင့် ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် ဟောင်ကောင်ကျွန်းနှင့် ကောင်းလွန်းကျွန်းဆွယ် တို့ကိုပါ ပြန်လည်ပေးအပ်ရန် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံက တောင်း ဆိုထားသည်။

ဟောင်ကောင် ဘုရင်ခံချုပ် ဆာ အက်ဒဝပ် ယု မြို့စောင့်တပ်ကို စစ်ဆေးစဉ်

ဟောင်ကောင် ဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ် ၁၉၇၁ ခုနှစ်မှစ၍ တာဝန်ယူလာသော ဆာမာရေးမက္ကလီဟိုသည် အနားယူ သွားပြီ ဖြစ်သဖြင့် တရုတ်ပြည်ဆိုင်ရာ ဗြိတိန်သံအမတ် ကြီးဟောင်း ဆာအက်ဒဝပ်ယုသည် ၂၆ ယောက်မြောက် ဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ် ၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုသည်။

ဟောင်ကောင် ကိုလိုနီ၏ အနာဂတ် အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရုတ် - ဗြိတိန်နှစ်နိုင်ငံ တိုးမြှင့်ဆွေးနွေးရန် ဗြိတိသျှပါလီမန်အဖွဲ့ဝင်များအား တိုက်တွန်းမည့် ဟောင် ကောင်နိုင်ငံရေး ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တဖွဲ့သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၆ ရက်နေ့က လန်ဒန်မြို့သို့ တွက်ခွာသွားသည်။ ဟောင်ကောင်၏ အနာဂတ်ရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လေ့လာရန် အဆင့်မြင့်ကော်မတီတရပ်ကို တရုတ်ပြည်က ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်းသည်။ ဟောင်ကောင် ဘုရင်ခံချုပ် အက်ဒဝပ်ယုသည် ဗြိတိန်ခေါင်းဆောင်များနှင့်ဆွေးနွေးရန် လန်ဒန်သို့ သြဂုတ်လ ၂ ရက်နေ့က ရောက်ရှိသည်။ အက် ဒဝပ်ယုသည် တရုတ်ပြည်သို့ သြဂုတ်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် သွားရောက်ခဲ့ပြန်သည်။ ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ် မာဂရက် သက်ချာသည် တရုတ်ပြည်တွင် ငါးရက်ကြာ လည်ပတ်နေ

ဟောင်ကောင်

ထိုင်ရန်အတွက် စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့က ပီကင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ တရုတ်ပြည်ဝန်ကြီးချုပ် ကျောက်ကျိ ယန်၊ ပါတီခေါင်းဆောင် တိန်ရှောင်ဖိန်တို့နှင့် တွေ့ဆုံ၍ ဟောင်ကောင်ကျွန်း၏ အနာဂတ်ရေးကို အလေးထား ဆွေးနွေးကြသည်။ ဟောင်ကောင်ကျွန်း၏ အနာဂတ် ရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နှစ်နိုင်ငံဆွေးနွေးပွဲများကို အမြန်ဆုံး ကျင်းပရန် ဗြိတိန်နှင့်တရုတ်တို့ သဘောတူညီကြသည်။ မာဂရက်သက်ချာသည် ဟောင်ကောင်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ဟောင်ကောင် ခေါင်းဆောင်များနှင့် စက်တင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။

အာဂျင်တီးနား ကောင်စစ်ဝန်ချုပ် ဂျူလီယိုဖာရာယီ အား ဟောင်ကောင်မှ ထွက်ခွာသွားရန် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၇ ရက်နေ့တွင် ဟောင်ကောင်အစိုးရက အမိန့်ထုတ် ပြန်ခဲ့သည်။ တဖန် ဟောင်ကောင်မှတစ်ဆင့် တရုတ်ပြည်သို့ တင်ပို့မည့် ကုန်ပစ္စည်းများမှလွဲ၍ အာဂျင်တီးနားမှ ဟောင် ကောင်သို့ တင်သွင်းသည့် ကုန်ပစ္စည်းအားလုံးကို ဧပြီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ပိတ်လိုက်သည်။

ဟောင်ကောင် တရားဥပဒေတွင် ဆေးခြောက်ကို ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ မူးယစ်ဆေးဝါးအဖြစ် သတ်မှတ် ရေး ဆွဲထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးခြောက်ဖြန့်ဖြူးသူများအား တသက်တကျွန်းနှင့် ဒဏ်ငွေ ဒေါ်လာရှစ်သိန်းကို လည်း ကောင်း၊ ဆေးခြောက်ရှူသူများကို ထောင်ဒဏ် သုံးနှစ်နှင့် ဒေါ်လာ ၁,၆၀၀ ကိုလည်းကောင်း၊ ဆေးခြောက် စိုက်သူ များကိုထောင်ဒဏ်၁၅ နှစ်နှင့် ဒဏ်ငွေဒေါ်လာတစ်သောင်း ခြောက်ထောင်ကိုလည်းကောင်း အပြစ်ဒဏ် ပေးမည်ဖြစ် ကြောင်းဖြင့် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့သော်လည်း ယခုအခါတွင် ဟောင်ကောင်၌ ဆေးခြောက်ဈေးကွက်မှာ ကြီးမားလာသဖြင့် နှိမ်နင်းနေရသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါး တိုက် ဖျက် ရေး ထောက် လှမ်း ရေး သမားများသည် ဘိန်းဖြူဖြန့်ဝေရာ ဌာနချုပ်ဟုယူဆရသည့် ဝမ်ချိုင်းရပ်ကွက်ကို ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာဘိန်းဖြူ ၁ ဒသမ ၂ ကီလိုဂရမ်ကိုဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့ကဖမ်းဆီးရမိခဲ့သည်။ ဟောင်ကောင်ကျွန်းသည် မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းဝယ်မှုနှင့် ရှစ်နှစ်ကျော်မျှ ကင်းရှင်းနေပြီးနောက် ယခုအခါတွင် မူးယစ်ဆေးဝါး တင်ပို့ရောင်းချရာ ဗဟိုဌာနအဖြစ် ပြန် လည် ရောက်ရှိလာမည့်အရေးကို ကြိုတင်ကာကွယ်တားဆီး နေရသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၃၉၈ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၅၁,၀၈,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဝိတိုရိယမြို့

တရုတ်ပြည်သူ သမ္မတနိုင်ငံမှ ဟောင်ကောင်သို့ တရား မဝင် ဝင်ရောက်ခြင်းပြဿနာကို နှစ်နိုင်ငံ ပူးပေါင်းဖြေရှင်း နေသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ပထမငါးလအတွင်း ခိုးဝင် လာသူ ၂၇, ၀၀၀ အား မူရင်းဒေသသို့ ပြန်ပို့ခဲ့ပြီး ၂၂,၇၈၄ ဦးကို တရားဝင် လက်ခံခဲ့သည်။ ဟောင်ကောင်စစ်တပ်နှင့် ရဲတို့က ခိုးဝင်လာသူများကို ပိတ်ဆို့ဖမ်းဆီးခဲ့သဖြင့် ခိုးဝင် လာသူဦးရေများစွာ ကျဆင်းလာသည်။

ဗီယက်နမ် ဒုက္ခသည်များသည်လည်း ဟောင်ကောင် သို့ ဝင်ရောက်လျက်ရှိသည်။ အခြားနေရာများ၌ပြောင်းရွှေ့ အခြေစိုက်ရန် အမိန့်ကိုဖိဆန်သည့် ဒုက္ခသည်များအား အရေးယူနိုင်ရေးအတွက် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် မေလ ၈ ရက်နေ့ တွင် အပြစ်ဒဏ်များ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။ ဟောင်ကောင်မှ ဗီယက်နမ် ဒုက္ခသည်များအား အဓိကခွဲဝေ လက်ခံသည့် နိုင်ငံများသည် ကနေဒါ၊ သြစတြေးလျနှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတို့ ဖြစ်သည်ဟု ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များ ဆိုင်ရာ ကော်မရှင်က ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက် နေ့က ထုတ်ပြန်သည်။

ဟောင်ကောင်မှတစ်ဆင့် အခြားနိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာသွား မှုကို တင်းကျပ်ထားသဖြင့် ဗီယက်နမ် ဒုက္ခသည် များ ဟောင်ကောင်သို့ ရောက်ရှိလာမှုသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်း ကျဆင်းကြောင်း၊ ကုလသမဂ္ဂဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာ ကော် မရှင်နှင့် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတို့သည် ဒုက္ခသည်များအစီအစဉ် အတိုင်း ထွက်ခွာသွားရေး သဘောတူညီချက်တရပ် ရရှိ ထားကြောင်း၊ အဆိုပါ သဘောတူညီချက်အရ လူ ၄၀၀၀ ကျော်ကို ဟောင်ကောင်မှ ထွက်ခွာသွားစေခဲ့ကြောင်းဖြင့် ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာ ကော်မရှင်က ဇွန်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။

တရုတ်ပြည်မှ ခရီးသည်များ ဟောင်ကောင်သို့ သွား ရောက်လည်ပတ်ရာတွင် ခွင့်ပြုသည့်သက်တမ်း ကုန်ဆုံးပါက တရုတ်ပြည်သို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာစေရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရုတ်ပြည်မှ ခွင့်ပြုလက်မှတ်များ ထုတ်ပေးရန် တရုတ် နှင့်ဟောင်ကောင် တို့သည် ဒီဇင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့က သဘောတူညီကြသည်။ အဆိုပါစီမံချက်ကို ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့မှ စ၍ ကျင့်သုံးသည်။

ဟောင်ကောင် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် တွင် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ အိလက်ထရွန်နစ် လုပ်ငန်းမှ ဗီဒီယို ကစားစရာများ၊ ရုပ်မြင်သံကြား စက်များနှင့် ကွန်ပျူတာ အစိတ်အပိုင်းများ တင်ပို့မှု တိုးတက်လျက် ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် စီးပွားရေးတိုးတက်မှု ၁၀ ဒသမ ၀၃ ရာခိုင်နှုန်းရှိရာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် စီးပွားရေး တိုးတက်မှု အလျင်မြန်ဆုံး ထိပ်တန်းစာရင်းဝင် နိုင်ငံဖြစ် လေသည်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု။ ။ အမျိုးသား လုံခြုံမှု ရေးရာ သမ္မတ၏ အကြံပေးအရာရှိ ရစ်ချတ်အယ်လင်၏ နေရာတွင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဝီလီယမ်ကလပ်ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့တွင် အစားထိုးခန့်အပ်သည်။ ရစ်ချတ်အယ်လင်သည် ၁၉၇၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလက ဂျပန်နိုင်ငံ စာနယ်ဇင်းဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ နှင့် နာရီနှစ်လုံးလက်ခံယူခဲ့သည် ဟု စွပ်စွဲခံရပြီးနောက် ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် တရားရေးဝန်ကြီးဌာနက အယ်လင်၌ အပြစ်မရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အယ်လင်သည် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ခဲ့ရသည်။

အထက်လွှတ်တော်အမတ်အဖြစ် ၂၃ နှစ်ကြာမျှ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ဝါရင့်နိုင်ငံရေးသမား ဟယ်ရစ်ဆန် ဝီလီယမ်သည် လာဘ်စားမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခံရပြီးနောက် ရာထူးမှနုတ်ထွက်လိုက်ရသည်။ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်အတွင်း ကိုယ်ကျင့်တရား ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် နုတ်ထွက်ရသော ပထမဆုံး အထက်လွှတ်တော်အမတ်ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အလက်ဇန္ဒားဟိတ်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ရာထူးမှနုတ်ထွက်လိုက်သည်။ လက်ဗနွန်အရေးအခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ နိုင်ငံခြားရေးဝါဒ အပေါ် သမ္မတရေဂင်နှင့် သဘောထားကွဲလွဲကာ နုတ်ထွက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သမ္မတရေဂင်သည် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဂျော့ရှုတ်ကို နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် အစားထိုး ခန့်အပ်လိုက်သည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံဝန်ကြီးချုပ် မစ္စက်အင်ဒီရာဂန္ဒီသည် သမ္မတရေဂင်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ အမေရိကန်နှင့် အိန္ဒိယနှစ်နိုင်ငံ၏ သိပ္ပံပညာ၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို တိုးမြှင့်ရန် သဘောတူညီကြသည်ဟု ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်နေ့တွင် နှစ်နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များက ကြေငြာသည်။ ယူရေနီယမ်လောင်စာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကာလရှည်ကြာစွာ အငြင်းပွားသည့် ပြဿနာကိုလည်း ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သည်။ ဘုံဘေမြို့ အနီးတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက တည်ဆောက်ပေးခဲ့သော နျူးကလီးယားစွမ်းအင်စက်ရုံအတွက် ယူရေနီယမ်လောင်စာကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ တင်ပို့ခြင်းမပြုရန်

အမေရိကန် သမ္မတ ရေဂင်က လက်ဗနွန်နိုင်ငံသမ္မတ ဂျမားယယ်ကို လက်ခံတွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဥပဒေတရပ်က တားမြစ်ထားသည်။ သမ္မတရေဂင်က အိန္ဒိယနိုင်ငံအား ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ ယူရေနီယမ်လောင်စာဝယ်ယူရန် သဘောတူ ခွင့်ပြုလိုက်သဖြင့် ပြဿနာပြေလည်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အထက်လွှတ်တော်သည် လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်များကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုလိုက်သည်။ ယင်းဥပဒေ ပြင်ဆင်ချက်အရ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့မတိုင်မီက တရားမဝင် ခိုးဝင်လာသူ နိုင်ငံခြားသားသန်းပေါင်းများစွာကို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးလိုက်သည်။

ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုသည် ဆိုက်ဗီးရီးယားဒေသ အရှင်ဂျိုင်သဘာဝဓာတ်ငွေ့တူးမှ အနောက်ဂျာမနီ၊ ပြင်သစ်၊ အီတလီ၊ စပိန်၊ ဩစတြီးယား၊ ဗဲလဂျီယမ်နှင့် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံများသို့ သဘာဝဓာတ်ငွေ့များ ပို့လွှတ်မည့် မိုင်ပေါင်း ၃,၆၀၀ ရှည်လျားသည့် ပိုက်လိုင်းကိုဆောက်လုပ်

အကျယ်အဝန်း။	။ ၃၆,၁၇,၄၆၇ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၂၂,၆၅,၀၄,၇၂၅
မြို့တော်။	။ ဝါရှင်တန်မြို့

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု

လျက်ရှိသည်။ ပိုလန်အရေးအခင်းကြောင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသည် ထိုခတ်ဌေပိုက်လိုင်းတည်ဆောက်ရေး တွင် စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုများပြုလုပ်သည်။ ရေနံတူးဖော် ရေးဆိုင်ရာ ပစ္စည်းကိရိယာများတင်ပို့ပေးရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမေရိကန်ကုမ္ပဏီများ၏ ပို့ကုန်လိုင်စင်များကို သမ္မတ ရေဂင်က ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ပိတ်ပင်ခဲ့ သည်။ တဖန် အမေရိကန်လိုင်စင်ခံ၍ ဥရောပကုမ္ပဏီများက ထုတ်လုပ်သည့် ပစ္စည်းကိရိယာများကိုပါ ဆိုဗီယက်ပြည် ထောင်စုသို့ ရောင်းချခြင်းမပြုရန် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ အတွင်းက တိုးချဲ့ပိတ်ဆို့ခဲ့ပြန်သည်။ ထို့ပြင် အမေရိကန်၏ နည်းပညာများကိုသုံး၍ ဆိုဗီယက် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ပိုက် လိုင်းတွင် အသုံးပြုတပ်ဆင်ရန် ထုတ်လုပ်နေသော စက်ကိရိ ယာပစ္စည်းများကို တင်ပို့ရောင်းချခြင်းမပြုရန်လည်း တား မြစ်ပိတ်ပင်သည်။

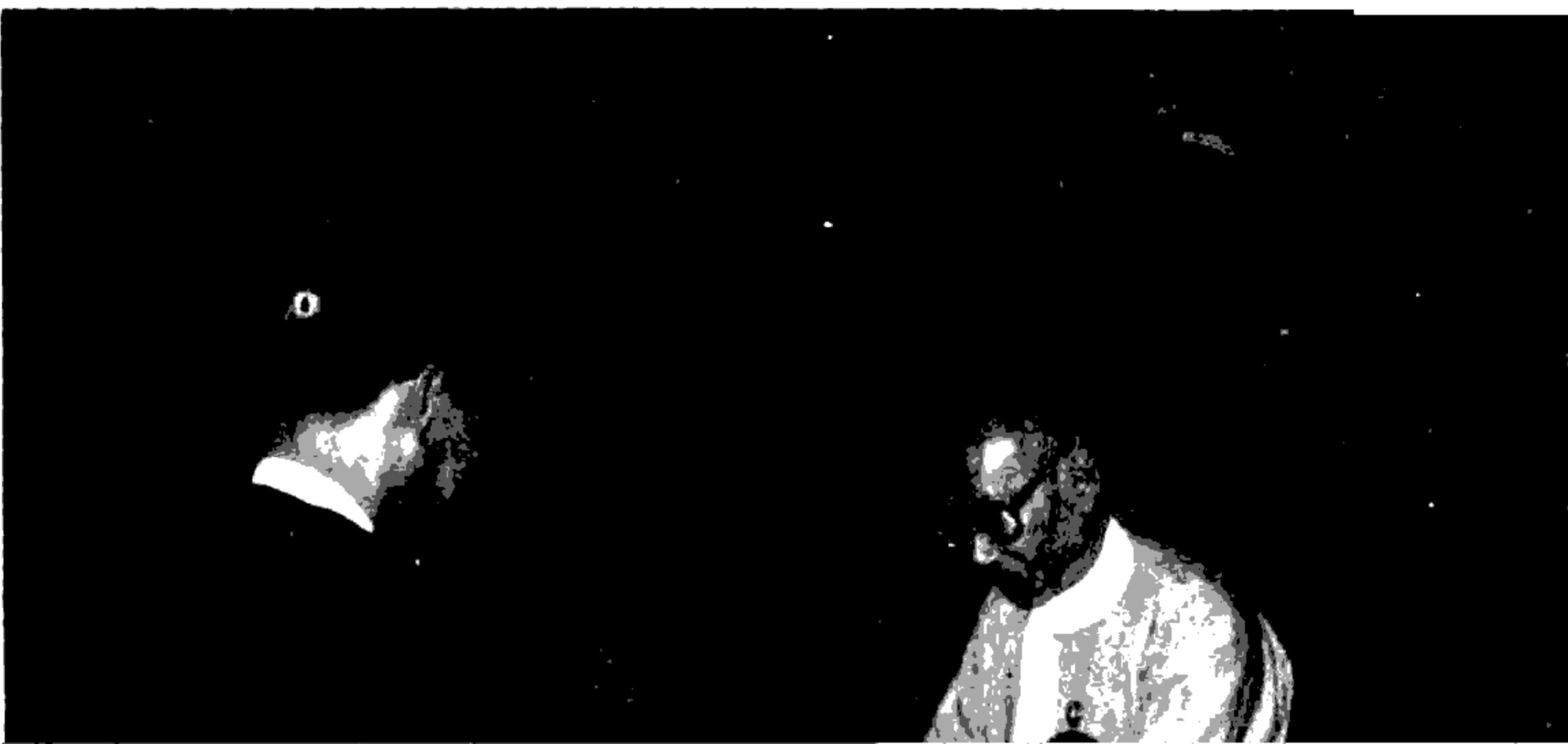
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲကို နိုဝင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင်ကျင်းပရာ သမ္မတရေဂင်၏ ရီပတ် ဗလီကင်ပါတီက မူလအတိုင်း အထက်လွှတ်တော်တွင် ၅၄ နေရာ ရရှိခဲ့သော်လည်း အောက်လွှတ်တော်တွင် ၂၆ နေရာ နှင့် ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ခုနစ်နေရာ ရှုံးနိမ့်သွား သည်။

ဒေါ်လာ ၉၈၀ သန်း ကုန်ကျမည့် အမ်အိတ် ဒုံးပျံ ငါးစင်းတည်ဆောက်ရေး စီမံကိန်းကို အောက်လွှတ်တော် က ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ထောက်ခံမဲ ၁၇၆ မဲ ကန့်ကွက်မဲ ၂၄၅ မဲ ဖြင့် ပယ်ချခဲ့သည်။ အထက်လွှတ်

တော်ကလည်း အောက်လွှတ်တော်နှင့် တညွတ်စွာ သဘောတူညီခဲ့သည်။ သို့သော် ယင်း ဒုံးပျံစီမံကိန်း အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို ၄၅ ရက်အတွင်း

တင်ပြရန်နှင့် အောက်လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် လည်းရရှိမှသာ အသုံးစရိတ်ခွင့်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချ သည်။ အဏုမြူထိပ်ဖူး ၁၀ လုံးပါဝင်၍ လိုရာပစ်မှတ်သို့ သီးခြားစီ ခဲ့ထွက်သွားပြီး မိုင် ၅၀၀၀ ပစ်မှတ်ကို ထိမှန် စေနိုင်စွမ်းရှိသည့် ယင်းဒုံးပျံများကိုသက်တမ်းအနှစ် ၂၀ ရှိပြီ ဖြစ်သော မိုင်းညှမင်းအမှတ် ၃ တိုက်ချင်းပစ်ဒုံးပျံများ၏ နေရာတွင် အစားထိုးရန် စီစဉ်ထားသည်။

အမျိုးသားစာပေဆု မြန်မာနိုင်ငံ။ ။ မူလက အနုပညာဆိုင်ရာ စာပေဆုများဟု အမည်တွင်ခဲ့ရာမှ တမျိုး သားလုံးအတွက် ချီးမြှင့်သည့် ဆုများဖြစ်သောကြောင့် ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှစ၍ အမျိုးသားစာပေဆုဟု အမည်ပြောင်းလဲ ခဲ့သည်။ ဘာသာရပ် တမျိုးအတွက် ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထဆုပေး၍ ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၈ ခုနှစ်အထိ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်မှစ၍ ပြိုင်ပွဲပုံစံမှ ရွေးပွဲပုံစံသို့

အမျိုးသားစာပေဆုနှင့် သဘင်အခမ်းအနားတွင် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး ဦးအောင်ကျော်မြင့်က ဘာသာပြန် (ရသ) စာပေဆုရ မောင်ထင်အား ဆုချီးမြှင့်စဉ်

ပြောင်းလိုက်ပြီး ဘာသာရပ် တခုစီတွင် အကောင်းဆုံး စာအုပ်တအုပ်ကိုသာ ရွေးချယ်၍ ဆုချီးမြှင့်သည်။ (စွယ်စုံ နှစ်ချုပ် ၁၉၇၂-စာ၊ ၂၉၀-၉၁။)

၁၉၇၁ ခုနှစ် အမျိုးသားစာပေဆုနှင့်သဘင် အခမ်း အနားကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင်

အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးသစ်အဖြစ် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုနေသော မစ္စတာဂျော့ရှတ်

အမျိုးသားစာပေဆုများ (၁၉၇၇-၁၉၈၁)

ခုနှစ်	ဆုအမည်	ဆုရစာအုပ်	ဆုရစာရေးဆရာ
၁၉၇၇	ဝတ္ထုရှည်ဆု	ကေသာရစ်ခွေ ပန်ပါလေ	ဖျာပုံ လှမိုးနှယ်
။	ကဗျာဆု	ခယောင်းမြေမှ ရွှေတခက်	နုယဉ်
။	မြန်မာ့ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အနုပညာဆိုင်ရာ စာပေဆု	နောက်အော်နာဂ	မနုဿ ကျော်ဝင်း
၁၉၇၈	ဝတ္ထုရှည်ဆု	နောက်တိုး	တက္ကသိုလ် မြစိမ်း
။	ဘာသာပြန်ဆု	လေရူးသုန်သုန်	မြသန်းတင့်
။	သုတပဒေသာ (ဝိဇ္ဇာ) ဆု	မြန်မာနိုင်ငံ အခြေအနေ (၁၈၈၅-၁၈၈၆)	ဒေါ်ကြန်
။	ကဗျာဆု	မြသားနီလာကဗျာများ	သုရဇော်
၁၉၇၉	စာပဒေသာဆု	ကျွန်တော့်သားကြီး (သေမင်းနှင့် စစ်ခင်းသူ)	ဒေါက်တာအုန်းမောင် (မိုးကုတ်)
။	ဘာသာပြန် (ရသ) စာပေဆု	နင်လားဟဲ့ ချစ်ဒုက္ခနှင့် အခြား ဝတ္ထုတိုများ	ဇော်ဂျီ
၁၉၈၀	ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ဆု	မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်များ	မိုးမိုး (အင်လျား)
။	ကဗျာဆု	စမ်းရေစီးသံကဗျာများ	မောင်ကြင်နှယ်
။	စာပဒေသာဆု	ပန်းမြိုင်လယ်မှ ဥယျာဉ်မှူး	လယ်တိုင်းသား စောချစ်
။	ဘာသာပြန်(ရသ) စာပေဆု	တထောင့်တညပုံပြင်များ (၁)	ကျော်လှိုင်ဦး
။	ကလေးစာပေဆု	ပုလဲမိုးဦး ပုံဝတ္ထုတိုများ	စန္ဒာမြင့်
။	သုတပဒေသာ (သိပ္ပံနှင့် အသုံးချ သိပ္ပံ)ဆု	ကလေးကျန်းမာရေးနှင့် ရှုထောင့်အထွေထွေ	ဒေါက်တာတင်ဦး (ကလေးဆေးရုံကြီး)
၁၉၈၁	ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ဆု	စံပယ်တကုံး ဂမုန်းတပွင့်	ကြူကြူသင်း
။	ကဗျာဆု	သံလွင်ကမ်းမှ ပန်းအိပ်မက်	မြင်းမူ မောင်နိုင်မိုး
။	ဘာသာပြန် (ရသ) စာပေဆု	ဂါလီဗာ၏ ခရီးစဉ်	မောင်ထင်

ရန်ကုန်မြို့ ယဉ်ကျေးမှု လဟာပြင်ကဇာတ်ရုံ၌ ကျင်းပရာ ပြန်ကြားရေး ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ဝန်ကြီးဌာန ၁၈ကြီး ဦးအောင်ကျော်မြင့် တက်ရောက်၍ မိန့်ခွန်း ပြောကြားပြီး ဆုရ စာရေးဆရာသုံးဦးအား ငွေ ကျပ် ၆၀၀၀ စီနှင့် ဂုဏ်ပြုလက်မှတ်များကို ချီးမြှင့်သည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွက် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ဆုတွင် ကြူကြူသင်း ရေး “စံပယ်တကုံး ဂမုန်းတပွင့်” က လည်းကောင်း၊ ကဗျာဆုအတွက် မြင်းမူ မောင်နိုင်မိုး ရေး “သံလွင်ကမ်းမှ ပန်းအိပ်မက်” က လည်းကောင်း၊ ဘာသာပြန် (ရသ) စာပေဆုအတွက် မောင်ထင် ပြန်ဆိုသော “ဂါလီဗာ၏ ခရီးစဉ်” က လည်းကောင်း ရရှိသည်။

အရှေ့တောင် အာရှ နိုင်ငံများ အဖွဲ့ (အေဆီယင်)

။ ။ ကမ်ပူးချားနိုင်ငံအတွင်းသို့ ပြည်ပတပ်များ ဝင်ရောက် တပ်စွဲခဲ့သည့် ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှစ၍ ကမ်ပူးချား ပြဿနာသည် အေဆီယင်နိုင်ငံများ၏ အဓိကထား ဆောင်ရွက်ရသည့် ပြဿနာ ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တနှစ်လုံး တွင်လည်း အေဆီယင်၏ သဘောထားများ၊ လုပ်ဆောင်ချက်များတွင် ကမ်ပူးချား ပြဿနာကသာ လွှမ်းမိုးနေခဲ့သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် အေဆီယင် အဖွဲ့၏ အဆိုပြုချက်ဖြစ်သော ကမ်ပူးချားတွင် ဗီယက်နမ် ဆန့်ကျင်ရေး ညွှန်ပေါင်းအစိုးရဖွဲ့စည်းရန်ကို ခမာနီအဖွဲ့က ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းအတွက် အေဆီယင်နိုင်ငံများအားလုံးညှိနှိုင်း

တိုင်ပင်မည် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးက ပြောကြားခဲ့သည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက် နေ့တွင် ထိုင်းနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက ကမ်ပူးချားပြဿနာ နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အေဆီယင် အဖွဲ့အတွင်း၌ တူညီသော သဘောထားတရပ်ရှိကြောင်းဖြင့် ပြောကြားခဲ့သည်။

ကမ်ပူးချားတွင် ဗီယက်နမ်က ဓာတုဗေဒဗုံးများ သုံးစွဲ နေကြောင်း အထောက်အထားများတွေ့ရှိရပါက အေဆီ ယင်က ကန့်ကွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကုလသမဂ္ဂအထောက် အထား ရှာဖွေရေးအဖွဲ့၏အဖြေကို စောင့်စားနေကြောင်း ဖြင့် အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက မတ်လ ၂၂ ရက် နေ့တွင် ပြောကြားလိုက်သည်။ ကုလသမဂ္ဂက စုံစမ်းရေး အဖွဲ့တဖွဲ့ကို ယင်းဒေသသို့ စေလွှတ်ထားရှိသည်။

အေဆီယင်အဖွဲ့၏ ၁၅ ကြိမ်မြောက် ဝန်ကြီးအဆင့် အစည်းအဝေးကို ၁၉၈၂ ခု ဇွန်လ ၁၄ ရက်နေ့မှ ၁၆ ရက်နေ့ အထိ စင်ကာပူနိုင်ငံတွင် ကျင်းပခဲ့ရာ အဖွဲ့ဝင်ငါးနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးများ တက်ရောက်သည်။ စင်ကာပူ ဝန်ကြီးချုပ် လီကွမ်းယူက အဖွဲ့ဝင်များပြောကြားသည်။

ယင်းအစည်းအဝေးတွင်အေဆီယင်အဖွဲ့အတွင်းပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုအခြေအနေ၊ ကမ်ပူးချား အခြေအနေ၊ အင်ဒို ချိုင်းနားဒုက္ခသည် ပြဿနာ၊ လက်ဗနွန်နိုင်ငံ အခြေအနေ စသည့် အခြေအနေများကို ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့်ဆွေးနွေးခဲ့ ကြသည်။

အဆိုပါဝန်ကြီးအဆင့် အစည်းအဝေးမှ သက်တမ်းကုန် ဆုံးသွားသော အေဆီယင် အတွင်းရေးမှူးချုပ် နာစီဘိုဂျီရီ ယီးစ်(ဖိလစ်ပိုင်)၏ နေရာတွင် အတွင်းရေးမှူးချုပ် အသစ် အဖြစ် ချန်ကိုင်းယူ (စင်ကာပူ)အား အတည်ပြု ခန့်ထား ခဲ့သည်။

အဆိုပါ အစည်းအဝေးပွဲအပြီးတွင် အေဆီယင် ငါးနိုင်ငံ သည် ကမ်ပူးချားပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပူးတွဲကြေငြာ ချက် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

စက်တင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် အေဆီယင် ငါးနိုင်ငံ သည် ကမ်ပူးချားမှ ပြည်ပတပ်များရုပ်သိမ်းရေးကိုတောင်း ဆိုသော အဆိုမူကြမ်းတရပ်ကို ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီ လာခံသို့ တင်သွင်းခဲ့သည်။ ယင်းအဆိုတွင် ကမ်ပူးချားနိုင်ငံ ၏အရေး၌ နိုင်ငံအားလုံးမှ မကျူးကျော်ရေး၊ မစွက်ဖက် ရေးကို တောင်းဆိုထားသည်။ ယင်းအဆိုကို အောက်တို ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေ ညီလာခံ၌ တင်သွင်းဆွေးနွေးပြီး အတည်ပြုနိုင်ခဲ့သည်။

အေဆီယင်အဖွဲ့ နိုင်ငံများမှ စီးပွားရေး ဝန်ကြီးများ သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံခြားမှ ရင်းနှီး မြှုပ်နှံငွေများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သဘောတူညီမှုရရှိခဲ့ကြသည်။

အေဆီယင်နိုင်ငံများ၏ ကုန်သွယ်ရေးနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်

အေဆီယင်အဖွဲ့ဝင် ငါးနိုင်ငံမှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ၏ အစည်းအဝေး

နှံ့မှု ကော်ပိုရေးရှင်းကို ထူထောင်ရန် ဇွန်လတွင် သဘော တူညီခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ ကော်ပိုရေးရှင်း၏ အဓိကရည် မှန်းချက်မှာ စိုက်ပျိုးရေး၊ စက်မှုကုန်သွယ်ရေးနှင့် အခြား လုပ်ငန်းစီမံချက်များ ထူထောင်ခြင်းဖြင့် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် စက်မှုလုပ်ငန်းများကို မြှင့်တင်နိုင်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ကော်ပိုရေးရှင်းကို အမေရိကန် ဒေါ်လာငွေ ငါးသန်းဖြင့် ထူထောင်ရန်ဖြစ်ပြီး ယင်းငွေ၏ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းကိုအေဆီယင် ငါးနိုင်ငံမှ အချိုးကျထည့်ဝင်ရန်၊ ကျန် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကို အေဆီယင် ဘဏ္ဍာရေးကော်ပိုရေးရှင်းမှကျခံရန်ဖြစ်သည်။

ဇွန်လ ၁၈ ရက်နေ့တွင် စင်ကာပူနိုင်ငံ၌ အေဆီယင် အဖွဲ့နှင့် ဥရောပဘုံစေ့အဖွဲ့(အီးအီးစီ)တို့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ အစည်းအဝေးသို့ အီးအီးစီအဖွဲ့ ဝန်ကြီး များကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ လီယိုတင်းဒါးမင်း တက်ရောက်ပြီး အေဆီယင်အဖွဲ့မှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ တက်ရောက် ခဲ့သည်။

စက်တင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့တွင် အေဆီယင်နိုင်ငံများ၏ သတင်းဌာနများသည် ဆဋ္ဌမအကြိမ်မြောက် ပုံမှန်အစည်း အဝေးကို အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ဂျကာတာမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့ သည်။ အဆိုပါ အေဆီယင်သတင်းဌာန လေးခုမှာ အင်ဒို နီးရှားနိုင်ငံမှ အန်တာရာသတင်းဌာန၊ မလေးရှားနိုင်ငံမှ ဘာနာမာသတင်းဌာန၊ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံမှ ပီအင်အေသတင်း ဌာနနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံမှ တီအင်အေသတင်းဌာနတို့ဖြစ်သည်။

အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ။ ။လူ အသည်း သည် အရောင်အဆင်းအားဖြင့် နီညိုရောင်ရှိပြီး ခန္ဓာကိုယ် ၏ လက်ယာဘက်ခြမ်း ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းတွင် တည်ရှိသည်။ ဗယ်အမှာ ညာအမှာဟူ၍ ခွဲခြားသတ်မှတ်နိုင်သည်။ အရွယ် ရောက်ပြီးသူတိုင်း၏ အသည်းသည် တပိဿာ နီးပါးမျှ

အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ

အလေးချိန်စီးသည်။ မျက်မြင်အားဖြင့် အသည်းသည် မာကျောကျစ်လျစ်ဟန် ရှိသော်လည်း ထိတွေ့မှုအရ နူးနူး ညံ့ညံ့ဖြစ်သည်။

လူတို့စားသုံးလိုက်သော အစားအစာ ပမာဏသည် လူ ခန္ဓာကိုယ် ကလာပ်စည်းများ၏ လိုအပ်ချက်နှင့် ကွက်တိ ဖြစ်နေလေ့မရှိချေ။ အစဉ်အမြဲ အပိုအလိုရှိသည်။ ပိုလျှံ နေသော အစားအစာဟာရများကို လိုအပ်သည့် ပုံစံသို့ ပြောင်းပေးခြင်း၊ သိမ်းဆည်းသိုလှောင်ထားခြင်း၊ အသုံး လိုပါက ပြန်လည်ထုတ်လုပ်ပေးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို လူ အသည်းက တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးသည်။ ထို့ပြင် အသည်း၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ၌ သွေးအတွင်းရှိ သကြား ဓာတ်ကို လိုအပ်သလို ထိန်းညှိပေးခြင်း၊ အဆိပ်အတောက် များကို ဖျက်ဆီးပေးခြင်း၊ သည်းခြေရည်ကို ထုတ်လုပ် ပေးခြင်း အစရှိသော အရေးပါသော ဇီဝကမ္မလုပ်ငန်း လည်း ပါရှိလေသည်။

သည်းခြေရည်၏ အရောင်အဆင်းသည် အဝါရောင် သော်လည်းကောင်း၊ အညိုရောင်သော်လည်းကောင်း တမျိုး မျိုးဖြစ်နိုင်သည်။ ယင်းသည် သည်းခြေ ရောင်ခြယ်ပေါ်တွင် မူတည်သည်။ အသားဝါရောဂါ ဆိုသည်မှာ ရောဂါရှင်၏ သွေးရည်ထူထည် ၁၀၀ ကုဗစင်တီမီတာတွင် သည်းခြေ ရောင်ခြယ် အလေးချိန် ၂ မီလီဂရမ်ထက် ပိုမိုပါရှိနေသည့် အခြေအနေကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်း သည်းခြေရောင် ခြယ်သည် သွေးနှင့်အတူ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့အပြားသို့ ရောက် ရှိသွားသည့်အခါ ကိုယ်အရေပြား၊ မျက်ဖြူလွှာ၊ အကျိ အချွေမွှေး အစရှိသည်တို့ကို ဝါစေနိုင်သည်။ စင်စစ်အား ဖြင့် အသားဝါရောဂါဆိုသည်မှာ ရောဂါမဟုတ်ပဲ ရောဂါ ကိုပြသည့် ရောဂါလက္ခဏာပင် ဖြစ်လေသည်။

အသားဝါခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ အမျိုးမျိုးရှိ၏။ ပထမအကြောင်းရင်းမှာ သွေးနီကလာပ်စည်းများ၏ ပျက် စီးနှုန်းသည် ပုံမှန်ထက် မြင့်မားလာ၍ သွေးနီကလာပ်စည်း များ ပျက်စီးရာမှ သည်းခြေရောင်ခြယ်များ ပိုမိုထွက်ရှိလာ သောကြောင့် အသားဝါခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဒုတိယ အကြောင်းရင်းမှာ အသည်းကလာပ်စည်းများ ပျက်စီး သွားသောကြောင့် အသည်းကောင်းစွာ အလုပ်မလုပ်နိုင်၍ အသားဝါခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိပ်အတောက် အမျိုးမျိုး၊ ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးမွှားအမျိုးမျိုး၊ ကလိုရိုဖောင်းမေဆေး၊ ဖော့စဖ ရပ်၊ ကာဗွန်၊ တက်ထရာကလိုရိုဒ်အစရှိသည့် ဓာတုပစ္စည်း အမျိုးမျိုးကြောင့် အသည်းကလာပ်စည်းများ ပျက်စီးကာ အသားဝါရလေ့ရှိသည်။ တတိယ အကြောင်းရင်းသည် အကြောင်းတစ်ခုတစ်ရာကြောင့် အသည်းပြန် သို့မဟုတ် သည်း ခြေပြန်လမ်း ပိတ်သွားပါက သည်းခြေရည် ထွက်ပေါက် မရှိခြင်းကြောင့် အသားဝါခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ယင်းတို့အနက် ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးကြောင့်ဖြစ်သော အသည်း ရောင် အသည်းဝါရောဂါသည် မိုးရာသီတွင် အဖြစ်များ၍ ကူးစက်လွယ်သည့်ရောဂါတမျိုးဖြစ်၏။ ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးမှာ ဗိုင်း ရပ်စ်အေနှင့် ဗိုင်းရပ်စ်ဘီဖြစ်သည်။ ယခုအခါတွင် နောက် ထပ်ဗိုင်းရပ်စ်ပိုး တမျိုးကြောင့်လည်း ရောဂါဖြစ်ပွားနိုင် ကြောင်း သုတေသနပညာရှင်များ တွေ့ရှိထားကြသည်။ ဤရောဂါသည် အသက်အရွယ်မရွေး၊ ကျားမမရွေး ဖြစ် ပွားတတ်ပြီး ကူးစက်လွယ်သောရောဂါမျိုး ဖြစ်သည်။

ရောဂါလက္ခဏာ

အသားဝါရောဂါ ဖြစ်လာသောအခါ လူနာသည် ပထမ လေးငါးရက်တွင် မအီမသာဖြစ်ပြီး အစားအသောက်ပျက် တတ်သည်။ အပူရှိန်သည် ၁၀၁ ဒီဂရီမှ ၁၀၂ ဒီဂရီထိ ရှိတတ် သည်။ ဆီးလည်းဝါလာပြီးနောက် အသားပါဝါလာသည်။ အသားဝါလာသောအခါ အဖျားကျသွားပြီး အသည်း ရောင်လာသည့်အတွက် လက်ယာဘက် ရင်ညွန့်အောက် တွင် အောင့်လာတတ်သည်။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် အသည်း ရောင်လာလျှင် အသက်ကိုပင် အန္တရာယ်ပေးနိုင်သည်။

ရောဂါ၏သမိုင်းကြောင်း

ပထမ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း အီတလီနိုင်ငံ ဂယ်လီပိုလီ မြို့တွင် ဗြိတိသျှတပ်သားများ၌ ကပ်ရောဂါအဖြစ် စတင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ယင်းအချိန်က ကူးစက်နိုင်သောရောဂါဟု မသိခဲ့ကြချေ။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင်မူ အသည်းရောင် အသားဝါ ရောဂါကို ဖြစ်စေနိုင်သော ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးကို စတင်တွေ့ရှိခဲ့ သည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်ခန့်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယူးဒေလီမြို့၌ မိလ္လာပိုက် မတော်တဆပေါက်ပြီး မသန့်မရှင်းဖြစ်မှုကြောင့် အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါကို လူပေါင်း ရာထောင်ချီ၍ ခံစားခဲ့ကြရဖူးသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၁၉၇၄ ခုနှစ်က မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မြို့ များတွင် စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော်လည်း အခြေအနေ မဆိုး ရွားခဲ့ချေ။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ၁၉၇၇ ခုနှစ်များတွင် မန္တလေး မြို့၌ ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူးသည်။

ရောဂါဖြစ်နိုင်သည့်အခြေအနေ

တကိုယ်ရေသန့်ရှင်းမှုနည်းပါးသောလူများတွင် အများ ဆုံးဖြစ်တတ်သည်။ အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါသည် ချက်ချင်း ကောက်ကာင်ကာ ဖြစ်ခြင်းမဟုတ်ချေ။ လူ၏ ကိုယ်တွင်းသို့ အစာလမ်းကြောင်းမှဖြစ်စေ၊ ဆေးထိုး၊ သွေး သွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ ဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အစာ လမ်းကြောင်းမှ ရောဂါပိုးဝင်လျှင် ရက်ပေါင်း ၃၀၊ ၃၅ ရက်တွင် ရောဂါလက္ခဏာ ပြတတ်သည်။ သွေးသွင်းရာမှ

တဆင့်ဖြစ်လျှင် ၁၀ ရက်မှ ရက် ၁၀၀ အတွင်း ရောဂါ လက္ခဏာ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပြီး ဆေးထိုးပိုက်မှတဆင့် ဝင် ရောက်လျှင် ရက်ပေါင်း ၈၀ မှ ၁၀၀ အတွင်း ပေါ်လာတတ် သည်။

ဆေးထိုးအပ်မှ ရောဂါပိုးဝင်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဆေးထိုး အပ်ကို ပိုးသေအောင်မပြုတ်ပဲ ထိုးပေးခြင်းကြောင့် ကူး စက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရောဂါရှိသောသူ လှူသောသွေးကို သွင်းမိခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါရနိုင်သည်။

အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါသည် ကုသ၍ ပျောက် ကင်းနိုင်သဖြင့် နီးရာကျန်းမာရေးဌာန၊ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း တို့တွင် တိကျမှန်ကန်သော ကုသမှုကို ရောဂါပျောက်ကင်း သည်အထိ ခံယူရန်လိုသည်။ အရေးကြီးသောအချက်မှာ ရောဂါမဖြစ်မီ ကြိုတင်ကာကွယ်၍ ဖြစ်လာလျှင်လည်း အမြန်ဆုံး ကုသရန်ဖြစ်သည်။

အာဂျင်တီးနား သမ္မတနိုင်ငံ။

သမ္မတ ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂျော့ ရာဖယ် ဗီဒယ်လာ ဦးဆောင်သော စစ်အစိုးရသည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရိုဘာတို ဗိုင်အိုလာအား သမ္မတအဖြစ် အာဏာလွှဲအပ်သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် မတ်လ ၂၉ ရက်နေ့မှစ၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်သော သမ္မတ ဗိုင်အိုလာကို စစ်အစိုးရ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းက နုတ်ထွက်ရန်တောင်းဆိုပြီး ဗိုလ်ချုပ် ကြီး လီယိုပိုလဒိုဖော်ကျူနာတို့ ဂယ်တီယာရီကို အစားထိုး ခန့်အပ်သည်။ ဂယ်တီယာရီသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ လ ၂၂ ရက်နေ့မှစ၍ သမ္မတ တာဝန်ယူသည်။ ဂယ်တီ ယာရီ သမ္မတ တာဝန်မယူမီ ယာယီ သမ္မတများ အဖြစ် ဗိုလ်ချုပ် ဟိုရာစီယို တောမတ် လီယင်ဒိုနှင့် ရေတပ် ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကာလို့ အယ်ဘာတို လာကွိုစတီတို့က အုပ် ချုပ်ခဲ့သည်။

အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လ ၃၀ ရက်နေ့၌ လူထုဆန္ဒပြပွဲကြီးတရပ် ဖြစ်ပွားခဲ့ရာ လုံခြုံရေး တပ်ဖွဲ့များက သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်နှိမ်နင်းခဲ့သည်။ ဒဏ် ရာရသူ ခြောက်ဦးအနက် တဦးသေဆုံးခဲ့ပြီး လူ ၂၀၀၀ ကျော်ကို ဖမ်းဆီးခဲ့၏။ ထိုဆန္ဒပြပွဲသည် စစ်အစိုးရ သက် တမ်းတလျှောက် အကြီးမားဆုံး ဆန္ဒပြပွဲ ဖြစ်သည်။

ယင်းဆန္ဒပြပွဲအပြီး နှစ်ရက်အကြာ ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့ တွင် အာဂျင်တီးနားတပ်များသည် ဖောက်ကလင်ကျွန်းစု (မားလဗီးနပ်ကျွန်းစု) ကို တက်ရောက်သိမ်းပိုက်သည်။ မားလဗီးနပ်ကျွန်းစုကို အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ၏ ၂၃ ခု မြောက် ပြည်နယ်အဖြစ် သတ်မှတ်ကြောင်းကြေငြာလိုက် သောအခါ အစိုးရအိမ်တော်ဝန်းကျင်တွင် လူထုထောက်ခံ ပွဲများ ကျင်းပသည်။

အငြိမ်းစားဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘီညိုနီသည် အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံ သမ္မတအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း ခံရစဉ်

မတ်လ ၃၀ ရက်နေ့ ဆန္ဒပြပွဲတွင် ဖမ်းဆီးထားသော အစိုးရဆန့်ကျင်သူများအနက် ၅၀၀ ကျော်ကို လွှတ်ပေး လိုက်ကြောင်း အစိုးရက ကြေငြာသည်။ အဓိကကျသော အလုပ်သမား သမဂ္ဂ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည့် အထွေထွေ အလုပ်သမား မဟာမိတ်အဖွဲ့ချုပ် (စီဂျီတီ) သည် အသင့် လျာထားပြီးသော တမျိုးသားလုံးဆန္ဒပြပွဲကိုရွှေ့ဆိုင်းလိုက် သည်။

ဖောက်ကလင်ကျွန်းစုတွင် အာဂျင်တီးနားတပ်များနှင့် ဗြိတိသျှတပ်များသည် အပြင်းအထန် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွား ပြီး နောက် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၄ ရက်နေ့ညတွင် ဖောက် ကလင်ကျွန်းပေါ်ရှိ အာဂျင်တီးနားတပ်များ လက်နက်ချ လိုက်ရသည်။ (ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း—ရှု။)

ဇွန်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင် အစိုးရအိမ်တော်ဝန်းကျင်၌ အစိုးရဆန့်ကျင်ရေးဆန္ဒပြပွဲများ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ် ကြီး ဂယ်တီယာရီသည် ဇွန်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် သမ္မတ အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ စစ်ဦးစီးချုပ်အဖြစ်မှလည်းကောင်း နုတ်ထွက်သည်။ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ် အဲဖရက်ဒို အော်စကာ စိန့်ယွန်းက ယာယီသမ္မတအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အမှတ် ၁ ကြည်းတပ်မတော်တပ်မှူး ဗိုလ်ချုပ် ခရစ်စတီနို နီကိုလိုင်ဒက်စက စစ်ဦးစီးချုပ်အဖြစ်လည်းကောင်း တာ ဝန်ယူသည်။ အရပ်သားအစိုးရသို့ အာဏာလွှဲပြောင်းလို

အကျယ်အဝန်း။	။၁၀,၆၅,၁၈၉ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၂,၇၉,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ဗျူနိုအေရီမြို့

သော ရေတပ်နှင့် လေတပ်တို့က အတိုက်အခံပြုနေသည့် ကြားမှ ကြည်းတပ်မတော်သည် နိုင်ငံ အုပ်ချုပ်ရေး ကို ဆက်လက်တာ ဝန်ယူမည်ဟု ဇွန်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ကြေငြာသည်။ သမ္မတ ဗီဒယ်လာ လက်ထက်တွင် ကြည်း တပ်မတော်ရေးရာ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင် ရွက်ဖူးသူ အငြိမ်းစားဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရေနာဒိုဘီနိုတိုဘီညိုနို ကို သမ္မတအဖြစ် ခန့်အပ်သည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် အရပ် သားအစိုးရ အုပ်ချုပ်ရေး ပြန်လည်ထူထောင်နိုင်ရန် အာဏာလွှဲပြောင်းရေး အစိုးရအဖွဲ့ကို ကြည်းတပ်က ဦးဆောင်မှုပေးသွားမည်ဟု ကြေငြာသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘီညိုနိုသည် နိုင်ငံရေးပါတီ ၁၄ ဖွဲ့ကို ကိုယ်စားပြုသော နိုင်ငံရေးသမား ၃၀ ခန့်နှင့် ဇွန်လ ၂၄ ရက်နေ့တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။ ပါတီ ၁၄ ဖွဲ့တွင် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လက ဖွဲ့စည်းခဲ့သော အမျိုးသားနိုင်ငံရေးတပ် ဦးလည်း ပါဝင်သည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ် မတ်လ၌ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ သော နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှု ပိတ်ပင်ထားချက်ကို ပြန်လည်ရုပ် သိမ်းကြောင်း၊ ၁၉၈၄ ခုနှစ် မတ်လမတိုင်မီ ရွေးကောက်ပွဲ များ ပြန်လည်ကျင်းပပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘီညိုနိုက ယင်းဆွေးနွေးပွဲတွင် တရားဝင်ကြေငြာသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘီညိုနိုသည် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့တွင် သမ္မတအဖြစ် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသည်။ ယင်းအခမ်းအနား တွင် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသည် ဖောက်ကလင် ကျန်းစု တောင်းဆိုမှုကို မည်သည့်အခါမျှ စွန့်လွှတ်မည်မဟုတ်ဟု ကြေငြာသည်။ ဇူလိုင်လ ၂ ရက်နေ့တွင် အရပ်သားကိုး ဦးနှင့် တပ်မတော်အရာရှိ နှစ်ဦးပါဝင်သော အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းသည်။

နိုင်ငံရေးပါတီအားလုံးသည် ရှစ်လမှ ၁၃ လအတွင်း မှတ်ပုံတင်ရမည်၊ အနည်းဆုံး အဖွဲ့ဝင် ၃၅,၀၀၀ ပါဝင်၍ အနည်းဆုံး ငါးပြည်နယ်ကို ကိုယ်စားပြုနိုင်သော နိုင်ငံရေး ပါတီကိုသာ အသိအမှတ်ပြုမည်၊ လူ့အခွင့်အရေးနှင့် အခြေ ခံလွတ်လပ်ခွင့်များကို ချိုးဖောက်ကျင့်သုံးမည့် နိုင်ငံရေး ပါတီကို တားမြစ်ပိတ်ပင်မည်၊ လေးနှစ်ထက်မကျော်သော သက်တမ်းအတွက် ပါတီဝင်များက ဆန္ဒမဲပေး၍ ရွေးချယ် တင်မြောက်ထားသောခေါင်းဆောင်များကသာ ဦးဆောင် ရမည် စသည့် စည်းကမ်းချက် ကိုးချက်ပါဝင်သော ဥပဒေ တရပ်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ပြဋ္ဌာန်း လိုက်သည်။ ယင်းဥပဒေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သမ္မတ ဘီညိုနိုက ရှင်းလင်းရာတွင် ၁၉၇၆ ခုနှစ်မှစ၍ ပိတ်ပင်ထားသော အလုပ်သမား သမဂ္ဂလှုပ်ရှားမှုကို ပြန်လည်ခွင့်ပြုပေးမည် ဟု ကတိပြုသည်။

အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင် ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ အတွင်းက ပျောက်ဆုံးနေခဲ့သော နိုင်ငံသား ၁၅,၀၀၀ ၏

ကံကြမ္မာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အာဏာပိုင်တို့က ရှင်းလင်းတင် ပြရန် အရေးဆိုမှုများ ပေါ်ပေါက်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်းက အကြမ်းဖက်သမား များကို လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ၏ စီမံချက်များနှင့်အညီ စစ်ဆင်ရေးဆင်နွှဲခိုခင်းခွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း စစ်အစိုးရက ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် ရှင်းလင်းချက်ထုတ်ပြန် သည်။ သို့ရာတွင် အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့က လူ ၅၀၀၀ ခန့်သည် ငြိမ်းချမ်းရေးနိမ့်ဆုရှင် အဒေါ့လ်ဖို ပဲရက်ဇ် ကိုဗယ်ကို မြောက်ချီလျက် ဗျူနိုအေရီမြို့တော်အတွင်း လှည့်လည်ဆန္ဒပြခဲ့ကြပြီး ၁၉၇၃ - ၇၆ ခုနှစ် ပြည်တွင်း စစ်ပွဲကာလအတွင်း ပျောက်ဆုံးနေခဲ့သော အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံသား ထောင်ပေါင်းများစွာတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်း တင်ပြရန် စစ်အစိုးရကို တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် အာဂျင်တီးနားငွေကြေး ပီဆိုသည် တရိန်ထိုး တန်ဖိုးကျဆင်းသောကြောင့် နှစ်စဉ်ငွေကြေး ဖောင်းပွန်းသည် ၁၃၁ဒသမရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ ငွေကြေး တန်ဖိုးဆက်တိုက်ကျဆင်းလာပြန်ရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ်ဩဂုတ်လ တွင် ငွေကြေးဖောင်းပွန်း ၂၇၀ ရာခိုင်နှုန်းရှိ၍ လူနေမှု စရိတ်သည် လစဉ် ၁၆ ရာခိုင်နှုန်း မြင့်တက်လျက်ရှိသည်။ ပြည်တွင်း အသားတင်ထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုးသည် ၁၉၇၄ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် နှစ်ရာခိုင်နှုန်းသာ တိုးတက်သည်။ ငါးနှစ် တာကာလအတွင်း ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် အလုပ်လက်မဲ့ ခြောက်ရာခိုင်နှုန်း ကျော်သွား သည်။ ပြည်ပကြေးမြီသည် ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာ သန်း ၈၀၀၀ နီးပါးမျှ ရှိရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာ သန်း ၃၅,၀၀၀ ကျော်ရှိလာသည်။ ဖောက်ကလင်စစ်ပွဲ စရိတ်ကလည်း ဝန်ပိသဖြင့် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ၏ စီးပွား ရေးသည် အခြေအနေဆိုးရွားလျက်ရှိသည်။

သို့ဖြစ်၍ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့တွင် အဓိကအလုပ်သမား သမဂ္ဂကြီး သုံးခုမှ ဦးဆောင်သော ၂၄ နာရီကြာ အထွေထွေ ဆန္ဒပြသပိတ်မှောက်ပွဲကြီး ဖြစ် ပွားခဲ့သည်။ လစာပေးပေါ်လစီကို ပိုမိုထိရောက်အောင် ဆောင်ရွက်ရေး၊ ကုန်ထုတ်လုပ်မှု တိုးတက်ရေးနှင့် အလုပ် လက်မဲ့ ၁ ဒသမ ၅ သန်းကျော်အတွက် စီမံကိန်းများချ မှတ်ရေးတို့ကို တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။

အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံ။ ။ အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံ၌ မျှော ဟီဒင် (သာသနာ့စစ်သည်) အမည်ခံယူထားသူတို့သည် နိုင်ငံအတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေသော ဆိုဗီယက်တပ်များနှင့် အာဖဂန်အစိုးရတပ်များကို ပြောက်ကျားစစ်ပွဲဆင်နွှဲလျက် ရှိသည်။ သို့သော် မျှောဟီဒင်အုပ်စုများဖြစ်သည့် ဟစ်ဇ

အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံ

အိအစ္စလာမ်မီ၊ ဂျမိယတ်အိအစ္စလာမ်မီ၊ ယူနပ်ခါလီအဖွဲ့၊ အစ္စလာမ်တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုအဖွဲ့၊ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးနှင့် အစ္စလာမ် တော်လှန်ရေး တပ်ဦးတို့သည် မူဝါဒကွဲလွဲကာ တခါတရံ အချင်းချင်းပင် တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ထို့ပြင် အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံတွင်းရှိ ဘလူချီလူမျိုး သူပုန်တို့သည် မူဂျာဟီဒင်များကို ဆန့်ကျင်ကြသည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ဘလူချီစတန်ပြည်နယ် ပိုင်နက်အများစုကို ပါကစ္စတန်နိုင်ငံတွင်းသို့ ပေါင်းစည်းလိုက်စဉ်က ဆန့်ကျင်ခဲ့သည့် ဘလူချီတို့သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၅ ခုနှစ်အထိ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံတွင် ပုန်ကန်ထကြွသည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် ပါကစ္စတန် အစိုးရက ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို ဆောင်ရွက်လိုက်သောအခါ အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံတွင်းသို့ ထွက်ပြေးခိုလှုံနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အာဏာရပါတီဖြစ်သော အာဖဂန်စတန် ပြည်သူ့ ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီ (ပီဒီပီအေ) ၏ အမျိုးသားညီလာခံကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည်။ ပါတီဖွဲ့စည်းသော ၁၉၆၅ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ညီလာခံဖြစ်သည်။ သမ္မတ ဟာဖစ်အူလာ အာမင်ကို ကွပ်မျက်၍ သမ္မတ ဘာဘရက် ကာမဲ အာဏာရလာသော ၁၉၇၉ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ပထမဆုံးကျင်းပသည့် ညီလာခံဖြစ်သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပါတီတွင်း၌ ပါချမ် (အလံ) အုပ်စုက ခတ် (ပြည်သူ) အုပ်စုကို လွှမ်းမိုးလာသည်။ ပါတီဖွဲ့စဉ်က အဓိကအင်အားစုဖြစ်သော ခတ်အုပ်စုမှ ပုဂ္ဂိုလ်အများအပြားသည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း ထုတ်ပယ်ခံရသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဩဂုတ်လတွင် အစိုးရအဖွဲ့၌ ခတ်အုပ်စုဝင် သုံးဦးသာ

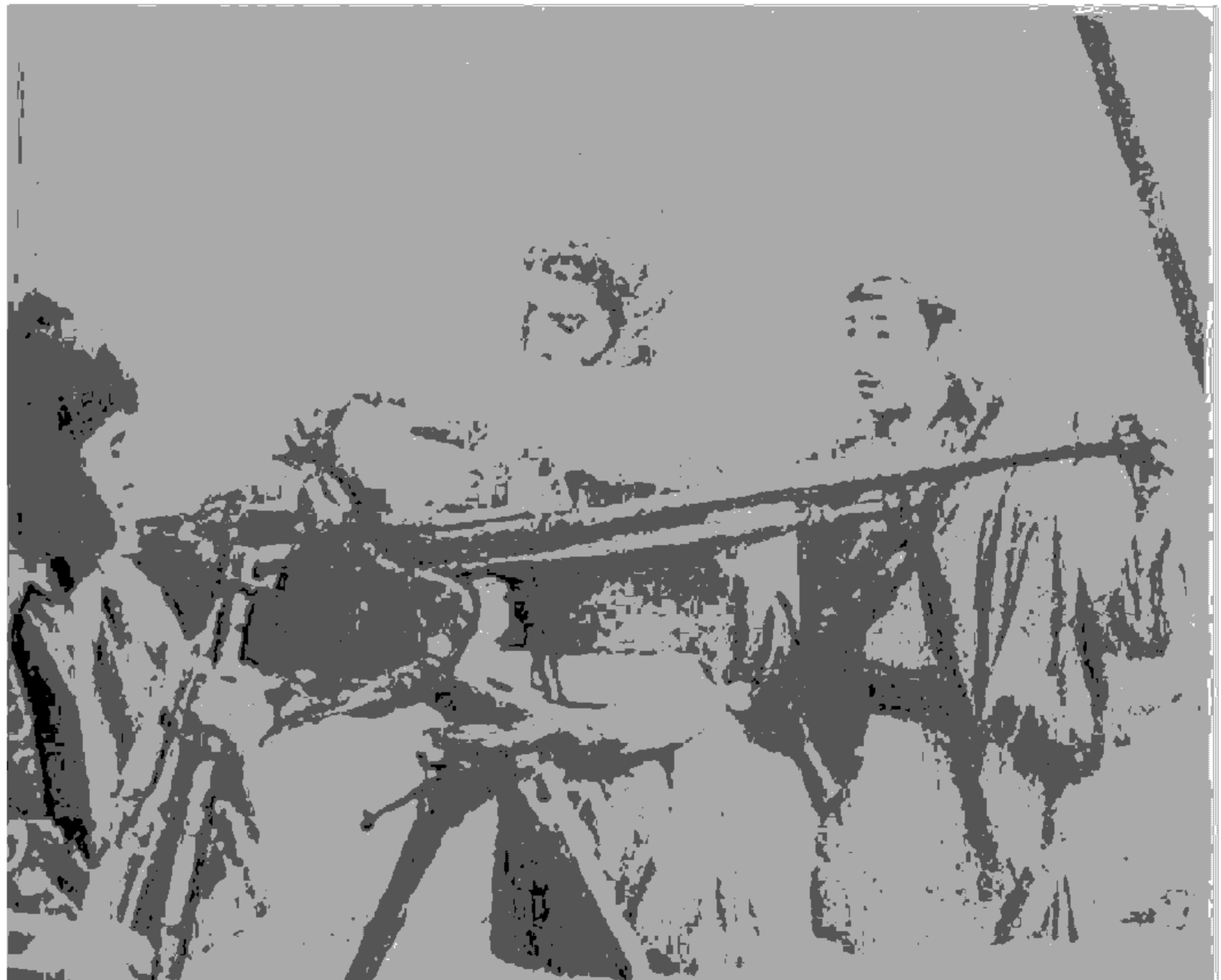
ကျန်တော့သည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ် ဧပြီလမှ ၁၉၇၉ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော သမ္မတ မိုဟာမက် တာရာကီနှင့် ၁၉၇၉ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလမှ ဒီဇင်ဘာလထိ ဆောက်ရွက်ခဲ့သော သမ္မတအာမင်တို့သည် ခတ်အုပ်စုဝင်များဖြစ်သည်။ ဘာဘရက် ကာမဲသည် ပါချမ်အုပ်စုဝင်ဖြစ်၍ ခတ်နှင့်ပါချမ်တို့ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ထူထောင်ရန် ကြိုးပမ်းသော်လည်း မအောင်မြင်ချေ။ ပီဒီပီအေ ပါတီဝင် အင်အားစုသည် ၁၉၇၉ ခုနှစ်က ၂၀,၀၀၀ သာရှိသော်လည်း ယခုအခါ ၆၀,၀၀၀ ကျော်ရှိနေပေပြီ။

အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံတွင် ၁၉၇၉ ခုနှစ်က အစိုးရတပ်အင်အား တသိန်းခန့်ရှိသော်လည်း ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် သုံးသောင်း နီးပါးသာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် စစ်မှုထမ်းမနေရ ပြဋ္ဌာန်းသော အသက်ကို ၁၆ နှစ်သို့ လျှော့ချသတ်မှတ်၍ စစ်သည် စုဆောင်းသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလကလည်း အသက် ၃၅ နှစ်အောက် စစ်သားဟောင်းများကို စစ်မှုထမ်းရန်ပြန်လည်ခေါ်ယူခဲ့ရသည်။

အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံတွင် ပြည်တွင်းမငြိမ်သက်မှု အမျိုးမျိုးကြောင့် ပါကစ္စတန်နယ်ပိုင်သို့ ဝင်ရောက်ခိုလှုံသူများ တိုးပွားလျက်ရှိသည်။ ကုလသမဂ္ဂဒုက္ခသည်များ ဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီးရုံးက ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်သော အစီရင်ခံစာအရ ပါကစ္စတန်၌ စာရင်းဝင် အာဖဂန်ဒုက္ခသည် အရေအတွက် ၂,၀၀,၀၀၀ ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ အိရန်နိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခိုလှုံသော အာဖဂန်ဒုက္ခသည်များ၏ အရေအတွက်ကိုမူ အတိအကျ မသိရသေးချေ။

အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံနှင့် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုတို့သည် နှစ်နိုင်ငံကုန်သွယ်ရေး စာချုပ် တရပ်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက် နေ့တွင် ကာဘူးလ်မြို့၌ချုပ်ဆိုသည်။ ထိုစာချုပ်အရ အာဖဂန်စတန်မှ သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့၊ သစ်သီးဝလံ၊ သားမွေးနှင့် ကော်ဇောတို့ကို ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသို့ တင်ပို့ပြီး ယာဉ်အမျိုးမျိုးနှင့် အကြီးစား စက်မှုစွမ်းတို့ကို အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံသို့ တင်သွင်းမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုထံမှ တိုက်ရိုက် ငွေကြေးကူညီထောက်ပံ့မှု တန်ဖိုး ဒေါ်လာ ၁၀ သန်းကိုလည်း လက်ခံရရှိမည် ဖြစ်သည်။

အာဖဂန်စတန် အစိုးရသည် အမေရိကန် သံအမတ်သစ် မစ္စတာ ဘလတ်ကို ပြည်ဝင်ခွင့် ဗီဇာပေးရန် ၁၉၈၂

အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံမှ မူဂျာဟီဒင် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ဝင် တစ်စု စစ်ရေးလေ့ကျင့်နေပုံ

အကျယ်အဝန်း။	။ ၂,၅၁,၇၇၃ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၁,၅၄,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ကာဘူးလ်မြို့

ခုနှစ် မတ်လ ၁၆ ရက်နေ့က ငြင်းဆိုလိုက်သည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် သတ်ဖြတ်ခံခဲ့ရသော အမေရိကန် သံအမတ် မစ္စတာ ဒတ်စ်၏ ရာထူးကို မစ္စတာ ဘလတ်က ခြောက်လခန့် ဆက်ခံဆောင်ရွက်စဉ် အာဖဂန်စတန်သမ္မတ ဟောင်း အာမင်နှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ဖူးသဖြင့် ငြင်း ဆိုခံရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံ၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံနှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျာမနီ နိုင်ငံတို့သည် အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံနှင့် လေကြောင်း ခရီးဆက်သွယ်မှုကို ပိတ်ပင်တော့မည်ဟု ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့က ကြေငြာခဲ့သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် မတ်လတွင် ပါကစ္စတန် နိုင်ငံတကာလေကြောင်းပိုင် လေ ယာဉ်တစ်စီးကို ကာဘူးလ်မြို့သို့ အပိုင်စီးသွားသူများအပေါ် တရားစွဲဆိုရန်လည်းကောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံသို့ပေးအပ် ရန်လည်းကောင်း အာဖဂန် အာဏာပိုင်တို့က ငြင်းဆိုခဲ့ သဖြင့် ကန့်ကွက်ကြေငြာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြေငြာ ချက်၏ ကြိုတင်သတိပေးကာလ တနှစ်ပြည့်မြောက်သော ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့မှစ၍ လေကြောင်း ခရီးကို ပိတ်ပင်လိုက်သည်။

ကုလသမဂ္ဂ လက်ထောက် အတွင်းရေးမှူးချုပ် ဒီဂို ကော်ဒိုဗက်အား အတွင်းရေးမှူးချုပ် ပဲရက်ဒေကွေးလျား ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အာဖဂန်စတန်ပြဿနာနှင့် စပ် လျဉ်း၍ စေ့စပ်ညှိနှိုင်းမှု ဆောင်ရွက်ရန် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် တာဝန်အပ်နှင်းလိုက် သည်။ မစ္စတာကော်ဒိုဗက်သည် ပါကစ္စတန်၊ အာဖဂန် စတန်၊ အီရန်နိုင်ငံများသို့ သွားရောက်ညှိနှိုင်းလျက်ရှိသည်။

အာဖဂန်စတန် ပြဿနာ ညှိနှိုင်းပြေလည်ရေးအတွက် ပါကစ္စတန် သမ္မတဇီယာ အူးလဟက်က ဆိုဗီယက်တပ် များ ဦးစွာဆုတ်ပေးရန်၊ အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံအား မူလ အတိုင်း ဘက်မလိုက်နိုင်ငံအဖြစ် ရပ်တည်စေရန်နှင့် ဒုက္ခ သည် သုံးသန်းခန့်ကို ဌာနေတွင် ပြန်လည် အခြေစိုက်စေ ရန် တောင်းဆိုထားသည်။

အီရန်အစိုးရက ဆိုဗီယက်တပ်များ ဆုတ်ခွာပြီး အီရန် နှင့် ပါကစ္စတန်တပ်ဖွဲ့များ ပါဝင်သော ငြိမ်းချမ်းရေး ထိန်းသိမ်းမှုတပ်ဖွဲ့ဖြင့် အစားထိုးရန်၊ လက်ရှိ အစိုးရ၏ နေရာတွင် မူဆလင် ဘာသာရေးခေါင်းဆောင် ၃၀ ပါဝင် သော ကောင်စီတရပ်ဖြင့် အစားထိုးအုပ်ချုပ်ရန် တောင်း ဆိုထားသည်။

ဆိုဗီယက်က တောင်းဆိုထားသော အချက်များသည် ပါကစ္စတန်နယ်စပ်ကို လုံးဝပိတ်ထားရေး၊ သူပုန်များကို ပြည်ပက အကူအညီ လုံးဝရပ်ဆိုင်းရေး၊ ပါကစ္စတန်နှင့် အီရန်က လက်ရှိ ကာမဲအစိုးရကို အသိအမှတ်ပြုရေးတို့ဖြစ် သည်။

အာဖဂန်စတန် နိုင်ငံမှ နိုင်ငံခြားတပ်များ ချက်ချင်း ထွက်ခွာပေးရေး အဆိုကို ၃၇ ကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အဖြစ် ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြု ချမှတ်လိုက်သည်။

အိဂျစ်အာရပ်သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ အိဂျစ် နိုင်ငံ သမ္မတ အန်ဝါဆဒတ်သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၆ ရက် နေ့တွင် လုပ်ကြံခံခဲ့ရပြီးနောက် သမ္မတ တာဝန်ကို ဒုတိယ သမ္မတ ဟော့စနီမူဘာရက်က ဆက်ခံသည်။ မစ္စတာ မူဘာရက်အား သမ္မတအဖြစ် လွှတ်တော်က လျာထား သည်ကို အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ပြည်သူ့ဆန္ဒ ခံယူပွဲပြုလုပ်သောအခါ ထောက်ခံမဲ ၉၉ ရာခိုင်နှုန်း ရရှိ ခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့တွင် ဝန်ကြီးချုပ် ဒေါက်တာ ဖုအတ် မိုဟီဒင်ပါဝင်သော ဝန်ကြီးများအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းသည်။ နိုင်ငံ၏စီးပွားရေးအားနည်းချက်ကို ဖြေရှင်း သည့် အနေဖြင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးနှင့် စီးပွားရေး ဝန်ကြီး များကို နောက်ပိုင်းတွင် ပြောင်းလဲခန့်ထားခဲ့သည်။

အိဂျစ်နိုင်ငံတွင် နှစ်စဉ်အလုပ်လက်မဲ့ လေးသိန်းခန့်ရှိ သည်။ စားသောက်ကုန်ဈေးနှုန်းနှင့် ဓာတ်ဆီဈေးနှုန်း တက်မှုကို ကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် နိုင်ငံအစိုးရက ငွေ ကြေးပံ့ပိုးရသောကြောင့် နိုင်ငံ၏ရသုံးစာရင်း ဘတ်ဂျက် သည် အမြဲတမ်းပင် လိုငွေပြခဲ့သည်။ ထုတ်ကုန်ပမာဏကျ ဆင်းခြင်းကြောင့် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး အကျပ်ဆိုက်မှုကိုလည်း အများနည်းတူ ခံနေရသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးအကျပ်ဆိုက်မှုကို ကျော်လွှားနိုင်ရန် အမေ ရိကန် ပြည်ထောင်စုထံမှ အကူအညီတောင်းခံရသည့်အပြင် ဆ အူး ဒီ အာ ရေ ဗျ နိုင် င် နှင့် လည်း ပြန်လည်သင့်မြတ်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ရသည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် စီးပွားရေး၊ စစ်ရေးအကူအညီ ဒေါ်လာငွေသန်း ၂,၃၀၀ ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

စူးအက်တူးမြောင်းမှ နှစ်စဉ်ဝင်ငွေ ဒေါ်လာသန်း ၆၀၀ ခန့်ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ပထမကွဲလွဲသွားသန်း ၇၃၀ မျှရရှိ ထားသည်။ ရေနံတင် သင်္ဘောကြီးများ ဖြတ်သန်းသွားလာ နိုင်ရန် တူးမြောင်းကို ဒေါ်လာငွေသန်း ၇၀၀ အကုန်အကျ ခံပြီး ချဲ့ထွင်ဖောက်လုပ်ရန်ရှိသည်။ ထိုလုပ်ငန်းသည် ၁၉၈၆

အကျယ်အဝန်း။	။ ၃,၈၅,၂၀၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၄,၃၂,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ကိုင်ရိုမြို့

ခုနှစ်တွင် ပြီးစီးလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်။ စရိတ်အကုန် အကျခံ၍ တူးမြောင်းကို ခွဲထွင်ရသောကြောင့် ဖြတ်သန်း သွားလာသည့် အခန္နန်းများကိုလည်း တိုးမြှင့် ကောက်ခံ မည် ဖြစ်သည်။

ကွယ်လွန်သူ သမ္မတ ဆဒတ်လက်ထက်က အခြားအာရပ် နိုင်ငံ အချို့အပေါ် ရန်ငြိုးများရှိခဲ့သည်ကို ပြောပျောက်ရန် သမ္မတ မစ္စတာမူဘာရက်သည် နိုင်ငံစုံနှင့်ဆက်ဆံပေါင်းသင်း သည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်က ပိတ်ထားခဲ့သော လစ်ဗျ-အိဂျစ် နယ်စပ်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ အာရပ် ၁၃ နိုင်ငံအား အိဂျစ် နိုင်ငံတွင်းသို့ ပြည်ဝင်ခွင့် လက်မှတ်မပါပဲ ဝင်ခွင့်ပေးသည်။

ဒေးဗစ်စခန်းစာချုပ်ရုပ်လုံးဖော်ရေးအတွက် အစွဲရေး အစိုးရနှင့် အပြေအလည်ဆက်ဆံ ဆွေးနွေးခဲ့သောကြောင့် ဆိုင်းနိုင်းကျန်းဆွယ်တခုလုံးကို ၁၉၈၂ ခု ဧပြီလ ၂၅ ရက် နေ့တွင် ပြန်လည်ရရှိသည်။ ဆိုင်းနိုင်းကျန်းဆွယ်နယ်စပ်တွင် ကြားခံနယ်မြေသတ်မှတ်ပြီး ထိုနယ်မြေ၌ တပ်သား ၂၀၀၀ ပါသော နိုင်ငံစုံတပ်များကို ချထားရသည်။

သမ္မတဟောင်း ဆဒတ်လက်ထက်က အိဂျစ်နိုင်ငံနှင့် အ ဆင်မပြေခဲ့သော ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုနှင့်လည်း ကောင်း စွာ ပြန်လည်ဆက်ဆံသည်။ အက်ဆွမ်ရေကာတာပြင်ဆင် မှမ်းမဲရေးအတွက် ရောက်ရှိလာသော ဆိုဗီယက် အတတ် ပညာရှင် ၆၆ ဦးကို သမ္မတမူဘာရက်က လက်ခံခဲ့သည်။

ပြည်ပရေးရာတွင် အထက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်နေစဉ် ပြည်တွင်းရေးများကိုလည်း အာရုံစိုက် ဖြေရှင်းခဲ့သည်။ သမ္မတဆဒတ်အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့သူများကို ရုံးတင်

စစ်ဆေးပြီး လူငါးဦးကို သေဒဏ်၊ ၁၇ ဦးကို ထောင်ဒဏ် အသီးသီး အပြစ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုတရားခံများသည် ဂျီဟတ် ခေါ် သာသနာရေးစစ်ပွဲဆင်နွှဲရေး အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သည်။ ယင်းလုပ်ကြံမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လူပေါင်း ၁,၅၂၆ ဦးကို ဖမ်း ဆီးစစ်ဆေးကာ ပြန်လည်လွတ်သင့်သူများကို လွတ်ပေး ခဲ့သည်။

ကွယ်လွန်သူ သမ္မတဆဒတ်လက်ထက်က ဖမ်းဆီးခဲ့သော နာမည်ကြီးခေါင်းဆောင် အများအပြားကို အကျဉ်းထောင် များမှ လွတ်ပေးခြင်းဖြင့် နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင် အချို့၏ ချစ်ကြည်မှုကို ရယူသည်။

ထို့ပြင် လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုများ၊ ဝိသမလောဘဖြင့် မသမာစီးပွားရှာသူများကို အရေးယူဖမ်းဆီး အပြစ်ပေးခဲ့ သည်။ မသမာစီးပွားရှာမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရေးယူခံရ သူများတွင် ကွယ်လွန်သူ သမ္မတဆဒတ်၏ ညီဝမ်းကွဲတော် သူအက်စမက်ဆဒတ်နှင့် သားသုံးယောက်ပါဝင်သည်။

အိတလီ သမ္မတနိုင်ငံ။ ။ အိတလီ သမ္မတ နိုင်ငံသည် ပါတီစုံပါဝင်သည့် ပါလီမန်စနစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်သောနိုင်ငံ ဖြစ် သည်။ ပါလီမန်တွင် အမတ်နေရာ အများစု ရှိသည့် ပါတီ လည်းမပါဝင်ချေ။ ကွန်ဆာဗေးတစ်၊ ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက် တစ်စသည့် ပါတီများသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီထက် အမတ် နေရာ အနည်းငယ်မျှသာ ပိုသည်ကို တွေ့ရသည်။

အိတလီအစိုးရအဖွဲ့သည် ပါတီစုံစနစ် ကျင့်သုံးမှုကြောင့် နိုင်ငံရေးတွင် တည်ငြိမ်မှု နည်းသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် နောက်ပိုင်းတွင် လက်ဝဲဝါဒီနှင့် လက်ယာဝါဒီတို့၏ အကြမ်း ဖက် အုပ်စုများက ပြန်ပေးဆွဲခြင်း၊ ဗုံးခွဲခြင်း၊ လူအများ အားပစ်ခတ် သတ်ဖြတ်ခြင်းစသည့်လုပ်ရပ်များဖြင့် အိတလီ အာဏာပိုင်အစိုးရကို ဒုက္ခပေးခဲ့ကြသည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ် မေလတွင် အိတလီနိုင်ငံ၏ အစိုးရအဖွဲ့ အတွင်း အပြောင်းအလဲများ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး အိတလီအစိုးရ အဖွဲ့သစ်ကို ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းသည်။ အိတလီ ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ရီပတ် ဗလီကင်ပါတီခေါင်းဆောင် စပါဒိုလီနိုက တာဝန်ယူသည်။ ထို့နောက် အိတလီအစိုးရအဖွဲ့ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် စပါဒိုလီနို သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ်ဇွန်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုသည်။

အိတလီနိုင်ငံသမိုင်းကို ပြန်ကြည့်လျှင် ခရစ်ယာန် ဒီမို ကရက်တစ် ပါတီဝင်များသာ ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးကို ရရှိခဲ့

အကျယ်အဝန်း။	။ ၁,၁၆,၃၀၄ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၅,၇၄,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ရောမမြို့

နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးဦးမော့လာစောင့် ကြိုးပမ်းနေသော အိဂျစ်သမ္မတ မူဘာရက် (ယာဘက်)

တိုင်းပြည်၏ ဘဏ္ဍာငွေများကို အလွဲသုံးစားမှုဖြင့် စွဲချက် တင်ခံနေရသော သမ္မတ ဆဒတ်၏ညီ အက်စမက်ဆဒတ် (ဝဘက်)

အိတ်လီသမ္မတပါတီနီကဝန်ကြီးချုပ်သစ် ဖန်ဖာနီကို ဂုဏ်ပြု နှုတ်ဆက်နေပုံ

သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီဝင်မဟုတ်သူက အစိုးရအဖွဲ့ကို ပထမဆုံး ဦးဆောင်မှုရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အစိုးရအဖွဲ့သစ်တွင် ဝန်ကြီး ၂၇ နေရာအနက် ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီဝင်တို့က ၁၅ နေရာ ရထားသည်။

အိတ်လီ အစိုးရခေါင်းဆောင်ဟောင်း ဖော်လာနီသည် ဖရီးမေဆင်အဖွဲ့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အစွပ်စွဲခံခဲ့ရ၍ ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ အိတ်လီနိုင်ငံတွင် လက်ရှိ ဖြစ်ပွားနေသော ဥပဒေချိုးဖောက်မှုများ၊ ပြန်ပေးဆွဲမှုများ၊ သူလျှို့မှုများနှင့် သတင်းစာ ဆရာတဦးအား လုပ်ကြံခံခဲ့မှု တို့သည် ဖရီးမေဆင်အဖွဲ့နှင့် ပတ်သက်သည်ဟု ရဲအဖွဲ့က ကြေငြာခဲ့သည်။ အဆိုပါ အကြမ်းဖက်မှုများနှင့် ပတ်သက် သူ ဖရီးမေဆင်အဖွဲ့ဝင် ၉၅၃ ဦး အမည်စာရင်းကို အစိုးရက ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ပါလီမန်သို့ တင်ပြ ခဲ့သည်။

ထိုအမည်စာရင်းတွင် အစိုးရအဖွဲ့ ဝန်ကြီးများ၊ ပါလီမန် အမတ်များ၊ တရားသူကြီးများ၊ ရဲအဖွဲ့နှင့် တပ်မတော် အမှုထမ်းအချို့ ပါရှိသည်။ ဖရီးမေဆင် အဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင် ၁၅,၀၀၀ ရှိသည်ဟု အိတ်လီရဲအဖွဲ့က ယူဆထားသည်။

အိတ်လီနိုင်ငံတွင် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ အတွင်း ကမ္ဘာက အာရုံစိုက်ခဲ့ရလောက်အောင် ပြန်ပေးဆွဲမှု တမှု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ အိတ်လီနိုင်ငံ ဗီရိုနာမြို့နေ ဥရောပတောင် ပိုင်း မြောက်အတ္တလန္တိတ် စာချုပ်အဖွဲ့ (နေတိုး) ကြည်း တပ်ဖွဲ့များ၏ အကြီးအကဲတဦးဖြစ်သူ အမေရိကန်လူမျိုး ဗိုလ်မှူးချုပ် ဒိုဇီယာကို အိတ်လီ ပြောက်ကျားနီ တပ်ဖွဲ့ ဝင်များက ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ပြန်ပေးဆွဲခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဒိုဇီယာသည် နေတိုးအဖွဲ့၏ ထောက်ပံ့ပို့ဆောင် ရေးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ ဒုတိယ သေနာပတိချုပ် တာဝန်ကိုလည်း ထမ်းဆောင်နေသူ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ် ဒိုဇီယာ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အိတ်လီ ရဲအဖွဲ့ဝင်များက အထူး ကြိုးပမ်း ရှာဖွေခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် အိတ်လီ ပြောက်ကျားနီ တိုက်မှ ဗိုလ်မှူးချုပ် ဒိုဇီယာ ပြန်လည် လွတ်မြောက် လာခဲ့သည်။

စပါဒိုလီနီ၏ အစိုးရအဖွဲ့သည် သက်တမ်း ၁၃ လအကြာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်းမှ ဆိုရှယ် လစ်ပါတီဝင် ဝန်ကြီးခုနစ်ဦးနုတ်ထွက်သွားခဲ့သဖြင့် ဝန်ကြီး ချုပ် စပါဒိုလီနီဦးဆောင်သော ငါးပွင့်ဆိုင်ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ အဖွဲ့ နုတ်ထွက်လိုက်ရသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် အိတ်လီနိုင်ငံ၏ ဝါရင့် ဒီမိုကရက်တစ်ခေါင်းဆောင် အာမင်းတိုရေဖန်ဖာနီ သည် စစ်ပြီးခေတ်အိတ်လီနိုင်ငံ၏ ၄၃ ကြိမ်မြောက် အစိုးရ အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့သည်။ ဝန်ကြီးချုပ်ဖန်ဖာနီ၏ လေးပွင့် ဆိုင်ညွန့်ပေါင်း အစိုးရအဖွဲ့တွင် ခရစ်ယာန် ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီ၊ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ၊ လစ်ဗရယ်ပါတီနှင့် ဆိုရှယ်ဒီမို ကရက်တစ်ပါတီတို့ ပါဝင်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ဖန်ဖာနီသည် မြောက်အတ္တလန္တိတ်စာချုပ် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥရောပဘုံစေ့အဖွဲ့ဝင် များနှင့် လည်းကောင်း ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ပြီး ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက စတုရန်းစု တွင် ခရစ်ဒုံးပျံများကို ဖြန့်ကြက်ထားရှိမည့် အစီအစဉ် များကို ထောက်ခံမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာခဲ့သည်။

အိတ်လီသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ အိတ်လီနိုင်ငံသည် ၁၉၈၀ ပြည့် နှစ် စက်တင်ဘာလက စတင်ဖြစ်ပွားသော အီရန် - အိတ်လီ စစ်ပွဲတွင် အီရန်ပိုင်နယ်မြေ စတုရန်းမိုင် ၇,၈၀၀ ကျော် သိမ်းပိုက်နိုင်သည်အထိ အောင်ပွဲခံခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၈၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလမှစ၍ အီရန်တပ်များက အရေးသာလာသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့မှ စတင်သော ဂျရူးဆလမ်းစစ်ဆင်ရေး၊ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင် လ ၁၃ ရက်နေ့မှစတင်သော ရမ်ဒမ်စစ်ဆင်ရေးတို့ဖြင့် အီရန်တို့က ထိုးစစ်ဆင်တိုက်ခိုက်ရာ အိတ်လီသည် သိမ်း ပိုက်ထားသော အီရန်နယ်မြေများကို လက်လွှတ်လိုက်ရ သည်။ အီရန်တပ်များက အိတ်လီနယ်မြေအတွင်း ၁၅ မိုင် အထိ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာသည်။ သို့သော် အီရန်တပ် များသည် အိတ်လီနိုင်ငံ၏ ရေနံလုပ်ငန်း အချက်အချာ ဖြစ်သော ဒုတိယမြို့တော် ဗာဆရာမြို့ကို သိမ်းပိုက်ရေး ရည်မှန်းချက် မအောင်မြင်ပဲ ဆုတ်ခွာရသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်

မပြီးဆုံးသေးသော အီရန် - အီရတ်စစ်ပွဲတွင် အီရတ်သံ့ပန်းစစ်သည်များကို တွေ့မြင်ရပုံ

နိုင်ငံဘာလတွင် အီရန်တပ်ဖွဲ့အင်အား ၂၀,၀၀၀ ခန့်သည် မူဟာရန်စစ်ဆင်ရေးဖြင့် အီရန်နိုင်ငံ ဒေ့ဇူးမြို့မှ အီရတ်နိုင်ငံ အေမာရာမြို့အထိ မိုင် ၅၀ တလျှောက် ထိုးစစ်ဆင်သည်။ အီရတ်ပိုင်နယ်မြေ စတုရန်းမိုင် ၂၁၀ ခန့်ကို အီရန်တို့က သိမ်းပိုက်သည်။ အီရတ်တပ်ဖွဲ့များသည် နယ်စပ်ခံတပ်များကို အခိုင်အခံ တည်ဆောက်ခုံလျက်ရှိသည်။

အီရတ်နိုင်ငံသည် တလလျှင် စစ်စရိတ် ဒေါ်လာသန်း ၁၀၀၀ နှုန်း ကုန်ကျခံနေရသည်။ ဆအူးဒီအာရေဗျ၊ ဂျော်ဒန်၊ မော်ရော့ကို၊ ကူဝိတ်၊ အာရပ်စော်ဘွားများ ပြည်ထောင်စု၊ အိုမန်နှင့် မြောက်ယေမင်စသည့် အာရပ်နိုင်ငံအများစုသည် အီရန်ဘာသာရေးခေါင်းဆောင် အယာတိုလာ ခိုမေနီ၏ ဩဇာပျံ့နှံ့လာမည်ကို စိုးရိမ်၍ အီရတ်ကို ထောက်ပံ့ကူညီ နေသော်လည်း အီရတ်က ပေးဆပ်ရမည့် စစ်စရိတ်ကြေးသည် ဒေါ်လာ ကုဋေ ၃၀၀၀ ကျော်ရှိနေသည်။

အီရန် - အီရတ် စစ်ဖြစ်ပွားချိန်တွင် အီရတ်သမ္မတ ဟူစိန်သည် အီရတ်နိုင်ငံ ခေတ်မီတိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် စီမံကိန်းချမှတ်၍ အကောင်အထည်ဖော်နေဆဲဖြစ်သည်။ ထိုစီမံကိန်းတွင် ဆောက်လုပ်ရေးကဏ္ဍအတွက်ပင် ဒေါ်လာ ကုဋေ ၂,၃၀၀ ဖိုး စာချုပ်ထားသည်။ ရေနံအကြွယ်ဝဆုံး ဆအူးဒီအာရေဗျနိုင်ငံထက်ပင် ပိုများသည်။ သို့သော် စစ်စရိတ်ဝန်ပိလာခြင်း၊ ရေနံတင်ပို့မှုကျဆင်းခြင်းတို့ကြောင့် စီမံကိန်းများကို ဆိုင်းငံ့ရမည့်အခြေသို့ ဆိုက်ရောက်လျက် ရှိသည်။ ပါရှင်းပင်လယ်ကွေ့ရေလမ်းခရီးကို အီရန်က ချုပ်ကိုင်ထားခြင်း၊ မြေထဲပင်လယ်ထွက်ပေါက်ကို ဆီးရီးယားက

ဟန့်တားဖြတ်တောက်ခြင်းတို့ကြောင့် ရေနံတင်ပို့နိုင်မှုသည် ၁၉၇၉ ခုနှစ်က တနေ့လျှင် သုံးသန်းရှိနေရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ၆,၅၀,၀၀၀ သာ ရှိတော့သည်။

အီရတ်နိုင်ငံသည် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု၊ ဗရာဇီး၊ ပြင်သစ်၊ ဗြိတိန်နှင့် အီတလီနိုင်ငံတို့မှ လက်နက်ခဲယမ်းများ၊ စစ်သုံးယာဉ်အပိုပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူရရှိသည်။ အီရန် ပြည်သူ့စစ်တပ် သင်တန်းပေးရေးဆိုင်ရာ ငါးနှစ်စီမံကိန်းကို ချမှတ်၍ အရွယ်ရောက်သော ပြည်သူငါးသိန်းကို စစ်သင်တန်းပို့ချသည်။ အီရတ်တပ်မတော်ကို ဗြိတိန်နှင့် ပြင်သစ်ပညာရှင်များ၊ ယင်းနိုင်ငံများတွင် စစ်ပညာလေ့လာခဲ့သူများက ဦးစီးလေ့ကျင့်ပေးလျက်ရှိသည်။

သမ္မတ ဟူစိန်နှင့်နိုင်ငံ၏ တခုတည်းသော ဘတ်ပါတီသည် ပြည်တွင်းစည်းလုံး ညီညွတ်ရေးကို အားသွန်ဆောင်ရွက်သည်။ အီရတ်တော်လှန်ရေးဦးစီးကောင်စီ (အာစီစီ) ကို ဇွန်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းသည်။ ကောင်စီဦးစီးအဖွဲ့ဝင် ၁၃ ဦးသည် လေးရက်ကြာ စည်းဝေးပြီးနောက် ခုနစ်ဦးကိုဖယ်ရှားကာ ပါတီ၏မူဝါဒအပေါ် ရာနှုန်းပြည့်ယုံကြည်သူ ၁၀ ဦးပါသော ဦးစီးအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ဦးစီးအဖွဲ့၌ မပါသူအချို့ကို သမ္မတ၏ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် တာဝန်ပေးသည်။ ထိုဦးစီးအဖွဲ့သည် စစ်ရေးအောင်မြင်စေရန် ဦးဆောင်ရမည့် အပြင်နိုင်ငံ၏ အကျပ်ဆိုက်နေသော စီးပွားရေး ပြဿနာကိုလည်း ပြေရှင်းရမည်ဖြစ်သည်။

အီရတ်နိုင်ငံသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် တောင်ယေမင်နိုင်ငံနှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ် ပြန်လည် ပြုလုပ်သည်။ တောင်ယေမင်နိုင်ငံ အေဒင်မြို့တွင် အီရတ် ကထိကတဦး အသတ်ခံခဲ့ရမှုကြောင့် ဆက်ဆံရေးတင်းမာကာ ၁၉၇၉ ခုနှစ် ဇွန်လမှစ၍ နှစ်နိုင်ငံသံအမတ်ကြီးများကို ရုပ်သိမ်းထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၁,၆၈,၉၂၈ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၁,၃၈,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဘဂ္ဂဒက်မြို့

အီရန်သမ္မတနိုင်ငံ။ ။အီရန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဆာဒက် ဂုတ်ဗဇာဒေးသည် အယာတိုလာရူဟိုလာ ခိုမေနီကို သတ်ဖြတ်၍ အာဏာသိမ်းရန် ကြံစည်သည်ဆိုသောအမှုဖြင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခံရသည်။ ဂုတ်ဗဇာဒေးသည် ပါရီမြို့တွင် ပြည်ပြေးဘဝဖြင့် ခိုမေနီ နေစဉ်က ၎င်း၏ အရင်းနှီးဆုံး ရဲဘော်တဦးဖြစ်သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ဂုတ်ဗဇာဒေးသည် သေဒဏ်အမိန့် ချမှတ်ခံရသည်။ ဂုတ်ဗဇာဒေး၏ ဖြောင့်ချက်အရ အရာထမ်း ၇၀ သည်လည်း ကြံရာပါများအဖြစ် သေဒဏ်အပြစ်ပေးခံရသည်။

အီရန်နိုင်ငံတွင် လက်ဝဲမူဆလင် မူဂျာဟီဒင်ခတ် (ပြည်သူသာသနာ့စစ်သည်) အမည်ခံအဖွဲ့သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဆက်လက်ပုန်ကန်လျက်ရှိသည်။ ဇွန်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် အီရန်ရေတပ် နိုင်ငံရေး သဘောတရားရေးရာဌာန အကြီးအကဲ ဟိုဂျာတိုလစ္စလာမ် အလီ အာမင်နီဂျတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဇူလိုင်လ ၂ ရက်နေ့တွင် အစ္စလာမ်သမ္မတနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေ မူကြမ်းရေးဆွဲရေး ကောင်စီဝင် အယာတိုလာ ဟူစိန်ဆတ်ဒူဂီသည် လည်းကောင်း လုပ်ကြံခံရသည်။ အီရန်အစိုးရကလည်း မူဂျာဟီဒင်များအပါအဝင် ဆန့်ကျင်ဘက်အုပ်စုဝင်များကို အပြင်းအထန်နှိပ်ကွပ်လျက် ရှိသည်။

အီရန်နိုင်ငံ အနောက်ပိုင်း တောင် တန်း ဒေသ တွင် လည်း ကဒ်လူမျိုး သူပုန်များက လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ ခိုမေနီကို သစ္စာစောင့်သိသူ တော်လှန်ရေး အစောင့်တပ်သား ၄၀၀၀ ပါဝင်သော အထူး လေထီးတပ်ဖွဲ့သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ကဒ်လူမျိုးများ၏ အခြေစိုက်နယ်မြေများကို စီးနင်း တိုက်ခိုက်သည်။ တိုက်ပွဲများ ပိုမိုပြင်းထန်လာရာ ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် အီရန်တပ် အင်အား၏ သုံးပုံတစ်ပုံသည် ကာဒစ္စတန်၌ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လျက် ရှိသည်။ ကဒ်သူပုန် အင်အားသည် ၆၀,၀၀၀ ရှိနေပြီဟု ကဒ်ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီခေါင်းဆောင် ဒေါက်တာ အက်ဗဒယ် ရာမန် ကာဆင်ဗူးက ကြေငြာသည်။

အီရန်နိုင်ငံသည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ အီရတ်နှင့် စစ်ပြိုင်ခင်းလျက်ရှိသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် အီရန်တပ်များသည် အီရတ်တို့သိမ်းပိုက်ထားသော အဘာဒန်မြို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ဘော့စတန်မြို့ကိုလည်းကောင်း ပြန်လည်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ တပ်သား

အီရန်ပိုင် ခူဇက်စတန် နယ်မြေကို ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ပြီး ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေကြသော အီရန်စစ်သားတစု

အင်အား ၆၅,၀၀၀ ပါဝင်သော အီရန်တပ်ဖွဲ့များသည် ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့မှစ၍ စစ်ရိုက်မြှင့်ကာ ဂျရူးဆလမ်းစစ်ဆင်ရေး အမည်ဖြင့် ထိုးစစ်ဆင်သည်။ ဇွန်လဆန်းတွင် အီရန်ပိုင်မြေများကို ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ရရှိသည်။ ဇွန်လ ၂၉ ရက်နေ့တွင် အီရန်ပိုင်နယ်မြေများမှ အီရတ်တပ်အား လုံးကို ရုပ်သိမ်းပြီးစီးပြီဟု အီရတ်ကကြေငြာလေသည်။

အီရန်တပ်များသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၃ ရက်နေ့ညတွင် အီရတ်နိုင်ငံတွင်းသို့ ထိုးစစ်ဆင် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်သည်။ အီရတ်နိုင်ငံကလည်း အီရန်၏ စီးပွားရေး အချက်အချာဒေသများနှင့် ရေနံ အဓိကထုတ်လုပ်ရာ ခတ်ကျွန်းများကို ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်သည်။ အီရန် - အီရတ်တိုက်ပွဲတွင် အီရန်နိုင်ငံဘက်မှ တပ်သား ၆၀,၀၀၀ ခန့် ကျဆုံး၍ အီရတ်နိုင်ငံဘက်မှ ၄၀,၀၀၀ ခန့် ကျဆုံးထားပြီးသော်လည်း စစ်ပွဲမပြီးဆုံးသေးချေ။

ရှားဘုရင်လက်ထက်က ပြဋ္ဌာန်းသော ဥပဒေအားလုံးကို အစ္စလာမ်ဘာသာနှင့် မကိုက်ညီသောကြောင့် ပယ်ဖျက်လိုက်ကြောင်း ၁၉၈၂ ခုနှစ် သြဂုတ်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် အယာတိုလာခိုမေနီက ကြေငြာသည်။ မူဆလင် မဟုတ်သူများပင် ဖြစ်စေကာမူ နမ်းရှုပ်နေစဉ် တွေ့ရှိရသောစုံတို့များကို ကြိမ်ဒဏ် ၁၀၀ အပြစ်ပေးရန်၊ အရက်သေစာ သောက်သုံးသူများနှင့် လိင်ဖောက်ပြန်သူများကို သေဒဏ်အထိ အပြစ်ပေးရန် အထူးဥပဒေများ ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

အကျယ်အဝန်း။	၆,၃၆,၃၆၃ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	၂,၉၅,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	တီဟီရန်မြို့

အသက် ၈၁ နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော အယာတိုလာ ခိုမေနို ကွယ်လွန်လျှင် ရာထူးကို ဆက်ခံမည့်သူကို ရွေးချယ်ရန် ၈၃ ဦး ပါဝင်သည့် လွှတ်တော်တရပ် ရွေးချယ်တင်မြောက်ပွဲကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်း ကျင်းပရာ အသက် ၁၅ နှစ်ပြည့်ပြီးသူတိုင်း ပါဝင်မဲပေးကြသည်။

ရှားဘုရင်လက်ထက် ၁၉၇၈ ခုနှစ်က ဆိုမားလီးယားနိုင်ငံနှင့် အိသီအိုးပီးယားနိုင်ငံတို့ ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားစဉ် အိရန်နိုင်ငံသည် ဆိုမားလီးယားနိုင်ငံကို ထောက်ခံသဖြင့် ကင်ညာနိုင်ငံနှင့် သဘောထားကွဲလွဲကာ သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ခဲ့ကြရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် သံတမန် ပြန်လည်ဆက်သွယ်သည်။

အိသီအိုးပီးယားသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ အိ သီ အိုး ပီး ယား ပြည်သူ့ပါတီစည်းရုံးရေးကော်မရှင် ဗဟိုကော်မတီ၏ ဒုတိယ ပုံမှန်အစည်းအဝေးကို ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၉ ရက်နေ့မှ ၁၃ ရက်နေ့အထိ အိသီအိုးပီးယားနိုင်ငံ အဒစ်အဗားဗား မြို့တော်တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ ပြည်သူ့ပါတီ၏ ပထမအကြိမ်ပါတီညီလာခံကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဇွန်လအတွင်း ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ပုံမှန် အစည်းအဝေးတွင် သဘောတရားရေးနှင့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များကို အဓိကထား ဆွေးနွေးကြသည်။

အိသီအိုးပီးယားနိုင်ငံ၏ တော်လှန်ရေးအောင်မြင်မှုများ အဖြစ် ယခုအထိ လယ်မြေကေ ရှစ်သိန်းကျော် (၃,၂၀,၀၀၀ ဟက်တာ) ကို ပြန်လည်သိမ်းယူရရှိပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ အစိုးရ အဖွဲ့အစည်းများကလည်း ကုန်သွယ်ရေးတွင် ထုတ်ကုန် ၆၅ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် သွင်းကုန် ၇၇ ရာခိုင်နှုန်းသို့ တိုးတက်အောင် ပါဝင်လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြောင်း၊ ပြည်သူ့ ခုနစ်သန်းကိုလည်း အခြေခံ စာတတ်မြောက်ရေး သင်တန်းများ ပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျေးလက် တောရွာများတွင် ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးဝါးကုသပေးမှုမှာလည်း မူလက ထက် နှစ်ဆ ပိုမိုလုပ်ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံ အကြီး အကဲ မင်ဂျစ်စတူဟေလီမာရီယမ်က ကြေငြာသည်။

လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍတွင် အထူးအထွက်တိုးစေရန် နိုင်ငံပိုင် လယ်ယာစိုက်ကွင်း ၄၀ ထူထောင်ပြီး ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သော်လည်း ထုတ်လုပ်မှု နှေးကွေးသဖြင့် ကျေးလက်ဒေသများသည် မြို့များအတွက် လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မှု မရှိခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် တနှစ်လျှင်

အကျယ်အဝန်း။	။ ၄,၇၂,၄၀၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၃,၃၃,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ အဒစ်အဗားဗားမြို့

ကောက်ပဲသီးနှံတန်ချိန် သုံးသိန်းခန့်ကို ဥရောပဘုံဈေး အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများ၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဩစတြေးလျ နိုင်ငံတို့မှ အဓိကထား၍ တင်သွင်းခဲ့ရသည်။

ရေနံစိမ်းကို ဆိုဗီယက်နိုင်ငံမှ ဝယ်ယူရရှိသည်။ အိသီအိုးပီးယားနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်ဖက် နိုင်ငံများသည် အဓိကအားဖြင့် အရင်းရှင်နိုင်ငံများဖြစ်သည့် ဂျပန်၊ အမေရိကန်၊ အီတလီ၊ အနောက်ဂျာမနီနှင့် ပြင်သစ်တို့ဖြစ်သည်။ ဂျပန်နှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံတို့သည် အိသီအိုးပီးယားနိုင်ငံမှ ထွက်သော ကော်ဖီကို အဓိကဝယ်ယူသည့် နိုင်ငံများဖြစ်သည်။ အနောက်ဥရောပနိုင်ငံများနှင့် ကုန်သွယ်မှုသည် စီးပွားရေးအပြန်အလှန် ကူညီမှုကောင်စီ (ကိုမီကွန်) နှင့် ကုန်သွယ်မှုပြုခြင်းထက် လေးဆပိုသည်။ ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့သည် အိသီအိုးပီးယား နိုင်ငံအတွက် ရန်ပုံငွေ အများဆုံးရရှိအောင် လုပ်ဆောင်ပေးသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် အိသီအိုးပီးယားနိုင်ငံ အဒစ်အဗားဗားမြို့၌ အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ (အိုအေယူ) ၏ ၃၆ ကြိမ်မြောက် ဝန်ကြီးများအစည်းအဝေးကို ကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုအစည်းအဝေးသို့ ပိုလစ်ဆာရီယိုကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့အား တက်ရောက်ခွင့်ပြုခဲ့သည့်အပြင် ဆာဟာရဒီမိုကရတစ် သမ္မတနိုင်ငံအား အိုအေယူအဖွဲ့၏ ၅၁ နိုင်ငံမြောက် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ကုန်ဆုံးသည့်အချိန်အထိ အိသီအိုးပီးယားနိုင်ငံတွင် လွတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားမှုများ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားလျက်ရှိသည်။ အိသီအိုးပီးယား အစိုးရတပ်ဖွဲ့များသည် နိုင်ငံမြောက်ပိုင်းရှိ နက်ကဖာမြို့နှင့် အဓိကကျသောမြို့ကြီးများကို ပြန်လည်ရရှိရေးအတွက် အနီရောင်ကြယ် အမည်ရှိ စစ်ဆင်ရေးတရပ်ကို ဆင်နွှဲလျက်ရှိသည်။

၁၉၈၂ ခု နှစ်ဦးပိုင်းမှအစပြု၍ အိသီအိုးပီးယားတပ်ဖွဲ့များသည် မတ်ဝါဒီအိရစ်ထရီယန် ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဖွဲ့ (အီပီအယ်အက်) အဖွဲ့ဝင်များ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေများသို့ စစ်ဆင်လျက်ရှိသော်လည်း အောင်မြင်မှုများ မရခဲ့ချေ။

အိသီအိုးပီးယားနိုင်ငံသည်လစ်ဗျာ၊ တောင်ယေမင် စသည့် နိုင်ငံများနှင့် ချစ်ကြည်ရေးစာချုပ်များကို ချုပ်ဆိုခဲ့သည့် အတွက် အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် ဆက်ဆံရေး မပြေမလည် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ (အီး အီး စီ) ။ ။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ကျင်းပသော ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ဝင် ခေါင်းဆောင်များ၏ နှစ်ရက်ကြာ ဆွေးနွေးပွဲ၌ သဘောတူညီချက် တစုံတရာမျှမရရှိပဲ ပြီးဆုံးသွားသည်။ ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့သို့ ရန်ပုံငွေထည့်ဝင်ရေး ပြဿနာ ဖြေ

ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်လာကြသော နိုင်ငံထကာမှ ခေါင်းဆောင်များကို ဧည့်ရပုံ

ရှင်းရန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများအား လွှဲအပ်ခဲ့သည်။
ဗြိတိန်နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတဂျပာမနီနိုင်ငံတို့က မိမိတို့
သည် ထည့်ဝင်ကြေးကို မတန်တဆပေးသွင်းနေကြောင်း
ပြောကြားခဲ့ကြသည်။

ဖောက်ကလင်အရေးအခင်းကြောင့် ဥရောပ ဘုံဈေး
အဖွဲ့က အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံမှ ပို့ကုန်များ အားလုံးကို
၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့မှစ၍ ပိတ်ပင်ရန် ဆုံးဖြတ်
ခဲ့သည်။ လက်တင်အမေရိကရှိ ပီရူးနှင့် အခြားသော
အင်ဒီယန်းစာချုပ် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများက ဥရောပ ဘုံဈေး
အဖွဲ့သည် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံမှ ပို့ကုန်များကို ပိတ်ပင်
ခဲ့ခြင်းကြောင့် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံမှ ကုန်ပစ္စည်းများကို
ပိုမိုတင်သွင်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ဝင်များ၏ လယ်ယာ ထွက်ကုန်ဈေး
နှုန်း တိုးမြှင့်ပေးရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ချက်ကို ဗြိတိန်
နိုင်ငံက ဗီတိုအာဏာဖြင့် ပယ်ချမည်ကို အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံ
များက တားဆီး ပိတ်ပင်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ပိတ်ပင်ခြင်း
သည် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ တနိုင်ငံအား မိမိ၏ အရေးပါသော
အမျိုးသားရေး အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်ခွင့် ပေးရမည်
ဟူသော ၁၉၆၆ ခုနှစ်က လူ့ဇာတိသဘောတူညီချက်ကို
ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဆန့်ကျင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့က အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံမှ ပို့ကုန်
များအား သပိတ်မှောက်ထားခြင်းကို ရက်သတ္တပတ်
အချိန် ထပ်မံတိုးခဲ့ရာ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို အိုင်ယာလန်
နှင့် အီတလီနိုင်ငံတို့က ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည်။

လက်ဗနွန်ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗဲလဂျီယမ် နိုင်ငံ
ဘရပ်ဆယ်မြို့တွင် ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ အကြီး
အကဲများ၏ ကွန်ဖရင့်တရပ်ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၇

ရက်နေ့တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ လူဇင်ဘတ်နိုင်ငံ၌ ၁၉၇၂
ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော ဥရောပ
ဘုံဈေးအဖွဲ့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ အစည်းအဝေးက
အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံအား စီးပွားရေးသပိတ်မှောက်ထားမှု
ကို ရပ်စဲခဲ့သည်။

ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများက ဆိုဗီယက် ပြည်
ထောင်စု၏ သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့ပိုက်လိုင်းအတွက် စက်ကိရိ
ယာများ ပေးပို့နေမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမေရိကန်သမ္မတက
တားဆီးပိတ်ပင်ရန် ကြိုးစားလျက်ရှိသည်။ ယင်းသို့ ကြိုးစား
နေခြင်းသည် ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့၏ အတွင်းရေးကိုအမေရိ
ကန် ပြည်ထောင်စုက ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု
ယူဆကြပြီး ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ ကိုယ်စားလှယ်များက
ဝါရှင်တန်မြို့၌ အမေရိကန် သမ္မတ ရေဂင်ထံ တရားဝင်
ကန့်ကွက်လွှာကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ဘရပ်ဆယ်မြို့၌ ၁၉၇၂
ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ဥရောပဘုံဈေး အဖွဲ့ဝင်များ၏ အ
စည်းအဝေးက အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသို့ တင်သွင်း
သော သံမဏိပို့ကုန်ကို ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိ လျှော့ချရန်
သဘောတူညီခဲ့ကြသည်။

အယ်ဂျီးရီးယားသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဇွန်လ
၃၀ ရက်နေ့မှ ဇူလိုင်လ ၂ ရက်နေ့အထိ အယ်ဂျီးရီးယား
အာဏာရအမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး တပ်ဦး၏ ဗဟို
ကော်မတီ အစည်းအဝေးကို အယ်ဂျီးယား မြို့တော်တွင်
ကျင်းပခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးတွင် သမ္မတဘင်ဂျီဒ် ချက်
ဒလီအား အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးပါတီ၏
အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့ပြီး ပေါ်လစ်
ဗြူရီအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ဝင်ဦးရေကို တိုးချဲ့ခဲ့သည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ် မေလနှင့်ဇွန်လအတွင်း ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် ဆိုရှယ်လစ်အစိုးရအာဏာရလာသည်မှစ၍ အယ်ဂျီးရီးယား နှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံတို့၏ဆက်ဆံရေးမှာ တိုးတက်လာခဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့အတွင်း အယ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံသို့ ပြင်သစ် သမ္မတ မီးထရောင်း လာ ရောက် လည်ပတ်ခဲ့သည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး၏ ဗဟိုကော်မတီ အစည်းအဝေးကို ကျင်းပခဲ့သည်။ ယင်းအစည်းအဝေးတွင် ပါတီဗဟိုစည်း ကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီမှ ပြုစုထားသည့် အစီရင်ခံ စာအပေါ် အခြေခံ၍ ဗဟိုကော်မတီဝင်လေးဦးအား ရာထူး မှ ဖယ်ရှားခဲ့ပြီး အစ္စလာမ်ဘာသာတရားကို အခြေခံ၍ အမျိုးသမီးများ၏ အခြေအနေနှင့် အခွင့်အရေးများကို အထူးအလေးပြုမည့် မိသားစုဥပဒေကို အယ်ဂျီးရီးယား အစိုးရက ပြန်လည်ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။

တရုတ်ဝန်ကြီးချုပ် ကျောက်ကျိယန်နှင့် အဖွဲ့ဝင်များ သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် အယ်ဂျီး ယားမြို့သို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီးအဖြစ် အလည်အပတ်ရောက် ခဲ့သည်။ သမ္မတချက်ဒလီနှင့် သုံးရက်အတွင်း နှစ်ကြိမ်တွေ့ ဆုံခဲ့သည်။ နှစ်နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များသည် အာဖရိကနှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းပြဿနာ အပါအဝင် နိုင်ငံတကာ အခြေ အနေများ၊ နှစ်နိုင်ငံ စီးပွားရေးတိုးမြှင့်ရေး အခြေအနေ များကို ဆွေးနွေးသည်။

တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံနှင့် အယ်ဂျီးရီးယား နိုင်ငံတို့ သည် လိုအပ်ပါက သက်တမ်းတိုးမြှင့်သွားနိုင်သော သုံးနှစ် သက်တမ်းရှိသည့် ကုန်သွယ်ရေးသဘောတူညီချက်တရပ်ကို ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။ တရုတ်နှင့် အယ်ဂျီးရီးယား နိုင်ငံတို့သည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဒေါ်လာ သန်း ၄၄ သန်းဖိုး ကုန်သွယ်ခဲ့ရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ် လာသန်း ၁၀၀ ဖိုးအထိ တိုးတက်ကုန်သွယ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် အယ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံသည် နှစ်နိုင်ငံ ကုန်သွယ်မှု တန်ဖိုး၏ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း ခန့်ကိုသာ တင်ပို့နိုင်ခဲ့သည်။ အယ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံသည် ဆာဟာရသဲကန္တာရ၌ မိုင် ၇၅၀ ရှည်လျားသော မီးရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးရန် တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံသို့ မေတ္တာရပ် ခံခဲ့သည်။

တရုတ်ဝန်ကြီးချုပ် ကျောက်ကျိယန်သည် အယ်ဂျီးရီး ယားခရီးစဉ်အတွင်း၌ တျူနစ်ဇီးယားနိုင်ငံမှ ရောက်ရှိလာ သော ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် ယာဆာအာရဖတ်နှင့် ဒီဇင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့လေသည်။

အိုမန်နိုင်ငံ။ ။ခမည်းတော် စူလတန် ဆက်ဗင်တိုင်မှု ၏ လက်မှ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် အာဏာ သိမ်းယူခဲ့သော စူလတန် ကဗူးဗင်ဆက်သည် ခမည်းတော်၏ အစဉ်အလာ မှုများကို ပယ်၍ ခေတ်မီသောမှုများကို ချမှတ်လုပ်ဆောင် နေသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှစ၍ ရေနံဈေးနှုန်း မြင့်တက်မှု ကြောင့် ကြွယ်ဝလာသော ဝင်ငွေများဖြင့် နိုင်ငံကို ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးစေသည်။ စူလတန်ကဗူးနန်းတက်စတွင် ကျောင်းသုံး ကျောင်း၊ သူနာပြုနှင့်ဦး၊ ဆရာဝန် ၁၂ ဦး၊ ကတ္တရာ လမ်း သုံးမိုင်သာရှိခဲ့သော အိုမန်နိုင်ငံ၌ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ၃၇၅ ကျောင်း၊ သူနာပြု ၆၂၄ ဦး၊ ဆရာဝန် ၂၁၁ ဦး၊ ဆေးရုံ ၁၄ ရုံရှိလာသည်။ ကတ္တရာလမ်း ၁,၃၀၅ မိုင်နှင့် ကျောက်ခင်းလမ်း ၈,၀၅၅ မိုင် ဖောက်လုပ်ဆက်သွယ်နိုင် လာသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။၁,၂၀,၀၀၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၉,၁၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။မတ်စကက်မြို့

အိုမန်နိုင်ငံဘုရင် စူလတန်ကဗူးဗင်ဆက်

အကျယ်အဝန်း။	။၉,၁၉,၅၉၅ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။၁,၉၃,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။အယ်ဂျီးယားမြို့

ဗြိတိသျှလက်ထက် ၁၉၆၄ ခုနှစ်ကတည်းက အိုကြွ ခဲ့သော အိုမန်လွတ်မြောက်ရေးပေါ်ပြူလာတပ်ဦး လက်ဝဲ သူပုန်များကို ဗြိတိသျှနှင့် အီရတ်နိုင်ငံတို့မှ စစ်ရေး အကူ အညီများဖြင့် နှိမ်နင်းနေရသည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် တောင်ယေမင်နိုင်ငံနှင့်ထိစပ်နေသော ဒိုဖာနယ်၌ အစိုးရက ပြင်းထန်သော ထိုးစစ်ဆင်နွှဲပြီးနောက် ပုန်ကန်မှုများ ချုပ်ငြိမ်းသွားပြီဟု ကြေငြာသော်လည်း တိုက်ပွဲများ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေသည်။ သူပုန်များကို ခိုလှုံခွင့်ပေး၍ ထောက်ခံအားပေးသော တောင်ယေမင် (ပြည်သူ့ဒီမိုကရက် ယေမင်သမ္မတနိုင်ငံ) အစိုးရနှင့် ဆက်ဆံရေး တင်းမာ လျက်ရှိသည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ် မတ်လတွင် ဆအူးဒီအာရေဗျ နိုင်ငံ၏ စေ့စပ်ပေးမှုကြောင့် နှစ်နိုင်ငံနယ်စပ်၌ အပြန် အလှန်ပစ်ခတ်မှုများ ရပ်စဲသွားခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် နှစ်နိုင်ငံတင်းမာမှု ပိုမိုပြင်းထန်လာပြန်၍ နယ် စပ်၌ အပြန်အလှန်ပစ်ခတ်မှုများ ဖြစ်ပွားသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကူဝိတ်နိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးသည် နှစ်နိုင်ငံသို့ လာရောက်၍ စေ့စပ်ညှိနှိုင်း ပေးသည်။

သို့သော် ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် အိုမန်နိုင်ငံ ပိုင်နက် အတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာသော တောင်ယေမင် စစ်သားနှစ်ဦးကို ဖမ်းဆီးရမိကြောင်း အိုမန်အစိုးရက ကြေငြာသည်။

အိုမန်နိုင်ငံ သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် မေလတွင် ဖွဲ့စည်း ခဲ့သော ပင်လယ်ကွေ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကောင်စီတွင် ပါဝင်သော်လည်း အမေရိကန် ရေတပ် အခြေစိုက်စခန်း ချထားခွင့်ကို မပိတ်ပင်ချေ။ မစီရာကျွန်း၊ ဒိုဖာနယ်ရှိ သမရစ်မြို့၊ ဆာလာလာမြို့၊ မတ်စကက်မြို့နှင့် အိုမန်ပင်လယ် ကွေ့တို့တွင် အမေရိကန်စစ်စခန်းများ တည်ဆောက်ခွင့် ပြုထားသည်။

အစ္စရေး နိုင်ငံ နှင့် ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ဒေးဗစ် စခန်း သဘောတူညီချက်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သော အီဂျစ်နိုင်ငံ ကို အာရပ်နိုင်ငံအများက အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက် ခဲ့သည်။ အိုမန်နိုင်ငံသည် အီဂျစ်နိုင်ငံကို အဆက်အသွယ် မဖြတ်တောက်ခဲ့ချေ။ “ဘရိုက်စတား ၈၂ စစ်ရေး လေ့ ကျင့်မှု” ဟု အမည်ပေးထားသော အီဂျစ်-အမေရိကန် ပူးတွဲ စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုတွင် အိုမန်နိုင်ငံသည် ဆူဒန်နိုင်ငံ နည်းတူ ပါဝင် လေ့ကျင့်သည်။

စူလတန် ကဗူးဗင်ဆက်သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တို ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် အဖွဲ့ဝင် ၄၅ ဦးပါဝင်သော အတိုင်ပင်ခံ လွှတ်တော်တရပ်ကို ဖွဲ့စည်းကြောင်း အမိန့် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ နိုဝင်ဘာလ ၃ ရက်နေ့တွင် အတိုင် ပင်ခံ လွှတ်တော်ကို ဖွင့်လှစ်ပေးလိုက်ပြီး လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ

အဖြစ် စူလတန် နာဆာ အယ်ဝါဟီဘီကို ရွေးချယ် တင်မြောက်လိုက်သည်။

စူလတန် ကဗူးဗင်ဆက်သည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဖေဖော် ဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ဘဏ္ဍာ ရေးနှင့် စီးပွားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် မစ္စတာ အဗ္ဗူမူနှင့် အယ် ဇာဝါဝီကို ခန့်ထားလိုက်သည်။

အင်ဒရိုပေါ့၊ ယူရီဗလာဒီ၊ မိရိုဗ်ချ် (ခရစ် ၁၉၁၄-)

။ ။ ကယ်လွန်သူ မစ္စတာဗရက်ဇညက် ဆောင်ရွက်သော ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထွေထွေအတွင်း ရေးမှူးနှင့် ဆိုဗီယက်ဦးစီးလွှတ်တော်ချုပ် သဘာပတိ အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ (နိုင်ငံတော်သမ္မတ) ၏ အရိုက်အရာကို ယူရီ အင်ဒရိုပေါ့က ဆက်ခံခဲ့သည်။

ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ပါတီအထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဗလာဒီ ယူရီအင်ဒရိုပေါ့

ယူရီအင်ဒရိုပေါ့ကို ၁၉၁၄ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၅ ရက်နေ့ တွင် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု စတာဗရိုပိုဒေသတွင် မွေး ဖွားသည်။ သာမန် မီးရထား အလုပ်သမားမိသားစုမှ ပေါက်ဖွားလာသော အင်ဒရိုပေါ့သည် အထက်တန်းပညာ အဆင့်အထိ ပညာသင်ယူခဲ့သည်။

၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်တဦး ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကာရီလီယာပြည်နယ် လူငယ်အဖွဲ့တွင် အတွင်းရေးမှူးဖြစ်လာသည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် တွင် ကာရီလီယာပြည်နယ် ဗဟိုကွန်မြူနစ်ပါတီတွင် ဒုတိ ယအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

၁၉၅၃ ခုနှစ်မှစ၍ ယူရီအင်ဒရိုပေါ့သည် ဟန်ဂေရီပြည် ဆိုင်ရာ ဆိုဗီယက်သံအမတ်ကြီးအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာ အမှုထမ်းခဲ့သည်။

၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီဌာနချုပ်တွင် ဌာနမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး နောက် ဗဟိုကော်မတီဝင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် အင်ဒိုပေါ့သည် ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီအတွင်းရေးမှူးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေး ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပေါ်လစ်ဗျူရို အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ်လည်းကောင်း နိုင်ငံ့တာဝန်များကို အသီးသီး ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

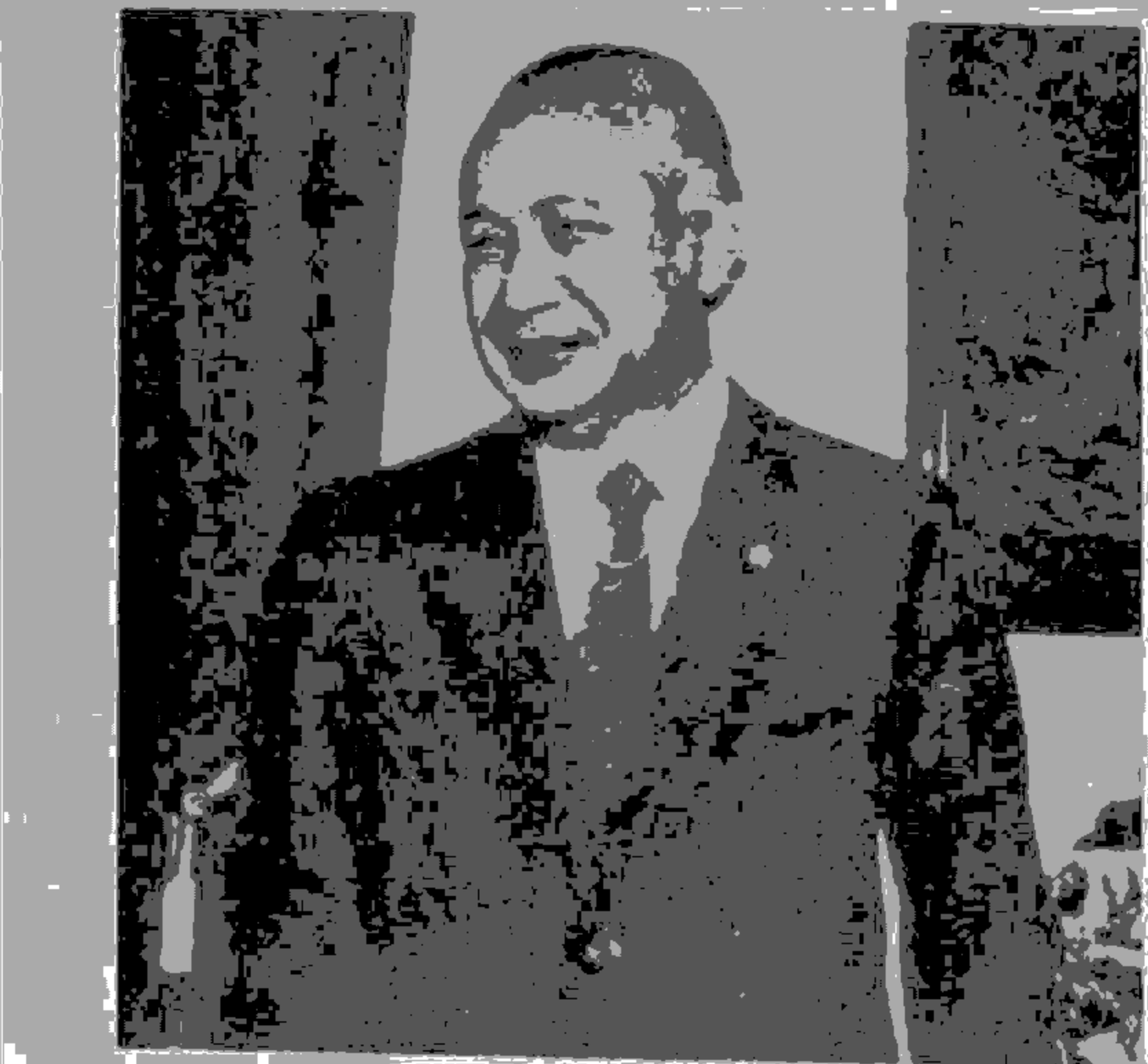
ယူရိုအင်ဒိုပေါ့သည် သံတမန်အတွေ့အကြုံနှင့် နိုင်ငံတကာအတွေ့အကြုံရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဗရက်ဇညက်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ မျက်နှာစုံညီ အထူးအစည်းအဝေးက ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူ ယူရိုအင်ဒိုပေါ့ကို ဗရက်ဇညက်၏နေရာတွင်ပါတီအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တ ညီ တ ညွတ် တည်း ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။

မစ္စတာ အင်ဒိုပေါ့သည် ဆိုရှယ်လစ် လုပ်သားသူရဲကောင်းဘွဲ့နှင့် လီနင်ဘွဲ့များအပြင် မဟာအောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးဘွဲ့တံဆိပ်များကိုရရှိခဲ့သော ဝါရင့် ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

အင်ဒိုနီးရှားသမ္မတနိုင်ငံ။ ။ အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံတွင် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၄ ရက်နေ့တွင် စတင် ကျင်းပသည်။ သမ္မတ ဆူဟာတို အာဏာရရှိသော ၁၉၆၆ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် တတိယအကြိမ်မြောက် ကျင်းပသော ရွေးကောက်ပွဲ ဖြစ်သည်။ ပြည်သူ့ဥက္ကဋ္ဌ သန်းကျော် မဲပေး၍ ဆူဟာတို၏ ဂိုလကာ ပါတီက ထောက်ခံမဲ ၆၄ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အနိုင်ရသည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် ဒုတိယအကြိမ် ရွေးကောက်ပွဲထက် ထောက်ခံမဲ နှစ်ရာခိုင်နှုန်း တိုးလာသည်။ လွှတ်တော်တွင် ၃၆၄ နေရာ ယှဉ်ပြိုင်သည့် အနက် ဂိုလကာပါတီက ၂၄၄ နေရာကို ရရှိသည်။ တိုးတက်ညီညွတ်ရေးပါတီ (ဒီယူပီ)က ၉၆ နေရာ၊ ပါတိုင်းဒီမိုကရစီ အင်ဒိုနီးရှားပါတီက ၂၄ နေရာသာ ရရှိသည်။ ရွေးချယ်ခံ လွှတ်တော်အမတ်များအပြင် သမ္မတ ဆူဟာတိုက လက်ရှိ ဥပဒေအရ ၉၆ ဦး ထပ်မံ ခန့်ထားသည်။ ပါတိုင်းဒီမိုကရစီ အင်ဒိုနီးရှားပါတီသည် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ ပထမဆုံးသမ္မတ ဆူကာနို တည်ထောင်သော အမျိုးသားပါတီနှင့် အခြားပါတီငယ် ခြောက်ခုကို ပေါင်းစည်းထားသည်။

အကျယ်အဝန်း။	။ ၇,၄၁,၁၀၁ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၁၅,၄၀,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဂျကာတာမြို့

သမ္မတဆူဟာတို

အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲတွင် ဂိုလကာပါတီ အနိုင်ရရှိသဖြင့် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေကြသော မဲထွက်ရသူများ

အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် မဲဆွယ် လှုပ်ရှားမှု များကို မတ်လ ၁၅ ရက်နေ့မှစ၍ ပြုလုပ်ရာ အစုလမ်း ပါတီများကို ပေါင်းစည်းထားသော ဒီယူပီပါတီနှင့် ဂိုလ ကာ ပါတီတို့မှ ထောက်ခံသူများသည် ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပွား သည်။ ဂျာကာတာမြို့တော်နှင့် အဓိကမြို့ကြီးများ၌ အဓိ ကရုဏ်းများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာ ၃၆ ဦး သေဆုံးသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ ဆန်ထုတ်လုပ်မှုသည် ၁၉၆၅ ခုနှစ် မှ စ၍ မှန်မှန် တိုးတက်လာသည်။ သို့သော် ကမ္ဘာပေါ် တွင် ပဋိပက္ခမြောက် လူဦးရေ အများဆုံးနိုင်ငံဖြစ်၍ ပြည် တွင်းဆန် ဖူလုံမှု မရရှိခဲ့ချေ။ ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် အင်ဒိုနီးရှားသည် ကမ္ဘာတွင် ဆန်ဝယ်ယူ တင်သွင်းမှု အများဆုံး နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၇၅ ခုနှစ်အတွင်း နှစ်စဉ် ဆန်တန်ချိန် ကိုးသိန်း တင် သွင်းရပြီး ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် နှစ်သန်းအထိ တင်သွင်းရ သည်။ အင်ဒိုနီးရှားအစိုးရသည် တတိယ ငါးနှစ်စီမံကိန်း (၁၉၇၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၄ ခုနှစ်)အရ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး ကဏ္ဍတွင် နှစ်စဉ် ဒေါ်လာ သန်း ၁၀၀၀ ကျော် သုံးစွဲ၍ အထွက်တိုးရေးအတွက် အားပေး လုပ်ဆောင်လိုက်ရာ ရာသီဥတုလည်း ကောင်းမွန်သည့်အလျောက် ၁၉၈၂ ခုနှစ် တွင် ပြည်တွင်းစားသုံးမှု ဖူလုံလာသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်က တဦးချင်း စားသုံးမှုနှုန်းဖြစ်သော ၁၃၄ ကီလိုဂရမ်နှုန်းဖြင့် တွက်ချက်ကြည့်ရာ သီးနှံပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုရှိလျှင်ပင် ဆန် လုံလောက်သော အခြေအနေကို တွေ့ရသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည် အိုပက် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံဖြစ်သဖြင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လက ဗီယင်နာမြို့တွင် ကျင်းပသော အိုပက်အရေးပေါ် အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့မှစ၍ နေ့စဉ် ရေနံ ထုတ်လုပ်မှုကို စည်ပေါင်း ၁ ဒသမ ၆ သန်းမှ ၁ ဒသမ ၃ သန်းသို့ လျော့ချရသည်။ သို့သော် ဝယ်လိုအား ကျဆင်းသဖြင့် ၁ ဒသမ ၂၈ သန်း မျှသာ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလတွင်မူ အဓိကအားဖြင့် ဝယ်လိုအား ကျဆင်းသော ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ရေနံဈေးနှုန်း လျော့ချပေးလိုက်ရာ နေ့စဉ် စည်ပေါင်း ၁ ဒသမ ၃၇ သန်းအထိ ထုတ်လုပ်နိုင်လာသည်။ နိုဝင်ဘာ လတွင် တနေ့လျှင် စည်ပေါင်း ၁ ဒသမ ၄ သန်း အထိ တိုးမြှင့်လိုက်ကြောင်း တရားဝင် ကြေငြာသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည် အိုပက် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများအနက် လူတဦးချင်း ဝင်ငွေနှုန်းပါးသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ (တဦး ချင်း ဝင်ငွေ ဒေါ်လာ ၅၂၀ ရှိသည်။) သို့ရာတွင်နိုင်ငံခြား ကြွေးမြီများစွာ မတင်ခြင်းကြောင့် အဓိကပို့ကုန် ဖြစ်သော ရေနံဈေးနှုန်း ကျဆင်းသွားသည့်တိုင် စီးပွားရေး အခြေ မယိုင်ပဲ ခံနိုင်ရည်ရှိသည်။ အစိုးရ အခွန်အကောက်သည် ၁၉၈၁-၈၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် ဒေါ်လာသန်းပေါင်း

၁၉,၄၃၀ ရရှိခဲ့ရာမှ ၁၉၈၂-၈၃ ခုနှစ်တွင်သန်းပေါင်း ၁၆,၃၃၀ သာ ရရှိသော်လည်း အင်ဒိုနီးရှားအစိုးရသည် ဘတ်ဂျက် ဖြတ်တောက်ခြင်း၊ အခွန်အကောက် အနည်းငယ် တိုးခြင်း တို့ဖြင့် ကာမိအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ တည်ဆောက် ဆဲ ဖြစ်သော ဘိုနိုယိုကျွန်းနှင့် ဂျာဗားကျွန်းအလယ်ပိုင်းရှိ ရေနံချက် စက်ရုံများကိုလည်း လျာထားသည့် အတိုင်း ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မည် ဖြစ် သည်။ သို့ရာတွင် ဂျာဗားကျွန်းရှိ အခြား ရေနံချက် စက်ရုံ စီမံကိန်းတခုကိုမူ ခေတ္တ ရပ်ဆိုင်းထားရသည်။ ပြည်တွင်း လောင်စာဈေးနှုန်းများသည် ၄၇ ရာခိုင်နှုန်း တက်သွားသည်။ အစိုးရသည် သွင်းကုန်များကို ဖြတ် တောက်ခြင်း၊ သွင်းကုန်များအပေါ် အခွန်တိုးကောက် ခြင်းများကို ဆောင်ရွက်သည်။ ပြည်ထွက်ခွင့် အခွန် အကောက် အနေဖြင့် ဒေါ်လာ ၂၂၀ စီကို အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံမှ ထွက်ခွာသွားမည့် လူတဦးစီထံမှကောက်ယူသည်။

အမျိုးသားလုံခြုံရေးနှင့် တည်ငြိမ်ရေး ကောင်းမွန်စေ ရန်အတွက် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ တပ်မတော်တပ်ဖွဲ့များကို လာမည့် ငါးနှစ်အတွင်း ခေတ်မီတိုးတက်စေရန်ဆောင်ရွက် မည် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြပါရှိသည့် နိုင်ငံတော် မူဝါဒများ ဆိုင်ရာ အခြေခံ လမ်းညွှန်မှု မူကြမ်းကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ကြေငြာခဲ့သည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံဂျာဗားကျွန်းအလယ်ပိုင်းရှိ ဂျော့ဂျော့ ကာတာမြို့၏ မြောက်ဘက် ကီလိုမီတာ ၄၀ ခန့် အကွာ တွင် တည်ရှိသော ဗောဇောဗုဇော စေတီတော်ကြီးကို ကုလသမဂ္ဂပညာသိပ္ပံနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့ကြီး (ယူနက်စကို) မှ တဆင့် နိုင်ငံတကာ ပူးပေါင်း ကူညီမှုဖြင့် ထိန်းသိမ်း ပြုပြင်ပြီးပြီဖြစ်သည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် သမ္မတ ဆူဟာတိုက ပြန်လည် ဖွင့်လှစ်ပေးရန် စီစဉ်ထား သည်။ ယင်းစေတီတော်ကြီးကို ၁၉၁၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ ကပင် ထိန်းသိမ်းပြုပြင်ရန် ကြိုးစားခဲ့ရာ မအောင်မြင်ခဲ့ ချေ။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၅ ခုနှစ် အထိ ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း ပြုပြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်မှစ၍ ကွန်ပျူ တာ အကူအညီဖြင့် စေတီတော်ကြီး၏ အစိတ်အပိုင်း ၁၃,၀၀၂၃၂ ခုကို ဖြုတ်၊ သန့်၊ ပြုပြင် မှမ်းမံ၍ ပြန်လည် တပ်ဆင်သည်။

စေတီတော်သည် အနားတဘက်လျှင် ၁၂၃ မီတာစီ ကျယ်သော စတုရန်းပုံအခြေရှိ၍ ဉာဏ်တော် ၄၂ မီတာရှိ သည်။ ခေါင်းလောင်းပုံ ပုထိုးပေါင်း ၁,၄၇၂ ဆူ ရှိသည်။ နိုင်ငံခြားသား ပါရဂူများ အပါအဝင်ပညာရှင် ၇၀၀ ခန့်က ယင်း စီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော် ပေးခဲ့သည်။ ယင်း စီမံကိန်းအတွက် နိုင်ငံပေါင်း ၂၈ နိုင်ငံက ငွေကြေး လှူဒါန်းပါဝင်သည်။ ဂျပန်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊

ဩစတြေးလျ၊ ပြင်သစ်၊ ဗဲလဂျီယမ်၊ နယ်သာလန်နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတဂျပာမနီနိုင်ငံတို့က အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၆ ဒသမ ၅ သန်းကူညီသည်။ စီမံကိန်းအတွက် စုစုပေါင်း ဒေါ်လာ ၂၅ သန်း ကုန်ကျသည်။

အောင်ထွန်း၊ဦး။ ။ (မောင်သော်၊စာရေးဆရာ—ရှု။)

အောင်မင်း၊ သခင် (ခရစ် ၁၉၁၈ - ၁၉၈၂) ။ ။ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ပထမဆင့်ရ သခင်အောင်မင်းခေါ် ဦးဟာကီး ဖေလိန်းကို ၁၉၁၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ချင်းတောင် တောင်ပိုင်း မင်းတပ်မြို့နယ်၊ တောင်ကုန်း ကျေးရွာ၌ အဖ မောတိုက်အုပ် (တောင်ပိုင်) ဦးကီးဖေ၊ အမိ ဒေါ်ငိုင်းငြိမ်းတို့မှ မွေးဖွားသည်။ ငယ်စဉ်က ဝဗ္ဗသူးရွာ အမျိုးသား မူလတန်းကျောင်းနှင့် ထီးလင်းမြို့ အစိုးရ အလယ်တန်း ကျောင်းများတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်ကောင်စီဝင် သခင်အောင်မင်း

ကျောင်းသားဘဝမှစတင်၍ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ချင်းတောင်ညီညွတ်ရေး အဖွဲ့တွင် အတွင်းရေးမှူးဖြစ်၍ သခင်အစည်းအရုံးဝင် ဖြစ်လာသည်။

သခင်အောင်မင်းသည် ခြွင်းချန်ထားသောတောင်တန်းဒေသများကို ၉၁ ဌာနအုပ်ချုပ်ရေးအတွင်း ထည့်သွင်းပေးရန်နှင့် မြန်မာပြည်ဘုရင်ခံ၏ ပါလီမန်တွင် တောင်တန်းဒေသများမှ ကိုယ်စားလှယ်များအား ထည့်သွင်းပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သော တိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင် တဦးဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည် အရပ်ရပ်ရှိ ကျောင်းသားများ၊ အလုပ်သမားများ သပိတ်မှောက်ခဲ့သည့် ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် သခင်

အောင်မင်းသည် သပိတ်ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ကန်ပက်လက် မြို့တွင် နယ်လူထု ၅၀၀၀ ကို ဦးဆောင်ခဲ့သည်။

စစ်ပုလိပ်များနှင့် ပဋိပက္ခဖြစ်၍ ၁၉၃၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် အဖမ်းခံရပြီး ကန်ပက်လက်၊ ဟားခါး၊ ဖလမ်း၊ မြင်းခြံ၊ မန္တလေးနှင့် ကသာထောင်များတွင် ရွှေ့ပြောင်းချုပ်နှောင်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ် မတ်လတွင် ကသာထောင်မှလွတ်မြောက်ပြီး အမရပူရမြို့ရှိ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော် (ဘီအိုင်အေ)နှင့် ဆက်သွယ်ပူးပေါင်းပါဝင်ခဲ့သည်။

သခင်အောင်မင်းသည် ချင်းတောင် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ယာယီအုပ်ချုပ်ရေး၊ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး အဖွဲ့အစည်းများအပြင် ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ချင်းတောင် ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် မြန်မာပြည် လုံးဝလွတ်လပ်ရေး ရရှိရေးအတွက် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇွန်လ အထိပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ပြီး လွတ်လပ်ရေးအတွက် နယ်ချဲ့ကိုတိုက်ရန် ချင်းအမျိုးသား မျိုးချစ်လူငယ်များအား စည်းရုံးခဲ့သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့လာသဖြင့် နိုင်ငံရေးမှ အနားယူခဲ့ပြီး ၁၉၄၈ ခုနှစ် မတ်လမှစတင်၍ လက်ထောက်ငွေတိုက်အရာရှိ(မြို့ပိုင်) ရာထူးတွင် ဆယ်နှစ်ကျော်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် အစိုးရအလုပ်မှ နုတ်ထွက်ပြီး ၁၉၆၂ ခုနှစ်အထိ တောင်ယာဥယျာဉ် ခြံလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်မှ ကွယ်လွန်ချိန်အထိ မင်းတပ်မြို့နယ် ပြည်သူ့တောင်သူလယ်သမားကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ၊ တော်လှန်ရေးကောင်စီ အတိုင်ပင်ခံအဖွဲ့ဝင်၊ ချင်းပြည်နယ် လုံခြုံရေးနှင့် အုပ်ချုပ်မှုကော်မတီ အဖွဲ့ဝင်၊ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးကော်မရှင်အဖွဲ့ဝင်၊ အခြေခံဥပဒေပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲ ကော်မရှင်အဖွဲ့ဝင်၊ ပထမအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် ပြည်သူ့ကောင်စီအဆင့်ဆင့်ရွေးချယ်တင်မြောက်ပွဲ ကော်မရှင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် အသီးသီးပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ပထမအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင် မင်းတပ်မြို့နယ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြောက်ခြင်းခံရပြီး နိုင်ငံတော်ကောင်စီဝင် ဖြစ်လာသည်။ ဒုတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင်လည်း မတူပီမြို့နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ် (၁) မှ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြောက်ခြင်း ခံရပြီး နိုင်ငံတော်ကောင်စီဝင်အဖြစ် ဆက်လက်ရွေးချယ်ခံရသည်။

တတိယအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင် မတူပီမြို့နယ် အမှတ် (၁) ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ်

ထပ်မံရွေးချယ် တင်မြောက်ခံရပြီး နိုင်ငံတော် ကောင်စီဝင် အဖြစ်လည်း ဆက်လက်ရွေးချယ်တင်မြောက်ခြင်းခံရသည်။ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည် ပထမဆင့်ရ နိုင်ငံတော် ကောင်စီဝင် သခင်အောင်မင်းသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီး ဒေါ်ရီအေးနှင့် သားသမီး ၁၁ ယောက် ကျန်ရစ်သည်။

အစုရေးနိုင်ငံ။ ။ပါလက်စတိုင်းတို့က အစုရေး နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းဒေသများကို အမြောက်များဖြင့် ပစ်ခတ်သော ကြောင့် အစုရေးတို့သည် လက်ဗန္ဓန်မြို့တော် ဘေရွတ်ကို ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်သည်။ ထို့နောက် အမေရိကန် အထူး သံတမန် ဖိလစ်ဟာဘစ်၏ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၄ ရက်နေ့တွင် အစုရေးနှင့် ပါလက်စတိုင်းတို့ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီမှုရသည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့တွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံဆိုင်ရာ အစုရေး သံအမတ်ကြီးကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့၌ လက်နက် ကိုင် တစုက ပစ်ခတ်လုပ်ကြံရာ ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရရှိ သည်။ ထိုကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ဘေရွတ်မြို့ အနီးရှိ ပါလက်စတိုင်း စခန်းများကို အစုရေးက ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်

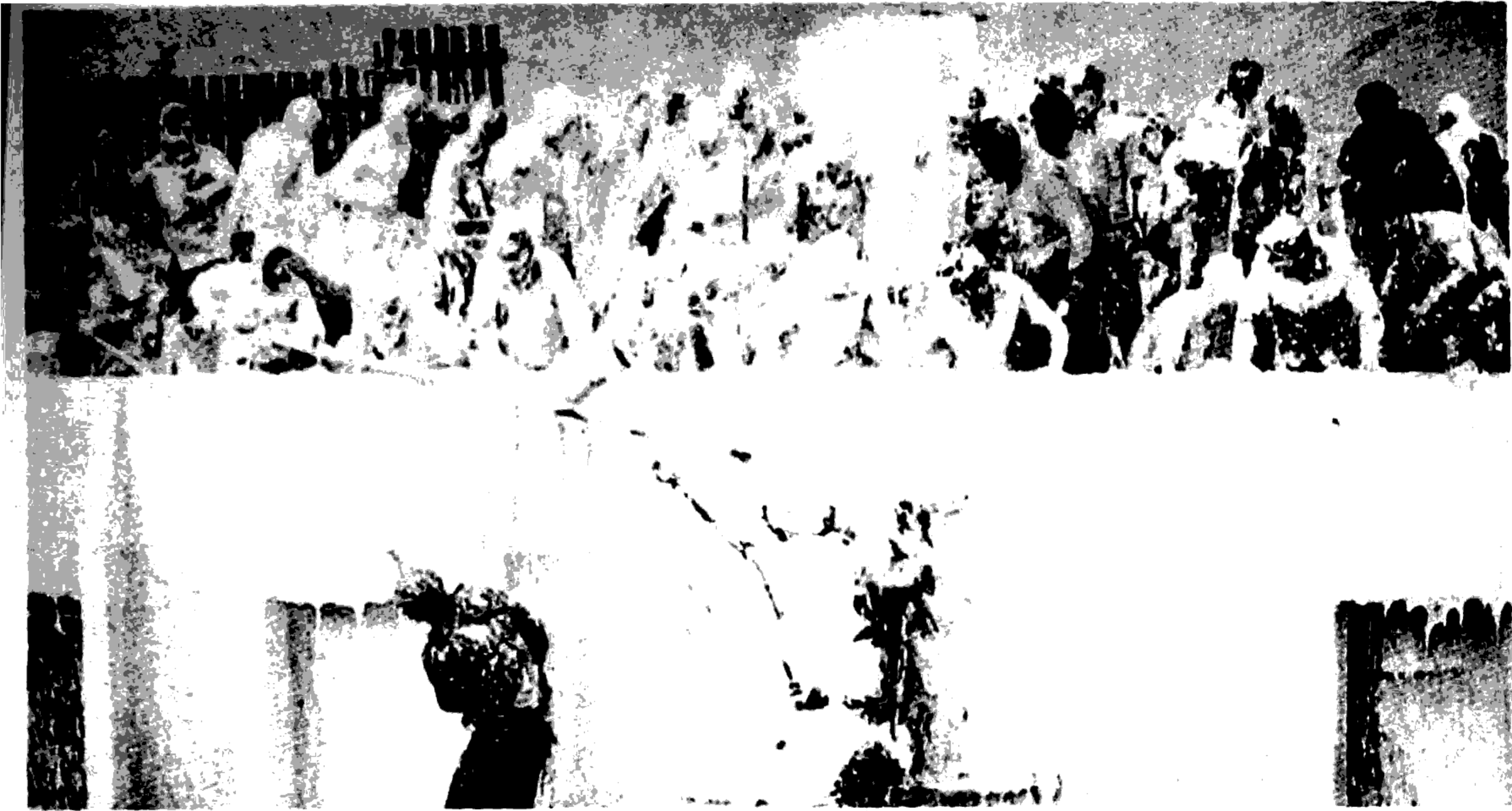
သည်။ ပါလက်စတိုင်း တပ်များကလည်း အစုရေး နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်း ဂါလီလီဒေသကို အမြောက်များ၊ ဒုံးပစ် လောင်ချာများဖြင့် ပစ်ခတ်သည်။ ပါလက်စတိုင်းတို့သည် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု၊ မြောက်ကိုးရီးယား၊ ဟန်ဂေရီ၊ လစ်ဗျနှင့် ဆီးရီးယားတို့ထံမှ တင်ကားများ၊ လေယာဉ်ပစ် အမြောက်များ၊ ဆမ် ၇ နှင့် ဆမ် ၉ ဝေဟင်ပစ် ဒုံးကျည် လက်နက်များ ရရှိထားသည်။ လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံတွင် ရှိနေ သော ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျား ၁၆,၀၀၀ ကို ချေမှုန်း ရန်နှင့် ဆီးရီးယားတပ်များကို လက်ဗန္ဓန်နိုင်ငံတွင်းမှ ဖယ် ရှားရန် ရည်ရွယ်သော ဂါလီလီဒြိုမ်းချမ်းရေးထိုးစစ် ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့တွင် စတင် ဆင်နွဲသည်။ အင်အား ၂၅,၀၀၀ ကျော်ခန့်ရှိပြီး တင်ကားအစင်း ၅၀၀ ကျော်ဖြင့် စစ်သုံးကြောင်းခွဲကာ ချီတက်တိုက်ခိုက်သည်။ လက်ဗန္ဓန်တပ်မတော်သည် စစ်ပွဲတွင် မပါဝင်ပဲ ဘေရွတ်မြို့ အရှေ့ပိုင်းတွင် တပ်စွဲထားသည်။ ဇွန်လ ၁၂ ရက်နေ့တွင် အစုရေးနှင့် ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေး အဖွဲ့တို့သည် ကုလသမဂ္ဂဆုံးဖြတ်ချက်အရ အပစ်အခတ် ရပ်စဲသည်။

ထိုအချိန်တွင် အစုရေးတို့သည် ပီအယ်အို ဌာနချုပ် ရှိရာ ဘေရွတ်မြို့ အနောက်ခြမ်းကို ဝိုင်းရံပြီးဖြစ်၍ ပီအယ်အို

အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် အစုရေးလူမျိုးများ အခြေစိုက် နေထိုင်နိုင်ရန် ပြဋ္ဌာန်းသည့် အခမ်းအနားကျင်းပနေပုံ

အစုရုံးနိုင်ငံ

ဆိုင်းနိုင်းကျွန်းဆွယ်ကို အိဂျစ်နိုင်ငံသို့ ပြန်လည်မပေးအပ်မီ လက်ရှိနေထိုင်သူ အစုရုံးပြည်သူများကို ပယ်ရှားနေသော အစုရုံးစစ်သည်တစ်စု

ခေါင်းဆောင် ယာဆာအာရ ဖတ် ဦးဆောင်သော ပါလက်စတိုင်း လက်နက်ကိုင် အင်အား ၇၀၀၀ ခန့်နှင့် ဆီးရီးယား တပ် အင်အား ၁,၅၀၀ ခန့် ပိတ်မိသွားသည်။

မဟာဗျူဟာအရ အရေးပါသော ဘေရွတ်၊ ဒမတ်စကတ် လမ်းမကြီး အနီးရှိ ဆီးရီးယားတို့၏ ခံစစ်ကြောင်းကို အစုရုံးတို့က ဆက်လက် ထိုးစစ်ဆင်ပြန်ရာ လေကြောင်း အကူအညီဖြင့် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ကြ၍ ဆီးရီးယားတို့ ဆုတ်ခွာရသည်။ သုံးလကြာမျှ အကြိမ်ကြိမ် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ကုလသမဂ္ဂနှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကြိုးပမ်းမှုများကြောင့် ဘေရွတ်မြို့မှ ပါလက်စတိုင်း တပ်များသည် တျူနစ်ဇီးယား၊ ဆီးရီးယား၊ တောင်ယေမင်၊ မြောက်ယေမင်၊ ဂျော်ဒန်၊ ဆူဒန်၊ အီရတ်၊ စိုက်ပျပ်နှင့် ဂရိနိုင်ငံများသို့ ထွက်ခွာ သွားရခြင်းဖြင့် ဘေရွတ်စစ်ပွဲပြီးဆုံးသွားသည်။

ဘေရွတ်စစ်ပွဲသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း အစုရုံးတို့ ဆင်နွှဲသည့် အရှည်ကြာဆုံး စစ်ပွဲဖြစ်သည်။ ဤစစ်ပွဲဖြင့် အစုရုံးတို့သည် လုံခြုံသော မြောက်ပိုင်း နယ်နိမိတ်ကို ထူထောင်နိုင်ခဲ့သည်။

လက်ဗနန်နိုင်ငံတွင် အစုလိုက် အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် အမှုအခင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခုံဖွဲ့အစစ်ခံနေရသော ဝန်ကြီးချုပ်ဗယ်ဂင်နှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဂျွန်

အကျယ်အဝန်း။	။ ၈,၂၁၉ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၄၀,၀၀,၀၀၀
မြို့တော်။	။ ဂျရူးဆလမ်းမြို့

အစ္စရေးနိုင်ငံ

အစ္စရေးဘက်မှ ဗိုလ်မှူးချုပ် ရီကုတီယယ် အပါအဝင် စစ်သည် ၃၆၈ ဦး ကျဆုံးပြီး ၂,၃၈၃ ဦး ဒဏ်ရာရသည်။

ဂါလီလီစစ်ဆင်ရေးအတွက် အစ္စရေးနိုင်ငံ၏ တိုက်ရိုက် ကုန်ကျစရိတ်သည် အမေရိကန်ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၁,၅၀၀ ဝန်းကျင် ရှိသည်။ ထုတ်လုပ်မှုကျဆင်းခြင်းနှင့် ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည် လုပ်ငန်းကျဆင်းမှု အပါအဝင် သွယ်ဝိုက်ကုန်ကျ စရိတ်နှင့် ဆုံးရှုံးမှု သည်လည်း ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၁,၅၀၀ ခန့် ရှိသည်။ အစ္စရေးနိုင်ငံ၏ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ၁၀၂ ရာခိုင်နှုန်း ရှိနေရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် တွင် ၁၃၁ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်သွားသည်။

အစ္စရေးနိုင်ငံက အာရပ်ပိုင် နယ်များကို ဆက်လက် သိမ်းပိုက်နေခြင်း၊ တောင်အာဖရိက ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီး အလည်အပတ်လာရောက်သည်ကို လက်ခံခြင်း တို့ကြောင့် ဇိုင်ယာနိုင်ငံသည် ၁၉၇၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၄ ရက် နေ့၌ အစ္စရေးနိုင်ငံနှင့် သံတမန် အဆက်အသွယ် ဖြတ် တောက်ခဲ့ရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလ ၁၄ ရက် နေ့ တွင် သံအဆက်အသွယ်ပြန်လည်ပြုလုပ်ကြောင်း ဇိုင်ယာ နိုင်ငံက ကြေငြာသည်။ ဇိုင်ယာ တပ်မတော်အတွက် အထူးတပ်ဖွဲ့ များကို ကူညီလေ့ကျင့်ပေးမည့် အစ္စရေး စစ်နည်းပြများ စေလွှတ်ပေးရန် သဘောတူစာချုပ်တရပ်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

အစ္စရေး အစိုးရသည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ဂျော်ဒန်နိုင်ငံမှ သိမ်းယူထားသော အနောက်ဘက်ကမ်း နယ်မြေတွင် အိုး အိမ် တည်ဆောက်လျက် ရှိသည်။ ပါလက်စတိုင်း လူမျိုး ရှစ်သိန်းနှစ်သောင်း နေထိုင်လျက်ရှိသော ထိုနယ်မြေတွင် ၁၉၈၆ ခုနှစ်၌ ဂျူးအမျိုးသား တသိန်း နေထိုင်နိုင်ရန် အိုးအိမ်များ တိုးချဲ့ဆောက်လုပ်နေသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ထိုနယ်မြေ၌ ဂျူးအမျိုးသား ၂၀,၀၀၀ ကျော် နေထိုင်နိုင်ရန် စီစဉ်ပေးထားပြီး၍ ၁၉၈၃ ခုနှစ် မတ်လတွင် ထိုလူဦးရေ၏ နှစ်ဆရှိလာစေရန် ရည်မှန်း ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ဥက္ကံသာဘိဝံသ၊ ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တ၊ အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ၊ မန္တလေးမြို့၊ မြင်းဝန်ကျောင်းတိုက်၊ ပတ္တမြား ကျောင်း (မြန်မာ ၁၂၆၆-) ။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဥက္ကံသာ ဘိဝံသသည် မန္တလေးတိုင်း၊ သာစည်မြို့နယ်၊ အပျောက်ရွာ တောင်သူကြီး ဦးစံငြိမ်း၊ ဒေါ်ငြိမ်းသာတို့မှ ၁၂၆၆ ခုနှစ် နယုန်လပြည့်ကျော် ၁ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

၁၁ နှစ်သားအရွယ်၌ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက် သည်။ ၁၆ နှစ်သားအရွယ်၌ မန္တလေးတိုင်း၊ တောင်သာ

ဥက္ကံသာ ဘိဝံသ၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့ရ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဥက္ကံသာဘိဝံသ

မြို့နယ်၊ ကန်မြဲဇောင်ချမ်းရွာ ဆရာတော် ဦးဂုဏ်နှင့် ပျဉ်သာရွာဆရာတော် ဦးကဝိတို့ထံ၌ စာပေကျမ်းဂန်များ သင်ယူခဲ့သည်။

၁၂၈၅ ခုနှစ်တွင် မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ပျဉ်သာရွာ ပျဉ်သာ အလယ်ကျောင်း ခဏ္ဍာသိမ်၌ ဆရာတော်ဦးကဝိကို ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

၁၂၈၆ ခုနှစ်တွင် အမရပူရမြို့၊ တူးမောင်းတိုက်၌ သီတင်း သုံး၍ ညဝါကျမ်းတို့ကို သင်ယူခဲ့သည်။ ၁၂၈၇ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့ ဘုရားကြီးတိုက် ဟံသာဝတီ ဆရာတော်ထံ၌ သုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ ရူပသိဒ္ဓိ၊ ဋီကာကျော်စသော ကျမ်းတို့ကို ဆိုဝါနှင့် သင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့သည်။ အလယ်တိုက်ကြီး ဆရာတော် ဦးဥယျာထံ၌ ကင်္ခါဝိတရဏီ အဋ္ဌကထာနှင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကျမ်းများကို ဆိုဝါဖြင့်ပင် သင်ယူခဲ့သည်။ အခြား ကျမ်းများကိုလည်း စာချဆရာတော် အသီးသီး ထံ၌ ဆည်းပူးခဲ့သည်။

ဘာသန္တရနှင့်တကွ ဗေဒင်ကျမ်းများ၊ ဆေးကျမ်းများ၊ သဒ္ဒါကျမ်းများကို သက္ကတဘာသာရင်းဖြင့် ကျမ်းကျင့် တတ်မြောက်ခဲ့သည်။ သီဟိုဠ် ဘာသာကိုလည်း အထူး ကျွမ်းကျင်သည်။ အင်္ဂလိပ်စာနှင့် သင်္ချာကိုလည်း လေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့သည်။

၁၂၉၉ ခုနှစ် နတ်တော်လ၌ မန္တလေးမြို့၊ ပရိယတ္တိ သာသန ဟိတ အသင်းကြီးမှ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းသော ဘဒ္ဒန္တဥက္ကံသာဘိဝံသ ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ ဓမ္မာစရိယ (မူလစာချ) ဘွဲ့တံဆိပ်ကို လက်ခံရရှိသည်။ ၁၃၂၅ ခုနှစ်မှ စ၍ မြင်းဝန်တိုက်၏ ဒုတိယ နာယကဆရာတော်အဖြစ် သာသနာ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ ပဋိဝိသောဓကတာဝန်ကို အချိန်ပြည့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပြီး

သည်မှ ယခုအချိန်တိုင်အောင် သာသနာရေး ဦးစီးဌာန၏ လျှောက်ထား တောင်းပန်ချက်အရ သဒ္ဒါနိတိ နိဿယကျမ်း များကို ပဓာန နာယက ဦးဆောင် ဆရာတော် အဖြစ် တာဝန်ယူ၍ အဖွဲ့ဝင်ဆရာတော်များနှင့် တကွ ဖြည့်စွက် ပြင်ဆင်သုတ်သင်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ စလင်းဝိနည်းငါးကျမ်း ဂဏ္ဍိကျမ်းများကို ရိုက်နှိပ်ရန် အဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်များနှင့် တကွ ပြင်ဆင်သုတ်သင်ဆဲဖြစ်သည်။

၁၃၄၁ ခုနှစ် တန်ခူးလတွင် မန္တလေးမြို့၊ မဟာမုနိ ဘုရားကြီး ဂေါပကအဖွဲ့ သြဝါဒါစရိယ ဆရာတော်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၃၄၂ ခုနှစ် တပို့တွဲလတွင် မန္တလေးမြို့ ပရိယတ္တိ သာသနာဟိတ အသင်းကြီး၏ သြဝါဒါစရိယ ဆရာတော်အဖြစ်လည်းကောင်း ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်း ခံယူရရှိတော်မူသည်။

ရူပသိဒ္ဓိဂဏ္ဍိကျမ်း၊ အရုဏောဒယ ဝိနိစ္ဆယကျမ်းနှင့် ဦးရန်ကုန်နိယံ အဖြေကျမ်းများကို ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။

ဤသို့ သာသနာ့အကျိုး သယ်ပိုး ဆောင်ရွက် တော် မူခြင်းကြောင့် ၁၃၄၃ ခုနှစ်တွင် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံ နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို အလှူခံ ရရှိတော်မူသည်။

အိန္ဒိယပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံ။

အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် ဘင်္ဂလား ဒေ့ရှ နိုင်ငံ တို့မှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၃ ရက်နေ့မှ ၁၅ ရက်နေ့ထိ နယူး မိုး တယ်ပက်တီတောင်ကျွန်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်အငြင်း ပွားမှုကို ဖြေရှင်းရန် နယူးဒေလီမြို့၌ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဘင်္ဂလား ပင်လယ်အော်တွင်း၌ ဆိုင်ကလုံ လေမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်ပြီးနောက် ပေါ်ထွန်းလာသည်ဟု ယုံကြည်ရပြီး ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံက စတင်တွေ့ရှိ ခဲ့သော နယူးမိုးကျွန်းကို ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှစ၍ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ နိုင်ငံက ပိုင်ဆိုင်ခွင့် တောင်းဆိုလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂင်္ဂါမြစ်ရေ ခွဲဝေသုံးစွဲရေးကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နည်း ပညာ ကျွမ်းကျင်သူများအဆင့်နှင့် ဝန်ကြီးများအဆင့် ဆွေးနွေးပွဲများကို ၁၉၈၂ ခုနှစ် မေလတွင် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ နိုင်ငံ ဒက္ကားမြို့၌လည်းကောင်း၊ ဇွန်လတွင် နယူးဒေလီမြို့၌ လည်းကောင်း ကျင်းပသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ

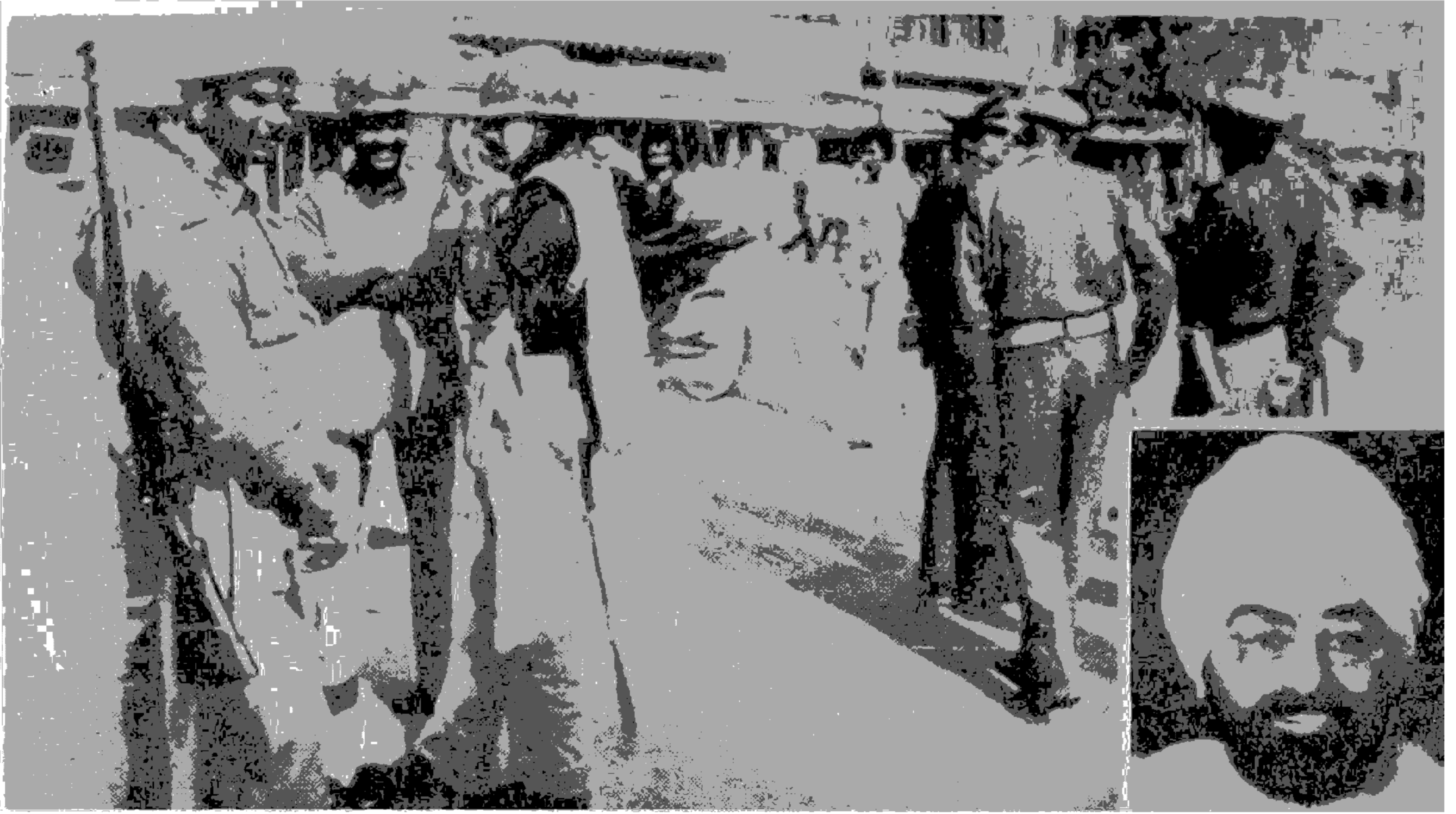
လ ၆ ရက်နေ့တွင် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး အာရှတ်သည် နယူးဒေလီမြို့သို့ ရောက် ရှိလာ၍ ဝန်ကြီးချုပ် အင်ဒီရာဂန္ဒီနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး သည်။ ခေါင်းဆောင်နှစ်ဦးသည် ဂင်္ဂါမြစ်ရေ ခွဲဝေရေး ဆိုင်ရာ ငါးနှစ် သက်တမ်းစာချုပ်ကို ၁၈ လတိုးခဲ့သည့် ကြားဖြတ် သဘောတူညီချက်တရပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုး သည်။ ထိုငါးနှစ်သက်တမ်းစာချုပ်သည် ၁၉၇၇ ခုနှစ် နိုဝင် ဘာလက ချုပ်ဆိုခဲ့သဖြင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၄ ရက် နေ့တွင် ကုန်ဆုံးသည်။

ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ သမ္မတ ဇီယာအူးလဟက်က ၁၉၈၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် စစ်မပြုရေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုရေး ကို အဆိုပြုခဲ့သည်။ အိန္ဒိယဝန်ကြီးချုပ် အင်ဒီရာဂန္ဒီက ယုံနှစ်အောက်တိုဘာလတွင် နှစ်နိုင်ငံ ချစ်ကြည်ရေးနှင့် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေး စာချုပ်ဖြင့် တင်းမာမှုများကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန် အမြဲတမ်း ပူးတွဲကော်မရှင် ဖွဲ့စည်းရေးကို အဆိုပြု ခဲ့သည်။ ထိုအဆိုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်နေ့တွင် နှစ်နိုင်ငံအရာရှိများသည် နယူး ဒေလီမြို့၌ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြသည်။

အိန္ဒိယတိုက်ငယ်ကို အိန္ဒိယနှင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံတို့ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ပိုင်းခြားလိုက်ချိန်မှစ၍ နှစ်နိုင်ငံသည် သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် စစ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး အမြဲတမ်း သံသယပွား လျက်ရှိသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် ပါကစ္စတန်သမ္မတ ဇီယာအူးလဟက်က အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် အငြင်းပွားနေသော ကက်ရှမ်းယားဒေသသည် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ၏ အစိတ်အပိုင်း အဖြစ် အစဉ်အမြဲ တည်ရှိခဲ့ကြောင်း ကြေငြာသည်။ ထိုသဘောထားကို ကန့်ကွက်သောအားဖြင့် ပါကစ္စတန် နိုင်ငံ အစွလားမာဗတ်မြို့၌ မတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် ကျင်း ပမည့် နှစ်နိုင်ငံဆွေးနွေးပွဲကို အိန္ဒိယနိုင်ငံက ငွေ့ဆိုင် လိုက်သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ဇီယာအူးလဟက်သည် ထိုင်း၊ မလေးရှား၊ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် စင်ကာပူနိုင်ငံများသို့သွားစဉ် အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယူးဒေလီမြို့၌ ဝင်ရောက်ရပ်နားပြီး အိန္ဒိယဝန်ကြီးချုပ် မစ္စက်ဂန္ဒီနှင့် သုံးနာရီကြာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။ နှစ်နိုင်ငံဆွေးနွေးပွဲ များကို ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်စတင်မည်ဟု နှစ်နိုင်ငံ ပူးတွဲကြေငြာချက်တွင် ထည့်သွင်းကြေငြာသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံဝန်ကြီးချုပ် အင်ဒီရာဂန္ဒီသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လတွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့လည်းကောင်း၊ ဧပြီလတွင် ဆအူး ဒီအာရေဗျနိုင်ငံသို့လည်းကောင်း၊ ဇူလိုင်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့လည်းကောင်း၊ သြဂုတ်လတွင် မောရစ်ရှ်နိုင်ငံနှင့် မိုဇမ်ဗစ်နိုင်ငံများသို့ လည်းကောင်း အလည်အပတ်သွားရောက်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင် စုမှ ပြန်လာစဉ် သြဂုတ်လ ၅ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်နိုင်ငံသို့

အကျယ်အဝန်း။	။ ၁၂, ၆၉, ၄၂၀ စတုရန်းမိုင်
လူဦးရေ။	။ ၇၀, ၀၀, ၀၀, ၀၀၀
မြို့တော်။	။ နယူးဒေလီမြို့

ပြည်တွင်းဆူပူမှုများကို ထိန်းသိမ်းနေသော အိန္ဒိယရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ။ သမ္မတဖြစ်လာသော ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဇေဆင်း (အတွင်းပုံ)

တရက်ကြာ ဝင်ရောက်ရပ်နားပြီး ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် ဇင်ကို ဆူဇုကီးနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။ စက်တင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသို့ ခြောက်ရက်ကြာမျှ သွားရောက်ကာ ဆိုဗီယက်သမ္မတ ဗရက်ဇညက်နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးသည်။

ပြင်သစ်သမ္မတ ဖရန်စွာမီးထရောင်းသည် နိုဝင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ အီဂျစ်သမ္မတ ဟော့စနီ မူဘာရက်သည် နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း အိန္ဒိယ နိုင်ငံသို့ရောက်ရှိလာပြီး ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စကင်ဂန္ဒီနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံဝန်ကြီးချုပ် အင်ဒီရာဂန္ဒီသည် ကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူထားသော ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးတာဝန်ကို ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီး ရာမဆွာမိ ဗင်ကာတာရာမန်ကို လွှဲပြောင်းပေးပြီး ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဝန်ကြီး ပရာနပ် မူကာဂျီအား ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးအဖြစ် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်နေ့က ခန့်အပ်ခဲ့သည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဇေဆင်းသည် ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင်ကျင်းပသည့် သမ္မတ ရွေးချယ်ပွဲတွင် ယှဉ်ပြိုင်ဘက် တရားသူကြီးချုပ်ဟောင်း ဟန်းရာဂျခန်းနားကို အနိုင်ရရှိပြီး ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် သမ္မတအဖြစ် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်မှစ၍ သမ္မတဖြစ်လာခဲ့ပြီး ငါးနှစ်သက်တမ်း စေ့သွားသော ရှီရီနို လန်ဆန်ဂျီဗာ၏ ရာထူးကို ဆက်ခံခြင်း ဖြစ်သည်။

နဝမအကြိမ်မြောက် အာရှအားကစားပွဲတော်ကို နယူး ဒေလီမြို့တွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့မှ ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပသည်။ အားကစား ပွဲတော်ပိတ်ပွဲ အခမ်းအနားတွင် အရုနာချယ်ပရာဒေရှ ပြည်နယ်မှ အကနုတ်မျိုးကိုတင်ဆက်သည်။ ထိုပြည်နယ်ကို အိန္ဒိယနိုင်ငံက ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်ခဲ့၍ တရုတ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံက အသိအမှတ်မပြုခဲ့ချေ။ ၁၉၆၂ ခုနှစ် က နှစ်နိုင်ငံ နယ်နိမိတ်စစ်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည့် အငြင်းပွား ဒေသတွင် တည်ရှိသည်။ ထိုပြည်နယ်အကများ တင်ဆက် ခြင်းကို တရုတ်နိုင်ငံကပြင်းထန်စွာကန့်ကွက်သည်။ ထိုကန့် ကွက်ချက်ကို အိန္ဒိယနိုင်ငံက ပယ်ချသည်။ နှစ်နိုင်ငံ အငြင်းပွားနေသော နယ်စပ်ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေးပွဲများကို ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ပီကင်းမြို့၌ လည်းကောင်း၊ ၁၉၇၂ ခုနှစ် မေလတွင် နယူးဒေလီမြို့၌ လည်းကောင်း ကျင်းပခဲ့ရာ တိုးတက်မှုအချို့ရရှိထားသည်။ တတိယအကြိမ်ဆွေးနွေးပွဲကို ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ကျင်းပရန် စီစဉ်ထားသည်။

မီးကိုအသုံးမပြုတတ်သေးပဲ ကျောက်ခေတ်လူသားများ ကဲ့သို့ သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းကိုစားကာ ကျောက်ဂူများတွင် နေထိုင်သည့် အဝတ်အစားမပါသော ယောက်ျား မိန်းမ များကို အိန္ဒိယတပ်သားများက ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ဆီးနှင်းထူထပ်သော ဟိမဝန္တာတောင် များပေါ်၌ တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။

အက္ခရာစဉ်အညွှန်း

၁၉၈၃ ခုနှစ် အက္ခရာစဉ်အညွှန်း

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ်ပါ အကြောင်းရပ်များကို အလွယ်တကူ ရှာဖွေဖတ်ရှုနိုင်ရန် အက္ခရာစဉ်၍ ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပါသည်။ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း၌ အသုံးပြုထားသော အက္ခရာစဉ် စနစ်အတိုင်း စီစဉ်ထည့်သွင်းပါသည်။ ဦး၊ ဒေါ်၊ ဆရာစသည့်အသုံးအနှုန်းများကို အမည်၏နောက်၌ ထားရှိပါသည်။ ဂဏန်းအမှတ်များသည် စွယ်စုံနှစ်ချုပ်ပါ အကြောင်းရပ်များ၏ စာမျက်နှာကို ညွှန်းပါသည်။ ဥပမာ - ရေနံတင်ပို့ရောင်းချသော နိုင်ငံများအဖွဲ့ ၁၁၁၊ ၁၉၉၊ ၂၆၇၊ ၃၁၄။ ဟု ဖော်ပြထားရာ ရေနံတင်ပို့ရောင်းချသော နိုင်ငံများအကြောင်းရပ်သည် စွယ်စုံနှစ်ချုပ် ၁၉၈၃၊ စာမျက်နှာ ၁၁၁ တွင်လည်းကောင်း၊ စာမျက်နှာ ၁၉၉ တွင် လည်းကောင်း၊ စာမျက်နှာ ၂၆၇ တွင် လည်းကောင်း၊ စာမျက်နှာ ၃၁၄ တွင် လည်းကောင်း ဖော်ပြထားကြောင်းကို ညွှန်းဆိုပါသည်။

က	ကာရင်တန်, လော့	၂၂၂။	ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံ	၁၂၅၊ ၁၂၆၊ ၁၂၉။
	ကာရင်ဘီယံဒေသ	၁၀၃။		၁၃၀၊ ၁၃၇၊ ၁၇၈၊ ၂၈၃။
ကချင်ပြည်နယ်	ကုလသမဂ္ဂ	၅၅၊ ၅၆၊ ၅၉၊ ၁၀၄၊	ကိုလေး၊ ဦး	၁၃၈။
ကဒတ်ဖီ, ကာနယ် မိုအမ္မာအယ်		၁၃၂၊ ၁၃၃၊ ၁၃၄၊ ၂၁၈၊	ကိုလံဗီယာ အာကာသ လွန်းပုံယာဉ်	၁၃၉။
ကနေဒါနိုင်ငံ		၂၂၁၊ ၃၀၄၊ ၃၁၆။	ကိုလုံးဗီးယားနိုင်ငံ	၁၀၇၊ ၁၁၀၊ ၁၁၁၊
	ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာ			၁၁၂၊ ၁၂၅၊ ၂၀၉၊ ၂၂၄။
ကဗရီးယား	မဟာမင်းကြီးရုံး	၂၉၅၊ ၃၀၃။	ကိုး, ဆီဗက်ရှင်း	၁၂၇။
ကဗူးဗင်ဆက်, ဇူလတန်	ကုလသမဂ္ဂပညာ၊ သိပ္ပံနှင့် ယဉ်ကျေးမှု		ကက်ဆင်, အဗ္ဗဒယ်ရု	၁၈၂။
ကဗင်ဒစ်ရှ စမ်းသပ်ခန်း	အဖွဲ့ (ယူနက်စကို)	၃၁၄။	ကက်ရှမ်းယားဒေသ	၃၁၉။
ကယားပြည်နယ်	ကုလသမဂ္ဂ ပင်လယ်ဥပဒေ		ကင်ချောင်အိ	၁၃၆။
ကရိယန်ဆတ်ချိုမာနန်, ဗိုလ်ချုပ်ကြီး	ကွန်ဗင်းရှင်း	၁၃၂၊ ၁၃၄၊	ကင်ဆာရောဂါ	၇၈၊ ၈၂။
ကရင်ပြည်နယ်		၁၃၆၊ ၂၈၉။	ကင်ဆန်ဟတ်	၁၃၈။
ကလ, အာရှန်	ကုလသမဂ္ဂ ပတ်ဝန်းကျင်		ကင်ညာနိုင်ငံ	၁၄၂၊ ၁၈၆။
ကလောဆင်, အော်လဒင်	အစီအစဉ်အဖွဲ့ (ယူနက်)	၁၄၃။	ကင်ဒေးယံ	၁၃၇၊ ၁၃၈။
ကလိုရိုဖီးလ်ဒြပ်ပေါင်း	ကုလသမဂ္ဂ အာကာသ	၈၂	ကင်အီဆွန်း	၁၃၆။
ကလပ်, ဘာနေး	ကူဝိတ်နိုင်ငံ	၁၂၂၊ ၁၂၆၊ ၁၃၀၊	ကင်းစလေး, ဘင်	၂၆၉။
ကလပ်စတာဗုံး		၂၁၅၊ ၂၆၈၊ ၃၀၇။	ကိုင်းရှန်ဂြိုဟ်သိမ်	၁၁၃။
ကသက်ပဆင်အင်ဇိုင်း	ကူးပါး, ဒေါက်တာ	၂၇၇။	ကစ်ဆင်းဂျား, ဟင်နရီ	၂၀၄။
ကအွန်ဒါ, ကက်နက်	ကူးပါးစုံတွဲ	၂၇၇။	ကတ်စထရို, ဖီဒယ်	၁၀၄၊ ၁၄၈။
ကာစတင်, ကား	ကေကီရှို, နိုဗူဆူ	၂၀၄။	ကတ်စထရို, ရော	၁၄၈။
ကာဆင်ဗူး	ကယ်လီ, ဂရေ	၁၃၆။	ကန် ၁၀၀ စီမံကိန်း	၁၄၃။
ဒေါက်တာ အက်ဗဒယ် ရာမန်	ကဲဒီရှန်, ဂွီဒိုဗီဆို	၁၀၆။	ကုန်းပိတ်နိုင်ငံများ	၁၀၁၊ ၁၃၅။
ကာဇန် ကီနာ, တက်ယာနာကာ	ကဲလဗင်, လော့	၁၁၅။	ကမ်ပူးချားနိုင်ငံ	၁၃၃၊ ၂၉၉။
ကာတာ, ဂျင်မီ	ကော့စတာရီကာနိုင်ငံ	၁၀၄၊ ၁၀၆၊ ၁၀၈၊	ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့	၅၆၊ ၆၀။
ကာတာနိုင်ငံ		၁၁၀၊ ၁၁၂။	ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာနှင့် စိုက်ပျိုးရေးအဖွဲ့	
ကာဗိုဟိုက်ဒရိုတံ	ကော်ဒိုဗက်, ဒီဂို	၃၀၄။	(အက်ဖအေအို)	၁၄၅။
ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ်	ကိုမိုတို, တိုရိုယို	၁၆၃။	ကမ္ဘာ့ပြေးခုန်ပစ်စံချိန်	၁၂၇။
ကာဗွန် နိုက်ထရိုဂျင် သံသရာ	ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ်		ကမ္ဘာ့ဘော်လီဘောပြိုင်ပွဲ	၁၂၂။
ကာဗွန်-ဟိုက်ဒရိုဂျင် ဓာတုစည်း	ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ	၁၂၆၊ ၁၃၀၊	ကမ္ဘာ့ဘောလုံးဗိုလ်လှုပ်	၁၂၀။
ကာမ, ဘာဘရက်		၁၃၆၊ ၃၁၆။	ကမ္ဘာ့ဘဏ်	၁၀၁၊ ၁၄၅၊ ၁၄၆၊ ၁၉၉။

အက္ခရာစဉ်အညွှန်း

စတေဗဲလိုက်ဇာ ဓာတ်ပစ္စည်း	၆၇။	ဆီရပ်ပင်း	၁၄၈။	ဇ	
ထေရီ၊ မာရီ	၂၆၉။	ဆီးချိုရောဂါ	၈၀။	ဇီဝကမ္မပညာ	၂၀၇။
ထေရောင်း၊ ဂျန်	၂၂၀။	ဆီးရီးယားနိုင်ငံ	၁၃၀၊ ၁၆၉၊ ၁၈၁၊ ၂၇၂၊	ဇီဝဓာတ်ဋ္ဌေ	၁၈၇။
စနေဂြိုဟ်	၁၁၃။		၃၀၇၊ ၃၁၆၊ ၃၁၇။	ဇီဝနည်းပညာ	၇၅ - ၈၄။
ပေါဒိုလီနို	၂၁၄၊ ၃၀၅။	ဆုစလော့၊ မိခေး	၁၈၃။	ဇီဝဗေဒ	၇၅၊ ၁၁၄။
ထိန်နိုင်ငံ	၁၂၁၊ ၁၃၄၊ ၁၇၂၊ ၁၇၄၊	ဆူကာနို	၃၁၁။	ဇေယျ၊ စာရေးဆရာ	၁၈၈။
	၂၁၉၊ ၂၂၁၊ ၂၂၅၊ ၂၉၆။	ဆူဇူးကီး၊ ဇင်ကို	၁၄၃၊ ၁၆၃၊ ၂၀၄။	ဇက်ပလင်၊ ကောင်ဖာဒီနန်ဖွန်	၉၄။
ဖမစ်၊ ဝီလီဘီ	၈၇။	ဆူဒန်နိုင်ငံ	၃၁၇။	ဇင်ဗာဗေ သမ္မတနိုင်ငံ	၁၈၉။
လူပီယာနက်၊ အိုင်လီနာ	၁၂၈။	ဆူရီနမ်နိုင်ငံ	၁၀၄။	ဇိုင်ယာနိုင်ငံ	၁၅၄၊ ၁၉၀၊ ၂၁၉၊
စာတတ်မြောက်ရေး လှုပ်ရှားမှု	၁၇၅။	ဆူဟာတို	၃၁၃။		၂၂၅၊ ၂၂၉၊ ၃၁၈။
စာပေဗိမာန် စာမူဆု	၁၇၆။	ဆူးခရို	၆၆။	ဇမ္ဗိယားနိုင်ငံ	၁၉၀၊ ၂၈၇။
စာပေလုပ်သားအဖွဲ့	၁၇၇။	ဆေကူတူရေ	၁၅၉။	ဇွာဇွီ၊ ဟာနန်စီလက်	၁၀၆။
စိန်ကံ၊ ဝင်စတန်	၁၀၇။	ဆေးဂန်	၁၁၉။	ဇွာရီကင်၊ ဗလာဒီမာ	၈၇။
စီးပွားရေး အပြန်အလှန် အထောက်အကူ		ဆေးပညာ	၂၀၇၊ ၂၁၁။		
ပြုမှု ကောင်စီ (စီးမီးယား)		ဆေးရုံနိုင်ငံ	၂၄၆၊ ၂၈၃။	ဈ	
(ကိုမီကျွန်)	၁၅၇၊ ၃၀၉။	ဆယ်မြူယယ်ဆန်၊ ဘင့်အိုင်	၂၀၇။	ဈေးကွက်များလည်ပတ်ပုံ သိအိုရီ	၂၀၉။
စူပါနိုဗာပေါက်ကွဲခြင်း	၁၁၇။	ဆဲလ်	၇၅၊ ၈၄။	တ	
စူးအက်တူးမြောင်း	၃၀၄။	ဆဲလ်ဇီဝဗေဒ	၇၈။	တကာချင်ကို နာဒီဇဒါ	၁၂၈။
စောဘရီ	၁၆၁။	ဆိုဒီယမ်နိုက်ထရိုဂျင်	၆၈။	တတိယအကြိမ် လမ်းစဉ်လူငယ်	
စက်လက်တု	၁၄၀။	ဆိုဒီယမ်ဗင်ဇိုအိတ်	၆၈၊ ၇၂။	နီးနှောဖလှယ်ပွဲ	၁၉၁။
စိုက်ပျိုးရေး ကျွန်း	၃၁၇။	ဆိုဒီယမ်မက်တာ ဗိုင်ဆာလဖိတ်	၆၈၊ ၇၂။	တနင်္သာရီတိုင်း	၂၆၀။
စင်ကာပူနိုင်ငံ	၁၂၉၊ ၁၃၀၊ ၁၄၅၊ ၁၇၈၊	ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စု	၅၅၊ ၅၈၊ ၈၆၊ ၉၇၊	တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ	၅၈၊ ၁၂၅၊
	၂၃၉၊ ၃၁၉။		၁၀၃၊ ၁၀၉၊ ၁၂၀၊ ၁၂၅။		၁၂၆၊ ၁၂၉၊ ၁၃၀၊
စစ်ကိုင်းတိုင်း	၂၅၉။		၁၃၄၊ ၁၅၉၊ ၁၆၄၊ ၁၆၆၊ ၁၈၂၊		၁၄၇၊ ၁၆၃၊ ၁၆၈၊ ၁၈၈၊
စစ်လက်နက်များ	၁၀၉၊ ၁၅၈၊ ၂၂၀။		၁၈၃၊ ၁၈၆၊ ၂၀၆၊ ၂၁၉၊ ၂၂၄၊		၁၉၂၊ ၂၀၄၊ ၂၂၅၊ ၂၃၂၊
စန်းယု၊ ဦး (နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီး)	၁၅၀၊		၂၃၂၊ ၂၃၃၊ ၂၃၄၊ ၃၀၃၊ ၃၀၅၊		၂၈၆၊ ၂၉၄၊ ၃၁၁၊ ၃၂၀။
	၁၆၁၊ ၂၅၅။		၃၀၇၊ ၃၁၀၊ ၃၁၆၊ ၃၂၀။		
စိန်ဗင်းဆင့်နှင့် ဂရင်းနေဒင်းနိုင်ငံ	၁၄၆။	ဆိုမာလီယာဒီမိုကရက်တစ်		တာနာကာ၊ ကာကူအီ	၁၆၃။
စိန်ယွန်း၊ ဗိုလ်ချုပ်		သမ္မတနိုင်ငံ	၁၈၅၊ ၃၀၉။	တာရာကီ၊ မိုဟာမက်	၃၀၃။
အဲဒရက်ဒီအော်စကာ	၃၀၁။	ဆိုမိုဇာ	၁၀၄၊ ၁၀၉၊ ၂၀၆။	တီဗီကင်မရာ	၉၁။
စိန်လူစီယာကျွန်း	၁၀၇။	ဆိုယုင် အာကာသယာဉ်	၁၈၅။	တီယင်ဟန်	၁၉၄။
စိန်လူဝီ စိတ်ဓာတ် လေယာဉ်	၉၆။	ဆိုရယ်ဒီမိုကရက်တစ်ဝါဒ	၁၀၇။	တူရကီ သမ္မတနိုင်ငံ	၁၃၄၊ ၁၉၄။
စံတော်ချိန်	၂၃၉။	ဆက်တင်ကီရီယာ	၁၄၁။	တေလာ၊ ရွန်းနို	၂၆၉။
စံပြုလုပ်သား စီမံကိန်း	၁၇၉။	ဆက်ဗင်တိုင်မူ၊ စူလာတန်	၃၁၁။	တယ်လီဗစ်ရှင်း	၈၆၊ ၉၂။
စွမ်းအင်မြင့် ရူပဗေဒ	၂၇၉။	ဆိုက်တိုပလာဇမ်	၇၆၊ ၈၀၊ ၈၂။	တောဘျိုင်၊ ဘရိုင်ယန်	၂၀၃။
		ဆိုက်ဗီးရီးယားဒေသ	၂၈၄၊ ၂၉၆။	တိုဂိုနိုင်ငံ	၂၂၆။
		ဆင်း၊ ဇေ	၃၂၀။	တိုင်ဆွေ၊ ဂျာနယ်ကျော်	၁၉၆။
		ဆင်းဒဝစ်တောင်ကျွန်း	၂၂၀။	တိုင်ဦး၊ ဦး (သမားတော်)	၁၉၆။
ဆဒတ်၊ အစ္စမက်	၃၀၅။	ဆိုင်ကောစကီး၊ အိုင်ဂေါ်	၉၅။	တင်းဒါးမင်း၊ လီယို	၂၉၉။
ဆဒတ်၊ အနူဝါအယ်	၂၇၅၊ ၃၀၅။	ဆိုင်ထရီဖြန့်နည်း	၇၈။	တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ	၁၃၃၊ ၁၉၆၊
ဆလမ်း	၂၈၀။	ဆိုင်နိုင်းကျွန်းဆွယ်	၁၆၉၊ ၃၀၅။		၂၀၂၊ ၃၁၈။
ဆအူးဒီအာရေဗျနိုင်ငံ	၁၂၆၊ ၁၃၇၊ ၁၄၇၊	ဆစ်ထရစ် အက်ဆစ်	၇၆။	တစ်ရှူးမွေးမြူရေးဗေဒ	၇၈။
	၁၆၉၊ ၁၈၀၊ ၁၈၂၊ ၂၁၅၊	ဆတ္တာ၊ အဗ္ဗဒတ်	၂၃၅၊ ၂၅၅။	တိန်ရှောင်ဖိန်	၁၆၉၊ ၁၉၂၊ ၂၉၃၊ ၂၉၅။
	၂၃၂၊ ၂၆၈၊ ၂၈၄၊ ၃၀၄၊	ဆတ်တင်	၇၇။	တျူးနီးဗီးယားသမ္မတနိုင်ငံ	၁၆၉၊ ၃၁၁၊
	၃၀၇၊ ၃၁၂၊ ၃၁၉။	ဆုံဆက်သိအိုရီ	၂၇၈။		၃၁၇။
ဆာကစ်၊ အီလီယက်	၁၆၅။	ဆွာဇီကော်ဒိုဗာ၊ ရိုဘာတို	၁၀၅၊ ၁၇၁။	တွင်းနက်	၁၁၅။
ဆီကို၊ တိုရိုဟိုကို	၁၂၇။	ဆွီဒင်နိုင်ငံ	၁၂၁၊ ၁၈၆၊ ၂၀၇၊ ၂၀၈၊ ၂၁၇။		
ဆီကမ်ထုတ်လွှင့်စနစ်	၉၀။	ဆွီဒင်ပညာတံခွန်အသင်းများ	၂၀၇။	ထ	
ဆီနိုဂမ္ဘီယာ ပြည်ထောင်စု	၁၈၁။	ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ	၈၂၊ ၁၂၁၊ ၂၉၆။	ထနက်ခိုမန်	၁၉၈။
ဆီယပ်ဗာရဲ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မိုဟာမက်	၁၈၅။	ဆွန်ဆမ်	၂၄၀။	ထရီနိုဒက်နှင့် တိုဗာဂိုနိုင်ငံ	၁၁၀၊ ၂၂၄။

အက္ခရာစဉ်အညွှန်း

ထရိုင်မိုသိုင်းအေမင်း
 အောက်ဆိုင်ခတ် ၇၂။
 ထိုင်းနိုင်ငံ ၁၃၀၊ ၁၃၄၊ ၁၄၅၊ ၁၈၈၊
 ၁၉၈၊ ၂၀၄၊ ၂၀၇၊ ၃၁၉။
 ထိန်းဆေး ၆၈။
 ထိပ်ဆုံးမြင့်ကြိမ်နှုန်း ၈၇။
 ထွန်းရွှေ၊ ဒေါက်တာ ၂၀၀။

ဒ

ဒဂုန်ရွှေမျှား ၂၀၁။
 ဒါဝတ်၊ ပျံ ၁၈၁။
 ဒါဝတ်၊ အက်ဗဒ္ဒ ၁၈၁။
 ဒီရက်၊ ဒေါက်တာ ၂၇၉။
 ဒီဂိုးဂါးစီးယားကျွန်း ၂၄၆။
 ဒီဒု၊ ခရစ်စတင်း ၇၆။
 ဒီပဲရင်းဆရာတော် ၅၇။
 ဒီဘရီး၊ ဝီလျံစီ ၂၁၁။
 ဒီအောဘစ်ဆန်၊ ရှိဘာတို ၁၀၇။
 ဒီအောက်ဆိုင်ဗို နယူကလီအစ်
 အက်ဆစ်(ဒီအင်အေ) ၇၈၊ ၁၁၅။
 ဒူဗလီယာ၊ ဂျင်းကလောက်ဒီ ၁၀၃။
 ဒေးဗစ်၊ ဂျန် ၂၂၀။
 ဒေးဗစ်စခန်းသဘောတူချက် ၃၀၅၊ ၃၁၂။
 ဒီမိုနီကာနိုင်ငံ ၁၄၈။
 ဒီမိုနီကန်သမ္မတနိုင်ငံ ၁၀၄၊ ၂၀၁။
 ဒက်ကာတက်၊ မေရီ ၁၂၈။
 ဒက်စတိုင်း၊ ဂျစ်စကတ် ၂၄၂။
 ဒံသမိချောင်းကူးတံတား ၂၅၉။
 ဒြပ်စင် ၁၁၇။
 ဒွာတေ၊ ဟိုစေး နပိုလီယန် ၁၀၇။

ဓ

ဓနသဟာယနိုင်ငံများအဖွဲ့ ၂၂၃။
 ဓာတုဗေဒ ၂၀၉၊ ၂၅၅။
 ဓာတ်ကြွကာဗွန် ၇၃။

န

နမီးဗီးယားဒေသ ၁၃၃၊ ၁၃၅၊ ၁၉၇၊
 ၂၀၂၊ ၂၁၉၊ ၂၈၇။
 နယူကလီယိုတိုက် အခြေခံ
 ဓာတ်ပေါင်း ၈၀၊ ၈၂။
 နယူကလီအစ် အက်ဆစ် ၇၇၊ ၂၀၉။
 နယူးဇီလန်နိုင်ငံ ၁၂၂၊ ၂၀၃၊ ၂၂၃။
 နယူးမိုး တယ်ပက်တီတောင်ကျွန်း ၃၁၉။
 နာကာဆိုနေ၊ ယာဆုဟီရို ၁၆၃၊ ၂၀၄။
 နာကာဂါဝါ၊ အိချိုရို ၁၆၃။
 နာရဒ၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ၂၀၅။
 နီကရာဂွာ သမ္မတနိုင်ငံ ၁၀၄၊ ၁၀၈၊
 ၁၀၉၊ ၁၁၂၊ ၂၀၆၊ ၂၂၄၊ ၂၈၆။

နီဟေမီယာ၊ ရေနယ်ဒို ၁၂၇။
 နေ ၁၁၃၊ ၁၁၉။
 နေဝင်း၊ ဦး (ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး) ၁၅၀၊ ၂၅၅။
 နယ်ရင်ဗတ် ၇၈။
 နယ်သာလန်နိုင်ငံ ၁၃၄၊ ၂၀၄၊ ၃၁၅။
 နေဘူ၊ ဂျန် ၂၂၄။
 နော်ဝေးနိုင်ငံ ၂၈၃၊ ၂၈၄။
 နိုဗဲဆူ ၅၇၊ ၇၈၊ ၁၁၅၊ ၁၁၉၊ ၂၀၇၊ ၂၇၇။
 နက္ခတ္တဗေဒ ၁၁၃၊ ၁၁၉။
 နက်ပကျွန်းဂြိုဟ် ၁၁၄။
 နိုင်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံ ၅၄၊ ၁၅၆၊ ၂၀၂။
 နိုင်ငံတကာ ပင်လယ်ကြမ်းပြင် ၂၀၀၊ ၂၆၇၊ ၂၈၄။
 အာဏာပိုင်အဖွဲ့ ၁၃၅။
 နိုင်ငံတကာ ဘောက်ဆိက် သတ္တုအဖွဲ့ ၁၁၁။
 နိုင်ငံတကာ ရေပြင်ဆိုင်ရာ
 သဘောတူညီချက် ၂၂၄။
 နိုင်ငံတော်ကောင်စီ ၁၆၀။
 နန္ဒ၊ စာရေးဆရာ ၂၁၀။
 နမ်ဒပ်ဝူး ၁၃၇။
 နျူထရိုနို ၁၁၄။
 နျူးကလိယ ၁၁၇။
 နျူးကလီးယားတုံ့ပြန်မှု ၁၁၉။
 နျူးကလီးယား ဓာတ်ပေါင်းဖို ၁၁၉။
 နျူးကလီးယားများ ပြိုကွဲခြင်း
 (ဖစ်ရှင်း) ၁၁၉။
 နျူးကလီးယားများ
 ရောယှက်မှုဖြစ်စဉ် ၁၁၉။
 နှလုံးတု အစားထိုးခြင်း ၂၁၁။
 နှင်းဆီကုန်းဘိုးဘွားရိပ်သာ ၆၁။
 နှစ်စားသီးနှံထုတ်လုပ်မှု ၁၄၆။

ပ

ပနားမားနိုင်ငံ ၁၀၃၊ ၂၂၄။
 ပရာဂီ၊ ဖရင့် ၁၂၈။
 ပရော့စတရက်ဂလင်ဒင် ၂၀၇။
 ပရိုတိုပလာဇမ် ၇၅။
 ပရိုတင်း ၆၅၊ ၆၆၊ ၇၃၊ ၇၆၊ ၈၃၊ ၁၁၅။
 ပရိုတွန် ၁၁၇။
 ပရိုက်၊ ဂျော့ ၂၇၉။
 ပရမ်တင်ဆူလာနွန်ဒါ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ၁၉၈။
 ပလတ်စမစ် ၈၀။
 ပါကင်စင် ၁၁၆။
 ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ ၁၂၉၊ ၁၃၀၊ ၁၈၈၊
 ၃၀၃၊ ၃၁၉။
 ပါရာဂွေးနိုင်ငံ ၁၁၁။
 ပါရီဒက်၊ ရူဘင်ဒါရီယို ၁၀၅။
 ပါလ်ထုတ်လွှင့်စနစ် ၉၀။
 ပါလက်စတိုင်းဒေသ ၅၉၊ ၁၃၃၊ ၁၆၉၊
 ၂၇၃။

ပါလက်စတိုင်း လတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့
 (ပီအယ်အို) ၁၄၉၊ ၁၆၉၊ ၃၁၆။
 ပါးရှင်း ပင်လယ်ကွေ့ဒေသ ၂၁၅။
 ပီနိုချက်၊ သြဂတ်စတို ၂၁၀။
 ပီရူးနိုင်ငံ ၁၀၈၊ ၁၀၉၊ ၁၁၀၊ ၁၁၁၊
 ၁၂၁၊ ၁၂၅၊ ၂၂၄၊ ၂၈၃။
 ပီအိပ် ချဉ်ငန်ဓာတ် ၆၈။
 ပု၊ ဒေါ် ၂၃၃။
 ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးမှု
 ထိပ်သီး အစည်းအဝေး ၁၄၅။
 ပဲခူးတိုင်း ၁၄၃၊ ၁၅၄၊ ၂၆၀။
 ပဲရက်စ်ကွီဗယ်၊ အဒေါ့လ်ဖို ၃၀၂။
 ပေါ်တူဂယ် သမ္မတနိုင်ငံ ၁၇၃၊ ၁၆၈၊ ၂၁၄။
 ပိုလန် ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ ၅၈၊ ၁၂၁၊
 ၁၂၅၊ ၁၃၄၊ ၁၅၈၊ ၂၂၅။
 ပိုးမွှားလက်နက် ၁၃၃။
 ပင်၊ ဖရန်စစ် ၂၃၁။
 ပင်နီဆီလင် ၇၀၊ ၇၆။
 ပင်မျိုးစု သယံဇာတဆိုင်ရာ
 ကွန်ဗင်းရှင်း ၁၄၆။
 ပင်လယ်ကွေ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်
 ရေးကောင်စီ(ဂျီစီစီ) ၂၁၅၊ ၃၁၂။
 ပိုင်နက်ပင်လယ်နှင့် ပင်လယ်ဗုံများ
 ဥပဒေ ၁၃၆။
 ပိုင်အိုနိုယာ ၁၀ အာကာသယာဉ် ၁၁၄။
 ပန်းကရီယဂလင်း ၈၁။
 ပန်းချီပန်းပုကောင်စီ စည်းရုံးရေး
 ကော်မတီ ၂၁၆။
 ပုပ်သိုးခြင်း ၇၃။
 ပမ်း၊ အိုလော့ ၁၈၆၊ ၂၁၇။
 ပုံဆောင်ခဲပညာ ၂၀၉။
 ပြင်သစ်နိုင်ငံ ၅၅၊ ၅၇၊ ၉၄၊ ၁၀၉၊ ၁၂၁၊
 ၁၄၇၊ ၁၆၆၊ ၂၁၈၊ ၂၂၀၊
 ၂၂၆၊ ၂၈၅၊ ၂၉၆၊ ၃၀၄၊
 ၃၀၇၊ ၃၀၉၊ ၃၁၁၊ ၃၁၅။
 ပြည်ပကြေးမြီပြုဿနာ ၁၁၀၊ ၂၄၇။
 ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများဆိုင်ရာ
 ဂုဏ်ထူးဆောင်တံဆိပ်များ ၁၆၁။

ဖ

ဖရီးမေဆင်အဖွဲ့ ၃၀၆။
 ဖရန်ဂျေး၊ ဆူလေမန် ၁၆၅။
 ဖလောစပါသတ္တု ၁၁၀။
 ဖဒွန် အီဗင် အဗ္ဗဒ္ဒအလစ်၊ ဘုရင် ၁၈၀။
 ဖိလစ်ပိုင်သမ္မတနိုင်ငံ ၁၀၀၊ ၁၃၀၊ ၁၄၅၊
 ၁၈၈၊ ၂၁၉၊ ၂၈၆။
 ဖိဂိုရီဒို၊ ဘက်ပတစ်တာဒီ ၁၀၆။
 ဖူကူဒါ၊ တာကီအို ၁၆၃။

အက္ခရာစဉ်အညွှန်း

ပိုနှုန်းပလ္လင်မူနီ ၂၇၇။
 ဖောက်ကလင်အရေးအခင်း ၁၀၆၊ ၁၀၈၊
 ၁၁၂၊ ၁၃၃၊ ၁၆၆၊ ၂၁၈၊
 ၂၂၀၊ ၂၂၇၊ ၂၃၀၊ ၃၀၁။
 ပန်ပာနီ၊ အာမင်းတို့ရေ ၃၀၆။
 ပွန်းဒါး၊ ဟင်နရီ ၂၂၇။
 ပွဲပြုံးဆဲ ၇၇ နိုင်ငံအုပ်စု ၁၄၅။
 ပွဲပြုံးဆဲနိုင်ငံများ ၅၇၊ ၁၀၉၊ ၁၄၆။

ဗ

ဗရာဇီး သမ္မတနိုင်ငံ ၅၄၊ ၁၀၆၊ ၁၀၉၊ ၁၁၀၊
 ၁၁၁၊ ၁၁၂၊ ၁၂၁၊ ၁၂၅၊
 ၁၂၆၊ ၂၂၄၊ ၂၇၃၊ ၃၀၇။
 ဗရက်ဇညက်၊ လီယိုနစ် ၁၈၃၊ ၃၁၂။
 ဗလိင်နိုင်ငံ ၁၀၈။
 ဗဟားမားကျွန်း ၁၀၈။
 ဗာဂိုဗာ၊ မာရီယာ ၁၂၈။
 ဗာဒင်း ၂၇၇။
 ဗာရိန်းနိုင်ငံ ၁၈၀၊ ၂၁၅။
 ဗာလီလီနက်စကူး ၁၂၈။
 ဗီတာမင် ၆၅။
 ဗီတန်ကွာကွာအာတက်၊ ဗီလစ်ဆာရီယို ၁၀၇။
 ဗီဒီယိုကစားနည်း ၁၇၈၊ ၂၉၅။
 ဗီဒီယိုတီဗီကော်ဒါ (ဗီတီအာ) ၉၁။
 ဗီဒယ်လာ၊ ဂျော့ဗုဗယ် ၃၀၁။
 ဗီယက်နမ်ဒီမိုကရက်တစ်
 သမ္မတနိုင်ငံ ၂၉၅။
 ဗီလာ၊ တိုရိုလီယို ၁၀၆။
 ဗူလဂေးရီးယားနိုင်ငံ ၁၂၅၊ ၁၃၄၊ ၁၈၆။
 ဗေ့၊ ဟန်စ ၁၁၉။
 ဗဲယာ၊ ဂျွန်လီဂို ၈၇။
 ဗဲလဂျီယမ် ၁၂၂၊ ၁၃၄၊ ၂၂၈၊
 ၂၉၆၊ ၃၁၅။
 ဗောဓေပုဓောစေတီတော် ၃၁၄။
 ဗိုကော့၊ ကွန်စတန်တင် ၁၂၈။
 ဗိုလစ်ဗီးယားနိုင်ငံ ၁၀၆၊ ၁၀၉၊ ၁၁၀၊
 ၁၁၁၊ ၂၂၄။
 ဗက်စစ်၊ ဂဲ ၁၂၇။
 ဗက်တီးရီးယား ၆၉၊ ၇၃၊ ၇၆၊
 ၈၀၊ ၈၂၊ ၁၁၅။
 ဗင်နီဇွဲလားနိုင်ငံ ၁၀၈၊ ၁၀၉၊ ၁၁၀၊ ၁၁၁၊
 ၁၃၄၊ ၁၃၈၊ ၂၂၄၊ ၂၃၂။
 ဗိုင်းရတ်ဒီအင်အေ ၇၈။
 ဗုဒ္ဓသာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ ပြန့်
 ပွားရေး ဆောင်ရွက်ချက်များ ၂၂၉။
 ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် (မာကြူရီ) ၁၁၃။
 ဗန္ဓုရာနိုက်ကေး၊ သီရိမာဗို ၂၈၉။
 ဗိန်း၊ ဂျွန်အာ ၂၀၇။

ဗြိတိန်နိုင်ငံ ၁၀၈၊ ၁၁၁၊ ၁၁၂၊ ၁၂၁၊
 ၁၃၃၊ ၁၃၄၊ ၁၄၇၊ ၁၆၆၊
 ၂၀၉၊ ၂၂၀၊ ၂၃၀၊ ၂၈၆၊
 ၂၉၅၊ ၃၀၄၊ ၃၀၇၊ ၃၁၉။

ဘ

ဘမြင့်၊ ဦး (ရုပ်ရှင်) ၂၃၂။
 ဘရီလေး၊ ဂျွန် ၂၆၉။
 ဘရိုက်စတားစစ်ဆင်ရေး ၂၁၆၊ ၃၁၂။
 ဘလူချီစတန်ပြည်နယ် ၃၀၃။
 ဘလန်ကို၊ ဆာဗာဒိုယော်ဂေး ၁၀၇၊ ၂၀၁။
 ဘဘူဂမင်း၊ အင်းဂရစ် ၂၃၃။
 ဘဘူထေရှမ်း၊ ဆွန်းကေ ၂၀၇။
 ဘဘဂါ၊ အော်စကော ၆၃။
 ဘဘဒါ၊ ဆာဒေါက်ကလပ် ၂၃၃။
 ဘဘားနတ်၊ ခရစ်ရှန် ၂၁၂။
 ဘဘီညိုနို၊ ရေနာဒို အန်တိုနီယို ၁၀၆၊ ၃၀၂။
 ဘဘီဘီစီ အသံလွှင့်ဌာန ၈၇။
 ဘဘီမွန်၊ ဘော့ ၁၂၇။
 ဘဘူ၊ ဂျော့ ၁၄၃။
 ဘဘောယာ၊ အူဒို ၁၂၈။
 ဘဘောဂဗေဒ ၂၀၉။
 ဘဘိုတာစီ၊ ဒေစီ ၁၀၄။
 ဘဘိုးဘွားနေ့ ၆၂။
 ဘဘိုးဘွားရိပ်သာများ ၆၃။
 ဘဘိုးသုန်း၊ ဦး ၂၃၅။
 ဘဘက်လားဒေ့ရှ် ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ ၂၃၅၊
 ၂၈၆၊ ၃၁၉။
 ဘဘိုင်လိုရရှား ၁၃၄။
 ဘဘစ်ရှော့၊ မောရစ် ၁၀၄။
 ဘဘတ္တလာ၊ ရောဗတ် ၅၇။
 ဘဘန်းစာချုပ် ၁၄၇။

မ

မကာအိုကျွန်း ၁၉၃။
 မကွေးတိုင်း ၂၆၁။
 မပျော်ရည်နှော အကူအတံ့ပစ္စည်း ၆၇။
 မမလေး၊ ဂျာနယ်ကျော် ၂၃၇။
 မရှော့ပင် ၂၃၈။
 မလေးရှားနိုင်ငံ ၁၀၉၊ ၁၂၉၊ ၁၃၀၊
 ၁၄၅၊ ၂၃၉၊ ၃၁၉။
 မဟာစည်ဆရာတော်
 (ဦးသောဘန) ၂၄၀။
 မဟာပေါင်းစပ်မှု သီအိုရီ ၂၈၀။
 မဟာသီယာမိုဟာမက်၊
 ဒါတွက်ဆရီ ၂၃၉။
 မာဂညာ၊ အယ်ဗာရို ၁၀၇။
 မာဂတ် ဘက်စုံရေလှောင်တံမံ ၂၂၀။

မာတင်၊ ဝီလဖရို ၂၂၈။
 မာရင်၊ ဟိုစေး ၁၂၈။
 မာရှယ်၊ ဂျော့ ၁၁၂။
 မာလာ၊ ဟပ်ဖဒင်း ၅၆။
 မာအိုရီလူမျိုး ၂၀၃။
 မားကို၊ ဖာဒီနန် ၂၁၉။
 မားကို၊ အီမီဒါရိုမြူယယ်ဒက် ၂၁၉။
 မားလဗီးနပ်ကျွန်း ၁၀၆၊ ၁၀၈၊ ၁၁၂၊
 ၁၃၃၊ ၁၆၆၊ ၂၁၈၊
 ၂၂၀၊ ၂၂၇၊ ၂၃၀၊ ၃၀၁။
 မိဖတ်၊ အူရီကေ ၁၂၈။
 မိသိန်းဓာတ်ငွေ ၁၈၇။
 မီးတောင် ၁၁၆။
 မီးထရောင်း၊ ဖရန်စွာ ၁၆၆၊ ၂၁၉၊ ၂၄၂၊
 ၃၁၁၊ ၃၂၀။
 မီးဘေးအန္တရာယ် ၂၄၃။
 မီးလောင်ဒဏ်ရာကုဆေး ၁၄၁။
 မူဂါဗီ၊ ရောဗတ် ၁၈၉။
 မူဒွန်း၊ ရောဗတ် ၂၀၃။
 မူဘာရက်၊ ဟော့စနီ ၁၈၀၊ ၂၇၅၊
 ၃၀၄၊ ၃၂၀။
 မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်
 တားဆီးကာကွယ်ရေး ၂၄၄၊ ၂၉၅။
 မေယာ၊ ဂိုလဒါ ၂၃၃။
 မေ့လတို့ ၆၆။
 မော်နေ့ ၇၈။
 မော်ရော့ကိုနိုင်ငံ ၁၆၉၊ ၃၀၇။
 မော်လီဒီနန်သတ္တု ၁၁၀။
 မောဆက်၊ အက်ဒဝင် ၁၂၇။
 မောရစ်ရှန်နိုင်ငံ ၂၄၅၊ ၃၁၉။
 မိုဇိုင်းစကီး ၉၄။
 မိုဇမ်ဗစ်နိုင်ငံ ၁၉၇၊ ၂၈၇၊ ၃၁၉။
 မိုနာကိုနိုင်ငံ ၁၃၆။
 မိုနိုပိုး (သံလိုက်မှုန်) ၂၇၈။
 မိုဗတူ ၁၉၁၊ ၂၂၉။
 မိုရှိုင်း၊ ပဲ ၂၁၈။
 မိုဟီဒင်၊ ဗုအတ် ၃၀၄။
 မိုးအား၊ ဗိုလ်ချုပ်ဂျရီမီ ၂၂၅။
 မက္ကဆီကိုနိုင်ငံ ၅၄၊ ၁၀၂၊ ၁၀၇၊ ၁၀၈၊
 ၁၁၀၊ ၁၁၁၊ ၁၂၁၊ ၁၄၅၊
 ၂၀၈၊ ၂၃၂၊ ၂၄၇၊ ၂၈၄။
 မက္ကနားမားရား၊ ရောဗတ် ၁၄၇။
 မက္ကလီဟို၊ ဆာမာရေး ၂၉၄။
 မက်ဆွဲ၊ ကလာခ ၂၇၈။
 မက်ဒရစ်ဟွာတာဒို၊ မီဂွယ်ဒီလာ ၁၀၇၊
 ၂၄၈။
 မိုက်ခရိုလှိုင်း တယ်လီဖုန်း
 ဆက်ကြောင်း ၈၉၊ ၉၂။
 မိုက်စလီယမ်အမျှင် ၆၈။
 မိုက်တိုဒွန်းခြီးယား ၇၆။

အက္ခရာစဉ်အညွှန်း

မင်္ဂလာစတု ဟေလီမာရီယမ်	၃၀၉။	ယူးချန်ဆွန်း	၁၃၇။	ရမ်ဂူလမ်, ဆာဆီဝူးဆာဂါ	၂၄၆။
မင်္ဂလာ, ပီထရို	၁၂၇။	ယေဘုယျရီလေတီဗီတီ	၁၁၄။	ရွန်းနီ, မစ်ကီး	၂၆၉။
မင်္ဂလာဒက်ဇ, ဗိုလ်ချုပ်ကြီး		ယေမင်ဒီမိုကရက်တစ်ပြည်သူ		ရှမစ်, ဗေဒနန်း	၁၂၈။
ဘင်ဂျမင်	၂၂၂။	သမ္မတနိုင်ငံ	၃၀၇၊ ၃၀၉။	ရှမစ်, ဟဲလမတ်	၁၅၂၊ ၁၆၆။
မင်းကွန်းလူအိုရို	၆၁။		၃၁၂၊ ၃၁၇။	ရှရီဖား, ဒေါက်တာ	၂၇၇။
မင်းတုန်းမင်း	၆၁။	ယေမင်အာရပ် သမ္မတနိုင်ငံ	၁၄၇၊ ၂၈၇။	ရှလိုင်ဒင်	၇၇။
မောင်ကလေး၊ ဦး (ဒေါက်တာ)	၂၄၈။		၃၀၇၊ ၂၁၇။	ရှဝမ်း	၇၇။
မောင်မောင်ကျော်ဝင်း၊ ဦး	၂၄၉။	ယဲကျွန်းယင်း	၁၉၂။	ရှာဂါရီ, ရှီဟူဆူမန်	၁၅၇၊ ၂၁၀။
မောင်မောင်ကြီး၊ ဦး (ပါမောက္ခ)	၂၅၀။	ယိုထိုးနည်း	၇၂။	ရှားဘုရင်	၂၁၅၊ ၂၃၁၊ ၃၀၈။
မောင်သော်၊ စာရေးဆရာ	၂၅၁။	ယွန်ပိုဆွန်	၁၃၇။	ရှစတာ	၁၁၃။
မိုင်ဒယ်, ဂန်နာ	၂၀၈။			ရှက်တလန်တောင်ကျွန်း	၂၂၀။
မိုင်ဒယ်, အယ်ဗာ	၂၀၈။			ရှန်ဟဲမြို့	၁၉၃။
မိုင်းညွှန်မင်းတိုက်ချင်းပစ်ဒုံးပျံ	၂၉၇။			ရှမ်းပြည်နယ်	၂၆၃။
မစ်ချယ်, ဗိုလ်မှူးချုပ်	၉၅။			ရွတ်, ဂျော့	၂၉၆။
မန္တလေးတိုင်း	၂၆၁။				
မျိုးစိတ်	၇၅၊ ၈၂။	ရခိုင်ပြည်နယ်	၂၆၂။		
မျိုးရိုးဗီဇ (ဂျင်း)	၇၅၊ ၈၄။	ရာမန်, ဇီယာ	၂၃၅။		
မျိုးရိုးဗေဒနည်းပညာ	၇၀၊ ၇၈။	ရာမန်, မူဂျီဗူ	၂၃၅။		
မျိုးရိုးသင်္ကေတဂုဏ်	၈၀။	ရီကွန်ဘင်းနှင့် ဒီအင်အေနည်း	၇၈။		
မျိုးရိုးအင်ဂျင်နီယာဗေဒ	၇၈။	ရီနီ, အယ်လဗတ်	၂၄၆။		
မြောက်ပင်လယ်	၂၃၂။	ရီယိုမန်, အက်ဖရိန်း	၁၀၆၊ ၁၇၀။	လီကမ်းယု	၁၇၈။
မြောက်အိုင်ယာလန်	၁၂၂။	ရီအိုဒီဇနရီစာချုပ်	၁၁၂။	လီဆီသိုနိုင်ငံ	၁၉၇။
မြောက်အတ္တလန္တိတ်စာချုပ်အဖွဲ့		ရူပဗေဒ	၇၅၊ ၁၁၄၊ ၁၁၉၊ ၂၀၈၊ ၂၇၅။	လီမန်း	၁၅၆။
(နေတိုး)	၁၁၂၊ ၁၆၆၊ ၁၇၄	ရူဘင်စတိုင်း, အာသာ	၂၆၆။	လီယွန်အုတ်	၁၃၇။
	၂၂၄၊ ၂၂၈၊ ၃၀၆။	ရေခွန်နှင့်တာတမံခွန်ဥပဒေ	၂၅၅။	လီရှန်နှင့်	၁၉၂။
မြန်မာနိုင်ငံကြက်ခြေနီအသင်း	၂၅၁။	ရေဂင်, ရော်နယ်	၁၁၂၊ ၁၆၆၊ ၁၆၉။	လီလက်, တီနာ	၁၂၈။
မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ပြည်ထောင်စု			၁၇၁၊ ၂၇၅၊ ၂၉၆။	လူငယ်လုပ်အားပေးစီမံကိန်း	၂၆၉။
ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ	၅၉၊ ၇၀၊ ၈၇၊	ရေဒီယို	၈၆။	လူငင်းဘတ်နိုင်ငံ	၁၃၄။
	၈၈၊ ၁၂၆၊ ၁၃၃၊	ရေခဲ	၁၀၂၊ ၁၀၉၊ ၂၁၀၊ ၂၁၅၊	လူငင်းဘက်သဘောတူညီချက်	
	၁၃၆၊ ၂၅၄၊ ၂၈၅။		၂၃၂၊ ၂၄၇၊ ၂၆၈၊	(၁၉၆၆)	၃၁၀။
			၂၈၄၊ ၃၀၇၊ ၃၁၄။	လူဖေဝင်း၊ ဦး	၂၇၀။
မြန်မာနိုင်ငံပညာရေး	၂၅၂။	ရေခဲတင်ပို့ရောင်းချသော		လူရည်ချွန်စီမံကိန်း	၂၇၁။
မြန်မာနိုင်ငံသားဥပဒေ	၂၆၄။	နိုင်ငံများအဖွဲ့	၁၁၁၊ ၁၉၉။	လူဦးရေတိုးတက်မှုနှုန်း တားဆီး	
မွန်ဂိုလီးယားနိုင်ငံ	၁၃၀၊ ၁၃၄။		၂၆၇၊ ၃၁၄။	ကန့်သတ်ရေး	၁၄၃၊ ၁၉၃၊ ၂၃၆။
မွန်ဂေးအဲဗရက်, လူဝီအယ်ဗာတို	၁၀၆။	ရယ်နီယေ, မြို့စားကြီး	၁၃၆။	လေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး	၉၄ - ၁၀၁။
မွန်တီဗီဒီယိုသဘောတူညီချက်	၁၁၁။	ရော်စီ, ပေါ်လို့	၁၂၄။	လေယာဉ်တု	၉၉။
မွန်ပြည်နယ်	၂၆၁။	ရောလင်း, ဂျယ်ရီ	၁၅၅။	လေယာဉ် မတော်တဆထိခိုက်မှု	၉၇။
မွန်းခတု	၂၆၆။	ရိုစလီ, ကာရင်	၁၂၈။	လေသင်္ဘော	၉၄။
မွန်များ	၆၈။	ရိုနီ, ဟင်နရီ	၁၂၇။	လယ်ယာထူးချွန်ဆု	၂၇၁။
		ရိုမန်ကက်သလစ် (ဗရင်ဂျီ) ဘာသာ	၂၃၂။	လောနိုင်ငံ	၁၉၉။
		ရိုယို, အရစ်တီဒက်	၁၀၅။	လိပက်ပေါ် တီလို့, ဟိုဆေး	၂၄၈။
		ရက်ဇတင်, ဂရာဇင်နာ	၁၂၈။	လက္ခတ္တ	၆၆။
		ရက်ဒီ, ရှရီ နီလန်ဆန်ဂျီဗာ	၃၂၀။	လက်တင်အမေရိက	၁၀၁ - ၁၁၂၊
		ရိုက်, ဝီလဗာ	၉၄။		၁၂၁၊ ၂၀၉။
ယာဗစ်, ရောဗတ်ကေ	၂၁၂။	ရိုက်, အော်ဗီး	၉၄။	လက်တင်အမေရိက ဒေသဆိုင်ရာ ကုလသမဂ္ဂ	
ယာဗစ် - ၇ နှလုံးတု	၂၁၂။	ရိုင်ဗိုဆုမ်း	၇၆၊ ၇၈။	စီးပွားရေး ကော်မရှင်	၁၀၃။
ယိစ်များ	၆၉။	ရန်ကုန်တိုင်း	၁၇၉၊ ၂၆၂။	လက်တင်အမေရိကဒေသ	
ယု, အက်ဒပ်	၂၉၄။	ရုပ်ခြေကူးပြောင်းမှု	၂၀၈။	နျူးကလီးယားလက်နက်များ ပိတ်ပင်	
ယူကရိန်း	၁၃၄။	ရုပ်မြင်သံကြား	၈၆၊ ၉၂။	တားဆီးရေး စာချုပ်	၂၀၈။
ယူဂိုစလားဗီးယား သမ္မတနိုင်ငံ	၁၂၂၊	ရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆု (မြန်မာ)	၂၆၈။	လက်တင်အမေရိကနှင့် ကာရစ်ဘီယံဒေသ	
	၁၂၅၊ ၂၈၆။	ရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆု (အမေရိကန်)	၂၆၉။	သကြား တင်ပို့ ရောင်းချသော	
ယူဂန်းဒါသမ္မတနိုင်ငံ	၂၂၅။	ရုပ်သွင်ရင်းမြစ်ဗေဒ	၇၈။	နိုင်ငံများအဖွဲ့	၁၁၁။
ယူရေးနပ်ဂြိုဟ်	၁၁၄။				

အက္ခရာစဉ်အညွှန်း

လက်တင်အမေရိက လွတ်လပ်စွာ		သံရိုင်းတင်ပို့ရောင်းချသော နိုင်ငံ		အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်တု	
ကန်သွယ်မှုအဖွဲ့	၁၁၁။	များအဖွဲ့	၁၁၁။	ဆက်သွယ်ရေးအဖွဲ့	၈။
လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး	၁၃၂၊ ၂၀၈။	သံလိုက်ဂုဏ်သတ္တိ	၂၇၆။	အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငြိမ်းချမ်းရေးနှစ်	
လက်ဗနန်နိုင်ငံ	၅၉၊ ၁၃၀၊ ၁၃၃၊ ၁၆၅၊	သံလိုက်ရထား(ထရန်ရက်ပစ်)	၁၆၈။	(၁၉၈၆)	၁၃၄။
	၁၈၃၊ ၂၇၂၊ ၂၉၆၊ ၃၁၆။	သံအက်တမ်	၁၁၇။	အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့	
လင်းဗတ်၊ ချား အော်ဂတ်စတတ်	၉၆။	သွေးယိုရောဂါကုဆေး	၁၄၁။	(အိုင်အမ်အက်ဖ)	၁၄၅၊ ၁၄၆။
လစ်ဗီနော့၊ ဆာဂီ	၁၂၈။	သွန်မဆင်၊ ဒါလေ	၁၂၈။		၁၈၀။
လစ်ဗျာ ပြည်သူ့ဆိုရှယ်လစ် အာရပ်				အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုအဖွဲ့	
သမ္မတနိုင်ငံ	၁၄၂၊ ၁၅၃၊ ၁၅၇၊ ၂၆၇၊	ဟ		(အိုင်ဒီအေ)	၁၄၅၊ ၁၄၇၊
	၂၇၄၊ ၃၀၅၊ ၃၀၉၊ ၃၁၆။				၁၉၉။
လန်း၊ ဂျက်ဆီကာ	၂၆၉။	ဟာဗရီ၊ ဟစ်ဆန်	၁၅၃၊ ၂၀၀၊ ၂၇၅။	အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဘဏ္ဍာရေးကော်ပို	
လွန်ကဲ လျှပ်ကူးသတ္တိ	၂၇၅ - ၂၈၀။	ဟာဘစ်၊ ဖိလစ်	၃၁၆။	ရေးရှင်း (အိုင်အက်ဖစီ)	၁၄၇။
လှ၊ ဦး (လူထု)	၂၈၀။	ဟာမင်၊ ဂျို	၁၂၇။	အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလေကြောင်းပို့ဆောင်	
လျှပ်ကာပစ္စည်း	၂၇၆။	ဟာလီ၊ မီး	၈၇။	ရေးအဖွဲ့ (အိုင်အေတီအေ)	၉၈။
လျှပ်ကူးပစ္စည်း	၂၇၆။	ဟီလီယမ်	၁၁၇။	အပြည်ပြည် ဆိုင်ရာ သီးနှံမျိုးစေ့	
လျှပ်စစ် မိုက်ခရိုလှိုင်း	၇၀။	ဟီလီယမ်အရည်	၂၇၆။	အရင်းအမြစ်များ ဘုတ်အဖွဲ့	
လျှပ်စစ်အမှုန် (အီလက်ထရွန်)	၂၇၈။	ဟုယိုပန်	၁၉၂၊ ၂၉၃။	(အိုင်ဘီဂျီအာ)	၁၄၆။
		ဟူစီနို၊ ဆက်ဒမ်	၃၀၇။	အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသက်ကြီးရွယ်အိုနှစ်	၅၆။
၀		ဟူစီနို၊ ဘုရင်	၁၆၉။	အဖြိုက်နက်	၁၁၀။
		ဟူဒါး၊ မိဇာနျူးရယ်	၂၃၅။	အဘေး၊ ရှင်တာရို	၁၆၃။
ဝိဇယ၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ	၂၈၁။	ဟေတီနိုင်ငံ	၁၀၃၊ ၁၀၈။	အမာသာလင်ဂမ်၊ အပူပီလေး	၂၈၈။
ဝိသုဒ္ဓါဘိဝံသ၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ	၂၈၂။	ဟယ်လင်	၁၁၃။	အမေရိကတိုက်လုံးဆိုင်ရာ	
ဝီလဆင်၊ ကင်းနက်ဂျီ	၂၀၈။	ဟိုက်ဒရိုဂျင်	၁၁၇။	ဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်	၁၁၀။
ဝီလျံ၊ ဘီလီ	၂၆၉။	ဟင်ဒင်ဘတ် လေသင်္ဘော	၉၅။	အမေရိကနိုင်ငံများအဖွဲ့	
ဝုဝပ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ချန်	၂၂၃။	ဟောင်ကောင်	၁၉၃၊ ၂၃၉၊ ၂၉၄။	(အိုင်အေအက်စ)	၁၁၁၊ ၂၂၄။
ဝေလငါး	၂၂၁၊ ၂၈၃။	ဟိုင်း၊ ဂျင်	၁၂၇။	အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု	၅၅၊ ၅၈၊ ၈၂၊
ဝေါလကား၊ ဂျန်	၁၂၇။	ဟိတ်၊ အလက်ဇန္ဒား	၂၁၄၊ ၂၂၅၊ ၂၉၆။		၈၆၊ ၈၇၊ ၉၅၊
ဝိုက်ဇမန်း၊ ချားလ်	၈၂။	ဟန့်၊ ရက်မာစတာမင်	၂၂၂၊ ၂၂၆။	၁၀၁၊ ၁၀၂၊ ၁၀၉၊ ၁၁၁၊ ၁၁၃၊ ၁၂၀၊	
ဝိုင်းဗတ်	၂၈၀။	ဟန့်ဂေရီနိုင်ငံ	၈၇၊ ၁၂၂၊ ၁၃၃၊	၁၂၅၊ ၁၂၆၊ ၁၃၉၊ ၁၄၀၊ ၁၄၅၊	
ဝပ်ဆရာမင်ရှင်ဂီ	၁၁၆။		၁၃၄၊ ၁၄၆၊ ၃၁၆။	၂၀၉၊ ၂၁၄၊ ၂၁၅၊ ၂၂၀၊ ၂၂၁၊ ၂၂၆၊	
ဝပ်ဆင်	၇၈။	ဟွက်ပုန်း	၁၉၂။	၂၃၂၊ ၂၃၅၊ ၂၃၆၊ ၂၆၅၊ ၂၉၆။	
ဝှမ်းကာလို့၊ ဘုရင်	၁၇၅။	ဟွေး၊ ဇရာဗေဒပညာရှင်	၅၇။	၃၀၄၊ ၃၀၉၊ ၃၁၀၊ ၃၁၂၊ ၃၁၄၊ ၃၁၉။	
		ဟွိုင်း၊ ဆာဖရက်	၁၁၆။		
သ		ဟွန်ဒူးရပ်နိုင်ငံ	၁၀၈၊ ၁၁၀၊ ၁၁၁၊		
			၁၁၂၊ ၁၂၂၊ ၁၇၁၊		
သဘာဝဓာတ်ငွေ့	၁၈၄၊ ၂၈၃။		၂၀၆၊ ၂၈၆။	အရက်	၆၉၊ ၈၃။
သဘာဝဘေးဒဏ်	၂၈၆။			အရောင်ပြောစက်	၂၀၄။
သဘင်၊ ဦး	၂၈၇။			အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများအဖွဲ့	
သလွန်မင်းတရားကြီး	၆၁။	အ		(အေဆီယင်)	၁၄၅၊ ၂၈၉။
သီရိဂျေယျဝါဒီနုပုရိမ္မိ	၂၈၉။			အလေးစားဖိုတွန်	၂၈၀။
သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ	၂၈၈။	အကရီယိုလင်းဓာတ်	၇၀။	အလယ်ပိုင်းအမေရိက	၁၀၂။
သီဟာနု	၂၄၀။	အကောက်ခွန်နှင့်ကုန်သွယ်ရေး ဆိုင်ရာ		အလွန်မြင့်ကြိမ်နှုန်း	၈၇။
သီးနှံအထူးအထွက်တိုးရေး	၂၈၉။	အထွေထွေသဘောတူညီချက်		အသားတု	၇၃။
သုဒဿန၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ	၂၉၁။	စာချုပ်အဖွဲ့ (ဂတ်)	၁၉၉။	အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါ	၂၉၉။
သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်တော်	၆၀။	အစာအာဟာရနည်းပညာ	၆၅ - ၇၃။	အကာသသုတေသန	၁၁၄၊ ၁၃၂၊
သေဒဏ်	၂၀၃။	အဆီအက်စစ်	၆၅၊ ၆၆၊ ၇၀။		၁၃၈၊ ၁၄၂။
သော်၊ ဦး (ပန်းကန်စက်)	၂၉၂။	အဆင်ရှင်ကျွန်း	၂၂၂။	အကာသဟင်းလင်းပြင်	၁၁၆။
သက်ကြီးရွယ်အိုဆိုင်ရာညီလာခံ	၅၅၊ ၁၃၂။	အဏုဇီဝရုပ်	၆၇၊ ၁၈၇။	အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ	၁၀၆၊ ၁၀၈၊ ၁၀၉၊
သက်ချာ၊ မာဂရက်	၂၂၂၊ ၂၉၄။	အနောက်ဆာမိုအာလူမျိုး	၂၀၄။		၁၁၀၊ ၁၁၁၊ ၁၂၁၊
သတ္တုဓာတ်	၆၅။	အနောက်တောင် အာဖရိက			၁၂၅၊ ၁၂၆၊ ၁၃၃၊
သံမဏိ	၂၁၀။	ပြည်သူ့အဖွဲ့(ဆွာပို)	၁၃၃၊ ၂၀၃။	အာဆတ်၊ ဟာဖတ်	၂၁၈၊ ၂၂၀၊ ၂၉၅၊ ၃၀၀။

အက္ခရာစဉ်အညွှန်း

အာဖဂန်စတန်နိုင်ငံ	၁၃၀၊ ၁၃၃၊ ၂၁၅၊ ၃၀၂။	ဦးဇွန်း၊ ဒေါ် အူးလဟက်၊ ဇီယာ အေမီနိုအက်ဆစ်	၆၁။ ၃၁၉။	အက်စတီရိုက်ဂြိုဟ်သိမ် အက်စတိုးနီးယားဒေသ	၁၁၃။ ၅၈။
အာဖရိကဥိုဠတ်ရေးအဖွဲ့ (အိုအေယူ)	၁၄၂၊ ၁၅၃၊ ၂၁၀၊ ၂၇၅၊ ၃၀၉။	အေရာဒီရေးရှင်းနည်း ရောဝတီတိုင်း	၆၆၊ ၇၃၊ ၇၈၊ ၈၀။ ၇၀။ ၂၆၃။	အက်စပရီယဲလာ၊ ရိုကာဒိုဒယ်လာ အက်စပရင်ဆေးဝါး	၁၀၅။ ၂၀၈။
အာဖရိကတိုက်	၅၅၊ ၂၈၇။	အေးသွေ့နည်း	၇၀၊ ၇၃။	အက်တင်ဘာရို၊ ဆာရစ်ချတ်	၂၆၉။
အာမေးနီးယား	၅၈။	အယ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံ	၁၂၁၊ ၁၆၉။	အောက်ဆီဂျင်ဓာတ်	၆၈၊ ၆၉၊ ၁၁၉။
အာမင်၊ ဟာဖစ်အူလာ	၃၀၃။		၂၈၄၊ ၃၁၀။	အိုက်စလန်ကျွန်း	၂၈၃။
အာရဗတ်၊ ယာဆာ	၁၄၉၊ ၁၆၉၊ ၃၁၁၊ ၃၁၇။	အယ်ဆာဗေဒီနိုင်ငံ	၁၄၄၊ ၁၀၇၊ ၁၀၈၊ ၁၀၉၊ ၁၁၁၊ ၁၁၂၊ ၁၂၂၊ ၂၀၆။	ဥက္ကာပုံ (ကောမက်) ဥက္ကာသာ ဘိဝံသာ၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ အင်ကိုမို	၁၁၅။ ၃၁၈။ ၁၈၉။
အာရပ်စော်ဘွားများပြည်ထောင်စု (ယူအေအီး)	၂၁၅၊ ၂၆၈၊ ၃၀၇။	အယ်ဒီ	၁၁၆။	အင်ဆူလင်	၈၀။
အာရပ်မိုင်၊ ဒင်နီရယ်တီ	၁၄၂။	အယ်ဒင်တန်၊ ဆာအာသာ	၁၁၉။	အင်ဇိုင်း(အဏုဇီဝဓာတ်ကူပစ္စည်း)	၆၈၊ ၆၉၊ ၇၇၊ ၇၈၊ ၈၃။
အာရှအားကစားပြိုင်ပွဲ (နဝမမြောက်)	၁၂၆၊ ၃၂၀။	အယ်ရာရစ်ဆီးယားကိုလိုင်း (အီးကိုလိုင်း)	၈၀။	အင်တာဖရန့်	၈၂၊ ၁၄၁။
အာရှတ်၊ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး မိုဟမုက်	၂၃၆၊ ၃၁၉။	အယ်လစ်ဗက်၊ ဘုရင်မ	၂၈၃။	အင်တီအက်စီစနစ်	၈၇။
အားသစ်ကမ်လန်အိုက်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး	၁၉၈။	အယ်လန်းဒါး၊ တဘို	၂၁၇။	အင်ဒိုပေါ့၊ ယူရိုဗာလာဒီ	၁၈၄၊ ၃၁၂။
အီဂယ်၊ မိုဟာမက် အီဗရာဟင်	၁၈၅။	အယ်ဝါဟီဘီ၊ စူလတန်နာဆာ	၃၁၂။	အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ	၁၀၀၊ ၁၀၉၊ ၁၂၉။
အီဂျစ်နိုင်ငံ	၁၆၉၊ ၁၈၀၊ ၃၀၄။	အေဘူကနီတောင်ကျွန်းစု	၂၂၀။		၁၃၀၊ ၁၄၅၊ ၃၁၂၊ ၃၁၉။
အီတလီနိုင်ငံ	၅၅၊ ၁၀၉၊ ၁၂၁၊ ၁၃၄၊ ၁၇၃၊ ၂၈၅၊ ၂၈၆။	အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်း	၁၈၇။	အောင်မင်း၊ သခင်	၃၁၅။
	၃၀၀၊ ၃၀၅၊ ၃၀၇၊ ၃၀၉။	အော်ဂင်နစ် မော်လီကျူး	၁၁၅။	အိုင်စကင်၊ မတ်	၂၂၈။
အီဗရင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကီနန်	၁၉၅။	အော်တီဂါ၊ ဒင်နီယယ်	၂၀၆။	အိုင်ယာလန်	၂၂၅။
အီဗန်၊ လီး	၁၂၇။	အော်တိုလစ်ဆစ်နည်း	၇၃။	အစ္စရေးနိုင်ငံ	၁၀၉၊ ၁၃၃၊ ၁၃၄၊ ၁၆၉၊ ၁၈၃၊ ၁၉၁။
အီရတ်နိုင်ငံ	၁၂၆၊ ၁၃၀၊ ၁၇၀၊ ၁၈၀၊ ၂၃၁၊ ၃၀၆၊ ၃၀၈၊ ၃၁၇။	ဩစတြီးယားနိုင်ငံ	၅၆၊ ၁၂၁၊ ၂၁၀၊ ၂၆၇၊ ၂၉၆။		၂၁၈၊ ၂၇၂၊ ၃၀၅၊ ၃၁၆။
အီရန်နိုင်ငံ	၁၂၆၊ ၁၃၀၊ ၁၇၀၊ ၁၈၀၊ ၂၀၄၊ ၂၁၅၊ ၂၃၁၊ ၂၆၇၊ ၂၈၄၊ ၃၀၄၊ ၃၀၆၊ ၃၀၈။	ဩစတြေးလျနိုင်ငံ	၂၉၅၊ ၃၀၉၊ ၃၁၅။	အန်ဂိုလာနိုင်ငံ	၁၉၇၊ ၂၀၂။
အီလက်ထရွန် နှစ်နည်းပညာ	၈၄။	အိုဂါဒင်ဒေသ	၁၈၆။	အန္တာတိကဒေသ	၂၀၅။
အီလက်ထရွန်အကျကြည့်မှန်ပြောင်း	၇၈။	အိုနက်၊ ကာမလင်	၂၇၆။	အန်နက်၊ အန်တိုနီယို ရာမာဟို	၂၁၄။
အီသီအိုးပီးယားနိုင်ငံ	၁၈၅၊ ၃၀၉။	အိုဗက်၊ စတီ	၁၂၇။	အန်းဇပ်စာချုပ်	၂၀၃။
ဥရုဂွေးနိုင်ငံ	၁၁၁၊ ၁၂၁။	အိုမန်နိုင်ငံ	၂၁၅၊ ၃၀၇၊ ၃၁၂။	အိန္ဒိယနိုင်ငံ	၁၀၀၊ ၁၂၅၊ ၁၂၉၊ ၁၃၀၊ ၁၈၈၊ ၂၁၉။
ဥရောပပါလီမန်	၂၂၃၊ ၂၂၉။	အိုလီဇာရင်ကို၊ နာဒီဇဒါ	၁၂၈။		
ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့	၁၁၁၊ ၂၁၄၊ ၂၂၃၊ ၂၂၇၊ ၃၀၉။	အိုလင်းပစ်ဆောင်းရာသီအားကစားပွဲ	၁၂၀။	အိပ်စရောင်ခြည်လှိုင်းကျွေခြင်း	၂၇၅။
		အိုလင်းပစ်အားကစားပွဲ	၁၂၀။	အိပ်ဇိုးဆေးခွဲပျံ	၂၂၅။
အူမာဆိုဗာ၊ ဆဗက်လာနာ	၁၂၈။	အိုလစ်ပီးယား၊ ယိုအိုဒယ်	၁၂၇။	အဗ္ဗဒူလာ အီမင် အဗ္ဗဒူအလစ်	၁၈၀။
		အိုးအိမ်မဲ့များ ခိုလှုံရာရရှိရေးနှစ် (၁၉၈၇)	၁၃၄။	အမ်အိပ်ကပ်စွဲပျံ	၂၉၇။
		အက်ကွာဒေါနိုင်ငံ	၁၀၈၊ ၁၀၉။	အိမ်သုံးဆား	၆၅။
			၁၁၀၊ ၁၁၁။		

